ஶ்ரீ:

ருக்மிணீஸத்யபாமாஸமேத
ஶ்ரீ கோபாலக்ருஷ்ணாய
பரப்ரஹ்மணே நம:.

ஶ்ரீமந்நிகிலநிகமாகமஸித்தாந்தபாராவாரபாரத்ருஶ்வநா
பகவதா வ்யாஸமஹர்ஷிணா ப்ரணீதே
அஷ்டாதஶஸஹஸ்ரஸங்க்யாபரிமிதே
ஶ்ரீமத்பாகவதே,
ப்ரதம, த்விதீய, த்ருதீய, சதுர்த்தஸ்கந்த
ஸம்வலிதோऽயம் ஶ்ரீ கோஶ:
ஶ்ரீதரீயவ்யாக்யாநேந
த்ராவிடவிவரணேந ச ஸஹித:

ஸ்ரீமத் பாகவதம்.

1, 2, 3, 4, ஸ்கந்தங்கள்.

ஸ்ரீதரீயவ்யாக்யானத்துடன்

சிறுகாம்பூர்- பிரம்மஸ்ரீ-
ராமாயணம்- நடேச சாஸ்திரியார்
அவர்களால்
வரகவி- திரு- அ- சுப்பிரமணிய பாரதி அவர்களின்
உதவியைக்கொண்டு
தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு

சென்னை, திருவல்லிக்கேணி,
எ. வி. ஐயர் அண்டு கம்பெனி ப்ரொப்ரைடர்
எ. வைத்தினாதையரால்
சென்னை, கோமளேசுவரன்பேட்டை,
சச்சிதாநந்த அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1914.

śrīrastu.

hariḥ om

sakalajagatkāraṇa śrīkṛṣṇaparabrahmaṇe namaḥ.

śrīhayavadanaparabrahmaṇe namaḥ.

śrībhāgavatavyākhyānārthaprathamādhyāyakathāsaṅgrahaślokāḥ

prathamaskandhaḥ

12 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗[illegible] 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑌥𑍈𑌵𑌾𑌥 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 93

13 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑍋 𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍇 ।
𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑍇𑌣 [illegible] ॥ 100

14 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍇 𑌅𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌂𑌕𑌿𑌤𑌃 ।
𑌅𑌶𑍃𑌣𑍋𑌦𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌮𑌿𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 112

15 [illegible] 𑌨𑍃𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
[illegible] 𑌨𑍃𑌪𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍇𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ 120

16 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍇 [illegible] ।
𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 [illegible] 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ 131

17 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑍇 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌕𑌲𑍇𑌰𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
[illegible] ॥ 139

18 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌾𑌪𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹 [illegible] 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯[illegible] ॥ 148

19 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋𑌪𑌵𑍇𑌶𑍇 𑌗𑌂𑌗𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌜𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑍇 ।
𑌶𑍁𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍇𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑌕𑍇 ॥ 158

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌕𑌥𑌾𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃.

𑌅𑌥𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌕𑌥𑌾𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃.

1 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌸𑍍𑌥𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌧𑌾𑌰𑌣𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 169

2 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌨𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍌 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ 182

3 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌕𑍇𑌣 [illegible] ॥ 198

4 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌹𑌰𑌿𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑍁𑌕𑍇𑌨 [illegible] 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍇𑌨𑌾𑌥 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 206

5 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍇 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍇𑌨𑌾𑌥 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌜𑌃 ।
𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌲𑍀𑌲𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 [illegible] 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 214

द्वितीयस्कन्धाध्यायकथासंग्रहश्लोकास्समाप्ताः

अथ तृतीयस्कन्धाध्यायकथासंग्रहश्लोकाः.

𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌕𑌥𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌕𑌥𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃.

3 த்ருதீயே து ஸதீ தாத யஜ்ஞாத் தேவஹிதேச்சயா ।
ஶஜிஷ்யந்தீ ஹரேர்மூர்த்தி வாஸிதா நீதிமேதுபி: ॥ 754

4 சதுர்த்யே து சதிம் ஹித்வா ஶதா விந்த்ராவரோபிதா ।
ராஷா நிரஸ்தஸ்ய தம் யஜ்ஞ ஜஹௌ தேஹரிதீயதே ॥ 763

5 பஞ்சமே து ஸதீதேஹத்யாகஶோகாத்ர ஶங்கர: ।
வீரபத்ர ரோஷேநாத்ய தேந தக்ஷஶிரச்சிநத் ॥ 776

6 ஷஷ்டே து தேவஸம்வேந ஸஹ ஶக்ராஹவம் விபி: ।
ஸாங்க்யயாமாஸ தக்ஷாதிஜீவிதாத்யர்த்தமாதராத் ॥ 784

7 ஸப்தமே விஷ்ணுராகத்ய தத: ஸ்துதோ தக்ஷவாதிபி: ।
யஜ்ஞம் ப்ரவர்த்தயாமாஸ தக்ஷேணேதி நிரூப்யதே ॥ 798

8 அஷ்டமே த்வாநயே ப்ராவ்ருத்தா தக்ஷயஜ்ஞகயோதிதா ।
அஷ்டமே த்வாநயே ப்ராவ்ருத்தா த்ருவசரித்ர வர்ணிதம் ॥
க்ஷேத்ரே ஶாஸ்த்ராரோஷிதோராஷஸ்ஸுத: வநாங்க ।
நிஶம்ய தேந த்ருவேணாஹ தபஸா தோஷணம் ஹரே: ॥ 819

9 நவமே து ஹரிம் த்ருஷ்ட்வா லப்த்வா தஸ்மாத்வராந் த்ருவ: ।
ப்ரத்யாகத்யாகரோத்ராஜ்யம் வித்ராம்தத்வதீயதே ॥ 839

10 தஶமே ஹரந்த்ருஹந்தூணாம் யக்ஷாணாமகரோத்வதம் ।
ஸக்ஸ்வமாலகாம் ஶக்தேத்யஸ்ய விக்ரமம் ரூபம் யதே ॥ 857

11 ஏகாதஶே து யக்ஷாணாம் தக்ஷம் த்ருஷ்ட்வா அநுஸ்வயம் ।
க்ருஶத்ய வாரயாமாஸ ப்ரவஹுதேக்ஷுவலிபேஶத: ॥ 863

12 த்வாதஶே யதேநாஹிநித்த: வநாஸ்மாகத: ।
யஜ்ஞரிஷ்டா ஹரேஸ்ஸ்தாநமாரோஹதி கீர்த்யதே ॥ 872

13 ஸர்வம் வர்ணிதவ்யாபியே: ப்ரவ்யயமாநவர்ணிதா ।
க்ஷேயெகாதஶஸஹிஸ்த்திரம் ஷத்யமாஸித்ருதாய்யதே ॥
தத்ர த்ரயோதஶே வக்த்ரம் வஜ்யோஜகந ப்ரமாநயே ।
அங்கோ வேநவிதா மாத்ரக்ஷயமாஹத உதீயதே ॥ 884

14 சதுர்தஶே து தூஷ்டாக்ருத்யமாஹம்ஶே ஶசித ஜிரேஜை: ।
அஜிஷீக்தஸ்ய வேநஸ்ய ரோஷாமித்தேவயுய உச்யதே ॥ 895

15 தத: பஞ்சதஶே விப்ரை அர்ய நாத்வேந பாஹாத: ।
ஜாதஸ்ய து வ்ருயோர்சாஷிஷேகாஹரணாதிகம் ॥ 905

16 ஷோடஶே ஸமயெகேஸேஸ்ஸ்துதம் ஸாயமாயாதம் ।
அமிவ்யாக்தாஸ்ஸ்தாத்யா ஸ்வகீலஷதி வணர்யதே ॥ 911

17 ததஸ்ஸப்ததஶே யோகே க்ஷமாய: ப்ரஶமஸ்து ப்ரயமா:।
ப்ரஸ்தபீஜம் ச ஹ்ரீம் ஹம்ஸம் யந்த்ரோஹீத்யாதயாஸ்ம்ருத: ॥ 918

18 ஶ்ரோத்ரபீடஸ்ய நாஸிகாயாஸ்து விநதாஸனம் ததா ।
ஜ்யோதிரிந்த்ரவரஸ்யாச ஶாவிரஸ்தேஶாப்ர க்ருத: ॥
சதுஷ்டயே ச ஹீவாக்யோக்தவாக்ப்ராதி ஹேது: ।
ப்ரத்யாதிபிஸ்தக்ஷஸ்ஸ ஹ்ருத்யேதி நிரூப்யதே ॥ 927

19 ஊநவிம்ஶே ஸ்வப்நயோர்கஹ்வாவஹரணாத்ப்ரயோ: ।
இந்த்ரஹம்ஸம் ப்ரவ்ரதஸ்ய யாத்ரா வாரணாப்யதே ॥ 934

20 விம்ஶே து விஷ்ணுநா ஸாக்ஷாத்ப்ரயோஜ்யோ ஜ்ஞாநஶாஸநம் ।
வாதாநப்ர ஸம்ஶ்ருந ஶ்ரீதிஶ்வாந்யாந்யீயதே ॥ 943

21 ஏகவிம்ஶே து ப்ரயதநா ப்ரஜாநா ஶநஶாஸநம் ।
ஶ்ராஸதே ஸர்வாதீநாம் ஶ்ராஸதவி வண்யதே ॥ 955

22 த்வாவிம்ஶே து வரம் ஜ்ஞாநம் ப்ரயவே ஹவிஶாஸநாக ।
ஸநக்தாஶாரோ ஸமவாநாவாதிஶதிதீயதே ॥ .969

23 த்ரயோவிம்ஶே ஸஹாந்யஸ்ய வநே நித்யஸாயித: ।
விஶாநயிராஹ்யாய வேகம்மதிர்பதே ॥ 986

24 ஏகாதஶஹிரண்யாயை: ப்ரயோஶ்ஶிதஶீஸிதம் ।
ப்ரவேதஸாஸ்யாஷாதிஸ்தந்யே வணுஹி: விதம: ॥
வதவிம்ஶே ப்ரவதத்ராதம் ப்ரயோ: ப்ராவீநபஹிஷ: ।
ப்ரவேதஸாம் ஜநிஷ்யேஹ்யா ராஜ்ரூதணு வண்யதே ॥ 996

25 ப்ரவேதஸ்ஸு தவஸ்யஸ்து தத்வேத்ரு நாரதோபரணீ ।
ப்ராவீநபஹிஷேஷ்யாத்ம் வரோகேஷணாஹ வணுஹி: ॥
மாரஞ்ஜநக யாவ்யாஜாத்ஸ்ஷ்விம்ஶே து நாரத: ।
ஶ்ருத்வநோ பஞ்சிஸம்ஶ்ருந விவிதாஶாஹ ஸம்ஸ்ரதிம் ॥
ப்ரவேதஸ்ஸு தவஷ்வீப்ரஞ்சவ்யோநேஷு நாரத: ।
மாரஞ்ஜநகயாகஞ்ச ப்ராஹ ப்ராவீநபஹிஷே ॥ 1016

26 ஷட்விம்ஶே ஜநயா வ்யாஜாத்ஸ்வஜாமரணோக்திபி: ।
ஸப்ஷாதித்யாமயோகாஹ்யாம் ஸம்ஸ்ரதிஸ்ஸா ப்ரவண்யதே ॥ 1032

27 ஸப்தவிம்ஶே ஷியாவாஸ்தோத்ராஸக்த்யா விஸ்ரதாத்மந: ।
காலகந்யாத்யாவாஹ்யாநேஜராநோகாத்யாதீயதே ॥ 1400

28 அஷ்டாவிம்ஶே து வைதர்ப்யாவ்யாநேந ஸ்த்ரீவிஜயா ।
ஸ்த்ரீத்வம் ப்ராப்தஸ்ய தைவேந கதாவிந்த்ரஜித்யதே ॥ 1048

29 ஊநத்ரிம்ஶே பரோக்ஷாய ப்ரத்யாக்யாநேநோபஸம்ஹ்ருத்ய
ஸ்தீஸம்ப்ரதாயஸ்வீயஸம்ப்ரதாயாநுக்ரமோऽபிதீயதே ॥ 1063

30 ஶ்ரஸம்பத்துணஹி: ஶ்ரோத்ரம் ஶ்ருத்தம் ஶ்ராத்தநபஹிஷ: ।
பண்யதே ச பாந அபராஹ்யாம் ஶ்ருஸ்தாணு ஶ்ருபேதவாக் ॥
தத்ர த்ரிம்ஶே தபஸ்தாஷா தேவாஶ்ரய்யபராஸ்த: ।
க்ஷமத்ய பாக்ஷீப்ரஷ்டாஹ்யராஜ்யஞ்ச க்ஷாஸிதீயதே ॥ 1086

31 ஏகத்ரிம்ஶே ஸாதே ஶகேஷ யாரம் ந்யஸ்ய ஶ்ருபேதஸ: ।
நாரஷொக்தோந ஆஶேஷண ஶதா ஆக்தி ஜிதீயதே ॥ 1099

இத்யத்யாயஸ்க்ஷாஸ்ஸ்யாயக்ரமஸம்க்ரஹஶ்லோகாஸ்ஸமாப்தா:.

ஸ்ரீ ஈஸ॒

ஹரிஃ ஓம்

ஹத்ராதிரஜஜந ஸ்ரீ க்ருஷ்ணவரவநஹரணெநமஃ.

ஸ்ரீ மஹாபாகவதவாராணஸநாதநபரகதாநக்ரமஸூசிகா

ப்ரதமஸ்கந்தகதாநக்ரமஸூசிகா.

விஷயஸங்க்யா. வாடஸங்க்யா.

த்விதீயஸ்கந்தகதாநுக்ரமஸூசிகா.

𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌥𑌕𑌥𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌿𑌕𑌾.

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌥𑌕𑌥𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌿𑌕𑌾.

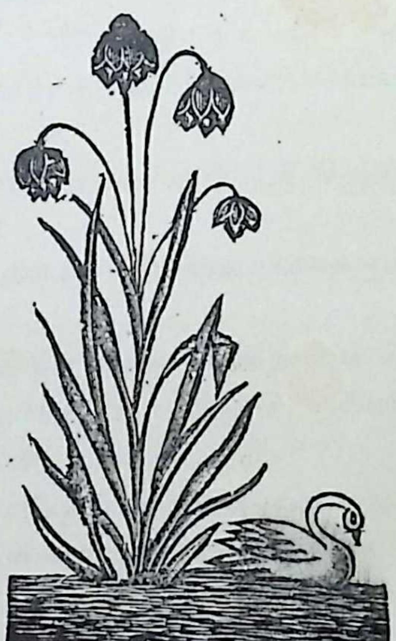
ஸ்ரீ பாகவதம் முதல் ஸ்கந்தத்தின்

அட்டவணை

இரண்டாவது ஸ்கந்தம்.

மூன்றாவது ஸ்கந்தம்.

நான்காவது ஸ்கந்தம்.

ஸ்ரீ பாகவதம் முதல் ஸ்கந்தத்தின்

அட்டவணை

இரண்டாவது ஸ்கந்தம்.

மூன்ருவது ஸ்கந்தம்.

நான்காவது ஸ்கந்தம்.

ஸ்ரீமத்பாகவதம்

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍀𑌸𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌮𑌾𑌸𑌮𑍇𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇, 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇, 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌶𑌶𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌵𑌦𑌨𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍋𑌪𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌯𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌰𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍍𑌵𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌃𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌟𑍍𑌤𑍇𑌨𑍇
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑍃𑌦𑌾 𑌯 𑌆𑌦𑌿𑌕𑌵𑌯𑍇 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌯𑌤𑍍𑌸𑍂𑌰𑌯𑌃 ।
𑌤𑍇𑌜𑍋𑌵𑌾𑌰𑌿𑌮𑍃𑌦𑌾𑌂𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌮𑌯𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑍋𑌽𑌮𑍃𑌷𑌾
𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑌸𑌦𑌾𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌕𑍁𑌹𑌕𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂𑌪𑌰𑌂𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 ॥ 1

முதல் ஸ்கந்தம்.

1-வது அத்தியாயம்.

உலகத்திற்கு எந்தப் பிரஹ்மத்தினிடம் † அந்வயத்தாலும் ‡ வியதிரேகத்தாலும் பிறத்தல், இருத்தல், மரித்தல் என்பன உண்டாகின்றனவோ, எது

வேதவியாசர் என்பவர் அநேக புராணங்களை யியற்றியுள்ளாராயினும் இவருக்கு மனவமைதியுண்டாகவில்லை. ஆதலால் அவர் நாரத மகாமுனிவரிடம் உபதேசம் பெற்று முக்கியமாக பகவானுடைய திவ்ய குணங்களைப் பற்றியே பேசுவதாகிய இந்தப் பாகவதம் என்னும் சத்கிரந்தத்தை இயற்றத் தொடங்கினர். அவர் தாம் தொடங்கிய நூல் இடையூறின்றி முடிதற் பொருட்டு காப்பமைத்துள்ளார் முதல் சுலோகத்தில்.

† அந்வயம்= ஈசுவரன் காரணமாயிருப்பதால், காரியமாகிய பிரபஞ்ச மேற்படுமென்பது.

‡ வியதிரேகம்=ஈசுவரன் காரணமாக இல்லாவிட்டால் காரியமான பிரபஞ்சமில்லை யென்பது.

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌜𑍍𑌝𑌿𑌤𑌕𑍈𑌤𑌵𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌰𑌮𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂
𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌵𑌦𑌂 𑌤𑌾𑌪𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌨𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑌰𑍈𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋
𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌵𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑍁𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ 2

𑌨𑌿𑌗𑌮𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑌰𑍋𑌰𑍍𑌗𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌶𑍁𑌕𑌮𑍁𑌖𑌾 * 𑌦𑌮𑍃𑌤𑌦𑍍𑌰𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌿𑌬𑌤 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌰𑌸𑌮𑌾𑌲𑌯𑌂 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑌹𑍋 𑌰𑌸𑌿𑌕𑌾 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌭𑌾𑌵𑍁
[𑌕𑌾𑌃 ॥ 3

பொருள்களெல்லாவற்றையும் பார்க்கிறதோ, எது சுவயம் பிரகாசமாக விளங்கு கிறதோ, (வேதத்தின் பொருளை யறிந்துகொள்ளக் குறைவில்லாத ஞான முடைய) பெரியோர்களுக்கும் மயக்கத்தை யுண்டாக்கும் வேதத்தை எது அன்போடு ஆதிகவியாகிய பிரமனுக்கு உபதேசம் செய்ததோ, எந்தப்பிரஹ்மத் தினிடம் அதனுடைய மாயையின் குணங்களாகிய தாமஸம், இராஜஸம், சாத் துவிகம் என்பவைகளில் தமோகுண சிருஷ்டியாகிய பூதங்களும், இரஜோ குண சிருஷ்டியாகிய இந்திரியங்களும் சத்துவகுண சிருஷ்டியாகிய தேவர் களும், பிருதுவி, அப்பு, தேயு இவைகளில் ஒன்றைப் பார்த்து மற்றொன்றாக நினைத்து மயங்குகிறார்களோ, எது தன்னுடைய பிரகாசத்தால் குற்றங்களி னின்றும் விடுபட்டு விளங்குகிறதோ, எது உண்மை உருவமுடையதோ அந்தப் பரமாத்ம சொரூபத்தைத் தியானம் † செய்கிறோம். 1

முனிபுங்கவராகிய வியாசர் இயற்றிய ‡ இந்த ஸ்ரீமத்பாகவதத்தில் மாற் சரியத்தை விட்டொழித்த சாதுக்களுக்குக் கபடமில்லாத தருமம் பிரதிபாதிக் கப்படுகிறது. சுவபாவத்திலேயே சித்தியைத் தந்து மங்களத்தை யுண்டாக்கி ¶ மூன்று தாபங்களையு மொழிப்பதாகிய பரபிரஹ்ம சொரூபமே இதில் தெரிந்து கொள்ளக் கூடியது. மற்ற தருமங்களால் உள்ளபயன் யாது? (எனெ னில்) அநேக ஜன்மமெடுத்துப் புண்ணியம் புரிந்தவர்கள், இந்த பாகவத கிர ந்தத்தை சிரவணம் செய்ய விரும்பிய மாத்திரத்தில், அவர்களுடைய மனதில் சலனமற்று வசித்து வருகிறார் ஈசன். (2)

சாமர்த்திய சாலிகளே! (மங்களங்களைப் பெறுவதற்கு யோக்கியமான) இந்தப் புவியில் (புண்ணிய பலனால் ஜனனமடைந்த) இரஸிகர்களே! சுகபிரஹ்ம

† செய்கிறோம்—இங்ஙனம் பன்மையாகக் கூறியது தமது மாணாக்கர்கள் உள் படவென்பதை விளக்க வெழுந்ததாம்.

‡ வியாசர் கிரந்தத்தை இயற்றுபவராயினும் இது அவரது அறிவில் செவ்வனே காணப்பட்டமையால் இந்த எனச் சுட்டிக் காட்டினர்.

¶ ஆத்தியாத்மிகம், ஆதி தைவிகம், ஆதி பௌதிகம் என்று தாபங்கள் மூவகைப் படும்.

* 𑌆𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍.—𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑍍.

नैमिषेऽनिमिषक्षेत्रे ऋषयः शौनकादयः ।
सत्रं स्वर्गाय लोकाय सहस्रसममासत ॥ 4

त एकदा तु मुनयः प्रातर्हुतहुताग्नयः ।
सत्कृतं सूतमासीनं पप्रच्छुरिदमादरात् ॥ 5

॥ ऋषयः ॥

त्वया खलु पुराणानि सेतिहासानि चानघ ।
आख्यातान्यप्यधीतानि धर्मशास्त्राणि यान्युत ॥

ரிஷியின் முகத்தினின்று நழுவிய வேதமாகிய கற்பகத் தருவின் தீங்கனியை யொத்த இந்த பாகவதம் என்னும் புராணத்தைப் பானம் செய்யுங்கள். இது அமுதத்திரவம் போன்ற சுவையுள்ளது. இந்த இரசத்தைச் சரீரம் நாசமடையும் வரையில் அடிக்கடி பானம் செய்யுங்கள். 3

ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவின் க்ஷேத்திரமாகிய † நைமிசாரண்ணியத்தில் சௌனகர் முதலிய முனிபுங்கவர்கள் மேலான பதவியை அடையும் பொருட்டு ஆயிர வருடகாலம் அனுஷ்டிக்கத்தக்க ‡ ஸத்ரம் என்னும் ஒரு யாகத்தைச் செய்தார்கள். 4

ஒருசமயம் அந்த சௌனகர் முதலிய முனிவர்கள் காலையில் ஹோமஞ் செய்தற் கேற்ற நெய் முதலிய திரவியங்களைக் கொண்டு அக்கினியில் ஹோமம் செய்து, (தங்களுடைய) உபசாரணையைப் பெற்றிருக்கும் சூதபுராணிகரைப் பார்த்து வினயத்துடன் வினவுகிறார்கள். 5

முனிவர்கள் கேட்கிறார்கள்.

பிரஸன்னராகிய சூதபுராணிகரே! வித்துவான்களுக்குள் சிறந்தவரும் மகாமகிமையுள்ளவருமாகிய வாதராயணர், வியாசர், சகுண, நிர்க்குணப் பிரம சொரூப மறிந்த மற்ற முனிவர்கள் இவர்கள் உணர்ந்துள்ள விஷயங்கள் யாவற்

கற்பகத்தரு வேண்டியதை யளிப்பது போல் வேதமும் அபேட்சித்ததை யளிக்கும். சுகர் - ரிஷி- அல்லது கிளி. கிளி கோதிய கனி மிகவும் சுவையுள்ளதாகும். நழுவியது என்றதால், மிகுந்த சுவையுள்ள தென்பதாம். அமுதத்திரவத்திற்குச் சமமான தென்றால் மோக்ஷத்திற்குச் சாதனமாகிய பக்திரஸத்துடன் கூடியதாம். இரஸத்தைப் பானஞ் செய்யுங்களென்றதனால், வேதத்தின் ஞானகாண்டத்தைக் காட்டிலும் இந்த பாகவதம் மேலானதாகிற தென்பது பெறப் படுகிறது.

† நைமிசம்—முன்னொரு சமயம் அந்தணர்கள் பிரமதேவனிடம் சென்று தாங்கள் தவஞ்செய்வதற் குரிய புண்ணிய ஸ்தலம் எது வென்று கேட்க, பிதாமகர் தமது மனதால் ஒரு சக்ரத்தை யுண்டு பண்ணி, இது எங்கு சிதருகிறதோ அதுவே, தவத்திற்குரிய ஸ்தானமெனச் சொல்லிச் சக்ரத்தை யுருட்டி விட்டார். அது சிதரின பிரதேசமே நைமிசமாயிற்று.

‡ ஸத்ரம்—இந்த யாகத்தில் எல்லாருக்கும் யஜமானத்துவமுண்டு, எல்லாருமே ருத்விக்குகள்.

𑌯𑌾𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌚𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃𑌸𑍂𑌤𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑌵𑌿𑌦𑍋𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥
𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑌂𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑍁𑌃𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌗𑍁𑌰𑌵𑍋𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌮𑌪𑍍𑌯𑍁𑌤 ॥ 6-8

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌭𑌵𑌤𑌾𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌮𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌃𑌶𑌂𑌸𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥ 9

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣𑌾𑌲𑍍𑌪𑌾𑌯𑍁𑌷𑌃𑌸𑌭𑍍𑌯 𑌕𑌲𑌾𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌜𑌨𑌾𑌃 ।
𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌦𑌮𑌤𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌯𑍁𑌪𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌃 ॥ 10

𑌭𑍂𑌰𑍀𑌣𑌿𑌭𑍂𑌰𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌶𑌃 ।
𑌅𑌤𑌃𑌸𑌾𑌧𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯𑌮𑌨𑍀𑌷𑌯𑌾 ।
𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌿 ॥ $11\frac{1}{2}$

𑌸𑍂𑌤𑌜𑌾𑌨𑌾𑌸𑌿𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌾𑌤𑍋𑌯𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾 ।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑌃𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 ॥ 13

றையும் தாங்கள் அவர்களுடைய அனுக்கிரகத்தால் அறிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். புராணங்களையும் இதிகாசங்களையும் தர்ம சாஸ்திரங்களையும் அறிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆசிரியர்கள் தங்களிடம் அன்புடையார்க்கு எந்த இரகசியங்களையும் கூறுவார்கள். 6 - 8

ஆயுஷ்மானே! சாஸ்திரங்களில் புருஷர்களுக்கு மகிமையை யுண்டுபண்ணத்தக்க விடயங்களைத் தாங்கள் உண்மையாக நிச்சயஞ் செய்தபடி எங்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும். 9

ஓ சாதுவே! இந்தக் கலியுகத்தில் மானிடர்கள் அற்பமான ஆயுளுடையவர்கள். (அதிலும்) அற்பபுத்தியுடையவர்கள். (அதிலும்) அநேக இடையூறுடையவர்கள். (அதிலும்) பிணி முதலிய துன்பங்களை யுடையவர்கள். 10

சாதுவே! அனுஷ்டிக்கத்தக்க கருமங்களடங்கிய சாஸ்திரங்கள் அநேக பிரிவுகளாக விருக்கின்றன. ஆயினும் இவைகளில் சாரமானதைத் தங்களுடைய புத்திக்குக் கொணர்ந்து ஜனங்களின் நன்மையின் பொருட்டு மனம் நிர்மல மடையும்படி கூறவேண்டும். $11\frac{1}{2}$

சூதபுராணிகரே! தாங்கள் எல்லாந் தெரிந்து கொண்டவர். தங்களுக்கு மங்களமுண்டாக வேண்டும். தொண்டர்களை யாதரிக்கும் பகவான் வசுதேவருக்குத் தேவகியிடம் அவதாரம் செய்ததன் காரணம் என்ன? இது விஷயத்தை நாங்கள் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறோம். தாங்கள் வர்ணிக்க வேண்டும். 13

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑍋𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌾𑌯𑌚𑌭𑌵𑌾𑌯𑌚 ॥ 13½

𑌆𑌪𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌾𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌵𑌿𑌵𑌶𑍋𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍 ।
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌯𑌦𑍍𑌬𑌿𑌭𑍇𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑌯𑌮𑍍 ॥ 14½

𑌯𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑍂𑌤 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃𑌪𑍍𑌰𑌶𑌮𑌾𑌯𑌨𑌾𑌃 ।
𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌧𑍁𑌨𑍍𑌯𑌾𑌪𑍋𑌽𑌨𑍁𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 ॥ 15½

𑌕𑍋𑌵𑌾𑌭𑌗𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇𑌡𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 ।
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌾𑌮𑍋𑌨𑌶𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌶𑌃𑌕𑌲𑌿𑌮𑌲𑌾𑌪𑌹𑌮𑍍 ॥ 16½

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿𑌸𑍂𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿𑌨𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾𑌦𑌧𑌤𑌃𑌕𑌲𑌾𑌃 ॥ 17½

𑌅𑌥𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌧𑍀𑌮𑌨𑍍𑌨𑌵𑌤𑌾𑌰𑌕𑌥𑌾𑌶𑍍𑌶𑍁𑌭𑌾𑌃 ।
𑌲𑍀𑌲𑌾𑌵𑌿𑌦𑌧𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰 𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ॥ 18½

அந்தப் பகவானுடைய அவதாரம் பிராணிகளைப் பரிபாலிப்பதற்கும் (அவைகளுடைய) குறைகளை நிவர்த்திப்பதற்கும் அல்லவா ஏற்பட்டது. 13½

பயங்கரமான சம்சாரத்தை யடைந்தவன் சுவாதீன மில்லாமலே அந்தப் பகவானுடைய நாம கீர்த்தனம் செய்யினும் உடனே சம்ஸார பந்தத்தினின்றும் விடுபடுகிறான். பகவானுடைய திருநாமத்துக்குப் பயம் என்பது பயமடைகிறது. 14½

† நாராயணனுடைய பாதங்களிலிருந் துண்டானது கங்காநதி. அதில் நீராடல் முதலியவைகளைச் செய்து அதை அடிக்கடி சேவித்தால் பரிசுத்த முண்டாகும். அந்த நாராயணனுடைய பாதகமலங்களை ஆசரித்தவர்களும் மன வமைதியைக் கொண்டவர்களுமாகிய முனிவர்கள் தங்களை யணுகிய மாத்திரத்தில் பரிசுத்தம் செய்கிறார்கள். 15½

புண்ணிய சுலோகர்களால் (பரிசுத்தமான மகிமை யுடையவர்களால்) தோத்திரஞ் செய்யத்தக்க செயலினைவகித்த அந்த முகுந்தனுடைய, சம்ஸார துக்கத்தைப் போக்கும் மகிமையை, தான் பரிசுத்தனாக வேண்டுமென்றெண்ணுகிற எந்த பாகவதன் தான் சிரவணம் செய்யமாட்டான். 16½

(பிரமன் உருத்திரன் முதலிய) மூர்த்திகளை லீலாமாத்திரம் வகித்தருளிய அந்தப் பகவானுடைய உதாரமானவைகளும் (நாரதர் முதலிய) யோகிகளால் புகழப்படுவனவாயுமிருக்கிற (உலக சிருஷ்டி முதலிய) காரியங்களைக் கேட்க விருப்பமுடைய எங்களுக்குக் கூறவேண்டும். 17½

முத்திஞான முடைய சூதமுனிவரே! தன் இச்சைப்படி லீலைகளைச் செய்யும் ஈசன் தன் மாயையால் செய்த சுபமான அவதாரவரலாற்றையும் தெரிவிக்க வேண்டும். 18½

---

† இந்த சுலோகத்தால், கங்காஜலத்தைக் காட்டிலும் சாதுக்களுக்கு மகிமை கூறப்பட்டது.

वयं तु न वितृप्याम उत्तमश्लोकविक्रमे ।
यच्छृण्वतां रसज्ञानां स्वादु स्वादु पदे पदे ॥ 19½

कृतवान् किल वीर्याणि सह रामेण केशवः ।
अतिमर्त्यानि भगवान् गूढः कपटमानुषः ॥ 20½

कलिमागतमाज्ञाय क्षेत्रेऽस्मिन् वैष्णवे वयम् ।
आसीना दीर्घसत्रेण कथायां सक्षणा हरेः ॥ 21½

त्वं नः सन्दर्शितो धात्रा दुस्तरं निस्तितीर्षताम् ।
कलिं सत्त्वहरं पुंसां कर्णधार इवार्णवम् ॥ 22½

ब्रूहि योगेश्वरे कृष्णे ब्रह्मण्ये धर्मवर्मणि ।
स्वां काष्ठामधुनोपेते धर्मः कं शरणं गतः ॥ 23½

நாங்கள் உத்தம சுலோகனுடைய அரிய குணங்களைக் கேட்பதில் இன்னும் திருப்தியடையவில்லை. ஏனெனில், அந்தக் குணங்களைச் சிரவணம் செய்வதில் அன்புடையார்க்கு ஒவ்வொரு பதத்திலு மல்லவா இனிமை யேற்படுகிறது. 19½

† கபடமானிடனாகிய கேசவன், (தன் சொரூபத்தை மறைத்துக்கொண்டு) பலராமருடன் மானிடர்களால் இயலாத (கோவர்த்தனந் தாங்கியது முதலிய) பராக்ரமமான செய்கைகளைச் செய்தனனல்லவா ? 20½

கலி புருஷனுடைய அவதாரத்தை யறிந்த நாங்கள் ஹரிகதா சிரவணம் செய்யச் சமயத்தை யெதிர் பார்த்துக் கொண்டு தீர்க்க சத்ரம் என்னும் உபாயத்தால் இந்த விஷ்ணு க்ஷேத்திரத்தில் வாசம் செய்கின்றோம். 21½

சத்துவ குணத்தை யழிப்பதும் எவராலும் அதிக்கிரமிக்கக் கூடாததுமான கலியைக் கடக்கவேண்டு மென்கிற விருப்பமுள்ளவர்களாகிய எங்களுக்கு, கடத்தற்கரிய கடலைக் கடக்க விருப்பங் கொண்டவர்களுக்குக் கப்பலோட்டும் மாலுமி யேற்படுவது போல், பகவான் தங்களைக் காட்டியிருக்கிறார். 22½

யோகிகளுக்கு ஈசனும் பிராமணர்களுக் கிதனும் தருமத்தைக் கவசம் போல் காப்பவனுமாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சொருபமடைந்த பிறகு தருமம் யாரைச் சரணமாக அடைந்த தென்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும். 23½

முதல் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

---

† கிருஷ்ணனுடைய சரித்திரத்தையும் தெரிவிக்க வேண்டு மென்பது கருத்து.

ஊதிஸ்ரீ உஹாமவதெ உஹாவுராணெ
அஷாஉமஸஹஸிரகாயாம் ஸஂஹிதாயாம் வாரமஹஂஸ்யாம்
ஸ்ரீவெயாஸிகூாம் ஸ்ரீ ஹயகீவவஹவிஷ்யாயாம்
வுமஉஸ்க்ஷ்ஙெ வுயமொzஷ்யாயஃ.

ஊதிஸஂவுஸூஸஞுஷெ விவாணாஂமஉஹஷுணிஃ |
வுதிவஉஜூவவஷெஷாம் வுவகூஉவவகூஜெ ‖ 1

‖ ஸூதஃ ‖

யஂவுவுஜஞஉநவெதஉவெதகூதூம்
வெவாயநொ விரஹகாதர ஆஜுஹாவ |
வுதெதிதநயதயா தரவொzஸிநெஉஸ்ஷூம்
ஸவுஹஉதஹூஉயம் உநிஊநதொzஸி ‖ 2

யஸ்ஸாநஹாவஉவிஞுரு திஸாரஜெக
உயூதஉவஉதிதிமீரஷதாஞஜொzநடி |
ஸஂஸாரிணாம் கருணயாஹவுராணமஹூஞம்
வுாஸஸூநஉவயாமி மரம் உநீநாடி ‖ 3

2-வது அத்தியாயம்.

இங்ஙனம் அந்தணர்கள் கேட்டதற்கு மிகுதியும் மகிழ்வுற்ற ரோமஹர்ஷணருடைய புத்திரரான ஸூத புராணிகர் அவர்கள் வார்த்தையை (கேள்வியை)ப் புகழ்ந்து பதிற்கூறுகிறார். 1

ஸூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

ஒருவரோடும் சேராதவனும் கருமங்களை யொழித்தவனுமாகிய சுகர் சகல பற்றையுந் துறந்து செல்லும் போது அவருடைய பிரிவாற்றாமைக் கஞ்சிய வியாசர், "புத்திரா!" எனவழைத்தார். அப்போது எங்கும் சுகமயமாகவே ஆய்விட்டது. அதனால் நான்கு பக்கங்களிலும் † மரங்கள் சத்தம் செய்தன. பூதங்களொவ்வொன்றின் இருதயத்திலும் பிரவேசித்த மகா மகிமையுள்ள அந்த சுகமுனிவரை நான் வணங்குகிறேன். 2

சம்ஸாரமென்னும் பேரிருளைக் கடக்கவேண்டு மென்று கருதுகிற சம்ஸார பந்தமுடையவர்களிடம் கொண்ட கருணையால், அசாதாரணமான மகிமையுள்ளதும் வேதங்களின் ஸாரமானதும் நிகரற்றதும் ஆத்மதத்துவத்தைப் பிரகாசப் படுத்துவது மாகிய புராணங்களில் இரகசியமானவைகளை எடுத்தோதியவரும் வியாச புத்திரரும் முனிவர்களுக்குக் குருவுமாகிய சுகரை நான் நமஸ்கரிக்கின்றேன். 3

† சுகப் பிரஹ்மரிஷி விருக்ஷ ரூபமாயிருந்து பதிலளித்தார் என்பது. ஏனெனில் தமது தந்தைக்குத் தம்மிடம் சினேக பந்தம் நீங்குவதற்கேயாம்.

𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌜𑌯𑌮𑍁𑌦𑍀𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 4

𑌮𑍁𑌨𑌯𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ।
𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍋 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌿 ॥ 5

𑌸𑌵𑍈 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌪𑌰𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌯𑌤𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍇 ।
𑌅𑌹𑍈𑌤𑍁𑌕𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑌾 𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌿 ॥ 6

𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌜𑌨𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍁 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌯𑌦𑌹𑍈𑌤𑍁𑌕𑌮𑍍 ॥ 7

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌸𑍇𑌨𑌕𑌥𑌾𑌸𑍁 𑌯𑌃 ।
𑌨𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑍇𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿 𑌰𑌤𑌿𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌮 𑌏𑌵 𑌹𑌿 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑍍 ॥ 8

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑌪𑍍𑌯𑌲𑍍𑌪𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌂 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑌿𑌕𑌥𑌾𑌮𑍃𑌤𑌾𑌸𑌵𑌮𑍍 ।
𑌯𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌿𑌹𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌪𑍁𑌲𑌕𑍋𑌦𑍍𑌗𑌮𑌾𑌃 ॥ 9

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯𑍋𑌪𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 ।
𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌲𑌾𑌭𑌾𑌯 𑌹𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥

நாராயணன் நரோத்தமனுகிய நரன், தேவியாகிய சரஸ்வதி, வியாசர், இவர்களை வணங்கிய பின் (ஸம்ஸாரபந்தத்தைஒழிக்கும்) கிரந்தத்தைக் கூறுகிறேன். 4

முனிவர்களே! மனதில் மிகவும் ஆநந்த முண்டாகத் தக்க ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய விஷயமாய் நீங்கள் கேட்டதால், அது லோக மங்களமானதாகும். (கேட்டது) உசிதந்தான். 5

பலாபேக்ஷை யில்லாததும் இடையூறினல் தடைபடாததுமான பக்தி அதோக்ஷஜரிடம் எந்த † தருமத்தினுலேனும் ஏற்பட்டுப் பரிசுத்த மடையுமாயின் அந்தத் தருமந்தான் மேலானது. 6

மகிமைபொருந்திய வாசுதேவனிடம் ஏற்படும்பக்தியோகம் வைராக்கியத்தையும் (உபனிஷத்தின் சம்பந்தமான) ஞானத்தையும் விரைவாகவுண்டாக்குகிறது. 7

மானிடர்கள் அனுஷ்டித்து வரும் தருமம் பகவானுடைய சரித்திரங்களில் அன்பைத்தரக்கூடியதா யில்லையாயின் அவை வீணுகமுடியும். 8

ஹரிகதாமிருதத்தைப் பானம் செய்த மானிடனுக்கு ஊக்கம், ஆனந்த பாஷ்பம், மயிர்க்குச் செறிதல் இவைகளுண்டாக வில்லையாயின் அவனுக்கு ஆத்மதத்துவம் விளங்காது. 9

அர்த்தம் (பொருள் முதலியவை) மோக்ஷதரும பலனுக்கு யோக்கியமாகாது. தருமத்தை முக்கியமாகவுடைய அர்த்தத்திற்குக் காமம் (அன்னம்

---

† தருமம் பிரவிர்த்தி, நிவிர்த்தி என இருவகைப்படும். சுவர்க்கம் முதலிய சுகத்தை யபேக்ஷித்துச் செய்வது பிரவிர்த்தி தருமம். பலத்தை யபேக்ஷியாமல் பக்திசெய்வது நிவிருத்தி தருமம். இந்த நிவிர்த்திதருமமே சிறந்ததாகும்.

காமஸ்ய நேந்த்ரியப்ரீதிர்லாபோ ஜீவேத யாவதா ।
ஜீவஸ்ய தத்த்வஜிஜ்ஞாஸா நார்தோ யஶ்சேஹ கர்மபி: ॥ 10-11

வதந்தி தத்தத்த்வவிதஸ்தத்த்வம் யஜ்ஜ்ஞானமத்வயம் ।
ப்ரஹ்மேதி பரமாத்மேதி பகவானிதி ஶப்த்யதே ॥ 12

தச்ச்ரத்ததானா முனயோ ஜ்ஞானவைராக்யயுக்தயா ।
பஶ்யந்த்யாத்மனி சாத்மானம் பக்த்யா ஶ்ருதக்ருஹீதயா ॥ 13

அத: பும்பிர்த்விஜஶ்ரேஷ்டா வர்ணாஶ்ரமவிபாகஶ: ।
ஸ்வனுஷ்டிதஸ்ய தர்மஸ்ய ஸம்ஸித்திர்ஹரிதோஷணம் ॥ 14

தஸ்மாதேகேன மனஸா பகவான்ஸாத்வதாம்பதி: ।
ஶ்ரோதவ்ய: கீர்திதவ்யஶ்ச த்யேய: பூஜ்யஶ்ச நித்யதா ॥ 15

யதனுத்யாஸினா யுக்தா: கர்மக்ரந்திநிபந்தனம் ।
சிந்தந்தி கோவிதாஸ்தஸ்ய கோ ந குர்யாத்கதாரதிம் ॥ 16

பானம் முதலியவை) பலனாகாது. விஷய போகத்திற்கு இந்திரியப் பரீதிபல னுவதில்லை. (தான் ஜீவித்திருப்பதற்குரிய காமங்களை மட்டும் கொள்ள வேண்டும்) தத்துவத்தை யறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்கிற ஜீவனுக்குக் கருமங்களால் பயனில்லை. 10 - 11

தத்துவமறிந்த பெரியோர்கள் இரண்டற்றதான ஞானத்தையே தத்துவ மென்று கூறுகிறார்கள். (உபனிஷத்தை யுணர்ந்தவர்கள்) பிரமனென்றும் (ஹிரண்யகர்ப்பரின் உபாஸகர்கள்) பரமாத்மா வென்றும் (பக்தர்கள்) பகவான் என்றும் கூறுகிறார்கள். 12

ஆகையால் சிரத்தையுள்ள முனிவர்கள் (பரோக்ஷ) ஞானத்துடனும் வைராக்கியத்துடனும் கூடியதும் (வேதாந்த முதலியவைகளை) சிரவணம் செய்வதா லுண்டாவதுமாகிய பரமாத்மாவை (க்ஷேத்திரஞ்ஞர்களிடம்) பார்க்கிறார்கள்.

ஆகையால், பிராமணோத்தமர்களே! மாந்தர்கள் தத்தம் வருணாச்சிரமத்திற்குரிய தருமங்களைச் சிறிதும் பிறழாதனுஷ்டித்துவரின், அதற்குப் பலன் பகவான் மகிழ்ச்சியடைவதேயாம். 14

ஆகையால் மனத்தைச் சலனமற்றிருக்கச் செய்து பக்தர்களுக்குப் பதியாகிய பகவானுடைய குணங்களைப் பாடி அவனுடைய சரிதைகளைக் கேட்டு அவனுக்குச் சதாகாலமும் பூசை செய்து தியானித்து வரவேண்டும். 15

பகவானைத் தியானஞ் செய்வதாகிய கத்தியால், அகங்காரத்திற்கு முடிச்சாகிய கருமத்தை அறிஞர்கள் சேதித்துவிடுகிறார்கள். அந்த முகுந்தனுடைய சரித்திரத்தைக்கேட்பதில் எவனுக்குத் தான் பிரியமுண்டாகாது? 16

தருமத்திற்கு அர்த்தமும், அர்த்தத்திற்குக் காமமும், காமத்திற்கு இந்திரியப் பரீதி (தேவப்பரீதி) பலன் என்றும் அதனால் மீண்டும் தருமம் முதலியவை உண்டாகின்றன என்றும் கூறுகின்றனர் சிலர். இதை 10, 11 சுலோகங்களிரண்டும் மறுத்து நிற்கின்றன.

𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑍋𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌕𑌥𑌾𑌰𑍁𑌚𑌿𑌃 ।
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ 17

𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌥𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌃 ।
𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌧𑍁𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌸𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 18

𑌨𑌷𑍍𑌟𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌭𑌦𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 ।
𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑍀 ॥ 19

𑌤𑌦𑌾 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌲𑍋𑌭𑌾𑌦𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇 ।
𑌚𑍇𑌤 𑌏𑌤𑍈𑌰𑌨𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌿 ॥ 20

𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌤𑌃 ।
𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥ 21

𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌶𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌶𑌯𑌾𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟 𑌏𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 ॥ 22

அந்தணர்களே! முதலில் புண்ணியதீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்யின் பெரியோர்களுடைய தரிசனம் கிடைக்கும். பிறகு அறநெறி யொழுகச் சிரத்தை யுண்டாகும். பின்னர், சிரவணஞ் செய்வதில் இச்சையுண்டாம். அதன்பின் வாசுதேவகதையில் மிகுதியான அன்புண்டாகும். 17

புண்ணியத்தை யளிக்கும்சிரவணம் கீர்த்தனம் இவைகளையுடைய கிருஷ்ணன் தன் சரித்திரங்களைச் சிரவணம் செய்பவர்களாகிய சாதுக்களுடைய இருதயத்திலிருக்கும் காமம் முதலியவைகளை, அந்த சாதுக்கள் உய்வது கருதி அவர்களுடைய மனத்தில் வசித்திருந்து நாசஞ் செய்கிறார். 18

எப்போதும் † பாகவதர்களை வணங்குவதால் காமம் முதலியவைகள் அநேகமாய் ஒழிந்து, பின்னர் மகாமகிமை வாய்ந்த பகவானிடம் நிச்சலமான பக்தி யுண்டாகிறது. 19

அப்பொழுது ரஜோகுணம் தமோகுணம் இவைகளாலுண்டாகும் காமம் லோபம் முதலியவைகளால் மனம் கெடுதலுறாமல் சத்துவகுணத்திலிருந்து நிர்மலமாகும். 20

இங்ஙனம் பகவானிடம் செய்யும் பக்தி யோகத்தால் மனத்தெளிவடைந்து விஷய ஆசையை யொழித்தவனுக்கு அந்த பகவானுடைய சாக்ஷாத்கார முண்டாகும். 21

ஆத்ம சொரூபனைத் தரிசித்தவுடன் அகங்காரம் ஒழியும். பின்னர் சந்தேகங்கள் சிதறிப்போம். கர்மங்களும் நாசமடையும். 22

---

† பாகவதர்கள் - பகவானிடம் பக்தியுடையார். அல்லது பாகவத சாஸ்திரம். (மற்றொருபாடம்) சாதுக்களாகிய பாகவதர்கள்.

𑌅𑌤𑍋 𑌵𑍈 𑌕𑌵𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌦𑌾 ।
𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌨𑍀𑌮𑍍 ॥ 23

𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮 𑌇𑌤𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑍈-
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌏𑌕 𑌇𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 ।
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌹𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌖𑌲𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌨𑍋𑌰𑍍𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 ॥ 24

𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑍋 𑌧𑍂𑌮𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌮𑌯𑌃 ।
𑌤𑌮𑌸𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ 25

𑌭𑍇𑌜𑌿𑌰𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋𑌽𑌥𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑌮𑍍 ।
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑍇𑌽𑌨𑍁 𑌤𑌾𑌨𑌿𑌹 ॥ 26

𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑌵𑍋 𑌘𑍋𑌰𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌪𑌤𑍀𑌨𑌥 ।
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌕𑌲𑌾𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌨𑌸𑍂𑌯𑌵𑌃 ॥ 27

ஆதலால் பெரியோர்கள் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் பகவானாகிய வாசுதேவனிடம் மனத்தை நிர்மலமாக்கும் பக்தி செலுத்துகிறார்கள். 23

* ஸத்வம் இராஜஸ் தமஸ் என்னும் மூன்று குணங்களும் மாயையைச் சார்ந்தவைகள். இந்த மூன்று குணங்களுடைய பரமபுருஷன் ஒருவனே சிருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரங்களுக்காகப் பிரமன், விஷ்ணு, சிவன் என்ற பெயரையடைகிறார். அந்த மூவருள், சத்வமூர்த்தியாகிய வாசுதேவரிடமே மானிடர்களுக்கு நன்மை யுண்டாகிறது. 24

பூமியின் விகாரமான அரணிக்கட்டையைவிட, வேதங் கூறும் கருமங்களைச் செய்ய அறிகுறியாக விருக்கும் புகைமேலானது. அதைவிட வேதமயமான அக்கினி சிறந்தது. இது போல், தமோகுணத்தை விட இரஜோகுணமும் இரஜோ குணத்தைவிட பிரஹ்ம சொருபத்தைப் பிரகாசிக்கச் செய்யும் சத்வ குணமும் மேலாகிறது. 25

ஆகையால் முனிவர்கள் முன்பு விசுத்தரும், சத்வமூர்த்தியும் அதோக்ஷஜருமாகிய பகவானை வழிபட்டார்கள். அந்த முனிவர்களை அனுசரித்தவர்களும் ஸம்ஸாரபந்தத்தினின்று விடுபட்டு முத்தி யடைவார்கள். 26

முத்தியின்பம் கருதினோர் கோரமான உருவமுடைய பூதபதிகளை (தமோகுண ரஜோகுண செய்கையையுடைய சாமான்னிய தேவர்களை) விட்டு வேறு தேவதைகளை நிந்தனை செய்யாமல் சாந்தமூர்த்தியான நாராயணனை வழிபடுகிறார்கள். 27

---

* பிரமன் இரஜோகுண சம்பந்த முடையவன். உருத்திரன் தமோகுண சம்பந்த முடையவன். விஷ்ணு சத்வகுண சம்பந்த மூடையவன்.

ரஜஸ்தம:ப்ரக்ருதய: ஸமஶீலா பஜந்தி வை |
பித்ருபூதப்ரஜேஶாதீந் ஶ்ரியைஶ்வர்யப்ரஜேப்ஸவ: || 28

வாஸுதேவபரா வேதா வாஸுதேவபரா மகா: |
வாஸுதேவபரா யோகா வாஸுதேவபரா: க்ரியா: ||
வாஸுதேவபரம் ஜ்ஞாநம் வாஸுதேவபரம் தப: |
வாஸுதேவபரோ தர்மோ வாஸுதேவபரா கதி: || 29 - 30

ஸ ஏவேதம் ஸஸர்ஜாக்ரே பகவாநாத்மமாயயா |
ஸதஸத்ரூபயா சாஸௌ குணமயாகுணோ விபு: || 31

தயா விலஸிதேஷ்வேஷு குணேஷு குணவாநிவ |
அந்த:ப்ரவிஷ்ட ஆபாதி விஜ்ஞாநேந விஜ்ரும்பித: || 32

யதா ஹ்யவஹிதோ வஹ்நிர் தாருஷ்வேக: ஸ்வயோநிஷு |
நாநேவ பாதி விஶ்வாத்மா பூதேஷு ச ததா புமாந் || 33

இராஜஸ தாமஸ குணங்களின் சுபாவமுடையவர்களும் பிதிர்த் தேவதைகளுடைய சிலம்போன்ற சில முடையவர்களுமாகிய ஜனங்கள், பொருள், பிரபுத் தன்மை, மக்கட்பேறு இவைகளை விரும்பி, பிதிர்க்கள், பூதங்கள், பிரமன் முதலியவர்களைத் திருப்தி செய்விக்கிறார்கள். 28

மறைகளும் வாசுதேவரைப் பற்றியவைகள். யாகங்களும் வாசுதேவரையே சார்ந்தவைகள். யோகசாஸ்திரங்களும் வாசுதேவரைப் பிரதிபாதிக்கின்றன. கிரியைகளும் வாசுதேவருக்குரியன. ஞானசாஸ்திரமும் வாசுதேவரைப் பற்றியே பேசுகின்றன. தருமசாஸ்திரமும் வாசுதேவ பரமானது. சொர்க்கம் முதலிய பலன்களும் வாசுதேவரைப் பற்றியவைகளே. 29-30

பிரபுவாகிய இந்த வாசுதேவன் நிர்க்குணனாயினும் முக்குணவடிவமானதும் காரிய காரண சொரூபமானதுமாகிய தன்னுடைய மாயையால், பிரபஞ்சத்தைப் படைக்கிறான். 31

அந்த மாயையால் உண்டான (ஆகாயம் முதலியவைகளின்) குணங்களில், சிற்சக்தியால் நிறைந்த பகவான் உட்புகுந்து குணமுள்ளவன் போல் (ஆகாயம் முதலியவை என் அதீனமானதென்று அபிமானமுடையவன் போல்) தோன்றுகிறான். 32

கட்டைகளிலிருந்து பிரகாசிக்கும் அக்கினியும் கட்டையும் ஒன்றாகக் காண்பது போல், சகல பிரபஞ்ச சொரூபமாகிய பரமபுருஷனும் பூதங்களில் பலவிதமாகத் தோன்றினாலும் (ஏகனேயாவான்) 33

𑌅𑌸𑍌 𑌗𑍁𑌣𑌮𑌯𑍈𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑍈𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 ॥ 34

𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍈𑌲𑍋𑌕𑌭𑌾𑌵𑌨𑌃 ।
𑌲𑍀𑌲𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌨𑍁𑌰𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌨𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ॥ 35

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇, 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇, 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥ 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍇𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌂𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥
𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂𑌷𑍋𑌡𑌶𑌕𑌲𑌮𑌾𑌦𑍌𑌲𑍋𑌕𑌸𑌿𑌸𑍃𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ॥ 1

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌭𑌸𑌿𑌶𑌯𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌨𑌾𑌭𑌿𑌹𑍍𑌰𑌦𑌾𑌂𑌬𑍁𑌜𑌾𑌦𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌜𑌾𑌂𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ 2

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌯𑌵𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍈𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑍋𑌲𑍋𑌕𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌃 ।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 3

இந்த பகவான் பூதசூட்சுமங்கள் இந்திரியங்கள், மனம், இவைகளின் குணபாவங்களால், தான் படைத்த பூதங்களில் பிரவேசித்து அந்தந்த குணங்களை யனுபவிக்கின்ருன். 34

லோககர்த்தாவாகிய இந்த பகவான், தேவர் திரியக்ஜாதிகள் (மிருகம் முதலியவைகள்) மானிடர்கள் இவர்களில் லீலாமாத்திரமாக அவதரிக்க விருப்பங்கொண்டு சத்வகுணத்தால் உலகத்தைப் பரிபாலிக்கிருன். 35

2-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

3-வது அத்தியாயம்.

† பகவான் ஆதியில் உலகத்தைப் படைக்கக்கருதி மகத், அகங்காரம், பஞ்சதன் மாத்திரைகள் இவைகளோடு கூடியதும் பதினாறு கலைகளையுடையதுமான புருஷரூபத்தைக் கிரகித்தார். 1

அந்த பகவான் புனலில் சயனித்து யோகநித்திரை புரியும்போது அவருடைய நாபியாகிய மடுவின்கண்ணுள்ள கமலமலரில் உலகத்தைப் படைக்கும் பிரஜாபதிகளுக்குப் பதியாகிய பிரமதேவர் உற்பத்தியாயினர். 2

அந்த ஈசுவரனுடைய அவதாரமனைமங்கவாறே உலகத்தின் விஸ்தாரமும் ஏற்பட்டது அந்தபகவானுடைய ரூபம் விசுத்தம் மிகுந்த சத்வகுணமுள்ளது.

---

† பகவானுடைய அவதாரங்களில் முதலாவதாகிய புருஷஅவதாரத்தைக் கூறுகிறது.
மகத் முதலியவைகளின் விவரம் பின்னுற் கூறப்படுகிறது,
பதினாறு கலைகள்-இந்திரியங்கள் பதினொன்று, மகா பூதங்கள் ஐந்து.
புருஷாவதாரந் தரித்தது பாத்ம கற்பத்தில்.

𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌦𑍋 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌦𑌭𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌪𑌾𑌦𑍋𑌰𑍁𑌭𑍁𑌜𑌾𑌨𑌨𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌂
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌮𑍌𑌲𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑌰𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑍋𑌲𑍍𑌲𑌸𑌤𑍍 ॥ 4

𑌏𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌬𑍀𑌜𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌨𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥ 5

𑌸 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 ।
𑌚𑌚𑌾𑌰 𑌦𑍁𑌶𑍍𑌚𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌖𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 6

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌭𑌵𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌸𑌾𑌤𑌲𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌮𑍍 ।
𑌉𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑍁𑌪𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌶𑌃 𑌸𑍌𑌕𑌰𑌂 𑌵𑌪𑍁𑌃 ॥ 7

𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌮𑍃𑌷𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌵𑍈 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌃 ।
𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌮𑌾𑌚𑌷𑍍𑌟 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌯𑌤𑌃 ॥ 8

கணக்கற்ற பாதங்கள் துடைகள், கைகளுடையதும் வியப்புறத்தக்கமுகங்களையுடையதும் கணக்கற்ற தலை, செவி, கண், மூக்குகளுடையதும் கணக்கிட்டுச் சொல்லுதற்கரிய கிரீடங்கள், ஆடைகள், குண்டலங்களுடையதும் பிரகாசிப்பதுமாகிய ரூபத்தை யோகிகள் ஞானக்கண்ணால் பார்க்கிறார்கள். 4

ஆதிநாராயண சொரூபமாகிய இந்த புருஷாவதாரமானது மற்ற அநேக அவதாரங்கள் (காரியமுடிவில்) பிரவேசிக்கும் ஸ்தானம். இந்த ரூபமே அநேக அவதாரங்கள் உண்டாவதற்குக் காரணமானது. அழிவற்றது. இந்த ரூபத்தின் அம்சமாயுள்ளவர் பிரமதேவர். அந்த பிரமதேவரின் அம்சமானவர்கள் மரீசி முதலிய பிரஜாபதிகள். அந்த பிரஜாபதிகளால் தேவர்கள் திரியக்குகள் மானிடர்கள் சிருஷ்டிக்கப் படுகிறார்கள். (சனத்குமாரர் முதலிய அவதாரங்கள்). 5

* (புருஷரூபத்தையடைந்த) அந்தத் தேவன், முதலில் குமாரசிருஷ்டியையடைந்து, பிராமணனாகி ஒருவராலும் அனுஷ்டித்தற்கரிய பிரமசரிய விருதத்தை அகண்டிதமாக அனுஷ்டித்தார். 6

† யஞ்ஞேசுவரராகிய வாசுதேவர் இந்தப்பிரபஞ்சம் உண்டாகவும் பாதாளம் சென்ற பூமியை உயரக்கொண்டு வரும் பொருட்டும் இரண்டாந்தடவை வராகவதாரமெடுத்தார். 7

‡ பகவான், ரிஷி சிருஷ்டியில் தேவரிஷியாகிய நாரதராக மூன்றாந் தடவை அவதரித்தார். பந்த ஏதுக்களான கருமங்களை யொழிக்கக்கூடிய வைஷ்ணவ பாஞ்சராத்திராகமத்தைக் கூறியருளினார். 8

---

* சனத்குமாராவதாரம் அவதாரங்களில் ஒன்று. கௌமாரம், ஆரிஷம்; பிராஜாபத்தியம், மானவம் என்பன சிருஷ்டி விசேடங்களின் பெயர்கள்.

† வராகவதாரம்— அவதாரம் 2

‡ நாரதாவதாரம்— ,, 3

𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌕𑌲𑌾𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌨𑌰𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌵𑍃𑌷𑍀 ।
𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑍋𑌪𑌶𑌮𑍋𑌪𑍇𑌤 𑌮𑌕𑌰𑍋𑌦𑍍𑌦𑍁𑌶𑍍𑌚𑌰𑌂 𑌤𑌪𑌃 ॥ 9

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌲𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌶𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌵𑌿𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚𑌾𑌸𑍁𑌰𑌯𑍇 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌮𑍍 ॥ 10

𑌷𑌷𑍍𑌠𑌮𑌤𑍍𑌰𑍇𑌰𑌪𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌨𑌸𑍂𑌯𑌯𑌾 ।
𑌆𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑍀𑌮𑌲𑌰𑍍𑌕𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯 𑌊𑌚𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 11

𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮 𑌆𑌕𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑍁𑌚𑍇𑌰𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌜𑌾𑌯𑌤 ।
𑌸 𑌯𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑍈 𑌰𑌪𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥ 12

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇 𑌮𑍇𑌰𑍁𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌭𑍇𑌰𑍍𑌜𑌾𑌤 𑌉𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ।
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮 𑌧𑍀𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 13

---

* தருமகலா (யமபத்தினி) சிருஷ்டியில் பகவானனவர் நரன் நாராயணனென்கிற இரண்டு ரிஷிகளாக நான்காவது முறை அவதரித்து மற்றவர்களாற் செய்யமுடியாத சமதமங்களுடன் கூடிய தவம் புரிந்தார். 9

† ஈசன் கபிலர் என்ற பெயருடன் சித்தர்களுக்குப் பிரபுவாக ஐந்தாவது முறை அவதரித்து, ஓர் சமயம் வித்தியாச மடைந்ததும் தத்துவ சமூகத்தை நிர்ணயித்துக் கொடுப்பதுமாகிய சாங்கியசாஸ்திரத்தை ஆசுரி என்ற அந்தணருக்கு உபதேசம் செய்தார். 10

‡ அனசூயை அத்திரி இவ்விருவருடைய பிரார்த்தனைக் குட்பட்டு அந்த முனிவருக்குப் புத்திரனாக ஆறுவது முறை அவதரித்து, அளர்க்கன் என்ற இராஜ ரிஷிக்கும் பிரஹ்லாதன் முதலியோருக்கும் ஆத்ம வித்தையை உபதேசம் செய்தார். **11**

¶ ஆகூதியிடம் ருசிஎன்பவருக்கு ஏழாவதாக யஞ்ஞர் என்றுண்டானர். அந்த யஞ்ஞர் (தன் புத்திரர்களாகிய) யாமரர் முதலிய தேவர்களுடன் $ சுவாயம்புவ மன்வந்தரத்தைப் பரிபாலித்தார். 12

() மேருதேவியிடம் நாபி என்பவருக்கு உருக்கிரமமென அவதாரம் செய்து பிரமசரியம் முதலிய ஆச்சிரமிகளெல்லோரும் வணங்கத்தக்க மார்க்கத்தை (அதிவர்ணாச்சிரம) வழியைத் தீரர்களுக்குக் காட்டியருளினர். 13

---

*	நரநாராயணாவதாரம்	அவதாரம்	4
†	கபிலாவதாரம்	„	5
‡	தத்தாத்ரேயாவதாரம்	„	6
¶	யஞ்ஞாவதாரம்	„	7
$	தானே இந்திரனானர்		
()	ரிஷபாவதாரம்	„	8

𑌋𑌷𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑍋𑌭𑍇𑌜𑍇 𑌨𑌵𑌮𑌂𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌂𑌵𑌪𑍁𑌃 ।
𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑍇𑌮𑌾𑌮𑍋𑌷𑌧𑍀𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌯𑌂𑌸𑌉𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥ 14

𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑌜𑌗𑍃𑌹𑍇𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍋𑌦𑌧𑌿𑌸𑌂𑌪𑍍𑌲𑌵𑍇 ।
𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌮𑌹𑍀𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌮𑍍 ॥ 15

𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌮𑍁𑌦𑌧𑌿𑌂𑌮𑌥𑍍𑌨𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌾𑌚𑌲𑌮𑍍 ।
𑌦𑌧𑍍𑌰𑍇 𑌕𑌮𑌠𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍇𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ 16

𑌧𑌾𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌮𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌮𑌮𑍇𑌵𑌚
𑌅𑌪𑌾𑌯𑌯𑌤𑍍𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌨𑍍𑌮𑍋𑌹𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋𑌹𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 ॥ 17

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑌦𑌾𑌰𑌕𑌰𑌜𑍈𑌰𑍂𑌰𑌾𑌵𑍇𑌰𑌕𑌾𑌂 𑌕𑌟𑌕𑍃𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 ॥ 18

* (முகுந்தனே) முனிவர்கள் பிரார்த்தித்துக்கொண்டதற் கிணங்கி அரசர்களுக்குரிய சரீரத்தையடைந்து இந்தபூமியில் (கோரூபம்) வஸ்துக்களெல்லாவற்றையுங்கறந்தார். ஓ அந்தணர்களே! அதனால் அந்த அவதாரம் மிகவும்சிறந்தது.

† சாட்சுஷமன்வந்தரப் பிரளயத்தில் பத்தாவதாக மத்ஸயாவதார மெடுத்தார். ஓடம்போன்ற இந்தபூமியில் வைவஸ்வதமனுவை யேற்றிக் காப்பாற்றினர்.

‡ தேவர்களும் அசுரர்களும் சமுத்திரத்தைக் கடையும் போது பதினொன்றாவதாகக் கூர்மாவதாரம் செய்து தமது முதுகில் மந்தரமலையைத் தாங்கினர். 16

பனிரண்டாவது பதின்மூன்றாவதாக ¶ தன்வந்திரியாகவும் § மோகினியென்ற ஸ்திரீயாகவும் அவதாரம் செய்து அசுரர்களுக்கு மோகமுண்டாக்கித் தேவர்களுக்குக் (அமுதத்தை) கொடுத்தார். 17

§ பதினான்காவதாக நரசிம்மாவதார மெடுத்து பலிசாலியும் அசுரசிரேஷ்டனுமாகிய இரண்யகசிபுவைத் தமது தொடையில் வைத்துக்கொண்டு பாய் முடைபவன் கோரையைக் கிழிப்பது போல் நகங்களால் கிழித்தார். 18

---

* பிருதுவின் அவதாரம் „ 9

† மன்வந்தரத்தின் முடிவில் பிரளய மில்லாவிட்டாலும் வைவஸ்வதமனுக்குத் தமது மாயையை வேடிக்கையாகக் காண்பித்தார் என்பது.

மத்ஷியாவதாரம்- அவதாரம்- 10
‡ கூர்மாவதாரம்-அவதாரம் „ 11
¶ தன்வந்திரி „ 12
§ மோகினி „ 13
§ நரசிம்மாவதாரம்- அவதாரம் 14

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌕𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌗𑌾𑌦𑌧𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌬𑌲𑍇𑌃 ।
𑌪𑌦𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌚𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌸𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑌮𑍍 ॥ 19

𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌮𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌨𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃𑌸𑌪𑍍𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌃 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌃𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑌕𑌰𑍋𑌨𑍍𑌮𑌹𑍀𑌮𑍍 ॥ 20

𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍 ।
𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌤𑌰𑍋𑌃 𑌶𑌾𑌖𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌂𑌸𑍋𑌽𑌲𑍍𑌪𑌮𑍇𑌧𑌸𑌃 ॥ 21

𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾 ।
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ 22

𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑍇 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍀 ।
𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌭𑍁𑌵𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌹𑌰𑌦𑍍𑌭𑌰𑌮𑍍 ॥ 23

𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌲𑍌 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌾𑌯 𑌸𑍁𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌾𑌮𑍍 ।
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌜𑌿𑌨𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌕𑍀𑌕𑌟𑍇𑌷𑍁 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 24

பதினைந்தாவதாக வாமனுவதார மெடுத்து மகாபலியிடம் மூன்றடி பூமியை யாசித்து சொர்க்கத்தை அவனிடமிருந்து கிரகிக்க விருப்பங் கொண்டு அவனுடைய யாகசாலை சென்றார். 19

† அரசர்கள் தருமத்துரோகஞ் செய்வதைப் பார்த்துச் சினமடைந்து பதினாறுவது முறை அவதாரம் செய்து இருபத்தொருதடவை பூமியில் க்ஷத்திரியர்களே இல்லாமல் போகும்படி நாசஞ்செய்தார். 20

‡ மானிடர்களுக்கு அறிவு குன்றி யிருப்பதை நோக்கிப் பதினேழாவது முறை பாராசருக்குச் சத்தியவதியிடம் உண்டாகி வேதமாகிய விருக்ஷத்திற்குச் சாகைகளை (கிளைகளை) யுண்டாக்கினார். 21

$ இதன் பிறகு பதினெட்டாவது முறை தேவகாரியங்களை நிறைவேற்றக்கருதி நரனுக அவதரித்து சமுத்திரத்தை நிக்கிரகித்தல் முதலிய பராக்ரமமான செயல்களைக் காட்டினார். 22

¶ பத்தொன்பதாவதில் பகவான் யாதவர்களிடம் பலராமன், கிருஷ்ணன் என்கிற பெயர்களை யுடையவராய்ப் பிறந்து பூபாரத்தை யொழித்தார். 23

() கலியுகம் பிரவிர்த்திக்கும் சமயத்தில் தேவர்களின் பகைவர்களைமோகப்படுத்துவதற்கு கீகடங்களில்(மத்திய கயாப்ரதேசங்களில்) இருபதாமுறை அஜினருக்குப் புத்திரராகப் புத்தர் என்ற பெயருடன் அவதரிக்கப் போகிறார். 24

வாமனுவதாரம் துஷ்டர்களின் மதத்தையடக்குகிற வடிவம். அல்லது குட்டை வடிவம்.		15
† பரசுராமாவதாரம்	அவதாரம்	16
‡ வியாசரினவதாரம்	,,	17
¶ இராமாவதாரம்	,,	18
$ பலராமகிருஷ்ணர்கள்	,,	19
() புத்தாவதாரம்	,,	20

𑌅𑌥𑌾𑌸𑍌 𑌯𑍁𑌗𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌸𑍍𑌯𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍁 ।
𑌜𑌨𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌯𑌶𑌸𑍋 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌕𑌿𑌰𑍍𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ 25

𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑍇𑌯𑌾 𑌹𑌰𑍇𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌧𑍇𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌦𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 𑌕𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑌸𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑍁𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃 ॥ 26

𑌋𑌷𑌯𑍋 𑌮𑌨𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌮𑌨𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌮𑌹𑍌𑌜𑌸𑌃 ।
𑌕𑌲𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌯𑌸𑍍𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥ 27

𑌏𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌂𑌶𑌕𑌲𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌰𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌮𑍃𑌡𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌯𑍁𑌗𑍇 ॥ 28

𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌯 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍋 𑌨𑌰𑌃 ।
𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍍𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 29

---

† கலியுகத்தின் முடிவில் அரசர்கள் திருடர்கள் போலாகும் போது ஜகத்குருவாகிய பகவான் இருபத்தோராவது முறை விஷ்ணுயஸஸ் என்ற ஓர் அந்தணரிடத்தில் கல்கி என்ற பெயருடன் அவதரிக்கப் போகிறார். 25

ஓ பிராமணசிரேஷ்டர்களே! சத்துவகுண நிதியாகிய ஹரியின்குறைவுறாத நீரையுடைய சிரசிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான கண்ணிவாய்க்கால்கள் ஏற்படுகின்றன. 26

‡ ரிஷிகள், ¶ முனிவர்கள், தேவர்கள் மிகுந்த பலமுடைய மனுபுத்திரர்கள் பிரஜாபதிகள் யாவரும் விஷ்ணுவின் அம்சமாகவே ஏற்பட்டார்கள். 27

பரம புருஷனுடைய § அவதாரங்களிற் சில அம்சமுடையன. சில பகவானுடைய மகிமை பொருந்தியவைகள். நாராயணனுடைய பிரத்தியக்ஷமானது கிருஷ்ணாவதாரந்தான். இந்த அவதாரங்கள் இந்திரனுக்குப் பகைவர்களாகிய அசுரர்களால் துன்பமுற்ற உலகத்திற்கு ஒவ்வொரு யுகத்திலும் சுகமுண்டாக்குகின்றன. 28

பகவானுடைய அதிரகசியமான இந்த அவதாரத்தைப்பரிசுத்தத்துடனும் பக்தியுடனும் காலைமாலை இருவேளையிலும் துதிக்கிறவன் துக்கம் நிறைந்த சம்சாரபந்தத்தினின்றும் விடுபடுவான். 29

---

† கல்கி அவதாரம் ,, 21

‡ ரிஷிகள் - மந்திரமறிந்தவர்கள்.

¶ முனிவர்கள் - மனனம் - அதாவது பிரஹ்ம சொரூபத்தையே யறிந்து ஆநந்திப்பவர்கள்.

§ சில சனத்குமாரர் முதலியவர்களிடம் ஞானம்ச மெனவும் பிருது முதலியோரிடம் சக்தியின் அம்சமெனவும் உணர்க.

𑌏𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ॥ 30

𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌭𑌸𑌿 𑌮𑍇𑌘𑍌𑌘𑍋 𑌰𑍇𑌣𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑍋𑌽𑌨𑌿𑌲𑍇 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌰𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 31

𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌯𑌦𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑌵𑍍𑌯𑍂𑌢𑌗𑍁𑌣𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸 𑌜𑍀𑌵𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌭𑌵𑌃 ॥ 32

𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌮𑍇 𑌸𑌦𑌸𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑌾 ।
𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ 33

𑌯𑌦𑍍𑌯𑍇𑌷𑍋𑌪𑌰𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌵𑍈𑌶𑌾𑌰𑌦𑍀 𑌮𑌤𑌿𑌃 ।
𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨 𑌏𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌹𑌿𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ 34

அரூபனும் சின்மாத்திரனுமாகிய ஜீவனுக்கு இந்த ஸ்தூல சரீரமானது பகவானுடைய மாயையின் குணங்களான மகத் முதலியவைகளில் ஏற்படுகிறது. 30

(வாயுவை ஆசரித்த) மேகக்கூட்டம் ஆகாயமார்க்கத்திலும் பூமியிலுள்ள தூளி வாயு விடத்திலும் அறியாதவர்களால் ஆரோபணம் செய்யப்படுவதுபோல் திரஷ்டாவா (பார்க்கிறவரா)கிய ஆத்ம சொரூபத்தில் பார்க்கக் கூடிய (சரீரம் முதலிய) வைகளை அஞ்ஞர்கள் ஆரோபணம் செய்கிறார்கள். 31

அவ்வியக்தமானதும் (சூட்சுமம்) பரிணாமமில்லாத கைகால் முதலிவைகளையுடையதுமாகிய மற்றொரு சரீரத்தையும் (ஸ்தூல சரீரத்தைப் போல்) பார்க்கவும் (இந்திரன் முதலியவர்களைப் போல்)கேட்கவும் முடியாது. ஜீவனுக்கு உபாதியாகிய இந்த லிங்கசரீரம் (சூட்சுமசரீரம்) ஜீவனுடைய உற்பத்தி நாசங்களுக்குக் காரணமாகிறது. 32

காரிய ரூபமாகிய ஸ்தூல சரீரம், காரணரூபமாகிய லிங்கசரீரம் இவ்விரண்டையும் அவித்தையால் ஆத்ம சொரூபத்தினுடைய ஆரோபிதங்களென்று சொரூபஞானத்தால் ஜீவன் எப்பொழுது ஒழிக்கிறானோ அப்பொழுது ஞான சொரூபமாகிய பிரஹ்மமாகவே ஆகிறான். 33

ஸர்வஞ்ஞனாகிய ஈசுவர சம்பந்தமுள்ள (அவித்தியாரூபிணியும் சம்சார சக்ரத்தால் கிரீடித்துக்கொண்டிருப்பவளுமாகிய) மாயை ஒழிவடைந்தால் அந்த மாயையே வித்தையாகிறாள். ஜீவன் அப்பொழுது பிரஹ்ம சொரூபனாகிப் பரமானந்த சொரூபத்தில் பிரகாசிக்கிறான். 34

---

31 வது சுலோகம் ஸ்தூல சரீரம் ஈசனுடைய ஆரோபிதமென்று கூறுகிறது.

32 வது சுலோகம் சூட்சும சரீரமும் ஆரோபிதமெனக்கூறுகிறது.

34-வது சுலோகத்தின் கருத்து - மாயை அவித்தையின் வடிவத்துடன் ஜீவனுக்கு ஆவரண விசேஷங்களைச் செய்கிறாள். அது வரையில் அவன் உபாதி யடைகிறதில்லை. அந்த மாயை வித்தையின் வடிவமாயின் அவனுக்குபாதியாகிய ஸ்தூல சூட்சுமங்களைத் தொலைத்துத் தானே ஒழிவடைகிறாள். அப்பொழுது அவன்பிரஹ்ம்மமாகிறான்.

𑌏𑌵𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌕𑌵𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑌤𑍇𑌃 ॥ 35

𑌸 𑌵𑌾 𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌮𑍋𑌘𑌲𑍀𑌲𑌃 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 ।
𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌷𑌾𑌡𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌿𑌕𑌂 𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌷𑌡𑍍𑌗𑍁-
𑌣𑍇𑌶𑌃 ॥ 36

𑌨 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑍁𑌣𑍇𑌨 𑌧𑌾𑌤𑍁𑌰𑌵𑍈𑌤𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌕𑍁𑌮𑌨𑍀𑌷 𑌊𑌤𑍀𑌃 ।
𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌨𑍋𑌵𑌚𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌨𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌨𑌟𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 ॥

𑌸 𑌵𑍇𑌦 𑌧𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌦𑌵𑍀𑌂 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌥𑌾𑌙𑍍𑌗𑌪𑌾𑌣𑍇𑌃 ।
𑌯𑍋𑌽𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌯𑌾𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌜𑍇𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌸𑌰𑍋𑌜𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥𑍇𑌹 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇𑌽𑌖𑌿𑌲𑌲𑍋𑌕𑌨𑌾𑌥𑍇 ।
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌨 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌃 ॥ 39

இவ்விதம் (ஜீவனுக்கு ஜன்மம் முதலியவை மாயையின் காரியமாவது போல்) கர்த்தாவாகாதவனுக்குக் கர்மங்களும் ஜன்மமில்லாதவனுக்கு ஜன்மங்களும் ஏற்படுகின்றன என்கிற இந்த அந்தர்யாமியின் இரகசியங்களைக் கவிகள் வர்ணிக்கிறார்கள். 35

அந்தர்யாமியும் அமோகமான (வியக்தமாகாத) லீலைகளையுடையவனுமாகிய பகவான் இந்தப் பிரபஞ்சத்தை சிருஷ்டிக்கிறான். சங்கரிக்கிறான். இப்பிரபஞ்சத்தில் பற்றுதலடைகிறதில்லை. ஆத்ம தந்திரனும் (ஸ்வாதீனனும்) ஆறு இந்திரியங்களுக்கு நியாமகனுமாகிய ஈசுவரன் பூதங்களுக்குள்ளிருந்து ஆறு இந்திரியங்களின் விஷயமாகிய (ஸ்பரிசம் முதலியவைகளை) ஆக்கிராணம் செய்கிறான். (அவைகளை விரும்புகிறதில்லை). 36

மனதால் ரூபங்களையும், வாக்கால் நாமங்களையும் விஸ்தாரப் படுத்துகிற இந்த ஈசுவரனுடைய லீலைகளை அறியாதவன் நடனுடைய நடத்தையை எப்படித் தெரிந்து கொள்ள மாட்டானோ அது போல், அறிவில்லாதவன் நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ளமாட்டான். 37

உலகங்களைப் படைத்தவனும் அளவிறந்த ஆற்றலுடையவனும் சக்ராயுதந் தரித்தவனுமாகிய பரமபுருஷனுடைய பாதகமலங்களை வஞ்சகமின்றி இடைவிடாமல் அன்புடன் சேவிக்கும் பக்தனே அந்தப் பரமபுருஷனுடைய பதவியையறிவான். 38

உலகமெல்லாவற்றிற்கும் நாதனாகிய வாசுதேவனிடம், மீண்டும் (கர்ப்பவாசம் முதலிய துக்கங்களால்) உக்ரமான (ஜனனம் மரணம் என்கிற) (சுழலில் சிக்காத மனோபாவத்தை நீங்கள் செலுத்தியிருக்கிறீர்கள். ஆதலால், நீங்களே சர்வக்ஞர்கள். கிருதார்த்தர்கள். 39

ஆறு இந்திரியங்கள் - துவக் - சக்ஷுஸ், சுரோத்திரம் - ஜிஹ்வை - கிராணம் - மனசு இவை முறையே தோல், கண், காது, வாய், மூக்கு மனம் எனப்படும்.

𑌇𑌦𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌮𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌃 ॥ 40

𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯𑌧𑌨𑍍𑌯𑌂𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑌨𑌂𑌮𑌹𑌤𑍍 ।
𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑍁𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌤𑌾𑌂𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ 41

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑍇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂𑌸𑌾𑌰𑌂𑌸𑌾𑌰𑌂𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑌂 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 42½

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑌤𑍋𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌰𑍍𑌷𑍇𑌰𑍍𑌭𑍂𑌰𑌿𑌤𑍇𑌜𑌸𑌃 ।
𑌅𑌹𑌂𑌚𑌾𑌧𑍍𑌯𑌗𑌮𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 ॥ 43½

𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌹𑌿𑌤𑌾𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌾𑌯𑌾𑌂𑌚 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑍋𑌹𑌂𑌵𑌃𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌯𑌥𑌾𑌧𑍀𑌤𑌂𑌯𑌥𑌾𑌮𑌤𑌿 ॥ 44½

(𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮𑍋𑌪𑌗𑌤𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃𑌸𑌹 ।
𑌕𑌲𑍌𑌨𑌷𑍍𑌟𑌦𑍃𑌶𑌾𑌮𑍇𑌷 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌰𑍍𑌕𑍋𑌧𑍁𑌨𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 ॥)

இந்தப்புராணம் பாகவதம் என்று கூறப்படும். இது வேதத்திற்குச்சமமானது. உத்தமசுலோகனுகிய வாசுதேவனுடைய சரித்திரத்தைத் தன்னுள் அடங்கப்பெற்றது. இதை வியாசமகா முனிவர் அருளிச் செய்தனர். 40

தன்னியமும் மங்களம் பெறுதற்குக் காரணமானதும் சிறந்ததுமாகிய இந்தப் பாகவதபுராணத்தை உலக நன்மையின் பொருட்டு வியாசமுனிவர், ஆத்மஞானிகளுக்குள் சிறந்த தமது புத்திரனுக் குபதேசம் செய்தார். 41

அந்த சுகர் வேத இதிகாசங்களின் சாராம்ஸத்திலும் ஸாராம்ஸத்தை யெடுத்துப் பிரதிபாதித்திருக்கும் இந்தப் பாகவதத்தைக் கங்காநதியில் பிராயோபவேசவிருதத்துடன் (மரணம் வரையில் ஆகார மில்லாதிருத்தல்) பரம ரிஷிகள் சூழவிருக்கும்போது பரீக்ஷித்துமகாராஜனுக்குச் சிரவணம் செய்வித்தார். 42½

அந்தணசிரேஷ்டர்களே மகாதேஜஸ்வியாகிய சுகர் உபதேசம் செய்யும்போது அந்தண சிரேஷ்டரின் சமீபத்தில் நானுமிருந்து அவருடைய அனுக்ரகத்தால் சிரவணம்செய்து கொண்டேன். 43½

ஓ அந்தண சிரேஷ்டர்களே ! நீங்கள் நம்பிக்கையுடையவர்கள். நான் தெரிந்து கொண்டமட்டிலும் என் புத்திக்குத் தக்கபடி உங்களுக்குச் சிரவணம் செய்விக்கிறேன். 44½

† கிருஷ்ணன் தருமம், ஞானம் இவைகளுடன் தன் னிருப்பிடமாகிய வைகுண்டம் சென்ற பின்பு கலியுகத்தில் (ஞானமாகிய) கண்ணில்லாதவர்களுக்கு இப்புராணமாகிய சூரியன் உதயமாயிற்று.

3-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

† அதிகப்பாடம்.

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇, 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇, 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 ‖ 𑌇𑌤𑌿𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌣𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌸𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍂𑌤𑌂 𑌬𑌹𑍍𑌵𑍃𑌚𑌃 𑌶𑍌𑌨𑌕𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ‖ 1

𑌶𑍌𑌨𑌕𑌃 ‖ 𑌸𑍂𑌤 𑌸𑍂𑌤 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌵𑌦 𑌨𑍋 𑌵𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰 ।
𑌕𑌥𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌦𑌾𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑍁𑌕𑌃 ‖ 2

𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌾 𑌕𑍇𑌨 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌨𑌾 ।
𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌸𑌞𑍍𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ‖ 3

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌸𑌮𑌦𑍃𑌙𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑌃 ।
𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌤𑌿𑌰𑍁𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌗𑍂𑌢𑍋 𑌮𑍂𑌢 𑌇𑌵𑍇𑌯𑌤𑍇 ‖ 4

4-வது அத்தியாயம்.

வியாசமுனிவர் கூறுகிறார்.

ஆயிரம் வருடம்வரையில் ஸத்ரம் என்னும் யாகத்தைச் செய்துகொண்டிருக்கும் முனிவர்களுக்குள் குலபதி (முக்கியர்) யும் (ஞானம் முதலியவைகளில்) பெரியவரும் ருக்வேத அத்தியயனம் செய்தவருமாகிய சௌனக முனிவர் சூதபுராணிகர் இவ்வாறு கூற அவரை நன்றாய் ஸ்துதி செய்து சொல்லுகிறார். 1

சௌனகமுனிவர் கூறுகிறார்.

மகா பாக்கியம் செய்தவரும் பேசுகிறவர்களுட் சிறந்தவருமாகிய சூதரே! மகிமைபொருந்திய சுகமகாமுனிவர் கூறியதும் பகவானை அதிக்கிரமித்து ஏற்பட்ட புண்ணியத்திற்குச் சாதனமானதுமாகிய கதையை எங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும். 2

வியாசமகா முனிவர் எந்த யுகத்தில் எந்த இடத்தில் † என்ன காரணத்தைக்கொண்டு யாரால் பிரேரணை செய்யப்பட்டு இந்தப் பாகவதசம்கிதையைச் செய்தார். 3

அந்த வியாசருக்குப் புத்திரராகிய சுகர் மகாயோகி. பிரஹ்மத்தைப் பார்க்கிறவர். பேதமற்றவர். ஒரே வஸ்துவில் நிலைத்திருக்கும் மதியை யுடையவர். மாயாசயனத்திலிருந்து விழித்துக் கொண்டவர். (ஆகையால்) மறைந்திருப்பவர். மூடன் போல் தோன்றுகிறவர். 4

† மகா பாரதம் முதலிய சாஸ்திரங்களைச் செய்தவருக்கு இந்தப் பாகவத சங்கிதையைச் செய்ய ஏற்பட்ட காரணமென்ன என்பதாம்-

𑌕𑌥𑌮𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃𑌪𑍌𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃𑌕𑍁𑌰𑍁𑌜𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌨𑍍 ।
𑌉𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌮𑍂𑌕𑌜𑌡𑌵𑌦𑍍 𑌵𑌿𑌚𑌰𑌨𑍍 𑌗𑌜𑌸𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑍇 ॥ 5

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍃𑌷𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑌪𑍍𑌯𑌨𑌗𑍍𑌨𑌂
𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌦𑌧𑍁𑌰𑍍𑌨 𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌨𑍌 𑌜𑌗𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑍁𑌮𑍍𑌭𑌿𑌦𑌾 𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌃 ॥ 6

𑌕𑌥𑌂𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍇𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌹 ।
𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌸𑌮𑌭𑍂𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍈𑌷𑌾 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 ॥ 7

இவ்வளவு மகிமைவாய்ந்த இந்தச் சுகர் குரு க்ஷேத்திரத்திலும் ஜாங்கல தேசத்திலும் முதன் முதலில் வந்திருந்து பிறகு அத்தினபுரியில் பைத்தியன், ஊமையன், மூடன் இவர்களைப் போல் சஞ்சாரஞ் செய்யும்போது இவரை இந்நகரிலுள்ளார் எவ்விதம் தெரிந்து கொண்டார்கள். 5

குமாரனாகிய சுகனைத் (எல்லாவற்றையும் பரித்தியாகம் செய்து செல்ல) தொடர்ந்து சென்ற அவரது தந்தையும் வயோதிகருமாகிய வியாச மகரிஷியைக் கண்டு ஜலக்ரீடை செய்து கொண்டிருந்த அப்ஸரஸ்திரீகள் அவர் வஸ்திரம் தரித்தவராயிருந்தும் வெட்கமுற்று ஆடையணிந்து கொண்டார்கள். திகம்பரனாகச் (வஸ்திரமின்றி) செல்பவரும் யௌவனபருவமுள்ளவருமாகிய வியாச புத்திரனாகிய சுகரைக்கண்ட அவர்கள் வெட்கமடையாமலும் வஸ்திரந் தரிக்காமலும் மிருந்தார்கள். இதைக்கண்ட வியாசமுனிவர் நான் விருத்தன்; ஆடைபுனைந்தவன். புத்திரனோ யௌவனன், ஆடைகளைந்தவன். அப்படியிருக்க, என்னைக் கண்டு மட்டும் வஸ்திர முடுத்துக் கொண்டீர்கள். புத்திரனைக் கண்டபோது ஒன்றும் செய்து கொள்ளவில்லை; ஏனப்படி என்று அப்சரஸ்திரீகளை வினவ, அந்த ஸ்திரீகள், முனிவரே தங்களுக்கு இவள் பெண் இவன் ஆண் என்கிற பேதபுத்தியிருக்கிறது. பரிசுத்த வஸ்துவில் கண்ணுள்ளஉமது குமாரன் சுகனுக்கு ஆண் பெண் என்கிற வித்தியாசமான புத்தியேயில்லை என்றார்கள். 6

* பாண்டவேயனாகிய. (பாண்டுவின் வம்சத்தில் ஜனித்தவன்)ராஜரிஷிக்கும் (பரீக்ஷித்து) சுகமுனிவருக்கும் பாகவத சங்கிதையாகிய இந்த சம்வாதம் எவ்விதமுண்டாயிற்று. 7

---

* அரசுபுரியும் பரீக்ஷித்துக்கும் ஆசையற்ற சுகருக்கும் சம்வாதமேற்க்காரணமில்லாததனால் கேள்வியுண்டாயிற்று.

𑌸 𑌗𑍋𑌦𑍋𑌹𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂𑌹𑌿 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 |
𑌅𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍀𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ‖ 8

𑌅𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌸𑍂𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 |
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌗𑍃𑌣𑍀𑌹𑌿 𑌨𑌃 ‖ 9

𑌸 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌟𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯𑌵𑌾𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃 |
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯𑌾𑌮𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ‖ 10

𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯𑌹𑌾𑌨𑍀𑌯 𑌧𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌤𑍍𑌰𑌵𑌃 |
𑌕𑌥𑌂𑌸𑌵𑍀𑌰𑌃𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌙𑍍𑌗𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌵𑍈𑌷𑌤𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌹𑍋 𑌸𑌹𑌾𑌸𑍁𑌭𑌿𑌃 ‖ 11

𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌭𑍂𑌤𑌯𑍇 𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾 𑌜𑌨𑌾𑌃|
𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌸𑍌𑌪𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌮𑍁𑌮𑍋𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌤𑌃𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌮𑍍 ‖ 12

மகா பாகராகிய அந்தச்சுகர் கிருகஸ்தர்களுடைய கிருகங்களைப் பரிசுத்தப் படுத்துவதன் பொருட்டு * கோதோகனகாலம் வரையில் தான் தாமதிக்கிறார். 8

ஓ சூத! அபிமன்யுவின் குமாரனாகிய பரீக்ஷித் மகாராஜனை பாகவதோத்தமனென்று பெரியோர்கள் கூறுகிறார்கள். அவ்வரசனுடைய ‡ அதி ஆச்சரியகரமான ஜன்மத்தையும் செய்கைகளையும் எங்களுக்குக் கூறவேண்டும். 9

பாண்டுமகாராஜனுடைய வம்சத்திற்குக் கீர்த்தியையுண்டாக்கும் ஸம்ராட்டாகிய அந்த அரசன் மேன்மையான சம்பத்தை இலட்சியம் செய்யாமல் கங்கையில் பிராயோபவேசம் செய்ததற்குக் காரணமென்ன? 10

ஓ சூதரே! சத்ருக்கள் தங்களுடைய நன்மையின் பொருட்டுப் பொருள்களைக் கொண்டுவந்து எந்த அரசனுடைய பாதபீடத்திற்குக் காணிக்கையாகத் தந்து வணங்கினார்களோ அந்தப் பரீக்ஷித்து மகாராஜனாகிய வீரன் யௌவனப் பருவமுள்ளவனாயினும் மற்றவர் எவர்களாலும் விட்டொழித்தற்கு இயலாத இராஜ்யசம்பத்தை பிராணனோடுவிடுவதற்கு எப்படி சம்மதித்தான்? 11

மகாகீர்த்தி வாய்ந்தவரே! அடைதற்குரியரென்றெண்ணத்தக்கபெரியோர்கள் உலகம் ஐசுவரியத்தைப் பெற்றுச் சுகமடையக் கருதி ஜீவித்திருக்கிறார்கள். தங்களுடைய சுயநலங்கருதி ஜீவித்திருக்கவில்லை. (அப்படி யிருக்க) இவ்வரசன் வைராக்கியமடைந்து பிறரரண்புகுதற்குரிய இந்தச் சரீரத்தை ஏன் விட்டார்? 12

---

8 வது சுலோகம்—கிருகஸ்தர்களின் கிருகங்களின் தங்குவது பிக்ஷைக்காக வல்ல; இல்லம் பரிசுத்த மடைவது கருதியேயாமென்பது கருத்து.

* கோதோகனகாலம்—பால் கறக்கும் போது மடியிலிருந்து ஒருபீல்விழும் நேரமாம்.

‡ அதி ஆச்சரியமான என்பது அஸ்திரத்தால் சாம்பலானாலும் பூர்ண சரீரத்துடன் பிறந்ததைக் காட்டுகிறது.

தத்ஸர்வம் நஸ்ஸமாசக்ஷ்வ ப்ருஷ்டோ யதிஹ கிஞ்சந ।
மந்யே த்வாம் விஷயே வாசாம் ஸ்நாதமந்யத்ர சாந்தஸாத் ॥ 13

ஸ்ரீ ஸூத: ॥

த்வாபரே ஸமநுப்ராப்தே த்ருதீயே யுகபர்யயே ।
ஜாத: பராசராத்யோகீ வாஸவ்யாம் கலயா ஹரே: ॥ 14

ஸ கதாசித்ஸரஸ்வத்யா உபஸ்ப்ருச்ய ஜலம் சுசி: ।
விவிக்த ஏக ஆஸீந உதிதே ரவிமண்டலே ॥

பராவரஜ்ஞஸ்ஸ ருஷி: காலேநாவ்யக்தரம்ஹஸா ।
யுகதர்மவ்யதிகரம் ப்ராப்தம் புவி யுகே யுகே ॥

பௌதிகாநாம் ச பாவாநாம் சக்திஹ்ராஸம் ச தத்க்ருதம் ।
அச்ரத்ததாநாந்நிஸ்ஸத்வாந் துர்மேதாந் ஹ்ரஸிதாயுஷ: ॥

துர்பகாம்ச்ச ஜநாந்வீக்ஷ்ய முநிர்திவ்யேந சக்ஷுஷா ।
ஸர்வவர்ணாச்ரமாணாம் யத்தத்யௌ ஹிதமமோகத்ருக் ॥ 15 - 18

சாதுர்ஹோத்ரம் கர்ம சுத்தம் ப்ரஜாநாம் வீக்ஷ்ய வைதிகம் ।
வ்யததாத்யஜ்ஞஸந்தத்யை வேதமேகம் சதுர்விதம் ॥ 19

வேதங்களைத்தவிர மற்ற (இதிகாசம் புராணம்) வைகளில் தாங்கள் கரை கண்டவர் என்று எண்ணுகிறேன். ஆகையால் நான் கேட்ட விஷயங்கள் முழுவதையும் கூறவேண்டும். 13

சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

மூன்றாவதாகிய துவாபரயுகக் கடைசியில், வாஸவியிடம் பராசர முனிவருக்கு விஷ்ணுவின் அம்சத்துடன் ஞானியாகிய வியாசமுனிவர் உண்டாயினர். 14

(எல்லோருக்கும் உபகாரமாக விருக்கும்) தத்துவத்தை யுணர்ந்து மனனம் செய்கிறவரும் பிர்ஹ்ம சொரூபத்தையும் மற்றவைகளையும் அறிந்த வருமாகிய வியாச முனிவர், ஒரு சமயம் ஸரஸ்வதி நதியில் ஸ்நானம் செய்து உதயமானவுடன் ஜன சஞ்சார மில்லாத இடத்திற்குச் சென்று அங்கு உட்கார்ந்து, இந்தப் புவியில் அறியொணாதவேகமுடைய காலகதியால், யுகதர்மங்களான புண்ணிய பாவங்களடையும் மாறுதலையும் அதனால் பஞ்சபூதங்களினாலாகிய பிராணிகளுக்குண்டாகும் சாமர்த்தியக் குறைவையும் ஜனங்கள் சிரத்தை சத்துவகுணம் இவைகளை விட்டுப் பாபம் செய்வதில் மனதைச் செலுத்தி(தர்மத்தை யனுஷ்டிப்பதற்குரிய) ஆயுள்பலம் இவைகளிற் குறைவடைந்து போவார்களென்பதையும் தமது ஞானக்கண்ணால் பார்த்து வர்ணாச்சிரமங்களுக்கு எது நன்மை பயக்கத்தக்க தென்பதைப்பற்றி யோசிக்கலாயினர். 15-18

ஹோதாவென்ற ரித்விக் முதலிய நான்கு ரித்விக்குகளால் அனுஷ்டிக்கத் தக்கதும் பரிசுத்தமானதும் வேதத்தைச் சேர்ந்ததுமாகிய கர்மத்தை ஆய்ந்துணர்ந்து, பிரஜைகள் யாகத்தைக் குறைவின்றிச் செய்வதன் பொருட்டு வேதத்தை நான்கு பாகமாகப் பிரித்தனர். 19

* வாஸவி - உபரிசரன் என்ற வசுவின் வீரியத்திற் குண்டானவள்.

𑌋𑌗𑍍𑌯𑌜𑍁𑌸𑍍𑌸𑌾𑌮𑌾𑌥𑌰𑍍𑌵𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋 𑌵𑍇𑌦 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 20

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌰𑍍𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦𑌧𑌰𑌃 𑌪𑍈𑌲𑌃 𑌸𑌾𑌮𑌗𑍋 𑌜𑍈𑌮𑌿𑌨𑌿𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌃 ।
𑌵𑍈𑌶𑌮𑍍𑌪𑌾𑌯𑌨 𑌏𑌵𑍈𑌕𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑍋 𑌯𑌜𑍁𑌷𑌾𑌮𑍁𑌤 ॥

𑌅𑌥𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌾𑌮𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌮𑍇 𑌰𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥ 21 – 22

𑌤 𑌏𑌤 𑌋𑌷𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌨𑍇𑌕𑌧𑌾 ।
𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍈𑌃𑌪𑍍𑌰𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌾𑌖𑌿𑌨𑍋𑌽𑌭𑌵𑌨𑍍 ॥ 23

𑌤 𑌏𑌵 𑌵𑍇𑌦𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑍇𑌧𑍈𑌰𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍈𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌃 ॥ 23

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀 𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌗𑍋𑌚𑌰𑌾 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌿 𑌮𑍂𑌢𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌹 ॥

வேதம் ருக், யஜுஸ், சாமம் அதர்வமென நான்கு பாகமாகப் பிரிக்கப் பட்டது. (பாரதம் இராமாயணம் முதலிய) இதிகாசங்களும் (வைஷ்ணவபாகவதம் முதலிய) புராணங்களும் ஐந்தாவது வேதமென்று சொல்லப்படுகின்றன.

இவைகளில் ருக்வேதத்தை பைலர் என்பவர் அத்தியயனம் செய்தார். சாமவேதத்தைக் கவியாகிய ஜைமினி யென்பவர் அத்தியயனம் செய்தனர். யஜுர்வேதத்தை அத்தியயனம் செய்தவர் வைசம்பாயன முனிவர் ஒருவரே. அதர்வவேதத்தின் பிரிவினைகளைத் தெரிந்து கொண்டவர் குரூரமான † ஸுமந்து என்ற முனிவர். இதிகாசபுராணங்களைத் தெரிந்து கொண்டவர் என் தந்தையாகிய ‡ ரோமஹர்ஷணர் 21-22

பிறகு அந்த ரிஷிகள் தத்தம் வேதத்தை அநேக பிரிவுகளாக வகுத்தனர். பின்னர் அவர்களுடைய மாணாக்கர்கள் அவர்களுடைய மாணாக்கர்கள் அவர்களுடைய மாணாக்கர்கள் இவர்களாலும் வேதங்கள் பல பிரிவினைகளை யடைந்தன.

முந்தி மேதாவிகளறிந்து கொண்ட வேதங்களை புத்திக்குறைவுடையவர்கள் பிறகு தெரிந்து கொண்டார்கள். கிருபணர்களிடம் கொண்ட பரிதாபத்தால் வியாசபகவான் இவ்வாறு செய்தார். 24

மாதர்கள் சூத்திரர்கள் மற்ற மூன்று வருணத்தவர்களில் அதமர்களானவர்கள் இவர்களுக்கு வேதங்கள் பயன்படா. இவ்விதம் செய்தால் அவர்கள்

---

† கொடிய அபராதம் செய்ததால் ஸுமந்து எனப்பெயர் பெற்றார். அதர்வவேதம் ஆபிசாரவிதியைக் கூறுவது. அதைத் தெரிந்துகொண்டாராதலால் அபராதியானார்.

‡ இதிகாசம் முதலியவைகளில் பிரதிபாதிக்கப்படும் பகவானுடைய சொரூபானுபவத்தாலுண்டான ஆனந்தத்தால் மயிர்க்குச் செறிதலை யடைந்தவரானதால் அப்பெயர் பெற்றனர்.

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌰𑌤𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ‖ 25½

𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌦𑌾 𑌨𑌾𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌦𑍍𑌧𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌤𑌤𑌃 ‖

𑌨𑌾𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌦𑍍𑌧𑍃𑌦𑌯𑌃 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌟𑍇 𑌶𑍁𑌚𑍌 ।
𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌕𑌯𑌨𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥 𑌇𑌦𑌂 𑌚𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍 ‖ 27½

𑌧𑍃𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇𑌨 𑌹𑌿 𑌮𑌯𑌾 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌗𑍁𑌰𑌵𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌯𑌃 ।
𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌲𑍀𑌕𑍇𑌨 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ‖

𑌭𑌾𑌰𑌤𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌃 ।
𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌪𑍍𑌯𑍁𑌤 ‖

𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌬𑌤 𑌮𑍇 𑌦𑍈𑌹𑍍𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ।
𑌅𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨 𑌇𑌵𑌾𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ‖ 28-30½

𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤 𑌏𑌵 𑌹𑍍𑌯𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ‖ 31½

𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌖𑌿𑌲𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌖𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑌃 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌾𑌗𑌾𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ‖ 32½

நன்மை யடைவார்களெனக்கருதி வியாசமுனிவர் கருணையால் பாரதமென்னும் நூலைச்செய்தார். 25½

ஓ அந்தணர்களே ! ஜனங்கள் கீர்த்தியையடைவதில் எந்தக்காரியத்தைச் செய்தும் எப்போதும் இவ்விதம் விருப்பங்கொண்டு முயற்சிப்பாராயினும், அவருடைய மனம் சந்தோஷ மடையவில்லை. அப்பொழுது பரிசுத்தமான சரஸ்வதிக் கரையில் இருப்பினும் சிறிதும் தெளியாத மனதுடன் தருமங்களை யறிந்த வியாசமுனிவர் தனிமையிருந்து இது விஷயமாக ஆலோசனை செய்து கூறுகிறார். 27½

விருதங்களை யனுஷ்டித்துக் கொண்டு சாதுக்களையும் குருக்களையும் நான் சிறிதும் வஞ்சகமின்றிப் பூசித்தேன். ஆசிரியர்களின் ஆக்ஞைகளையும் பரிபாலித்தேன். மாதர்கள் சூத்திரர்கள் இவர்கள் கொள்ளத்தக்க தருமங்களைப் போதிக்கும் வேதப் பொருளை பாரதம் என்னும் நூலிற் காட்டினேன். அவ்விதம் செய்தும், எனது சரீரத்துள்ள ஜீவன் பிரஹ்மதேஜஸை யடைந்தவர்களுக்குள் சிரேஷ்டமேயாயினும் பரிபூர்ணமாயினும் பிரஹ்மத்தின் சாம்மியத்தை யடையாதவன் போல் காண்கிறேன். கஷ்டம்! 30½

பரமஹம்சர்களுக்குப் பிரியமான பாகவத தருமங்களைப் பெரும்பாலும் நிருபணம் செய்யவில்லையா ? அந்த தருமங்கள் தான் அச்சுதனுக்குப் பிரியமானவைகள். 31½

இவ்வாறு தம்மைச் சூன்யமாகக் கருதி வருத்தமுறும் வியாச முனிவரிடம் முற்கூறிய அவதாராச்சிரமத்தைக் குறிப்பிட்டு நாரத முனிவர் வந்தார்.

𑌤𑌮𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌦𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 33½

𑌇𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨 𑌉𑌪𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌬𑍃𑌹𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌵𑌾𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌰𑍍𑌷𑌿𑌂 𑌵𑍀𑌣𑌾𑌪𑌾𑌣𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 ॥ 1

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌪𑌰𑌿𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌮𑌾𑌨𑌸 𑌏𑌵 𑌵𑌾 ॥ 2

𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑌪𑌿 𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌾𑌰𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌪𑌰𑌿𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 3

𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌿𑌤𑌮𑌧𑍀𑌤𑌂 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ।
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌶𑍋𑌚𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ 4

வியாசர் வந்த ரிஷியைத் தேவபூஜிதாராகிய நாரதரென்றறிந்து விரைவாக எழுந்து விதிப்படி பூஜித்தார். 33½

4-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

5-வது அத்தியாயம்.

சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

பிறகு மகாகீர்த்திவாய்ந்தவரும் வீணையைக் கையிலேந்தியவரும் தேவரிஷியுமாகிய நாரதமகாமுனிவர் தமக்கு அருகே யிருப்பவரும் சுகத்தை விரும்பியவரும் அந்தணசிரேஷ்டருமாகிய வியாசமுனிவரைச் சிறிது புன்னகையுடன் பார்த்துக் கூறுகிறார். 1

நாரதமுனிவர் வினவுகிறார்.

ஓ பாராசகுமாரரே! மகாபாக்கியம் செய்தவரே! சரீரத்தில் அபிமானமுடைய உம்முடைய ஆத்மா சரீரத்துடனும் மனதிற்கு அபிமானமாகிய ஆத்மா மனதுடனும் சந்தோஷமடைகிறதா? 2

நீர் தருமம் முதலிய அர்த்தங்கள் நிறையப்பெற்றதும் பெரிதானதும் ஆச்சரிய முள்ளதுமாகிய பாரதத்தைச் செய்தீரல்லவா? (அதனால்) அறிந்து கொள்ளவேண்டிய தருமம் முதலியவைகளைத் தெரிந்து கொண்டு அவ்விதமே அனுஷ்டித்து வருகிறீரா? 3

நித்தியமாகிய தருமசொரூபத்தைப் பற்றி விசாரித்துத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறீர். பிரபுவே! அவ்விதமிருந்தும் பயனடையாதவர் போல் ஏன் துக்கப்படுகிறீர். 4

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌦𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 ||

𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌮𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌮𑍇 || 4

𑌤𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑌗𑌾𑌧𑌬𑍋𑌧𑌂
𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌮𑍍 || 5

𑌸 𑌵𑍈 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌦 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂
𑌉𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌃 |
𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑍇𑌶𑍋 𑌮𑌨𑌸𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂
𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 || 6

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌟𑌨𑍍𑌨𑌰𑍍𑌕 𑌇𑌵 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍀𑌂
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌰𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 |
𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌤𑍈𑌃
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌮𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵 || 7

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ||

𑌭𑌵𑌤𑌾𑌨𑍁𑌦𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌯𑌶𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋𑌽𑌮𑌲𑌮𑍍 |
𑌯𑍇𑌨𑍈𑌵𑌾𑌸𑍌 𑌨 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌖𑌿𑌲𑌮𑍍 || 8
𑌯𑌥𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 |
𑌨 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌃 || 9

வேதவியாசர் கூறுகிறார்.

நாரதரே! நீர் சொன்னவைகள் யாவும் என்னிடமிருக்கின்றன. அவ்விதமிருந்தும் (சரீராபிமானியும் மனதின் அபிமானியுமாகிய) என்னுடைய ஆத்மா சந்தோஷிக்கவில்லை. அதன் காரணம் விளங்கவில்லை. பிரமதேவரின் புத்திரரும் கம்பீரமான ஞானமுடையவருமாகிய தங்களை அதைப்பற்றிக் கேட்கின்றேன்.

காரிய காரணங்களை நியமனஞ் செய்கின்ற புராண புருஷன், தன்மனச் சங்கற்பத்தால் (பிரகிருதியின் குணங்களில்) பற்றுதலடையாமலே பிரபஞ்சத்தைப் படைத்துப் பரிபாலித்துச் சங்கரிக்கிறான். தாங்கள் அந்தப் பரமபுருஷனை யுபாசிப்பதால் வேதாந்த இரகசியத்தைத் தெரிந்து கொண்டவராகிறீர். உண்மையிது. 6

மூவுலகங்களிலும் சஞ்சரிக்கும் சூரியனைப் போல் எல்லாவற்றையும் பார்ப்பவர் நீர். பிராணவாயுவை யொத்து (யோகபலத்தால் பிராணிகளின்) மனதில் சஞ்சரித்துக் கொண்டு ஆத்மசாக்ஷியாக விளங்குகிறீர். யோகத்தால் பரபிரஹ்மத்தினிடமும் நியமங்களால் வேதங்களிலும் மிகுந்த ஆவலுள்ள எனக்கு மிகவும் குறைவுள்ள (அறிய வேண்டிய) விஷயத்தைக் கூறவேண்டும். 7

நாரதர் கூறுகிறார்.

பகவானாகிய வாசுதேவருடைய மகிமையை நீர் பெரும்பான்மையும் வர்ணிக்கவில்லை யாதலால், அவர் உம்மிடம் சந்தோஷமடையவில்லை. அதனால் உமது ஞானம் சூன்யமாயிற்றென்றெண்ணுகிறேன். 8

ஓ முனிசிரேஷ்டரே! தர்மம் முதலிய புருஷார்த்தங்களையும் அவைகளுக்குரிய சாதனங்களையும் வர்ணித்தது போல் வாசுதேவருடைய மகிமையையும் முக்கியமாகக் கொண்டு நீர் வர்ணிக்கவில்லை. 9

𑌨 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌚𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌪𑌦𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌯𑌶𑍋
𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌣𑍀𑌤 𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾
𑌨 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌹𑌂𑌸𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌶𑌿𑌕𑍍𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌃 ॥ 10

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌜𑌨𑌤𑌾𑌘𑌵𑌿𑌪𑍍𑌲𑌵𑍋
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌮𑌬𑌦𑍍𑌧𑌵𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 ।
𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌯𑌶𑍋𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿𑌯
𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌧𑌵𑌃 ॥ 11

𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌪𑍍𑌯𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌭𑌾𑌵𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂
𑌨 𑌶𑍋𑌭𑌤𑍇𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌲𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍 ।
𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃𑌶𑌶𑍍𑌵𑌦𑌭𑌦𑍍𑌰𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇
𑌨𑌚𑌾𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑌦𑌪𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥ 12

---

*உலகத்திற்குப் பரிசுத்தமுண்டாகும் விஷ்ணுவின் கீர்த்தியை உட்கொள்ளாத வாக்கியங்கள் விசித்திரமான பதங்களையுடையதாயிருந்தாலும் அவைகளை, சத்வகுணத்தை முக்கியமாகக் கொண்ட மனமுடையவர்களும் மனோஜ்ஞமான பிரஹ்மசொரூபத்தை வாசஸ்தானமாகக் கொண்டவர்களுமாகிய சன்னியாசிகள் விரும்புவதில்லை. காக்கையை யொத்த காமிகளுக்கு விருப்பத்தைத் தரக் கூடியதென நினைத்து அன்பு பாராட்டுவதில்லை. 10

சுலோகம் பிழையுள்ளதாயினும் அதிலுள்ளவார்த்தைகள் அனந்தனுடைய மகிமையின் குறிப்புள்ள நாமங்களின் சம்பந்த முடையதாயின் அப்படிப்பட்ட பிரயோகம் ஜனங்களுடைய பாபக்குவியலை யொழிக்கும். ஏனெனில், சாதுக்கள் பகவானுடைய நாமங்களைச் (சொல்லுகிறவனிருந்தால்) சிரவணம் செய்வார்கள். (சிரவணம் செய்பவனிருந்தால்) தோத்திரம் செய்வார்கள். (சொல்லுகிறவன் சிரவணம் செய்கிறவன் இருவருமில்லாவிடில்) தாங்களே கீர்த்தனம் செய்வார்கள். 11

உபாதியற்ற பிரஹ்மசொரூப ஞானமும் அச்சுதனிடம் பக்தியில்லாவிடில் சோபிக்காது. (அப்படியிருக்க) எப்போதும் துக்கத்தைக் கொடுக்கும் † காமியம் ‡ அகாமியம் ஆகிய இருகர்மங்களும் ஈசுவரபக்தியில்லாவிடில் எப்படிச் சோபிக்கும். 12

---

* இந்த சுலோகம் சத்வகுணம் என்பது முதல் முடியச் சிலேடையாகப் பொருள்படக்கூடியது மானஸஸரஸில் சஞ்சரிக்கும் மகிமை பொருந்திய அன்னங்கள் மனோஜ்ஞமான தாமரைக் குவியலைவிட்டு காக்கைகள்போல் விசித்திரமான அன்னங்களுள்ள எச்சிற் குழியுள் சஞ்சரிக்க விரும்புமா?

கோவிந்தனுடைய குணசம்பந்தமில்லாத வாக்கியங்களைப் பெரியோர்கள் விரும்பார்கள் என்பது கருத்து.

† காமியம்- சொர்க்காதி சுகத்தை விரும்பிச் செய்யும் கருமம்.

‡ அகாமியம் - சொர்க்காதி சுகத்தை விரும்பாமல் கருமங்களைச்செய்து அவைகளை ஈசுவரார்ப்பணம் செய்தல்

𑌅𑌥𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌮𑍋𑌘𑌦𑍃𑌕𑍍
𑌶𑍁𑌚𑌿𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌰𑌤𑍋 𑌧𑍃𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 ।
𑌉𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌖𑌿𑌲𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑍇
𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 13

𑌤𑌤𑍋 𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌤𑌃
𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌦𑍃𑌶𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌰𑍂𑌪𑌨𑌾𑌮𑌭𑌿𑌃 ।
𑌨𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿𑌚𑌦𑍁𑌃𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌮𑌤𑌿
𑌲𑌭𑍇𑌤𑌵𑌾𑌤𑌾𑌹𑌤𑌨𑍌𑌰𑌿𑌵𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥ 14

𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑍇𑌽𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌤𑌃
𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ।
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌤𑍋𑌧𑌰𑍍𑌮𑌇𑌤𑍀𑌤𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋
𑌨 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌣𑌂𑌜𑌨𑌃 ॥ 15

𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌕𑍋𑌽𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍋
𑌰𑌨𑌨𑍍𑌤𑌪𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨
𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍋𑌃 ॥ 16

ஆகையால் மகாபாக்கியம் செய்தமுனிவரே! பயன்தரும் அறிவினையும் பரிசுத்தமான கீர்த்தியையும் சத்திய சொரூபத்தில் அன்பினையும் விருதாநுஷ்டானங்களையுமுடைய தாங்கள், பந்தங்களினின்றும் விடுபடுவதற்கு மனத்தை நிலைநிறுத்தி வாசுதேவனுடைய லீலாவிசேஷங்களை ஸ்மரணம்செய்துகொண்டு வர்ணிக்கவேண்டும். 13

பகவானுடைய குணங்களை வர்ணிப்பதொழித்து வேறு நோக்கங்கொண்டு மற்றதெதையேனும் வர்ணிக்க எண்ணங்கொண்டவனுக்கு அந்த எண்ணத்தால் தோன்றும் ரூபங்களாலும் நாமங்களாலும் அவனுடைய அறிவானது கெட்ட காற்றினால் நிலைபெறாத ஓடத்தையொத்து எந்த இடத்திலும் எப்போதும் நிலை கொள்ளாது. 14

இயற்கையாகவே அனுராகமுள்ள மானுடர்களுடைய தருமங்களைக் குறித்து நிந்திக்கத்தக்க காமியகருமம் முதலியவற்றை வர்ணித்த தங்களுக்கு சாஸ்திரமரியாதை மீறின பெருந் தோஷமுண்டாயிற்று. ஏனெனில் பிராகிருத ஜனங்கள் உம்முடைய வாக்கியங்களைப் பார்த்து இதுதான் தருமமென நிச்சயித்து, (வேதங்களில் கூறியுள்ள) காமியகருமம் நிவர்த்திக்கப் பட்டிருப்பதை உண்மையென்று எண்ணுவதில்லை. 15

கால தேசத்தால் முடிவுறாத வியாபகராகிய பகவானுடைய (விகற்பமற்ற) ஆநந்த சொரூபத்தைச் சாமர்த்திய முள்ளவன் எவனோ அவன் நிவிருத்திமார்க்கத்தால் தெரிந்து கொள்கிறான். ஆகையால் (சத்துவம் முதலிய) குணங்களால் பிரவிருத்தி கருமத்தின் சுவபாவமுடைய தேகம் முதலியவைகளில் அபிமானமுடைய ஜனங்களுக்குப் பிரபுவினுடைய லீலைகளைக் காட்டியருளுங்கள். 16

𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌂 𑌹𑌰𑍇
𑌰𑍍𑌭𑌜𑌨𑍍𑌨𑌪𑌕𑍍𑌵𑍋𑌽𑌥 𑌪𑌤𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌯𑌦𑌿 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌵 𑌵𑌾𑌭𑌦𑍍𑌰𑌮𑌭𑍂𑌦𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌂
𑌕𑍋 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌆𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌭𑌜𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌤𑌃 ॥ 17

𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍇𑌤 𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑍋
𑌨 𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑌾𑌮𑍁𑌪𑌰𑍍𑌯𑌧𑌃 ।
𑌤𑌲𑍍𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌵𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌂
𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌭𑍀𑌰𑌰𑌂𑌹𑌸𑌾 ॥ 18

𑌨 𑌵𑍈 𑌜𑌨𑍋 𑌜𑌾𑌤𑍁 𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌨𑌾𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌨𑍍
𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌵𑌦𑌙𑍍𑌗 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌗𑍂𑌹𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌨
𑌰𑍍𑌵𑌿𑌹𑌾𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌨𑍍𑌨 𑌰𑌸𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋 𑌜𑌨𑌃 ॥ 19

மானிடன் தனக்குரிய தருமத்தை யொழித்து ஹரியின் பாதகமலத்தை பஜனம் செய்து கொண்டேயிருந்து பரிபாகமடையாமலே மரணமடைந்தாளு கில், பிறகு அவன் எந்த நீசயோனியில் ஜனித்தானுயினும் குறைவடைவதேது? பகவானுடைய பாதகமலத்தை பஜனம் செய்யாமலே தனக்குரிய தருமங்களை யனுஷ்டிக்கும் மானிடன் அடைந்த பிரயோசனம் யாது? 17

ஸ்தாவரமிருக்கும் ஸ்தான முதல் பிர்ம்மதேவர் வரையிலுமுள்ள யாவரும் அடையமுடியாத பதத்தையடைவதற்கே முயற்சிக்கவேண்டும். விஷயசுகமென்பது முன்செய்த தீவினையால் நாகமுதலியவைகளை யனுபவிப்பது போல் முன் செய்த நல்வினையால் அனுபவிக்கக்கூடியது. அந்த அனுபவமானது கம்பீர மான வேகமுடைய காற்ருலேற்படுகிறது. 18

முகுந்தனிடத்தில் பக்திசெலுத்தும் மானிடன் தாழ்ந்த ஜாதியையடைந்தானுயினும் எப்போதும் கருமஞ் செய்பவனைப்போல் சம்சாரத்தில் பந்தப்படமாட்டான். ஏனெனில் பகவானுடைய சரணாரவிந்தரஸத்தை யனுபவித்த தாலுண்டாகும் நிகரற்ற சுகத்தை யடைவதால் முகுந்தனுடைய சரணகமலங்களை ஸ்மரித்துக் கொண்டேயிருப்பான். மீண்டும் அந்த இன்பத்தை விடுவதற்கு விருப்பங்கொள்ளான்.. 19

17-வது சுலோகத்தின் கருத்து - பஜனம் செய்பவன் நீசஜாதியில் பிறந்தாலும் கெடுதியடையான். பஜனம் செய்யாமல் கேவல தருமங்களை மட்டும் அனுஷ்டிப்பவனுக்கு இடையூறுண்டாமென்பது கருத்து.

18-வது சுலோகத்தின் கருத்து - விஷய சுகத்திற்கு முயற்சிசெய்யாமல் சாசுவதமான பதமடைய முயலவேண்டும்.

𑌇𑌦𑌂 𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌵𑍇𑌤𑌰𑍋
𑌯𑌤𑍋𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌃 ।
𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌭𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑍇
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍇𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 20

𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌵𑍇𑌹𑍍𑌯𑌮𑍋𑌘𑌦𑍃𑌕𑍍
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌕𑌲𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌜𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯 𑌤𑌤𑍍
𑌮𑌹𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑍋𑌽𑌧𑌿𑌗𑌣𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 21

𑌇𑌦𑌂𑌹𑌿 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾
𑌸𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌤𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 ।
𑌅𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑍋
𑌯𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌮𑍍 ॥ 22

𑌅𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑍀𑌤𑌭𑌵𑍇𑌽𑌭𑌵𑌂 𑌮𑍁𑌨𑍇
𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌨 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌬𑌾𑌲𑌕 𑌏𑌵 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂
𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌷𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 23

எந்த பரமபுருஷனிடம் பிரபஞ்சத்தின் சிருஷ்டி ஸ்திதி சங்காரங்கள் ஏற்படுகின்றனவோ அந்த பரமபுருஷன் அவதாரமாகிய நீர் பிராகிருத மானிடனைப் போலாகிறீர். நீர் எல்லாம் உணர்ந்தவர். ஆகையால் நான் உமக்குச் சிறிது ஞாபகமூட்டினேன். 20

பயன்றரத்தக்க ஞான முடையவரே! நீர்தான் பரமாத்மா வாகிய பரம புருஷனுடைய அம்சம். உமக்குப் பிறப்பில்லை யாயினும் உலகத்திற்கு மங்கள முண்டாக்க அவதரித்தவர். இதைநீர் தெரிந்து கொள்ளும். ஆகையால் மகானுபாவனாகிய பகவானுடைய திவ்ய லீலைகளைப்பற்றி வர்ணிக்க வேண்டும். 21

கவிகள் உத்தம சுலோகனுடைய குணங்களை வர்ணிப்பதையே மானிடர்களின் தவம் சாஸ்திராப் பியாசம், யாகம், § பூர்த்தம், நன் மொழிகள், தானம் இவைகளின் அழிவற்ற பிரயோசன மென நிரூபித் திருக்கிறார்கள். 22

நான்முன் கற்பத்தில் வேதாப்பியாசம் செய்பவர் களுக்கு வேலைக்காரி யாகிய ஓர் மாதுக்குப் புத்திரனாகப் பிறந்தேன். குழந்தையா யிருக்கும் போதே வருஷா காலத்தில் ¶ சாதுர்மாஸ்ய விருதத்தை யனுஷ்டிக்க ஒரே இடத்தில்வாசம்

20-வது - உமக்குத் தெரியாததைக் கூறவில்லை. தெரிந்த விஷயத்தையே ஞாபகப் படுத்தினேன் என்பது கருத்து.

§ பூர்த்தம் - அன்னதானம் குளம் வெட்டுதல் முதலிய தருமங்கள்.

¶ சாதுர் மாஸ்ய விருதம்-துறவிகள் மழைகாலம் நான்குமாதம் வரையில் ஒரே இடத்திலிருந்து அனுஷ்டிக்கும் விருதத்திற்குப் பெயர்.

𑌤𑍇 𑌮𑌯𑍍𑌯𑌪𑍇𑌤𑌾𑌖𑌿𑌲𑌚𑌾𑌪𑌲𑍇𑌽𑌰𑍍𑌭𑌕𑍇
𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌽𑌧𑍃𑌤𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑌕𑍇𑌽𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿 ।
𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌃
𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌮𑌾𑌣𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋𑌽𑌲𑍍𑌪𑌭𑌾𑌷𑌿𑌣𑌿 ॥ 24

𑌉𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌲𑍇𑌪𑌾𑌨𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍈𑌃
𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍇 𑌤𑌦𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌃 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌚𑍇𑌤𑌸
𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌏𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌰𑍁𑌚𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥ 25

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌹𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌕𑌥𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌗𑌾𑌯𑌤𑌾
𑌮𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣𑌾𑌶𑍃𑌣𑌵𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌾𑌃 ।
𑌤𑌾𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌮𑍇𑌽𑌨𑍁𑌪𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌮𑌮𑌾𑌭𑌵𑌦𑍍𑌰𑍁𑌚𑌿𑌃 ॥ 26

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌲𑌬𑍍𑌧𑌰𑍁𑌚𑍇𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌮𑌤𑍇
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌖𑌲𑌿𑌤𑌾𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮 ।
𑌯𑌯𑌾𑌹𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌦𑌸𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾
𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌮𑌯𑌿𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌰𑍇 ॥ 27

செய்யவிரும்பிய வர்களான யோகிகளாகிய துறவிகளுக்குப் பணிவிடை செய்யத் தலைப்பட்டேன். 23

அந்த முனிசிரேஷ்டர்களாகிய யோகிகள் எல்லாவற்றையும் சமமாகப் பார்ப்பவர்களாயினும் சபலத் தன்மையை யொழித்தவனும் விளையாடுவதற்குரிய வஸ்துக்களை யபேக்ஷிக்காதவனும் இந்திரிய நிக்ரகம் செய்தவனும் அனுகூலனும் மிதமாகச் சம்பாஷணை செய்பவனுமாகிய என்னிடம் கருணை கூர்ந்து அபிமானித்து வந்தார்கள். 24

பாத்திரங்களில் மிச்சமான அன்னங்களை அந்த அந்தணர்களுடைய அனுமதியின் பேரில் ஒருமுறை புசிப்பேன். அதனால் பாபங்களையொழிப்பேன். இங்ஙனம் அனுஷ்டித்து வந்தமையால் மனத்தெளிவு பெற்று அந்தத்துறவிகள் செய்துவந்த பரமேசுவர பஜனத்திலேயே மனதிற்குப் பிரீதியுண்டாயிற்று. 25

ஓ முனிவரே! அங்கு அந்தத்துறவிகள் கிருஷ்ணனுடைய கதைகளைக் கானம் செய்வார்கள். நான் அப்பொழுது சிரவணம் செய்து கொண்டிருப்பேன். மனதை அபகரிக்கும் அந்த பகவானுடைய சரித்திரங்களை எப்போதும் எனக் கேற்பட்ட சிரத்தைக் குறைவன்றிச் சிரவணம் செய்து வந்தேன். அப்படிப்பட்ட எனக்கு அம்முனிபுங்கவர்களுடைய அனுக்கிரகத்தால் பகவானுடைய லீலாவிசேஷங்களைக் கேட்பதில் மிகுந்த ஆவலுண்டாயிற்று. 26

அறிவிற் சிறந்த வியாசமுனிவரே! அன்பை யுண்டாக்கும் கதாசிரவணமுடைய அந்தப் பரமபுருஷனிடம் அன்பையடைந்த எனக்குத் தடைபடாத அறி

இத்தம் ஶரத்ப்ராவ்ருஷிகாவ்ருதூ ஹரேர்
விஶ்ருண்வதோ மேऽநுஸவம் யஶோऽமலம் ।
ஸங்கீர்த்யமாநம் முநிபிர்மஹாத்மபி
ர்பக்தி: ப்ரவ்ருத்தாத்மரஜஸ்தமோபஹா ॥ 28

தஸ்யைவம் மேऽநுரக்தஸ்ய ப்ரஶ்ரிதஸ்ய ஹதைநஸ: ।
ஶ்ரத்தயாநஸ்ய பாலஸ்ய தாந்தஸ்யாநுசரஸ்ய ச ॥

ஜ்ஞாநம் குஹ்யதமம் யத்தத்ஸாக்ஷாத்பகவதோதிதம் ।
அந்வவோசந் கமிஷ்யந்த: க்ருபயா தீநவத்ஸலா: ॥ 29-30

யேநைவாஹம் பகவதோ வாஸுதேவஸ்ய வேதஸ: ।
மாயாநுபாவமவிதம் யேந கச்சந்தி தத்பதம் ॥ 31

ஏதத்ஸம்ஸூசிதம் ப்ரஹ்மம்ஸ்தாபத்ரயசிகித்ஸிதம் ।
யதீஶ்வரே பகவதி கர்ம ப்ரஹ்மணி பாவிதம் ॥ 32

வுண்டாயிற்று. என்னுடைய அந்த அறிவால் பிரபஞ்சாதீதமாகிய பிரஹ்ம சொரூபமான என்னிடம் ஸ்தூல சூக்ஷ்ம சரீரங்கள் அவித்தையாலான கற்பித மென்று நான் பார்க்கிறேன். 27

இவ்வாறு சரத்காலத்திலும் வருஷாகாலத்திலும் நாடோறும மூன்று காலங்களிலும் மகாத்மாக்களாகிய முனிவர்கள் தோத்திரஞ் செய்யும் நிர்மல மான ஹரியின் குணங்களைச் சிரவணம் செய்து வந்த எனக்கு மனதில் உள்ள ரஜோகுணத்தையும் தமோகுணத்தையும் போக்குகிற பக்தியுண்டாயிற்று. 28

அனுராகம், வணக்கம், சிரத்தை இந்திரிய நிக்கிரகம் பணிவிடை செய்த லாதி குணங்களுடையவனும் பாலனும், பாபமற்றவனுமாகிய என்னிடம் தீனர் களிடம் இரக்கமுடைய அந்த முனிவர்கள் கருணை கூர்ந்து, தாங்கள் வேறி டம் செல்லும்போது ஸ்தூலசூக்ஷ்ம சரீரவிவேசன ஞானத்திற்கும் மேலான ஈசுவரதத்துவ சொரூபஞான மடங்கிய இந்த பாகவதசாஸ்திரத்தை யுபதேசித் தார்கள். 29-30

பிரபஞ்சத்தைப் படைத்தவரும் மகிமை பொருந்தியவருமாகிய வாசு தேவருடைய மாயையின் தன்மையை அந்த ஞானத்தால் நான் தெரிந்து கொண்டேன். அவ்விதம் தெரிந்து கொண்டவர்கள் அந்த வாசுதேவனுடைய பதத்தையடைகிறார்கள். 31

ஏ பிரஹ்மசொரூப மறிந்தவரே ! மகிமையுள்ளவரும் எல்லாருக்கும் சிக்ஷ கருமாகிய பிரஹ்மத்தினிடம் அர்ப்பணஞ் செய்த கருமம் மூன்று தாபங் களுக்கும் ஔஷதமாகுமென்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 32

𑌆𑌮𑌯𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤 |
𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌮𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍 ||

𑌏𑌵𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑍋𑌗𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃 |
𑌤 𑌏𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌰𑍇 || 33-34

𑌯𑌦𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋𑌷𑌣𑌮𑍍 |
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑌧𑍀𑌨𑌂 𑌹𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 || 35

𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌚𑍍𑌛𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍 |
𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 || 36

𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 |
𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯 𑌚 ||

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑍍 |
𑌯𑌜𑌤𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 || 37-38

விருதசீலரே ! பிராணிகளுக்கு நெய் முதலிய பதார்த்தங்கள் வியாதியை யுண்டாக்குமே தவிர அந்த வஸ்துவானது வியாதியைப் போக்காது. அவைகளில் ஏதாவது வேறொன்றைக் கலந்துபயோகிக்கின் அவைகளே வியாதியை யொழிக்கும். அது போலவே ஜனன மரணமாகிய ஸம்ஸாரத்தைக் கொடுப்பதற்குக் காரணமாகிய கருமங்களைப் பரம புருஷனிடம் அர்ப்பணம் செய்தால் அந்தக் கர்மங்களே நிவர்த்திக்கும் காரணமாகின்றன. 33-34

பகவானுக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாகும் கருமங்களைச் செய்து அவைகளைப் பகவானிடமே அர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். அப்பொழுதுபக்தியோகத்துடன் கூடிய ஞானம் உண்டாகும். 35

பெரியோர்கள் பகவானுடைய கட்டளைப்படி அடிக்கடி கருமங்களைச் செய்யும் போது அந்த பகவானாகிய கிருஷ்ணனுடைய குணங்களையும் நாமங்களையுந் துதிக்கிறார்கள். கிருஷ்ணனைச் சிந்திக்கிறார்கள். 36

*பகவானும் வாசுதேவனும் பிரத்யும்னனும் அனிருத்தனும் ஸங்கர்ஷணனுமாகிய உன்னை மனதால் நமஸ்கரிக்கின்றோம் என்ற இம்மந்திரத்தை ஜபம் செய்து மந்திர மூர்த்தியும் (மந்திரத்தில் கூறியதைத்தவிர மற்ற) மூர்த்தியில்லாதவரும் யக்ஞ புருஷருமாகிய ஈசுவரனைப் பூசிப்பவன் நல்ல அறிவுடையவனாகிறான். 37-38

---

* முதலாவது பெரியோர்களின் சேவை ; அதனால் அவர்களுடைய கருணைபெறுவது ; பிறகு தருமமனுஷ்டிப்பதில் சிரத்தை ; பிறகு பகவானுடைய கதா சிரவணஞ்செய்தல் பிறகு பகவானிடம் மிகுதியான அன்பு அதனால் ஸ்தூல சூக்ஷ்மத்தின் பகுத்தறிவுள்ள ஆத்ம ஞானம் ; பிறகு திடமான பக்தி ; பிறகு பகவானுடைய தத்துவஞானம், பிறகு அவருடைய கிருபையால் பகவத்குணங்களுண்டாதல் முதலிய கிரமங்களைக் காண வேண்டும்.

𑌇𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌿𑌗𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌦𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌦𑌾𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌭𑌾𑌵𑌞𑍍𑌚𑌕𑍇𑌶𑌵𑌃 ॥ 39

𑌤𑍍𑌵𑌮𑌪𑍍𑌯𑌦𑌭𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍋𑌃
𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌬𑍁𑌭𑍁𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌹𑌰𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂
𑌸𑌂𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌮𑍁𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 ॥ 40

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 ।
𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑍀𑌸𑍁𑌤𑌃 ॥ 1

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 ॥

𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌸𑌿𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍇𑌷𑍍𑌟𑍃𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌵 ।
𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌕𑌰𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 2
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵 𑌕𑌯𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌂 𑌵𑌯𑌃 ।
𑌕𑌥𑌂𑌚𑍇𑌦𑌮𑍁𑌦𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ 3

ஓ வியாசமுனிவரே! கேசவன்தாமுபதேசித்த இந்த விஷயத்தை நான னுஷ்டித்ததறிந்து எனக்கு ஞானத்தையும் (அணிமை முதலிய) ஐச்வரியத் தையும் தம்மிடம் பிரீதியையும் கொடுத்தார். 39

மிகுதியான சாஸ்திராப்பியாசமுள்ள முனிவரே! அடிக்கடி துக்கத்தால் துன்பமுற்ற மனமுடையவர்களும் கிலேச நிவிருத்தியை வேறு விதமாக நினைக் காதவர்களுமாகிய வித்வான்களுக்குத் தெரிந்து கொள்ள விருப்பமுண்டாகும் படி பிரபுவாகிய கிருஷ்ணனுடைய மகிமையை வர்ணிக்க வேண்டும். 40

5-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

6-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

ஓ சௌனகமுனிவரே! ஸத்தியவதிக்குப் புத்திரரும் மகிமை பொருந் தியவருமாகிய வியாசமுனிவர் தேவரிஷியாகிய நாரத முனிவரின் ஜன்மத்தை யும் கர்மத்தையும் இவ்விதந் தெரிந்து கொண்டு மீண்டும் அந்த முனிவரைக் கேட்கிறார். 1

வியாசர் கேட்கிறார்.

பிர்ஹ்மத்தின் தத்வசொரூபத்தை யுபதேசம் செய்த துறவிகள் தூர தேசத்திற்குச் சென்ற பின்பு இளம் வயதினராகிய நீர் என்ன செய்தீர். 2

ஓபிரமபுத்திரரே! தாங்கள் தங்களுடைய வயது காலத்தில் எந்தத் தொழி லையனுசரித்து வந்தீர்கள்? காலங் கடந்த பின்னர் வேலைக்காரிக்குப் புத்திரனாக விருந்த தங்களுடைய சரீரத்தை எவ்வித மொழித்தீர்கள்? 3

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌮𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌂𑌤𑍇𑌸𑍁𑌰𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌨𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷𑌵𑍍𑌯𑌵𑌧𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲 𑌏𑌷𑌸𑌰𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥ 4

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌸𑌿𑌤𑍇𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍇𑌷𑍍𑌟𑍃𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮 ।
𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍋𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑌏𑌤𑌦𑌕𑌾𑌰𑌿𑌷𑌮𑍍 ॥ 5

𑌏𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾 𑌮𑍇 𑌜𑌨𑌨𑍀𑌯𑍋𑌷𑌿𑌨𑍍𑌮𑍂𑌢𑌾𑌚𑌕𑌿𑌂𑌕𑌰𑍀 ।
𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍇𑌽𑌨𑌨𑍍𑌯𑌗𑌤𑌾𑌵𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥ 6

𑌸𑌾𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌮𑌮𑍇𑌚𑍍𑌛𑌤𑍀 ।
𑌈𑌶𑌸𑍍𑌯𑌹𑌿𑌵𑌶𑍇𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌯𑍋𑌷𑌾𑌦𑌾𑌰𑍁𑌮𑌯𑍀𑌯𑌥𑌾 ॥ 7

𑌅𑌹𑌂𑌚𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌊𑌷𑌿𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑍁𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ।
𑌦𑌿𑌗𑍍𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌾𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋𑌬𑌾𑌲𑌕𑌃 𑌪𑌂𑌚𑌹𑌾𑌯𑌨𑌃 ॥ 8

𑌏𑌕𑌦𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌗𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌦𑍁𑌹𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌿𑌗𑌾𑌂𑌪𑌥𑌿 ।
𑌸𑌰𑍍𑌪𑍋𑌽𑌦𑌶𑌤𑍍𑌪𑌦𑌾𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 ॥ 9

ஓ தேவ சிரேஷ்டரே! சகலத்தையும் ஒழிக்கும் இந்தக் காலமானது முந்திய கற்ப சம்பந்தமான தங்களுடைய அறிவை ஏன் கண்டிக்க வில்லை. 4

நாரதமுனிவர் கூறுகிறார்.

எனக்கு விக்ஞான சொரூபத்தை உபதேசஞ் செய்த மகான்கள், சென்ற பின்பு, எனது யௌவன வயதிலிருந்து (ஹரியின் குணங்களைத் துதித்தல்) இந்தத் தொழிலையே செய்து வந்தேன். 5

என் அன்னைக்கு நான் ஒருவனே புத்திரன். ஸ்திரீயாகையால் சுதந்தர மில்லாமலும் செய்யவேண்டிய காரியங்களில் யாதொரு முயற்சி யெடுத்துக் கொள்ளாமலு மிருந்துவீட்டு வேலைகளை மட்டும் செய்து கொண்டு வேறு கதியில்லாத பிள்ளையாகிய என்னிடம் மிகுந்த அன்புபாராட்டி வந்தாள். 6

சுதந்தர மில்லாத என் அன்னை எனது யோக க்ஷேமங்களை விரும்பி ஒன்றும் செய்யத் திறமை யற்றவளாய் மரத்தால் செய்த பதுமைபோல் இருந்தாள். ஜனங்கள் தங்களைப் படைத்து ஆளும் ஈசனுக்கன்றோ சுவாதீன மாகின்றார்கள்.

இதுகிழக்கு இதுமேற்கு என்கிற திசைகூடத் தெரியாத வனும் இது காஞ்சி இது காசியென்கிற தேசபேத மறியாதவனும் இது சைத்திரம் இது வைசாகம் என்கிற காலபேதந் தெரியாதவனுயு மிருந்த ஐந்துவயது சென்ற அதிபால்ய னுகையால் என் அன்னையை யுத்தேசித்து அவள் வசித்துவந்த பிராமணர்களுடைய கிருகத்திலேயே வாசஞ்செய்து கொண்டிருந்தேன். 8

நாதனற்ற என் அன்னை ஒருநாள் இரவில் மாடுகறக்கப் புறப்பட்டுப் போய் வழியில் ஓர்சர்ப்பத்தை மிதித்துவிட்டாள். அது (என்தாயாரை) தீண்டிற்று. 9

𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌦𑌹𑌮𑍀𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌮𑌭𑍀𑌪𑍍𑌸𑌤𑌃 ।
𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌮𑍍 ॥ 10

𑌸𑍍𑌫𑍀𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌨𑌪𑌦𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍁𑌰𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌕𑌰𑌾𑌨𑍍 ।
𑌖𑍇𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌖𑌰𑍍𑌵𑌟𑌵𑌾𑌟𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥

𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌧𑌾𑌤𑍁𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌇𑌭𑌭𑌗𑍍𑌨𑌭𑍁𑌜𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌜𑌲𑌾𑌶𑌯𑌾𑌨𑍍𑌶𑌿𑌵𑌜𑌲𑌾𑌨𑍍𑌨𑌲𑌿𑌨𑍀𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌨𑍈𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌰𑌥𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌮𑌰𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌨𑌲𑌵𑍇𑌣𑍁𑌶𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂𑌬 𑌕𑍁𑌶𑌕𑍀𑌚𑌕𑌗𑌹𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌏𑌕𑌏𑌵𑌾𑌤𑌿𑌯𑌾𑌤𑍋𑌹𑌮𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌿𑌨𑌂𑌮𑌹𑌤𑍍 ।
𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑍋𑌲𑍂𑌕𑌶𑌿𑌵𑌾𑌜𑌿𑌰𑌮𑍍 ॥ 11-14

என்மாதா மரணமடைந்ததை பக்தர்களின் நன்மையின் பொருட்டு ஈசன் செய்த அனுக்கிரக மெனக் கருதி வடதிசையை நோக்கிப் பிரயாண மானேன்.

வடதிசையில் சகலவளமும் பொருந்திய தேயங்கள், நகரங்கள் கோகுலங்கள் (இடைச்சேரிகள்) இரத்தின முதலியவைக ளுண்டாகும் இடங்கள் பயிர் செய்பவர் களுடைய கிராமங்கள் மலைத் தாழ்வரையைச் சார்ந்த கிராமங்கள், கமுகு நிறைந்துள்ள தோப்புகள், நந்தவனங்கள், வனங்கள், உபவனங்கள்(மரம் செடி முதலியவைகள் வைத்துப் பயிர்செய்துள்ள தோட்டம்) விசித்திரமான தங்கம், வெள்ளி முதலிய லோகங்கள் விளையத்தக்க ஆச்சரிய கரமான பர்வதங்கள், யானைகளால் முறிக்கப்பட்ட கிளைகளுடன் கூடிய மரங்கள், மங்கள முண்டக்கத்தக்க நீர் நிறைந்த மடுக்கள், விசித்திரமாகக் கூவும் பறவை யினங்கள், (விழித்துக் கொண்டே) உலாவும் வண்டினங்கள் இவைகளால் அழகு வாய்ந்ததும் தேவர்களும் புகழத் தக்கதுமாகிய ஓடைகள், இவைகளை நானொருவனாக வே கடந்து (இவைகளில் குணங்க ளுடையதும் குற்றங்களையுடையதுமாயிருப்பினும் எல்லாவற்றையும் சமமாகவே பாவித்து) கோரை, சிறிய துவாரமுள்ள மூங்கில், நாணல் விசேஷங்கள், திருணங்கள்,சாமன்னிய நாணல்கள், காற்று பிரவேசித்தவுடன் சத்த முண்டாகும் படியான மூங்கில்கள், இவைகள் பிரவேசிக்கமுடியாம லடர்ந்ததும் சகிக்க முடியாததும் பயங்கரமானதும் சர்ப்பங்கள், கோட்டான்கள் நரிகள் இவைகள் உலாவி விளையாடக் கூடியதுமாகிய ஓர்பெரிய அரண்யத்தைக் கண்டேன். 11-14

---

† யோகம் - கிடைக்காத ஒருவஸ்துவையடைவது. க்ஷேமம் கிடைத்ததைப் பரிபாலித்தல்.

‡ அனுச்கிரக மாவது - இங்கு கீதையின் வசனக் கருத்து. எவனுக்கு அனுக்கிரகம் செய்ய விரும்புகிறேனோ அவனுடைய பொருளை யபகரிப்பேன். அவன் உறவினரை நாசமடையும்படி செய்வேன்" என்பது கீதையின் வசனம்.

𑌪𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌹𑌂 𑌤𑍃𑌟𑍍𑌪𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌬𑍁𑌭𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍍𑌰𑌦𑍇 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌗𑌤𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍁𑌜𑍇𑌽𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌿𑌪𑍍𑌪𑌲𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌮𑍍 ॥ 15-16

𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 ।
𑌔𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌕𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌶𑌨𑍈𑌰𑍍𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ 17

𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌾𑌤𑌿𑌭𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨 𑌪𑍁𑌲𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑍋𑌽𑌤𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃 ।
𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑌂𑌪𑍍𑌲𑌵𑍇 𑌲𑍀𑌨𑍋 𑌨𑌾𑌪𑌶𑍍𑌯𑌮𑍁𑌭𑌯𑌂 𑌮𑍁𑌨𑍇 ॥ 18

𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍁𑌚𑌾𑌪𑌹𑌮𑍍 ।
𑌅𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌸𑌹𑌸𑍋𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌵𑍈𑌕𑍍𑌲𑌬𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌇𑌵 ॥ 19

𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑌹𑌂 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌮𑌨𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌿 ।
𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌪𑌶𑍍𑌯𑌮𑌵𑌿𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤 𑌇𑌵𑌾𑌤𑍁𑌰𑌃 ॥ 20

𑌏𑌵𑌂 𑌯𑌤𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌨𑍇 𑌮𑌾𑌮𑌾𑌹𑌾𑌗𑍋𑌚𑌰𑍋 𑌗𑌿𑌰𑌾𑌮𑍍 ।
𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌶𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌶𑍁𑌚𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌮𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 ॥ 21

என்கண்முதலிய இந்திரியங்களும் தேகமும் சோர்வடைந்தவனாய்ப் பசி தாகமு அதிகப்பட்டது. அங்கிருந்த நதியின்மடுவில் ஸ்நானஞ்செய்து அந்தநீரை யருந்தி சிரமம் தெளிந்தபின் நிர்மானுஷியமான அந்த ஆரண்யத்தில் ஓர் அரச மாத்தடியில் உட்கார்ந்து என் மனதிலிருக்கும் பரமாத்வைத் துறவிகள் எனக் குபதேசித்தபடி தியானம் செய்தேன். 15-16

அன்போடு (பகவானுடைய) சரண கமலங்களைத் தியானம் செய்பவனும் ஆனந்த பாஷ்பம் நிறைந்த கண்களுடையவனு மாகிய என் இருதயத்தில் ஹரி யானவர் மெதுவாக ஆவிர்ப்பாவ மடைந்தார். 17

ஓமுனிவரே! மிகுந்த ஆனந்தத்தால் புளகாங்கித முற்ற தேகமுடையவனா கவும், பரமானந்த பிரவாகத்தில் மூழ்கினவனாகவும், சுகமடைந்தவனாகவுமிருந்த மையால் என்னையும் பரனையும் காணவில்லை. 18

மனதிற் கிசைந்ததும் துக்கத்தைப் போக்குவதும் முதன்முதலாகப் பார்த் ததுமாகிய பகவானுடைய திருவுருவத்தைக் காணாமல் ஆவலின் மிகுதியால் துக்கமடைந்து விரைவாக எழுந்திருந்தேன். 19

நான் மீண்டும் எனது இருதயத்தில் மனதை நிறுத்தி அந்தத் திருவுருவத் தைப் பார்க்க விருப்பங்கொண்டு பார்த்தும் காணவில்லை. பின் திருப்தியில்லாத நான் வியாதி யுடையவன் போலானேன். 20

வேத வாக்கியங் களுக்கும் எட்டாத அந்தபகவான், இவ்வாறு ஆரண்யத் தில் அவரைத் தவசிக்கு முயன்றுவரும் என்னையுத்தேசித்து விருப்பத்துடனும் மெதுவாகவும் என் துக்கத்தை யொழிப்பவர்போல் (சிலவார்த்தைகள் கூறினர்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌿𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 ।
𑌅𑌵𑌿𑌪𑌕𑍍𑌵𑌕𑌷𑌾𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌕𑍁𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 22

𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌤𑍇𑌽𑌨𑌘 ।
𑌮𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌶𑍍𑌶𑌨𑌕𑍈𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾𑌨𑍍 ॥ 23

𑌸𑌤𑍍𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾𑌽𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌯𑌾 𑌤𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌮𑌯𑌿 𑌦𑍃𑌢𑌾 𑌮𑌤𑌿𑌃 ।
𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌦𑍍𑌯𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑌤𑌾𑌮𑌸𑌿 ॥ 24

𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌯𑌿 𑌨𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑍇𑌯𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑌰𑍍𑌗𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 ॥ 25

𑌏𑌤𑌾𑌵𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌰𑌰𑌾𑌮 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌹𑌦𑍍 -
𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌨𑌭𑍋𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌅𑌹𑌂 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌸𑍇
𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑌾𑌵𑌨𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌧𑍇𑌽𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 ॥ 26

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறார்.

(கருணைக்குப் பாத்திரனான) ஏநாரத! நீ இந்தஜன்மத்தில் என்னைத்தரிசிக்க யோக்கியனல்ல. காமாதி வாசனைகளைத் தொலைக்க முடியாத குற்சித யோகிகளுக்கு அவர்கள் எவ்வளவுசிரமம் எடுத்துக் கொண்டாலும் பார்க்க முடியாதவன் நான். 22

குற்றமற்ற முனிவனே! நான் ஒருமுறை உனக்கு என் உருவத்தைக் காட்டினது என்னிடம் உனக்குமிருந்த அன்புண்டாவதன் பொருட்டேயாம். என்னிடம் அனுராக முள்ளவன்தன் இதயத்திலிருக்கும் காமாதி வாசனைகளைச் சிறுகச் சிறுகத் தொலைத்து விடுகிறான். 23

நீ சிலகாலம் சாதுக்களைச் சேவித்ததால் என்னிடம் உனக்குத் திடமான பக்தியுண்டாயிற்று.(ஆகையால்) வேலைக்காரியின் புத்திரனென்று நிந்திக்கத் தக்க இந்தச்சரீரத்தை விட்டொழித்து எனக்குப் * பாரிஷதனாக ஆவாய். 24

என்னிடம் உண்டான இந்தபக்திக்குக் குறைவுண்டாக வேண்டாம். உனக்கு என் அனுக்கிரகத்தால் பிராணிகளின் சிருஷ்டி, சங்கார காலங்களிலும் ஸ்மரணம் ஏற்படும். 25

எல்லாவற்றையும் படைக்குந் தன்மையுள்ளதும் ஆகாயமே சரீரமாகவுடையதும் (கர்மத்தாலான) சரீரமில்லாததும் பிரசித்தி யுள்ளதுமாகிய அந்தவிஷ்ணு சொரூபம் இங்ஙனம் கூறிமறைந்தது. அவருடைய கருணைக்குப் பாத்திரனாகிய நானும் மகான்களுக்கு மகானாகிய அந்தப்பரம புருஷனுக்குச் சிரங்குனிந்து வணங்குகிறேன். 26

* பாரிஷதன் - (விஷ்ணுவின்) சபையிலிருப்பவன்.

𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌤𑌤𑍍𑌰𑌪𑌃 𑌪𑌠𑌨𑍍
𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 ।
𑌗𑌾𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌟𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌮𑌨𑌾 𑌗𑌤𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌃
𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌮𑌦𑍋 𑌵𑌿𑌮𑌤𑍍𑌸𑌰𑌃 ॥ 27

𑌏𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌤𑍇𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑌭𑍂𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌤𑌡𑌿𑌤𑍍𑌸𑍌𑌦𑌾𑌮𑌨𑍀 𑌯𑌥𑌾 ॥ 28

𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌮𑌯𑌿 𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌮𑍍 ।
𑌆𑌰𑌬𑍍𑌧𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍋 𑌨𑍍𑌯𑌪𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑌃 ॥ 29

𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌦𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌶𑌯𑌾𑌨𑍇𑌽𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯𑍁𑌦𑌨𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌶𑌿𑌶𑌯𑌿𑌷𑍋𑌰𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍋𑌃 ॥ 30

𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌯𑍁𑌗𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌿𑌸𑍃𑌕𑍍𑌷𑌤𑌃 ।
𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾 𑌋𑌷𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌚 𑌜𑌜𑍍𑌞𑌿𑌰𑍇 ॥ 31

வெட்கப் படாமலே அனந்தனுடைய நாமகீர்த்தனம் செய்து இரகசியமும் மங்களத்தை யளிக்கக் கூடியதுமாகிய பகவானுடைய அவதார வரலாற்றை ஸ்மரணம் செய்து கொண்டே இந்தபூமியில் மனமகிழ்ச்சியுடன் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தேன். ஆசையைத் துரந்து மதமாற்சரியாதி குற்றங்க ளொழிந்து இந்தச் சரீரத்தை விடுங்காலத்தை யெதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். 27

ஓமுனிவரே! இவ்வாறு கிருஷ்ணனிடம் புத்தியைச் செலுத்தினவனும் நிர் மலமான அந்தக்கரண முடையவனு மாகிய எனக்குக் காலங் கிட்டியவுடன் மின் னல்போல் (பிரகாசத் துடன்) மிருத்தியூ தோன்றினன். 28

‡ பகவான், என்னிடம் சுத்தமும் தன்னைச் சேர்ந்ததுமாகிய அந்தப் பாரி ஷசரீரத்தைப் பிரயோகித்தார். உடனே, பலனை யனுபவித்ததால் பிராரப்த கர்ம ங்களொழியப் பெற்ற இந்தப் பாஞ்சபௌதிக சரீரம் விழுந்தது. 29

நாராயணன், பிரளயகாலத்தில் இந்த மூவுலகங்களைத் தன்னுள்ளடக்கிக் கொ ண்டு சமுத்திரஜலத்தில் சயனம்செய்து கொண்டிருக்கும் போது அவரிடம் சய னம் செய்துகொள்ள விருப்பங்கொண்ட பிரமதேவனுடைய மத்தியில் அவரு டைய மூச்சுக் காற்றுடன் பிரவேசித்தேன். 30

ஆயிரம் † சதுர்யுக சொரூபமான இரவின் முடிவில் எழுந்திருந்து இப்பிர பஞ்சத்தைப் படைக்க விருப்பங் கொண்ட பிர்மதேவ னுடைய பிராண வாயுக் களினின்று நானும் மரீசிமுதலிய முனிவர்களும் உண்டானேம். 31

‡ பாரிஷ சரீரம் கர்மாரப்தமில்லாத தென்றும் சுத்தமென்றும் நித்திய மென்றும் கூறப்பட்டது.

† சதுர்யுகம்-கிருதயுகம், திரேதாயுகம் துவாபரயுகம், கலியுகம், எனநான்கு வகைப்படும்.

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍇𑌮𑍍𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 ।
𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌵𑌿𑌘𑌾𑌤𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ 32

𑌦𑍇𑌵𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌮𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌵𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌕𑌥𑌾𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ 33

𑌪𑍍𑌰𑌗𑌾𑌯𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌪𑌾𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾𑌃 ।
𑌆𑌹𑍂𑌤 𑌇𑌵 𑌮𑍇 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌿 ॥ 34

𑌏𑌤𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁𑌰𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 ।
𑌭𑌵𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌪𑍍𑌲𑌵𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌮𑍍 ॥ 35

𑌯𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑌪𑌥𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌲𑍋𑌭𑌹𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 ।
𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌨 𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 36

§ பிழை படாத பிரமசரிய விருத முடைய நான், மகாவிஷ்ணுவின் அனுக்கிரகத்தால் எங்கும் தடையற்ற கமனமுடையவனாகி உள்ளும் புறம்பும் மூவுலகங்களிலும் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். 32

ஈசுவரனால் அளிக்கப் பட்டதும் ‡ ஸ்வரங்களாகிய பிரம்மத்தால் அலங்காரமுள்ளதுமாகிய இந்தவீணையை (ஆரோகணம் அவரோகணம் என்கிற கிரமத்துடன்) சத்த முண்டாகும்படி செய்து ஹரிகதையைக் கானம்செய்து கொண்டே சஞ்சரிக்கிறேன். 33

பரிசுத்தமான பாத கமலங்களை யுடைய வரும் பிரியமான கதா சிரவணத்திற்கு விஷயமாக விளங்குகிற வருமாகிய பகவான் தம்முடைய பராக்கிரமங்களைப் பற்றிக் கானம் செய்யும் எனதுள்ளத்தில் அழைக்கப் பட்டவர் போல் விரைவாகத் தரிசனங்கொடுத் தருளினார். 34

விஷய போகங்களிற் கொண்ட இச்சையால் நோயடைந்த மனமுடைய மானிடர்களுக்கு அடிக்கொருதரம் ஹரியின் சரித்திரத்தை வர்ணிப்பதாகிய இந்தச் செய்கையே சம்சார சாகரத்திற்குத் தெப்பம் போலாகிறது. 35

காமத்தாலும் லோபத்தாலும் அடிக்கடி கெடுதி யுற்றமனம் சாக்ஷாத்தாக முகுந்தனை சேவிப்பதில் தெளி வடைவது போல் ¶ யமம் முதலிய யோக விசேஷங்களால் தெளிவடையாது. 36

---

§ கர்மிகள் புறம்பேயுள்ள பிர்மலோகம் முதலியவைகளுக்குச் சொல்ல மாட்டார்கள் தவத்தால் பிர்மலோகம் சென்றவர்கள் உள்ளே பூமிக்கு வரமாட்டார்கள். நாரதர் எங்கும் செல்வார்.

‡ ஸ்வரங்கள்- நிஷாதம், ரிஷபம், காந்தாரம், ஷட்ஜம், மத்தியம், தைவதம், பஞ்சமம் என ஏழுவகைப்படும்.

¶ யமம்முதலியன- யமம், நியமம், ஆஸனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தியானம், தாரணை, சமாதி என எட்டுவகை அங்கங்களுண்டு.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑌿𑌦𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑌘 |
𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍋𑌷𑌣𑌮𑍍 || 37

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃 ||

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌦𑍋 𑌵𑌾𑌸𑌵𑍀𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍 |
𑌆𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌵𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌰𑌣𑌯𑌨𑍍𑌯𑌯𑍌 𑌯𑌾𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌿𑌕𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 || 38
𑌅𑌹𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌯𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌶𑌾𑌰𑍍𑌙𑍍𑌗𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑌃 |
𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌮𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁𑌰𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 || 39

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍌𑌨𑌕𑌃 ||

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍇 𑌸𑍂𑌤 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 |
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌕𑌰𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 || 1

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃 ||

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 𑌤𑌟𑍇 |
𑌶𑌮𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤 𑌋𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃 || 2

குற்றமற்ற வியாச முனிவரே! நீர் கேட்டபடி நான் என்னுடைய ஜன்மத்தையும் மனமகிழச்செய்யும் இரகசியமான கருமத்தையும் கூறினேன் 37

சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

மகாமகிமை வாய்ந்தவரும் தற்செயலாய் வந்தவரும் முனிபுங்கவரு மாகிய நாரதர் இங்ஙனம் சம்பாஷித்து வாசவிக்குப் புத்திரனாகிய வியாச முனிவரிடம் விடைபெற்று வீணாகானம் செய்துகொண்டே போனார். 38

சார்ங்கம் என்ற வில்லையுடைய பகவானுடைய கீர்த்தியைக் கானம்செய்து கொண்டு (ஆனந்தமேலீட்டினால்) மதங் கொண்டவர் போலிருந்து, சம்ஸாரமாகிற வியாதியால் துன்பமுறும் பிரபஞ்சத்தைத் தமது வீணாகானத்தால் பகவானிடம் அன்பு செலுத்தும்படி செய்கிறார் தேவரிஷியாகிய நாரதர். ஆச்சரியம்! 39

6-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

7-வது அத்தியாயம்.

சௌனகமுனிவர் வினவுகிறார்.

மகிமை பொருந்தியவரும் சாமர்த்திய முள்ளவருமாகிய வியாச முனிவர், நாரத மகாமுனிவர் சென்றபின்பு அவருடைய கருத்துக் கிசைந்து ஏதேனும் செய்தனரா? 1

ஸ்ரீசூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

பிராமணர்கள் நிறைந்திருக்கும் சரஸ்வதி நதியின் மேல்கரையில் ரிஷிகளுடைய சத்ரம் என்னும் யாகம் நடந்து வருவதும் பிரசித்தி யுள்ளதும் சம்மியாப் பிராஸம் என்னும் பெயருள்ளதுமாகிய ஆச்சிரமம் ஒன்றுண்டு 2

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋 𑌬𑌦𑌰𑍀𑌷𑌣𑍍𑌡𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍇 ।
𑌆𑌸𑍀𑌨𑍋𑌽𑌪 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌦𑌧𑍍𑌯𑍌 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ 3

𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌹𑌿𑌤𑍇𑌽𑌮𑌲𑍇 ।
𑌅𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑌦𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌮𑍍 ॥ 4

𑌯𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌜𑍀𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌨𑍁𑌤𑍇𑌽𑌨𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌭𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 5

𑌅𑌨𑌰𑍍𑌥𑍋𑌪𑌶𑌮𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌮𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍇 ।
𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑌾𑌨𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 6

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑍇 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌶𑍍𑌶𑍋𑌕𑌮𑍋𑌹𑌭𑌯𑌾𑌪𑌹𑌾 ॥ 7

𑌸 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑍍 ।
𑌶𑍁𑌕𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌰𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ॥ 8

இலந்த மரங்கள் நிறைந்த அலங்கார மான அந்த ஆச்சிர மத்தில் உட்கார்ந்து ஆசமனம் செய்து மனதை ஸ்திரப்படுத்திக் கொண்டார் வியாச முனிவர். 3

நிச்சல மானதும், பக்தி யோகத்தால் நிர்மலமானது மாகிய தமது மனத்தில் ஆதிபுருஷனையும் ஆதிபுருஷனை ஆசரித்த மாயையினையும் பார்த்தார். 4

ஜீவன் முக்குணங் களுக்கும் வேறுபட்டவ னாயினும் மாயையால் மோகமடைந்து முக்குணத்தின் சொரூபமுள்ள வனாகக் காண்கிறான். அந்த மூன்று குணங்களிற் கொண்ட அபிமானத்தா லுண்டான (நான் கர்த்தா என்பது முதலிய) அனர்த்தத் தையும் பெறுகிறான். (அத்தன்மை யையும் பார்த்தார்) 5

அனர்த்தங்களை யொழிக்கும் அதோக்ஷஜரிடம் சாக்ஷாத்தான பக்தி யோகத்தையும் பார்த்தார். இவைக ளனைத்தையும் பார்த்த வித்துவானாகிய வியாசர் இம்மாதிரி யறிந்து கொள்ளாத ஜனங்களுக்காக இந்த ஸ்ரீமத் பாகவதத்தைச் செய்தார். 6

ஸ்ரீபாகவதத்தைச் சிரவணம் செய்யும் போதே பரம புருஷனாகிய கிருஷ்ண பகவானிடம் மானிடர் களுக்கு (ஆத்யாத்மிகம் முதலிய தாபங்களால் உண்டாகும்) சோகத்தையும் (தேகமே ஆத்மா வென்னும்) மோகத்தையும் (நரகம் முதலிய வைகளில் உண்டாகும்.) பயத்தையும் போக்குகிற பக்தி யுண்டாகிறது.

வியாசமுனிவர் பாகவத கிரந்தத்தைச் செய்து அதை நன்கு சோதித்து நிவிருத்தி மார்க்கத்தி லிருப்பவனும் முனியும் புத்திரனு மாகிய சுகருக்கு அத்தியயனம் செய்வித்தார். 8

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍌𑌨𑌕𑌃 ॥

𑌸 𑌵𑍈 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌰𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌕𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍀𑌮𑍇𑌤𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌮𑌭𑍍𑌯𑌸𑌤𑍍 ॥ 9

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌯𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 ।
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌹𑍈𑌤𑍁𑌕𑍀𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌗𑍁𑌣𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ 10

𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌿𑌃 ।
𑌅𑌧𑍍𑌯𑌗𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌜𑌨𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ 11

𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋𑌽𑌥 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍇𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌲𑌾𑌪𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌕𑌥𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ॥ 12

𑌯𑌦𑌾 𑌮𑍃𑌧𑍇 𑌕𑍌𑌰𑌵𑌸𑍃𑌞𑍍𑌜𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌵𑍀𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌥𑍋 𑌵𑍀𑌰𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌗𑌤𑍇𑌷𑍁 ।
𑌵𑍃𑌕𑍋𑌦𑌰𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌗𑌦𑌾𑌭𑌿𑌮𑌰𑍍𑌶
𑌭𑌗𑍍𑌨𑍋𑌰𑍁𑌦𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇 ॥ 13

ஸ்ரீசௌனகமுனிவர் வினவுகிறார்.

நிவிருத்தி மார்க்கத்தி லிருப்பவரும் எல்லா வற்றிலும் உபேக்ஷை யுள்ளவரும் (1) ஆத்மா ராமருமாகிய அந்த சுகமுனிவர் எதற்காகப் பெரிதான இந்த பாகவதத்தை அப்பியாசம் செய்தார். 9

ஸ்ரீசூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

முனிவர்கள் தங்கள் இருதயத்தி லுள்ள அகங்காரம் முதலிய வர்களை யொழித்தவர் களாயினும் ஆத்ம ராமர்களாயினும் த்ரிவிக்ரமனிடம் பலனை விரும்பாமல் பக்தியைச் செய்கிறார்கள். ஹரியானவர் (விஷயத்தில் ஆசை யுள்ளவர்களுடையவும் விரக்தர்களுடையவும் மனதை வசப் படுத்துவதில் சாமர்த்தியமுள்ள) குணங்க ளுடையவராகிறார். 10

ஹரியின் குணங்களில் ஈடுபட்ட புத்தி யுடைய வரும் மகிமை பொருந்தியவரும் எப்போதும் விஷ்ணு பக்தர்களிடம் அன்புள்ள வரும் பாதராயணர் குமாருமாகிய சுகர் பெரிய இந்த ஆக்கியானத்தை அத்தியயனம் செய்தார். 11

கௌரவர் களுக்கும் ‡ ஸ்ருஞ்சயர்களுக்கும் யுத்தம் நடந்த காலத்தில்வீரர்கள் வீரசுவர்க்கம் அடைந்தார்கள். பின்னர் திருதராஷ்டிரான் குமாரனாகிய துரி

(1) - ஆத்மாராமர் - பரமாத்மாவிடம் இரமிப்பவர்.

‡ ஸ்ருஞ்சயர்கள் - பாண்டவர்கள். பாண்டவர்களும் கௌரவர்களே. சேனாதிபதியாகிய திருஷ்டத்தியும் நன் ஸ்ருஞ்சய வம்சத்தன். ஆகையால் பாண்டவர்களையும் ஸ்ருஞ்சயர்க ளென்று கூறுகிறார்கள்.

𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌰𑍌𑌣𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌤𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌾𑌂𑌸𑌿 ।
𑌉𑌪𑌾𑌹𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌯
𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌗𑌰𑍍𑌹𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 14

𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌶𑌿𑌶𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 ।
𑌤𑌦𑌾𑌰𑍁𑌦𑌦𑍍𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌕𑌲𑌾𑌕𑍁𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀
𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌮𑌾𑌲𑍀 ॥ 15

𑌤𑌦𑌾 𑌶𑍁𑌚𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍃𑌜𑌾𑌮𑌿 𑌭𑌦𑍍𑌰𑍇
𑌯𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋𑌃 𑌶𑌿𑌰 𑌆𑌤𑌤𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 ।
𑌗𑌾𑌣𑍍𑌡𑍀𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑌿𑌖𑍈𑌰𑍁𑌪𑌾𑌹𑌰𑍇
𑌤𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 ॥ 16

𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌲𑍍𑌗𑍁𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌜𑌲𑍍𑌪𑍈𑌃
𑌸 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑌦𑍍𑌦𑌂𑌶𑌿𑌤 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌧𑌨𑍍𑌵𑌾
𑌕𑌪𑌿𑌧𑍍𑌵𑌜𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌰𑌥𑍇𑌨 ॥ 17

யோதனன் பீமசேனனுல் விடப்பட்ட கதையின் அடியால் முறிந்த துடையுட னே வீரசுவர்க்கம் அடைந்தான். அப்போது துரோணு சாரியர் புத்திர னுகிய அசுவத்தாமன் துரௌபதியின் புத்திரர்களுடைய சிரங்களை அவர்கள் நித்திரை செய்யும்போது தன் யஜமானனுக்குப் பிரியமுண்டாக அபகரித்தான். அங்ஙனம் அபகரித்தது அவனுக்கு அப்பிரியமானது தான். இந்தச் செய்கை நிந்தையான தென்று பெரியோர்கள் கூறுகிறுர்கள். அப்பொழுது (அந்தப் புத்திரர் களுக்குத்) தாயாகிய திரௌபதி சிறுவர்களாகிய தன் புத்திரர்கள் இவ்விதம் வதைக்கப் பட்டதை யறிந்து சகிக்கமுடியாத வருத்தமடைந்து தன் கண்களினின்று நீர் பெருகக் கதறினுள். அப்பொழுது கிரீடமாலியாகிய அர்ச்சுனன் திரௌபதிக்குப் பின் வருமாறு சமாதானங் கூறுகிறுன். 13-15

‡ மங்கள சொரூப முடையவளே! ஆயுத மெடுத்த வனும் பிராமணுதமனு மாகிய அசுவத்தாம னுடைய தலையை என் காண்டீ வத்தினின்று பிரயோகிக்கப் படும் பாணங்களால் எடுத்து உன்னுடைய கண்ணீரைத் துடைக்கிறேன். நீ அந் தச் சிரமீதிருந்து புத்திரர்களைச்சுட்டு ஸ்நானம் செய்யப் போகிறுய் 16

அச்சுதனை மித்திரனுகவும்சூதனுகவும்அடையப் பெற்றவனும் கவசம் பூண் டவனும் பயங்கரமான வில்லையுடைய வனும் அனுமானைத் துவஜமாக வடைந்த வனுமாகிய அந்த அர்ச்சுனன் இவ்வாறு மனேஞ்ஞமும் விசித்திரமுமானசொற் களால்தன் காதலியாகிய திரௌபதிக்குச் சமாதானம்சொல்லி குருவாகியதுரோ ணரின் குமாரனுகியஅசுவத் தாமனை இரதத்திலேறிக்கொண்டு விரட்டினன். 17

‡ மற்றொருபாடம்-நீபுத்திரர்களைச்சுட்டு அந்தச் சிரமீதிருக்கப் போகிறுய்.

𑌤𑌮𑌾𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸 𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌦𑍂𑌰𑌾𑌤𑍍 -
𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌹𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌮𑌨𑌾 𑌰𑌥𑍇𑌨 ।
𑌪𑌰𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌪𑌰𑍀𑌪𑍍𑌸𑍁𑌰𑍁𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌗𑌮𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌭𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌃 ॥ 18

𑌯𑌦𑌾 𑌶𑌰𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌜𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌮𑍇𑌨𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃 ॥ 19

𑌅𑌥𑍋𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌧𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌅𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 ॥ 20

தன்னை விரட்டிக் கொண்டு வரும் அர்ச்சுனனைக் குழந்தைகளைக் கொன்ற அசுவத்தாமன் வெகு தூரத்திலேயே பார்த்தான். அவன் மனம் மிகவும் பீதியடைந்து (1) பிராணனைக் காத்துக் கொள்ள விரும்பி பூமியில் எவ்வளவு தூரம் போகக் கூடுமோ அது வரையில் (2) உருத்திரரிடம் பயந்து பிரமதேவர் நடுங்கியோடியது போல் வெருண்டோடினன். 18

‡ பிராம்மண குமாரனுகிய அசுவத்தாமன் களைத்துப் போன குதிரைகளையுடைய தன்னைக் காத்துக்கொள்ள வேறுபாயம் காணுமல், பிர்ம்மாஸ்திரமே தன்னைக் காப்பதெனக் கருதினன். 19

பின்னர் அந்த அஸ்திரத்தை § உபஸம்ஹாரம் செய்ய அறியாதவனுய்ப் பிராணசங்கடம் நேர்ந்தபோது ஆசமனம் செய்து தியானித்து அஸ்திரத்தைப் பிரயோகம் செய்தான். 20

---

(1) பிராணனை மட்டும் காப்பாற்ற விரும்பினுன். கீர்த்தியைக் காக்க விரும்பவில்லை.

(2) உருத்திரரிடம் பிரமதேவர் பயந்து ஓடக்காரண மென்ன வெனில், ஒருசமயம் பிரமதேவன் மிருகவடிவ மெடுத்துப் பெண்ணைப் புணர்வதற்கு யத்தனித்தான். அப்போது பரமசிவன் சினமடைந்ததால் வெருண் டோடினுன். உருத்திரரிடம் பயந்து சூரியன் ஓடியது போல் என்பது மற்றொரு பாடம். இச்சரித்திரம் வாம புராணத்தி லுள்ளது. வித்தியுன் மாலி யென்னும் இராக்கத னொருவன் பரமசிவனிடம் சொர்ண விமானத்தை யடைந்தான். இந்த இராக்கதன் சூரியனுக்குப் 'பின்புறமாகவே தன் விமானத்தின் மீது சஞ்சரித்து அந்த விமானத்தின் ஒளியால் இரவை அகற்றி வந்தான். அதைக்கண்ட சூரியன் தன்னுடைய கிரணவொளியால் அந்த விமானத்தின் ஒளியை யகற்றிவந்தான். அவன் சங்கானிடம் முறையிட்டான். சங்கான் சின மடைந்தான். அதுகண்டு சூரியன் பயந் தோடினுன்' அப்பொழுது சூரியன் ருத்திரனுடைய குரூர திருஷ்டியினுல் தகிக்கப் பட்டுக் கீழே விழுந்தான். பின்னர் சூரியன் ஸ்ரீகாசியில் லோலார்க்க னென்ற பெயருடன் விளங்கினுன் என்பது சரித்திரம்.

உருத்திரரிடம் பயந்த யமன்போல் என்பது மற்றொரு பாடம். இது மார்க்கண் டேயருக்காக உருத்திரர் சினங் கொண்டது கண்டு யமன் பயந்ததைக் குறிப்பதாகும்.

‡ பிராம்மண குமாரன் என்றதனுலும் உபசம்ஹாரம் தெரியாதவ னென்றதனுலும் இன்னது வருமென்கிற யோசனைக் குறைவை விளக்குகிறது.

§ மந்திரத்தை ஜபித்துப் பிரயோகித்த அஸ்திரத்தை நிறுத்தல்.

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌉𑌲𑍍𑌬𑌣𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌦𑌿𑌶𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌪𑌦𑌮𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌜𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌹 ॥ 21

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌭𑌯𑌂𑌕𑌰 ।
𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌕𑍋 𑌦𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌹𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑍇𑌃 ॥ 22

𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌃 ।
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ॥ 23

𑌸 𑌏𑌵 𑌜𑍀𑌵𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ।
𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌸𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ 24

𑌤𑌥𑌾𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌭𑍁𑌵𑍋 𑌭𑌾𑌰𑌜𑌿𑌹𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌨𑌨𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍁𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌚𑌾𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍 ॥ 25

𑌕𑌿𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌨 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌮𑍁𑌖𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌮𑍍 ॥ 26

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥𑍇𑌦𑌂 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑍈𑌵𑌾𑌸𑍌 𑌵𑍇𑌦 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌬𑌾𑌧 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 ॥ 27

திக்குக ளெங்கும் பிரசண்டம் போல் பிரகாசித்துக் கொண்டு கிளம்பிய அந்த அஸ்திரத்தின் தேஜஸையும்(அப்போதுநேரிட்ட) பிராணுபத்தையும் பார்த்த அர்ச்சுனன் கிருஷ்ணனிடம் கூறுகிருன். 21

கிருஷ்ணு! கிருஷ்ணு! மகாபாகுவே! அன்பர்களுக்கு அபயங் கொடுப்பவனே! சம்சார மென்கிற (தீயால்) தகிக்கப் படுகிறவர்களை அதினின்றும் விடுவிப்பவன் நீ ஒருவன்தான். 22

நீயே பிரத்தியக்ஷ ஈசுவரன். நீதான் ஆதிபுருஷன். பிரகிருதிக்கு வேறுபட்டவன். தானே பிரகாசிக்கும் சக்தியால் மாயையை யொழித்துக் கைவல்ய சொரூபத்தி லிருப்பவன். 23

இவ்வளவநந்தம் மகிமையுள்ள நீ மாயையினுல் மோகமடைந்த மனமுடைய ஜீவன்களால் உபாசிக்கப் படுகிருய். அவைகளுக்குத் தரும முதலிய பயன்களை உனது மகிமையால் அளிக்கின்ருய். 24

ஆயினும் பூபாரத்தை யொழிப்பதற்கும் உன்னை யடைந்து மற்றதெதிலும் மனத்தைச் செலுத்தாதவர் களுமாகிய பக்தர்கள் அடிக்கடி தியானிப்பதற்கும் உனது அவதாரம் ஏற்படுகிறது. 25

தேவர்களுக்கும் தேவனுகிய பகவானே! மிகவும் பயங்கா மானதும் எங்குந் தடையின்றி வியாபித்தது மாகிய இந்த தேஜஸின் சொரூபம் யாது; இது எங்கிருந்து கிளம்பிற்று? எனக்குத் தெரிய வில்லையே. 26

ஸ்ரீகிருஷ்ணன் கூறுகிருன்.

இது துரோணு சிரியருடைய புத்திரனுகிய அசுவத் தாமனுடைய பிரமாஸ்திரம். அவன் தனக்குப் பிராணசங்கடம் உண்டானவுடன் இதைக் காட்டியிருக்

𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌕𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌜𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑍇𑌜 𑌉𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌧𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 ॥ 28

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌫𑌾𑌲𑍍𑌗𑍁𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌵𑍀𑌰𑌹𑌾 ।
𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌪𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌾𑌯 𑌸𑌂𑌦𑌧𑍇 ॥ 29

𑌸𑌂𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌮𑍁𑌭𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑍀 𑌶𑌰𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍇 ।
𑌆𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌰𑍋𑌦𑌸𑍀 𑌖𑌂 𑌚 𑌵𑌵𑍃𑌧𑌾𑌤𑍇𑌽𑌰𑍍𑌕𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌵𑌤𑍍 ॥ 30

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌹𑌨𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍 ।
𑌦𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌸𑌾𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌮𑌮𑌂𑌸𑌤 ॥ 31

𑌪𑍍𑌰𑌜𑍋𑌪𑌦𑍍𑌰𑌵𑌮𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰𑌂 𑌚 𑌤𑌮𑍍 ।
𑌮𑌤𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌜𑌹𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ 32

கிறான். இவன் உபசங்காரம் செய்யத் தெரியாதவன். தான் தெரியாதவன் என்பதை அவனே யறிவான். 27

இந்த பிர்ம்மாஸ்திரத்தின் தேஜஸை நிவர்த்திக்க மற்ற அஸ்திரங்களுக்குத் திறமை யில்லை. விருத்தி யடையும் இந்த தேஜஸை நீயும் பிர்மாஸ்திரப் பிரயோகம் செய்து அதனுடைய தேஜஸால் நாசம் செய்யவேண்டும். நீ அஸ்திரங்க ளெல்லாவற்றையும் பிரயோகம் செய்வதில் சமர்த்த னாயிற்றே. 28

சூத புராணிகர் கூறுகிறார்.

பகைவர்கள் மகாவீரர்க ளாயினும் அவர்களையும் கொல்ல வல்லவனாகிய பற்குனன், கிருஷ்ணன் இவ்விதம் கூறியதைக் கேட்டதும் ஆசமனம் செய்து கிருஷ்ணனை வலம்வந்து பணிந்து பிர்மாஸ்திரத்தை நிவாரணம் செய்ய பிர்மாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். 29

§ உடனே இரண்டு பிர்மாஸ்திரங்களின் தேஜசும் ஒன்றாய்க் கலந்து ஆகாயம் பூமி அந்தரிக்ஷம் எங்கும் பரவி சூரியன் அக்னி இவைகளைப்போல் விருத்தி யடைந்தது. 30

அசுவத்தாமன் அர்ச்சுனன் இவர்களால் பிரயோகிக்கப்பட்டதும் மூவுலகங்களையு மெரிப்பதும் மகத்து மாகிய அஸ்திரதேஜஸால் தகிக்கப்படும் பிராணிகள் யாவும் பிரளய காலாக்கினி என்றெண்ணின. 31

பிராணிகளுக் குண்டான உபத்திரவத்தையும் உலகத்திற் குண்டான நாசத்தையும் வாசுதேவரது அபிப்பிராயத்தையும் கவனித்து இரண்டு பிர்மாஸ்த்திரத்தையும் உபசங்காரம் செய்தான். 32

§ பிரளய காலத்தில் சங்கர்ஷணனுடைய முகத்தினின்றுண்டான அக்கினியும் சூரியனும் கலந்து விருத்தியடையும்,

𑌤𑌤 𑌆𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌤𑌰𑌸𑌾 𑌦𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌗𑍌𑌤𑌮𑍀𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍 |
𑌬𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌮𑌰𑍍𑌷𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌂 𑌰𑌶𑌨𑌯𑌾 𑌯𑌥𑌾 ‖ 33

𑌶𑌿𑌬𑌿𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌨𑍀𑌷𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌿𑌪𑍁𑌂 𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍 |
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ‖ 34

𑌮𑍈𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌜𑌹𑌿 |
𑌯𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑌨𑌾𑌗𑌸𑌸𑍍𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌵𑌧𑍀𑌨𑍍𑌨𑌿𑌶𑌿 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌨𑍍 ‖ 35

𑌮𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌮𑍁𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌜𑌡𑌮𑍍 |
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌥𑌂 𑌭𑍀𑌤𑌂 𑌨 𑌰𑌿𑌪𑍁𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍 ‖ 36

பின்னர் கோபத்தால் சிவந்த கண்களையுடைய அர்ச்சுனன் கௌதம வம்சத்தில் பிறந்த கிருபியின் புத்திரனும் குரூரனுமாகிய அசுவத்தாமனிடம் வந்து அவனை ஒரு பலமான கயிற்றினால் ‡ பசுவைக் கட்டுவது போல் கட்டினான்.

பகைவனாகிய அசுவத்தாமனைக் கயிறுகொண்டு கட்டி கூடாரத்திற்குக் கொண்டு போக விரும்பிய அம்புஜாக்ஷனாகிய கிருஷ்ணன் அர்ச்சுனனைக் கண்டதுங் கோபங்கொண்டு கூறுகிறான். 34

§ ஏ பார்த்த (குந்தியின் புத்திரன்) இவனைக் காப்பாற்ற வேண்டாம். இவன் தள்ளி விடப்பட்ட அந்தணன். ஆகையால் இவனை வதம்செய்; குற்றமற்றவர்களாகிய வாலிபர்களை நித்திரை செய்யும் இரவில் வதம் செய்தானல்லவா? 35

விரோதி (மதுபானஞ் செய்து) மயங்கியிருப்பினும் (வியாதியால்) பிரமத்தனாயிருப்பினும் (பிறந்தது முதல் பித்தால்) உன்மத்தனாகவிருப்பினும் நித்திரையிலிருப்பினும் வாலிபனாகவிருப்பினும் ஜடனாகவிருப்பினும் (முயற்சியில்லாதவன்) ஸ்திரீயாயிருப்பினும் சரணமடைந்து விடினும், இரதமிழந்து பயந்து ஓடினாலும் தருமந்தெரிந்தவர்கள் அவனைக் கொல்லக் கூடாது. 36

---

‡ கருணையின்றிக் கட்டுவதைக் காட்டுகிறது. அல்லது யாகத்தில் பசுவைக் கட்டுவது தருமமாகக் கருதப் படுவதுபோல் இந்த அசுவத்தாமனைக்கட்டுவதும் தர்மமாகுமென்பதாம்.

§ கிருஷ்ணன் அசுவத்தாமனைக் கொல் எனக் கூறினது அர்ச்சுனன் சோக மோகமுடையவனாயினும் தருமனிஷ்டன் என்ற பிரசித்தியை வெளியிடவேயாம்.

36-வது. இதிற் கூறியபடி அசுவத்தாமனும் பயந்து ஓடியவனாதலால், இவனைக் கொல்லும் படி 35-வது சுலோகத்தில கிருஷ்ணன் கூறிய தேனெனில் குழந்தையைக் கொன்றது மன்றித் தூங்கும்போது கொன்றதுமாகிய இரண்டு குற்றங்கள் ஏற்பட்டதால் வதஞ்செய்யப்படுவதற்குரியவன் என்பது கொண்டாம். அல்லது அர்ச்சுனன் மனதைப் பரீக்ஷிப்பதற்கு மட்டும் சொல்லுகிறவராகையால் கொல்லென்று கூறிக் கொல்லக் கூடாதவர்களிலும் கணக்கிட்டார். இதனால் தான் புத்திசாலியாகிய அர்ச்சுனன் பலவித காரணங்களுடன் பகவானுக்கு அந்தரங்கமான அபிப்பிராயமில்லையென்பது அறிந்து அவனைக்கொல்லவில்லை.

𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑍁𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑍍𑌯𑌘𑍃𑌣𑌃 𑌖𑌲𑌃 |
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌧𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍋𑌷𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌧𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ‖ 37

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌚 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑍍𑌯𑍈 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌮𑌮 |
𑌆𑌹𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌿 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌹𑌾 ‖ 38

𑌤𑌦𑌸𑍌 𑌵𑌧𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌪 𑌆𑌤𑌤𑌾𑌯𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌹𑌾 |
𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌵𑍀𑌰 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌲𑌪𑌾𑌂𑌸𑌨𑌃 ‖ 39

𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 |
𑌨𑍈𑌚𑍍𑌛𑌦𑍍𑌧𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌹𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 ‖ 40

𑌅𑌥𑍋𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌿𑌬𑌿𑌰𑌂 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑌾𑌰𑌥𑌿𑌃 |
𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌯𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑍈 𑌶𑍋𑌚𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌤𑌾𑌨𑍍 ‖ 41

𑌤𑌥𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌶𑍁𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌶𑌬𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍
𑌅𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑍇𑌨 |

எவன் கருணையற்றவனும் துஷ்டனுமாக விருந்து பிறருடைய பிராணனைக்கொண்டு தன் பிராணனைக் காக்கக் கருதுகிறானோ அவனைக் கொல்வது அவனுக்கு நலம்பயக்கும். † ஏனெனில் பிறரை இம்சை செய்த குற்றத்தால் நரகத்தை யல்லவா அடைகிறான். 37

(அர்ச்சுனா!) நான் கேட்டுக்கொண் டிருக்கும் போதே திரௌபதியை நோக்கி, "ஏ மானினி! உன்னுடைய புத்திரர்களைக் கொன்ற அசுவத்தாமனுடைய சிரசைக் கொண்டுவருகிறே" னென்று நீ பிரதிக்ஞை செய்திருக்கிறாய். 38

ஏ வீரனாகிய பாண்டுநந்தன ! இந்த அசுவத்தாமன் ஆயுத மெடுத்தவன். பாபம் செய்தவன். உன்னுடைய புத்திரர்களைக் கொன்றவன். துரியோதனனுக்குப் பிரியத்தைச் செய்தவன். பிராமண குலத்திற்கு அபகீர்த்தியை யுண்டாக்கியவன். ஆகையால் இவனை வதம் செய்யலாம். 39

தரும முணர்ந்த கிருஷ்ணன் இங்ஙனம் பிரேரேபித்ததும் கீர்த்தி வானாகிய பார்த்தன், புத்திரர்களைக் கொன்றவனாயினும் அவனை (அசுவத்தாமனை)க் கொல்ல விரும்பவில்லை. 40

பின்னர், கோவிந்தனைத் தனக்கு நண்பனாகவும் சாரதியாகவு முடைய அர்ச்சுனன் தன்னுடைய கூடாரம்வந்து மரணமடைந்த தன் புத்திரர்களை நினைத்து வருந்தித் துக்கங்கொண் டிருக்கும் தன் நாயகியாகிய திரௌபதிக்கு அசுவத்தாமனைக் காட்டினான். 41

அவ்விதம் அவமானப்படுத்தப் பட்டவனும் பசுவைப்போல் கயிற்றினால் கட்டுண்டவனும் நிந்திக்கத்தக்க காரியங்களைச் செய்ததால் தலைகுனிந்து நிற்ப

---

† பாபம் செய்தவர்கள் இராஜனுடைய தண்டனைக்குட் பட்டால் அவர்களுக்கு நற்கதி யுண்டாகும். இது ஸ்மிருதி வசனக்கருத்து. வாலியை வதம் செய்வதற்கு இராமர் கூறிய அநேக காரணங்களுள் இதுவுமொன்று.

𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌪𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌂
𑌵𑌾𑌮𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌨𑌨𑌾𑌮 𑌚 ॥ 42

𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌚𑌾𑌸𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌨𑌯𑌨𑌂 𑌸𑌤𑍀 ।
𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍇𑌷 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌨𑌿𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 ॥ 43

𑌸𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑍋 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌸𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑍋𑌪𑌸𑌂𑌯𑌮𑌃 ।
𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 ॥ 44

𑌸 𑌏𑌷 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌗𑌾𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑌸𑍂𑌃 𑌕𑍃𑌪𑍀 ॥ 45

𑌤𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍌𑌰𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌮𑌭𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌶𑌃 ॥ 46

𑌮𑌾 𑌰𑍋𑌦𑍀𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑌨𑍀 𑌗𑍌𑌤𑌮𑍀 𑌪𑌤𑌿𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 ।
𑌯𑌥𑌾𑌹𑌂 𑌮𑍃𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌰𑍋𑌦𑌿𑌮𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍁𑌮𑍁𑌖𑍀 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 ॥ 47

வனும் அபசாரம்செய்தவனுமாகிய குருபுத்திரனுகிய அசுவத்தாமனைக்கண்டது ம்சோபனமான சுவபாவமுடைய பாஞ்சாலி கருணைகூர்ந்துவந்தனம்செய்தாள்.

பதிவிருதையாகிய பாஞ்சாலி இப்படி அசுவத்தாமன் கயிற்ருல் கட்டுண்டிருப்பதைக் கண்டும் சகிக்காமல் "இவர் பிராமணர்; தவிர குருவாகவும் ஏற்பட்டவர்; விட்டுவிடவேண்டும்! விட்டுவிடவேண்டும்!! என்ருள். 43

(நாத!) தாங்கள், இரகசியமான மந்திரத்துடனும், ஸம்ஹாரம் உபஸம்ஹாரங்களுடனும் தனுர்வித்தையையும் அஸ்திரவித்தைகளையும் கற்றுக்கொண்ட துரோணுசிரியரே இவர். † அவர்தான் புத்திரரூபமாக விருக்கிருர். மேலும் அந்த துரோணுசாரியரின் சரீரத்தில் ‡ பாதியாகிய கிருபியுமிருக்கிருள். (அந்த கிருபி தன்கணவன் மரணமடைந்தவுடன் தானும் உடன்மரணமடையவில்லை யெனின்) வீரனையீன்றவளாகையால் கணவனையனுசரித்துப் பரலோகம் செல்ல வில்லை.

ஆகையால் தருமமுணர்ந்தவரும் மகாபாக்கியம் செய்தவருமாகிய பிராணேசா! (அர்க்கியம் முதலியவைகளால்) பூசிக்கவும் அடிக்கடி வணங்கவும் தகுந்தது குருவம்சம். ஆகையால், தங்களால் துக்கத்தையடையத்தக்க தல்ல. 46

குழந்தைகள் மரணமடைந்ததால் துக்கமடைந்து கண்களினின்று நீர்பெருகும் முகத்துடனிருந்து நான் கதறுவதுபோல, பதியைத் தெய்வமாகக் கருதியவளும் கௌதம வம்சத்திற் பிறந்தவளுமாகிய இந்த அசுவத்தாமனுடைய தாயாரும் கதறவேண்டாம். 47

---

† அவர்தான் புத்திரரூபமாக விருக்கிருர் என்பது தானே புத்திரனுகப் பிறக்கிருன் என்னும் வேதப்பிரமாணங் கொண்டுகிற்கிறது.

‡ கிருபி துரோணுசாரியரின் பாதி சரீரமென்பதும் வேதப் பிரமாணமேயாம்.

𑌯𑍈𑌃 𑌕𑍋𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍁 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌶𑍁𑌚𑌾𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 48

𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌕𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌲𑍀𑌕𑌂 𑌸𑌮𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍 ।
𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌦𑌦𑍍𑌵𑌚𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 ॥ 49

𑌨𑌕𑍁𑌲𑌃 𑌸𑌹𑌦𑍇𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍁𑌯𑍁𑌧𑌾𑌨𑍋 𑌧𑌨𑌞𑍍𑌜𑌯𑌃 ।
𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ 50

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌾𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌭𑍀𑌮𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌧𑌸𑍍𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ।
𑌨 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌯𑍋𑌽𑌹𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌿𑌶𑍂𑌨𑍍𑌵𑍃𑌥𑌾 ॥ 51

𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌭𑍀𑌮𑌗𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌰𑍌𑌪𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌃 ।
𑌆𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌵𑌦𑌨𑌂 𑌸𑌖𑍍𑌯𑍁𑌰𑌿𑌦𑌮𑌾𑌹 𑌹𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 ॥ 52

அந்தக்கரணத்தை அடக்காத க்ஷத்திரியர்கள் அந்தணர்களுடைய வம்சத்திற்குக் கோபமுண்டாக்கினுல் அந்த க்ஷத்திரியர்களின் வம்சம் பரிவாரத்துடன் துக்கமடையும். அந்த அந்தணவம்சம் இந்த க்ஷத்திரிய வம்சத்தைப் பொசுக்கிவிடும். 48

சூதபுராணிகர் கூறுகிருர்.

ஓ அந்தணர்களே! யாகம் செய்யும் காலத்தில் அக்னியிலுண்டான (அல்லது இராஜமகிஷியான) திரௌபதியினுடைய அறநெறி வழுவாததும் நியாயங் கடவாததும் கருணை நிறைந்ததும் கபடமற்றதும் சமமானதும் புகழ்பெறகட்டியதுமாகிய வார்த்தையை இராஜாவாகிய தருமநந்தனன் கேட்டுப் புகழ்ந்தார்.

நகுலன், சகாதேவன், சாத்யகி, தனஞ்சயன் தேவகியின் குமாரனுகிய கிருஷ்ணன் இன்னும் மற்றுமுள்ளவர்கள் ஸ்திரீகள் முதலிய எல்லோரும் புகழ்ந்தார்கள். 50

¶ அச்சமயம் பீமசேனன் வெகுண்டெழுந்து யஜமானனுக்கும் தனக்கும் பயனின்றி நித்திரை புரியும் குழந்தைகளை வீணே வதம்செய்தானுகையால் இந்த அசுவத்தாமனைக் கொல்வதே தர்ம்மசாஸ்திர சம்மதமென்ருன். 51

* பீமசேனன் கூறியதையும் திரௌபதி கூறியதையும் கேட்ட நான்கு புயங்களையுடைய பகவான் தனது நண்பனுகிய அர்ச்சுனனுடைய முகத்தைப் பார்த்து புன்முறுவலுடன் கூறுகிருர். 52

¶ நித்திரை செய்த பாலர்களை வதம் செய்ததில் தனக்குப் பயனில்லாமற் போய்விட்டது. துரியோதனனுக்கும் பயனில்லை. இவ்விருவருக்கும் குழந்தைகளால் எவ்விதத் தீங்கும் கிடையாது. ஆகையால் இது வீண்வாதம் என்பதாம்.

* பீமன் வெகுண்டு அசுவத்தாமனைக்கொல்லவேண்டுமென்று கூறியதையும் பாஞ்சாலி கொல்லவேண்டாமென்று கூறியதையும் நிஷேதிக்க நான்குபுயங்களுடன் தரிசனந்தந்தான் பகவான் என்றறிக.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑍍𑌨 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯 𑌆𑌤𑌤𑌾𑌯𑍀 𑌵𑌧𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑌃 ।
𑌮𑌯𑍈𑌵𑍋𑌭𑌯𑌮𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌹𑍍𑌯𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ॥ 53

𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌚 𑌭𑍀𑌮𑌸𑍇𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ 54

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌃 𑌸𑌹𑌸𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌹𑌾𑌰𑍍𑌦𑌮𑌥𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾 ।
𑌮𑌣𑌿𑌂 𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌹𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌜𑌮𑍍 ॥ 55

𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯 𑌰𑌶𑌨𑌾𑌬𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑌪𑍍𑌰𑌭𑌮𑍍 ।
𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌮𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌬𑌿𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑌯𑌾𑌪𑌯𑌤𑍍 ॥ 56

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் கூறுகிறார்.

அர்ச்சுனா! அதமனாயினும் பிராமணனாகையால் அவனை வதம் செய்யக் கூடாது. $ ஆததாயியாகிய அந்தணனை வதம் செய்யவேண்டும். ஆகிய இவ்விரண்டு சாஸ்திரங்களையும் நானேற்படுத்தியிருக்கிறேன். எனதாக்ஞையைப் பரிபாலனம் செய். 53

* நீ உன் பிரியமுள்ள பாஞ்சாலிக்குச் சமாதானம் செய்த போது செய்த பிரதிக்ஞையை உண்மையாகச் செய். பீமசேனனுக்கும் எனக்கும் பாஞ்சாலிக்கும் பிரியமானதைச் செய். 54

ஸ்ரீ சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

பிறகு அர்ச்சுனன் ஹரியின் கருத்தையறிந்து கொண்டு விரைவாகத்தன் கைக்கத்தியால் அசுவத்தாமனுடைய சிரசிலிருக்கும் மணியையும் மயிரையும் அறுத்தெடுத்தான். 55

பாலஹத்தி செய்ததால் காந்தி இழந்தவனும், (சிரசிலிருந்த) மணியற்றவனுமாகிய அசுவத்தாமனைக் கட்டவிழ்த்து விட்டுக் கூடாரத்தை விட்டுத்துரத்தினான். 56

$ ஆததாயி - தீவைப்பவன், விஷம்கொடுப்பவன், ஆயுதமெடுப்பவன், பொருளையபகரிப்பவன், (பிறருடைய) பூமியையும் பெண்டிரையும் அபகரிப்பவன் எனப்பொருள்படும். இங்கு ஆயுதமெடுத்தானாகையால் இவன் ஆததாயியாகிறான். ஆததாயியாகிய அந்தணன் வேதவேதாங்கங்களின் கரைகண்டவனாயினும் அவன் எதிர்த்துக் கொல்லவருவானாயின் அவனை வதம் செய்யலாம். இதனால் பிர்மஹத்திசெய்தவனாகமாட்டான். (இதுவும் கிருஷ்ணபகவானால் ஏற்படுத்தப்பட்டதேயாகும்.)

* பீமனுக்கு அசுவத்தாமனை வதம் செய்வதில் பிரியம்; பாஞ்சாலிக்கு வதஞ்செய்யாமலிருப்பது பிரியம். இரண்டிலும் கிருஷ்ணனுக்குப் பிரியம்.

வபநம் த்ரவிணாதாநம் ஸ்தாநாந்நிர்யாபணம் ததா |
ஏஷ ஹி ப்ரஹ்மபந்தூநாம் வதோ நாந்யோऽஸ்தி தைஹிக: || 57

புத்ரஶோகாதுராஸ்ஸர்வே பாண்டவாஸ்ஸஹ க்ருஷ்ணயா |
ஸ்வாநாம் ம்ருதாநாம் யத்க்ருத்யம் சக்ருர்நிர்ஹரணாதிகம் || 58

இதி ஶ்ரீமத்பாகவதே ப்ரதமஸ்கந்தே ஸப்தமோऽத்யாய:.

ஶ்ரீஸூத: ||

அத தே ஸம்பரேதாநாம் ஸ்வாநாமுதககாம்யயா |
தாதும் ஸக்ருஷ்ணா கங்காயாம் புரஸ்க்ருத்ய யயு: ஸ்த்ரிய: || 1

தே நிநீயோதகம் ஸர்வே விலப்ய ச ப்ருஶம் புந: |
ஆப்லுதா ஹரிபாதாப்ஜரஜ:பூதஸரிஜ்ஜலே || 2

பிராமணுதமர்களுக்குக் கேசமறுத்தல், அவர்களின் பொருளைக் கிரகித்தல், இருப்பிடத்தைவிட்டு வெருட்டுதல் இவைகளையே வதமென்று பெரியோர்கள் கூறுகிறார்கள். அவர்களுக்குத்தேகத்தைப் பற்றியவை வேறெதுவுமில்லை.

புத்திர சோகத்தால் வருந்தும் பாண்டவர்கள் ஐவரும் திரௌபதியுடனிருந்து மரணமடைந்த ஞாதிகளுக்குத்தகனம் செய்வதற்கு முயற்சியுள்ள காரியத்தைச் செய்தார்கள். 58

7-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

8 - வது அத்தியாயம்.

சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

* பின்னர் அந்தப்பாண்டவர்கள் மரணமடைந்தவர்களும் (தர்ப்பணத்தை) விரும்பியவர்களுமாகிய ஞாதிகளுக்குக்கங்கையில் தர்ப்பணம் செய்ய திரௌபதி முதலிய மாதர்களை முன்னே நடத்திக்கொண்டு சென்றார்கள். 1

அந்தப்பாண்டவர்கள் யாவரும் நீரால் தர்ப்பணஞ்செய்து மிகவும் பிரலாபித்து ஹரியின் பாதகமல தூளியால் பரிசுத்தமான கங்காஜலத்தில் மறுபடியும் ஸ்நானம் செய்தார்கள். 2

---

* பிரேத காரியத்திற்குச் செல்லும்போது மாதர்களை முன்னிட்டுக்கொண்டே செல்லவேண்டுமென்பது சாஸ்திரம்.

தத்ராஸீநம் குருபதிம் த்ருதராஷ்ட்ரம் ஸஹாநுஜம் |
காந்தாரீம் புத்ரஶோகார்த்தாம் ப்ருதாம் க்ருஷ்ணாம் ச மாதவ: || 3

ஸாந்த்வயாமாஸ முநிபிர் ஹதபந்தூந் ஶுசார்ப்பிதாந் |
பூதேஷு காலஸ்ய கதிம் தர்ஶயந்நப்ரதிக்ரியாம் || 4

ஸாதயித்வாஜாதஶத்ரோ: ஸ்வம் ராஜ்யம் கிதவைர்ஹ்ருதம் |
காதயித்வாஸதோ ராஜ்ஞ: கசஸ்பர்ஶக்ஷதாயுஷ: || 5

யாஜயித்வாஶ்வமேதைஸ்தம் த்ரிபிருத்தமகல்பகை: |
தத்யஶ: பாவநம் திக்ஷு ஶதமந்யோரிவாதநோத் || 6

ஆமந்த்ர்ய பாண்டுபுத்ராம்ஶ்ச ஶைநேயோத்தவஸம்யுத: |
த்வைபாயநாதிபிர்விப்ரை: பூஜிதை: ப்ரதிபூஜித: || 7

கந்தும் க்ருதமதிர்ப்ரஹ்மந் த்வாரகாம் ரதமாஸ்தித: |
உபலேபே(அ)பிதாவந்தீமுத்தராம் பயவிஹ்வலாம் || 8

அநேக முனிவர்களுடன் கூடியமாதவன் அங்கிருக்கும் குருவம்சத்திற்குப் பதியாகிய தருமபுத்திரர் அவருடன் பிறந்த பீமன் முதலியவர்கள், திருதராஷ்டிரன், புத்திரசோகத்தால் வருத்தமடைந்த காந்தாரி, குந்தி, திரௌபதி, உறவினர்களை இழந்த துக்கத்தில் மூழ்கிய மற்றவர்கள் இவர்களுக்கு ஜனன மரணமுதலிய காலகதியைப் பிராணிகளால் தடுக்க முடியாதென உபதேசித்துச் சமாதானம் செய்தார். 3—4

பகவானான கிருஷ்ணன் வஞ்சகர்களாகிய துரியோதனன் முதலியவர்கள் பிடுங்கிக் கொண்ட அஜாத சத்ருவின் (தரும புத்திரரின்) இராஜ்யத்தை அவருக்குச் சுவாதீனப்படுத்தி திரௌபதியின் கூந்தலை தொட்டதனால் ஆயுள் முடிவைப்பெற்ற துரியோதனாதிகளை பீமன் அர்ச்சுனன் முதலியவர்களைக் கொண்டு வதம் செய்தார். 5

மேலான ஒழுங்கையுடைய மூன்று அசுவமேதயாகங்களைத் தரும புத்திரருக்கு நடத்திக் கொடுத்து, நூறு அசுவமேதயாகங்களை யனுஷ்டித்த தேவேந்திரன் கீர்த்தி திக்குகளெங்கும் பரவி யிருப்பது போல் இந்த யுதிஷ்டிரருடைய பரிசுத்தமான கீர்த்தியைத் திசைகளெங்கும் பரவும்படி செய்தார். 6

கோவிந்தன் பாண்டு புத்திரர்களிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு சினி என்பவனுக்குக் கொள்பேரனாகிய சாத்தகியுடனும் உத்தவருடனும் எல்லோராலும் பூஜிக்கப்பட்ட துவைபாயனர்(வியாசர்) முதலிய முனிவர்கள் புகழத்துவாரகை செல்ல நிச்சயித்து இரதத்திலேறினார். அப்பொழுது பயத்தால் தளர்ச்சியடைந்து (அபுமன்யுவின் பத்தினியாகிய) உத்தரை எதிர் நோக்கி வரக்கண்டார். 7-8

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾 ||

𑌪𑌾𑌹𑌿 𑌪𑌾𑌹𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌤𑍇 |
𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌭𑌯𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 || 9

𑌅𑌭𑌿𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌮𑍀𑌶 𑌶𑌰𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌯𑌸𑍋 𑌵𑌿𑌭𑍋 |
𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌦𑌹𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌥 𑌮𑌾 𑌮𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋 𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 || 10

𑌉𑌪𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌃 |
𑌅𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌦𑍍𑌰𑍌𑌣𑍇𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤 || 11

𑌤𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌥 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌯𑌕𑌾𑌨𑍍 |
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑍍𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌦𑌦𑍁𑌃 || 12

𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌨𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 |
𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌧𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 || 13

உத்தரை கூறுகிறாள்.

மகாயோகியும் தேவ தேவனும் உலகநாயகனுமாகிய கிருஷ்ண! இரக்ஷிக்க வேண்டும். இரக்ஷிக்க வேண்டும்! உலகத்தில் எல்லோரும் மரணம் முதலியன உடையவர்கள். தங்களையன்றி மற்றெவரும் பயமற்றவர்களல்ல. 9

ஈசனாகிய பிரபுவே! எரிக்கத் தக்க இரும்பு முனைகளுடன் கூடிய பாணம் என்னெதிர் நோக்கி வருகிறது. நாத! (இந்தபாணம்) என்னை இஷ்டப்படி தகிக்கட்டும்; என் கருப்பம் நாசமடைய வேண்டாம். 10

பக்தவத்ஸலனாகிய பகவான் உத்தரை கூறியதைக் கேட்டு (அவமான மடைந்ததால் சினமடைந்த) அசுவத்தாமன் இவ்வுலகத்தில் பாண்டவர்களே இல்லாமற் போகும்படி செய்யக் கருதிப் பிரயோகித்த § (பிர்மாஸ்திரம்) தென நினைத்தார். 11

பிருகு வம்சத்தில் பிறந்தவர் களுக்குள் சிறந்தவரான ஏசௌனக முனிவரே! பின்னர் அந்தப் பாண்டவர்களே தங்களுக் கெதிரில் பிரகாசித்துக் கொண்டு வரும் * ஐந்து பாணங்களைக் கண்டு † அக்கணமே அஸ்திரங்களை யெடுத்தார். 12

பிரபுவாகிய கிருஷ்ணன் தன்னைத்தவிர மற்றவர்களை விஷயமாகவே கருதாத (தன்னையே நம்பின) அந்தக்கரண முடைய பந்துக்களாகிய பாண்டர்களுக் கேற்பட்ட விபத்தை நோக்கித் தன் ஆயுதமாகிய சக்ராயுதத்தால் காத்தார். 13

---

§ அபாண்ட வாஸ்திரமென்றும் கூறுவார்கள்.

* பிர்மாஸ்திரம் ஒன்றே யாயினும் அது தன் மகிமையால் ஐந்தாகப் பிரிந்து ஐவரையும் நோக்கி வந்தது.

† அக்கணமே - என்றது ஐந்து பாணங்களைக் கண்டவுட னென்பதை யேனும் அப்போது கிருஷ்ணன் காக்கச் செல்ல யத்தனிக்கும் போதே என்பதையேனும் காட்டுகிறது.

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 |
𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾𑌵𑍃𑌣𑍋𑌦𑍍𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌟𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑌨𑍍𑌤𑌵𑍇 || 14

𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍋𑌘𑌂 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 |
𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌤𑍇𑌜 𑌆𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍃𑌗𑍂𑌦𑍍𑌵𑌹 || 15

𑌮𑌾 𑌮𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌯𑍇𑌽𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑍇 |
𑌯 𑌇𑌦𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑌿 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌃 || 16

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑍇𑌜𑍋𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍈𑌃 𑌸𑌹 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑌾 |
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌿𑌦𑌮𑌾𑌹 𑌪𑍃𑌥𑌾 𑌸𑌤𑍀 || 17

𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑍀 ||

𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 |
𑌅𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌰𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 || 18

𑌮𑌾𑌯𑌾𑌜𑌵𑌨𑌿𑌕𑌾𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 |
𑌨 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌮𑍂𑌢𑌦𑍃𑌶𑌾 𑌨𑌟𑍋 𑌨𑌾𑌟𑍍𑌯𑌧𑌰𑍋 𑌯𑌥𑌾 || 19

𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌾𑌮𑌮𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 |
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌮𑌹𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 || 20

பூதங்கள் எல்லா வற்றிற்கும் அந்தர்யாமியும் யோகேசுவாருமாகிய ஹரி யானவர் குருவம்சம் விருத்தி யடையத் தமது மாயையால் உத்தரையின் உள்ளிருந்து கர்ப்பத்தை மறைத்துக் கொண்டார். 14

ஓ பிருகு சிரேஷ்டரே! பிரமாஸ்திர மானது வீணாகாததும் வேறொன்றால் தடுக்கக் கூடாததுமாயினும் விஷ்ணு தேஜஸின் சொரூபமான சக்ராயுதத்தினிடம் வந்தவுடன் அடங்கி விட்டது. 15

இந்த பிரமாஸ்திரத்தை நிக்ரகம் செய்தது பற்றி அதிசயிக்கத்தக்க குணங்களையுடைய அச்சுதனிடம் ஆச்சரியப் படவேண்டாம். அவன் தான் ஜன்மமடையாமலே தன் மாயையால் இந்த பிரபஞ்சத்தைப் படைக்கிறான். பரிபாலிக்கிறான். சங்கரிக் கின்றான். 16

பிரமாஸ்திரத்தி னுடைய தேஜஸுக்குத் தப்பிய புத்திரர்கள், பாஞ்சாலி இவர்களுடனிருந்து பதிவிருதை யாகிய குந்தி பிரயாணத் திற்குத் தயாராகிய கிருஷ்ணனைப் பார்த்துக் கூறுகிறாள். 17

குந்தி கூறுகிறாள்.

ஆதிபுருஷனும் பிரகிருதிக்கு வேறுபட்ட வனும் பிரகிருதியை யடக்கியாள்பவனும் பூதங்களின் உள்ளும் புறம்பு மிருப்பவனும் காணமுடியாதவனும் மாயை என்னும் திரையில் மறைந் திருப்பவனும் அதோக்ஷஜனும் அழிவற்றவனுமாகிய தெரிந்து கொள்ளாத நான் உன்னை நமஸ்கரிக்கின்றேன். நாட்டியத்தை ஆசரித்த நடன்போன்றவர்நீர். (தேகத்திலுள்ள அபிமானமுள்ள)மூடரு

க்ருஷ்ணாய வாஸுதேவாய தேவகீநந்தநாய ச ।
நந்தகோபகுமாராய கோவிந்தாய நமோ நம: ॥ 21

நம: பங்கஜநாபாய நம: பங்கஜமாலிநே ।
நம: பங்கஜநேத்ராய நமஸ்தே பங்கஜாங்க்ரயே ॥ 22

யதா ஹ்ருஷீகேஶ கலேந தேவகீ
கம்ஸேந ருத்தாதிசிரம் ஶுசார்பிதா ।
விமோசிதாஹம் ச ஸஹாத்மஜா விபோ
த்வயைவ நாதேந முஹுர்விபத்கணாத் ॥ 23

ஷ்டிகளுக்கும் (பரமாத்ம ஜீவாத்ம விவேசனம் செய்யும்) பரம ஹம்சர்களுக்கும் (சுவரூபத்தை யறிந்த) முனிவர்களுக்கும் (இராகதுவேஷ முதலியவைகளற்ற) நிர்மலமான அந்தக் கரணமுடையவர் களுக்கும் காண முடியாத மகிமை யுடையவர். (அவ்விதமிருக்க) ஸ்தரீகளாகிய நாங்கள் பக்தியோகத்தைச் செய்து எவ்விதம் தங்கள் (சொரூபத்தை) காண்போம். 18-20

கிருஷ்ணரும் வாசுதேவரும் தேவகி நந்தனரும் நந்தகோப குமாரரும் கோவிந்தருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்! நமஸ்காரம்! 21

(1) பங்கயத்தை நாபியிலுடையவருக்கு நமஸ்காரம். பங்கய மாலைகளை யணிந்தவர்க்கு நமஸ்காரம். பங்கய நேத்திரனாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்! (2) பங்கய அடையாள முள்ள பாதங்களை யுடைய உமக்கு நமஸ்காரம். 22

‡ ஹிருஷீகேச! துஷ்டனாகிய கம்சனால் இம்சிக்கப்பட்டவளும் வெகுகாலம் துக்க மடைந்தவளுமாகிய தேவகியை விடுவித்தது போலா நாதனாகிய நீர் என்னையும் விடுவித்தீர். என்னை என் புத்திரர்களுடன் அநேக ஆபத்துகளினின்றும் பலமுறையும் விடுவித்தீர். 23

---

(1) பங்கயத்தை நாபியில் என்றதால் பிரபஞ்சம் யாவும் பத்மாகாரமாக நாபியிலமைந் திருக்கிற தென்பது கருத்து.

(2) பாதங்களில் பத்மரேகைக ளிருக்கின்றன என்பதாம்.

18-19-20 இந்தமூன்று சுலோகங்களும் - ஆத்ராமர் களையும் தன்னுடைய குணங்க ளால் வசமாக்கி பத்தியோகம் செய்யும்படி செய்ய அவதரித்த பகவானாகிய உன்னை ஸ்திரீ கள் எவ்விதம் பக்திசெய்யப் போகிறார்கள். ஆகையால் நமஸ்கரிக் கிறேன் என்னும் கருத் துடையன. குந்திக்குக் கிருஷ்ணன் சிறியவனாயினும் பகவானாகையால் நமஸ்கரித்தாள் என்றறிக.

‡ தாயாகிய தேவகியை விட என்னிடம் மிகுந்த அபிமானத்தால் காப்பாற்றி யிருக்கி றாய். எப்படியெனில், தேவகி வெகுநாள் காராகிருகத்தி லிருந்தாள். கம்ஸனால் அவளுக்கு ஏற்பட்ட பயத்தை மட்டும் நிவிருத்தி செய்தீர். அவளுடைய புத்திரர்களைக் காக்கவில்லை. தவிர அவளுக்குப் புருஷன் நாதன். எனக்கு அநேகவிதமான ஆபத்துக்கள்; அதிலும் அடிக் கடி நேர்ந்திருக்கின்றன. அதிலும் என் பிள்ளைகளின் பொருட்டேயாம். நீ ஒருவனே எனக்கு நாதன்; ஆகையால் என்னிடம் மிகுந்த அபிமானமுடையவன் என்பது கருத்து.

விஷாந்மஹாக்நே: புருஷாதஸர்சநா
தஸத்ஸபாயா வநவாஸக்ருச்ச்ரத: ।
ம்ருதே ம்ருதேऽநேகமஹாரதாஸ்த்ரதோ
த்ரௌண்யஸ்த்ரதஶ்சாஸ்ம ஹரேऽபிரக்ஷிதா: ॥ 24

ஸா யோ யதிவஸ்ருஷ்டா நஸ்தா பாயாஸ்ஷுநோ முநி: ।
பரித்ருப்தாத்ரபுஷ்த ஸஹ திநேநோகெஶ்ஷதாம் பதே ॥ 25

விபத: ஸந்து தா: ஶஶ்வத்தத்ர தத்ர ஜகத்குரோ ।
பவதோ தர்ஶநம் யத்ஸ்யாதபுநர்பவதர்ஶநம் ॥ 26

ஜந்மைஶ்வர்யஶ்ருதஶ்ரீபிரேதமாந: புமாந் ।
நைவார்ஹத்யபிதாதும் வை த்வாமகிஞ்சநகோசரம் ॥ 27

நமோऽகிஞ்சநவித்தாய நிவ்ருத்தகுணவ்ருத்தயே ।
ஆத்மாராமாய ஶாந்தாய கைவல்யபதயே நம: ॥ 28

விஷத்தினின்றும் (பீமனுக்குத் துரியோதனன் விடமூட்டியது) பெரும் தீயினின்றும் (அரக்குமாளிகை) இராக்ஷத தரிசனத்தி னின்றும் (இடும்பன் முதலியவர்கள்) சூதாடும் சபையி னின்றும் வனவாச கஷ்டத்தி னின்றும் ஒவ்வொரு யுத்தத்திலும் அநேக $ மகாரதர்கள் பிரயோகித்த அஸ்திரங்களி னின்றும் அசுவத்தாமன் பிரயோகித்த பிர்மாஸ்திரத்தி னின்றும் ஏ கிருஷ்ண நாங்கள் உன்னால் இரக்ஷிக்கப் பட்டோம். 24

* வனத்தில் சஞ்சரிக்கும் எங்களைச் சபிக்கத் துரியோதனனுப்பிய மகா கோபியாகிய துர்வாச முனிவர் மூவுலகங்களுடன் கீரையாலும் திருப்தியடைந்தார். அதுவும் உன்னுடைய அனுக்கிரகமே. 25

ஜகத்குருவே! ஆபத்துக்கள் அடிக்கடி ஏற்படட்டும். ஏனெனில் அந்தந்த கஷ்ட காலங்களில் ஜனன மரண ரூபமாகிய சம்சாரத்தை நீக்கும் உன்னுடைய தரிசனம் மறுபடியும் கிடைக்கு மல்லவா? 26

ஜன்மம், பிரபுத்தன்மை, வேதசாஸ்திர சிரவணம், பொருள் இவைகளில் மேன்மை யடைந்து கர்வங்கொண்ட மானிடன் தீனரக்ஷகனாகிய உன்னை (கிருஷ்ண கோவிந்தா என்று) சொல்லவும் மாட்டான். 27

பக்தர்களுக்குப் பொருளானவனும் அற்றுப்போன (தருமம் அர்த்தம் காமம்) என்ற குணங்களின் செய்கை யுடையவனும் ஆத்மாராமனும் சாந்தரும் கைவல்லிய மருளவல்ல சமர்த்தனுமாகிய உன்னை நமஸ்கரிக்கிறேன். 28

$ மகாரதர்கள்- தங்களையும் தன்சாரதிகளையும் குதிரைகளையும் இரக்ஷித்துக் கொண்டு யுத்தம் செய்பவர்கள்.

* இது அதிகப்பாடம்.

𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌮𑍀𑌶𑌾𑌨𑌮𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌮𑍍 ।
𑌸𑌮𑌂 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌿𑌥𑌃 𑌕𑌲𑌿𑌃 ॥ 29

𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂
𑌤𑌵𑍇𑌹𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌡𑌮𑍍𑌬𑌨𑌮𑍍 ।
𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑌯𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿
𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑌿𑌷𑌮𑌾 𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ 30

𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌜𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌨𑍃𑌷𑌿𑌷𑍁 𑌯𑌾𑌦𑌸𑍍𑌸𑍁 𑌤𑌦𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌡𑌮𑍍𑌬𑌨𑌮𑍍 ॥ 31

𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌾𑌦𑌦𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌗𑌸𑌿 𑌦𑌾𑌮 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍
𑌯𑌾 𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌕𑌲𑌿𑌲𑌾𑌞𑍍𑌜𑌨𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑍍 ।
𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌨𑍀𑌯 𑌭𑌯𑌭𑌾𑌵𑌨𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯
𑌸𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌯𑌤𑌿 𑌭𑍀𑌰𑌪𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌬𑌿𑌭𑍇𑌤𑌿 ॥ 32

காலன், சிக்ஷகன், ஆதியும் அந்தமுமில்லாதவன். பிரபு, பூதங்களெல்லாவற்றையும் சமமாகப் பாவிப்பவன் நீ என்பதை நானறிவேன். உன்னை நிமித்த காரணமாகக் கொண்டு ஜனங்கள் ஒருவர்க்கொருவர் கலகம் செய்கிறார்கள். 29

* பகவானே! நீ மானிடன் செய்வதையே செய்து வருவதால் உன் கருத்தை யாராலும் அறிய முடியவில்லை. உனக்கு நண்பன், பகைவன் என்னும் பேதம் எப்போதுமில்லை. நீ சிலரைத் தண்டிப்பதாகவும் சிலரை ரக்ஷிப்பதாகவும் பாமர ஜனங்கள் நினைக்கிறார்கள் 30

பிரபஞ்ச சொரூபமாகிய ஏ! பரம புருஷ, அந்தர்யாமியும் ஜனன மற்றவனுமாகிய உனக்கு (வராகம் முதலிய) திரியக் ஜாதியிலும் (இராமர் முதலிய) மானிடனாகவும் (வாமனர் முதலிய) ரிஷிகளாகவும் (மத்ஸய முதலிய) ஜல ஜந்துக்களாகவும் ஜன்மம் ஏற்பட்டதும் அகர்த்தாவாகிய (ஒன்றும் செய்யாதவர்) உனக்குக் கர்மம் ஏற்பட்டதும் லீலையே யாம். 31

கிருஷ்ண! (தயிர்ச்சட்டியை யுடைத்ததனால்) அபராதியாகிய உன்னைக் கட்டுவதற்கு யசோதை கயிற்றை யெடுத்தாள். அச்சமயம் நீ, கண்களினின்று பெருகும் நீரோடு கலந்தமையுடனும், பரபரப்புடன் பார்க்கும்கண்களுடனும் கூடிய உனது முகத்தைக் கீழ்நோக்கி பயந்தவன்போல் காட்டிய உனது அவஸ்தையை நினைக்கும் போது எனக்கே மோக முண்டாகிறது. (ஜனன மரணரூபமாகிய சம்சார மென்னும்) பயமும் (மோக்ஷமளிக்கும உன்னிடம்) பயமடைகிறதல்லவா? 32

* சிலரை சிக்ஷிப்பது சிலரை ரக்ஷிப்பது என்னும் செய்கை மானிடனாக அவதரித்ததை அனுசரித்துச் செய்வதாகும். உண்மையில் பகவானுக்கு அந்த பேதமில்லை யென்பது கருத்து.

𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑌾𑌹𑍁𑌰𑌜𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇 ।
𑌯𑌦𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌵𑌾𑌯𑍇 𑌮𑌲𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍 ॥ 33

𑌅𑌪𑌰𑍇 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍 ।
𑌅𑌜𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌾𑌯 𑌵𑌧𑌾𑌯 𑌚 𑌸𑍁𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌾𑌮𑍍 ॥ 34

𑌭𑌾𑌰𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌣𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌭𑍁𑌵𑍋 𑌨𑌾𑌵 𑌇𑌵𑍋𑌦𑌧𑍌 ।
𑌸𑍀𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌭𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍁𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ 35

𑌭𑌵𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌲𑌿𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌚𑌨 ॥ 36

𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌶𑌃
𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌵𑍇𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌃 ।
𑌤 𑌏𑌵 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌚𑌿𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌾𑌵𑌕𑌂
𑌭𑌵𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑍋𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌮𑍍 ॥ 37

பரிசுத்தமான மகிமையையுடைய யுதிஷ்டிரருக்குக் கீர்த்தியை யுண்டு பண்ணுவதற்கு, மலய பர்வதத்தின் கீர்த்தியை விருத்தி செய்ய வனத்தில் சந்தன விருக்ஷம் உண்டாவது போல் ஜன்ம மில்லாத நீ மிகுந்த பிரீதிக்குக் காரணமாகிய யாதவவம்சத்தில் அவதாரம் செய்தாய் எனச் சிலர் கூறுகிறார்கள். 33

* இந்தப் பிரபஞ்சம் க்ஷேமமடையவும் தேவ சத்துருக்கள் நாசமடையவும் பிரமன் முதலியவர்களால் (அல்லது சுதபஸ், பிருச்னி அவ்விருவரால்) பிரார்த்திக்கப்பட்டு வசுதேவருடைய பத்தினியாகிய தேவகியிடம் நீ அவதாரம் செய்ததென மற்றும் சிலர் கூறுகிறார்கள். 34

† சமுத்திரத்தில் தத்தளிக்கும் ஓடம் போல் மிகுதியான பாரத்தால் தத்தளிக்கும் பூபாரத்தைப் போக்க பிர்மதேவரால் பிரார்த்திக்கப்பட்டு அவதரித்ததாக மற்றுஞ் சிலர் கூறுகிறார்கள். 35

இந்த சம்சாரத்தில் அவித்தையாலும் காமத்தாலும் கருமத்தாலும் கிலேசமுறும் மானிடர்கள் (அந்தக் கிலேச நிவிருத்தியின் பொருட்டு) சிரவணம், ஸ்மரணம் இவைகளுக் குரியவைகளைச் செய்ய அவதாரம் செய்ததெனக் கூறுகிறார்கள் சிலர். 36

எந்த மானிடர்கள் உம்முடைய சரித்திரத்தை அடிக்கடி சிரவணம் கானம் கீர்த்தனம் ஸ்மரணஞ் செய்கிறார்களோ (மற்றவர்கள் கீர்த்தனம் செய்யக் கேட்டுச்) சந்தோஷ மடைகிறார்களோ அவர்கள் தான் சம்சார பரம்பரையை நிவிருத்திக்கும் உன்னுடைய பாத கமலத்தை விரைவாகப்பார்க்கிறார்கள். 37

---

* பிர்மமன் முதலியோரால் பிரார்த்திக்கப்படும் விவரம் 10-வது ஸ்கந்தத்திற் காண்க.

† முன் சுலோகத்தில் பிரமதேவர் பிராத்தித்தது முக்கிய மென்றும் இந்த சுலோகத்தில் பூமியின் பொருட்டென்றும் வித்தியாசம் காண்க.

𑌅𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌦𑌦𑍍𑌯 𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑍇𑌹𑌿𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋
𑌜𑌿𑌹𑌾𑌸𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍋𑌽𑌨𑍁𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑌃 |
𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌾𑌤𑍍
𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍁 𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌾𑌂𑌹𑌸𑌾𑌮𑍍 ‖ 38

𑌕𑍇 𑌵𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌦𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌃 |
𑌭𑌵𑌤𑍋𑌽𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌯𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑍁𑌃 ‖ 39

𑌨𑍇𑌯𑌂 𑌶𑍋𑌭𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌥𑍇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌗𑌦𑌾𑌧𑌰 |
𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑌦𑍈𑌰𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍈𑌃 ‖ 40

𑌇𑌮𑍇 𑌜𑌨𑌪𑌦𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌪𑌕𑍍𑌵𑍌𑌷𑌧𑌿𑌵𑍀𑌰𑍁𑌧𑌃 |
𑌵𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌨𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌧𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌵 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍈𑌃 ‖ 41

𑌅𑌥 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌮𑍇 |
𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌪𑌾𑌶𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌧𑌿 𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌷𑍁 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌷𑍁 ‖ 42

𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌮𑍇𑌽𑌨𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌧𑍁𑌪𑌤𑍇𑌽𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍 |
𑌰𑌤𑌿𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌹𑌤𑌾𑌦𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌗𑌙𑍍𑌗𑍇𑌵𑍌𑌘𑌮𑍁𑌦𑌨𑍍𑌵𑌤𑌿 ‖ 43

தன்னை ஆசரித்த வர்களுடைய மனோரத மெல்லா வற்றையும் பூர்த்தி செய்யும் பிரபுவே! அன்புடைய வர்களும் உன்னை யனுசரித்து ஜீவிப்பவர்களு மாகிய எங்களை இப்போது நீ கைவிடுவதற்கு விரும்பலாமா? துரியோதனன் முதலிய இராஜாக்கள் விஷயத்தில் பாபத்தைச் செய்த எங்களுக்கு உம்முடைய பாதார விந்தத்தைத் தவிர சரணமடையக் கூடியது வேறொன்றும் இல்லை. 38

இந்திரியங்களுக்கு ஈசனாகிய நீயில்லாவிடில் நாமமும் உருவமும் இல்லை; அதுபோல் நீ எப்போது எங்களைப் பார்க்காமல் போகிறாயோ அப்போதே. கீர்த்தியிலும் ஐச்வரியத்திலும் மேம்பட்ட யாதவர்களும் பாண்டவர்களு மாகிய நாங்கள் யார்? (இல்லாதவர் களாகவே ஆகிறோம்) 39

ஓ கதாதர! மற்றவர்களுக் கமையாத வஜ்ரம் முதலிய இலக்ஷணங்க ளமைந்த உன்னுடைய பாதங்களின் அடையாள முள்ள இந்த பூமி, இப்போது பிர காசிப்பது போல் (நீ ஊருக்குச் சென்றால்) பிரகாசிக்காது. 40

சகல வளப்பங்களுடனும் செவ்வனே வளர்ந்த ஒஷதிகள், கொடிகளையு டையனும் காடு மலை நதி கடல் இவைகளுடனுங் கூடிய இந்த தேசம் யாவும் உன்னுடைய பார்வையால் விருத்தி யடைகின்றன. 41

ஓ விச்வேச்வர! பிரபஞ்சத்தின் அந்தர் யாமியே! விச்வசுவரூப! என்னைச் சேர்ந்தவர் களாகிய பாண்டவர்க ளிடமும் யாதவர்க ளிடமும் எனக் கேற்பட் டிருக்கும் திடமான இந்த ஸ்னேக பாசத்தை நீக்கவேண்டும். 42

மது என்ற தேசத்திற்குப் பதியாகிய கிருஷ்ண! என் மதியானது மற்ற விஷயங்களில் சம்பந்தப் படாமல், கங்கை தன் பிரவாகத்தைக் கடலில் சேர்ப் பது போல் உன்னிடம் பிரத்தியக்ஷமாக அன்பை யடையட்டும். 43

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌖 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑍃𑌷𑌭𑌾𑌵𑌨𑌿𑌧𑍍𑌰𑍁𑌗𑍍-
𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌵𑌂𑌶𑌦𑌹𑌨𑌾𑌨𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯 ।
𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦 𑌗𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑍁𑌰𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌹𑌰𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰
𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌖𑌿𑌲𑌗𑍁𑌰𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥ 44

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌪𑍃𑌥𑌯𑍇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌲𑌪𑌦𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌣𑍂𑌤𑌾𑌖𑌿𑌲𑍋𑌦𑌯𑌃 ।
𑌮𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌜𑌹𑌾𑌸 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑍋 𑌮𑍋𑌹𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ॥ 45

𑌤𑌾𑌂 𑌬𑌾𑌢𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌗𑌜𑌸𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑍍𑌣𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑌃 ॥ 46

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌹𑌾𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑍀𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤 𑌶𑍁𑌚𑌾𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 ॥ 47

ஸ்ரீ கிருஷ்ண! அர்ச்சுனனுக்குச் சகாயனே! யாதவசிரேஷ்ட! பூமிக்குத் துரோகம் செய்த க்ஷத்திரியர்களின் வம்சத்திற்கு அக்கினியானவரே! குறையாத மகிமையுள்ளவரே! கோவிந்த! கோக்கள் பிராமணர்கள் தேவர்கள் இவர்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்குவதற் குரிய அவதாரம் செய்தவரே! யோகீசுவர எல்லோருக்கும் குருவாகியவரே உமக்கு நமஸ்காரம். 44

ஸ்ரீ சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு குந்தியின் மதுர வசனங்களால் பிரகடனம் செய்யப்பட்ட மகிமையையுடைய கிருஷ்ணன் மாயையால் மோகப் படுத்துகிறவர் போல் மந்தகாசம் செய்தார். 45

கிருஷ்ணன், (உனக்கு என்னிடம் அன்புண்டாகக் கடவதெனக்குந்தியிடம்) சொல்லிவிட்டு ஹஸ்தினபுரியில் பிரவேசித்து, குந்தி யிடத்திலும் (சுபத்திரை முதலிய ஸ்திரீகளிடத்திலும்) சொல்லிக் கொண்டு தன்னிருப்பிடம் பிரயாணமாகும்போது தருமபுத்திரர் அன்புமேலிட்டுத்தடுத்தார். (கொஞ்சக்காலம் இங்கிருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்). 46

‡ மிகுந்த துக்கமுடைய தரும புத்திரருக்கு, பகவானுடைய அபிப்பிராய மறியாத வியாசர் முதலிய முனிவர்களும் § அற்புதமான செய்கை

‡ பகவானுடைய அபிப்பிராய மறியாதவர்கள் என்றது., ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு பீஷ்மாசாரியார் நிர்யாண மடையும் மகோற்சவத்திற்குத் தரும புத்திரருடன் போகவேண்டுமென்றும் அந்த பீஷ்மரைக் கொண்டு யுதிஷ்டிரருக் குபதேசிக்கச் செய்யவேண்டு மென்றும் அபிப்பிராய மறியாதவர்கள்.

§ அற்புதமான செய்கையுடையவர் என்றது கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும். சந்திசெய்யத் தூது சென்றும் சமயோசித மாகப் பேசி யுத்தத்தையே தீர்மானித்ததுபோல் தருமபுத்திரருக்கு விவேக முண்டாகும்படி உபதேசித்தும் விவேக மில்லாமையையே தீர்மானப் படுத்தினர். அதுதான் அற்புதமான செய்கை.

அதாஹ ராஜா தர்மஸுதஸ்சிந்தயந் ஸுஹ்ருதாம் வதம் |
ப்ராக்ருதேநாத்மநா விப்ரா: ஸ்நேஹமோஹவஶம் கத: || 48

அஹோ மே பஶ்யதாஜ்ஞாநம் ஹ்ருதி ரூடம் துராத்மந: |
பாரக்யஸ்யைவ தேஹஸ்ய பஹ்வ்யோ மேऽக்ஷௌஹிணீர்ஹதா: ||49

பாலத்விஜஸுஹ்ருந்மித்ர பித்ருப்ராத்ருகுருத்ருஹ: |
ந மே ஸ்யாந்நிரயாந்மோக்ஷோ ஹ்யபி வர்ஷாயுதாயுதை: || 50

நைநோ ராஜ்ஞ: ப்ரஜாபர்துர்தர்மயுத்தே வதோ த்விஷாம் |
இதி மே ந து போதாய கல்பதே ஶாஸநம் வச: || 51

யுடைய கிருஷ்ணனும் விவேக முண்டாகும்படி இதிகாசங்களைக் கூறி யுபதேசித்தும் விவேக முண்டாகவில்லை. 47

ஓ அந்தணர்களே! தருமபுத்திர மகாராஜன், பந்துக்கள் வதஞ் செய்யப்பட்டதை நினைத்து ஸ்நேகம் மோகம் இவைகளுக்குட் பட்டு அவிவேகத் துடன் கூறுகிறார். 48

ஆச்சரியம்! துராத்மாவாகிய என் இருதயத்தில் ஏறியிருக்கும் அஞ்ஞானத்தைப் பாருங்கள். (நாய்நரி முதலிய வைகளுக்கு) ஆஹாரமாக மட்டும் ஏற்பட்ட இச்சரீரத்தின் நிமித்தம் என்னால் வெகு † அக்ஷௌகிணிசேனைகள் மாண்டன. 49

வாலிபர்கள், அந்தணர்கள், சம்பந்திகள், நண்பர்கள், பிதாவின் உடன் பிறந்தவர்கள், சகோதரர்கள் ஆசாரியர்கள் இவர்களுக்குத் துரோகம் செய்த எனக்குப் பதினாயிரம் வருஷங்களில் அநேகம் பதினாயிர வருஷங்க ளானாலும் நரகத்தினின்று விடுதலை யுண்டாகப் போகிற தில்லை. 50

தருமமாக யுத்தம் செய்து சத்துருக்களை வதம் செய்தால், அரசனுக்குப் பாபமுண்டாகாது என்று சாஸ்திரங்களில் கூறியுள்ள வசனங்களும் எனக்கு விவேகத்தை உண்டு பண்ணுகிற வைகளல்ல; ஏனெனில், அந்த வசனங்கள் பிரஜைகளைப் பரிபாலிக்கும் அரசனுக்கு ஏற்பட்டவைகள். 51

---

† அக்ஷௌகிணி - 1 - இரதம் 1 - கஜம் 5 பதாதிகள் 3 - குதிரைகள்சேர்ந்தது பத்தியென்று கணக்காகிறது. பத்தியை மூன்றாகப் பெருக்கினால் சேனாமுகம்; சேனாமுகம் மூன்று சேர்ந்தால் குல்மம்; குல்மம் மூன்றானால் கணம்; கணம் மூன்றானால் வாகினி; வாகினி மூன்றானால் பிருதனை; பிருதனை மூன்றானால் சமூ; சமூ மூன்றானால் அனீகினி; அனீகினி பத்து மடங்கானால் அக்ஷௌகிணி என்ற பெயரை அடையும்.

51 வது சுலோகத்தின் கருத்து அரசன் பிரஜைகளைப் பரிபாலிக்கும் போது மற்றவர்களால் பிரஜைகளுக்கு சங்கடம் நேரிட்டால் சங்கடத்திற் குள்ளாக்கும் அவர்களை அரசன் கொல்லவேண்டும். துரியோதனன பிரஜைகளைப் பரிபாலித்து வரும்போது வீணான இராஜ்யத்தின் ஆசையால் கொன்றமையால் நான்செய்தது பாபமே).

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌦𑍍𑌧𑌤𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑍋 𑌯𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑍀𑌯𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌪𑍋𑌹𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 ॥ 52

𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌂𑌕𑍇𑌨 𑌪𑌂𑌕𑌾𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌭𑍂𑌤𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵𑍈𑌕𑌾𑌂 𑌨 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 ॥ 53

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑍀𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍𑌸𑌯𑌾 ।
𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌨𑌶𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵𑌵𑍍𑌰𑌤𑍋𑌽𑌪𑌤𑌤𑍍 ॥ 1

𑌤𑌦𑌾 𑌤𑍇 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌦𑌶𑍍𑌵𑍈𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑍈𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌵𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌰𑌥𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌧𑍌𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥ 2

𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌰𑌥𑍇𑌨 𑌸𑌧𑌨𑌂𑌜𑌯𑌃 ।
𑌸 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌰𑍋𑌚𑌤 𑌨𑍃𑌪𑌃 𑌕𑍁𑌬𑍇𑌰 𑌇𑌵 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌕𑍈𑌃 ॥ 3

பந்துக்களை இழந்த ஸ்திரீகளுக்குச் செய்த துரோகத்தை, கிருகஸ்தாச்சிரமத்திற் குரிய கர்மங்களைச் செய்து போக்கடித்துக் கொள்ள நான் சமர்த்தனல்ல. 52

சேற்றால் சேற்று ஜலமும் மதுவால் மதுவால் உண்டான குற்றமும் எப்படிப் பரிசுத்த மாகாதோ அது போல் (தவறுதலால்) செய்த ஜீவ இம்சையை (புத்தியுடன் ஜீவ இம்சையைச் செய்யும் அசுவமேதம் முதலிய) யாகங்கள் போக்கவல்லமை யற்றவைகள். 53

8-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

9 - வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

பிரஜைகளுக்கு இவ்விதம் துரோகம் செய்தோமெனப் பயந்து தருமங்களனைத்தையும் அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்கிற விருப்பத்தால் ஹஸ்தினுபுரியினின்று புறப்பட்டு பீஷ்மாசாரியர் விழுந்து கிடக்கும் யுத்தகளமாகிய குருக்ஷேத்திரம் வந்தார் தருமபுத்திரர். 1

அப்பொழுது அந்த யுதிஷ்டிரரின் சகோதரர்களனைவரும் வியாசர் தௌம்மியர் முதலிய முனிவர்களும் சிறந்த குதிரைகள் பூட்டப்பட்டு சுவர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வைகளாகிய இரதங்களிலேறிக்கொண்டு தருமபுத்திரரை யனுசரித்துச் சென்றார்கள். 2

பிராமண சிரேஷ்டராகிய சௌனக முனிவரே! அர்ச்சுனனுடன் கூடின கிருஷ்ண பகவானும் இரதங்களை யனுசரித்துச் சென்றார். இவர்களுடன் கூடின யுதிஷ்டிர மகாராஜன் குஹ்யகர்களுடன் கூடின குபேரன் போல் விளங்கினார்.

ததৃஶுர் நிபதிதம் பூமௌ திவஶ்ச்யுதமிவாமரம் ।
ப்ரணேமு: பாண்டவா பீஷ்மம் ஸாநுகா: ஸஹ சக்ரிணா ॥ 4

தத்ர ப்ரஹ்மர்ஷய: ஸர்வே தேவர்ஷயஶ்ச ஸத்தம ।
ராஜர்ஷயஶ்ச தத்ராஸந் த்ரஷ்டும் பரதபுங்கவம் ॥ 5

பர்வதோ நாரதோ தௌம்யோ பகவாந் பாதராயண: ।
ப்ருஹதஶ்வோ பரத்வாஜஸ்ஸஶிஷ்யோ ரேணுகாஸுத: ॥

வஸிஷ்ட இந்த்ரப்ரமதஸ்த்ரிதோ க்ருத்ஸமதோऽஸித: ।
கக்ஷீவாந் கௌதமோऽத்ரிஶ்ச கௌஶிகோऽத ஸுதர்ஶந: ॥

அந்யே ச முநயோ ப்ரஹ்மந் ப்ரஹ்மராதாதயோऽமலா: ।
ஶிஷ்யைருபேதா ஆஜக்மு: காஶ்யபாங்கிரஸாதய: ॥ 6 – 8

தாந் ஸமேதாந் மஹாபாகாநுபலப்ய வஸூத்தம: ।
பூஜயாமாஸ தர்மஜ்ஞோ தேஶகாலவிபாகவித் ॥ 9

க்ருஷ்ணம் ச தத்ப்ரபாவஜ்ஞ ஆஸீநம் ஜகதீஶ்வரம் ।
ஹ்ருதிஸ்தம் பூஜயாமாஸ மாயயோபாத்தவிக்ரஹம் ॥ 10

தங்களுடன் வந்தவர்களுடன் கூடிய பாண்டவர்கள் சக்ர பாணியாகிய கிருஷ்ணனுடன் சொர்க்கத்தினின்று நழுவிய தேவனைப்போல் புவிமீது விழுந்திருக்கும் பீஷ்மரைப் பார்த்து நமஸ்காரம் செய்தார்கள். 4

அப்பொழுது அநேக பிர்மரிஷிகள் சிறந்த தேவரிஷிகள் இராஜரிஷிகள் பாதவம்ச சிரேஷ்டராகிய பீஷ்மரைப் பார்ப்பதற்கு வந்தார்கள். 5

ஓ பிராம்மண சிரேஷ்டரே! பர்வதர் நாரதர் தௌமியர் மகிமையுள்ள பாதராயணர், பிருகதச்வர், பரத்வாஜர், சிஷர்களுடன் கூடின பரசுராமர், வசிஷ்டர், இந்திரப்பிரமதர் த்ரிதர், கிருத்ஸமதர், அஸிதர், கக்ஷீவான், கௌதமர், அத்ரி, விச்வாமித்திரர், ஸுதரிசனர், சுகர்முதலிய மலமற்ற மற்றுமுள்ள முனிவர்கள் காசியபர் பிருகஸ்பதி முதலியவர்கள் இவர்கள் யாவரும் தத்தம் மாணக்கர்களுடன் வந்தார்கள். 6-8

தருமம் தெரிந்தவரும் தேச காலங்களின் வேற்றுமை தெரிந்து கொண்டவரும், வசூத்தமனுமாகிய பீஷ்மாசாரியார், மகாபாக்கிய வான்களும் சேர்ந்து வந்த வர்களுமாகிய அவர்களை அடைந்து பூசித்தார். 9

கிருஷ்ணனுடைய மகிமையைத் தெரிந்து கொண்ட வாசவீபுத்திரர், மாயையால் சரீரத்தைக் கிரகித்தவரும் தன் இருதயத்திலிருந்து கொண்டே (முன்னால்) வீற்றிருப்பவரும் ஜகதீச்வரனுமாகிய கிருஷ்ணனைப் பூஜித்தார். 10

பாண்டுபுத்ராநுபாஸீநாந் ப்ரஶ்ரயப்ரேமஸங்கதாந் |
அப்யாசஷ்டாநுராகாஶ்ரைரந்தீபூதேந சக்ஷுஷா || 11

அஹோ கஷ்டமஹோ ந்யாய்யம் யத்யூயம் தர்மநந்தநா: |
ஜீவிதும் நார்ஹத க்லிஷ்டம் விப்ரதர்மாச்யுதாஶ்ரயா: || 12

ஸம்ஸ்திதேऽதிரதே பாண்டௌ ப்ருதா பாலப்ரஜா வதூ: |
யுஷ்மத்க்ருதே பஹூந் க்லேஶாந் ப்ராப்தா தோகவதீ முஹு: || 13

ஸர்வம் காலக்ருதம் மந்யே பவதாம் ச யதப்ரியம் |
ஸபாலோ யத்வஶே லோகோ வாயோரிவ கநாவலி: || 14

யத்ர தர்மஸுதோ ராஜா கதாபாணிர்வ்ருகோதர: |
க்ருஷ்ணோऽஸ்த்ரீ காண்டிவம் சாபம் ஸுஹ்ருத்க்ருஷ்ணஸ்ததோ விபத் || 15

ந ஹ்யஸ்ய கர்ஹிசித்ராஜந் புமாந் வேத விதித்ஸிதம் |
யத்விஜிஜ்ஞாஸயா யுக்தா முஹ்யந்தி கவயோऽபி ஹி || 16

தஸ்மாதிதம் தைவதந்த்ரம் வ்யவஸ்ய பரதர்ஷப |
தஸ்யாநுவிஹிதோऽநாதா நாத பாஹி ப்ரஜா: ப்ரபோ || 17

அருகே வீற்றிருப்பவர்களும் வணக்கம் அன்பு இவைகளுடன் கூடியவர்களுமாகிய பாண்டு குமாரர்களைப் பார்த்து, ஆனந்த பாஷ்பத்தால் நனைந்த கண்ணுடன் கூறுகிறார். 11

ஓ தருமபுத்திர! பிராம்மணர்கள், தருமம், அச்சுதன் இவர்களை ஆசிரித்த நீங்கள், வருத்தத்துடன் ஜீவிக்கத் தகுந்தவர்களல்ல. ஆச்சரியம்! கஷ்டம்! ஆச்சரியம், அநியாயம்! 12

அதிரதனுகிய பாண்டு மகாராஜன் மரணமடைந்த பின்பு, இளங்குழந்தைகளுடையவளும் ஸ்திரீயுமாகிய குந்தி, உங்களுக்காக அடிக்கடி மிகவும் துன்பமடைந்தாள். 13

உங்களுக் குண்டான இவ்வளவு அப்பிரியமும் காலன் செய்தது என்று நினைக்கிறேன். வாயுவின் வசத்தில் மேகக் கூட்டங்கள் இருப்பது போல் எவன் வசத்தில் உலகம் இருக்கிறதோ அவனே காலன் ஆகிறான். 14

அரசனோ தருமபுத்திரன், கதாயுதத்தைக் கையி லுடையவனோ பீமசேனன், வில் பிடித்தவனோ அர்ச்சுனன், வில்லோ காண்டீவம், பந்துவோ கிருஷ்ணன் இவ்வித மிருந்தும் விபத்துண்டாகிறது. 15

ஏ இராஜனே! மானிடன் எப்போதும் இந்த கிருஷ்ணனுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்து கொள்ளமாட்டான். இவரபிப் பிராயத்தைத் தெரிந்து கொள்ள யோகிகளாகிய கவிகளும் மோக மடைகிறார்கள். 16

ஆகையால் பாதவம்ச சிரேஷ்டனும், நாதனும், பிரபுவுமாகிய தருமநந்தன! இந்தப் பிரபஞ்சம் ஈசுவரனுக்கு சுவாதீன மென்று நிச்சயித்து, அந்த ஈசுவரனை அனுசரித்து நாதனில்லாத இந்தப் பிரஜைகளைப் பரிபாலனம் செய். 17

𑌏𑌷 𑌵𑍈 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌮𑍋𑌹𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌗𑍂𑌢𑌶𑍍𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌷𑍁 ॥ 18

𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌦 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑌦𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌕𑌪𑌿𑌲𑍋 𑌨𑍃𑌪 ॥ 19

𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑍇𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌅𑌕𑌰𑍋𑌸𑍍𑌸𑌚𑌿𑌵𑌂 𑌦𑍂𑌤𑌂 𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌾𑌦𑌥 𑌸𑌾𑌰𑌥𑌿𑌮𑍍 ॥ 20

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌸𑌮𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌹𑌂𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌤𑌿𑌵𑍈𑌷𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ 21

𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌪𑌾𑌨𑍁𑌕𑌂𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌯𑌨𑍍𑌮𑍇𑌸𑍂𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑌾𑌗𑌤𑌃 ॥ 22

𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍 ।
𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍 𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥ 23

பிரத்தியக்ஷமாகிய இவர்தான் பகவான்; ஆதியிலிருப்பவர்; (ஆரியர்) நாராயணன் புருஷனுமானவர். இவர் மாயையால் உலகம் மோகமடையும்படி செய்து கொண்டு யதுவம்சத்தவர்களின் தேசத்தில் சஞ்சரிக்கிறார். 18

ஓ அரசனே! இந்த கிருஷ்ணனுடைய அதிரகசியமான மகிமையை பகவானாகிய பரமசிவன், தேவரிஷியாகிய நாரதர், பிரத்தியக்ஷமாக அவதாரம் செய்த பகவானாகிய கபிலர் இவர்களறிவார்கள். 19

நீ கிருஷ்ணனை அம்மான் பிள்ளையென்றும், மித்திரனென்றும், மிகுதியான சுகிருத்தென்றும் நினைக்கிறாய்; அதனால் மந்திரியாகவும் தூதனாகவும் சாரதியாகவும் செய்து கொள்ளுகிறாய். 20

இராகம் முதலியவைகளற்றவரும் அகங்காரமில்லாதவரும், இரண்டற்றவரும் எல்லோரிடமும் சமமான திருஷ்டியுடையவரும் எல்லா வுருவமும் தானேயா யிருப்பவருமாகிய இந்த கிருஷ்ண பகவானுக்கு மகிமையுள்ள அகங்காரத்தா லுண்டாகும் (தாழ்ந்தது உயர்ந்தது என்ற) புத்தியின் வைஷம்மியம் எப்போதும் இல்லை. 21

ஓ அரசனே! ஆயினும், § ஏகாந்த பக்தர்களிடம் உள்ள தயவைப் பார்த்தாயா? ஏனெனில் நான் பிராணனை விடும்பொழுது கிருஷ்ணன் பிரத்தியக்ஷமாக தரிசனம் கொடுக்க வந்தாரல்லவா? 22

இந்த கிருஷ்ண பகவானிடம் பக்தியுடன் மனதைச் செலுத்தி வாக்கினால் நாமகீர்த்தனம் செய்து சரீரத்தை விடுகிற யோகி காம்மிய கருமங்களினின்று விடுபடுகிறான். 23

---

§ ஏகாந்தபக்தர்கள் - மற்றவர்களிடம் மனதைச் செலுத்தாமல் பகவானையே பஜனம் செய்பவர்கள்.

𑌸 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌂
𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌹𑌿𑌨𑍋𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌹𑌾𑌸𑌾𑌰𑍁𑌣𑌲𑍋𑌚𑌨𑍋𑌲𑍍𑌲𑌸
𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑍋 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑌥𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌃 ॥ 24

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌰𑌪𑌞𑍍𑌜𑌰𑍇 ।
𑌅𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌋𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 25

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌰𑌾𑌗𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌤𑍋𑌭𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍 ॥
𑌦𑌾𑌨𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌜𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌶𑌃 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑌤𑌃 ॥
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌮𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌹𑍋𑌪𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑍁𑌨𑍇 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥ 26-28

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌦𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌯𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌶𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍂𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ॥ 29

தேவதேவரும் மகிமை பொருந்தியவரும் பிரஸன்னமான ஹாஸியம் சிவந்த கண்கள், பிரகாசிக்கும் முககமலம் இவைக ளுடையவரும் தியானத்திற்கு விஷயமானவரும் நான்கு புஜமுடைய வருமாகிய அந்த கிருஷ்ணன் நான் இந்த சரீரத்தை விடுகிற வரையில் தாமதிக்கவேண்டும். 24

ஸ்ரீ சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

இந்த வார்த்தையை யுதிஷ்டிரர் கேட்டு, பாணங்களாகிற கூட்டில் சயனம் செய்து கொண்டிருக்கும் பீஷ்மாசாரியரைப் பார்த்து ரிஷிகள் சமீபத்திலிருந்து கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் போதே அநேகவித தருமங்களைப் பிரசனம்செய்தார். 25

ஓ சௌனக முனிவரே! தருமங்களை யறிந்த பீஷ்மர், மானிட ஜாதிக்குரிய சாதாரண தருமங்கள், வர்ண (பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர்) தருமங்கள் ஆசிரம (பிரும்மசரியம் முதலிய) தருமங்கள், வைராக்கியத்தின் உபாதியால் நிச்சயிக்கப்பட்ட பிரவிருத்தி மார்க்கத்தைக் கூறும் தருமங்கள், தான தருமங்கள், இராஜ தருமங்கள், மோக்ஷ தருமங்கள், ஸ்திரீ தருமங்கள், பகவானுக்கு சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கும் தருமங்கள், உபாயங்களுடன் கூடின தருமம், அர்த்தம் காமம் மோக்ஷம் இவைகளை பிரித்தும் விரித்தும் சுருக்கியும் வெகு ஆக்கியானங் களிலும் இதிகாசங்களிலும் பிரதிபாதித் திருக்கும் விதம் வர்ணித்தார். 26-28

மரணத்தைத் தன்னிச்சைப்படி வருவித்துக் கொள்ளவல்ல யோகியாகிய அந்த பீஷ்மர் தருமங்களை நன்றாய்ப் பிரவசனம்செய்து கொண்டிருக்கும் போது இவர் விரும்பியபடி அந்த உத்தராயண காலம் வந்தது. 29

𑌤𑌦𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌗𑌿𑌰𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌣𑍀
  𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌮𑌨 𑌆𑌦𑌿𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑍇 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌲𑌸𑌤𑍍𑌪𑍀𑌤𑌪𑌟𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑍇
  𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇𑌽𑌮𑍀𑌲𑌿𑌤𑌦𑍃𑌗𑍍𑌵𑍍𑌯𑌧𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍 ॥ 30

𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌧𑌾𑌰𑌣𑌯𑌾 𑌹𑌤𑌾𑌶𑍁𑌭𑌸𑍍
  𑌤𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑍈𑌵𑌾𑌶𑍁 𑌗𑌤𑌾𑌯𑍁𑌧𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃 ।
𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍
  𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵 𑌜𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑌞𑍍𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍 ॥ 31

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌃

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌤𑌿𑌰𑍁𑌪𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾
  𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌮𑍍𑌨𑌿 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍁𑌖𑌮𑍁𑌪𑌗𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂
  𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌮𑍁𑌪𑍇𑌯𑍁𑌷𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌭𑌵𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌃 ॥ 32

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑌕𑌮𑌨𑌂 𑌤𑌮𑌾𑌲𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂
  𑌰𑌵𑌿𑌕𑌰𑌗𑍌𑌰𑌵𑌰𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌂 𑌦𑌧𑌾𑌨𑍇 ।
𑌵𑌪𑍁𑌰𑌲𑌕𑌕𑍁𑌲𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌨𑌨𑌾𑌬𑍍𑌜𑌂
  𑌵𑌿𑌜𑌯𑌸𑌖𑍇 𑌰𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍇𑌽𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑌾 ॥ 33

(யுத்தத்தில்) ஆயிரம் இரதிகளைப் பரிபாலித்த பீஷ்மர், மௌனமாயிருந்து கண்களை மூடாமலே ஆதிபுருஷனும் பிரகாசிக்கும் பீதாம்பர முடையவனும் நான்கு புயங்களுடைய வனும் முன்னால் இருப்பவனுமாகிய கிருஷ்ணனிடம் பற்றுதலற்ற மனதைச் செலுத்தினார். 30

பரிசுத்தமான தியானத்தால் அசுப மொழிந்தவரும் அந்த பகவானுடைய விக்ஷணத்தால் விரைவில் ஆயுதம் நீங்கி உபத்திரவ மடைந்தவரும் (அதனால்) இந்திரியங்க ளெல்லாவற்றின் பலவிதமான பிரமங்களின் நிவிருத்தி பெற்றவருமாகிய கங்கா புத்திரர் சரீரத்தை விடும்போது ஜனார்த்தனரை ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார். 31

ஸ்ரீபீஷ்மாசாரியார் செய்த ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் ஸ்துதி

விசேஷ மகிமையுடையவரும் ஸ்வரூபமான பிரஹ்மா னந்தத்தை யடைந்தவரும் ஜனனமரண பரம்பரையை உண்டுபண்ணும் பிரகிருதியை விளையாடுவதற்குச் சில சமயம் அடைந்தவரும் யாதவ சிரேஷ்டருமாகிய பகவானிடம் மற்றெதிலும் பற்றற்ற என்னுடைய புத்தியானது இவ்வாறு(விஷயநிவிர்த்தியுடன்) வைக்கப் பட்டது. 32

மூவுலகமும் விரும்பத் தக்கதும் பச்சிலை நிறமுடையது மாகிய சரீரத்தையுடையவரும் (இளம்) சூரியனுடைய கிரணம்போல் சுபாவமாகவே மஞ்சள் நிறமுடைய சிறந்த வஸ்திரம் தரித்தவரும் சுருண்ட மயிர்கள் சூழ்ந்த முகாரவிந்த முடையவருமாகிய பார்த்த சாரதியிடம் எனக்குப் பலனை அபேக்ஷியாத அன்புண்டாகட்டும். 33

𑌯𑍁𑌧𑌿 𑌤𑍁𑌰𑌗 𑌰𑌜𑍋 𑌵𑌿𑌧𑍂𑌮𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌵
　　𑌕𑍍𑌕𑌚𑌲𑍁𑌲𑌿𑌤𑌶𑍍𑌰𑌮𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇 ।
𑌮𑌮 𑌨𑌿𑌶𑌿𑌤𑌶𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨
　　𑌤𑍍𑌵𑌚𑌿𑌵𑌿𑌲𑌸𑌤𑍍𑌕𑌵𑌚𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 ‖ 34
𑌸𑌪𑌦𑌿 𑌸𑌖𑌿𑌵𑌚𑍋 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇
　　𑌨𑌿𑌜𑌪𑌰𑌯𑍋𑌰𑍍𑌬𑌲𑌯𑍋𑌰𑌥𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 ।
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌵𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌸𑍈𑌨𑌿𑌕𑌾𑌯𑍁𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌾
　　𑌹𑍃𑌤𑌵𑌤𑌿𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌖𑍇 𑌰𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 ‖ 35
𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌿𑌤𑌪𑍃𑌤𑌨𑌾𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯
　　𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌵𑌧𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍋𑌷𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 ।
𑌕𑍁𑌮𑌤𑌿𑌮𑌹𑌰𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌯
　　𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣𑌰𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 ‖ 36

யுத்தத்தில் குதிரைகளின் குளம்புகளிலிருந்துண்டான தூளிகளால் அழுக்குண்டதும் அங்கு மிங்கும் அசைவதாகிய கேசங்களால் சிதறின வேர்வை நீர்நிறைந்ததும் அலங்காரமுமுள்ள முகமுடையவரும் தீக்ஷ்ணமான என் பாணங்களால் பேதிக்கப்பட்ட தேகமுடையவரும் (பாணங்களாலேயே) பிரகாசிக்கும் கவசமுடையவரு மாகிய கிருஷ்ணனிடம் என்மனம் பற்றுதலடையட்டும். 34

† நண்பனாகிய அர்ச்சுனன் வார்த்தையைக் கேட்டு உடனே தன்னுடையவும் சத்ருவுடையவும் சேனைகளின் மத்தியில் தேரைச் செலுத்தி நின்று, ‡ தமது பார்வையால் துரியோதன னுடைய சேனைகளின் ஆயுளை அபகரித்தவராகிய பார்த்தசாரதியிடம் எனக்கு மிகுதியான ப்ரீதியுண்டாகட்டும். 35

¶ சேனைக்குத் தலைவர்களாகிய நானும் மற்றவர்களும் சிறிதுதூரத்திலிருக்கும்போது பார்த்து ஞாதிகளும் பந்துக்களுமாகிய இவர்களை வதம்செய்வது குற்றம் என்றுரைத்து வருத்தமுற்ற விஜயனுக்கு, ஆத்தும தத்துவத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் வித்தையால் நான், என்னுடையது என்பது முதலிய கெட்ட புத்தி

---

† இருபக்கத்துச் சேனைகளின் மத்தியில் தேரைச் செலுத்தி நிறுத்தும் ஓ அச்சுத! யுத்தம் செய்ய விருப்பங் கொண்டு வந்திருக்கும் இவர்கள் அனைவரையும் நான் பார்க்கிறேன் என்று கீதையில் கூறிய படியாம்.

‡ தன் பார்வையால் எல்லோருடைய ஆயுளை முடித்தவர் என்று கூறியதால் இவர் பீஷ்மர் இவர் துரோணர் இவன் கர்ணன் என்று அர்ச்சுனனுக்குக் காட்டிய உபாயத்தால் எல்லோருடைய ஆயுளையும் ஆகர்ஷணம் செய்து அர்ச்சுனனுக்கு ஜயம் கொடுத்தவர் என்பது கருத்து.

¶ தன்னைச் சேர்ந்த இவர்களை வதம் செய்வது தோஷமென்று எண்ணி நான் இவர்களோடு யுத்தம்செய்யவில்லை என்றுரைத்துத் துக்கமடைந்து வில்லை நழுவவிட்டுத் தேர்த்தட்டிலுட்கார்ந்தான் அர்ச்சுனன் என்று கீதை கூறுகிறது.

𑌸𑍍𑌵𑌨𑌿𑌗𑌮𑌮𑌪𑌹𑌾𑌯 𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂
    𑌋𑌤𑌮𑌧𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌵𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍋 𑌰𑌥𑌸𑍍𑌥𑌃 ।
𑌧𑍃𑌤𑌰𑌥𑌚𑌰𑌣𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑌲𑌦𑍍𑌗𑍁𑌃
    𑌹𑌰𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌭𑌂 𑌗𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍀𑌯𑌃 ॥ 37

𑌶𑌿𑌤𑌵𑌿𑌶𑌿𑌖𑌹𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍀𑌰𑍍𑌣𑌦𑌂𑌶𑌃
    𑌕𑍍𑌷𑌤𑌜𑌪𑌰𑌿𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤 𑌆𑌤𑌤𑌾𑌯𑌿𑌨𑍋 𑌮𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌭𑌮𑌭𑌿𑌸𑌸𑌾𑌰 𑌮𑌦𑍍𑌵𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂
    𑌸 𑌭𑌵𑌤𑍁 𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌃 ॥ 38

𑌵𑌿𑌜𑌯𑌰𑌥𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬 𑌆𑌤𑍍𑌤𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇
    𑌧𑍃𑌤𑌹𑌯𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌨𑌿 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌯𑍇 ।
𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌰𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍇 𑌮𑍁𑌮𑍂𑌰𑍍𑌷𑍋𑌃
    𑌯𑌮𑌿𑌹 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌹𑌤𑌾 𑌗𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 ॥ 39

யை யொழித்த பிரசித்தி யுள்ள பரமபுருஷனுடைய பாத பத்மங்களில் மிகுந்த பக்தி எனக் குண்டாகட்டும். 36

இந்த கிருஷ்ணன் தான் செய்த (ஆயுத மெடுக்காமலே உதவி செய்கிறேன் என்ற) பிரதிஞ்ஞையைவிட்டு நான்செய்த (கிருஷ்ணனை ஆயுதமெடுக்கும்படி செய்கிறேன் என்ற) பிரதிஞ்ஞையை உண்மையாகச் செய்வதன் பொருட்டு இரதத்திலிருந்து பூமியில் குதித்து சக்ராயுத மெடுத்து, தன்வயிற்றில் உலகமெல்லா மிருப்பதால் ஒவ்வொரு அடி வைக்கும்போது பூமி அசைய வழியில் உத்தரீயத்தை நழுவவிட்டுக் கொண்டு யானையைக் கொல்வதற்கு வரும் சிங்கம் போல் என்னெதிர் நோக்கி வந்தார். 37

அப்பொழுது ஆயுத பாணியாகிய என்னுடைய தீக்ஷ்ணமான பாணங்களால் அடிபட்டுக் கவசம் ஒடிந்து இரத்தம் பெருக (அர்ச்சுனன்) பலாத்காரமாக (தடுத்தும்) என்னை வதஞ்செய்ய என்னெதிரே வந்தார். அந்த பகவானாகிய முகுந்தனே எனக்குக் கதியாகவேண்டும். 38

விஜயனுடைய இரதத்தையே * குடும்பமாக உடையவரும் சவுக்கையும் குதிரைக் கடிவாளங்களையும் கையிற் கொண்டவரும் தேர் செலுத்துகிறவனுக் குரிய சௌந்தரிய முடையவரும் பார்க்கத்தக்க வருமாகிய கிருஷ்ணபகவானிடம் மரணமடைய விருப்பங்கொண்ட எனக்கு நிகரற்ற ப்ரீதியுண்டாகட்டும். இந்த யுத்தத்தில் அடிபட்டவர்கள் இந்த பகவானைத் தரிசித்து ‡ சாரூப்பிய முத்தியை யல்லவா அடைந்தார்கள். 39

---

* குடும்பமாக உடையவர் என்றதால் அநேக அகாரியங்களைச் செய்தாவது குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று மனுகூறியபடி பக்தனாகிய அர்ச்சுனனுடைய தேரைச் செலுத்த அகாரிய மாயினும் செய்து பக்தபரி பாலனம் செய்தாரென்பது கருத்து.

‡ சாருப்பிய முத்தி என்பது பகவானுடைய ரூபம்போல் ரூபமடைந்திருப்பது.

ललितगतिविलासवल्गुहास
प्रणयनिरीक्षणकल्पितोरुमानाः ।
कृतमनुकृतवत्य उन्मदान्धाः
प्रकृतिमगन् किल यस्य गोपवध्वः ॥ 40

मुनिगणनृपवर्यसङ्कुलेऽन्तः
सदसि युधिष्ठिरराजसूय एषाम् ।
अर्हणमुपपेद ईक्षणीयो
मम दृशिगोचर एष आविरात्मा ॥ 41

क्षितिभरमवरोधितुं कुरूणां
श्वसन इवासृजदक्षवंशवह्निम् ।
तमिममहमनुव्रतार्तिहराङ्घ्रिं
हृदि परिरभ्य जहामि मर्त्यनीडम् ॥ 42

तमिममहमजं शरीरभाजां
हृदि हृदि धिष्ठितमात्मकल्पितानाम् ।
प्रतिदृशमिव नैकधार्कमेकं
समधिगतोऽस्मि विधूतभेदमोहः ॥ 43

அழகான நடை, விளையாட்டு, சுந்தரமான ஹாஸியம், அன்புள்ள பார்வை இவைகளால் ஏற்பட்ட மகாமகிமை யுடைய வர்களும் கிருஷ்ணன் செய்த கோவர்த்தனோத்தாரணம் முதலியவைகளை அனுசந்தானஞ் செய்தவர்களும் * மிகுந்த மதங்கொண்டவர்களுமாகிய கோபஸ்திரீளுமல்லவா இந்தப் பகவானுடைய சுவரூபத்தை அடைந்தார்கள். 40

தருமபுத்திருடைய இராஜசூய யாகத்தில் அநேக முனிவர்களும் இராஜசிரேஷ்டர்களும் நிறைந்த சபையின் மத்தியில் முனிவர்கள் முதலிய எல்லாருக்கும் பார்ப்பதற் குரியவராகிப் பூஜையை அடைந்த இந்த பரமாத்மா என் கண்களுக்கு விஷயமாகி ஆவிர்பவித் திருக்கிறார். 41

இந்தப் பகவான் பூபாரத்தைப் பரிகரிக்க வாயுபோல் * குருவம்சத் தார்களுக்கு பாச்சைக் காயாகிய வம்சவன்னியை (மூங்கில் தீ) உண்டு பண்ணினர். 42

அப்படிப்பட்ட மகிமை யுடையவரும் ஆசரித்த வர்களின் தாபத்தை யபகரிக்கும் பாதாரவிந்த முடையவரு மாகிய இந்தக் கிருஷ்ண பகவானை மனதில் ஆலிங்கனம் செய்து மானிடர் களுக்குக் கூடாகிய இந்த சரீரத்தை விடுகிறேன்.

பேதத்தையும் மோகத்தையும் ஒழித்த நான், சூரியன் ஒருவனாயினும் ஒவ்வொருவருடைய கண்களுக்கும் பலவிதமாகத் தோன்றுவதுபோல் தன்னால் படைக்கப்பட்ட சரீரந்தாங்கி மானிடர்களின் இருதயந்தோறும் தோன்றுகிற பிறப்பற்ற இந்தப் பகவானை நன்றாய் அறிந்தேன். 43

* மிகுந்த மதங் கொண்டவர்கள் என்றது, பகவானுடைய திவ்ய சரித்திரங்களின் ஸ்மரணத்தில் உண்டான நிகரற்ற பிரும்மானந்தத்தின் அனுபவமாகிற கடலில் மூழ்கினதால் மறந்து போன தன்னுடையவும் பிறருடையவும் சுவரூப முடையவர்கள் என்பதாம்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌏𑌵𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍋𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌃𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸 𑌉𑌪𑌾𑌰𑌮𑌤𑍍 ॥ 44

𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑍇 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌵𑌯𑌾𑌂𑌸𑍀𑌵 𑌦𑌿𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑍇 ॥ 45

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌯𑍋 𑌨𑍇𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌮𑌾𑌨𑌵𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌶𑌶𑌂𑌸𑍁𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌵𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌖𑌾𑌤𑍍𑌪𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑌃 ॥ 46

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌰𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵 ।
𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥ 77

𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌵𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌨𑌾𑌮𑌭𑌿𑌃 ।
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥ 48

𑌤𑌤𑍋 𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑍋 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌹𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌗𑌜𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌗𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌰𑍀𑌂 𑌚 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍 ॥ 49

ஸ்ரீசூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

அந்த பீஷ்மர் இவ்வாறு மனம்வாக்கு நேத்திரம் இவைகளின் வியாபாரங்களால் மகிமைபொருந்திய கிருஷ்ண பரமாத்மாவிடம் மனதைச் செலுத்தி, உள்ளடங்கிய சுவாச முடையவராகி ஒழிவடைந்தார். 44

பீஷ்மாசாரியார் நிஷ்கள பிரஹ்மத்தினிடம் கலந்ததைத்தெரிந்து யாவரும் பறவைகள் சாயங்காலத்தில் அடங்கியிருப்பதுபோல்பேசாம லிருந்தார்கள். 45

அங்கு தேவர்களும் மானிடர்களும் துந்துபி வாத்தியங்களை முழக்கினார்கள். அரசர்களுக்குள் (பிரஹ்ம நிஷ்டர்களாகிய) சாதுக்கள் கொண்டாடினார்கள். ஆகாயத்தினின்று புஷ்பமாரி பொழிந்தது. 46

ஓ பார்க்கவமுனிவ (சௌனக) ரே! தரும புத்திரர், பரலோகஞ் சென்ற அந்த பீஷ்மா சாரியாருக்கு ஸம்ஸ்காரம் முதலியவைகளைச் செய்து இரண்டு நாழிகை வரையில் வருத்த மடைந்தார். 47

முனிவர்கள் சந்தோஷ மடைந்து கிருஷ்ண பகவானை அவருடைய இரகசியத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் நாமங்களால் தோத்திரம் செய்தார்கள். பிறகுஅவர்கள் கிருஷ்ணனிடம் மனதைச் செலுத்திக் கொண்டே தங்களுடைய ஆசிரமங்களை மறுபடியு மடைந்தார்கள். 48

பிறகு யுதிஷ்டிரர் கிருஷ்ணனுடன் அத்தினபுரி சென்று தந்தையாகிய திருதராஷ்டிரரையும் (புத்திர சோகத்தால்) சந்தாப முடைய காந்தாரியையும் சமாதானம் செய்தார். 49

𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌮𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 |
𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌪𑍈𑌤𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ‖ 50

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇. 𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍌𑌨𑌕𑌃 ‖

𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌿𑌕𑍍𑌥𑌸𑍍𑌪𑍃𑌧 𑌆𑌤𑌤𑌾𑌯𑌿𑌨𑍋
𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌭𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 |
𑌸𑌹𑌾𑌨𑍁𑌜𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌭𑍋𑌜𑌨𑌃
𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌕𑌾𑌰𑌷𑍀𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ‖ 1

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃 ‖

𑌵𑌂𑌶𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌵𑌂𑌶𑌦𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑍃𑌤𑌂
𑌸𑌂𑌰𑍋𑌹𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 |
𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌜𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋
𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌮𑌨𑌾 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌹 ‖ 2

பிரபுவாகிய தரும நந்தனர் திருதராஷ்டிரனிடம் உத்தரவு பெற்று வாசுதேவர் அனுமோதிக்க, பிதிர்க்கள் பிதாமகர்கள் ஆண்டுவந்த இராஜ்யத்தைத் தருமமாகப் பரிபாலித்தார். 50

9-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

10-வது அத்தியாயம்.

சௌனகமுனிவர் வினவுகிறார்.

தருமத்தை யனுஷ்டிப்பவர்களுக்குள் சிறந்த தருமபுத்திரர், தமது இராஜ்யத்தில் ஆசைகொண்ட * ஆததாயிகளைக் கொன்று (பந்துஜனங்கள் வதமடைந்த துக்கத்தால்) சுகக்குறை வடைந்து தம்பிமார்களுடன் பிறகு எவ்விதம் இராஜ்யத்தில் பிரவிருத்தித்தார்? என்ன செய்தார்? 1

ஸ்ரீசூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

† சம்சாரத்தை விருத்தி பண்ணும் ஈச்வரனாகிய ஹரி, குலமாகிய காட்டினுண்டான (கோபரூபமான) அக்கினியால் எரிந்துபோன குரு வம்சத்தை

* ஆததாயிகள் என்பதற்கு இலக்ஷணம் முந்தியே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதில் விஷம் கொடுத்தல் அரக்கு மாளிகையைத் தகனம் செய்தல், முதலிய கெட்ட செய்கை செய்தவர்கள் என்று கொள்ளவேண்டும்.

† கிருஷ்ணனுக்கு விருப்ப மிருந்தமையால் தருமபுத்திரர் இராஜ்யத்தில் பிரவிருத்தித்தார் என்பது கருத்து.

𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌥𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌧𑍂𑌤𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃 ।
𑌶𑌶𑌾𑌸 𑌗𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌵𑌾𑌜𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃
𑌪𑌰𑌿𑌧𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌨𑍁𑌜𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥ 3

𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌵𑌰𑍍𑌷 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌦𑍁𑌘𑌾 𑌮𑌹𑍀 ।
𑌸𑌿𑌷𑌿𑌚𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌮 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑍍𑌗𑌾𑌵𑌃 𑌪𑌯𑌸𑍋𑌧𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌮𑍁𑌦𑌾 ॥ 4

𑌨𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌯𑌃 𑌸𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌵𑍀𑌰𑍁𑌧𑌃 ।
𑌫𑌲𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌷𑌧𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌮𑌨𑍍𑌵𑍃𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈 ॥ 5

𑌨𑌾𑌧𑌯𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌾 𑌦𑍈𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃 ।
𑌅𑌜𑌾𑌤𑌶𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌭𑌵𑌨𑍍 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ 6

‡ முளைக்கவைத்து யுதிஷ்டிரரை அவருடைய இராஜ்யத்தி லிருக்கச்செய்து சந்தோஷங் கொண்ட மனமுடையவரானர். 2

தருமநந்தனர் பீஷ்மாசாரியார் கூறியதையும் பிறகு அச்சுதன் கூறியதையும் கேட்டு அதனல் உண்டான விஞ்ஞானத்தால் (நான் கர்த்தா என்பது முதலிய) மோகத்தின் நிவிருத்தியடைந்து கிருஷ்ண பகவானையே ஆசிரயமாகக் கொண்டு தம்பிகள் சேவிக்க சமுத்திரம் வரையிலுமுள்ள பூமியை இந்திரன் போல் பரிபாலனம் செய்தார். 3

இந்திரன் (மழையை) நன்ருய் வருஷித்தான். பூமி அபீஷ்டம் யாவற்றையும் அளித்தது. பெருத்த மடியுடைய பசுக்கள் கோசாலைகளில் பாலைப் பெருக விட்டன. 4

பாண்டுநந்தனன் பரிபாலிக்கும்போது † நதிகள் கடல்கள் மலைகள் விருக்ஷங்கள் கொடிகள் அநேக ஓஷதிகள் இவையாவும் ஒவ்வொரு ருதுவிலும் நன்ருய்ப் பலிதமாய் வந்தன. 5

அஜாதசத்ரு (தருமர்) அரசனுக விருக்கும்போது, பிராணிகளுக்கு (மனதில்) துக்கங்களு மில்லை. (சீதம் உஷ்ணம் முதலியவற்ருல் உண்டாகும்) ரோகங்களுமில்லை. தெய்வம் பூதங்கள் ஆத்மா இவைகளைக் காரணமாகக்கொண்ட கிலேசங்களும் (ஆத்யாத்மிகம் ஆதிபௌதிகம் ஆதிதைவிகம்) எப்போது முண்டாவதில்லை. 6

‡ முளைக்கும்படி செய்து என்றதால், பரீக்ஷித்து மகாராஜனை ஜீவிக்கச் செய்ததைக் கூறுவதாகும்.

† நதிகளா லுண்டாகும் பலனுகிய பயிர் விருத்தி, கடலின் பலனுகிய இரத்தினம் முதலியவைகள், மலைகளின் பலனுகியதாதுக்கள், விருக்ஷங்களின் பலனுகிய பழங்கள் கொடிகளின் பலனுகிய புஷ்பங்கள், ஓஷதிகளின் பலனுகிய நெல் முதலியவை. இவைகள் எந்தக் காலத்திலும் குறைவற விருத்தியாய் வந்தன.

𑌉𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌤𑌿𑌪𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌾𑌂 𑌶𑍋𑌕𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥
𑌆𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌜𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌤𑌮𑍍 ।
𑌆𑌰𑍁𑌰𑍋𑌹 𑌰𑌥𑌂 𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 ॥ 7-8

𑌸𑍁𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌦𑍍𑌰𑍌𑌪𑌦𑍀 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍋𑌽𑌥 𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌃 ।
𑌗𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌰𑍀 𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍁𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑍁𑌰𑍍𑌗𑍌𑌤𑌮𑍋 𑌯𑌮𑍌 ॥
𑌵𑍃𑌕𑍋𑌦𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌧𑍌𑌮𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑍁𑌤𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌨 𑌸𑍇𑌹𑌿𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌹𑌂 𑌶𑌾𑌰𑍍𑌙𑍍𑌗𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑌃 ॥ 9-10

𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌦𑍁𑌃𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌹𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑌹𑌤𑍇 𑌬𑍁𑌧𑌃 ।
𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌶𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌕𑍃𑌦𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌰𑍋𑌚𑌨𑌮𑍍 ॥ 11

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌧𑌿𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌸𑌹𑍇𑌰𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌰𑌹𑌂 𑌕𑌥𑌮𑍍 ।
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶 𑌸𑌂𑌲𑌾𑌪 𑌶𑌯𑌨𑌾𑌸𑌨 𑌭𑍋𑌜𑌨𑍈𑌃 ॥ 12

கிருஷ்ணபகவான் சுகிருத்துக்கள் (பாண்டவர்கள்) தங்கையாகிய சுபத்திரை இவர்களுடைய துக்கம் நீங்குவதற்கும் பிரிய முண்டாவ தற்கும் அத்தினபுரியில் சில மாசம் வரையில் வசித்துப் பிறகு தரும புத்திரரை நமஸ்கரித்து ஆலிங்கனம் செய்து அவரிடம் விடைபெற்று, சிலர் (நகுல சகாதேவர்கள் முதலியோர்) தன்னை நமஸ்கரித்து ஆலிங்கனம் செய்துகொள்ள பிறகு தேரின்மீ தேறினர். 7-8

சுபத்திரை, திரௌபதி, குந்தி, விதுரர், பிறகு யுதிஷ்டிரர், காந்தாரி, திருதராஷ்டிரன், ‡ யுயுத்சு, கிருபாசாரியார், நகுலன், சகதேவன், பீமசேனன், தௌமியர், உத்தரை (அல்லது சத்தியவதி) முதலிய ஸ்திரீகள் யாவரும் மோகமடைந்து சார்ங்கத்தை வில்லாகக் கொண்ட கிருஷ்ணனுடைய விரகத்தைச் சகிக்காம லிருந்தார்கள். 9-10

சாதுக்களின்சகவாசத்தால், (புத்திரன் முதலியவர்களிடம்) பற்றுதலை யொழித்த வித்வான், (அந்த சாதுக்கள்) மனேஞ்ஞமான கிருஷ்ணனுடைய மகிமையைக் கீர்த்தனம் செய்வதை ஒருதடவை கேட்கினும் (அந்த சாதுக்களின் சேர்க்கையை) விடச்சத்தி பெருன். 11

இத்துணை மகிமை வாய்ந்த கிருஷ்ண பகவானிடம், தரிசனம் ஸ்பரிசனம், சம்பாஷணை, சயனம், ஆசனம், போஜனம் இவைகளால் மனதைச் செலுத்திய குந்தியின் குமாரர்கள் எவ்விதம் அவர் பிரிவதைச் சகிப்பார்கள். 12

---

‡ யுயுத்சு என்பவன், திருதராஷ்டிரருக்கு வேசியிட முண்டானவன்.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍇𑌽𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑍈𑌰𑌕𑍍𑌷𑍈𑌸𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ।
𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌸𑌮𑍍𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌚𑍇𑌲𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹 ॥ 13

𑌨𑍍𑌯𑌰𑍁𑌨𑍍𑌧𑌨𑍍𑌨𑍁𑌦𑍍𑌗𑌲𑌦𑍍𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌮𑍌𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌸𑍁𑌤𑍇 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌗𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑍋𑌽𑌭𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ 14

𑌮𑍃𑌦𑌙𑍍𑌗 𑌶𑌙𑍍𑌖 𑌭𑍇𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍀𑌣𑌾 𑌪𑌣𑌵 𑌗𑍋𑌮𑍁𑌖𑌾𑌃 ।
𑌧𑍁𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑌕 𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌨𑍇𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌯𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥ 15

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌶𑌿𑌖𑌰𑌾𑌰𑍂𑌢𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ।
𑌵𑌵𑍃𑌷𑍁𑌃 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌃 ॥ 16

𑌸𑌿𑌤𑌾𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑌾𑌮𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌰𑌤𑍍𑌨𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌗𑍁𑌡𑌾𑌕𑍇𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌹 ॥ 17

𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑌃 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌯𑌕𑌿𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑍇 ।
𑌵𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑍈 𑌰𑍇𑌜𑍇 𑌮𑌧𑍁𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌥𑌿 ॥ 18

சிநேகத்தால் கட்டுப்பட்ட அவர்கள் யாவரும் பகவானை அனுசரித்த மனமுடையவர்களாயிருந்தும் இமை கொட்டா நாட்டங்களால் கிருஷ்ணனைப் பார்த்துக் கொண்டு அங்கங்கே கிருஷ்ணனுடைய சமீபத்திலேயே சஞ்சரித்தார்கள். 13

உறவினர்களாகிய சுபத்திரை முதலியவர்கள், தேவகீ நந்தனன் கிருகத்தினின்று புறப்படும் போது மிகுந்த அன்பால் ததும்பும் கண்ணீரை அமங்களம் வேண்டாமெனக் கருதி அடக்கிக் கொண்டார்கள். 14

மிருதங்கம் சங்கம் பேரீ, வீணை, பணவம், கோமுகம், சற்சரீ ஆனகம் கண்டை துந்தபி முதலிய வாத்தியங்கள் ஏக காலத்தில் முழங்கின. 15

குருவம்சத்து ஸ்திரீகள், கிருஷ்ணனைப் பார்க்க விருப்பங்கொண்டு உப்பரிகைகளி லேறி அன்பு வெட்கம் இவைகளுடனும் புன்னகை கொண்ட பார்வையுடனும் (கிருஷ்ணன் மீது) புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். 16

பிரீதியுள்ள (1) குடாகேசன் என்பவன் இரத்தின மயமான தண்டமுடையதும் முத்துச் சரங்களால் அலங்கார முள்ளதுமாகிய வெண்கொடையை மிகவும் அன்புள்ள கிருஷ்ணனுக்குப் பிடித்தான். 17

உத்தவர் சாத்தியகி இருவரும் மிகவும் ஆச்சரிய முள்ள சாமரங்களை விசினார்கள். மதுதேசங்களுக்குப் பதியாகிய கிருஷ்ணன் வழிநெடுகப் புஷ்பமாரி பொழிய விளங்கினர். 18

---

(1) குடாகேசன் என்றால் அர்ச்சுனன்.' குடாகை=நித்திரை; அதைஜயித்தவன் அல்லது வக்ரமான கேசங்க ளுடையவன் எனப்படும்.

அஶ்ரூயந்தாஶிஷஸ் ஸத்யாஸ் தத்ர தத்ர த்விஜேரிதா: ।
நாநுரூபாநுரூபாஶ்ச நிர்குணஸ்ய குணாத்மந: ॥ 19

அந்யோந்யமாஸீத் ஸஞ்ஜல்ப உத்தமஶ்லோகசேதஸாம் ।
கௌரவேந்த்ரபுரஸ்த்ரீணாம் ஸர்வஶ்ருதிமநோஹர: ॥ 20

ஸ வை கிலாயம் புருஷ: புராதநோ
ய ஏக ஆஸீதவிஶேஷ ஆத்மநி ।
அக்ரே குணேப்யோ ஜகதாத்மநீஶ்வரே
நிமீலிதாத்மந்நிஶி ஸுப்தஶக்திஷு ॥ 21

ஸ ஏவ பூயோ நிஜவீர்யசோதிதாம்
ஸ்வஜீவமாயாம் ப்ரக்ருதிம் ஸிஸ்ருக்ஷதீம் ।
அநாமரூபாத்மநி ரூபநாமநீ
விதித்ஸமாநோऽநுஸஸார ஶாஸ்த்ரக்ருத் ॥ 22

ஸ வா அயம் யத்பதமத்ர ஸூரயோ
ஜிதேந்த்ரியா நிர்ஜிதமாதரிஶ்வந: ।

நிர்க்குண சுவரூபனுக்குத் தகாதவைகளும் ஸகுண சுவரூபனுக்குசிதமான வகைளும் ஸத்தியமானவைகளுமான ஆசீர்வாத மொழிகளும் கேட்கப்பட்டன.

உத்தம சுலோகனிடம் மனதைச் செலுத்திய புருவம்ச சிரேஷ்டனுகிய பாண்டு நந்தனனுடைய பட்டணத்து ஸ்திரீகள் எல்லோருடைய செவியையும் மனதையும் அபகரிக்கும்படி ஒருவர்க் கொருவர் பேசிக் கொண்டார்கள். 20

எந்தப் பகவான் (சத்துவமுதலிய) குணங்களின் க்ஷோபத்திற்கு முன் உலகங்களுக்கு ஆத்துமாவாகிய ஈசுவரன் (ஜீவன்) மறைந்த சுவரூப முள்ளவனுயிருந்த போது (ஜீவனுக்குபாதியாகிய சத்துவ முதலிய * குணங்களின்) சக்திகள் லயமடைந்த சமயத்தில் பிரபஞ்ச மற்ற (தன்) சுவரூபத்தில் புராணராகவும் ஒருவராகவும் இருந்தனரோ அந்தப் புருஷன் தான் இந்த கிருஷ்ணன்.

நாமரூபங்களற்ற ஜீவனுக்கு நாமரூபங்களைச்செய்ய விரும்பியவரும் சாஸ்திரங்களைக் கற்பித்தவருமாகிய அந்தப் புராண புருஷனை தன்கால சக்தியால் பிரேரணை செய்யப் பட்டவளும் தன் அம்சமாகிய ஜீவன்களை மோகிக்கச் செய்கிறவளும் (ஆகையால்) சிருஷ்டி செய்ய விரும்பியவளு மாகிய மாயையை மறுபடியும் அனுசரித்தார். 22

இந்திரியங்களை ஜயித்தவர்களும் வாயுவை அடக்கியவர்களு மாகிய பக்திமான்கள் பக்திப் பெருக்கத்தால், நிர்மலமான மனதால் எந்தப்புராண புருஷனு

---

* பிரத்தியக்ஷ ஈசனுகையால் இவரைக் கண்டு மோகமடைவது ஆச்சரிய மல்ல என்பது கருத்து.

𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌕𑌲𑌿𑌤𑌾𑌮𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾
𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 ॥ 23

𑌸 𑌵𑌾 𑌅𑌯𑌂 𑌸𑌖𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑍀𑌤𑌸𑌤𑍍𑌕𑌥𑍋
𑌵𑍇𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌯 𑌏𑌕 𑌈𑌶𑍋 𑌜𑌗𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾
𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇 ॥ 24

𑌯𑌦𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌤𑌮𑍋𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌾
𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌷 𑌹𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌲 ।
𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌦𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌶𑍋
𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌦𑌧𑌦𑍍𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌯𑍁𑌗𑍇 ॥ 25

𑌅𑌹𑍋 𑌬𑌤 𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑍍𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌯𑌦𑍋𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍
𑌅𑌹𑍋 𑌅𑌲𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌮𑌧𑍋𑌰𑍍𑌵𑌨𑌮𑍍 ।
𑌯𑌦𑍇𑌷 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌮𑍃𑌷𑌭𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾
𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌚𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑍇𑌨 𑌚𑌾𑌞𑍍𑌚𑌤𑌿 ॥ 26

டைய சுவரூபத்தை (அல்லது பாதத்தை) தரிசிக்கிறார்களோ, அவர்தான் இவர். இது நிச்சயம். இவர்(நம்முடைய) புத்தியைச் சோதிக்கத் தகுதியானவர்; (யோகம் முதலியவைகள்) தகுதியாகா. 23

ஓ! தோழி! ஒருவனாகிய ஈசுவரன் தன்னுடைய விளையாட்டால் பிரபஞ்சத்தை ஸிருஷ்டி செய்கிறார். பரிபாலிக்கிறார். சம்ஹரிக்கிறார். அந்தப் பிரபஞ்சத்தில் தான் பற்றுதலடைகிறதில்லை என்று வேதமோதும் வித்துவான்களால் வேதங்களிலும் இரகசியமான ஆகமங்களிலும் கானம் செப்பப்படுகிற புராண புருஷர் இந்த கிருஷ்ணன் தான். 24

அரசர்கள் அஞ்ஞானம் மிகுந்த புத்தியுடன் அதருமமாக நடந்து வரும்பொழுது இந்தப் பகவான்(உலகத்தின்) நன்மைக்காக ஒவ்வொரு சமயதிலும் சுத்தசத்துவசுவரூபத்தால், வர்ணாச்சிரம தருமம், ஐசுவரியம், சத்தியப்பிரஞ்ஞன் என்றதன்மை, உண்மை யுபதேசித்தல், தயை, கீர்த்தி இவைகளைப் பிரகாசப் படுத்துகிறார். 25

ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்!! யதுகுலம் மிகவும் சிலாக்கியமானது. மிகவும் ஆச்சரியம்! மதுவனம் மிகவும் புண்ணிய மானது. ஏனெனில், சிரவணம் செய்பவர்களுக்கு மிகப் பிரீதியைக் கொடுக்கும் கீர்த்தியுடையவரும் புருஷோத்தமருமாகிய பகவான் அவதாரம் செய்ததாலும் சஞ்சரிப்பதாலும் பெருமைப் படுத்துகிறாரல்லவா? 26

𑌅𑌹𑍋 𑌬𑌤 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌶𑌸𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑌰𑍀
𑌕𑍁𑌶𑌸𑍍𑌥𑌲𑍀 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌯𑌶𑌸𑍍𑌕𑌰𑍀 𑌭𑍁𑌵𑌃 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌷𑌿𑌤𑌂
𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌮 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ॥ 27

𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌹𑍁𑌤𑌾𑌦𑌿𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃
𑌸𑌮𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌪𑌾𑌣𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌖𑍍𑌯𑌧𑌰𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍
𑌵𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑌂𑌮𑍁𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍𑌯𑌦𑌾𑌶𑌯𑌾𑌃 ॥ 28

𑌯𑌾 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌶𑍁𑌲𑍍𑌕𑍇𑌨 𑌹𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌵𑌰𑍇
𑌪𑍍𑌰𑌮𑌥𑍍𑌯 𑌚𑍈𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑍍𑌹𑌿 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌣𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬𑌾𑌮𑍍𑌬𑌸𑍁𑌤𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌪𑌰𑌾
𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌹𑍃𑌤𑌾 𑌭𑍌𑌮𑌵𑌧𑍇 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃 ॥
𑌏𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌵𑌮𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑌪𑍇𑌶𑌲𑌂
𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌬𑌤 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇 ।
𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍
𑌨 𑌜𑌾𑌤𑍍𑌵𑌪𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍 ॥ 29-30

துவாரகையானது சுவர்க்கலோகம் சிறந்தது என்ற மகிமையை அவமதிக்கக் கூடியது. பூமிக்குப் புண்ணியத்தையும் கியாதியையும் விருத்திசெய்யக் கூடியது. மிகவும் ஆச்சரியம்! அந்த துவாரகை யிலுள்ள பிரஜைகள் (தங்களை) அனுக்கிரகிப்பதற்குச் செய்யும் புன்னகையுடன் கூடிய பார்வையுள்ள வரும் தங்களைக் காப்பவருமாகிய கிருஷ்ணனை எப்போதும் பார்க்கிறார்கள். 27

இந்தக் கிருஷ்ணன் பாணிக்கிரகணம் செய்து கொண்ட பத்தினிகள் (ஜன்மாந்தரத்தில்) விருதம், ஸ்நானம், ஹோமம் முதலிய தருமங்களைச் செய்து இந்த ஈச்வரனைப் பூஜித் திருக்கிறார்கள். ஏசகி! கோப ஸ்திரீகள் எந்த அதராமிருதத்தைப் பானம்செய்ய வேண்டுமென்று மோக மடைந்தார்களோ அந்த அதரா மிருதத்தைப் பத்தினிகள் அடிக்கடி யல்லவா பானம் செய்கிறார்கள். 28

வீரியத்தையே சுல்க(கன்னிகைகளுக்குக்கொடுக்கும்திரவியம்) மாகவுடைய கிருஷ்ணன், சுயம்வரத்தில் பலசாலிகளாகிய சிசுபாலன் முதலியவர்களை ஜயித்து அபகரித்த பிரத்யும்னனைப் புத்திரனாக உடைய ஜாம்பவதி முதலிய ஸ்திரீகள், நரகாசுரனை வதம்செய்தபோது ஆயிரக்கணக்காக அபகரிக்கப்பட்ட ஸ்திரீகள் இவர்கள் யாவரும் சுவதந்திரத் தன்மையற்றதும் பரிசுத்த மில்லாதது மாகிய தங்களுடைய ஜன்மத்தை ஒழித்தார்கள். ஏனெனில் தங்களுக்குப் பதியாகிய புண்டரீகாக்ஷன் (பாரிஜாத புஷ்பங்கொண்டு வருவதுமுதலிய) காரியங்களால் ஆனந்த மளித்துக்கொண்டு ஒரு சமயமும் அந்த ஸ்திரீகளின் கிருகத்தினின்று வெளிப் புறப்படுவ தில்லையல்லவா? ஆச்சரியம்! 29-30

॥ 𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸 𑌗𑌿𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍 𑌸𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌯𑌯𑍌 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ 31

𑌅𑌜𑌾𑌤𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌪𑍃𑌤𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍋𑌪𑍀𑌥𑌾𑌯 𑌮𑌧𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌃 ।
𑌪𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌂𑌕𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌿𑌣𑍀𑌮𑍍 ॥ 32

𑌅𑌥 𑌦𑍂𑌰𑌾𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍌𑌰𑌿𑌃 𑌕𑍌𑌰𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌰𑌹𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑌂𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌢𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌨𑌗𑌰𑍀𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ 33

𑌕𑍁𑌰𑍁𑌜𑌾𑌂𑌗𑌲𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍂𑌰𑌸𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑌾𑌨𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌾𑌨𑌥 ॥ 34

𑌮𑌰𑍁𑌧𑌨𑍍𑌵𑌮𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌸𑍌𑌵𑍀𑌰𑌾𑌭𑍀𑌰𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌨𑍍 ।
𑌆𑌨𑌰𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑍋𑌪𑌾𑌗𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌹𑍋 𑌮𑌨𑌾𑌗𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ 35

ஸ்ரீ சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

அந்த முகுந்தன், இம்மாதிரி புகழும் அந்தப் பட்டணத்து ஸ்திரீகளின் மொழிகளைப்புன்னகையுடன் கூடிய பார்வையால் கொண்டாடிச் சென்றார். 31

அஜாத சத்ருவாகிய தருமபுத்திரர் மதுவென்ற அசுரனைச் சங்காரம் செய்த கிருஷ்ணனை இரக்ஷிப்பதற்காக சத்துருக்களிடம் சந்தேகங் கொண்டு சினேகத்தால் *நான்கு அங்கமுடைய சேனையை அனுப்பினர். 32

பிறகு சௌரியாகிய ஹரியானவர் அத்தியந்த நண்பர்களும் பிரிவாற்றாமையால் துன்ப முறுவோரும் வெகுதூரம் வந்தவர்களுமாகிய கௌரவர்களை நிறுத்தி விட்டுத் தன்னகரம் சென்றார். 33

ஓ சௌனக முனிவரே! குருதேசம், ஜாங்கலம், பாஞ்சாலம், சூரசேனம், யமுனைக் கரையிலுள்ள தேசங்கள், பிரமாவர்த்தம், குருக்ஷேத்திரம், மத்ஸிய தேசங்கள், ஸாஸ்வதி நதிக்கரையிலுள்ள தேசங்கள், ஜலமில்லாத பிரதேசங்கள், இவைகளைக் கடந்து, குதிரைகள் களைப்படைந்தமையால் பிரபுவாகிய கிருஷ்ணன் ஸௌவிர தேசங்கள் ஆபிரதேசம் ஸிந்துதேசம் ஆனர்த்த தேசங்கள் இவைகளை மெதுவாகக் கடந்தார். 34-35

---

* இரதம் யானை குதிரை பதாதி இவை நான்கும் அங்கமெனப்படும்.

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑌃 ।
𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌭𑍇𑌜𑍇 𑌦𑌿𑌶𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌗𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌗𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥ 36

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌦𑌶𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌆𑌨𑌰𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸 𑌉𑌪𑌵𑍍𑌰𑌜𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌨𑌪𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌨𑍍 ।
𑌦𑌧𑍍𑌮𑍌 𑌦𑌰𑌵𑌰𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌂 𑌶𑌮𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 ॥ 1

𑌸 𑌉𑌚𑍍𑌚𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌧𑌵𑌳𑍋𑌦𑌰𑍋 𑌦𑌰𑍋
𑌽𑌪𑍍𑌯𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌶𑍋𑌣𑌶𑍋𑌣𑌿𑌮𑌾 ।
𑌦𑌾𑌧𑍍𑌮𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌕𑌰𑌕𑌞𑍍𑌜𑌸𑌮𑍍𑌪𑍁𑌟𑍇
𑌯𑌥𑌾𑌬𑍍𑌜𑌖𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌕𑌲𑌹𑌂𑌸 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌨𑌃 ॥ 2

கிருஷ்ண பகவான் அங்கங்குள்ளவர்களிடம் பூஜை பெற்றுச் சாயங் காலம் மேற்றிசையை அடைந்தார். அப்பொழுது ஆகாயத்தி லிருக்கும் சூரியன் புன லுக்குட் புகுந்தான் (அஸ்தமன மானுன்). 36

10-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

11-வது அத்தியாயம்.

சூதபுராணிகர் கூறுகிறுர்.

அந்த வாசுதேவன்! சகலவளமும் நிறையப்பெற்றதும் தனக்குச் சொந்த மானதுமாகிய ஆனர்த்த தேசங்களின் சமீபத்தில் செல்லும்போது, அங்குள்ள வர்களின் துக்க சமனம் செய்கிறவர்போல் சங்கத்தொனி செய்தார். 1

அந்த சங்கம் நடுவில் வெண்மை நிறமுடைய தாயினும் தாமோதரன் ஊதும்போது அவருடைய உதடுகளின் சிவப்பால், சிவந்த வர்ண முடையதாகி அந்தப் பகவா னுடைய கரகமலத்தின் மத்தியில் பிரகாசிக்கும் போது செந்தாம ரைக் கூட்டத்தில் உரத்துச்சத்தஞ் செய்து கொண்டிருக்கும், இராஜஹம்ஸம் போல் விளங்கிற்று. 2

𑌤𑌮𑍁𑌪𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌨𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌭𑌯𑌭𑌯𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌯𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌲𑌾𑌲𑌸𑌾𑌃 ॥ 3

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌨𑍀𑌤𑌬𑌲𑌯𑍋 𑌰𑌵𑍇𑌰𑍍𑌦𑍀𑌪𑌮𑌿𑌵𑌾𑌦𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌲𑌾𑌭𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑌾 ॥

𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑌮𑍁𑌖𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍁𑌰𑍍𑌹𑌰𑍍𑌷𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌯𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌾 ।
𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌮𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑌮𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌭𑌕𑌾𑌃 ॥ 4 - 5

𑌨𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮 𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌥 𑌸𑌦𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌂
𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑌵𑍈𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑍍𑌯𑌸𑍁𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌮𑌿𑌹𑍇𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌂
𑌨 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ॥ 6

𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨
𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌽𑌥 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾 ।
𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍍𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌚 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌨𑍋 𑌬𑌭𑍂𑌵𑌿𑌮 ॥ 7

𑌅𑌹𑍋 𑌸𑌨𑌾𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌮 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍂𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ।

உலகத்திற்குப் பயத்தைக்கொடுக்கும் அரக்கர்களுக்கும் பயத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய அந்தச் சத்தத்தைச் செவியுற்ற பிரஜைகள் யாவரும் பிரபுவைத் தரிசிக்க வேண்டுமென்ற ஆவலுடன் எதிர்கொண்டு வந்தார்கள். 3

அங்குக் காணிக்கை கொண்டுவந்து சூரியனுக்குத் தீபம் கொடுப்பதுபோல் பிரயத்தினத்துடன் பூஜித்து ஆனந்தானுபவத்தால் எப்போதும் பூர்ணகாமனும் ஆத்மாராமனும் எல்லாருக்கும் சுகிருத்தாகிய வனும் காப்பாற்றுகிற வனுமாகிய பகவானைப் பார்த்து பிரீதியால் விகசித்த முகமுடையவர்களாகி, குழந்தைகள் தந்தையிடம் கூறுவதுபோல் கூறுகிறார்கள். 4-5

ஓ நாத! பிரமன், சனகாதிகள், இந்திரன் இவர்களால் வணங்கப் படுவதும் இந்தச் சம்சாரத்தில் மிகுந்த சுகத்தை விரும்பியவர் களுக்குப் பராயணமானதுமாகிய உம்முடைய பாத கமலத்திற்கு நாங்கள் வந்தனம் செய்கிறோம். நீர் பிரமன் முதலியவர்களுக்கும் பிரபுவாகிறீர். தங்களுக்குக் காலனும் பிரபுவாக மாட்டானல்லவா? 6

ஓ விச்வபாவன! நீர் எங்களுடைய நன்மையின் பொருட்டு அனுக்கிரகிக்க வேண்டும். எங்களுக்கு நீர் ஆத்மா! அந்தரங்க சுகிருத்தானவர், பிதா, பாலிக்கிறவர். சற்குரு, பரதெய்வம், தங்களை நாங்கள் அனுசரித் திருப்பதால் கிருதார்த்தர்களானோம். 7

ஆச்சரியம்! நாங்கள் தங்களால் நாதனுடையவர்களானோம். (எனெனில்) சுவர்க்கத்தில் வசிப்பவர் களுக்கும் கிட்டாத தரிசன மகிமையுடையதும், அன்-

ப்ரேமஸ்மிதஸ்நிக்³த⁴நிரீக்ஷணாநநம்
பஶ்யேம ரூபம் தவ ஸர்வஸௌப⁴க³ம் ॥ 8

யர்ஹ்யம்பு³ஜாக்ஷாபஸஸார போ⁴ ப⁴வாந்
குரூந் மதூ⁴ந் வாத² ஸுஹ்ருத்³தி³த்³ருக்ஷயா ।
தத்ராப்³த³கோடிப்ரதிம: க்ஷணோ ப⁴வேத்
ரவிம் விநாக்ஷ்ணோரிவ நஸ்தவாச்யுத ॥ 9

॥ ஸ்ரீ ஸூத உவாச ॥

இதி சோதீ³ரிதா வாச: ப்ரஜாநாம் ப⁴க்தவத்ஸல: ।
ஶ்ருண்வாநோऽநுக்³ரஹம் த்³ருஷ்ட்யா விதந்வந் ப்ராவிஶத்புரீம் ॥

மது⁴போ⁴ஜத³ஶார்ஹார்ஹகுகுராந்த⁴கவ்ருஷ்ணிபி⁴: ।
ஆத்மதுல்யப³லைர்கு³ப்தாம் நாகை³ர்போ⁴க³வதீமிவ ॥

பார்ந்த புன்னகையுடன் கூடிய சிநேகப் பார்வையுடைய முகமுமுள்ளதும் அவயவமெல்லா வற்றிலும் மனோஞ்ஞ மானதுமாகிய உமது திருவுருவத்தைத் தரிசிக்கிறோ மல்லவா ? 8

ஓ அச்சுத! ஓ அம்புஜாட்ச!(தாமரைக் கண்ண) நீர் எங்களைவிட்டு, பந்துக் களைப்பார்க்க வேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் குரு க்ஷேத்திரத்திற்காவது மதுரா புரிக்காவது சென்றால், அப்பொழுது சூரியனில்லா விடில் நேத்திரம் குருட்டுத் தன்மையை யடைவதுபோல், தங்களைச்சார்ந்த எங்களுக் கேற்படும் ஒரு கணப் போது கோடிவருஷம் போல் ஆகும். 9

சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

பக்தர்களைப் பரிபாலிக்கும் பகவான் பிரஜைகள் கூறும் சொற்களைக் கேட்டு பார்வையால் அவர்களுக் கனுக்கிரகம் செய்துகொண்டு தனக்குச் சமமான பல முள்ள,மது, போஜன், சார்கதேசத்தவர் அர்கதேசத்தவர், குரு வம்சத்தவர் அந்தக தேசத்தவர், விருஷ்ணிகள் இவர்களால், சர்ப்பங் களால் காக்கப்படும் போகவதி போல் காக்கப் படுவதும் ருதுக்களி லெல்லாமுள்ள மலர்கள் முதலிய விபவங்களை யுடையதும் புண்ணிய விருக்ஷங்கள் லதா கிருகங்கள் இவைகளை யுடைய * உத்தியானவனம். § உபவனம் ¶ ஆராமம் இவைகள் சூழப் பெற்ற தும் தாமரை ஓடைகளினால் அழகினை யுடையதும் நகரக் கோட்டை வாயில்களி லும் வீட்டு வாயில்களிலும் உற்சவத்தின் பொருட்டு கட்டப்படும் தோரண அலங்

---

* உத்தியானவனம் - பலனை முக்கியமாக உடையது.

§ உபவனம் - புஷ்பத்தை முக்கியமாகக் கொண்டது.

¶ ஆராமம் - கிரீடிப்பதற் குரியவனம்.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍁𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌭𑌵𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌲𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍈𑌃 ।
𑌉𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍋𑌪𑌵𑌨𑌾𑌰𑌾𑌮𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌕𑌰𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ॥
𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍌𑌤𑍁𑌕𑌤𑍋𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌧𑍍𑌵𑌜𑌪𑌤𑌾𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍈𑌰𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑌾𑌤𑌪𑌾𑌮𑍍 ॥
𑌸𑌂𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑌹𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌰𑌥𑍍𑌯𑌾𑌪𑌣𑌕𑌚𑌤𑍍𑌵𑌰𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌜𑌲𑍈𑌰𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌫𑌲𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌂𑌕𑍁𑌰𑍈𑌃 ॥
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌦𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌤𑌫𑌲𑍇𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌅𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍈𑌰𑍍𑌬𑌲𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌧𑍂𑌪𑌦𑍀𑌪𑌕𑍈𑌃 ॥ 10-15

𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌨𑌾𑌃 ।
𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌶𑍍𑌚𑍋𑌗𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌮𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑍁𑌦𑍇𑌷𑍍𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬𑍋 𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑌵𑌤𑍀𑌸𑍁𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌷𑌵𑍇𑌗𑍋𑌚𑍍𑌛𑌶𑌿𑌤𑌶𑌯𑌨𑌾𑌸𑌨𑌭𑍋𑌜𑌨𑌾𑌃 ॥

𑌵𑌾𑌰𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌸𑍁𑌮𑌂𑌗𑌲𑍈𑌃 ।
𑌶𑌂𑌖𑌤𑍂𑌰𑍍𑌯𑌨𑌿𑌨𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌘𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌚𑌾𑌦𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌜𑍍𑌜𑌗𑍍𑌮𑍂𑌰𑌥𑍈𑌰𑍍𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌾𑌗𑌤𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌸𑌾𑌃 ॥ 16-18½

காரங்களை உடையதும் விசித்திரமான † துவஜங்கள் ‡ பதாகைகள் இவைகளால் உள்ளே வெயில் புகாமல் தடுக்கப் பெற்றதும், நன்கு சோதிக்கப் பட்ட இராஜவீதிகள், மற்றுமுள்ள வீதிகள், கடைத் தெருக்கள், ¶ அங்கணங்கள் இவைகளை உடையதும், வாசனை கலந்த நீர் தெளிக்கப் பெற்றதும், கனிகள், புஷ்பங்கள் அக்ஷதங்கள் அரும்புகள் இவைகள் இறைக்கப் பெற்றதும் தயிர் அக்ஷதங்கள், கனிகள், கரும்புகள் பூர்ண கும்பங்கள் பலிகள் தூபதீபங்கள் இவைகளால் அலங்கரிக்கப் பட்ட வீடுகளை யுடையது மாகிய துவாரகையில் பிரவேசித்தார். 10-15

ஓ சௌனக முனிவரே! மகாமனஸ்வியாகிய வசுதேவர் அக்ரூரர், உக்ரசேனர், ஆச்சரியமான பராக்கிரம முடைய பலராமர், பிரத்யும்னன், சாருதேஷ்ணன் ஸாம்பன், கதன் முதலியவர்கள் யாவரும் மிகுந்த அன்பிற்குரிய கிருஷ்ணன் வருகிறான் என்பதைச் செவியுற்று, அதனால் உண்டான சந்தோஷத்தின் மிகுதியால் சயனம், ஆசனம், போஜனம், இவைகளைத் தள்ளி சிறந்த யானைகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு மங்கள வஸ்துக்களுடன் கூடிய அந்தணர்களுடனும் சங்கு, தூரியம் முதலிய வாத்திய முழக்கத்துடனும் வேத கோஷத்துடனும் ஆதரவும் அன்பின் மிகுதியா லுண்டான பரபரப்பு முடையவராய் இரதங்களுடன் எதிர்கொண்டுவந்தார்கள். 16-18½

† துவஜங்கள் - வீரசின்ன முள்ளவை.

‡ பதாகைகள் - ஜயங்கொடுக்கும் யந்திரங்கள்

¶ அங்கணங்கள் - வாசல் என்றமுற்றம்.

𑌵𑌾𑌰𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌤𑌶𑍋 𑌯𑌾𑌨𑍈𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑌾𑌃 ।
𑌲𑌸𑌤𑍍𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌤𑌕𑌪𑍋𑌲𑌵𑌦𑌨𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ 19

𑌨𑌟𑌨𑌰𑍍𑌤𑌕𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌸𑍂𑌤𑌮𑌾𑌗𑌧𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑌃 ।
𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌚𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥ 20

𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍌𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌦𑌧𑍇 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑌨𑌾𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌕𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 ।
𑌆𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌶𑍍𑌵𑌪𑌾𑌕𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌭𑌿𑌮𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ 22

𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌦𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌵𑌿𑌰𑍈𑌰𑌪𑌿 ।
𑌆𑌶𑍀𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑌮𑍍 ॥ 23

ஒளி பொருந்திய குண்டலங்கள் விளங்கும் கன்னமும் அதனால் அழகுவாய்ந்த முகமுமுடைய * உத்தம வேசிகள் அந்த கிருஷ்ணனைத் தரிசிக்க விரும்பி உற்சாகத்துடன் வாகனங்களின் மீதேறி நூற்றுக் கணக்காக (எதிர்கொண்டு) வந்தார்கள். 19½

(1) நடர்கள், (2) நர்த்தனக் காரர்கள், (3) கந்தர்வர்கள், (4) சூதர்கள், (5) மாகதர்கள், (6) வந்திகள் யாவரும் உத்தம சுலோகனுடைய அற்புதமான சரித்திரங்களைக் கானம் செய்கிறார்கள். 20½

† அப்பொழுது பிரபுவாகிய கிருஷ்ண பகவான் தன்னை யனுசரித்தவர்களாகிய நகரத்தார்களுடனும் உறவினர்களுடனும் விதிப்படி சேர்ந்து தலையாலும் வாக்கினாலும் வந்தனம் செய்தும் பின் ஆலிங்கனம் செய்தும் கையால் ஸ்பரிசித்தும் புன்னகை செய்தும் கண்ணோக்கியும் சமாதானம் செய்தார். நாய் மாம்சம் தின்னும் சண்டாளர்களுக்கும் விரும்பிய வைகளைக் கொடுத்துக் கௌரவப் படுத்தினார். 21-22½

கிருஷ்ணபகவான், பத்தினிகளுடன் கூடிய குருமார்கள், அந்தணர்கள், பெரியோர்கள், மற்றுமுள்ள வந்திகள் இவர்கள் ஆசீர்வதிக்க நகரத்தில் பிரவேசித்தார். 23½

---

* உத்தம வேசிகள் - நர்த்தனம் செய்பவர்கள்.

(1) நடர்கள் - சிருங்காரம் முதலிய நவரஸங்களையும் அபிநயிப்பதில் சாமர்த்திய முள்ளவர்கள்.

(2) நர்த்தனக் காரர்கள் - தாளம்முதலியவைகளை அனுசரித்து நர்த்தனம்செய்பவர்கள்.

(3) கந்தர்வர்கள் - பாடுகிறவர்கள்.

(4) சூதர்கள் - பிராசீன வரலாறை யுரைப்பவர்கள்.

(5) மாகதர்கள் - பரம்பரையைக் கொண்டாடுகிறவர்கள்.

(6) வந்திகள் - சமயோசித மாகப் பேசும் நிர்மலமான அறிவுடையவர்கள்.

† அவரவர் கௌரவத் திற்குத் தக்கபடி வந்தனம் செய்தார் என்பது கருத்து.

ராஜமார்க³ம் க³தே க்ருஷ்ணே த்³வாரகாயாம் குலஸ்த்ரிய: |
ஹர்ம்யாண்யாருருஹுர்விப்ராஸ்ததீ³க்ஷணமஹோத்ஸவா: ‖ 24

நித்யம் நிரீக்ஷமாணானாம் யத³பி த்³வாரகௌகஸாம் |
ந வித்ருப்யந்தி ஹி த்³ருஶ: ஶ்ரியோ தா⁴மாங்க³மச்யுதம் ‖

ஶ்ரியோ நிவாஸோ யஸ்யோர: பானபாத்ரம் முக²ம் த்³ருஶாம் |
பா³ஹவோ லோகபாலானாம் ஸாரங்கா³ணாம் பதா³ம்பு³ஜம் ‖ 26

ஸிதாதபத்ரவ்யஜனைருபஸ்க்ருத:
ப்ரஸூனவர்ஷைரபி⁴வர்ஷித: பதி² |
பிஶங்க³வாஸா வனமாலயா ப³பௌ⁴
க⁴னோ யதா²ர்கோடு³பசாபவைத்³யுதை: ‖ 27½

ப்ரவிஷ்டஸ்து க்³ருஹம் பித்ரோ: பரிஷ்வக்த: ஸ்வமாத்ருபி⁴: |
வவந்தே³ ஶிரஸா ஸப்த தே³வகீப்ரமுகா² முதா³ ‖ 28½

ஓ அந்தணர்களே! கிருஷ்ணன் துவாரகையில் இராஜவீதி வந்தவுடன் குலஸ்திரீகள் அந்த கிருஷ்ணனுடைய தரிசனத்தை மகோற்சவமாக நினைத்து உப்பரிகைகளின் மீதேறினார்கள். 24½

துவாரகையில் வாசம் செய்பவர்கள் இலக்ஷ்மி தேவிக்கு இருப்பிடமான சரீரமுடைய அச்சுதனை எப்போதும் நன்றாய்த் தரிசனம் செய்பவர்களாயினும் அவர்களுடைய நேத்திரங்கள் திருப்தியடையவில்லை. ஏனெனில் பகவானுடைய மார்பு ஸ்ரீதேவிக்கு வாசஸ்தானமாகிறது. (அவருடைய) முகமும் நேத்திரமும் (சௌந்தரியமாகிய அமிருதத்தைப்) பானம் செய்யும் பாத்திரமாகின்றன. (ஈசனுடைய) கைகள் லோக பாலர்களுக்கு வாசஸ்தானமாகின்றன. (முகுந்தனுடைய) சரணாரவிந்தம் பக்தர்களுக்கு இருப்பிடமாகிறது.

வெண்மை நிறமுடைய குடை சாமரங்கள் இவைகளால் உபசரிக்கப் பெற்றவரும் மார்க்கத்தில் புஷ்பமாரி பொழியப் பெற்றவரும் பீதாம்பர மணிந்தவரும் வனமாலையுடன் கூடியவருமாகிய வாசுதேவன் * சூரியன், நக்ஷத்திரங்களுடன் கூடிய சந்திரன், இந்திரனதுவில், மின்னல் இவைகளுடன் கூடிய மேகம்போல் விளங்கினார். 27½

அப்பொழுது கிருஷ்ணன் தாய் தந்தைகளின் கிருகத்தில் பிரவேசித்தார். அங்கு அவரைத் தாய்மார்கள் ஆலிங்கனம் செய்தார்கள். தேவகி முதலிய தாய்மார்களாகிய அவர்கள் எழுவரையும் தலையால் வணங்கினார். 28½

---

* சூரியன் - குடை, நக்ஷத்திரங்கள்-புஷ்பமாரி, சந்திரன் - சாமரம், வனமாலை - இந்திரன்வில், மின்னல்-பீதாம்பரம் இவ்விதம் உபமானித்துக் கொள்க. மேகத்திற்கு மேல் சூரியபிம்பமும், இருபக்கத்தில் இருசந்திரனும், நான்கு பக்கத்திலும் நக்ஷத்திரங்களும் அவைகளின் மத்தியில் இந்திரன் வில்லும் ஸ்திரமான மின்னலும் இருந்தால் அச்சமயம் மேகம் எவ்விதம் விளங்குமோ அவ்விதம் விளங்கினார் என்பது கருத்து.

𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑌙𑍍𑌕𑌮𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌸𑍍𑌨𑍁𑌤𑌪𑌯𑍋𑌧𑌰𑌾𑌃 ।
𑌹𑌰𑍍𑌷𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌸𑌿𑌷𑌿𑌚𑍁𑌰𑍍𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍈𑌰𑍍𑌜𑌲𑍈𑌃 ॥ 29

𑌅𑌥𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌷𑍋𑌡𑌶 ॥ 30

𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍁𑌪𑌾𑌗𑌤𑌂
𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑌮𑌨𑍋𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾𑌃 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌰𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌸𑌨𑌾𑌶𑌯𑌾𑌤𑍍
𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾𑌨𑌨𑌾𑌃 ॥ 31

𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍈𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌭𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾
𑌦𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌰𑍇𑌭𑌿𑌰𑍇 𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑌪𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌰𑌵𑌦𑌮𑍍𑌬𑍁 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃
𑌵𑌿𑌲𑌜𑍍𑌜𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌵𑌰𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌕𑍍𑌲𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥ 32

𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌸𑍌 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌗𑌤𑍋 𑌰𑌹𑍋𑌗𑌤𑌃
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌯𑍁𑌗𑌂 𑌨𑌵𑌂 𑌨𑌵𑌮𑍍 ।

அன்பினுல் பால் பெருகும் கொங்கைகளை யுடைய வர்களும் மகிழ்ச்சியால் தளர்ந்த மனமுடையவர்களுமாகிய அந்த தேவகி முதலியவர்கள் புத்திரனுகிய கிருஷ்ணனை மடிமீதுவைத்து நேத்திரங்களி லுண்டான நீரால் நனைத்தார்கள்.

பிறகு பதினறுபிரத்து நூற்றெட்டுப் பட்டமகிஷிக ளிருந்துவரும் உப்பரிகைகளை உடையதும் மிகவும் சிரேஷ்டமானதும் ஆசிக்கத்தக்க பொருள் யாவற்றையு முடையது மாகிய தன் அரண்மனை சென்ருர். $30\frac{1}{2}$

பட்ட மகிஷிகள் தேசாந்தரம் சென்று வீட்டிற்கு அருகேவந்த தங்கள் கணவனை எட்டிப் பார்த்து மனதில் மிகுந்த உற்சாகமும் வெட்கமுமடைந்த கண்களையும் முகத்தையு முடையவர் களாய் * விருதங்களுடன் ஆசனத்தினின்று விரைவாக எழுந்தார்கள். $31\frac{1}{2}$

கம்பீரமான அபிப்பிராய முடைய அந்தக் காமினிகள் தங்கள் பர்த்தாவை (தரிசனம் செய்வதற்கு முன்) மனதாலும் (தரிசனம் செய்தவுடன்) கண்களாலும் (சமீபத்தில் வந்தவுடன்) புத்திரர்களை எடுத்து ஆலிங்கனம் செய்து கொள்வது போல் இறுகத் தழுவியும் ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டார்கள். ஓ சௌனக முனிவரே! வெட்கமுடைய அந்த விலாசினிகள் பரவசமானமையால் அவர்களுடையவிழிகளினின்று எவ்வளவு அடக்கியும் நில்லாமல் நீர் பெருகிற்று. $32\frac{1}{2}$

இந்தபகவான் அந்தப்பட்டமகிஷிகளுக்குச் சமீபத்திலிருந்தாலும் இரகசியமாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு அவருடைய பாதகமலங்கள் ஒவ்வொரு

---

* விருதங்களாவன - கணவன் தேசாந்தரஞ் சென்றிருக்கும் போது விளையாடல், சரீரத்தை அலங்கரித்துக் கொள்ளல், சபை உற்சவங்களைத் தரிசிப்பது, ஹாஸ்யம், பிறரில்லம் செல்வது முதலியவைகளை விட்டுவிட வேண்டும் என்று யாஞ்ஞவல்கியர் கூறிய படியாம்.

𑌪𑌦𑍇𑌪𑌦𑍇 𑌕𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌮𑍇𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌦𑌾-
𑌚𑍍𑌚𑌲𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌨 𑌜𑌹𑌾𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ 33

𑌏𑌵𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌭𑌾𑌰𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍
𑌅𑌕𑍍𑌷𑍌𑌹𑌿𑌣𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌵𑍈𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌨𑌲𑌂
𑌮𑌿𑌥𑍋𑌵𑌧𑍇𑌨𑍋𑌪𑌰𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑌃 ॥ 34

𑌸 𑌏𑌵𑌂 𑌨𑌰𑌲𑍋𑌕𑍇𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ।
𑌰𑍇𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌰𑌤𑍍𑌨𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾 ॥ 35

𑌉𑌦𑍍𑌦𑌾𑌮𑌭𑌾𑌵𑌪𑌿𑌶𑍁𑌨𑌾𑌮𑌲𑌵𑌲𑍍𑌗𑍁𑌹𑌾𑌸-
𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑌿𑌹𑌤𑍋 𑌮𑌦𑌨𑍋𑌪𑌿 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌪𑌮𑌜𑌹𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾
𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌥𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌕𑍁𑌹𑌕𑍈𑌰𑍍𑌨 𑌶𑍇𑌕𑍁𑌃 ॥ 36

க்ஷணத்திலும் புதிது புதிதாக (தோன்றும்) ஆகுமாதலால் அந்தப் பாதகமலத்தில் எவளுக்குத்தான் பற்றில்லாமற் போகும்? இலக்ஷிமிதேவி சஞ்சல சுபாவமுடையவளாயினும் இந்த ஈசனை எப்போதும் விடுகிறதில்லை. 33½

இவ்விதம் புவிக்குப்பாரமாக ஜன்ம மடைந்தவர்களும் அக்ஷௌகிணிக்கணக்கான சேனைகளுடன் எங்கும் பரவிய மகிமையை உடையவர்களுமாகிய அரசர்களுக்குள் தான் ஆயுதமெடுக்காமலே விரோதத்தை உண்டு பண்ணிப் பின் (காற்றானது மூங்கில்களை ஒன்றுக்கொன்று உராய்ந்து சொள்ளும்படி செய்து தீயை உண்டுபண்ணி அவைகள் எரிந்தபின்பு, ஓய்வதுபோல்) ஒருவர்க்கொருவர் சண்டை நடந்து முடிந்தபின்னர் சமனமடைந்தார். 34½

அந்தப்பகவான் தன் மாயையால் இந்த மானிடப்பிரபஞ்சத்தில் அவதாரம் செய்து ஸ்திரீ ரத்தினங்களின் சமூகத்திலிருந்து பிராகிருத புருஷன் போல் இவ்விதம் ரமித்தார். 35½

* தங்கள்மனதிலுள்ள கம்பீரமான அபிப்பிராயத்தைக்குறிப்பிக்கும் நிர்மலமும் அழகானதுமாகிய மந்தகாசத்தாலும், வெட்கத்தாலும் கடாக்ஷவீக்ஷணத்தாலும் மன்மதனும்மயங்கி மோகமுற்றுத் தன்னுடையபுஷ்பபாணங்களைஎறிந்துவிடச் செய்யும் மகிமை பொருந்திய அந்த உத்தம ஸ்திரீகள், தங்களுடைய விலாசங்களால் கிருஷ்ணனுடைய இந்திரியத்தை க்ஷோபம் செய்யச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். 36½

* ஸ்திரீ ரத்தினங்கள் பரமசிவனையும் மோகிக்கும்படி செய்து அவர் கையில்தரித்த பினாகமென்னும் வில்லை நழுவும்படிசெய்தவர்கள் என்பது ஒரு சாரார் கருத்து.

மந்யதே தமயம் லோகோ ஹ்யஸங்கமபி ஸங்கிநம் ।
ஆத்மௌபம்யேந மநுஜம் வ்யாப்ருண்வாநம் யதோऽபுத: ॥ 37½

ஏததீஸநமீஸஸ்ய ப்ரக்ருதிஸ்தோऽபி தத்குணை: ।
ந யுஜ்யதே ஸதாத்மஸ்தைர்யதா புத்திஸ்ததாஸ்ரயா ॥ 38½

தம் மேநிரேऽபலா மூடா: ஸ்த்ரைணம் சாநுவ்ரதம் ரஹ: ।
அப்ரமாணவிதோ பர்துரீஸ்வரம் மதயோ யதா ॥ 39½

இதி ஸ்ரீபாகவதே ப்ரதமஸ்கந்தே ஏகாதஸோऽத்யாய:.

॥ ஸ்ரீ ஸௌநக: ॥

அஸ்வத்தாம்நோபஸ்ருஷ்டேந ப்ரஹ்மஸீர்ஷ்ணோருதேஜஸா ।
உத்தராயா ஹதோ கர்ப: க்ருஷ்ணேநாஜீவித: புந: ॥

எங்கும் வியாபித்த அந்தப் பகவான் பற்றுதலற்றவராயிருந்தும் அவரை ஜனங்கள் தங்களுக்குச் சமமாகப் பற்றுதலுடையவரென் றெண்ணு கிருர்கள். ஆகையால் இவர்கள் தத்துவ மறியாதவர்களே யாவார்கள். 37½

ஆத்ம சுவரூபத்தை அடைந்த ஆனந்தம் முதலியவைகளோடு அந்த ஆத்ம சுவரூபத்தை ஆசரித்த அறிவு சேராதது போல் பகவான் பிரகிருதியி லிருப்பவராயினும் அந்தப் பிரகிருதியின் குணங்களுடன் சேருவதில்லே. இது தான் ஈசனுக்குள்ள பிரபுத்தன்மை. 38½

அகங்கார விருத்திகள் க்ஷேத்திரஞ்ஞனே சுவாதீனன் என்று நினைப்பது போல் கிருஷ்ண பகவானுடைய மகிமையை யறியாத ஸ்திரீகள் மூடத்தன்மை யால் அவரைத் தங்களுக்கு சுவாதீனன் என்றும் தனிமையில் தங்களே யனுசரிக் கிறவனென்றும் நினைக்கிருர்கள். 39½

11-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

12 - வது அத்தியாயம்.

சௌனக முனிவர் வினவுகிருர்.

ஓ சூதபுராணிகரே! அசுவத்தாமன் விட்ட மிகுதியான தேஜஸுடைய பிரும்ம சிரச் என்ற அஸ்திரத்தால் அடியுண்டு நொந்த உத்தரையின் கர்ப்பம் கிருஷ்ணனல் மறுபடியும் ஜீவனே யடைந்தது (என்றுரைத்தீர்கள்). மகா புத்திசாலியும் மகாத்மாவுமாகிய அந்தப்பரீக்ஷித்து மகாராஜனுடைய உற்பத்தி

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 |
𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 𑌚 𑌯𑌥𑍈𑌵𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌗𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌥𑌾 ‖

𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑍋 𑌗𑌦𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇 |
𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌦𑌾𑌚𑍍𑌛𑍁𑌕𑌃 ‖ 1-3

‖ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃 ‖

𑌅𑌪𑍀𑌪𑌲𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌰𑌾𑌜𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑌦𑍍𑌰𑌞𑍍𑌜𑌯𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 |
𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑍁𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 ‖ 4

𑌸𑌂𑌪𑌦𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌤𑌵𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌮𑌹𑌿𑌷𑍀 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍋 𑌮𑌹𑍀 |
𑌜𑌮𑍍𑌬𑍂𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌯𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌗𑌤𑌮𑍍 ‖

𑌕𑌿𑌂𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌸𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾 |
𑌅𑌧𑌿𑌜𑌹𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌦𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌧𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌰𑍇 ‖ 5-6

𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑌰𑍍𑌭𑌗𑌤𑍋 𑌵𑍀𑌰𑌸𑍍𑌸 𑌤𑌦𑌾 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 |
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌙𑍍𑌕𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 ‖ 7

யையும், செய்கைகளையும், அவ்வரசன் சரீரத்தை விட்டு எவ்விதம் சென்றார் என்பதையும் அவருடைய வினாசத்தையும், சொல்லக்கூடுமெனின் கேட்க விரும்புகிறேன். சிரத்தையுள்ள எங்களுக்குக் கூறவேண்டும் அந்தப் பரீக்ஷித்து மகாராஜனுக்கு சுகப் பிர்மரிஷியல்லவா அறிவை அளித்திருக்கிறார்? 1-3

ஸ்ரீ சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

தரும புத்திரர் பிரஜைகளைத் தந்தைபோல் ஆதரித்துக் கிருஷ்ணனுடைய பாதகமலங்களைச் சேவித்து வந்தமையால் ஆசிக்கத்தக்க வஸ்துக்களெதிலும் ஆசையின்றிப் பரிபாலனஞ் செய்தார். 4

ஓ சௌனக முனிவரே! முகுந்தனிடம் மனதைச் செலுத்திய அந்த யுதிஷ்டிர மகாராஜனுக்கு, தேவர்களும் ஆசிக்கத்தக்க பொருள்கள், யாகங்களைச் செய்வதால் அடையத் தக்க சொர்க்கம் முதலிய உலகங்கள், திரௌபதி முதலிய பட்ட மகிஷிகள், சகோதரர்கள், இந்தப்புவிக்கும் ஜம்பூத்தீவுக்கும் அதிபதியாக இருக்கும் தன்மை, சொர்க்கம் வரையில் பரவிய கீர்த்தி ஆகிய இந்த விஷய சுகங்கள் (1) பசியால் வருந்துபவனுக்கு (புஷ்பம் சந்தனம் முதலிய) மற்ற வஸ்துக்களில் வெறுப்பேற் படுவது போல் சந்தோஷத்தை உண்டாக்காமல் வெறுப்பையே யளித்தன. 5-6

பிருகு வம்சத்திற் பிறந்த சௌனக முனிவரே! தாயின் கர்ப்பத்தை அடைந்திருக்கிறவனும் அஸ்திரத்தின் தேஜஸால் தகிக்கப் படுகிறவனும் வீரனு

---

(1) பசியுள்ளவனுக்கு அன்னத்தில் மட்டும் விருப்பமும் மற்றவைகளில் வெறுப்பும் உண்டாவது போல் தரும புத்திரருக்கு முகுந்தனிடம் விருப்பமும் மற்றவைகளில் வெறுப்பும் உண்டாயிற்று என்பது கருத்து.

𑌅𑌂𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌮𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑌟𑌮𑍌𑌲𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌅𑌪𑍀𑌵𑍍𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑌡𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌸𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ 8
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌬𑌾𑌹𑍁𑌂 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌷𑌤𑌜𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌗𑌦𑌾𑌪𑌾𑌣𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌦𑌿𑌶𑌮𑍍 ॥ 9
𑌪𑌰𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌲𑍍𑌕𑌾𑌭𑌾𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌦𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 ।
𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌗𑌦𑌯𑌾 𑌨𑍀𑌹𑌾𑌰𑌮𑌿𑌵 𑌗𑍋𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ 10
𑌵𑌿𑌧𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌕 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍌 ॥ $10\frac{1}{2}$
𑌵𑌿𑌧𑍂𑌯 𑌤𑌦𑌮𑍇𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌗𑍁𑌬𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥
𑌮𑌿𑌷𑌤𑍋 𑌦𑌶𑌮𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌦𑌧𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌃 । $11\frac{1}{2}$
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑍋𑌦𑌰𑍍𑌕𑍇 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋𑌦𑌯𑍇 ॥
𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌵𑌂𑌶𑌧𑌰𑌃 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍋𑌰𑍍𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌰𑌿𑌵𑍌𑌜𑌸𑌾 । $12\frac{1}{2}$
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌮𑌨𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌧𑍌𑌮𑍍𑌯𑌕𑍃𑌪𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥
𑌜𑌾𑌤𑌕𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑌾𑌚𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 । $13\frac{1}{2}$

மாகிய அந்தப் பரீக்ஷித்து கர்ப்பத்தி லிருக்கும் பொழுது கட்டவிரல் பிரமாண முள்ளவனும் நிர்மலனும் பிரகாசிக்கும் சொர்ண மகுட முடையவனும் சுந்தர ரூபனும் சியாமள வர்ணனும் மின்னற் போன்ற ஆடை யுடுத்தவனும் அச்சுதனும் அழகு வாய்ந்த நான்கு புயங்களை யுடையவனும் உருக்கின தங்கத்தாலமைந்த குண்டல மணிந்தவனும் இரத்தம் போல் சிவந்த நிறமுடைய கண்களுடையவனும் கதை தரித்தவனும் கொள்ளிக் கட்டை (எரிச்ச லில்லாத தீ) போன்ற கதையைத் தனக்கு (பரீக்ஷித்து) நான்கு திசைகளிலும் அடிக்கடி சுழற்றுகிற வனுமாகிய ஒரு புருஷனைக் கண்டான். $7\text{-}9\frac{1}{2}$

தன் கதையால் பிரமசிரச் என்ற அஸ்திரத்தின் தேஜஸை, சூரியன் பனியைப் போக்குவது போல் நிவிருத்தி செய்த அந்தப் புருஷனை பரீக்ஷித்து தன்னருகே பார்த்து, இந்தப் புருஷன் யார் என்று யோசித்தான். $10\frac{1}{2}$

ஊகிக்கத் தகாத மகிமையை உடையவரும் வீரிய முள்ளவரும் தருமத்தைக் காப்பவரும் எங்கும் வியாபித்த வருமாகிய ஹரியானவர், அந்த அஸ்திர தேஜஸ்ஸைப் போக்கிப் பத்துமாதத்துப் பாலன் பார்த்திருக்கும் போதே அந்த கர்ப்பத்திலேயே மறைந்தார். $11\frac{1}{2}$

பிறகு அனுகூலமான கிருகங்களின் உதயத்தையும் மென்மேலும் குணங்களின் அதிகமான தன்மையைக் குறிப்பது மாகிய லக்கினத்தில் பாண்டுவின் வம்சத்தைத் தரிக்கும் பரீக்ஷித்து பாண்டுமகாராஜனை யொத்த பராக்கிரமத்துடன் பிறந்தான். $12\frac{1}{2}$

அன்புள்ள தருமபுத்திர மகாராஜன் தௌம்மியர் கிருபாசாரியர் முதலிய பிராமணர்களைக் கொண்டு பிறந்த இந்த சிசுவுக்குப் புண்ணியாக வாசனம் செய்து ஜாத கருமத்தையும் செய்தார். $13\frac{1}{2}$

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌾𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌸 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌤𑍍 । 14½

𑌤𑌮𑍂𑌚𑍁𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌏𑌷 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌪𑍁𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍌𑌰𑌵𑌰𑍍𑌷𑌭 ।
𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌘𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑍇 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌮𑍁𑌪𑍇𑌯𑍁𑌷𑌿 ॥

𑌰𑌾𑌤𑍋 𑌵𑍋𑌽𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌾𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌬𑍃𑌹𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌵𑌾𑌃 ॥
𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 । 17½

॥ 𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌃 ॥

𑌅𑌪𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌵𑌂𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍀𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥
𑌅𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌶𑌸𑌾 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌵𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 । 18½

தானம் செய்வதற் குரிய பாத்திரம், தேசம், காலம் இவைகளை யறிந்தவராகிய யுதிஷ்டிர மகாராஜன் † புத்திரோற் பத்தியான புண்ணிய காலத்தில் பிராம்மணர் களுக்கு அறுசுவையோடு அன்ன மளித்துச் சொர்ணம், பசு, பூமி, சிறந்த கிராமங்கள், குதிரைகள் இவைகளைத் தானம் செய்தார். 14½

பிராம்மணர்கள் அப்பொழுது சந்தோஷ மடைந்து வணக்கத்துட னிருக்கும் அந்த தருமபுத்திர மகாராஜனை நோக்கி "புருவம்சத்தார்களுக்குள் சிரேஷ்டனாகிய பாண்டுநந்தன! புரு வம்சத்தார்களுக்கு ‡ பிரஜா தந்துவும் பரிசுத்தனுமாகிய இந்த குமாரன், தடைசெய்ய வொண்ணாத தெய்வகதியால் நாசமடைந்தபோது, தங்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்யவேண்டு மென்றே, (ஆசிரித்தவர்களுக்குச்சுகம் முதலியவற்றை) உண்டுபண்ணும் சுவபாவமுடைய விஷ்ணுவால் கொடுக்கப் பட்ட வனாகிறான். ஆகையால் இவன் விஷ்ணுராதன் என்ற பெயருடன் உலகத்தில் மிகுந்த கீர்த்தியோடு சிறந்த பாகவ தோத்தமனாக விளங்கப் போகிறான். சந்தேகமில்லை" என்று கூறினார்கள். 17½

யுதிஷ்டிர மகாராஜன் வினவுகிறார்.

ஓ அந்தணர்களே! இந்தக் குமாரன் மேலாகவாழ்ந்து கீர்த்தியாலும், நல்லவன் என்ற பிரசித்தியாலும், வம்சத்தவர்களும் மகாத் மாக்களும் புண்ணிய சுலோகர்களுமாகிய இராஜரிஷிகளை அனுசரித்திருப்பனா? 18½

---

† புத்திரன் பிறந்தவுடன் அந்த கிருகத்திற்குத் தேவர்களும் பிதிர்க்களும் வருகிறார்கள். ஆகையால் அந்தக்காலம் அநேக சூரிய கிரகணங்களுடன் கூடிய புண்ணியகாலத்துக்குச் சமமாகும். அந்தச் சமயம் தானம் செய்வது அக்ஷயமாகும்.

‡ பிரஜாதந்து - நூலைப்போல் அற்பமான ஓர் சிசு என்பதாம்.

॥ ப்ராஹ்மணா: ॥

வாகூடு ப்ரஜாவிதா ஸாக்ஷாதிக்ஷ்வாகுரிவ மாநவ: ॥ 19

ப்ரஹ்மண்யஸ்ஸத்யஸந்தஶ்ச ராமோ தாஶரதிர்யதா ।
ஏஷ தாதா ஶரண்யஶ்ச யதா ஹ்யௌஶீநரஶ்ஶிபி: ॥ 20

யஶோ விதநிதா ஸ்வாநாம் தௌஷ்யந்திரிவ யஜ்வநாம் ।
தந்விநாமக்ரணீரேஷ துல்யஶ்சார்ஜுநயோர்த்வயோ: ॥ 21

ஹுதாஶ இவ துர்த்தர்ஷஸ்ஸமுத்ர இவ துஸ்தர: ।
ம்ருகேந்த்ர இவ விக்ராந்தோ நிஷேவ்யோ ஹிமவாநிவ ॥ 22

திதிக்ஷுர்வஸுதேவாஸௌ ஸஹிஷ்ணு: பிதராவிவ ।
பிதாமஹஸமஸ்ஸாம்யே ப்ரஸாதே கிரிஶோபம: ॥ 23

பிராம்மணர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஓ தருமநந்தன! இந்த வாலிபன் மனுவின் மைந்தனாகிய பிரத்தியக்ஷ இக்ஷுவாகு மகாராஜனைப் போல் பிரஜைகளை இரக்ஷிக்கப் போகிறான். 19

இந்தப்புத்திரன் தசரதனுடைய குமாரன்(1) ஸ்ரீராமச்சந்திரப் பிரபுவைப் போல் பிராம்மணர்களிடம் பிரீதியுள்ளவனாகவும் சத்தியமான பிரதிஞ்ஞை யுள்ள வனாகவும் ஔசீனர தேசாதிபதியாகிய சிபிச்சக்ரவர்த்தியைப் போல் கொடையாளி யாகவும் சரண்ணிய னாகவும் இருக்கப் போகிறான். 20

இந்த வாலிபன் துஷ்யந்தன் குமாரனாகிய பரதன்போல், ஞாதிகள் யாகம் செய்தவர்கள் இவர்களுடைய மகிமையை விளங்கச் செய்கிறவன் கார்த்த வீரி யார்ச்சுனன் (தங்களுடைய சகோதரனாகிய) அர்ச்சுனன் இவ்விரு வருக்குச் சம னாகவும் வில்லாளி களுக்குள் முதன்மை யாகவும் இருக்கப் போகிறான். 21

இவன் அக்கினி பகவான்போல் ஆக்கிரமிக்கக் கூடாதவன். சமுத்திரம் போல் தாண்ட முடியாதவன். சிங்கம்போல் விக்கிரம முள்ளவன். ஹிமவத் பர்வதம் போல் (சாதுக்களுக்கு) சேவிப்பதற் குரியவன். 22

இந்த மகாத்மா பூமி தேவிபோல் பொறுமை யுள்ளவன். தாய் தந்தைகள் போல் (குற்றங்களை) பொறுக்கக் கூடியவன். பூதங்கள் எல்லா வற்றையும் சம மாகப் பார்க்குந் தன்மையில் பிரம தேவருக்குச் சமமானவன். அனுக்கிரகம் செய்வதில் பரமசிவனுக் கொப்பானவன். 23

(ஸ்ரீராமன் (1) பிராம்மணர்களிடம் அன்புபாராட்டியதும் சத்தியப் பிரதிஞ்ஞையுட னிருந்ததும் ஸ்ரீராமாயணம் அயோத்தியா காண்டம் ஆரண்ய காண்டம் முதலிய பாகங் களில் காண்க. சிபிச்சக்ரவர்த்தி தன்னுடைய மாம்சத்தைப் பருந்துக்குக் கொடுத்துப் புறா வைக் காப்பாற்றிப் பெரிய கொடையாளி யாகவும் சரண்ணியனாகவும் மிருந்தானென்பது பாரதங் கூறுகிறது.

𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌰𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌏𑌷 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ 24

𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿𑌦𑍇𑌵 𑌇𑌵𑍋𑌦𑌾𑌰𑍋 𑌯𑌯𑌾𑌤𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌃 ।
𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌬𑌲𑌿𑌸𑌮𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌰𑌾𑌦 𑌇𑌵 𑌸𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥ 25

𑌆𑌹𑌰𑍍𑌤𑍈𑌷𑍋𑌽𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑌕𑌃 ।
𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌿𑌤𑌾 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌪𑌥𑌗𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 26

𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑌾 𑌕𑌲𑍇𑌰𑍇𑌷 𑌭𑍁𑌵𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ।
𑌤𑌕𑍍𑌷𑌕𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌸𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤 𑌉𑌪𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌪𑌦𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌃 । 27½
𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌯𑌾𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍁𑌤𑌾𑌦𑌸𑍌 ॥
𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌨𑍃𑌪 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌧𑌾𑌕𑍁𑌤𑍋𑌭𑌯𑌮𑍍 । 28½

𑌇𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞 𑌉𑌪𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌕𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌾𑌃 ॥
𑌲𑌬𑍍𑌧𑌾𑌪𑌚𑌿𑌤𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍 । 29½

இந்த பாலன் இலக்ஷ்மீ காந்தனுகிய விஷ்ணுவைப் போல் பூதங்கள் யாவற்றிற்கும் ஆசிரயமாக விருப்பவன். நற்குணங்கள் யாவற்ருலும் உண்டாகும் மாகாத்மியத்தில் கிருஷ்ணனை அனுசரித்தவன். 24

இந்தக் குமாரன் உதாரத் தன்மையில் ரந்தி தேவ மகாராஜனைப்போன்றவன். யயாதி மகாராஜன் போல் தார்மிகன். தைரியத்தில் மகாபலிக்குச் சமமானவன். பிரஹ்லாதன் போல் கிருஷ்ண பகவானிடம் நல்ல அபினிவேச முடையவன். 25

இந்த பிராஞ்ஞன் அசுவமேதயாகங்களைச் செய்பவன். பெரியோர்களை உபாசிக்கிறவன். (ஜனமேஜயன் முதலிய) இராஜ ரிஷிகளை உண்டு பண்ணுகிறவன். துர் மார்க்கத்தில் பிரவே சிப்பவர்களைச் சிக்ஷிக்கிறவன். 26

பூதேவிக்காகவும் தருமத்திற் காகவும் கலிபுருஷனை இவன் சிக்ஷிக்கிறவன். 26½

இந்த தருமாத்மா பிராப்மண குமாரனுகிய சிருங்கி என்ற முனிவரால் அனுப்பப் பட்ட தக்ஷகனுல் தனக்கு மரணம் என்பதை யறிந்து பற்றுத லற்றவனுகி ஹரியின் பதத்தை யடையப் போகிருன். 27½

ஓ அரசனே! இந்த ஞானி வியாசமுனிவர் குமாரராகிய சுக முனிவரிடம் ஜீவாத்ம பரமாத்ம தத்துவத்தை யறிந்து கங்கையில் இந்தச் சரீரத்தைத் தொலைத்து பயமற்ற விஷ்ணு பதத்தை அடையப் போகிருன். நிச்சயம். 28½

ஜாதக சாஸ்திரத்தில் சாமர்த்தியமுள்ள பிராம்மணர்கள் யாவரும் அரசனிடம் இவ்வாறு தெரிவித்துச் சன்மானம் பெற்றுத் தங்களுடைய கிருகம் சென்ருர்கள். 29½

സ ഏഷ ലോകേ വിഖ്യാതഃ പരീക്ഷിദിതി യത്പ്രഭുഃ ॥
പൂർവ്വം ദൃഷ്ടമനുധ്യായൻ പരീക്ഷേത നരേഷ്വിഹ । 30½

സ രാജപുത്രോ വവൃധേ ആശു ശുക്ല ഇവോഡുപഃ ॥
ആപൂര്യമാണഃ പിതൃഭിഃ കാഷ്ഠാഭിരിവ സോഽന്വഹം । 31½

യക്ഷ്യമാണോഽശ്വമേധേന ജ്ഞാതിദ്രോഹജിഹാസയാ ।
രാജാലബ്ധധനോ ദധ്യൗ നാന്യത്ര കരദണ്ഡയോഃ । 32½

തദഭിപ്രേതമാലക്ഷ്യ ഭ്രാതരോഽച്യുതചോദിതാഃ ॥
ധനം പ്രഹീണമാജഹ്രുരുദീച്യാം ദിശി ഭൂരിശഃ । 33½

തേന സംഭൃതസംഭാരോ ധർമ്മപുത്രോ യുധിഷ്ഠിരഃ ॥
വാജിമേധൈസ്ത്രിഭിർഭീതോ യജ്ഞൈഃ സമയജദ്ധരിം । 34½

இந்தப் பரீக்ஷித்து ராஜன் தான் காணும் மானிடர்களுக்குள் கர்ப்பத்தில் கண்ட புருஷன்யார் என்பதைப்பற்றிப் பரீக்ஷித்த படியால், இந்தப்பிரபு உலகத்தில் பரீக்ஷித்து என்ற பெயரை யடைந்தார். 30½

சுக்ல பக்ஷத்தில் தினந்தோறும் கலைகளுடன் விருத்தியடையும் நக்ஷத்திர ராஜனாகிய சந்திரன் போல் இந்த இராஜகுமாரன் (தருமபுத்திரர் முதலிய) பிதிருக்களாலும் (அறுபத்து நான்கு) கலைகளாலும் விரைவாக விருத்தி யடைந்தான். 31½

தருமபுத்திர மகாராஜன் உறவினர் களுக்குத் துரோகம் செய்த குற்றத்தைப் போக்க விரும்பி அசுவமேத யாகம் செய்தவன் பொருட்டு * கப்பம் வாங்குவதாலும் துஷ்டர்களை சிக்ஷிப்பதாலும் கிடைக்கும் பொருளைத் தவிர வேறு பொருளை யடையாமல் திருப்தி யடைந்தார். 32½

இந்த அபிப்பிராயத்தை யறிந்த சகோதரர்கள் கிருஷ்ண பகவானிடம் உத்தரவுபெற்று வடதிசை சென்று (அங்குமருத்த மகாராஜன் யாகத்தில்) தியஜிக்கப்பட்ட (சொர்ணபாத்திரம் முதலிய) பொருளை அநேகமாகக் கொண்டு வந்தார்கள். 33½

(ஞாதிகளுக்குத் துரோகம் செய்தோம் என்று) பயந்த யுதிஷ்டிர மகாராஜன் அந்தப் பொருளால் மனோபீஷ்டம் நிறைவேறப் பெற்று சாமக்கிரிகளைச் சேகரித்து மூன்று அசுவமேத யாகம் செய்து யஞ்ஞேச்வராகிய ஹரியைப் பூசித்தார். 34½

---

* கப்பம் வாங்குவது, துஷ்டர்களைச் சிக்ஷித்து அந்தத் துஷ்டர்களுடைய பொருளைக் கிரகிப்பது இவ்விரண்டு வகையில் கிடைக்கும் பொருளை ஊழியம் செய்பவர்களுக்கு மட்டிலு முபயோகப் படுத்தவேண்டு மென்பது சாஸ்திரம்.

𑌆𑌹𑍂𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌯𑌾𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍈𑌰𑍍𑌨𑍃𑌪𑌮𑍍 ।
𑌉𑌵𑌾𑌸 𑌕𑌤𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌯𑌾 । 35½

𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌭𑌿𑌃 ॥
𑌯𑌯𑍌 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑍋 𑌯𑌦𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃 । 36½

𑌇𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌗𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌤𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑌃 ॥ 1

𑌯𑌾𑌵𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌕𑍌𑌷𑌾𑌰𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃 ।
𑌜𑌾𑌤𑍈𑌕𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑍋𑌪𑌰𑌰𑌾𑌮 𑌹 ॥ 2

தருமபுத்திர மகாராஜனுல் அழைக்கப் பட்ட கிருஷ்ண பகவான் பிராம் மணர்களைக் கொண்டு யுதிஷ்டிாருக்கு யாகங்களை நடத்திக் கொடுத்து சுகிருத் துக்களுக் குண்டான பிரீதியை விரும்பி சில மாதம் வரையில் (பாண்டவர்களு டைய பட்டணத்தில்) வாசம் செய்தார். 25½

ஓ சௌனகமுனிவரே!யுதிஷ்டிர ராஜன், திரௌபதி, பந்து ஜனங்கள் இவர் களிடம் விடை பெற்று யாதவர்கள் சூழ அர்ச்சுனனுடன் கிருஷ்ண பகவான் துவாரகை சென்ருர். 36½

12- வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

13- வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீசூதபுராணிகர் கூறுகிருர்.

விதுரர், தீர்த்த யாத்திரை செய்யும்போது மைத்திரேயரிடம் தமக்குக்கதி யாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணன் வரலா றறிந்தார். அதனுல் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய வைகளை யறிந்து கொண்டார். பின் அத்தினபுரிக்கு வந்தார். 1

விதுரர் மைத்திரேயரிடம் எவ்வளவு வினுக்கள் கேட்டனரோ (அந்த வினுக்களில் இரண்டு மூன்று வினுக்களுக்கு மறுமொழிகளைக் கேட்ட வுடன்) கோவிந்தனிடம் மிகுந்த பக்தி யுண்டாகி பாக்கி வினுக்களின் மறுமொழிகளைத் தெரிந்து கொள்வதி னின்றும் ஒழிவடைந்தார். 2

𑌤𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌮𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌸𑌹𑌾𑌨𑍁𑌜𑌃 |
𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍋 𑌯𑍁𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍂𑌤𑌶𑍍𑌶𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌾 ‖ 3

𑌗𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌰𑍀 𑌦𑍍𑌰𑍌𑌪𑌦𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌕𑍃𑌪𑍀 |
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌾𑌮𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍋𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌯𑌸𑍍𑌸𑌸𑍁𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ‖ 4

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌜𑍍𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑍍𑌤𑌨𑍍𑌵 𑌇𑌵𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍 |
𑌅𑌭𑌿𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑌾𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑌨𑍈𑌃 ‖ 5

𑌮𑍁𑌮𑍁𑌚𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑍌𑌘𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌹𑍌𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑌕𑌾𑌤𑌰𑌾𑌃 |
𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌤𑌮𑌰𑍍𑌹𑌯𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌸𑌨𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍 ‖ 6

𑌤𑌂 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌾𑌸𑌨𑍇 |
𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌵𑌨𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌾𑌮𑍍 ‖ 7

‖ 𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌃 ‖

𑌅𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌥 𑌨𑍋 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑌕𑍍𑌷𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌸𑌮𑍇𑌧𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 |

ஓசௌனக முனிவரே! தம்பி மார்களுடன் கூடின தருமபுத்திரர் திருத ராஷ்டிரர், யுயுத்சு, சஞ்சயர், கிருபாசாரியர்,குந்தி, காந்தாரி, திரௌபதி, சுபத்திரை, உத்தரை, கிருபி, மற்றுமுள்ள ஞாதிகளின் பத்தினிகள், பாண்டு மகாராஜனுடைய ஞாதிகள் குமாரர்களுடன் கூடின ஸ்திரீகள் யாவரும் பந்துவாகிய விதுரர் வந்ததைப் பார்த்து சந்தோஷத்துடன் (கைகால்முதலிய வைகளுடன் கூடிய) சரீரங்கள் (மூர்ச்சை முதலியனவொழிந்து பின்) பிராணனை யடைந்தது போல் எண்ணி, ஆலிங்கனம் செய்தும் வந்தனங்கள் புரிந்தும் விதிப்படி சேர்ந்து எதிர் கொண்டார்கள். 3-5

யாவரும் விதுரருடைய பிரிவினு லுண்டான சோகத்தை நினைத்துப் பரவசர்களாகி ஆனந்த பாஷ்பம் சொரிந்தார்கள். தருமபுத்திர மகாராஜன் ஆஸனத்தி லமர்ந்த அந்த விதுரரைப் பூசித்தார். 6

அந்த விதுரர் போஜனம் செய்து சிரமபரிகாரஞ் செய்துகொண்டு ஆஸனத்தில் சுகமாக வீற்றிருக்கும் போது தருமபுத்திர மகாராஜன் வினயத்துடன் வணங்கி தன்னைச்சார்ந்த யாவரும் கேட்டுக் கொண்டிருக்க வினவுகிறுர். 7.

யுதிஷ்டிரர் வினவுகிறுர்.

ஓவிதுரரே(1) உங்களுடைய இறக்கைகளின் நிழலால் விருத்தி யடைந்த எங்களைத்தாங்கள் மறக்காமல் இருக்கிறீர்களா?நாங்களும் எங்கள் தாயாரும்தங்

---

(1) இறக்கைகளின் நிழல் என்பது, தங்கள் இறக்கை ளில்லாத பக்ஷிகள் என்றதையும் பிறரை ஆசரித்து ஜீவித்தலையும் விதுரர் இறக்கையுள்ள பக்ஷிபோல் போஷணை செய்தார் என்பதையும் விளக்குகிறது.

𑌵𑌿𑌪𑌦𑍍𑌗𑌣𑌾𑌦𑍍 𑌵𑌿𑌷𑌾𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌰𑍍 𑌮𑍋𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌤𑍃𑌕𑌾𑌃 ॥ 8

𑌕𑌯𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌵 𑌶𑍍𑌚𑌰𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍 ।
𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑍀𑌹 𑌭𑍂𑌤𑌲𑍇 ॥ 9

𑌭𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍋 ।
𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍀𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌸𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌗𑌦𑌾𑌭𑍃𑌤𑌾 ॥ 10

𑌅𑌪𑌿 𑌨𑌃𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤 𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌯𑌦𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌾𑌸𑌤𑍇 ॥ 11

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌤𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑌮𑍍 ॥ 12

𑌨𑌨𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌹𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌵𑍇𑌦𑌯𑌤𑍍𑌸𑌕𑌰𑍁𑌣𑍋 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌕𑍍𑌷𑌮𑌃 ॥ 13

𑌕𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌮𑌥𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍀𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌕𑍈𑌃 ।

களால் வெகு ஆபத்துகளி னின்றும் விஷம் தீ முதலியவற்றிலிருந்தும் காக்கப் பட்டோ மல்லவா? 8

பூமிமண்டலத்தில் சஞ்சாரம் செய்யும்போது தாங்கள் எவ்விதம் சரீரத் தைப்போஷித்தீர்கள்? இந்த பூமியி லுள்ள எந்த க்ஷேத்திரங்கள் எந்தத் தீர்த்தங் களைச் சேவித்தீர்கள்? 9

பிரபுவே! நாராயண மூர்த்தியை மனதிற் கொண்ட பரிசுத்தர் களாகிய தங்களைப் போன்ற பாகவதர்கள், (பாபம்செய்த ஜனங்களுடைய சேர்க்கை யால் அழுக்கடைந்த) தீர்த்தங் களுக்குச் சென்று பரிசுத்த மாக்குகிறார்கள். 10

பூஜிக்கத்தக்க விதுரரே! கிருஷ்ணனைத் தெய்வமாக உடையவர்களும் நமக் குச் சுகிருத்துக்களும் பந்துக்களு மாகிய யாதவர்கள் அவர்களுடைய நகரத்தில் சுகமாக இருக்கிறார்களா? தாங்கள் அவர்களை எங்கேயாவது பார்த்தீர்களா? அவர்களைப் பற்றிக் கேள்விப் பட்டீர்களா? 11

இவ்விதம் யுதிஷ்டிரர் கேட்க, விதுரர் தான் முந்தியறிந்த வண்ணம் கிரம மாக யதுகுலம் நாசமடைந்த வரலாற்றைத் தவிர யாவற்றையும் வர்ணித்தார்.

துக்கமடை பவர்களைப் பார்த்துச் சகிக்க சக்தி யற்றவரும் மகாகருணை யுள்ளவரு மாகிய விதுரர், மானிடர்கள் கேட்டுச் சகிக்கமுடியாத அப்பிரியமான வரலாறை வந்ததும் தானே தெரியப் படுத்தவில்லை. 13

பிறகு விதுரர், தன்னைச்சார்ந்த தரும நந்தனர் முதலியவர்களால் தேவர் களைப்போல் பூசிக்கப்பட்டு எல்லோருக்கும் அன்பை உண்டு பண்ணிக் கொண்டு

𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌾𑌵𑌹𑌨𑍍 ॥ 14
𑌅𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌦𑌘𑌕𑌾𑌰𑌿𑌷𑍁 ।
𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌰 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌾𑌪𑌾𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌶𑌤𑌂 𑌯𑌮𑌃 ॥ 15

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑍋 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌂𑌧𑌰𑌮𑍍 ।
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌭𑌿𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌭𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌮𑍁𑌦𑍇 𑌪𑌰𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 ॥ 61

மூத்த பிராதாவாகிய திருதராஷ்டிருக்கு தத்துவோபதேசம் செய்துகொண்டு கொஞ்சக்காலம் வசித்தார். 14

(1) யமதருமராஜன் (2) மாண்டவ்யருடைய சாபத்தால் நூறுவருஷம் வரையில் சூத்ரத்தன்மையை அடைந்தார். அதுவரையில் யமலோகத்தில் பாபிகளின் குற்றத்திற்குச் செய்யவேண்டிய தண்டனையை அந்தயமனுக்குத்தந்தையாகிய சூரியனிருந்து நடத்திவந்தான். 15

அரசனுத்திரவு பெற்ற தூதர்கள் திருடர்களைத் தொடர்ந்து, இவர்களைக் கண்டு இந்த முனிவருடன் திருடர்களைக் கட்டிக்கொண்டு அரசனிடம் கொண்டு வந்தார்கள். அரசன் யாவரையும் சூலத்தி லேற்றுப்படி கட்டளை யிட்டான். தூதர்களும் அவர்களை அவ்விதமே சூலத்தில் ஏற்றினார்கள். பிறகு அரசன் இவரை முனிவ ரென்றறிந்து சூலத்தினின்று இறக்கி மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டான். அந்த மாண்டவிய முனிவர் யமனிடம் சென்று கோபத்துடன் "யமனே! எனக்கு ஏன் சூலத்தி லேற்றும் படியான தண்டனைஏற்படுத்தினாய்" என்றுகேட்டார். அதற்கு யமன் "ஓமுனிவரே! நீர் வாலிபத்தில் பூச்சியைத் தர்ப்பையின் நுனியில்கோர்த்து விளையாடினீர்; அதனால்" எனறுன. அதுகேட்ட மாண்டவியர், வாலிபத்தில் பகுத்தறிவில்லாத நான் செய்த குற்றத்திற்கு இவ்வளவு பெரிய தண்டனையை ஏற்படுத்திய தால், நீசூத்ரனுகப் பிறக்கக் கடவாய் என்று சாபங் கொடுத்தார். அந்த யமதர்மராஜனே விதுரர் என்றறியவும்.

சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

தருமபுத்திரர் இராஜ்ய மடைந்து லோக பாலர்களுக்குச் (இந்திரன் முதலியவர் களுக்குச்) சமமான காந்தியுடைய தம்பி மார்களுடன் வம்சத்தை ஏற்கத்தக்க பௌத்திரனைப் பார்த்து மிக மகிழ்ச்சியுடன் விளங்கினர். 16

---

(1) சூத்திரனுக்குத் தத்வோபதேசம்செய்ய அதிகாரம் எவ்விதம் மேற்பட்டதெனில், இவர் சூத்திரனல்ல; யமனே இவ்வுருவத்துடன் வந்தனர் என்பது. அதனை இந்த சுலோகந் தெரிவிப்பது காண்க.

(2) மாண்டவியருடைய சாப வரலாறு பாரதத்திற் காண்க.

𑌅𑌥𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 [illegible] 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ।
𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑍇𑌨𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑌶𑍈𑌨𑍇𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌯𑌯𑍌 ॥ 17

𑌏𑌵𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍀𑌹𑌯𑌾 ।
𑌅𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌦𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑌰𑌃 ॥ 18

𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌦𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌮𑌭𑌾𑌷𑌤 ।

॥ 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌃 ॥

𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌦𑌂 𑌭𑌯𑌮𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍 ॥ 19

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌹 𑌕𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌸 𑌏𑌷 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌃 ॥ 20

𑌯𑍇𑌨 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌭𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑍈𑌰𑌪𑌿 ।
𑌜𑌨𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 21

---

(1) பிறகு பிரபுவாகிய கிருஷ்ண பகவான் தன்னை அநுசரித்து வரும் உறவினர்களிடம் விடைபெற்று அவர்களை நிறுத்திவிட்டு அர்ச்சுனன், உத்தவர், சாத்யகி இவர்கள் சூழ துவாரகாபுரி சென்றார். 17

இவ்விதம் கிருகங்களில் பற்றுத லுடையவர்களும் அந்தகிருக வியாபாரங் களில் ஈடு பட்டவர்களு மாகிய (திருதராஷ்டிரன் முதலிய) யாவருக்கும் பிரம தேவர் முதலியவர் களாலும் நிவிருத்தி செய்யமுடியாத காலமானது தெரியா மலே சென்றது. 18

விதுரர் இதை யறிந்து திருத ராஷ்டிரனைப் பார்த்துக் கூறுகிறார். 18½

விதுரர் கூறுகிறார்.

ஓ அரசனே! விரைவாக நீர் வெளிப் புறப்பட வேண்டும். இதோ பயமு ண்டா யிருக்கிறது! பாரும்! ஓ பிரபுவே! எவ்விதத்திலும் எப்போதும் தடை செய்ய முடியாத, மகிமை வாய்ந்த இந்தக் காலன் நம்மெல்லோ ருக்கும் வந்து விட்டான். 18-20

தேகத்தை அடைந்த இந்தப் பிராணி இந்தக் காலனால் மிகவும் அன்புள்ள பிராணன்களிலிருந்தும் உடனே விடுபடுகிறான். மற்றபொருள் முதலியவைகளி லிருந்து விடுபடுகிறான் என்பதற்குக் கேட்க வேண்டுமா? 21

---

(1) 12 வது அத்தியாயத்தின் கடைசியில் கிருஷ்ணன் துவாரகை சென்றா ரென்று மறுபடி இங்குக்கூறியது கதையின் தொடர்ச்சியின் பொருட்டேயாம்.

பித்ரு ப்ராத்ரு ஸுஹ்ருத் புத்ரா ஹதாஸ்தே விகதம் வய: ।
ஆத்மா ச ஜரயா க்ரஸ்த: பரகேஹமுபாஸஸே ॥ 22

அந்த: புரைவ பதிரோ மந்தப்ரஜ்ஞாஶ்ச ஸாம்ப்ரதம் ।
விஶீர்ணதந்தோ மந்தாக்நி: ஸராக: கபமுத்வஹந் ॥ 23

அஹோ மஹீயஸீ ஜந்தோர்ஜீவிதாஶா யதா பவாந் ।
பீமாபவர்ஜிதம் பிண்டமாதத்தே க்ருஹபாலவத் ॥ 24

அக்நிர்நிஸ்ருஷ்டோ தத்தஶ்ச கரோ தாராஶ்ச தூஷிதா: ।
ஹ்ருதம் க்ஷேத்ரம் தநம் யேஷாம் தத்தத்தைரஸுபி: கியத் ॥ 25

தஸ்யாபி தவ தேஹோऽயம் க்ருபணஸ்ய ஜிஜீவிஷோ: ।
பரைத்யநிச்சதோ ஜீர்ணோ ஜரயா வாஸஸீ இவ ॥ 26

கதஸ்வார்தமிமம் தேஹம் விரக்தோ முக்தபந்தந: ।
அவிஜ்ஞாதகதிர்ஜஹ்யாத் ஸ வை தீர உதாஹ்ருத: ॥ 27

‡ உம்முடைய தந்தை சகோதரர்கள் யாவரும் மாண மடைந்தார்கள். வயதும் சென்றது. சரீரமும் கிழத்தன்மையடைந்து விட்டது. (இவ்விதமாயும், பிறர் வீட்டை அண்டியிருக்கிறீர். 22

நீர் முன்பே (ஜனன மாகும்போதே) குருடன். இப்போது காதும் கேட்கா மல் புத்தியும் குறைந்து பற்களும் விழுந்து ஜாட ராக்கினியும் குறைந்து வியாதி யும் மிகுந்து கபமும் உறைந்திருக்கிற துமக்கு. 23

ஆச்சரியம்! பிராணிகளுக்கு உயிரில் ஆசை மிகுதியு முண்டுதான். (ஏனெனில்) அந்த ஆசையால் (பிள்ளைகளைக் கொன்ற) பீமசேனனால் கொடுக்கப்படும் பிண்டத்தை நாய்போல் புசிக்கிறீர். 24

நீர் எவர்களுக்கு அக்கினியை வைத்து (அரக்கு மாளிகையில்) விஷத்தை யும் கொடுத்து (கங்கைக் கரையில்) அவர்கள் மனைவியாகிய திரௌபதி யையும் தூஷித்து, (வஸ்திரத்தைக் களைந்தபோது) பொருளையும் பூமியையும் அபகரித்து (சூதாட்டத்தில்) துன்பப் படுத்தினீரோ அவர்கள் கொடுக்கும் அன்னத்தைப் புசித்துப் பிராணனை வைத்துக் கொண்டிருப்பதால் பயன் என்ன? 25

(சத்துருக்க ளிடமென்னத்தால்) ஜீவிப்பவரும் இன்னமும் வெகுகாலம் வரை யில் ஜீவித்திருக்க விரும்பியவரும் கிருபணரும் (மாணத்தை) விரும்பாதவரு மாகிய உம்முடைய இந்தச் சரீரம் கிழத்தனத்தால் மெலிந்து வஸ்திரம் போல் நாசமடையப் போகிறது. 26

அபிமானத்தை யொழித்தவனும் (இந்தவிடத்திற்குச் சென்றானென்பதை) எவரு மறியொணாத கதியுடையவனுமாகிய மானிடன் (கீர்த்தி தருமம் முதலிய) பயனெதுவுமில்லாத இச்சரீரத்தை விடுவானாகில் அவனே தீரனாகிறான்.

‡ விதுரர் திருதராஷ்டிரரை நிந்திப்பது வைராக்கியத்தை உண்டு பண்ணுவதற் கேயாம்.

ய: ஸ்வகாத் பரதோ வேஹ ஜாதநிர்வேத ஆத்மவாந் |
ஹ்ருதி க்ருத்வா ஹரிம் கேஹாத் ப்ரவ்ரஜேத் ஸ நரோத்தம: ‖ 28

அதோதீசீம் திஶம் யாது ஸ்வைரஜ்ஞாதகதிர்பவாந் |
இதோऽர்வாக் ப்ராயஶ: கால: பும்ஸாம் குணவிகர்ஷண: ‖ 29

ஏவம் ராஜா விதுரேணாநுஜேந
ப்ரஜ்ஞாசக்ஷுர்போதித ஆஜமீட: |
சித்வா ஸ்வேஷு ஸ்நேஹபாஶாந் த்ரடிம்நோ
நிஶ்சக்ராம ப்ராத்ருஸந்தர்ஶிதாத்வா ‖ 30

பதிம் ப்ரயாந்தம் ஸுபலஸ்ய புத்ரீ
பதிவ்ரதா சாநுஜகாம ஸாத்வீ |
ஹிமாலயம் ந்யஸ்ததண்டப்ரஹர்ஷம்
மநஸ்விநாமிவ ஸத்ஸம்ப்ரஹார: ‖ 31

அஜாதஶத்ரு: க்ருதமைத்ரோ ஹுதாக்நிர்
விப்ராந் நத்வா திலகோவஸ்த்ரருக்மை: |

மானிடன் இயற்கை யாகவோ பிறரின் உபதேசத்தாலோ இந்தச் சரீரம் முதலியவை பயனற்றதென்கிற தன்மையை அடைந்து ஞானியாகி இருதயத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானைத் தியானம் செய்துகொண்டு கிருஹத்தினின்று வெளிப்பட்டானே யாகில் அவன்தான் உத்தம புருஷனாகிறான். 28

ஆகையால் நீர் உம்மைச் சார்ந்தவர் களுக்குத் தெரியாமல் வட திசையை நோக்கிச் செல்லலாம். உமக்குஇனியுள்ள காலமானது மானிடர் களுக்கு (தைரியம் முதலிய) குணங்களைப் பெரும்பாலும் போக்கக் கூடியது. 29

இவ்விதம் தம்பியாகிய விதுரனால் போதனை செய்யப்பட்ட வனும் அஜமீடன்வம்சத்தில் ஜனித்தவனும் அறிவையே கண்ணாக உடையவனுமாகிய திருதராஷ்டிர மகாராஜன் தைரியங் கொண்டு தன்னைச் சார்ந்தவர்களிடம் அபிமானத்தை யொழித்துத் தம்பியாகிய விதுரன் மோக்ஷம் வனம் இவைகளுக்கு வழிகாட்ட வெளிப் பட்டான். 30

நல்ல சுவபாவ முடையவளும் பதிவிருதையு மாகிய சுபலராஜன் புத்திரி காந்தாரியும், சூரர்களுக்கு யுத்தத்தில் சிறந்த அடியானது சந்தோஷத்தைக் கொடுப்பது போல் இந்திரியத்தை ஜயித்தவர் களுக்கு சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கும் இமயமலைக்குச் செல்லும் தன் கணவனாகிய திருதராஷ்டிர மகாராஜனை அனுசரித்துச் சென்றாள். 31

அஜாத சத்ருவாகிய தருமநந்தனர் சந்தியாவந்தனம் முடித்து அக்னிகோத்திரம் செய்து திலம்(எள்ளு),கோக்கள் (பசு), சுவர்ணம், சிரேஷ்டவஸ்துக்

𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌵𑌂𑌦𑌨𑌾𑌯
𑌨𑌚𑌾𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑌿𑌤𑌰𑍌 𑌸𑍌𑌬𑌲𑍀𑌂 𑌚 ॥ 32

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌜𑌯𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 ।
𑌗𑌾𑌵𑌲𑍍𑌗𑌣𑍇 𑌕𑍍𑌵 𑌨𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍋 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌹𑍀𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃 ॥ 33

𑌅𑌮𑍍𑌬𑌾 𑌵𑌾 𑌹𑌤𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌵 𑌗𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍 ।
𑌅𑌪𑌿 𑌮𑌯𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌹𑌤𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃 𑌸 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥ 34

𑌆𑌶𑌂𑌸𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌶𑌮𑌲𑌂 𑌗𑌂𑌗𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌤𑌤𑍍 ।
𑌪𑌿𑌤𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍌 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌃 𑌶𑌿𑌶𑍂𑌨𑍍 ॥ 35

𑌅𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑍍𑌯𑍌 𑌕𑍍𑌵 𑌗𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌃 ।

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌵𑍈𑌕𑍍𑌲𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌹𑌕𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌃 ॥ 36

𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑌚𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑍋 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌤𑌿𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌮𑍃𑌜𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑍂𑌣𑌿 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌭𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ॥ 37

கள் இவைகளை யளித்து பிராம்மணர் குருவாகிய வர்களை நமஸ்காரஞ் செய்ய (அவர்கள்)கிருகத்திற்குச் சென்றார்கள். திருதராஷ்டிரர், விதுரர் இவ்விரு தந்தையர்களையும் காந்தாரியையும் பார்க்கவில்லை. 32

யுதிஷ்டிரர் மனம்நொந்தவ ராகி அங்கிருக்கும் ஸஞ்சயரைப் பார்த்துக் கேட்கிறார். காவல்கணர் குமாரராகிய ஸஞ்சயரே! வயசு சென்றவரும் கண்களில்லாதவரு மாகிய எங்களுடைய தந்தை எங்கே? 33

பிள்ளைகளைப் பறிகொடுத்துத் துன்பமடைந்த தாயாகிய காந்தாரி எங்கே? சுகிருத்தாகிய சிறியதந்தை விதுரர் எங்கு சென்றார்? பந்து ஜனங்களை இழந்த திருத ராஷ்டிரர் புத்தியில்லாத நான் செய்தது குற்றமென் றெண்ணித் துக்கங் கொண்டு தன் பத்தினியாகிய காந்தாரி யுடன் கங்கா நதியில் விழுந்தாரா? 34½

தந்தையின் உடன்பிறந்தவர் களாகிய திருதராஷ்டிரர் விதுர ரிருவரும் தந்தையாகிய பாண்டு மகாராஜன் பரலோகஞ் சென்றவுடன் சுகிருத்துக் களும் குழந்தைகளு மாகிய எங்களைக் கஷ்டப் பட்டுக் காப்பாற்றி னார்கள். அவர்கள் இந்த விடத்தைவிட்டு எங்கு சென்றார்கள்? 35½

ஸ்ரீசூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

ஸஞ்சயன், தனக்குப் பிரபுவாகிய திருதராஷ்டிர மகா ராஜனுடைய பிரிவாற்றாமையால் சரீரம் இளைத்துக் கருணையாலும் அன்பின் பரவசத் தன்மையாலும் மிகவும் துன்ப மடைந்தா ராதலால் பதில் ஒன்றும் கூறவில்லை. 36½

பிறகு கண்ணீரைக் கையால் துடைத்து புத்தியால் மனத்தை நிலை நிறுத்தி அரசனாகிய திருதராஷ்டிர னுடைய பாதங்களை ஸ்மரித்துக் கொண்டு அஜாத சத்ருவாகிய தரும புத்திரரைப் பார்த்துக் கூறுகிறார். 37½

𑌅𑌜𑌾𑌤𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌚𑍇 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 |
𑌅𑌹𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 || 38

𑌨 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌮𑌿 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌷𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 |
𑌅𑌥𑌾𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 𑌸𑌹𑌤𑍁𑌮𑍍𑌬𑍁𑌰𑍁𑌃 || 39

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌜𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 |

|| 𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌃 ||

𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌵 𑌗𑌤𑌃 𑌇𑌤𑌃 || 40

𑌅𑌮𑍍𑌬𑌾 𑌵𑌾 𑌹𑌤𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌕𑍍𑌵 𑌗𑌤𑌾 𑌚 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀 |
𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌮𑌗𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑍇 || 41

𑌕𑌰𑍍𑌣𑌧𑌾𑌰 𑌇𑌵𑌾𑌪𑌾𑌰𑍇 𑌪𑌾𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌕𑌃 |

|| 𑌸𑍂𑌤𑌃 ||

𑌅𑌥𑌾𑌬𑌭𑌾𑌷𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌦𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 || 42

குரு வம்சத்தார்களைச் சந்தோஷப் படுத்துகிற ஓ அரசனே! உங்களுடைய தந்தைகளாகிய திருதராஷ்டிரர், விதுரர், பதிவிருதை யாகிய காந்தாரி இவர்கள் எங்குச்சென்றார்க ளென்பதை நானறியேன். மகாத்மாக்களாகியதிருதராஷ்டிரர் முதலியவர்கள் என்னை மோசஞ் செய்தார்கள். $38\frac{1}{2}$

பிறகு மகிமை பொருந்திய நாரதமுனிவர் தும்புருவுடன் அங்கு வந்தார். உடனே தருமபுத்திரர் தம்பி மார்களுடன் எழுந்து நமஸ்கரித்து (துக்கத்தால்) § பூஜிக்கிறவர் போல் வினவுகிறார். $39\frac{1}{2}$

தருமபுத்திரர் வினவுகிறார்.

ஓ நாரத பகவானே! தந்தைகளாகிய திருதராஷ்டிர விதுரர்களிருவருமெங்கு சென்றார்க ளென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. என்னுடைய தந்தை எங்கு சென்றார்? பிள்ளைகளைப் பறிகொடுத்துத் துன்பமடைந்தவளும் அதனால் துக்கிக்கத் தக்கவளுமாகிய தாய் காந்தாரி எங்கே சென்றாள்? $40\frac{1}{2}$

கரைகடந்த வியசனக்கடலில் மூழ்கிய எங்களுக்குக் கரைகாட்டும் மாலுமி போல் பகவானாகிய தாங்கள் தரிசனம் கொடுத்தீர்கள். சந்தோஷம்! என்னைக் காக்க வேண்டும்! $41\frac{1}{2}$

சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

பிறகு முனிவர்களுக்குள் சிரேஷ்டராகிய நாரதபகவான் கூறுகிறார். 42

---

§ பூஜிக்கிறவர்போல் என்றதால் பூஜிக்கவில்லை என்றர்த்த மாகிறது. துக்கமுடையவன், கோப முடையவன், சிரத்தை யில்லாதவன் இவர்கள் ஆசிரியர்களையும் தேவர்களையும் பிராம்மணர் களையும் பூஜிக்க மாட்டார்கள் என்று ஸ்மிருதிவசனம் கூறுகிறது.

॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌮𑌾 𑌕𑌞𑍍𑌚𑌨 𑌶𑍁𑌚𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌯𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌵𑌶𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 ।
𑌸 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌨𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸 𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌯𑍁𑌨𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌚 ॥ 43

𑌲𑍋𑌕𑌾𑌸𑍍𑌸𑌪𑌾𑌲𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌮𑍇 𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌬𑌲𑌿𑌮𑍀𑌶𑌿𑌤𑍁𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌗𑌾𑌵𑍋 𑌨𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌾𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥ 44

𑌵𑌾𑌕𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌬𑌲𑌿𑌮𑍀𑌶𑌿𑌤𑍁𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑍋𑌪𑌸𑍍𑌕𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌗𑌮𑌾𑌵𑌿𑌹 ॥ 45

𑌇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵𑍇𑌶𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌵𑌾 𑌨 𑌚𑍋𑌭𑌯𑌮𑍍 ॥ 46

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌶𑍋𑌚𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌮𑍋𑌹𑌜𑌾𑌤𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌜𑍍𑌜𑌹𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗 𑌵𑍈𑌕𑍍𑌲𑌬𑍍𑌯𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍃𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 47

நாரதர் கூறுகிறார்.

§ ஓ அரசனே! யாரைக்குறித்தும் நீர் துக்க மடைய வேண்டாம். ஏனெனில் உலகம்யாவும் ஈச்வரனுடைய சுவாதீனத்தி லல்லவா இருக்கிறது. அந்த ஈச்வரனே பூதங்கள் யாவற்றையும் சேர்த்து வைக்கிறார். வியோகத்தையும் உண்டு பண்ணுகிறார். லோக பாலர்களுடன் கூடினஜனங்கள் யாவரும் ஈச்வரனுக்குப் பூஜையைச் செய்கிறார்கள். 43½

மூக்கணாங்கயிறு போடப்பட்டுக் கழுத்தில் நீளமான கயிறால் கட்டப்பட்ட பசுக்கள்போல் மானிடர்கள் வேதமாகிய கயிற்றினால் (பிராம்மணன் க்ஷத்திரியன்) முதலியவர்களால் கட்டுண்டு பரமேச்வரனுக்குப் பூஜாதிரவியங்களைக் கொடுக்கிறார்கள். 44½

விளையாடுகிறவன் இச்சைப்படி விளையாடுவதற் குரிய வஸ்துக்கள் சேர்வதும் பிரிவதும்போல் மானிடர்களுக்கும் ஈசனிச்சைப்படி ஏற்படுகிறது. 45½

ஜனங்கள் (ஜீவனாயிருக்கும் தன்மையில்) நித்தியமாகவும் (தேகத்தை அடைந்த தன்மையில்) அநித்திய மாகவும் எண்ணுகிறாயா? (சுத்தப் பிர்ம சுவரூப மாகையால்) நித்தியமுமல்ல; அநித்தியமு மல்ல; ஆகையால் தந்தை முதலியவர்களைக் குறித்து எந்த விதத்திலும் வருத்தப்பட வேண்டியதில்லை. அவ்விதம் துக்க மடைதற்குக் காரணம் மோகத்தா லுண்டான சிநேகந்தான்.

ஆகையால் ஓ தருமபுத்திர! நாதனில்லாத வர்களும் கிருபணர்களு மாகிய தந்தை முதலியவர்கள் நானில்லாமல் எவ்வித மிருப்பார்கள் என்ற அஞ்ஞானத்தால் மனதில் ஏற்படும் வியாகுலத் தன்மையை விட்டுவிடு. ஆச்சரியம்! இந்

§ நாரதர் முதலிலேயே விவரத்தைத் தெரிவித்தால் மூர்ச்சை யடைவாரென்று கருதி முதலில் துக்கத்தை யொழிக்கும் படியான நீதியை யோதுகிறார்.

𑌕𑌥𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌨𑌾𑌥𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌰𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌕𑌾𑌲𑌕𑌰𑍍𑌮𑌗𑍁𑌣𑌾𑌧𑍀𑌨𑍋 𑌦𑍇𑌹𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑌃 ॥ 48

𑌕𑌥𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌪𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌅𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍 ॥ 49

𑌫𑌲𑍍𑌗𑍂𑌨𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑍇𑌕 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍃𑌕𑍍 ॥ 50

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌯𑍋𑌰𑍁𑌧𑌾 ।
𑌸𑍋𑌽𑌯𑌮𑌦𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍂𑌤𑌭𑌾𑌵𑌨𑌃 ॥ 51

𑌕𑌾𑌲𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌭𑌾𑌵𑌾𑌯 𑌸𑍁𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌾𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌮𑌵𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ॥ 52

𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌯𑍂𑌯𑌮𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌦𑌿𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌃 𑌸𑌹 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌗𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥ 53

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌨 𑌹𑌿𑌮𑌵𑌤 𑌋𑌷𑍀𑌣𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌗𑌤𑌃 ।
𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍈 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌧𑍁𑌨𑍀 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌧𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌧𑌾𑌤𑍍 ॥ 54

தச் சரீர மானது காலம் கருமம் குணங்கள் இவைகளுக்குச் சுவாதீன மாகவும் (பூமிமுதலிய) ஐந்து பூதங்களின் விகாரமாகவு முடையது. சர்ப்பத்தால் விழுங் கப்படுகிறவன்? மற்றவனே இரக்ஷிக்க முடியாததுபோல் இவன் எவர்களை இரக்ஷிக் கப் போகிறுன். கையில்லாத பசுக்கள் முதலியவைகள் கைகளுடன் கூடின (மா னிடர் முதலிய) வர்களுக்கும், பசுக்களுக்குக் காலில்லாதவை (திருணம் முதலிய வை) களுமாகப் பெரும் பூதங்களுக்கு அற்ப பூதங்கள் ஆகாரமாகின்றன. ஆகை யால் ஜீவன்கள் யாவும் ஜீவன்களுக்கே ஆகார மாகின்றன.

ஓ அரசனே! இந்தப் பிரபஞ்சம் யாவும் அனுபவிப்ப வர்களின் சுவரூப மாகவும் ஸ்வப்பிரகாச மாகவு மிருப்பவன் பகவான் ஒருவனே. அவரே பதார்த் தங்களெல்லா வற்றினுள்ளும் புறம்பும் விளங்குகிறுர். மாயையால் பலவாருகத் தோன்றும் ஈசனை நீபார். பூதபாவனராகிய அந்தப்பகவான் ஓ மகாராஜனே! இப் போது காலரூபனுக இப்புவியில் தேவ சத்துருக்கள் நாசமடைய அவதாரம் செய்திருக்கிறுர். தேவர்களுடைய காரியத்தை நிறை வேற்றினுர். பாக்கியுள்ள காரியங்களைப் பற்றி எதிர் பார்க்கிறுர். ஈச்வரனுகிய கிருஷ்ணன் இங்கு பூமியி லுள்ள வரையில் நீங்கள் கவனிக்கவேண்டும். 46-52½

இமயமலையின் தென் பாகத்தில் ஸப்த (ஏழு) ரிஷிகளின் பிரீதிக்காக ஆகாச கங்கை யானவள் தனித்தனியே ஏழுபிரிவாகப் பிரிந்து பிரவகிக்கிருள். பெரியோர்கள் அதை ஸப்தஸ்ரோதஸ் என்று கூறுகிறுர்கள். அந்த இடத்திற்கு திருதாரஷ்டிர மகாராஜன் பிராதாவுடனும் பத்தினியாகிய காந்தாரி யுடனும் சென்று அங்குள்ள முனிவர்களின் ஆச்சிரமத்தி லிருக்கிறுர். 53-54½

ஸப்தாநாம் ப்ரீதயே நாநா ஸப்தஸ்ரோதஃ ப்ரசக்ஷதே |
ஸ்நாத்வாநுஸவநம் தஸ்மிந் ஹுத்வா சாக்நீந் யதாவிதி || 55

அப்பக்ஷ உபஸாந்தாத்மா ஸ ஆஸ்தே விகதைஷணஃ |
ஜிதாஸநோ ஜிதஸ்வாஸஃ ப்ரத்யாஹ்ருதஷடிந்த்ரியஃ || 56

ஹரிபாவநயா த்வஸ்தரஜஸ்ஸத்வதமோமலஃ |
விஜ்ஞாநாத்மநி ஸம்யோஜ்ய க்ஷேத்ரஜ்ஞே ப்ரவிலாப்ய தம் || 57

ப்ரஹ்மண்யாத்மாநமாதாரே கடாம்பரமிவாம்பரே |
த்வஸ்தமாயாகுணோதர்கோ நிருத்தகரணாஸயஃ || 58

நிவர்திதாகிலாஹார ஆஸ்தே ஸ்தாணுரிவாசலஃ |
தஸ்யாந்தராயோ மைவாபூஃ ஸந்ந்யஸ்தாகிலகர்மணஃ || 59

ஸ வா அத்யதநாத்ராஜந் பரதஃ பஞ்சமேஹநி |
கலேபரம் ஹாஸ்யதி ஸ்வம் தச்ச பஸ்மீபவிஷ்யதி || 60

தஹ்யமாநேக்நிபிர்தேஹே பத்யுஃ பத்நீ ஸஹோடஜே |

அவ்வரசன் விதிப்படி அந்த ஸப்தஸ்ரோதஸ் என்ற தீர்த்தத்தில் முக்காலத்திலும் ஸ்னானம் செய்து அக்கினிகளிலும் ஹோமம் செய்து ஜலத்தையே ஆகாரம் செய்துகொண்டு அடங்கிய அந்தக் கரணத்துடன் மக்கள் முதலிய ஆசைகளொழித்து ஆஸனங்களை ஜயித்து மூச்சை அடக்கி (கண் முதலிய) ஆறு இந்திரியங்களையும் விஷயங்களிற் செல்ல வொட்டாமல் தடுத்து மகா விஷ்ணுவை பாவனை செய்வதால் தமஸ் இராஜஸ் ஸத்வம் என்ற தோஷங்களின்றி வாசம் செய்கிறார். 55-56

அந்த மகாத்மா மனதை (ஸ்தூல தேகத்தினின்று) விஞ்ஞான சுவரூபமாகிய புத்தியில் ஒன்று சேர்த்து அந்த விஞ்ஞான சுவரூபத்தை க்ஷேத்திரஞ்ஞனிடம் ஒன்றுபடுத்தி அந்த க்ஷேத்திரஞ்ஞனை ஆதாரமாகிய பிர்மத்தினிடம் குடத்துக்குள்ளிருக்கும் ஆகாசத்தை வேறுபடுத்தி மஹாகாசத்தில் சேர்ப்பது போல் ஒன்று படுத்தி மாயா குணங்களின் வாசனையைத் தொலைத்து, இந்திரியங்களையும் மனதையும் அடக்கி, புசிக்கத் தக்க வைகளையும் விடுத்து இப்போது மரம்போல் இருக்கிறார். இவ்விதம் கருமங்களெல்லாவற்றையும் தியாகம் செய்த அந்தத் திருதராஷ்டிர மகாராஜனுக்கு நீ இடையூறு செய்ய வேண்டாம். 57-59

ஓ இராஜனே! இதற்குப் பின்வரும் ஐந்தாவது நாளில் தன்னுடைய சரீரத்தை விடப்போகிறார். அந்தச் சரீரமும் சாம்பலாகப் போகிறது. 60

பர்ண சாலையுடனும் (கார்க பத்தியம் முதலிய) அக்னிகளுடனும் கணவனுடைய சரீரமானது (யோகாக்கினி யால்) பொசுங்கும் போது வெளிப் பக்கத்தி

ஸஹிஸ்ஸிதா வதிம் ஸாய்வீ தடஶிதநாவெக்ஷ்யதி ॥ 61

விஷாஜவஸ்த்தாஷ்வ்யம் நிஶாஜ்ஞ கணஜாநஷாந ।
ஹஷஶோகயாதஸ்யவஸா வநஜா தீர்த்தநிஷேவக: ॥ 62

॥ ஸுத: ॥

ஜத்யுக்த்வாதாரோஹஸஷ்வ்யம் நாரதஸ்வஹதும்பாந: ।
யுயிஷ்டிரோ வசஸ்தஸ்ய ஹ்ருதி க்ருத்வாஜஹாச்சுச: ॥ 63

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே ப்ரதமஸ்கந்தே த்ரயோதஶோத்யாய:

॥ ஸுத: ॥

ஸம்ப்ரஸ்திதே த்வாரகாயாம் ஜிஷ்ணௌ பந்துதிஷ்ருக்ஷயா ।
ஜ்ஞாதும் ச புண்யஶ்லோகஸ்ய க்ருஷ்ணஸ்ய ச விசேஷ்டிதம் ॥ 1

வ்யதீதா: கதிசிந்மாஸாஸ்ததா நாயாத்ததோர்ஜுந: ।
தத்ஶ ஹோரரூபாணி நிமித்தாநி குரூத்வஹ: ॥ 2

விருக்கும் பதிவிருதையாகிய பத்தினி காந்தாரி அந்தக் கணவனே அனுசரித்து அக்னியில் பிரவேசிக்கப் போகிருள். 61

குரு வம்சத்தார்களேச் சந்தோஷப் படுத்தும் யுதிஷ்டிர! விதுரரும் இந்த ஆச்சரியத்தைப் பார்த்து, ‡ சந்தோஷத் துடனும் துக்கத் துடனும் அங்கிருந்து தீர்த்தங்களேச் சேவிக்கச் செல்வார். 62

சூதபுராணிகர் கூறுகிருர்.

பிறகு நாரதமுனிவர் இவ்வா றுரைத்ததும் புருவுடன் சுவர்க்க மேறினர். தரும புத்திரர் அந்தநாரத முனிவரின் வார்த்தையை மனதில் நிலே நிறுத்தித் துக்கத்தை விட்டார். 63

13-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

14-வது அத்தியாயம்.

சூதபுராணிகர் கூறுகிருர்.

அர்ச்சுனன் துவாரகையிலுள்ள உறவினர்களேப் பார்க்கவும் புண்ய சுலோகனுகிய கிருஷ்ண னுடைய சரித்திரத்தைத் தெரிந்து கொள்ளவும் கருதி யாத்திரை சென்று, சிலமாதம் வரையில் (ஏழுமாதம்) அந்தத் துவாரகையினின்று அவன் வரவில்லே. அப்பொழுது தருபுத்திரர் பயங்கரமான ரூபமுள்ள உத்பாதங்களேப் (அபச குனங்கள்) பார்த்தார். 1-2

‡ விதுரருக்கு திருத ராஷ்டிரர் நற்கதி யடைந்ததால் சந்தோஷமும் மாண மடைந்ததால் துக்கமும் ஏற்பட்டது.

𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌤𑍁𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌃 |
𑌪𑌾𑌪𑍀𑌯𑌸𑍀𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌲𑍋𑌭𑌾𑌨𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ‖ 3

𑌜𑌿𑌹𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌶𑌾𑌠𑍍𑌯𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌮𑍍 |
𑌪𑌿𑌤𑍃𑌮𑌾𑌤𑍃𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌦𑌮𑍍𑌪𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑌲𑍍𑌕𑌨𑌮𑍍 ‖ 4

𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑌿𑌣𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌵𑌾𑌦𑌕𑌮𑍍 |
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 ‖ 5

𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍁𑌗𑌤𑍇 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 |
𑌲𑍋𑌭𑌾𑌦𑍍𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍋𑌵𑌾𑌚𑌾𑌨𑍁𑌜𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌃 ‖ 6

‖ 𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌃 ‖

𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 |
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌚 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌵𑌿𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍍 ‖ 7

𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌧𑍁𑌨𑌾 𑌮𑌾𑌸𑌾 𑌭𑍀𑌮𑌸𑍇𑌨 𑌤𑌵𑌾𑌨𑍁𑌜𑌃 |
𑌨𑌾𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑍍𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌦𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 ‖ 8

𑌅𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸 𑌕𑌾𑌲𑍋𑌽𑌯𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 |
𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌤𑍍𑌸𑌿𑌸𑍃𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿 ‖ 9

காலம் பொல்லா தாயிற்று. வசந்தம் முதலிய ருதுதருமங்கள் மாறுதலடைந்தன. மானிடர்கள் குரோதம் லோபம் பொய் இவைகளுடன் கூடின மனமுடையவர்க ளாகிப் பாபங்களைச் செய்தார்கள். வியவகாரம் பெரும்பாலும் கபடமாயிற்று. சினேகம் வஞ்சனை கலந்திருந்தது. தந்தைதாய் சுகிருத்துக்கள் பிராதாக்கள் தம்பதிகள் யாவரும் கலகம்முதலிய வஞ்சனைகளைச் செய்தார்கள். தகப்பன் கன்னியைக்கிரயப் படுத்தவும்பிள்ளைகள் தாய் தந்தைகளைப்போஷியா திருக்கவும் பிராம்மணர்கள்வேதங்களில் வெறுப்புக்கொள்ளவும் சூத்திரர்வேதத்தைக் கற்று வேதாந்தம் பேசவுமாயினர். இம்மாதிரியான மிகவும் கெடுதியுள்ள அபசகுனங்களையும் மானிடர்களுடைய லோபம் முதலிய அதர்மமான பிரவிருத்தியையும் காலம்(கலி)வந்தவுடன் தருமபுத்திரர் பார்த்து அனுஜனாகிய பீமசேனனிடம் கூறுகிறார். 3-6

தருமபுத்திரர் கூறுகிறார்.

(ஓபீம!) அர்ச்சுனன் உறவினர்களைப் பார்க்கவும் புண்ய சுலோகனாகிய கிருஷ்ணன் வரலாற்றைத் தெரிந்து கொள்ளவும் துவாரகை சென்றான். 7

ஓபீமசேன! இப்பொழுது மாசம் ஏழாயிற்று. உன் தம்பி விஜயன் என்ன காரணத்தால் வரவில்லை. இதுவிஷயம் விவரமாக எனக்குத் தெரியவில்லை. 8

தேவரிஷியாகிய நாரதர் குறிப்பிட்டபடி பகவான் கிரீடைக்குரிய தன்னுடைய சரீரத்தை விடுவதற்கு விருப்பமுள்ள அந்தக் காலம் வந்து விட்டதோ என்னமோ தெரியவில்லை. 9

यस्यानुग्रहतोऽस्माकं राज्यं दाराः प्राणाः कुलं प्रजाः ।
आसन्सपत्नविजयो लोकाश्च यदनुग्रहात् ॥ 10

पश्योत्पातान्नरव्याघ्र दिव्यान्भौमान्सदैहिकान् ।
दारुणाञ्शंसतोऽदूराद्भयं नो बुद्धिमोहनम् ॥ 11

ऊर्वक्षिबाहवो मह्यं स्फुरन्त्यङ्ग पुनः पुनः ।
वेपथुश्चापि हृदये आराद्दास्यन्ति विप्रियम् ॥ 12

शिवैषोद्यन्तमादित्यमभिरौत्यनलानना ।
मामङ्ग सारमेयोऽयमभिरेभत्यभीरुवत् ॥ 13

शस्ताः कुर्वन्ति मां सव्यं दक्षिणं पशवोऽपरे ।
वाहांश्च पुरुषव्याघ्र लक्षये रुदतो मम ॥ 14

मृत्युदूतः कपोतोऽयमुलूकः कम्पयन्मनः ।
प्रत्युलूकश्च कुह्वानैर्विश्वं वै शून्यमिच्छतः ॥ 15

धूम्रा दिशः परिधयः कम्पते भूः सहाद्रिभिः ।
निर्घातश्च महांस्तात साकं च स्तनयित्नुभिः ॥ 16

ஸ்ரீகிருஷ்ண னுடைய அனுக்கிரகத்தால் நமக்கு சம்பத்து இராஜ்யம், மனைவி, பிராணன்கள், குலம், பிரஜைகள், சத்ரு விஜயம், (புண்ணிய) லோகங்கள் இவையாவும் உண்டாயின. 10

மானிட சிரேஷ்டனாகிய பீம! புத்தியை மோகிக்கச் செய்யும் கோரமான பயத்தை நாமறியும் பொருட்டுச் சரீரத்திலும் ஆகாயத்திலும் பூமியிலும் உண்டாகும் அபசகுனங்களைப் பார். 11

விருகோதர! என்இடது துடை கண் கை இவைகள் அடிக்கடி துடிக்கின்றன. இருதயத்தில் நடுக்கமும் உண்டாகிறது. இவைகள் எனக்கு விரைவாகக் கெடுதியைக் கொடுக்கப் போகின்றன. 12

அடே பீம! நெருப்பை வாயில் வைத்துக்கொண்டு இதோ நரி உதயமாகும் சூரியனை நோக்கி ரோதனம் செய்கிறது. இதோ நாய் என்னைக் குறிப்பிட்டுத் தைரியமாகக் கதறுகிறது. 13

சிலாக்கியமான (கோ முதலிய) பசுக்கள் என்னை இடமாகச் சுற்றுகின்றன. மற்றுமுள்ள (கழுதை முதலிய) பசுக்கள் என்னை வலமாகச் சுற்றுகின்றன. ஓ புருஷ சிரேஷ்டனே! குதிரைகள் ரோதனம் செய்கின்றன. இவ்விதம் நான் பார்க்கிறேன். 14

இந்த மாடப்புறு மரணத்தைக் குறிப்பிடுகிறது. இந்தக் கோட்டான் காக்கை இரண்டும் என்மனதை நடுங்கச் செய்து குற்சிதமான கூச்சலிட்டு உலகத்தை விரைவாகச் சூன்யம் செய்ய விரும்புகின்றன. 15

திசைகள் தூமநிறமாயின. பரிவேஷங்கள் (கோட்டைகள்) இவ்வுலகத்தில் வியாபித்திருக்கின்றன. பூமியானது மலைகளுடன் நடுங்குகின்றது. மேகமில்லாமலே பேரிடியானது முழக்கத்துடன் உண்டாயிற்று. 16

𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑌿 𑌖𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍋 𑌰𑌜𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑌂𑌸𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌅𑌸𑍃𑌗𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌲𑌦𑌾 𑌬𑍀𑌭𑌤𑍍𑌸𑌮𑌿𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥ 17

𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌤𑌪𑍍𑌰𑌭𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑌰𑍍𑌦𑌂 𑌮𑌿𑌥𑍋 𑌦𑌿𑌵𑌿 ।
𑌸𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑍈𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑌗𑌣𑍈𑌰𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌿𑌤𑍇 𑌇𑌵 𑌰𑍋𑌦𑌸𑍀 ॥ 18

𑌨𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌚 𑌮𑌨𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌚 ।
𑌨 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌲𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 19

𑌨 𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾 𑌨 𑌦𑍁𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌃 ।
𑌰𑍁𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍁𑌮𑍁𑌖𑌾 𑌗𑌾𑌵𑍋 𑌨 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍃𑌷𑌭𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇 ॥
𑌦𑍈𑌵𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌰𑍁𑌦𑌨𑍍𑌤𑍀𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌚𑌲𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 । 20

𑌇𑌮𑍇 𑌜𑌨𑌪𑌦𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌕𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃 ॥
𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌘𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌃 । 21

𑌮𑌨𑍍𑌯 𑌏𑌤𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑍈𑌰𑍍𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌦𑍈𑌃 ॥ 22
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑍀𑌨𑌾 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌹𑌤𑌸𑍌𑌭𑌗𑌾 ।

வாயுவானது கடுமையாய் மோதி புழுதியுள்பட இருளுஞ் சூழ வீசுகிறது. மேகங்கள் எங்கும் சகிக்கமுடியாமல் இரத்தத்தை வருஷிக்கின்றன. 17

சூரியன் ஒளியிழந்து விட்டான். கிரகங்கள் ஒன்றுக் கொன்று ஆகாயமார்க்கத்தில் கலகம்செய்கின்றன. ருத்திரரைச்சார்ந்த பூதங்களின் கூட்டங்களுடன் பிராணிகள் கலந்திருப்பதால் ஆகாயம்பூமி இவ்விரண்டும் நன்ருய் ஜ்வலிப்பது போல் காணப் படுகின்றன. 18

(1) நதிகளும் நதங்களும் தடாகங்களும் (பிராணிகளின்) மனமும்கலங்கின. அக்னி நெய்யினுல் பிரகாசிக்க வில்லை. இந்தக்காலம் என்ன செய்யப் போகிறதோ? 19

கன்றுகள் முலைப்பால் குடிக்கவில்லை. தாய்ப்பசுக்கள் பால் கொடுக்க வில்லை. பசுக்கள் கண்ணீர் ததும்பிய முகத்துடன் ரோதனம் செய்கின்றன. காளைகள் விருஷபசாலையில் சந்தோஷமா யிருக்கவில்லை. பிரதிமைகள் அலறுகின்றனபோல வேர்வை யுடையன போலவும் அசைகின்றன போலவும் காணப் படுகின்றன. 20

இந்த தேசங்கள் கிராமங்கள் நகரங்கள் உத்தியானங்கள் ஆகரங்கள் ஆசிரமங்கள் இவைகள் சந்தோஷ மில்லாம லிருக்கின்றன. நமக்கு எந்த துக்கத்தைக் காட்டுமோ? 21

இந்தப் பெரும் உற்பாதங்கள் காணப்படுவது, மற்ற புருஷர்களுக்கில்லாத, (வஜ்ரம் முதலிய) மகிமையுள்ள பகவானுடைய பாதங்கள் படாமல் இந்த பூமியானது சீர்கெட்டிருப்பதி ஞலேயே என்றெண்ணுகிறேன். 22

---

(1) நதிகள் மேற்கிலிருந்து கிழக்குமுகமாகப் பிரவகிப்பன. நதங்கள் கிழக்கிலிருந்து மேற்கு முகமாகப் பிரவகிப்பன.

𑌇𑌤𑌿 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 ॥
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌯𑌦𑍁𑌪𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌧𑍍𑌵𑌜𑌃 । 23

𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌪𑌤𑌿𑌤𑌮𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑌮𑍍
𑌅𑌧𑍋𑌵𑌦𑌨𑌮𑌬𑍍𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍂𑌨𑍍 𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌯𑌨𑌾𑌬𑍍𑌜𑌯𑍋𑌃 । 24

𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌹𑍃𑌦𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌮𑌨𑍁𑌜𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌃 ॥
𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌦𑍇𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 । 25

॥ 𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌃 ॥

𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌰𑍍𑌤𑌪𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌾𑌸𑌤𑍇 ॥
𑌮𑌧𑍁𑌭𑍋𑌜𑌦𑌶𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌨𑍍𑌧𑌕𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑌃 । 26

𑌶𑍂𑌰𑍋 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌥 𑌮𑌾𑌰𑌿𑌷𑌃 ॥
𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌃 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌜𑌃 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍁𑌶𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑌕𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌃 । 27

𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌃 ॥
𑌆𑌸𑌤𑍇 𑌸𑌸𑍍𑌨𑍁𑌷𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 । 28

ஓ சௌனக முனிவரே! தருமபுத்திர மகாராஜன் இப்படிப் பட்ட அரிஷ்டங்களைப்பார்த்துக் கவலை கொண்டிருக்கும்போது அனுமானைத் துவஜமாக உடைய அர்ச்சுனன் துவாரகையி னின்று வந்தான். 23

தரும நந்தர் தமது பாதங்களில் விழுந்தவனும் முன்போ லில்லாதவனும் துக்கமடைந்த வனும் கீழ் நோக்கிய முகமுடையவனும் தாமரைப் பூப் போன்ற கண்களி லிருந்து நீர்த்திவலைகளைச் சொரிகின்றவனும் நடுங்கிய மனமுடையவனும் காந்தியற்றவனும் அநுஜனுமாகிய அந்த அர்ச்சுனனைப் பார்த்து நாரதர் கூறியதை நினைத்துச் சுகிருத்துக் களின் மத்தியில் கேட்கிறார். 24-25

யுதிஷ்டிரர் வினவுகிறார்.

(அர்ச்சுன.) ஆனர்த்த புரியல் நம்முடைய பந்துக்கள் சுகமாயிருக்கின்றார்களா? மதுக்கள் போஜகர்கள் தாசா தாசர்கள் ஸாத்வதர்கள் அந்தகர்கள் விருஷ்ணிகள் இவர்கள் யாவரும் சுகமாக விருக்கின்றார்களா? 26

ஏ பார்த்த! சூரனும் பூஜிக்கத் தக்கவனுமாகிய மாதாமகன் (தாயின் தந்தை) க்ஷேமமா? தம்பிமார்களுடன் கூடிய ஆனகதுந்தபி என்னும் பெயருள்ள மாமா சௌக்கியமா? 27

அந்த வசுதேவருடைய பத்தினிகளும் சகோதரிகளு மாகிய தேவகிமுதலிய ஏழு மாமிமார்களும் புத்திரர்கள் மருமக்கள் எல்லாரும் க்ஷேமமாக விருக்கின்றார்களா? 28

கச்சித்ராஜாஹுகோ ஜீவத்யஸத்புத்ரோஸ்ய சாநுஜ: ||
ஹ்ருதிகஸ்ஸஸுதோக்ரூரோ ஜயந்த கத ஸாரணா: |
ஆஸதே குசலம் கச்சித்யே ச சத்ருஜிதாதய: || 29-30

கச்சிதாஸ்தே ஸுகீ ராமோ பகவாந் ஸாத்வதாம் ப்ரபு: |
ப்ரத்யும்ந: ஸர்வவ்ருஷ்ணீநாம் ஸுகமாஸ்தே மஹாரத: || 31

கம்பீரரயோ நிருத்தோ வர்ததே பகவாநுத |
ஸுஷேணச்சாருதேஷ்ணச்ச ஸாம்போ ஜாம்பவதீஸுத: || 32

அந்யே ச கார்ஷ்ணிப்ரவரா: ஸபுத்ரா ருஷபாதய: |
ததைவாநுசரா: சௌரே: ச்ருததேவோத்தவாதய: || 33

ஸுநந்த நந்த சீர்ஷண்யா யே சாந்யே ஸாத்வதர்ஷபா: |
அபி ஸ்வஸ்த்யாஸதே ஸர்வே ராமக்ருஷ்ணபுஜாச்ரயா: || 34

அபி ஸ்மரந்தி குசலமஸ்மாகம் பத்தஸௌஹ்ருதா: |
பகவாநபி கோவிந்தோ ப்ரஹ்மண்யோ பக்தவத்ஸல: || 35

புரே கச்சித்ஸுதர்மாயாம் ஸுகமாஸ்தே ஸுஹ்ருத்வ்ருத: |
மங்களாய ச லோகாநாம் க்ஷேமாய ச பவாய ச || 36

அசத்தைப்(கம்ஸனை)புத்திரனாக உடைய உக்ரஸேனன்ஜீவித்திருக்கின்றாரா? உக்ரசேனனுடைய தம்பியாகிய தேவகன், ஹிருதிகனுக்குப் பிள்ளையாகிய கிருதவர்மன், அக்ரூரர், ஜயந்தன், கதன், ஸாரணன் ஸத்தியஜித்து முதலிய யாவரும் க்ஷேமமா? 29-30

பக்தர்களாகிய யாதவர்களுக்குப் பதியும் மகிமை பொருந்தியவரு மாகிய பலராமர் சௌக்கியமா? யாதவர்களுக்குள் மகா ரதனும் யுத்தத்தில் அதி சாமர்த்திய முள்ளவனும் மகிமை யுள்ளவனுமாகிய பிரத்தியும்னன் சுகமாக விருக்கிறானா? 31-$\frac{1}{2}$

ஸுஷேணன் சாருதேஷ்ணன் ஜாம்பவதியின் புத்திரனாகிய ஸாம்பன் மற்றுமுள்ள கிருஷ்ணன் குமாரர்களுக்குள் சிறந்தவர்கள், குமாரர்களுடன் கூடின ரிஷபன் முதலியவர்கள் கிருஷ்ணனுடைய நண்பர்களாகிய சுருததேவர் உத்தவர் முதலியவர்கள் மற்றுமுள்ள சுநந்தன் நந்தன் முதலிய பாகவத சிரேஷ்டர்கள், கிருஷ்ணனுடையவும் பலராமனுடையவும் புயத்தை ஆசரித்தவர்கள் யாவரும் க்ஷேமமாக விருக்கிறார்களா? 32-34

அபிமானம் குறையாத அவர்கள் யாவரும் நம்முடைய க்ஷேமத்தை நினைக்கிறார்களா? பிரும்மண்யனும் பக்தவத்சலனும் மகிமை தங்கியவனு மாகிய கிருஷ்ணபகவான் துவாரகையில் சுதர்மை என்ற சபையில் சுகிருத்துக்கள் சூழ்ந்திருக்கச் சுகமாக இருக்கிறாரா? 35-$\frac{1}{2}$

ஆதிபுருஷனாகிய பகவான் பலராமருடன் ஜனங்களின் மங்களத்திற்காகவும் க்ஷேமத்திற் காகவும் நன்மைக்காகவும் யதுகுலமாகிய கடலில் அவதரித்திருக்

𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍁𑌲𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌧𑌾𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑌖𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 |
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌦𑌣𑍍𑌡𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌦𑌵𑍋𑌽𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃 ||
𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌿𑌕𑌾 𑌇𑌵 || 37

𑌯𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌣𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃 |
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌶𑌿𑌷𑍋
𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑌵𑌲𑍍𑌲𑌭𑍋𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃 || 38

𑌯𑌦𑍍𑌬𑌾𑌹𑍁𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑌾𑌨𑍁𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑍋
𑌯𑌦𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑍀𑌰𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌕𑍁𑌤𑍋𑌭𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 |
𑌅𑌧𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂𑌘𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌹𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍
𑌸𑌭𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌚𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 || 39

𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌽𑌨𑌾𑌮𑌯𑌂 𑌤𑌾𑌤 𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌸𑌿 𑌮𑍇 |
𑌅𑌲𑌬𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌤 𑌚𑌿𑌰𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃 || 40

𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿𑌹𑌤𑍋𑌽𑌭𑌾𑌵𑍈𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌮𑌂𑌗𑌲𑍈𑌃 |
𑌨 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌰𑍍𑌥𑌿𑌭𑍍𑌯 𑌆𑌶𑌯𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍 || 41

கிறார். அவருடைய சிறந்த பாகுவால் காக்கப்படும் யாதவர்கள் வைகுண்டநாத ஞகிய நாராயண மூர்த்தியை அனுசரித்தவர்கள் போல் மிகுதியான ஆனந்தத்துடன் விளையாடுகிறார்கள். 36-37

சத்தியபாமை முதலிய பதினாறுயிரம் ஸ்திரீகள் பகவானுடைய பாதசிச்ருஷை செய்யும் முக்கியமான காரியத்தால், யுத்தத்தில் (கிருஷ்ணனைக்கொண்டு) தேவர்களை ஜயித்து வஜ்ராயுதம் தரித்த இந்திரனுக்கு இஷ்டநாயகி யாகிய இந்திராணி யனுபவிப்பதற் குரிய தேவ போகங்களை (பாரிஜாதம் முதலியவை) அடைகிறார்கள். 38

பகவானுடைய புயபலத்தா லுண்டான வஸ்துக்களால் ஜீவிக்கும் யாதவ வீரர்கள், பலத்தால் அடைந்ததும் தேவர்களுக்குள் சிறந்தவர்களுக் குசிதமுமான சபையில் பாதங்களுடன் அடிக்கடி சஞ்சரிக்கிறார்கள். (அந்த கோவிந்தன் சௌக்கியமா?) 39

என்னப்பனே! நீ சௌக்கியமா? நீ தேஜஸ் குறைந்தவனாகக் காண்கிறாயே? நீ அங்கு வெகு காலம் வாசம் செய்தமையால் உன்னை பந்து ஜனங்கள் மதிக்கவில்லையா? அல்லது அவர்கள் உன்னை திரஸ்காரஞ் செய்தார்களா? 40

பிரியமற்ற கரோமான சப்தத்தால் (பேச்சுக்களால்) நீ அடிபடாம லிருக்கிறாயா? ஆசையுடன் யாசகர்களுக்குப் பிரதிஞ்ஞை செய்து, கூறியதைக் கொடுக்கத் தவறினாயா? 41

𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌂 𑌗𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌰𑍋𑌗𑌿𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌶𑌰𑌣𑍋𑌪𑌸𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌃 𑌶𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌦𑌃 ॥ 42

𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌗𑌮𑍋𑌽𑌗𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌥 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌸𑌮𑍈𑌃 𑌪𑌥𑌿 ॥ 43

𑌅𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌨𑍍 ।
(𑌉𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌥𑌿𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍂𑌣𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌶𑍂𑌰𑌕𑌨𑍍𑌯𑌕𑌾𑌃 ॥)
𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌯𑌦𑌕𑍍𑌷𑌮𑌮𑍍 ॥ 44

𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌤𑌮𑍇𑌨𑌾𑌥 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌨𑌾 ।
𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌰𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌤𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌨 𑌰𑍁𑌕𑍍 ॥45

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

முன் நீ ஆசரித்த வர்களுக்கு அபயம் கொடுப்பவ னல்லவா? (ஆகையால் இப்போது) சாண மென்று வந்த பிராம்மணன், குழந்தை, பசு, வயோதிகன், ரோகிஷ்டன், ஸ்திரீ, இவர்களை நீ விடாம லிருக்கிறுயா? 42

நிந்திக்கத் தக்க ஸ்திரீயிடம் சங்கமம் செய்யாம லிருக்கிறுயா? சங்கமம் செய்யத் தகுதியான ஸ்திரீ அழுக்குள்ள வஸ்திரம் முதலியவற்றை யடைந் திருக்கக் கண்டு அந்த ஸ்திரீயிடம் சங்கமம் செய்யாம லிருந்து விட்டாயா? அல்லது மார்க்கத்தில் உனக்குச் சமமாக விருப்பவர் களாலும் உனக்குக் கீழ்ப் பட்டவர்களாலும் அவமானப் பட்டனேயோ? 43

நன்ருய்ப் புசிக்கத்தக்க பெரியோர்கள் குழந்தைகள் (அதிதிகள் பிருத்தி யர்கள், கர்ப்பிணிகள் ரோகிஷ்டர்கள் கன்னிகைகள்) இவர்களுக்கு முன் போஜ னம் செய்தாயா? நிந்திக்கத் தக்கதும்; அனுசிதமுமான காரியம் ஏதேனும் செய்ய வில்லையே? 44

ஓ அர்ச்சுன! மிகவும் அந்தரங்கனும் நமக்கு பந்துவுமாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ண னில்லாமல் எப்போதும் சூன்யனுகி விட்டோமே என்று எண்ணுகிருயா? இல்லா விடில் உனக்கு மனதில் உபத்திரவம் ஏற்படாது. 45

14-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

॥ ஸ்ரீஸூத: ॥

ஏவம் க்ருஷ்ணஸக: க்ருஷ்ணோ ப்ராத்ரா ராஜ்ஞா விகல்பித: ।
நாநாஶங்காஸ்பதம் ரூபம் க்ருஷ்ணவிஶ்லேஷகர்ஶித: ॥ 1

ஶோகேந ஶுஷ்யத்வதநஹ்ருத்ஸரோஜோ ஹதப்ரப: ।
விபும் தமேவாநுஸ்மரந் நாஶக்நோத் ப்ரதிபாஷிதும் ॥ 2

க்ருச்ச்ரேண ஸம்ஸ்தப்ய ஶுச: பாணிநாம்ருஜ்ய நேத்ரயோ: ।
பரோக்ஷேண ஸமுந்நத்தப்ரணயௌத்கண்ட்யகாதர: ॥ 3

ஸக்யம் மைத்ரீம் ஸௌஹ்ருதம் ச ஸாரத்யாதிஷு ஸம்ஸ்மரந் ।
ந்ருபமக்ரஜமித்யாஹ பாஷ்பகத்கதயா கிரா ॥ 4

॥ அர்ஜுந: ॥

வஞ்சிதோऽஹம் மஹாராஜ ஹரிணா பந்துரூபிணா ।
யேந மேऽபஹ்ருதம் தேஜோ தேவவிஸ்மாபநம் மஹத் ॥ 5

15-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் பலவிதமும் சந்தேகிப்பதற் கிடமான உருவத்துட னிருக்கக் கண்டு, தமையனுகிய தருமபுத்திரர், விகற்பித்துக்கேட்க, கிருஷ்ணனுக்கு நண்பனும் கிருஷ்ணனுடைய பிரிவாற் ருமையால் இளைத்தவனும் அந்த சோகத்தால் வாடிய முகத்தாமரையையும் மனத்தாமரையையு முடையவனும் ஒளியிழந்தவனுமாகிய அர்ச்சுனன் அந்தக்கிருஷ்ணனையே நினைத்துப் பதிற்கூறச் சக்தியில்லாதவனு யிருந்தான். 1-2

பார்த்தன் மிகுந்த சிரமத்துடன் கண்ணீரை யடக்கியும் பெருகியதைக் கையால் துடைத்துக்கொண்டு கிருஷ்ணன் பிரத்தியக்ஷமாக இல்லாததால் மிகுந்த அன்பும் ஆவலு மடைந்ததுமன்றி வியாகுலமுற்று, தேரோட்டுதல் முதலிய செய்கைகளில் (கிருஷ்ணனுடைய) நன்மையைக் கோரி நடந்ததையும் உபகாரம் செய்ததையும், நம்மைச் சார்ந்தவன் என்று நல்ல இருதயத் துடனிருந்ததையும் நினைத்துக்கொண்டு கண்ணீர் விட்டான். பின் தமையனுகிய யுதிஷ்டிர மகாராஜனை நோக்கித் தளர்ந்த குரலுடன் கூறுகிறுன். 3-4

அர்ச்சுனன் கூறுகிறுன்.

ஓ மகாராஜனே! பந்துவின் உருவந்தாங்கிய ஸ்ரீ ஹரியால் வஞ்சிக்கப் பட்டேன். அந்த பகவானுல் பிரமன்முதலிய தேவர்களுக்கும் ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கும் சிறந்த என் தேஜஸானது அபகரிக்கப் பட்டது. 5

𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃 ।
𑌉𑌕𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌰𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌮𑍃𑌤𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾 ॥ 6

𑌯𑌤𑍍𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑍁𑌪𑌦𑌗𑍇𑌹𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌵𑌰𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌦𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌖𑌲𑍁 𑌮𑌯𑌾𑌭𑌿𑌹𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌃
𑌸𑌜𑍍𑌜𑍀𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌧𑌨𑍁𑌷𑌾𑌧𑌿𑌗𑌤𑌾 𑌚 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 ॥ 7

𑌯𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌵𑌹𑌮𑍁 𑌖𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌮𑌗𑍍𑌨𑌯𑍇𑌽𑌦𑌾𑌮𑍍
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌸𑌾𑌮𑌰𑌗𑌣𑌂 𑌤𑌰𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯 ।
𑌲𑌬𑍍𑌧𑌾 𑌸𑌭𑌾 𑌮𑌯𑌕𑍃𑌤𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌮𑌾𑌯𑌾
𑌦𑌿𑌗𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌰𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪𑌤𑌯𑍋 𑌬𑌲𑌿𑌮𑌧𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌤𑍇 ॥ 8

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌶𑌿𑌰𑍋𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌮𑌹𑌨𑍍𑌮𑌖𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍
𑌆𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍁𑌜𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌗𑌜𑌾𑌯𑍁𑌤𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌃 ।
𑌤𑍇𑌨𑌾𑌹𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌥𑌨𑌾𑌥𑌮𑌖𑌾𑌯 𑌭𑍂𑌪𑌾
𑌯𑌨𑍍𑌮𑍋𑌚𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌨𑌯𑌨𑍍 𑌬𑌲𑌿𑌮𑌧𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌤𑍇 ॥ 9

பொருளில்லாத தரித்திரன் பெரும்பாலும் சவத்திற்குச் சமமானவன் என்று எல்லோராலும் கூறப்படுவது போல் கிருஷ்ணன் ஒரு கணம் பிரிந்திருப்பினும் ஜனங்களுக்கு வெறுப்புண்டாக்கத் தக்க ரூபமுடையவனாகிறான். 6

இந்தக் கிருஷ்ணனுடைய ஆதரவால், சுயம்வரம் நடக்கும்போது துருபத மகாராஜ னரண்மனைக்கு வந்தவர்களாகிய மன்மத விகாரங்கொண்ட அரசர்களின் தேஜஸ்ஸானது நான் வில்லை எடுத்தவுடன் அபகரிக்கப் பட்டது. வில்லை நாண் கயிறுடன் சேர்த்தவுடன் மச்சியயந்திரம் அடிபட்டது. திரௌபதியும் கிடைத்தாள். 7

ஆச்சரியம்! நான் கிருஷ்ணனுடைய சன்னிதியில் தேவக் கூட்டங்களுடனிருந்த இந்திரனை வல்லமையால் வென்று காண்டவ வனத்தை அக்கினிபகவானுக்குக் கொடுத்தேன். அற்புதமான சிற்பத்தால் உலகங்களை மோகிக்கச் செய்யும் மயனுடைய சபை நமக்குக் கிடைத்தது. உம்முடைய இராஜசூய யாகத்தில் அரசர்கள் திசைகளினின்று காணிக்கை யாகத் திரவியக் குவியலைக் கொண்டு வந்தார்கள். 8

பதினாயிரம் யானைகளுக்குச் சமமான உற்சாகம் பராக்கிரமம் இவைகளையுடையவனும் ஆரியனும் தங்களுக்கு அனுஜனுமாகிய பீமசேனன் இராஜசூய யாகம் நடப்பதன் பொருட்டு இராஜாக்களின் சிரங்தோய்ந்த கழல்களையுடைய ஜராசந்தனை கோபாலன் சன்னிதியில் வதம் செய்தான். அந்த ஜராசந்தன் காலபைரவரை யுத்தேசித்துச் செய்யும் யாகத்திற்காக (பசுக்களின் ஸ்தானத்தில்) கொண்டுவந்த அரசர்களை முகுந்தன் விடுவித்தார். அந்த அரசர்கள் உம்முடைய யாகத்திற்கு மிகுந்த காணிக்கை கொண்டு வந்தார்கள். 9

𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌧𑌿𑌮𑌖 𑌕𑍍𑌲𑍃𑌪𑍍𑌤 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕
　　𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌚𑌾𑌰𑍁 𑌕𑌬𑌰𑌂 𑌕𑌿𑌤𑌵𑍈𑌸𑍍𑌸𑌭𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌯 𑌪𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾
　　𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌽𑌕𑍃𑌤 𑌹𑌤𑍇𑌶 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌕𑍇𑌶𑌾𑌃 ॥ 10

𑌯𑍋 𑌨𑍋 𑌜𑍁𑌗𑍋𑌪 𑌵𑌨𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾
　　𑌦𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌸𑍋𑌽𑌰𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌦𑌯𑍁𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑌭𑍁𑌗𑍍𑌯𑌃 ।
𑌶𑌾𑌕𑌾𑌨𑍍𑌨𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑍁𑌪𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯 𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍀𑌂
　　𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌾𑌮𑌮𑌂𑌸𑍍𑌤 𑌸𑌲𑌿𑌲𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑌸𑌂𑌘𑌃 ॥ 11

(பகவானுடைய) பாதங்களில் (நமஸ்காரம் செய்யும்போது) சொட்டும் கண்ணீருடன் கூடிய முகமுடையவளும் உமக்கு மனைவியுமாகிய திரௌபதியின் இராஜசூய யாகத்தில் செய்த மகாபிஷேகத்தால் மிகவும் சிலாகிக்கத் தக்கதும் சுந்தரமுமான கேசபாசமானது மோசக்காரர்களாகிய துச்சாதனன் முதலியவர்களால் சபையில் அவிழ்த்து இழுக்கப் பட்டது. பகவான் அந்த துச்சாதனன் முதலியவர்களின் மனைவிகள் கணவனை இழக்கவும் அதனால் அவர்கள் அவிழ்ந்த கேசங்களை யுடையவர்களாகவும் செய்தார். 10

† பதினாயிரம் சீடர்களுடன் (ஒரே பந்தியில்) புசிக்கிற தூர்வாசமுனிவரைக் கொண்டு சத்ருவாகிய துரியோதனன் செய்த பெரிய கஷ்டத்தினின்று காக்கக் கிருஷ்ணபகவான் வனம்வந்து, மீதியிருந்த கீரையைப் புசித்தார். ஏனெனில் ஜலத்தில் ஸ்னானஞ்செய்த ரிஷிக்கூட்டம் மூவுலகமும் திருப்தியடைந்ததாக எண்ணிற்று. 11

---

† ஒரு சமயம் துரியோதனன் தூர்வாச முனிவருக்கு அன்னமிட்டான். அந்த தூர்வாசர் சந்தோஷித்துத் "துரியோதன! நீ வேண்டிய வரனைக் கேட்டுக்கொள்" ளென்றார். துரியோதனன் பாண்டவர்கள் நாசமடைய வேண்டுமென்பதை மனதிலெண்ணி "ஓ முனிவரே! எங்கள் வம்சத்திற்குத் தருமபுத்திரன் முக்கியமானவன். ஆகையால், அவனுடைய கிருகத்திற்குச் சென்று தாங்கள் இவ்விதமாகவே பதினாயிரம் சீடர்களுடன் அதிதியாகிப் போஜனம் செய்யவேண்டும். ஆனால் திரௌபதி பசியால் வருத்தமடையக் கூடாது. ஆகையால், அந்தப் பாஞ்சாலி புசித்தபின்பு அவர்கள் கிருகம் செல்ல வேண்டும்" என்று வரம்கேட்டான். தூர்வாச முனிவர் அவ்விதமே வரம் கொடுத்து யுதிஷ்டிரரிருக்குமிடம் வந்தார். தரும புத்திரர் மிகவும் ஆதரவுடன் "முனிவரே! சீடர்களுடன் மாத்தியான்னிகம் செய்துவாருங்க" ளென்று கேட்டுக் கொண்டார். முனிவர், சீடர்களுடன் நதிக்குச் சென்று அகமரிஷணஸ்னானம் (பாபங்களைப் போக்கும் மந்திரங்களை ஜபம் செய்து செய்யும் ஸ்னானம்) செய்வதற்காக ஜலத்தில் முழுகினார். அப்பொழுது பாஞ்சாலி கவலையுடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானை ஸ்மரித்தாள். கிருஷ்ணன் பக்தர்களிடத்துக் கொண்ட அன்பால் அந்தக்கணமே அங்குவந்தார். திரௌபதி தூர்வாசமுனிவர் வந்த வரலாற்றைத் தெரிவித்தாள். அப்போது பகவான் "நான் பசியுடனிருக்கிறேன், எனக்குப் போஜனம் கொடு" என்றார். திரௌபதி மிகவும் வெட்க மடைந்து, "சுவாமி! நான்போஜனம் செய்யும்வரையில் சூரிய பகவான் கொடுத்த அக்ஷய பாத்திரத்தின் அன்னம் குறையாம லிருக்கும். போஜன மளித்

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑍁𑌧𑌿 𑌶𑍂𑌲𑌪𑌾𑌣𑌿𑌰𑍍
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌾𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌦𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌜𑌂 𑌮𑍇 |
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚𑌾𑌹𑌮𑌮𑍁𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑍇𑌣
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑍇 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌸𑌨𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑍍 || 12

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌹𑌰𑌤𑍋 𑌭𑍁𑌜𑌦𑌣𑍍𑌡𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌂
𑌗𑌾𑌣𑍍𑌡𑍀𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌰𑌾𑌤𑌿𑌵𑌧𑌾𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 |
𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌦𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌮𑌾𑌜𑌮𑍀𑌢
𑌤𑍇𑌨𑌾𑌹𑌮𑌦𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌣 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌨𑌾 || 13

𑌯𑌦𑍍𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌬𑌲𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌨𑌮𑍍
𑌏𑌕𑍋 𑌰𑌥𑍇𑌨 𑌤𑌤𑌰𑍇𑌽𑌹𑌮𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 |
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌬𑌹𑍁 𑌧𑌨𑌂 𑌚 𑌮𑌯𑌾 𑌪𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂
𑌤𑍇𑌜𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌮𑌣𑌿𑌮𑌯𑌂 𑌚 𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌭𑍍𑌯𑌃 || 14

கிருஷ்ணனுடைய தேஜஸ்ஸால் சூலாயுதம் தரித்த வரும் மகிமை வாய்ந்த வருமாகிய மகாதேவன் யுத்தத்தில் பர்வதராஜ புத்திரியாகிய உமையுடன் ஆச்சரிய மடைந்து, தம்முடைய அஸ்திரமாகிய பாசுபதத்தை எனக்குக் கொடுத்தார். மற்றுமுள்ள லோக பாலர்களும் தங்கள் தங்களுடைய அஸ்திரங்களைக் கொடுத்தார்கள். நான் இந்தச் சரீரத்துடன் இந்திர லோகம் சென்று சிறந்த இந்திரன் ஆஸனத்தில் பாதியை யடைந்தேன். 12

அந்தச் சுவர்க்கத்திலேயே நான் சந்தோஷமாக விருக்கும்போது இந்திரனுடன் கூடிய தேவர்கள் அவர்களுடைய சத்துருக்களாகிய நிவாதகவசர்கள் என்னும் அசுரர்களைக் கொல்லுவதற்காகக் காண்டிவம் என்னும் வில்லை அடையாளமாக உடைய சிறந்த என்னிரண்டு கைகளிலும் தஞ்சம் புகுந்தார்கள். ஓ தருமபுத்திர! இந்தக் கிருஷ்ணனால் என்னிருகையும் மகிமை யடைந்தன. மகிமை தங்குவதற் கிடமானவரும் புருஷன் என்றசொல்லுக் குரியவருமாகிய அந்தக் கிருஷ்ணன் இப்பொழுது என்னை மோசஞ் செய்தார். 13

(உத்தரகோக் கிரகணத்தில்) தாண்டுவதற்கு முடியாத (பீஷ்மாசாரியார் முதலியவர் களாகிய) ஜல ஜந்துக்களை யுடையதும், (காம்பீரியத்தால்) முடிவில்லாததும், (பிரதேசத்தால்) அளவிறந்தது மாகிய கௌரவ சைன்னிய மாகிய

துப் போஜனம்செய்தாயிற்று. ஆகையால் அன்னமில்லை" என்றாள். ஆயினும் கிருஷ்ணன் நிர்ப்பந்தம் செய்து அக்ஷய பாத்திரத்தைக் கொண்டுவரச்சொன்னார். திரௌபதி கொண்டுவர அந்தப் பாத்திரத்தின் வாயில் ஒட்டியிருந்த கீரையை மட்டிலும் புசித்தார். பிறகு முனிவர்களைக் கூப்பிடு என்றார். பகவான் தன் வயிற்றில் உலகங்களை வைத்திருப்ப தாலும் அந்தப்பகவான் திருப்தி யடைந்தமை யாலும் தூர்வாச முனிவரும் அவர் சீடர்களும் திருப்தி யடைந்து திரௌபதி நமக்காகப் பாகம் செய்தது வீணாகும்; அதனால் பாஞ்சாலியின் கோபத்திற்குப் பாத்திரமாக வேண்டுமென்று பயந்து ஓடினார்கள் என்பது சரித்திரம்.

𑌯𑍋 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮 𑌕𑌰𑍍𑌣 𑌗𑍁𑌰𑍁 𑌶𑌲𑍍𑌯 𑌚𑌮𑍂𑌷𑍍𑌵𑌦𑌭𑍍𑌰
𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌯𑌰𑌥𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌸𑍁 ।
𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇𑌚𑌰𑍋 𑌮𑌮 𑌵𑌿𑌭𑍋 𑌰𑌥𑌯𑍂𑌥𑌪𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍
𑌆𑌯𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌚 𑌦𑍃𑌶𑌾 𑌸𑌹 𑌓𑌜 𑌆𑌰𑍍𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍 ॥ 15

𑌯𑌦𑍍𑌦𑍋𑌷𑍍𑌷𑍁 𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌣
𑌨𑌪𑍍𑌤𑍃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑌰𑍍𑌤 𑌶𑌲𑍍𑌯 𑌸𑍈𑌨𑍍𑌧𑌵 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌲𑌿𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 ।
𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌮𑍋𑌘𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿
𑌨𑍋𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍁𑌰𑍍𑌨𑍃𑌹𑌰𑌿𑌦𑌾𑌸𑌮𑌿𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌿 ॥ 16

𑌸𑍌𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌮𑌤𑌿𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌮𑍇
𑌯𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌪𑌦𑍍𑌮𑌮𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 ।
𑌮𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌹𑌮𑌰𑌯𑍋 𑌰𑌥𑌿𑌨𑍋 𑌭𑍁𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂
𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌯𑌦𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 ॥ 17

கடலை, கிருஷ்ணனை உறவினராக அடைந்த நான் ஒருவனாகவே இரதத்துடன் தாண்டினேன். (சத்துருக்களால்) அபகரிக்கப் பட்ட, மிகுதியான கோதனத்தையும் (பசுமாடுகளை) திருப்பினேன். மகிமைக்கு இருப்பிடமும் விலை மதிக்கத் தகாததுமாகிய பகைவர்களுடைய இரத்தின கிரீடத்தையும் அவர்களுடைய தலையிலிருந்து (மோகனாஸ்திரத்தால் மோகப்படுத்தி) அபகரித்தேன்.

ஓ பிரபுவே! கிருஷ்ண பகவான் அநேக க்ஷத்திரிய சிரேஷ்டர்களின் இரதக் கூட்டங்களுடன் கூடிய பீஷ்மர், கர்ணன், துரோணாசாரியார், சல்லியன் இவர்களுடைய சேனைகளில் எனக்கு முன்னால் சாரதியாக இருந்து அந்தப் பீஷ்மாசாரியார் முதலிய சிறந்த ரதிகர்களின் ஆயுளையும் உற்சாக சக்திகளையும் மனோ பலத்தையும் சரீர பலத்தையும் பார்வையால் அபகரித்தார். 15

துரோணாசாரியார், பீஷ்மாசாரியார், கர்ணன், அசுவத்தாமன், திரிகர்த்த தேசத்திற்கதிபனாகிய சுசர்மா, (மத்ரதேசாதி பதியாகிய) சல்லியன், ஸிந்து தேசாதி பதியாகிய ஜயத்ரதன், (சந்தனுவின் பிராதாவாகிய) பாஹ்லீகன் முதலிய சூரர்கள் பிரயோகம் செய்த பழுதுபடாத மகிமையுடைய அஸ்திரங்கள் யாவும், ஹிரண்ணியகசிபுவினால் விடப்பட்ட அஸ்திரங்கள் நரசிம்ம தாஸனாகிய பிரஹ்லாதனை யணுகா திருந்ததுபோல், கிருஷ்ண பகவானுடைய கைகளால் இரக்ஷிக்கப்படும் என்னையும் தொடவில்லை. (அந்தக்கிருஷ்ண பகவான் என்னை மோசம் செய்தார்). 16

எந்தப் பகவானுடைய பாத பங்கயத்தை மகான்களாகிய முனிவர்கள் முத்தியடைவதன்பொருட்டுப் பணிகிறார்களோ, § (தண்ணீரில்லாமல்)களைப் படைந்த

---

§ ஜயத்ரதனுடைய வதத்தில் குதிரைகள் தண்ணீர் குடிக்காமல் களைப்பை யடைந்தன. உடனே அர்ச்சுனன் தேரினின்று பூமியிலிறங்கிப் பாணங்களால் பூமியைப் பிளந்து குதிரைகளைத் தண்ணீர் கொள்ளும்படி செய்தான் என்பதாம்.

𑌨𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌰𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿
𑌹𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌹𑍇𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌸𑌖𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑍇𑌤𑌿 ।
𑌸𑌞𑍍𑌜𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵 𑌹𑍃𑌦𑌿𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌾𑌨𑌿
𑌸𑍍𑌮𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌲𑍁𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌮𑌮 𑌮𑌾𑌧𑌵𑌸𑍍𑌯 ॥ 18

𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌾𑌟𑌨𑌵𑌿𑌕𑌤𑍍𑌥𑌨𑌭𑍋𑌜𑌨𑌾𑌦𑌿
𑌷𑍍𑌵𑍈𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌋𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌲𑌬𑍍𑌧𑌃 ।
𑌸𑌖𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌸𑌖𑍇𑌵 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑌤𑍍𑌤𑌨𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂
𑌸𑍇𑌹𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌕𑍁𑌮𑌤𑍇𑌰𑌘𑌂 𑌮𑍇 ॥ 19

𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌨𑍃𑌪𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌨
𑌸𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌣 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨 𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌃 ।
𑌅𑌧𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑌙𑍍𑌗 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍
𑌗𑍋𑌪𑍈𑌰𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌬𑌲𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 ॥ 20

𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌧𑌨𑍁𑌸𑍍𑌤 𑌇𑌷𑌵𑌃 𑌸 𑌰𑌥𑍋 𑌹𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇
𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌰𑌥𑍀 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌯𑍋 𑌯𑌤 𑌆𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿 ।

குதிரைக ளுடையவனும் (அதற்காக) புவிமீதிருந்த வனுமாகிய என்னைப் பகைவர்கள் எந்த முகுந்தனுடைய மகிமையால் மனமயங்கி அடிக்காமலிருந் தார்களோ, அந்தப் பகவானும் ஈசுவரனும் ஞான மளிப்பவனு மாகிய கிருஷ்ணனை அறிவில்லாத நான் சாரதியாக வமர்த்திக் கொண்டேனே. 17

ஓ அரசனே! மாதவனுகிய கிருஷ்ணனுடைய கம்பீரமும் சுந்தரமு மான புன்னகையையும் பரிகாசப் பேச்சுகளையும் ஏபார்த்த! ஏ அர்ச்சுன! நண்ப! குரு வம்சத் தார்களைச் சந்தோஷப் படுத்துகிறவனே! எனவழைக்கும் மனோற்சாக மான சம்பாஷணைகளையும் நினைக்கிற என் இருதயம் கலங்குகின்றது. 18

சயனம், ஆசனம், சஞ்சாரம், தன் குணங்களை வர்ணித்தல், போஜனம் முதலியவைகளில் பேதமில்லா திருந்தும். (ஒருசமயம் தவறுதலைப் பார்த்து, ஓ நண்ப! நீ சத்திய முடையவனு? என்று திரஸ்காரம் செய்தேன். பகவான் மிகுதியான மகிமையுள்ளவ ராகையால், புத்தியில்லாத என் குற்றம் யாவற்றையும் நண்பனுடைய (குற்றத்தை) நண்பன்போலும் பிள்ளையி னுடையதை (குற்றத்தை) தந்தைபோலும் பொறுத் தருளினர். 19

ஓஇராஜ சிரேஷ்டனே! அவ்வளவு குற்றம் செய்த நான் புருஷோத்தமனும், நண்பனும் அன்பனும், சுகிருத்து மாகிய கிருஷ்ணனை விட்டுப் பிரிந்து அதனல் சூன்யமான மனமுடையவ னுனேன். ஓஅரசனே! கிருஷ்ண னுடைய அந்தப் புரஸ்திரீகளாகிய பதினுறுயிரம் பேர்களை இரக்ஷித்துக் கொண்டு வரும்போது, வழியில் அசத்துக்க ளாகிய கோபாலர்க ளிடம் பலமில்லாத ஸ்திரீ போல் அபஜய மடைந்தேன். 20

அரசர்கள் யாவரும் மதிக்கத் தக்க அதேவில்லு, அதே பாணங்கள் அதே இரதம், அதே குதிரைகளையுடைய அதே ரதிகன்தான் நான். இவையனைத்தும்

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌤𑌦𑌭𑍂𑌦𑌸𑌦𑍀𑌶𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂
𑌭𑌸𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌹𑍁𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌹𑌕𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌮𑌿𑌵𑍋𑌪𑍍𑌤𑌮𑍂𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 ॥ 21

𑌰𑌾𑌜𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑍁𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌾𑌂 𑌨𑌸𑍍𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍇 ।
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌪𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌘𑍍𑌨𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌥𑌃 ॥ 22

𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍀𑌂 𑌮𑌦𑌿𑌰𑌾𑌂 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌦𑍋𑌨𑍍𑌮𑌥𑌿𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 23

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣𑍈𑌤𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌮𑌿𑌥𑍋 𑌨𑌿𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌿𑌥𑌃 ॥ 24

𑌜𑌲𑍌𑌕𑌸𑌾𑌂 𑌜𑌲𑍇 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌣𑍀𑌯𑌸𑌃 ।
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑌲𑌾𑌨𑍍𑌬𑌲𑌿𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌬𑌲𑌿𑌨𑍋 𑌮𑌿𑌥𑌃 ॥ 25

𑌏𑌵𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌷𑍍𑌠𑍈𑌰𑍍𑌯𑌦𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ।
𑌯𑌦𑍂𑌨𑍍𑌯𑌦𑍁𑌭𑌿𑌰𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍂𑌭𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌸𑌞𑍍𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌹 ॥ 26

பகவானன்றிச் சாம்பலில் செய்த ஹோமம் போலும் மோசக்காரனிடம் கொடுத்த (பொருள் முதலிய) வைபோலும் களர்நிலத்தில் விதைத்த விதை போலவும், ஒரு கணத்தில் பயனற்ற தாயின. 21

ஓ அரசனே! சுகிருத்துக் களின் பட்டணத்தில் உம்மால் கேட்கப் பட்ட சுகிருத்துக்களுக்குள் பிராம்மண சாபத்தால் மூடத் தன்மையயடைந்து வருணன் கன்னிகையாகிய மதிரையைப் (சாராயம்) பானம் செய்து அதனுல் உண்டான மதத்தால் மனம் பேதித்து, ஒருவருக் கொருவர் (தகப்பன் பிள்ளை பிரா தாஎன்று எப்போதும்) அறியாதவர்கள்போல் (கோரை களாலும்) முஷ்டிகளாலும் அடித்துக்கொண்டதில் நான்கு ஐந்து சுகிருத்துக்கள்மீதியிருக்கின்றூர்கள்.

பெரும்பாலும் ஜனங்கள் ஒருவருக் கொருவர் அடித்துக் கொள்வதும், இகழ்ந்து கொள்வதும் மகிமை பொருந்திய ஈசுவர னுடைய லீலையாகவே முடிகின்றன. 24

ஓ அரசனே! ஜலத்தில் வாசமுடைய ஜந்துக்களுக்குள், பெரிய ஜந்துக்கள் அற்பமான ஜந்துக்களைத் தின்பதுபோல், வலுவுடை யவர்கள் வலுவில்லாதவர்களையும் இருவரும் வலுவுடைய வர்களாயின் ஒருவரை யொருவர் புசித்தும் வருகிறூர்கள். 25

இவ்வாறு பிரபுவாகிய கிருஷ்ணன் வலுவுடைய யாதவர்களைக் கொண்டு வலுவற்ற யாதவர்களையும் வலுவுடைய யாதவர்களைக் கொண்டு மற்றுமுள்ள வலுவுள்ள யாதவர்களையும் ஒருவரை யொருவர் (சங்கரிக்கும்படி செய்து) பூபாரத்தைப் போக்கினர். 26

देशकालार्थयुक्तानि हृत्तापोपशमानि च ।
हरन्ति स्मरतश्चित्तं गोविन्दाभिहितानि मे ॥ 27

॥ श्रीसूतः ॥

एवं चिन्तयतो जिष्णोः कृष्णपादसरोरुहम् ।
सौहार्देनातिगाढेन शान्तासीद्विमला मतिः ॥ 28

वासुदेवाङ्घ्र्यनुध्यानपरिबृंहितरंहसा ।
भक्त्या निर्मथिताशेषकषायधिषणोऽर्जुनः ॥ 29

गीतं भगवता ज्ञानं यत्तत्संग्राममूर्धनि ।
कालकर्मतमोरुद्धं पुनरध्यगमत्प्रभुः ॥ 30

विशोको ब्रह्मसम्पत्त्या संछिन्नद्वैतसंशयः ।
लीनप्रकृतिनैर्गुण्यादलिङ्गत्वादसम्भवः ॥ 31

निशम्य भगवन्मार्गं संस्थां यदुकुलस्य च ।
स्वःपथाय मतिं चक्रे निभृतात्मा युधिष्ठिरः ॥ 32

தேசத்திற்கும் காலத்திற்கும் ஒத்தவைகளும் பிரயோஜன முடையவை களும் மனதிலுள்ள தாபங்களைப் போக்குகிறவைகளுமாகிய கோவிந்தன் கூறிய வார்த்தைகளை நினைக்குந் தோறும் என்மனம் அவச மாகின்றது. 27

ஸ்ரீ சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

மிகுந்த சினேகத்தால் கிருஷ்ணனுடைய பாதார விந்தத்தைத் தியானித்து இவ்வாறு அர்ச்சுன னுடைய புத்தியானது (ஆனந்தத்தின் மிகுதியால்) சாந்தி ரசத்தையும் வைராக்கியத்தையு மடைந்தது. 28

பிரபுவாகிய அர்ச்சுனன் வாசு தேவருடைய சரணங்களைத் தியானம் செய்ததால் அதிகப்பட்ட பக்தியினால் காமம் முதலிய வாசனைகள் யாவும் ஒழிந்த புத்தியுடைய வனாகி, யுத்தமுனையில் கிருஷ்ண பகவான் உபதேசம் செய்ததும் (இப்பொழுது) காலத்தாலும் கருமத்தாலும் மோகத்தாலும் மறைந் திருப்பது மாகிய ஞானத்தை மறுபடி யடைந்தான். 29-30

அர்ச்சுனன், நான் பிரம்மமாகவே ஆகிறேன் என்ற ஞானத்தால், அவித்தை சத்துவம் முதலிய குணங்களொழிந்து லிங்கசரீரம் நாசமடையப் பெற்று அதனால் ஸ்தூலசரீரத்தி னின்று விடுபட்டவனாகி, இரண்டு (ஜீவாத்ம பரமாத் மாக்கள்) என்றபேதம் நீங்கி துக்கமற்றவனானான். 31

நிச்சலமான மனமுடைய தரும புத்திரர், கிருஷ்ண பகவான் சென்ற மார்க்கத்தையும் யாதவவம்சம் நாச மடைந்ததையும் கேட்டு சுவர்க்க லோகஞ் செல்ல எண்ணங் கொண்டார். 32

𑌪𑍃𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌧𑌨𑌞𑍍𑌜𑌯𑍋𑌦𑌿𑌤𑌂
𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌯𑌦𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌯𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍇
𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑍋𑌪𑌰𑌰𑌾𑌮 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑍇𑌃 ॥ 33

𑌯𑌯𑌾𑌹𑌰𑌦𑍍𑌭𑍁𑌵𑍋 𑌭𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌹𑌾𑌵𑌜𑌃 ।
𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑍇𑌨𑍇𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌪𑍀𑌶𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌸𑌮𑌮𑍍 ॥ 34

𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌜𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌟𑌃 ।
𑌭𑍂𑌭𑌾𑌰𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌜𑌹𑍌 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ 35

𑌯𑌦𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌂
𑌜𑌹𑍌 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍀𑌯𑌸𑌤𑍍𑌕𑌥𑌃 ।
𑌤𑌦𑌾𑌹𑌰𑍇𑌵𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾-
𑌮𑌭𑌦𑍍𑌰𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌕𑌲𑌿𑌰𑌨𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 ॥ 36

𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌸𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 𑌬𑍁𑌧𑌃
𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌚 𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌤𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ।
𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌭𑌾𑌨𑍃𑌤𑌜𑌿𑌹𑍍𑌮𑌹𑌿𑌂𑌸𑌨𑌾-
𑌦𑍍𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌗𑌮𑌨𑌾𑌯 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌧𑌾𑌤𑍍 ॥ 37

பகவான் அடைந்த (மற்றவர்க ளறியக் கூடாத) கதியையும் யாதவர்களின் நாசத்தையும் அர்ச்சுனன் கூறக்கேட்ட குந்தியும் பகவானுகிய அதோக்ஷஜ ரிடம் தீவிரமான பக்தியால் மனத்தைச் செலுத்தி, ஜீவன் முக்தை யாயினள்.

(கருமத்தால்) ஜன்ம மில்லாத கிருஷ்ணன் முள்ளை முள்ளினல் நீக்குவது போல் பூமியின் பாரத்தை ஒழித்துச் சரீரத்தைத் தியாகம் செய்தார். ஈச்வா னுக்கு ஜன்மமும் மரணமும் சமமானது தான். (ஜன்மத்தால் சந்தோஷமென்ப தும் மரணத்தால் வருத்தமென்பது மில்லை). ஏனெனில் இவ்விரண்டும் அந்தப் பகவானுடைய இஷ்டத்தை யனுசரித் துண்டாவன.) 34

நடன் பலவித வேடம் தரித்தும் பின் விட்டு விடுவதுபோல், மத்ஸியம் முதலிய ரூபங்களைப் பகவான் அடைந்து பின் விடுகிறுர். அதுபோல், பூமியின் பாரத்தை யொழித்த இச்சரீரத்தையும் விட்டார். 35

சிரவணம் செய்வதற் குரிய ஸத்சரிதங்க ளுடையவரும், மகிமை பொருந் திபவரு மாகிய முகுந்தன் தன் சரீர முள்பட இந்தப் பூமியை விட்டவுடன் அதே தினத்தில் அஞ்ஞானம் சூழ்ந்த மனமுடை யோர்களுக்குக் கெடுதி செய்யக் காரணமாகிய கலி புருஷனுகத் தோன்றினுர். 36

அப்பொழுது வித்துவானுகிய தரும புத்திரர், நகரத்திலும் இராஜ்யத்தி லும் மனதிலும் அந்தக் கலியின், லோபம் (தனமுடையவன் பொருள் ஸத்பாத் திரத்தி லுபயோகப் படாமை) பொய் பேசல், கபடத்தன்மை, இம்சைமுதலிய அதருமங்கள் பரவுவதைப் பார்த்து, பரலோகஞ் செல்வதற்கு எண்ணங் கொ ண்டார். 37

ஸ்வராட் பௌத்ரம் விநயிநமாத்மந꞉ ஸுஸமம் குணை꞉ ।
தோயநீவ்யா꞉ பதிம் பூமேரப்யஷிஞ்சத்கஜாஹ்வயே ॥ 38

மதுராயாம் ததா வஜ்ரம் ஶூரஸேநபதிம் தத꞉ ।
ப்ராஜாபத்யாம் நிரூப்யேஷ்டிமக்நீநபிபதீஶ்வர꞉ ॥ 39

விஸ்ருஜ்ய தத்ர தத்ஸர்வம் துகூலவலயாதிகம் ।
நிர்மமோ நிரஹங்கார꞉ ஸஞ்சிந்நாஶேஷபந்தந꞉ ॥ 40

வாசம் ஜுஹாவ மநஸி தத்ப்ராண இதரே ச தம் ।
ம்ருத்யாவபாநம் ஸோத்ஸர்கம் தம் பஞ்சத்வே ஹ்யஜோஹவீத் ॥ 41

த்ரித்வே ஹுத்வா ச பஞ்சத்வம் தச்சைகத்வேऽஜுஹோந்முநி꞉ ।
ஸர்வமாத்மந்யஜுஹவீத்ப்ரஹ்மண்யாத்மாநமவ்யயே ॥ 42

சீரவாஸா நிராஹாரோ பத்தவாங்முக்தமூர்தஜ꞉ ।
தர்ஶயந்நாத்மநோ ரூபம் ஜடோந்மத்தபிஶாசவத் ॥ 43

ஸ்வராட்டாகிய யுதிஷ்டிரமகாராஜன் தமது குணங்களுக்குச் சமமானவனும் வணக்கமுள்ளவனும் பௌத்திரனுமாகிய பரீக்ஷித்தைச் சமுத்திரத்தை வஸ்திரமாகக் கொண்ட பூமிக் கதிபதியாக்கி அத்தினபுரியில் பட்டாபிஷேகம் செய்வித்தார். 38

பிறகு உக்ரசேனன் புத்திரனுகிய வஜ்ரனுக்கு மதுரையில் பட்டாபிஷேகம் செய்வித்தார். பிறகு சாமர்த்திய முள்ள தருமநந்தனர் பிராஜாபத்தியம் என்ற இஷ்டியைச் செய்து அக்கினியைத் தம்மிடம் ஆரோபணம் செய்து கொண்டார். 39

அந்த அக்கினியில் பட்டு வஸ்திரங்கள், கங்கணங்கள், முதலிய யாவற்றையும் போட்டார். மோகத்தையும் அகங்காரத்தையும் ஒழித்தார். (உபாதி முதலிய) பந்தங்கள் யாவையும் ஒழித்தார். 40

முனிவராகிய தருமபுத்திரர், வாக்கு முதலிய இந்திரியங்களை மனதிலும் மனதைப் பிராணனிலும் பிராணனை அபானத்திலும் அபானத்தை (அதன்வியாபார மாகிய) விடுதலையுடன் (அபானத்தின் அதிஷ்டான தேவதை யாகிய) மிருத்தியுவிலும் அந்த மிருத்தியுவை (பூமி முதலிய) ஐந்து பூதங்களின் விகாரமாகிய சரீரத்திலும் பிறகு அந்தச் சரீரத்தை (சத்வம் முதலிய) மூன்று குணங்களிலும் அந்த மூன்று குணங்களையும் ஒன்ருகிய வித்தையிலும் எல்லாவற்றையும் ஆரோபணம் செய்வதற்குக் காரணமாகிய அவித்தையை ஜீவனிடத்திலும் அந்த ஜீவாத்மாவை கூடஸ்தனுகிய பிர்மத் திடத்திலும் ஹோமம் செய்தார். (அதாவது பாவனை செய்தார்). 41-42

பிறகு தருமபுத்திரர் மாவுரியுடுத்து, ஆகாரத்தை வெறுத்து மௌன விருதம்பூண்டு தலைமயிரை யவிழ்த்துக் கொண்டு ஜடன், பைத்தியங் கொண்டவன்,

𑌅𑌨𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌗𑌾𑌦𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌬𑌧𑌿𑌰𑍋 𑌯𑌥𑌾 ।
𑌉𑌦𑍀𑌚𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶𑌾𑌶𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥ 44

𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤 𑌯𑌤𑍋 𑌗𑌤𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌮𑌨𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌰𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌾𑌃 ॥ 45

𑌕𑌲𑌿𑌨𑌾𑌽𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌭𑍁𑌵𑌿 ।
𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌕𑍃𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 46

𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌚𑌰𑌣𑌾𑌂𑌬𑍁𑌜𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍋𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌧𑌿𑌷𑌣𑌾𑌃 𑌪𑌰𑍇 ॥ 47

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑌦𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌤𑌯𑍋 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌅𑌵𑌾𑌪𑍁𑌰𑍍𑌦𑍁𑌰𑌵𑌾𑌪𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌅𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥ 48

𑌵𑌿𑌧𑍂𑌤𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌰𑌜𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍈𑌵 𑌹𑌿 ।
𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌸𑍇 𑌦𑍇𑌹𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 49

பிசாசு இவர்கள்போல் தன்னுருவத்தை எல்லோருக்கும் காண்பித்துக்கொண்டு (தம்பிமார்களை) எதிர்பாராமல் செவிடன்போல் (ஒன்றையும்) கேளாமல் மனதில் பரப்பிர்மத்தைத் தியானம் செய்துகொண்டு மகாத்மாக்கள்(திருதாஷ்டிரர் முதலியவர்கள்) முந்திச் சென்ற வடதிசையில் பிரவேசித்தார். அங்குச் சென்றவர்கள் மறுபடி சம்சார பந்தத்தை அடைவதில்லை. சகோதரர்களாகிய (பீமன் முதலிய) யாவரும் நிச்சயம் செய்துகொண்டு அந்தத் தருமநந்தனரையே தொடர்ந்தார்கள். 43-45

அதருமத்திற்குத் தோழனாகிய கலியின் கண்களில் தென்பட்டவர்களும் (அவனால்)தீண்டப்பட்டவர்களுமாகிய பூமியிலுள்ள ஜனங்கள், தருமம்முதலிய புருஷார்த்தங்களைச் சரிவரச் செய்து நாராயணனுடைய சரணாரவிந்தமே தங்களுக்கு ஆதரவானதென்றறிந்து அந்தச்சரண கமலங்களை மனதில் தியானம் செய்தார்கள். கன்மஷம் நீங்கிய யோகிகளுக் கிருப்பிடமாகிய அந்த நாராயணனுடைய பாதகமலத்தில் ஒருமைப்பட்ட அறிவையுடையவர்களும், அந்தச் சரணாரவிந்தத்தின் தியானத்தால் விருத்தியடைந்த பக்தியால் பரிசுத்தமான புத்தியுடையவர்களுமாகிய மற்றுமுள்ள மகாத்மாக்கள், விஷயபோகங்களில் மனங்கொண்ட அசத்துக்களடைதற்கரிய நற்கதியைத்தோஷமற்ற ஆத்மாவுடன் அடைந்தார்கள். 46-48½

ஞானியாகிய விதுரரும் கிருஷ்ண பகவானிடம் மனதைச் செலுத்தியவராய், பிரபாசம் என்னும் புண்ய தீர்த்தத்தில் சரீரத்தைவிட்டு அந்தக் கிருஷ்ணனிடமே பற்றுக்கொண்டு (அப்பொழுது தன்னை யழைக்கவந்த) பிதிர்க்களுடன் தன்னிருப்பிடம் (யமனுடைய அதிகார ஸ்தானம்) சென்றார். 49½

க்ருஷ்ணாவேஶேந தச்சித்த: பித்ருபி: ஸ்வக்ஷயம் யயௌ |
த்ரௌபதீ ச ததாஜ்ஞாய பதீநாமநபேக்ஷதாம் || 50

வாஸுதேவே பகவதி ஹ்யேகாந்தமதிராப தம் ||
யஶ்ஶ்ரத்தயைதத் பகவத்ப்ரியாணாம்
பாண்டோஸ்ஸுதாநாமிதி ஸம்ப்ரயாணம் |
ஶ்ருணோத்யலம் ஸ்வஸ்த்யயநம் பவித்ரம்
லப்த்வா ஹரௌ பக்திமுபைதி ஸித்திம் || 51

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே ப்ரதமஸ்கந்தே பஞ்சதஶோऽத்யாய:

|| ஸ்ரீஸூத: ||

தத: பரீக்ஷித்த்விஜவர்யஶிக்ஷயா
மஹீம் மஹாபாகவதஶ்ஶஶாஸ ஹ |
யதா ஹி ஸூத்யாமபிஜாதகோவிதா:
ஸமாதிஶந்விப்ர மஹாகுணஸ்ததா || 1
ஸ உத்தரஸ்ய தநயாமுபயேம இராவதீம் |
ஜநமேஜயாதீம்ஶ்சதுரஸ்தஸ்யாமுத்பாதயத்ஸுதாந் || 2

அப்பொழுது திரௌபதி தன் பதிகளுக்குத் தன்னிடம் விருப்ப மில்லாமைகண்டு பகவானுகிய வாசுதேவரிடம் தீவிரமான புத்தியைச்செலுத்தி அந்தப் பகவானே அடைந்தாள். 50

மிகவும் மங்களத்தைக் கொடுப்பதும் பரிசுத்தமுமான இந்தப்பகவான் திவ்விய பதமடைந்த வரலாறையும் பாண்டு குமாரர்கள் யாத்திரை செய்ததையும் சிரத்தையுடன் கேட்பவன் முகுந்தனிடம் பக்தியை யடைந்து சித்தி பெறுவான். 51

15-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

16-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீசூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

ஓ சௌனக முனிவரே! பிறகு மஹா பாகவதனுகிய பரீக்ஷித்து மகாராஜன் பிராம்மண சிரேஷ்டர்களின் உபதேசத்தால் பூமியைப் பரிபாலித்தான். அவ்வரசன் ஜனனமான போது சோதிட சாத்திர வல்லவர்கள் எவ்விதம் கூறினுர்களோ அவ்விதமே சகல குணங்களையு முடையவனுக விருந்தான். 1

அந்த மகாராஜன் உத்தரன் கன்னிகை யாகிய இராவதியை மணம் புரிந்தான். அந்த இராவதியிடம் இவ்வரசனுக்கு ஜனமேஜயன் முதலிய நான்கு குமாரர்க ளுண்டானுர்கள். 2

𑌆𑌜𑌹𑌾𑌰𑌾𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌨𑍍 ।
𑌶𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌗𑍋𑌚𑌰𑌾𑌃 ॥ 3

𑌨𑌿𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍌𑌜𑌸𑌾 𑌵𑍀𑌰𑌃 𑌕𑌲𑌿𑌂 𑌦𑌿𑌗𑍍𑌵𑌿𑌜𑌯𑍇 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌨𑍃𑌪𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌧𑌰𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍋𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑌂 𑌪𑌦𑌾 ॥ 4

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍌𑌨𑌕𑌃 ॥

𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌕𑌲𑌿𑌂 𑌦𑌿𑌗𑍍𑌵𑌿𑌜𑌯𑍇 𑌨𑍃𑌪𑌃 ।
𑌨𑍃𑌦𑍇𑌵𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑌧𑍃𑌕𑍍𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌕𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌗𑌾𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑌦𑌾𑌹𑌨𑌤𑍍 ॥ 5

𑌤𑌤𑍍𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌯𑌦𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌕𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ।
𑌅𑌥𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌮𑌕𑌰𑌨𑍍𑌦𑌲𑌿𑌹𑌾𑌂 𑌸𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 6

𑌕𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑌸𑌦𑌾𑌲𑌾𑌪𑍈𑌰𑌾𑌯𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌦𑌸𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌷𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑌙𑍍𑌗 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 7

𑌇𑌹𑍋𑌪𑌹𑍂𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌶𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 ।

அந்தப் பரீக்ஷித்து, கிருபாசாரியாரைக் குருவாக அடைந்து, கங்கா நதிக் கரையில் அதிக தக்ஷிணைகளுடன் மூன்று அசுவமேதங்களைச் செய்தார். அந்த யாகங்களில் தேவர்கள் பிரத்தியக்ஷமாக வந்தார்கள். 3

வீரனாகிய பரீக்ஷித்து மகராஜன் திக்விஜயம் செய்து வரும்போது ஓரிடத்தில் காலால் ஆண் பசு, பெண் பசு இரண்டையும் புதைப்பவனும் சூத்திரனும் இராஜவேடம் பூண்டவனுமாகிய கலியைத் தன் பராக்கிரமத்தால் நிக்கிரகம் செய்தான். 4

ஸ்ரீசௌனக முனிவர் வினவுகிறார்.

பரீக்ஷித்து மகராஜன் திக்விஜயம் செய்யும் போது எதற்காகக் கலியை நிக்கிரகம் செய்தார்? இராஜ வேடம் தரித்த இந்தச் சூத்திரன் காலால் பசுவை இம்சித்ததால் மிகவும் அசுத்தனாகிறான். 5

மகா பாக்கியம் செய்த சூதபுராணிகரே! (கலியை நிக்கிரகம் செய்த) அந்த வரலாறானது, விஷ்ணுவின் சரித்திரத்தைச் சார்ந்ததாயினும் அல்லது விஷ்ணுவின் பாத கமலங்களில் பெருகும் மகரந்தங்களைப் புசிக்கும் சாதுக்களின் வரலாறைச் சார்ந்ததாயினும் சொல்ல வேண்டும். 6

மற்றுமுள்ள வீண் சம்பாஷணைகளால் என்ன பிரயோஜனம்? ஏனெனில் ஆயுளானது வீணே செலவாகிய தன்றோ? 6½

ஓ சூதபுராணிகரே! அற்பமான ஆயுளுடையவர்களும் மரணமடையக் கூடியவர்களும் (ஆயினும்) மோக்ஷத்தை விரும்புகிறவர்களுமாகிய மானிடர்

𑌨 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤 𑌇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌃 ॥ 8

𑌏𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌹𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌾𑌹𑍂𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌅𑌹𑍋 𑌨𑍃𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌪𑍀𑌯𑍇𑌤 𑌹𑌰𑌿𑌲𑍀𑌲𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌚𑌃 ॥ 9

𑌮𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌯𑍁𑌷𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍈 ।
𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌿𑌵𑌾 𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥ 10

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌯𑌦𑌾 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌕𑍁𑌰𑍁𑌜𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑍇𑌽𑌵𑌸𑌤𑍍
𑌕𑌲𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍇 ।
𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌮𑌨𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌤𑌃
𑌶𑌰𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌗𑌶𑍌𑌣𑍍𑌡𑌿𑌰𑌾𑌦𑌦𑍇 ॥ 11

களுக்கு § மரணத்தைக் கொடுக்கும் மகிமை பொருந்திய நமனை இந்த ஸத்ர யாகத்தில் பசுவை இம்சிப்பதற்கு அழைத்து வந்திருக்கிறோம். இந்த யமதருமராஜன் இங்கிருக்கும் வரையில் எவனும் மரணமடைய மாட்டான். 7-8

இந்த மானிட லோகத்தில் பகவானுடைய லீலையாகிய அமுதங்கலந்த சொற்களை யனுபவிக்க வேண்டு மென்பதற்காகவே மகாரிஷிகள் மகிமை தங்கிய இந்த யமதருமராஜனை அழைத்து வந்தார்கள். 9

சோம்ப லுடையவனும் புத்தியீனனும் அற்பமான ஆயுளை யுடையவனுமாகிய மானிடனுடைய ஆயுளானது, இரவில் நித்திரையாலும் பகலில் பயனற்ற மற்றச் செய்கைகளாலும் வீணாகிறது. 10

ஸ்ரீசூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

குரு தேசத்திலும் ஜாங்கல தேசத்திலும் வசித்துவரும் பரீக்ஷித்து மகாராஜன் தன்னுடைய சேனைகளால் பரிபாலிக்கப்படும் தேசங்களில் அதிகம் ¶ பிரிய மில்லாததும் சிறிது பிரயமுள்ளதுமாகிய கலி பிரவேசித்தானென்னும் வரலாறைக் கேட்டு யுத்தம் செய்வதில் திறமையுள்ள அவ்வரசன் வில்லைத் தரித்தான். 11

---

§ மானிடர்களுக்கோ மரணமுண்டு. அவர்கள் முத்தியை விரும்புகிறார்கள். அந்த முத்தியானது ஹரிகதாம்ருத பானத்தைத் தவிர வேறு எந்த உபாயத்தாலும் கிடைப்பதரிது. அந்த ஹரி கதையைக் கேட்பதற்குள் மரணமேற் படாமலிருக்க உபாயம் வேண்டும். இந்த ஸத்ர யாகத்திற்கு யத்தினம் செய்து, இதில் பசுக்களை இம்சிப்பதற்காக யமனை அழைத்தால் யமன் வந்து இந்தக்காரியம் முடியும் வரையில் யாரும் மரண மடையார்கள். அந்தச் சமயத்தில் விஷ்ணு கதாமிருத பானம் செய்யலாம். அதனால் மோக்ஷத்தை யடையலாம் என்று முயற்சித் திருக்கிறோம். ஆகையால் நாராயணன் கதையைச் சொல்ல வேண்டு மென்பது 7-வது 9-வது வரையிலுள்ள கருத்து.

¶ (மிகவும் பிரியமில்லாதது சிறிதுபிரிய முடையது என்றதால் கலி பிரவேசித்தமையால் தீங்குண்டாகு மென்பது கருதிப் பிரியமின்மையும் யுத்தம் நேருமென்பதும் நோக்கிப் பிரியமும் என்பது கருத்து.)

𑌸𑍍𑌵𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌂
𑌰𑌥𑌂 𑌮𑍃𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌧𑍍𑌵𑌜𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍 ।
𑌵𑍃𑌤𑍋 𑌰𑌥𑌾𑌶𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑌾
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍇𑌨𑌯𑌾 𑌦𑌿𑌗𑍍𑌵𑌿𑌜𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌃 ॥ 12

𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌲𑌂 𑌚 𑌭𑌾𑌰𑌤𑌂 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍𑌕𑍁𑌰𑍂𑌨𑍍 ।
𑌕𑌿𑌂𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌬𑌲𑌿𑌮𑍍 ॥ 13

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌗𑍀𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌚 𑌯𑌶𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌸𑍂𑌚𑌕𑌮𑍍 ॥ 14

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌮𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌾𑌮𑍍𑌨𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑍇𑌜𑌸𑌃 ।
𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌂 𑌚 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌕𑍇𑌶𑌵𑍇 ॥ 15

𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌜𑍍𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃 ।
𑌮𑌹𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌦𑌦𑍌 𑌹𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌮𑌨𑌾𑌃 ॥ 16

𑌸𑌾𑌰𑌥𑍍𑌯𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌸𑍇𑌵𑌨𑌸𑌖𑍍𑌯𑌦𑍌𑌤𑍍𑌯
𑌵𑍀𑌰𑌾𑌸𑌨𑌾𑌨𑍁𑌗𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌵𑌨𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 ।

அந்தப் பார்த்திபன், நன்றாய் அலங்கரிக்கப் பெற்ற சியாமளவர்ண முடைய குதிரைகள் பூட்டியதும் சிங்கத் துவஜமுடையது மாகிய தேரின் மீதேறிக் கொண்டு இரதம் யானை குதிரை பதாதிகளுடன்கூடிய தன்சேனையுடன் பட்டணத்திலிருந்து திக்விஜயத்திற்காகப் புறப்பட்டான். 12

பத்ராச்வம், கேதுமாலம், பாரதம், உத்தர குருக்ஷேத்திரம், கிம்புருஷம் முதலிய வருஷங்களை ஜயித்து (வெகு திரவியங்களின் வரவு ரூபமான) பூஜையை அடைந்தான். 13

அங்கங்கு, மகிமையைக் குறிப்பிக்கும் மகாத்மாக்களாகிய தன் முன்னோர்களின் கீர்த்தியையும் அசுவத்தாமனுடைய அஸ்திர தேஜஸ்ஸால் தான் காக்கப்பட்டதையும் யாதவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்குமுள்ள நேசத்தையும் அந்த யாதவ பாண்டவர்களுக்குக் கேசவனிடம் உள்ள பக்தியையும் அநேகர் கானம்செய்யக் கேட்டு இந்தப் பரீக்ஷித்து மகாராஜன் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்து பிரீதியால் மலர்ந்த நேத்திரமும் நல்ல மனமுமுடையவனாகி விலைமதிக்கவொண்ணாத வஸ்திரங்களையும் ஹாரங்களையும் கானம் செய்தவர்களுக்குக் கொடுத்தான். 14-16

சிநேகமுள்ள பாண்டவர்களிடம் சாரத்தியம் செய்தல், சபையில் அதிபதியாயிருத்தல், பாண்டவர்களிட்டவேலைகளைச் செய்தல், தோழமை, தூதுநடத்தல், இரவில் கத்தியைக் கையில்பிடித்துக்கொண்டு விழித்திருத்தல், கூடச்செல்லல் பாண்டவர்களின் பெருமையைப் பற்றி ஸ்தோத்திரஞ் செய்தல் இவைகளையும் விஷ்ணுவாகிய கிருஷ்ணபகவான் உலகத்தார் யாவராலும் நமஸ்கரிக்கப்

𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌷𑍁 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇 ॥ 17

𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌵𑌹𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌤𑌿𑌦𑍂𑌰𑍇 𑌕𑌿𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧 𑌮𑍇 ॥ 18

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌪𑌦𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯 𑌗𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌵𑌦𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥ 19

॥ 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 ॥

𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑌦𑍍𑌰𑍇𑌽𑌨𑌾𑌮𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌸𑌿 𑌮𑍍𑌲𑌾𑌯𑌤𑍇𑌷𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑍇𑌨 ।
𑌆𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌧𑌿𑌂 𑌦𑍂𑌰𑍇 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌂 𑌶𑍋𑌚𑌸𑌿 𑌕𑌞𑍍𑌚𑌨𑌾𑌮𑍍𑌬 ॥

𑌪𑌾𑌦𑍈𑌰𑍍𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌂 𑌶𑍋𑌚𑌸𑌿 𑌮𑍈𑌕𑌪𑌾𑌦
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌲𑍈𑌰𑍍𑌭𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌮𑍍 ।
𑌆𑌹𑍋 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌹𑍃𑌤𑌯𑌜𑍍𑌞𑌭𑌾𑌗𑌾𑌨𑍍
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌉𑌤 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌮𑌘𑌵𑌤𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 ॥ 21

படுந்தன்மையுள்ளவர் என்பதையும் கேட்ட பரீக்ஷித்து மகாராஜன் விஷ்ணுவின் சரணாரவிந்தங்களில் பக்தியைச் செலுத்தினன். 17

ஓ சௌனக முனிவரே! தினந்தோறும் அந்த அரசன் முன்னோர்களின் வழியை யனுசரித்து வரும்போது வெகு சீக்கிரமாக உண்டான ஆச்சரியத்தைக் கூறுகிறேன் கேளுங்கள். 18

(விருஷப ரூபங்கொண்டு) ஓரே பாதத்துடன் சஞ்சரிக்கும் தரும தேவதையானது, குழந்தையை இழந்த தாயைப்போல், கண்ணீர் பெருகும் முகமுடையவளும் ஒளியற்றவளு மாகிய (பசுவின் உருவங்கொண்ட) பூதேவியிடம் சென்று கேட்கிறது. 19

தருமதேவதை கூறுகிறது.

ஓ மங்களசுவரூப முடையவளே! உன்சரீரம் ஆரோக்கிய முடையதாக விருக்கிறதா? முகம் வாடி யிருப்பதுமன்றி ஒளியிழந்தவ ளாகக் காண்கிறாய்; நீ மனதில் ஏதோவருத்தங் கொண்டிருப்பதாக நினைக்கிறேன். அம்ம! தேசாந்தரத்தி லிருக்கும் குழந்தையை நினைத்து வருத்தப்படுகிறாயா? 20

(மூன்றுபாதங்கள்) குறைந்து ஓரேபாத முடையவ ளாகிய என்னைப்பற்றி வருத்த முறுகிறாயா? அல்லது இனி தருமமில்லாத அற்ப அரசர்கள் உன்னைப் பரிபாலிக்கப் போகிறார்க ளென்று பரிதாப மடைகிறாயா? அல்லது (உலகில் அந்தணர்கள் அதருமமாக யாகம்செய்யப் போகிறதால்) தேவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய ஹவிர்ப் பாகங்களை அசுரர்கள் அடையப் போகிறார்க ளென்று துன்பப்படுகிறாயா? அல்லது இந்திரன் மழை பொழியாமலிருந்து பிரஜைகள் பரிதாபமடைவார்க ளென்று கவலைப் படுகிறாயா? 21

𑌅𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯 𑌉𑌰𑍍𑌵𑌿 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍
𑌶𑍋𑌚𑌸𑍍𑌯𑌥𑍋 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌦𑍈𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌕𑍁𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 ॥ 22

𑌕𑌿𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑍍 𑌕𑌲𑌿𑌨𑍋𑌪𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍
𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌾𑌤𑍈𑌰𑌵𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 ।
𑌇𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌶𑌨𑌪𑌾𑌨𑌵𑌾𑌸𑌃
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑍋𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌜𑍀𑌵𑌲𑍋𑌕𑌮𑍍 ॥ 23

𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌮𑍍𑌬 𑌤𑍇 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌭𑌰𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌧𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑍀 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌵𑌿𑌲𑌮𑍍𑌬𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 ॥ 24

𑌇𑌦𑌂 𑌮𑌮𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵 𑌤𑌵𑌾𑌧𑌿𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌨𑍍𑌧𑌰𑍇 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾𑌸𑌿 ।
𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌤𑍇 𑌬𑌲𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌲𑍀𑌯𑌸𑌾
𑌸𑍁𑌰𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌹𑍃𑌤𑌮𑌮𑍍𑌬 𑌸𑍌𑌭𑌗𑌮𑍍 ॥ 25

ஓ பூதேவி! ஸ்திரீகளைக் கணவன்மார்கள் காப்பாற்றார்கள் என்றும் குழந்தைகளைத் தந்தைகள் போஷியார்கள் என்றும் அல்லது தந்தைகளே புருஷமாமிசம் தின்னும் கருணை யில்லாதவர்க (இராக்ஷசர்க) ளைப்போல் குழந்தைகளைத் துன்பப் படுத்துவார்க ளென்றும் அல்லது சரஸ்வதீ தேவிக் குண்டாகும் சங்கடத்தைச் சிந்தித்துக் கொண்டும் அல்லது பிர்ம குலத்திற்பிறந்த பிராம்மணோத்தமர்கள் கெட்ட ஆசாரமுள்ளதும் பிராம்மண விசுவாச மில்லாததுமாகிய இராஜாங்கத்தில் சேவிக்குப் போகிறார்க ளென்றும் விசன மடைகிறாயா?

அற்ப க்ஷத்திரியர்கள் கலியால் வியாபிக்கப் படுகிறார்க ளென்றும் அந்த க்ஷத்திரியர்கள் இராஜ்யங்களை இழக்கப் போகிறார்க ளென்றும் பிராணிகள் கண்ட விடங்களில் சயனம் ஆஸனம் போஜனம் பானம் ஸ்திரீசங்கமம் இவைகளை (விதிவிலக்கின்றி)ச் செய்யப் போகிறார்க ளென்றும் கவலைப்படுகிறாயா? 23

அம்மா பூதேவியே! அல்லது உன்னுடைய மிகுந்த பாரத்தைக் குறைக்க அவதாரம் செய்தவரும் (இப்போது) அந்தர்த்தானமடைந்த வருமாகிய கிருஷ்ணபகவானுடைய மோக்ஷம் என்ற உயர்ந்த தன்மையையும் பழிக்கும் சரித்திரங்களை நினைத்துக்கொண்டு(அந்தக் கிருஷ்ணனைப்)பிரிந்துவருத்த மடைகிறாயா? 24

அம்மா! அல்லது பலசாலிகளுக்குள் மிகுந்த பலமுள்ளவனாகிய காலன் தேவர்களாலும் பூசிக்கப்படும் உன்னுடைய சௌபாக்கியத்தை அபகரித்துக் கொண்டானா? என்ன காரணத்தால் வருத்தப்படுகிறாய்? ஓ பூதேவியே! உன் மனதிற்குண்டான வருத்தத்திற்குக் காரணத்தை எனக்குச் சொல்லவேண்டும்.

॥ 𑌧𑌰𑌣𑍀 ॥

𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌿 𑌵𑍇𑌦 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌸𑍇 𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌦𑍈𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌸𑍁𑌖𑌾𑌵𑌹𑍈𑌃 ॥ 26

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌦𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷 𑌆𑌰𑍍𑌜𑌵𑌮𑍍 ।
𑌶𑌮𑍋 𑌦𑌮𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑍍𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑍋𑌪𑌰𑌤𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ 27

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍌𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌬𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍌𑌶𑌲𑌂 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌦𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ 28

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌲𑍍𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌶𑍀𑌲𑌂 𑌸𑌹 𑌓𑌜𑍋 𑌬𑌲𑌂 𑌭𑌗𑌃 ।
𑌗𑌾𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌨𑌹𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥ 29

𑌏𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ 30

𑌤𑍇𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑍋𑌚𑌾𑌮𑌿 𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌕𑌲𑌿𑌨𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 31

பூதேவி கூறுகிறாள்.

ஓ தருமா! நீ யாவற்றையும் அறிவாய்; ஆயினும் நீ என்னைக்கேட்கிறபடியால் கூறுகிறேன். நீ உலகங்களுக்குச் சுகத்தைக்கொடுக்கும் நான்கு பாதங்களுடன் இருக்கிறவனல்லவா? 26

உண்மை புரைத்தல், பரிசுத்தனாயிருத்தல், பிறருடைய துக்கங்கண்டு வருந்தல், கோபம் உண்டாயினும் மனதை அடக்குதல், யாசகர்களுக்கு ஏராளமாகக் கொடுத்தல், போதும் என்றபுத்தி, தீவழி நில்லாமை, மனச்சஞ்சலமின்றி யிருத்தல், வெளி யிந்திரியங்களில் நிச்சலத்தன்மை, தனக்குரிய தருமம், இவன் சத்துரு இவன் மித்திரன் என்றபேத மில்லாமை, பிறர் குற்றம் பொறுத்தல் லாபம் கிடைக்கினும் உதாசீனமாக விருக்கும் தன்மை, சாஸ்திர விசாரணை, ஆத்மஞானம், ஆசை யில்லாமை, சிக்ஷிக்கும் தன்மை, யுத்தத்தில் உற்சாகம், மகிமை, சாமர்த்தியம், செய்யவேண்டிய காரியங்களை மறவாமற் செய்வது, பராதீன மாகாம லிருப்பது, காரியங்களைச் செய்யுந் திறமை, சௌந்தரியம், வியாகுலமில்லாம லிருப்பது, மனதிற் கடினமில்லாமை, புதிது புதிதாகத் தோன்றும் அறிவின் கௌரவம், வணக்கம், சுவபாவம், மனோபலம், கருமேந்திரிய பலம், சுகங்களுக்கு இருப்பிடமாக விருக்கும் தன்மை, கலங்காமை, சஞ்சல மற்ற தன்மை சிரத்தை, கீர்த்தி, எல்லோராலும் பூஜிக்கப்படுந்தன்மை, கர்வமில்லாமை, இந்த (39) குணங்களும், பெருந் தன்மையை விரும்பியவர்கள் விரும்பத்தக்க மற்றுமுள்ள அநேகசிறந்த குணங்களும்இயற்கையிலமைந்துஎப்போதுங்குறைவற்று விளங்கத்தக்க மகிமை வாய்ந்தவனும் குணங்களுக்கு இருப்பிடமுமாகிய ஸ்ரீநிவாசன் இல்லாததும், பாபங்களுக்குக் காரணமாகிய கலியால், பார்க்கப்படுகிறதுமாகிய இவ்வுலகத்தை நினைத்து வருத்தமடைகிறேன். 27-31

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌶𑍋𑌚𑌾𑌮𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌮𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑍀𑌨𑍍 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥ 32

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌬𑌹𑍁𑌤𑌿𑌥𑌂 𑌯𑌦𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷
𑌕𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑍍𑌸𑌮𑌚𑌰𑌨𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 ।
𑌸𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌾𑌸𑌮𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌵𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯
𑌯𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌸𑍌𑌭𑌗𑌮𑌲𑌂 𑌭𑌜𑌤𑍇 𑌽𑌨𑍁𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾 ॥ 33

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌮𑌬𑍍𑌜𑌕𑍁𑌲𑌿𑌶𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌕𑍇𑌤𑍁𑌕𑍇𑌤𑍈𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌪𑌦𑍈𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀 ।
𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑌤𑍍𑌯𑌰𑍋𑌚𑌮𑍁𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌂
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌸 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌸𑍃𑌜𑌦𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑌯𑌤𑍀𑌂 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇 ॥ 34

𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌮𑌮𑌾𑌤𑌿𑌭𑌰𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑌵𑌂𑌶𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌮𑍍
𑌅𑌕𑍍𑌷𑍌𑌹𑌿𑌣𑍀𑌶𑌤𑌮𑌪𑌾𑌨𑍁𑌦𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 ।
𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌸𑍍𑌥𑌮𑍂𑌨𑌪𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑍇𑌣
𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌯𑌦𑍁𑌷𑍁 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌮𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌦𑌙𑍍𑌗𑌮𑍍 ॥ 35

ஓதேவ சிரேஷ்டனே! என்னையும் உன்னையும் தேவர்களையும் ரிஷிகளையும் பிதிரர்களையும் ஸாதுக்களையும் வர்ணாச்சிரமத்தவர்கள் யாவரையும் உத்தேசி த்து வருத்த மடைகிறேன். 32

பிரமன் முதலியவர்கள் இலக்ஷ்மீ தேவியின் கடாக்ஷமானது தங்களிடம் பொருந்த வேண்டுமென்ற விருப்பத்துடன் வெகுகாலம் தவம் செய்கிருர்கள். அவ்விதம் உத்தமர்களால் ஆசரிக்கப்படும் இலக்ஷ்மீ தேவியும் தனக்கு வாசம் செய்யும் ஸ்தானமாகிய தாமரைவனத்தை விட்டு மிகவும் ஆவல்கொண்டு பக வானுடைய பாதங்களின் லாவண்ணியத்தை அனுபவிக்கிருள். 33

நான் அந்த பகவானுடைய பத்மம், வஜ்ரம், அங்குசம், துவஜம், இவ்வ டையாளங்க ளமைந்த அழகுவாய்ந்த பாதங்களால் நன்ருய் அலங்கரிக்கப்பட்ட அங்கமுடைய வளாகி அந்த பகவானுடைய ஐசுவரியத்தையடைந்து மூவுலகி லும் மேலானவளாக விளங்கினேன். அந்தப் பெருமைக்கு முடிவுகாலத்தில், கருவங்கொண்ட என்னை அவர் விட்டு விட்டார். 34

சுவாதீனனுகிய பகவான், வெகு அக்ஷௌகணிக் கணக்கான அசுர வம்சத்தரசர்களால் எனக்குண்டான மிகுந்த பாரத்தைப்போக்கினர். பாதங் கள் குறைந்தவனும் அதனுல் கஷ்டமடைந்தவனுமாகிய உன்னை புருஷப்பிரயத் தினத்தால் தன்னிடம் நான்கு பாதமுடையவனுகச் செய்வதற்கு யது வம்சத் தில் அழகான சரீரமடைந்தார். 35

கா வா ஸஹேத விரஹம் புருஷோத்தமஸ்ய
ப்ரேமாவலோகருசிரவல்கிதவல்குஜல்பை: ।
ஸ்தைர்யம் ஸமாநமஹரந் மதுமாநிநீநாம்
ரோமோத்ஸவோ மம யதங்க்ரிவிடங்கிதாயா: ॥ 36

॥ ஸூத உவாச ॥

தயோரேவம் கதயதோ: ப்ருதிவீதர்மயோஸ்ததா ।
பரீக்ஷிந்நாம ராஜர்ஷி: ப்ராப்த: ப்ராசீம் ஸரஸ்வதீம் ॥ 37

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே ப்ரதமஸ்கந்தே ஷோடசோऽத்யாய:.

॥ ஸூத உவாச ॥

தத்ர கோமிதுநம் ராஜா ஹந்யமாநமநாதவத் ।
தண்டஹஸ்தம் ச வ்ருஷலம் ததர்ச ந்ருபலாஞ்சநம் ॥ 1

வ்ருஷம் ம்ருணாலதவளம் மேஹந்தமிவ பிப்யதம் ।
வேபமாநம் பதைகேந ஸீதந்தம் சூத்ரதாடிதம் ॥ 2

கிருஷ்ண பகவான் தம்முடைய அன்புள்ள பார்வை, மனோஞ்ஞமான புன்னகை, சுந்தரமான சம்பாஷணை, இவைகளால் சத்தியபாமை முதலிய ஸ்திரீகளுடைய கருவத்துடன் கூடிய மாருதிலைமையை அபகரித்தார். அந்த முகுந்தனுடைய சரணாரவிந்த தூளியால் எனக்கு (பயிர் முதலியவை என்ற வியாஜத்தால்) மயிர்க்கூச்சலுண்டாயிற்று. அந்தப்புருஷோத்தமனைப்பிரிய எந்த ஸ்திரீதான் பொறுப்பாள்? 36

ஸ்ரீ சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு பூதேவியும் தருமதேவதையும் பேசிக்கொண் டிருக்கும்போது பரீக்ஷித்து என்று பிரசித்தியுள்ள இராஜரிஷி கீழ்முகமாகப் பிரவகிக்கும் சரஸ்வதி நதிக்கரை வந்தார். 37

16-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

17 - வது அத்தியாயம்.

சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

பரீக்ஷித்து மகாராஜன் அங்கு நாதனற்றவர்களைப் போல் அடிபடுகிற எருதொன்றையும், பசுவொன்றையும், தடியைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு இராஜவேடம் பூண்ட சூத்திரனையும் பார்த்தான். 1

தாமரைத் தண்டு போல் வெண்மை வர்ண முடையதும் மூத்திரபுரீஷங்களைச் செய்வது போன்றதும் பயமுடையதும் நடுங்குகிறதும் ஒரு பாதத்தால் கிலேசமடைகிறதும்சூத்திரனால் அடிபடுகிறதுமாகிய விருஷபத்தையும்அவிகை

𑌗𑌾𑌂 𑌚 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌦𑍁𑌘𑌾𑌂 𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍃𑌶𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌪𑌦𑌾𑌹𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌵𑌦𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌾𑌂 𑌯𑌵𑌸𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑍀𑌮𑍍 ॥ 3

𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌰𑌥𑌮𑌾𑌰𑍂𑌢𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑌸𑍍𑌵𑌰𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌮𑍍 ।
𑌮𑍇𑌘𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑌕𑌾𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑌃 ॥ 4

॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥

𑌕𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌚𑍍𑌛𑌰𑌣𑍇 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌬𑌲𑌾𑌦𑍍𑌧𑌂𑌸𑍍𑌯𑌬𑌲𑌾𑌨𑍍𑌬𑌲𑍀 ।
𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌵𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌨𑌟𑌵𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌽𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ॥ 5

𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌗𑌤𑍇 𑌦𑍂𑌰𑌂 𑌸𑌹𑌗𑌾𑌣𑍍𑌡𑍀𑌵𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑌾 ।
𑌶𑍋𑌚𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌶𑍋𑌚𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌰𑌹𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑌨𑍍𑌵𑌧𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥ 6

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾 𑌮𑍃𑌣𑌾𑌲𑌧𑌵𑌲𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍈𑌰𑍍𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌃 𑌪𑌦𑌾 𑌚𑌰𑌨𑍍 ।
𑌵𑍃𑌷𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌖𑍇𑌦𑌯𑌨𑍍 ॥ 7

𑌨 𑌜𑌾𑌤𑍁 𑌕𑍌𑌰𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍋𑌰𑍍𑌦𑌣𑍍𑌡𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑍇 ।
𑌭𑍂𑌤𑌲𑍇𑌽𑌨𑍁𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌚𑌃 ॥ 8

உண்டு பண்ணுகிறதும் மிகவும் தைன்ய மடைந்ததும் சூத்திரன் பாதத்தால் உதை படுகிறதும் புற்களை விரும்புவதும் கன்றில்லாததும் இளைப்புடையதும் கண்ணீர் நிறைந்த முகமுடையது மாகிய கோவையும் கண்டான். 2-3

சுவர்ணமயமான சாமான்களை யுடைய தேரின்மீதேறிக் கொண்டிருக்கும் பரீக்ஷித்து மகாராஜன் வில்லை ஆரோபணம் செய்து கொண்டு மேகம் போன்ற தொனியுடன் கம்பீரமாய் வினவுகிறான். 4

பரீக்ஷித்துமகாராஜன் கேட்கிறான்.

நீ யார்? என்னைக் கதியாக உடைய இவ்வுலகத்தில் வலுவற்றவர்களை வல்லமையுள்ள நீ பலாத்காரமாக இம்சிக்கிறாய். நீ நடனைப் (வேடம் பூண்டவன்) போல் அரசனாகிறாய்; செய்கையால் சூத்திரனாகிறாய். 5

காண்டிவம் என்ற வில்லையுடைய அர்ச்சுனனுடன் கிருஷ்ண பகவான் சென்றபின்பு, குற்றமில்லாதவர்களைத் தனியே யிருந்து அடிக்கிறாய். அதனால் நீ குற்றவாளியானாய்; அதனால் நீ வதமடைவதற் குரியவனாகிறாய். 9

ஓ விருஷபமே! நீ யார் தாமரைத் தண்டுபோல் வெண்மை நிறத்துடனும் மூன்றுபாதங்கள் குறைந்து ஒருபாதத்தால் சஞ்சாரம் செய்துகொண்டும் இருக்கிறாய்? விருஷபரூபத்துடன் இருந்து எங்களை வருத்தும் தேவனோ? 7

குருவம்சத் தரசர்களின் சிறந்த கைகளால் அணைத்ததற் கொப்பப் பரிபாலிக்கப்படும் இந்த பூமண்டலத்தில் உன் கண்ணீரைத் தவிர மற்றவர்களுடைய கண்களினின்று நீர் எப்போதும் விழாது. 8

மா ஸௌரபேயாத்ர ஶுசோ வ்யேது தே வ்ருஷலாத்பயம் ।
மா ரோதீரம்ப பத்ரம் தே கலாநாம் மயி ஶாஸ்தரி ॥ 9

யஸ்ய ராஷ்ட்ரே ப்ரஜாஸ்ஸர்வாஸ்த்ரஸ்யந்தே ஸாத்வ்யஸாதுபி: ।
தஸ்ய மத்தஸ்ய நஶ்யந்தி கீர்த்திராயுர்பகோ கதி: ॥ 10

ஏஷ ராஜ்ஞாம் பரோ தர்மோ ஹ்யார்த்தாநாமார்த்திநிக்ரஹ: ।
அத ஏநம் வதிஷ்யாமி பூதத்ருஹமஸத்தமம் ॥ 11

கோऽவ்ருஶ்சத்தவ பாதாம்ஸ்த்ரீந் ஸௌரபேய சதுஷ்பத: ।
மா பூவம்ஸ்த்வாத்ருஶா ராஷ்ட்ரே ராஜ்ஞாம் க்ருஷ்ணாநுவர்த்திநாம் ॥ 12

ஆக்யாஹி வ்ருஷ பத்ரம் வ: ஸாதூநாமக்ருதாகஸாம் ।
ஆத்மவைரூப்யகர்த்தாரம் பார்த்தாநாம் கீர்த்திதூஷணம் ॥ 13

ஜநேऽநாகஸ்யகம் யுஞ்ஜந் ஸர்வதோऽஸ்ய ச மத்பயம் ।
அநாகஸ்ஸ்விஹ பூதேஷு ய ஆகஸ்க்ருந்நிரங்குஶ: ॥ 14

ஆஹர்த்தாஸ்மி புஜம் ஸாக்ஷாதமர்த்யஸ்யாபி ஸாங்கதம் ।

காமதேனுவின் குமாரனாகிய விருஷபமே! நீ வருத்தமடைய வேண்டாம். உனக்குச் சூத்திரனிடம் ஏற்பட்ட பயமானது ஒழிந்துபோகும். ஓ அம்ம! துஷ்டர்களைத் தண்டிக்கிற நான் இருக்கும்போது உனக்கு நன்மையே உண்டாகும். அழ வேண்டாம். 9

பதிவிருதை யாகிய ஓ தேவி! ஒருவனுடைய இராஜ்யத்தில் யாரேனும் துஷ்டர்களால் ஹிம்சை யடைய நேரிடின், மதங்கொண்ட அத்தேசத் தரசனுடைய கீர்த்தி, ஆயுள், பாக்கியம், பரலோகம் இவைகளும் நாச மடையும். 10

துக்கப் படுகிறவர்க ளுடைய துக்கத்தை யொழிப்பதே அரசர்களுக்கு முக்கியமான தருமமாகும். ஆதலால், பிராணிகளுக்குத் துரோகம் செய்பவனும் அஸத்துக் களுக்குள் சிறந்தவனுமாகிய இவனை வதஞ்செய்கிறேன். 11

காமதேனுவின் குமாரனே! நான்கு பாதங்களுடைய உன் மூன்று பாதங்களை எவன் வெட்டினான்? கிருஷ்ணபகவானை அனுசரித்தவர்களாகிய அரசர்கள் பரிபாலனம் செய்யும் இராஜ்யத்தில் உன்னைப்போல் யாரும் இருக்கக்கூடாதல்லவா (யாரும் உன்னைப்போல் வருத்தமடையக் கூடாதென்பது கருத்து) 12

ஓ விருஷபமே! குற்றமற்றவர்களும் ஸாதுக்களுமாகிய உங்களுக்கு க்ஷேமமுண்டாகட்டும். உன்னுடைய பாதங்களைச் சேதித்து விகாரப்படுததியவன் எவன்? குந்தியின் குமாரர்களைச் சார்ந்தவர்களாகிய எங்களுடைய கீர்த்தியைத் தூஷித்தவனுமெவன் சொல்லு. 13

குற்றமற்ற வர்களுக்குத்துன்பம் செய்பவன் எவனோ அவனுக்கு என்னால் எங்கும் பயமுண்டு. (துஷ்டர்களைத்தண்டிப்பதால் ஸாதுக்களுக்கே நன்மை யுண்டாகும்) எவன் குற்றமற்றவர் களுக்குத் தடையின்றிக் கெடுதல் செய்கிறானோ அவன் தேவனாயினும் அவனுடைய தோள்வளைகளுள்பட கையை நான் வாங்கி விடுவேன். 14½

𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌹𑌿 𑌪𑌰𑌮𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍁𑌪𑌾𑌲𑌨𑌮𑍍 ॥ 15
𑌶𑌾𑌸𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑌾𑌪𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌥𑌾𑌨𑌿𑌹 ।

॥ 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 ॥

𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌃 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑍇𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌭𑌯𑌂 𑌵𑌚𑌃 ॥ 16
𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌗𑌣𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌦𑍌𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌤𑌃 ।
𑌨 𑌵𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌬𑍀𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭 ॥ 17
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌮𑍋 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌭𑍇𑌦𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑌸𑌨𑌾 𑌆𑌹𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 18
𑌦𑍈𑌵𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌽𑌪𑌰𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌮𑌪𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌮𑍍 ।
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌰𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 ॥ 19
𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌶 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌨𑍀𑌷𑌯𑌾 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌦𑌤𑌿 𑌸 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌡𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ॥ 20
𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌖𑍇𑌦𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌚𑌷𑍍𑌟 𑌤𑌮𑍍 ।

ஆபத்தில்லாமலிருக்கும்போது துன்மார்க்கமுடையவர்களாகிய அதருமிஷ்டர்களைச் சாஸ்திரப்படி தண்டிக்கும் அரசனுக்கு, தங்களுக்குரிய தருமங்களை அனுஷ்டானம் செய்துவரும் ஸாதுக்களைப் பரிபாலனம் செய்வது முக்கிய தருமமல்லவா? 15½

தருமதேவதை கூறுகிறது

பாண்டவர்களைச் சார்ந்த தாங்கள் தான் துக்கமடைந்தவர்களுக்கு அபயம் கொடுக்கும் வார்த்தை பேசுவதற் குரியவர்கள். ஏனெனில், அந்தப் பாண்டவர்களுடைய அநேக நற்குணங்களாலல்லவா கிருஷ்ண பகவான் தூதுநடப்பதுமுதலிய காரியங்களில் பிரவேசித்தார். 16½

ஓ புருஷ சிரேஷ்டனே! நாங்கள் (வாதம் செய்பவர்களின்) வாக்கிய பேதங்களால் மோகமடைந்து, எவன் இந்தத் துன்பத்திறகுக் காரணமானவனோ அந்தப் புருஷனைத் தெரிந்துகொள்ள வில்லை. 17½

பேதபுத்தியற்ற யோகிகள் சிலர் தங்களுக்குத் தாங்களே பிரபுவென்று பேசிக் கொள்ளுகிறார்கள். மற்றுமுள்ளவர்கள் (சோதிடர்கள்) தெய்வந்தான் என்று கூறுகிறார்கள். மற்றுமுள்ளவர்கள் (மீமாம்சகர்கள்) கருமமே பிரபு வாகிற தென்கிறார்கள். சிலர் மனதுக்கு எட்டாதவனும் வாக்குக்கு எட்டாதவனுமாகிய பரமேச்வரனிடமே சுகம் முதலியவை உண்டாகின்றன என்று நிச்சயிக்கிறார்கள். ஒ இராஜ சிரேஷ்டனே! உம்முடைய புத்தியால் இவைகளில் எது உசிதமோ அதைப்பற்றி யோசித்துக் கொள்ளும் (என்றது) 18-19½

ஓ பிராம்மண சிரேஷ்டர்களே! தருமதேவதை இவ்வாறு பேசும்போது சம்ராட்டாகிய பரீக்ஷித்து மகாராஜன் மோகந் தெளிந்து, சாவதான மனதுடன் தரும தேவதையை நோக்கிப் பதிலுரைக்கிறான். 20½

॥ ராஜா ॥

धर्मं ब्रवीषि धर्मज्ञ धर्मोऽसि वृषरूपधृक् ॥ 21

यदधर्मकृतः स्थानं सूचकस्यापि तद्भवेत् ।
अथवा देवमायाया नूनं गतिरगोचरा ॥ 22

चेतसो वचसश्चापि भूतानामिति निश्चयः ।
तपः शौचं दया सत्यमिति पादाः कृते कृताः ॥ 23

अधर्मांशैस्त्रयो भग्नाः स्मयसङ्गमदैस्तव ।
इदानीं धर्म पादस्ते सत्यं निर्वर्तयेद्यतः ॥ 24

तं जिघृक्षत्यधर्मोऽयमनृतेनैधितः कलिः ।
इयं च भूमिर्भगवता न्यासितोरुभरा सती ॥ 25

அரசன் கூறுகிறான்.

தருமந் தெரிந்தவனே! $ தருமத்தைக் கூறுவதால் விருஷரூபந் தரித்த தருமதேவதை யாகிறாய்? ஏனெனில், அதருமம் செய்கிறவனுக் குரிய நாகங்களே அந்த அதருமிஷ்டனைப் பற்றிப்பேசுகிறவனு மடைகிறானல்லவா? அல்லது பகவானுடைய மாயையை நிச்சயமாகவே யாருமறிய முடியாது. அந்த மாயை பிராணிகளின் மனதுக்கும் வாக்குக்கும் எட்டாதவள் என்பது சித்தாந்த மானதுதான். 22½

¶ஓதரும! கிருதயுகத்தில் தவம் சௌசம், தயை, ஸத்தியம் என்றமூன்று பாதங்க ளிருந்தன. அதருமத்தின் அங்கங்களாகிய கருவம், சேர்க்கை, மதம் இவைகளால் உன்னுடைய மூன்று பாதங்களும் துன்ப மடைந்தன. இக்கலியில் மிகுந்த பிரயத்தினத் துடன் ஜீவிக்கக் காரணமாகிய ஸத்தியம் என்ற பாதமானது உனக் கிருக்கிறது. அந்தப் பாதத்தையும் அசத்தியத்தால் விருத்தியடையும் இந்த அதருமிஷ்டனுகிய கலியானவன் புண்பண்ணுவதற்கு விரும்புகிறான்.

பதிவிருதை யாகிய இந்த பூதேவி தன்னுடைய மிகுதியான பாரமானது கிருஷ்ண பகவானல் குறைக்கப் பட்டமையாலும் அந்த பகவானுடைய அழகு

$ ஹிம்ஸிப்பவன் இன்னானென்று தெரிந் திருந்தாலும், அவனைப்பற்றிச் சொல்வது அவனுக்குரிய நரகத்திற் கிடமாகும். என்று தரும தேவதை உரைக்கவில்லை அல்லது மாயையினல் தெரியாம லிருந்தாலு மிருக்கலாம் என்பது 21-22½ சுலோகங்களின் கருத்து.

¶ கிருதயுகத்தில் தருமம் தவம் சௌசம் தயை ஸத்தியம் என்னும் நான்கு பாதங்களுண்டு. அதருமத்திற்குக் கருவம் சேர்க்கை மதம் அசத்தியம், இந்நான்கும் அங்கமாகும். திரேதாயுகத்தில் தவம் கருவத்தாலும் சௌசம் சேர்க்கையாலும் தயை மதத்தாலும் ஸத்தியம் அசத்தியத்தாலும் நான்கிலொரு அம்சம் குறைவாகும். துவாபர யுகத்தில் பாதி குறையும் கலியுகத்தில் முக்கால்பாகம் குறையும். பாக்கியுள்ள காற்பங்கும் கடைசியில் நாசமடையும் என்பது புராணக் கொள்கை.

ஶ்ரீமத்பிஸ்தத்பதந்யாஸைஃ ஸர்வதஃ க்ருதகௌதுகா ।
ஶோசத்யஶ்ருகலா ஸாத்வீ துர்பகேவோஜ்ஜிதா ஸதீ ॥ 26

அப்ரஹ்மண்யா ந்ருபவ்யாஜாஃ ஶூத்ரா போக்ஷ்யந்தி மாமிதி ।
இதி தர்மம் மஹீம் சைவ ஸாந்த்வயித்வா மஹாரதஃ ॥ 27

நிஶாதமாததே கட்கம் கலயே(அ)தர்மஹேதவே ।
தம் ஜிகாம்ஸுமபிப்ரேத்ய விஹாய ந்ருபலாஞ்சனம் ॥ 28

தத்பாதமூலம் ஶிரஸா ஸமகாத்பயவிஹ்வலஃ ।
பதிதம் பாதயோர்வீரஃ க்ருபயா தீனவத்ஸலஃ ।
ஶரண்யோ நாவதீச்ச்லோக்ய ஆஹ சேதம் ஹஸந்நிவ ॥ 29

॥ ராஜா ॥

ந தே குடாகேஶயஶோதராணாம்
பத்தாஞ்ஜலேர்வை பயமஸ்தி கிஞ்சித் ।
ந வர்திதவ்யம் பவதா கதஞ்சன
க்ஷேத்ரே மதீயே த்வமதர்மபந்துஃ ॥ 30

வாய்ந்த அந்த பாத ஸ்பரிசத்தால் எங்கும் ஆனந்த மடைந்து இருந்தனள். இப்பொழுது அந்த பகவான் தன்னுடைய ஸ்தானம் சென்றமையால் அவரில்லாத பாக்கியக் குறைவை யடைந்து கண்ணீர் பெருகும் முகத்துடன் வருத்த மடைகிறாள். பிராம்மண பக்தியில்லாத வஞ்சக அரசர்கள் தன்னைப் புசிக்கப் போகிறார்க ளென்றும் வருத்த மடைகிறாள். 25-26½

இவ்விதம் மகாரதனாகிய பரீக்ஷித்து தருமனையும் பூதேவியையும் நல்வார்த்தைகளால் சமாதானம் செய்து, அதருமத்திற்குக் காரணமாகிய கலியைக்கொல்லுவதற்குத் தீக்ஷ்ணமான கத்தியை எடுத்தான். 27½

பரீக்ஷித்து மகாராஜன் வதஞ்செய்ய விரும்பியதையறிந்த அந்தச்சூத்திரன் இராஜவேடத்தை விட்டுஅச்சத்தால் தளர்ச்சியுற்று அந்தப் பரீக்ஷித்தினுடைய பாதங்களுக்குச் சமீபத்தில் தலையால் வணங்கினான். அப்பொழுது தீனர்களிடம் அன்புள்ள வனும் தீரனும் சரணமடையத் தகுதியானவனும் சிறந்த கீர்த்திக் குரியவனுமாகிய மகாராஜன் தன்பாதங்களில் விழுந்த அந்தச்சூத்திரனை வதம் செய்யவில்லை. மந்தகாசம் செய்து ஒருவார்த்தை கூறுகிறான். 29

அரசன் கூறுகிறான்

குடாகேசனுடைய (அர்ச்சுனன்.) கீர்த்தியைப் பெற்ற எங்களைக் குறித்து அஞ்சலிசெய்த உனக்குச் சிறிதேனும் அச்சமில்லை. இது நிச்சயம். எங்களுடைய இராஜ்யத்தில் எவ்விதத்திலும் நீ இருக்கக் கூடாது. நீ அதருமத்திற்குப் பந்துவல்லவா? 30

𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌹𑍇
 𑌷𑍍𑌵𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌯𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑍂𑌗𑌃 ।
𑌲𑍋𑌭𑍋𑌽𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌚𑍌𑌰𑍍𑌯𑌮𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌂𑌹𑍋
 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌚 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌕𑌲𑌹𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥ 31

𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌧𑌰𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋
 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑍇 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍈
 𑌰𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 ॥ 32

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨
 𑌇𑌜𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌜𑌤𑌾𑌂 𑌶𑌂 𑌤𑌨𑍋𑌤𑌿 ।
𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌮𑍋𑌘𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌜𑌂𑌗𑌮𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍
 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌿𑌵𑍈𑌷 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 ॥ 33

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍈𑌵𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸 𑌕𑌲𑌿𑌰𑍍𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌪𑌥𑍁𑌃 ।
𑌤𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌸𑌿𑌮𑌾𑌹𑍇𑌦𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌣𑌿𑌮𑌿𑌵𑍋𑌦𑍍𑌯𑌤𑌮𑍍 ॥ 34

இராஜாக்களின் சரீரத்தில் நீ இருக்கும்போது லோபம், பொய், திருட்டுத்தனம், துஷ்டத்தன்மை, தங்கட்குரிய தருமங்களை விடுதல், லக்ஷ்மீகரமின்மை, கபடம், டம்பம் முதலிய இவ்வாறான அதருமக் கூட்டமானது உன்னை அநுசரிக்கின்றது. **31**

ஓ அதருமத்திற்குப்பந்துவே! ஆகையால், தருமத்துடனும் ஸத்தியத்துடனுமிருக்கக் கூடிய பிர்மா வர்த்தமென்னும் தேசத்தில் நீ இருக்கக் கூடாது. இத்தேசத்தில் யாகத்தை நன்று யியற்றவல்ல பெரியோர்கள் யாகங்களைச் செய்து யஞ்ஞேசுவரனைப் பூசிக்கிறார்கள். 32

யாக மூர்த்தியும் மகிமை வாய்ந்தவரு மாகிய கிருஷ்ணனை இங்கு பூசிக்கிறார்கள். கிருஷ்ணபகவான் தம்மைப் பூசிப்பவர் களுக்கு க்ஷேமத்தையும் பழுதில்லாத (அவர்களுடைய) கோரிக்கைகளையும் கொடுக்கிறார். வாயுவானவன் பிராண ரூபத்துடன் உள்ளே யிருந்தாலும் வெளியிலு மிருப்பது போல், இந்த பகவான் ஸ்தாவர ஜங்கமங் களுக்கு ஆத்மாவாகவும் உள்ளும் புறம்பும் இருக்கிறார். 33

ஸ்ரீ சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

பரீக்ஷித்து மகாராஜனால் இவ்வாறு கட்டளை யிடப்பட்ட அந்தக் கலியானவன், நடுக்கங் கொண்டு முயற்சியுள்ள யமனைப்போல் கத்தியை ஓங்கிநிற்கும் அவ்வரசனை நோக்கிக் கூறுகிறான். 34

यत्र क्व वाथ वत्स्यामि सार्वभौम तवाज्ञया।
लक्षये तत्र तत्रापि त्वामात्तेषुशरासनम्॥ 35

तन्मे धर्मभृतां श्रेष्ठ स्थानं निर्देष्टुमर्हसि।
यत्रैव नियतो वत्स्य आतिष्ठंस्तेऽनुशासनम्॥ 36

॥ सूत उवाच ॥

अभ्यर्थितस्तदा तस्मै स्थानानि कलये ददौ।
द्यूतं पानं स्त्रियः सूना यत्राधर्मश्चतुर्विधः॥ 37

पुनश्च याचमानाय जातरूपमदात्प्रभुः।
ततोऽनृतं मदः कामो रजो वैरं च पञ्चमम्॥ 38

अमूनि पञ्च स्थानानि ह्यधर्मप्रभवः कलिः।
औत्तरेयेण दत्तानि न्यवसत्तन्निदेशकृत्॥ 39

ஓ ஸார்வபௌமா! (புவி முழுதும் ஆளும் அரசன்) (இங்கு வாசம் செய்யக் கூடாதென்பது) தங்களுடைய ஆஞ்ஞை ஆகையால் நான்எங்கு வாசம் செய் வேன்? அங்கங்கு பாணங்களையும் வில்லையும் தரித்த தங்களைப் பார்க்கிறேனே.

தருமங்களை யனுஷ்டிப்பவர் களுக்குள் சிறந்த அரசனே! நான் தங்களு டைய உத்தரவை அனுசரித்து, சஞ்சலமின்றி வாசம் செய்வதற் கேற்ற இடத்தைக் குறிக்கவேண்டும். 36

ஸ்ரீ சூ த பு ரா ணி க ர் கூ று கி ரு ர்.

இவ்வாறு யாசித்ததும் பரீக்ஷித்து மகாராஜன் அந்தக் கலிக்கு அப்போது இடத்தைக் குறிப்பிடுகிறுன். ‡ சூதாட்டத்திலும் மதுவருந்தல் முதலியவைகளி லும் ஸ்திரீகளிடமும், பிராணிகளை வதஞ்செய்யும்(கசாப்புக்கடை முதலியவை) இடத்திலும் நீ இருக்கலாம். இங்கு நான்குவித அதருமங்களும் நடக்கின்றன.

பிரபுவாகிய பரீக்ஷித்து மகாராஜன் மறுபடி யாசகம் செய்த § கலிக்குச் சுவர்ணத்தை வாசஸ்தான மாகக் கொடுத்தான். அதனுல் அசத்தியம் மதம் காமம் இம்சை ஐந்தாவதாகிய விரோதம் இந்த ஸ்தானங்களும் ஏற்பட்டன. 38

அதருமத்திற்குக் காரணமான கலியானவன் உத்தரையின் குமாரனுகிய அவ்வரசன் கொடுத்த (அஸத்தியம் மதம் காமம் இம்சை விரோதம் என்ற) இவ் வைந்து ஸ்தானங்களிலும் அவனுடைய ஆஞ்ஞைப்படி வாசம் செய்தான்.

---

‡ சூதாட்டத்தில் பொய்யும், மதுபானம் செய்வதில் மதமும், ஸ்திரீகளிடம் சேர்க்கை யும் பிராணிகளி னிம்சையில் குரூரத் த்ன்மையுமாய்க் கலி யேற்படுகிறது.

§ கலியானவன் அரசனை நோக்கி பொய்முதலிய நான்கு பாகுபடுகளுடன் ஒரே இடத் தில் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள, அரசன் சுவர்ணத்தைக் கொடுத்தான். அந்தச் சுவர்ணத்தில் வைரம் என்ற ஐந்தாவதாகிய தோஷமுள்பட இந்நான்குதோஷங்களு முள்ளன. இதை ஊகித்துக் கொள்ளவும்.

அபி⁴தா⁴நி ந ஸேவேத ப³பூ⁴ஷு: புருஷ: க்வசித் ।
விஶேஷதோ த⁴ர்மஶீலோ ராஜா லோகபதிர்கு³ரு: ॥ 40

வ்ருஷஸ்ய நஷ்டாம்ஸ்த்ரீந் பாதா³ந் தப: ஶௌசம் த³யாமிதி ।
ப்ரதிஸந்த³த⁴ ஆஶ்வாஸ்ய மஹீம் ச ஸமவர்த⁴யத் ॥ 41

ஸ ஏஷ ஏதர்ஹ்யத்⁴யாஸ்த ஆஸநம் பார்தி²வோசிதம் ।
பிதாமஹேநோபந்யஸ்தம் ராஜ்ஞாரண்யம் விவிக்ஷதா ॥ 42

ஆஸ்தே(அ)து⁴நா ஸ ராஜர்ஷி: கௌரவேந்த்³ரஶ்ரியோல்லஸந் ।
க³ஜாஹ்வயே மஹாபா⁴க³ஶ்சக்ரவர்தீ ப்³ருஹச்ச்²ரவா: ॥ 43

இத்த²ம்பூ⁴தாநுபா⁴வோ(அ)யமபி⁴மந்யுஸுதோ ந்ருப: ।
யஸ்ய பாலயத: க்ஷௌணீம் யூயம் ஸத்ராய தீ³க்ஷிதா: ॥ 44

இதி ஸ்ரீ பா⁴க³வதே ப்ரத²மஸ்கந்தே⁴ ஸப்தத³ஶோ(அ)த்⁴யாய:.

¶ ஆகையால் உய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணங் கொண்ட மானிடன் இந்த அஸத்தியம் முதலியவைகளை எப்போதும் சேவிக்கக் கூடாது. தருமங்களை யனுஷ்டிப்பவனும் உலகங்களுக்குப் பதியும் குருவுமாகிய அரசன் இவைகளைச் சேவிக்கக் கூடாது. 40

தவம், சௌசம், தயை என்ற விருஷரூப முடைய தருமதேவதையின் மூன்று பாதங்களையும் அரசன் சேர்த்து வைத்தான். (தவம் முதலியன நடக்கும்படி செய்தான்.) பூதேவியையும் சமாதானப் படுத்தி உற்சாகப் படுத்தினன். 41

இவ்வளவு மகிமையுள்ள இந்தராஜன் தன்னுடைய பிதா மகனாகிய தருமபுத்திரர் ஆரண்ணியம் செல்லும் போது கொடுத்ததும் அரசர்களுக்குத் தகுதியானது மாகிய சிங்காசனத்தில் இப்போது வீற்றிருக்கிறான். 42

குருவம்சத் தவர்களுக்குள் சிறந்தவனும் மகாபாக்கியம் செய்தவனும் மிகுந்த கீர்த்தி வாய்ந்தவனும் சக்ரவர்த்தியும் இராஜ சிரேஷ்டனுமாகிய பரீக்ஷித்து தேஜஸுடன் இப்போது அத்தினபுரியில் பரிபாலனம் செய்கிறார். 43

அபிமன்யுவின் புத்திரனாகிய இவ்வரசன் இவ்வளவு மகிமை யுள்ளவன். இந்த இராஜன் பூமியைப் பரிபாலிக்கும் போது நீங்கள் ஸத்திரம் என்னும் யாகத்தைச் செய்யத் தீக்ஷையை அடைந் திருக்கிறீர்கள். 44

17-வ்து அத்தியாயம் முற்றிற்று.

¶ ஸ்திரீகளையும் சுவர்ணத்தையும் சேவிக்கக் கூடாது என்றது மிகுந்த பற்றுதல் வைக்கக்கூடாது என்பதாம்.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌦𑍍𑌰𑍌𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌪𑍍𑌲𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌨 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑍁𑌦𑌰𑍇 𑌮𑍃𑌤𑌃 ।
𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 ॥ 1

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍋𑌪𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌕𑍍𑌷𑌕𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑌿𑌪𑍍𑌲𑌵𑌾𑌤𑍍 ।
𑌨 𑌸𑌂𑌮𑍁𑌮𑍋𑌹𑍋𑌰𑍁𑌭𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌶𑌯𑌃 ॥ 2

𑌉𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌜𑌿𑌤𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 ।
𑌵𑍈𑌯𑌾𑌸𑌕𑍇𑌰𑍍𑌜𑌹𑍌 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ 3

𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍁𑌷𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌮𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌦𑌾𑌂𑌬𑍁𑌜𑌮𑍍 ॥ 4

𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌕𑌲𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌪𑍀𑌹 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌯𑌾𑌵𑌦𑍀𑌶𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵 𑌏𑌕𑌰𑌾𑌟𑍍 ॥ 5

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌹𑌨𑌿 𑌯𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌤𑍍𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜 𑌗𑌾𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌯𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌃 𑌕𑌲𑌿𑌃 ॥ 6

18- அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

அற்புதமான செய்கைகளுடைய வரும் மகிமை பொருந்தியவரு மாகிய கிருஷ்ணனுடைய அனுக்கிரகத்தால், பரீக்ஷித்து ராஜன் தன் தாயின் வயிற்றி லிருக்கும்போது துரோணசாரி யாரின் குமாரனுகிய அசுவத்தாமன் பிரயோகம் செய்த அஸ்திரத்தால் தகிக்கப்பட்டா னுயினும் மாணமடைய வில்லை. 1

அவ்வரசன் பகவானிடம் மனதைச் செலுத்தியவ ராகையால் பிராம்மண சாபத்தால் தக்ஷகன் மூலமாக ஏற்பட்ட பிராண நாசத்தின்பொருட்டும் மிகுந்த பயத்தினிமித்தமும் மோகமடைய வில்லை. 2

அந்தராஜன் வியாச புத்திரராகிய சுகப்பிர்ம ரிஷிக்குச் சீடனுகி விருந்து நாராயணனுடைய தத்துவத்தை யறிந்து எல்லா வற்றிலும் ஆசையை யொழித் துத் தன் சரீரத்தைக் கங்கையில் தியாகம் செய்தான். 3

உத்தம சுலோகனைப் பற்றியே பேசுகிறவர்களும் அவருடைய கதையாகிய அமுதத்தைப் பானம் செய்பவர்களும் தாங்கள்மாணமடையும் காலத்தில் அந்த பகவானுடைய பாதார விந்தத்தை ஸ்மரணம் செய்பவர்களு மாகிய ஸாதுக் களுக்கு மோகமானது உண்டாகாது. 4

இப்புவியில் கலியானவன் எங்கும் பிரவேசித். திருந்தாலும் சக்ரவர்த்தி யும் அபிமன்யுவின் குமாரனும் சிறந்தவனுமாகிய பரீக்ஷித்துமகாராஜன் பூமியில் அரசாக்ஷி செய்யும் வரையில் அக்கலி சாமர்த்திய முடையவனுக மாட்டான். 5

கிருஷ்ணபகவான் எந்த தினத்தில் எந்த க்ஷணத்தில் இப்பூமியை விட்டா ரோ அதே சமயத்தில் அதருமத்திற்குக் காரணமாகிய இந்தக் கலியானவன் இந்த பூமியில் பிரவேசித்தான். 6

நாநுத்வேஷ்டி கலிம் ஸம்ராட் ஸாரங்க இவ ஸாரபுக் |
குஶலாந்யாஶு ஸித்யந்தி நேதராணி க்ருதாநி யத் ‖ 7

கிம் நு பாலேஷு ஶூரேண கலிநா தீரபீருணா |
அப்ரமத்த: ப்ரமத்தேஷு யோ வ்ருகோ ந்ருஷு வர்ததே ‖ 8

உபவர்ணிதமேதத்வ: புண்யம் பாரீக்ஷிதம் மயா |
வாஸுதேவகதோபேதமாக்யாநம் யதப்ருச்சத ‖ 9

யா யா: கதா பகவத: கதநீயோருகர்மண: |
குணகர்மாஶ்ரயா: பும்பி: ஸம்ஸேவ்யாஸ்தா புபூஷுபி: ‖ 10

‖ ருஷய: ‖

ஸூத ஜீவ ஸமா: ஸௌம்ய ஶாஶ்வதீர்விஶதம் யஶ: |
யஸ்த்வம் ஶம்ஸஸி க்ருஷ்ணஸ்ய மர்த்யாநாமம்ருதம் ஹி ந: ‖ 11

கர்மண்யஸ்மிந்நநாஶ்வாஸே தூமதூம்ராத்மநாம் பவாந் |
ஆபாயயதி கோவிந்தபாதபத்மாஸவம் மது ‖ 12

ஸம்ராட்டாகிய இந்த அரசன் ஸாரத்தைப் புசிக்கும் வண்டுபோலிருந்தான். கலியைத் துவேஷித்துக் கொள்ளவில்லை. ஏனெனில் (இக்கலியில்) புண்ணியங்கள் விரைவாக(சங்கற்பித்த மாத்திரத்தில்)சித்தி பெறுகின்றன. பாபங்கள் (சங்கற்பித்ததால்)பலிக்கிறதில்லை. பாபங்களைச் செய்தால் பலனேற் படுகின்றது.

அறிவில்லாதவர்களிடம் சூரனாகவும் தீரர்களிடம் பயந்தவனாகவு மிருக்கும் கலியால் இவ்வரசனுக்கு என்னதீங்கு உண்டாகும்? அந்தக் கலியானவன் மதங் கொண்ட மானிடர்களிடம் பரபரப்புடன் செந்நாய்போல் பிரவேசிக்கிறான். 8

நீங்கள் கேட்டபடி வாசுதேவருடைய சரித்திரங்களுடன் கூடியதும் புண்ணிய முடையதுமாகிய பரீக்ஷித்தைப் பற்றிய ஆக்கியானத்தை நான் உங்களுக்குக் கூறினேன். 9

சொல்லுவதற்குத் தகுதியான அநேக செயல்களையுடைய பகவானது குணங்களையும் செய்கைகளையும் ஆசரித்த கதைகளை நற்கதியை யடையவேண்டுமென விரும்பிய மானிடர்கள் சிரவணம் செய்ய வேண்டும். 10

ரிஷிகள் வினவுகிறார்கள்.

உக்ரத் தன்மையற்ற ஸூதபுராணிகரே! நீர் வெகுகாலம் வரையில் ஜீவித்திருக்க வேண்டும். நீர் கிருஷ்ணனுடைய மலரகிதமான கீர்த்தியைக் கீர்த்தனம் செய்கிறீர். அந்த பகவானுடைய கீர்த்தி மரணமுடைய எங்களுக்கு மரணத்தைத் தடுக்கும் அமுதம் போன்றது. 11

‡ நம்பிக்கையற்ற இந்த ஸத்ர யாகத்தில் புகையால் சரீர நிறமாறிய எங்களுக்கு, மதுரமான கோவிந்தனுடைய பாதபத்மத்தினின்று பெருகும் மகரந்தத்தைத் தாங்கள் பானம் செய்விக்கிறீர்களல்லவா? 12

‡ யாகம் செய்வதில் ஏதாவது ஓர் வித்தியாசம் நேருமாயின் யாகபலனும் கெட்டு யஜமானனும் நாச மடைவான். ஆகையால் இந்த யாகத்தில் பலன் சரிவரக் கிடைக்குமென்ற நம்பிக்கையில்லை என்றதாம்.

तुलयाम लवेनापि न स्वर्गं नापुनर्भवम्
भगवत्सङ्गिसङ्गस्य मर्त्यानां किमुताशिषः ॥ 13

को नाम तृप्येद्रसवित्कथायां
महत्तमैकान्तपरायणस्य ।
नान्तं गुणानामगुणस्य जग्मु-
र्योगेश्वरा ये भवपाद्ममुख्याः ॥ 14

तन्नो भवान्वै भगवत्प्रधानो
महत्तमैकान्तपरायणस्य ।
हरेरुदारं चरितं विशुद्धं
शुश्रूषतां नो वितनोतु विद्वन् ॥ 15

स वै महाभागवतः परीक्षि-
द्येनापवर्गाख्यमदभ्रबुद्धिः ।
ज्ञानेन वैयासकिशब्दितेन
भेजे खगेन्द्रध्वजपादमूलम् ॥ 16

तन्नः परं पुण्यमसंवृतार्थ-
माख्यानमत्यद्भुतयोगनिष्ठम् ।

விஷ்ணு பக்தர்களிடம் சிலகாலம் வரையில் சகவாசம் செய்தாலும் அதற்குச் சமமாக சொர்க்கத்தையும் மோக்ஷத்தையும் நினைக்க மாட்டோம்.(அவ்வித மிருக்க) மானிடர்களின் (இராஜ்யம் முதலிய) பொருள்களையா பெருமையுடையனவென்று கருதுவோம். 13

பெருந்தன்மை வாய்ந்தவர்கள் முக்கியமாய்ச் சரணமடையக் கூடிய பகவானுடைய கதையின் இரசந் தெரிந்தவனில் எவன்தான் திருத்தி யடைவான்? யோகீசுவரர்களாகிய சிவன், பிரமன் முதலியவர்கள் குணமற்றவர்க ளாயினும் பகவானுடைய குணங்களுக்கு முடிவு கண்டார்களில்லை. 14

ஆகையால் வித்துவானாகிய ஓ சூதபுராணிகரே! பகவானையே பொருளாகக் கொண்ட தாங்கள், சிரவணம் செய்ய விருப்பமுடைய எங்களுக்கு, மகாமகிமையை யடைந்தவர்கள் முக்கியமாகச் சரணமடையக் கூடிய ஹரியின் உதாரமும் பரிசுத்தமுமான சரித்திரத்தை விஸ்தாரப் படுத்தி வர்ணிக்க வேண்டும். 15

மிகுதியான அறிவுடையவனும் மஹா பாகவதனுமாகிய பரீக்ஷித்து மகாராஜன் வியாசகுமாரராகிய சுகர்கூறிய ஞானத்தின் எந்தசாதனத்தால் அபவர்க்கம் என்னும் பெயருடைய கருடத் துவஜனது பாதங்களுக் கருகே சென்றான்.

மிகவும் புண்ணிய மானதும் மிகவும் ஆச்சரியமுள்ள யோகத்தில் முடிவுடையதும் அநந்தனுடைய சரித்திரங்களுடன் கூடியதும் பரீக்ஷித்து மகாராஜனு

ஆக்யாஹ்யநந்தாசரிதோபபந்நம்
பாரீக்ஷிதம் பாகவதாபிராமம் ॥ 17

॥ ஸ்ரீ ஸூத: ॥

அஹோ வயம் ஜந்மப்ருதோऽத்ய ஹாஸ்ம
வ்ருத்தாநுவ்ருத்த்யாபி விலோமஜாதா: ।
தௌஷ்குல்யமாதிம் விதுநோதி ஶீக்ரம்
மஹத்தமாநாமபிதாநயோக: ॥ 18

குத: புநர்க்ருணதோ நாம தஸ்ய
மஹத்தமைகாந்தபராயணஸ்ய ।
யோऽநந்தஶக்திர்பகவாநநந்தோ
மஹத்குணத்வாத்யமநந்தமாஹு: ॥ 19

ஏதாவதாலம் நநு ஸூசிதேந
குணைரஸாம்யாநதிஶாயநஸ்ய ।
ஹித்வேதராந் ப்ரார்த்தயதோ விபூதிர்
யஸ்யாங்க்ரிரேணும் ஜுஷதேऽநபீப்ஸோ: ॥ 20

க்குக் கூறியதும் பாகவதர்களுக்கு மனோற்சாகந் தரத்தக்கதுமாகிய சரித்திரத்தை எங்களுக்கு விவரமாகக் கூறவேண்டும். 17

ஸ்ரீ சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்

ஆச்சரியம்! சந்தோஷம்! நாங்கள் கீழானஜாதியில் பிறந்தவர் களாயினும் ஞானத்தால் பெரியவராகிய சுகருடைய சம்பாஷணை ரூபமான சேவையால் இப்போது நல்ல ஜன்மமடைந்தவர்க ளானோம். பெருந்தன்மை யுள்ளவர்களுடைய சாதாரணமான சம்பாஷணையும், துஷ்டவம்சத்தில் பிறந்த தோஷத்தையும் மனதின் பீடையையும் விரைவாகப் போக்குகிறது. 18

மிகவும் பெருந் தன்மை யுள்ளவர்களால் முக்கியமாக அடையக் கூடிய அந்த நாராயணனுடைய நாமகீர்த்தனம் செய்பவனது சம்பாஷணை யானது துஷ்டவம்சத்தில் பிறந்ததையும் மனத்தின் துக்கத்தையும் போக்குகிறது என்பதில் என்ன சந்தேகம்? ஏனெனில், பெரியோர்கள் பகவானை அநந்த சக்தியுடையவனென்றும் அந்த மில்லாதவனென்றும் மகான்களிடம் குணமுடையவனுகையால் (குணங்களாலும்) முடிவில்லாதவ னென்றும் கூறுகிறார்கள். 19

குணங்களில் தன்னை மிக்காரும் ஒப்பாருமில்லாத மகிமையுடைய பகவானைப் பற்றி இவ்வளவு வர்ணித்தது போதுமானது. (விஸ்தாரமாக வர்ணிப்பதற்கு எவனும் சக்தி பெறான்) இலட்சுமீதேவி, பிரார்த்திக்கும் பிரமன் முதலியவர்களை விட்டுத் தன்னிடம் ஆசை யில்லாதவராயினும் முகுந்தனுடைய பாததூளிச் சேவிக்கிறா ளல்லவா. 20

अथापि यत्पादनखावसृष्टं
जगद्विरिञ्चोपहृतार्हणाम्भः ।
सेशं पुनात्यन्यतमो मुकुन्दात्
को नाम लोके भगवत्पदार्थः ॥ 21

यत्रानुरक्ताः सहसैव धीरा
व्यपोह्य देहादिषु सङ्गमूढम् ।
व्रजन्ति तत्पारमहंस्यमन्त्यं
यस्मिन्नहिंसोपशमः स्वधर्मः ॥ 22

अहं हि पृष्टोऽर्यमणो भवद्भि-
राचक्ष आत्मावगमोऽत्र यावान् ।
नभः पतन्त्यात्मसमं पतत्त्रिण-
स्तथा समं विष्णुगतिं विपश्चितः ॥ 23

एकदा धनुरुद्यम्य विचरन्मृगयां वने ।
मृगाननुगतः श्रान्तः क्षुधितस्तृषितो भृशम् ॥ 24

जलाशयमचक्षाणः प्रविवेश तमाश्रमम् ।

மேலும் பிரமதேவனுல் கொடுக்கப்பட்ட அர்க்கிய நீரானது பகவானுடைய பாத நகங்களினின்று வெளிவந்த தாயினும் ஈசனுடன் உலகத்தைப் பரிசுத்தப் படுத்துகிறது. ஆகையால் உலகத்தில் முகுந்தனைத் தவிர மற்ற எவன், பகவான் என்றபதத்திற்கு அர்த்தமாவான் (முகுந்தனே ஸர்வேசன்). 21

தைரியசாலிகள் அந்த வாசுதேவனிடம் அன்புடையவர் களாயின் தேகம் முதலியவைகளில் உள்ள பற்றுதலை விரைவாகவே விட்டு ஹிம்சை யில்லாமை யையும் ஒழிவையும் சுவதருமமாகக் கொண்டதும் பரமஹம்சர்களடையக்கூடி யதும் மிகவும் உயர்ந்தது மாகிய ஸ்தானத்தை அடைகிறார்கள். 22

சூரியனுக்குச் சமமான காந்திபெற்ற சௌனகாதி முனிவர்களே! என்னை நீங்கள் கேட்டபடி நான் அறிந்தவரையில் சொல்லுகிறேன். பக்ஷிகள் தங்களுக் குள்ள சக்தியை அனுசரித்து ஆகாய மார்க்கத்தில் சென்று சஞ்சரிக் கின்றன. அவ்விதமே வித்துவான்களும் தங்களுடைய புத்திரிக்கு எட்டிய வரையில் விஷ்ணுவின் லீலையை வர்ணிக்கிறார்கள். 23

பரீக்ஷித்து மகாராஜன் ஒரு சமயம் வில்லை எடுத்துக் கொண்டு அரண்யத் தில் வேட்டை யாடிச் சஞ்சரித்து மிருகங்களைத் தொடர்ந்து வரும்போது களை ப்பு, பசி, தாகம், இவைகளை மிகவும் அடைந்தான். 24

அரசன் அந்த வனத்தில் குளத்தைக் காணுமல் பிரசித்தியுள்ள ஓராச்சிர மத்திற்குள் நுழைந்தான். அந்த ஆச்சிரமத்தி லிருப்பவரும் சாந்தரும் கண்

ததர்ஶ முநிமாஸீநம் ஶாந்தம் மீலிதலோசநம் ‖ 25

ப்ரதிருத்தேந்த்ரியப்ராணமநோபுத்திமுபாரதம் |
ஸ்தாநத்ரயாத்பரம் ப்ராப்தம் ப்ரஹ்மபூதமவிக்ரியம் ‖ 26

விப்ரகீர்ணஜடாச்சந்நம் ரௌரவேணாஜிநேந ச |
விஶுஷ்யத்தாலுருதகம் ததாபூதமயாசத ‖ 27

அலப்தத்ருணபூம்யாதிரஸம்ப்ராப்தார்க்யஸூந்ருத: |
அவஜ்ஞாதமிவாத்மாநம் மந்யமாநஶ்சுகோப ஹ ‖ 28

அபூதபூர்வ: ஸஹஸா க்ஷுத்த்ருட்ப்யாமர்திதாத்மந: |
ப்ராஹ்மணம் ப்ரத்யபூத்ப்ரஹ்மந் மத்ஸரோ மந்யுரேவ ச ‖ 29

ஸ து ப்ரஹ்மருஷேரம்ஸே கதாஸுமுரகம் ருஷா |
விநிர்கச்சந் தநுஷ்கோட்யா நிதாய புரமாகத: ‖ 30

ஏஷ கிம் நிப்ருதாஶேஷகரணோ மீலிதேக்ஷண: |
ம்ருஷா ஸமாதிராஹோஸ்வித் கிம் நு ஸ்யாத் க்ஷத்ரபந்துபி: ‖ 31

களை மூடியிருப்பவரும் இந்திரியங்கள் பிராணன் மனம் புத்தி இவைகளை யடக்கியவரும் ஒழிவுடையவரும்(ஜாக்கிரம் சுவப்னம் சுஷுப்தியென்ற)மூன்று அவஸ்தைகளுக்கு மேலானஸ்திதியை யடைந்தவரும் பிர்மமாகிய வரும் விகாரமற்றவரும் கலைந்த சடைகளால் மறைந்தவரும் ருரு என்ற மானினுடைய தோலை வஸ்திரமாக அணிந்தவருமாகிய சமீகர் என்றமுனிவரைக் கண்டான். இவ்வரசன் கடைவாயும் உலர்ந்தவனாகி, இவ்வளவு மகிமைதங்கிய முனிவரை ஜலம் வேண்டுமென்று யாசித்தான். 25-27

பரீக்ஷித்து மகாராஜன் திருணம் என்ற ஆஸனமும் உட்காருவதற்கு பூமியும் அர்க்கியமும் கிடைக்கப் பெறவில்லை. ஆதலால் தன்னை இந்த முனிவர் அவமதித்ததாக எண்ணிக் கோபங் கொண்டான். 28

பசி தாகத்தால் துன்பமுற்ற மனமுடைய இந்த அரசனுக்கு சமீக முனிவரிடத்தில் இதற்குமுன் அவன் எங்கும் கொள்ளாத மாற்சரியமும் கோபமும் விரைவாக உண்டாயிற்று. 29

அந்தப் பரீக்ஷித்து மகாராஜன் வெளிப் புறப்படும்போது அந்தப் பிர்மரிஷியின் கழுத்தில் இறந்த அரவமொன்றைத் தன்னுடைய வில் நுனியால் எடுத்துக் கோபத்துடன் போட்டுவிட்டுத் தன்னகரம் வந்தான். 30

இந்த முனிவர் இந்திரியங்கள் யாவற்றையும் அடக்கிக் கொண்டு கண்களை மூடிக்கொண்டவரா? அல்லது வந்து போகிறவர்களாகிய க்ஷத்திரியாதமர்களால் ஆகவேண்டுவது என்னவென்று பொய்யான சமாதி யுடையவரா ? 31

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌤𑌿𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌵𑌿𑌹𑌰𑌨𑍍 𑌬𑌾𑌲𑌕𑍋𑌽𑌰𑍍𑌭𑌕𑍈𑌃 ।
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌘𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ 32

॥ 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍀 ॥

𑌅𑌹𑍋 𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍀𑌵𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌭𑍁𑌜𑌾𑌮𑌿𑌵 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌘𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌦𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌨𑌾𑌮𑌿𑌵 ॥ 33

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌗𑍃𑌹𑌪𑌾𑌲𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌃𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 ॥ 34

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌗𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌥𑌗𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌸𑍇𑌤𑍂𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌮𑍇 𑌬𑌲𑌮𑍍 ॥ 35

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑍋𑌷𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌬𑌾𑌲𑌕𑌃 ।
𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌪 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑌜𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜 𑌹 ॥ 36

𑌇𑌤𑍋 𑌲𑌙𑍍𑌘𑌿𑌤𑌮𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌂 𑌤𑌕𑍍𑌷𑌕𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇𑌽𑌹𑌨𑌿 ।
𑌦𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌂 𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌮𑍇 𑌤𑌤𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑌮𑍍 ॥ 37

அந்தசமீக முனிவருக்குக் குமாரனும் மிகுதியான தேஜஸுள்ளவனும் குழந்தையுமாகிய சிருங்கி என்பவன் குழந்தைகளுடன் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் போது தன்தந்தைக்குப் பரீக்ஷித்து மகாராஜன் துக்கத்தை உண்டாக்கியதைக் கேட்டு அந்தக் குழந்தைகளின் மத்தியி லிருந்து கூறுகிறான். 32

சிருங்கிறுகிகூறுன்.

கஷ்டம்! புஷ்டியுள்ள அரசர்கள் செய்வது அதருமம். அடிமைகள் தங்கள் யஜமானனிடம் செய்யும் கெடுதியானது காக்கை, வாயிற்படி காக்கும் நாய் இவைகளுடையது போலாகிறது. 33

பிராம்மணர்கள் க்ஷத்திரியனை நாய்க்குச் சமமாக நிச்சயித் திருக்கிறார்கள். வாயிற்படியிலிருக்கும் அந்த நாய் யஜமானன் வீட்டிலிருக்கும் பாத்திரத்திலுள்ள பதார்த்தத்தைப் புசிக்க யோக்கியமாவ தெப்படி? 34

துர்மார்க்கமுடையவர்களைத் தண்டிக்கும் கிருஷ்ணபகவான் சென்ற பின்பு இப்பொழுது மரியாதை கெட்டவர்களை நான் தண்டிக்கிறேன். என் பலத்தைப் பாருங்கள். 35

இவ்விதம் முனிவரின் குமாரன் நண்பர்களிடம் கூறிக் கண்கள் சிவக்கக் கோபமடைந்து கௌசிகி நதியின் ஜலத்தை ஆசமனம் செய்து சாபங்கொடுத்தான். 36

செத்த பாம்பைப் போட்டதால் மரியாதை கெட்டவனும், என் தந்தைக்குத் துரோகம் செய்தவனும் குலத்திற்கு நெருப்புக் கட்டி போன்றவனுமாகிய பரீக்ஷித்தை என்னுக்ஞை பெற்ற தக்ஷகன் ஏழாவது நாளில் பொசுக்கப் போகிறான். 37

𑌤𑌤𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌬𑌾𑌲𑍋 𑌗𑌲𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌰𑍍𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌕𑌣𑍍𑌠𑍋 𑌰𑍁𑌰𑍋𑌦 𑌹 ॥ 38

𑌸 𑌵𑌾 𑌆𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌤𑌵𑌿𑌲𑌾𑌪𑌨𑌮𑍍 ।
𑌉𑌨𑍍𑌮𑍀𑌲𑍍𑌯 𑌶𑌨𑌕𑍈𑌰𑍍𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌾𑌂𑌸𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍋𑌰𑌗𑌮𑍍 ॥ 39

𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌚 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌵𑌤𑍍𑌸 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌰𑍋𑌦𑌿𑌷𑌿 ।
𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌤𑍇 𑌽𑌪𑌕𑍃𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸 𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌯𑌤𑍍 ॥ 40

𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌶𑌪𑍍𑌤𑌮𑌤𑌦𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂
𑌸 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑌭𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌦𑌤𑍍 ।
𑌅𑌹𑍋 𑌬𑌤𑌾𑌂𑌹𑍋 𑌮𑌹𑌦𑌦𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍
𑌅𑌲𑍍𑌪𑍀𑌯𑌸𑌿 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹 𑌉𑌰𑍁𑌰𑍍𑌦𑌮𑍋 𑌧𑍃𑌤𑌃 ॥ 41

𑌨 𑌵𑍈 𑌨𑍃𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂
𑌸𑌮𑍍𑌮𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌪𑌕𑍍𑌵𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 ।
𑌯𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌹𑍇𑌣 𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾
𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌕𑍁𑌤𑍋𑌭𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ॥ 42

பிறகு அந்த முனிபாலகன் ஆசிரமம் வந்து கழுத்தில் உயிரிழந்த சர்ப்பத்தை யுடைய தந்தையைப் பார்த்து துக்கத்தால் துன்பமுற்று வாய் விட்டலறினான். 38

ஓ சௌனக முனிவரே! ஆங்கீரசராகிய சமீகமுனிவர் தன் புத்திரன் பிலாபிப்பதைக் கேட்டுக் கண்களை மெள்ளத் திறந்து, கழுத்தில் இருக்கும் செத்த பாம்பையும் பார்த்து அந்தப் பாம்பைக் கீழே தள்ளிவிட்டு, குமாரனை நோக்கிகுழந்தாய் ஏன் கதறுகிறாய்? யார் உனக்கு என்ன கெடுதி செய்தார்கள்? என்று வினவ சிருங்கி நடந்ததைத் தெரிவித்தான். 39-40

சாபமடையத் தகாதவனாகிய பரீக்ஷித்து மகாராஜனுக்குச் சாபம் கொடுத்ததைக் கேட்ட அந்தச் சமீக முனிவர் தமது பிள்ளையிடம் சந்தோஷமடையவில்லை. ஆச்சரியம்! கஷ்டம்! ஓமூட! நீ பெரிய பாதகத்தைச் செய்து விட்டாய். அற்பமான குற்றத்திற்குப் பெரிய தண்டனையைச் செய்து விட்டாய். 41

பக்குவமில்லாத அறிவுடையவனே! விஷ்ணுவே! அரசன் என்ற புகழ்ச்சிக்குரிய பூபாலனை மானிடர்களுக்குச் சமமாக எண்ணாதே. அரசனுடைய சகிக்க முடியாத தேஜஸ்ஸால் இரக்ஷிக்கப்படும் பிரஜைகள் எங்கும் பயமில்லாமல் நன்மையை அடைகிறார்கள். 42

𑌅𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍇 𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌿
𑌰𑌥𑌾𑌙𑍍𑌗𑌪𑌾𑌣𑌾𑌵𑌯𑌮𑌙𑍍𑌗 𑌲𑍋𑌕𑌃 ।
𑌤𑌦𑌾 𑌹𑌿 𑌚𑍌𑌰𑌪𑍍𑌰𑌚𑍁𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌨𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯
𑌤𑍍𑌯𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌵𑌿𑌵𑌰𑍂𑌥𑌵𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ 43

𑌤𑌦𑌦𑍍𑌯 𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌮𑍁𑌪𑍈𑌤𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌵𑌯𑌂
𑌯𑌨𑍍𑌨𑌷𑍍𑌟𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌸𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌲𑍁𑌮𑍍𑌪𑌕𑌾𑌤𑍍 ।
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌞𑍍𑌜𑌤𑍇
𑌪𑌶𑍂𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌦𑌸𑍍𑌯𑌵𑍋 𑌜𑌨𑌾𑌃 ॥ 44

𑌤𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑌯𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌮𑌯𑌃 ।
𑌤𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌮𑌾𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂
𑌶𑍁𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌪𑍀𑌨𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃 ॥ 45

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌾𑌲𑍋 𑌨𑌰𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌡𑍍𑌬𑍃𑌹𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌵𑌾𑌃 ।
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌹𑌯𑌮𑍇𑌧𑌯𑌾𑌟𑍍 ॥ 46

அடேமகனே! அரசன் என்ற பெயரடைந்த நாராயணன் காணப்படாவிடில், இவ்வுலகமெங்கும் திருடர்கள் மிகுதியுமுண்டாகி இரக்ஷிக்கப் படாத ஆட்டுக் கூட்டம்போல் ஓர் கணத்தில் நாசமடையும். 43

ஆகையால் அரசனை இழந்த ஜனங்களின் பொருளைத் திருடுகிறவர்களின் மூலமாக ஏற்படும் பாபமானது, சம்பந்த மில்லாமலே நமக்கு இனி உண்டாகும். பெரும்பாலும் திருடர்களாகிய ஜனங்கள் ஒருவருக்கொருவர் அடித்துக் கொள்வார்கள். கரோமாகப் பேசுவார்கள். பசுக்களையும் ஸ்திரீகளையும் பொருட்களையும் அபகரித்துக் கொள்வார்கள். 44

ஆகையால் மானிடர்களின் வர்ணாச்சிரம ஆசாரத்துடன் கூடியதும் வேதங்களில் கூறியதுமான ஸதாசாரமானது நாசமடையும். பிறகு நாய்கள் குரங்குகள் போல், பொருட்களிலும் இச்சை களிலும் அபிநிவேசமுள்ள மானிடர்களுக்கு † வர்ண ஸங்கரம் உண்டாகிறது. 45

அந்தப்பரீக்ஷித்து ராஜன் பிரத்தியக்ஷமாகத் தருமத்தைப்பரிபாலிப்பவன். ஸ்ம்ராட்டாகியவன், மகாகீர்த்தி வாய்ந்தவன், மகா பாகவதன், இராஜரிஷி, அசுவமேதயாகம் செய்தவன், அவ்வளவு மகிமை வாய்ந்த அந்தப் பூபதி பசி தாகங்களால் சிரமமடைந்து தீனத்தன்மை யடைந்தவனாகையால் நம்மிடம் சாபமடையத் தகாதவனாகவே ஆகிறான். 46½

---

† (வர்ணசங்கரமாவது பிராம்மணன் முதலிய வர்ணங்கள் ஒன்றுக்கொன்று கலந்து சம்பந்தம் முதலியவை ஏற்படுவதாம்.

க்ஷுத்த்ருட்ச்ரமயுதோ தீநோ நைவாஸ்மச்சாபமர்ஹதி |
அபாபேஷு ஸ்வப்ருத்யேஷு பாலேநாபக்வபுத்திநா || 47

பாபம் க்ருதம் தத்பகவாந் ஸர்வாத்மா க்ஷந்துமர்ஹதி |
திரஸ்க்ருதா விப்ரலப்தாஶ்ஶப்தா: க்ஷிப்தா ஹதா அபி || 48
நாஸ்ய தத்ப்ரதிகுர்வந்தி தத்பக்தா: ப்ரபவோऽபி ஹி |

|| ஸூத: ||

இதி புத்ரக்ருதாகேந ஸோऽநுதப்தோ மஹாமுநி: || 49

ஸ்வயம் விப்ரக்ருதோ ராஜ்ஞா நைவாகம் தத சிந்தயத் |
ப்ராயஶ: ஸாதவோ லோகே பரைர்த்வந்த்வேஷு யோஜிதா: || 50

ந வ்யதந்தி ந ஹ்ருஷ்யந்தி யத ஆத்மா குணாஶ்ரய: |

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே ப்ரதமஸ்கந்தே அஷ்டாதஶோऽத்யாய:

பக்குவ மில்லாத புத்தியுடைய இக்குமாரன் குற்றமற்ற நம்முடைய ஊழியக் காரர்களிடம் செய்த பாபத்தை ஸர்வ சுவரூபனாகிய கிருஷ்ண பகவான் மன்னிக்க வேண்டும். $47\frac{1}{2}$

அந்தக்கிருஷ்ண பக்தர்கள் பிறரால் நிந்திக்கப் பட்டாலும், மோசம்போனாலும், சாபத்தைப் பெற்றாலும், அவமான மடைந்தாலும், அடி பட்டாலும், நிந்தை முதலியவை களைச் செய்தவனுக்கு பதில் சாபம் கொடுக்கச் சக்தி பெற்றவர்களேயாயினும் பதில் செய்ய மாட்டார்கள். $48\frac{1}{2}$

சூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு சமீகமுனிவர் புத்திரன் செய்த பாபத்தால் அனுதாப மடைந்தார். அரசன் தன்னை அவமதித்தாலும், அதை இந்த மகாமுனிவர் குற்றமாக நினைக்கவில்லை. $49\frac{1}{2}$

உலகத்தில் பெரும்பாலும் ஸாதுக்கள் பிறரால் சுக துக்கங்களை அடைந்தாலும் சந்தோஷமுங் கொள்ளார்கள், துக்கப்படவு மாட்டார்கள். ஏனெனில் ஆத்மாவானது சுக துக்கங்களுக்கு ஆஸ்ரயமாக ஆகாது. $50\frac{1}{2}$

18-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌥 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌗𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌂
𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑌾𑌃 ।
𑌅𑌹𑍋 𑌮𑌯𑌾 𑌨𑍀𑌚𑌮𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂
𑌨𑌿𑌰𑌾𑌗𑌸𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌗𑍂𑌢𑌤𑍇𑌜𑌸𑌿 ॥ 1

𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌮𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌦𑍇𑌵𑌹𑍇𑌲𑌨𑌾𑌦𑍍
𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾𑌤𑍍 ।
𑌤𑌦𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌘𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌯 𑌮𑍇
𑌯𑌥𑌾 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌵𑌮𑌦𑍍𑌧𑌾 ॥ 2

𑌅𑌦𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌲𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌕𑍋𑌶𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌪𑌿𑌤𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍁𑌲𑌾𑌨𑌲𑍋 𑌮𑍇 ।
𑌦𑌹𑌤𑍍𑌵𑌭𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌨 𑌮𑍇𑌽𑌭𑍂𑌤𑍍
𑌪𑌾𑌪𑍀𑌯𑌸𑍀 𑌧𑍀𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌦𑍇𑌵𑌗𑍋𑌭𑍍𑌯𑌃 ॥ 3

19-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீசூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

பிறகு பரீக்ஷித்து மகாராஜன் தான் செய்த நிந்திக்கத் தக்க (முனிவரின் கழுத்தில் பாம்மைப் போட்ட) செய்கையை நினைத்து மிகவும் வியாகுல மடைந்தான். ஆச்சரியம்! மறைந்த தேஜஸ்ஸை யுடையவரும் குற்றமற்ற வருமாகிய பிராம்மணரிடம் நான் துஷ்டனைப் போல் பாபத்தைச் செய்தேன். 1

நான் ஈசுவரனை அவமதித்த குற்றத்தால் தடுத்தற்கரிய ஆபத்து நிச்சயமாக உண்டாகும். அந்த வருத்தமானது எனக்கே ¶ பிரத்தியக்ஷமாகச் சீக்கிரத்தில் உண்டாகட்டும். அவ்விதம் வியசன முண்டாவது நான் செய்த பாபத்திற்குப் பிராயச் சித்தமாகவும் இனி இம்மாதிரி தோஷத்தைச் செய்யாமலிருப்பதற்குக் காரணமாகவும் ஏற்படும். 2

அமங்களனாகிய என்னுடைய நிறைந்த கோசமுடைய இராஜ்யத்தையும் சேனைகளையும் கோபங்கொண்ட பிராம்மண குலமாகிய தீயானது இப்போதே பொசுக்கட்டும்; பிராம்மணர்கள் தேவர்கள் பசுக்கள் இவர்களிடம் எனக்கு மறுபடியும் தீய எண்ணம் உண்டாக வேண்டாம். 3

¶ பிரத்தியக்ஷமாக என்றதால் நான் செய்த தோஷத்திற்கு என் புத்திரன் முதலியவர்கள் மூலமாக வியசனம் ஏற்படவேண்டாம். அதுஎனக்கேஏற்படட்டும் என்பதுகருத்து.

ஸஞ்சிந்தயந்நித்தமதாஶ்ருணோத்யதா
முநேஸ்ஸுதோக்தோ நிர்ருதிஸ்தக்ஷகாக்யஃ ।
ஸ ஸாது மேநே நசிரேண தக்ஷகா
நலம் ப்ரஸக்தஸ்ய விரக்திகாரணம் ॥ 4

அதோ விஹாயேமமமும் ச லோகம்
விமர்ஶிதௌ ஹேயதயா புரஸ்தாத் ।
க்ருஷ்ணாங்க்ரிஸேவாமதிமந்யமாந
உபாவிஶத்ப்ராயமமர்த்யநத்யாம் ॥ 5

யா வை லஸச்ச்ரீதுலஸீவிமிஶ்ர
க்ருஷ்ணாங்க்ரிரேண்வப்யதிகாம்புநேத்ரீ ।
புநாதி லோகாநுபயத்ர ஸேஶாந்
கஸ்தாம் ந ஸேவேத மரிஷ்யமாணஃ ॥ 6

இதி வ்யவச்சித்ய ஸ பாண்டவேயஃ
ப்ராயோபவேஶம் ப்ரதி விஷ்ணுபத்யாம் ।

பிறகு இவ்வாறு ஆலோசனை செய்து கொண்டிருந்த இந்தப் பரீக்ஷித்து மகாராஜன், சமீக முனிவரின் குமாரனாகிய சிருங்கி தக்ஷகனால் அரசனுக்கு மரண மேற்படட்டும் என்று கூறிய மரண வரலாறை (சமீகமுனிவ ரனுப்பியமாணவன் மூலமாக) த் தெரிந்து கொண்டான். அவ்வரசன் கேட்டு (விஷயபோகங்களில்) பற்றுதலுடைய தான் வைராக்கிய மடையக் காரணமாகிய தக்ஷகனுடைய விஷாக்கினியானது சீக்கிரத்தில் பொசுக்குவது உசிதமென்று எண்ணினான். 4

பிறகு அந்தராஜன் உலகத்தையும் பரலோகத்தையும் பயனற்ற தென்று கருதி இராஜ்ய மத்தியில் ஆலோசனை செய்து தள்ளிவிட்டு, கிருஷ்ண னுடைய பாதங்களைச் சேவிப்பதையே பெருமையென நினைத்து கங்காநதி சென்று $ பிராயோப வேசம் செய்தான். 5

பிரகாசிக்கும் காந்தியுள்ள துளசி கலந்த கிருஷ்ணனது பாத தூளிகளால் சிலாக்கியமான நீரைப் பெருக்கும் கங்கை, லோக பாலர்களுடன் கூடிய ஜனங்கள் யாவரையும் உள்ளும் புறம்பும் சுத்தம் செய்கிறாள். அவ்வளவு மகிமைவாய்ந்த அந்தக் கங்கையை மரணம் கிட்டிய மானிடன் எவன்தான் சேவிக்க மாட்டான். 6

பாண்டவர்களின் வம்சத்தில்ஜனித்த அந்தப்பரீக்ஷித்து மகாராஜன் கங்கையில் பிராயோப வேசம் செய்வதென நிச்சயித்து, எதிலும் பற்றுதலற்று (அத

$ பிராயோப வேசமாவது ஆகாரமின்றி யிருக்கும் ஒருவிரதம்.

ததௌ முகுந்தாங்க்ரிமனந்யபாவோ
முநிவ்ரதோ முக்தஸமஸ்தஸங்க: || 7

தத்ரோபஜக்முர்புவனம் புனானா
மஹானுபாவா முனய: ஸசிஷ்யா: |
ப்ராயேண தீர்த்தாபிகமாபதேசை:
ஸ்வயம் ஹி தீர்த்தானி புனந்தி ஸந்த: || 8

அத்ரிர்வஸிஷ்டச்ச்யவன: சரத்வா-
னரிஷ்டநேமிர்ப்ருகுரங்கிராச்ச |
பராசரோ காதிஸுதோ(அ)த ராம
உதத்ய இந்த்ரப்ரமதேத்மவாஹௌ || 9

மேதாதிதிர்தேவல ஆர்ஷ்டிஷேணோ
பாரத்வாஜோ கௌதம: பிப்பலாத: |
மைத்ரேய ஔர்வ: கவஷ: கும்பயோனி-
ர்த்வைபாயனோ பகவான் நாரதச்ச || 10

அன்யே ச தேவர்ஷிப்ரஹ்மர்ஷிவர்யா
ராஜர்ஷிவர்யா அருணாதயச்ச |
நாநார்ஷேயப்ரவரான் ஸமேதா-
னப்யர்ச்ய ராஜா சிரஸா வவந்தே || 11

ஞல்) முனிவர்களைப் போல்விருத நியமம் பூண்டு (அதனுல்) மற்றவைகளில் மனதைச் செலுத்தாமல் முகுந்தனுடைய சரணாரவிந்தங்களைத் தியானம் செய்தான். 7

அப்பொழுது, மகாமகிமை யுடையவர்களும் உலகத்தைப் பரிசுத்தப் படுத்துகிறவர் களுமாகிய முனிவர்கள் சீடர்களுடன் (அரசனைப் பார்க்க) வந்தார்கள். ஸாதுக்கள் பெரும்பாலும் தீர்த்தயாத்திரை செய்வது என்றதைக் கொண்டு தீர்த்தங்களைப் பரிசுத்தப் படுத்துகிறுர்கள். 8

அத்ரி, வசிஷ்டர், சியவனர் சாத்வான், அரிஷ்டநேமி, பிறகு அங்கிரஸ் பாராசரர், காதியின் குமாரராகிய விச்வாமித்திரர், இராமர் உசத்தியர் இந்திரப் பிரமதர் இத்மவாகர் மேதாதிதி தேவலர் ஆர்ஷ்ணி ஷேணர் பரத்வாஜர் கௌதமர் பிப்பலாதர் மைத்திரேயர் ஔர்வர் கவஷர் அகஸ்தியர் துவைபாயனர் மகிமை தங்கிய நாரதர் மற்றுமுள்ள தேவரிஷிகள் பிரம்மரிஷிகள் இராஜரிஷிகள் அருணன் முதலிய காண்டரிஷிகள் இவர்கள் வந்தார்கள். பலவித ரிஷி கோத்திரங்களில் சிறந்தவரும் கூடியிருப்பவருமாகிய அந்த முனிவர்களைப் பரீக்ஷித்து மகாராஜன் பூசித்துத் தலையால் (பூமியைத் தொட்டு)வணங்கினுன். 9-11

𑌸𑍁𑌖𑍋𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌷𑍍𑌵𑌥 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌯𑌃
𑌕𑍃𑌤𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍 ।
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌚𑍇𑌤𑌾
𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑍇𑌽𑌭𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌪𑌾𑌣𑌿𑌃 ॥ 12

॥ 𑌰𑌾𑌜𑍋𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌅𑌹𑍋 𑌵𑌯𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂
𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍀𑌯𑌶𑍀𑌲𑌾𑌃 ।
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌪𑌾𑌦𑌶𑍌𑌚𑌾𑌤𑍍
𑌦𑍂𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌬𑌤 𑌗𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮 ॥ 13

𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌮𑍇𑌽𑌘𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑍇𑌶𑍋
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑌭𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌮𑍂𑌲𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑌾𑌪𑌰𑍂𑌪𑍋
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌯𑌮𑌾𑌶𑍁 𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 ॥ 14

𑌤𑌂 𑌮𑍋𑌪𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃
𑌗𑌂𑌗𑌾 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌧𑍃𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍀𑌶𑍇 ।

அந்த முனிவர்கள் சுகமாக ஆஸனங்களில் வீற்றிருந்தவுடன் பரீக்ஷித்து மகராஜன் மறுபடியும் நமஸ்காரம் செய்து பரிசுத்த மனதுடன் கைகளைக்கூப்பி, அருகே அவர்கள் முன்னிலையில் இருந்து தான் பிராயோபவேசம் செய்ய விரும்பியதைப் பற்றித் தெரியப் படுத்திக் கொள்ளுகிறான். 12

பரீக்ஷித்து மகாராஜன் வினவுகிறான்.

ஆச்சரியம்! மிகவும் பெருந் தன்மை யுள்ளவர்களுடைய அனுக்கிரகம் பெறத்தக்க நடத்தையுள்ள நாங்கள் அரசர்களுக்குள் மிகவும் கிருதார்த்தர்களானோம். (என்னைப்போல்) நிந்திக்கத் தக்க செய்கை யுடைய அரசர்களின் பரம்பரையானது, தூரத்தில் தள்ளவேண்டிய பிராம்மணர்கள் காலலம்பிய ஜலத்தைவிட தூரத்தில் தள்ள வேண்டிய தாகிறது. கஷ்டம்! 13

$ நிந்திக்கத்தக்க காரியங்களை உடையவனும் பாபமுள்ள புத்தி யுடையவனும் கிருகம் முதலியவைகளில் மிகவும் பற்றுதலுடைய மனமுடையவனுமாகிய நான் (பகவானுடைய பதமடைய) பிரமன் முதலியவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் ஈசனும், வைராக்கியத்தை (மற்றவர்கள்) அடையக் காரணமானவனுமாகிய பகவானே பிராம்மண சாபரூபமாக ஏற்பட்டான். அந்தச்சாபம் உண்டானவுடன் கிருகம் முதலியவைகளில் பயமடைகிறான். (வைராக்கியத்தை அடைகிறான்). 14

ஓ அந்தணர்களே! ஈசனிடம் மனம் செலுத்தியவனும் அவ்வளவு வைராக்கிய முள்ளவனுமாகிய நான் சரணம் அடைந்தவன் என்பதைத் தெரிந்து கொ

$ உச்சிஷ்டம், மல மூத்திரங்கள், கால் கழுவியநீர் இவைகளைத் தூரத்தில் தியாகம் செய்யவேண்டு மென்று ஸ்மிருதி கூறுகிறது.

த்விஜோபஸ்ருஷ்ட: குஹகஸ்தக்ஷகோ வா
    தசத்வலம் காயத விஷ்ணுகாதா: ‖ 15

புனஸ்ச பூயாத் பகவத்யனந்தே
    ரதி: ப்ரஸங்கஸ்ச ததாஶ்ரயேஷு ।
மஹத்ஸு யாம் யாமுபயாமி ஸ்ருஷ்டிம்
    மைத்ர்யஸ்து ஸர்வத்ர நமோ த்விஜேப்ய: ‖ 16

இதி ஸ்ம ராஜாத்யவஸாயயுக்த:
    ப்ராசீநமூலேஷு குஶேஷு தீர: ।
உதங்முகோ தக்ஷிணகூல ஆஸ்தே
    ஸமுத்ரபத்ந்யா: ஸ்வஸுதந்யஸ்தபார: ‖ 17

ஏவம் ச தஸ்மின் நரதேவதேவே
    ப்ராயோபவிஷ்டே திவி தேவஸங்கா: ।
ப்ரஶஸ்ய பூமௌ வ்யகிரன் ப்ரஸூனை:
    முதா முஹுர்துந்துபயஸ்ச நேது: ‖ 18

மஹர்ஷயோ வை ஸமுபாகதா யே
    ப்ரஶஸ்ய ஸாத்வித்யனுமோதமானா: ।

ள்ளுங்கள். கங்காதேவியும் அறியட்டும்; பிராம்மணனால் அனுப்பப் படுகிறவனும் வஞ்சகனுமாகிய தக்ஷகன் என்பவன் என்னை நன்ருகத் தீண்டட்டும். நீங்கள் விஷ்ணுவின் கதைகளைக் கானம் செய்யுங்கள். 15

நான் எந்த எந்த ஜன்ம மடைந்தாலும் அந்த அந்த ஜன்மத்தில் பகவானும் அனந்தனுமாகிய வாசுதேவனிடம் நிகரற்ற அன்பும் மிகுந்த சகவாசமும் உண்டாக வேண்டும். அந்த பகவானை ஆசிரயித்த மகான்களிடத்திலும் அன்பும் சேர்க்கையும் நட்பும் உண்டாக வேண்டும். பிராம்மணர்களுக்கு நமஸ்காரம். 16

இவ்வாறு நிச்சயங்கொண்ட தீரனுகிய அந்த அரசன் தன் பிள்ளையாகிய ஜனமேஜயனிடம் இராஜ்யபாரத்தை ஒப்புவித்து, சமுத்திர ராஜனுக்குப் பத்தினியாகிய கங்கையின் தென்கரையில் கிழக்கு நுனியான தருப்பைகளில் வடதிசையை நோக்கியிருந்தான். 17

இவ்விதம் ராஜாதி ராஜனுகிய பரீக்ஷித்து மகராஜன் பிராயோபவேசம் செய்தவுடன் ஆகாய மார்க்கத்தில் தேவர்கள் யாவரும் சந்தோஷத்துடன் கொண்டாடிப் பூமியில் புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். அடிக்கடி துந்துபி வாத்தியங்களும் முழங்கின. 18

பிரஜைகளை அனுக்கிரகிக்கும் சுவபாவத்தையும் பலத்தையும் உடையவர்களும்(அங்கு)வந்தவர்களு மாகிய மகரிஷிகள் அந்தப் பரீக்ஷித்து மகாராஜனைப்

ஊசு: ப்ரஜாநுக்ரஹஶீலஸாரா
யதுத்தமஶ்லோககுணாபிரூபம் ॥ 19

ந வா இதம் ராஜர்ஷிவர்ய சித்ரம்
பவத்ஸு க்ருஷ்ணம் ஸமநுவ்ரதேஷு ।
யேத்யாஸநம் ராஜகிரீடஜுஷ்டம்
ஸத்யோ ஜஹுர்பகவத்பார்ஶ்வகாமா: ॥ 20

ஸர்வே வயம் தாவதிஹாஸ்மஹேத
கலேவரம் யாவதஸௌ விஹாய ।
லோகம் பரம் விரஜஸ்கம் விஶோகம்
யாஸ்யத்யயம் பாகவதப்ரதாந: ॥ 21

ஆஶ்ருத்ய தத்ருஷிகணவச: பரீக்ஷித்
ஸமம் மதுச்யுத்குரு சாவ்யலீகம் ।
ஆபாஷதைநாநபிநந்த்ய யுக்தாந்
ஶுஶ்ரூஷமாணஶ்சரிதாநி விஷ்ணோ: ॥ 22

॥ ராஜா ॥

ஸமாகதா: ஸர்வத ஏவ ஸர்வே
வேதா யதா மூர்த்திதராஸ்த்ரிப்ருஷ்டே ।

புகழ்ந்து கொண்டாடி, நல்லது என்று அனுமோதித்து உத்தம சுலோக னுடைய குணங்களால் அழகுவாய்ந்த வார்த்தை கூறுகிறார்கள். 19

இராஜ ரிஷிகளுக்குள் சிறந்த ஓ பரீக்ஷித்து ராஜனே! கிருஷ்ணனை ஆசிர யித்த உங்களிடம் இது ஆச்சரியமல்ல. நிச்சயம்! எனெனில், பகவானுடைய பக்கத்தில் வாசஞ்செய்ய விருப்பமுள்ள தருமபுத்திரர் முதலியவர்கள் அரசர் களின் கிரீடங்களுடன் கூடின சிங்காசனத்தை விட்டார்களல்லவா? 20

இந்த அரசன் இப்பொழுது சரீரத்தைவிட்டு, சிறந்ததும் மாயை யற்ற தும் சோக மற்றதுமாகிய உலகத்திற்குச் செல்லப் போகிறான். அது வரையில் நாம்இங்கே வசிப்போம். எனெனில் இவன் பாகவதர்களுக்குள் முக்கியமான வன். 21

பரீக்ஷித்து மகாராஜன் பக்ஷபாத மில்லாததும் மதுரமானதும் கம்பீரமும் ஸத்தியமும் உசிதமுமாகிய (முனிவர்கள் ஒருவருக் கொருவர் பேசிக்கொண்ட) வார்த்தையைக் கேட்டு அந்த முனிவர்களைக் கொண்டாடி விஷ்ணுவின் சரித் திரங்களைக் கேட்பதற்கு விருப்பங் கொண்டு சொல்லுகிறான். 22

அரசன் கேட்கிறான்.

ஓ முனிவர்களே! மூவுலகங்களுக்கும் மேலான ஸத்தியலோகத்தில், மூர்த்தி தரித்த வேதங்கள்போல் நீங்கள் யாவரும் பல இடங்களி லிருந்து வந்தவர்கள்.

𑌨𑍇𑌹𑌾𑌥 𑌨𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥
𑌋𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌶𑍀𑌲𑌮𑍍 ‖ 23

𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌃 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌹𑌿 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑍇
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑍃𑌶𑌤𑌾𑌭𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 ‖ 24

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋
𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌗𑌾𑌮𑌟𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌨𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌃 ।
𑌅𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌨𑌿𑌜𑌲𑌾𑌭𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋
𑌵𑍃𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌾𑌲𑍈𑌰𑌵𑌧𑍂𑌤𑌵𑍇𑌷𑌃 । 25

𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌸𑍁𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌪𑌾𑌦
𑌕𑌰𑍋𑌰𑍁𑌬𑌾𑌹𑍍𑌵𑌂𑌸𑌕𑌪𑍋𑌲𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ।
𑌚𑌾𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋𑌨𑍍𑌨𑌸𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌣
𑌸𑍁𑌭𑍍𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑌂𑌕𑌮𑍍𑌬𑍁𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤𑌕𑌣𑍍𑌠𑌮𑍍 ‖ 26

𑌨𑌿𑌗𑍂𑌢𑌜𑌤𑍍𑌰𑍁𑌂 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑌮𑍍
𑌆𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌭𑌿𑌂 𑌵𑌲𑌿𑌵𑌲𑍍𑌗𑍂𑌦𑌰𑌂 𑌚 ।

ஆகையால் சுவபாவமாகவே பிறருக்கு அனுக்கிரகம் செய்வதை விட உங்களுக்கு இவ்வுலகிலும் அவ்வுலகிலும் ஒருவிதப் பயனுமில்லை. 23

ஓ பிராம்மணர்களே! இங்ஙனம் செய்ய வேண்டியது, என்பதில் நம்பிக்கையுடன் நான் கேட்கிறேன். எந்த அவஸ்தைகளிலும் (விசேஷமாக) மரணமடைபவர்கள் செய்யும் பாபமற்ற காரியத்தைப்பற்றிச் சாவதானமாக விசாரியுங்கள். (விசாரித்துக் கூறுங்கள்.) 24

(முனிவர்கள் யாகம் முதலியவைகள் பாபமற்றதென்று விவாதம் செய்துகொண்டிருக்கும் போது) பூமியில் சஞ்சரிப்பவரும் விருப்ப மில்லாதவரும் ஆசிரமம் முதலியவைகளிவையென்று காண்பதற் கில்லாதவரும் தனக்குள்ள பிர்மானந்த லாபத்தால் சந்தோஷ மடைந்தவரும் அவதூதர்களின் வேஷம் பூண்டவரும் குழந்தைகள் சூழ விருப்பவரும் வியாசருக்குப் புத்திரருமாகிய சுகர் தற்செயலாய் அங்கு வந்தார். 25

பதினாறு வயதுள்ளவரும் மிகவும் அழகுவாய்ந்த பாதங்கள், கைகள், தொடைகள், தோள்கள், கன்னங்கள், சரீரம் இவைகளை உடையவரும் மனோஞ்ஞமான நீண்ட கண்கள், உயர்ந்தநாசி, சமமான செவிகள். சோபனமான புருவம் இவைகளுடன் கூடிய முகமுள்ளவரும், சங்குபோல் சுந்தரமான கழுத்து, (மாமிசத்தால்) மறைந்த கழுத்துக்குக் கீழுள்ள எலும்புகள், பரந்துயர்ந்த மார்பு, சுழல் போன்ற நாபி, மடிப்புகளால் அழகுவாய்ந்த வயிறு இவைகளை யுடையவரும் திசைகளையே ஆடையாக உடையவரும் சுருண்டு விசாலித்த மயிர்களை யுடைய

ஓிமம்ஶஶம் வகூவிகீணஷகெஶம்
ஷூஜம்ஶஶாஹூம் ஷ்ஶஜொ த்தஷாஹூ ‖ 27

ஶூாஜம் ஸஹாவீசூவயொஜஜுக்ஷூா
ஸ்ரீணாம் ஊஜொஜஜும் ஈவிரம் ஷ்யெந |
ஷூதூஈஸிதா ஊநயஃஷ்ராவஹெஹூ
ஷ்ஹூக்ஷணஜ்ஞா சுவி மஜவசஷஸஹு ‖ 28

ஸ விஷ்ணுஈராதொஉதிமய தூமதாய
தஸ்மை ஸவயஷாம் ஶிரஸா ஜஹார |
ததொ நிவூத்தாஹூஶஈயா ஷ்ஸ்ரியொஉஹஷகா
ஊஹாஸநெ ஶொஶவிவெஶ வஜிதஃ ‖ 29

ஸ ஸம்வூதஸ்தூ ஊஹாநூஹீயஸாம்
ஶஹூஷிஷராஜஷிஷஸஈஷிஷஸஜ்ஜைஃ |
வ்ஶொவதாஷம் ஹமவாநூயெஜ்ஜ
மூஷஹக்ஷஷதாராநிகஜெஃ வரீதஃ ‖ 30

ஷூஶாஜூராவீநகூணஜெயஸ
ஜீநிம்நூவொ ஹாமவதொஉஹஷூவெதூ |

வரும், நீண்டகைக ளுடையவரும், சிறந்த தேவர்களுக்குள் சிறந்த நாராயணன் போன்ற காந்தி யுள்ளவரும் சியாமளவர்ண முடையவரும் மிகவும் அழகு வாய்ந்த யௌவன சரீர காந்தியால் ஸ்திரீகளுக்கு மனோஞ்ஞமான வரும் புன்னகையால் அழகுள்ளவரு மாகிய அந்த சுகப்பிர்ம ரிஷியை, மறைந்த தேஜஸ்ஸுள்ளவ ராயினும் முனிவர்கள் பார்த்து, அவருடைய இலக்ஷணங்களை அறிந்தவர்க ளாகையால் தங்களுடைய ஆசனங்களி னின்று எழுந்து எதிர் கொண்டார்கள். 26-28

விஷ்ணுராதன் என்ற பரீக்ஷித்து மகாராஜன் அதிதியும் வந்தவரு மாகிய அந்தச் சுகருக்குச் சிரசால் பூஜையைச் செய்தான். (தன்னையே அர்ப்பணம்செய்தான்.) பிறகு (அந்தச் சுகருடன் வந்த) அறிவு குறைந்த ஸ்திரீகளும் குழந்தைகளும் திரும்பிச் சென்றார்கள். அந்தச் சுகமுனிவர் எல்லோராலும் பூசைபெற்றுச் சிறந்த ஆஸனத்தி லமர்ந்தார். 29

பெருந்தன்மை வாய்ந்தவர் களுக்குள் மகானும் மகிமை பொருந்தியவரு மாகிய சுகப்பிர்ம ரிஷியானவர் அங்கு பிர்மரிஷிகள் இராஜரிஷிகள் தேவரிஷிகள்சூழ (சுக்ரன் முதலிய) கிரகங்கள் (அச்வினி முதலிய) நக்ஷத்திரங்கள்(மற்றுமுள்ள) நக்ஷத்திரங்கள் இவைகள் சூழ விளங்கும் சந்திரன் போல்விளங்கினார்.

பாகவதனாகிய பரீக்ஷித்துராஜன் மிகவும் சாந்தரும் (அங்கு) வீற்றிருப்பவரும் மங்காத புத்தியுடையவரு மாகிய அந்தச் சுகமுனிவரை அடைந்து தலை

𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌾𑌵𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿
𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌾 𑌸𑍂𑌨𑍃𑌤𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍 ॥ 31

॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥

𑌅𑌹𑍋 𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌵𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑌃 ।
𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾𑌤𑌿𑌥𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥ 32

𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍈 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌃 ।
𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌪𑌾𑌦𑌶𑍌𑌚𑌾𑌸𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 33

𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 ।
𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍈 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌿𑌵 𑌸𑍁𑌰𑍇𑌤𑌰𑌾𑌃 ॥ 34

𑌅𑌪𑌿 𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌸𑍁𑌤𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌪𑍈𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑍇𑌯𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌃 ॥ 35

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌤𑍇𑌽𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌗𑌤𑍇𑌰𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌨𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌨𑍀𑌯𑌸𑌃 ॥ 36

யால் வணங்கி, சாவதான மடைந்து (மறுபடி) நமஸ்காரஞ் செய்து அஞ்சலி யுடனிருந்து நல்ல வார்த்தை கேட்கிறான். 31

பரீக்ஷித்துமகாராஜான் கூறுகிறான்.

ஆச்சரியம்! ஓ பிர்மரிஷியே! அற்ப க்ஷத்திரியர்க ளாகிய நாங்கள் இப்பொழுது சாதுக்கள் சேவிக்கத் தக்கவர்களானோம். ஏனெனில் தாங்கள் கருணை கூர்ந்து அதிதிரூபங் கொண்டு எங்களை யோக்கியர்களாகச் செய்தீர்கள். 32

சாதுக்களை ஸ்மரணம்செய்வதால் மானிடர்களின் கிருகங்கள் (கிருகம்முதலியவைகள்) உடனே பரிசுத்த மடைகின்றன. நிச்சயம், (அந்த ஸாதுக்களை) தரிசித்தல், ஸ்பரிசித்தல், பாதப்பிரக்ஷாளனம்செய்தல், ஆஸனம்கொடுத்தல் முதலியவைகளைப்பற்றிக் கேட்கவேண்டுமோ?. 33

ஓ மகாயோகியே! விஷ்ணுவின் சன்னிதானத்தில் அசுரர்கள் நாசமடைவதுபோல் தங்களுடைய சன்னிதானத்தில் மானிடர்களின் மகா பாதகங்களும் உடனே நாச மடைகின்றன. நிச்சயம். 34

பாண்டு குமாரர்களிடம் பிரியமுள்ளவரும் பந்து ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டு மென்னும் கொள்கை யுடையவரு மாகிய கிருஷ்ண பகவான், அத்தை பிள்ளைகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று அவர்களுக்குப் பௌத்திரனாகிய என்னிடம் பிரீதி யடைந்தாரா? (பிரீதி யடைந்தார்.) 35

இல்லாவிடில் மரணமடைய விருப்பமுள்ள மானிடர்களாகிய எங்களுக்கு, மகா சித்தி பெற்றவரும் மிகுந்த உதாரத்தன்மை யுள்ளவரும் யாருமறியாத மனமுடையவரு மாகிய உம்முடைய தரிசனம் மிகுதியுங் கிடைப்பது எப்படி? 36

𑌅𑌤𑌃 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍍 ।
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯𑍇𑌹 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 ॥ 37

𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌥𑍋 𑌜𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌨𑍃𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌸𑍍𑌮𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌜𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ॥ 38

𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌨 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌪𑌿 𑌗𑍋𑌦𑍋𑌹𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ 39

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌮𑌾𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌶𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌯𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌿𑌃 ॥ 40

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌪𑌾𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌯𑌾𑌸𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌯𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

ஆகையால் காரியசித்தி யுடையவரும் யோகிகளுக்குள் சிரேஷ்டரும் குருவானவரு மாகிய உம்மைக் கேட்கிறேன். இப்பொழுது மரணமடையும் புருஷன் எப்போதும் செய்யவேண்டிய காரியம் என்ன? 37

ஓ பிரபுவே! மானிடர்கள் சிரவணம் செய்வதற் குரியது எது? அல்லது ஜபம் செய்ய வேண்டியது எது? செய்ய வேண்டியது எது? ஸ்மரணம் செய்ய வேண்டியது எது? பஜனம் செய்ய வேண்டியது எது? அல்லது கேட்கவும், ஜபம் செய்யவும், செய்யவும்,ஸ்மரணம் செய்யவும், பஜனம் செய்யவும் தகாதது எது? சொல்ல வேண்டும். 38

ஓ பிர்ம ரிஷியே! பகவானுகிய தாங்கள் கிருகஸ்தர்க ளுடைய கிருகங்களில் மாடு கறக்கும் காலம் வரையிலும் கூட ஓரிடத்திலும் இருப்பதில்லை யல்லவா்.39

ஸ்ரீசூதபுராணிகர் கூறுகிறுர்.

இவ்வாறு பரீக்ஷித்துமகாராஜன் மதுரமான வார்த்தைகளால் சுகரை எதிர் நோக்கும்படிசெய்து கேட்டவுடன், தருமங்களை அறிந்தவரும் பகவானும் பாதராயணர் குமாரருமாகிய சுகமுனிவர் பதில் கூறுகிறுர். 40

19-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

முதல் ஸ்கந்தம் முற்றிற்று.

௨

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍀𑌸𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌮𑌾𑌸𑌮𑍇𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀[illegible]𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾[illegible]

[illegible]

[illegible]—
[illegible]।
[illegible]
[illegible] ॥

𑌮𑍂𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌚𑌾𑌲𑌂 𑌪𑌂𑌗𑍁𑌂 𑌲𑌂𑌘𑌯𑌤𑍇 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌮𑍍 ।
𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌪𑌾 𑌤𑌮𑌹𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌧𑌵𑌮𑍍 ॥
𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍌𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑌤𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑍇𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾𑌭𑌿𑌧𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌤𑌰𑍁𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌂𑌕𑍁𑌰𑌸𑍍𑌸𑌜𑍍𑌜𑌨𑌿—
𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌲𑌸𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌲𑌵𑌾𑌲𑍋𑌦𑌯𑌃 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌤𑌂 𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌲𑌸𑌚𑍍𑌛𑌾𑌖𑌾𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌹𑍋
𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌦𑌶𑍇𑌷𑍍𑌟𑌦𑍋𑌽𑌤𑌿𑌸𑍁𑌲𑌭𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌰𑌿 ॥

𑌅𑌥 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌶𑌮𑌮𑌨𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌰𑌿𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌤𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌿𑌪𑍍𑌸𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍[illegible] 𑌪𑌰𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌮𑌂𑌗𑌲𑌮𑌾𑌚𑌰𑌤𑌿—𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 [illegible] 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 । 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑌟𑌸𑍍𑌥𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌮𑍋𑌰𑌜𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌅𑌮𑍃𑌷𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌸𑌰𑍍𑌗𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌵𑌾𑌰𑌿𑌮𑍃𑌦𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌮𑌯 𑌇𑌤𑌿—𑌵𑌿𑌨𑌿𑌮𑌯𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌯𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌭𑌾𑌸𑌃 । 𑌸 𑌯𑌥𑌾 । 𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌸𑌤𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌿 𑌵𑌾𑌰𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 । 𑌮𑍃𑌦𑌿 𑌕𑌾𑌚𑌾𑌦𑍌 𑌵𑌾𑌰𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌵𑌾𑌰𑌿𑌣𑌿

𑌪 𑌕𑌾𑌪𑌾𑌲𑌿𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌯𑌥𑌮𑍂𑌹𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾, 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮-
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌨𑌾𑌯 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 । 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌪𑌾𑌰-
𑌯𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌮𑌹𑌸𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌹𑌕𑌂 𑌕𑌪𑌟𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃। 𑌤𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌹 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾-
𑌦𑍀𑌤𑌿। 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌭𑌂𑌗𑌾𑌃 𑌯𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑍍 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰-
𑌤𑍀𑌹𑍀𑌤𑌿। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌰𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁
𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌖𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚
𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌾𑌤𑍍। 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌯𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌇𑌤𑌰𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃
𑌅𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌦𑍇𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌦𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤-
𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌘𑌟𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌦𑌿𑌵𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌵𑌯𑌵𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌨𑍍𑌵𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿-
𑌰𑍇𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃। 𑌤𑌥𑌾𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃।
“𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌇𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇। 𑌯𑍇𑌨 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿। 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌸𑌂-
𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿। 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚—“𑌯𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌯𑍁𑌗𑌾-
𑌗𑌮𑍇। 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌵 𑌯𑍁𑌗𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿। 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌕𑌿𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌤𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌅𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌯𑌃 𑌤𑌂—
“𑌸 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌸𑍃𑌜𑌾” 𑌇𑌤𑌿॥“𑌸 𑌇𑌮𑌾𑌁𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨
𑌸𑍃𑌜𑌤” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿। “𑌈𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇𑌰𑍍𑌨𑌾𑌶𑌬𑍍𑌦𑌮𑍍” 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌕𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚। 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤-
𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌚𑍍𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂॥ “𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮। 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌿”𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿
𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌡𑌸𑍍𑌯𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌅𑌶𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣-
𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃
𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌜𑍀𑌵𑍋'𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑍇𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌟𑍍 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌰𑌾𑌜𑌤𑍇 𑌯𑌃
𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋'𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑍇𑌯𑌃।
“𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌃 𑌸𑌮𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍। 𑌸 𑌦𑌾𑌧𑌾𑌰
𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍”𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃। 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌤𑍇𑌨𑍇 𑌇𑌤𑌿। 𑌆𑌦𑌿𑌕𑌵𑌯𑍇 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾-
𑌸𑌨𑌾𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇। 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌯𑌃 𑌤𑍇𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍—
“𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌧𑌾𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌿𑌣𑍋𑌤𑌿
𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈। 𑌤𑌂𑌹 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌶𑌰𑌣𑌮𑌹𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂। 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌤𑍇𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍। 𑌕𑍇𑌨 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿-
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑍇𑌨 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃। 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌹𑌿॥ “𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾
𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌵𑌤𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿। 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰-
𑌭𑍂𑌤𑍍𑌕𑌿𑌲𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌮𑍇 𑌋𑌷𑍀𑌣𑌾𑌮𑍃𑌷𑌭𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌾”𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯
𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌯𑌸𑍍 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍

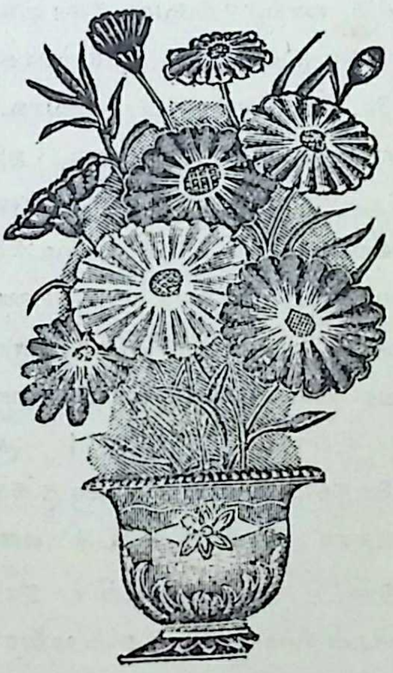
[illegible]

തന്നിവൃത്ത്യൎത്ഥം സമൎത്ഥത്വാൎത്ഥം സമൎത്ഥത്വാൎത്ഥേപി ശക്തസ്യ സമസ്യാപാതാ-
ദശക്യശ്ചാൎത്ഥമിത്യൎത്ഥമിതി ദ്രഷ്ടവ്യം। നച ഭാഗവതാദ്യുതചാനം ശോകക്ഷ-
പിതൃാജ്യമിത്യാഹ ശ്രൂയതാം ഭയോ ശോകഃ ക്ഷിവിധാപേവാകാസഃ ഭയമിപ്യാ-
സ്യ നമീചം ധ്വജാദിസൎവവന്ദൎശ്നേശ്യതേ ക്രിയൎസേവ്യത ഏവ
വക്ഷ്യതിഹി—"ശ്രുത്വാനാമാശ്വാസനയോ നിമജ്ജനാ ക്ഷേത്രസൎവജ്ഞ ഭോഃ കൎമജ്ഞാ
ഹൈതൎകീം സക്തിമുക്തം സമ്പ്രതൎണ്ണോ ഭാസി"തി। തദനേന ശ്ലോകത്രയേണ
വിശിഷ്ടദേവതാനൎസ്മരണപൂൎവകം പ്രസിദ്ധതസ്യശാസ്ത്രസ്യവിഷയ-
പ്രയോജനാദിവൈശിഷ്ട്യനസൎവവൈശ്യത്വേനപ്രദ്യോതനഭാൎവീകൃത്യ
ശാസ്ത്രാരംഭഃ॥ ൧॥ നൈമിശമിതി॥ ബ്രഹ്മണാവിസൃഷ്ടസ്യ ചക്രസ്യ മനോമ-
യോ യസ്യ നേമിഃശീൎയതേ കുണ്ഠീഭവതി യത്ര തം നൈമിശം നൈമിശമേവ നൈ-
മിശം തസ്മാദപായുവീയെ॥ ഏതന്മനോമയം ചക്രം യാ യത്രവിസൃജ്യതേ। യത്രാ-
സ്യ ശീൎയതേ നേമിഃ സദേശസ്തപസഃ ശുഭഃ॥ ഇത്യൎക്കാസപുരസംവാദം
ചക്രം സൃഷ്ട്വാ മനോമയം॥ പ്രണിപത്യമഹാദേവം വിസസൎജ പിതാമഹഃ॥
തേപിഹൃഷ്ടതരാവിപ്രാഃ പ്രണമ്യ ജഗതാം പ്രഭും॥ പ്രയയുസ്തസ്യ ചക്ര-
സ്യ യത്ര നേമിഃ വ്യശീൎയത॥ തദ്വനന്തേന വിഖ്യാതം നൈമിശംമുനിപൂജിത-
മിതി॥ നൈമിഷമിതി പാഠേ പരാഹ പുരാണോക്തം ദ്രഷ്ടവ്യം। തഥാഹി—
ഗൗരമുഖമപൃഷിം പ്രതി ഭഗവദ്വാക്യം॥ ഏവം കൃത്വാ തതോ ദേവോ മുനിം
ഗൗരമുഖം തദാ। ഉവാച നിമിഷേണേദം നിഹതം ദാനവം ബലം॥ അരണ്യേ-
ഽസ്മിംസ്തതസ്ത്വേതന്നൈമിഷാരണ്യസംജ്ഞിതം॥ ഭവിഷ്യതി യഥാൎത്ഥം വൈ
ബ്രാഹ്മണാനാം വിശേഷതഃ ഇതി॥ അനിമിഷഃ ശ്രീവിഷ്ണുഃ അസ്യൎത്തൃപ്രവൃത്തിശ്ചാസ്-
തസ്യ ക്ഷേത്രേ॥ തഥാചാസ്മിന്നേവാധ്യായേ ശൗനകാദിവചനം ക്ഷേത്രേഽസ്മി-
ന്വൈഷ്ണവേ"ഇതി സഃ ശ്രീയതഇതി ധ്വജായോഭാസിഃ സഏവ ലോകഃ ഭക്താ-
നാം നിവാസസ്ഥാനം॥ തസ്മൈ തത്ത്വാപരത്വൎത്ഥഃ॥ ൨॥ തദിതി॥ പ്രാതഃ
കാൎയ്യേ ഹുതാ ഏവ ഹുതാഗ്നയോ യൈസ്തൈരനേന നിത്യ നൈമിത്തിക
ഹോമകാൎയ്യം ദൎശിതം॥൩॥ വിവിദിഷിതാനൎത്ഥാന് പ്രഷ്ടും സൎവതസ്യ
സൎവശാസ്ത്രജ്ഞാനാതിശയമാഹ ക്വയേത്യാദിത്രിഭിഃ॥ഇതിഹാസോ മഹാഭാര-
താദിഃ തത്സഹിതാനി പുരാണാനി നകേവലമേതാനി അപിതൎവ്യാഖ്യാതാന്യപി
ഉത അപിച യാനി ധൎമശാസ്ത്രാണി താന്യപി ക്രിയ॥ ൪॥ യാനീത്യാദി॥ വിദാം
വിദൎഷ്ഠാം മധ്യെ ശ്രേഷ്ഠഃ യാനിവേദ॥ പരാവരൌ സഗുണനിൎഗ്ഗുണെ
ബ്രഹ്മണീ വിദന്തീതി തഥാ॥൫॥ വേത്ഥേതി॥ സൗമ്യ ഹേ സൂതയോ॥ തേഷാമനു-
ഗ്രഹാൎഹ തത്ത്വതഃ വേദ്യജാനാസി ജ്ഞാനേന ഹേതൎവാഹ—ബ്രൂയുരിതി॥
സ്നിഗ്ധസ്യ പ്രേമതഃ ശിഷ്യസ്യ ഗുരവോ രഹസ്യമപി ബ്രൂയുരേവ॥൬॥
തത്രേതി॥ കലൌ പ്രായേണാല്പായുഷോ॥൭॥ നനു ക്ഷേത്രേപി സ്വൎഗ്ഗപരാകാഷ്ഠൈന
ബഹുശാസ്ത്രശ്രവണാദിഭിഃ നിശ്ചിതം തന്നേത്യാഹ—പ്രായേണേതി॥ഭദ്ര

ஹெவாயெ கூஷிநு யாகெ கவள கூவ்ரயாஷொஜநாஃ ॥ தத்ராவி 8ஜா:
ஈஜஸாஃ தத்ராவி ஸாந்ஜெதயஃ தத்ராவி 8ஜாஹாக்ராஃ ॥ விதுாகாஜாஃ ॥
தத்ராவ்யாவதாராஃ ரொகாதிஹிஃ வூஜிதாஃ ॥௪॥ யெந உக்ஷ்யத விஷய
வ்ருவவஹெந கூத்ராவாஜிஃ ஸம்வுஸீஷதிஸ8்யகாவஸாெ8்யதி ॥ வுஸ்ராஞுரம்
ஸஎதஜாநாவஸீதி வஞுஹிஃ ॥ ஹஜ்ருஜெஜதுளஸாகெ்யநாஶீவடூாஜஃ விஸ்ஸெ
ணாஶீவடூாஜ வவெநந விஷ்ணாகயாஹிவாதொஹவதீதி ஸம்ருஹெணாஸ்தம்
கயாஹி ॥ ஸா ஹாகிஸ்நூஹஜீஜ்ரும் ஸ ஜோஹஸ்வ விஹ்ருஃ । யநாஹஎடும்
கூணம்வாவி வாஸாஜெவம் ந திஞயெ’’திதி வகூ்ரஜாணகவாக ॥ஹஹவாநு நிரதி
ஶஜெயெஶுயடூாஜிதாணயாக்தஃ ॥ ஸாகவதாம் ஸவுஜெ்வந ஸகவ8எதிடூஹடூஹவாநு
கூஹியீயஜெ ॥ ஸஉவாஸ்யதயா விஜ்யஜெ யெஷாஞெ ஸகவஞஃ ஹக்தாஃ । ததஃ
ஸாஜெரகூண் ராகூஸவாயஸாஜிவக ।கூத்ரு தகாரஸ்ய ஶ்ரு வணஜொஷடும் । தஜெவம்
ஸாகவம் தஜதி ஹவதி தெஷாம் வதிஃ வாஜகஃ ॥ க௨ ॥ யஸ்யாயடூவிெஶஷெஸ்ய
விகீஷடூய ॥ வஸாஜெவஸ்ய ஹாயடூாயாம் ஜெவக்யாம்ஜாதஃ ॥ கூம்ஹெஹஸஎத
நஃ கூநாவணிடூதாம் கூஹடூவஸி ஸாஜொந்யதஸ்தாவக ॥ க௩ ॥ யஸ்யாவதாரெரா
ஹஎதாநாம் ஜெகூஜாய வாஜநாய ॥ஹவாய ஸ8்ஜெஜயெ । வாநரவி தத்ஹாவ
8நாவணடூயம் தஸ்தஜ்யஶஸ்ஶுவணளஸ்தாக்யஜாவிஷ்க்காவடூஷிதிர்ஹிஃ ॥ ஸாஸ்யதிம்
கூவுநூஃ வுராஷுஃ விவெஶாzதிஹீதஃ ॥ க௪ ॥ ததஃ ॥ ஸம்ஸ்யஜெதஃ ॥ தத்ர ஹெ
தாஃ ॥ யக யஜொநாநூஃ ॥ ஹய்8வி ஷுயம்விஜெஹதி ॥ யஸ்யவாஜஃ ஸம்ஶ்ருயொ
யெஷாஞெ கூதவணவுஶ8ஃ கூயநம் வதடூ கூஶ்ருயொவா யெஷாஞெ ।
8ாநயஃ ॥ க௫ ॥ உவஸ்யஷாஃ ஸந்நியிஜொஜெ்ரணஸெவிதாஃ ॥ ஸஜ்யஃ
வாநஞி ஷுஜடூாநீஹம்ஹா தஸ்யா கூவஸ்தாதஷுாஜாநிஸ்ருாதாஃ நதா
தஜெத்ருவ திஷ்ஞி கூதஸ்தஸம்வம்யெந வாநஜெ்யாவி கூநாஜெஸவயா
வாநஞி நதாஸஜ்ய ஐதி 8ாநீநா8ாக்தஜெஷடூாக்தஃ ॥வாணஜெ்ஜ்ராஜெகௌர்யா
நி ஸ்தவ்யாநி கூ8டூாணி யஸ்ய தஸ்ய ॥க௬॥ யஶஃ கூஜி8ஜாவஹா ஸம்ஸார ஜாஃ
ஜொவஶ8நம் ॥ வுஸ்ராஞுரம் உஜாராணி 8ஹாஞி விஶ்வஸ்யஷ்ட்யாதீநி ஸஎஸி
ஹிஃ நாரஜாஜிஹிஃ ॥க௭॥ கஜாஃ வஹ்ராஜ்ராஜி8எதீடூஃ ॥ கூயெதி வுஸ்ராஞுரம்
கூவதாரகயாஃ ஷிதுயடூஜெவதக்ஷவஸெரயெ8ஸ்யாஜ்யவதாராஃக்ருதாஃ தஜா
ஶ்ருயாஃ கயாஃ ॥க௮॥ ஜெஷுரம்ஜீஜாஃ காவடூதஃ ॥ க்ருஷ்ணாவதார வ்ருயொஜந
வுஸ்ரஜெநெவ தவுஶித வுஸ்ராவி ஜாத ஷவெதி ஔஸ்தாஜெக்யந வாந
ரவி யவுஶிதாஜெ்யவ ஶ்ருாதாஜிஹம் தஸ்தத்ராதநஸ்யவ்யுஹர்வஜாஜெவஜயஞி
வயாகவிதி ॥ யாஹயொஹாஜிஷா த்யுஷாஃஷஃ உநூஹுதி தஜோயஷாஸ்த உதஃ
தயாஹஎதஃ ஶ்ருாகொ யஶொ யஸ்ய தஸ்ய விகுஜெதா விஶெஷெணவிதய
வ்யா8ஃ ॥ கூஜிதிந8ந்யா8ஹெ ॥க௯॥ தத்ரஹெதாஃ ॥ டஷிக்ரு8ம் ஶ்யுணுதாம்
யஷா கூஜெ்யதுவ்யம்தா நா8 வயஞாஜெநதி தாஶபுஸ்யாநுயஃ ॥ கயஉயடூஃ
தெ்ருயா ஹ்யுஜம்பாஜிஹடூவதி—உஜாராஜிஹரஜெணநவா ரஸாஜ்ஞாஜெநவா

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 । 𑌸 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌯𑍋𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇𑌨𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰
𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌰𑌸𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾-
𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌚 𑌰𑌸𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾 ॥ 𑌇𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌸𑌭𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌤𑍍
𑌸𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌦𑍇𑌪𑌦𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑌂 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁
𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁 ॥௨௦॥ 𑌅𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌚𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌥𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹—
𑌅𑌤𑌿𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌤𑌿𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌗𑍋𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑍋𑌦𑍍𑌧𑌰𑌣𑌾-
𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌨𑌨𑍁 𑌯𑌾𑌜𑌨𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾-
𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌵𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹—𑌕𑌲𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌲𑌿𑌮𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌤𑌦𑍍𑌭𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥௨௧॥ 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌸𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾𑌃 ॥
𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌵𑌕𑌾𑌶𑌾𑌃 ॥௨௨॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌯𑍇 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌾𑌨-
𑌨𑍍𑌤𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 ॥ 𑌕𑌲𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌿-
𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌧𑌾𑌰𑌵𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌷𑍁𑌤𑌾𑌂 ॥ 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌧𑌾𑌰𑌃 𑌨𑌾𑌵𑌿𑌕 𑌇𑌵 ॥ ௨௩ ॥
𑌤𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂
𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌮𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௨௩॥ 𑌅𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 ॥ 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾
𑌮𑍋𑌪𑌗𑌤𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

ஶாஸளவஸாரঃ ஶ்ரீ க்ருஷ்ண க்ருத்யம் ஸ்ருஷ்ட்யாதி கெவலம் ।

சுவதாஶ கயாঃ க்ருஷ்ணவ்ருத்தயொ யஃ்ரக்ஷணம் ॥

தஷெவம் ப்ரயஃஃஜ்யாயெ ஷட்வ்ஶா ஃநிஹிঃக்ருதாঃ ।

ஷ்தீபெ தஃத்ஸம் ஸஃதஸ்தாணாஃஹ தெஷ்ய ॥

ஊதீதி ॥ ஊதி ஷவஂஹஃஏதை ॥ ஸ்ருக் ப்ரஸ்ரேঃ ஸ்ருஷ்க்ரூஷ்ஷா ஶொஃஹஷ்ணஸ்ய வாத்ர உத்ர ஶ்ரவாঃ ஸஃதঃ தெஷாம் வঃ ப்ரதி பாஃஜ்ய ஸக்ஷ்யத்ய ப்ரவக்ஷஃவக்ராஹவாநு ॥ க ॥ ப்ரவவநஸ்யாவக்ரஶொ நாஃஶஃஷெவதயொநஃஷாஶ ஊத்யஹிவெத்யாஹ—யதிதி த்ரிஹிঃ ॥ தத்ர ஷ்ஶஶொঃ ஶஃஸஷெவஸெஸ்யஶ்யஃம் தத்ஸிதெஸௌவ ஜ்யாதயநாஹ—யதிதி ॥ யஂவ ப்ரஜஹம் ஸவஂ ஸந்நியஸ்யத்வஹம் । சஃநஃவெதம் ஃஃவநய ஷெதி உவநயநாயஃவாயஸ்ஜீவஃநஃவவந்நம் (உவநயந சஃஷொவ்ய நஹஃவயஷ்டாஷ்ஸெஷ்தா பாஷஊத்யஹிவ்ராயঃ) யஷாகெநாவ்யநஃவெதம் சநநஃததம்வஶகாகிநதித்யஃঃ ॥ தத்ர ஹெதஃঃ ஃவெதக்ருத்யம்க்ருத்யஶஏந்யம் ஜெஷ்கசுவாசு சுஃஃஶெஃ சுவ்ரவதஃஃநதித்யஃঃ ॥ ஜெஷ்வாயநொ வ்யாஸঃ விஶஹாத்தாதவொ ஹீதஸ்ந்ந வாத்ர ! ஊதி வஃஜெதநாஜஃஹாவ க்ரூஹஏதவாநு ॥ ஃஃஶாஷாஹாநெ(ஃஃஶாஃஃஏதெவெதி ஸஃதராசுவஃதெ) நவஃதப்ரத்ரஹ்யாவிதி ஸஃதெ்ரணவஸஂஹ்யஹாவெப்ராவெத்ர)ஸஂயிஶாஷஃঃ ॥ (யஷா வஃதெ்ரதி க்ரூஃஃஃஃவணஃஸ்ய ஶஶொஶந்யஹஸ்யாவெஃகெ சுஸ்ய ப்ராவாதிதி ஸஃதெ்ரணவ்ஶதசுவாம்ஹீசுஶெநாத்ருஸாய்யாஹாவஶ்ஶம்சு நீயঃ) தஷாதந்யதபா ஶஃகாஏவதயா தாவொஹிநெஃঃ ப்ரத்யஃதஶம் ஃதவாநித்யஃঃ ॥ தஂஃநிஃநதொஃஸி தநயஜொவவாஃநாய விஶெஷணம் ஸவஃஹஏதஹ்யஃயதிதி ஸவஃஹஏதாநாம் ஹ்யந்நঃ சுயஜெ யொஶபயெந ப்ரவிஶதீதி ஸவஃஹஏதஹ்யஃயம் தம் ॥ உ ॥ க்ருவாஃஃதாம் ஃஶஃயநாஹ—யஊதி ॥ ஃஂயம் ஶாஷஹஷ்ஷஂஸாஶாவ்யம் சுதிதீஶஷதாம் சுதிதஸிதஃஜ்ஜதாம் ஶெஹஷசுாஶயொவிஃஶெஷணம்ஹாஃஸா வஃஶாணாநாம் ஃயெ்ய ஶஃஹ்யம் ஶொவ்யம் தத்ர ஹெதஃகெஃந வசுாஶி விஶெஷணாநி ஷ்ஃঃ நிஜঃ சுஸாயாஶ ணঃ சுநஃஹாவঃ ப்ரஹாவொ யஸ்ய தசு ஷ்ஶநஃஹாவஃ சுவிஜ ஶ்ருஃதீநாம் ஸாஶம் ஷசுஃதீயா ஃநஃவஃதித்யஃঃ । க்ருத்தாநம் காயஃகாஶண ஸஂவாத ஃயிக்ருத்யவதஃஃநம் । சுய்யாத்தம் க்ருதகவும் தஸ்ய தீவம் ஸாக்ஷா த்சுாஶகம் உவயாதி ஶாஶணம் ப்ரஜாதி ॥ ந ॥ ஷவம் ஷாஹ்யாம் ஶஃஶஃம் நக்ஷ்யத்ய ஜெவம் ப்ரணஃதி—நாஶாயணதிதி ॥ ஜயத்யநெந ஸஂஸாஶதிதி ஜயொ த்ரஂயঃ தம் உதீஶயெதி ॥ ச ॥ ஷ்யம் தயொஃஶபந்நயாநு வளஶாணிகா நாஃவஶிக்ஷபதி ॥ ஃநயஊதி ॥ தெஷாம் வঃ ப்ரதிவஃஜெ்யதி யஷாஃத்தம் தத்ப்ரதிவஃஜநம் கரொதி ஹெஃநயঃ ஸாயாஃயஷாஹவதிதயா சுஹம்வ்யஷ்ঃ

यतो लोकानां संशयच्छेदकस्य यस्य यतः कृष्णविषयः संप्रश्नः कृतः सर्वशास्त्रसारोद्धारप्रश्नस्यापि कृष्णे पर्यवसानादेव उक्तं तत्र यद्द्वयं पृष्टं सर्वशास्त्रसारमैकान्तिकं श्रेयो ब्रूहीति तदेतत्त्रयम् ॥५॥ स इति॥ धर्मः हि द्विविधः प्रवृत्तिलक्षणो निवृत्तिलक्षणश्चेति। तत्र यः स्वर्गाद्यर्थः प्रवृत्तिलक्षणः स अपरः यतस्तु धर्मान्निवृत्तिलक्षणाच्छ्रवणादिलक्षणा भक्तिर्भवति, स परो धर्मः। स एवैकान्तिकं श्रेय इति। कथंभूता? अहैतुकी, हेतुः फलानुसन्धानं, तद्रहिता अप्रतिहता विघ्नैरनभिभूता ॥६॥ ननु! "तमेतं वेदानुवचनेन ब्राह्मणा विविदिषन्ति ॥ यज्ञेन दानेन तपसाऽनाशकेन" इत्यादिश्रुतिभ्यो धर्मस्य ज्ञानाङ्गत्वं प्रसिद्धम्। तत्कथं भक्तिहेतुत्वम्? उच्यते। सर्वं तत्तु भक्तिद्वारेणेत्याह—वासुदेव इति॥ अहैतुकं शुष्कतर्काद्यगोचरम्। औपनिषदमित्यर्थः ॥७॥ व्यतिरेकमाह—धर्म इति॥ यो धर्म इति प्रसिद्धः, यदि विष्वक्सेनकथासु रतिं नोत्पादयेत्? तर्हि, स्वनुष्ठितोऽपि सन् श्रम एव ज्ञेयः। ननु! मोक्षाख्यस्यापि धर्मस्य फलत्वात्कथं श्रम एवेत्यत आह, केवलं विफलं श्रम इत्यर्थः। नन्वस्ति, तत्रापि स्वर्गादि फलमित्याशङ्क्य तदपि कारणेन निराकरोति क्षयिष्णुत्वान्न तत्फलमित्यर्थः। ननु! "अक्षय्यं ह वै चातुर्मास्ययाजिनः सुकृतं भवति" इति श्रुतेर्न तत्फलस्य क्षयिष्णुत्वमित्याशङ्क्य, हि शब्देन साधयति। हि यस्मात् "तद्यथेह कर्मचितो लोकः क्षीयत एवमेवामुत्र पुण्यचितो लोकः क्षीयते" इति, तर्कानुगृहीतया श्रुत्या फलस्य क्षयिष्णुत्वावगमादिति हि शब्दस्यार्थः। उक्तमपवर्गादिनाश ॥८॥ ननु! वेदाध्ययनादिभिरेव तत्त्वसाक्षात्कारस्यास्य, किं भक्त्या? अत आह—धर्मस्येति॥ यस्य यस्य वर्णस्य हरिकथायां श्रुतादौ रुचिर्न भवति, तस्य औपनिषदं ज्ञानं तत्त्वं श्रुतमपि व्यर्थम्, परोक्ष इत्यर्थः ॥९॥ तदेवं हरिभक्तिद्वारा तदितरवैराग्यात् ज्ञानपर्यन्तः परो धर्म इत्युक्तम्। अन्यत्केवलं निष्फलम्। धर्मस्य फलं ह्यर्थः, अर्थस्य कामः तस्य चेन्द्रियप्रीतिः, तत्प्रीतेश्च पुनरपि धर्मार्थादि परम्परेति। यदाहुः "धर्मादर्थश्च कामश्च स किमर्थं न सेव्यते" इत्यादि तन्निराकरोति द्वाभ्याम्—धर्मस्येति॥ आपवर्गस्य उक्तन्यायेन अपवर्गपर्यन्तस्य धर्मस्य। अर्थाय फलत्वाय, अर्थः नोपकल्पते। योग्यो न भवतीत्यर्थः। तथा धर्मैकान्तस्य सम्बन्धिनोऽर्थस्य व्यभिचारिणः अर्थस्य कामो लाभाय फलत्वाय, न स्मृतो हि मुनिभिः॥

म ॥ कामस्येति ॥ कामस्य विषयभोगस्य इन्द्रियप्रीतिः लाभः फलं न भवति । किन्तु यावता जीवेत् तावानेव कामस्य लाभः फलम् । न तु इन्द्रियप्रीतिः । जीवनं च पुरुषार्थ एव कामः सेव्य इत्यर्थः । जीवस्य जीवनस्य च नार्थः कर्मानुष्ठानद्वारा कर्मभिरिह प्रसिद्धः सोऽर्थो न भवति । किन्तु तत्त्वजिज्ञासैवेति ॥ १० ॥ ननु ! तत्त्वजिज्ञासा नाम धर्मजिज्ञासैव । धर्म एव हि तत्त्वमिति केचित् । तत्राह— वदन्तीति ॥ तत्त्वविदस्तु तदेव तत्त्वं वदन्ति । किं तत् ? यज्ज्ञानं नाम । अद्वयमिति क्षणिकविज्ञानपक्षं व्यावर्तयति । ननु ! तत्त्वविदोऽपि विगीतवचना एव । नैवम् । तस्यैव तत्त्वस्य नामान्तरैरभिधानादित्याह औपनिषदैः ब्रह्मेति, हैरण्यगर्भैः परमात्मेति, सात्वतैः भगवानिति शब्द्यते ॥ ११ ॥ तच्च तत्त्वं [illegible] भक्त्यैव प्राप्यत इत्याह— तदिति ॥ तदिति तत्त्वम् । ज्ञानवैराग्ययुक्तया ज्ञानं परोक्षम् । तच्च तत्त्वमात्मनि क्षेत्रज्ञे पश्यन्ति । किं तत् ? आत्मानं परमात्मानम् । श्रुतेन वेदान्तादिश्रवणेन । गृहीतया प्राप्तयेति भक्त्युपास्यत्वमुक्तम् । धर्मस्य फलं भक्तिः नार्थकामादिकमितीममर्थमुपपादयन् उपसंहरति ॥ १३ ॥ अत इति ॥ हे द्विजश्रेष्ठाः ! हरितोषणं हरेराराधनं संसिद्धिः फलम् ॥ १३ ॥ यस्माद्भक्तिहीनो धर्मः केवलं श्रम एव । तस्माद्भक्तिप्रधान एव धर्मः अनुष्ठेय इत्याह— तस्मादिति ॥ एकेन एकाग्रेण मनसा ॥ १४ ॥ भक्तिविहीनो धर्मः केवलं श्रम इति प्रपञ्चितम् । इदानीं तु भक्तेर्धर्मफलत्वं प्रपञ्चयति— यदिति ॥ यस्यानुध्यानमेवासिः खड्गः तेन युक्ताः कर्म [illegible] विवेकिनः ग्रन्थिमहंकारं निबध्नाति यत्कर्म तच्छिन्दन्ति तस्य कथायां रतिं को न कुर्यात् ॥ १५ ॥ ननु ! सत्यमेवं; कर्मनिर्मूलनी हरिकथारतिः तथापि तस्यां रुचिर्नोत्पद्यते । किं कर्तव्यमत आह— शुश्रूषोरिति ॥ पुण्यतीर्थनिषेवणादिभिर्निष्पापस्य महत्सेवा स्यात्, तया च श्रद्धा, ततः श्रवणेच्छा ततो रुचिस्स्यादित्यर्थः ॥ १६ ॥ ततश्च— शृण्वतामिति ॥ पुण्ये श्रवणकीर्तने यस्य सः । सतां सुहृत् हितकारी हृदि यान्यभद्राणि कामादिवासनाः तानि अन्तःस्थः हृदयस्थस्सन् विधुनोति ॥ १७ ॥ ततश्च— नष्टेति ॥ सम्यक्प्रनाशस्य ज्ञानेनात्यन्तिकत्वात् प्रायग्रहणम् । भागवतानां भागवतशास्त्रस्य वा सेवया, नैष्ठिकी निश्चला विक्षेपकाभावात् अत एव [illegible] नित्यं भागवतसेवयेति [illegible] । सद्भागवतसेवयेति पाठे न काप्यनुपपत्तिः ॥ १८ ॥ तदेति ॥ रजस्तमश्च ये च तद्भावा भावाः कामादयः एतैरनाविद्धं अनभिभूतं प्रसीदति उपशाम्यति ॥

உ०॥ ஸவஜிதி॥ ஹகயஷக்கிபொமதஃ ப ஸநீநஸஃ । அதஸவஸோகூஸம்கஸ்ய ॥
உக॥ ஜ்ஞாநெந ஹமஸோஹ—ஹிஜ்யதஜதி॥ ஹ்ய்ஞயஸேவ க்ரம்யிஃ விஜஜக்ரயந
ரஷிவொசஹம்காரஃ, அதஸய ஸவதுஸம்ஶயாஃ கஸம்ஹாவநாஜிரஷிவாஃ ।
கஜூாணாநாரவ்யஹமாமி । க்ருத்ஜ்நிஷ்ரவெஹவிதெ ஶரஞ்வரெஜ்யஷெ । ஸவ
காரெண ஜ்ஞாநாநஞரஜெவதி ஜஶுயதி ॥உஉ॥ அத்ரஸஜாவாரம் ஜஶுய
நீவஸம்ஹாரதி—அதஜதி॥ க்ருத்ஜவ'ஸாஜிநீம் ஜநஸ்ஸாயிநீம்। வாஸஜெவெ
ஹக்ிம் கவுஞீதி ஹஜநீயவிஶெஷா ஜஶிக்தஃ ॥ உந ॥ தஜெவொவவாஜ
யிதரம் ஶ்ரஹ்ாதீநாம் த்ரயாணாம் ஸகாத்கெவசவி வாஸஜெவஸ்யாயிக்ய
ஜாஹ—ஸகவஜிதி ॥ ஜஹ யஜ்யெவ்யக ஸவ வரஃ வநோது அஸ்ய விஶஸ்ய
ஷீத்யாஜயெ ஷீதிஸ்யஷிப ஐயாயகும் ஸம்ஜ்ஞாஃ மகவமும் ஹிநாஃ யதெத,
ஹஶிவிஶிஞிஹாரா ஜதி வக்துவெ ஸம்யிராஷகுஃ । தத்ர தெஷாம் ஜயெ
ஶ்ரெயாம்ஸி ஶஹமாமி ஸக தநெநாவாஸஜெவாஜெவ ஸ்யாஃ ॥ உச ॥
உவாயிவெஶிஷ்ட்யந ஹமவெஶிஷ்ட்யம் ஸஜ்யஷாஞஜாஹ—வாத்ஜிகுவா
ஜிதி। வாத்ஜிகுவாகு வ்ரவ்யத்ரிவ காஶரஹிதாகு, ஜாரணஃ காஷ்டாத்ஸகாஶா
ஐஷிஃ வவ்யத்ரிஷ்ஹாவஃ, த்ரயீயஃ, வெஜொக்தகஜுவ வார ஶரம்ஷதகு
வத்யாஸத்தஃ । கஷ்யாஜவ்யக்ஸிநயீயஃ ஸாக்ஷாத்ஜுஸாயநகவாகு । ஸவம்
மயாத்காகு தஜஸ்காஶாகு ரஜஃ, தஷ்யாத்ஸகவம், ஶ்ரஹ்ஜஶநம். ஶ்ரஹ்வ கா
ஶகம் । தர ஶப்ரெந மயாத்காத்ஜஸஸ்காஶாஜ்ரஜஸஃ. ஸொவாயிகஜ்ஞாத
ஹெதரகெவந கிஞிஜ்ஹ்ஜஶநந வ்ரத்யாஸக்தோத்ரஜக்தம் । நதர ஸவயா
தத்வ காஶகக்கம்। விக்ஷேவககவாகு । யதஸ்வம் தகஸாக்ஷாஜ்வஹஜஶநம் வகா
ஶககவாகு । அதஸ்ஜ்ஹணொவாயீநா ஶ்ரஹ்ாதீநாஜெவி யஜொத்ரரம் வெஶி
ஷ்யஜிதி ஹாவஃ ॥உரு॥ வாஸஜெவ ஹக்தஸ வஷிவயாவாரம் வஜாணயதி—
ஹெஜிரஜதி॥ அய அதொ ஹெதொஃ । அஜ்ரவரா । விஶஜர, ஸகவம் ஸக
ஜஷிதிகும், ஹகவஞஜயொக்ஷஜம், அயஃ அயஃக்யதம் அக்ஷஜம் ஜ்ஞாநம் யஷ்டாகுதஜ
யொக்ஷஜம்। அதொ யெ தாநநவதுஞெ, தெ ஜஹ ஸம்ஸாரெ க்ஷேஜாய
கல்ஞெ ॥உசு॥ நநு! அந்யாநவி கெவிஜ்ஜஜஞொ ஜ்யஶ்யஞெ। ஸத்யம்; ஜஜ
க்ஷவஸ்த அந்யாது ராஜஸதாஜஸாது நஹஜஞெ। கிஞ ஸகாஜோ ஸவெதயா
ஹஜாஹ்யம்—ஜஜக்ஷவஜதி ॥ ஹஷிதவதீநிகி விதயவ ஜெஶாதீநாஜவ
மக்ஷணம்। அநஸஷிபவஃ. ஜெவதாஞராநிஜ காஸ்ஞஃ॥உஎ॥ ரஜஜதி॥ ரஜஸ்தஜஸீ
வக்யதீ ஷ்ஹாவொ யெஷாஞெ। அதஸவ விதயஹஷிதாஜிஹிஃ ஸஜம் ஶீமம்
யெஷாஞெ । ஶ்ரியா ஸஹ வெஸஶ்வயகும் வஜாஶ்ச்ஸஞீதி தயா தெ ।
அதொ ஜொக்ஷ வஜகவாஜாஸஜெவொ ஹஜநீப ஜத்யக்தம் ॥ உஅ ॥ ஸவகு
ஶாஸ்தாத்வயகுமொவரகவாஜவீத்யாஹ ஜாஹ்ய—வாஸஜெவெதி ॥ வாஸ
ஜெவா வரஃ தாத்வயகுமொவரொ பெஷாஞெ । நநு! வெஜாஜவவரா

[illegible]

𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰𑌕𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌹𑌿 𑌯𑌾 ।
𑌵𑌰𑌾𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌤𑌾𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑍈𑌃 ॥

𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂—“𑌕𑌥𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌕𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌃” 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌕𑌥𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍, 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌵𑌰𑌾𑌹𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌵𑌪𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃—𑌜𑌗𑍃𑌹 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌮𑌹𑌦𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌹𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌕𑌲𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍 । 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋 𑌨𑍈𑌵𑌮𑍍𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌡𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌣𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌡𑍍𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌯𑍈𑌵 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌕𑌲𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥ 𑌕𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂, 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌿—𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑍇 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯, 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌃, 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌯𑌤𑌃 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌹𑍍𑌰𑌦𑌃, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌯𑌦𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 । 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌸 𑌵𑌾𑌰𑌾𑌹𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍇 ॥ ௨ ॥ 𑌨𑌨𑍁! 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃? 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌸𑍍𑌤𑍁 । 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌹𑍀𑌨𑌂, 𑌅𑌤 𑌏𑌵𑍋𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌤𑌿𑌶𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥ ௩ ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌦𑌭𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 । 𑌅𑌵𑌨𑌿𑌜𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌤𑍈𑌰𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌊𑌰𑍁𑌪𑌾𑌦𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍 । 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍈𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌶𑍋𑌭𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍 ॥ ௪ ॥ 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂, 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌵𑌤𑌿𑌰𑍋𑌭𑌾𑌵𑌵𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌪𑌦𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌯𑌾𑌨𑌂 । 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇 𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌬𑍀𑌜𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂, 𑌬𑍀𑌜𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌬𑍀𑌜 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂 । 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌾𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂। 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌬𑍀𑌜𑌂, 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌮𑌰𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌃 । 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌃 ॥ ௫॥ 𑌤𑌤𑍍𑌵𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌹—𑌸 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌨𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌮𑌿 ॥ 𑌯𑌃 𑌵𑌾𑌰𑌾𑌹𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍇, 𑌸 𑌏𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌚𑌾𑌰 । 𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌵𑌤𑌾𑌰𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌤𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௬॥ 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌮𑌹𑍀𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑍇𑌯𑌃 ॥ ௭ ॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹—𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌋𑌷𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌮𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌂 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂, 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌤𑍍, 𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍, 𑌨𑌿𑌗𑌦𑌿𑌤𑌂, 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌹𑍇𑌤𑍁𑌕𑌂, 𑌯𑍇𑌨𑍍𑌯𑌸𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿, 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌮𑍋𑌚

𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌵𑌸𑍇𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௮॥ 𑌨𑌰𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂—
𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌪𑍋𑌵𑍍𑌰𑌤𑌯𑍋𑌰𑌵𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑌃
𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ‘𑌸𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌶𑌾𑌷 𑌸𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌨𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤’ 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 ॥௯॥ 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰
𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂—𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌸𑍁𑌰𑌯𑍇 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯
𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥௧௦॥ 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰
𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂—𑌷𑌷𑍍𑌠 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑍃𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 “𑌅𑌤𑍍𑌰𑍇-
𑌰𑌪𑌤𑍍𑌯𑌮𑌭𑌿𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌆𑌹 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟” 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃?
𑌅𑌨𑌸𑍂𑌯𑌯𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍃𑌶𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌵𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤-
𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌆𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑍀𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 ॥
௧௧॥ 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂—𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃, 𑌯𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌯𑌾𑌮𑌨𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃, 𑌤𑌥𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂, 𑌅𑌪𑌾𑌲
𑌯𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍, 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌋𑌷𑌭𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂—𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮
𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮 𑌧𑍀𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍 𑌨𑌾𑌭𑍇𑌃 𑌋𑌷𑌭𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌃 ॥ ௧௩ ॥ 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑌵
𑌤𑌾𑌰𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂—𑌋𑌷𑌿𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌂 𑌵𑌪𑍁𑌃 𑌰𑌾𑌜𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 ।
𑌪𑌾𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌪𑍃𑌥𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌂 𑌓𑌷𑌧𑍀𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 । 𑌇𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿-
𑌵𑍀𑌂, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌿 𑌦𑍋𑌗𑍍𑌧𑍁𑌂 𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑍇 । 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌗𑌮𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌃 । 𑌹𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃
𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌦𑍋𑌹𑌨𑍇𑌨, 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌮𑌵𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌉𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌕𑌮𑌨𑍀𑌯𑌤𑌮𑌃 । 𑌸𑌶
𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌪𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 ॥ ௧௪ ॥ 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂—
𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇, 𑌯 𑌉𑌦𑌧𑌿𑌸𑌂𑌪𑍍𑌲𑌵𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 । 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤
𑌰𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇 𑌚 𑌉𑌭𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿, 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌯,
𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌚 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾 । 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑍁𑌣𑍍𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌂 । 𑌮𑌹𑍀-
𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌵𑌿 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯𑌾𑌮𑍁𑌂 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌅𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 । 𑌵𑍈𑌵𑌸
𑌸𑍍𑌵𑌤 𑌇𑌤𑌿, 𑌭𑌾𑌵𑍀 𑌮𑌨𑍁𑌃 ॥ ௧௫ ॥ 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂—𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌮𑌠𑌃
𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌃, 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍇 𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰𑍇, 𑌵𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌧𑌯𑌾𑌰 ॥ ௧௬ ॥
𑌧𑌾𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌰𑍂𑌪𑌂, 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍋𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌷𑍍𑌟𑌃 । 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌮
𑌮𑍋𑌹𑌿𑌨𑍀𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌦𑌪𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌦𑌶𑌯𑌤𑌿 । 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌪𑌾𑌯𑌯𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌪𑌾𑌯𑌯𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰𑌃 । 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣, 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍, 𑌮𑍋𑌹𑌯𑌨𑍍, 𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌮𑌾-
𑌨𑍀𑌯 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑌪𑌾𑌯𑌯𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧௭॥ 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂—𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍-
𑌦𑌶𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌨𑌾𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍍, 𑌦𑌾𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌤𑍍𑌵𑌣 𑌵𑌿𑌶𑍇-
𑌷𑌾𑌤𑍍 ॥௧௮॥ 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂—𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌯-
𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌕𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂, 𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾, 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍃𑌷𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌂

𑌦𑍍𑌧𑍁𑌃 || ௧௯ || 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌰𑌾𑌮𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹—𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰 𑌇𑌤𑌿 || 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌯𑌥𑌾
𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾, 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌃, 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌵𑌾𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 || ௨௦ ||
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹—𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 || 𑌅𑌲𑍍𑌪𑌮𑍇𑌧𑌸𑌃 𑌅𑌲𑍍𑌪𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌂𑌸𑍋
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌕𑍍𑌰𑍇 || ௨௧ || 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹—
𑌨𑌰𑍇𑌤𑌿 || 𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌵𑌧𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 | 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑍇
|| ௨௨ || 𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹—𑌏𑌕𑍇𑌤𑌿 || 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌤𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌕𑌾𑌰
𑌲𑍋𑌪𑌶𑍍𑌛𑌾𑌨𑍍𑌦𑌸𑌃 | 𑌬𑌲𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌹𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌕𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑍍 | 𑌨𑍈𑌤
𑌤𑍍𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 | 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌾𑌰𑌂, 𑌨𑌕𑌾𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 | 𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 || ௨௩ ||
𑌬𑍌𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹—𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 || 𑌅𑌜𑌿𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌃 | 𑌜𑌿𑌨𑌸𑍁𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇,
𑌜𑌿𑌨𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌸 𑌏𑌵 𑌕𑍀𑌕𑌟𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑍇 || ௨௪ || 𑌕𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌵𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹—
𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 || 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌲𑍇𑌰𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌯𑌶𑌸𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌤𑍍𑌕𑌲𑍍𑌕𑌾
𑌶𑌾𑌤𑍍, 𑌜𑌨𑌿𑌤𑌾 𑌜𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 || ௨௫ || 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯𑌾𑌹—𑌅𑌵
𑌤𑌾𑌰𑌾 𑌇𑌤𑌿 || 𑌅𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 | 𑌅𑌵𑌿𑌦𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 𑌉𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑌶𑍂
𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑌸𑌃 '𑌉𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃 | 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌾𑌃 || ௨௬ || 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍀𑌰𑌾𑌹—𑌋𑌷𑌯 𑌇𑌤𑌿 || ௨௭ || 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌮𑌾𑌹-
𑌏𑌤 𑌇𑌤𑌿 || 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑌂𑌶𑌾𑌃, 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌲𑌾𑌃, 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑌶𑍍𑌚
𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌪𑌿, 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍋𑌗
𑌏𑌵 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑌣𑌮𑍍 | 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁
𑌯𑌥𑌾𑌯𑍋𑌗𑌮𑌂𑌶𑌕𑌲𑌾𑌵𑍇𑌶𑌃 | 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌵𑍇𑌶𑌃 | 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑌾
𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑍇𑌶𑌃 | 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌏𑌵 | 𑌆𑌵𑌿
𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 | 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑌾𑌹, 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌰𑌯𑍋
𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌮𑍁𑌪𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌮𑍃𑌡𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌖𑌿𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ||
௨௮ || 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌫𑌲𑌮𑌾𑌹—𑌜𑌨𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 || 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌤𑌿𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂, 𑌜𑌨𑍍𑌮 |
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑌃 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃 𑌸𑌨𑍍 | 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ||௨௯||
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌥𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌜𑌨𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯, 𑌦𑍇𑌹𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧
𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌲𑌸𑌿𑌤𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑌨𑌿𑌤𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌤𑌦𑍍
𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌹𑌿—𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 || 𑌅𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯
𑌚𑌿𑌦𑌾𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 | 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑍍 | 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋
𑌮𑌾𑌯𑌾, 𑌯𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 | 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ||௩௦|| 𑌕𑌥𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾 | 𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂
𑌪𑌾𑌵𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌤𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿, 𑌸𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹—𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 || 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌾
𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌮𑍇𑌘𑍌𑌘𑍋 𑌨𑌭𑌸𑌿 𑌆𑌕𑌾𑌶𑍇, 𑌅𑌵𑌾𑌞𑍍𑌚𑌿𑌰𑌜𑍇𑌜𑍇𑌃 𑌆𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑌃,
𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑍀𑌤𑍋 𑌰𑍇𑌣𑍁𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌧𑍂𑌸𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌆𑌧𑌿𑌯𑍇; 𑌏𑌵𑌂

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍀𑌤𑌿𑌤𑍍𑌯
𑌰𑍍𑌥𑌃, 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 ॥௧௫॥ 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌦𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤
𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌷𑌙𑍍𑌗𑌃 ॥ 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍? 𑌯𑌦𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂, 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃,
𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌵𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌤𑌃. 𑌅𑌥𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣
𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌵𑌰𑌣𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌨𑍈𑌗𑌮𑍈𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿𑌤𑌂,
𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂; 𑌆𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌰𑌹𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾
𑌹 — 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌵𑌦𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌭𑍇𑌦𑍇𑌵𑌾, 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌤𑍍, 𑌇𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌤𑌥𑌾।
𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌮𑍍? 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹, 𑌸𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌜𑍀𑌵𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌃 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗
𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑍍, "𑌜𑍀𑌵𑍋 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌜𑍀𑌵𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌚" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌
𑌜𑍀𑌵𑍋𑌪𑌾𑌧𑍌 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌶𑌬𑍍𑌦𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌃, 𑌉𑌪𑌚𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌤𑌯𑌾
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌨𑌨𑍁! 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌯𑌤𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌜𑍀𑌵𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁।
𑌕𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 — 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌭𑌵
𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌅𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥௧௭॥
𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂
𑌪𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌃। 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇
𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹, 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍇
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃। 𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌦𑌾 𑌜𑍀𑌵𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃।
𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍? 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑍈𑌕𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥௧௮॥ 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑌭𑍂𑌤𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌶𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌕𑌥𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌾? 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 —
𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌯𑌦𑍀𑌤𑌿। "𑌯𑌦𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌯𑍁"
𑌰𑌿𑌤𑌿𑌵𑌤𑍍 । 𑌵𑍇𑌶𑌾𑌰𑌦𑍀𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌓𑌂𑌸𑍍𑌵𑌰𑌃, 𑌤𑌦𑍀𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌸𑌾𑌸𑌾𑌰
𑌦𑌿𑌕𑍍𑌰𑌣 𑌤𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌿𑌣𑍀 𑌸𑌹𑌾 𑌰𑌯𑌾, 𑌯𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿। 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌰𑍂𑌪𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌤𑌿𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾, 𑌅𑌪𑌂𑌸𑍍𑌵𑌃, 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌆𑌵𑌰𑌣𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍌
𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿, 𑌤𑌾𑌵𑌿𑌹𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌤𑍇: 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌦𑍇𑌵𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌤𑌾
𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌦𑌸𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌜𑍀𑌵𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌂 𑌦𑌗𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌿𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵𑍋𑌪𑌰
𑌮𑍇𑌤𑌿। 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌂𑌵𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤 𑌆𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃।
𑌕𑌿𑌮𑍇𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂? 𑌯𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌮𑌹𑌿𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧௯॥ 𑌯𑌥𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌮𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿, 𑌅𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿,
𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑍇𑌤𑍇𑌃 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍀𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 ॥௨௦॥ 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿, 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍋𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃?
𑌸𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌸𑌜 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌷𑌾𑌡𑍍𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗
𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂, 𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌗𑍍𑌰𑌸𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌤𑌿 । 𑌨𑌤𑍁 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ।
𑌕𑍁𑌤𑌃? 𑌷𑌡𑍍𑌗𑍁𑌣𑌶𑌃 𑌷𑌡𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾 ॥௨௧॥ 𑌨𑌨𑍁! 𑌕𑌿𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿

कर्मभिः विषयभोगैर्वा? तत्राह — नेति ॥ [illegible] निवर्तेन तत्कर्माधिकार[illegible] येन नावैति न जानाति, मनसा [illegible] वचसा नार्चति, [illegible] तः विस्तारयतः; [illegible] बह्वर्थकं [illegible] ॥ १७ ॥ [illegible] तत्राह — [illegible] ॥ [illegible] ॥ १८ ॥ [illegible] भक्ता एव भगवत्तत्त्वं जानन्ति [illegible] कारणात् भगवतः सर्वज्ञाः [illegible] ॥ १९ ॥ [illegible] तत्राह — [illegible] ॥ २० ॥ [illegible] ॥ २१ ॥ [illegible] ॥ २२ ॥ [illegible] ॥ २३ ॥ [illegible] संक्षेपतः कथितं [illegible] ॥

इति भावार्थदीपिकायां तृतीयाध्यायव्याख्या.

𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌤𑍁 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 [illegible] 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂, [illegible] 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌯𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿, [illegible] 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂; [illegible] ॥ ௧ ॥ [illegible] ॥ ௨ ॥ [illegible] ॥ ௩ ॥ [illegible] ॥ ௪ ॥ [illegible] ॥ ௫ ॥ [illegible] ॥ ௬ ॥ [illegible] 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾 ॥ ௭ ॥ [illegible] ॥ ௮ ॥ [illegible] ॥ ௯ ॥ [illegible] ॥ ௧௦ ॥

[illegible]

[illegible] ॥२७॥ [illegible] ॥२८॥ [illegible] ॥२९॥ [illegible] ॥३०॥ [illegible] ॥३१॥ [illegible] ॥३२॥ [illegible] ॥३३॥ [illegible] ॥३४॥

इति [illegible] व्याख्या

[illegible] ।
[illegible] ॥

अथेति ॥ [illegible] ॥१॥ [illegible] ॥२॥ जिज्ञासितव्य इति ॥ [illegible] ॥३॥ [illegible] ॥४॥ [illegible]

𑌯𑍋 𑌽𑌗𑌾𑌧𑍋 𑌬𑍋𑌧𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 । 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌃 ॥௫॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌤𑌾𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂—𑌸 𑌵𑍈 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃; 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍁
𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃, 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾; 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌃?
𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑍇𑌶𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾, 𑌮𑌨𑌸𑍈𑌵 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 ॥௬॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚—𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍀𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌟𑌨𑍍
𑌨𑌰𑍍𑌕 𑌇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑍀, 𑌯𑍋𑌗𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌿𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾
𑌮𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌰𑌃, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌪𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌃; 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌯𑍋𑌗𑌤𑌃
𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 । 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨—"𑌇𑌜𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑌦𑌮𑌾𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌦𑌾𑌨
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 । 𑌅𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌮𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍"
𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌪𑌰𑍇 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌵𑍍𑌰𑌤𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌿𑌯𑌮𑍈𑌃 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌣𑌾
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌅𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 ॥௭॥ 𑌭𑌵𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑌵𑌤𑌾
𑌅𑌨𑍂𑌦𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌕𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂, 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌯𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌯𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌸𑍌 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌨 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌖𑌿𑌲𑌂
𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌂 𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 ॥௮॥ 𑌨𑌨𑍁! 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌯𑌶 𑌏𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌚 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚, 𑌤𑌥𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿
𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௯॥ 𑌵𑌾𑌸𑍁
𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌦𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌪𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑍇𑌵𑍇
𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌪𑌦𑌮𑌪𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌚𑍋 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌯𑌶𑍋 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌣𑍀𑌤
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌕𑌾𑌕𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌉𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 ।
𑌕𑍁𑌤𑌃? 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌾 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃 𑌹𑌂𑌸𑌾𑌃 𑌯𑌤𑌯𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌰
𑌨𑌿𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌨 𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 । 𑌉𑌶𑌿𑌕𑍍𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌃 𑌉𑌶𑌿𑌕𑍍𑌕𑌮𑌨𑍀𑌯𑌂
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇; 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌹𑌂𑌸𑌾𑌃 𑌮𑌾𑌨𑌸
𑌸𑌰𑌸𑌿 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌮𑌨𑍀𑌯𑌾𑌬𑍍𑌜𑌷𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌵𑌾𑌯𑌸𑌾 𑌇𑌵 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌪𑌕𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌗𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌕𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌨 𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿
𑌶𑍇𑌷𑌃 ॥௧௦॥ 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌯𑌶𑌃𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌚𑌃
𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸 𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃, 𑌵𑌾𑌚𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌜𑌨𑌾
𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍂𑌹𑍋 𑌜𑌨𑌤𑌾, 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌘𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌶𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌬𑌦𑍍𑌧𑌵𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌅𑌪𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤
𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌶𑍋𑌽𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃; 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌾𑌧
𑌵𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌰𑌿 𑌸𑌤𑌿 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿, 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌰𑌿 𑌸𑌤𑌿 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿, 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾
𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥௧௧॥ 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂, 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯
𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍈𑌮𑍁𑌤𑌿𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿—𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌦𑍇𑌕𑌾𑌕𑌾𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌤𑌾𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 । 𑌅𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌅𑌨𑍇𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌃 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌂; 𑌏𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂,
𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑍇 𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍? 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨 𑌶𑍋𑌭𑌤𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯

भवमोक्षाय न क्षमत इत्यर्थः। शश्वद्धि साधनकाले च फलकाले च सुखत्वं दुःखत्वं वा यत्तात्पर्यं कर्म, यद्व्यकारणकार्त्स्न्यं तदेवेति वक्तव्यमिति भावः; तदपि कर्म संसारे नापि तं वेदान्तश्रोत्रहिते? बहिर्मुखबुद्धेन सत्त्वशोधकश्चाहारवानिति॥ १२॥ तदेवं सक्तिसंबन्धानि ज्ञानवात्सल्यकर्मकलापानि प्रयोजनानि; यतः सुखेन सर्वेश्वरे वानुवर्णयन्नाह—अत इति॥ अतः अतः कारणात् सुरोत्तमाय प्रधानाय प्रा, धृतक्रियाप्रयस्य; शुद्धि शुद्धं प्रयो यशो यस्य; सत्य रतः, प्रकाशि प्रकाशि येन सः; सर्वो ह्येवं महापुण्यभावः, अतः उपरक्तस्य विविधं चेष्टितं श्रीमद्वैचित्र्यं, विचित्रकारित्वेन अविरतस्य, बाह्यकर्तृत्वे कस्मिन्नपि स्पृहा व्यापारयेत्यर्थः। व्यतिरिक्त वाक्यार्थमिति तथ्यमेवापरोक्षे प्रयोगो नानावभ्रः ॥१३॥ विशेषेण दोषान्तरमाह—ततेति॥ तत उपरक्तचेष्टितात् व्यपगमः अत स्वानन्याप्रकारान्तरेण यत्किञ्चिदप्याचारं विवक्षतः, तया विविक्षया कृपेतः स्वामिने दिव्यैः नामभिः वक्तव्यैकेनाप्यवस्थितैः, आस्थिता अनवस्थिता सती, बुद्धिः कर्मविच्छेदं स्थानं न लभते; वातेनाहता दुग्धधारिता नलिनीव; तदुक्तं श्रीगीतासु—"व्यवसायात्मिका बुद्धिरेकेह कुरुनन्दन!|बहुशाखा ह्यनन्ताश्च बुद्धयोऽव्यवसायिनाम्" इत्यादि॥१४॥ तदेवं सर्वप्रयोविना भारतादिषु कृतं यदनादिवर्णनमस्क्रियन्तरमित्युक्तं; प्रवृत्त विरुद्धमेव जातमित्याह—जुहुषितमिति॥ जुहूषितं नित्यं कार्यकलापादि, स्वभावतस्तव रक्षस्य तत्र मानिणः प्राकृतस्य यत्कृते यत्रापि अनुष्ठानत्वेन हापनयं प्रतिकूटः अन्यायः, शास्त्रोल्लङ्घनमित्यर्थः। कुतः? इत्यत आह, यस्य तव वाक्यतः अयमेव भव्यो यत् इति स्थितः; इतरः प्राकृतः जनः तस्य कार्यकलापादेः, अनन्यतत्त्वज्ञेन क्रियाकरणं स्वयमेव वा अन्यैः क्रियाकरणं। यथा—"न कर्मणा न प्रजया धनेन त्यागेनैके अमृतत्वमानशुः" इत्यादि श्रुत्या क्रियाकरणं निवारणं यथायोग्यमिति न मन्यते। किञ्च प्रवृत्तिमार्गानयिकृतविषयमेतदिति? अत्र युक्तमिति। तदुक्तं मोक्षधर्मावस्याधे सप्तेः—"तथैव च शक्यते वक्तुं वेदान्तवचनैर्जनाः। गृहस्थं न शक्नुवन्ति कर्तुं देहाश्रयं विधिः। नैष्ठिकब्रह्मचर्यं वा वसि प्राजकतापि वा। तैरवश्यं गृहीतव्यं तेनाधारे वर्तते" इत्यादि॥१५॥ ननु! यद्येवं प्रवृत्तिमार्गो निन्द्यते; तर्हि निवृत्तिमार्गे सर्वक्रियात्यागेनैव परमेश्वरस्वरूपप्रापणमिति: किं तदुपायं कथनेनापि। तत्राह—विचक्षणेति॥ विचक्षणः निपुणः कश्चिदेव निवृत्तितः सर्व

क्रियानिवृत्त्या अस्य विशेषस्यैवं निषिद्धत्वात् सर्वात्मकं सर्वं वेदितारं ज्ञातारं आहुरिति, न चानुभवविलक्षणः प्रपञ्चविषयः विशेषेण हेतुः, अनन्तः नास्त्यन्तः कालतः परं च देशतो यस्य तस्य, विशेषशून्यत्वं ततः कारणात् विशेषः अनादिनः देहाद्युपाधिभिः; अत एव शरीरेन्द्रियादिभिः प्रकृतेरनस्य जनस्य उपाध्यभावादिति रूपितृत्वयुः। पाराशरो हि भगवानिति संबोधनम् ॥ १९ ॥

एवं तावत्तत्त्वज्ञानाय हेतुरूपाणि द्विधाय हरेर्भक्तिरेव वर्णनीयेत्युक्तम्। इदानीं तत् नित्यनैमित्तिकस्वधर्मनिष्ठाऽप्युना कृत्वा केवलं हरिभक्तिरेवाऽपेक्षितेत्याह — त्यक्त्वेति॥ ननु! स्वधर्मत्यागेन भक्तावधिकारो न कल्पते इत्यपि न कारिणः; यदि वा नरकस्यैव ततश्च भयेत तथैव स्वधर्मः, तथा स्वधर्मत्याग निमित्तेन प्रत्यवायाभिधानात् — तदेतत् भजनादयतीतः कर्मणि त्यक्त्वा क्रियेत वा यदि, तथापि भक्तिरसिकस्य कर्मनाशकारणाभावात् कर्मत्यागकृत्या अपि न हानिः, कदाचित्, यत्र क्व वा नीचयोनावपि, अस्य भक्तिरसिकस्य, अभद्रं किमभूत्? नाभूदिवेत्यर्थः। भक्तिवासना संस्कारादिति भावः। अभजतां स्वधर्मं केवलं स्वधर्मतः को वा अर्थः प्राप्तः। अभजतामिति षष्ठी ततः सम्बन्धमात्रविवक्षया ॥ १७ ॥ ननु! स्वधर्मत्यागे "कर्मणा पितृलोक" इति श्रुतेः। पितृलोकप्राप्तिः, फलश्रेष्ठ्यमेवेति, तत्राह — तस्यैवेति ॥ तस्यैव हेतोः प्रयतेत कोविदः, यदुपरि ब्रह्म पर्यन्तं अधः स्थावरपर्यन्तं च, भ्रमद्भिः जीवैः न लभ्यते। षष्ठीति पञ्चम्यर्थे। तत्र विषय सुखं अन्यत एव प्राचीनकर्मणा सर्वत्र नरकादावपि लभ्यते; दुःखवत्, यथा दुःखं प्रयत्नं विनापि लभ्यते तद्वत्; तदुक्तम् — "अप्रार्थितानि दुःखानि यथैवायान्ति देहिनाम्। सुखान्यपि तथा मन्ये दैवमत्रातिरिच्यते" इति ॥ १८ ॥ यदुक्तम् "यत्र क्व वा अभद्रमभूदिति" तदेव प्रपञ्चयति — नेति ॥ मुकुन्दसेवीजनः, जातु कदाचित्, कथञ्चन, कर्मयोगात् अपि अन्यवत् संसृतिं नाप्नोति नापि पतति? अङ्ग! अहो अन्यवत्, केवलं कर्मनिष्ठवदित्यर्थः। कुत इत्यत आह, मुकुन्दाङ्घ्र्युपगूहनं पुनः स्मरन् विहातुं नेच्छेत्; यतोऽयं जनो रसग्रहः रसेन रसनीयेन गृह्यते वशीक्रियते? यद्वा, रसे रसनीये ग्रहः आग्रहो यस्य। तदुक्तं, भगवता — "यतते च ततो भूयः संसिद्धौ कुरुनन्दन!। पूर्वाभ्यासेन तेनैव ह्रियते ह्यवशोऽपि सः" इति ॥ १९ ॥ तदेवं भगवद्भक्तिं प्राधान्येनानुवर्णनीयेत्युक्तम्; तत्र को भगवान् कास्य

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌰𑌾, 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌹 — 𑌇𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌇𑌦𑌂 𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵,
𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌦𑌿𑌤𑌰𑌃; 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌚𑌕𑌃; 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤-
𑌕𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃, 𑌯𑌤𑍋 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋
𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿, 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌧𑍀𑌰𑌾 𑌕𑌵𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾, 𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌇𑌵, 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇-
𑌣 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿; 𑌸 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 "𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌿𑌦𑌂
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑌂 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇-
𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌶𑍍𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 "𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌮𑍃𑌷𑌯𑍋 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍇𑌦" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑍋𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌣𑌾𑌯 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌂 ॥௨௦॥ 𑌨𑌵𑌮𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾-
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌕𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌕𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌹𑍇 𑌅𑌰𑍋𑌗𑍍𑌯! 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌅𑌜𑌮𑍇𑌵, 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌜𑌗𑌤𑌶𑍍𑌶𑍁𑌭𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑌮𑍇𑌵𑌹𑌿। 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌃? 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯
𑌪𑌰𑌂𑌸𑌃, 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌅𑌂𑌶𑌾𑌦𑌿𑌤𑌂, 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌰𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃
𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃 𑌇𑌯𑌿𑌇𑌯𑌿𑌕𑌾 𑌗𑌣𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 ॥ ௨௧ ॥ 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌤𑌵
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌪𑌸𑌃 𑌫𑌲𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌇𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌦𑍇𑌯𑌃 "𑌹𑌾𑌵𑍇
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾" । 𑌇𑌦𑌮𑍇𑌵 𑌹𑌿 𑌤𑌪𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑍇𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑍁𑌧𑌂; 𑌕𑌿𑌂
𑌤𑌤𑍍? 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌗𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌣𑌯𑍁𑌨𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍 ॥௨௨॥ 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑌤𑌃 𑌹𑌸𑌿𑌕𑌯𑌾
𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌣𑌾𑌦𑌿𑌫𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌤𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌪𑌤𑌿 — 𑌅𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌹𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌾
𑌪𑌰𑌵𑌯𑍁𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌅𑌤𑍀𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌵𑌯𑍁𑌜𑍍𑌜𑌨𑌿, 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦
𑌭𑌵𑌂 𑌜𑌾𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌨𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃; 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌨𑌾𑌂, 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾-
𑌷𑌿𑌣𑍇, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌪𑌶𑍇𑌷𑌪𑌾𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇 𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌪𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯, 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌾𑌂
𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌯𑍇𑌦𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌅𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹𑍃𑌤𑌾𑌂॥௨௩॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌵𑍇𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌗𑌤𑌾𑌨𑌿
𑌅𑌵𑌿𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍, 𑌨𑌿𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂𑌧𑍍𑌰𑍂𑌪𑍇 । 𑌅𑌯𑍍𑌯𑌤𑌕𑍍𑌰𑍂𑌬𑌨𑌕𑍇 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤
𑌕𑍍𑌰𑍀𑌬𑌾𑌸𑌾𑌯𑌪𑍇𑌨, 𑌅𑌨𑌰𑍍𑌵𑌤𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌨𑌰𑍍𑌕𑌮𑌿𑌮𑍇 ॥௨௪॥ 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌷𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯
𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍, 𑌮𑍇𑌤𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍇𑌃, 𑌅𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌜𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌨𑌾𑌶𑌿𑌷𑍍-
𑌸𑍍𑌤𑍁, 𑌪𑌾𑌂𑌜𑍇 𑌸𑍍𑌥, 𑌤𑍇𑌨 𑌹𑍋𑌜𑌨𑍇𑌨𑌾𑌵𑌾𑌤𑌸𑌕𑍍𑌤𑍀𑌵𑍍𑌶𑍋 𑌜𑌾𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌥𑌿, 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂
𑌯𑌦𑍁 𑌪𑌰𑌶𑍍𑌶𑍍𑌵𑌾𑌪𑌜𑌨 𑌸𑌵 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌨𑍋 𑌦𑌨𑌸𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌥𑍇𑌤𑍍𑌯
𑌨𑌾𑌷𑍍𑌟𑌃 ॥ ௨௫ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌶𑍍𑌰𑌣𑌵𑌾, 𑌶𑍍𑌰𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿, 𑌦𑌦 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾
𑌦𑌦𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾, 𑌨 𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨 𑌬𑌲𑌾𑌜𑍍𑌜𑌨𑌿𑌤𑌯𑌾, 𑌅𑌤𑍋 𑌦𑌦𑍇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌲𑌨
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌯𑌂 ॥௨௬॥ 𑌤𑌸𑍍𑌥𑌿𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯, 𑌤𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿, 𑌅𑌧𑌿𑌪𑌰
𑌦𑍇𑌦𑍁𑌦, 𑌅𑌸𑍍𑌵𑌧𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌤𑌿𑌹𑌤𑌾, 𑌦𑌤𑌿𑌰𑌭𑌵𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑌾𑌷𑌂𑌗𑌃; 𑌯𑌯𑌾 𑌦𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍀𑌤𑍇, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇, 𑌦𑌿𑌵𑌿; 𑌸𑌦𑌸𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌸𑌤
𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂, 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌪𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 । 𑌨 𑌤𑌰𑍍, 𑌪𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿, 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷
𑌣𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 ॥௨௭॥ 𑌸𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍇 𑌕𑌂𑌪𑌦𑌾𑌯𑍁 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿
𑌕𑍃𑌤𑌵𑌿𑌕𑍇𑌷𑌵𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌣𑌪𑌰𑌤𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌾 𑌧𑍃𑌷𑌾 𑌪𑌕𑍍𑌤𑌿𑌜𑌾

தெத்யாஹ — இத்யதி ॥ ஹரேயபுரஃ, அநாஸவம் த்ரிகாலம் ॥ ௨௮ ॥ தவேதி ॥
தஸ்ய ஜ்ஞாதவ்யஸ்வரூபஸ்ய ஸ்வரூபமாஹ தத்ஃ, ஸர்வஜ்ஞஸ்ய தஸ்ய விநீதஸ்ய
॥ ௨௯ ॥ ஜ்ஞாநேதி ॥ குஹ்யதமேதி ஸாத்யநாமத்யர்தஜ்ஞாநம்
குஹ்யம், தஸ்மாத்யபி தேஹாத்மவிவிக்தாத்மஜ்ஞாநம் குஹ்யதரம், தஸ்மாதபி ஸர்வ
தத்வஜ்ஞாநம் குஹ்யதமம், ஹரவதோதிதம், ஹாமவதம் ஶாஸ்த்ரம், அநவேக்ஷ்ய
உவஷிஷ்டவாந் ॥ ௩௦ ॥ தஸ்யைவஜ்ஞாநம் வக்துமர்தத்வ ஸ்வாயம்ஜ்ஞாநாத் விவே
கேந தமயதி — யேநேதி ॥ அவிகம்ஜ்ஞாதவாநஹம் ॥ ௩௧ ॥ தஸ்மாயநயஸ்
ஸஹஸ்ரஷு ஸமவிதஜித்யாஹ — வரதேதி ॥ தாவதஸ்யாஸ்யாதிகா
தெஸ்திகிமிதம் ஸேஷம் நிவர்தகம்; ஸக்வஶோஸகவிதியாவத் । கிம் தஜ்ஜகவதி
ஹாவிதம் ஸவிதம் யதஸ்ஸ தத், கயஸ்மிதே, ஹரவதி ஸம்ஸார ஸவ
நியதஸி, வரவவி ப்ரஹ்மணா அவ வ்யாதவம்ஜமரமெவ ॥ ௩௨ ॥ நநு !
ஸம்ஸாரஹேதோஃ கர்மணஃ கயம் தாவத்ப்நிவர்தகத்வம் ஸாத்ரிரஹேதே ந
வடதஜதி, ஸத்யஷாதவாஹ ஸ்வஹ்யாம் — க்ஷயதி ॥ க்ஷயொமோகஃ யேந
வ்யாதிநா ஜாயதே தஸ்யைவ கேவலமௌஷதகாரணஹமிதம் த்ரவ்யம் । தமா
மயம் ந வாநாதி ந நிவர்தயதீத்யர்தஃ । கிம் த விகித்ஸிதம் த்ரவ்யாந்த
ரேஹாவிதம் ஸத்வநாதேவ ॥ ௩௩ ॥ யதா — வரவதி ॥ தயா த விநாஶாய
கர்மநிவ்ருத்தயே, கல்ஷதே ஸமர்தா ஹவந்தி । வரே ஸம்ஸாரே । கல்விதாஸ்
விகதாஸஃ; அத்ர வ வ யஸம் ஸ்வஹத்வா, ததஸத்த்வா, தத்ஸஸர்வமஸா,
தமோ ஹரவத்யோஶ்வணம், ததோ ஹரவதி ரதிஃ, தயா வ தேஹாத்மவிவிக்த
த்மஜ்ஞாநம், ததோ த்ருஷா ஹக்திஃ, ததோ ஹரவத்தஸ்ஜ்ஞாநம், ததஸத்த்வயா
ஸவர்ஜ்ஞாதி ஹரவத்ரமணாவிஹராவஜதி க்ரமோ ஜ்ஞேயஃ ॥ ௩௪ ॥ நநு ! வ
ஜ்ஞாநேநாஜ்ஞாநவ்ராவகர்மநாஶஃ; தத்ஜ்ஞாநம் ஹக்திபொமாத்ஹவதி, கயம்
கர்மணா கர்மநாஶஸ்ய த்ராஹ — யதிதி ॥ ஹரவத்வர்மணே க்ரியமாணம்
கர்மஹக்தியோகம் ஜநயதீதி ॥ ௩௫ ॥ தத்ர ஸதாவாரேண தமயதி — காவர
ணாஜதி ॥ யத்யதா, ஹரவதஃ ஶிக்ஷயா கர்மாணி காவராணா ஹவந்தி, ததா
க்ருஷ்ணஸ்ய ராமநாமாநி க்ருணந்தி அநாஹ்வரந்தி வ । க்ருஷ்ணேத்யர்தஃ । ஹயஞ்
ஹரவச்சிக்ஷா "யத்கரோஷி யதஶ்நாஸி யஜ்ஜுஹோஷி ததாஸி யத் । யத்தவ
ஸ்யஸி கௌந்தேய! தத்குருஷ்வ மதர்பணம்" இதி ॥ ௩௬ ॥ ஸ்ரீஹரிநாமஸ்மரண
ரூபவயோஹக்திஹேதுகர்மகம்; ஜ்ஞாநஹேதுகர்மாஹ ஸ்வஹ்யாம் — நமஜதி ॥
நமோயஸ்மஹி மநஸா நமநஜாவீமஹி ॥ ௩௭ ॥ இதீதி ॥ அநநா மயேந
அரகிதம்த்ராகவ்யதிஸிக்தரசிதம்நாஃ, யஜதே வஷ்ஜயதி, ஸ
வாராது ஸஸ்வகஶம்நஃ ॥ ௩௮ ॥ வரவக்த்யதவதி ஸ்யி ஹலிஃ ஸ்வஸத்ர்யஶம்ஜ்ஞாநாதிகா
த்ததவாநித்யாஹ — இஸிதி ॥ இமம் ஸ்வநிமம் ஸ்வோஜஸதேஶம் ஸடாநாவஜிதம்,
அவேத்யஜ்ஞாத்வா, ஹாவம் ஸ்ரீதிம் ॥ ௩௯ ॥ அதஸ்மவெவ்யவம் காவித்யாஹ —
க்விதி ॥ அஹம் அநவம் ஶ்ருதம் யஸ்ய, ஹே அவஶ்ருத ! விஹோஃ

വിശ്രാന്തം യശഃ പ്രഖ്യാതി ക്ഷയ, യേന വിശ്രാന്തേന ബന്ധേന വിദ്വാം
വിദ്വാംസാം ബാഹ്യാന്തസ്ഥിതം ബോധാന്ധിത്ഥാ സാരാവൃതേ സദ്വ്യഗ്രാവൃതേ, യശ
യതഃ ദ്വന്ദ്വൈഃ പീഡിതാനാം ക്ലേശാനാം ശാന്തിം ക്ലേശശാന്തിം, പ്രകാരാന്ത
രേണ ന പശ്യന്തേ ॥൪൦॥

ഇതി ഭാവാർത്ഥദീപികായാം പഞ്ചമാദ്ധ്യായവ്യാഖ്യാ.

വ്യാസസ്യ പ്രത്യയായ ഷഷ്ഠേ പ്രാഗ്ജന്മസംഭവം ।
ഭാഗ്യം നാരദഃ പ്രാഹ കൃഷ്ണസംകീർത്തനോത്ഭവം ॥

൧ ॥ ഭഗവാനപി തയാ വിശിഷ്ടജന്മകർമ്മപ്രദേശാനന്തരമപി തച്ഛ്രുതം
പൃഷ്ടവാൻ — ഭിക്ഷുഭിരിതി ॥ വിപ്രവസിതേ ദേശാന്തരം ഗതേ സതി,
വിജ്ഞാനാദേശകൈർഹിഃ പ്രഹൃതകോപദേശം കൃതവദ്ഭിഃ ॥ ൨ ॥ സ്വായം
ഭുവേതി ॥ പരം വയഃ ഉത്തരം രൂപം, തേ ത്വയാ, ചയം വർത്തിതം നീതം,
ഇദമിതി — ഭാവിജന്മസമാപ്തം കിമിദം ഉദസ്രാക്ഷീഃ ഉത്സൃഷ്ടവാനസി ॥
൩ ॥ പ്രാഗിതി ॥ തത്ര കല്പാന്തര ലക്ഷണഃ കാലഃ തേ സ്മൃതിം കഥം ന വ്യവ
ധാത് നഷ്ടവാൻ । ബാധകോ ഹ്യവകാശഃ । യത തത്ര സർവ്വസ്യ നിരാ
കൃതിഃ പ്രബോധോ ഭാവാദഃ ॥൪॥ ഭിക്ഷുഭിരിതി ॥ ഉക്താർത്ഥം കൃതവാനഹം ।
ദേഹപാതയോർമ്മദ്ധ്യേ ഭാഗോ നാനാവിധയോനിസംഭവം ॥ ൫ ॥
തത്സമയത്തിൽതാമ്രം, തദൈവ ഭാതൃപ്രേമപംക്തിം തേന നൃപസജ്ജിത്വാ
ന്ദ്രിമിഃ — തത്രേതി ॥ തത്ര തത്ര സമഭാഗജാ ലസ്യാഭ്യാ; യോഗേതി ഭൃ
ശേതി ച പ്രേമാനന്ദസ്നേഹതഃ ॥൬॥ ക്ലിഷ്ടീകൃതസ്യായം പ്ര പഞ്ചപതി —
സേതി ॥ സ്വതന്ത്രാ സ്വതന്ത്രകന്യാ, യോഗക്ഷേമ വിധാനേന സമർ
ത്ഥാ സീത്; മായാധീനാ യോഷിത്ത്വാ പാരവശ്യേന പ്രഷ്ടാന്തഃ । തദേവം സാ
സ്നേഹം ചക്രേ ॥൭॥ സ്നേഹം ച ദിഗ്ദേശകാലാനഭിജ്ഞഃ സ്തത്സ്ഥൈവ നൃപസജ്ജിത്വാ
ഹ — സ്നേഹേതി ॥ സ്നേഹം ച തദ്ബന്ധാന്മേ തസ്യാ മാതുഃ സ്നേഹാനുബന്ധ
ഭ്യാമേവ ഹ്യാ വിദ്ധേതി പ്രതീക്ഷമാണോ ഹ്യൂഷിതവാൻ പാപം
കൃതവാൻ । പഞ്ചഹായനഃ പഞ്ചവർഷഃ ॥൮॥ തത്രേതി ॥ ഗേഹാന്നിർഗ്ഗതാം
ഗാം ദോഗ്ദ്ധും । ഗേഹൽ, ശത്രുപ്രസ്ഥഃ । ഭാഗ്യോ നിർഗ്ഗതാദിത്യർത്ഥഃ । പദാ
വാദേന കൃഷ്ണസർപ്പഃ സംസ്പൃഷ്ടാം, സർപ്പേണ ദഷ്ടാം ॥൯॥ തദേതി ॥ തദ്വാ
ന്താനന്തരം ഹത്താനാം, ശം കല്യാണം, സർവ്വതഃ സംശയാനുഗ്രഹം മന്യ
മാനഃ, പ്രാതിഷ്ഠം പ്രസ്ഥിതോ ഽസ്മി ॥൧൦॥ സ്ഫീതാനിതി ॥ സ്ഫീതാൻ ജനപദാൻ സമ്പ
ന്നാൻ സമൃദ്ധിനിർവൃതാക്ഷിതി വർത്തമാനാന്ധ്യഃ । ജനപദാദിഷു നാനാ

𑌯𑌃, 𑌸 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌃 ॥ ௨௧ ॥ 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑌨𑍇 [illegible], 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 [illegible], 𑌯𑌤𑌃? [illegible] 𑌕𑌷𑌾𑌯𑌾𑌃 [illegible] 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂 [illegible] ।
௨௨ ॥ [illegible] 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌸𑌿? 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌸𑌕𑍃𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ [illegible] ॥ ௨௩ ॥ [illegible] 𑌦𑍋𑌷𑌂 [illegible] । 𑌇𑌦𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌂 [illegible] ॥ ௨௪ ॥ [illegible] ॥ ௨௫ ॥ [illegible] । "[illegible]" [illegible] । "𑌆𑌕𑌾𑌶𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮" 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 । [illegible] ॥ ௨௬ ॥ 𑌨𑌾𑌰𑍀𑌤𑌿 ॥ [illegible] ॥ ௨௭ ॥ [illegible] । "[illegible]" [illegible] ॥ ௨௮ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥ "[illegible]" 𑌇𑌤𑌿 [illegible] । [illegible] ॥ ௨௯ ॥ [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇, [illegible] "[illegible]" 𑌇𑌤𑌿 [illegible] ।

ஸர்வஸ்ய ஜகதோ ஜநஹேதி ஸர்வவிஷ்ணோ: ப்ரஹ்மணஇதி ஶ்ரீநாராயணேநாபி
விவக்ஷிதோக்தித்வமநுபநம் ॥௩௦॥ ஸஹஸ்ரேதி ॥ ப்ராணேஷ்வ: ஜந்த்ரயேஷ்வ:,
ஜஹம் உதிதீஶ்ரா: தந்வவ்யா ஜீஷயஶ்வ, ஜஜ்ஞூரெ ॥௩௧॥ ஜஹலீதி ॥ யே வ
ஜதிருணஷே வஹி நடியாதி, யே வ தவ நூதிஹீ ப்ருஹ்மலோகம் நதா:, தே
ஜவநதயாதி ஜஹஷ உஹ விஷ்ணோரநுக்ரஹாத், ஜஹஸ்திதவ்ரத: ஜவணீத
ப்ருஹ்மவயுவ்ரஸ்ய, ஜஹவதிஷ்ஹவயேதி வயடிதி । நுவிதவ்யவிவாதா
ஜவ்ரதிஹதா நதியஹுஸ்ய ஸ: ॥௩௨॥ நநு ! கிதி வ்யதிநம்? ஸங்ஶ்வாரா
ஜ்ஞயா யோஜஹஶ்ரவாயதித்வாஹ வதஹி:—தெவதீத்தாதிதி॥ தெவெந ஸங்
ஶ்வரேண, உத்தாம், ஶ்வரா: நிஷாதஷதிஹநாஙார ஷஜ்யேஷ்வேவதவணாஉ
ஜதி வவ்த । த ணவ ப்ரஹ்ம, ப்ரஹ்மாவிஷ்வஜகஜ்வாஸ், தெந விஹதிஷிதாம்
ஶ்வதஶ்விஜஶ்வத்வஶ்ராதித்வயதி: । உலஹயிகா உலஹநாராவவதீம் ஜ்யகா ॥
௩௩॥ ஶ்வவ்ரயோஜநஉஹ—வ்ரமாயதஇதி ॥ ॥௩௪॥ வதஷிதி॥ உத்ரா: விஷ
யா:, தேஷாம் ஶ்வஶுர: ஹோநா:, தேஷாதிஜீயா। நூகராணி விதாநி
யேஷாம் தேஷாம், ஹவியநவணுநதிதி யஸ், வதஷெஉஹவவிநோ:
ஶ்வஜ: வொத:, ந கெவலம் ஶ்ருதிவ்ராணெணஷ்ந, கிம் ஜ்வநயவ்யதிரெகா
ஹ்யாம் ஊஷ்டி வவெதஷ்யதி:॥௩௫॥ வதஷெவெதஷ்ஜீவயாரணஉநஹவெந
உஜ்யபதி—யஉதி ॥ யஶ்வஜந்தவெவயா, ஜஹ வாக்ஷாஸ், நூத்ர உந: ।
ஶாஜ்யதி ஜயஹிந்தஜ்தவெவாஉதேண ஶாஜ்யதி, கிம்வநஸ்வதநவணு
நெநெதி ஹாவ: ॥௩௬॥ வவதிதி॥ ஹவதொ உநவ: வவிதோஷஜம் வாவ்யா
தம் வவ்ரவணுஉவவாதிதம் ॥ ௩௭ ॥ வவதிதி ॥ நூம்த்ர்வ ஜநஜ்ஞாவ்ய,
யாஜ்யஜ்ஞ: ஶ்வவ்ரயோஜநஷஜ்வ ஶஹந்ய:॥௩௮॥ ஹவிஜயாமாயஜநாரஉஹாஷ்வம்
ஶ்ராவதெ—ஜஹொஇதி ॥ உவ்யந்து ஹ்ருஷ்யந்து, தம்த்ர்யா வீணயா ॥௩௯॥

இதி ஹாவாயதீவிகாயாம் ஷஷ்ஹாயஷ்யாயவ்யாவ்யா.

ஈழ ஹாகவதஶ்ரோதாஜருநு வக்தும் வஶீகுஷிதஃ ।

ஸாவக்பாவவயாதூளணெத ருணுஸவுத உவ்யதெ ॥

நிமருதஜஇதி ॥ விஹரஃ ஸஜயருஃ, தஸ்ய நாரதஸ்யாஹிவெ ம் தக்தாவுயரு விஷடாயரும், ஶ்ரு ாதவாநு ஸநு ॥க॥ ஹ்ணொதி॥ ஹ்யூநத்யா: ஹ்ணொஹெவ த்யாயா:, ஹ்ராஹ்ணொணாநிதாயா வா । ஸத்ரும் கரு வஜயதீதி தயா ॥உ॥ தவிநிதி ॥ வதஸ்ணாம் ஷம்ெவந ஸசெதுஹந, ரணெத, குஶ்ரு ரெவீயா ஶ்ரு ரெ, ரந: வ ணிதப்யா ஷ்லீஸ்வகார, ஸரோயிநாநாஸ்ரெதி நாரஹொவ திஷம்யாநம்க்ருதவாநித்யுருஃ ॥ங॥ ஹகீதி ॥ வ ணீஹிதெ நிஶ்வெ, கதெ ஹெதா:—ஹக்யொகெந நிருவெ, வசுவரும் வ யரம், வாஷஹீஸ்வாரவ ஶ்யங । வஜுணருஜிதிவா வா: । தமவாஶ்ரு யும் ஸாஸ்வாஶ்ரு யாம், தமயீ நாம ரயாம்வாவஶ்யங ॥ச॥ ஸம்ஶரயாக்ருதாம்வ ஜீவாநாம் ஸம்ஸ்ருதிரவஶ்ய தித்யாஹ—யயெதி ॥ யயா ஸமொஹிதஃ ஸாவுவாவரணெந விகூஷிதஃ । வரொரஃவி ஶணக யாதவ்யதிஸிக்ொாஃவி । தத்ருதம் த்ரி ஶணகவாஹிரந க்ருதம் । ஈநயரும் வ கதருக்வாதிகம் வ ாவொதி ॥ரு॥ ஈநயெருதி ॥ ஈநயரு ரவஶ்யதி யொ ஈயொக்ஷஜெஸாக்ஷாதுக்கியொகஸம் வாவெஶ்யங। வநதக்ஸவரும் ஸ்வபம் தயுஷ்டா வநவரஜாநதெதா ரொகஸ்யாயெரு ஸாக்வதஸம்ஹிதாம் ஶ்ரீ ஹாக வதம் வகெ । தமெநந ஶொகெந ஹாகவதாயருஸம்கெவெதா உஶிருதஃ। தமக்தம் ஹவதி। விஷ்யாஶக்தி:, ரயா நிபதா, நித்யாவிஹருசுதவாரநமு ஸ்வாவுவஃ, ஸயருஜ்ஞஃ, ஸயருஶக்திஸ்ஶ்வர:, தநாடயா ஸமொஹிதஃ திரொ ஹசுதஸ்வாவுவஃ, தவிவஸ் தயரு ஜீவ:;தஸ்ய வெஶ்வாஹக்த்யா ஜ்ஞாநெந ரொக்ஷ இதி । தமக்தா ஸ்வாமிநா “ஹ்லாதிந்யா ஸம்விதாஶ்லிஷ்டஸ்ஸச்சிதாநந் ஸ்வர:। ஸ்வாவித்யாஸம்வ்ருதொ ஜீவஸ்ஸம்க்லெஶநிகராகர:”। தயா।‘ஸ ஸம்ஶொ யத்வஶெ ரயா ஸ ஜீவொ யஸ்தபாதிருதஃ। ஸ்வாவிஹருசுதவாநமு ஸ்வாவிஹருசு தஸாமா:வஹசு: । ஸ்வாத்யஶாத்தவிவயருாஸஹவஹெதஜஹீஶாவஃ । யநாயயா ஜஷ்டநாவெஷ்த தஜிரம் நஹாஸிம்நார” இத்யாதிஸாஹிதாயாம்॥கு॥ ஈநயெருாவ ஶரகக்வா ூருபகி—யஸ்யாஜிதி ॥ யஸ்யாம் வெஶ்ரு சுபராணாயாஜெவ, கிம் வாநஃ ஶ்ரு ாதாயாஜித்யருஃ ॥எ॥ ஸஇதி ॥ ஈநாக்ருதவிஶாயயிக்வா ॥ அ ॥ ஸஇதி॥ கஸ்ய வா ஹெதொ:, வ்யூஹதீம் விததாம்॥கூ॥ ஶ்ரிதெதி॥ நிஶ்ருணா: ஶ்ருதெஹ்யா நிஶருதா:, தமக்தம் ஶ்ரீதாஸா” யதா தெ ரொஹகவிலம் வாஜி வ்யருதிதரிஷ்யதி । ததா ஶஞாஸி நிவெருதம் ஶ்ரொ ாதவ்யஸ்ய ஶ்ருதஸ்ய வ” இதி । யதா, ஶ்ருதிரெவ ஶ்ருதஃ நிவ்ருத்தஹ்ருப ஶ்ருதய இத்யருஃ । நநா ரக்தா நாம கிம்?ஸக்ருத்யாதிஸவா கெஷவவஸிஹாராயருரஹ—இத்தம்ஹசுதஶண இதி॥க0॥ நநா! ஹக்தி காவருஞா நார, வநதஹாஸ்தாஹ்யாவெ ஶாகஸ்ய கிம்

न तु कीर्तिम् । यावद्दृष्टं यावद्गुणं शक्यं तावदुक्तवान् ! पराद्ध्यवस्-
प्रायितः । अतः ब्रह्मा स्वयमेत्य साधुवादं पठितार्थोक्त्यैतस्तु,
वादस्य प्राधान्यं प्रायपठितस्य । अनुमतिं पात्रं पात्रीकृत्य प्रमाणतया
स्वीकृता । अथाहि- विद्याग्रन्थेषु अश्वमेधादिष्वेव स्वीकारैः । तस्मै
वादेन सञ्चरणेन विचारितम् । ततोऽस्य अनुस्य प्रयुक्तो
भाष्यं विचारणीया वादिना विवादितवान् । ततोऽप्यनेन निजते
जोभिः प्रायश्चित्तं तत्त्वज्ञानं पठितम् । तद्दृष्ट्वा श्रीविदितं वादे
भाष्यकारः परात्मवस् । ततो वादस्य स्वीकृतया पृष्टया पुरुष्य
ज्ञानः पठन्तु पारायणस्यं भोजनानन्तरं भावि विवादितो जात इति॥
१७॥ यदेति॥ श्रवणं रक्षकत्वहितम् । ननु! पयायनमेव रक्षकत्वेऽपि ।
न तस्यापि श्रावितत्वादित्याह-प्राणाः पाजिनो यस्य तम् । ब्रह्म
शिरोऽस्तं ब्रह्मास्त्रम् । द्विजात्मज इत्यत्रैवमुपश्रितान्वाह ॥ १८ ॥
स्येति ॥ तद् ब्रह्मास्त्रम् । सन्निहितः कृतयत्नः । उपसंहारवर्जन
तोऽपि सम्प्रदायेन वा प्राणरक्षण इति ॥ २० ॥ ततइति॥ ततः
श्रुत्वा । प्रादुर्भूतं प्रत्युदितं तेजोऽपि रक्षः, ततः
प्राणापहं चापि रक्षः ॥ २१ ॥ पश्यन्तं विज्ञापयितुं प्रयतं
स्तुति वचनैः कृष्णेति ॥ संस्पृष्टेनोक्तः, पुरुषार्थानाम्,
अवयवैः अवयवजनिता । नाशक इत्यर्थः ॥ २२ ॥ स्वस्ति ॥ यतस्त्वमीश्वर
स्वराजः । कुतः? यतः प्रकृतेः परः परमः । तत्र ततः? यतः
सूक्ष्मः कारणम्। कारणमेव स्वविकासितामाह—मायां व्याकुलस्य अविद्यया
केवलात्मानमेव सूक्ष्मेण्यवस्थित इति ॥२३॥ त्रिवर्गोत्तावपि स्वमेव
त्वाह—स इति॥ यस्त्वं मायाविद्यापरिहृतः, स त्वं मायाविद्यातस्य
जनस्य; यमूर्तिधरं उपासितस्तु विधत्से, श्रेय वीर्येण परमा
त्मेन ॥२४॥ यथा च अनेनावतारेण तव सान्निध्यप्रापादो न्यस्त
इत्याह—तथेति॥ किं प्रपञ्चकारणं दृष्टार्थेन न भवति तत्रा
ह—स्वानां ज्ञातीनां अनन्यानामपि । तथापि नत्वमाचारं नक्ष
त्राणाम् ॥२५॥ नवं स्तुत्वा प्रस्तुतं विज्ञापयति- किमिति ॥ किमेतत्
तेजः? कुतो वा? ज्ञापयतीति, स्वविश्वतेजः ॥ २६॥ वेदेति॥ इदं तेजः
पारस्य ब्रह्मास्त्रम्, तेन च प्राणहरणं प्रागुक्तं, प्रवर्ति
तं केवलं, न तु तत्प्रयोगे कारणं इत्यर्थः। यतः स्वयं उपसं
हारं न वेद । न तत्त्वं वेद जानासि ॥२७॥ नहीति॥ प्रत्ययकाल-
नं कृपाकरम् । निवर्तयितुमित्यर्थः । अतस्त्वं स्वतेजः, उष्णं उत्कटम् ;
विजृम्भितमित्यर्थः । ब्रह्मास्त्रतेजसैव जहि पातय । स्वतश्चास्त्रं

किञ्च तस्य द्रोणस्यात्मनो देहस्यार्धं कृपी [illegible] हेतुः पत्नी "अर्धो वा एष आत्मनो यत्पत्नी" इत्यादिश्रुतेः। [illegible] ननु हतपुत्रैव कथं सा जीवति तत्राह — नान्वगात् सहमरणं यतो वीरसूः पुत्रवती ॥ ४५ ॥ तदिति। तस्मात् गौरवं गुरोः कुलं गौरवं वा भवद्भिः सत्पूज्यं वृजिनं दुःखं प्राप्तुं नार्हति किन्तु पूज्यं वन्द्यं च ॥ ४६ ॥ मा रोदीदिति। मृतवत्सा मृतवत्सार्ता ॥ ४७ ॥ विपक्षदोषमाह — यैरिति ॥ तेषां राजन्यानां कुलं ब्रह्मकुलं कोपितं सानुबन्धं सपरिवारं शुचा शोकेनार्पितं प्राप्तं ब्रह्मकुलं प्रदहति ॥ ४८ ॥ धर्म्यमिति ॥ धर्म्यमित्यादयः [illegible] श्लोकाः तत्र धर्म्यं धर्मादनपेतं [illegible] न्याय्यं न्यायादनपेतं सकरुणं तस्य द्रोणस्य [illegible] निर्व्यलीकं निष्कपटं समं [illegible] महत् [illegible] राज्ञ्याः [illegible] प्रत्यनन्दत् ॥ ४९ ॥ नकुल इति । नकुलादयश्च [illegible] सात्यकिः ॥ ५० ॥ तत्रेति ॥ तस्य तदा [illegible] सम्मतं [illegible] ॥ ५१ ॥ निशम्येति ॥ चतुर्भुज इत्यनेन [illegible] निवारणे [illegible] चतुर्भुज इति [illegible] ॥ ५२ ॥ ब्रह्मबन्धुरिति ॥ [illegible] शास्त्रकृता ब्राह्मणो न हन्तव्य इति तथा "आततायिनमायान्तं [illegible] जीवान्तं [illegible] ब्रह्महा भवेत्" इति [illegible] ॥ ५३ ॥ कुर्विति ॥ प्रियां [illegible] ॥ ५४ ॥ अर्जुन इति ॥ हरेः श्रीकृष्णस्य [illegible] ॥ ५५ ॥ विमुच्येति ॥ [illegible] ॥ ५६ ॥ [illegible] ॥ ५७ ॥ [illegible] ॥ ५८ ॥

इति भावार्थदीपिकायां सप्तमोध्यायव्याख्या.

[illegible]

கஅ॥ ஊயெதி॥ ஊயெவ யவநிகா திரஸ்கரிணீ தயா ஸ்ரூஹநம் வ்ரதிஹம்
ஙெதாஹஜ்ஞா ஙஹததியொகாநஜ்ஞா கெவலம் நஸ்யாதி ஙய:க்ருதம் ஙஙஜம்
ஜ்ஞாநம் யஸ்மாத்ம் ஙவ்யயவெரிஹம் தத்வஹபதி நெதி நடுாயயா நடு
ஊவ உருவட்ருஸாம் தெஹாஹிஊதிநாம் வாஂஹாம் ஙவ: நமஙூஙெ கிஞ ॥
கக॥ தயெதி॥ வரஊஹஂஹாநாம் ஸ்ரூதாநாதவிவெகிநாம் தகொ ஊநீநாம்
உநநஙியாநாஊவி ததஸ்யாஊயாதநாம் நிவ்ருதராகாதி தொஷாணாஊவி தயா
தெந ஊஹிதா நமஙூஙெ ஙெதாஹகியொகஂவியாதாஂஙாம் வயம் ஹியஃ ஙயம்
வஸ்ரூஊ யஹாவரஊஹஂஹாநாஊவிஹகியொகவியாநாயுஂ ஙாம் ஙயஂஹாவஃ
ஸ்ரூதாரஊணாஊவி ஙவிஞாநிஜஹாணொராஙுஷ்யஹகியொகஂகாரயிதாஂ ஙவ
தீணுஂ ஙாம் ஹ்ரியொ வயம் ஙயம் வஸ்ரூஊதாயுஃ ॥உ0॥ ஜ்ஞா நஹக்ரூா
ரமஙஙஙாஙா வாநஃ கெவலாநஸரொதி ஹாஹ்யாம் ॥உக॥ நஊஜதி ॥ வஜஜம்
நாஹள யஸ்ய வஜஜாநாம் ஊயா ஙஹி யஸ்ய வஜஜவதஹதெ நெதெ யஸ்ய
வஜஜாஂகிதாவஜீ யஸ்ய ॥ உஉ ॥ தக்ஷதொவகாராநநாஹஸதி ஹாஹ்யாஂ ॥
யயெதி॥ ஙயஊயுஃ ஊதஹதொவி ஊயஹிகா தவ ஹீ கிஃ தயாஹிஹெஹஹஷீ
கெஙயயாதெவகீ கஂஸெந ராஙாஙயா ஹொவி தா ஙஹஞ தயெவ கிஹொவி
தெதிகாஙாஊஹொநிஙெஷஉஙஃதநஙுயதி ஹாஙகிவிரஂராஙாவதீ தஸ்யாஃதெ
ஙஹாதெவ வஙுஹிஹொவிதா தயா ஙாவாவிநுதாவதீ நவ தஸ்யாஃவாதா
ரஙூதாஃ ஙஹிவாநெஹாநாயஹஸ்யாஃ ஙஹஹஙவிவஹணாஙஂ ஙதாவிஊஹா
ஸ்ரீவஂவ ஹாதஜாவ ஙயெவநாயெநெதி ॥உந॥ விவஹணஊவஙஙுயதி
விஷாதிதி ॥ விஷாஙஹிஊஙு விஷஹொஙஙாநாஙஂ ஊஹாஙஂஃ ஜதாஹாஹஹா
ஹாஙஂ வாராஷாஙஃ ஹிஙிஂபாஙயொ ராஙஙாஃ தெஷாம் ஙஙுநாஙஂ ஙவ
தஹாயாஃ ஙுஹதஸ்யாநாஙஂ ஙஹிதொரஙூதாஃ ஸ்ரூஹஙஹவாஊ॥உச॥ விவஙஜதி॥
யஙயாவா விவத்ஹா கீஙுஙஂ ஙஙுநம் நாஹிவாநரவிஹவஸ்யஙஂஙாரஸ்ய
ஙஙுநம் யஹாஙஂ ॥உரு॥உக॥ ஙஂவஙஸ்ஹாஙெயஃ வரிவஂயிநு ஜதாஹா—
ஜநெதி ॥ ஜநவஙதாஹெ ஜநாதிஹிரெயஊநொ ஊஹொ யஸ்யஙஃ ஙஹியாதாஂ
க்ருஷ்ணெதி ஹொவிநெதி வஙாஊவி ஙகிஞநாநாம்ஹொவரம் விஷயஹாருதம்॥உஎ॥
வஸ்ராதஊநொரயவாரணாய வாநஃ வ்ருணஊதி நஊஜதி ॥ ஙகிஞநாஃ
ஹதா ஹவ விதம் ஙவாஙம் யஸ்ய தஹெஙநிவ்ருதாஃ காணவ்ருதயொ யஊா
யுஙாஊவிஷயாஃ யஹாதஹெஙஙாதஃ ஸ்ரூதாராஊய ஙாதஃ ஙாஹாய கிஞ
ஙெகவல்யவதயெ ஙெகவல்யம் ஙாதாஂ ஙஙுாய ॥ உஅ ॥ நநா தெவகீ
வாதும் ஊம் ஙயஊவம் ஹஙஹி ததாஹா—ஊநெஹஜதி॥ ஊநாஙாம் காலம்
நதா தெவகீவாதும் தத ஹெதவஃ ஙஂஙாநம் நியஹாரம் ஙநாதிநியநம்
ஸ்ரூஹஙரூநாம் விஹாம் வஹாம் ஙஂம் யயாஹவதி தயா ஙவுத வரஹஞ
வாயுஙாரயெஊஙயம் ஙாநஞ்தாஹ யஙயதஃ ஙதஃ நிஹிதஹாருதாஙஂ

ण्यं भाष्ये अत एवोक्तम्—अत इति ॥ यद्विषयकः ॥ अदर्शनं यथाऽक्षदोषा-
न्धकारादिवशात् तथा नास्त्याविद्यात्मा पिण्डेन सम्प्रयोगाद्यथाऽऽत्मस्वरूपा-
णामवन्नाशेऽप्यदर्शनं नाशेऽपि अतितरस्त्वा इत्यर्थः । प्रत्यक्षाणामप्रा-
णामीप्सितानां जीवस्य अदर्शने यथा न किंचिन्नाशश्च पिण्डनाशः ॥
३९ ॥ नेति किं ॥ यदेताः नीतिपक्षस्थाः प्राणाः ...
...
... अतिरेकः ॥ ४० ॥ इदं
इति ॥ इदं जनपदाः देशाः ...
... ॥ ४१ ॥ ... इत्य-
... प्रायुपदे ।
... ॥ ...
... ॥ ४२ ॥ ... —अपीति ॥ अन्यविषया
... एवं
... यथा ... न ... विना ...
... ॥ ४३ ॥ ... ॥ श्रीकृष्णेति ॥ हे
श्रीकृष्ण ... कृष्ण
...
...
...
... ॥ ४४ ॥ ... ॥ ...
...
...
...
"..." ॥ ४५ ॥ ... ॥ ... अन्यविषया
...
...
...
... ॥ ४६ ॥ ...
... —व्यासेति ॥ व्यासादेः
... विवेकं ...
... अपि ... इति
... इत्यर्थः । श्रीकृष्णेनापि
... यथा ...
... यदि ...

ऊर्ध्वीकृतवान् सन्नद्धोऽपि प्रत्यवरोहणेनैव ऊर्ध्वीकारोद्धृत्यर्थः ॥७१॥ अवरोहणेन प्रसवति [illegible] ॥ [illegible] अविशेषप्रयोजनं [illegible] ॥७२॥ [illegible]

[illegible] (ऋग्वेदादिषु [illegible]) [illegible]

[illegible] "[illegible]" ॥७३॥ [illegible]

[illegible]

[illegible] ॥७४॥ [illegible]

[illegible] ॥७५॥

इति [illegible] षष्ठोऽध्यायः.

யாயிஷ்டிராய ஹீஷேண ஸவாயசாநிரஷிவெணவ ।
ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸ்ய ஹரிதிசாகிநாவஶெ தஸ்ய வணாதெ ॥

யதாயாம் தஸ்ய விவெகஃ ஸ்ரீக்ருஷ்ணெ ந ஸம்வயிஹதஃ தஹிஶாயதி— இதீதி॥ ஸவெஷாம் யசாணாம் விவிக்தயா வெத்ராதிஹ்யா விஶஸநம் கார கெஷத்ரம் தெவவ்ரதொ ஹீஷ்டஃ ॥ க ॥ தஷெதி ॥ ஸஞ்சஃ ஶ்ரெஷ்டாஃ சஸ்வாஃ பெஷாரெதஃ ரதெயஃ ॥உ॥ ததெதி ॥ தத்ர தஹா தத்ராஸநு தகூஷண வவ க்ஷமதா இத்யர்தஃ । ஹாதவாம்ஶவம் ஹீஷ்டம் ॥ரு॥ வவரதஇதி॥ ரெணா காஸாகஃ வரஶாரஃ ॥சு॥ வஸிஷ்டஇதி ॥ கௌஶிகொ விஶ்வாமித்ரஃ ॥ எ ॥ கந்யஇதி ॥ ப்ரஹ்மாதஃ ஶாகஃ க்ஷமிஶவொ ப்ருஹஸ்பதிஃ ॥ அ ॥ தாமிதி ॥ வஸாஷ்டமொ ஹீஷ்டஃ ॥கூ॥ க்ருஷ்ணிதி ॥ ஹ்ருதிஸ்யம் ஸஞம் வாரதஃ க்ஷவீநம், வஷஜபாசாஸ ॥ ம ॥ வாம்சாவாத்ராமிதி॥ உவாஸீநாநு ஸமீவெ உவவிஷாநு, வஶ்ரயொ விநயஃ வெஶஷெஹஃ தாஹ்யாம் ஸம்ஶதாநு உவவந்நாநு। வாரஹரெ ஸநதாநு கவநதாநு। கஹ்யவஷ கஹ்யஹாஷத, கநாராஶா ஸெஶ்ரஃ ஷெஹாஶ்ராஹிஃ, கம்யீஹஷிதெந வக்ஷாஷா உவமக்ஷீதஃ ஊவஶெ தி வா ॥கக॥ கஹிஹாஷணசாஹ வகாதஶஹிஃ— கஹொஇதி॥ ஹெயசாநதந! க்ஷிஷம் யஶா ஹவதெவ்வம் ஜீவிதாம் நாஹாய யஷியசிகி யகஃ; வதக கஹொ கஷம் ஜாஶாஹிதம்! கஹொ! கந்யாயபெஞதக! யதொ யஷயம் விவாஃ யசாஃ கவ்யாதஸ் க்ஷஶ்ரயொ யெஷாம் தெ ॥ கஉ ॥ கிஞ— ஸம்ஸ்திதெதி ॥ ஸம்ஸ்திதெசெதெ, வாமாஃ வஜாஃ, யஸ்யாஹா । வயஷிஶ்சேதி தெந்யம் ஊஶிதம், தொகாந்யவத்யாமி தஹ்தீ, கவதெவ்ஸஹ க்ஷெஶாநு வ்ராவெத்யயஃ ॥கரு॥ காமக்ருதகெவ ஶொகம் நிவாரயதி ஊஹ்யாம்— ஸவாசிதி ॥ ஹவதாவி யதுஶெ யஸ்ய வஶெ வதாதெ ॥சச॥ கஹொ! ஊவாயவாநா வடாஃ காமஇத்யாஹ— யதெதி ॥ க்ருஷ்ணஃ கஜாநஃ, கஷீ யந்தீ, ததஃ தத்ராவி விவக வாண்ய ஶரீர பமாஸெநவாண்யஶஸெயஸம்வத்தாயவீத்யர்தஃ॥கரு॥ நநு! ஸ்ரீக்ருஷ்ணம் கயம் காமொகதிக்ருஶெத்யவெ க்ஷாபாசாஹ— நஹீதி ॥ கஸ்ய க்ருஷ்ணஸ்யெத்யம் ஶாஜ்யாமிதிஶதி வியிக்ஷிதம் கதாஷ்டிஷம் யஸ்யவிபிக்ஷிதஸ்ய விஜிஜ்ஞாஸபா॥கசு॥ தஸ்யேதி॥தெவதம் தத்ரம் ஸாம்ஸ்வராயீநம், வ்யவஸ்ய நிஶ்சித்ய, தஸ்யெஶ்வரஸ்யாநாவிஹிதஃ கநாவதீய ஸநு । கதாஶிகஃ। ஹெநாய! காமவரம்வராமதஸ்வாமிநு! வ்ரஹொ! ஸமெய! கநாயாஃ வ்ரஜாஃ வாஹி ॥கஎ॥ கநாவியெபஃ வாரசெஸ்வாஶ்ச ஸ்ரீக்ருஷ்ண வவெத்யாஹ— வஷஇதி॥ வஷ வவ ஹவாநு ஸவெஶ்வரஃ, யத க்ஷபாஃ வாசாநு யதொ நாராயணஸ்யாக்ஷாக ॥ கஅ ॥ தவாவவாஶ்பதி— கஹெஸ்யதி ॥ கநாஹாவம் வ்ரஹாவம் ॥கூ॥ யதிதி॥ க்ஷம்ஜ்ஞாநாக; யம் வவம் சந்யெஸ சாதாராந்யாஃ தெவக்ருஸ்தாம் । ப்ரியம் ப்ரீதிவிஷயம் । சித்ரம்

[illegible]

नृत्ते शस्त्रं नास्तीत्यर्थः । तथैव परमैश्वर्यपूर्णाह— सर्वस्वं
स्वरूपेण स्थितं परमानन्दं उपगते प्रागवस्थेव, स्वस्तिदक्षावि-
शिष्टार्जुनीभिरसां प्रकृतिश्चैवार्यापि स्वीकृतवती, न तु स्वरूपवति-
रोधानेन जीववत्तारतम्यं त्यजतीत्यर्थः । विहरद्भिरित्यर्थं प्रपञ्च-
क्रियायां यतः प्रकृतेः भवप्रवाहः सृष्टेः परम्परा, भवति ॥
१२॥ इदानीं श्रीकृष्णवृत्तिं सम्पाद्य रतिं प्रायुर्यते— त्रिभि-
रनन्तरैरिति ॥ त्रिभिरनन्तरैः त्रियोगत्वा शैवैव यस्य कर्णीयतत्त्व-
धर्यादेर्गतिशैथिल्यं, तर्जनीयोगेणार्थ यस्य तस्य प्रातःकाले ना-
रवेः सा इव स्वत पद्म शब्दे एते पदे निरुद्धे, शब्दे यस्मिन्
तस्य, विजयस्वेद पायुप्राणयोः अनवाप्त्या, शरीरेणोक्तः, षष्ठहिंसायि-
रहिता ॥ १३ ॥ विजयस्वभक्तिवेतानन्दर्पण्यतु रतिं प्रायुर्यते—
यायीति ॥ यायी यायी तद्वहानां परमात्मस्वरूपभेदः, तेन विन्य-
स्तायसेवाः ते च विष्णुः इत्यस्त तत्त्वज्ञः श्वेताः शब्दयोः, ते
विपर्यासितं विकीर्णं प्रभावासिद्धेश्चिन्तारूपं तेन सक्तापत्य-
ध्यानकेन संयुक्तशास्यं यस्य तस्मिन्, श्रीकृष्णे शाता शेनास्त-
रंशादीत्यर्थः। पान्तः सम्भूते शक्तियेनिपुरुषीदैवस्त्वेक्षणशप्रेरे
विपरिश्रान्ता कपट्यस्य शरीरेव विप्रसक्तयवं यस्य तत्तस्मिन्। किञ्च॥
१४॥ सवतीति ॥ "सेनयोरुभयोर्मध्ये रथं स्थापय मेऽच्युत!।
यावदेतान्निरीक्षेऽहं योद्धुकामानवस्थितान्" इति॥ सव्यापः अर्जु-
नस्य पदो निरुद्ध्य सवति तत्क्षणमेव स्वपरयोः सेनयोरु-
भयोर्मध्ये प्रवेश्य स्थिते पायुसवे रतिपुरस्सर, तत्र स्थित्वा
कृतं सव्यं धर्मयति परस्य धर्मयुगयनस्य सैनिकानामायाः
शङ्खाः कालपर्वेण हतवति शवसा भीष्मः शवसा द्रोणः, शवसा
कर्णः इति तत्तत्त्व धर्मयन्नर्थोजन धृष्टैष्य सवेयुषाणायारा
कृष्ट्य अर्जुनस्य जपं कृतवति॥१५॥ न केवलं अर्जुनस्य सवत्राया-
पुरुषेणैव जपशोभनः; किन्तु अविद्याभरणेनापि तत्राह—
व्यवहितेति ॥ व्यवहितायाः धर्मे स्थितायाः पृतनायाः शूवर्जित
शेवां, अग्रे स्थितान् भीष्मादीन्निरीक्ष्येत्यर्थः । स्वजनवधादिरूपस्य
निवृत्तस्य, तथाचोक्तं "एवमुक्त्वाऽर्जुनः सङ्ख्ये रथोपस्थ
उपाविशत् । विसृज्य सशरं चापं शोकसंविग्नमानसः" इति, कार्तिं
शरं शरेत्याधिकार्बाजिं ॥१६॥ शशहाङ्कनाद्रुह कृतवानित्याह
स्वाह्यां— स्वनिर्ग शरस्त्र पवाहं साहाय्यार्थं कपिश्रेष्ठ इत्येवं
रजिवां स्वप्रतिज्ञां हित्वा श्रीकृष्णं शस्त्रं ग्राहयिष्यामीत्येवं
रजिवां शक्तप्रतिज्ञां शतं सत्यं यथा भवति तथा; कपि कपिकां

𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌪𑍂𑌜𑌾𑌮𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑌭𑌾𑌯𑌾𑌂, 𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋𑌷𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍀𑌯𑌂 𑌜𑌗𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 ॥௪௨॥ 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌮𑌿𑌮𑌮𑌜𑌂 𑌸𑌮𑌧𑌿𑌗𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿, 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿,
𑌵𑌿𑌧𑍂𑌤𑌭𑍇𑌦𑌮𑍋𑌹𑌃, 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌭𑍇𑌦𑌸𑍍𑌯𑍌𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌸𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂, 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌭𑌾𑌜𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂, 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂
𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 । 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 । "𑌤𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 । 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 । [illegible]" 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚 । 𑌨𑍈𑌕𑌧𑌾,
𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌭𑍇𑌦𑌾𑌦𑌨𑍇𑌕𑌧𑌾 𑌭𑌾𑌸𑌮𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 "𑌏𑌕𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪
𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿" 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃; 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌶𑌂,
𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌏𑌕𑌮𑍇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌕𑌮𑌨𑍇𑌕𑌧𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌮𑌿𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ ௪௩ ॥ 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌇𑌤𑌿 ॥
𑌮𑌨𑍋𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃, 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇, 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌲𑍀𑌨𑌃
𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 ॥௪௪॥ 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌧𑍌, 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯
𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌲𑍀𑌨𑌂, 𑌆𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌵𑌯𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣 𑌇𑌵 ॥௪௫॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥
𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌵𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃, 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌾𑌧𑌵𑌃 𑌶𑌶𑌂𑌸𑍁𑌃 ॥௪௬॥
𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌰𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿, 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌪𑌰𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌪
𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌮𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯, 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௪௭॥௪௮॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥
𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌶𑍋𑌕𑌜𑌨𑌿𑌤𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌵𑌤𑍀𑌂 ॥ ௪௯ ॥
𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌃, 𑌅𑌨𑍁𑌮𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌃 ॥ ௫௦ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌵𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

𑌦𑌶𑌮𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌵𑌾𑌸𑌤𑍋 𑌹𑌰𑍇𑌃 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌃𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌗𑌮𑌃 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂; 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌶𑍌𑌨𑌕𑌃 — 𑌹𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌿𑌕𑍍𑌥𑍇 𑌦𑌾𑌯𑍇 𑌏𑌵 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃, 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌿𑌕𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌧𑍍 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇; 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌤𑌦𑌰𑌣𑍀𑌹𑌰𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑌤𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌭𑍋𑌜𑌨𑌃 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌵𑌧𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌚𑌿𑌤𑌭𑍋𑌗𑌃, 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌭𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌧𑌿𑌕𑌭𑍋𑌗𑍋 𑌵𑌾; 𑌕𑌥𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃? 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑍀𑌤𑍍? 𑌕𑌿𑌮𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍? 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍂𑌤 𑌆𑌹 ॥ ௧ ॥ 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌯𑍇𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌹 — 𑌵𑌂𑌶𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍁𑌲𑌵𑌂𑌶𑌂 𑌸𑌂𑌰𑍋𑌧𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌰𑍋𑌹𑍍𑌯, 𑌅𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂? 𑌵𑌂𑌶𑌦𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑍃𑌤𑌂, 𑌵𑌂𑌶 𑌏𑌵 𑌦𑌵𑍋 𑌵𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧

[illegible]

[illegible]

யம் ஶாநவ்ர காரகோஹா: — ய ஸர்க இத்யாதிநா ॥௨௪॥ ஸர்வம்ஹ்ருதஸ்ய நாநா
வதாரகாரணகவசோஹா: — யஜேதி ॥ தமோ வ்யாப்தா ப்ரஜேயம் ஷாஙெ, ந்ருபா:
க்ஷயேண ஜீவந்தி, கேவலம் ப்ராணாந் தாரயந்தி, தத்ர ததா, ஸர்வ ஸர்வ
ஹவாய ஸ்ருஷ்ட்யை, ஸகலத: விஶ்வம்ஹரமூர்த்யா ஸகலம் நரரூபாணி த்ருத்வா,
ஹகவாந் யத்ர ப்ரவர்தயதி, யுகே யுகே தத்ததவஸரே, ஹகவத்ஸ்வரூபம்
ஸத்யம் ஸத்யப்ரதிஜ்ஞத்வம், ஏதம் யதாயதாவதேஶகத்வம், தயாம் ஹக்தவத்ஸலம்
யஶ: ப்ரஹூதகஸ்வகத்வம் ॥ ௨௫ ॥ விஶேஷத: ஶ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரஸௌஹாக்யம்
வர்ணயதி — அஹோ இத்யாதிஹி: பஞ்சஹி: ॥ யத்யப்யஸாவேவ பரமாத்மா
ஶ்ரிய: பதி: ஸஜ்ஜநாநாம், யதோ: குலம் அம்ருதி ப்ரஜயதி ஸக்தோராதி ॥ அத:
ஶ்ராவ்யதமத்வ, ஶங்கரேண ச தேவாநாம் தேவாராம் ஸக்தோதி அதஸ்த
த்வர்ண்யதஹிதி தத்ப்ரத்யக்ஷ்யாப்ரத்யக்ஷாதிஶயேந அவஹித, தத்ராப்யாஶ்
யேஷு அஹோ இத்யுக்தம் ॥௨௬॥ ஹாரகாம் ஶ்ராவணே — அஹோ இதி ॥ அஹோ
ஹத அத்யாஶ்சர்யம், கிந்தர்ஶஸ்ய ஶ்ரீஹாரகா ஸ்வகுருத்க்ருஷ்டா இதி யத்யஶ:
தஸ்ய திரஸ்க்ருதி பஶிஹவகத்ரீரஹ்வஸ்ய பார்ண்யபஶஸ்க்ருத ஹத்ருர்ஹவதி, யத்ய
த: யதத்யாஸ்ஸவர்: ப்ரஜா:, ஸ்வாநந்த்ரஹேண ஸம்ஷிதம் ப்ரேஷிதம்
ஸ்திதவஸ்வ்யவரோகநம் । யதா அநந்த்ரஹாயர்ஷிதர்ஷிதம் ஸ்வஸ்யாத்ந:
பதிம் ஶ்ரீக்ருஷ்ணம், நதா வித்ராதிவஜ்ஜஹோத்ரஸ்ய பதிம் நித்யம் பஶ்யந்தி
ஸ்ம । உஷிதர்ஷிதிவாமே ஸ்வாநந்த்ரஹாயர்ஷிதம் க்ருதவாஸம் ஏதத்ஸ்வரூ
பஸ்த்யர்: ॥ ௨௭ ॥ நந்தநதீதி ॥ ஹே ஸகி ! அஸ்ய த்ருஷ்டதவாணிஹி:
பத்நீஹி: ஶஶ்வ: க்ஷயேவ நந்தநம் ஜந்நாதரேஷா ஸகிர்த: யஸ்நிந் க்ஷயா
ஸ்ருதே க்ருஶ: ஹித்தம் யாஸாஞ்ஞா:, ஸம்ஸோஹா:, ஸம்ஶோஹம் ப்ராப்தா இதி
ஏநோஹாரகஸ்யோக்தம் ॥௨௮॥ ஸதஸ்ப்ரபஞ்சதி த்வாஹ்யாம் — யேதி ॥ பீயும்
ப்ரஹாவ ஸத்வ ஶாஸ்த்ரம் ஏஷ்யம் தேந விஶாஷிண: பத்ஷிதாந் ப்ரத்யாந்ஶ்
ஸாம்பஶ்ச அம்பஶ்ச ஸுதா: யாஸாம் ருக்மிணீஜாம்பவதீநாக்நஜிதீநாம் தா
க்ருஷ்யர்யாஸாம் ஸத்யஹாமாதீநாம் தா: யாஶ்சாபரா:, அஸ்ய ஶ்லோகஸ்யாத்ர
ஶ்லோகேநாந்வய: ॥ ௨௯ ॥ ஸதா இதி ॥ ஸதா: ஸ்த்ரீக்ஷயேவ பரா கேவலம்

ஸாயா ஶோஹநம் அவர்தே, அபாஸ்தம் பெஶலஸௌஹத்ரம் ஸ்வாதந்த்ர்யம்
யஸ்யாஸ், நிரஸ்தம் ஶௌசம் ஶாந்திகம் யஸ்யாஸ், தயாஹஸ்தகத்வி ஜாதா அஹாவி
ஊவி நாவேதி, ந நிகூஹ்யதி க்ருஹ்யதிஹிவ்யாஹாரை: । யதா, வாஸி
ஜாதாதி ப்ரியவஸ்ஸாஹாரணை: ஹ்ருதி ஸ்ப்ருஶந் க்ருநதயது ॥௩௦॥ ஸவம் வியா
இதி ॥ ஸவம் வியா: விஹித்ரஶிர: ஸஸ்திதேந நிரீக்ஷணேநாஹிநந்த ஸஹாஸ
யர்யள ॥ ௩௧ ॥ அஜாதஶத்ருரிதி ॥ அயாஸ்விஷோ ஶோவீர்யாய ரக்ஷணாய
ஷேஹாத்வரேஹ்யஶ்த்ரஹ்யஶக்திதஸ்த, ப்ராயாஜ்ஞக்த; "ஹஸ்த்யஶ்வரயவாதாதம்
ஸேநாமஹம் ஸ்யாச்சதாவிர்ய" இத்யேவம் சதுரங்கிணீம் பத்நாம் ஸே

𑌨𑌾𑌮 ॥௧௨॥ 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑌿॥ 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂𑌶𑌜𑌕𑌾𑌲 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌗𑌾 𑌸𑌖𑍀 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌃 𑌉𑌪𑌾𑌧𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 ॥ ௧௩ ॥ 𑌕𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍇𑌶𑌾𑌦𑍇𑌗𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ ௧௪ ॥ 𑌦𑌵𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑌾𑌰𑍍𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿𑌕𑍋 𑌦𑍇𑌶𑌃, 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑌕 𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌅𑌨𑌤𑌿𑌦𑍂𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌸 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌸𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃, 𑌹𑍇 𑌭𑌾𑌗𑌵! 𑌶𑌾𑌨𑌕! 𑌦𑌨𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍 𑌵𑌂𑌶𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌾𑌹𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 ॥௧௫॥ 𑌤𑌤𑍇𑌤𑌿॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌜𑌨𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌗𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 । 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 𑌪𑌸𑍍𑌚𑌾𑌦𑌿𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑌿𑌶𑌂 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃, 𑌤𑌥𑌾 𑌗𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌹𑌯𑍁𑌃, 𑌗𑌾𑌂 𑌉𑌦𑌕𑌂 𑌗𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃। 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌂𑌗𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌯𑍁𑌃॥ "𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌏𑌷 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍍𑌦𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑍀"𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 ; 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾, 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌾𑌯𑌂𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌰𑌥𑌾𑌦𑌵𑌤𑍀𑌯𑍁𑌗𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑌃। 𑌗𑌾𑌂𑌜𑌾𑌶𑌯𑌂 𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌸𑍍𑌚𑌾𑌦𑌿𑌶𑌂 𑌦𑍇𑌹𑍇, 𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍇 𑌰𑌤𑌿𑌸𑍍𑌫𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥
𑌉𑌤𑍍𑌸𑌵𑍇𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌧𑌂𑌪𑌜𑌪𑌾𑌰𑌣𑍈 ।
𑌉𑌤𑍍𑌸𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌪𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌪𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌭𑍂𑌃 ॥

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀, 𑌦𑌾𑌰𑍍𑌶𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌜𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌸𑍍𑌵𑌂, 𑌦𑌯𑍍𑌷𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌪𑌾𑌤𑍍 ॥௧॥ 𑌸𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑌾𑌃 𑌶𑌂𑌖𑌃, 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌯𑌨𑌃 𑌸𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚𑌨 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌣𑌃 । 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌵𑍇 𑌶𑌾𑌰𑍍𑌙𑍍𑌗𑌹 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃। 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌃? 𑌯𑌪𑌦𑌦𑌾𑌧 𑌰𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌸𑌃, 𑌯𑌪𑌦𑍋𑌧𑌰𑌃 ॥௨॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌜𑌗𑌤𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍 । 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌭𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿𑌪𑌾𑌠𑍇 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌭𑌯𑌦𑌧𑌵𑌹𑌂𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌭𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌜𑍍𑌜𑌗𑌾𑌃, 𑌭𑌤𑍍𑌯𑌦𑌶𑌨𑍇 𑌶𑌸𑌾𑌃 ॥ ௩ ॥ 𑌤𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇, 𑌉𑌪𑌨𑍀𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌦𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃, 𑌬𑌹𑌵𑌃, 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌵𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌦𑌵𑍈𑌣𑍈 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌵𑍇𑌦𑍀𑌵𑌦𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ ௪ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌤𑌰𑌦𑌹𑍍𑌕𑌾 𑌇𑌵 𑌤𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌸𑌾𑌹𑍍𑌯𑌮𑍍, 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑌕𑌂, 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌃 । 𑌸𑌾𑌹𑍍𑌯𑌕𑍇𑌨𑍈𑌵𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑌂, 𑌨𑌤𑌾𑌕𑌾𑌦𑌿𑌨; 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌤𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿, 𑌹𑍇𑌤𑌾𑌃- 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦 𑌨𑌿𑌜𑌸𑍍𑌵𑌰𑌪𑌵𑌾𑌭𑌹𑍇𑌨𑍈𑌵𑌪𑌯𑌣𑍁𑌕𑌾𑌦𑍀 ॥ ௫ ॥ 𑌨𑌤𑌾𑌇𑌤𑌿॥ 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌣𑍍𑌡𑌿𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾,

𑌵𑍈𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃, 𑌇𑌹 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂
𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 । 𑌕𑍁𑌤𑌃? 𑌪𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌰𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌲𑍋
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௬ ॥ 𑌭𑌵𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌯, 𑌨𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾
𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌵, 𑌹𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨 ! 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌮𑌿𑌵 𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌵𑌯𑌂 ॥ ௭ ॥
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃— 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌹𑍋 ! 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌥𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌃 ।
𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌮, 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍂𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 । 𑌦𑍇𑌵𑌾
𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌥𑌾𑌨𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍, 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍌𑌭𑌗𑌂
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍, 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 ॥ ௮ ॥ 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑌾 𑌇𑌵 𑌸𑌕𑌰𑍁𑌣𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃— 𑌯𑌰𑍍𑌹𑍀𑌤𑌿 ॥
𑌯𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌯𑌦𑌾 𑌹𑍇 𑌅𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌾𑌕𑍍𑌷! । 𑌭𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇 𑌨 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑍇
𑌷𑌷𑍍𑌠𑍀 । 𑌭𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌅𑌪𑌸𑌸𑌾𑌰 𑌅𑌪𑌹𑌾𑌯 𑌜𑌗𑌾𑌮 । 𑌕𑍁𑌰𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌪𑍁𑌰𑌂, 𑌮𑌧𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌥𑍁𑌰𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌦𑌾, 𑌰𑌵𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌅𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌿𑌵
𑌯𑌥𑌾; 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑌵 𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌬𑍍𑌦𑌕𑍋𑌟𑌿𑌵𑌦𑍍𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௯ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌏𑌵𑌂
𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 । 𑌉𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌵𑌾𑌚𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍, 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾, 𑌸𑌾𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕
𑌨𑍇𑌨 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 ॥ ௰ ॥ 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌃— 𑌮𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥
𑌸𑍍𑌵𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌬𑌲𑍈𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌵𑍈𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂 ॥ ௧௧ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌋𑌤𑍁𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌭𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌪𑌦𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌃,
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 𑌲𑌤𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃 𑌲𑌤𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍈𑌰𑍁𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿
𑌭𑌿𑌃 𑌵𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌯𑍇 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌕𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌶𑍋𑌭𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌾
𑌨𑌂 𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂, 𑌉𑌪𑌵𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂, 𑌆𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌨𑌂 ॥
௧௨ ॥ 𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂, 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂, 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿
𑌕𑍌𑌤𑍁𑌕𑍇𑌨 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌵𑍇𑌨 𑌤𑍋𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌂
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾𑌃, 𑌜𑌪𑌪𑍍𑌰𑌭𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌕𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌤𑌾𑌕𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌪𑌤𑌾𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌅𑌗𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑌃 𑌆𑌤𑌪𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 ॥ ௧௩ ॥ 𑌸𑌂𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥
𑌸𑌂𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌰𑌜𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑌿, 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂, 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌃
𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌃, 𑌰𑌥𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌇𑌤𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌃, 𑌆𑌪𑌣𑌕𑌾𑌃 𑌪𑌣𑍍𑌯𑌵𑍀𑌥𑌯𑌃, 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌰𑌾𑌣𑌿
𑌅𑌙𑍍𑌗𑌣𑌾𑌨𑌿, 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 ॥ ௧௪ ॥ ௧௫ ॥ 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕
𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂, 𑌆𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌜𑍍𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ ௧௬ ॥
𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌷𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌷𑌵𑍇𑌗𑌾𑌦𑍍𑌧𑌸𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌉𑌜𑍍𑌝𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌯𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇
𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌮𑌗𑌤𑌾𑌃 ॥ ௧௭ ॥ 𑌵𑌾𑌰𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌾𑌰𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍁𑌰
𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌸𑌸𑍁𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌪𑌾𑌣𑌿𑌭𑌿𑌃, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮
𑌘𑍋𑌷𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌃 ॥ ௧௮ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌜𑍍𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌮𑍇𑌕𑌂
𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 । 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍇𑌨, 𑌆𑌗𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌸𑌂 𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌮𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 ॥ ௧௯ ॥

ருஸதிகி ॥ ருஸக்தா ம்பமெனிமஹ்யாதாநி யாநி கவொயாநி மெதவநஃமெந
ஷ ஶ்ரீயபரிஸரஜ்ஞா:, வாஶ்மவ்யா: நதநக்யோ வெஶ்யா:, நடா: நவஶ்ஸா
ஸிநயநவதஶ்ஶா:, தாஷாஃய நஶ்ஸாமெஶண நுத்யஜெஞா நதகா:, ஏம்யவஞா
ஏாயகா: ‘‘ஸஶிதா: வளஶாணிகா: வெ்ராக்தா ஊஏயா வம்ஶஶம்ஸகா: । வந்நந
ஸ்வஊஶவ்ஜ்ஞா: வ்ருக்ஷாவஸஃயமஶாக்தப:’’ ॥ ௨௦ ॥ ஏாபஞீகி ॥ சஜ்ஹூதாநி
வெதி வகாரஸ்ய வந்நமெஶ்த்வநய: । தெ ஸவெ் ஏாயந்தி வெதி ॥௨௧॥ யஶா
விஶகி ॥ யஶாவிஶி மெயஸ்ஹ யமெயாக்தமெஜஸ்தயா ஸஊாஏஶ்ய ஸஊாஏஊம்
கநுகவா, ஸவெஷாம், ஊநம் குஃயெ । கநுதவாநிதநயநூ: ॥ ௨௧ ॥ தஃாஹ—
வ்ரஹ்வதி ॥ வ்ஹ்வகவா ஶிஶஸா நதி:, சஹிவாஃநம் வாஶா நதி:, குஶ்வாஸ்ய
சஹப்ம ஃகவா, குஶ்வாமெகஶ்ய: ஶ்வாகாநவ்யஹிவ்யாவ்ய । குவம்பாஊஜிதநயநு:॥
வமெவஶஹீஷஃாமெநஶ்ஷ ஊநக்ஷ்நுதவாநிதநயநு: ॥௨௨॥ ஷ்வயஜிகி॥ குஶீஹீநு:
கமெநுஶ்த்ஷ வஞிஹிஶ்த்ஷ ॥௨௩॥ ஶாஜெகி॥ தஸ்ய ஶம்க்ஷணெந ஊஹாநஸ்வொ
யாவஸாஜ்ஞா: । யச யஸ்நாத்நிதநம் ஸஃா சவநதம் நிஶீக்ஷஊணாநாஊவிஃநமெஶா
மெநவ தநவநுந்தி । சத: குஶஶஹா:, கஶம்ஹஞிதம்? ஶ்ரிய: மெஶாஹாயா:
யாஊ ஸ்ஹாநஊம்ஏம் யஸ்ய தம் ॥௨௪॥௨௫॥ தஷெவாஹிநயெநாஹ—ஶ்ரியஜதி ॥
ஶ்ரியோ லக்ஷ்ம்யா:,யஸ்ய உர: வக்ஷ: நிவாஸ:யஸ்ய ஊவம் ஸவநவ்ராணிநாம்
ஃநுஶாம் ஸளஜ்யநஊநுதவாநாய வாநவாத்நம், யஸ்ய பாஹவொ ஜொகவா
வாஊாநாம் நிவாஸ:, வாஶம் ஹஶிம் ஏாயந்தீதி வாஶஏா: ஹக்தா:, தெஷாம்
யஸ்ய வஃாம்பஜம் நிவாஸ:, தந்நிஶீக்ஷஊணாநாம் ஃநுஶ ஜதி வஞிவெநணா
நவ: ॥௨௭॥ ஷிமெதகி ॥ ஷிமெத: குதவதநவ்யஜமெந: உவக்ஷ்யமொஊம்பித:
சகநஶ்த்ஷ உஶவொ நக்ஷதநவஸஹிதஶ்த்ஷாஃந:, வாவ: ஐம்ஃநயநஶ்த்ஷ, மெவஃநு
தம் விஃநுதெஜஶ்த்ஷ, மெதாரகா:, ஹதநுஸ்யொவஊநம், நக்ஷதநாணி வஷ்வ
வநுஷ்ட:, வம்ஃந: வஶிஹநுஊகநுதஊம்பாகாஶயொஷ்டாஊரவநுஜநயொ: வாவ:
வநஊாஊாயா: விஃநுதெஜ: விஶம்ஏவாஸஸ:, சவஞிமெதாவஊம் । டஃி வந
ஸ்யொவஶிவஞிபநுபிம்பம் உஹபதஷ்டம்உள ஸவநுதொ நக்ஷதநாணாம்
ஊமெயவ ஜிஷிதம், வாவஷ்வயம் ஷ்ஶம் விஃநுதெஜொ யஃி ஹவதி, தஹி ஸ
வநொ யஶா ஹாதி, தயா, ஹஶிப்யஹாவிதநயநு: ॥௨௮॥ ஷ்வஏநுஹவ்வெஶ
ஊஹ—வ்விஷஜதி ॥ ஷெவகீவ்ஊவவாஸ்வத்ஷ, வவம்ஃஜதி ஊதநுஸளம்ஃயெநா
ஃாஶவிமெஶஷஜ்ஞாவநாயநுஊக்தம் । சஷாஃஶாவி வஸஷெவஸ்ய ஹாயநா:;
ஊதநுதஶ்யக்வாணக்ஷ்யதா வணவ ॥௨௯॥ கயெகி ॥ சநத்நஊம் யஸ்நாஃநத்தஊம்।
ஸவெநாத்தஊஜிதநயநு: । ஸஹஸ்ராணி வ ஷொபமெஶதி, வகாஶாஃஷொதத்தஶ
ஶதாயிகாநீதிஜெஜ்ஞயம் ॥௩௧॥ வதநுஜதி॥ வெ்ராஷ்யெ ஷெஶாஜமெர உஷிகவா
குஶாஊஞாஷெவ விமொகந ஸம்ஜாதொ ஊநவி ஊஹொஸ்வொ யாஸாஜ்ஞா: ।
குஸநாஃாஶயாவ்ஜ குஸநாஷெஹொமெநாதஸ்ய:, குஶயொஜ்ஜ்ஊகரணம், தஸ்வா
ஃவி குதநா உதஸ்ய: கநுஷ்ணநாதநா குதந: ஷம்ஶ்லெஷ சஜ்ஜ்ஊகரணவநுவ

யாநபி தாநஸஹஜ இத்யர்த்த: | ப்ரஸித்தாநி யோவநாநி ஜ்ஞாநாநி வ
யாஸாஞ்சா:| ஈவரம்ரெவ வீக்ஷணார்த்தீப்ஸிதயோவநா: ஈவநதரோவகார்த்தீப்ஸி
தாநநா: ஸாகம் வ்ரூதெசிதி, ஹாஸ்யக்ரீடாவஜூநாதிநியரோ ஈவி தாஹ்ய
உத்தஸ்ஸாரித்யர்த்த: | யர்தவ்ரதா ஹவோத்தஸ்ஸாரிதி வா வ்ரதாநிவ யாஜ்ஞ
வக்ஷ்யநோக்தாநி “க்ரீடாம் ஶரீர ஸம்ஸ்காரம் ஸமாஜோத்ஸவதர்ஶநம்! ஹாஸ்யம்
வரக்ருஹெ யாநம் த்யஜேத் ப்ரோஷிதபர்த்ருகா” இதி ॥ ௩௨ ॥ தமிதி ॥
ஜ்ஞாநம் வதிம் ஜர்ஶநாத்ப்ரவ்ருத்தம் ஜ்ஞாதநா பாரீப்யா ஈஹஹர்ஷரூபெ வரி
ரேஹிரெ | ததோ த்ருஷ்டிபி:, தத்ஸ்வீவராகதம், ஜ்ஞாதரெஜ: வாரைர்:
வாத்ராநாஹ்ருஹ்ய தத்கம்ரோமிம்கயந்த இவ, ஸ்பரோமிம்மிதவத்ய இத்யர்த்த:|
தத்ர ஹேதா:, த்ராரஹஸாவா: ஜம்ஸிராஜிவ்ராயா: தயாவ தாஸாம் நேத்ர
பொமிநராஜவ்யம்பாராஷ்வ: வீக்ஷ்வாமெல்லவஸ்யாஜ் ஜ்ஞாஸ்ர வர்ஷஜ்ஸாஸ்ராவ,
ஈதணவ மெயபராஹாந்யாவிஜ்ஞிதாநாம் ஹே ஹ்ருஜாவபர! ஶௌநக! விதரம்
ஶ்ருணுதி ॥ ௩௩ ॥ யதீதி ॥ வாஶ்வரகதஸ்ஸீவஸ்ஸ:, தத்ராவி ரஹோ கத:
ஹகாஹெ வதரதெஸ்ஸ | வஷெவஷெ வ்ரதிக்ஷணம், நவம் நவமேவ, ஈத்ர
கெஈரதிகந்யாய:, காவிரஶெதேதி, வஜாவஞுஜவஸாவாவி ஶ்ரீ: நஜஹாதி॥
௩௪॥ உக்தம் ஶ்ரீக்ருஷ்ணவரிதம் ஸம்க்ஷீவ்யாஹ ஜீஹ்யாம்—ஹவதிதி ॥ க்ஷீதெ
ஹராராய ஜநபெஷாஹெ; வாவாதிஶயெந கெவஜம் ஹாஹாராயொதநா
திர்த்யர்த்த: | ஈக்ஷ்ணஹிணீஹி: க்ருக்வா வரிவ்ருத்தம் ஸவரத: வ்ரஸ்ருதம் தெஜ:
வ்ரஹாவொ யெஷாம்| வரிவ்ருஜதெஜஸாதிதிவா | ஸ்வஸந: வாயாவெரணாஹ
நாம் ஈநெர்யாந்யஸம்வஷெரண ஈநவம் வியாய தியொஜாஹெந யயொவஶா
த்ருதி தஜ்வ ॥௩௫॥ ஸஇதி॥ ஸ்த்ரீரத்நகஸ்டிஸ்ஸ உத்தரஸ்த்ரீகடம்பஸ்ஸ: ॥௩௬॥ நநெவ
வம் ஸ்த்ரீஸம்காதிஹி: ஸம்ஸாரவ்ரதீதெ: கஜம் ஜகவாநவதீணர இத்யாஶ்யதெ?
தத்ராஹ ஜீஹ்யாம்—உஜாஶெதி ॥ யாஸாஶாஜாஶோஜம்ஸீரொ யொ ஹாவொZஹி
வ்ராய: தஸ்ய விஶாநஸ்ஸாஹவக:, ஈஶயொ வஜுர: ஸாஜூரொஹாஸ: வ்ரீயா
வயொகஸ்ஸ, தாஹ்யாம் நிஹத: ஈஶநர: ஶஹாஜெவொZஹி ஸதூஹ்ய ஜஜயா
வாவம் விநாகஈஜஹாஜ் ஹவம் வ்ரஹாவா:ஸ்த்ரிய இதெ்யதாவத்விவக்ஷிதம் | யத்வா,
ஜகவதோ ஶோஹிநிரஸ்வெண ஶஹெஶொZஹி ஶோஹித ஹவ,ஹதாஶ்வா:
த்ருஸ்வீவாஸா ஹவேதி; தத்யோக்தம், தா: காஹரெகெ: கவரெட: விஹ்ரரெஜ:
யஸ்யெம்த்ரியம் விதயிதாம் கெஷாஹயிதாம் ந ஶக்தா: ॥ ௩௭ ॥ ஶந்யதஇதி ॥ தம்
க்ருஷ்ணம் ஈபம் வ்ராக்ருதோ லோக: ஜ்ஞாதவத்யெந ஸவாத்ருஶ்யெந ஸம்கிநம்
ஶநாஜம் ஶந்யதெ, வ்யாவ்ருணாநம் வ்யாவ்ருயராணம் ஈதொZயஶபாரய: ஈதத்ஸ்வ
ஜ்ஜூ: ॥௩௮॥ ஈத இத்யபெக்ஷாயாமெஶ்வரக்ஷணரஹ—ஹதஜிதி॥ ஶரம
ஸ்யம் ஶரஶநம் ஹெஶ்வரம் நாஶெதிதெவ | கிஞ்ச? வ்ரக்ருதிஸ்ஸொZவி

தஸ்யா: ப்ராணை: ஸர்வதோ(அ)வரோதிபி:, ஸதா ந யாஜ்யத இதி யத், யதா ஶூத்ரஸ்ய ஶூத்ராதிபிராத்மாஶ்ரயாவி, ப்ராஹ்மணஸ்ய யாஜ்யதே தத்வத் । ஶைபஶ்யாத்யபோஹ்யா வா । ஶூத்ரஸ்யைவ ஸத்தாபகாஶாதிபிரப்யயா ப்ராஹ்மண யாஜ்யத இத்யேவம் வா । அஸதாத்மா தேஹ: தத்ரைவ ஸ்வப்ராணை: ததா ஶ்ரயா ப்ராஹ்மணஸ்தஹாவாயிஜீவோ யதா யாஜ்யதே, ஸவம் ப்ரக்ருதிஸ்தோபவி தத்ராணைநாம் யாஜ்யத இதி யதி தத்ஶநீஶஸ்யேதி ॥௩௧॥ தத்வஸ்த்வோபவி தஸ்ய தத்வம் ந ஜாநந்தீத்யாஹ — தத்தி ॥ தம் ஶைவணம் ஶூத்ரஸ்ய, ரஹ: ஸகாஶே அநர்ஹ்யம் அநர்ஹஸ்யம் ச ஜேநிரே, ஹதஸ்ய ப்ராணவித: ப்ராணாயத்தா ஶிஹிதாநஜாநந்த்ய இத்யர்த்த:। ஸம்ஸாரம் க்ஷேத்ரஜ்ஞம் ஶரணம் அஹம் வ்யத்தய:, யதா ஸ்வாயீநம் ஸ்வயமேவ யோகிநம் ஶந்யதே தத்வதி । யத்வா, யதா தாஸாம் ஶதய: கஸ்ய நா: தாஸ்யா । ததா ஶிஹிதாநீஸ்வரம் ஶைவணாதி ரூபம் ஜேநிர இத்யர்த்த: ॥

இதி ஸாவாயப்ரதீபிகாயாம் ஸகாதஶாத்யாயவ்யாக்யா.

பாரோக்ஷ்யம் யத்வஸம்ராஜ்யேஷணீயம்பாதி விஸ்தாரத் ।
ஸ்வாதஶே தா தஸ்யைவாய வர்க்ஷீஜ்ஞவர்ண்யதே ॥

“வர்க்ஷீதோபய ராஜஷேஜஜத்ர கதவியாபநம் । ஸம்ஸ்வாம் ச பாம்பா பாத்ராணாம் வக்ஷ்ய க்ருஷ்ணகயோதய” இதி ப்ரதிஜ்ஞாய பாம்பா பாத்ராணாம் ராஜ்யஸ்திராவோத்வாத ரூபவஸம்ம: ஸவத்ஶாயத்யாய ஶோரஹ்ய நிரூபித:; இதாநீஶைவோத்வாதிகஶாத்ராநாபாதவரூபகம் வர்த்தி ஶாநக:— அஶ்வத்தாமேத்யாதி ॥ உபஸ்ஸ்ஷேந விஸ்ஸ்ஷேந । தஸ்ய ஜஹேத்யாதிநா ப்ரதிஹீத்ருத்ரோணாவ்யய: ॥ தயேதி ॥ ஸ: வர்க்ஷீத் வேத்ய தேஹத்யக்ஷா, நியநம் விநாஶஸ்ய ॥௨॥ ததிதி ॥ ப்ராயஸே நக்ஷா ஜ்ஞாவபாதீத்யாஹ, மதிதாம் யதி ஶந்யஸே கநாத்ரஹேண, தஹிப்ரபிஹீ தி, பஸ்ய ஜ்ஞாநஶாஸ்ர இதி ஶ்ரவணேஸ்ஸாயாம் காரணம் ॥௩॥ நிஸ்ஸஹஸ்யா விராஜ்ஞ: ஸ்ரீக்ருஷ்ணாநுரூஹாத்தாத்ருஸ்த்ரம் ஸஜநீதி வக்த்ருஸ்ய ஸ்ரீ க்ருஷ்ணஸ்க்யாஶோக த்ரிஹி:— அபீவஸதிதி ॥ விதுபஸ் அபீவஸஸ் பாஷாராய ॥௪॥ ஸம்வஸ இதி ॥ க்ருதவ: தஶாவாஜிதா யோகாஶ் ॥ ௫ ॥ திதிதி ॥ ஸாரஸ்யஹ்யா: ஸாராணாம் ஸ்வஹணீயா:, தே ஸம்வதாதய:, காஶ: விஷயா: ராஜ்ஞ: ஶோதம் ப்ரதிம் அபிஜஹ்ரு: க்ருதவந்த: கிம்? ந க்ருத வந்த இத்யர்த்த: । அதரஹேதவ: ஶோகாத்ர வர்த ஶநோ யஸ்யேதி । க்ஷாயி

[illegible]

[illegible]

निगूढो यत्र राष्ट्रस्य विरोधोऽत्र क्रियोदये ।

उत्कर्षवत्त्राभिषेकेण वक्तुं राज्ञा प्रसादयन् ॥

इदानीं पञ्चश्लोकैः कविनिग्रहादीनि कार्याणि कथयिष्यन्, विरोधाभासेन यत्र राष्ट्रपस्थानं; तदेतज्जातिनामकं, ततः पाश्चात्यस्थानञ्च निरूपयति त्रिशिरस्याद्यैः — विरोधेति ॥ श्लोकः गतिं श्रीहरिं, तया श्लोकगत्या, सर्वार्थं विविक्तं ज्ञातार्थिष्ठं सकलं येन ॥ १ ॥ तदेवाह — यावत इति ॥ यावतः कार्ययोगज्ञानादिविषयान् प्रश्नान् प्रयोगं कृतवान् कौशलस्य चैत्रेयस्य । पातः पश्चात्प्रताप प्रश्नायज्ञानसौत्रेण गोविन्द जातैकसक्तः कृतार्थस्तु तेभ्यः प्रश्नेभ्यः । चैत्रे पोक्तार्थप्रश्नप्रतिपन्नेभ्य इत्यर्थः । उपरागे, ततः परं न विज्ञानसितवान् ॥ २ ॥ तदिति ॥ सञ्चतः सञ्जयः । शार्ङ्गतः कृपः । पृथा कुन्ती ॥ ३ ॥ गान्धारीति ॥ कृपी द्रोणभार्या, जायः ज्ञातिभार्याः, कन्याश्चाश्वत्थः ॥ ४ ॥ पत्यर्जुनेति ॥ प्राणश्च इवेति कर्तव्यनिर्णयादिदोषतः प्राणे पसन्ने सति, तन्नः कराज्याद्यपि निश्चेष्टा भवन्ति । पार्श्वस्थितिनामिश्रूपे तयोर्तिष्ठन्ति तत्र ॥ ५ ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍌, 𑌸𑍌𑌬𑌲𑍀𑌂 𑌗𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌰𑍀𑌂, 𑌨𑌾𑌵𑌶𑍍𑌯𑌕𑍍 ॥௧௨॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿॥ 𑌹𑍇
𑌮𑌾𑌰𑌿𑌷𑍇! 𑌮𑌾𑌰𑌿𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧, 𑌸𑌂𑌜𑌯! ॥௧௩॥ 𑌶𑌂𑌖𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧
𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌵𑍇𑌕𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 । 𑌅𑌕𑍃𑌤𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞 𑌊𑌢𑌤𑍌 ॥௧௪॥ 𑌪𑌾𑌂𑌚𑌜𑌨𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ।
𑌶𑌂𑌖𑌂 𑌕𑌵𑌰𑌾𑌯𑌂, 𑌪𑌾𑌂𑌚𑌜𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌂𑌚𑌜𑌨𑍍𑌯𑌃, 𑌹𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌸𑌹 ॥௧௫॥ 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤
𑌵𑌿𑌜𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑍌 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌜𑌯𑌂, 𑌤𑍌 𑌚 𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌪𑍇𑌶𑌲𑍍𑌯
𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌃 ॥௧௬॥ 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌪𑌦𑍋 𑌦𑍍𑌰𑍌𑌪𑌦𑍇𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌪𑌦𑍋 𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌰
𑌹𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯, 𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌜𑌯𑌃, 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌹, 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌪𑌦𑌨𑌾
𑌬𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾, 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌂 𑌅𑌨𑌃, 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌯𑍇𑌯𑍁𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥௧௭॥ 𑌅𑌜𑌾𑌤𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁
𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍋𑌃 𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌰𑍀𑌯𑍁𑌤𑌾𑌸𑍍𑌯, 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌂 ॥௧௮।
𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑌂𑌪𑌿𑌤𑌾𑌪𑌂 𑌶𑍋𑌚𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂, 𑌅𑌥
𑌨𑌾𑌰𑌦 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌜𑌗𑌾𑌦, । 𑌪𑌤𑌦𑌿𑌹𑍈𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌰𑌂 𑌅𑌤𑌿𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌕𑌕𑍇𑌷𑍁
𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌏𑌪𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌏𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥௧௯॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌾
𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑍋𑌕𑌵𑍇𑌗𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯𑌵𑍁𑌯𑌪𑌿𑌵𑌾𑌹 𑌰𑌾𑌜𑌾, 𑌨 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌦𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌃
“𑌶𑍋𑌕𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤 । 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌦𑍇𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿
𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌂 𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍” 𑌇𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍇𑌃 । 𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌮𑌿 ॥௨௰॥
𑌅𑌂𑌬𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌪𑌾𑌰𑌶𑍋𑌕𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑍇 ॥௨௧॥ 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌧𑌾𑌰 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍
𑌅𑌏𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌧𑌾𑌰𑌃, 𑌨𑌾𑌵𑌿𑌕 𑌇𑌵 𑌪𑌾𑌰𑌦𑌶𑌿𑌨𑌃, 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 ॥
௨௨॥ 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌵𑍇𑌵 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌶𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌅𑌭𑌿𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌪𑌤𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿, 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌏
𑌜𑌾𑌵𑍍𑌯𑍋𑌗𑍇𑌭𑍍𑌯𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿—𑌏𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌨 𑌏𑌶𑍍𑌚𑌃,𑌏𑌶𑍋𑌚𑌃 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂𑌤𑌾
𑌨𑍇𑌵, 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌯𑍀𑌨𑌜𑍍𑌞𑌗𑌕𑍍, 𑌸 𑌪𑌰𑌵 𑌹𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌵॥
௨௩॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌇𑌤𑌿॥ 𑌗𑌾𑌵𑍋 𑌬𑌲𑍀𑌵𑌰𑌦𑌾𑌃,𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌯𑌾𑌂,𑌦𑍀𑌵𑌯𑍁𑌤𑌾𑌂𑌤𑍍𑌪𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌬𑌲𑍀𑌵𑌰𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌨𑌸𑌿 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂, 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍋 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌯𑌥𑌾 ॥௨௪॥ 𑌵𑌾𑌗𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌰𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌤𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌕𑌤𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑌕𑌵𑍇𑌦𑌲
𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯𑌾𑌂, 𑌨𑌾𑌏𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃𑌪𑍍𑌰𑌦𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌏𑌲𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌶𑌾𑌃
𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌲𑌿𑌭𑍈𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌯𑍁𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌪𑌾𑌰
𑌤𑌂𑌤𑍍𑌯𑌏𑌕𑍍𑌤𑌾, 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌹𑌾𑌗𑌯𑍋𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑍋 𑌪𑌸𑍍𑌤𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾
𑌸𑌾𑌯𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌰𑌾𑌯𑍀𑌨𑌕𑌾𑌨𑌶𑍋𑌕𑌃 𑌕𑌾𑌯𑍁 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 ॥௨௫॥ 𑌲𑍋𑌕𑌤
𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌯𑍁𑌏𑌣𑍇 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌇𑌹𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌤𑍍
𑌪𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌜𑌨𑌂, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂, 𑌦𑍇𑌹𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣, 𑌨𑌵𑍇
𑌤𑌿, 𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌪𑌾𑌵𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂, 𑌗𑍁𑌦𑍍𑌧𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌅𑌨𑌿𑌵𑍁𑌵𑌨𑍀𑌯𑌕𑍇𑌨
𑌵𑌾, 𑌉𑌭𑌯𑌂𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂𑌶𑌤𑌃 ॥௨௬॥ 𑌸𑌵𑍁𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌵𑍁𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇𑌷𑍁
𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌨 𑌶𑍋𑌚𑍍𑌯𑌾𑌃, 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌦𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹 𑌪𑌰𑌵 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂
𑌶𑍋𑌕𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 । 𑌸𑌾𑌜𑌾𑌤𑍍𑌨𑌏𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌯𑍁𑌃 । 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌾𑌕𑌏𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌕𑌥𑌂 𑌪

தெ-ுரந்ரிதி, ஸ்ருதநஃ ஊநவொ வெஞ்ரூவ்யம் வ்யாகரணதாந்த்ரஜ ॥௪௭॥ தத்ர
ஸவெஹதஃ, தெஷாம் ப்ரவ்ருத்திரித்யத ஆஹ— கயதீதி॥ காலெ
குணக்ஷோபகஃ, ஸ்வஜநநிதம், குணாஃ உபாதாநம், தத்யீநஃ வாஞு
மளகிகொஜயம் ஜகஃ, தஸ்மிந்நெநாஶமாம்ஶு ॥௪௮॥ கயதீதி॥ ஸவ-ுஜ்ஞஃ
ஸஜகுஸ்ஹிதஃ யயா ஸூந்யம் ஊஷ-ுஷாஸம் ந பஶ்யதி தத்ஸம்ஸ்வரேண வி
ஷிதாவ்ருத்திஶ்ச ஸவ-ுதஸ்ஸ்வரூபமேவெத்யாஹ—ஸத்த்வாநி பஶ்யதீதி, ஸவ
பூதாநி த்ருணாதீநி, தத்ர தெஷு ஹத்த்வாதிஷ்வபி ॥௪௯॥ ஶம்பூதீதி ॥ ஶம்புரிதி
ஷவா ஜீவஸ்ஸவெ-ுரூஷி ஸவ-ுஸ்ய ஜீவஸ்ய ஜீவநம் ஜீவிகா ஷதெவெவ ஸ
வ-ுதொ ஶ்ருத்யா ரூஸ்ஸஞ்ஞொக்தம் மோஹநிவ்ருத்த்யர்த்தம் மெ அதஸ்யாவஸ்த
ஸ்வரூபம், தஜீவம் ஸஹஸ்ஸஸஹஸ்ராதிரூபவஜ்ஜகத் ஸ்வரூபஃ ஶமவாநேவ ந ததஃ
வ்யதிரிக்தம் ஷக ஷவ ந தத நாநா । நநு ! ஸஜாதீயவிஜாதீயபேத
ப்ருத்யெக ஸதத ஷதத்த்ராஹ, ஶ்ருதநாம் ஹொக்தர்ணாம் ஶ்ருதா ஸ்வரூபம்
ஸதொ நஸஜாதீயபேதஃ ॥௫௦॥ ஸம்தர இதி ॥ ஸஜ்ஜ்வொநஜ்ஜரஸ்ய ஸஜ்ஜவ-ுஹி
ஹெ-ுரக்தப்ஹொக்ருரூவஶ்ச ஹாதி, ஸதொ ந விஜாதீயபேதொவி நவேகஃ,
கயஞ்யா ப்ர தீயதெ ? தத்ராஹ, மாயயா பஹுரூயா ஹாஜதஜம் பஶ்யதி॥
௫௧॥ ஸ்வஸாவாக்ஷெ ந ஸம்ஸ்ரொ மஹாமாயாவீ அாரகாயாஜித்யாஹ—காய
ரூவ இதி॥ ஸஸ்யாம் வ்யயிவ்யாம், ஸஹாவாய நாஶாய, தஹி-ு ஶ்ரீ க்ருஷ்ண
த்ராஷீத்யதெவ்வாஶ்ஶாம் மா க்ருயா இத்யாஹ, ஸத்ர ஷெவாநாம் கத-ுவ்யம்
காய-ுஞெந நிஷ்ஹாஜிதம் கெவலம், ஸவெஶேஷம் ப்ர தீக்ஷதெ யதூரகாலக்ஷ்ய
ஜீதி ஹ்ருதிஷ்டம் । ததொ நிஜம் யாமயாஸ்யதி, ததொ யஶபமவி ஶச்சதத்ய
யஃ । தச்ச ஸ-ுஶதமஷி விதூரவதஸள நாவண-ுயக ॥௫௨॥ ௫௩॥ ததெவ
ஶொகாவஶாநம் நிவாய-ு ஜிஜ்ஞாஸமாநாய ததெஷயயா வ்ருத்தம் கயயதி—
தாவதித்யாதிபிஃ-ுஶஹிஃ—ஷக்ஷீண இதி॥ ஹிமவதொ ஷக்ஷீணரூஶெ, யாமெவ
ப்ரவிஶா ஸ்வய-ுரூநீ ஶம்ஶா ஶ்ருதாநம் யத்ர ஸத்யயா வ்யாஸ ॥ ௫௪ ॥ ஸத்வா
நாஜிதி॥ க்ஜியம் நாநாவ்ருய ஸ்ஸ்த்ஹிஃ ஷெராதொஹிஃ ப்ரவாமெஹஃ ஸத்வா
நாஜ்ரஷீணாம் ஷ்ரீ தயெ ஸத ஷவ தத்தீயம் ஜநாஸ்ஸத்ஷொராதொ வஷ்ஞி,
தத்ர தெந க்ருத ஜஷ-ாம்ஶயொமஶாஹ ஹ்நாகெதத்யாதிவதாஹிஃ தத்ர ஹ்நா
நம் ஷொமஃ ॥௫௫॥ ஸ்ஹக்ஷ இதி ॥ ஸ்ஹக்ஷணஞ நியமா உக்தாஃ, ஹக்ஷணஶா
நெ ஸவாம் ஸ்வீகாராதிஸ்ஹக்ஷணஃ உபஶாஞஃ ஶ்ருதா யஸ்யா விகதா பாத்ரா
ஷ்யெஷணா யஶாதிதி யமா உக்தாஃ, ஜிதாஸநா ஶ்ருஸநப்ராணாயாமெப்த்யா
ஹாரா உக்தாஃ ௫௬॥ ஹரிஹாவநயெதி ॥ ஹரிஹாவநயெதி யாரணொக்தா,
ஶ்வஸாஃ ரஜஸ்ஸவதமொரூவாஃ மமா யஷெஸ்யதி ஶமதொயந்த்யாநமூக்தம், ஸமாயி
மாஹ விஜ்ஞாநெத்யாதி அாஹ்யாம், ஶ்ருதாநம் மநஃ ஸஹம்காராஸ்வதாக ஶ்சமஷெ
ஹாசியொஜ்ய விஜ்ஞாநாத்தநி பஞ்சள ஸம்யொஜ்ய ஷகீக்ருத்ய தம் விஜ்ஞாநா

விக்ரயிணீதி ॥ தாதம் ஜநகம் ॥ ௫ ॥ மிதத்ரூணீதி ॥ சதுர்விம்ஶதி சதுர்விம்ஶ
ஸாஹஸ்ரீ, த்ருஷ்டா ந்ருணாம் ப்ராஹ்மணாதீநாம் ப்ராஹ்மணாதிகம். ஸந
விகல்பம் ஸமர்பணம் ஸம்பூர்ணம் ஸாஷ்டாங்கம் நமஸ்க்ருத்ய ஸாயிகல்பம் ஸம்பூர்ணத்ருஷ்டா
நாஜம் வீரம், ந்ருபஃ யாயிஷ்யாஃ ॥ ௬ ॥ எ ॥ மதா இதி ॥ வேதிவிதகேடு, த
ஸ்மாஸேதோநயா தீத்ருஹம் ந வேத்தி ॥ அ ॥ ஸவீதி ॥ ஸவி கிம் ? யதா ஸூத
நஃ ஸ்ரீ ப்ரபாவாய நம, ஸுதம் ஸநாஷ்ட்ய நாதவிக்ரஹம், உஸஸ்ய ஷாஸ்த்ரீதி, ஸ
காலஃ வ்ராதஃ கிம்? ॥ ௯ ॥ ஸ்வாகம் ஸமர்பணாயாம் ஹேதவஃ ஸ்ரீக்ருஷ்ண
ஷஃ ஸதஸ்மிபொமம் விநா ஸமிஷம் ந ஸ்யாதி த்யாமயெநாஹ—யஸ்மாதிதி ॥
யஸ்மாத்ரீக்ருஷ்ணஸேதோஃ வணதவ்ராவஸிஷ்டாதஜநஃ ஸுஷ்டிகஸிஷ்யதி,
வொகஸ்வ யஜ்ஞ ஸாவணம் ஏவாத்யஸ்யாநாக்ரஹாஸ் ॥ ௧௦ ॥ வஸேதி ॥ ஸதா
மாதஸ்ஹிதம் நஃ ஸ்வாகம் ஸூரம்ஸதஃ உத்வாதாது ॥ ௧௧ ॥ தைஹிகாநா
ஹ—உளவ்ருக்ஷீதி ॥ உளவ்ருதயோ வாஃ ஹ்ருதி வெவயஃ கம்வஸ்
ஹ்ருதயே வதந்தே; வணதே ஹ்ருதயம் ஸூராதஸணிஹிதம் விஹ்ரியந்தாஸ்யந்தி ॥
௧௨ ॥ ஹௌநாஹ வாஸேஷ்ஹிஃ—மிவேதி ॥ மிவா கேராக்ஷீ, ஸூதித்ய
ஹிவேளதி உத்த்யஸ்ய பராஹிவம் கேராமதி। ஸநயாநநா ஸுதம் வெந
வஹம்தீ, ஸுத! ஹே வீர! ஹிவஸ்ய, வாரயேஃ ஸ்வா ரோதிதி, ஸ்வீரவஸ
நிஸ்ஸம் ॥ ௧௩ ॥ மஸ்தா இதி ॥ மவாதயோ ஸம் ஸ்வம் ஸவந்தி, ஸுவரோம
தராஹாத்யாஃ வ்ருக்ஷணம் ஸவந்தி, வாஹாநஸ்வாது ॥ ௧௪ ॥ க்ருத்யாதஏத
இதி ॥ ஸ்வம் ஸவொதோ க்ருத்யாதஏதஃ க்ருத்யாஸஏவகஃ, உஸ்ஏகோ
வஏகஃ, வ்ராத்யாஏகஃ தஸ்வதிவகேஷாவஏகஃ, காகோ வா ஸஹ்வா
தைநஃ ஸத்ஸதமதோஃ, விஸ்வம் மஏந்யம் ஸதஹிஷதஃ ॥ ௧௫ ॥ யஏரா
இதி ॥ யஏராஃ யஏவாஃ திமஃ உரியபஃ வரிவேஷா ஸுரம் ப்ரோக
ரவ்ருணதி, திவ்யாநாஹ நிவராதாதிஸாஸு அஹ்யம் ; நிவராதோ நிரஹ்ர
வஜ்ர வாதஃ ஷ்ஸநயிதவோ ஹத்ர மஜிதாநிதைஷ்ஸஹ ॥ ௧௬ ॥ வாயஸிதி ॥
தஃ விஸ்ருஜது ஸஸ்யக் ஸுகம் ॥ ௧௭ ॥ ஸஏபதிதி ॥ க்ரஹணாம் ஹதம் ய
ஸம் ஹஏதாநி ராத்ராநஉராஃ தேஷாம் மணேஸ்ஸஸம்ஸமேவ்யாதி
ரேஃ வ்ராண்ஹிஸஹிதைஃ, ரோதவீத்யாவாவ்ருயிவ்யா, ஜ்வரிதே வ்ரதீ
வ்ரத உவவஸேத் ॥ ௧௮ ॥ வநநஹுள ஹநாஹநத்ய உத்யாதிஸாயேஹிஃ
நத்ய இதி ॥ வ்ராணிநாம் ஹநாம்வி வ ॥ ௧௯ ॥ நேதி ॥ நஹ்யம் தீதி ஸதகதர
யராஷம் । நவ்ருஸ்வம் தீத்யயுஃ ॥ ௨௦ ॥ தைவதாநீதி ॥ தைவதாநி
வ்ருதிமாஃ ॥ ௨௧ ॥ ஹ்ருஷமிய இதி ॥ ஸவம் தஃவம் வணதைஃ க்ருக்வா நவித்ய
தே, ஸமேந்த்ருஷ வாராஷேஷ ஸ்ரீவஜ்ரம் ஸமாதிமோஹா யேஷாம்
கைஃ, ஹயவதஃ வஸேஃ ॥ ௨௨ ॥ ஸநந்யேதி ॥ ஹீநாஹஏரித்யஹம் ஹந்ய.

[illegible]

𑌇𑌤𑌿 [illegible] 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

[illegible]

𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌃, 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃, 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌂 [illegible] ॥ 𑌶𑍋𑌕𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌨𑌾 𑌵𑌦𑌨𑌂 𑌚 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃 [illegible]

प्रवृद्धः स्थापितः, [illegible] कृष्णा द्रौपदी, भ्राता च ॥७॥ यदि
ति ॥ इति विषये, [illegible] ॥ [illegible]
[illegible] कृता सभा च [illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible] राजसूये, बलिं [illegible]
[illegible] ॥८॥ [illegible], [illegible]
ति ॥ नृपशिरस्सु [illegible] जरासन्धं भवानर्जुनो भीमः, [illegible]
[illegible], [illegible] विना, राजसूय[illegible]
[illegible], [illegible] यस्य सः, [illegible]
[illegible] राजानः, [illegible]
[illegible], [illegible], [illegible]
[illegible] ॥९॥ [illegible] इति ॥ [illegible]
[illegible], [illegible], [illegible]
कृष्टं, तेषां [illegible] नाडीनां [illegible], [illegible]
[illegible], [illegible] । [illegible] राज
सूय[illegible] हरिर्देवो [illegible]
[illegible], तेन [illegible]
[illegible], [illegible] इत्यर्थः । [illegible]
[illegible] श्रीकृष्णस्य, [illegible]
[illegible], [illegible]
[illegible], [illegible], [illegible]
[illegible] ॥१०॥ य इति ॥ शिष्याणामयुतस्य [illegible], [illegible]
दुर्वाससो महर्षेः हेतोः [illegible] रक्षितं [illegible], शापलक्षणं
[illegible], [illegible], किं कृ
त्वा? शाकदलावशिष्टं, [illegible] उपयुज्य [illegible],
[illegible], [illegible]
[illegible], [illegible] कथा; [illegible] दुर्वाससो [illegible]
[illegible] कृतं, तेन [illegible], [illegible]
[illegible], [illegible]
[illegible], [illegible] शिष्या
[illegible]; [illegible] न [illegible]
[illegible] । [illegible] दुर्वाससि
[illegible], [illegible] कृत्वा [illegible]

[illegible]

ரிதி ॥ வக்ஷாஙு: வஹுவாவஶேஷிதா:, தத்ர ஹேதுர்விருத்தாவேத்யாதிநா
வாங்மணிஶ்ஶஷ்யிஶ்ஜாநதாஜிவ, கநேயாநயாஜாநதாஜிவ,ஷ்லவித்யவர்த்ரஹாதய
வஹ்ருதீந்து கஷாவ்யஜாநதாஜிவ வராகாக்ஷிஹிநிருத்தாம் கவஶேஷிதா
உதயநேநோத்தம் ॥ உங ॥ ஹேதுக்ஷகூராஹ த்ரிஷி:—வ்ராயேணேதி ॥
ஸாவயந்தி வாஷயந்தி ॥உச॥ ஜஙளகஸாதிதி ॥ ஜஙளகஸாம் ஶஷ்யாதீநாம் ஶயோ
ஶஹாஙு: ஷுவ்யா: கணீயஸ: ஸஷ்டிகூதாஙு யதா கஷந்திஹக்ஷயந்தி ॥உரு॥ வவ
ரிதி ॥ ஹவிஹாராது ஹர்வோ ஹாரஹஷ்டிதாது ஸம்ஹ்ரு தவ,நு ॥உகூ॥ கதஶ வரம்
வத்ரும் நஶஷ்ணோதீதி ஸஷ்வயஙாஹ—ஷேஶகாஜேதி॥ ஷேஶகாஜோஷிதாயஙு
டீத்தாதி ஶநஃவீஷோவலஶநகராணி ஜொவிநதஸ்ய வவநாமி ஷூரதோ ஶஶ
வித்தம் ஹாரதி குத்தஷூந்தி॥உஎ॥ வவஜிதி ஸஷ்டிதோக்தி:—வவஜிதி ॥ ஷ்யஶேந
ஷேஹேந விஙுவதோஶஜநஸ்ய ஶதிஸ்லாஙுஹவதஸ்ரணஜநிதாநதாதி
ஶயேந ஶாஙிரஸபர்த்தா, விஶோவிஶோகா விரக்தா வாஸீக ॥உஅ॥ ஶதிவேவ
ஶ்யஹஜஶாஹ—வாஸர்ஷேவேதி ॥ வாஸர்ஷேவாம்வஷ்ய நாய்யாநேந வஸி
ஷ்யம்ஹிதம் ஸம்வயிகூதம், ரம்ஹோ வேஜோ யஸ்யா:, தபா ஹக்த்யா, நிஶ்யி
தா: உநூஷ்டிதா:, கஶேஷா: கஷாயா: காஶோஷயோ யஸ்யாஷ்லா । யிஷணா
ஷர்ஜியூஸ்ய ஸ:,ஜ்ஞாநம் வர்நாயஸ்யஶஶிதயர்த்தரேணாநுப:॥உகூ॥ ஶீதஜிதி॥
காஜேந கஶுஹி: தஶஸா ஹோஶாஹிநிவேஶேந வ ரஜம், க்ஷயதம் ஸக ॥
ஙா௦॥ ஜ்ஞாநஜஶாஹ—விஶோக ஐதி ॥ வதஷேவ ஶோகஹேதுஹாவேந
உவவாஷயதி, ஶோகஸ்யாவி ஹேதர்:—ஷேஷதஹுஶ: தஸ்ய ஷேஹ: தஸ்ய
ஸிம்ஶம் தஸ்ய ஶூணா: தேஷாஶவித்யா, ததஷ்ச ஷஹஸம்வத்த்யா ஷஹாஹ
ரிதி ஜ்ஞாநேந ஶீநா வக்யதிரவித்யா யஸ்மிநு, தஸ்ஙேஶூர்ணம் ஹவதி, ந
தர் ஸர்ஷார்ஷிவஷயயோஜிவ கவித்யாஶேஷம், தஷாஸஙேஶூர்ண்யா
நூணகாயூஷிம்ஶநாஶ:, கஷிம்ஶகவாத்வாஸம்ஹவ:, ஸஶீஹோஶாய ஹவதி;
வர்ந: வர்நஜிதி, ஸம்ஹவ: ஷுஷ்யஶர்ரம் தஷ்ருஹித:, ததஷ்ச தஷிஶேஷ
ஷாஸாவாக ஸாஹிஙோ ஷேஷ்தஜக்ஷண: ஸம்ஶயோ ஹுஶோ யஸ்ய ஸ:,
விஶோகோ ஜாதஜதி ॥ ஙக ॥ நிஶ்யேதி ॥ ஹஶவதோ ஶாஶூஶஜக்ஷ்ய, யஷர்
கர்ஜஸ்ய ஸாஷ்லாம் நாஶம் ஶுர்த்வா, நாரஷோத்தம் வாநர்ஷஹத்ய, ஷுஶிவயாய
ஷுஶூஶாஶூய, நிஹ்யதாத்தாநிஶ்சஜிதஃ.। நியஜிதாஙு:கரண ஐதய்யர்:॥ஙஉ॥
வ்யேதி॥ தாம் உர்விஹஜேயாம், வக்ஷ்யதி வகாஷஶே 'ஸளஷாஶிந்யா யயா
காஶே யாஙயா ஹிக்வாஹ ஶம்ஷஜர । ஶதிநர் ஜக்ஷ்யதே ஶஷேதயூஷயா க்யஷ
ஷ்ய ஷேவஷேதே'' ஸிதி, வகாஙுஹக்த்யா கவ்யஹிவஜித ஹக்த்யா, ஸம்ஸ்யதே
ரர்வாராஶ ஜீவநூர்த்தா ஷஹஜவ, ஷேஹம் ஜஹாவிதிவா॥ஙங॥ தஷேவஶர்த்தஶவி
யாஷவேஹ்யா ஹஶவஷ்டா வைஜக்ஷண்யஶஷேர்ஷா தஷ்லாஶ்யம் வஷதோ ஶநுஶதீநு
வ்ரதி வைஜக்ஷண்யம் ஷுஷயதி ஆஹ்யாம்—யயேதி॥ யபா யாஷ: ரஷ்டிவயா
தஷ்லா, ஹர்வோ ஹாரம், கம்டகேந கம்டகஜிவ, கம்டகோஷரணஸாய நீஹஷ்டிதம்

கலுட கஙிவாஹாரசு யாதவகநூஹுஅூஹாரகநூஸ்யேதி அயகேவீஸ்வரஸ்ய ஸம
ஹாயபுக்வேந ஸகேவ ॥௩௪॥ ஸ்ரீ க்ருஷ்ணஅமெதெபுவிபுஸேஷணஹ—யஷெதி॥
தாநூவி யயாயதெ ஜஹாதி வ, தஷாஹ—யயா நடிா நிஜாஅவெண
ஷ்ரூத ஸவ ரஅவாஷராணி யதெ சுஷஙூதெவ, தயா யெந கஹைபரெண
கூஷவிதஃ தஷவி கமஹைபாரம் ஜஹௌ, சுதஷுயாவித்யயபுஃ ॥௩௫॥ யாயிஷ்டு
ரஸ்ய ஸ்வபுரொஹணவ ஸாமாய கூமிவ வெஸஹ—யஷெதி॥ ஸ்வநா
ஜஹௌ ஸ்வயதநொரெவ வெகூணாரொஹாத்தஷா யஷஹஸ்யஸிஷைவாஹ
நீதி ஜாஷ்வஸ்வஸ்ருஹம் வஷம், சுவ திபாஙவெதஸாம் சுஜ்ஞாநாவிஷுவித்தா
நாம் விவெகிநாம் கா, ந வ ஹாஸித்ருூக்கம் । சுநவதபுதெத்தி வஅவபுகேவாம்
ஸெந வ்யவிஷஸ்ய ஷ்வந ரஅவெணாநாவ்யத்திரக்கா ॥௩௬॥ யாயிஷ்டுர
ஐதி॥ க்ருஷ்நிகநஸி வ தஸ்ய கமெஃ வஸிஸவபுணம் வஸாரணம் வியொகூ,
கயம்ஹஅதம்? யொஹாஷ்யகபுவகூம் யஷ்நி ஜிம்ஹம் கஊடிஷ்யம் வயபுயாசு
தஷாவிதம் வஸிபாநகேகரொசு ॥௩௭॥ ஷ்வராவிதி॥ க்ருஷ்ணஃ ஷ்வஸ்ய ஹாஹெணஃ
ஸாஸகம் ஷ்வநாத்யஷஸஷ்யஸம் நியதம் நியகேவஷம் தொயம் ஸவபுதஃஷ்யூதம்
ஸகாதெஹாஷகஹேவ நீவீவஸியாநவிஸெஷொ யஸ்யாஹஸ்யாஃ, ஹஅஜைஃ வதி
கெநாஹிஷிக்குவாநு ॥௩௮॥ கயாராயாதிகி॥ வஜூம் சுநிராஙஸ்ய வாத்ரும்,
வஜாவதெஷ்யஷும் நிரஅவஷ்ய, க்யகெவத்யயபுஃ । சுவிபசு க்ருஷ்ணஷ்யாரொவ
யாகஸ. ஶரஸ்வஸ்யெபுஃ ॥௩௯॥ விஸ்யஜெஷ்வதி॥ ஸம்ஹிஷாநயஸெஷாணி
பாஙநாநி உவாபயொ யெந ॥௪௦॥ தஷெவஷஶபுபதி ஆஹ்யாம்—வாவஜிதி॥
வாவஜித்யாவநஷணம், ஸவெபுதி யாணிகநஸி வ வியாவிதவாநித்யயபுஃ ।
தஷ்த நஃ வாணெ, வாணாயீநவ்யத்திகாத்தம் வாணஜிதரெ, ஐதாரஸ்நு
சுவாநெ சுவாநெநாகஷபுணாசு, சுவாநவ்யாவார உத்ஸஹுஃ, தத்ஸஹிதம்
சுவாநம் ஜ்யத்யௌ, தஷயிஷாநஷெவதாயாம் சுநெநெவ வாஹாஈநாகேவி தத்த
தக்புஸாஹித்யா ஜெக்ஷ்பம், தம் ஜ்யத்யாம், வஷ்கெவ வஷ்ஹஅதாநாகைக்ய
ஷெஹ, ஷெஹ்வெஷ்வ ஜ்யத்யாநபாக்நஐதி விஹாவிதவாநித்யயபுஃ। சுஜொ
ஹவீநிதியஈ ஹாஹஷாஜ்ஜிரஅவம் ॥௪௧॥ திகுவிகி। திகெவ ஹணதயெ
தஷ்த திகுவிகைவிஷ்யாயாம், ஸவபும் ஸவபுரொவஹெதாகவிஷ்யாம், க்ருஷ்நி
ஜீவெ । சுஜொஹவீநிதிவக்குவெஷ்ய சுஜாஹவீநிதஷ்யாஷபும் । ஸவம் திகுவாநிஹி
ஷ்ஹ்யக்ஸெமாயிதா க்ருஷ்ணம் பஹூணி சுவ்யயெ கூஅடிஷ்யெ, நதா தஸ்யா
ந்யத்ய மப ஐத்யயபுஃ ॥௪௨॥ தஷெவகோதவதிவத்திஜீக்கா ஸாஹ்யவிஷ்ய
கஹ ஆஹ்யாம்—ஹீரவாஹா ஐதி॥ பஙவாகூ கநீ ॥௪௩॥ சுநவெகூகாண
ஐதி ॥ சுநவெகூகாணஃ சுநாஜாநிஷா வ்யதீகூாகேகாவபுநு । சுகூணாயிக்ய
கஷபும் । க்ருஶாம் நிஶம், கஹாத்தஹிஃ விஷாரயத்தாஷாநிஹிஃ, ஹதவஅவபும்
வஅவபும் வ்யவிஷாம் ॥௪௪॥ ஹ்யதீதி॥ யதஃயாம் நிஶம் ஹதஃ, வாநநபு
வதெபுத ஸம்ஸாரெ ந வ்யவதபுதெ ॥௪௫॥ கூரிநெதி॥ சுஜைபு நித்ரும்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

तथापि किंतु ब्रूहि, अहो! नृपोत्तम, हरिश्चरित्रं वचः श्रिये
तदेतत्कथयामि, हरिश्चरित्रं यस्मिन्, तत्कथाप्रवर्तितप्रयुक्तः ॥
तथापि तस्य पृथेव जीवनमित्याह—शेषस्येति ॥ शेषस्य स्वयमस्य,
नक्तं रात्रौ, यद्यपि श्रुताः तस्मिन्प्रयाति त्रिवा सहस्र, यद्यपि, तत्प्रयत्न
स्वरूपैः, श्रीयते ॥१०॥ तथा तत्त्वनिग्रहाय संग्रहाह—यथेति ॥ यथा
निजपक्षपतितेषु स्वसेनया पालिते देशे, स्वयं प्रविष्टं शत्रुप्राय
तथा, तां स्वमतिप्रियां पातुं क्षितिपप्रियां च स्वीकृत्य यान्ते
सन्तानसंपत्तेः निश्चित्य ततः शासनं धर्मनिग्रहाय श्रुतये,
संपादयन्तः यान्ते प्रभवः । पारायणे यान्ते शान्तिधाम्नः ॥१४॥
१५॥ हरेरिति ॥ हरिश्चरित्रं पठित्वा पश्चात् दक्षिणोत्तरतश्चन्द्र
मसादि पवित्राणि शरीरस्वयंतः इलावृतं, ततः उत्तरतो रम्यकं
हिरण्मयं च दक्षिणतो हरिवर्षं किं पारावाह तानि विजित्य ।
किंपुरुषेत्युक्त्वा भारतवर्षं । अथ प्रश्नोत्तराणि
पठितुं सत्यम् ॥१६॥ तदेति ॥ प्रियतमं यः श्रुतानि शृण्वन्
तेषां दिशामिति तृतीयेनान्वयः ॥ १७ ॥ १८ ॥ किञ्च—सारयेति ॥
स्निग्धेषु बान्धवेषु बान्धवेषु विष्णोर्यामि सारयात्मानि स्वरूपा
णि तानि शृण्वन्, तथा विष्णोर्जगत्प्रियाणां प्रणतिं च शृण्वन्
नृपतिः परिक्षितः विष्णोश्चरणारविन्दे भक्तिं करोति स्म; सारया
त्मनि निवेशयति—सारयं नियन्तृत्वं पारिषदं सहायतिकं,
सेवनं वित्तानुवृत्तिः वीरासनं रात्रौ पद्महस्तस्य तिष्ठतो
जागरणं, सेवनं पादप्रक्षालनकाराणं, स्तवनं चतुर्भुजादि
च तेषां सेवनं च प्रापनं ॥ १७ ॥ तस्येति ॥ पञ्चेषां
प्रवृत्तिनिवृत्तेरनस्य नातिदूरे शीघ्रं देव ॥१८॥ यथेति ॥ यथेह
पृथुप्रभवः, विद्यायां हतभागं, भागं गौरप्रभवां पृथ्वीं, विनष्टां
न्यायपत्यां ॥१९॥ कश्चिदिति॥ ते श्रुतयो देहस्य, यद्यपि बहिरात्म
यो न भक्ष्यते, तथापि सत्यस्य श्रुतिः पीडा यस्यास्तां, स्वात्म
भक्षये, केन यतो विद्यायापि, अतः लम्बोदरः ह्रायतात् देवत्वं
हतात् शुचेन, किंतेन तत् कारणानि विकल्पयन्, पृथ्वी—दक्षिणे
बन्धुजित्यादि वहनिः । दक्षिणे स्थितं बन्धुं देशान्तरपतिनं
वत्सं ॥२०॥ पाटेति त्रिभिः पादैः नृपनं शत्रुं, अत एव एव
पाता, शौ शौं पृषदैः यशःशत्रुभिः कीर्तिताराजन्यरित
जयं देवकृत्राणं, पांसुरेतनु शत्रुविशेषणस्वातः । शंत्राद्रि
रेपापञ्चपञ्चादशभिर्नवरात्रेन स्वसारैः हताः यज्ञहाराः
येषां, स्वयं यज्ञादकारणात् ॥२१॥ रक्षणे इति ॥ हे उपेन्द्र
पृथ्वि! हत्वा हिरण्याक्षं रक्षणाः स्थितः, पितृहिरण्यकशिपोराणाद्बाणान्,

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤 𑌏𑌵𑍈𑌵 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌚 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃
𑌵𑌾𑌚𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍, 𑌸𑍇𑌵𑌕𑌾𑌨𑍍 ॥௨௨॥ 𑌕𑍃𑌤𑍀𑌤𑌿॥ 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌨𑍋𑌽𑌵𑌶𑍍𑌯𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍,
𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿
𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌯𑌨𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌜𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌵𑌾 ॥ ௨௩ ॥
𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿॥ 𑌹𑍇 𑌅𑌮𑍍𑌬! 𑌮𑌾𑌤𑌃! 𑌲𑌲𑌿𑌤𑍇! 𑌤𑍇 𑌤𑌵 𑌯𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌶𑌰𑍀𑌰𑌃, 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾
𑌅𑌵𑌤𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁, 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂, 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌤𑍀
𑌶𑍋𑌭𑌾𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌯𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 । 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇
𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌵𑍈𑌭𑌵𑌸𑌿𑌤𑌂, 𑌯𑍈𑌃 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌨𑍀𑌦𑍃𑌶𑍍
𑌯𑌾𑌦𑌿𑌃 ।௨௪॥ 𑌜𑌨𑌨𑍀𑌤𑌿॥ 𑌹𑍇 𑌅𑌮𑍍𑌬! 𑌤𑍇 𑌤𑌵 𑌸𑍌𑌭𑌗𑌂 𑌸𑍌𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂, 𑌕𑌾𑌯𑍇𑌨
𑌵𑌾 𑌹𑍃𑌤𑌂 ॥௨௫॥ 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵, 𑌤𑌥𑌾𑌹 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹
𑌯𑍇𑌨 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌨𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௨௬॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌨 𑌵𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿, 𑌤𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑍇𑌨
𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌶𑍋𑌭𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌷𑌾𑌡𑍍𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌃, 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌯𑌥𑌾𑌭𑌾𑌷𑌣𑌂,
𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌕𑌂, 𑌦𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌸𑌹𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃, 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑌂𑌯𑌮𑌨𑌂, 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌿𑌷𑍁 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌹𑌸𑍍𑌤𑌤𑌾, 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑌃 𑌅𑌲𑌂𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃,
𑌆𑌰𑍍𑌜𑌵𑌂 𑌅𑌵𑌕𑍍𑌰𑌤𑌾, 𑌶𑌮𑍋 𑌮𑌨𑍋𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚𑌲𑍍𑌯𑌂, 𑌦𑌮𑌃 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚
𑌲𑍍𑌯𑌂, 𑌤𑌪𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃, 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌃, 𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌪𑌰𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧
𑌸𑌹𑌨𑌂, 𑌉𑌪𑌰𑌤𑌿𑌃 𑌭𑍋𑌗 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌵𑍌𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌯𑌂, 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌃॥௨௭॥

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂, 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌂, 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍃
𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌶𑍌𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌃, 𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌃, 𑌬𑌲𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃
𑌅𑌤𑍀𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌪𑌰𑌾𑌧𑍀𑌨𑌤𑌾, 𑌕𑍌𑌶𑌲𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑍁
𑌪𑌾𑌟𑌵𑌂, 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍌𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯𑌂, 𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑌤𑌾, 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌦𑌵𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤
𑌕𑌾𑌠𑌿𑌨𑍍𑌯𑌂 ॥௨௮॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌲𑍍𑌭𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌲𑍍𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌃, 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌯𑍋
𑌵𑌿𑌨𑌯𑌃, 𑌶𑍀𑌲𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃, 𑌸𑌹 𑌓𑌜𑌾 𑌬𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾
𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌟𑌵𑌾𑌨𑌿, 𑌭𑌗𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍋𑌗𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌗𑌾𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌸𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍
𑌯𑌂 𑌅𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑌤𑌾, 𑌆𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾, 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌶𑌃, 𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌅𑌨𑌹𑌂
𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌗𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥௨௯॥ 𑌏𑌤𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌤𑍇 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍,
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌹
𑌜𑌾𑌃 । 𑌨 𑌵𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 ॥௩௦॥ 𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑍇𑌨 𑌗𑍁𑌣𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣,
𑌗𑍁𑌣𑌾𑌶𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌾 𑌪𑌾𑌵𑌹𑍇𑌤𑍁𑌨𑌾 ॥ ௩௧ ॥ ௩௨ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌰𑌹𑍇
𑌦𑍁𑌃𑌸𑌹 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿—𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑌇𑌤𑌿॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃
𑌅𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑌾𑌤𑌃, 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌬𑌹𑍁𑌤𑌿𑌥𑌂 𑌬𑌹𑍁
𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍 𑌸𑌚𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮, 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾

𑌵𑌿 𑌸𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌲𑌾𑌵𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌤𑍀 𑌭𑌜𑌤𑍇 ॥ ௩௩ ॥
𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌦𑍈𑌃 𑌕𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌜𑌃 𑌅𑌬𑍍𑌜𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌕𑍇𑌤𑌾
𑌶𑍍𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌃, 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾: 𑌅𑌬𑍍𑌜𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍𑌰𑍇𑌖𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑌙𑍍𑌗𑌂
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾, 𑌅𑌹𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌮𑍁𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯
𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌅𑌰𑍋𑌚𑌂 𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌵𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿, 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍂-
𑌤𑍇𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌶𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌿, 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂, 𑌗𑌰𑍍𑌵𑌂
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌂, 𑌸𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥௩௪॥ 𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌯𑍋 𑌵𑍈
𑌆𑌸𑍁𑌰𑍇 𑌵𑌂𑌶𑍇 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂, 𑌅𑌕𑍍𑌷𑍌𑌹𑌿𑌣𑍀𑌶𑌤𑌰𑍂𑌪𑌂
𑌅𑌤𑌿𑌭𑌾𑌰𑌂 𑌭𑌾𑌰𑌮𑌪𑌨𑍀𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍, 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌚 𑌊𑌨𑌪𑌦𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌦𑍁𑌃𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍌-
𑌰𑍁𑌷𑍇𑌣 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌪𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌂
𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌭𑍇𑌦𑍈𑌃, 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍇𑌤𑍌 𑌶𑌤𑍃𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌃 ।
𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌅𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௩௫॥ 𑌕𑍇𑌤𑌿॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯
𑌵𑌿𑌰𑌹𑌂 𑌕𑌾 𑌵𑌾 𑌸𑌹𑍇𑌤, 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌵𑌲𑍍𑌗𑍁 𑌜𑌲𑍍𑌪𑌶𑍍𑌚
𑌤𑍈𑌃 𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂, 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌵𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍𑌯𑌂
𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌯𑌃 𑌅𑌹𑌰𑌤𑍍 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌟𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾
𑌅𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌮𑌮 𑌰𑍋𑌮𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥௩௬॥ 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥
𑌕𑌥𑌯𑌤𑍋𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌾𑌹𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑍇 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌕𑌲𑌿𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌭𑌾𑌜𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌾𑌡𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 ॥ ௧ ॥ ௨ ॥ 𑌗𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌦𑍁𑌘𑌾𑌂
𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌦𑍋𑌗𑍍𑌧𑍍𑌰𑍀𑌂, 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌶𑌾𑌂, 𑌯𑌵𑌸𑌂 𑌤𑍃𑌣𑌂, 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌵
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍇𑌵 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌭𑌾𑌗𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌶𑌾𑌂 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌭𑌾𑌗𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌸𑌾
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌞𑍍𑌛𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌂 ॥ ௩ ॥ 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑌸𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌃
𑌪𑌰𑌿𑌕𑌰𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌸𑌜𑍍𑌜𑍀𑌕𑍃𑌤𑌕𑌾𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑌃 ॥ ௪ ॥ 𑌕 𑌇𑌤𑌿 ॥
𑌹𑌂𑌸𑌿 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌯𑌸𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌭𑍀𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌨𑌟 𑌇𑌵 𑌵𑍇𑌷𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣,
𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌸𑌿, 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌤𑍁 𑌅𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌃 ॥ ௫ ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌶𑍋𑌚𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍
𑌨𑌿𑌰𑌪𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑍍, 𑌰𑌹𑌸𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑌸𑌿 𑌶𑍋𑌚𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧𑍋𑌽𑌸𑌿,
𑌅𑌤𑍋 𑌵𑌧𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥ ௬ ॥ 𑌵𑍃𑌷𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹— 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵
𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂? 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌵𑍃𑌷𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌨𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌖𑍇𑌦𑌯𑌨𑍍
𑌵𑌰𑍍𑌤𑌸𑍇 ॥ ௭ ॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍋𑌰𑍍𑌦𑌣𑍍𑌡𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌤𑍇 𑌤𑌵
𑌶𑍁𑌚𑌃 𑌅𑌶𑍍𑌰𑍂𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌅𑌶𑍍𑌰𑍂𑌣𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇

.தா²ர்த²ம் த³ர்ஶிதம் ॥௯॥ அத²ஶோக்தே, புநரபி ஶோகம் ப்ரத்யாஹ—
ஹேதி ॥ ஸர்வதே³வதா! அநாதோ²ஶோகம் அநுவர்ஷ, வ்யதா²
குலயாதா², ஶோகம் ப்ரத்யாஹ—அம்ப³! தாத! ஶாஶ்வதி மயி ஜீவதி ஸதி தே
ஶுசைவ, குதோ தாதோ ரோதீ³: ॥ ௧௦ ॥ ஹிதாய து³ஷ்டேநைவம் ஹநிஷ்யாமி, ந
தவாபகாராயேத்யாஹ ஆஹ்யாம்—யஷோதி ॥ ஹே ஸாத்⁴வி! ஸது³ரா: யா:
காஶ்சித³வீத்யயு:; அஸாயாஹிஸ்ஸ்யதே வீர்யதே, ஹதோ ஹாஹ்யம், க³தி:
பாஶோக: ॥௧௦॥௧௧॥ புநரபி ஶோகம் வ்யாஷம் ப்ரத்யாஹ—க இதி ॥
க: அஸ்யஶ்வ ஜிதோ⁴ஷ, க்ஷாத்ரஶா: க்ஷத்ரியா ஊர்ஜிதா: ॥௧௨॥ ஸ்வஹீதி ॥
போஹஶ்ரேஷ்ட², ஸ்தத்³ஸ்ய பாஷ்டேந பௌரஷ்யம் க்ருதவந்தம் கீர்த்திம்
ஆருஷ்யதீதி, தயா தஸ்யாஹிவஷ ॥ ௧௩ ॥ தஷாவ்யாநே க்ருதே, கயம்
ஸம் ஸ்யாஜித்ய ஸ்வஹ—ஜநஜதி ॥ யஸ்தாவஷநாமஸி ஜநே, அபம் ஊர்த்⁴வம்
யாஜ்ஞு, ஸவதி, தஸ்ய ஸவாஸ்தஸ்ய ஸ்த தஸ்ஸகாஶாத் ஸ்வத்ராபி ஸபம்
ஸவதி, தஸ்ஸாயநாம ஸஸம் ஹவேதி, அதஸ்ய ஊம்டீயஸ்யேது இதி
தா ஶங்கிஸ்த்யாஹ அநாமஸ்வதி, ஸ்வஸ்ஸ்யஷபராயகது ॥௧௪॥ ஸ்வஹேதுதி॥
தஸ்ய அத்ரஸ்ய தே³வஸ்யாபி, ஸாஜம் ஸ்வஹதுரஸ்பி ஸ்வஹஸிஷ்யாமி, ஸாம்க³
ஜித்யநே ஸ்தத: உத்³தா⁴ய ஸ்வஹஸிஷ்யாமீதி ஜஶிதம் ॥௧௫॥ நந்வேகஸ்ய
நிக்³ரஹே அந்யஸ்யாநுக்³ரஹே தவ கிம் ப்ரயோஜநமித்யாஶங்க்ய ராஜ்ஞ
இத்யாதி³நாஹ—ஶாஸத இதி ॥ அந்யாந் அபதி³ஷ்டாந், ஶாஸத: ஊம்பயத:
ஸ்ததுராநாஸபம், யஸ்தாத் அவ: பாம்ப³வேபாநாம் வ: யாக்ஷாவிதவேவ ॥௧௬॥
பேஷாஜிதி ॥ வபஞ்ச யத: பாராஷாத்ராணிநாம் க்ஷௌஶ்ஹேதவே ஹவேயா:
॥௧௭॥ பாராஷேதி ॥ தம் பாராஷம் ந விஜாநீஷ:, யத: வாதி³நாம் வாக்ய
ஹேஷே: விரோஹிதா:, வாக்யஹேதாநேவாஹ—விகல்பம் ஹேஷம் வஸதே
ஸ்வத்³ராஷயந்தி, யே யோகி³ந: தே ஸ்வதா⁴நவோத்⁴ந: ப்ரஹாம் ஸாவப்ர
ஜாஹா:, தஷாக்தம் “ஸ்வதே³வஹ்யாத்³நோ பம்யாராதே³வ ஶிவாராத்⁴ந:”
இதி। யத்³வா, பேவிகவேவ்: காதவேகு:, ப்ராக்ருதநாஸ்திக: அஸம் ஹிதே
வஷந்தி ந தாவதே³வதாதீநாம் ப்ரஹாக்ஷம் கருாயநக்ஷாத், ந ச கருண:,
தஸ்யா ஸ்வாயநக்ஷாஷவேதநக்ஷாத், அத: ஸ்வபவேவ ப்ரஹா: ந வா கஶ்சிதி³தி ॥
௧௮॥ தே³வதி³தி ॥ அந்யே து தே³வஜ்ஞா: தே³வா க்³ரஹாதி³ராஸ்வாம் தே³வ
தாம், அபரே து ஜீவாம்ஸகா: ஸ்வகர்ம,அபரே லோகாயதிகா: ஸ்வஹாவம்,
கேசித் வைஶ்வரேஷு கேசித் ஈதி ஊர்த்⁴வஹக்ஷம் ஜஶிதம், நிஶ்சய இதி
ஸிஜாந்தம் அப்ரதக்யாஜ்ஞேநா ஹோவராத், அநிதேஶ்யாத் வசநாஹோவ
ராத் ॥ ௧௯ ॥ தத்ரேதி ॥ பரமேஶ்வராத்ஸ்வம் ஜவதீதி விஶ்ரம்வியாய,
ஸ்வபாஷ்யா ॥ ௨௦ ॥ ஸராஹிதேநேதி ॥ விவேக: க³தபோஹ:, ப்ரத்யவஷ
ப்ரத்யாஷத,ஜ்ஞாதவாநித்யது:। அநிபுராஸிதஜிவப்ராவது வாதாக்ஷம்ஜாந

ஊபி ந ஸம்பத்யதே இத்யர்தம் ஈப்ஸிதம் யத்ரும் ப்ரவிஷ்டி, கபிதோ யதோர்ஜஸ॥
௨௩॥ ஸம்பதநே கோபோஷ ஜத்யக்ருதஹ—யதிதி॥ ஷ்டாநம் நாஸாஞ், யதா,
ஸஜ்ஞாநாத்வப்யக்யநம் ஸம்பவதீத்யாஹ தேவஸ்ய ஞாயாயா: ஶதி: வ்யப்யாதாக
லக்ஷணா வ்ருத்தி:॥௨௨॥ வேதஸஜதி॥ ஸம்ப்ருதாநாம் வேதஸோ வவஸ்து கதோ
வராஸா ஜ்ஞயா ந பவதீதி நிரூப:, யதோர்ஜஸாவிதி ஜ்ஞாத்வா தஸ்ய
வாதாநாவாதேந வ்யவஸ்தாஞாஹ தவ ஜதி ஆஹ்யாம்॥௨௩॥ கயஜேதி॥
கயஜவாதே: தவ த்ரய: வாதா: த்ரிஶிரம்ஶேஹர்ஷ்ரா: ராக்ஷா: ஷயோ
பவர்: ஜதாநீம் கபௌ ஹே யஜ! தே தவ வாதஸ்யாஸ்யரம்ஸ:, தத்ரா
பி ஸத்யவோஸி, யதஸ்தத்யாஜவாநாதாநம் நிவர்தயேஸ, கயம்விஶாஸ
யேஸ, யதா, வர்ணஷ்ணாம் ஸாயயேதக்வி வாதநூதேந ஸம்வஸ்ர்த:
கஶிஸமிபோசயஜர்:, ஶ்ருஹீதாஸ்ஷ்டி தத்ரூபம் ஷ்டித:, க்ருதயாஶேவ்ர
யஶம் ஸாவம்ணர்யதாஷாஜர்: தே தாயாஜவி வதாணரம் வாதாநாம்
ஜயே ஸ்யேந தவ: ஸம்ஶேந ஶரவா ஜதந ஜயா கநரதேந ஸத்யம்
த்ரூபம் வதாயரம்ஶோ ஹீபதே, ஆவரோ கவஜம், கபௌ வதாயரம்
ஶோவஶிஷ்யதே வோஜவ்யதே நஶேதிதி॥௨௪॥ தஜதி॥ ந்யாஸிதக் கநிந்யா
ந்ய ஆரோணாவதாஸிதக், உராஜரவோ யஸ்யா: ॥௨௫॥ ஸ்ரீவத்ஸேதி॥ க்ரு
தம் கௌதாகம் ஜம்ஶஜம் யஸ்யா: கஸ்ரு-ணி கயதி ஜாவத்ஸ்ராகவா
தேந ஜக்ஷா ஸதீ॥௨௬॥ கஷ்ஹண்யா ஜதி॥ ஶம்ப்ரா ஹோக்யந்தி ஜாதிதி
ஶோவதி॥௨௭॥ நிஶாதகதிதி॥ நிஶாதம் நிஶிதம் வஜ்ரம், கயஜஸ்ய ஹேதா
யர்: கஶி: தம் ஹதாஸிதக்ஷ்யர்: । கஷிவேத்ய ஜ்ஞாத்வா ॥௨௮॥ தஜதி॥ ஶரா
ண்ய: ஶரணாஹர்:, ஶோகார்த: ஸத்ருதீதர்ஹர்:॥௨௯॥ நேதி॥ ஶஶாகேஶோ
ஜஜ்ஞநஸ்ஸ்ய யஶோயரா யே வபம் தேஷாம் தாநு ப்ர திவஜாம்ஜஸியேந
தஸ்ய தே கிம்விக்ஷயம்வ கேநாவ்யம்ஶேந ந வதிஷ்யம் யஷ்டாகவஜய
ஷ்ய பம்யா: ॥௩௦॥ தஜேவாஹ—காதிதி॥ ராஜஜேஹோஷ வதஜாநம்
காம்ஜநாஸவர்ஜ:, ப்ரவ்யக்த: ஜநாயரம்தேளஜர்த்யம், ஜம்ஹ: ஶ்யஜத்ராஶ:
ஜேஷ்டா கவக்ஷ்ட:, ஜாயா கவடம் ॥௩௧॥ நேதி॥ தத்வஸ்தத்தேந யஜேர்ண வ
வதிஷ்டவேத்ய வதிஷ்டாஜவேர் ப்ரஹ்ஷாவவேதர்தேஶே யஜ்ஞஸ்ய விதாநம்வி
ஸ்தாஸ: தத்ர விஜ்ஞா: நிவர்ணா: ॥௩௨॥ யஷ்டிணிதி॥ ஜஜ்யா யாஶ:, தத்ரபோ
ஜஸிதிரபர்ஸ்ய, ஶம் க்ஷேமம் காஜாம்ஶு, நந! ஜத்ர ஆயே தேவா ஜஜ்யதே
ந தா ஹவிஸ்தத்ராஹ—ணஷ: ஸ்வாவராதீநா ஜாதேதி தயாவி ஜீவவணவ
ஸ்ஷ்டிந ஜத்யாஹ கஜவர்ஹிஸிதி யயா வாயா: ப்ராணாப்யெணாஜ
ஷ்டோஜவி பஹிரவ்யக்தி, தத்ஸ்வர்ஜயாஜீவரோஜவீதி ॥௩௩॥ வரீக்ஷீ
தேதி॥ ஜஜ்யதாவி ஜஜ்யதவஹம் ஜம்பவாணிம் யஶம், ஜஜ்யதம் ஜஜ்யரக்தம் ॥௩௪॥
யதேதி॥ கத நவஹவ்யஜிதி யா தவாஜ்ஞா, தயா யத்ர க்ஷாவி வஸ்தாஜி க்ஷி
ஜா தத்ர தத்ராவி க்ருத: ஶ்ருஹீத: ஜஷா: ஶராஶநம் வ யேநதம் காஜே

வஜகூயெ ॥௩௫॥ தழிதி ॥ தத்தஸாஙிபதொா நிஸ்ஸூஃ வஸ்ஸாதி ॥௩௬॥ கூஹயதீடு தஜதி ॥ வா.நம் ஆஷ்ராதி ஸஞநாஃ வ்ராணிவயாஃ, ஷ்ரூதெ கூநஜதம், வா நெஆஃ, ஓயாநாமஸகவெநொக்தஃ, கூத தாஃ ஏவடுவாரா தவொாராமஸக கெவநொக்தஃ, கூதிஷாஃ ஸம்ஏஃ ஹிம்ஸாயாம் கெஜெயடும் ஓயாநாமஸகஜிதிஜெகு

யம் । யஷ்ரவிஸவடும் ஸவடுத்ராவி ஸம்ஹவதி தயாவி வ்ராயாநெநாநஜதாதீ நாம் ஷ்ரூதாதிஷா யயாஸம்வம் ஜெகுயட, ஆதமஸம்யெகா "ஸதம் ஓயா தவொ ஓாநஜிதி வாதா விஹொநஜவ" ஜதஜத ஓாநமஸ்வெந ஜெனவஜெ வொாக்கம் ! ஜநஸ்ஸாஜிரவெக்கா । ஹஞதாஹஷாநஜிதஜயடு: "தெ தாயாம் யஜேவாதாநாம் காயஜம்ஜொ ஹீயதெ ஜநெஃ । கூயஜேவாஜெரநஜத ஹிம்ஸாஸஜொாஷநிஏ ஹெ' ஜிதஜத வ கூஸம்தொஷஜெ'ந தஸ ஹெதாஃடுவெடு ஜகூதெ, நிஏ ஹ ஜெ'ந தஜெதாஃஹீஸம்ஏ ஜதவி

ஜாயஃ ॥௩௭॥ வாநஜிதி॥ வதாவிடுயஸ்ஸாவெகஜெதவாவஸ்ஸாநம் தெவீதி வாநயடுவஜாநாய ஜாதரஞவம் ஸாவணடும் ஜதாக கூதத்தவாநு ததஸவ ஸடுதாநாதநஜகம் ஜதம் கூாஜிதி ஸாஏம் ரஜ ஜதி ரஜொாஜஞாம் ஹிம்ஸாம் வ கூாஜி ஜெவதாநி வம்வஜம் ஜெவாம் வாதாஜிதி ॥௩௮॥ கூஜஞநீதி ॥ கூஜஞநி கூஜீஷா ஹூஜெஷா ஜவஸஜிதஜயடு: ॥௩௯॥ கூயெதி ॥ ஊதாநி வாஹஞ ஷாஃ ஹவிதாஜிவாஹீவாவணடுயொாரஜெவநம் நாஜ தயொாரநாஸக்திஃ॥

௪௦॥ வஜஷஜெதி ॥ ஊவம் கூஜிம் நிஏஹ்ய வஜஷஸ்ய வாதாநு வ்ருதி ஸம்ஷ யெ தவ கூதீநி வ்வதிடுத வாநிதஜயடு: ॥௪௧॥ யாஷதீயஸதஜ வஜதிரவி தஜவ ஹாவாஜெவெதஜாஹ தி்ஹிஃ — ஸ ஜதி ॥ ஊதஹிடு ஜதாநீம் யாயி ஷிரெண கூஜ வ்வெஷாஜிஷூதா உவநஜஸ்ஸா ஸஜிவிடுதஜாஸநம் கூயஜா ஹெ ॥௪௨॥ ஸ்ஸ ஜதி॥ கூயாநா ஸ்ஹெ வாஜயதீதி வ வதடு ஜாநஸாஜீவெஜ வதடுஜாநவஹிஜெடுஜஃ, ஜெஸதஜஜாஹாஜொா வா ॥௪௩॥ ஜதூஜிதி॥ ஸதாய ஸதம் கூதடும் தீகூதாஃ தீக்ஷாம் கூஜதவஜஃ ॥

இதி ஹாவாயடுதீவிக்யாம் ஸஷ்டிமாயாயவ்யாவ்யா.

ராஜஸூஸஷாதமெ தஸ்ய ஹஹமாவொ நிரஞவதெ ।
ஸ வாநாஏஹ ஊவாஸ்ய ஜாதொ ஜெவாஏஜாவஹநு ॥

வஜிகூதொ நிபடுாணஜதாஸ்ஸபடும் வக்கம் தத்ஸம்மாவநாய ஜநாஸ்ஸயடு ஜநாஸ்ஸாயகி — ய ஜதி ॥ விஷாஜொ நிதஏஸ்ஸநு ॥௧॥ ஹஹெதி ॥ ஹஹ மாவொஜீதாதகூகாஜ பஃ வ்ராணவிஸவஃ வ்ராணநாமஃஉராஹயம் வயஷா ஜ ந ஸம்ஜாஜொஹ கூத ஹெதாஃ ॥ ஸா ஹஏவதெஜவாவிடுதாமய ஜதி॥ வா உஜஜெதி॥ கிம்தா ஜெவாஸீஜெகஃ மாகஸ்ய ஜிஷஸஸநு விஜ்ஞாதா ஈ ஜிதஸ்ய ஹரெஃ ஸம்ஷிதிஃ ததம் பெந ஸஃ ॥௨॥ ஜெநதஜிதஜிதி ॥ ஹ—ஜெ

தி ॥ உத்தரஶ்லோகஸ்யாவதாரிகா யேஷாம், அத ஏவ நித்யம் தத்யாக்ய வஶ்யதம் ஜாஷிணாநாம், ஸம்ஹாரோ ரோஹோ ந ஸ்யாத் ॥௪॥ ராஜ ஸா தாராம் தஷவிதத்யாஶயேநாஹ — தாவதிதி ॥ அரிஷட்வர்கஃ பாத ஏகரா டீ பக வதீரூபராமஃ பதிஷ்டாபக ॥௫॥ நநு கயேனவ யேஶ ஸர்வாஸு வ விஷேஷதரவி நவஹமேவேதி அதஸ்ஸதாஹ — யஹ்ரிணீதி ॥ யஹ்ர யஹ்ரி ணேயக்ஷணே, ஶமம் வழ்யீம், அநுவர்த்தஃ விஷ்டஃ, அயரிஸ்யா வஹயோ யஹ்ரிது ॥௬॥ நஸமபரிஹேதம் கஷ்டிம் ஸவயா கிம் ந ஹதவாம்ஸ்ததாஹ நேதி ॥ ஸாரம்ரோஹரா ஏவ, ஸாரஹக் ஸாரராஹீ, ஸாரராஹ — யக யஹ்ரிது அஶயா நி வர்ண்யாநி க்ருஶ ஸம்கல்பரதேண ஹயந்தி, ஏத ராணி வாவாநி க்ருர ந வியரந்தி, யதஸ்ஸாநி அதாநேய வியந்தி, ந தா ஸம்கல்பிதரதாணீதி ॥௭॥ நநு ! ஷோஷாயிக்யாஷேஷ ஏவ யாக்தஃ, ந யரேஷா தஸ்யாகிம் விதாரக்வாஜித்யாஹ — கிவநிதி ॥ கிஞ தேந ஹவேஹா யேஷா அயரேஷா கவரதஃ அவஹிதஸ்ஸு யோ வக ஏவ வதுகே ॥ ௮॥ உவவணிரதஜிதி ॥ வரிக்ஷீதராவ்யாநம் அவரூஹ தவ்யஷவஞ: யஸ்யம் கிம் பஹுநா ॥௯॥ நமேரரேதாயஷேவ அதுவ்யஜிதி ஸவஸ்ராஸஸாரம்கய யதி — யாயா ஜதி ॥ கயநீயாநி உரணி அரணி யஸ்ய தஸ்ய, ஶரணஅர விஷயாஃ பஹுஷஹிஃ ஸஹாவஜிஹ்ஃ ॥௧௦॥ வநவிரஸ்ஸரேண கயநா யரம் ஸந்தாகம் தஸ்ஸம்ஶவஹிநதி திஹிஃ — ஸதேதி ॥ ஶாஶ்வதீஸ் ராஃ அநதாநு ஸம்வஸ்தாநு ஜீவ । அத்ருஷ்டஸம்யோஜேஷ்டீயா । விஶுஷம் யஶஃ கீதரயஸி, தது அஸ்வாகம் ரதரநாம் அர்தம் ராணநிவதரகா ॥௧௧॥ கிஞ — அரணீதி ॥ அஸ்ரிது அரணி ஸதே, அநாஶ்வஸ்ய அவிஶ்வஸநீயே, வெ ஶாண்யபாஹஶ்யாந ஹயநிஶ்பாஹாவக, யஸ்மிந யஸ்மி விவணஃ க்ரு தூ ஶஶீம் யேஷாம் தாநு, அஸ்ஸாநு । அரணிஷஷீ । க்ருஸம் ஶக்ரரம், ரய ரயரம் ॥௧௨॥ தாவயாரதி ॥ ஹகவஸ்ஸம்ஶிநோ விஷ்ணஹக்தாஃ, தேஷாம் ஸம்ஶ ஸ்யயோ பவஃ அத்யூஃ காமஃ, தேநாவி ஸ்வரம் ந தாமடார, ந ஸம் வ ஶ்யார, ந வாவவஶரம் । ஸம்ஹாவநாயாம்யோட் । ரத்ரநாதைஹ்வாஃ க்ரூஶி ஷஃ ராஜ்யாஜ்யாஃ ந தாவயாரதி கிஷ வக்தவ்யம் ? ॥௧௩॥ ஏவம் ஸஸ்தம்ஶரஹிந ஜ்யஶ்ரு வணளஸ்தக்யரவிஷ்கவருநி — க ஜதி ॥ ரஸவிக ரஸஜ்ஞஃ, ரஹத ராநாமரகாஷேந வரம் கயநம் க்ருஶ்யோ யஸ்ய தஸ்ய, அயாயாம் அஶண ஸ்ய வாக்யதஶணரஹிதஸ்ய, கஷ்யாணஶணாநாரஜம், யேயோஶேஶ்வரவேத Zவி ந ஜஶஃ, ஏதாவஞ ஜதி ந வரிஶணயாம்வக்ருஃ, ஹவஃ ஶிவஃ, வா ஜோ ப்ரஹ்ம ரவ்யோ யேஷாம்தே ॥௧௪॥ ததஜதி॥ நோரஸுகம், ரயெ,ஹஶ வாநு வயாநம் ஷேவ்யா யஸ்ய ஸ ஹவாநு, ஶுஶுஷிதாம், நஃ உஷாரம் வரவேரஷாயரவ தம் ஹரேஶ்வரிதம் விஸாரயதா ॥௧௫॥ வ ஜதி॥ தவ கவரீக்ஷீஸ்ஸம்வாஷம் நஃ கயயேத்யாஹ அஹ்யாம்;யேயாவிகிநா ஶவிதேந

ந்து, தம் ப்ரதிஸாம்யம் தஸ்மிந் ஶோபிதம் ஶரீரம் ॥௨௫॥ ப்ரதிரோதகேதி ॥ ப்ரதி
ரோதா: ப்ரத்யாஹ்ருதா: இந்த்ரியாதயோ யேந, அத ஏவ உத்ஸ்ருதம், ஸ்தாந
த்யாத்வரம் ஜாக்ர தாதிலக்ஷணாத்வரம் தூரீயம் பதம் ப்ராப்தம், அத ஏவ ப்ர
ஹ்மாபி தகவாதவிக்ரியம் ॥௨௬॥ தயாஹமித்தபாவதேதத்ர்யந்த்ரேணாந்வய:। தஸ்மை
வ விஸிநஷ்டி—விப்ரகீர்ணேதி ॥ விப்ரகீர்ணாபிஜடாபி: க்ருத்யஹம், ரோரா:
ஸ்ம்ருதிவிஶேஷ: தஸ்ய அருணாஹஸம் விஶேஷேண ஶோஷ்யந்து தாமோயஸ்ய
ஸ: । தயாஹமிதம் ஶோபிம் ॥௨௭॥ அபேத்யேதி॥ ந மத்யம் த்ருணம் த்ருணாஸநம்
ஹேமிரோபவேஶஸ்தாநம் வ யேந ஸ:, ந ஸாப்ராப்தம் அப்யுயம் ஸமிந்த்ருதம்
ப்ரியவசநம் வ யேந ஸ: ॥௨௮॥ அஹமிதேதி ॥ ஶல்ஸ: தத்ரதக்ஷயாஸஹநம்॥
௨௯॥ ஸஜதி ॥ மதாஸநம் ஸ்ருதம் யநக்ஷோட்யா வாவாக்ரேண॥௩௦॥ வஷ
ஜதி ॥ ஸவயநியாநே ராஜ்ஞாஸிப்ராயஶோஹ வஷ கிம் ப்ரத்யாஹ்ருத
ஸவெநர்ந்த்ரியஸ்து ஶீக்ஷிதேக்ஷண: ஸ்தித:, யதா, க்ஷத்ரபம்யாஹி: க்ருமமேதே
மயதேவயா கிஞ்ச ஸ்யாதித்யவஜ்ஞயா ஸ்ரேஷா ஸமாயிஸ்து இதி ஜ்ஞாதாதீத்ய
யஹ: ॥௩௧॥ தஸ்யேதி ॥ தஸ்ய வர்த்ர: ஶ்ருங்கி நாம, அவஞ்சாலவம் தத்ரா
ஹயகமயே ॥௩௨॥ அஹோ இதி ॥ வாமாநாம் ராஜ்ஞாம் வீர்யாம் வர்ஷாநாம்
அயஶயேவ தஶயபதி ஸ்வாமீதி—தாஸாநாம் யதவம் வாவ॥வரணம், பலி
ஹாஜாம் காகாநாமிவ, ஶாநாமிவ வேதி ॥௩௩॥ ப்ராஹ்மணேதி ॥ ஸஹாம்பம்
ஹாம்ப அவ ஸ்திதம்॥௩௪॥ க்ருஷ்ண இதி॥ தஸ் தத நஹாரம், அஹம் ஶாஸ்திதம்பயாமி॥
௩௫॥ இதீதி ॥ இதி வயஸ்யாநக்ஷா, ரோஷேண தாமே அக்ஷீண் பஸ்ய,
களஶிகீ நதீ, தஸ்யா அவ:, ஸம்யிராஷ்ட:। கேஶிளக்ரு இதி வாமாஹரே
ந காவ்யநாவபத்தி:। வாக்ஜம் ஶாவம் ॥௩௬॥ இத இதி ॥ இதி ஸவநி
க்ஷேபேண யக்ஷ்யதி ஸ்வ ஹஸ்தகாஷ்யதி। ஸ்வேதி வாதபேமாணே। ஹக்ஷீ
ஷ்யதீதிவாமாஹாரம்। காமஸ்யாம்மாரதாவ்யம் ஶே ஶயா, தாதத்ர ஹம், ததே
தி ஹ்வஶாஷம் ॥௩௭॥ தத இதி॥ கம்மே மஜை, ஸவகஜைபாரம்। யஸ்ய
த்யமாக்ஷஶாஸ:। ஶாக்தகண்: உச்சேஶித்யயம்: ॥௩௮॥ ஸ இதி ॥ க்ரூம்ஜ்ராஸ:,
ஶீக:, வப்ஹேத்யந்த்ரேணாந்வய: ॥௩௯॥ கிமிதி வ்ருஷவாநித்யதக்ருஹ—
விஸ்ருஜ்யேதி ॥ தம் வ ஸவம் விஸ்ருஜ்ய, கஸ்மாஜேதோ: ரோதிஷி? கேந
வாஜவக்ருததிதி ॥௪௦॥ நிஶம்யேதி ॥ அஹிநத நவாக்யம் அஹோ! இத்யாதி!
பத கஷ்டம்! தேகயா ஶஹத்வாவம் க்ருதம், அத்யயஸி த்ரோஹே அவரயே
தஶோதம்ப: ॥௪௧॥ நேதி ॥ வமோ விஷ்ணுஸித்யாவ்யா வ்யாதியஸ்ய தம், நர
தேவம், ந்ருபி: ஸம்ஶாதாம் ஸமம் த்ருஷ்டம் ॥௪௨॥ அமக்ஷ்யஶாண இதி ॥ அமக்ஷ்ய
ஶாணே அத்ய்ஶ்யாநே அவிவரமியவஸ் ஶேஷஸம்வபவ் ॥௪௩॥ தமிதி॥ நவேஷா
நாயோ யஸ்ய மோகஸ்ய தஸ்ய அபோ: வஸாநோ யநஸ்ய விமாம்வகாஸ்
அவஹதர்ஶ்சாராதே: ஹேதோ:, யத்வாதம் ஹவிஷ்யதி। தத்ஸ்ணிமித்தகவாத
ஸ்வாகஶாவெஷ்யதி, அநந்யம் ஸம்பம்யஶமிந்யேவ, ததேவ வாவம் தஶ

यदि परस्परमिति शपन्ति परस्परं वदन्ति, पश्चात्तु युज्यते अपहार-
न्ति परस्परस्य च चोरबहुजनाः ॥४४॥ तथेति ॥ कृष्यादयः सदाचा-
राः, शूद्राणां अर्थानार्थेषु च अपकारयोगे वाहि निवेशितव्यत्ता नाम ॥४५॥
एवं राजा कृत्स्य शासनहानिकार्ये प्रसक्ते विशेषतो हि स-
र्वे तद्यथेति ॥ स्वयमेवापि स्वयमेवाधि ॥४६॥ क्षान्तिरिति ॥ अस्य
तु पापस्यानुग्रह प्रायश्चित्तदृष्टा पापतो दोषात् भवति हरि
प्रायश्चित्ते अपापेऽस्तीति ॥४७॥ पापमिति ॥ राजा चेत् द्विशापं दद्या
द्वहिः, निष्कृतिरपि देहि, तत्र न संभवति तस्य भावतक्षादित्याह
तिरस्कृता इति । तिरस्कृताः निर्धिकाः, विप्रयुक्ताः वंचिताः । क्षिप्ता
अवज्ञाताः । हताः, ताडिताः अस्य तिरस्कारादिकर्तारो तत्प्रतीकार
ञ्चापि, तद्भक्ताः विष्णुभक्ताः प्रभवः सद्योऽपि अपि ॥४८॥ ४९॥ भय
मिति ॥ विप्रकृतः अपकृतः, अपं अपरायं, यान्कृतेणेतादित्याह प्रा
यश इति । अष्टेषु सर्वदोषेष्वपि ॥५०॥ नेति ॥ अपराधः
सर्वदोषेभ्योऽपि न भवति ॥

इति भावार्थदीपिकायां षोडशाध्यायव्याख्या

प्रायोपविष्टे गङ्गायां राज्ञो भिजनाकृते ।
शूद्रस्याशनं कृत्वा प्राक्कोश्चनविंशके ॥

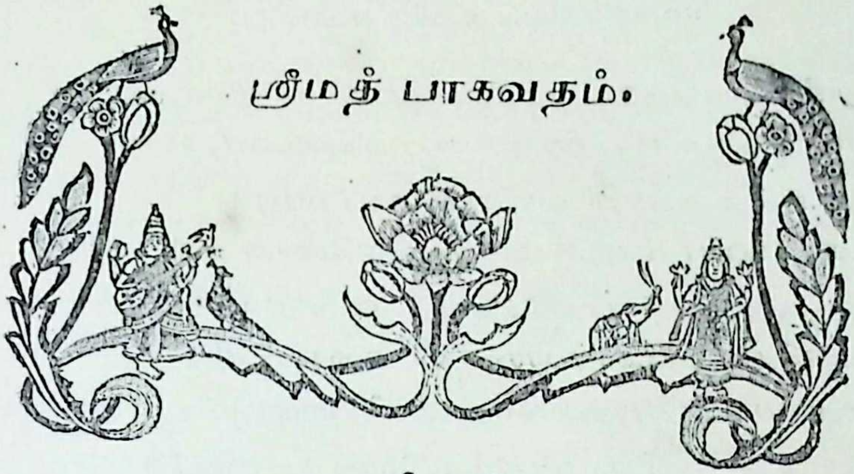
उदीपदिशिति ॥ स्वकृतं तत्कर्म, अनिक्षेपे अवगुह्य निक्षेपणं ग
र्भ्यं, निघृष्यं विनयनु सर्वदोषेभ्यः जातः, विज्ञाप्येवाह सायुज्य
स्यां, जीवं पापं सह वटतीति पापेऽपि स भवायुः, ब्राह्मणि ब्रा
ह्मणे, गर्भस्थं गर्भस्थं तेजो यस्य ॥१॥ प्रायश्चित्तिति ॥ कृतं यथोपदे
शनं, शंसुरावज्ञा पापविद्युतुः । तस्मात् मनं व्यसनं भविष्यति,
तत्र नातिदीपनुरक्तादाः, अविराधेवासक्तः तत्रापि अपि साक्षात्, उ
च्चैवायस्य न प्रत्याद्विप्राशेषणे प्रायश्चित्ता, कारं अपंकोपदा
नवं प्रायश्चित्तायाः प्रयोजनं, अपस्य निष्कृताय प्रायश्चित्ताय, यथा
प्रयोजनं न कार्यमिति च ॥२॥ नवं साक्षात्सर्वेष्वेव व्यसनं सं
प्राप्य तत्त्वप्रायेण खिन्नत्वाय्युपयते—अत्रैवेति ॥ अत्रैव च रा
ज्याधिदहता, प्रकोपितं ब्रह्मणबोधनः पानवतीजातीनु पीड
यितुं पूर्णे नासर्गः, नभवेदित्युपयुः ॥३॥ सन्नियमिति ॥ उद्यं सं
विनयनु स राजाऽनेनस्तेनोक्तः स्वतः अकृहनि निर्ऋतिकैर्युक्ताः
यथा भविष्यति, तथा अक्षुण्णाः, शीक्षिताश्चिष्याः प्रकाश व
स तक्षकस्य विषाग्निं सायं उदने, यतो विषयेषु प्रसक्तस्य,

விரக்திகாரணம் ॥௪॥ கயொ ஐதி॥ கயொ கநஜுவ உஹஎ யொகஎ। வாரஷா
த்ராஜ்யய்ய வவ, ஹெபகயா விவாஸிதஎ விஹாய, க்ருஷ்ணவிஷெவாஷெவாயி
உந்யொநஸ்ஸு ஸவுவாராஷாயஸாயிகாம ஜாநநு ந்யவஃ ப்ராயஉாஸநஜு
ஸிந்நித்யயுஃ । தஸ்ஸங்கஷெ நொவாவிஸஜிகியாவஸ் । யத்வா வ க்ருஷ உயநம் உர
ணம் யயா ஹவதி தயா ॥ரு॥ ஊதத்ருநஜ்ராதிதி விஶெஷணஸ்ய ஹெவஉஹ—
யெதி॥ யா ஶஂஶா மஸஞ்ரீ ஶ்ரீ யஸ்ஸ்யாஸ்யா தாமஸ்யாவிஜிஷ்ராயெ க்ருஷ்ணவி
ரெணவஃ தெரஹ்யிகம் ஸவெஸாத்க்ருஷ்டம் யதம்பா தஸ்யநெதீ தத்வாஹிநீ
உஹயத சஜுபஸஹிஷ்ணு ஷெஶாநு யொகவாயெஃ ஸஹிதாநு யொகாநு
வாநாதி, உஸிஷ்யஉாணஃ க்ருஸநூஉரணஃ, உரணஸ்யாநிபதகாஸ்ஸாதவெஸாZ
வி தயா, கதஸ்ஸா கொ நஷெவெத ॥௬॥ ஐதீதி॥ ஐஶ்வர்யம் விஷ்ணு வஜ்ராம்
ஶஂஶாயாம், வராயொவவெஶம் வதி, வ்யவஸ்ஸாய நிஷ்சித்ய வாம்பவெய ஐதி.
தக்ஷைாவித்யம் உஶயதி, நாஸ்யநஸ்ஸிநு ஹாயொடஸ்ய ஸஃ, காதஃ, உா
நிவதஃ உவஶாஜுஃ, தக்ஷாதஃ ? உாகூஃ ஸஉஸ்ஸஂஶொ யெந ஸஃ ॥௭॥ தெத
தி ॥ தத தவா தஸ்ஶநாயஸ்ம் உாநயஃ உவாஶதாஃ, ந தா தீயஸவாநா
யஸ்ம் கர்தாயஸ்காஸ், நநு ! தாஜ்யஶாநாஉவி தீயஸ்யாத்ரா ஜ்ரஶ்யதெ, த
த்ராஹ வராயெணெதி, தீயஸ்யாத்ராவ்யாஜெஃ ॥௮॥ கந்ய ஐதி ॥ கரா
ணாதயஃ காம்பஉஷிகவிஶெஷெண வ்யஜாநிஜிஷ்டாஃ நாநாவியாந்யா
ஷெஸ்யாணி உக்ஷீணாம் ஶொத்ராணி தெஷா வ்யவாநு ஶ்ரேஷ்டாநு ஶிரஃஸா
ஹஜிம் ஷ்ரேஷ்டா, வவதெ ॥௯॥ ஸாவெதி॥ விஜ்ஞாவநாயஸ்ம் வாநஜ்க்ருதவ
ணாஉஃ, விவிக்தம் விஶாஜஷெ தொ யஸ்ய ஸஃ, கஹிஶ்ரஹீதஎ ஸம்யொஜிதஎ
வாணீ யெந ஸஃ, ஷுவிக்ஷீஸ்தம் வாயொவவெஶநாதி யாக்ஷயாக்ஷம் வெதி
விஜ்ஞாவ யாஉாவ ॥௧௦॥ கநாஷொஜநெந கநாஶ்ரஹாமக்ஷ்ய ஶ்ராவதெ—
கஹொ ஐதி ॥ ந்யவாணாம் உயெ்ய உஹதஶொரநாஶ்ரஹணீபம் ஶீஉம் வ்ரதம்
யெஷாம், வவதஞ்ரஜாஉதிதாஸ்ஹிதாஹ "ப்ராஹ்மணாநாம் வாஜஶஎ
வாத்வாஜவ்ருஷாஉநொஜகாஸ் । ஜஜ்ராஜாஹ்ஷ விஜ்ஞஜ்ருவாஜாம்ஹாம்வி
ஸாஸ்ஸ்ரஜெஸ்" ஐதி ஷ்ருதெஃ । ஜஜ்ரெஹி தெஷஷிஷ்ஜ்யெதெ தெதொZ
வி ரஜாஜெவ விஸ்ருஷ்டம் க்ஷீவம் தத்ராவி ஹாதாஉயொஶ்யிதியஸ்ஃ । ஶ
ஹஸ்யம் கஉஸ யஷெ்யத்ரா்தாந உாஜ்ஷெ்யாக்ஷம் ॥௧௧॥ க்ருஷாஜாவஜநாஶ்ரஹஃ,
ப்ராஹ்மணஶாவொZவி ஹஶவஸ் வஷாஜாஷெவ ஜாத ஐத்யாஹ—தஷெ்யதி ॥
தஸ்ய ஶஹஸ்கஉஸண வவ, கதஃ கவஸ்ய வாவஸ்ய வாவாதநஃ ஶ்யஹெ
ஷாஸக்விதஸ்ய ஓ ஷுவாஷுபெ வராவராணாஉஶ வவ ஷிஜஶாவர்ஜ
ஷொ பஹஜ்வ । யத யஷிநு ஶாவெ ஸதி, ஶ்யஹெஷா வ்யஸக்தா ஹயம்
யதெ நிவிஸ்ணொ ஹவதி, ஷுபம் யதொ நிவெஸஜஉஜஃ வெராஶ்யம் உஜம்
வ்ராஷிகாரணம் வா யஷிநு ஷுஸ்ய வெராஶ்யவ்ராவ்யகாதஸ்ய ஹபஉஜ
காத்ஜயஸ்ம் ஷிஜஶாவம் காரிதவாநித்யயுஃ ॥௧௪॥ தாநு வராயஸ்யதெ ஷா

[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீமத் பாகவதம்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃.

[illegible]

[illegible]

‖ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ‖

𑌵𑌰𑍀𑌯𑌾𑌨𑍇𑌷 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌃 ‖ 1

𑌵𑍍𑌯𑌾— [illegible]

இரண்டாவது ஸ்கந்தம்.

1-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

ஓ அரசனே! நீ கேட்டகேள்வி மானிடர்கள் கேட்க வேண்டிய வைகளுக்குள் சிறந்தது. உலகங்களுக்கு இதமானது. பிரமஞ் ஞானிகளுக்குச் சம்மதமானது. இந்தக் கேள்வியே சிறந்தது. 1

𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃
𑌅𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 2

𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌚 𑌵𑌾 𑌵𑌯𑌃 ।
𑌦𑌿𑌵𑌾 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌹𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑌭𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌾 ॥ 3

𑌦𑍇𑌹𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌕𑌲𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌸𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 4

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑌾𑌰𑌤 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑍇𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾𑌽𑌭𑌯𑌮𑍍 ॥ 5

𑌗𑍃𑌹𑍇𑌤𑌰𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑌾𑌹 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌆𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍। 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌗𑌤𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍂𑌨𑌾𑌪𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂। 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌈𑌤𑌿 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃॥௨॥ 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑍇𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌆𑌯𑍁𑌃 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾। 𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇, 𑌦𑌿𑌵𑌾 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇। 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑍇𑌹𑌯𑌾 𑌅𑌰𑍍𑌥𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌣 𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑌭𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌚 𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌨𑌰𑍍𑌥𑌸𑌮𑍍𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾𑌯𑍁𑌃॥௩॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌨𑌶𑍍𑌵𑌰𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌦𑍇𑌹𑍇𑌤𑌿॥ 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁। 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌹𑌾𑌯𑍇𑌷𑍁। 𑌅𑌸𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 ॥ ௪ ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌪𑍍𑌰

ஓ இராஜ சிரேஷ்டனே! கிருகம் முதலியவைகளில் பற்றுத லுடையவர்களும் கிருகஸ்தாச்சிரம தருமத்தை அனுஷ்டானம் செய்பவர்களும் ஆத்ம தத்துவத்தைப் பாராதவர்களு மாகிய மானிடர் களுக்குக் கேட்கத் தக்கவைகள் ஆயிரக் கணக்காக இருக்கின்றன. 2

ஓ அரசனே! (மானிடர்களின்) அருமையான ஆயுளானது இரவில் கிரீடையாலும் தூக்கத்தாலும் பகலில் பொருள் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்ற முயற்சியாலும் (பொருள் கிடைத்தபின்பு) குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுவ தாலும் வீணுகிறது. 3

(மானிடன்) தன்னைச்சார்ந்த சரீரம், பிள்ளை, மனைவி முதலியவர்கள் பொய்யானவர்களாயினும் அவர்களிடம் பற்றுதல் கொண்டு அவர்களுடைய நாசத்தைக் கண்டிருந்தும் கவனிப்பதில்லை. 4

பரத வம்சத்தில் பிறந்தவனுகிய அரசனே! ஆகையால் மோக்ஷத்தை விரும்பியவன், ஸர்வசுவரூபனும் ஸௌந்தரிய முடையவனும் ஈசுவரனும் பந்தத்தைப் போக்குகிறவனு மாகிய ஹரியின் (குணங்களை அல்லது சுவரூபத்தை) சிரவணம் செய்யவேண்டும். கீர்த்தனம் செய்யவேண்டும். ஸ்மரணம் செய்யவேண்டும். 5

ஏதாவாந் ஸாங்க்2யயோகா3ப்4யாம் ஸ்வத4ர்மபரிநிஷ்ட2யா ।
ஜந்மலாப4: பர: பும்ஸாமந்தே நாராயணஸ்ம்ருதி: ॥　　6

ப்ராயேண முநயோ ராஜந் நிவ்ருத்தா விதி4ஷேத4த: ।
நைர்கு3ண்யஸ்தா2 ரமந்தே ஸ்ம கு3ணாநுகத2நே ஹரே: ॥

இத3ம் பா4க3வதம் நாம புராணம் ப்3ரஹ்மஸம்மிதம் ।
அதீ4தவாந் த்3வாபராதௌ3 பிதுர்த்3வைபாயநாத3ஹம் ॥　　8

ப்ரஶ்நஸ்யோத்தரமுக்த்வா ஶ்ரோதவ்யாதி ப்ரஶ்நஸ்யோத்தரமாஹ — தஸ்மாதி3தி ॥ ஹே பா4ரத பா4ரதவம்ஶ்ய ஸர்வாத்மேதி ஶ்ரேஷ்ட2த்வமாஹ ப4க3வாநிதி ஸௌந்த3ர்யம் ஸர்வஜ்ஞத்வாத3வஶ்யகத்வம் ஹரிரிதி ப3ந்த4ஹாரித்வம் அதோ அவஶ்யமேவ ஶோச்ய: ॥ ரு॥ அத: பரம் அந்யச்ச்ரேயோ நாஸ்தீத்யாஹ — ஏதாவாநிதி॥ ஏதா வாநேவ ஜந்மநோ லாப4: ப2லிதமாஹ — நாராயணஸ்ம்ருதிரிதி॥ ஸாங்க்2யாதி3பி4: ஸாத்4ய இதி தேஷாம் ஸ்வாதந்த்ர்யேண ப2லத்வம் வாரயதி । ஸாங்க்2யம் ஆத்மாநாத்மவிவேக:। யோக3: அஷ்டாங்க3: ஸ்வத4ர்ம: விஹிதாநுஷ்டா2நம் ஏதை: அந்தே தத்ஸ்ம்ருதி: பரோ லாப4:। ந து தந்நிரபேக்ஷம் ஶக்யத இதி பா4வ: ॥ ௬ ॥ அத்ர ஸதா3சாரம் ப்ரமாணயதி । விதி4நிஷேத4த: விதி4நிஷேதா4ப்4யாம் நிவ்ருத்தா: அத்ர பஞ்சம்யாஸ்தஸில் । நைர்கு3ண்யே ப்3ரஹ்மணி ஸ்தி2தா அபி । ஸ்ப்ருஹணீயா॥ ௭॥ நநு கிமித3ம் அபூர்வம் கத2யஸி ஸத்யம் உசிதமபூர்வமேவேத்யாஹ — இத3மிதி । இத3ம் ப4க3வதா ப்ரோக்தம் தஸ்மாதே3க ப்ரதா4நம் புராணம் ப்3ரஹ்மஸம்மிதம் ஸர்வவேத3துல்யம் யதா2 ப்3ரஹ்மஸத்யம் ஸம்யக் மிதம் யேந। அதஸ்தஸ்ய ப்ராதா4ந்யம் தத்ராஹ — அதீ4தவாநிதி ॥ அதா2 த்3வாபரா தௌ3 த்3வாபர: ஶ்ரேஷ்ட2ஸ்ய கல்பஸ்ய தஸ்மிந் த்3வாபராந்தே இத்யர்த்த2:। ஶங்கா

‡ ஸாங்கியத்தாலும் § யோகத்தாலும், தங்களுக்குரிய தருமங்களைத் தவ றுமலனுஷ்டிப்பதாலும் சென்று போகும் காலத்தில் நாராயணனுடைய ஸ்மரண முண்டாகிறது. இவ்வளவு தான் மானிடஜன்ம மடைந்ததற்கு மிகுதி யான லாபமாகிறது.　　6

ஓ அரசனே! விதி விலக்குகளினின்று திரும்பியவர்களாகிய முனிவர்கள் பிர்மநிஷ்டர்களாயினும் பெரும்பாலும் ஹரியின் குணங்களைக் கூறுவதில் இர மிக்கிறார்கள். இது பிரசித்தமானது.　　7

பகவானால் கூறப்பட்டதும் பாகவதம் என்னும் பெயருடையதும் வேதங் களுக்குச் சமமுமாகிய இந்தப் புராணத்தைத் துவாபர யுகத்தின் கடைசிக் காலத்தில் நான் என்தந்தையாகிய வியாசமுனியிடம் அத்தியயனம்செய்தேன்.8

‡ ஸாங்கியமாவது ஜீவாத்ம பரமாத்ம விவேகம்.

§ யோகமாவது யமம், நியமம், பிராணயாமம், ஆஸனம், பிரத்தியாகாரம், தியானம், தாரணை, ஸமாதி என எட்டு அங்கங்களுடையது.

परिनिष्ठितोऽपि नैर्गुण्य उत्तमश्लोकलीलया ।
गृहीतचेता राजर्षे आख्यानं यदधीतवान् ॥ 9

तदहं तेऽभिधास्यामि महापौरुषिको भवान् ।
यस्य श्रद्दधतामाशु स्यान्मुकुन्दे मतिः सती ॥ 10

एतन्निर्विद्यमानानामिच्छतामकुतोभयम् ।
योगिनां नृप निर्णीतं हरेर्नामानुकीर्तनम् ॥ 11

संक्षेपे व्यासावतारांश॥८॥ ननु सिद्धस्य कथाध्ययने प्रवृत्तिस्तत्राह—परिनिष्ठ इति । गृहीतचेता आकृष्टचित्तः ॥ ९ ॥ तदिति॥ महापुरुषो विष्णुः तदीयः महापौरुषिकः यस्य यस्मिन् श्रद्दधतां श्रद्धां कुर्वतां सती मुकुन्दे मतिः ॥ १० ॥ साधकानां सिद्धानां च नातः परमन्यच्छ्रेय इत्याह—एतदिति ॥ इच्छतां सकामानां तत्तत्साधनमेतदेव निर्विद्यमानानां मुमुक्षूणां मोक्षसाधनमेतदेव । योगिनां ज्ञानिनां फलसाधनं फलत्वेनापि भयरहितमेतदेव निर्णीतम् । नात्र प्रमाणं वक्तव्यमित्यर्थः॥११॥ बह्वायुरवशिष्टं किमहं साधयेयमित्याशङ्क्याह—किमिति॥ प्रमत्तस्य परोक्षैः अज्ञातैः हायनैर्वर्षैः किं विदितं व्यर्थं यातीति विदितं ज्ञातं यतः येन ज्ञानेन घटते यत्नं करोति॥१२॥ खट्वाङ्ग इति ॥ खट्वाङ्गो हि देवपक्षे युद्ध्वा दैत्यान् जयन् तैः प्रसन्नैर्देवैर्वरं वृणीष्वेत्युक्तः प्रथमं मम आयुः कियदिति पृष्टवान् तदा तैर्मुहूर्तमात्रमवशिष्टमित्युक्ते ततो विमानेन स्वपुरमागत्य सर्वं त्यक्त्वा हरिं शरणं गत इति ॥ १३ ॥ तवेति तव तु सप्ताहपर्यन्तं जीवितावधिः तावतापि तावतैव कालेन साम्परायिकं पारलौकिकं साधनं कुरु॥१४॥ तत्र वैराग्यं तावदा

ஓ இராஜ சிரேஷ்டனே! நான் பிரம நிஷ்டனாயினும் உத்தம சுலோகனுடைய லீலையால் மனம் கவரப்பட்டு இந்த ஆக்கியானத்தை அத்தியயனம் செய்தேன். 9

அந்தப் பாகவதத்தை நான் உமக்குக் கூறுகிறேன். நீர் மகா புருஷனாகிய நாராயணனுடைய பக்தனாகிறீர். இந்தக் கிரந்தத்தில் சிரத்தை யுடையவர்களுக்கு முகுந்தனிடம் பலாபேக்ஷையில்லாத அறிவு உண்டாகும். 10

ஓ அரசனே! விஷ்ணுவின் நாமங்களை அடிக்கடி கீர்த்தனம் செய்வதினாலேயே மோக்ஷமடைய விருப்ப முள்ளவர்களுக்கும் பலாபேக்ஷை யுள்ளவர்களுக்கும் யோகிகளுக்கும் எவ்விதத்திலும் தீங்கு நேரிடா தென்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 11

கிம் ப்ரமத்தஸ்ய பஹுபி: பரோக்ஷைர்ஹாயனைரிஹ ।
வரம் முஹூர்த்தம் விதிதம் கடதே ச்ரேயஸே யத: ॥ 12
கட்வாங்கோ நாம ராஜர்ஷிர்ஜ்ஞாத்வேயத்தாமிஹாயுஷ: ।
முஹூர்த்தாத்ஸர்வமுத்ஸ்ருஜ்ய கதவானபயம் ஹரிம் ॥ 13

தவாப்யேதர்ஹி கௌரவ்ய ஸப்தாஹம் ஜீவிதாவதி: ।
உபகல்பய தத்ஸர்வம் தாவத்யத்ஸாம்பராயிகம் ॥ 14

அந்தகாலே து புருஷ ஆகதே கதஸாத்வஸ: ।
சிந்த்யாதஸங்கசஸ்த்ரேண ஸ்ப்ருஹாம் தேஹே(அ)னு யே ச தம் ॥ 15

க்ருஹாத்ப்ரவ்ரஜிதோ தீர: புண்யதீர்த்தஜலாப்லுத: ।
சுசௌ விவிக்த ஆஸீனோ விதிவத்கல்பிதாஸனே ॥ 16

ஸ — அந்தகாலஇதி ॥ கதஸாத்வஸ: ம்ருத்யுபயசூந்ய: அஸங்க: அநாஸக்தி: தேந சஸ்த்ரேண ஸ்ப்ருஹாம் ஸ்நேஹம் தம் தேஹமநுயே புத்ராதய: தேஷ்வபி ஸ்ப்ருஹாம் சிந்த்யாத் ॥ ௧௫ ॥ க்ருஹாதிதி । க்ருஹாத்ப்ரவ்ரஜித: க்ருஹாதிகம் விஹாய நிர்கத:, க்ருஹே ஸ்திதஸ்ய ந ஸர்வநாஸக்திஸம்பவாத்

(தேகம் முதலியவைகளில்) பற்றுதலை அடைந்தவனுக்கு அநேக வருடங்கள் (அவனை) அறியாமலே சென்றும் பயன் என்ன? (இவ்வளவு காலம் வீணாகச் சென்றதென்று) தெரிந்து கொண்ட காலம் கொஞ்சமாயினும் சிறந்ததாகும். ஏனெனில் (அந்தக் கொஞ்ச காலத்தில்) தான் நன்மையடைய முயற்சிக்கிறான்.

¶ கட்வாங்கன் என்னும் பிரசித்தியுள்ள இராஜரிஷி இவ்வளவுதான் ஆயுள் என்பதை அறிந்து ஓர் முகூர்த்தத்தில் யாவற்றையும் விட்டுச் சம்சார பயத்தைப் போக்கும் நாராயண மூர்த்தியை அடைந்தான். 13

ஓ கௌரவ்ய! இப்பொழுது ஏழுநாள் வரையில் ஜீவித்திருக்க அவதி இருக்கிறது. அதற்குள் பரலோகத்திற்கு ஸாதனமானகாரியம் யாவற்றையும் செய்து கொள். 14

புருஷன் (தனக்கு) நாசகாலம் வந்தவுடன் (மரண பயத்தை யொழித்து, பற்றுதலில்லாமை என்னும் ஆயுதத்தால் தேகத்திலும் தேகத்தை அனுசரித்தவர்களான புத்திரன் முதலியவர்களிடத்திலும் உள்ள விருப்பத்தைச் சேதிக்க வேண்டும். 15

கிருகம் முதலியவைகளை விட்டுத்தைரிய மடைந்து புண்ணிய தீர்த்தங்களையுடைய (கங்கை முதலிய) நதிகளில் ஸ்னானம் செய்து விதிப்படி ஆஸனங்களமைந்ததும் பரிசுத்த முமான தனித்த ஓரிடத்தில் உட்கார்ந்து அகாரம்

¶ கட்வாங்கன் ஒருசமயம் தேவர்களுக்குச் சகாயமாக விருந்து அசுரர்களை ஜயித்தான். அப்பொழுது தேவர்கள் அவன் முன் தோன்றி ஓ ராஜனே! வேண்டிய வரனைக் கேட்டுக் கொள்ளென்றார்கள். கட்வாங்கன் முதலாவது என்னுடைய ஆயுளைச் சொல்லுங்கள் என்றான். பிறகு தேவர்கள் ஓ அரசனே! இன்னும் ஓர் முகூர்த்தம் (இரண்டு நாழிகை) உனக்கு ஆயுள் என்றார்கள். உடனே அரசன் வெகு விரைவாக விமானத்தின் மீதேறி புவியில்வந்து ஹரியைச் சரணம்புகுந்தான்.

अभ्यसेन्मनसा शुद्धं त्रिवृद्ब्रह्माक्षरं परम् ।
मनो यच्छेज्जितश्वासो ब्रह्मबीजमविस्मरन् ॥ 17

नियच्छेद्विषयेभ्योऽक्षान्मनसा बुद्धिसारथिः ।
मनः कर्मभिराक्षिप्तं शुभार्थे धारयेद्धिया ॥ 18

तत्रैकावयवं ध्यायेदव्युच्छिन्नेन चेतसा ।
मनो निर्विषयं युक्त्वा ततः किञ्चन न स्मरेत् ॥ 19

तत्राष्टाङ्गयोगमाह गृहादिति ब्रह्मचर्यादि नियमोपलक्षणं पु-
ण्यतीर्थेति स्नानादि नियमोपलक्षणम् आसनमाह शुचाविति विविक्ते
एकान्ते विधिवत्कुशाजिनचेलैः क्रमेण निर्मिते ॥ १६ ॥ जपमाह प्राणायामं वक्तुं जपमाह — अभ्यसेदिति ॥ त्रिवृत् त्रिभिरकारादिभि-
र्वृत्तं ग्रथितं ब्रह्माक्षरं प्रणवं मनसा अभ्यसेत् [illegible]
मनसा इन्द्रियप्रत्याहारं वक्तुं प्राणायामेन मनो नियमनमाह
मनो यच्छेत् ब्रह्मबीजं प्रणवम् । अनुस्मरन्नेव जितश्वासः सन् ॥ १७ ॥ प्रत्या-
हारमाह नियच्छेदिति । नियच्छेदक्षाणीन्द्रियाणि निश्चयात्मिका बुद्धिः सा-
रथिर्यस्य सः, धारणामाह मन इति । कर्मभिः वासनाभिराक्षि-
प्तं शुभार्थे धारयेत् भगवद्रूपे ॥ १८ ॥ एवं नियमितस्य मनसः
[illegible] ध्यानमाह — तत्रेति ॥ एकमेकं
पादाद्यवयवम् अव्युच्छिन्नेन सन्ततप्रवाहवर्तिना । शुद्धविशेष-
[illegible] धारणा । अवयविभावनया तदभावाद्ध्या-
नमिति भेदः तत्र मनसोऽव्युच्छित्तिर्विषयसंस्कारैरिति विवेकः । समाधिमाह
मन इति । निर्विषयं मनो युक्त्वा समाधाय । [illegible] मनसि [illegible]
[illegible] ॥ १९ ॥ [illegible] । प्रसीदति उपशा

உகாரம் மகாரம் இம்மூன் றெழுத்துச் சேர்ந்ததும் சுத்தமும் நித்தியமுமான பிரணவத்தை மனதால் ஜபம் செய்ய வேண்டும். வேதங்களாகிய விருக்ஷத்திற்கு விதை போன்ற பிரணவத்தை ஸ்மரணம் செய்து கொண்டே சுவாஸங்களை யடக்கி மனதை யடக்க வேண்டும். 16-17

(நிச்சயரூபமான) புத்தியை சாரதியாகக் கொண்டு விஷயங்களி னின்று இந்திரியங்களை மனதால் அடக்க வேண்டும். (மறுபடியும்) கரும வாசனைகளால் இழுக்கப்பட்ட மனதை புத்தியால்பகவானுடைய சுவரூபத்தில் தாரணைசெய்து கொள்ள வேண்டும். 18

மனதை அடக்கியபின்பு சிரேஷ்டமான (பாதம் முதலிய) அங்கங்களுடைய பகவானை விச்சேத மில்லாத மனதால் தியானம் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு விஷயப்பற்றுதலற்ற மனதை பகவானிடம் ஐக்கியப் படுத்தியபின்பு மற்ற எதையும் ஸ்மரணம் செய்யக் கூடாது. 19

வடீம் தத்வாரஸம் விஷ்ணோர்யதோ யத்ர ப்ரஸீததி।
ரஜஸ்தமோஸ்யாமக்ஷிப்தம் விமூடம் மந உத்ததம் ॥ 20

யத்ஸந்தாரணயாஸ்ஷ்டோ மனோ ஹந்தி யதக்ஷ்ணாம்।
யஸ்யாம் ஸந்தாரணாயாம் யோகினோ பக்தி லக்ஷணம் ।
ஆஸு ஸம்பத்யதே யோக ஆஸ்ரயம் பத்ரமீக்ஷதம் ॥ 21

॥ ராஜா ॥

யதா ஸந்தார்யதே ப்ரஹ்மன் தாரணா யத்ர ஸம்மதா ।
யாத்ருஸீ வா ஹரேதாஸு புருஷஸ்ய மனோமலம் ॥ 22

॥ ருஷி: ॥

ஜிதாஸனோ ஜிதஸ்வாஸோ ஜிதஸங்கோ ஜிதேந்த்ரிய: ।
ஸ்தூலே பகவதோ ரூபே மன: ஸந்தாரயேத்தியா ॥ 23

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதத்து ...... ரஜஸா விக்ஷிப்தம் தமஸா விமூடம் ... யத்ஸ ... இதி । ... ரஜஸ்தமோஸ்யாம் க்ருதம் யத: । யஸ்யாம் ... ஸம்பாத்கா விஷயம் வஸ்து ... ॥ உக ॥ யதேதி । யதா யத்ர யாத்ருஸீதி வ இதி ... விஷய விஸேஷாணாம் ... ॥ உஉ ॥ யதேத்யஸ்யோத்தரம் । "ஜிதாஸனோ ஜிதஸ்வாஸ: ஜிதஸங்கோ ஜிதேந்த்ரிய:" இதி ॥ உ௩ ॥ விஷயமாஹ ஸார்த்தேந । விஷய இதி । விஸேஷோ விராடேஹ: ...

இரஜோகுணத் தாலும் தமோ குணத்தாலும் திரஸ்கரிக்கப் பட்டதும் மிகுதியான மோகத்தை உண்டாக்குவது மாகிய மனதைப் பிரசன்ன மாகச் செய்வது பகவானுடைய சிறந்த பாதாரவிந்தமே யாதலால், தீரனாகிய புருஷன் தன்னுடைய மனதை தாரணையால் அடக்க வேண்டும். அதனால் இரஜோகுண தமோ குணங்களால் உண்டான அழுக்கானது ஒழிகிறது. அந்த தாரணை நிலைத்தவுடன் (மனதிற்கு) ஆச்சரியமாகிய மங்கள சுவரூபத்தைப் பார்த்த யோகிக்குப் பக்தி யோகமானது விரைவாக உண்டாகிறது. 20-21

அரசன் வினவுகிறான்.

ஓ பிர்ம ரிஷியே! (பக்திக்குச் சாதனம் என்று) ஸம்மதமான தாரணையை எந்தப் பிரகாரமாக எந்த ஆசிரயத்தில் தரிக்கச் செய்கிறது? அந்த தாரணை எவ்விதமானால் புருஷனுடையமனதிலுள்ள அழுக்கைத் துரிதத்தில் போக்கும். 22

சுகர் கூறுகிறார்.

ஆஸனம், சுவாஸங்கள் (பிர்மஞான மில்லாதவர்களின்) சேர்க்கை, இந்திரியங்கள் இவைகளை ஜயித்த புருஷன் பகவானுடைய (பிரபஞ்சரூபமான) ஸ்தூல சரீரத்தில் புத்தியுடன் மனதைத்தாரணை செய்ய வேண்டும். 23

विशेषस्तस्य देहोऽयं स्थविष्ठश्च स्थवीयसाम् ।
यत्रेदं व्यज्यते विश्वं भूतं भव्यं भवच्च सत् ॥ 24

अण्डकोशे शरीरेऽस्मिन् सप्तावरणसंयुते ।
वैराजः पुरुषो योऽसौ भगवान् धारणाश्रयः ॥ 25

पातालमेतस्य हि पादमूलं
पठन्ति पार्ष्णिप्रपदे रसातलम् ।
महातलं विश्वसृजोऽथ गुल्फौ
तलातलं वै पुरुषस्य जङ्घे ॥ 26

स्थविष्ठमाह स्थविष्ठतरः स्थूलतमः कार्यरूपत्वात् । अस्य चावयवलक्षणेन विषयत्वम् ॥ २४ ॥ यस्तु तस्य विराड्जीवनियन्ता भगवानेव विषय इत्याह अण्डकोश इति । अण्डकोशे अण्डकोशाख्ये [illegible] व्यावरणं ततः अप्तेजोवाय्वाकाशाहङ्कारमहत्तत्त्वानि सप्त ॥ २५ ॥ [illegible] पातालं पादमूलं पादस्याधोभागः । पातालादीनामवयवता विधीयते । पातालादीन्यवयवानि । [illegible] पठन्ति । पार्ष्णीत्यादि प्रपदं पार्ष्णि- प्रपदे पादयोः पश्चात्पुरोभागौ ॥ २६ ॥ [illegible]

உண்டானதும் உண்டாகப் போகிறதும் உண்டா யிருப்பதுமாகிய இந்தப் பிரபஞ்சமானது எந்தப் பகவானிடம் காணப்படுகிறதோ, ஸ்தூலமானவைகளுக்கும் ஸ்தூலமாகிய அந்தப் பகவானுக்கு இந்தப் பிரபஞ்சமேசரீரமாகிறது. இந்தச் சரீரமே பக்தி யோகத்தை அடைய விரும்பிய வனுக்கு விஷய மாகவும் ஆகிறது. 24

† (பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம் அகங்காரம் மகத்தத்துவம் முதலிய) ஏழு ஆவரணங்களுடன் கூடின இந்த அண்ட கோசமான சரீரத்தில் இருக்கும் புருஷன் வைராஜன் என்ற பெயரை அடைகிறான். அந்தப் பகவான் தான் தாரணைக்கு ஆசிரியனாகிறான். 25

பிரபஞ்சத்தைஸிருஷ்டிசெய்த இந்தவைராஜ புருஷனுக்குப்பாதாளத்தைப் பாதங்களின் கீழ்ப்பாக மாகவும் ரஸாதலத்தைப் பாதங்களின் முன் பின் பாகங்களாகவும் மகா தலத்தைப் பாதங்களின் பக்கங்களி லிருக்கும் கரடுகளாகவும் தலா தலத்தைப் பாதங்களுக்கு மேல் முழங்கால்களுக்குக் கீழ்ப்பாக மாகவும் கூறுகிறார்கள். (அல்லது சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன). 26

† பகவானுடைய ஸ்தூல ரூபத்தில் மனதின் தாரணை உண்டானால் பகவானுடைய ஸூக்ஷ்மரூப விஷயமான பக்தி யுண்டாகுமென்பது கருத்து.

ௌ ஜாநுநீ ஸுதலம் விஶ்வமூர்தே-
ரூருத்வயம் விதலம் சாதலம் ச ॥
மஹீதலம் தஜ்ஜகநம் மஹீபதே
நபஸ்தலம் நாபிஸரோ க்ருணந்தி ॥ 27

உர: ஸ்தலம் ஜ்யோதிரநீகமஸ்ய
க்ரீவா மஹர்வதநம் வை ஜநோऽஸ்ய ।
தபோ ரராடீம் விதுராதிபும்ஸ:
ஸத்யம் து ஶீர்ஷாணி ஸஹஸ்ரஶீர்ஷ்ண: ॥ 28

இந்த்ராதயோ பாஹவ ஆஹுருஸ்ரா:
கர்ணௌ திஶ: ஶ்ரோத்ரமமுஷ்ய ஶப்த: ।
நாஸத்யதஸ்ரௌ பரமஸ்ய நாஸே
க்ராணோऽஸ்ய கந்தோ முகமக்நிரித்த: ॥ 29

சுயோஹாமெவிதலம் உத்தரஹாமெ சுதலமிதிஜ்ஞேயம் நபஸ்தலம் ஹுவர்லோகம் நாபிஸ்ரேவஸர: ॥உஎ॥ உரஸ்ஸ்தலமிதி । உரஸ்ஸ்தலம்ஜ்யோதி ரநீகம்ஜ்யோதிஷாம் ஸமூஹம்ஸ்வர்கம்॥ ஜ்யோதிரநீகம் நக்ஷத்ரலோகம் மஹர்லோகம் க்ரீவேதி க்ருணந்தி தபோலோகம் ரராடீம்ஸத்யம்। ஸத்யலோகம் தஸ்ய॥உஅ॥ இந்த்ராதய இதி । உஸ்ரா: தேவா: தேஜோமயஶரீரகாஸ்தேபாஹவ இத்யாஹு:, திஶ: கர்ணாதிஶ்ரோத்ராயிஷ்டாத்ர்யோதேவதா: கர்ணௌ, ஶ்ரோத்ராயிஷ்டாநம்

ஓ அரசனே! பிரபஞ்ச சுவரூபனாகிய பகவானுக்கு சுதலத்தை இரு முழங் கால்க ளாகவும் விதலத்தையும் அதலத்தையும் இரு தொடைக ளாகவும் பூத லத்தைஜகனமாகவும் நாபிஸ்தலத்தை(ஆகாயப் பிரதேசம் அதாவது புவர்லோ கம்) நாபியாகிய ஸரஸாகவும் கூறுகிறார்கள். 27

ஆதி புருஷனாகிய இந்த பகவானுக்கு நக்ஷத்திர லோகத்தை மார்பாகவும் மகர் லோகத்தைக் கழுத்தாகவும் ஜனோ லோகத்தை முகமாகவும் தபோ லோ கத்தை நெற்றியாகவும் வெகு சிரசுடைய அந்த பகவானுக்கு ஸத்தியலோகத்தை சிரசுகளாகவும் சொல்லுகிறார்கள். 28

சிறந்தவனாகிய இந்தப் புருஷனுக்கு இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் கைக ளென்றும் திசைகள் காதுக ளென்றும் சத்தம் ‡ சுரோத்திர மென்றும் அசு வினீ தேவர்கள் மூக்கென்றும் கந்தம் கிராணேந்திரிய மென்றும் பிரகாசிக்கும் அக்னி முக மென்றும் கூறுகிறார்கள். 29

---

‡ காது- சுரோத்திரம், மூக்கு - கிராணேந்திரியம், அதிஷ்டான பேதத்தால் இரு வகையாகக் கூறப்படுகின்றன. இவ்விதமே மேல் கூறும் விஷயங்களிலும் காண்க.

த்³யௌரக்ஷிணீ சக்ஷுரபூ⁴த்பதங்க³:
பக்ஷ்மாணி விஷ்ணோரஹநீ உபே⁴ ச।
தத்³ப்⁴ரூவிஜ்ரும்ப⁴: பரமேஷ்டி²தி⁴ஷ்ண்ய-
மாபோ(அ)ஸ்ய தாலூ ரஸ ஏவ ஜிஹ்வா ॥ 30

ச²ந்தா³ம்ஸ்யநந்தஸ்ய ஶிரோ க்³ருணந்தி
த³ம்ஷ்ட்ரா யம: ஸ்நேஹகலா த்³விஜாநி।
ஹாஸோ ஜநோந்மாத³கரீ ச மாயா
து³ரந்தஸர்கோ³ யத³பாங்க³மோக்ஷ: ॥ 31

வ்ரீடோ³த்தரௌஷ்டோ²(அ)த⁴ர ஏவ லோபோ⁴
த⁴ர்ம: ஸ்தநோ(அ)த⁴ர்மபதோ²(அ)ஸ்ய ப்ருஷ்ட²ம்।
கஸ்தஸ்ய மேட்⁴ரம் வ்ருஷணௌ ச மித்ரௌ
குக்ஷி: ஸமுத்³ரா கி³ரயோ(அ)ஸ்தி²ஸங்கா⁴: ॥ 32

ஶப்³த³ஸ்து ஶ்ரோத்ரவிஷய: ஸ தஸ்ய ஶ்ரோத்ரம் இந்த்³ரியம் ஏவம் நாஸிகாதி³ஷ்வபி நாஸத்யௌ த³ஸ்ரௌ அஶ்விநௌ நாஸே நாஸாபுடே [illegible] ॥29॥ த்³யௌரிதி த்³யௌரந்தரிக்ஷம் [illegible] அக்ஷிணீ நேத்ரே கோலகே, சக்ஷுரிந்த்³ரியம் பதங்க³: ஸூர்ய:॥30॥ ச²ந்தா³ம்ஸீதி। ச²ந்தா³ம்ஸி வேதா³: யமோ த³ம்ஷ்ட்ரா: ஶிரோ ப்³ரஹ்மரந்த்⁴ரம் ஸ்நேஹகலா: புத்ராதி³ஸ்நேஹலேஶா: ॥31॥ வ்ரீடே³தி। [illegible] தஸ்ய [illegible] மித்ரௌ மித்ராவருணௌ ॥ 32 ॥ நத்³ய இதி। [illegible]

இந்த விஷ்ணுவுக்கு அந்தரிக்ஷம் கண்களாகவும் சூரியன் நேத்திரேந்திரியமாகவும் இரவும்பகலும் இரு இமைகளாகவும் ஆகின்றன. அவருடைய புருவ நெரிப்பு பிர்ம்ம பதமாகவும் அவருடைய மோவாய்க்கட்டை ஜலங்களாகவும் ரஸம் நாக்காகவும் ஆகின்றன. 30

அனந்தனுகிய விஷ்ணுவுக்கு வேதங்கள் பிர்மரந்திர மென்றும் யமன் கோரப் பல்லென்றும் (புத்திரன் முதலியோரிடம்) சிநேகலேசங்கள் பற்களென்றும் ஜனங்களுக்கு மயக்கத்தை உண்டுபண்ணும் மாயை ஹாஸ்ய மென்றும் அவருடைய நேத்திர விக்ஷேபம் முடிவில்லாத ஸிருஷ்டி யென்றும் கூறுகிறார்கள். 31

அந்தப் பகவானுக்கு வெட்கம் மேலுதடெனவும் லோபம் கீழுதடெனவும் தருமம் ஸ்தனமெனவும் அதருமவழி பின்பக்க மெனவும் பிரஜாபதி மேட்ர (ஆண்குறி) மெனவும் மித்ரா வருணர்கள் விருஷணங்களெனவும் சமுத்திரங்கள் வயிறெனவும் மலைகள் எலும்புக் கூட்டங்களெனவும் கூறுகிறார்கள். 32

நத்யோऽஸ்ய நாட்யோऽத தநூருஹாணி
மஹீருஹா விஶ்வதநோர் ந்ருபேந்த்ர ।
அநந்தவீர்ய: ஶ்வஸிதம் மாதரிஶ்வா
கதிர்வய: கர்ம குணப்ரவாஹ: ॥ 33

ஈஶஸ்ய கேஶாந் விதுரம்புவாஹாந்
வாஸஸ்து ஸந்த்யாம் குருவர்ய பூம்ந: ।
அவ்யக்தமாஹுர்ஹ்ருதயம் மநஶ்ச
ஸ சந்த்ரமா: ஸர்வவிகாரகோஶ: ॥ 34

விஜ்ஞாநஶக்திம் மஹிமாமநந்தி
ஸர்வாத்மநோऽந்த:கரணம் கிரித்ரம் ।
அஶ்வாஶ்வதர்யுஷ்ட்ரகஜா நகாநி
ஸர்வே ம்ருகா: பஶவ: ஶ்ரோணிதேஶே ॥ 35

தஸ்ய கமநம் குணப்ரவாஹ: ப்ராணிநாம் ஸம்ஸார: கர்ம தஸ்ய க்ரியா ॥ 33 ॥ ஈஶஸ்யேதி । மேகா: ப்ரபோ: அவ்யக்தம் ப்ரதாநம் ஸ: ப்ரஸித்தஶ்சந்த்ரமா: ஹ்ருதயமாஹு: ததீயம் மந: ஸர்வேஷாம் விகாராணாம் காமாதீநாம் கோஶ இவாஶ்ரயீபூத: । சந்த்ரோऽபி ஸர்வவிகாரகோஶ உச்யதே । யதுக்தாதிமாத்ரஸ்வாத: ॥ 34 ॥ விஜ்ஞாநஶக்திமிதி । விஜ்ஞாநஶக்திம் ஜ்ஞாநரூபாம் மஹத்தத்த்வம் । சித்தம் மஹிம் மஹத்தத்த்வம் । அந்த:கரணம் அஹங்காரம் । கிரித்ரம் ஶ்ரீருத்ரம் । கர்தப்யாமஶ்வ ஜாதா அஶ்வதரீ ॥ 35 ॥ வயாம்ஸீதி । வயாம்ஸி பக்ஷிண: தஸ்ய

ஓ இராஜ சிரேஷ்டனே! பிரபஞ்சத்தைச்சரீரமாகக்கொண்ட இந்தவிஷ்ணுவுக்கு நதிகள் நாடிகள் என்றும் விருக்ஷங்கள் ரோமங்களென்றும் கணக்கற்ற வீரியமுடைய பகவானுக்கு வாயு மூச்சுக் காற்றென்றும் காலம் நடை என்றும் (பிராணிகளின்) ஸம்ஸாரம் செய்கை என்றும் சொல்லுகிறார்கள். 33

ஓ குரு சிரேஷ்டனே! பிரபுவாகிய ஈசனுக்கு மேகங்கள் கேசங்களென்றும் சந்தியை வஸ்திர மென்றும் பிரதானம் (மாயையின் ஓர் பெயர்) இருதய மென்றும் காமம் முதலிய விகாரங்கள் யாவற்றிற்கும் இருப்பிடமாகிய பிரசித்தியுள்ள சந்திரன் மனம் என்றும் கூறுகிறார்கள். 34

ஸர்வ சுவரூபனாகிய பகவானுக்கு மகத்தத்துவம் விஞ்ஞான சக்தியாகிய சித்தமென்றும் ஸ்ரீ ருத்திரன் அகங்கார மென்றும் குதிரை அசுவதரி (கழுதைக்குக் குதிரையிடம் உண்டானது) ஒட்டகை யானை இவைகள் நகங்களென்றும் அநேக மிருகங்கள் பசுக்கள் பின்பிரதேசத்தின் இருபாகங்களென்றும் சொல்லுகிறார்கள். 35

𑌵𑌯𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌮𑌨𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑍀𑌷𑌾 𑌮𑌨𑍁𑌜𑍋 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌃 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑌃
𑌸𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑍀𑌕𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌃 ॥ 36

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌭𑍁𑌜𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾
𑌵𑌿𑌡𑍂𑌰𑍁𑌰𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌰𑍍𑌣𑌃 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌭𑍀𑌜𑍍𑌯𑌗𑌣𑍋𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋
𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌃 ॥ 37

𑌇𑌯𑌾𑌨𑌸𑌾𑌵𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯
𑌯𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌃 𑌕𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌯𑌾 𑌤𑍇 ।
𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌪𑍁𑌷𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇
𑌮𑌨𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌨 𑌯𑌤𑍋𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ 38

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑌣𑌂 ॥ 𑌨𑌾𑌦𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑌵𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑌾𑌹𑍁𑌃 ॥ "𑌯𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌹𑌂𑌸𑌾𑌃 𑌶𑍁𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌰𑌿𑌤𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 । 𑌮𑌯𑍂𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌸 𑌨𑍋 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿" 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌨𑌨𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌂 । 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌭𑍁𑌜𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 । 𑌵𑌿𑌟𑍍 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌃 𑌊𑌰𑍁𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 । 𑌅𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 । 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌚 𑌤𑍇 𑌅𑌭𑍀𑌜𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑌣𑍈𑌃 𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌉𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 । 𑌹𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯𑌕𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

அந்த பகவானுக்கு பக்ஷிகள் விசித்திரமான சிற்ப வியாபாரமென்றும் சுவாயம்பவமனு புத்தி யென்றும் மானிடன் ஆசிரயனென்றும் கந்தருவர்கள் வித்யாதரர்கள், சாரணர்கள் அப்ஸரஸ்திரீகள் ஸ்வரங்களென்றும் அசுரக் கூட்டங்களுக்குள் சிறந்தவனாகிய பிரஹ்லாதன் ஸ்மிருதி என்றும் கூறுகிறார்கள். 36

ஈசனுக்கு பிராம்மணன் முகமாகிறான். அந்த மகாத்மாவுக்கு க்ஷத்திரியன் கைகளாகிறான். வைசியன் தொடைகளாகிறான். கறுத்தவர்ணமுடைய சூத்திரன் அவருடைய பாதங்களை அடைந்தவனாகிறான்.

பல பெயர் பூண்ட தேவக் கூட்டங்களுடன் கூடினதும் ஹவிஸ்ஸால் சாதிக்கக் கூடியதுமான யாகப் பிரயோகம் செய்கை யெனவும் கூறுகிறார்கள். 37

ஓ அரசனே! ஈசுவரனுடைய சரீரத்தின் அமைப்பு இதுதான். இதைநான் உனக்குக் கூறினேன். (மோக்ஷமடைய விரும்பியவர்கள்) ஸ்தூலனாகிய இந்தப் புருஷனிடம் தன் புத்தியுடன் மனதை தாரணை செய்து கொள்ள வேண்டும். இந்த புருஷனைத் தவிர மற்றெதுவுமில்லை. 38

स सर्वधीवृत्त्यनुभूतसर्व
आत्मा यथा स्वप्नजनेक्षितैकः ।
तं सत्यमानन्दनिधिं भजेत
नान्यत्र सज्जेद्यत आत्मपातः ॥ 39

इति श्रीमद्भागवते द्वितीयस्कन्धे प्रथमोऽध्यायः.

३८॥ इयानिति । इयानेतावान् सन्निवेशः सर्वावयवसंस्थानम् । [illegible] [illegible] मुमुक्षुभिः यतोऽतिरिक्तं किंचिन्नास्ति तस्मिन् ॥३८॥ अतश्चैवं चित्तस्थैर्याय विराड्देह जीवेश्वराणां [illegible] [illegible]। तत्र तु देह जीवावीश्वरे प्रविलाप्य स [illegible] इति [illegible] निरूपयति स इति। सर्वेषां बुद्धिवृत्तिभिरनुभूतं सर्वं येन सः [illegible] आत्मा । तमेव सत्यं भजेत [illegible] न सज्जेत् । यतः [illegible] आत्मनः पातः संसारो भवति। [illegible] दृष्टान्तः स्वप्नजनानानीक्षिता यथेति । [illegible] जीवान् [illegible] जीवसृष्टिभिः सर्वं पश्यति तद्वत् । [illegible] ॥३९॥

इति श्रीश्रीधरस्वामिविरचितायां
भावार्थदीपिकायां प्रथमोऽध्यायव्याख्या.

எல்லோருடைய அறிவின் விருத்தியால் அநுபவிக்கப்படும் எல்லாவற்றையுமுடைய அந்த பகவான் சொப்பனத்தில் வெகுஜனங்களைக் கற்பித்துப் பார்ப்பவன்போல் ஒருவராகவே ஆகிருர். அவ்வளவு மகிமையுள்ளவரும் சத்திய சுவரூபரும் ஆனந்த நிதியுமாகிய ஈசுவரனையே பஜிக்கவேண்டும். தனக்குச் சம்சார பந்தத்தைக் கொடுக்கும் மற்றவைகளில் பற்றுதலடையக் கூடாது. 39

1-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

॥ श्रीशुकः ॥

एवं पुरा धारणयात्मयोनि-
र्नष्टां स्मृतिं प्रत्यवरुध्य तुष्टात् ।
तथा ससर्जेदममोघदृष्टि-
र्यथाप्ययात्प्राग्व्यवसायबुद्धिः ॥ 1

शाब्दस्य हि ब्रह्मण एष पन्था
यन्नामभिर्ध्यायति धीरपार्थैः ।

द्वितीये तु तदध्यायधारणातो जितं मनः ।
सर्वसाक्षिणि सर्वेशे विष्णौ धार्यं द्वितीयके ॥

स्थूलाङ्गोपाङ्गरूपेण मूर्तौ वैराजधारणा ॥
उच्यते तु तथान्त्या सर्वान्तर्यामिधारणा ।

तत्र तावद्ध्येयात्म धारणया प्रसन्नात् विश्वसृष्ट्यादि-
कार्यं भवतीति ॥ एवं धारणया तुष्टात्परमात्मन आत्मयोनिर्ब्रह्मा
नष्टां सृष्टिस्मृतिं प्रत्यवरुध्य लब्ध्वा अप्ययात्प्रलयात्प्रागिदं
विश्वं यथासीत्तथा ससर्ज । व्यवसायात्मिका बुद्धिर्यस्य अतएवामोघा
दृष्टिर्यस्येति अतस्त्वयापि धारणया विश्वसृष्ट्यादिसामर्थ्यं भवति ॥ १ ॥ उपा-
सनाफलादि विरक्तस्य शुद्धधारणायामधिकारः कथं नेत्या-
शङ्क्याह सर्वं कर्मफलं निरूप्य शाब्दस्येति शाब्दं शब्दमयं ब्रह्म
वेदः तस्य एष पन्थाः कर्मफलैरेव प्रकारः । कोऽसौ अर्थ-
शून्यैरेव स्वर्गादिनामभिर्ध्यायति तत्तद्भोगं करोतीति यत् ।
अपार्थकैरेवाह — तत्र धीर्या बुद्धिः पर्यटतीति मत्वा नः स्वप्न

2-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீசுகமுனிவர் கூறுகிறார்.

பரமாத்மாவிடமுண்டான பிர்மதேவர் ஸிருஷ்டியின் ஆதிகாலத்தில் இம்மாதிரிதாரணைசெய்து அதனல் சந்தோஷங்கொண்ட நாராயணனிடம்(முற்க ளவே) தாம் இழந்த சிருஷ்டிசெய்யும் அறிவை அடைந்து பழுதில்லாத ஞான த்தையும் நிச்சய புத்தியையும் பெற்று இப்பிரபஞ்சத்தைப் பிரளயகாலத் திற்கு முன் இருந்ததுபோல் சிருஷ்டிசெய்தார். 1

பயனற்றவைகளாகிய (சுவர்க்கம் முதலிய)பெயர்களால் புத்தியானது (அவ் வுலகங்களில்) ஆசை கொள்ளுகிறது என்ற (கருமத்தை யறிவிக்கும்) மார்க்க

𑌪𑌰𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇𑌽𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌸𑌨𑌯𑌾 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌃 ॥ 2

𑌅𑌤𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮𑌸𑍁 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌰𑍍𑌥𑌃
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 ।
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌨 𑌯𑌤𑍇𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌰
𑌪𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌃 ॥ 3

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍌 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌶𑌿𑌪𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌸𑍈𑌃
𑌬𑌾𑌹𑍌 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌪𑌬𑌰𑍍𑌹𑌣𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌮𑍍 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌲𑍌 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌧𑌾𑌨𑍍𑌨𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾
𑌦𑌿𑌗𑍍𑌵𑌲𑍍𑌕𑌲𑌾𑌦𑍌 𑌸𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌦𑍁𑌕𑍂𑌲𑍈𑌃 ॥ 4

𑌪𑌰𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑌰𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌨𑌪𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌨 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂𑌶𑌮𑌪𑌿 𑌨 𑌲𑌭𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 2 ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌵𑌧𑍇𑌹 𑌵𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌃 𑌨𑌾𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌾𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾 𑌅𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌹𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌃 । 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑌥𑍈𑌵 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌨 𑌯𑌤𑍇𑌤 ॥ 3 ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 ।

மானது, சப்தமயமான பிர்மத்தைச் (வேதத்தை) சார்ந்ததாகிறது. கருமவா சனை பூண்டவன் மாயாமயமான அந்த மார்க்கத்தில் சுற்றிக்கொண்டு பிரயோ ஜனங்களை யடைவதில்லை. 2

பிறகு பண்டிதனானவன் பெயரால் மட்டும் ஸாரமுள்ளதானவஸ்துக்களில் தனக்கு வேண்டியவைகளை அடைகிறான். அவைகளில் பற்றுதலில்லாதவனு கவும் (இது சுகமில்லாதது என்ற) நிச்சய புத்தியுடையவனாகவும் ஆகிறான்.

அந்தப் பிரயோஜனமானது வெகு விதமாக சித்திபெறும்போது அவை களையடைய முயற்சிப்பதில் சிரமமிருப்பதைப் பார்த்து முயற்சிப்பதில்லை. 3

(1)பூமியிருக்கும்போது படுக்கையின்பிரயோஜனத்தை ஏன் அடையவேண் டும்? இயற்கையாகவே உண்டான கை இருக்கும்போது தலையணைகளால் என் ன பிரயோஜனம்? அஞ்சலியிருக்கும்போது புசிப்பதற்குரிய பாத்திரங்களால் என்ன பயன்? திசைகளும் மரவுரிகளு மிருக்கப் பட்டாடைகளால் என்ன பிரயோஜனம்? 4

---

(1) பூமியோ சலனமற்றதும் விஸ்தாரமானதும் உறுதியானதுமாய் இருக்கிறது. படுக்கையோ கிருத்திரமமாகவும் லேசாகவும் அகலமில்லாமலு மிருக்கிறது. இம்மாதிரியே மற்றவைகளைப்பற்றியும் ஊகித்துக்கொள்ளவும்.

𑌚𑍀𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑌥𑌿 𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂
𑌨𑍈𑌵𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌭𑍃𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌶𑍁𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 ।
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌜𑌿𑌤𑍋𑌽𑌵𑌤𑌿 𑌨𑍋𑌪𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍
𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌵𑌯𑍋 𑌧𑌨𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌦𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍 ॥ 5

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃 ।
𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌭𑌜𑍇𑌤
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌹𑍇𑌤𑍂𑌪𑌰𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌰 ॥ 6

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌶𑌿𑌪𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌸𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍈𑌰𑌾𑌹𑌰𑌣𑌸𑌦𑍃𑌶𑍋𑌪𑌭𑍋𑌗𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾𑌪𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌯𑌾 𑌧𑌨𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌤 𑌦𑍀𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃॥ 𑌨 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾𑌸𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌚𑍀𑌰𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 । 𑌚𑍀𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌖𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌪𑍋𑌷𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌫𑌲𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌅𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃। 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌦𑌰𑍀𑌃 । 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌂। 𑌨 𑌨 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑍋𑌹𑍇 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌤 𑌆𑌹—𑌅𑌜𑌿𑌤𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌉𑌪𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍। 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑌾𑌵𑌤𑌿 𑌨 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿, 𑌕𑌿𑌂 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃, 𑌯𑌦𑍇𑌵𑌮𑌤𑍋 𑌧𑌨𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌦𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍॥௫॥ 𑌹𑌰𑌿𑌸𑍇𑌵𑍈𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸𑌨𑍍 𑌤𑌂 𑌭𑌜𑍇𑌤 𑌭𑌜𑌨𑍀𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃। 𑌸𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌯𑌤 𑌏𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌸𑍇𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍈𑌵 𑌕𑍍𑌷𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚𑌸𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌹𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌜𑌨𑍀𑌯𑌗𑍁𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌏𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌭𑌜𑍇𑌤। 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌜𑌨𑌸𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌹 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤 𑌇𑌤𑌿

மார்க்கத்தில் மரவுரிகளில்லையா? பிறரைப் போஷிக்கும் விருக்ஷங்கள் பிச்சை கொடுக்கவில்லையா? நதிகள் வற்றிற்று? குகைகள் நாசமடைந்திருக்கின்றனவா? சரணமென்றடைந்தவர்களை நாராயண மூர்த்தி இரக்ஷிக்கவா இல்லை? (இவைகளிருக்க) பண்டிதர்கள் பணக்கொழுப்பால் குருடர்களாகிய பிரபுக்களை எதற்காக ஆசிரயிக்கவேண்டும். 5

இவ்வாறு வைராக்கியமடைந்து அந்தப் பரம புருஷனையே பஜிக்கவேண்டும். அந்த பகவான் தன்னுடைய (பஜனம் செய்பவன் அல்லது எல்லோருடையவும்) மனதில் சுவபாவமாகவே இருப்பவர். அந்தரியாமியாகையால் பிரியமானவர். ஸத்தியமானவர். பஜிக்கத் தகுதியான குணங்களுடையவர். நித்தியர். அந்த பகவத் சுவரூபாநந்தானுபவத்தால் சுகமடைந்தவனாகவும் இந்திரிய நிக்கிரகம் செய்தவனாகவும் ஆகிறான். சம்சாரத்திற்குக் காரணமாகிய அவித்தையும் நாசமடைகிறது. 6

𑌕𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌾𑌨𑍁𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍
𑌋𑌤𑍇 𑌪𑌶𑍂𑌨𑌸𑌤𑍀𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌞𑍍 𑌜𑌨𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍈𑌤𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌤𑌾𑌪𑌾𑌞𑍍 𑌜𑍁𑌷𑌾𑌣𑌮𑍍 ॥ 7

𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌵𑌕𑌾𑌶𑍇
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍇𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌕𑌞𑍍𑌜𑌰𑌥𑌾𑌙𑍍𑌗𑌶𑌙𑍍𑌖
𑌗𑌦𑌾𑌧𑌰𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌣𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 8

[illegible]

கருமங்களைச் செய்வதாற் கிலேசங்களை அடைந்தவனும் (2) வைதரணியில் விழுந்தவனுமாகிய மானிடனைப் பார்த்தவர்களுள் கரும ஜடர்களைத் தவிர எந்த மானிடன் தான் விஷ்ணுவின் தாரணையை அநாதரவு செய்து விஷய போகங்களில் பற்றுதலடைவான். 7

சிலர், தங்களுடைய சரீரத்தின் மத்தியிலுள்ள இருதயாகாசத்தில் வசிப்பவராகிய புருஷனைத் தாரணையால் ஸ்மரணம் செய்கிறார்கள். அந்தப் புருஷன் ஒரு ஒட்டைப் பிரமாணமுள்ளவர். நான்கு புயங்களுடையவர். பத்மம், சக்ரம், சங்கு, கதை இவைகளைத்தரித்தவர். பிரசன்னமுகமுள்ளவர். தமரைப்பூ போன்ற நீண்ட நேத்திரமுடையவர். கடப்பம் பூவின் கிஞ்சற்கம்போல் கோரோசனை நிறமுடைய வஸ்திரமுள்ளவர். பிரகாசிக்கும் உயர்ந்த ரத்தினங்களமைந்த சுவர்ணமயமான தோள்வளைகளை யுடையவர். பிரகாசிக்கும் உயர்ந்த ரத்தினமயமான

(2) வைதரணி என்றது யமனுடைய வாசலிலிருக்கும் தீ மயமான நதி. அதற்கொப்பான சம்சாரத்தில் விழுந்தவன் என்பது கருத்து.

𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌲𑌿𑌨𑌾𑌯𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
    𑌕𑌦𑌮𑍍𑌬𑌕𑌿𑌞𑍍𑌜𑌲𑍍𑌕𑌪𑌿𑌶𑌙𑍍𑌗𑌵𑌾𑌸𑌸𑌮𑍍 ।
𑌲𑌸𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌰𑌤𑍍𑌨𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌦𑌂
    𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌰𑌤𑍍𑌨𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍 ॥ 9

𑌉𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌲𑌯𑍇
    𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌪𑌾𑌦𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌰𑌤𑍍𑌨𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰—
    𑌮𑌮𑍍𑌲𑌾𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌨𑌮𑌾𑌲𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 10

𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌮𑍇𑌖𑌲𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍀𑌯𑌕𑍈—
    𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌧𑌨𑍈𑌰𑍍𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑌕𑌙𑍍𑌕𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌮𑌲𑌾𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌨𑍀𑌲𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌲𑍈—
    𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑍋𑌚𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌨𑌹𑌾𑌸𑌪𑍇𑌶𑌲𑌮𑍍 ॥ 11

𑌅𑌦𑍀𑌨𑌲𑍀𑌲𑌾𑌹𑌸𑌿𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋𑌲𑍍𑌲𑌸—
    𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑍂𑌭𑌙𑍍𑌗𑌸𑌂𑌸𑍂𑌚𑌿𑌤𑌭𑍂𑌰𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍 ।

𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯॥௯॥ 𑌉𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌉𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑍈𑌵 𑌆𑌲𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍈𑌰𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑍌 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑍌 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌰𑍇𑌵 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑍋 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌮𑍍𑌲𑌾𑌨𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌃 𑌶𑍋𑌭𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌨𑌮𑌾𑌲𑌯𑌾 𑌆𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑍍॥௰॥ 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌲𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑍋𑌚𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌆𑌨𑌨𑍇𑌨 𑌯𑍋 𑌹𑌾𑌸𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍇𑌶𑌲𑌂 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌮𑍍 ॥ ௧௧ ॥ 𑌅𑌦𑍀𑌨𑍇𑌤𑌿॥ 𑌅𑌦𑍀𑌨𑌂 𑌉𑌦𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌲𑍍𑌲𑍀𑌲𑌾𑌹𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌯𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌉𑌲𑍍𑌲𑌸𑌤𑍋 𑌯𑍇 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌭𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌾𑌃 𑌤𑍇

கிரீடகுண்டலங்களையு முடையவர். மலர்ந்த இருதய கமலமுகையாகிய ஆலயத்தில் யோகேச்வரர்களால் நன்றாய் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட துளிர்போன்ற பாதங்களுடையவர். இலக்ஷ்மீதேவியை அடையாளமாகக்கொண்டவர். கௌஸ்துபம் என்னும் இரத்தினத்தைக் கழுத்திலுடையவர். காந்தி யுடைய வாடாத வனமாலை யணிந்தவர். அரைநூல் மாலையாலும் விலை மதிக்கத்தகாத மோதிரங்களாலும் தண்டைகளாலும் கங்கணம் முதலியவைகளாலும் அலங்காரஞ் செய்துகொண்டவர். அபிமானிக்கத்தக்கதும் நிர்மலமானதும் சுருண்டிருப்பதுமாகிய கேசங்களோடு விளங்கும் முகத்தில் தோன்றும் முறுவலால் மனோஜ்ஞமானவர். உதாரமான விளையாட்டுச் சிரிப்புடன் கூடின பார்வையில் பிரகாசிக்கும் புருவநெறிப்பால் சூசனை செய்யப்பட்ட பெரிய அனுக்கிரகமுடையவர். தியானம் செய்வ

ஈக்ஷேத சிந்தாமயமேநமீஶ்வரம்
  யாவந்மநோ தாரணயாவதிஷ்டதே ॥ 12

ஏகைகஶோऽங்காநி தியாநுபாவயேத்
  பாதாதி யாவத்தஸிதம் கதாப்ருத: ।
ஜிதம் ஜிதம் ஸ்தாநமபோஹ்ய தாரயேத்
  பரம் பரம் ஶுத்யதி தீர்யதா யதா ॥ 13

யாவந்ந ஜாயேத பராவரேऽஸ்மிந்
  விஶ்வேஶ்வரே த்ரஷ்டரி பக்தியோக: ।
தாவத் ஸ்தவீய: புருஷஸ்ய ரூபம்
  க்ரியாவஸாநே ப்ரயத: ஸ்மரேத ॥ 14

ஸ்வாக்ஷிதோ ஹ்ருதயாந்தர்ப்ரகாஶேந சிந்தாமயம் சிந்தயா ஆவிர்பூதம்॥௧௨॥ தமேவ த்யாநக்ரமமாஹ ஏகைகஶ இதி பாதாதி யாவத்தஸிதம் ஹஸித பர்யந்தம்। அநுபாவயேத் சிந்தயேத் யத்யஜ்ஜிதமயத்நத: ஸ்புரிதம் பாதாதிஸ்தாநம் அபஹாய ததுத்தரோத்தரம் பரம் பரம் அங்காந்தராதி, யதா யதா தீ: ஶுத்யதி ததா ததா ஸ்திரா பவதி ॥௧௩॥ ஸர்வமேதத் பக்திபர்யந்தமித்யாஹ யாவதிதி பரே ப்ரஹ்மாதய: தேப்ய: பரே யஸ்மாத் தஸ்மிந் விஶ்வேஶ்வரே த்ரஷ்டரி ஸர்வஸாக்ஷிணி பக்தியோக: ஸ்தவீய: ஸ்தூலம் க்ரியாவஸாநே ஸ்வகர்மாநுஷ்டாநாந்தே ஸ்மரேத் நது கர்மாணி பரித்யஜ்யேதி பக்தியோகபர்யந்தமேவ த்யாநம் ॥௧௪॥ ஏதாவதா ஸ்ந

தால் ஆவிர்ப்பாவமடையுந் தன்மையினர். (இவ்வளவு இலக்ஷணங்களமைந்த ஈசுவரனை, மனமானது தாரணையால் நிலை பெறுகிறவரையில்) இம்மாதிரி மனத்தால் பார்க்கவேண்டும். 8-12

கதாதாரராகிய பகவானுடையபாதம்முதல் சிரிப்புவரையில்(முகம்வரையில்) உள்ள அங்கங்களைத் தனித்தனியே அறிவால் தியானம் செய்ய வேண்டும். பகவானுடைய எந்த அங்கமானது தியானத்தால் ஜயிக்கப் படுகிறதோ அதை விட்டு, தன் அறிவானது நிச்சல மாகும்படி ஜயிக்கப்பட்ட அங்கத்திற்கு மேற்பட்ட அங்கத்தைத் தியானம் செய்யவேண்டும். 13

பிரமதேவர் முதலியவர்களுக்கு மேலானவரும் எல்லா வற்றிற்கும் ஈசுவரரும் எல்லா வற்றையும் பார்க்கிறவரு மாகிய பகவானிடம் பக்தியோக மானது உண்டாகாம லிருக்கும் வரையில், தான் செய்யவேண்டிய கருமங்களைச் செய்து அதன் கடைசியில் மனதை அடக்கி, (முன் கூறிய) புருஷனுடைய ஸ்தூலரூபத்தை ஸ்மரணம் செய்ய வேண்டும். 14

स्थिरं सुखं चासनमास्थितो यति-
र्यदा जिहासुरिममङ्ग लोकम् ।
काले च देशे च मनो न सज्जयेत्
प्राणान्नियच्छेन्मनसा जितासुः ॥ 15

मनः स्वबुद्ध्यामलया नियम्य
क्षेत्रज्ञ एतां निनयेत्तमात्मनि ।
आत्मानमात्मन्यवरुध्य धीरो
लब्धोपशान्तिर्विरमेत कृत्यात् ॥ 16

न यत्र कालोऽनिमिषां परः प्रभुः
कुतो नु देवा जगतां य ईशिरे ।

मृत्योः(?) पुंसः कृत्यशेषं इदानीं तस्यैव स्वयं देहं त्यक्तुमिच्छतः कृत्यमाह सार्धैश्चतुर्भिः(?)॥ स्थिरमिति॥ अङ्ग हे राजन् एवावस्थितो(?) यतिः यदा। इमं लोकं देहं जिहासुः हातुमिच्छति तदा देशे पुण्यक्षेत्रे काले चोत्तरायणादौ मनो न सज्जयेत् सङ्गं न प्रापयेत् न देशकालौ योगसिद्धिहेतू(?) किन्तु योग एवेति दृढनिश्चयो ह्यवस्थितः(?) स्थिरं सुखं च आसनं आस्थितस्सन् प्राणानिन्द्रियाणि नियच्छेत्॥१५॥ मन इति। तत्तद्गृहीतविषयं मनः बुद्ध्या निष्ठया(?) नियम्य मूर्तज्ञानं(?) कृत्वा एतां मनोनिग्रहसाधनीभूतां बुद्धिं क्षेत्रज्ञे बुद्ध्यादिद्रष्टरि निनयेत् प्रविलापयेत् तं च क्षेत्रज्ञं आत्मनि शुद्धे तं च शुद्धात्मानं आत्मनि ब्रह्मणि अवरुध्य एकीकृत्य लब्धोपशान्तिः प्राप्तनिर्वृतिस्सन् कृत्याद्विरमेत्॥ १६॥ ततः परं प्राप्यावस्थां दर्शयन्नाह — न यत्रेति यत्र स्थिरत्वे(?) कालो न प्रभुः किमपि कर्तुं(?) न समर्थः कुत एव देवा न प्रभवन्तीत्याह अनिमिषां देवानां परः प्रभुः कालोऽपि यत्र न प्रभुः तत्र

ஓ அரசனே! தியானம் செய்பவன், இந்தச் சரீரத்தையொழிக்க விரும்புவானுகில் (புண்ணிய) தேசத்திலும் (புண்ணிய) காலத்திலும் மனம் செலுத்தாமல் ஸ்திரமும் சுகமுமான ஆசனத்தை யடைந்து, சுவாசத்தை அடக்கி, இந்திரியங்களை நிக்கிரகம் செய்ய வேண்டும். 15

தீரனென்பவன் நிர்மலமான தன் புத்தியால் மனதை அடக்க வேண்டும். அந்தப் புத்தியை க்ஷேத்திரஞ்ஞனிடம் ஐக்கியப்படுத்தி, அந்த க்ஷேத்திரஞ்ஞனைச் சுத்த தத்துவத்தில் ஐக்கியப்படுத்தி, அந்தச் சுத்த தத்துவத்தைப் பிர்மத்திடம் ஐக்கியப்படுத்தி ஆனந்த மடைந்து செய்கையி னின்று ஒழிவடைய வேண்டும். 16

ஆத்ம சுவரூபத்தில் தேவர்களுக்குள் சிறந்தவனுகிய காலனும் (எதையும் செய்ய) சமர்த்தனுக மாட்டான். அவ்விதமிருக்க உலகங்களுக்குப் பிரபுக்களா

𑌨 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌚
𑌨 𑌵𑍈 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍 ‖ 17

𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌮𑌾𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍
𑌯𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌤𑌦𑍁𑌤𑍍𑌸𑌿𑌸𑍃𑌕𑍍𑌷𑌵𑌃 ।
𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌦𑍌𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌨𑌨𑍍𑌯𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌾
𑌹𑍃𑌦𑍋𑌪𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌹𑌪𑌦𑌂 𑌪𑌦𑍇 𑌪𑌦𑍇 ‖ 18

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑌰𑌮𑍇𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑍃𑌗𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍁𑌰𑌨𑍍𑌧𑌿𑌤𑌾𑌶𑌯𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑌿𑌨𑌾𑌪𑍀𑌡𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌦𑌂 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑌿𑌲𑌂
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌷𑌟𑍍𑌸𑍂𑌨𑍍𑌨𑌮𑌯𑍇𑌜𑍍𑌜𑌿𑌤𑌕𑍍𑌲𑌮𑌃 ‖ 19

𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍇𑌯𑍁𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌯𑌦𑌾 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌨 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ‖ 17 ‖ 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 — 𑌪𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 ‖ 𑌯𑌤𑍍 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌤𑌤𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌿𑌸𑍃𑌕𑍍𑌷𑌵𑍋 𑌦𑍌𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌅𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌪𑌦𑌂 𑌪𑌦𑍇 𑌪𑌦𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌹𑍃𑌦𑌾 𑌉𑌪𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌆𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌪𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ‖ 18 ‖ 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 ‖ 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 𑌉𑌪𑌰𑌮𑍇𑌤𑍍 𑌤𑍁 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌯𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 । 𑌤𑌮𑌾𑌹 — 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌨𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌦𑍃𑌕𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌲𑌂

கிய தேவர்கள் எவ்விதம் சமர்த்த ராவார்கள். அந்த ஆத்ம சுவரூபத்தில் இர ஜஸ்ஸும் இல்லை, தமஸ்ஸும் இல்லை, ஸத்வமும் இல்லை, மகத்தும் இல்லை, விகாரமுமில்லை, பிரதானமு மில்லை. 17

ஆத்ம சுவரூபத்தை யன்றி மற்றவைகளை இல்லை இல்லை என விடுவதற்கு விருப்பங் கொண்ட பெரியோர்கள் (தேகம் முதலியவைகளில்) ஆத்மா என்ற பாவனையை விட்டுப் பூசிக்கத் தகுந்தவராகிய நாராயண னுடைய பாதங்களை ஒவ்வொரு க்ஷணத்திலும் இருதயத்தால் ஆலிங்கனம் செய்து, மற்றவைகளில் அன்பில்லாதவர் களாய் அந்த விஷ்ணுவின் பாதார விந்தத்தையே மேலான தென் றெண்ணுகிறார்கள். 18

இவ்வாறு பிர்மமான முனிவன் சாஸ்திரஞான வலுவால் விஷய வாசனை கள் எரிந்தொழியப் பெற்று ஒழிவடைய வேண்டும். (இனி தேகத்தை விடும் விதம்) தன்னுடைய பாத மூலத்தால் மூலாதாரத்தை யடைந்து பின்கஷ்ட மின்றி வாயுவை நாபி (தொப்புள்) முதலிய ஆறு ஸ்தானங்களில் கொண்டுவர வேண்டும். 19

𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌧𑌿𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾
𑌦𑍁𑌦𑌾𑌨𑌗𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑌸𑌿 𑌤𑌂 𑌨𑌯𑍇𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌤𑌤𑍋𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑍀
𑌸𑍍𑌵𑌤𑌾𑌲𑍁𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌶𑌨𑌕𑍈𑌰𑍍𑌨𑌯𑍇𑌤 ॥ 20

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌯𑍇𑌤
𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌯𑌤𑌨𑍋𑌨𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌃 ।
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑍍𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍇𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌗𑌤𑌃 ॥ 21

𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌯𑌮𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌗𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌂𑌸𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌆𑌶𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃। 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑍇𑌨 𑌗𑍁𑌦𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌾𑌧𑌾𑌰𑌮𑌾𑌪𑍀𑌡𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯 𑌅𑌨𑌿𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑍁𑌦𑌞𑍍𑌚𑌯𑍇𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌲𑌮𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌷𑌟𑍍𑌸𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁॥௧௯॥ 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌣𑌿𑌪𑍂𑌰𑌕𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌅𑌨𑌾𑌹𑌤𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌅𑌧𑌿𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌉𑌰𑌸𑌿 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌧𑍋𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌯𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌾𑌲𑍁𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌂। 𑌤𑌤𑍋 𑌬𑌹𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌸𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌚𑍍𑌛𑌨𑌕𑍈𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂॥௨௦॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂। 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑍇 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌯𑌤𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌗𑌮𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃। 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌨𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌗𑌤𑌃 [illegible] । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍇𑌤𑍍॥௨௧॥ 𑌯𑌦𑍀𑌤𑌿॥ 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑍁 𑌵𑌾

முனிவன் நாபியி லிருக்கும் வாயுவை இருதயத்தில் ஏற்றி அந்த இருதயத்தி லிருந்து கழுத்துப் பிரதேசத்தில் வியாபித் திருக்கும் கதியால் அந்த வாயுவை மார்புக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். ஸ்திரமான மனமுடைய அந்த முனி தன் அறிவால் அநுசந்தானம் செய்து அந்த மார்புப் பிரதேசத்தி லிருந்து மெதுவாகத் தன்னுடைய மோவாய்க் கட்டைக்கு அருகே கொண்டுவர வேண்டும். 20

‡ அந்த மோவாய்க் கட்டைக்கு அருகேயிருந்து வாயுவைப் புருவங்களின் மத்தியில் கொண்டுவர வேண்டும். ஏழு (காதுகள் மூக்கின் இரண்டுபாகம் நேத்திரங்கள் முகம்) பிராண மார்க்கங்களை யடைத்து ஒருநாழிகை வரையில் இருந்து (தேகத்தில்) அபேக்ஷையில்லாவிடில் தடைபடாத பார்வையுடன் பிர்ம சுவரூபத்தினின்று சிரசைப் பிளந்து (தேகம் இந்திரியங்கள் இவைகளை) விட வேண்டும். 21

‡ 19, 20, 21 இச்சுலோகங்களில் கூறிய ஆறு ஸ்தானங்கள் முறையே மூலாதாரம், மணி பூரகம், அநாகதம், விசுத்தம், ஆஞ்ஞை, பிரும ரந்திரம் எனப்பெயர் பெறுவன.

यदि प्रयास्यन्नृप पारमेष्ठ्यं
वैहायसानामुत यद्विहारम्।
अष्टाधिपत्यं गुणसन्निवाये
सहैव गच्छेन्मनसेन्द्रियैश्च॥ 22

योगेश्वराणां गतिमाहुरन्त-
र्बहिस्त्रिलोक्याः पवनान्तरात्मनाम्।
न कर्मभिस्तां गतिमाप्नुवन्ति
विद्यातपोयोगसमाधिभाजाम्॥ 23

वैश्वानरं याति विहायसा गतः
सुषुम्णया ब्रह्मपथेन शोचिषा।

पारमेष्ठ्यं पदं ब्रह्मणः स्थानं प्रयास्यन् भवति। उत अपि वैहायसानां खेचराणां सिद्धानां। यद्विहारस्थानं स्वरादिकं। किंभूतं अष्टाधिपत्यानि अणिमाद्यैश्वर्याणि यस्मिंस्तदपि प्रयास्यन् गुणसन्निवाये गुणसमुदायरूपे ब्रह्माण्डे सर्वत्र सहैव गच्छेत्॥२२॥ यतः कर्मगति विलक्षणा योगगतिः अपि तामाह— योगेश्वराणामिति॥ योगेश्वराणां त्रिलोक्याः अन्तर्बहिश्च। देहे लोकादिषु ब्रह्माण्डाद्बहिश्च गतिमाहुः अत्र हेतुः पवनान्तरात्मनां तदन्तर्गतमनसां येषामिति। विद्या उपासना तपो हठयोगादयः योगोऽष्टाङ्गः। समाधिर्ज्ञानं तान्येव भजन्ति ये तेषां यागतिः॥२३॥ तामाहाष्टभिः॥ वैश्वानरमिति। विहायसा आकाशेन गतः ब्रह्मलोकपथेन गतः सन् प्रथमं वैश्वानरं अग्न्यभिमानिनीं देवतां याति केनोपायेन सुषुम्णया नाड्या सा च देहाद्बहिरपि वितताऽस्तीत्याह शोचिषा

ஓ அரசனே! பிர்மாவின் ஸ்தானம் செல்ல எண்ணங் கொண்டவனாயினும் அல்லது (அணிமை முதலிய) எட்டு ஐச்வரியங்களுடையதும், ஆகாய மார்க்கத்தில் சஞ்சாரம் செய்யும் சித்தர்களின் கிரீடஸ்தானமுமாகிய சுவர்க்கம் முதலியவைகளுக்குச் செல்ல எண்ணங் கொண்டவனாயினும் இந்தப் பிருமாண்டத்திலெங்கும் மனதுடனும் இந்திரியங்களுடனும் செல்வான். 22

சரீரத்தின் மத்தியில் வாயுவை (ரேசகம் முதலிய கிரமத்தால்) கொள்ளுகிறவர்களும், உபாசனை, தவம், யோகம், ஞானம் இவைகளையே அடைந்தவர்களுமாகிய யோகேசுவரர்களுக்கு மூவுலகுக்குள்ளும் வெளியும் கமனமுண்டென்று கூறுகிறார்கள். இந்தக் கதியானது கருமங்களைச் செய்பவர்களுக்குண்டாகாது. 23

ஓ அரசனே! ஆகாய மார்க்கத்தில் பிர்மலோகத்தின் வழியாக சோதி மயமான சுஷும்னை என்ற நாடியின் வழியாக அக்கினியின் அபிமான தேவதை

விதூதகல்கோऽத ஹரேருதஸ்தாத்
ப்ரயாதி சக்ரம் ந்ருப ஶைஶுமாரம் ॥ 24

தத்விஶ்வநாபிம் த்வதிவர்த்ய விஷ்ணோ-
ரணீயஸா விரஜேநாத்மநைக: ।
நமஸ்க்ருதம் ப்ரஹ்மவிதாமுபைதி
கல்பாயுஷோ யத்விபுதா ரமந்தே ॥ 25

அதோ அநந்தஸ்ய முகாநலேந
தந்தஹ்யமாநம் ஸ நிரீக்ஷ்ய விஶ்வம் ।
நிர்யாதி ஸித்தேஶ்வரஜுஷ்டதிஷ்ண்யம்
யத்த்வைபரார்த்யம் தது பாரமேஷ்ட்யம் ॥ 26

ஜ்யோதிர்மய்யா விதூதகல்க: த்யக்தாஶேஷோபாதாநஸ: । ஸ்வாப்யஸஞ்ஜ்ஞாந உத்க்ர மத:। உதஸ்தாத் உபரிஷ்டாத் வர்த்தமாநம் ஹரேஸ்ஸம்பந்தி தாராசக்ரம் நாராயணாதிஷ்டிதத்வாத் । ஶைஶுமாரம் சக்ரம் பஞ்சமே வக்ஷ்யமாணம் ஶிம்ஶுமாராக்யம் ஜ்யோதிஶ்சக்ரம் யச்சக்ரஸ்தாநாநி க்ருதித்யாதி ப்ரவாஞ்சாதி வதாதி ப்ரயாதீத்யர்த்த:॥ 24॥ தத்விதி। தத்விஷ்ணோஶ்சக்ரம் விஶ்வஸ்ய நாபிம் ஸம்பந்தயித்ரீ ப்ராயஶ்சித்தம் க்ருத்விஷ்டிம்ஶகாநாதி ஸ்தூலஸ்ய நக்ஷத்ரபக்ஷம்। அதி வர்த்ய அதிக்ரம்ய பரத: ஸ்வஶிஷ்யாணாம் ஶத்ரூணாம்। ஏகஏவ நிர்மலேநாத்மநா ஶரீரேண ப்ரஹ்மவிதாம் ஸ்தாநம் உபைதி நமஸ்க்ருதம் மஹர்லோகாக்யமேவ தி யத்ரஸ்திதா விபுதா: கல்பாயுஷோ ப்ருக்வாதய:॥ 25॥ அதோ இதி। அதோ அநந்தஸ்ய முகாக்நே ரஸ்விஶ்வம் தந்தஹ்யமாநம் அதிஶயேந தஹ்யமாநம் நிரீக்ஷ்ய தத்ராவஸ்திஷ்ட ப்ரவேஷ்டு: யத்த்வைபரார்த்யாயிதத்வாத் பாரமேஷ்ட்யம் பதம் ப்ரதிநியாதி ஸித்தேஶ்வரைர்ஜுஷ்டாநி திஷ்ண்யாநி யஸ்மிந் தத் இதி ஶ்ரேஷ்ட்யம் ஸம்பதிதம்॥ 26॥ க்ஷேமாஹ — நேதி। க்ருதிர்த்ருஷ்டிஷ்வம் உதிதமோஹமயம்

யை அடைகிறுன். ஒன்றிலும் பற்றுதலே யடையாமல், அந்த ஸ்தானத்திற்கு மேற் பட்டதான சிம்சுமார சக்ரத்தைப் பிறகு அடைகிறுன். 24

பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமாகிய விஷ்ணுவின் அந்த சிம்சுமார சக்கிரத்தைக் கடந்து (பிறகு) தனியாகவே சூட்சுமமும் நிர்மலமுமான லிங்க சரீரத்துடன் (மற்றவர்களால்) நமஸ்கரிக்கப் படும் பிர்ம சுவரூபமறிந்த பெரியோர் களின் ஸ்தானத்தை அடைகிறுன். அங்குக் கற்பம் வரையில் ஆயுளுடைய பிருகுமுத லிய ஞானிகள் இரமிக்கிறுன். 25

பிறகு அநந்தனுடைய முகத்தீயால் (பிரளயத்தில்) பிரபஞ்ச மெல்லாம் மிகுதியும் தகிக்கப் படுவதைப் பார்த்து சித்தர்கள் அடைந்த ஸ்தானமும் இரண்டு பரார்த்தம் வரையிலிருப்பது மாகிய நான்முகப் பிரமனுடைய ஸ்தானத் திற்கே செல்லுகிறுன். 26

न यत्र शोको न जरा न मृत्यु-
　　र्नार्तिर्न चोद्वेग ऋते कुतश्चित् ।
यच्चित्ततोऽदः कृपयानिदंविदां
　　दुरन्तदुःखप्रभवानुदर्शनात् ॥　　27

ततो विशेषं प्रतिपद्य निर्भय-
　　स्तेनात्मनापोऽनलमूर्तिरत्वरन् ।
ज्योतिर्मयो वायुमुपेत्य काले
　　वाय्वात्मना खं बृहदात्मलिङ्गम् ॥　　28

किञ्च यच्चित्ततो हेतोः यद्दुःखं कुतः ऋते तदेकं विना तत्ततो भवति अनिदंविदाम् इदं भगवतो याथात्म्यमजानतां प्राणिनां दुरन्तदुःखानां यः प्रभवो जन्म तस्यानुदर्शनात् यदा तेषां कृपया, चित्ततोऽदोऽनुशोचतीति यत् तदपि नास्ति यत्र शोकादयो न सन्तीति॥२७॥ तत्र ब्रह्मलोकं गतानां त्रिविधा गतिः ये पुण्योत्कर्षेण गताः ते कल्पान्ते पुण्यतारतम्येन अधिकारिणो भवन्ति, ये तु हिरण्यगर्भोपासनया गताः ते ब्रह्मणा सह मुच्यन्ते ये भगवदुपासकाः ते स्वेच्छया ब्रह्माण्डं भित्त्वा वैष्णवं पदं आरोहन्ति तत्र प्रथमस्य भगवद्भक्तस्य ब्रह्माण्डभेदन प्रकारमाह — तत इति- इयं प्रक्रिया सांख्यशास्त्रप्रसिद्धायाः प्रकृतेः केनचिदंशेन महत्तत्त्वं भवति तस्यांशेनाहंकारः तस्यांशेन शब्दतन्मात्रात्माकाशः तस्यांशेन स्पर्शतन्मात्रात्मा वायुः तस्यांशेन रूपतन्मात्रात्मा तेजः तस्यांशेन रसतन्मात्रात्मा आपः तस्यांशेन गन्धतन्मात्रात्मा पृथिवी एतैस्त्रिवृत्कृतैः चतुर्दशभुवनात्मकं विराट्शरीरं तस्य पञ्चाशत्कोटियोजनविस्तार

அந்த ஸ்தானத்தில் சோகமில்லை, மூப்பில்லை, மரணமில்லை, துக்கமில்லை. பயமில்லை. அங்கிருக்கும் ஞானிகளுக்கு, இந்த ஸ்தானத்தை அறியாதவர்களின் (தேகம் முதலியவைகளில் அபேக்ஷை கொண்டு) முடிவில்லாத துக்கத்திற்குக் காரணமாகிய சம்சார சங்கடத்தைப் பார்த்தவுடன் கருணையால் மனதில் வருத்த முண்டாகிறது.　　27

பிறகு பிருதிவீ தத்துவத்தை யடைந்து, பயமின்றி அந்த பூமி ரூபமாகிய சரீரத்துடன் ஜலதத்துவத்தை அடைகிறுன். அதினின்று அக்கினிமயமான சரீரமடைந்து மெதுவாகச் சென்று சோதியமான சரீரத்துடன் வாயுவை அடைகிறுன். அதன் பிறகு அந்த வாயு உண்டாகக் காரணமானதும் வியாபகமுமான ஆகாயத்தை அடைகிறுன்.　　28

घ्राणेन गन्धं रसनेन वै रसं
रूपं च दृष्ट्या श्वसनं त्वचैव ।
श्रोत्रेण चोपेत्य नभोगुणत्वं
प्राणेन चाकूतिमुपैति योगी ॥ 29

स भूतसूक्ष्मेन्द्रियसन्निकर्षं
मनोमयं देवमयं विकार्यम् ।

स्य पृथिव्यावरणभेदमाह षष्ठ्या । कोटियोजनविस्तारं पृथि-
व्यावरणं पञ्चाशत्कोटियोजनविस्तृतेऽण्डके । ततश्चावरणानां ये
वर्णिताः क्रमशः । तानेकैकोत्तरोत्तरं दशगुणान्यावरणान्यतिक्र-
म्य तान्प्रकृत्यावरणम् । प्रापकत्वेन तदेव स्थिते पृथिव्याद्यावरण-
भेदनप्रकारः कथ्यते तत्रेति । तत्रापि विशेषं प्रतिपद्य गन्धमे-
भेन पृथिव्यात्मतां प्राप्येत्यर्थः । एवमुत्तरत्रापि द्रष्टव्यम्
निर्भयः कथं यायादिति शङ्कामपनुदति । तेनात्मना पृथिवीरूपे-
ण तद्रक्षणात् तत्र पृथिव्या वायुना चोर्ध्वं तत्रात्मत्वेन
क्षुदाहादि शङ्काभावाद्येषां होमादौ भूञ्जान इत्यर्थः । एवं
ज्योतिरूर्ध्वस्य कालमोहावसाने । बृहतः सूक्ष्मः सिंहशक्ति-
भेन उपासनेष्टृत्वम् । यथा शब्दात्मना तस्य प्रापकत्वमिति ॥ २८ ॥
इन्द्रियार्थानां भूतसूक्ष्माणां चातिक्रममाह — घ्राणेनेति ।
घ्राणेनाधिष्ठितेन गन्धमेवेत्य श्वसनं स्पर्शं नभोगुणत्वं
शब्दात्मतां प्राणेन तत्तदिन्द्रियेण सूक्ष्मतां तद्रूपताम् ॥ २९ ॥
एवं भूतसंहारक्रममुक्त्वा इन्द्रियसंहारक्रममाह —
स इति । घ्राणेन कार्यभूतेन गन्धं तस्य कारणीभूतं गन्धतन्मात्रमुपेत्य
तथा रसनेन रसनेन्द्रियेण रसं रसतन्मात्रमुपेत्य

யோகியானவன் கிராணேந்திரியத்தால் கந்த (வாசனை) தன் மாத்திரை யை அடைந்து அவ்விதமே இரசநேந்திரியத்தால் இரச தன்மாத்திரையையும், நேத்திரேந்திரியத்தால் ரூபதன் மாத்திரையையும் துவகி (தோல்) ந்திரியத்தால் ஸ்பரிச தன்மாத்திரையையும் சுரோத்திரேந்திரியத்தால் சப்த தன்மாத்திரை யையும் அடைந்து (பிறகு) பிராணவாயுவால் (அதன் காரணமாகிய) ஆகூதியை (குணவிசேடம்) யும் அடைகிறன். 29

அந்த யோகி கந்த தன் மாத்திரை முதலியவைகள் கிராணம் முதலிய இந் திரியங்கள் இவைகளுக்குச் சமீபத்திலிருப்பதும் மனதிற்குக் காரணமானதும் வைகாரிகம் என்ற பெயருடையதுமாகிய சாத்விகாகங்காரத்தையும் இந்திரியங்

𑌸𑌂𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌤𑍇𑌨 𑌯𑌾𑌤𑌿
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌂𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌮𑍍 ‖ 30

𑌤𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍
𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌯𑍋𑌽𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇 |
𑌏𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌗𑌤𑍋 𑌯𑌃
𑌸 𑌵𑍈 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌨𑍇𑌹 𑌵𑌿𑌷𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇𑌽𑌙𑍍𑌗 ‖ 31

[illegible]

களுக்குக் காரணமானதும் தைஜஸம் என்னும் பெயருடையதுமாகிய இராஜஸாஹங்காரத்தையும் ஐந்து பூதங்களின் விகாரமாகிய தாமஸாஹங்காரத்தையும் அடைந்து அந்த அஹங்காரத்துடன் விஞ்ஞான தத்துவத்தை அடைகிருன், பிறகு மூலப்பிரகிருதி தத்துவத்தை அடைகிருன். 30

அந்த மூலப் பிரகிருதி ரூபத்துடன் உபாதிகளின் முடிவில் ஆனந்தமயமாகிய பரமாத்ம சுவரூபத்தை அடைகிருன். ஓ அரசனே! எவன் பகவானை அடைவதற்குச் சாதனமாகிய இந்தகதியை அடைகிருனே அவன் மறுபடியும் இங்கு திரும்புகிறதில்லை; இது நிச்சயம். 31

𑌏𑌤𑍇 𑌸𑍃𑌤𑍀 𑌤𑍇 𑌨𑍃𑌪 𑌵𑍇𑌦𑌗𑍀𑌤𑍇
𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌭𑌿𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌚 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑍇 𑌚 ।
𑌯𑍇 𑌵𑍈 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣 𑌆𑌹 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟
𑌆𑌰𑌾𑌧𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌃 ॥ 32

𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌃 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌾𑌵𑌿𑌹 ।
𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌯𑌤𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 33

[illegible]

ஓ அரசனே! உன்னால் கேட்கப்பட்ட இந்த (1) இரண்டு மார்க்கங்களும் பிராசீனமானவைகள். வேதங்கூறியவைகள். இவைகளை நான் உனக்குக் கூறினேன். முன் பிரமதேவர் மகிமை பொருந்திய வாசுதேவனைப் பூசித்துக் கேட்டார். அந்த பகவான் இந்த இரண்டு மார்க்கங்களையும் அந்த பிரமதேவருக்குக் கூறினர். 32

இந்த சம்சாரபந்தத்தை அடைந்தவனுக்கு இந்த மார்க்கத்தைத் தவிர வேறு வழியானது மங்களத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய தன்று. ஏனெனில் இந்த மார்க்கமாக அனுஷ்டானம் செய்தால் பகவானுகிய வாசுதேவரிடம் பக்தியோகமுண்டாகும். 33

(1)இரண்டு மார்க்கங்களாவன - உடனே முக்தியடையும் மார்க்கம் ஒன்று. 22-வது சுலோகம் முதல் கூறப்பட்ட கிரமமாக முக்தியடையும் மார்க்கம் ஒன்று; ஆகிய விரண்டுமேயாம். அல்லது தூமாதிகதி அர்ச்சிராதிகதி என்ற இரண்டுமாம்.

𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌯𑌾 ।
𑌤𑌦𑌧𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌰𑌤𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 34

𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌰𑌨𑍁𑌮𑌾𑌪𑌕𑍈𑌃 ॥ 35

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 ।
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ 36

𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌏𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃। 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌯𑌤𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌹𑌰𑍌 𑌰𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌯𑌾 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍॥௩௪॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌰𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌂 𑌰𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌤𑌦𑍍𑌬𑍋𑌧𑌕𑍈𑌃 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌨 𑌘𑌟𑌤𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌨𑍁𑌮𑌾𑌪𑌕𑍈𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌅𑌨𑍁𑌮𑌾𑌪𑌕𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ௩௫ ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍁𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ ௩௬ ॥ 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌨𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹 — 𑌵𑌿𑌭𑌜𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌤𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑍈𑌵𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌿𑌷𑌦𑍂𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌆𑌶𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿

பிரமதேவர் மனதை நிலைநிறுத்தி வேதம் யாவற்றையும் மூன்று தடவை ஆராய்ந்து வாசுதேவரிடம் நிகரற்ற அன்பானது எதனாலுண்டாகுமோ அந்த மார்க்கத்தையே புத்தியால் நிச்சயம் செய்தார். 34

ஞானத்திற்கு விஷயங்களும் அனுமானிக்கக் கூடியவைகளுமாகிய மகத் தத்துவம் முதலிய இலக்ஷணங்களால் ஞானவானும் பகவானுமாகிய ஹரியானவர், நல்ல சித்தமுடையவனால் பூதங்களெல்லாவற்றிலும் அறியப்படுகிறார்.

ஓ அரசனே! ஆகையால் மானிடர்கள் எந்த மார்க்கத்தாலும் எந்தக்காலத்திலும் பகவானாகிய முகுந்தனையே (குணங்களை) சிரவணம் செய்யவேண்டும். (குணங்களை) கீர்த்தனம் செய்யவேண்டும். (சுவரூபத்தை அல்லது குணங்களை) ஸ்மரணம் செய்யவேண்டும். 36

पिबन्ति ये भगवत आत्मनः सतां
कथामृतं श्रवणपुटेषु संभृतम् ।
पुनन्ति ते विषयविदूषिताशयं
व्रजन्ति तच्चरणसरोरुहान्तिकम् ॥ 37

इति श्रीभागवते द्वितीयस्कन्धे द्वितीयोऽध्यायः.

॥ श्रीशुकः ॥

एवमेतन्निगदितं पृष्टवान्यद्भवान्मम ।
नृणां यन्म्रियमाणानां मनुष्येषु मनीषिणाम् ॥ 1

पावयन्ति तस्य चरणसरोरुहान्तिकं श्रीविष्णुपदं व्रजन्ति ॥३७॥
इति द्वितीयस्कन्धे भावार्थदीपिकायां द्वितीयाध्यायव्याख्या.

तृतीये विष्णुभक्तेश्च वैशिष्ट्यं शृण्वतो मुनेः ।
हृष्टस्यैकेन तत्कथाश्रवणादरमुच्यते ॥

इदानीं मनुष्यदेवताभजनस्यापि पुत्रादि भजनवदेव तारतम्य क्षेयेन हेयत्वं वक्तुं प्रस्तौति। एवमिति। एवमेतन्मनुष्येषु कथाविच्छेदविषयो मेन मनुष्यत्वं प्राप्तेषु जीवेषु ये मनीषिणः तेषां तत्रापि ये म्रियमाणाः तेषां विशेषतः भवदेतत्कथाश्रवणादिकं निगदितं विहितमित्यर्थः ॥१॥ कामकामप्राप्त्यै

சாதுக்களுக்கு ஆத்ம சுவரூபமாகப் பிரகாசிக்கும் பகவானுடைய கதையாகிய அமுதத்தைச் செவிகள் நிறையப் பானம்செய்பவர்கள் விஷயங்களால் தோஷமுள்ள மனதைப் பரிசுத்தம் செய்துகொள்ளுகிறார்கள். அந்த பகவானுடைய பாதார விந்தத்தின் அருகே செல்லுகிறார்கள். 37

2-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

3-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீசுகாசாரியர் கூறுகிறார்.

ஓ அரசனே ! நீர் என்னைக் கேட்டபடி மானிடஜன்ம மடைந்தவர்களுக்குள் அறிவுடையவர்களும் மரணமடைபவர்களுமாகிய மானிடர்களுக்கு இம் மாதிரி ஹரியின் கதையைச் சிரவணம் செய்தல் முதலியவைகளைக் கூறினேன்.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌜𑍇𑌤 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍀𑌨𑍍 ॥   2

𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌕𑌾𑌮𑍋𑌽𑌦𑌿𑌤𑍇𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌧𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌮𑍍 ॥   3

𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑌸𑍁𑌮𑍍 ।
𑌵𑌸𑍁𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌵𑌸𑍂𑌨𑍍 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥   4

𑌆𑌯𑍁𑌷𑍍𑌕𑌾𑌮𑍋𑌽𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍌 𑌦𑍇𑌵𑍌 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌾𑌮 𑌇𑌲𑌾𑌂 𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌰𑍋𑌦𑌸𑍀 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌾𑌤𑌰𑍌 ॥   5

𑌏𑌵𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌜𑌨𑌮𑌾𑌹 — 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑍇𑌤𑌿। 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌪𑌾𑌟𑌵𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍॥ 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌚। 𑌅𑌦𑌿𑌤𑍇𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍀𑌨𑌤𑌾𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍈 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌜𑍇𑌤॥ 3 ॥ 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑌸𑍁𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌵𑌸𑍂𑌨𑍍 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌃। 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌜𑍇𑌤 ॥ 4 ॥ 𑌆𑌯𑍁𑌷𑍍𑌕𑌾𑌮 𑌇𑌤𑌿। 𑌇𑌲𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌃। 𑌰𑍋𑌦𑌸𑍀 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑍌॥ 5 ॥ 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌤𑌿। 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸 𑌉𑌰𑍍𑌵𑌶𑍀𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰

பிர்ம்ம தேஜஸை விரும்பியவன் வேதங்களுக்குப் பதியாகியப் பிரமதேவனைப் பூசிக்கவேண்டும். இந்திரியங்கள் திறமையுற விரும்பியவன் இந்திரனேயும், புத்திரசந்தானத்தை விரும்பியவன் (தக்ஷன் முதலிய) பிரஜாபதிகளேயும் பூசிக்கவேண்டும்.   2

புசிக்கத்தக்கவைகளே விரும்பியவன் அதிதி தேவதையையும், சுவர்க்கத்தை விரும்பியவன் அதிதியின் குமாரர்களாகிய (12) ஆதித்தியர்களேயும் இராஜ்யத்தை விரும்பியவன் விசுவேதேவர்களேயும் தேசத்திலுள்ள பிரஜைகள் சுவாதீனமாகவேண்டுமென விரும்பியவன் ஸாத்தியர்களேயும் பூசிக்கவேண்டும்.   3

ஸ்ரீயை அபேக்ஷித்தவன் துர்க்காதேவியையும் தேஜஸ்ஸை விரும்பியவன் அக்னியையும், பொருளே அபேக்ஷிப்பவன் வசுக்களேயும், வீரியத்தை விரும்பியவன் வீரியத்தைக் கொடுக்கும் உருத்திரர்களேயும் பூசிக்கவேண்டும்.   4

ஆயுளே விரும்புகிறவன் அசுவினீ தேவர்களேயும் புஷ்டியை விரும்பியவன் பூமியையும் பிரதிஷ்டையை (ஸ்தானப் பிரம்சமில்லாமை) அபேக்ஷிக்கும் புருஷன் உலகத்திற்குத் தாய்தந்தையராகிய ஆகாயத்தையும் பூமியையும் பூசிக்கவேண்டும்.   5

𑌰𑍂𑌪𑌾𑌭𑌿𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌮𑍋𑌽𑌪𑍍𑌸𑌰 𑌉𑌰𑍍𑌵𑌶𑍀𑌮𑍍 ।
𑌆𑌧𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌯𑌜𑍇𑌤 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑌿𑌨𑌮𑍍 ॥ 6

𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌯𑌜𑍇𑌦𑍍𑌯𑌶𑌸𑍍𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌕𑍋𑌶𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌸𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌂 𑌦𑌾𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌉𑌮𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍀𑌮𑍍 ॥ 7

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂𑌤𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌪𑌿𑌤𑍄𑌨𑍍 𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ।
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌜𑌨𑌾𑌨𑍋𑌜𑌸𑍍𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍 ॥ 8

𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌮𑌨𑍂𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌭𑌿𑌚𑌰𑌨𑍍 𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍𑌸𑍋𑌮𑌮𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ 9

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌷𑌟𑍍𑌕𑌮𑍍॥௬॥ 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂𑌕𑍋𑌶𑍋 𑌧𑌨𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑌃। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌜𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌧𑌨𑌦𑌾𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌦𑌾𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯॥௭॥ 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌇𑌤𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂𑌤𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌬𑌾𑌧𑌾𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌜𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌓𑌜𑌃 𑌬𑌲𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌃 ॥௮॥ 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌮𑌨𑍂𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 । 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 । 𑌅𑌭𑌿𑌚𑌰𑌨𑍍 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌮𑌰𑌣𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌰𑍃𑌤𑌿𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌭𑍋𑌗𑍇𑌚𑍍𑌛𑍁𑌃। 𑌅𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌅𑌭𑌿𑌚𑌰𑌨𑍍 𑌯𑌜𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌷𑌟𑍍𑌕𑌮𑍍 ॥௯॥ 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌮 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌮𑌃

ரூபத்தை விரும்பியவன் கந்தருவர்களையும் ஸ்திரீயை அபேக்ஷிப்பவன் அப்சரஸ்திரீயாகிய ஊர்வசியையும் எல்லாருக்கும் பிரபுவாக இருக்கும் தன்மையை விரும்பியவன் பரமேஷ்டியையும் பூசிக்க வேண்டும்.

கீர்த்தியை அபேக்ஷித்தவன் விஷ்ணுவையும், பொருட்குவியலை விரும்பியவன் வருணனையும், வித்தைகளை விரும்பியவன் பரமசிவனையும், தாம்பத்திபத்தை (ஸ்திரீபுருஷர்களின் நேசம்) விரும்பியவன் உமையாகிய ஸதீதேவியையும் பூசிக்கவேண்டும். 7

தருமங்களை விரும்பியவன் உத்தமசுலோகனாகிய விஷ்ணுவையும் வம்ச விருத்தியை விரும்பியவன் பிதிரர்களையும் உபத்திரவ நிவிருத்தியை விரும்பியவன் யக்ஷர்களையும் பலத்தை விரும்பியவன் மருத்துக்களையும் பூசிக்கவேண்டும்.

இராஜ்யத்தை விரும்பியவன் தேவர்களாகிய மனுக்களையும் சத்துருவின் மரணத்தை விரும்பியவன் நிருருதியையும் போகத்தில் விருப்பங்கொண்டவன் ஸோமனையும் வைராக்கியத்தை விரும்பியவன் பரமபுருஷனையும் பூசிக்கவேண்டும். 9

அகாமஸ்ஸர்வகாமோ வா மோக்ஷகாம உதாரதீ: ।
தீவ்ரேண பக்தியோகேந யஜேத புருஷம்பரம் ॥ 10

ஏதாவாநேவ யஜதாமிஹ நிஶ்ரேயஸோதய: ।
பகவத்யசலோ பாவோ யத்பாகவதஸங்கத: ॥ 11

ஜ்ஞாநம் யத: ப்ரதிநிவ்ருத்தகுணோர்மிசக்ர-
மாத்மப்ரஸாத உத யத்ர குணேஷ்வஸங்க: ।
கைவல்யஸம்மதபதஸ்த்வத பக்தியோக:
கோ நிர்வ்ருதோ ஹரிகதாஸு ரதிம் ந குர்யாத் ॥ 12

~~~~~~

ஏகாந்தபக்த: । உக்தாநுக்தஸர்வகாமோ வா புருஷம் பூர்ணம் நிரு பாதிகம் ॥ பூர்வோக்தநாநா தேவதாயஜநஸ்யாபி ஸம்யோகப்ருதக்த்வேந பக்தியோகஶேஷத்வமாஹ — ஏதாவாநிதி । இந்த்ராதீநபி யஜதாம் உஹதத்தத்தேவதா யஜநேந பாகவதாநாம் ஸங்கதோ பகவத்யசலோ பாவோ பக்திரூப தீதியத் ஏதாவாநேவ நிஶ்ரேயஸஸ்ய பரமபுருஷார்தஸ்ய உதயோ லாப: க்ருத்ஸ்ந ஸ்யாப்யுபலக்ஷணமித்யர்த: ॥ ११ ॥ பாகவதஸங்கஜ உக்தேந ஸம்பவிதாம் ஹரி கதாரதிம் ஸ்தௌதி ஜ்ஞாநமிதி । யத: யாஸு கதாஸு ஜ்ஞாநம் பவதி । தாஸு ரதிம் கோ ந குர்யாதித்யந்வய: கீத்ருஶம் ப்ரதிநிவ்ருத்தம் உபரதம் குணோ ர்மீணாம் ராகாதீநாம் சக்ரம் ஸமூஹோ யஸ்மாத்தத் ஆத்மப்ரஸாதஶ்ச யத்ர யாஸு ஜந: ப்ரஸாதஹேது: குணேஷு விஷயேஷ்வஸங்க: வைராக்யம் ச உபலப்யத இதி ஶேஷ: இஹாமுத்ர ச குணேஷ்வஸங்க: கைவல்யமித்யேவம் ஸம்மத: பந்தா: யோ பக்தியோக: நிர்வ்ருத: ஶ்ரவணஸுகேந க்ருதக்ருத்ய இதி

வைராக்கியத்தை விரும்பியவனாயினும் (மேற் கூறியன அவைகளல்லாதன வாகிய மற்றவைகளினும்) எல்லாவற்றினும் விருப்பமுள்ளவனாயினும் மோக்ஷத்தை விரும்பியவனாயினும், கம்பீரமான புத்தியுடைய புருஷன், தீவிரமான பக்தி யோகத்தால் பரமபுருஷனைப் பூசிக்கவேண்டும். 10

இந்திரன் முதலியவர்களைப் பூசிப்பவர்களுக்கு அந்தந்த தேவதைகளைப் பூசிக்கும்போது பாகவதர்கள் அடையக்கூடியதான பகவானிடம் நிச்சலமான பக்தி உண்டாவதாகிய நன்மையே லாபமாகிறது. 11

ஹரியின் கதைகளைச் சிரவணம் செய்வதால், இராகத்துவேஷங்களின் கூட்டங்களொழிந்த ஞானமும் (அதற்குக் காரணமாகிய) மனதின் நிர்மலத் தன்மையும், இகபரங்களினும் விஷயப் பற்றுதலில்லா திருப்பதும் பிறகு கைவல்லியத்திற்குச் சாதனமென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட மார்க்கமுடைய பக்தியோகமும் உண்டாகின்றன. இவ்வளவு மகிமையுள்ள ஹரிகதைகளில் மோக்ஷத்தை விரும்பிய எவன் தான் மிகுதியான அன்பைச் செலுத்தமாட்டான். 12
~~~~~~

॥ 𑌶𑍌𑌨𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌭𑌰𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃 ।
𑌕𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌵𑍈𑌯𑌾𑌸𑌕𑌿𑌮𑍃𑌷𑌿𑌂 𑌕𑌵𑌿𑌮𑍍 ॥ 13

𑌏𑌤𑌚𑍍𑌛𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌸𑍂𑌤 𑌨𑍋𑌽𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 ।
𑌕𑌥𑌾𑌹𑌰𑌿𑌕𑌥𑍋𑌦𑌰𑍍𑌕𑌾𑌸𑍍𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌸𑍍𑌸𑌦𑌸𑌿 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍 ॥ 14

𑌸 𑌵𑍈 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑍇𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌃 ।
𑌬𑌾𑌲𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑌕𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌂 𑌯 𑌆𑌦𑌦𑍇 ॥ 15

𑌵𑍈𑌯𑌾𑌸𑌕𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ।
𑌉𑌰𑍁𑌗𑌾𑌯𑌗𑍁𑌣𑍋𑌦𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑍇 ॥ 16

𑌵𑌕𑍍𑌤𑍃𑌜𑌡𑌿𑌮𑌾 𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌹𑌰𑌿𑌕𑌥𑌾𑌸𑌙𑍍𑌕𑍋𑌚𑌾𑌵𑌾𑌰𑌤𑌿𑌂 𑌨 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌸𑍁 ॥௧௨॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌅𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌋𑌷𑌿𑌂 𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌿𑌂 𑌕𑌵𑌿𑌂 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑌮𑍍 ॥௧௩॥ 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌹𑌰𑌿𑌕𑌥𑌾 𑌏𑌵 𑌉𑌦𑌰𑍍𑌕𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌫𑌲𑌂 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌃 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌦𑌿 𑌸𑌭𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃॥௧௪॥ 𑌏𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸 𑌇𑌤𑌿 — 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑍂𑌜𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌂 𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍॥௧௫॥ 𑌵𑍈𑌯𑌾𑌸𑌕𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌉𑌰𑍁𑌗𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍁𑌦𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 ॥௧௬॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑍇𑌵 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌮𑌾𑌣 𑌆𑌯𑍁𑌃 𑌹𑌰𑌿𑌕𑌥𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌫𑌲𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌆𑌯𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌸𑍌 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌉𑌦𑌯𑌨𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌮𑌯𑌂 𑌯𑌨𑍍 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋 𑌨𑍀

ஸ்ரீசௌனக முனிவர் வினவுகிறார்.

இவ்விதம் கூறியதைக் கேட்டு பாதவம்ச சிரேஷ்டனாகிய பரீக்ஷித்துமகா ராஜன் பரபிர்ம சொரூபத்தை அறிந்தவரும், வேதங்களை யுணர்ந்தவரும் வியாசபுத்திரருமாகிய சுகமுனிவரிடம் வேறு எந்த விஷயங்களைக் கேட்டார். 13

வித்துவானாகிய ஓ ஸூதபுராணிகரே! இதைக்கேட்க விருப்பங்கொண்ட எங்களுக்குத் தாங்கள் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டும். ஸாதுக்கள் நிறைந்த சபையில் ஹரியின் கதையை யனுசரித்த கதைகள் நடக்குமல்லவா? நிச்சயம்.

பாண்டவனாகிய அர்ஜுனனுக்குப்பௌத்திரனும் மகாரதனும் பாகவதனுமாகிய பரீக்ஷித்து மகாராஜன் குழந்தையா யிருக்கும்போது விளையாட்டுச் சாமான்களைக் கொண்டு கிருஷ்ணனைப் பூசிக்கும் விளையாட்டை யல்லவாகிரகித்தான். 15

வியாசகுமாரனாகிய சுகரும் வாசுதேவரையே பராயணமாக உடையவர். சாதுக்களினுறவு உண்டானால், பெரியோர்களால் கானம் செய்யத்தக்க மகிமைவாய்ந்த பகவானுடைய குணங்களால் காம்பீரிய மமைந்த கதைகள் நடக்குமல்லவா

𑌆𑌯𑍁𑌰𑍍𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌵𑍈 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌸𑍌 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋 𑌨𑍀𑌤 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌯𑌾 ॥ 17

𑌤𑌰𑌵𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤 ।
𑌨 𑌖𑌾𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌮𑍇𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌪𑌶𑌵𑍋𑌽𑌪𑌰𑍇 ॥ 18

𑌶𑍍𑌵𑌵𑌿𑌡𑍍𑌵𑌰𑌾𑌹𑍋𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌖𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌃 ।
𑌨 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌣𑌪𑌥𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌜𑌾𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌮 𑌗𑌦𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑌃 ॥ 19

𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌯𑍁𑌃 𑌸𑌫𑌲𑌤𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌿𑌕𑌾 𑌵𑍃𑌥𑍈𑌵𑌹𑌰𑌤𑌿 ॥𑍧𑍭॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌯𑍁𑌷𑌃 𑌫𑌲𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌤𑌰𑌵 𑌇𑌤𑌿 । 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹, 𑌤𑌹𑌿 𑌭𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌮𑌕𑍋𑌶𑌾𑌃 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌮𑌾𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌨 𑌖𑌾𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌶𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌮𑍇𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌸𑍇𑌕𑌂 𑌚𑍇𑌯𑍁𑌨𑌂 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌨𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌶𑍁𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹 — 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌶𑍍𑌵𑌵𑌿𑌡𑌿𑌤𑌿 ॥𑍧𑍮॥ 𑌶𑍍𑌵𑌵𑌿𑌡𑌿𑌤𑌿 । 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌪𑌥𑌂 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌨𑌗𑌤𑌂 𑌸 𑌶𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌦𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌵𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌡𑍍𑌵𑌰𑌾𑌹𑍈𑌃 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌸𑍂𑌕𑌰𑍈𑌃 𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌭𑍁𑌜𑌃 𑌇𑌵 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌕𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌭𑌾𑌰𑌵𑌾𑌹𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍 𑌖𑌰𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌮𑍁𑌕𑌕𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌦𑌾𑌘𑍍𑌨𑍀 𑌚𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌶𑌕𑍍𑌯𑍁𑌕𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥𑍧𑍯॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌫𑌲𑌾𑌨𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌃 𑌬𑌿𑌲𑍇𑌤𑌿 । 𑌬𑌿𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌦𑍇 𑌨𑌶𑍍𑌵𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌵𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌨𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌪𑍁𑌟𑍇, 𑌤𑍇 𑌬𑌿𑌲𑍇 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌪𑍃𑌥𑌗𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌾 𑌨𑍋𑌪𑌗𑌾𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌕𑌸𑌤𑍀𑌦𑍂𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑍁𑌰𑍋𑌗𑌕𑌃 𑌤𑌦𑍀𑌯𑌾 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑌤𑍀 𑌦𑌿𑌵𑌾 ॥𑍨𑍦॥ 𑌭𑌾𑌰 𑌇𑌤𑌿 । 𑌪𑌟𑍍𑌟𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑍋𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑍇𑌣 𑌪𑌟𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌕𑌾𑌦𑍇 𑌶𑌿

இந்தச் சூரியன் உதயாஸ்தமனங்களை அடைந்து மானிடர்களுக்குள் எவனுடைய (நாளில்) ஓர்கணப்பொழுதேனும் உத்தமசுலோகனைப் பற்றிய சம்பாஷணையில் செலுத்தப் படுகிறதோ அவனுடைய ஆயுளையன்றி மற்றவர்களின் ஆயுளை அபகரிக்கிறான். நிச்சயம். 17

மரங்கள் ஜீவிக்கவில்லையா ? துருத்திகள் மூச்சுவிடவில்லையா? கிராம்மியங்களான மற்றுமுள்ள பசுக்கள் புசிக்கவில்லையா? ஸ்திரீகளுடன் போகம் செய்யவில்லையா? 18

கதாதரனுகிய நாராயண மூர்த்தியின் நாமமானது எப்போதேனும் தன்னுடைய செவி வழியை அடையப் பெறாத மானிடனே பசுவாகிறான். நாய் ஊர் சுற்றும் பன்றிகள், ஒட்டகைகள், கழுதைகள், இவைகளுக்குச் சமமாக நிரூபிக்கப்படுகிறான். 19

𑌬𑌿𑌲𑍇 𑌬𑌤𑍋𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌯𑍇
𑌨 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌪𑍁𑌟𑍇 𑌨𑌰𑌸𑍍𑌯 ।
𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌸𑌤𑍀 𑌦𑌾𑌰𑍍𑌦𑍁𑌰𑌿𑌕𑍇𑌵 𑌸𑍂𑌤
𑌨𑌚𑍋𑌪𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍁𑌗𑌾𑌯𑌗𑌾𑌥𑌾𑌃 ॥ 20

𑌭𑌾𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌟𑍍𑌟𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟-
𑌮𑌪𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌨 𑌨𑌮𑍇𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌮𑍍 ।
𑌶𑌾𑌵𑍌 𑌕𑌰𑍌 𑌨𑍋 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑌸𑍍𑌸𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌲𑌸𑌤𑍍𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌕𑌙𑍍𑌕𑌣𑍌 𑌵𑌾 ॥ 21

𑌬𑌰𑍍𑌹𑌾𑌯𑌿𑌤𑍇 𑌤𑍇 𑌨𑌯𑌨𑍇 𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑍋 𑌯𑍇 ।
𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍌 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑌾𑌜𑍌
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌜𑌤𑍋 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌯𑍌 ॥ 22

𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑍂𑌚𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌮𑌪𑌿 𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌨 𑌨𑌮𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌭𑌾𑌰𑌮𑍇𑌵 । 𑌶𑌵𑍌 𑌮𑍃𑌤𑌕𑍌 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑍌 𑌲𑌸𑌤𑍍𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨 𑌕𑌙𑍍𑌕𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌅𑌪𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌵𑌾𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃॥ ௨௧॥ 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌾𑌯𑌿𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿। 𑌯𑍇 𑌨𑌯𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍀𑌃 𑌅𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾 𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍇 𑌤𑍇 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌾𑌯𑌿𑌤𑍇 𑌮𑌯𑍂𑌰𑌪𑌿𑌞𑍍𑌛𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌖𑌿𑌪𑌿𑌞𑍍𑌛𑌵𑌤𑍍 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌕𑍃𑌤𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑌾𑌜𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌯𑌾 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥ ௨௨॥ 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿। 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌹𑍇𑌤 𑌸𑍁𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌨 𑌸𑍁𑌶𑌕𑍁𑌨𑌯𑌾

கஷ்டம்! பரமபுருஷனுடைய குணங்களைச் சிரவணம் செய்யாத மானிடனுடைய செவிகள் வீணான துவாரங்களாகின்றன. ஓ சூதபுராணிகரே! எவனுடைய நாக்கானது மகான்கள் கானம் செய்வதற்குரிய மாதவனுடைய சரித்திரங்களைக்கானம் செய்ய வில்லையோ, அவனுடைய அந்த நாக்கானது குற்றமுடையதேயாம். தவளையின் நாக்குப்போல் ஆகிறது (வீண் சத்தமுடையது.)

சிரசானது இராஜ்யாதி காரத்தைக்காட்டும் பட்டுவஸ்திரத்தாலும் கிரீடத்தாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதாயினும் முகுந்தனை வணங்காவிடில், வீண்பாரமுடையதேயாம். கைகள் பிரகாசிக்கும் சுவர்ணங்களை யுடையதாயினும், ஹரியின் பூஜையைச்செய்யாவிடில், பிணத்தின் கைகளுக்குச்சமமானவைகளேயாம்.

மானிடர்களின் எந்த நேத்திரங்கள் விஷ்ணுவின் மூர்த்திகளைப் பார்க்கவில்லையோ, அந்த நேத்திரங்கள் மயில் தோகையிலுள்ள கண்களேயாம். எவர்களுடைய பாதங்கள் கோவிந்தனுடைய க்ஷேத்திரங்களை அடையவில்லையோ அந்தப் பாதங்கள் மரக்காலுக் கொப்பானவைகளே. 22

𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍 𑌶𑌵𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇𑌣𑍁𑌂
　　𑌨 𑌜𑌾𑌤𑍁 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌭𑌿𑌲𑌭𑍇𑌤 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌨𑍁𑌜𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃
　　𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍 𑌶𑌵𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑍍 ॥　　23

𑌤𑌦𑌶𑍍𑌮𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌬𑌤𑍇𑌦𑌂
　　𑌯𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍈𑌰𑍍𑌹𑌰𑌿𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑍈𑌃 ।
𑌨 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌤𑌾𑌥 𑌯𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋
　　𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌜𑌲𑌂 𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌰𑍁𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌃 ॥　　24

𑌅𑌥𑌾𑌭𑌿𑌧𑍇𑌹𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗 𑌮𑌨𑍋𑌽𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑌂
　　𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌷𑌸𑍇 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌃 ।
𑌯𑌦𑌾𑌹 𑌵𑍈𑌯𑌾𑌸𑌕𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾
　　𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 ॥　　25

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌮𑌨𑍁𑌜 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌦𑌲𑌗𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌤𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌆𑌘𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥23॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌶𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑍋 𑌬𑌲𑌂 𑌕𑌾𑌠𑌿𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌰𑍁𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌰𑍋𑌮𑌸𑍁 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌮𑌃 𑌯𑌦𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃॥24॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌙𑍍𑌗 𑌮𑌨𑍋𑌽𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌷𑌸𑍇 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌵𑍈𑌯𑌾𑌸𑌕𑌿𑌃 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌾𑌹 𑌤𑌦𑌭𑌿𑌧𑍇𑌹𑍀𑌤𑌿॥25॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

எப்போதேனும் (ஒரு தடவை) பாகவதர்களின் பாததூளியைப் பெறுமற் போகும் மானிடன் உயிர்ப்பிணமாகிறுன். ஸ்ரீ விஷ்ணுவின் பாதஸ்பரிசம்பெற்ற துளசியின் வாசனையை அறிந்து ஆனந்திக்காதவன் மூச்சுவிடும்பிணமேயாவன்.

நாராயண மூர்த்தியின் நாமங்களைச் சிரவணஞ் செய்தவுடன் எவனுடைய இருதயம் (சந்தோஷம் முதலியவைகளின்) பேதத்தை அடையவில்லையோ? எவனுடையமுகத்தில் பேதமும் கண்களில்(ஆனந்த)நீரும் ரோமங்களில் சந்தோஷமும் (ரோமாஞ்சம்) உண்டாகவில்லையோ அவன் இருதயம் கல்லைப்போல் கடினமானது.　　24

ஓ ஸூதபுராணிகரே! நீர் மனதிற்கு அனுகூலமான பிரியமொழிகளைப் பேசுகிறீர். ஆகையால் பாகவத சிரேஷ்டரும் ஆத்மவித்தையில் தேர்ந்தவரும் வியாசநந்தனருமாகிய சுகர் நல்ல கேள்விகளைக் கேட்ட அவ்வரசனுக்கு எதைக் கூறினரோ அதைக் கூறவேண்டும்.　　25

3-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌵𑍈𑌯𑌾𑌸𑌕𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌚𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌉𑌪𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌮𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌔𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌸𑌤𑍀𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌧𑌾𑌤𑍍 ॥ 1

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌯𑌾𑌸𑍁𑌤𑌾𑌗𑌾𑌰𑌪𑌶𑍁𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌣𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌷𑍁 ।
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌵𑌿𑌕𑌲𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌰𑍂𑌢𑌾𑌂 𑌮𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌜𑌹𑍌 ॥ 2

𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌚𑍇𑌮𑌮𑍇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌥 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌨𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌨𑌾𑌃 ॥ 3

𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌰𑍍𑌗𑌿𑌕𑌂 𑌚 𑌯𑌤𑍍 ।

𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌹𑌰𑌿𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑍁𑌕𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨𑍋𑌪𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌂 𑌕𑌥𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑌨𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌮𑌾𑌹—𑌵𑍈𑌯𑌾𑌸𑌕𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌃 𑌉𑌪𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌆𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍀𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌮𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌂॥१॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿। 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌪𑌶𑌵𑍋 𑌗𑌜𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌕𑌲𑍇 𑌵𑍈𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑌨𑌵𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇 𑌚॥२॥ 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑌿। 𑌇𑌮𑌮𑍇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂॥३॥ 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌰𑍍𑌗𑌿𑌕𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌮𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤

4-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ ஸூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

உத்தரையின் குமாரனாகிய பரீக்ஷித்து மகாராஜன் வியாசகுமாரராகிய சுக முனிவரிடம் இவ்வாறு பரமாத்மாவின் தத்துவத்தை நிச்சயிக்கும் சொற்களை விசாரித்துக் கிருஷ்ணபகவானிடம் சிறந்த புத்தியைச் செலுத்தினான். 1

சரீரம், மனைவி, மக்கள், வீடு, பசுக்கள், பொருட்கள், பந்துக்கள், சத்துருக்களின் சங்கடமில்லாத இராஜ்யம் இவைகளில் மிகுந்த பற்றுதலுள்ளதான என்னுடையது என்ற தன்மையை யொழித்தான். 2

சாதுக்களுக்குள் சிறந்த ஓ முனிவர்களே! கிருஷ்ணனுடைய மகிமையைச் சிரவணம் செய்வதில் சிரத்தையுடையவனும் மிகுதியான மனமுடையவனுமாகிய பரீக்ஷித்து ராஜன், நீங்கள் என்னைக் கேட்டதின் கருத்தடங்கியதையே கேட்டான். 3

அந்த அரசன் தனக்குண்டாகப் போகும் மரணத்தை யறிந்து தருமம் அர்த்தம் காமம் இவைகளைப் பிரதானமாக உடைய கருமத்தையும் ஒழித்து

वासुदेवे भगवत्यात्मभावं दृढं गतः ॥ 4

॥ राजा ॥

समीचीनं वचो ब्रह्मन् सर्वज्ञस्य तवानघ ।
तमो विशीर्यते मह्यं हरेः कथयतः कथाः ॥ 5

भूय एव विवित्सामि भगवानात्ममायया ।
यथावतीर्णो भगवान् परिरक्षति सत्पथम् ।
(यथेदं सृजते विश्वं दुर्विभाव्यमधीश्वरैः) ॥ 6

यथा गोपायति विभुर्यथा संयच्छते पुनः ।
यां यां शक्तिमुपाश्रित्य पुरुशक्तिः परः पुमान् ॥ 7

आत्मानं क्रीडयन् क्रीडन्करोति विकरोति च ।
नूनं भगवतो ब्रह्मन् हरेरद्भुतकर्मणः ।
दुर्विभाव्यमिवाभाति कविभिश्चापि चेष्टितम् ॥ 8

स पप्रच्छ ॥४॥ समीचीनमिति । मह्यं मम तमः अज्ञानं नश्यति तव कथयतः सतः अतस्समीचीनम् ॥५॥ भूय इति । पुनश्च विवित्सामि वेदितुमिच्छामि इदं दुर्विभाव्यं अवितर्क्यं विश्वं यथा सृजते ॥६॥ यथेति । गोपायति पालयति संयच्छते संहरति पुरुशक्तिः अनन्तशक्तिरात्मा ॥७॥ आत्मान

பகவானுகிய வாசுதேவனிடம் உறுதியான பக்தியை மனதிற் கொண்டான். (அடைந்து பிரச்னம் செய்தார்.) 4

பரீக்ஷித்து ராஜன் வினவுகிருன்.

தோஷமில்லாதவராகிய ஓ பிர்மரிஷியே! எல்லாவற்றையும் அறிந்தவராகிய தாங்கள் ஹரியின் கதைகளைச் சொல்லும்போது என்னுடைய அஞ்ஞானமானது நாசமடைகிறது. ஆகையால் தங்களுடைய சொற்கள் சிறந்ததாகிறது. 5

ஓ பிர்மரிஷியே நான் மறுபடியும் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். ஈசுவரத்தன்மையை அடைந்த பகவான் அவதாரம் செய்து எவ்விதம் நல்ல மார்க்கத்தை இரக்ஷிக்கிருர். பிர்மதேவர் முதலிய மற்ற தேவர்களால் பூர்ணமாக அறிய முடியாத இந்தப் பிரபஞ்சத்தை தன்னுடைய மாயையால் எவ்விதம் சிருஷ்டி செய்கிருர். எவ்விதம் இரக்ஷிக்கிருர். எவ்விதம் சங்கரிக்கிருர். அநந்த சக்திகளுடைய பரமபுருஷன் எந்தெந்த சக்தியை ஆசரித்துத்தான் விளையாட வேண்டுமென்று (அவதாரங்களைச்செய்து)கிரீடிக்கிருர். (அந்த அவதாரங்களை) மறைக்கிருர். ஓ பிர்மரிஷியே! ஆச்சரியமான செய்கையுடையவரும் பகவானுமாகிய ஹரியின் வியாபாரமானது பிர்மசுவரூப ஞானிகளாலும் சிரமத்துடனறியக் கூடியதென்று தோன்றுகிறது. நிச்சயம். 6-8

𑌯𑌥𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌯𑍁𑌗𑌪𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌶𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌕𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥ 9

𑌵𑌿𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑍇𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌥𑌾 ।
𑌶𑌾𑌬𑍍𑌦𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌖𑌲𑍁 ॥ 10

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍁𑌕𑌥𑌨𑍇 𑌹𑌰𑍇𑌃 ।
𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑌮𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 ॥ 11

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌨𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯 𑌭𑍂𑌯𑌸𑍇
𑌸𑌦𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾।

𑌤𑌿। 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌶𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿॥௮॥ 𑌯𑌯𑍇𑌤𑌿।𑌏𑌕𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌯𑍁𑌗𑌪𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌤𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌶𑍋𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿॥ ௯ ॥ 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌶𑌾𑌬𑍍𑌦𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌰𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌨𑍁𑌭𑌵𑍇𑌨॥௧௦॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿।𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌉𑌪𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌉𑌪𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௧௧॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌭𑌿𑌃। 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌭𑍂𑌯𑌸𑍇 𑌕𑌵𑌲𑌿𑌤𑌮𑌹𑌿𑌮𑍍𑌨𑍇 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰

ஒருவனுகிய பரமபுருஷன் தன்னுடைய அவதாரங்களால் அநேக காரியங்களைச் செய்துகொண்டு பிரகிருதியின் (சத்துவம் முதலிய) குணங்களை ஒரு சமயத்தில் தரிக்கிறூா அல்லது கிரமமாகத் தரிக்கிறூா? 9

பகவானுகிய தாங்கள் இந்த சந்தேகத்தை எனக்குத் (தெரியும்படி) சொல்வேண்டும். சப்தப்பிர்மத்தில் (வேதவிசாரத்தாலும்) பரபிர்மத்தினிடம் (அனுபவத்தாலும்) மிகுந்த பழக்கமுடையவராகிறீர் நீர். 10

ஸ்ரீ சூதபுராணிகர் கூறுகிறூர்.

இவ்வாறு அரசன் ஹரியின் குணங்களைச் சொல்லவேண்டுமென்று பிரார்த்தனை செய்தவுடன் சுகப்பிர்மரிஷியானவர் ஹிருஷீகேசனை ஸ்மரித்துக்கொண்டு பதில்கூற யத்தனித்தார். 11

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறூர்.

கணக்கற்ற மகிமையுடையவரும் பிரபஞ்சத்தின் உற்பத்தி பாலனம் பிரளயம் இவைகளில் லீலையாக இரஜஸ் முதலிய மூன்று சக்திகளைக் கிரகித்தவரும்

𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑌾𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌭𑌵𑌾𑌯𑌾𑌨𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ॥ 12

𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍇𑌽𑌸𑌤𑌾
𑌅𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌯𑌾 𑌖𑌿𑌲𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇 ।
𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑍍𑌯𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑍇
𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍁𑌮𑍃𑌗𑍍𑌯𑌦𑌾𑌶𑍁𑌷𑍇 ॥ 13

𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍃𑌷𑌭𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂
𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 𑌕𑍁𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌧𑌸𑌾
𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮𑌨𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌰𑌂𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ 14

𑌭𑍂𑌯𑌸𑍇 𑌉𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌰𑌤𑌿𑌶𑌯𑌯𑌾 𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌰𑌜𑌆𑌦𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌣𑍇 𑌅𑌤 𑌏𑌵𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌮𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 ॥ ௧௨ ॥ 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌯 𑌇𑌤𑌿। 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌨𑌮𑌃 𑌸𑌤𑌾𑌮𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍇 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌅𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌅𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌤𑌿𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌕𑌾𑌯 𑌅𑌖𑌿𑌲𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌹𑌵𑌾𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌮𑌨𑍁𑌮𑍃𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌾𑌶𑍁𑌷𑍇 𑌦𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 ॥ ௧௩ ॥ 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑌿। 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍃𑌷𑌭𑌾𑌯 𑌪𑌾𑌲𑌕𑌾𑌯

மானிடர்களுக்கு அந்தர்யாமியும் யாவராலும் அறியத்தகாத மார்க்கமுடைய வரும் சர்வோத்தமருமாகிய புருஷன் நாராயணனுக்கு நமஸ்காரம். 12

சாதுக்களின் பாபங்களைப் போக்குகிறவரும் துஷ்டர்களை நாசம் செய்பவரும் சகல ஜீவசொரூபரும் பரஹம்சர்களைச் சார்ந்த சன்னியாசம் முதலிய ஆசிரமத்திலிருக்கும் மானிடர்களுக்கு(மனதால்)தேடக்கூடிய ஆத்மதத்துவத்தைக் கொடுப்பவருமாகிய நாராயணனுக்கு அநேக நமஸ்காரம். 13

பக்தர்களைப் பரிபாலிப்பவரும் பக்தியில்லாத குற்சிதயோகிகளுக்குத் தானிருக்குந்திசை வெகு தூரத்திலிருக்கும்படி செய்பவருமா(அறியமுடியாதவரும்) கிய உமக்கு நமஸ்காரம்! நமஸ்காரம்!! மேலானவர்களும் சமமானவர்களுமில்லை எனவமைந்த ஐசுவரியத்தால் ஸ்வயம் பிரகாசமாகிய பிரமத்தினிடம் இரமிக்கிறவராகிய பரமபுருஷனுக்கு நமஸ்காரம். 14

யத்கீர்த்தநம் யத்ஸ்மரணம் யதீக்ஷணம்
யத்வந்தநம் யச்ச்ரவணம் யதர்ஹணம் ।
லோகஸ்ய ஸத்யோ விதுநோதி கல்மஷம்
தஸ்மை ஸுபத்ரஶ்ரவஸே நமோ நம: ॥ 15

விசக்ஷணா யச்சரணோபஸாதநாத்
ஸங்கம் வ்யுதஸ்யோபயதோऽந்தராத்மந: ।
விந்தந்தி ஹி ப்ரஹ்மகதிம் கதக்லமா:
தஸ்மை ஸுபத்ரஶ்ரவஸே நமோ நம: ॥ 16

குயோகிநாம் பக்திஹீநாநாம் விக்நாகாஷ்டாதிகமபியஸ்ய தஜ்ஜுயாயெ த்யர்த்த: தஸைவம் செஷ்ட்யப்ரதீதாவபி நிஶ்சலாஷகா தவிஶெஷ்யஸ்ய ஶாஹநிரஸ்தம் ஸாத்யம் கதிமயஶ்ச யஸ்ய பதவெக்ஷயாகந்யஸ்யஸாத்யம்கதிமயஶ்ச நாஸ்திதெநாயஸாதநஸ்வயெுண ஸ்வயாஶநி ஸாதவெப்ரஹ்மணிரதோணாய॥ ஸர்வஸாதநேப்யோ பக்தே: ஶ்ரைஷ்ட்யம் கநாஸ்ரந்து ப்ரணதி ஆஹ்யாம் யதிதி। அர்ஹணம் பூஜநம் ஶ்ரூயதே ஸர்வைரிதி ஶ்ரவ: ஸுபத்ரம் ஸுமங்கலம் ஶ்ரவோ யஶோ யஸ்ய தஸ்மை॥15॥ விசக்ஷணா இதி விசக்ஷணா: விவேகிந: யஸ்ய சரணயோருபஸாதநாத் உபஸக்தே: பஜநாதித்யர்த்த:। அந்தராத்மந: மநஸ: உபயத: இஹ ச பரத்ர ச ஸங்கம் வ்யுதஸ்ய நிரஸ்ய கதக்லமா: ப்ரயாஸரஹிதா: ॥16॥ பக்திஶூந்யாநாம் ஸர்வஸாதந வைபல்யம் தர்ஶயந்நாஹ தபஸ்விந இதி மநஸ்விந: யோகிந: ஸுமங்கலா: ஸதாசாரா: யஸ்மிந் ததர்ப்பணம் விநா ஸுபத்ரஶ்ரவஸ இத்யஸ்யாவ்ருத்திர்யஶ: ஶ்ரவணாதே: ப்ராதாந்யஜ்ஞாபநாய ॥ 17 ॥ பக்தே: பாவநத்வாதிஶயத்வம் தர்ஶயந்நாஹ—கிராதேதி। கிராதாதயோ யே பாபஜாதய:। அந்யே ச யே கர்மபி: பாபரூபா: யதபாஶ்ரயா: பாகவதா: ததாஶ்ரயாஜ்ஜநா: ஶு த்யந்தி கஸ்ஸம்பாவநாஶங்காம் பரிஹரதி ப்ரபவிஷ்ணவே ப்ரபவிஷ்ணும் ஶீக்ரம்

எந்தப்பகவானைப் பாடுவது ஸ்மரிப்பது பார்ப்பது நமஸ்கரிப்பது சிரவணம் செய்வது பூசிப்பது என்ற இவைகளால் ஜனங்களின் கல்மஷம் உடனே நாச மடைகிறதோ அவ்வளவு மகிமையுள்ளவரும் மங்களமான கீர்த்தியுடையவரு மாகிய அந்தப் பகவானுக்கு நமஸ்காரம். 15

விவேகமுடையோர் எந்தப்பகவானுடைய சரணாரவிந்தங்களைத்தொழுவதி னால் இகபரமிரண்டிலும் மனப்பற்றுதலைவிட்டுக் கஷ்டமின்றிப் பிரமத்தின் கதியை அடைகிறார்களோ அவ்வளவு மகிமைவாய்ந்த மங்களமான கீர்த்தி யுடைய அந்தக் கோவிந்தனுக்கு நமஸ்காரம் 16

𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍋 𑌦𑌾𑌨𑌪𑌰𑌾 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍋
𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌯𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂
𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸𑍁𑌭𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑍇 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥ 17

𑌕𑌿𑌰𑌾𑌤𑌹𑍂𑌣𑌾𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑌪𑍁𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑌪𑍁𑌲𑍍𑌕𑌸𑌾
𑌆𑌭𑍀𑌰𑌕𑌙𑍍𑌕𑌾𑌯𑌵𑌨𑌾𑌃 𑌖𑌸𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌯𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌪𑌾𑌪𑌾 𑌯𑌦𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾
𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ 18

𑌸 𑌏𑌷 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌤𑌾𑌮𑌧𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌮𑌯𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌯𑌸𑍍𑌤𑌪𑍋𑌮𑌯𑌃 ।

[illegible] ॥ 17 ॥ [illegible] ॥ 18 ॥ [illegible]

தவம் செய்பவர்கள், தானம் செய்பவர்கள், யசஸை அடைந்தவர்கள், நல்ல மனமுள்ளவர்கள், மந்திரமறிந்து கருமானுஷ்டானம் செய்பவர்கள் பக்தியுள்ளவர்கள் யாவரும் (முன்கூறிய தவம் முதலியவைகளை)எந்தப் பகவானிடம் அர்ப்பணஞ்செய்யாவிடில் அதனதன் பலனை அடையார்களோ அவ்வளவு மகிமைவாய்ந்த மங்களகரமான கீர்த்தியுடைய முகுந்தனுக்கு நமஸ்காரம். 17.

கிராதர்கள், (மிருகம் முதலியவைகளை இம்சிப்பவர்கள்) ஹூணர்கள், (தீவில் வாசம் செய்யும் வெண்மை நிறமுடையவர்கள்) ஆந்தரர்கள் (தாழ்ந்த ஜாதிக்காரர்கள்) புளினர்கள் (வேடர்களில் ஓர் வகையினர்) புல்கசர்கள் (பசு முதலியவைகளை ஹிம்சிப்பவர்கள்) செம்படவர்கள், கங்கம் என்ற பக்ஷியின் மாம்சத்தைப் புசிப்பவர்கள், மிலேச்சர்கள், ஆயுதங்களுக்குச்சாணை கொடுக்கும் ஜாதியிற் பிறந்தவர்கள், மற்றுமுள்ள பாபிகள் இவர்களும் எந்தப் பகவானை ஆசரித்தவர்களாகிய பாகவதர்களை ஆசரிப்பார்களாயின்பரிசுத்தர்களாகின்றார்களோ அவ்வளவு மகிமைவாய்ந்தவரும் உலகங்களுக்குக் காரணமானவரும் உலகங்களைப் படைப்பவருமாகிய பகவானுக்கு நமஸ்காரம். 18

தைரியமுடையவர்களுக்கு ஆத்மசுவரூபமாக உபாசிக்கத்தக்கவரும் தருமம் முதலிய புருஷார்த்தங்களைக் கொடுப்பவரும் வேதங்களாலும் தருமங்களாலும் தவங்களாலும் உபாசிக்கத்தக்கவரும், கபடமற்றவர்களாகிய பிரமன்சங்க

𑌗𑌤𑌵𑍍𑌯𑌲𑍀𑌕𑍈𑌰𑌜𑌶𑌂𑌕𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿
  𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌕𑍍𑌯𑌲𑌿𑌂𑌗𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 19

𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿
  𑌧𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌧𑌰𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌧𑌕𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂
  𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ 20

𑌯𑌦𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌧𑍌𑌤𑌯𑌾
  𑌧𑌿𑌯𑌾𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚𑍈𑌤𑌤𑍍𑌕𑌵𑌯𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍁𑌚𑌂
  𑌸 𑌮𑍇 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 21

𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌗𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌕𑌃 ॥௨௦॥ 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 𑌆𑌹𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌯𑌾 𑌧𑍌𑌤𑌾 𑌶𑍋𑌧𑌿𑌤𑌾 𑌤𑌯𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍁𑌚𑌂 𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌗𑍁𑌣𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌭𑍇𑌦𑍈𑌃 𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌚𑍇𑌤𑍀𑌦𑍃𑌶𑌃 ॥௨௧॥ 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌭𑌵𑍇 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌵𑌤𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌲 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑌭𑍂𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌋𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌋𑌷𑌭𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 ॥௨௨॥ 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌾𑌚𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍃𑌜𑌨𑌾𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌦𑌿𑌶𑍋𑌭𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌤𑍇

ரன் முதலியவர்களால் ஆச்சரியத்துடன் அறியத்தக்க மூர்த்தி யுடையவரும் பகவானுமாகிய அந்த நாராயணன் பிரசன்னராகவேண்டும். 19

இலட்சுமிக்குப் பதியும் யாகங்களுக்குப் பதியும் பிரஜைகளுக்குப் பதியும் புத்தியின் அம்சங்களுக்குப் பதியும் உலகங்களுக்குப் பதியும் பூமிக்குப் பதியும் அந்தகவம்சத்திற் பிறந்தவர்கள், விருஷ்ணி வம்சத்திற் பிறந்தவர்கள், இவர்களுக்குப் பதியும் கதியுமாயிருப்பவரும் சாதுக்களுக்குக் கதியுமாகிய அந்தப் பகவான் எனக்குப் பிரசன்னராகவேண்டும். 20

ஞானிகள் பகவானுடைய பாதாரவிந்தங்களின் தியானமாகிய சமாதியால் சோதிக்கப்பட்ட புத்தியைக்கொண்டு பரமாத்மாவின் தத்துவத்தைப் பார்க்கிறார்கள். அந்த ஞானிகள் இந்த ஆத்மதத்துவத்தை சகுணம் நிர்குணம் என்று பேதித்துப் பேசுகிறார்கள். அவ்வளவு மகிமைவாய்ந்த முகுந்தன் எனக்குப் பிரசன்னராகவேண்டும். 21

ப்ரசோதிதா யேந புரா ஸரஸ்வதீ
விதந்வதாஜஸ்ய ஸதீம் ஸ்ம்ருதிம் ஹ்ருதி ।
ஸ்வலக்ஷணா ப்ராதுரபூத்கிலாஸ்யத:
ஸ மே ருஷீணாம்ருஷப: ப்ரஸீததாம் ॥ 22

பூதைர்மஹத்பிர்ய இமா: புரோ விபு:
நிர்மாய ஶேதே யதமூஷு பூருஷ: ।
புங்க்தே குணாந் ஷோடஶ ஷோடஶாத்மக:
ஸோऽலங்க்ருஷீஷ்ட பகவாந் வசாம்ஸி மே ॥ 23

நமஸ்தஸ்மை பகவதே வேதவ்யாஸாய வேதஸே ।
பபுர்ஜ்ஞாநமயம் ஸௌம்யா யந்முகாம்புருஹாஸவம் ॥ 24

பூதைரிதி ஸ மே வசாம்ஸி அலங்க்ருஷீஷ்ட அலங்கரோது அந்யஸ்ய வசஸா மந்யேந அலங்காராஸம்பவமாஶங்க்ய தஸ்யாந்தர்யாமிதாமாவிஷ்கரோதி யோ விபு: பூதைர்மஹத்பி: புர: ஶரீராணி ஸ்ருஷ்ட்வா அமூஷு புரேஷு அந்தர்யாமிதயா ஶேதே வஸதி அத ஏவ புருஷஸமாக்யாம் ப்ராபயதி யத: யஸ்மாத் புருஷ இதி அதஶ்ச ய: ஏகாதஶேந்த்ரியபஞ்சதந்மாத்ராத்மக ஷோடஶகுணாந் கலா: புங்க்தே ப்ரகாஶயதி பாலயதீதி வா புங்க்தே ஜாக்ரத்ஸ்வப்நாவஸ்தயோ: தத்போக்தா । யத: ஷோடஶாநாமாத்மா ப்ரேரயிதா தத்ஸ்வாமீதி யாவத் ஸ்வாயம்புவ: நஷ்டது ஜீவஸ்யோபாதே ப்ராயேண

நான்முகப்பிரமனுடைய இருதயத்தில் (முன் ஸிருஷ்டி செய்யவேண்டுமென்ற) சிலாக்கியமான நினைவை உண்டுபண்ண வேண்டுமென்று எண்ணிய எந்த நாராயணனால் ஏவப்பட்ட சாஸ்வதியானவள் ஸிருஷ்டியின் ஆதிகாலத்தில் தன்னுடைய இலக்ஷணங்களுடன் முகத்தினின்று ஆவிர்ப்பாவமடைந்தனளோ அவ்வளவு மகிமைவாய்ந்தவரும் ஞானமளிப்பவர்களுக்குள் சிறந்தவருமாகிய பகவான் எனக்கு அனுக்கிரகம் செய்யவேண்டும். 22

பிரபுவாகிய எந்தப் புருஷன் மகாபூதங்களால், இந்தச் சரீரங்களை உண்டுபண்ணி இந்தச் சரீரங்களில் அந்தர்யாமியாக வாசம் செய்கின்றாரோ எவர் பதினாறு குணங்களுக்குப் பதியாகி அந்தப் பதினாறு (பதினொரு இந்திரியங்கள் ஐந்து தன் மாத்திரைகள்) குணங்களைப் பிரகாசப்படுத்துகின்றனரோ, அந்தப் பகவான் என்னுடைய (உபதேசரூபமான) வார்த்தைகளை அலங்கரிக்கவேண்டும்.

பக்தர்கள் எந்த வியாசமுனிவரின் முகத்தாமரையினின்று பெருகும்ஞானமயமான மகரந்தத்தைப் பானம் செய்கின்றார்களோ அந்தப் பிரமசுவரூபியாகிய வேதவ்வியாச பகவானுக்கு நமஸ்காரம். 24

𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑍇 ।
𑌵𑍇𑌦𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌧𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑌾𑌹 𑌹𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑍂𑌤𑌭𑌾𑌵𑌨 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜 ।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ 1

𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌶𑍍𑌚 ॥௨௩॥ 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑍇 𑌆𑌸𑌵𑌃 𑌮𑌕𑌰𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌪𑌪𑍁𑌃 ॥௨௪॥ 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌤𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌾𑌰𑌦𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌏𑌵 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌭𑍍𑌯𑌧𑌾𑌤𑍍 ॥௨௫॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

“𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍇 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍇𑌨𑌾𑌥 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌜𑌃 !
𑌹𑌰𑍇𑌰𑍀𑌶𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥”

𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌯 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌧𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌮𑌾𑌹—𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿। 𑌹𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌭𑌾𑌵𑌨 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜 𑌅𑌨𑌾𑌦𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌨𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑍇

ஓ அரசனே! வேதங்களை யுட்கொண்டப் பிரம்மதேவர் தனக்குநாராயண மூர்த்தி உபதேசம் செய்த இந்த விஷயத்தையே தன்னைப் பிரச்னம் செய்த நாரதமுனிவருக்குக் கூறினர். 25

4-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

5-வது அத்தியாயம்.

நாரதமுனிவர் வினவுகிறார்.

பிராணிகளனைத்தையும் படைப்பவரும் ஆதியில் உண்டானவரும் தேவர்களுக்குத் தேவருமாகிய “ஓ பிர்மதேவரே உமக்கு நமஸ்காரம். ஆத்மத்துவத்தை நன்றாய்ப்பிரகாசிக்கச் செய்யும் ஞானத்திற்குச் சாதனமான தெதுவோ அதை அறிவிக்கவேண்டும். 1

𑌯𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌦𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌤𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌯𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌦 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥ 2

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌦 𑌭𑍂𑌤𑌭𑌵𑍍𑌯𑌭𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ।
𑌕𑌰𑌾𑌮𑌲𑌕𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌵𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌵 ॥ 3

𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋 𑌯𑌦𑌾𑌧𑌾𑌰𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 ।
𑌏𑌕𑌃 𑌸𑍃𑌜𑌸𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑍈𑌰𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ॥ 4

𑌨 𑌤𑌤𑍍॥𑍧॥ 𑌉𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌭𑍂𑌤𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌯𑌤𑌃 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌯𑌦𑌧𑍀𑌨𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌾𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌦॥𑍨॥ 𑌪𑌰𑌂 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍 𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑍇𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌰𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌅𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌵𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍॥𑍩॥ 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌕𑌥𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌇𑌤𑌿। 𑌯𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌯𑌦𑌾𑌧𑌾𑌰𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵 𑌕𑍃𑌶𑌯𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃 𑌯𑌦𑌧𑍀𑌨𑌃 𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌏𑌏 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌭𑍂𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌤𑌤𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌨 𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌶𑌙𑍍𑌕𑌯𑌾 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌮𑌾𑌯𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌏𑌕𑌃 𑌅𑌸𑌹𑌾𑌯𑌃॥𑍪॥ 𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑌿। 𑌸𑍃𑌜𑌸𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌸𑍇 𑌪𑌾𑌲𑌯𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌾𑌭𑌵𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌯𑌸𑍍𑌯𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌯𑌥𑍋𑌣𑍁𑌨𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍃𑌜𑌨𑌪𑌾𑌲𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑍇𑌵𑌷𑍍𑌟

ஓ பிரபுவே! இந்தப் பிரபஞ்சத்தைப் பிரகாசிக்கும்படி செய்பவர் யார்? எவரை ஆசரித்திருக்கிறது? எவரால் ஸிருஷ்டிக்கப்பட்டது? எவரிடம் லயமாகிறது? எவனுக்குச் சுவாதீனமாகிறது? எந்தச் சொரூபமுடையது? இதன் உண்மையை யதார்த்தமாகக் கூறவேண்டும். 2

உண்டானது உண்டாயிருப்பது. உண்டாகப்போவது இவைகளுக்குப் பிரபுவாகிய தாங்கள் இவை யாவற்றையும் அறிந்தவர்களே! இந்தப் பிரபஞ்சமானது மிகுந்த ஞானத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்டு உமக்கு உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோ லிருக்கிறது. 3

நீர் எவரிடம் விஞ்ஞானத்தைப் பெற்றவர்? எவரை ஆதாரமாகவுடையவர்? எவருக்குச் சுவாதீனமானவர்? எந்தச் சொரூபமுடையவர்? நீர் சகாயமின்றி உம்முடைய மாயையால் பிருதிவி முதலிய பூதங்களைக் கொண்டே பிராணிகளை ஸிருஷ்டிக்கிறீர். 4

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌸𑍇 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨 𑌪𑌰𑌾𑌭𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌵𑌷𑍍𑌟𑌭𑍍𑌯 𑌊𑌰𑍍𑌣𑌨𑌾𑌭𑌿𑌰𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌲𑌮𑌃 ॥ 5

𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌪𑌰𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌪𑌰𑌂 𑌨 𑌸𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍋 ।
𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌦𑌸𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑌃 ॥

𑌸 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌚𑌰𑌦𑍍𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌪𑌃 𑌸𑍁𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑍇𑌨 𑌖𑍇𑌦𑌯𑌸𑍇 𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 ॥ 7

𑌏𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌸𑌕𑌲𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 ।
𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑌿 𑌯𑌥𑍈𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌿𑌤𑌃 ॥ 8

𑌹𑍍𑌯𑌸𑍃𑌜𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌹 ॥5॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌹𑌮𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌅𑌪𑌰𑌂 𑌅𑌧𑌮𑌂 𑌸𑌮𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌰𑍂𑌪𑍈𑌃 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌦𑌸𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌚 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 ॥ ॥6॥ 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌯𑌥𑍈𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯 ॥8॥ 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌮𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂। 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍇 𑌵𑌤𑍍𑌸 𑌤𑍇 𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌏𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌯𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃 𑌤𑌤𑍋 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃

சிலந்திப் பூச்சியானது தன் சக்தியைக்கொண்டு ஸிருஷ்டிப்பதுபோல் நீர் ஸிருஷ்டிசெய்து சிரமமின்றிப் பிராணிகள் அவமதிப்புரு வண்ணம் உங்களிடமே பரிபாலிக்கிறீர். 5

ஓ விபுவே! இப்பிரபஞ்சத்தில் நான், உத்தமமும் மத்திமமும் அதமமும் நாமங்கள் ரூபங்கள் குணங்கள் இவைகளால் சாதிக்கத்தக்கதும் ஸ்தூலமும் சூக்ஷ்மமுமான எதையும் மற்றவிடத்தில் உண்டாவதாக அறியவில்லை. (யாவும் தம்மிடமே உண்டாகின்றனவென்று அறிகிறேன்.) 6

பிரபஞ்ச ரூபராகிய நீர் ஏகாக்ரராகிக் கடுந்தவம் செய்கிறீர்; அதனால் நீர் எங்களைக் கிலேசமுறும்படி செய்கிறீர்; மிகுதியான சந்தேகத்தைக் கொடுக்கிறீர். 7

எல்லாவற்றையு மறிந்தவரும் எல்லாவற்றிற்கும் ஈசுவரனுமாகிய ஓ பிரமதேவரே! எனக்கு நான் கேட்டவைகள் எல்லாவற்றையுங் கூறவேண்டும். நான் உம்முடைய எந்த உபதேசத்தால் தெரிந்துகொள்வேனோ அந்த விதம் நன்ருய் உபதேசிக்கவேண்டும். 8

॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 ॥

𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌤𑍍𑌸 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌯𑌦𑌹𑌂 𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 ॥ 9

𑌨𑌾𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌵 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌷𑌿 𑌭𑍋𑌃 ।
𑌅𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌤 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌤𑍋 𑌹𑌿 𑌮𑍇 ॥ 10

𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍋𑌚𑌿𑌷𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌰𑍋𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌰𑍋𑌚𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌕𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍋𑌮𑍋 𑌯𑌥𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌗𑍍𑌰𑌹𑌤𑌾𑌰𑌕𑌾𑌃 ॥ 11

[illegible]

பிரம்மதேவர் கூறுகிறார்.

ஓ நாரத! கருணை யுடையவனாகிய உனது சந்தேகமுள்ள இக் கேள்வி சிறந்ததுதான். ஏனெனில், பகவானுடைய மகிமையைப் பிரகாசப்படுத்தும் தருமத்தி லல்லவா என்னைப் பிரேரணை செய்தாய். 9

ஓ நாரத! நீ என்னை (ஈசுவரன்) என்று பேசுவது மிகவும் பொய்யே. எந்த ஈசுவரனால் எனக்கு இவ்வளவு மகிமை உண்டாயிற்றோ அந்த என்னைத் தவிர உத்கிருஷ்டனாகிய பரமபுருஷனை நீ தெரிந்துகொள்ளாமல் கூறுகிறாய். 10

ஈசனுடைய பிரகாசத்தால் பிரகாசிக்கும் இப்பிரபஞ்சத்தை நான், சூரியன் அக்னி சந்திரன் (அசுவினி முதலிய 27) நக்ஷத்திரங்கள் (சூரியன் முதலிய) கிரகங்கள் (மற்றுமுள்ள) நக்ஷத்திரங்கள் இவைகள்போல் சிருஷ்டியால் பிரகாசிக்கும்படி செய்கிறேன். 11

तस्मै नमो भगवते वासुदेवाय धीमहि ।
यन्मायया दुर्जयया मां वदन्ति जगद्गुरुम् ॥ 12

विलज्जमानया यस्य स्थातुमीक्षापथेऽमुया ।
विमोहिता विकत्थन्ते ममाहमिति दुर्धियः ॥ 13

द्रव्यं कर्म च कालश्च स्वभावो जीव एव च ।
वासुदेवात्परो ब्रह्मन्न चान्योऽर्थोऽस्ति तत्त्वतः ॥ 14

धीमहि यस्य मायया मोहिताल्पदृशः ब्रह्मादयो मां जगद्गुरुं जगत्कारणं वदन्ति तस्मै नमः ॥१२॥ यन्माययेति मायासम्बन्धोक्तेः तस्या दुर्जयत्वोक्तेश्च तस्या अपि किमस्ति संसारः नैवेत्याह—विलज्जमानयेति । उत्कटदर्शनो जानातीति यस्य दृष्टिपथेऽवस्थातुं विलज्जमानयेव तस्मिन् स्वकार्यमकुर्वत्या अमुया मायया मोहिता ब्रह्मादयो दुर्धियः अविद्यावृतज्ञाना एव विकत्थन्ते श्लाघन्ते अनेन यत्प्रवृत्तिस्तस्य पश्येत्यात्मत्वं भवति ॥१३॥ तदेवं ब्रह्मादिभ्यः परमेश्वरं निरूप्य इदानीं यदधिष्ठानादित्यादि प्रपञ्चस्य भगवदधिष्ठानादिकं सर्वोपादानत्वं वक्तुं व्यतिरेकेणान्यस्यासत्त्वमाह द्रव्यमिति । द्रव्यं महाभूतानि उपादानरूपाणि कर्म जन्मनिमित्तं कालः तत्क्षोभकः स्वभावः तत्परिणामहेतुः जीवो भोक्ता वासुदेवात् परः अन्यो ऽर्थो नास्ति कारणाव्यतिरेकात् कार्यस्य ॥१४॥ तदेव प्रपञ्चयति आभ्याम् नारायणेति । नारायणः परं कारणं येषां ते च नैव शास्त्रयोनित्वप्रतिपादनेन शरीरे प्रमाणं सर्वज्ञत्वादिकमुक्तमेव वास्तु तदंशजाताः अतो न तद्व्यतिरिक्ताः लोकाश्चराचरादयः तथा न क्रांशाः देवाः तत्रायं न भिन्नाः ॥१५॥ नारायणेति । योगः प्राणाया

நீயும் உன்னைப் போன்றவர்களும்என்னை உலகங்களுக்குக்காரணன் என்று கூறும்படி மோகப்படுத்துவதும் ஜயித்தற்கரியதுமாகிய மாயையையுடைய பகவானுகிய வாசுதேவருக்கு நமஸ்காரம் செய்கிரேறும். 12

அந்தப் பகவானுடைய பார்வையில் இருப்பதற்கு (என் கபடத்தை இவர் அறிவார் என்று) வெட்க முடையவளாகிய இந்த மாயையால் மோகங்கொண்ட துர்ப்புத்தி யுடையவர்கள் என்னுடையது நான் என்று சிலாகித்துப் பேசுகிருர்கள். 13

ஓ நாரத! மகாபூதங்கள் கருமம் காலம் சுவபாவம் ஜீவன் இவைகள வாசுதேவனைத்தவிர உண்மையில் வேறல்ல. மற்ற எந்த விஷயமும் வாசுதேவனைத் தவிர வேறில்லை. 14

𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑌰𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌙𑍍𑌗𑌜𑌾𑌃 ।
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑌰𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑌰𑌾 𑌮𑌖𑌾𑌃 ॥ 15

𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑌰𑍋 𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑌰𑌂 𑌤𑌪𑌃 ।
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑌰𑌾 𑌗𑌤𑌿𑌃 ॥ 16

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌰𑍀𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑌾𑌖𑌿𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍃𑌜𑌾𑌮𑌿 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌹𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑍈𑌵𑌾𑌭𑌿𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 ॥ 17

𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 ।
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍋𑌃 ॥ 18

𑌮𑌖𑌾𑌃 𑌤𑌪𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑌂 𑌚 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥௧௬॥ 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌷𑍀𑌤𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌸𑍃𑌜𑌾𑌮𑌿 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌰𑌿𑌤𑍋𑌽𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௭ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑍁𑌤𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌸 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌰𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌹𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃—𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌬𑌧𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌃॥௧௮॥ 𑌕𑌾𑌯𑍇𑌤𑍁𑌤𑌿। 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌯𑌿𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌂 𑌬𑌧𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍈𑌵𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌬𑌧𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿॥

வேதங்கள் நாராயணனைச் சார்ந்தவைகள். தேவர்கள் நாரணனுடைய அங்கத்தி லுண்டானவர்கள். (சுவர்க்கம் முதலிய) உலகங்கள் நாராயணனைப்பற்றிய வைகள். யாகங்களும் நாராயணனைச் சார்ந்தவைகள். யோகமும், நாராயணனைச் சார்ந்தது. தவமும் நாரணனைப் பற்றியது. ஞானமும் நாரணனைச் சார்ந்தது. இவைகளின் பலனும் நாரணனைச் சார்ந்ததே. 15-16

அந்தப்பகவானுல் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட நான் ஸர்வசுவரூபனும் கூடஸ்தனும் (எல்லாவற்றையும்) பார்க்கிறவனும் ஈசனுமாகிய அவருடைய கடாக்ஷத்தால் ஏவப்பட்டு அந்த முகுந்தன் சிருஷ்டிக்க வேண்டியபிரபஞ்சத்தைச்சிருஷ்டிசெய்கிறேன். 17

பிரபுவாகிய ஈசன் குணமற்றவனுயினும் சிருஷ்டி ஸ்திதி சம்மாரம் இவைகளுக்காக ஸத்துவம் இரஜஸ் தமஸ் என்னும்மூன்று குணங்களையும் மாயையால் கிரகித்துக் கொள்கிறர். 18

कार्यकारणकर्तृत्वे द्रव्यज्ञानक्रियाश्रयाः ।
बध्नन्ति नित्यदा मुक्तं मायिनं पुरुषं गुणाः ॥ 19

स एष भगवाँल्लिङ्गैस्त्रिभिरेतैरधोक्षजः ।
स्वलक्षितगतिर्ब्रह्मन् सर्वेषां मम चेश्वरः ॥ 20

कालं कर्म स्वभावं च मायेशो मायया स्वया ।
आत्मन्यदृच्छया प्राप्तं विबुभूषुरुपाददे ॥ 21

कालाद्गुणव्यतिकरः परिणामः स्वभावतः ।
कर्मणो जन्म महतः पुरुषाधिष्ठितादभूत् ॥ 22

२०॥ स इति स एषः वश्यमायः एभिर्लिङ्गैर्गुणैः जीवानामावारकैः उपाधिभिर्द्रष्टुः अलक्षितागतिस्तत्त्वं यस्य सः एभिर्लिङ्गैरेव लक्षितागतिर्यस्येति वा॥२०॥ तस्य सृष्टिप्रकारमाह—कालमिति कर्म जीवादृष्टं विबुभूषुः विविधं भवितुमिच्छुः॥२१॥कालादिति। गुणानां व्यतिकरः क्षोभः स्वाभाव्यात्परिणामो रूपान्तरापत्तिः पुरुषः परमेश्वरः तेनाधिष्ठितत्वं त्रयाणांविशेषणं महतः महत्तत्त्वस्य॥२२॥ महत इति। महत्तत्त्वाद्विकुर्वाणाद्विक्रियमाणात् तस्य च क्रियाज्ञानशक्तित्वात् त्रिगुणेऽपि रजस्सत्त्वाभ्यामुपबृंहितं तमः अहंकारस्य प्राधान्यात् ततः प्रधानत्वं अत एव अहंकारकार्येषु तामसं कारणादिकं बहु- राजसं सात्त्विकं चाल्पं एवं

மகா பூதங்கள் தேவதைகள் இந்திரியங்கள் இவைகளுக்குக் காரணமாகிய இம்மூன்று குணங்களும், மாயைக்கு விஷயமாகிய ஜீவன் எப்போதும் முக்த ஞயினும் அவனே ஆத்தியாத்மிகம் ஆதிபௌதிகம் ஆதிதைவிகம் என்ற இம் மூன்றின் தன்மையில் கட்டுப்படுத்து கின்றன. 19

ஓ நாரத! அவ்வளவு மகிமையுள்ளவரும் அதோக்ஷஜருமாகிய இந்தப் பகவான் இந்த மூன்றுகுணங்களுடன் பக்தர்களால் காணப்படும் தத்துவமுடையவரா யிருக்கிருர். அந்த ஈசனே எல்லோருக்கும் எனக்கும் பிரபுவாகிருர். 20

மாயைக்கு ஈசனுகிய மாதவன் தன்னிடம் முயற்சியின்றி அடைந்த காலத்தையும், கருமத்தையும் சுவபாவத்தையும் தனக்குள்ளடங்கிய மாயையால் பலவிதமாக ஆகவேண்டுமென்ற விருப்பங்கொண்டு கிரகித்தார். 21

ஈசுவரனல் அங்கீகரிக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து குணங்களின் க்ஷோபமும் சுவபாவத்தி லிருந்து பரிணமமும் கருமத்திலிருந்து மகத் தத்துவத்தின் உற்பத்தியும் உண்டாயின. 22

महतस्तु विकुर्वाणाद्रजःसत्त्वोपबृंहितात् ।
तमःप्रधानस्त्वभवद्द्रव्यज्ञानक्रियात्मकः ॥ 23

सोऽहंकार इति प्रोक्तो विकुर्वन् समभूत्त्रिधा ।

वैकारिकस्तैजसश्च तामसश्चेति यद्भिदा ।
द्रव्यशक्तिः क्रियाशक्तिर्ज्ञानशक्तिरिति प्रभो ॥ 24

तामसादपि भूतादेर्विकुर्वाणादभून्नभः ।
तस्य मात्रा गुणः शब्दो लिङ्गं यद्द्रष्टृदृश्ययोः ॥ 25

~~~~~~

तदुपाधिषु जीवेष्वपि तदेव तामसायिकत्वात् ॥ २३ ॥ स इति । स विकुर्वन् रूपान्तरं गच्छन् त्रैविध्यमेवाह—वैकारिक इति । वैकारिकः सात्त्विकः तैजसः राजसः यद्भिदा यस्य भेदाः द्रव्यशक्तिरित्यादि प्रतियोगित्वेन त्रयाणां लक्षणानि । द्रव्ये महाभूतादौ शक्तिर्यस्य क्रियासु इन्द्रियेषु शक्तिर्यस्य ज्ञाने देवेषु शक्तिर्यस्य हे प्रभो बोधांशक ॥ २४ ॥ तामसादिति । भूतादेरिति तामसस्य विशेषणं ननु तामसाहङ्कारस्य शब्दो भवतीति प्रसिद्धं सत्यं सतु तस्य नभसो मात्रा सूक्ष्मरूपं गुणस्तु व्यावर्तको धर्मः शब्द आरान्नभ उद्भूत इत्यर्थः । अतएव स्वरूपादिष्वपि द्रष्टव्यं शब्दस्य लक्षणं लिङ्गमिति कार्यान्तरितेन कैतवेन चैतन्यं द्रष्टृत्वे ज्ञापकं यथा शब्दः तथैव दृश्यस्यापि लिङ्गं बोधकं लिङ्गविशेषणस्यार्थोऽयमस्य तात्पर्यम् ॥ २५ ॥ नभस इति ।

இராஜஸ் சத்துவம் இந்த குணங்களால் விருத்தியடைந்ததும் விகாரத்தை அடைந்ததுமாகிய மகத் தத்துவத்திலிருந்து மகாபூதங்கள், தேவதைகள், இந்திரியங்கள் இவைகளின் சுவரூபமானதும் தமோகுணத்தைப் பிரதானமாக உடையதுமான அகங்கார தத்துவம் உண்டாயிற்று. 23

அந்த அகங்கார தத்துவம் விகாரத்தை யடைந்தபோது மூன்றுவிதமாயிற்று. ஓ நாரத! மகா பூதங்களில் சக்தியுடைய வைகாரிகம் (சாத்விகம்) என்றும் இந்திரியங்களில் சக்தியுடைய தைஜஸம் (இராஜஸம்) என்றும் தேவர்களிடம் சக்தியுள்ள தாமசம் என்றும் மூன்று விதமுண்டு. 24

பூதங்களுக்கு ஆதியும் விகாரத்தை அடைந்ததுமாகிற தாமச அகங்காரத்தினின்று ஆகாச முண்டாயிற்று. அந்த ஆகாயத்தின் அசாதாரண குணமாகிய சத்தமும் உண்டாயிற்று. அந்த சத்தமே பார்க்கிறவன்; பார்க்கக்கூடியது இவைகளை அறிவிக்கிறது. 25
~~~~~~

நபஸோ(அ)த விகுர்வாணாதபூத் ஸ்பர்ஶகுணோ(அ)நில: ।
பராந்வயாச்சப்தவாம்ஶ்ச ப்ராண ஓஜ: ஸஹோ பலம் ॥ 26

வாயோரபி விகுர்வாணாத் காலகர்மஸ்வபாவத: ।
உதபத்யத தேஜோ வை ரூபவத் ஸ்பர்ஶஶப்தவத் ॥ 27

தேஜஸஸ்து விகுர்வாணாதாஸீதம்போ ரஸாத்மகம் ।
ரூபவத் ஸ்பர்ஶவச்சாம்போ கோஷவச்ச பராந்வயாத் ॥ 28

விஶேஷஸ்து விகுர்வாணாதம்பஸோ கந்தவாநபூத் ।
பராந்வயாத்ரஸஸ்பர்ஶஶப்தரூபகுணாந்வித: ॥ 29

பரஸ்ய நபஸ: காரணஸ்யைவாந்வயாத் ஶப்தவாம்ஶ்ச வாயு: ததேவ லக்ஷணம் ப்ராண: தேஹதாரணம் ஓஜஸ்ஸஹோபலாநி இந்த்ரியமநஶ்ஶரீராணாம் பாடவாநி தேஷாம் ஹேதுரித்யர்த:॥26॥ வாயோரிதி । ஸ்வதோ ரூபவத் தேஜ: வாயுநபஸோ: காரணயோரந்வயாத் ஸ்பர்ஶஶப்தவச்ச ஏவம் அம்பஸஶ்ச வ்யுத்பத்திர்வ்யாக்யாதா ॥ தேஜஸ இதி। கோஷ: ஶப்த:॥28॥ விஶேஷ இதி। விஶேஷ: ப்ருத்வீ॥29॥ வைகாரிகாதிதி।

பிறகு ஆகாயம் விகாரத்தை யடைந்தபோது ஸ்பரிசத்தைக் குணமாகக் கொண்ட வாயு உண்டாயிற்று. இந்த வாயு தனக்குக்காரணமாகிய ஆகாயத்தின் சம்பந்தத்தால் சத்த முடையதாகவும் ஸ்பரிசமுடையதாகவும் பிராணதாரணம் இந்திரியங்கள் மனம் சரீரம் இவைகளின் திறமைக்குக் காரணமாகவும் ஆகிறது. 26

காலம் கருமம் சுபாவம் இவைகளால் விகாரமடைந்த வாயுவினின்றுரூபம் என்ற குணமுடைய தேஜஸ் உண்டாயிற்று. தேஜசுக்குக் காரணமாகிய வாயு ஆகாயம் இவைகளின் சம்பந்தத்தால் தேஜசு ஸ்பரிசகுணத்தையும் சத்தகுண த்தையும் உடையதாகிறது. 27

விகாரமடைந்த தேஜசினின்று இரசம் என்ற குணமுள்ள ஜலமுண்டா யிற்று. ஜலமானது ஜலத்திற்குக் காரணமாகிய தேஜஸ் வாயு ஆகாயம் இவை களின் சம்பந்தத்தால் ரூபம் ஸ்பரிசம் சத்தம் இந்த குணங்களை யுடையதா கிறது. 28

விகாரமடைந்த ஜலத்தினின்று கந்தம் என்ற குணமுடைய பூமி உண்டா யிற்று. பூமியானது பூமிக்குக் காரணமாகிய ஜலம் தேஜஸ் வாயு ஆகாயம் இவைகளின்சம்பந்தத்தால் இரசம் ரூபம் ஸ்பரிசம் சத்தம் இந்த குணங்களையும் உடையதாகிறது. 29

𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾 𑌦𑌶 ।
𑌦𑌿𑌗𑍍𑌵𑌾𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑍋𑌽𑌶𑍍𑌵𑌿𑌵𑌹𑍍𑌨𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌪𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌃 ॥ 30

𑌤𑍈𑌜𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌦𑌶𑌾𑌭𑌵𑌨𑍍 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍈𑌜𑌸𑍌 ॥ 31

𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌗𑍍𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑌦𑍃𑌗𑍍𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑍋𑌰𑍍𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌯𑌵𑌃 ।
𑌯𑌦𑍈𑌤𑍇 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑍋𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 ॥ 32

𑌮𑌨𑌸𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌦𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑌾 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌆𑌵𑌿𑌰𑍍𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌦𑌶 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 । 𑌤𑌾𑌨𑌾𑌹—𑌦𑌿𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌰𑍍𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍌 𑌚 𑌏𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌕𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌉𑌪𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌏𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌯𑍂𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥௩௦॥ 𑌤𑍈𑌜𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍈𑌜𑌸𑌾𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍌 𑌅𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌤𑍈𑌜𑌸𑌾𑌦𑌭𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩௧ ॥ 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌃 𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌂 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌏𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑌾𑌹—𑌯𑌦𑌾 𑌏𑌤𑍇 𑌅𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌮𑌿𑌲𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌭𑌵𑌨𑍍 ॥௩௨॥ 𑌯𑌦𑍀𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌯𑌦𑌾𑌯𑌤𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮

---

(1) சாத்துவிக அகங்காரத்தினின்று மனம் உண்டாயிற்று. மற்றுமுள்ள பத்துத் தேவர்களும் உண்டானார்கள். பத்துத்தேவர்கள் திசைகள், வாயு, சூரியன், வருணன், அசுவினீ, தேவர்கள், அக்னி, இந்திரன், உபேந்திரன், மித்திரன், பிரஜாபதி இவர்களேயாம். 30

விகாரமடைந்த இராஜச அகங்காரத்தினின்று பத்து இந்திரியங்களுண்டாயின. அவ்விந்திரியங்களுள் ஞானேந்திரியங்கள்- கருமேந்திரியங்களென்று பெயருடையன. இந்த இராஜஸ அகங்காரத்தினின்று புத்தியும் பிராணனும்உண்டாயின. பத்து இந்திரியங்களாவன:சுரோத்திரம், துவக்கு சக்ஷுஸ்ச், ஜிஹ்வை, கிராணம், வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயு, உபத்தம் என்பனவே. கந்தம் முதலிய பூதகுணங்கள் இந்திரியகுணங்கள் மனதின்குணங்கள் இவைகள் ரூபமான பதார்த்தங்கள்; எப்போது சேராமலே இருந்தனவோ அதனால் பிரும்மாண்டம் என்னும் சரீரத்தைச் சிருஷ்டிசெய்வதற்குச் சக்தியற்றுப் போயினவோ அப்போது ஓ நாரதமுனிவரே! பகவானுடைய சக்தியால் பிரேரணை செய்யப்பட்டு

---

(1) மனம் உண்டாயிற்று என்றவிடத்தில் மனதிற்குஅதிஷ்டானமாகிய சந்திரனும் உண்டானான் என்பது அறிவிக்கப்படுகிறது. திசைகள் முதலிய பத்துத் தேவர்களும் சுரோத்திரம் துவக்கு சக்ஷுஸ்ச் ஜிஹ்வை கிராணம் வாக்கு பாணி பாதம் பாயு உபத்தம் இவைகளுக்கு அதிஷ்டானமாகின்றார்கள்.

यदायतननिर्माणे न शेकुर्ब्रह्मवित्तम ।
तदा संहत्य चान्योन्यं भगवच्छक्तिचोदिताः ॥ 33

सदसत्त्वमुपादाय चोभयं ससृजुर्ह्यदः ।
वर्षपूगसहस्रान्ते तदण्डमुदकेशयम् ॥ 34

कालकर्मस्वभावस्थो जीवो जीवमजीवयत् ।
स एव पुरुषस्तस्मादण्डं निर्भिद्य निर्गतः ।
सहस्रोर्वङ्घ्रिबाह्वक्षः सहस्राननशीर्षवान् ॥ 35

यस्येहावयवैर्लोकान् कल्पयन्ति मनीषिणः ।
कट्यादिभिरधः सप्त सप्तोर्ध्वं जघनादिभिः ॥ 36

भाव्यशरीरस्य निर्माणे न शेकुः तदा ॥ ३२ ॥ सदिति । सदसत्त्वं प्रधानगुणभावेनोपादाय स्वीकृत्य उभयं समष्टिव्यष्ट्यात्मकं शरीरम् ॥ ३३ ॥ कालेति । कालकर्मस्वभावानधिष्ठाय स्थितः जीवयतीति जीवः परमात्मा अजीवम् अचेतनम् अजीवयत् चेतयति स्म निर्भिद्य व्यक्तीकृत्य स्थित इत्यर्थः ॥ ३४ ॥ तदेव पुरुषाकारत्वेनाह — यस्येति । कटिः ऊरुमूलयोः पश्चाद्भागः जघनं पूर्वोभागः अधः सप्तातलादीन् ऊर्ध्वं भूरादीन् सप्त ॥ ३६ ॥ पुराणान्तरश्रुतिं दर्शयति पुरुषस्येति ब्रह्मा ब्राह्मणः भवतीति कार्यकारणयोरभेदविवक्ष

ஒன்றுக்கொன்று சேர்ந்து சத்தையும் அசத்தையும் கிரகித்துக்கொண்டு ஸமஷ்டி சரீரத்தையும் வியஷ்டி சரீரத்தையும் உண்டுபண்ணின. ஒன்றுக்கொன்று சேர்ந்த அந்தப் பதார்த்தமானது பதினாயிரக் கணக்கான வருஷங்கள் ஆனபின்பு ஜலத்திலிருக்கும் அண்டமாக ஆயிற்று. காலம் கருமம் சுவபாவம் இவைகளை அதிஷ்டானமாக உடைய பரமாத்மா அசேதனத்தை (அண்டத்தை)ச் சேதனமாகச் செய்தார். அனேகந்தொடைகள் பாதங்கள் கைகள் கண்களை உடையவனும் அனேகமுகங்கள் சிரசுகளை யுடையவனுமாகிய அந்த ஈசுவரனே அந்த அண்டத்தினின்று அதைப் பிளந்துகொண்டு புருஷனாகப் புறப்பட்டான். 31-35

பிரம சுவரூபமறிந்தவர்கள் இந்தப் புருஷனிடம் இவருடைய கடி (தொடைகளின் அடிப்பிரதேசங்களில் பின்பக்கம்) முதலிய அவயவங்களால் (அதலம் முதலிய) கீழ் ஏழ் உலகங்களையும் ஜகனம் (தொடைகளின் அடிப்பிரதேசம் முன்பாகம்) முதலிய அவயவங்களால் (பூமி முதலிய) மேல் ஏழ் உலகங்களையும் கிரமமாக ஏற்படுத்துகிறார்கள். 36

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌹𑌵𑌃 ।
𑌊𑌰𑍍𑌵𑍋𑌰𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌾𑌯𑌤 ॥ 37

𑌭𑍂𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌤𑌃 ।
𑌹𑍃𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕 𑌉𑌰𑌸𑌾 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 38

𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌲𑍋𑌕𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌪𑍋𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌤𑌨𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃 ॥ 39

𑌤𑌤𑍍𑌕𑌟𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌤𑌲𑌂 𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍋𑌃 ।
𑌜𑌾𑌨𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌲𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌲𑌾𑌤𑌲𑌮𑍍 ॥ 40

𑌮𑌹𑌾𑌤𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌗𑍁𑌲𑍍𑌫𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌸𑌾𑌤𑌲𑌮𑍍 ।
𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌤𑌲𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥ 41

[illegible]

இந்தப் புருஷனுடைய முகமே பிராம்மணன்; இவருடைய கைகளே க்ஷத்திரியன். இந்தப் பகவானுடைய தொடைகளினின்று வைசியனும் பாதங்களினின்று சூத்திரனும் உண்டானார்கள். 37

மகாத்மாவாகிய இந்தப் புருஷனுடைய பாதங்களில் பூலோகமும் நாபியில் புவர்லோகமும் இருதயத்தில் சுவர்லோகமும் மார்பில் மஹா லோகமும் கழுத்தில் ஜனோலோகமும் இரண்டு ஸ்தனங்களில் தபோலோகமும் சிரசில் வைகுண்டம் என்னும் பெயருடைய சனாதனமான சத்தியலோகமும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. 38-39

அந்த மகாத்மாவினுடைய கடியில் அதலமும் தொடைகளில் விதலமும் பிரபுவின் முழங்கால்களில் சுத்தமாகிய சுதலமும் கணைக்கால்களில் தலாதலமும் காடுகளில் மகாதலமும் முன்கால்களில் இரசாதலமும் உள்ளங்கால்களில் பாதாளமும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் புருஷன் இவ்வாறு உலக சுவரூபனாகிறான். 40-41

(38-வது சுலோகம் முதல் 42-வது சுலோகம் வரையில் கூறிய உலகங்களின் கற்பனைகள், ஏழு பதினான்கு மூன்று என்னும் இம்மூன்று பிரகாரங்களைக் காட்டுகின்றன.)

𑌭𑍂𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾 ॥ 42

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 ॥

𑌵𑌾𑌚𑌾𑌂 𑌵𑌹𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌸𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌧𑌾𑌤𑌵𑌃 ।
𑌹𑌵𑍍𑌯𑌕𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥ 1

௪௰ ॥ ௪௧ ॥ 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾𑌮𑌾𑌹 — 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌾𑌦𑌿𑌸𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥ ௪௨ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

𑌷𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌡𑍍𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌤𑌾𑌦𑌿𑌹𑍇𑌤𑌤𑌃 ।
𑌆𑌜𑍀𑌕𑍃𑌤𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥

𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌵𑌾𑌚𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌾𑌚𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌗𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌹𑍍𑌨𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌸𑌾𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌾𑌤𑌵𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌗𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌕𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌣𑌾𑌮𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌏𑌷𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌰𑌸𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑍇𑌯𑌂 ॥ ௧ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ।

(1) இவருடைய பாதங்களில் பூலோகமும் நாபியில் புவர்லோகமும் சிரசில் சுவர்லோகமும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவ்விதமும் உலகங்களின் அமைப்பு ஏற்படுகிறது. 42

5 - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

6-வது அத்தியாயம்.

பிர்ம்மதேவர் கூறுகிறார்.

அந்த விராட் புருஷனுடைய முகமானது வாக்கு இந்திரியத்துக்கும் அக்னிக்கும் ஸ்தானமாகிறது. (காயத்ரிமுதலிய) சந்தசுகளுக்கு துவக்கு முதலிய ஏழு தாதுக்கள் ஸ்தானமாகின்றன. ஹவ்வியம் (தேவர்கள் அன்னம்) கவ்வியம் (பிதிர்க்களுடைய அன்னம்) அமிருதம் (மானிடர்களின் அன்னம்) இந்த அன்னங்களுக்கும் (மதுரம் முதலிய) இரசங்களுக்கும் இரசனேந்திரியத்திற்கும் ஜிஹ்வை (நாக்கு) ஸ்தானமாகிறது. 1

ஸர்வாஸூநாம் ச வாயோஶ்ச தந்நாஸே பரமாயணே ।
அஶ்விநோரோஷதீநாம் ச க்ராணோ மோதப்ரமோதயோ: ॥ 2

ரூபாணாம் தேஜஸாம் சக்ஷுர்திவ: ஸூர்யஸ்ய சாக்ஷிணீ ।
கர்ணௌ திஶாம் ச தீர்த்தாநாம் ஶ்ரோத்ரமாகாஶஶப்தயோ: ॥ 3

தத்காத்ரம் வஸ்துஸாராணாம் ஸௌபகஸ்ய ச பாஜநம் ।
த்வகஸ்ய ஸ்பர்ஶவாயோஶ்ச ஸர்வமேதஸ்ய சைவ ஹி ॥ 4

ரோமாண்யுத்பிஜ்ஜஜாதீநாம் யைர்வா யஜ்ஞஸ்து ஸம்ப்ருத: ।
கேஶஶ்மஶ்ருநகாந்யஸ்ய ஶிலாலோஹாப்ரவித்யுதாம் ॥ 5

ஸர்வாஸூநாம் க்ருத்ஸ்நாதி ப்ராணாதீநாம் தஸ்ய நாஸே நாஸாரந்த்ரே பராயணே உத்க்ருஷ்டே மோதப்ரமோதயோஶ்ச ஸாமாந்ய விஶேஷகந்தயோ: க்ராணேந்த்ரியம் பராயணம் ॥ 2 ॥ ரூபாணாமிதி । தேஜஸாம் ரூபப்ரகாஶகாநாம் சக்ஷுரிந்த்ரியம் அக்ஷிணீ நேத்ரகோலகே ஸர்வத்ருஷ்ட்யாநாம் ப்ரகாஶகம் க்ஷேத்ரம் த்ருஶ்யம் கர்ணௌ ஶ்ரோத்ராதிஷ்டாநே ஶ்ரோத்ரேந்த்ரியம் ॥ 3 ॥ ததிதி । தஸ்ய காத்ரம் ஶரீரம் வஸ்தூநாம் யே ஸாராம்ஶா: தேஷாம் பாஜநம் ஸ்தாநம் தஸ்ய த்வக் ஸ்பர்ஶஸ்ய ச வாயோஶ்சாஶ்ரய: । ஸர்வமேதஸ்ய யஜ்ஞஸ்ய ॥ 4 ॥ ரோமாணீதி । உத்பிஜ்ஜஜாதீநாம் ஸர்வவ்ருக்ஷாணாம் யைர்வா ஶ்வேதோதும்பரபதிரபாலாஶாதி வ்ருக்ஷைர்யஜ்ஞஸ்ஸம்ப்ருதஸ்தேஷாமேவ வா கேஶாதீநாம் க்ஷேத்ரம் ச தயோர்கேஶ: ஶ்மஶ்ரூணி வித்யுதாம் பாதநகாநி ஶிலாலோஹாநாமிதி ஸாத்ருஶ்யாதவகந்தவ்யம் ॥ 5 ॥ பா

அந்தப்புருஷனுடைய நாசிகைகள் எல்லோருடைய பிராணன்களுக்கும், வாயுவுக்கும் சிறந்த ஸ்தானமாகின்றன. கிராணேந்திரியமானது, அச்வினீதேவர்களுக்கும், ஓஷதிகளுக்கும், சாமான்யகந்தத்திற்கும், விசேஷகந்தத்திற்கும், சிறந்தஸ்தானமாகிறது. 2

அந்த பகவானுடைய சக்ஷுரிந்திரியமானது, (வெண்மைமுதலிய) ரூபங்களுக்கும், (ஸோமன்முதலிய) தேவதைகளுக்கும் ஸ்தானமாகிறது. நேத்திரங்கள், ஆகாயத்திற்கும் சூரியனுக்கும் ஸ்தானமாகின்றன. சுரோத்திரத்தின் அதிஷ்டானங்கள், திசைகளுக்கும், தீர்த்தங்களுக்கும் ஸ்தானமாகின்றன. சுரோத்திரேந்திரியமானது ஆகாயத்திற்கும், சப்தத்திற்கும் ஸ்தானமாகிறது. 3

அவருடைய சரீரமானது, வஸ்துக்களின் சாராம்சங்களுக்கும், சௌந்தரியத்திற்கும் ஸ்தானமாகிறது. அவருடைய துவக்கிந்திரியமானது ஸ்பரிசத்திற்கும், வாயுவுக்கும், யஞ்ஞத்திற்கும் ஸ்தானமாகிறது. 4

இந்தப்புருஷனுடைய ரோமங்கள் விருக்ஷங்கள் யாவற்றிற்கும் அல்லது எந்த (அரசுமுதலிய) விருக்ஷங்களால் யாகம் செய்யப்படுகிறதோ அந்த விரு

𑌬𑌾𑌹𑌵𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍋 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥ 6.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌹𑌰𑍇𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣 𑌆𑌸𑍍𑌪𑌦𑌮𑍍 । 7.

𑌅𑌪𑌾𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌃 ।
𑌪𑍁𑌂𑌸𑌶𑍍𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍇𑌃 ॥ 8.

𑌪𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌰𑌦 ।
𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌦𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥ 9.

𑌬𑌾𑌹𑌵 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌲𑌨𑌕𑌰𑍍𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌭𑍂𑌰𑌾𑌦𑌿𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] [illegible] 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍀𑌬𑌹𑍁𑌵𑌚𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌰𑌾𑌦𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌨𑌾𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾 𑌲𑍁𑌕𑍍 । 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌃 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌭𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥6॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌹𑌰𑍇𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣𑌮𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥7॥ 𑌅𑌪𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑌃 𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌭𑍋𑌗𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌾𑌪𑌹𑌾𑌨𑌿𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃॥8॥ 𑌪𑌾𑌯𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑌰𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌲𑍋𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌯𑍁𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌗𑍁𑌦𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌅𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌃॥9॥ 𑌪𑌰𑌾𑌭𑍂𑌤𑍇

க்ஷங்களுக்கும் ஸ்தானமாகின்றன. இவருடைய கேசங்கள் மேகங்களுக்கும், சுமச்ருக்கள் (மீசை) மின்னல்களுக்கும், பாதங்களின் நகங்கள் கற்களுக்கும், கை நகங்கள் லோகங்களுக்கும் ஸ்தானமாகின்றன. 5.

இந்தப்புருஷனுடைய புயங்கள் பரிபாலனத் தொழிலுடைய லோகபாலர் களுக்கு ஸ்தானமாகின்றன. இவருடைய அடிவைப்பானது பூலோகம், புவர் லோகம், சுவர்லோகம் இவைகளுக்கும் கிடைத்ததை இரக்ஷிப்பதற்கும், பயத்தி னின்று காப்பதற்கும் காரணமாகிறது. 6

இந்த ஹரியின் பாதமானது மனோரதம் யாவற்றையும் கேட்டுக்கொள்வ தற்கு ஸ்தானமாகிறது. 7.

இந்தப்புருஷனுடைய சிச்னமானது ஜலங்களுக்கும், சுக்கிலத்திற்கும், விருஷ்டிக்கும், மேகத்திற்கும், பிரஜாபதிக்கும் ஸ்தானமாகிறது. அவரு டைய உபத்தமானது புத்திரசந்தான முண்டாவதன்பொருட்டுப் போகம்செய்வ தாலேற்படும் தாபமில்லாமைக்கு ஸ்தானமாகிறது. 8.

ஓ நாரதமுனிவரே! பகவானுடைய பாயு என்ற இந்திரியமானது யமனுக் கும் மித்திரனுக்கும் மல விசர்ச்சனத்திற்கும் ஸ்தானமாகிறது. இவருடைய குதமானது (நாபிக்குக் கீழுள்ள துவாரம்) ஹிம்சைக்கும், மிருத்தியுவுக்கும் நர கத்திற்கும் ஸ்தானமாகிறது. 9

𑌪𑌰𑌾𑌭𑍂𑌤𑍇𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌮𑌸𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌃 ।
𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌦𑌨𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌸𑍍𑌥𑌿𑌸𑌂𑌹𑌤𑌿𑌃 ॥ 10

𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌰𑌸𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌉𑌦𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌂𑌸𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥ 11

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌮 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑍍 ॥ 12

𑌅𑌹𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌵𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌤 𑌇𑌮𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ।
𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑌨𑌰𑌾 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌃 𑌖𑌗𑌾 𑌮𑍃𑌗𑌸𑌰𑍀𑌸𑍃𑌪𑌾𑌃 ॥ 13

𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌭𑌾𑌗𑌃 𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌗𑌿𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌅𑌸𑍍𑌥𑌿𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑌃 ॥௧௦॥ 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌰𑌸𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌰𑌸𑌃 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑌵𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌦𑌰𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌦𑌾𑌦𑌿𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯 ॥௧௧॥ 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌵 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌯𑌨𑌂 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌚𑍇𑌤𑌨𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧௨ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌸𑍍𑌯 “𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌖𑌮𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃 । “𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌏𑌵𑍇𑌦𑌗𑍍𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌅𑌗𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌮𑌰𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌃 𑌗𑌜𑌾𑌃॥௧௩॥ 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿।

இந்தப்பகவானுடைய பின்பாகமானது அவமதிக்கும், அதருமத்திற்கும், அஞ்ஞானத்திற்கும் ஸதானமாகிறது. இவருடைய நரம்புகள் நதங்களுக்கும், நதிகளுக்கும் ஸ்தானமாகின்றன. இந்தப்புருஷனுடைய எலும்புக்கூட்டமானது மலைகளுக்கு ஸ்தானமாகிறது. 10

இந்தப் பரம புருஷனுடைய வயிறானது முக்கியமான இரசத்திற்கும், சமுத்திரங்களுக்கும், பிராணிகளுக்கும், பிரளயத்திற்கும் ஸ்தானமென்று பெரியோர்கள் அறிகிறார்கள். இவருடைய இருதயமானது மனதிற்கும், (சந்திரனுக்கும்) ஸ்தானமாகிறது. 11

அந்தப்பகவானுடைய சித்தமானது தருமத்தின் அதிஷ்டான தேவதைக்கும், எனக்கும், உமக்கும் (ஸனகர் முதலிய) குமாரர்களுக்கும், உருத்திரருக்கும், விஞ்ஞானத்திற்கும், சத்துவத்திற்கும் முக்கிய ஸ்தானமாகிறது. 12

நான் நீர் உருத்திரர் உமக்குமுன் னுண்டானவர்களாகிய (சனகர்; மரீசிமுதலிய) முனிவர்கள், தேவர்கள், அசுரர்கள், மானிடர்கள், நாகர்கள், பறவைகள், மிருகங்கள், பாம்புகள், கந்தருவர்கள், அப்சரஸ்திரீகள், யக்ஷர்கள், இரா

𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑍋 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑍂𑌤𑌗𑌣𑍋𑌰𑌗𑌾𑌃 ।
𑌪𑌶𑌵𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌸𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌃 ॥ 14

𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌾 𑌜𑌲𑌸𑍍𑌥𑌲𑌨𑌭𑍌𑌕𑌸𑌃 ।
𑌗𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌕𑍇𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌡𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌨𑌵𑌃 ॥ 15

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌏𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌤𑍍 ।
𑌤𑍇𑌨𑍇𑌦𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌿𑌮𑌧𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 ॥ 16

𑌸𑍍𑌵𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌪𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌪𑌤𑍍𑌯𑌸𑍌 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌪𑌂𑌸𑍍𑌤𑌪𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥ 17

𑌭𑍂𑌤𑌗𑌣𑌾𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌾𑌃 𑌉𑌰𑌗𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌪𑌜𑌾𑌤𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌶𑌵𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌰 [illegible] ॥ 14 ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑌲𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌲𑌂 𑌚 𑌨𑌭𑌶𑍍𑌚 𑌓𑌕𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌜𑌲𑍌𑌕𑌸𑍋 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌲𑍌𑌕𑌸𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌲𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌃 𑌨𑌭𑍌𑌕𑌸𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 𑌕𑍇𑌤𑌵𑌃 𑌧𑍂𑌮𑌕𑍇𑌤𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌯 𑌔𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌨𑌭𑍌𑌕𑌸 𑌇𑌤𑌿 [illegible] ॥ 15 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌏𑌵 𑌨𑌤𑌤𑌃 [illegible] । [illegible] 𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲 [illegible] ॥ 16 ॥ 𑌸 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌹 — 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌸𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 ॥ 𑌅𑌸𑍌 𑌵𑌾 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑌨𑍍 𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌡𑍍𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰

க்ஷசர்கள், பூதக்கூட்டங்கள், உசகர்கள், பசுக்கள், பிதிர்க்கள், சித்தர்கள், வித்தியாதரர்கள், சாரணர்கள், விருக்ஷங்கள், ஜலத்தில் வாசம்செய்யும் (மத்ஸியம் முதலிய) ஜந்துக்கள், ஸ்தலத்தில் வாசம்செய்யும் (பிராணிகள் முதலிய) ஜந்துக்கள், ஆகாயத்தில் வாசஞ்செய்யும் (பக்ஷிமுதலிய) ஜந்துக்கள், மற்றுமுள்ள அனேகவித ஜீவன்கள், கிரஹங்கள், (அசுவினிமுதலிய) நக்ஷத்திரங்கள், (தூமகேதுமுதலிய) உற்பாதங்கள், (மற்றுமுள்ள) நக்ஷத்திரங்கள், மின்னல்கள், இடிகள், உண்டானதும், உண்டாயிருப்பதும், உண்டாகப்போவதுமாகிய இந்தப்பிரபஞ்சம் யாவும் அந்தப்புருஷனே. தமது பத்து அங்குலப் பரிமாணமுள்ள பிரதேசத்தால் வெகு பிர்ம்மாண்டங்களை மிகுதியும் வியாபித்திருக்கும் அந்தப் புருஷனால் இந்தப் பிரபஞ்சமானது வியாபிக்கப் பட்டிருக்கிறது. 13–16

இந்தச்சூரியன் தன்னுடைய மண்டலத்தைப் பிரகாசிக்கச்செய்து வெளிப்பக்கங்களையும் பிரகாசிக்கச்செய்வதுபோல் இந்த விராட்புருஷன் விராட் சரீ

𑌸𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌶𑍋 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌯𑌦𑌤𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍 ।
𑌮𑌹𑌿𑌮𑍈𑌷 𑌤𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌃 ॥ 18

𑌪𑌾𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌪𑌦𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ।
𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌮𑌭𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑍋𑌽𑌧𑌾𑌯𑌿 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌸𑍁 ॥ 19

[illegible]

ரத்தையும் பிரகாசிக்கச்செய்து பிரும்மாண்டத்திற்குள்ளும் வெளியும் பிரகாசமுண்டாக்குகிறுன். 17

அந்த விராட்புருஷன் பயமற்றதாகிய தன் ஆனந்தத்திற்கும் பிரபுவாகிறுர். ஏனெனில் மரணதருமமுடைய கருமபலனை அதிக்கிரமித்திருக்கிறுர். ஓ நாரதரே! ஆகையால் இந்தப்புருஷனுடைய (பிரபஞ்சரூபனுயினும் ஆனந்தத்திற்குப் பிரபு என்ற) இந்த மகிமை அபாரமானது. 18

பூமிமுதலிய உலகங்களைப் பாதங்களாக உடைய பரமபுருஷனுடைய பாதங்களில் ஜீவர்கள் இருக்கிறுர்களென்று பெரியோர்கள் அறிகிறுர்கள். மூவுலகங்களுக்கும் சிரசுபோன்ற மகாலோகத்தின் மேலான ஜனலோகம், தபோலோகம், ஸத்தியலோகம் இம்மூவுலகிலும் அழிவில்லாத சுகம், க்ஷேமம், மோக்ஷம் இம்மூன்றும் கிரமமாக அமைந்திருக்கின்றன. 19

पादास्त्रयो बहिश्चासन्नप्रजानां य आश्रमाः ।
अन्तस्त्रिलोक्यास्त्वपरो गृहमेधोऽबृहद्व्रतः ॥ 20

सृती विचक्रमे विष्वङ्साशनानशने उभे ।
यदविद्या च विद्या च पुरुषस्तूभयाश्रयः ॥ 21

त्रयाणां लोकानाम् उपर्युपरि महर्लोकः तस्य उपर्युपरि जनः तदुपरि तपोलोकः तेषामुपर्यमृतादिकत्रयमपि निहितं तत्र त्रिलोक्यां नश्वरमेव सर्वं महर्लोकस्य कल्पान्तस्थायित्वेऽपि कल्पान्ते तत्रत्यानां स्थानत्यागेन विनाशित्वं जनलोकेऽकृतकं अविनाशित्वं यावज्जीवं स्वस्थानावस्थानात् किन्तु महर्लोकनिवासिनां कल्पान्ते त्रैलोक्यदाहोष्माव्यथितानां तदा तत्र गमनादक्षेमम् अस्ति तपोलोके तस्याभावात् क्षेममेव वक्ष्यति हि। त्रिलोक्यां दह्यमानायां शक्त्या संकर्षणाग्निना । यान्त्यूष्मणा महर्लोकाज्जनं भृग्वादयोऽर्दिताः इति। सत्यलोके क्षेमाभयम् अशोकः तत्प्रत्यासत्तेः॥१९॥ ननु तथैव चेत् त्र्यधिकास्मिन्नेतेन उपपादयन् त्रिपादूर्ध्वमित्यस्यार्थमाह पादा इति न प्रजायन्ते पुत्रादिरूपेण येऽप्रजाः नैष्ठिकब्रह्मचारिवानप्रस्थयतयः तेषामाश्रमाः त्रिलोक्या बहिरासन् गृहमेधसङ्गः यस्त्वबृहद्व्रतः ब्रह्मचर्यव्रतरहितः स्वयंपादिकास्मिन्नेतः॥२०॥ एकस्यैव अशनानशने न न कथं ह्येतद्विषय इति दर्शयन् तदा विष्वक् व्यक्त्युपाधित्वेनाशयेनाह सृती विविधं सर्वं गतीति विष्वक् पुरुषः क्षेत्रज्ञः सृती मार्गौ दक्षिणोत्तरौ विचक्रमे व्याप्तवान् कीदृश्यौ सृती साशनानशने भोगापवर्गप्राप्तिसाधनभूते तत्र हेतुत्वेन साशनविशेषणं यतः अविद्याकर्मरूपा वा अविद्या वा तत्साधनोपासनरूपा वा ॥ २१ ॥ तथैव विराड्देहपूर्तिनाम सम

புத்திரன் முதலியவர்களை உண்டுபண்ணாத நைஷ்டிகப் பிரமசாரி, வானப்பிரஸ்தன், சன்னியாசி இவர்களுடைய மூன்று ஆசிரமங்களும் மூவுலகுக்கும் வெளியில் பரமபுருஷனுக்கு மூன்று பாதங்களாக இருக்கின்றன. பிரம்மசரிய விருதமில்லாத கிருகஸ்தனுடைய ஆசிரமமானது மூவுலகுக்குள் மற்றொரு பாதமாகிறது. 20

பலவிதமாகவும் நன்றாய் வியாபித்தவராகிய க்ஷேத்திரஞ்ஞன், போகத்திற்கும் மோக்ஷத்திற்கும் சாதனமாகிய இரண்டு மார்க்கங்களைக் (தென்மார்க்கம் வடமார்க்கம் தாமாதிகதி அர்ச்சிராதிகதி) கற்பித்தார். அவ்விரண்டில் ஒன்று கரும ரூபம் மற்றொன்று உபாஸனரூபம். இந்த க்ஷேத்திரஞ்ஞன் அவ்விருமார்க்கங்களுக்கும் ஆச்ரயமானவன். 21

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌡𑍍𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 ।
𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌮𑌤𑍍𑌯𑌗𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌗𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯 𑌇𑌵𑌾𑌤𑌪𑌨𑍍 ॥ 22

𑌯𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌲𑌿𑌨𑌾𑌦𑌹𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌨𑌾𑌵𑌿𑌦𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑌂𑌭𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌵𑌯𑌵𑌾𑌨𑍃𑌤𑍇 ॥ 23

𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌶𑌵𑌃 𑌸𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌾𑌃 ।
𑌇𑌦𑌂 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌲𑍋 𑌬𑌹𑍁𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ 24

𑌵𑍈𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌾𑌡𑍍𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌤𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍𑌚 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌸 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌡𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌰𑌣𑍈𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯 𑌇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 ॥ ௨௨ ॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍈𑌵 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌹𑌿𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌨 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌯𑌦𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌡𑍍𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌸𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌾𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌵𑌯𑌵𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍇𑌽𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ ௨௩ ॥ 𑌤𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑌯𑍋 𑌯𑍂𑌪𑌾𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌭𑍂𑌮𑌿𑌃 𑌇𑌦𑌂 𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍇 𑌉𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌕𑌥𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌬𑌹𑍁𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌲𑌃 ॥ ௨௪ ॥

எந்த ஈசுவரனிடம் அண்டமானது உண்டாயிற்றோ அந்தப்பகவானிடமே (பூமி முதலிய) பூதங்கள் (சக்ஷுசு முதலிய) இந்திரியங்கள் (சத்துவம் முதலிய) குணங்களின் சுவரூபனாகிய விராட்புருஷனுண்டானான். அந்த ஈசுவரன் விராட்புருஷனுடைய தேகத்தையும் அண்டத்தையும் சூரியன் கிரணங்களால் எங்கும் வியாபித்துப் பிரகாசிப்பதுபோல் அதிக்கிரமித்திருக்கிறார். 22

விராட்புருஷனுடைய அந்தரியாமியாகிய இந்த ஈசுவரனுடைய நாபியிலுண்டான கமலத்தினின்று எப்பொழுது நான் உண்டானேனோ அப்பொழுது புருஷனுடைய அவயவங்களைத் தவிர யாகத்திற்கு உபயோகமுள்ள பதார்த்தங்களை நான் அடையவில்லை. 23

சிரேஷ்டனாகிய ஓ நாரத! அந்தப் புருஷனுடைய அவயவங்களுக்குள் யாகத்திற்குரிய பசுக்கள் யூபங்களுடன் தர்ப்பங்கள் ‡ இந்த யாக பூமி அநேக

‡ இந்த யாக பூமி என்றதால் பிர்ம்மதேவர் யாக பூமியிலிருந்து நாரதருக்குக்கூறுகிறாரென்பது விளங்குகிறது.

𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑍍𑌯𑍋𑌷𑌧𑌯𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾 𑌰𑌸𑌲𑍋𑌹𑌮𑍃𑌦𑍋 𑌜𑌲𑌮𑍍 ।
𑌋𑌚𑍋 𑌯𑌜𑍂𑌂𑌷𑌿 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 ॥ 25

𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ 26

𑌗𑌤𑌯𑍋 𑌮𑌤𑌯𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑍍 ।
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌵𑌯𑌵𑍈𑌰𑍇𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌂𑌭𑍃𑌤𑌾 𑌮𑌯𑌾 ॥ 27

𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌭𑍃𑌤𑌸𑌂𑌭𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌵𑌯𑌵𑍈𑌰𑌹𑌮𑍍 ।
𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵𑌾𑌯𑌜𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ 28

𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌿 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌓𑌷𑌧𑌯𑌃 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌃 𑌘𑍃𑌤𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌰𑌸𑌾𑌃 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌲𑍋𑌹𑌾𑌨𑌿 𑌮𑍃𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑍌𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮॥௨௫॥ 𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿। 𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 [illegible] 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌨𑌾𑌦𑌿 [illegible] 𑌕𑍇𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌃॥௨௬॥ 𑌗𑌤𑌯 𑌇𑌤𑌿। 𑌗𑌤𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌮𑌤𑌯𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 [illegible] 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑍍॥௨௭॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌸𑌂𑌭𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌕𑍇𑌨𑍇𑌨 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌮𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 [illegible]॥௨௮॥ 𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌾 [illegible] 𑌸 𑌪𑍍𑌰 [illegible]

குணங்களுடன் கூடின (வசந்தம் முதலிய) காலம் பாத்திரம் முதலியவைகள் ஓஷதிகள் நெய் முதலியவை (மதுரம் முதலிய) ரசங்கள் (சுவர்ணம் முதலிய) லோகங்கள் மிருத்திகைகள் ஜலம் ருக்குகள் யஜுஸ்ஸுகள் சாமங்கள் (பிர்மா, ஹோதா, அத்வரியு, ஆக்னீத்திரன் முதலிய) நான்கு ரித்துவிக்குகளைச் சார்ந்த (தரிசபூர்ணமாசம் முதலிய) கருமங்கள் (ஜியோதிஷ்டோமம் முதலிய) பெயர்கள் (ஸ்வாஹாகாரம் முதலிய) மந்திரங்கள் தக்ஷிணைகள் விருதங்கள் தேவதைகளின் உத்தேசம் (கருமங்களின் வழியைக் கூறும்) கிரந்தம் சங்கற்பம் அனுஷ்டானத்தின் பிரகாரம் (விஷ்ணுக்கிரமம் முதலிய) கதிகள் தேவதைகளின் தியானங்கள், சிரத்தை பிராய்ச்சித்தம் (செய்த கருமங்களை) பகவானிடம் அர்ப்பணம் செய்தல் இந்தப் பதார்த்தங்களை நான் அந்தப் புருஷனுடைய அவயவங்களால் சம்பாதித்துக் கொண்டேன். 24-27

இவ்விதம் புருஷனுடைய அவயவங்களால் சம்பாரங்களைச் சம்பாதித்துக் கொண்டு பிரபுவும் யக்ஞசுவரூபனுமாகிய அந்தப் புருஷனை அந்தப் பகவானைக் கொண்டே பூசித்தேன். 28

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰 𑌇𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌯𑍋 𑌨𑌵 ।
𑌅𑌯𑌜𑌨𑍍𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑍁𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 29

𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌨𑌵𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌈𑌜𑌿𑌰𑍇 𑌋𑌷𑌯𑍋𑌽𑌪𑌰𑍇 ।
𑌪𑌿𑌤𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌮𑍍 ॥ 30

𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌮𑌾𑌯𑍋𑌰𑍁𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌾𑌵𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥ 31

𑌸𑍃𑌜𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌹𑌰𑍋 𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌶𑌃 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌧𑍃𑌕𑍍 ॥ 32

𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌆𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 [illegible] ॥௨௯॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌅𑌵𑌸𑌰𑍇॥௩௦॥ 𑌯𑌦𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿। 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌆𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌅𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍌 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌯𑌾 𑌉𑌰𑌵𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌃॥௩௧॥ 𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸 𑌏𑌷 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌲𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹— 𑌸𑍃𑌜𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿। 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌃॥௩௨॥ 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 [illegible] 𑌸𑌵

பிறகு பிராதாக்களாகிய அந்த ஒன்பது பிரஜாபதிகளும் சாவதானமன துடன் (ஸ்வபாவமாக) அவ்வியக்தனும் (இந்திரன் முதலியவர்களின் ரூபத் தால்) வியக்தனுமாகிய புருஷனைப் பூசித்தார்கள். 29

பின்பும் (சுவாயம்புவன் முதலிய) மனுக்கள் மற்றுமுள்ள முனிவர்கள் பிதிர்க்கள் தேவர்கள் தைத்தியர்கள் மானிடர்கள் இவர்கள் யாவரும் தங்கள் தங்களுக்குக் கிடைத்த சமயத்தில் யாகங்களைச் செய்துப் பிரபுவைப் பூசித் தார்கள். 30

இந்தப் பிரபஞ்சமானது பகவானாகிய நாராயணனிடம் அமைக்கப்பட்டி ருக்கிறது. அந்த பகவான் சுவபாவமாக (சத்துவம் முதலிய) குணங்களில் லாதவர். சிருஷ்டியின் ஆதிகாலத்தில் மாயையின் மிகுதியான குணங்களைக் கிரகிக்கிறார். 31

அந்த ஈசனால் பிரேரணை செய்யப்பட்டு நான் படைக்கிறேன். உருத்திரன் அவருக்குச் சுவாதீனனாக விருந்து சங்கரிக்கிறார். மாயையைத் தரித்த அந்தத் தாமோதரன் பிரபஞ்சத்தைப் புருஷரூபத்துடன் பரிபாலனம்செய்கிறார். 32

𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌽𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌤 𑌯𑌥𑍇𑌦𑌮𑌨𑍁𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 ।
𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌦𑌸𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ॥ 33

𑌨 𑌭𑌾𑌰𑌤𑍀 𑌮𑍇𑌽𑌙𑍍𑌗 𑌮𑍃𑌷𑍋𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌨 𑌕𑌹𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌮𑍃𑌷𑌾 𑌗𑌤𑌿𑌃 ।
𑌨 𑌮𑍇 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑌤𑍍𑌪𑌥𑍇
𑌯𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌹𑍃𑌦𑍌𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑌵𑌤𑌾 𑌧𑍃𑌤𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ 34

𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌮𑌯𑌸𑍍𑌤𑌪𑍋𑌮𑌯𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍀𑌨𑌾𑌮𑌭𑌿𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌆𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌨𑌿𑌪𑍁𑌣𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤-
𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌧𑍍𑌯𑌗𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌯𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌃 ॥ 35

𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌷 𑌭𑍇𑌦𑌶𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 । 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌦𑌸𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ३३ ॥ 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌇𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌷𑌿 𑌸𑍋 𑌕𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌵𑌧𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌯𑌤𑍋 𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 । 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌮𑌯𑌾 𑌔𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌕𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌹𑍃𑌦𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌧𑍃𑌤𑌃 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌅𑌤𑌃 𑌮𑌦𑍀𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 । 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ३४ ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌯𑌤𑌿 𑌆𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌵𑌿 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌮𑌮 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌃 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌿 𑌪𑌤𑌤𑍍𑌵𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

ஸிருஷ்டிக்கப்படும் காரிய காரண ஸ்வரூபமாகிய எதுவும் பகவானைத்தவிர மற்றொன்றும் இல்லை. ஓ நாரத! நீ கேட்டபடி உனக்கு நான் கூறினேன். 33

ஓ நாரத! என்னுடைய வாக்குப் பொய்யாகாது என் மனதுக்கு எப்போதும் அஸத்தியத்தின் சஞ்சாரமில்லை. என்னுடைய இந்திரியங்கள் கெட்ட வழியில் சஞ்சரிக்கா. ஏனெனில் பக்திப் பெருக்கமுள்ள மனதாலல்லவா நான் ஹரியைத் தியானம் செய்கிறேன். 34

அந்த நான் வேதமயனாயினும் தவத்தைச் சரீரமாக உடையவனாயினும் (கஸ்யபர் முதலிய) பிரஜாபதிகளால் நமஸ்கரிக்கப் படுகிறவனாயினும் (அவர்களுக்கு) பதியாயினும் சிறந்த யோகத்தை அப்பியாசம் செய்தவனாயினும் சாவதான மனமுள்ள வனாயினும் எந்தப் புருஷனிடமிருந்து நான் உற்பத்தியானேனோ அந்தப் புருஷனை நான் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. 35

𑌨𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌯𑍁𑌷𑌾𑌂
　𑌭𑌵𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ।
𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌭𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌮 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌗𑌾-
　𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌭𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌥𑌾𑌪𑌰𑍇 𑌕𑍁𑌤𑌃 ॥ 36

𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌨 𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌯𑌦𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁-
　𑌰𑍍𑌨 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤𑌾𑌪𑌰𑍇 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ।
𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌦𑌂
　𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌹𑍇 ॥ 37

௩௬॥ 𑌨𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍀𑌯𑍁𑌷𑌾𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌸𑍁𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌵𑌹𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌰𑌣𑌂 𑌨𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑌾𑌨𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌕𑍈𑌮𑍁𑌤𑌿𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹-𑌯𑍋 𑌹𑍀𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌕𑌿𑌮𑌪𑌰𑍇 𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑍁𑌃 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌣𑌂 𑌨𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌨𑌨𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌹-𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌭𑍋 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌨𑌹𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿। 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿। 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌤𑌯 𑌏𑌵 𑌤𑍇 𑌨 𑌯𑌯𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌤𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌪𑌿 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑍍𑌡𑌨𑌿𑌚𑌯𑌾 𑌨𑌨𑍁 𑌸𑌾𑌵𑌰𑌣𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍋 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌨𑍍 𑌸𑍋 𑌅𑌙𑍍𑌗 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌾 𑌨 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌤𑌿 ॥௩௭॥ 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌂। 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌋𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌯𑍁𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌇𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌹𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌃 𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌵 𑌨 𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚

ஆகாயமானது தனக்கொரு முடிவை அடையாததுபோல் தன்னுடைய மாயையின் விரிவை (அல்லது மகிமையை) இவ்வளவென்று அறியாத அந்த பகவானுடைய சரணம் புகுந்தவர்களுக்குச் சம்சாரபந்தத்தைப் போக்குவதும் மங்களத்தைக் கொடுப்பதும் சுவபாவமாகவே மங்களவடிவங் கொண்டதுமாகிய பாதாரவிந்தத்தை நான் நமஸ்கரிக்கிறேன். அவ்விதமிருக்கமற்றவர்கள் எவ்விதம் அந்த மாயையின் மகிமையை அறிவார்கள். 36

அந்த பகவானுடைய பரமார்த்த சுவரூபத்தை நான் அறியேன். நீங்களும் அறியமாட்டீர்கள். வாமதேவரும் (உருத்திரர்) அறியார். மற்றுமுள்ள தேவர்கள் எவ்விதமறிவார்கள். (1) அந்த ஈசுவரனுடைய மாயையால் மோக

(1) அந்த ஈசுவரனுடைய மாயையால் மோகமடைந்த புத்தியுடையவர்களென்பது இங்கு பகவானுடைய சுவரூபத்தைத் தெரிந்து கொள்ளாமைக்கும் பிரபஞ்ச ஞானத்திற்கும் காரணமாகிறது.

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌦𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌨 𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ 38

𑌸 𑌏𑌷 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍𑌯𑌜𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌚 𑌪𑌾𑌤𑌿 𑌚 ॥ 39

𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ 40

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌚 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 ॥௩௭॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥௩௮॥ 𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑍋 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 । 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸 𑌏𑌷𑌃 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥௩௯॥ 𑌨 𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌹 — 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌘𑌟𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍍𑌯𑌵𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌂 𑌯𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌾𑌚𑍍𑌚𑌾𑌞𑍍𑌚𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌨 𑌚𑌾𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌦𑍋𑌷𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌕𑌰𑌣𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌦𑍋𑌷𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌥𑌾 𑌭𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌏𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑍈𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌪𑌿 𑌸𑍂𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌵𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌨 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌅𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌶𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌜𑌨𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌲𑌭𑌾𑌵𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑌿𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌾𑌪

மடைந்த புத்தியுடைய வர்களாகிய நாம் அவருடைய மாயையால் இந்தப் பிரபஞ்ச ரூபம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது என்று நம்முடைய அஞ்ஞானத்திற்கு அனுகுணமாக அறிகிறோம். 37

நானும் மற்றவர்களும் எவருடைய அவதார சரித்திரங்களைத் துதிக்கிறோமோ (துதித்தும்) உண்மையாக எந்த பகவானைத் தெரிந்து கொள்ளவில்லையோ அந்த பகவானுக்கு நமஸ்காரம். 38

ஆதியிலிருப்பவரும் ஜன்மமில்லாதவருமாகிய அந்தப் புருஷன் ஒவ்வொரு கற்பத்திலும் தாமே தம்மிடத்தில் தம்மைப் படைத்துக்கொள்கிறார். பரிபாலித்துக் கொள்கிறார். சங்கரித்துக் கொள்கிறார். 39

ஓ நாரத! பிரசன்னமான தேகம் இந்திரியங்கள் மனம் இவைகளுடைய முனிவர்கள் விசுத்தமும் நிர்மலமும் ஞானசுவரூபமும் சுவயம் பிரகாசமும் சந்தேகம் முதலியவை இல்லாததும் ஸ்திரமும் சத்தியமும் பூர்ணமும் ஆதி அந்த

𑌋𑌷𑍇 𑌵𑌿𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑌯𑌾𑌃 ।
𑌯𑌦𑌾 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑌤𑍍𑌤𑌰𑍍𑌕𑍈𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑍋𑌧𑍀𑌯𑍇𑌤 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥　　41

𑌆𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌵𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯
𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌸𑌦𑌸𑌨𑍍𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚 ।
𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌗𑍁𑌣 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿
𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌟𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌨𑍁 𑌚𑌰𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌨𑌃 ॥　　42

𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿॥௩௯॥ 𑌋𑌷 𑌇𑌤𑌿। 𑌹𑍇 𑌋𑌷𑍇 𑌨𑌾𑌰𑌦 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿। 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌦𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌾𑌹—𑌯𑌦𑌾 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌮𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌅𑌸𑌤𑍍𑌤𑌰𑍍𑌕𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌿𑌰𑍋𑌧𑍀𑌯𑍇𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ ௪௦ ॥ 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍇𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌨𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌹 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿 𑌆𑌦𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 ! 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌸 𑌆𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌵𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌦𑌶𑍇। 𑌭𑍂𑌤𑍈𑌰𑍍𑌯𑌦𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌯𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍। 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌮𑌵𑌾𑌪 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌆𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌥𑌾 𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍। 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃। 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌮𑌹𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌣𑍍𑌡𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍। 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌲𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌦𑌸𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌮𑌨𑌃 𑌏𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌅𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍 𑌸𑌮𑌷𑍍𑌟𑌿𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌟𑍍 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌜𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌨𑍁𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌂 𑌚𑌰𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂॥௪௧॥ 𑌅𑌥 𑌵𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌨𑌾 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍇𑌣 𑌶𑍃𑌣𑍁। 𑌅𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌹𑌂

மில்லாததும் குணமில்லாததும் நித்தியமும் துவைதமில்லாததுமாகிய பிர்ம்மத்தை அறிகிருர்கள். இந்தப் பிர்ம்ம சுவரூபமானது அசத்துக்களின் தர்க்கங்களால் எப்போது வியாபிக்கப்படுகிறதோ அப்போது மறைந்திருக்கிறது.

வியாபனுகிய பரமாத்மாவுக்குப் புருஷன் ஆதியில் ஏற்பட்ட அவதாரமாகிருன். இந்தப் புருஷனே, காலசுவரூபன். காரியகாரண சுவரூபப் புரகிருதியுடையவன். மனம் முதலியவைகளின் காரியங்களாகிய குணுவதாரங்களின் வடிவமானவன். மகாபூதங்களின் சுவரூபமுடையவன். அகங்கார வடிவமானவன் சத்துவம் முதலிய குணங்களின் சுவரூபமுடையவன். இந்திரிய சுவரூபன். ஸமஷ்டி சரீரமானவன். வைராஜன். ஸ்தாவரஜங்கம சுவரூபன்.　　42

𑌅𑌹𑌂 𑌭𑌵𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞 𑌇𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍇𑌶𑌾
  𑌦𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑍇 𑌭𑌵𑌦𑌾𑌦𑌯𑌶𑍍𑌚 |
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌖𑌗𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾
  𑌨𑍃𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌸𑍍𑌤𑌲𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌃 ‖ 43
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌚𑌾𑌰𑌣𑍇𑌶𑌾
  𑌯𑍇 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌰𑌗𑌨𑌾𑌗𑌨𑌾𑌥𑌾𑌃 |
𑌯𑍇 𑌵𑌾 𑌋𑌷𑍀𑌣𑌾𑌮𑍃𑌷𑌭𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂
  𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌦𑌾𑌨𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 ‖ 44
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌭𑍂𑌤
  𑌕𑍂𑌷𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌯𑌾𑌦𑍋𑌮𑍃𑌗𑌪𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌧𑍀𑌶𑌾𑌃 |
𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌮𑌹𑌸𑍍𑌵
  𑌦𑍋𑌜𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌵𑌦𑍍𑌬𑌲𑌵𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌵𑌤𑍍 ‖ 45
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌾𑌰𑍍𑌣𑌂
  𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌵𑌦𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 |

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌇𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍇𑌶𑌾𑌃 𑌤𑌲𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌾𑌦𑍍𑌯𑌧𑌿𑌪𑌤𑌯𑌃‖43‖ 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿| 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑍀𑌶𑌾𑌃 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌥𑌾𑌃 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌰𑌗𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌰𑌾𑌰𑍍𑌷𑌃| 𑌋𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃‖44‖ 𑌅𑌨𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿| 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌧𑍀𑌶𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌨𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃| 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌓𑌜𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌓𑌜𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌹𑌃 𑌮𑌨𑌶𑍍𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌦𑌾𑌰𑍍𑌢𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍‖45‖ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿| 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌶𑍋𑌭𑌾 𑌹𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌅𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃| 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌅𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌾𑌰𑍍𑌣𑌂

நான் (பிரமன்) சிவன் விஷ்ணு தக்ஷன் முதலிய பிரஜாபதிகள் நீ (நாரதர்) சுவர்க்க லோகத்தைப் பரிபாலிக்கும் இந்திரன் முதலியவர்கள், பக்ஷிலோகத்தைப் பரிபாலிக்கும் கருடன் முதலானவர்கள், மானிடலோக அரசர்களாகிய மனு முதலியவர்கள், பாதாளலோகத்தின் அதிகாரிகளாகிய அனந்தன் வாசுகி முதலியவர்கள், வித்யாதர சிரேஷ்டர்கள், சாரணோத்தமர்கள், யக்ஷசிரேஷ்டர்களாகிய குபேரன் முதலியவர்கள், இராக்ஷச சிரேஷ்டர்களான இராவணன் முதலானவர்கள், உரகசிரேஷ்டர்கள், நாகசிரேஷ்டர்கள், ரிஷிசிரேஷ்டர்களாகிய வசிஷ்டர் முதலியவர்கள், பிதிர் சிரேஷ்டர்களான அரியமா முதலியவர்கள் தைத்தியசிரேஷ்டர்களான பிரஹ்லாதன் முதலியவர்கள் சித்தசிரேஷ்டர்களாகிய கபிலர் முதலியவர்கள் அசுரசிரேஷ்டர்களாகிய மயன் முதலியவர்கள், மற்றுமுள்ள பிரேத சிரேஷ்டர்கள், பூதசிரேஷ்டர்கள், பிசாசசிரேஷ்டர்கள், கூச்மாண்ட சிரேஷ்டர்கள், ஜலஜந்துக்களுக்குள் சிறந்தவைகள், மிருக

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌨𑍃𑌷 𑌆𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌲𑍀𑌲𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌨𑌃 ‖ 46
𑌆𑌪𑍀𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌕𑌷𑌾𑌯𑌶𑍋𑌷𑌾-
𑌨𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌤 𑌇𑌮𑌾𑌨𑍍𑌸𑍁𑌪𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍 ‖ 47

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

‖ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌵𑌾𑌚 ‖

𑌯𑌤𑍍𑌰𑍋𑌦𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌤𑌲𑍋𑌦𑍍𑌧𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍍
𑌕𑍍𑌰𑍌𑌡𑍀𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌯𑌜𑍍𑌞𑌮𑌯𑍀𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃 ।

𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌵𑌦𑍍𑌬𑌲𑌵𑌦𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌵𑌂 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌵𑌦𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌵𑌂 𑌚 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌰𑌣𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌲𑍀𑌲𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹॥ ४६॥ 𑌆𑌪𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌕𑌰𑍍𑌣𑍌 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍈𑌃 𑌯𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌷𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌦𑍋𑌷𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍋𑌷𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌪𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌏𑌕𑍈𑌕𑌶𑍋 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌹𑍇 𑌋𑌷𑍇 𑌨𑌾𑌰𑌦 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌮𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌆𑌪𑌾𑌯𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃, 𑌆𑌪𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇 𑌵𑌾 𑌆𑌪𑌿𑌬𑌤 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌕𑌷𑌾𑌯𑌶𑍋𑌷𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥ ४७॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍀𑌲𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌯 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌗𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌹 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿। 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌦𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌤𑌲𑍋𑌦𑍍𑌧𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌵𑌾𑌰𑌾𑌹𑍀𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌂

சிரேஷ்டங்கள், பசு சிரேஷ்டங்கள், உலகத்தில்மற்றும் ஐசுவரிய முடையது தேஜஸ் உடையது இந்திரிய சக்தியுடையது மனோ சக்தியுடையது சாமர்த்தியமுள்ளது பொறுமையுள்ளது சோபை வெட்கம் பெருமை புத்தி இவைகளுடையது, ஆச்சரியவர்ண முடையது, உருவமுடையது உருவமில்லாதது இவைகள் யாவும் பரதத்துவமாகின்றன. ஓ நாரத! வியாபகனாகிய அந்தப் பரம புருஷன் தன் லீலையால் எடுத்துக்கொண்ட முக்கியமான எந்த அவதாரங்களை ஞானிகள் அறிகிறார்களோ செவிகளின் மலங்களைச் சோஷிக்கச் செய்யும் சுந்தரமான அந்த அவதாரங்களை உனக்கு நான் சொல்கிறேன். (அந்த அமுதத்தை) நீ பானம் செய்வாயாக. 43-47

6-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

7-வது அத்தியாயம்.

பிரமதேவர் கூறுகிறார்.

பூமியை உத்தாரணம் செய்வதற்காக எல்லாயாகங்களின் வடிவமாகிய வராக (1) சரீரத்தைத் தரித்த அழிவற்ற நாராயணன் எப்பொழுது

(1) வராகாவதாரம்.

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵 𑌉𑌪𑌾𑌗𑌤𑌮𑌾𑌦𑌿𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌂
  𑌤𑌂 𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌮𑌿𑌵 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌧𑌰𑍋 𑌦𑌦𑌾𑌰 ॥ 1

𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌰𑍁𑌚𑍇𑌰𑌜𑌨𑌯𑌤𑍍𑌸𑍁𑌯𑌮𑌾𑌨𑍍𑌸𑍁𑌯𑌜𑍍𑌞
  𑌆𑌕𑍂𑌤𑌿𑌸𑍂𑌨𑍁𑌰𑌮𑌰𑌾𑌨𑌥 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 ।
𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌤𑍀𑌮𑌹𑌰𑌦𑍍𑌯𑌦𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂
  𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑍇𑌨 𑌮𑌨𑍁𑌨𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍂𑌕𑍍𑌤𑌃 ॥ 2

𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌦𑍇𑌵𑌹𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂
  𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌂 𑌨𑌵𑌭𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 ।

𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌤𑍋𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌯𑌾 𑌦𑌦𑌾𑌰 ॥ 1 ॥ 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 — 𑌜𑌾𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌰𑍁𑌚𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌃 𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌆𑌕𑍂𑌤𑍇𑌃 𑌸𑍂𑌨𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌯𑌜𑍍𑌞𑌨𑌾𑌮𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌸 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌯𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌜𑌨𑌯𑌤𑍍 𑌸 𑌏𑌵 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌦𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌹𑌰𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌾 𑌚𑍈𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌯𑌜𑍍𑌞 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌨𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌮𑌹𑍇𑌨 𑌹𑌰𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌨𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌹𑌰𑌣𑌂 𑌚 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍈𑌤𑌂 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌚 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌃 ॥ 2 ॥ 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 — 𑌜𑌜𑍍𑌞 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌹𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌨𑌵𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌯𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌶𑍍𑌶𑌮𑌲𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑍀𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌙𑍍𑌗𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌜𑌹𑍌 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌯𑍂𑌯 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂

முபற்சித்தாரோ அப்பொழுது பெருங்கடலுக்குள் பிரவேசிக்க வந்தவனும் பிரசித்திபெற்றவனும் ஆதி தைத்தியனுமாகிய ஹிரண்ணியாக்ஷனை கோரப்பல்லினால், வஜ்ராயுதமுடைய இந்திரன் மலையைப் பிளப்பதுபோல் பிளந்தார். 1

பகவான் ருசி என்ற பிரஜாபதிக்கு ஆகூதி என்ற ஸ்திரீயிடம் சுயஞ்ஞர் என்ற பெயருடன் உண்டானார். பிறகு அந்த சுயஞ்ஞர் தக்ஷிணை என்ற ஸ்திரீயிடம் சுயமர்கள் என்ற (2) தேவர்களை உண்டு பண்ணினார். இந்த சுயஞ்ஞர் எச்சமயம் மூவுலகங்களிலும் உண்டான பெரும் உபத்திரவத்தை நீக்கினாரோ அச்சமயம் சுவாயம்புவமனுவானவர் இந்த சுயஞ்ஞரை ஹரி என்று பெயரிட்டழைத்தார். 3

ஓ நாரத ! நாராயணன் கர்த்தமப் பிரஜாபதியின் மனைவியாகிய தேவஹூதியிடம் (கபிலர் என்ற பெயருடன்)(1) ஒன்பது சகோதரிகளுடன் உண்டானார்.

---

(2) யஞ்ஞாவதாரம்

(1) கபிலாவதாரம்

𑌊𑌚𑍇 𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌶𑌮𑌲𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌂𑌗𑌪𑌂𑌕𑌮𑍍
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌧𑍂𑌯 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑍇𑌦𑍇 ‖ 3

𑌅𑌤𑍍𑌰𑍇𑌰𑌪𑌤𑍍𑌯𑌮𑌭𑌿𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌆𑌹 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋
𑌦𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌯𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌃 |
𑌯𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌪𑌂𑌕𑌜𑌪𑌰𑌾𑌗𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌦𑍇𑌹𑌾
𑌯𑍋𑌗𑌰𑍍𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌭𑌯𑍀𑌂 𑌯𑌦𑍁𑌹𑍈𑌹𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 ‖ 4

𑌤𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌪𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌲𑍋𑌕𑌸𑌿𑌸𑍃𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌮𑍇
𑌆𑌦𑍌 𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌤𑌪𑌸𑌃 𑌸 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌸𑌨𑍋𑌽𑌭𑍂𑌤𑍍 |

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌤𑍀 ‖3‖ 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 - 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿 | 𑌮𑌯𑌾 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌤 𑌆𑌹 - 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌯𑍋𑌗𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌦𑌾𑌨𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌂𑌕𑌜𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌗𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌃 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌉𑌭𑌯𑍀𑌮𑍈𑌹𑌿𑌕𑍀𑌮𑌾𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌕𑍀𑌂 𑌚 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌂 𑌵𑌾 ‖4‖ 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 — 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 | 𑌮𑍇 𑌮𑌯𑌾 𑌆𑌦𑍌 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌪𑌃 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌤𑌪𑌸𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌪𑌸𑍋 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌸 𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌸𑌨𑍋𑌽𑌭𑍂𑌤𑍍 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌨𑌕𑌃 𑌸𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌨𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋𑌪𑌨𑌾𑌮𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌤𑌪𑌸𑌃 𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑌪𑌸𑌃 𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 | [illegible]

தம்முடைய தாயாகிய தேவஹூதிக்குப் பிர்ம்மவித்தையை உபதேசித்தார். அந்த தேவஹூதியானவள் இந்தப் பிர்ம்மவித்தையால் இந்த ஜன்மத்திலேயே மனதிற்கு மெலின முண்டாக்கும் விஷயப்பற்றுதல் என்கிற ரூபமான தீங்கைத் தள்ளிக்கபிலருடைய கதியை(மோக்ஷத்தை) அடைந்தாள். 3

புத்திரனை விரும்பிய அத்திரிபிரஜாபதிக்கு அவருடைய தவத்தால் சந்தோஷமடைந்து, பகவான் “ஓ அத்திரியே! என்னால் நான் உமக்குக் கொடுக்கப் பட்டேன்” என்று கூறியதால் தத்தர் என்ற பெயருடன் புத்திரனுக அவதரித்தார். (2) அந்த தத்தருடைய பாதாரவிந்தங்களின் தூளியால் பரிசுத்தமான சரீரம் பெற்ற(யயாதியின் குமாரனுகிய) யது, ஹைஹய தேசத்தரசனுகிய கார்த்தவீரியார்ச்சுனன் இவர்களெல்லாம் போகமோக்ஷ ரூபமான இரண்டு கதியையும் அடைந்தார்கள். 4

நான் உலகம் யாவற்றையும் சிருஷ்டிக்கவேண்டு மென்ற விருப்பத்தால் ஆதியில் தவம்புரிந்தேன். அகண்டிதமாக நான் தவம்(1)செய்ததன்பொருட்டு(தவம் செய்து அதைப் பகவானிடம் அர்ப்பணம் செய்ததால்) அந்த முகுர்தன் ஸந

---

(2) தத்தாத்திரேயாவதாரம்.

(1) குமாராவதாரம்.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑌂𑌪𑍍𑌲𑌵𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂
𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌜𑌗𑌾𑌦 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌯𑌦𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 ॥ 5

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌰𑍍𑌯𑌜𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌨𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌪𑌃𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌃 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾𑌵𑌲𑍋𑌪𑌂
𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌙𑍍𑌗𑌪𑍃𑌤𑌨𑌾 𑌘𑌟𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌶𑍇𑌕𑍁𑌃 ॥ 6

𑌸𑌂𑌪𑍍𑌲𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌇𑌹 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌜𑌗𑌾𑌦 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍇𑌵 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥ 5 ॥ 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹—𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌰𑌿 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌨𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨 𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌪𑌃𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹—𑌅𑌨𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍃𑌤𑌨𑌾𑌃 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌃 𑌉𑌰𑍍𑌵𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾𑌵𑌲𑍋𑌪𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌘𑌟𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌶𑍇𑌕𑍁𑌃. 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌃 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌃 𑌤𑌪𑍋𑌽𑌨𑌶𑌨𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌲𑍋𑌪𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌤𑌂 𑌘𑌟𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍇𑌕𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 6 ॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌮𑌵𑌿𑌜𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌮𑌵𑌿𑌜𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌕𑌾𑌮𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌨𑌃 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 𑌰𑍋𑌷𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌦𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌰𑍋𑌷𑌂 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌹𑌨𑍍𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌤𑍇 𑌨 𑌦𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍇𑌨𑌾𑌧𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑌿𑌮𑍇𑌹𑌾𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌰𑍋𑌷𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌦𑌰𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌹𑍇𑌤𑌿. 𑌯𑌥𑌾

என்ற சப்தங்களுடைய நான்கு பெயர் கொண்டு அவதாரம் செய்தார். (ஸனத் குமாரர்: ஸநகர், ஸநந்தனர், ஸநத்ஸுஜாதர்) அந்த பகவானுகிய குமாரர், முன் கற்பத்தின் பிரளயத்தில் மறைந்துபோன ஆத்மதத்துவத்தை இந்தக்கற்பத்தில் நன்ருய் உபதேசம் செய்தார். அந்தப பகவான் உபதேசம் செய்தவுடன் முனிவர்கள் அந்த ஆத்மதத்துவத்தை மனதில் சாக்ஷாத்தாகப் பார்த்தார்கள்.

தக்ஷப் பிரஜாபதிக்குக் குமாரியும் தருமனுக்குப் பத்தினியுமாகிய மூர்த்தியிடம் மாதவன், நாராயணன் நரன் என்ற இரண்டு வடிவத்துடன் உண்டானுர். அந்தப் பகவான் தவத்தின் மகிமையை அடைந்திருந்தார். ஸர்வாந்தரியாமியும் நாராயணருமாகிய பகவானுடைய தவத்தின் நியமத்திற்குக் குறைவுண்டு பண்ணக் கருதிய மன்மதனுடைய சேனைகளாகிய அரம்பை முதலிய அப்சாஸ்திரீகள் இவருடைய தவத்தின் நியமத்தைக் கெடுக்கச் சக்தியற்றவர்களானுர்கள். 6

𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌦𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌨𑍋 𑌨𑌨𑍁 𑌰𑍋𑌷𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾
𑌰𑍋𑌷𑌂 𑌦𑌹𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌤 𑌤𑍇 𑌨 𑌦𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑌹𑍍𑌯𑌮𑍍 ।
𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍 𑌬𑌿𑌭𑍇𑌤𑌿
𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌨𑍁 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌤 ॥ 7

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑍁𑌦𑌿𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋
𑌬𑌾𑌲𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍁𑌪𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑍇 𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌦𑌾𑌦𑍍𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌗𑍃𑌣𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍋
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌯𑌦𑍁𑌪𑌰𑍍𑌯𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 ॥ 8

𑌯𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌮𑌨𑌃 𑌕𑌥𑌂 [illegible] 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ ௭ ॥ 𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 [illegible] 𑌸𑍂𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌰𑍁𑌚𑍇𑌃 𑌉𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃 𑌬𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑌮𑍀𑌪𑍇 𑌤𑌪𑌸𑍇 𑌤𑌪𑌶𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌪𑌦𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌯𑌾𑌂 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌅𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌦𑌿𑌵𑌿𑌭𑌵𑌾𑌃 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌅𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑍍𑌷𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௮ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 — 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿! 𑌯𑌤𑍍 𑌯𑌦𑌾 𑌋𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 [illegible] [illegible]

ஓ நாரத! சமர்த்தர்களாகிய உருத்திரன் முதலியவர்கள் கோபங்கொண்ட $ பார்வையால் காமனை எரிக்கின்றார்கள். அவர்கள் மனதை எரிப்பதும் சகிக்கமுடியாததுமாகிய கோபத்தை எரிப்பவர்களல்ல. (சமர்த்தர்களாலும் ஜயிக்கமுடியாத) அந்தக் கோபமானது இந்த நர நாராயண பகவானுடைய நிர்மலமான மனதை அடைய அஞ்சுகிறது. இவ்விதமிருக்க, கோபத்தைவிடக் கீழான தாகிய காமமானது இந்தப் பகவானுடைய மனதை எவ்விதம் கிட்டும். 7

உத்தானபாத ராஜனுக்கு மனைவியும் தன் தாய்க்குச் சக்களத்தியுமாகிய சுமதியின் சொற்களாகிய பாணங்களால் அடியுண்ட துருவன், ¶ பாலனாயினும் தவம் செய்வதற்காக வனம் சென்றான். ஸ்தோத்திரஞ் செய்தவனாகிய துருவனுக்கு பகவான் பிரசன்னராகி ஸ்திரமான ஸ்தானத்தைக் கொடுத்தார். மேலான பதத்தில் இருக்கும் அந்த ஸ்தானத்தைக் கீழான பதத்திலிருக்கும் எழு ரிஷிகளுமல்லவா ஸ்தோத்திரஞ் செய்கின்றார்கள். 8

$ நர நாராயணாவதாரம்.

¶ துருவாவதாரம்; துருவனை இரக்ஷிப்பதற்காக ஆவிர்ப்பாவமடைந்த ஓர் அவதாரம் என்பார் சிலர்.

𑌯𑌦𑍍𑌵𑍇𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌥𑌗𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑌜𑍍𑌰-
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌪𑍍𑌲𑍁𑌷𑍍𑌟𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌭𑌗𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌯𑍇 𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌜𑌗𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑌦𑌂 𑌚 𑌲𑍇𑌭𑍇
𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑌾 𑌵𑌸𑍂𑌨𑌿 𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌨 ॥ 9

𑌨𑌾𑌭𑍇𑌰𑌸𑌾𑌵𑍃𑌷𑌭 𑌆𑌸 𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌿𑌸𑍂𑌨𑍁-
𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌚𑌚𑌾𑌰 𑌸𑌮𑌦𑍃𑌗𑍍𑌜𑌡𑌯𑍋𑌗𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑍍𑌯𑌮𑍃𑌷𑌯𑌃 𑌪𑌦𑌮𑌾𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌰𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 ॥ 10

𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌪𑍍𑌲𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌭𑌗𑌃 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌹 — 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌜𑌗𑌤𑌿 𑌜𑌗𑌦𑌵𑌨𑌾𑌯 𑌵𑌸𑍂𑌨𑌿 𑌧𑌨𑌾𑌦𑌿𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾 𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑌾 ॥௯॥ 𑌋𑌷𑌭𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 — 𑌨𑌾𑌭𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌸𑌾𑌵𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌨𑌾𑌭𑍇𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑍀𑌧𑍍𑌰𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍂𑌨𑍁𑌰𑌾𑌸 𑌨𑌾𑌭𑍇𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌮𑍇𑌰𑍁𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌜𑌡𑌵𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌚𑌾𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑌮𑌦𑍃𑌕𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌯𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃॥௧௦॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌯𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 — [illegible]

வாசுதேவன், துர்மார்க்கத்தில் பிரவேசித்தவனும் பிராம்மணர்களின் சாப வாக்கியமாகிய வஜ்ராயுதத்தால் குறைந்துபோன பராக்கிரமம் ஐசுவரியம் இவைகளை யுடையவனும் ‡ நரகத்தில் விழுகிறவனுமாகிய வேனன் என்ற அரசனை இரக்ஷித்து, முனிவர்கள் பிரார்த்தனைக்கிணங்கி அந்த வேனனுக்குப் புத்திரன் என்ற பெயரையும் உலகில் அடைந்தார். பிருது என்ற அந்த பகவான் பூமியில் (தனதான்னியம் முதலிய) பொருள்களைக் கரந்தார். 9

இந்த முகுந்தன் நாபி என்பவனுக்கு மனைவியாகிய சுதேவியிடம் ரிஷபர் † என்ற பெயருடன் அவதாரம் செய்தார். எங்கும் சமமான பார்வையுள்ளவரும் ஸ்திரமான புத்தியுடையவரும் பற்றுதலற்றவரும் இந்திரிய அடக்கமுள்ளவருமாகிய அந்த ரிஷபர் ஜடனைப்போல் யோகநிலையிலிருந்தார். அந்த யோகநிலையை ரிஷிகள் பரமஹம்சர்களைச் சார்ந்த முக்திஸ்தானமென்று அறிகிறார்கள். 10

---

‡ பிருதுவின் அவதாரம்.
† ரிஷபாவதாரம்.

𑌸𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌮𑌮𑌾𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌯𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷 𑌏𑌵
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌸 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑌪𑌨𑍀𑌯𑌵𑌰𑍍𑌣𑌃 ।
𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌮𑌯𑍋 𑌮𑌖𑌮𑌯𑍋𑌽𑌖𑌿𑌲𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾
𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌰𑍁𑌶𑌤𑍀𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌸𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌸𑍍𑌤𑌃 ॥ 11

𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑍋 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌮𑌨𑍁𑌨𑍋𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑌃
𑌕𑍍𑌷𑍋𑌣𑍀𑌮𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌜𑍀𑌵𑌨𑌿𑌕𑌾𑌯𑌕𑍇𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌰𑌂𑌸𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌉𑌰𑍁𑌭𑌯𑍇 𑌸𑌲𑌿𑌲𑍇 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑍍𑌮𑍇
𑌆𑌦𑌾𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌹 𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍 ॥ 12

[illegible] 𑌉𑌶𑌤𑍀𑌃 𑌕𑌮𑌨𑍀𑌯𑌾𑌃 𑌵𑍇𑌦𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾 𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌃॥௧௧॥ 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 — 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿। [illegible] 𑌵𑍈𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌨𑍁𑌨𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍋𑌣𑍀𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌃 𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍। 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌜𑍀𑌵𑌨𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃। 𑌮𑍇 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌰𑌂𑌸𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌖𑌲𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑌲𑌿𑌲𑍇 𑌵𑌿𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌹𑍇𑌤𑌿 𑌹𑌰𑍍𑌷𑍇॥௧௨॥ 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 — 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑍋𑌦𑌧𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑍋𑌦𑌧𑍌 [illegible] 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌗𑌿𑌰𑌿𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌯𑍋 𑌧𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 [illegible] 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌉𑌨𑍍𑌮𑌥𑍍𑌨𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌅𑌵𑌸𑌰𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌵𑍋 𑌵𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 [illegible] 𑌕𑌷𑌣𑌂 𑌘𑌰𑍍𑌷𑌣𑌂 [illegible] 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 — 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑍇𑌤𑌿। 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑌾𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌉𑌰𑍁𑌭𑌯𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 [illegible]

சுவர்ணம் போன்ற வர்ணமுடையவரும் வேதமயரும் யாகமயரும் தேவர்களெல்லோருடைய சுவரூபரும் யஞ்ஞபுருஷருமாகிய அந்தப் பகவானேபிரத்தியக்ஷமாக ஹயக்கிரீவ (குதிரை முகம்) ராக என்(பிரமன்) ஸத்திரயாகத்தில் அவதாரம் செய்தார். இந்த ஹயக்கிரீவர் * மூச்சு விடும்போது அவருடைய நாசிகையினின்று மனோஞ்ஞமான வேத வாக்கியங்கள் உண்டாயின. 11

யுகப்பிரளயத்தில் (உண்டாகப் போகிற) வைவஸ்வதமனுவால் தரிசிக்கப பட்டவரும், பூமியின் சுவரூபரும் ஜீவன்களுக்கெல்லாம் ஆசிரயரும் மத்ஸியரூபியுமாகிய () மாதவன் மிகுதியான பயத்தை யுண்டாக்கும் பிரளயக்கடலின் நீரில் என் முகத்தினின்று நழுவிய வேதங்களின் பேதங்களைக் கிரகித்துக் கொண்டு அந்தப் பிரளயஜலத்திலேயே விளையாடினர். ஆச்சரியம்! 12

---

* ஹயக்கிரீவாவதாரம்.

() மத்ஸியாவதாரம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 13

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 14

[illegible]
[illegible]

[illegible]

அமரசிரேஷ்டர்களும் அசுர சிரேஷ்டர்களும் அமுதத்தையடையப் பாற்கடலைக் கடையும்போது ஆமையின் சரீரங்கொண்டவரும் நித்திரையின் சமயமுடையவரும் (மந்தர)மலையின் $ சுற்றுதலாகிய சொறிதலினால் அரிப்புநீங்கியவரும் ஆதிதேவருமாகிய அநந்தன் தமது முதுகால் மந்தரமலையைத் தாங்கினார். 13

தேவர்களுக்குண்டான மிகுதியான பயத்தைப் போக்குகிற அந்தப் பத்மநாபன் சுழலும் புருவங்களையும் ‡ கோரப்பற்களையு முடையதும் குரூரமுமாகிய முகத்தையுடைய நரசிம்மவடிவமெடுத்து, பிரகாசிப்பவனும் அசுரசிரேஷ்டனும் கதையுடன் கூடியவனும், விரைவாகத் தன்னருகில் வருகிறவனுமாகிய ஹிரண்ணிய கசிபுவைத் தன் தொடையில் போட்டு விரைவாக நகங்களால் பிளந்தார்.

அதிபலமுடைய முதலை பாதங்களைக் கௌவி ஸரஸுக்குள் இழுக்க அதனால் உபத்திரவமடைந்ததும் யானைக் கூட்டங்களுக்குப் பதியுமாகிய கஜேந்திர

$ கூர்மாவதாரம்.

‡ நரசிம்மாவதாரம்.

𑌆𑌹𑍇𑌦𑌮𑌾𑌦𑌿𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌖𑌿𑌲𑌲𑍋𑌕𑌨𑌾𑌥
𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌶𑍍𑌰𑌵𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯 ॥ 15

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑌮𑌰𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌨𑌮𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯
𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑌃 𑌪𑌤𑌗𑌰𑌾𑌜𑌭𑍁𑌜𑌾𑌧𑌿𑌰𑍂𑌢𑌃 ।
𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌕𑍍𑌰𑌵𑌦𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌪𑌾𑌟𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍
𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌪𑌯𑍋𑌜𑍍𑌜𑌹𑌾𑌰 ॥ 16

𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑌵𑌰𑌜𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌦𑌿𑌤𑍇𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮 𑌇𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌦𑌥𑌾𑌧𑌿𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 ।

[illegible]

மானது தாமரைப் பூவைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு " ஒ ஆதிபுருஷ! உலகம் யாவற்றிற்கும் நாதனே! பரிசுத்தமான கீர்த்தி யுடையவனே! சிரவணம் செய்த வளவில் மங்களமளிக்கும் நாமதேயமுடையவனே" என்ற இந்த மொழிகளைக் கூறிற்று. 15

பகவானும் அப்பிரமேயரும் சக்ராயுதந் தரித்தவரும் பக்ஷிராஜனுகிய கருடன் மீதேறுகிறவருமாகிய ஹரியானவர், (இம்மொழிகளை) கேட்டு முதலையின் முகத்தைச் சக்கிராயுதத்தால் பிளந்து இரக்ஷணத்தைவிரும்பியகஜேந்திரத்தின் † துதிக்கையைப் பிடித்து அம்முதலையின் வாயிலிருந்து கருணையால் கரையேற்றினர். 16

யக்ஞத்திற்கு அதிஷ்டாதாவாகிய பகவான் அதிதியின் ஆத்துமஜர்களாகிய தேவர்களுக்குள் இளையவராயினும், குணங்களால் மேலானவர். ஏனெனில் இந்த பகவான் வாமன வடிவங்கொண்டு மூன்று அடிகளை யாசிப்பது என்ற வியாஜத்தால் மகாபலி யிடமிருந்து பூமியைக் கிரகித்தார். அந்த மகா

† ஹரியின் அவதாரம்.

क्ष्मां वामनेन जगृहे त्रिपदच्छलेन
याच्ञामृते पथि चरन् प्रभुभिर्न चाल्यः ॥ 17

नार्थो बलेरयमुरुक्रमपादशौच-
मापः शिखाधृतवतो विबुधाधिपत्यम् ।
यो वै प्रतिश्रुतमृते न चिकीर्षदन्य-
दात्मानमङ्ग मनसा हरयेऽभिमेने ॥ 18

तुभ्यं च नारद भृशं भगवान् विवृद्ध-
भावेन साधु परितुष्ट उवाच योगम् ।

पथि विबुधाधिपत्यं इदानीं बलात्प्राप्तं उपेन्द्रीयमाणं च स्वयं बलेः पुरुषार्थो न भवति कथंभूतस्य ... उरुगायस्य पादशौचं पादप्रक्षालनजलं ... धृतवतः स्वशिखायां ... । किंच ... हे नारद प्रतिश्रुतं विना अन्यत् न चिकीर्षत् ... यस्तृतीयपादपूरणाय स्वयं आत्मानं देहमपि ... संप्रीतवान् ... विबुधाधिपत्यमपि न भवतीत्यर्थः ॥ १८ ॥ तुभ्यं चेति । भृशं विवृद्धेन भावेन ... परितुष्टः सन् सादरं यथा तथा उवाच भक्तियोगं ज्ञानं चेति ज्ञानसाधनं किं तद्भागवतं नाम स्वयं ... तत्त्वं तदीयं च तत्त्वदीपकं विवृत

பலி சக்கிரவர்த்தி பிரதிக்ஞை செய்தவுடன் இந்த வுலகங்களை ஆக்கிரமித்தார். சமர்த்தர்களாலும் நல் வழியிலிருக்கும் புருஷனை யாசித்தாலன்றி அசைக்கமுடியாது. 17

பகவானுடைய பாதங்களில் அபிஷேகம் செய்த தீர்த்தத்தைச் சிரஸில் எங்கும் தரித்தவனாகிய மகாபலிக்கு (இப்பொழுது பலாத்காரமாகக் கிடைத்திருப்பதும், இனி பகவான் சந்தோஷ மடைந்து கொடுக்கப் போகிறதுமான) தேவர்களுக்கு அதிபதியாக விருப்பது என்ற தன்மையானது புருஷார்த்தமாகாது. ஏனெனில் ஓ நாரதரே! அந்த மகாபலியானவன் தான் பிரதிக்ஞை செய்ததைத் தவிர மற்றொன்றைச் செய்யவிரும்பாமல் †) சத்துருவுக் கும் தன் சரீரத்தைக் கொடுக்கச் சிரசால் ஒப்புக்கொண்டான். 18

ஓ நாரத! நீர்செய்த மிகுதியான பக்தியால் சந்தோஷமடைந்து பகவான் உமக்கு, ஆத்மதத்துவத்தை விசேஷமாகப் பிரகாசப்படுத்துகிறதும், பகவா

---

† வாமனாவதாரம் அல்லது திரிவிக்கிரமாவதாரம்.

ஜ்ஞாநம் ச பாகவதமாத்மஸதத்த்வதீபம்
யத்வாஸுதேவஶரணா விதுரஞ்ஜஸைவ ॥

சக்ரம் ச திக்ஷ்வவிஹதம் தஶஸு ஸ்வதேஜோ
மந்வந்தரேஷு மநுவம்ஶதரோ பிபர்த்தி ।
துஷ்டேஷு ராஜஸு தமம் வ்யததாத்ஸ்வகீர்த்திம்
ஸத்யே த்ரிப்ருஷ்ட உஶதீம் ப்ரதயம்ஶ்சரித்ரை: ॥ 20

தந்வந்தரிஶ்ச பகவாந்ஸ்வயமேவ கீர்த்தி-
ர்நாம்நா ந்ருணாம் புருருஜாம் ருஜ ஆஶு ஹந்தி ।

ஹாவேநேதி। விஶேஷணஸ்ய ஃபலமாஹ — யதிதி யத்ஸாக॥௧௯॥ மந்வந்தரா
வதாரமாஹ — சக்ரமிதி। ஸ்வதேஜ: நிஜப்ரபாவமேவ சக்ரம் மநுவம்ஶதரோ பிப
ர்த்தி சக்ரப்ரவர்த்திதம் ப்ரபாவம் பிபர்த்தீத்யர்த்த:। ததேவாஹ-மநுவம்ஶ
பாலகஸ்ய த்ரயாணாம் லோகாநாம் ப்ருஷ்டே உபரிஸ்திதே ஸத்யஸத்ய
லோகேபி சரணீயாம் ஸ்வகீர்த்திம் விஸ்தாரயந் ராஜஸு தண்டம் வ்யதத்த ॥ ௨௦ ॥
தந்வந்தர்யவதாரமாஹ-தந்வந்தரிரிதி। லோகே சரதீயர்தந்வந்தரிஸ்து புரு
ருஜாம் பஹுரோகிணாம் ஸ்வநாம்நைவ ருஜ: ரோகாந் ஹந்தி ஸ்வயமேவகீர்த்தி
ரிதி கீர்த்திரூபீதி ஶ்லோகோக்தி: அம்ருதம் மரணஶூந்யம் ஆயுர்யஸ்மாத்ஸ: அவா அவ
ஸம் ச அவரும் தைத்யை: ப்ரதிஷித்தம் யஜ்ஞபாகம் ச அவாருணத் அவ
ஹத அவாவருந்தீதி வா। அயமேவாயுர்: ஆயுர்வேதம் வேதம் வாந

---

‡ னைச் சார்ந்ததும் ஞானத்திற்குச் சாதனமுமாகிய பக்தி மார்க்கத்தை செவ்வையாய் உபதேசம் செய்தார். வாசுதேவரே இரக்ஷிப்பவர் என்ற எண்ணங் கொண்டவர்கள் அந்த பக்தி மார்க்கத்தை விரைவாக அறிகிறார்கள். 19

மனுவின் பரம்பரையைப் பரிபாலிக்கும் மனு ரூபத்தைத் தரித்த பகவான் பத்துத் திசைகளிலும் பரவிய தமது தேஜஸ்ஸின் ரூபமான ஆக்ஞா சக்ரத்தை மன்வந்தரங்களிலும் தரிக்கிறார்.

தம்முடைய சரித்திரங்களால் மனோஞ்ஞமான கீர்த்தியை மூவுலகுக்கும் மேலாகிய ஸத்திய லோகத்திலும் விஸ்தாரப்படுத்தி, துஷ்டர்களாகிய அரசர்க † ளிடம் சிக்ஷையை ஏற்படுத்துகிறார். 20.

பகவான் உலகத்தில் தானே கீர்த்தி வடிவமாகித் தன்வந்தரியாக இருந்து மிகுதியான ரோகமுடையவர்களின் ரோகங்களைத் தமது பெயராலேயே நாசம் செய்கிறார். * மரண சூன்யமான ஆயுளுடைய அந்தத் தன்வந்தரியானவர் அசு-

---

‡ ஹம்சாவதாரம்.

† மனுவின் அவதாரம் அல்லது அந்தந்த மன்வந்தரங்களில் செய்த அவதாரம்.

* தன்வந்தரி அவதாரம்.

𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌚 𑌭𑌾𑌗𑌮𑌮𑍃𑌤𑌾𑌯𑍁𑌰𑌵𑌾𑌵𑌰𑍁𑌨𑍍𑌧
𑌆𑌯𑍁𑌷𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌮𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑍇 ॥ 21

𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑍋𑌪𑌭𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌧𑍍𑌰𑍁𑌗𑍁𑌜𑍍𑌝𑌿𑌤𑌪𑌥𑌂 𑌨𑌰𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌿𑌪𑍍𑌸𑍁 ।
𑌉𑌦𑍍𑌧𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑌾𑌵𑌵𑌨𑌿𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌮𑍁𑌗𑍍𑌰𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃𑌸𑌪𑍍𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵 𑌉𑌰𑍁𑌧𑌾𑌰𑌪𑌰𑌶𑍍𑌵𑌧𑍇𑌨 ॥ 22

𑌅𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌸𑍁𑌮𑍁𑌖𑌃 𑌕𑌲𑌯𑌾 𑌕𑌲𑍇𑌶
𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌵𑌂𑌶 𑌅𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌦𑍇𑌶𑍇 ।

𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌤𑌿 ॥ ௨௧ ॥ 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌰𑌾𑌮𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 - 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌜𑌗𑌤𑌃𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨 𑌉𑌪𑌭𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌧𑌿𑌤𑌂 [illegible] 𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌉𑌜𑍍𑌝𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌤𑍍 𑌨𑌰𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌸𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 [illegible] 𑌅𑌵𑌨𑍇𑌃 𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌅𑌸𑍌 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 [illegible] 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌉𑌦𑍍𑌘𑌾𑌟𑌯𑌤𑌿 𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌧𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌨𑌾 ॥ ௨௨ ॥ 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 - 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌨 [illegible] 𑌸𑌹 𑌕𑌲𑌾𑌮𑌯𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 [illegible] 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌨𑌮𑌾𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌵𑌣𑍋 𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥ ௨௩ ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌉𑌦𑌧𑌿𑌃 [illegible]

ரர்களால் தடைப்பட்டிருந்த யாகத்தின் அவிர்ப்பாகத்தையும் அடைந்தார். ஆயுள்விஷயமான வேதத்தை (வைத்திய சாஸ்திரத்தைப்) பிரவிருத்திக்கச் செய்தார். 21

உக்ரமான பராக்கிரம முடையவரும் மகாத்மாவுமாகிய இந்த முகுந்தன் தேய்வவசத்தால் விருத்தியடைந்ததும் ¶ பிராம்மணர்களுக்குத் துரோகம்செய்ததும், நன்னெறி கடந்ததும், நரகங்களின் உபத்திரவங்களில் ஆசைகொண்டதும், பூமிக்குக் கண்டகம் (முள்ளு) போன்றதுமாகிய க்ஷத்திரிய பரம்பரையை (உலகத்தின் நாசத்திற்காக) தீக்ஷ்ணமான முனையையுடைய பரசு என்ற ஆயுதத்தால் இருபத்தொரு முறை நாசஞ் செய்தார். 22

எனக்கும் தேவர்களுக்கும் அனுக்கிரகம் செய்வதில் நல்ல முகமுடையவரும் மாயைக்கு ஈசனுமாகிய மாதவன் (பரதன் முதலிய) அம்சங்களுடன் இக்ஷ்வாகுவம்சத்தில் அவதாரஞ்செய்து, குருவாகிய தசரதருடைய ஆக்ஞை

¶ பரசுராமாவதாரம்.

திஷ்ட²ந் வநம் ஸ த³யிதாநுஜ ஆவிவேஶ
யஸ்மிந் விருத்⁴ய த³ஶகந்த⁴ர ஆர்திமார்ச்ச²த் । 23

யஸ்மா அதா³து³த³தி⁴ரூட⁴ப⁴யாங்க³வேபோ
மார்க³ம் ஸபத்³யரிபுரம் ஹரவத்³தி³த⁴க்ஷோ: ।
தூ³ரே ஸுஹ்ருந்மதி²தரோஷஸுஶோணத்³ருஷ்ட்யா
தாதப்யமாநமகரோரக³நக்ரசக்ர: ॥ 24

வக்ஷஸ்ஸ்த²லஸ்பர்ஶருக்³ணமஹேந்த்³ரவாஹ
த³ந்தைர்விட³ம்பி³தககுப்³ஜுஷ ஊட⁴ஹாஸம் ।

த³க்³து⁴மிச்சோ²: ஷஷ்டீ சதுர்த்²யர்தே² யதா² பூர்வம் தி³த⁴க்ஷோ: த்ரிபுராஸுரஸ்ய ப்ராப்தயே நாந்தரீயகம் மார்க³ம் அதா³த் ததா² ஸமுத்³ர: ஊட⁴ம் ப்ராப்தம் ப⁴யாத் அங்க³கம்பேந ஸஹ வேப: கம்போ யஸ்ய ஸமுத்³ரஸ்ய ஸ: । தூ³ரே வர்தமாநா ஸுஹ்ருத் ஸீதா தயா நிமித்தேந மதி²த: க்ஷோபி⁴த: ரோஷ: தேந ஸுஶோணா ஸம்ரப்³தா⁴ த்³ருஷ்டிஸ்தயா ஸந்தப்யமாநம் மகராணாம் உரகா³ணாம் நக்ராணாம் சக்ரம் யஸ்மிந் ॥ ௨௪ ॥ கிஞ்ச । வக்ஷஸ்ஸ்த²லேதி । யோ ராவணஸ்ய வக்ஷஸ்ஸ்த²லஸ்பர்ஶேந ஸமந்தாத் ருக்³ணா: ப⁴க்³நா: மஹேந்த்³ரவாஹஸ்ய ஐராவதஸ்ய த³ந்தா: தைர்விட³ம்பி³தா: ஸ்வயஶஸீநாயஶஶ்ஶுப்⁴ரா: தத்தத்³தி³க்ஷு வர்திதை: ப்ரகாஶிதா இத்யர்த²: । யா: ககுப⁴: தி³ஶ: தா: ஜுஷதே ஸேவதே வாயதீதி வா தஸ்ய ராவணஸ்ய ஸமுத்³ரதரணே ப்ரத்யக்ஷஹாஸம் ப்ராப்தம் ஹாஸோ ஹாஸ்யம் ப்ராணைஸ்ஸஹ ஸம்ஹரிஷ்யாமீதி ப்ரதிஜ்ஞாம் ஸந்தி³ஶதீதி ப்ரபோ⁴: ராமசந்த்³ரஸ்ய ஸஹோத³ரேண ஸஹ

ையயேற்று மனைவியாகிய ஸீதையுடனும், தம்பியாகிய இலக்ஷ்மணனுடனும் வனம் புகுந்தார். அந்த ஸ்ரீராமச்சந்திரனிடம் பத்துத்தலை இராவணன் விரோதித்துக்கொண்டு நாசமடைந்தான். 23

பரமசிவன்போல் சத்துருவின் புரத்தைப் பொசுக்கவிரும்பிய ஸ்ரீராமன் இலங்கையிலிருக்கும் ஸீதையின்பொருட்டு மனங்கலங்கிக் கண்கள்சிவக்கச் சினமடைந்து மிகவும் தாபமுற்றார். பெரியபெரிய மீன்கள், உரகங்கள், முதலைகள் இவைகளுடனுடன் கூடியவனும் அதனல்சரீரத்தில்நடுக்கங்கொண்டவனுமாகிய சமுத்திரராஜன் உடனே வழியை விட்டான். 24

(யுத்தத்தில்) மார்பினிடம் பட்டதால் முறிந்துபோன இந்திரன் வாகனமாகிய ஜராவதத்தின் தந்தங்களால்வெண்மைநிறமடைந்ததிசைகளைப்பரிபாலிப்பவனும், தம்முடைய (ஸ்ரீராமனுடைய) பத்தினியைத் திருடியவனும், தம்மு

ஸத்யோஸுபிஸ்ஸஹ விநேஷ்யதி தாரஹர்த்து-
ர்விஸ்பூர்ஜிதைர்தநுஷ உச்சரதோதிஸைன்யே ॥ 25
பூமேஸ்ஸுரேதரவரூதவிமர்திதாயா:
க்லேஸவ்யயாய கலயா ஸிதக்ருஷ்ணகேஸ: ।

ஹாஸம் தஸ்ய கரிஷ்யதி ஸ்வஸைன்யே ஸைன்யமத்யே உச்சரத: உத்கர்ஷேண விசரத: கர்ணபர்யந்தாக்ருஷ்டஸ்ய சாபே விஸ்பூர்ஜிதானாம் கடோரஜ்யாநிர்கோஷை: ஹாஸ: ஸஞ்ஜாதோ பவேத் தம் விநேஷ்யதீத்யர்த்த: ॥௨௫॥ ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரமாஹ — பூமேரிதி ॥ ஸுரேதரா: அஸுராம்ஸபூதா ராஜான: தேஷாம் வரூதை: ஸைன்யை: விமர்திதாயா: பாரேண பீடிதாயா: கலயா ராமேண ஸஹ ஜாத: ஸிதக்ருஷ்ணௌ கேஸௌ யஸ்ய பகவத: ஸ்வத ஏவ ஸாக்ஷாத் ஸிதக்ருஷ்ணகேஸத்வம் ஸோபைவ ந து வய: பரிணாமக்ருதம் அவிகாரித்வாத்। யதுக்தம் விஷ்ணுபுராணே॥ 'உஜ்ஜஹாராத்மன: கேஸௌ ஸிதக்ருஷ்ணௌ மஹாமுநே' இதி॥ பாரதே ச॥ "ஸசாபி கேஸௌ ஹரிருஜ்ஜஹார ஸுக்லமேகமபரம் சாபி க்ருஷ்ணம்। தௌ சாபி கேஸௌ விஸதாம் யதூநாம் குலே ஸ்த்ரியௌ ரோஹிணீம் தேவகீம் ச॥ தயோரேகோ பலபத்ரோ பபூவ யோஸௌ ஸ்வேதஸ்தஸ்ய தேவஸ்ய கேஸ:। க்ருஷ்ணோ த்விதீய: கேஸவஸ்ஸம்பபூவ கேஸோ யோஸௌ வர்ணத: க்ருஷ்ண உக்த:' இதி॥ தத்ர கேஸமாத்ராவதாராபிப்ராயம் கிந்து பூபாராவதரணரூபம் கார்யம் கியதேதத் மத்கேஸாவபி ஸக்தௌ கிம் ஸக்தாவிதி த்யோதநார்த்தம் ஸிதகேஸவர்ணவர்ணநார்த்தம்

டையவும், சத்துருவுடையவும் சைன்னியங்களின் மத்தியில் சஞ்சரிப்பவனுமாகிய இலங்கேசனுடைய (எனக்குச் சமானம் எவனுமில்லையென்று கருவம் அடைந்த) ஹாசியத்தைப் பிராணன்களுள்பட வில்லின் † டங்காரத்தொனியால் உடனே ‡ அபகரிக்கப் போகிறார். 25

அசுரர்களின் அம்சமுள்ள அரசர்களின் கூட்டத்தால் துன்பமுற்ற பூமியின் வருத்தத்தைப் போக்குவதற்காக ¶ வெண்மை நிறமுடையதும், கறுப்பு

† ஸ்ரீராமாவதாரம்.

‡ அபகரிக்கப் போகிறார், என்றதால் பிரும்மதேவர் நாரதமுனிவருக்கு உபதேசம் செய்த காலத்திற்குப் பின்பு இராமாவதாரமாகையால், வருங்காலத்தைக் காட்டுகிறது. இவ்விதமே அங்கங்கு ஊகித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

¶ பகவானுடைய வெண்மை நிறமுடைய கேசம் பலராமன் என்றும், கறுப்பு நிறமுடைய கேசம் கிருஷ்ணன் என்றும் விஷ்ணுபுராணம், மகாபாரதம் இவைகள் கூறுகின்றன. அவ்விதம் கூறியது பகவானுடைய கேசங்களுக்கே பூபாரத்தைக் குறைக்கும் திறமையுண்டு என்பதை விளக்கிக்காட்டுகிறது. ஏனெனில் பகவானே கிருஷ்ணனாக அவதாரம் செய்ததாக மற்றவிடத்தில் கூறியிருப்பதால் இவ்விதம் கருத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்பது ஸ்ரீதருடைய கருத்து.

ஜாத꞉ கரிஷ்யதி ஜநாநுபலக்ஷ்யமார்க꞉
கர்மாணி சாத்மமஹிமோபநிபந்தநாநி ॥ 26

தோகேந ஜீவஹரணம் யதுலூகிகாயா
ஸ்த்ரைமாஸிகஸ்ய ச பதா ஶகடோபவ்ருத்த꞉ ।
யத்ரிங்கதாந்தரகதேந திவிஸ்ப்ருஶோர்வா
உந்மூலநம் த்விதரதார்ஜுநயோர்ந பாவ்யம் ॥ 27

யத்வை வ்ரஜே வ்ரஜபஶூந் விஷதோயபீதாந்
பாலாம்ஸ்த்வஜீவயதநுக்ரஹத்ருஷ்டிவ்ருஷ்ட்யா ।

வகேஶோபாலக்ஷணமிதிமஹ்யதேஷுந்யா...
க்ருஷ்ணஸ்ய ... ஜநாநுபலக்ஷ்யமார்க꞉ ... கர்மாணி ... நிரூபயதி தோகேநேதி தோகேந பாலேந ஸதா உலூகிகாயா꞉ ... ஜீவஹரணம் ... யதிதி விஷதோயபீதாந் ... பாலாம்ஸ்த்வஜீவயத் ... த்ருஷ்டிவ்ருஷ்ட்யா ...

நிறமுடையதுமான பகவானுடைய கேசங்களே பலராமனுடன் கிருஷ்ணனாக அவதாரம் செய்யப்போகின்றன. ஜனங்களால் அறியத்தகாத மார்க்கமுடைய அந்த பகவான் தமது மகிமையைப் பிரகாசப்படுத்தும் காரியங்களைச் செய்யப் போகிறார். 26

இந்தக் கிருஷ்ண பகவானுடைய அவதாரம் ஏற்படாவிடில் குழந்தையாக இருக்கும்போது பூதனையின் பிராணனை அபகரித்ததும், மூன்று மாசத்துப் † பாலனாகவிருக்கும்போது பாதத்தால் சகடாசுரனைச் சின்னபின்னமாகச் செய்ததும் மத்தியிலிருந்து முழங்கால்களை இழுத்துத் தவிழ்ந்து செல்லும் போது ஆகாய மார்க்கத்தை அளாவிய அர்ச்சுன (மருத) விருக்ஷங்களை நாசம் செய்ததும் ஏற்படா. 27

கிருஷ்ண பகவான் இடைச் சேரியிலிருக்கும்போது, விஷங்கலந்த ஜலத்தைப் பானம் செய்த இடைச் சேரியிலுள்ள பசுக்களையும், கோபாலர்களையும் அனுக்கிரகத்துடன் கூடிய பார்வையாகிய அமுத வருஷத்தால் பிழைப்பிக்கப்

† பூதனையின் நாசம் முதலிய விவரங்களைப் பத்தாவது ஸ்கந்தத்தில் காண்க.

𑌤𑌚𑍍𑌛𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇𑌽𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌲𑍋𑌲𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌮𑍍
𑌉𑌚𑍍𑌚𑌾𑌟𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌦𑍁𑌰𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌰𑌨𑍍 𑌹𑍍𑌰𑌦𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 ॥ 28

𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌵 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌶𑌿 𑌨𑌿𑌃𑌶𑌯𑌾𑌨𑌂
𑌦𑌾𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌵𑌨𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌦𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 ।
𑌉𑌨𑍍𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌮𑌤𑍋𑌽𑌵𑌸𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑌂
𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌿𑌧𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑌬𑌲𑍋𑌽𑌨𑌧𑌿𑌗𑌮𑍍𑌯𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌃 ॥ 29

𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌤 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑍁𑌪𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌤𑌾
𑌶𑍁𑌲𑍍𑌬𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌤𑌿 ।
𑌯𑌜𑍍𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌦𑌨𑍇 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌗𑍋𑌪𑍀
𑌸𑌂𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌮𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍋𑌧𑌿𑌤𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 ॥ 30

𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌲𑌾 𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑌾 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ ௨௮ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌮𑌿𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌉𑌨𑍍𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌷𑍍𑌮𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑌿 𑌵𑌨𑍇 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑌤𑍃𑌣𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 । 𑌅𑌤𑍋 𑌦𑌾𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑌵𑌸𑌿𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌸𑌬𑌲𑌃 𑌸𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌅𑌨𑌧𑌿𑌗𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌤𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌶𑌿 𑌨𑌿𑌃𑌶𑌯𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌲𑌪𑌦𑌮𑌨𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌿𑌧𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌟𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑍍 ॥ ௨௯ ॥ 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌉𑌪𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌨𑍇𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌶𑍁𑌲𑍍𑌬𑌨𑌾𑌮 𑌅𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌤 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌵𑌤𑍀 𑌅𑌕𑌾𑌰𑌲𑍋𑌪𑌶𑍍𑌛𑌾𑌨𑍍𑌦𑌸𑌃 𑌅𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌉𑌦𑌰𑍇 𑌨𑌮𑌾𑌤𑌿 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌗𑍋𑌪𑍀 𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾 𑌸𑌂𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿

போகிறார். யமுனா நதியில் விளையாடும்போது அந்த நதியின் ஜலமானது சுத்தமடைய மிகுதியான விஷத்தின் வலுவால் சஞ்சலமான நாவுடைய (காளியன் என்ற) சர்ப்பத்தைத் துரத்தப்போகிறார். 28

கிரீஷ்ம காலத்தில் வனமானது காட்டுத்தீயால் தகிக்கப்படும்போது, இரவில் நன்றாய் சயனம் செய்தவர்களும் அதனால் தங்களுடைய வினாச காலத்தை நிச்சயம்செய்து கொண்டவர்களுமாகிய கோபாலர்களை, அறிதற்கரிய பராக்கிரமமுடையவரும் பலராமருடன் கூடியவருமாகிய கிருஷ்ணபகவான் கண்களை மூடிக்கொள்ளும்படி செய்து அந்த வனத்தினின்று உத்தாரணம் செய்யப்போகிறார். இந்தச் செய்கையானது மேலானதுதான். 29

இந்தக் கிருஷ்ணனுடைய தாயாகிய யசோதை பிள்ளையாகிய இந்தக்கிருஷ்ணனைக் கட்டுவதற்குச் சாதனமாக எந்தெந்தக் கயிற்றை எடுத்தாலும் அந்தக் கயிறெல்லாம் போதாமலே யிருந்தன. இந்தக் கிருஷ்ணன் கொட்டாவி விடும்போது இவருடைய வாயில் கோபஸ்திரீயாகிய யசோதை உலகங்களைப்பார்த்து மனதில் சந்தேகமடைந்து, இந்தக் கிருஷ்ணனால் இவருடைய மகிமையைத் தெரிந்து கொண்டவளானாள். 30

𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌚 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌭𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍
𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑍍𑌬𑌿𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌮𑌯𑌸𑍂𑌨𑍁𑌨𑌾 𑌚 ।
𑌅𑌹𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌪𑍃𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌿 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌮𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣
𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌮𑍁𑌪𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌮 ॥ 31

𑌗𑍋𑌪𑍈𑌰𑍍𑌮𑌖𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌵𑌿𑌪𑍍𑌲𑌵𑌾𑌯
𑌦𑍇𑌵𑍇𑌽𑌭𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌪𑌶𑍂𑌨𑍍𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌰𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 ।
𑌧𑌰𑍍𑌤𑍋𑌚𑍍𑌛𑌿𑌲𑍀𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑌮𑌿𑌵 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌿𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤
𑌵𑌰𑍍𑌷𑍋 𑌮𑌹𑍀𑌧𑍍𑌰𑌮𑌨𑌘𑍈𑌕𑌕𑌰𑍇 𑌸𑌲𑍀𑌲𑌮𑍍 ॥ 32

[illegible]

இந்த யசோதா பாலன் நந்தகோபனை வருண பாசத்தினின்று விடுவிக்கப் போகிறார். மயனுடைய மைந்தனாகிய மாயாவி என்ற அசுரனால் பிலத்துவாரங்களில் மறைக்கப்பட்ட கோபர்களையும் விடுவிக்கப்போகிறார். பகலில் வியாபாரமுள்ளவர்களும் அதனால் இரவில் மிகுதியான சிரமத்துடன் நித்திரைசெய்பவர்களுமாகிய கோகுல வாசிகளான ஜனங்கள் வைகுண்ட லோகம் அடையும்படி செய்யப்போகிறார். ஆச்சரியம்! 31

கோபாலர்களால் (இந்திரனைக் குறித்துச்செய்யும்) யாகமானது தடைபட்டவுடன் தேவேந்திரன், கோகுலத்தை நாசஞ்செய்ய நினைத்து (மழையை) வருஷிக்கப்போகிறான். (அந்த மழையின் உபத்திரவத்தால் துன்பமடைந்த) பசுக்களைக் கருணையுடன் காப்பாற்றுவதற்கு விரும்பிய ஏழுவயதுள்ள இந்தக் கிருஷ்ணன் கோவர்த்தன மலையை விளையாட்டாகச்சிரமமில்லாமலே தம்கரத்திலேந்தி நாய்க் குடைபோல் தரிக்கப்போகிறார். 32

क्रीडन् वने निशि निशाकररश्मिगौर्यां
रासोत्सवः कलपदायतमूर्छितेन ।
उद्दीपितस्मररुजां व्रजभृद्वधूनां
हर्तुर्हरिष्यति शिरो धनदानुगस्य ॥ 33

ये च प्रलम्बखरदर्दुरकेश्यरिष्ट-
मल्लेभकंसयवनाः कुजपौण्ड्रकाद्याः ।
अन्ये च साल्वकपिबल्वलदन्तवक्त्र-
सप्तोक्षशम्बरविदूरथरुक्मिमुख्याः ॥ 34

कुबेरानुचरस्य शङ्खचूडस्य शिरो हरिष्यति ॥ ३३ ॥ ये इति। ये च प्रलम्बादयः ते सर्वेऽपि हरिणा हेतुभूतेन तदीयं [illegible] नियमं वैकुण्ठं [illegible] खरो धेनुकः दर्दुरो [illegible] इभः कुवलयापीडः कपिः द्विविदः कुजः नरकः ॥ ३४ ॥ ये इति। ये च [illegible] बहुभिर्[illegible] निहताः काम्बोजाद्याश्च [illegible] शम्बरः प्रद्युम्नेन यवनो मुचुकुन्देन न तु हरिणा तथाऽपि [illegible] सप्तोक्षाणश्च तेन [illegible]

கிருஷ்ணன் இராசக்கிரீடோற்சவம் செய்யவிரும்பி வனத்தில் சந்திர கிரணங்களால் வெண்மை நிறம் வாய்ந்த இரவில் மனோஞ்ஞமான பதங்களையுடையதும் தீர்க்கமும் ஆலாபன விசேஷங்களுடன் கூடியதுமான கானத்தால் ஓங்கிய மன்மதனாகிய நோயையடைந்த கோபஸ்திரீகளைத் திருடும் குபேரனைச் சார்ந்த சங்கசூடனுடைய சிரசை அபகரிக்கப்போகிறார். 33

† பிரலம்பன், கழுதைவடிவமுள்ள தேனுகன், தர்த்துரன், (குதிரைவடிவமுள்ள) கேசி, அரிஷ்டன், (சாணூரன், முஷ்டிகன் முதலிய) மல்லர்கள், (குவலயாபீடன் என்னும் பெயருள்ள) கஜாசுரன், கம்சன், (மூன்று கோடி மிலேச்சர்களுக்கு அதிகாரியாகிய) யவனன், நரகன், பௌண்ட்ரகன் முதலியவர்கள் ஸால்வன், த்விவிதன், பல்வலன், தந்தவக்கிரன், விருஷப ரூபந்தரித்த ஏழு இராக்ஷசர்கள், சம்பரன், விடூரதன், ருக்மி முதலியவர்கள் யுத்தத்தில் பிரகாசிப்பவர்களும், வில்லாளிகளுமாகிய காம்போஜர்கள், மத்ஸியதேசத்தார்

† பிரலம்பன் முதலிய அசுரர்களில் சிலர் பலராமன் முதலியவர்களால் வதமடைந்திருந்தாலும் பகவானே அந்த பலராமன் முதலியவர்களிடம் அணுப்பிரவேசம் செய்து வதம் செய்தாரெனக் கொள்ளல்வேண்டும்.

ये वा मृधे समितिशालिन आत्तचापाः
काम्बोजमत्स्यकुरुसृञ्जयकैकयाद्याः ।
यास्यन्त्यदर्शनमलं बलपार्थभीम-
व्याजाह्वयेन हरिणा निलयं तदीयम् ॥ 35

कालेन मीलितधियामवमृश्य नॄणां
स्तोकायुषां स्वनिगमो बत दूरपारः ।
आविर्हितस्त्वनुयुगं स हि सत्यवत्यां
वेदद्रुमं विटपशो विभजिष्यति स्म ॥ 36

मृधे यास्यन्तीत्यन्वयः अदर्शनं च सर्वैरदृश्यं तच्चान्यानावृतमिति वैकुण्ठाश्रयः ॥ ३५ ॥ व्यासावतारमाह — कालेनेति । अनुयुगं प्रतियुगं मीलिता सङ्कुचिता धीर्येषां स्तोकमल्पमायुर्येषां तेषां स्वनिगमः स्वकृतः स्वेन संपादितो वा वेदराशिः बत अहो सामान्यस्य दूरे पारं यस्य सः अनुयुगं आत्मवमृश्य विचार्य सत्याविर्हितस्सन् वेदं श्रीहरिः विटपशः शाखाभेदेन ॥ ३६ ॥ बुद्धावतारमाह — देवेति । देवद्विषां दैत्यानां निगमवर्त्मनि वेदमार्गे सत्कर्मानुष्ठानादौ निष्ठितानां नितरां स्थितानां तल्पेन च मयेन विनिर्मितैः पुरैः अदृश्यगतिभिः देवारिभिरव्यक्तवेगैः किं च कपटेन जिततान्नरैः लोकान् घ्नतां दैत्यानां बुद्धिमोहाय गत्वा त्रयोविंशे कलौ बुद्धस्य कर्ता यस्तेषां तं पाष-ण्डवेषं विधाय औपधर्म्यं धर्मवत्प्रतिभासमानमधर्मं पाषण्डधर्मं

கள், குருதேசத்தார்கள், ஸிருஞ்சயதேசத்தார்கள், கேகயதேசத்தார்கள் இவர்கள் யாவரும் பலராமன், பீமசேனன், அர்ச்சுனன் என்ற கபடமான நாமதேயங்களுடைய ‡ ஹரியின் மூலமாய் எவராலும் பார்க்கமுடியாததும், ஹரியைச் சார்ந்ததுமான வைகுண்டம் என்ற ஸ்தானத்தை அடையப் போகிறார்கள். 34–35

யுகந்தோறும் காலத்தால் குறைவு பெற்ற புத்தியுடையவர்களும் அற்பமான ஆயுளுடையவர்களுமாகிய மானிடர்களுக்கு அவர் விருத்திசெய்தவேதமானது (சமுத்திரம்போல்) கரைகாண முடியாதது என்பது கருதி அந்த § பகவான் சத்தியவதியிடம் ஆவிர்ப்பவித்து வேதமாகிய விருக்ஷத்தைச் சாகைகளின் பேதமாகப் பிரிக்கப்போகிறார். 36

---

‡ கிருஷ்ணவதாரம். § வியசாவதாரம்.

𑌦𑍇𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍂𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 ।
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌘𑍍𑌨𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌤𑌿𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌮𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌲𑍋𑌭𑌂
𑌵𑍇𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌬𑌹𑍁 𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌤 𑌔𑌪𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ 37

𑌯𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌾𑌲𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌨 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃
𑌪𑌾𑌷𑌣𑍍𑌡𑌿𑌨𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌜𑌨𑌾 𑌵𑍃𑌷𑌲𑌾 𑌨𑍃𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾 𑌵𑌷𑌡𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌗𑌿𑌰𑍋 𑌨 𑌯𑌤𑍍𑌰
𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌲𑍇𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 ॥ 38

𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌚 𑌬𑌹𑍁 𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌬𑌹𑍁 𑌭𑌾𑌷𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ३७ ॥ 𑌕𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌵𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 — 𑌯𑌰𑍍𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑌤𑌾𑌮𑌾𑌲𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌃 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌜𑌨𑌾𑌃 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌷𑌣𑍍𑌡𑌿𑌨𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿𑌨𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌤𑌾 𑌕𑌪𑌟𑌶𑍀𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌵𑍃𑌷𑌲𑌾𑌃 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌨𑍃𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌏𑌵 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑍋 𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌂𑌶𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾 𑌵𑌷𑌡𑌿𑌤𑌿 𑌗𑌿𑌰𑍋 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌕𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌕𑌲𑍇𑌶𑍍𑌶𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌿𑌨𑍋𑌵𑌰𑌾𑌹𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍂𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑌿𑌵𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌾𑌦𑍌 𑌤𑌦𑌾𑌵𑌿𑌤𑌯𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌾𑌵𑌿𑌨𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌦𑍇𑌶 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ ३८ ॥ 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌹𑍇𑌤𑌨𑍈𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌣𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰

தேவர்களுக்குச் சத்துருக்களும் வேத மார்க்கத்தில் (வேதங்களில் கூறிய கருமானுஷ்டானம் முதலியவைகளில்) இருப்பவர்களும் மயனால் செய்யப்பட்டு தேவர்களும் காணமுடியாத வேகமுள்ளவைகளாகிய (மூன்று) புரங்களால் உலகங்களை ஹிம்சிப்பவர்களுமாகிய அசுரர்களின் புத்திக்கு † மோகத்தை உண்டாக்குவதும் மிகுந்த ‡ லோபத்தை யுண்டாக்குவதுமாகிய (பாஷண்ட) வேஷத்தைப் பகவான் § தரித்து தருமம்போல் தோன்றும் அதருமத்தை (பாஷண்ட தருமத்தை) மிகுதியும் போதனை செய்யப்போகிறார். 37

எப்பொழுது சாதுக்களின் கிருகங்களிலும் விஷ்ணுவின் சரித்திரங்கள் இல்லா தொழிகின்றனவோ பிராம்மண, க்ஷத்திரிய, வைசியர்கள் பகவானுக்கு விரோதிகளாகவும் ஆகின்றார்களோ சூத்திரர்கள் ¶ அரசர்களாகிறார்களோ எப்பொழுது (யாகம் முதலியவைக ளில்லாமையால்) ஸ்வாஹா, ஸ்வதா, வஷட் என்ற சொற்கள் ஏற்படவில்லையோ அப்பொழுது யுகத்தின் முடிவில் பகவான் கலியை சிக்ஷிக்கிறவராக அவதாரம் செய்யப் போகிறார். 38

† மோகமாவது :—யோக்கியதையை விட்டுவிடுவது.
‡ லோபமாவது-அயோக்யமானதைக் கொள்வது.
§ புத்தாவதாரம்.
¶ கல்கி அவதாரம்.

[illegible] 39

[illegible] 40

[illegible]

ஸிருஷ்டி செய்வதில் தவத்தின் சுவரூபனுகிய நான் (பிரமன்) ரிஷிகள் ஒன்பது பிராஜாபதிகள் பரிபாலனத்தில் தருமதேவதை, விஷ்ணு, மனுக்கள், அமரர்கள் (பிருதுமுதலிய) பூபாலர்கள் சங்காரத்தில் அதருமம், ருத்திரர், சர்ப்பங்கள், அசுரர்கள் முதலிய யாவரும் அநேக சத்திகளை யுடைய ஈசுவரனது மாயையின் விபூதிகளாகிறோம். 39

பூமியிலிருக்கும் தூள்களை எண்ணுகிற வித்வான் விஷ்ணுவின் சக்திகளைக் கணக்கிடச் சக்திபெறுவானு? ஏனெனில் அந்தப் பகவான் தடையில்லாத வேதத்தால் முக்குணங்களிலும் சமமான அவஸ்தையுள்ள ஸத்தியலோகத்தை அபேக்ஷித்து மிகவும் சஞ்சலமான சுவர்க்கலோகத்தைத் தரித்தாரல்லவா? 40

𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑌮𑍀 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌬𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌤𑍋𑌽𑌵𑌰𑌾 𑌯𑍇 ।
𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌶𑌶𑌤𑌾𑌨𑌨 𑌆𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌃
𑌶𑍇𑌷𑍋𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌮𑌵𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍍 ॥ 41

𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸 𑌏𑌷 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌯𑌯𑍇𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌪𑌦𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌲𑍀𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑍇 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌮𑌤𑌿𑌤𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌨𑍈𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌮𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌧𑍀𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌶𑍃𑌗𑌾𑌲𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 ॥ 42

[illegible]

இந்தப் பரமபுருஷனுடைய மாயாபலத்தை நானுமறியேன். உமக்கு முன்னோர்களாகிய இந்த (சனகர் முதலிய) முனிவர்களும் அறியார்கள். மற்றுமுள்ள எவர்கள்தான் அறிவார்கள்? ஆயிரம் முகம்படைத்த ஆதி தேவனாகிய சேஷனும் இவருடைய குணங்களைக் கீர்த்தனம் செய்துகொண்டிருக்கிறான். இன்னமும் கரைகாணவில்லை. 41

பக்தியுடையோர்களால் எந்தமார்க்கத்தாலும் கபடமின்றி ஆசிரயிக்கப்படும் சரணகமலங்களுடைய அனந்தனாகிய பகவான் எவர்களிடம் தயைபுரிகின்றாரோ அவர்கள் மற்றவர்களால் தாண்ட முடியாத தேவ மாயையைக் கடந்துவிடுகிறார்கள். அந்த தேவமாயையை அறியவும் அறிகிறார்கள். இவர்களுக்கு நாய், நரிகள் புசிக்கத்தக்க இந்தச்சரீரத்தில் என்னுடையது நான் என்ற புத்தியானது உண்டாகிறதில்லை. 42

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌹𑌮𑌙𑍍𑌗 𑌪𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌥 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌯𑌃 ।
𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌮𑌨𑍋𑌃 𑌸 𑌚 𑌮𑌨𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌶𑍍𑌚
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌰𑍃𑌭𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗 𑌉𑌤 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌶𑍍𑌚 ॥ 43

𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌰𑍈𑌲𑌮𑍁𑌚𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌵𑌿𑌦𑍇𑌹𑌗𑌾𑌧𑌿
𑌰𑌘𑍍𑌵𑌮𑍍𑌬𑌰𑍀𑌷𑌸𑌗𑌰𑌾 𑌗𑌯𑌨𑌾𑌹𑍁𑌷𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 ।
𑌮𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌰𑌲𑌰𑍍𑌕𑌶𑌤𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿𑌦𑍇𑌵𑌾
𑌦𑍇𑌵𑌵𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌬𑌲𑌿𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌰𑌯𑍋 𑌦𑌿𑌲𑍀𑌪𑌃 ॥ 44

𑌸𑍌𑌭𑌰𑍍𑌯𑍁𑌤𑌙𑍍𑌕𑌶𑌿𑌬𑌿𑌦𑍇𑌵𑌲𑌪𑌿𑌪𑍍𑌪𑌲𑌾𑌦
𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌭𑍂𑌰𑌿𑌷𑍇𑌣𑌾𑌃 ।
𑌯𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌹𑌨𑍂𑌮𑌦𑍁𑌪𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌦𑌤𑍍𑌤
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌟𑌿𑌷𑍇𑌣𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌦𑍇𑌵𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥ 45

𑌮𑌨𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌮𑍍𑌭𑍁𑌵𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌶𑌤𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌚 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌜𑍋 [illegible] 𑌅𑌂𑌗𑌃 𑌵𑍇𑌨𑌪𑌿𑌤𑌾 ॥ ௪௩ ॥ 𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑌤𑌧𑌨𑍁𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌶𑍍𑌚 [illegible] 𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 [illegible] 𑌦𑍇𑌵𑌵𑍍𑌰𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௪௪ ॥ 𑌸𑍌𑌭𑌰𑍀𑌤𑌿 । 𑌉𑌪𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌦𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍁𑌕𑌃 𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌦𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌕𑌪𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 ॥ ௪௫ ॥ 𑌕𑌿𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌨𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌦𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤 𑌇𑌤𑌿। [illegible] 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑍀𑌲𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌯𑌦𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾 𑌮𑌨𑍋𑌨𑌿𑌯𑌮𑌨𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇

ஓ நாரத! இந்தப் பரமபுருஷனுடைய யோக மாயையை நான் அறிவேன். (சனகர் முதலிய) நீங்கள் அறிவீர்கள். ஞானத்தால் பிரகாசிக்கும் உருத்திரர், பிரஹ்லாதன், ஸ்வாயம்பு மனு, அந்த மனுவின் பத்னியாகிய சதரூபை அவ்விருவருடைய குமாரர்களாகிய பிரியவிருதர், உத்தானபாதர் முதலியவர்கள், பிராசீனர், ருசு, ருபு என்றமுனிவர், அங்கன் (வேனனுடைய தகப்பன்) துருவன், இக்ஷ்வாகு, ஐளன், முசுகுந்தன், விதேகன், காதி, இரகு, அம்பரீஷன், ஸகரன், கயன், நாகுஷன் முதலியவர்கள், மாந்தாதா, அளர்க்கன், சந்தனு, அனு, இரந்திதேவன், பீஷ்மர், பலி, அமூர்த்தரயன், திலீபர், சௌபரி, உதங்கர், சிபி, தேவலர், பிப்பலாதர், ஸாரஸ்வதர், உத்தவர், பராசரர், பூதிஷேணர் மற்றுமுள்ள சிரேஷ்டர்களான விபீஷணர், அனுமான், சுகர், பார்த்தர்கள், ஆர்ஷ்ணிஷேணர், விதுரர், சுருததேவர் இவர்களும் அறிவார்கள். 43–45

𑌤𑍇 𑌵𑍈 𑌵𑌿𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌤𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌹𑍂𑌣𑌶𑌬𑌰𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌜𑍀𑌵𑌾𑌃 ।
𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌕𑍍𑌰𑌮𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌶𑍀𑌲𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾
𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌗𑍍𑌜𑌨𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌕𑌿𑌮𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾 𑌯𑍇 ॥ 46

𑌶𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌭𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍋𑌧𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌮𑌂 𑌸𑌦𑌸𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 ।

[illegible]

பாப ஜீவர்களாகிய ஸ்திரீகள், சூத்திரர்கள், ஹூணர்கள், சாரர்கள் இவர்களாயினும் திரியக் ஜந்துக்கள் (சம்பாதி, ஜடாயு முதலியோர்) ஆயினும் ஸச்சரியமுள்ள நடையையுடைய பகவானையே சரணமாக அடைந்த பக்தர்களின் ஆசாரத்தில் சிக்ஷையுடையோர்களாயின் தேவ மாயையைத் தாண்டுகிறார்கள். அறிகின்றார்கள். இவ்விதமிருக்க பகவானுடைய ரூபத்தில் கருணையுடையவர்கள் யோகமாயையைத் தாண்டுகிறார்கள். அறிகிறார்கள். என்பதுபற்றி கேட்கவேண்டுமா? 46

எப்போதும் பிரசாந்தமும் பயமற்றதும் ஞானசுவரூபமும். சுத்தமும் எப்போதும் ஓரேரூபமும் சேதனம் அசேதனம் இவைகளுக்கு விலக்ஷணமும் ஆத்மதத்துவ சுவரூபமும் எப்போதும் ஆனந்த முடையதும் சோகமற்றது

शब्दो न यत्र पुरुकारकवान् क्रियार्थो
मायापरैत्यभिमुखे च विलज्जमाना ॥ 47

तद्वै पदं भगवतः परमस्य पुंसो
ब्रह्मेति यद्विदुरजस्रसुखं विशोकम् ।

सर्वकल्पनाशून्यत्वमाह यत्र बहुकारकवान् क्रियार्थः उत्पत्त्यादि-
चतुर्विधक्रियाशब्दश्च नास्ति इन्द्रियजन्यानां शब्दाभिव्यक्तिरिव क्रियाभि-
र्नानार्थशब्दाभिव्यक्तिमात्रं क्रियते नोत्पत्त्यादिकमिति भावः ननु उत्पत्त्या-
द्यभावेऽपि मायावशोपकरणेन विकारयुक्तं स्यादेव प्रत्युक्तिः
तद्दोषाचरणेनेत्याशङ्क्याह—माया अभिमुखे स्थातुं विलज्ज-
मानेव यस्माद्दूरतो निवर्तत इति अपसरतीति॥४७॥ तस्मादेवं सम्पन्ने भग-
वति निपतितमनसां कृतार्थानां न किमपि कृत्यमस्तीत्याह—तदिति।
सहानुभूति सध्र्यक् सहचरं मनः यत्र प्रतिनियम्यस्तिमितस्थिरीकृत्य
यतयः यतशीलाः कृतार्थाः शेषः तन्निरासः सकृत्युः तत्र हेतिं साधनं
जह्युः त्यजेयुः अनवयोगात् स्थाणोर्यथा जह्युः । उपयो-
गाभावेन साधनानादरे दृष्टान्तः निवीयतेस्त्विति निपानं खनित्रं
तस्य पवित्रं पवनसाधनं यथा स्वराट् स्वयमेव वज्रेन्द्र-
वेण विराजमान इन्द्रो नात्मेति अपि तु यथा स्वेनैव राजत इति
स्वराट् अपि सः यथा इन्द्रः स्वर्गस्थ कर्मकारणभूतायां गृहीतं
निपानखनित्रं जहाति तद्वत्त्यजेयुः। सनातनमजस्रसुखं विशोकं

மாகிய எந்தப் பிர்மத்தை முனிவர்கள் அறிகிறார்களோ அந்தப் பிர்ம்மமே பகவானுகிய பரமபுருஷனுடைய சுவரூபமாகிறது. அந்தச் சுவரூபத்தை மிகுதியான(கர்த்தா கர்மா கரணம் என்ற)காரகன்களுடையதும் தாதுக்களின் அர்த்தத்தை முக்கியமாக உடையதுமாகிய வேதமும் வர்ணிக்கத் திறமையில்லாததாகிறது. அந்த சுவரூபத்திற்கு எதிரில் மாயையும் வெட்கமடைந்து வெகு

(1) இந்திரன் மலைகளை வஜ்ராயுதத்தால் வெட்டிய பிறகு அந்த ஆயுதத்தை விட்டுவிடுவதுபோல், யோகிகள் இந்திரிய நிக்ரகம் செய்து பகவானிடம் மனதைக் கட்டுப்படுத்திய பின்பு பிரயோஜனமில்லாமையால் பாபமலைகளைச் சேதிக்கும் இந்திரிய நிக்கிரகரூபமான ஆயுதத்தை விட்டுவிடுகிறார்கள் என்பது கருத்து; அல்லது தரித்திரன் தன் பிழைப்புக்காக ஆயுதங்களை யடைந்து பணக்காரனுன பிறகு ஆயுதங்களை விட்டுவிடுவதுபோல், பகவானுடைய சுவரூபத்தில் மனதைக் கட்டுப்படுத்த எந்தச்சாதனங்களை யோகியானவன் தேடிக்கொண்டானோ அந்தச் சாதனங்களைப் பகவானிடம் மனதைக் கட்டுப்படுத்தியபின்னர் அவைபயனற்றன வாகின்றமையால் அந்த யோகி விட்டுவிடுவான்; அல்லது பகவானிடம்இந்திரியங்களைக் கட்டுப்படுத்திய பெரியோர்கள் பாபிகளைச்சிட்சிக்கும்யமனுடைய ஆயுதத்தை இந்திரனுக்குவஜ்ராயுதம்போல் சுவாதீனப்படுத்திக்கொள்ளுகிறார்கள். அதாவது யமனுக்குச் சுவாதீனப்படுகிறவர்களல்லர் என்றும் கருத்து-

𑌸𑌧𑍍𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌯𑌤𑌯𑍋 𑌯𑌮𑌕𑌰𑍍𑌤𑌹𑍇𑌤𑌿𑌂
𑌜𑌹𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌡𑌿𑌵 𑌨𑌿𑌪𑌾𑌨𑌖𑌨𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 ॥ 48

𑌸 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯
𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 ।
𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌤𑍁𑌵𑌿𑌗𑌮𑍇𑌽𑌨𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍇
𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌜𑌃 ॥ 49

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௪௭ ॥ 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌸 𑌏𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌤𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌸 𑌏𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 𑌧𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑍈𑌃 𑌶𑌮𑌦𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑌃 𑌶𑍁𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌧𑌾𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌨𑌨𑍁 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌕𑌧𑌾𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌗𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍁 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍇 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍇𑌵 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌨𑌵𑌿𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌤𑌃 𑌅𑌜𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌨 𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௪௮॥𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰 𑌇𑌤𑌿। 𑌸 𑌇𑌤𑌿। 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍇𑌣 𑌅𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹—𑌸𑌦𑌸𑌤𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌚 𑌹𑌰𑍇𑌰𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌨𑍁 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌭𑍇𑌦𑌤𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌗𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௫௦॥𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌅𑌯𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇-

---

தூரத்தி லிருக்கிறாள். முயற்சியுடைய பெரியோர்கள் அந்தப் பகவானுடைய சுவரூபத்தில் மனதைக் கட்டுப்படுத்தி இந்திரிய நிக்கிரக ரூபமான ஆயுதத்தை ஸ்வராட்டாகிய இந்திரன் வஜ்ராயுதத்தை விட்டுவிடுவது போல் விட்டு விடுகிறார்கள். 47-48

பிரகிருதியின் சுவபாவங்களாகிய ஸத்துவம் முதலிய குணங்களாலமைந்த இந்தப் பிரபஞ்சமானது எவரிடம் உண்டாயிற்று என்ற பிரசித்தி யிருக்கிறதோ அவ்வளவு மகிமை யுள்ளவரும் தருமம் முதலியவைகளுக்குப் பிரபுவுமாகிய அந்த பகவான் மானிடர்கள் முதலியவர்களின் சரீரத்தில் ஜீவரூபத்துடன் இருக்கிறார். அந்த பகவான் ஜன்மமில்லாதவர். சரீரத்தைப்பற்றிய (வாதம் பித்தம் முதலிய) தாதுக்கள் வியோகமடைந்த பின்பு சரீரமானது சிதறியவுடன் ஈசுவரன், ஆகாயப்போல் நாசமடைகிறதில்லை. 49

𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌽𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨𑌃 ।
𑌸𑌮𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌦𑌸𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌤𑍍 ॥ 50

𑌇𑌦𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌯𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑍀𑌕𑍁𑌰𑍁 ॥ 51

॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥

𑌯𑌥𑌾 𑌹𑌰𑍌 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌖𑌿𑌲𑌾𑌧𑌾𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯 ॥ 52

𑌨𑍃𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌨 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌾𑌯𑍈𑌰𑍍𑌨𑌶𑍍𑌵𑌰𑍈𑌃 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌵𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑌪𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀 ॥ 53

𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌦𑌾𑌨𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌪𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍈𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌦𑍍𑌯𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌨 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍇 ॥ 54

𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃॥௫௧॥ 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿। 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌲𑍀𑌲𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯 𑌨𑌤𑍁 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑍇𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௫௨॥௫௩॥ 𑌨𑌨𑍁

ஓ நாரத! பிரபஞ்சத்தின் உற்பத்தி முதலியவைகளுக்குக் காரணமாகிய அவ்வளவு மகிமை வாய்ந்த இந்தப் பகவானைப் பற்றி, சுருக்கமாக வர்ணித்தேன். காரியத்திற்கு வேறுபட்டவராகிய ஹரியை விட, காரியமும் காரணமும் வேறன்று. 50

பகவானுடைய அவதாரங்களின் ஸங்கிரக ரூபமான இது தான் பாகவதம் என்று பிரசித்தி பெற்றது. இதை நாராயணன் எனக்கு உபதேசித்தார். இதை நீ விஸ்தாரப் படுத்திக்கொள். 51

பரீக்ஷித்து மகாராஜன் கேட்கிறான்.

ஸர்வஸ்வரூபரும் எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாகியவரும் பகவானுமாகிய ஹரியிடம் மானிடர்களுக்குப் பக்தியானது எவ்விதமுண்டாகுமென்பதை நிச்சயித்து வர்ணிக்கவேண்டும். 52

மோக்ஷமளிக்கும் கிருஷ்ண பரமாத்மாவினிடம் நிச்சலமான பக்தி யுண்டாய் விட்டால் அப்பொழுது மானிடஜன் மத்திலேயே சந்தோஷமுண்டாம். அவ்விதமிருக்க, நாசமடையும் தன்மையுள்ள சரீரத்தையுடைய பத்தினி புத்திரன் முதலியோரால் என்ன பிரயோஜனம்? 53

தோஷங்கள் யாவற்றையும் பரிகாரம் செய்பவரும் உத்தம சுலோகருமாகிய அதோக்ஷஜரிடம் பக்தி உண்டாகாவிடில் வர்ணாச்சிரமங்களின் அனுஷ்டானங்களால் என்ன பயன்? தானங்களால் என்ன பிரயோஜனம்? தவத்தாலும் சாஸ்திராப்பியாசங்களாலும் என்ன பலன்? 54

𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌤𑍋𑌽𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌤𑌃 ।
𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 55

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

॥ ராஜா ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌽𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌯𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌯𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃 ॥ 1

𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌵𑌰 ।
𑌹𑌰𑍇𑌰𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍁𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌃 ॥ 2

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑌿𑌲𑍀𑌲𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌨𑍇𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௫௫॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇 𑌦𑍇𑌹𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍀𑌶𑌜𑍀𑌵𑌯𑍋𑌃 ।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣𑌾𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌨𑍃𑌪𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ 𑌸 ॥ 𑌕𑌥𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍇𑌤𑌿। 𑌨𑌿𑌃𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑌙𑍍𑌗𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾

இந்த ஈசுவரனுடைய லீலையை எப்போதும் சிரத்தையுடன் வர்ணிப்பவனுக்கு (அல்லது) அனுமோதிப்பவனுக்கு (அல்லது) சிரவணம் செய்பவனுக்கு மனசானது மாயையால் மோகமடைகிறதில்லை. 55

7-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

8-வது அத்தியாயம்.

பரீக்ஷித்து மகாராஜன் வினவுகிறான்.

ஓ சுகபிர்ம்மரிஷியே! குணமில்லாத வனாயினும் பகவானுடைய குணங்களைக் கூறுவதற்காகப் பிரம்மதேவரால் ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டவரும்(தம்மைத் தரிசித்தவர்க்கு) பகவானுடைய தரிசன பலனை யளிக்கும் தரிசனமகிமை யுடையவருமாகிய நாரதமுனிவர் எவரெவர்களுக்கு எந்தெந்த விதம் கூறினார்? 1

தத்துவமறிந்த வர்களுக்குள் சிறந்த மகா முனிவரே! இந்தத் தத்துவத்தை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். நான் எதிலும் பற்றற்று ஸர்வஸ்வ

𑌕𑌥𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌯𑌥𑌾𑌹𑌮𑌖𑌿𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌲𑍇𑌬𑌰𑌮𑍍 ॥ 3

𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍃𑌣𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑍇𑌣 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑌤𑍇 𑌹𑍃𑌦𑌿 ॥ 4

𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌸𑌰𑍋𑌰𑍁𑌹𑌮𑍍 ।
𑌧𑍁𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌶𑌮𑌲𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌸𑌲𑌿𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾 𑌶𑌰𑌤𑍍 ॥ 5

𑌧𑍌𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌨 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌤𑌿 ।

𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌃॥𑍨॥ 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌵𑌶𑍍𑌯𑌕𑌮𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤
𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌗𑍃𑌣𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌥𑌯𑌤𑌶𑍍𑌚
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌹𑍃𑌦𑌿𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 ॥ 𑍪 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌸𑌰𑍋𑌰𑍁𑌹𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌕𑌮𑌲𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿
𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌗𑌤𑌂𑌶𑌮𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍁𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍃𑌣𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑌸𑌂𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌜𑌲𑌂𑌶𑍋𑌧𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂𑌶𑌰
𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑍁 𑌨𑌦𑍀𑌤𑌟𑌾𑌕𑌾𑌦𑌿𑌗𑌤𑌂 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑌸𑌂𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇𑌵 𑌨 𑌤𑍁
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾𑌵𑌿𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌮𑌨𑍇 𑌪𑌾𑌪𑌃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌯𑌤𑌿 𑌚 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌶𑍋
𑌧𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍁𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁
𑌸𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌦𑍇𑌵 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍇𑌵 𑌹𑍃𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍀
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑍇𑌷𑌮𑌾𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨𑍋
𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌰𑌦𑌿𑌤𑌿॥𑍫॥ 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌧𑍌𑌤𑌾
𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿॥ 𑌧𑍌𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌾𑌪𑌃 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍋 𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌯𑌃𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌾𑌯𑍇𑌨

ரூபனுகிய கிருஷ்ணனிடம் மனதைச் செலுத்திச் சரீரத்தை விடும் வண்ணம் ஓ மகா பாக்கியசாலியாகிய ரிஷியே! உலகங்களுக்கு மங்களமளிக்கும் அற்புத மான வீரியமுடைய ஹரியின் கதைகளைச் சொல்லவேண்டும். 2-3

பகவான், தம்முடைய சரித்திரத்தை எப்போதும் சிரத்தையுடன் சிரவணம் செய்பவன் கீர்த்தனம் செய்பவன் இவர்களுடைய மனதில் வெகு விரைவாகவே பிரவேசிக்கிருர். 4

கிருஷ்ணபகவான் தமது பக்தர்களின் காதுகளின் துவாரத்தின் வழியே இருதயகமலத்தில் பிரவேசித்து, அவர்களின் பாபங்களைச் சரத்காலமானது ஜலத்தின் தோஷத்தைப் போக்குவதுபோல் போக்குகிருர். 5

பாபங்களற்றவனும் இராகத்துவேஷம் முதலிய கிலேசத்தினின்று விடுபட்டவனுமாகிய புருஷன், கிருஷ்ணனுடைய பாதங்களின் சமீபத்திலிருந்து,

मुक्तसर्वपरिक्लेशः पान्थः स्वशरणं यथा ॥ 6

यदधातुमतो ब्रह्मन् देहारम्भोऽस्य धातुभिः ।
यदृच्छया हेतुना वा भवन्तो जानते यथा ॥ 7

आसीद्यदुदरात्पद्मं लोकसंस्थानलक्षणम् ।
यावानयं वै पुरुष इयत्तावयवैः पृथक् ॥
तावानसाविति प्रोक्तः संस्थावयववानिव ॥ 8

स पान्थः प्रवासादागतः स्वशरणं स्वगृहं यथा न त्यजति तद्वत्॥ ६॥ अथ तदेव श्रवणं [illegible] संक्षिप्य प्रपृच्छति। यदिति। अधातुमतः धातवो महाभूतानि तत्सम्बन्धरहितस्याप्यस्यात्मनो धातुभिः देहारम्भ इति यत् तत्किं यदृच्छया निमित्तेन वा हेतुना कर्मादिना वा भवन्तः यथावज्जानते अतः कथयन्त्विति शेषः॥ ७॥ यस्यासावीश्वरस्यावेत्तत्वात्तत्वदेहः प्रोक्तः अतस्तस्य कोऽपि विशेष इत्याशयेन पृच्छति आसीदिति। लोकानां संस्थानं रचना तदेव लक्षणं रूपं यस्य तत्पद्मं लोकात्मकं पद्मं यस्योदरादासीत् असावीश्वरः इयत्तायत्तैः स्वपरिमितावयवैः अयं लक्षितः पुरुषो यावान् यत्संख्यावयवयुक्तः तावान् प्रोक्तः संस्थावान् अवयववानिति प्रोक्तः संस्था आकारः अवयवाश्च विद्यन्ते यस्येति संस्थावयववानिव न वास्तव इति शेषः॥ ८॥ अतः कोविशेषस्तस्येति अवश्यं च विशेषो वाच्य इत्याह—अज इति। अजः ब्रह्मा भूतानां वृष्टिप्रायाणां सृष्टानियन्ता सृष्टिप्रायि [illegible]

வழிப்போக்கன் (வீடு வந்த பின்பு) தன் கிருகத்தை விட்டு எவ்விதம் விலக மாட்டானே அவ்விதம் விலகமாட்டான். 6

ஓ பிர்மரிஷியே! இந்த ஆத்மா மகா பூதங்களின் சம்பந்தமற்ற தாயினும் பூதங்களால் தேகாரம்பமேற்பட்டதென்பதுஎன்ன? இதன்விவரத்தைத் தாங்கள் காரணத்துடனே காரணமில்லாமலோ அறிவீர்கள். (ஆகையால் சொல்ல வேண்டும்.) 7

எவருடைய ஜடத்தினின்று உலகங்களின் அமைப்பின் ரூபமான பத்ம மானது உண்டாயிற்றோ அந்த ஈசுவரன், இவ்வளவெனக் கணக்குள்ள அவயவங்களால் சாதாரண புருஷன் தனித்தனியே எவ்வளவு எண்ணிக்கையுள்ள அவயவங்களுடையவனாகிறானோ அவ்வளவு ஆகிருதியையும் அவயவங்களையும் உடையவன் போன்றவனென்று வர்ணிக்கப்படுகிறான். 8

अजः सृजति भूतानि भूतात्मा यदनुग्रहात् ।
ददृशे येन तद्रूपं नाभिपद्मसमुद्भवः ॥ 9

स चापि यत्र पुरुषो विश्वस्थित्युद्भवाप्ययः ।
मुक्त्वात्ममायां मायेशः शेते सर्वगुहाशयः ॥ 10

पुरुषावयवैर्लोकाः सपालाः पूर्वकल्पिताः ।
लोकैरमुष्यावयवाः सपालैरिति शुश्रुम ॥ 11

[illegible]

நாபீகமலத்தினுண்டானவரும் பூதங்களுக்கு நியந்தாவுமாகிய பிர்மதேவர் எவருடைய அனுக்கிரகத்தால்பூதங்களைச் சிருஷ்டிக்கிருரோ அதையும், எவரால் அந்த பகவானுடைய ரூபத்தைத் தரிசனம் செய்தாரோ அதையும் தெரிவிக்க வேண்டும். 9

பிரபஞ்சத்தின் சிருஷ்டி ஸ்திதி சங்காரம் இவைகளை விதிப்பவரும் மாயைக்கு ஈசனும் குணங்கள் யாவற்றிற்கும் ஆசிரயருமாகிய அந்தப் புருஷன் தம்முடைய மாயையைவிட்டு எந்த உருவத்துடனிருக்கிருர்? 10

திக்பாலர்களுடன் கூடிய உலகங்கள் புருஷனுடைய அவயவங்களால் முன்போல அமைந்தனவென்றும் அந்தப் புருஷனுடைய அவயவங்கள் திக்பாலர்களுடன் கூடிய உலகங்களால் அமைந்தனவென்றும் கேள்விப்பட்டோம். 11

யாவாநு கல்பொ விகல்பொ வா யதா காலொऽநுமீயதெ |
பூதபவ்யபவச்சப்த ஆயுர்மாநம் ச யத்ஸத: || 12

காலஸ்யாநுகதிர்யா து லக்ஷ்யதெऽண்வீ ப்ருஹத்யபி |
யாவத்ய: கர்மகதயொ யாத்ருஸீர்த்விஜஸத்தம || 13

யஸ்மிநு கர்மஸமாவாயொ யதா யெநொபக்ருஹ்யதெ |
குணாநாம் குணிநாம் சைவ பரிணாமமபீப்ஸதாம் || 14

பூபாதாலககுப்வ்யொமக்ரஹநக்ஷத்ரபூப்ருதாம் |
ஸரித்ஸமுத்ரத்வீபாநாம் ஸம்பவஸ்சைததொகஸாம் || 15

ணாமெகர்மணாம் பரிணாமாநாம் ஸமவாயஸ்ஸம்பந்த: கேநகர்மஸம்பந்தோ யேந கயோக்தேந கோऽயிகாரீ தேவாதிபாவம் ப்ராப்நோதீத்யர்த: ॥ ௧௪ ॥ பூபாதாலேதி | பூபாதாலாதீநாம் ஸம்பவ: ஏதாநி ஓகாம்ஸியே ஷாம் தேஷாம் ப்ராணிநாம் ச ஸம்பவ: யயேதி ஸபூர்வார்தாநுஷங்க: ॥ ௧௫ ॥ ப்ரமாணமிதி। பரமாணூநாம் ஸூக்ஷ்மாணாம் ச விநிஸ்சய: தத்தத்ஸ்வரூபேண நிரூபண ம:॥௧௬॥ அவதாரேதி! யுகேயுகே ப்ரதியுகம் ந்ருணாம் யோவதார: யஸ்ய ஹரேரவதாராநுசரிதம்॥௧௭॥ ந்ருணாமிதி, ஸ விசேஷ: வர்ணாஸ்ரமநிப ந்தந: ஸ்ரேணீநாம் தத்தத்வ்யவஸாயோபஜீவிநாம் வ்யவஹாரநியமலக்ஷணோ

அவாந்தரளயம் மகாப்பிரளயம் இவைகளுக்குக் கால அளவென்ன? நடந்தது, நடப்பது, நடக்கப்போவது என்ற காலமானது எவ்விதம் அனுமானிக்கப் படுகிறது. மானிடன் பிதிர்த்தேவர்கள் இவர்களின் ஆயுளின் பிரமாணம் எவ்வளவு? 12

காலத்தின் சூக்ஷ்மமும் பெரிதுமாகிய பிரவிருத்தி எவ்விதம் காணப்படுகிறது? ஓ பிராம்மண சிரேஷ்டரே! கருமங்களால் அடையக்கூடிய ஸ்தானங்கள் எப்படிப்பட்டவைகள்? எவ்வளவு? 13

சத்துவம் முதலிய குணங்களின் பரிணாமமாகிய தேவர்கள் முதலிய ரூபத்தைவிரும்பிய ஜீவன்கள் கருமங்களை அனுஷ்டானம் செய்வதெப்படி? அவைகளை யாரிடம் அர்ப்பணம் செய்வது? அந்தக் கருமங்களை எவ்விதம் யார் கிரகிக்கிறார். 14

பூமி பாதாளம் திசைகள் ஆகாயம் கிரகங்கள் நக்ஷத்திரங்கள் பர்வதங்கள் நதிகள் சமுத்திரங்கள் தீவுகள் இவைகளின் உற்பத்தி, இவைகளில் வாசம் செய்யும் பிராணிகளின் உற்பத்தி, அண்டகோசத்தின் வெளிப்பக்கத்திலும் உட்

प्रमाणमण्डकोशस्य बाह्याभ्यन्तरभेदतः ।
महतां चानुचरितं वर्णाश्रमविनिश्चयः ॥ 16

अवतारानुचरितं यदाश्चर्यतमं हरेः ।
युगानि युगमानं च धर्मो यश्च युगे युगे ॥ 17

नृणां साधारणो धर्मः सविशेषश्च यादृशः ।
श्रेणीनां राजर्षीणां च धर्मः कृच्छ्रेषु जीवताम् ॥ 18

तत्त्वानां परिसंख्यानं लक्षणं हेतुलक्षणम् ।
पुरुषाराधनविधिर्योगस्याध्यात्मिकस्य च ॥ 19

योगेश्वरैश्वर्यगतिर्लिङ्गभङ्गस्तु योगिनाम् ।
वेदोपवेदधर्माणामितिहासपुराणयोः ॥ 20

धर्मः राजर्षीणां च प्रजापालनाधिकारिणां कृच्छ्रेषु कष्टेषु जीवतां सर्वेषाम् ॥१८॥ तत्त्वानामिति । तत्त्वानां प्रकृत्यादीनां परिसंख्यानं संख्यालक्षणं स्वरूपं हेतुलक्षणं तत्तद्धेतूनां केवलं लक्षणमित्यर्थः । पुरुषाराधनस्य विधिः देवपूजाप्रकारः अध्यात्मयोगस्य च विधिः ॥१९॥ योगेश्वरेति । योगेश्वराणां योगाभ्यासजनितैश्वर्येण अणिमादिना गतिः अर्चिरादिगतिः लिङ्गशरीरस्य भङ्गः प्रविलयः वेदा ऋग्वेदादयः उपवेदाः आयुर्वेदादयः धर्माः धर्मशास्त्राणि तेषाम् इतिहासपुराणयोश्च इतिहासः पुरावृत्तः सर्गादि प्रतिपादकं पुराणं पञ्चलक्षणविशिष्टं गतिः तयोः स्वरूपं च ॥ २० ॥ सम्प्लव इति । सम्प्लवः [illegible]

பக்கத்திலுமுள்ள பேதத்தால் ஏற்பட்ட பிரமாணம், மகா புருஷர்களின் சரித்திரம், வர்ணாசிரமங்களின் நிச்சயம், ஹரியின் மிகுந்த ஆச்சரியமுள்ள அவதார சரித்திரம், யுகங்கள், யுகத்தின் கணக்கு, ஒவ்வொரு யுகத்திலுமுள்ள தருமம், மானிடர்களின் ஸத்தியம் முதலிய சாமான்யதருமம், சமதமங்கள் முதலிய விசேஷதருமங்கள், ஜாதி விசேஷங்களின் தருமங்கள், இராஜரிஷிகளின் தருமங்கள், ஆபத்காலத்தில் ஜீவனம் செய்வதற்குரிய தருமங்கள், பிரகிருதி முதலிய தத்துவங்களின் கணக்கு, அந்தக் கணக்கின் இலக்ஷணம், அந்தத் தத்துவங்களின் ஹேதுக்களின் இலக்ஷணம், தேவபூஜாப்பிரகாரம் ஆத்மாவை அதிகரித்த யோகத்தின் விதி, யோகாப்பியாசத்தால் பிரகாசிக்கும் யோகிகளின் அணிமை முதலியவைகளால் ஏற்படும் அர்ச்சிராதிகமனம், யோகிகளின் லிங்க சரீரத்தின் விநாசம், ருக்கு முதலிய வேதங்கள், ஆயுர்வேதம் முதலிய உபவேதங்கள் தருமசாஸ்திரங்கள் இதிகாச புராணங்கள் இவைகளின் சுவரூபம், பூதங்களெல்லாவற்றின் உற்பத்தி, பரிபாலனம், பிரளயம் இவைகள், வேதங்களில் கூறிய

𑌸𑌂𑌪𑍍𑌲𑌵𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ।
𑌇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥ 21

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌶𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌪𑌾𑌷𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍌 𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑌃 ॥ 22

𑌯𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ।
𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑍁𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ 23

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑍇 𑌮𑍇𑌨𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍋𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌹𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑍇 ॥ 24

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌹𑌿 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍀 𑌯𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌃 ।
𑌅𑌪𑌰𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 25

𑌪𑍍𑌰𑌳𑌯𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌳𑌯𑌃 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌯𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍌𑌤𑌂 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌟𑌾𑌕𑌕𑍂𑌪𑌾𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑌂𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌾𑌪𑍀𑌕𑍂𑌪𑌤𑌟𑌾𑌕𑌾𑌦𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌯𑌤𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌮𑌾𑌰𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌃 ॥௨௧॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌅𑌨𑍁𑌶𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌉𑌪𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾𑌶𑌯𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍍॥௨௨॥ 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿। 𑌉𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌳𑌯𑍇 ॥ ௨௩ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌚 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌪𑌿॥ ௨௪ ॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾 𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌾𑌰𑌦𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹- 𑌅𑌪𑌰𑍇 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌾 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍋 𑌗𑌤𑌾𑌨𑍁𑌗𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌵𑌨𑍍𑌨 𑌤𑌦𑌪𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹- 𑌅𑌪𑌰𑍇 𑌚𑍇𑌤𑌿॥௨௫॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌵

கருமங்கள், ஸ்மிருதிகளில்கூறிய கருமங்கள், இவைகளில் காம்மியங்களான அக்னிஹோத்திரம் முதலிய கருமங்கள், தருமம் அர்த்தம் காமம் இவைகளை அனுஷ்டிக்கவேண்டியவிதி, மலினோபாதிகளாகிய ஜீவர்களுடையஉற்பத்தி, பாஷண்டனுடைய உற்பத்தி, ஜீவனுக்குள்ள பந்தம், மோக்ஷம், அந்த ஜீவன் ஸ்வரூபத்துடனிருக்கும் நிலைமை இவைகளையும், சுவதந்திரரும் பிரபுவுமாகிய பகவான் தன் மாயையால் எவ்விதம் கிரீடிக்கிறார் என்பதையும், பிரளயத்தில் மாயையை விட்டுச் சாட்சிபோல் எவ்விதமிருக்கிறார் என்பதையும், ஞானம் நிறைந்த ஓ மகாமுனிவரே! சரணம்புகுந்தவனும் பிரச்னம் செய்தவனுமாகிய எனக்கு இவை யாவற்றையும் கிரமமாகவும் உண்மையாகவும் கூறவேண்டும். 15-24

இவைகளைத் தாங்கள், தாமே உண்டானவராகிய பிர்மதேவர்போல் நன்றாய் அறிந்தவர்கள். தங்களைத் தவிர மற்றவர்கள், முன்னோர்களுக்கும் முந்தி உண்டானவர்களின் செய்கையை அனுசரிப்பவர்கள் (இவைகளை அறிந்தவர்களன்று.)

𑌨 𑌮𑍇𑌽𑌸𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌨𑌶𑌨𑌾𑌦𑌮𑍀 ।
𑌪𑌿𑌬𑌤𑍋𑌽𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌪𑍀𑌯𑍂𑌷𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌵𑌿𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 26

॥ 𑌸𑍂𑌤 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌸 𑌉𑌪𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌕𑌥𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌪𑌤𑍇𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑌾𑌤𑍋 𑌭𑍃𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌸𑌦𑌿 ॥ 27
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌮𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑌲𑍍𑌪 𑌉𑌪𑌾𑌗𑌤𑍇 ॥ 28

𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌦𑍃𑌷𑌭𑌃 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌨𑌾𑌮𑌨𑍁𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ।
𑌆𑌨𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁𑌮𑍁𑌪𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 ॥ 29

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌨 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌪𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑍀𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌪𑍀𑌯𑍂𑌷𑌂 𑌪𑌿𑌬𑌤𑌃 ॥௨௬॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿। 𑌉𑌪𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 ॥ ௨௭ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍇𑌤𑌿। 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍁𑌪𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌨𑌾𑌮𑍇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௨௮॥ 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌨𑌾𑌮𑍃𑌷𑌭𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌆𑌨𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌕𑍍𑌰𑌮𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃॥௨௯॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

ஓ சுகமுனிவரே! தங்களுடைய முகமாகிய சந்திரனிட மிருந்து பெருகும் அச்சுதனுடைய கீர்த்தியாகிய அமுதத்தைப் பானம் செய்யும் என்னுடைய பிராணன்கள் போஜனமில்லாததால் வியாகூலத் தன்மையை அடையவில்லை. 26

ஸ்ரீ ஸூதபுராணிகர் கூறுகிறார்,

† விஷ்ணுராதராகிய பரீக்ஷித்து மகாராஜனால் கேட்கப்பட்ட ‡ பிர்மராதராகிய சுகமுனிவர் மிகவும் ஸந்தோஷ மடைந்து ஸாது ரக்ஷகனாகிய பகவானுடைய சரித்திரங்களைக் கூறுகிறேன் என்றுரைத்து அந்த முனிவர்கள் கூடிய சபையில் ஸிருஷ்டியின் ஆரம்ப காலத்தில் நாராயண மூர்த்தியால் பிரம்ம தேவருக்கு உபதேசிக்கப் பட்டதும் வேதங்களுக்குச் சமமானதும் பாகவதம் என்னும் பிரசித்தி யுள்ளதுமாகிய புராணத்தைக் கூறினார். பாண்டு வம்சத்தவர்களுட் சிறந்த பரீக்ஷித்துமகாராஜன் எந்த எந்த விஷயங்களைக் கேட்டாரோ அவையாவற்றையும் கிரமமாகச் சொல்லுவதற்கு யத்தனித்தார். 27-28-29.

எட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

† விஷ்ணுராதர் - விஷ்ணுவால் கொடுக்கப் பட்டவர்.

‡ பிர்மராதர் - பிர்மதேவரால் கொடுக்கப்பட்டவர்.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌨 𑌘𑌟𑍇𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌰𑌿𑌵𑌾𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 ॥ 1

𑌬𑌹𑍁𑌰𑍂𑌪 𑌇𑌵𑌾𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌰𑍂𑌪𑌯𑌾 ।
𑌰𑌮𑌮𑌾𑌣𑍋 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌮𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 2

𑌯𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌵𑌾𑌵 𑌮𑌹𑌿𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌲𑌮𑌾𑌯𑌯𑍋𑌃 ।
𑌰𑌮𑍇𑌤 𑌗𑌤𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍋𑌭𑌯𑌮𑍍 ॥ 3

𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍 𑌨𑌵𑌮𑍇 𑌶𑍁𑌕𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌜𑌗𑍌 ॥

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌹—𑌆𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌅𑌨𑍁𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌅𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌨 𑌘𑌟𑍇𑌤 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌦𑍇𑌹𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌨 𑌘𑌟𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍋𑌽𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑍈𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧ ॥ 𑌅𑌥𑌵𑌾𑌨𑍇𑌕𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌜𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹-𑌬𑌹𑍁𑌰𑍂𑌪 𑌇𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌬𑌹𑍁𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌬𑌾𑌲𑌯𑍁𑌵𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌨𑌰𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ॥ ௨ ॥ 𑌅𑌥𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑌾𑌸𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌯𑌰𑍍𑌹𑍀𑌤𑌿 । 𑌵𑌾𑌵𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌏𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌹𑌿𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌯𑌦𑌾 𑌰𑌮𑍇𑌤 𑌤𑌦𑍈𑌵𑌾𑌹—𑌕𑌾𑌲𑌮𑌾𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌦𑌾 𑌉𑌭𑌯𑌂 𑌅𑌹𑌂𑌮𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌉𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌾𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌜𑍀𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂। 𑌪𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌨𑍁𑌤𑍇𑌽𑌨𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌭𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇॥ 𑌅𑌨𑌰𑍍𑌥𑍋𑌪𑌶𑌮𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌮𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍇।

9-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ சு க மு னி வ ர் கூ று கி ரு ர்.

ஓ இராஜனே! ஸ்வப்பனங் காண்பவனுக்குத் தேக சம்பந்தமானது ஏற்படாதது போல் அனுபவ ரூபனுகிய ஜீவனுக்குத் தேகம் முதலியவைகளின் சம்பந்தமானது, பகவானுடைய மாயையையன்றி உண்மையில் ஏற்படாது. 1

இந்த மாயையின் குணங்களாகிய தேகம் முதலியவைகளில் இரமிக்கிற ஜீவன் அநேக ரூபங்களுடைய மாயையால் பலவித (பாலன், யுவா, தேவன் மானிடன்) உருவமுடையவன் போல் தோன்றுகிறுன். என்னுடையது நான் என்றும் எண்ணுகிறுன். 2

புருஷன் பிரகிருதிகளுக்கு வேறுபட்டதாகிய மகிமையுள்ள ஸ்வஸ் சொரூபத்திலேயே எப்பொழுது இரமித்துக்கொண்டிருக்கிறுனே அப்பொ

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌦𑌾𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌰𑍂𑌪𑌮𑌵𑍍𑌯𑌲𑍀𑌕𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌦𑍃𑌤𑌃 ॥ 4

𑌸 𑌆𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌰𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃
𑌸𑍍𑌵𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑌿𑌸𑍃𑌕𑍍𑌷𑌯𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤 ।
𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌧𑍍𑌯𑌗𑌚𑍍𑌛𑌦𑍍𑌦𑍃𑌶𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌮𑌤𑌾𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 5

[illegible]

ழுதுமோகம் நீங்கியவனாகி, நான் என்னுடையது என்ற இரண்டையு மொழித்துப் பூர்ணனாக விருக்கிறான். 3

(பிரமனுடைய) கபடமற்ற தவத்தால் சேவிக்கப்பட்ட பகவான் ஜீவனுக்குத் தத்துவஞான முண்டாவதற்காக, பிரம்மதேவனுக்குச் சத்தியமான சுவரூபத்தைத் தரிசனம் செய்வித்து, எதைக் கூறினாரோ அதைச்சொல்லுகிறேன்.

தம்மை பஜனம் செய்பவர்களுக்குச் சிறந்த குருவாயும் ஆதிதேவருமாகிய அந்தப் பிர்மதேவர் தமது வாசஸ்தானமாகிய பத்மத்திலிருந்து கொண்டு ஸிருஷ்டி செய்ய வேண்டுமென ஆலோசனைசெய்தார். எந்தப் பிரக்ஞையால் உலகங்களைச் சிருஷ்டிக்கும் விதி ஏற்படுமோ சம்மதமான அந்தப் பிரக்ஞையைப் பெறவில்லை. 5

𑌸 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍇𑌕𑌦𑌾𑌽𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯𑍁
𑌪𑌾𑌶𑍃𑌣𑍋𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑍍𑌗𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌚𑍋 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ।
𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌤𑍍𑌷𑍋𑌡𑌶𑌮𑍇𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌂
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌪 𑌯𑌦𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥ 6

𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍃𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌦𑌿𑌶𑍋
𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌪𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌂
𑌤𑌪𑌸𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌵𑌾𑌦𑌧𑍇 𑌮𑌨𑌃 ॥ 7

𑌦𑍍𑌵𑌿 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌵𑌚𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌉𑌪𑌾𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑍍 𑌉𑌪𑌸𑌮𑍀𑌪𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍇 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌤𑍍𑌷𑍋𑌡𑌶𑌂 𑌤𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌯𑌚𑍍𑌚𑍈𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌂 𑌪𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌵𑌚𑌸𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌹 — 𑌹𑍇 𑌨𑍃𑌪 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌧𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌪𑍋𑌧𑌨𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑍍𑌗𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌪 𑌤𑌪𑍇𑌤𑌿 𑌵𑍀𑌪𑍍𑌸𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌦𑍇𑌶𑌕𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌸𑌾𑌯𑌨𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌶𑍃𑌣𑍋𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥𑍬॥ 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌸𑍋𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌿𑌶𑍋𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌵 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌤𑌪𑌸𑌿 𑌮𑌨𑍋𑌽𑌦𑌧𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥𑍭॥ 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑌤𑍍𑌚

ஸிருஷ்டியைப்பற்றி ஆலோசனை செய்துகொண் டிருந்த பிரபுவாகிய அந்தப் பிர்மதேவர் ஒருசமயம் ஜலத்தில் இரண்டு எழுத்துக்களுடைய வார்த்தைகளின் தொனியை இரண்டுமுறை கேட்டார். * அவ்விரண்டு எழுத்தாவன- க என்ற எழுத்துமுதல் ம என்ற எழுத்து வரையிலுள்ள ஸ்பரிசம் என்ற பெயரை அடைந்த வர்ணங்களில் பதினொன்று இருபத்தொன்றுவதாகிய த, ப, என்ற எழுத்துக்களாகின்றன. ஓ அரசனே! அந்த இரண்டு வர்ணமுடைய சத்தமானது ஏழைகளுக்குப் பொருள் என்று பெரியோர்கள் கூறுகிறார்களென்று சொல்லப்படுகின்றது. 6

பிர்மதேவர் இச்சொற்களைக் கேட்டதும் இவ்வார்த்தை சொன்னவரைப் பார்க்க விரும்பி (ஸ்தானத்தை விட்டு) திசைகளை நோக்கிச் சென்று அங்கு மற்ற எதையும் காணாமல் மறுபடியும் தம்முடைய ஸ்தானத்திற்கு வந்து எவராலோ கட்டளையிடப்பட்டவர்போல் அந்த ஆக்கினையைத்தமக்கு இதமென ஆலோசித்துத் தவஞ் செய்வதில் மனதைச் செலுத்தினர். 7

* (தப, தப, என்ற சொல்லை பிரமன் கேட்டார். தவஞ் செய், தவஞ்செய், என்பது அதன் கருத்து).

दिव्यं सहस्राब्दममोघदर्शनो
जितानिलात्मा विजितोभयेन्द्रियः।
अतप्यत स्माखिललोकतापनं
तपस्तपीयांस्तपतां समाहितः॥ 8

तस्मै स्वलोकं भगवान् सभाजितः
संदर्शयामास परं न यत्परम्।
व्यपेतसंक्लेशविमोहसाध्वसं
स्वदृष्टवद्भिर्विबुधैरभिष्टुतम्॥ 9

प्रवर्तते यत्र रजस्तमस्तयोः
सत्त्वं च मिश्रं न च कालविक्रमः।

सः ब्रह्मा अखिलानां लोकानां तापनं प्रकाशकं तपः अतप्यत स्म कृतवान् तप तपेत्युक्तवचोऽनुसारेण दिव्यं सहस्राब्दम् अमोघं दर्शनं यस्य जितः अनिलः श्वासः आत्मा मनश्च येन विजितानि उभयेन्द्रियाणि ज्ञानकर्माणि येन तपतां तपस्विनां मध्ये तपीयान् अतिशयेन तपस्वी ॥ ८ ॥ तस्मा इति। तस्मै ब्रह्मणे स्वलोकं वैकुण्ठाख्यं परं श्रेष्ठं यतः परमुत्कृष्टं अन्यन्नास्ति तदेव लोकानामुपरि वर्तत इति सभाजितः व्यपेताः संक्लेशादयो यस्मात् स्वदृष्टवद्भिः सम्यग्दृष्टवद्भिः यद्वा स्वस्य दृष्टं दर्शनं येषां सुकृतिभिरित्यर्थः ॥ ९ ॥ प्रवर्तत इति। तयोरिति तयोर्मिश्रं सत्त्वं च न प्रवर्तते किं तु शुद्धमेव

பழுதில்லாத ஞானமுடையவரும் சுவாஸத்தையும் மனதையும் ஜயித்தவரும் ஞானேந்திரியங்களையும் கருமேந்திரியங்களையும் ஜயித்தவரும் தவம் செய்பவர்களுக்குள் சிறந்த தவம் செய்பவருமாகிய பிரம்மதேவர் சாவதானமாக இருந்து தேவவருஷங்களில் ஆயிரம் வருஷம் வரையில் ஜனங்கள் யாவரையும் தபிக்கச்செய்யும் தவத்தைச் செய்தார். 8

பிரம்மதேவால் பூசிக்கப்பட்ட பகவான், சிறந்ததும் மற்றவைகள் சிறந்ததல்ல என்று சொல்லுந்தன்மையதும் (ஆத்தியாத்மிகம் முதலிய) துக்கங்கள் அக்ஞானம் பயம் இவைகளில்லாததும் சிறந்த புண்ணியம் செய்த தேவர்களால் ஸ்தோத்திரம் செய்யப் படுவதுமாகிய தம்முடைய உலகத்தைப் பிரம தேவருக்குக் காட்டினர். 9

அந்தஉலகத்தில் இராஜஸமில்லை. தமஸமில்லை. அவ்விருகுணங்கலந்த சத்துவமு மில்லை. காலனுக்குத் திறமையுமில்லை. பிரகிருதியு மில்லை. மற்றுமுள்ள அற்ப பதார்த்தங்களில்லை என்பதைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமோ? அவ்வுலகில்

न यत्र माया किमुतापरे हरे-
रनुव्रता यत्र सुरासुरार्चिताः ॥ 10

श्यामावदाताः शतपत्रलोचनाः
पिशङ्गवस्त्राः सुरुचः सुपेशसः ।
सर्वे चतुर्बाहव उन्मिषन्मणि-
प्रवेकनिष्काभरणाः सुवर्चसः ॥ 11

प्रवालवैडूर्यमृणालवर्चसः
परिस्फुरत्कुण्डलमौलिमालिनः ।
भ्राजिष्णुभिर्यः परितो विराजते
लसद्विमानावलिभिर्महात्मनाम् ॥ 12

विद्योतमानः प्रमदोत्तमाद्युभिः
सविद्युदभ्रावलिभिर्यथा नभः।

सत्त्वं कार्यविकृतिः नाशः । अपरे महदादयो न सन्तीति किमु वक्तव्यं अनुव्रताः पार्षदाः ॥१०॥ श्यामेति । श्यामाश्च ते अवदाताः उज्ज्वलाश्च पद्मनेत्राश्च पीताम्बराश्च सुरुचः अतिकमनीयाः सुपेशसः अतिसुकुमाराः उन्मिषन्त इव प्रवरा मणयो येषु तानि निष्काणि पदकानि आभरणानि येषां ते सुवर्चसः अतितेजस्विनः ॥११॥ प्रवालेति । प्रवालादिवद्वर्चः कान्तिर्येषां परिस्फुरन्ति कुण्डलानि मौलयो मालाश्च सन्ति येषां तेषां महात्मनां विमानावलिभिः लोकः परितो विराजते भ्राजिष्णुभिः देदीप्यमानाभिः ॥१२॥ विद्योतमान इति । प्रमदोत्तमानां द्युवः कान्तयः ताभिर्विद्योतमानः सविद्युद्भिः यथोन्नताभ्रविद्युतः ताभिः अभ्रावलिभिः तथा

தேவர்களாலும் அசுரர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்ட விஷ்ணு பாரிஷதர்கள் இருக்கிறார்கள். 10

அவர்கள் யாவரும் சியாமளமும் நிர்மலமுமான வர்ணமுடையவர்கள். பத்மம் போன்ற நேத்திரமுடையவர்கள். பீதாம்பர முடையவர்கள். மனோஞ்ஞ மான காந்தியுடையவர்கள். மிகவும் அழகு வாய்ந்தவர்கள். நான்கு புயமுடைய வர்கள். மிகவும் பிரகாசமுள்ள சிறந்த இரத்தினங்கள் பதித்த பல சொர்ணபரணங்களுடையவர்கள். மிகுந்த தேஜசுடையவர்கள். பவளம் வைடூரி யம் தாமரைத்தண்டு இவைகளின் காந்தியுடையவர்கள். பிரகாசிக்கும் குண்ட லங்கள் சிரமாலைகள் இவைகளுடையவர்கள். 11½

அந்த உலகமானது மகாத்துமாக்களின் பிரகாசம் பொருந்திய விமான வரிசைகளால் நான்கு பக்கங்களிலும் பிரகாசிக்கிறது. உத்தம ஸ்திரீகளின் காந்திகளால் அவ்வுலகமானது மின்னல்களுடன் கூடிய மேகவரிசைகளால் ஆகாய மார்க்கம் பிரகாசிப்பது போல் பிரகாசிக்கிறது. அங்கு இலக்ஷ்மீ தேவி உரு வத்துடன், மகான்களால் கானம் செய்யத்தக்க மாதேவனுடைய பாதாரவிந்தங்

ஶ்ரீர்யத்ர ரூபிண்யுருகா³யபாத³யோ:
கரோதி மானம் ப³ஹுதா⁴ விபூ⁴திபி⁴: ॥ 13

ப்ரேங்க²ம் ஶ்ரிதா யா குஸுமாகரானுகை³ர்
விகீ³யமானா ப்ரியகர்ம கா³யதீ ।
த³த³ர்ஶ தத்ராகி²லஸாத்வதாம் பதிம்
ஶ்ரிய: பதிம் யஜ்ஞபதிம் ஜக³த்பதிம் ॥ 14

ஸுநந்த³நந்த³ப்ரப³லார்ஹணாதி³பி⁴:
ஸ்வபார்ஷதா³க்³ரை: பரிஸேவிதம் விபு⁴ம் ।
ப்⁴ருத்யப்ரஸாதா³பி⁴முக²ம் த்³ருகா³ஸவம்
ப்ரஸன்னஹாஸாருணலோசனானனம் ॥ 15

கிரீடினம் குண்ட³லினம் சதுர்பு⁴ஜம்
பீதாம்ப³ரம் வக்ஷஸி லக்ஷிதம் ஶ்ரியா ।

வித்³யுத்ஸஹஸ்வஸ்த்ரிய: ஸஹஸ்ரம் ஶ்ரீயஶஸ விமானானி நப⁴ஸ்ஸு லோக: ஶ்ரீஸ்வஸம்வஸ யத்ர ரூபிணீ மூர்திமதீ மானம் பூஜாம் விபூ⁴திபி⁴ர்நானாவிப⁴வை:॥ ௧௩॥ ப்ரேங்க²மிதி। ப்ரேங்க²ம் தோ³லாம் ஶ்ரிதா குஸுமாகரோ வஸந்த: தஸ்யானுகா³: ப்⁴ரமரா: தைர்விகீ³யமானா ஸ்வம்ஹரே: ப்ரியஸ்ய கர்ம கா³யந்தீ ப⁴வதி॥ ௧௪॥ ஸுநந்தே³தி। ய ஏவம் பூ⁴தோ லோக: தத்ர தம் பரிஸேவிதம் ரூபேண பராத்ம்யேன ப்⁴ருத்யானாம் ப்ரஸாதே³ந அபி⁴முக²ம் த்³ருகே³வ ஆஸவவத்³ த்³ருஷ்டீனாம் ஹர்ஷகரீ யஸ்ய தம் ப்ரஸன்னஹாஸம் அருணலோசனம் ச ஆனனம் யஸ்ய॥ ௧௫॥ கிரீடினமிதி।வக்ஷஸி ஸ்தி²தயா ஶ்ரியா லக்ஷிதம் ஸ்வாங்கம் அலங்க்ருதமித்யர்த²:। அருணீயம் பரிஷ்டம் விஹாஸனம் ப்ரதஸ்த²:

களை வெகு வைபவங்களுடன் பூசிக்கிறுள். அந்தத்தேவி ஊஞ்சலில் இருந்து வசந்தனைச் சார்ந்த வண்டுகள் * கானம் செய்யத் தான் தன் பிரியனுகிய பரமபுருஷனுடைய சரித்திரங்களை கானம்செய்துகொண் டிருக்கிறுள். 12-13½

அந்த உலகத்தில், பக்தர்களனைவருக்கும் பதியும் இலக்ஷ்மீபதியும் யஞ்ஞ பதியும், உலகங்களுக்குப் பதியும், ஸுநந்தர், நந்தர், பிரபலர், அர்ஹணர்முதலிய தமது பாரிஷத ஸிரேஷ்டர்களால் ஆதரவுடன் சேவிக்கப் படுகிறவரும், பிரபுவும் பிருத்தியர்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்வதில் நோக்கமுடையவரும், நேத்திர மாகிய † மதுவுடையவரும் பிரசன்ன ஹாஸ்யமும் சிவந்த கண்களுமுடைய முகமுள்ளவரும், கிரீடமுடையவரும், குண்டலமணிந்தவரும், சதுர்ப்புஜரும்,

---

* வண்டுகள் கானம்செய்ய என்றது, புஷ்ப வாசனையைத் திரஸ்கரித்து இலக்ஷ்மி யின் சரீரவாசனையை அனுபவிக்க வந்த வண்டுகள் கானம் செய்கின்றன என்பதாம்.

† நேத்திரமாகிய மது என்றதால் மதுவானது சந்தோஷத்தைக் கொடுப்பதுபோல் நேத்திரங்கள் பார்ப்பவர்களுக்குச் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கின்றன என்பது கருத்து.

𑌅𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌹𑌣𑍀𑌯𑌾𑌸𑌨𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌂
𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌷𑍋𑌡𑌶𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 16
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌗𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌿𑌤𑌰𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌾𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑍈𑌃
𑌸𑍍𑌵 𑌏𑌵 𑌧𑌾𑌮𑌨𑍍 𑌰𑌮𑌮𑌾𑌣𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 । 17
𑌤𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌪𑌰𑌿𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋
𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌨𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌭𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃 ।
𑌨𑌨𑌾𑌮 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌕𑍍
𑌯𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌥𑌾𑌧𑌿𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 18
𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌵𑌿𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌨𑌿𑌜𑌶𑌾𑌸𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑌮𑍍 ।

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑌹𑌦𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍈𑌕𑌾𑌦𑌶𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌹𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌯𑌾𑌶𑍍𑌶𑌕𑍍𑌤𑌯𑌃 𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍॥௧௬॥ 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌭𑌗𑍈𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑍈𑌰𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌇𑌤𑌰𑌤𑍍𑌰 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌷𑍁 𑌚𑌾𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌿𑌕𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌯𑌾𑌸𑍈𑌰𑍍𑌣𑌶𑍍𑌵𑌰𑍈𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌧𑌾𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 𑌸𑍍𑌵 𑌏𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑌏𑌵 𑌰𑌮𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌚 𑌤𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௧௭॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌥𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌦𑌾𑌯𑌿𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍॥ ௧௮॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌸 𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌭𑌾𑌷𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌜𑌶𑌾𑌸𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌪

பீதாம்பர மணிந்தவரும், மார்பில் இலக்ஷ்மியைத் தரித்தவரும், சிறந்த சிங்காசனத்தி லிருப்பவரும் சிரேஷ்டரும் நான்கு (பிரகிருதி புருஷன் மகத் அகங்காரம்) பதினறு (இந்திரியங்கள் பதினென்று பூதங்கள் ஐந்து) ஐந்து (ஐந்து தன் மாத்திரைகள்) இந்தச் சக்திகளுடன் கூடியவரும் மற்றவிடங்களில் நிலைபெருதவைகளும் சுவபாவ சித்தமுடையவைகளுமான ஞானம் முதலிய குணங்களுடையவரும் தம்முடைய ரூபத்திலேயே இரமிப்பவரும் ஈச்வருமாகிய பகவானைப் பிரமதேவர் கண்டார். 14-17

அந்தப் பகவானைத் தரிசனம் செய்த சந்தோஷமிகுந்த மனமுடையவரும் புளகமரும்பிய சரீர முடையவரும் மிகுதியான அன்பாலுண்டான ஆனந்த பாஷ்பம் நிறைந்த கண்களுடையவருமாகிய பிரம்மதேவர் பரமஹம்சர்களைச் சார்ந்த ஞானமார்க்கத்தால் அடையக்கூடிய பகவானுடைய பாதாரவிந்தங்களில் நமஸ்காரஞ் செய்தார். 18

பிரீதி யுடையவரும் நன்ருய் உபாசனை செய்தவரும் பிரஜைகளை ஸிருஷ்டி செய்யும் காரியத்தில் தம்முடைய ஆக்ஞைக் குரியவருமாகியப் பிரம

[illegible] 19

[illegible]

[illegible] 20

[illegible] 21

[illegible] 22

[illegible]

தேவரைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு அன்பு கூர்ந்த மனதுடன் பகவான் புன்னகையோடு கூறுகிறார். 19

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறார்.

வேதங்களை யுட்கொண்ட பிரம்மதேவ! ஸிருஷ்டி செய்யவேண்டுமென்று விரும்பி நீர் வெகுகாலம் செய்த தவத்தால் கபட யோகிகளால் சந்தோஷப் படுத்த முடியாத நான்மிகவும் சந்தோஷமடைந்தேன். 20

ஓ பிரமனே! உமக்கு மங்கள முண்டாகுக. வரம் கொடுக்கும் என்னிடம் நீர் விரும்பிய வரத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளும். மானிடர்கள் பலனையடையச் சிரமங் கொள்வது என்னுடைய தரிசன மாகும் வரையில்தான். 21

நீர் என்னுடைய உலகத்தைப் பார்த்ததென்பது (உமக்கு இந்த பாக்கியம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற என்) இச்சையின் மகிமையே. ஏனெனில் இரகசியத்தில் (தவஞ்செய் தவஞ்செய்) என்ற மொழியைக்கேட்டுச் சிறந்த தவம் செய்தீரல்லவா? 22

प्रत्यादिष्टं मया तत्र त्वयि कर्मविमोहिते ।
तपो मे हृदयं साक्षादात्माहं तपसोऽनघ ॥ 23

सृजामि तपसैवेदं ग्रसामि तपसा पुनः ।
बिभर्मि तपसा विश्वं वीर्यं मे दुश्चरं तपः ॥ 24

॥ ब्रह्मा ॥

भगवन् सर्वभूतानामध्यक्षोऽवस्थितो गुहाम् ।
वेद ह्यप्रतिरुद्धेन प्रज्ञानेन चिकीर्षितम् ॥ 25

तथापि नाथमानस्य नाथ नाथय नाथितम् ।
परावरे यथा रूपे जानीयां ते त्वरूपिणः ॥ 26

तदेव प्रत्यादिष्टमुपदिष्टं मया तत्र तदा सृष्ट्यारम्भे त्वयि कर्मणि कार्ये विमोहिते सति किन्तपो नाम तदेव मच्छक्तिरित्याह — तपो मे हृदयमन्तरङ्गशक्तिः आत्मा स्वरूपं यस्य ज्ञानमयं तपः इति श्रुतेः ॥२३॥ सृजामीति । ग्रसामि संहरामि बिभर्मि पालयामि वीर्यं शक्तिः ॥२४॥ परं वरमेतल्लक्ष्यं भगवता तत्राह — भगवन्निति । अध्यक्षः अधिष्ठाता गुहां गुहायां बुद्धौ अवस्थितः अतोऽपि वेद तथापीत्युत्तरेणान्वयः ॥२५॥ तथेति । नाथमानस्य याचमानस्य उपतप्यमानस्येति वा हे नाथ नाथय प्रशंसय प्रयच्छ नाथितं याचितं नाथ्यं नाथ्यमानमपेक्षितावेवश्यमाशीषः नाथितमेवाह — परं सूक्ष्मं अवरं स्थूलं च ते रूपं यथा जानीयाम् ॥२६॥ यथेति । यथा च त्वं क्रीडसि तथा

ஸிருஷ்டியின் ஆரம்ப சமயத்தில் நீர் காரியத்தில் மோசமடைந் திருக்கும் போது நான் உமக்குக் கட்டளையிட்டேன். இந்தத்தவமானது எனக்குப் பிரத்தி யக்ஷமான இருதயம். ஓ தோஷமற்றவரே! நான் தவத்தின்சுவரூபமானவன். 23

இந்தப் பிரபஞ்சத்தைத் தவத்தாலேயே ஸிருஷ்டி செய்கிறேன். தவத் தால் பரிபாலனம் செய்கிறேன். தவத்தால் சங்கரிக்கிறேன். தவமே என் சக்தியாகிறது. 24

பிரம்மதேவர் கூறுகிறார்.

ஓ பகவானே! நீர் பூதங்கள் எல்லாவற்றின் இருதய குகையில் அதிஷ்டா தாவாக இருந்து தடையில்லாத ஞானத்தால் செய்ய வேண்டியதை அறிந்தவ வால்லவா? 25

ஓ நாத! ஆயினும் தாபமடைந்த நான் யாசிப்பதைக் கொடுக்க வேண்டும். ரூபமில்லாத தங்களுடைய சூக்ஷ்மரூபத்தையும் ஸ்தூலரூபத்தையும் நான் எவ் வித மறிவேன்? 26

யதாத்மமாயாயோகேந நாநாசக்த்யுபப்ரும்ஹிதம் ।
விலும்பந் விஸ்ருஜந் க்ருஹ்ணந் பிப்ரதாத்மாநமாத்மநா ॥ 27

க்ரீடஸ்யமோகஸங்கல்ப ஊர்ணநாபிர்யதோர்ணுதே ।
ததா தத்விஷயாம் தேஹி மநீஷாம் மயி மாதவ ॥ 28

பகவச்சிக்ஷிதமஹம் கரவாணி ஹ்யதந்த்ரித: ।
நேஹமாந: ப்ரஜாஸர்கம் பத்யேயம் யதநுக்ரஹாத் ॥ 29

யாவத்ஸகா ஸக்யுரிவேச தே க்ருத:
ப்ரஜாவிஸர்கே விபஜாமி போ ஜநம் ।

தத்விஷயாம் மநீஷாம்மயி தேஹீத்யுத்தரேணாந்வய: நாநாசக்த்யுபப்ரும்ஹிதம் விச்வம் விலும்பந் ஸம்ஹரந் விஸ்ருஜந் விவிதம் ஸ்ருஜந் பிப்ரத் பாலயந் ஆத்மநா ஸ்வயமேவாத்மாநம் ப்ரஹ்மாதிரூபம் க்ருஹ்ணந் க்ரீடஸி ॥௨௭॥ க்ரீடஸீதி। ஊர்ணநாபிர்யதா ஊர்ணுதே தந்துபிராத்மாநம் ஆச்சாதயதி ॥௨௮॥ தத்கிம் ஸ்வப்ரேக்ஷார்த்தி ஸ்வமதத்தஜ்ஞாநப்ரார்த்தநயேநேத்யாஹ—பகவதிதி। பகவதா த்வயாசிக்ஷிதமநுசிஷ்டம் அதந்த்ரித: அநலஸஸ்ஸந் கரிஷ்யாமி தர்ஹி கிமநேந தத்ஜ்ஞாநேந தத்ராஹ—யஸ்மாதேவம்பூதாத்வதநுக்ரஹாத் ப்ரஜாஸர்கமீஹமாந: குர்வந்நபி அஹங்காராதிபிர்பத்தோ ந பவேயமிதி ॥௨௯॥ அவஸ்யம் ச மநோ ஹிதாபகாம் சித்தாமம் மாபூதிதி ப்ரார்த்தயதே யாவதிதி! ஹே ஈச! தே த்வயா ஸகிவத் ஸக்யுர்ஹஸ்தேவ யாவதஹம் க்ருத: கரஸ்பர்சாதிநா ஸம்மாந ஸம்மாநிதஸ்ஸந் ப்ரஜாஸர்கரூபே தவ பரிசர்யாரூபே ஸேவாயாம் ஸ்தித: அபி ஜ்ஞ: அவ்யாகுலமநா யாவஜ்ஜநம் விபஜாமி உத்தமமத்யமாதமபேதேந ஸ்ருஜாமி

வியர்த்தமாகாத சங்கற்பத்தை யுடைய ஓ மாதவ! சிலந்திப் பூச்சிகளானது நூல்களால் தங்களை மறைத்துக்கொள்வதுபோல் தாங்களே (பிரமன் முதலிய) சுவரூபத்தைக் கிரகித்துக்கொண்டு தங்களுடைய மாயையின் மகிமையால் அநேக சக்திகள் நிறைந்த பிரபஞ்சத்தைச் சங்கரித்து, ஸிருஷ்டித்துப் பரிபாலித்துக் கிரீடிக்கிறீர். அந்த விஷயமான புத்தியை என்னிடம் கொடுக்க வேண்டும். 27-28

தங்களால் கட்டளை யிடப்பட்ட காரியத்தைச் சோம்பலின்றி நான் செய்கிறேன். நான் பிரஜைகளை ஸிருஷ்டி செய்யும் காரியத்தைச் செய்பவனாயினும் தாங்கள் (ஞானோப தேசம் செய்ததாலுண்டான) அநுக்கிரகத்தால் (அகங்காரம்முதலிய வைகளால்) பந்தமடையாம லிருப்பேன். 29

ஓ ஈச! தோழனுக்குத் தோழன்போல், தங்களால் சம்மானம்பெற்ற நான் பிரஜைகளை ஸிருஷ்டிக்கும் சிசுருஷையிலிருந்து வியாகுலமுறாம லிருக்கவேண்டும். ஜனங்களை (உத்தமன் மத்திமன் அதமன்) என்ற பேதத்தால் ஸிருஷ்டி

𑌅𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑌵𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋
𑌮𑌾 𑌮𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌧𑌮𑌦𑍋𑌽𑌜𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃 ॥ 30

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁 ॥

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍇 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣 𑌗𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾 ॥ 31
𑌯𑌾𑌵𑌾𑌨𑌹𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌗𑍁𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌃 ।
𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌮𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 ॥ 32
𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵𑌾𑌸𑌮𑍇𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑌦𑌸𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌹𑌂 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌯𑍋𑌽𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌸𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ 33

𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌨𑌨𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑍍𑌯𑌜𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑍋 𑌮𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌟𑍋 𑌮𑌦𑍋 𑌮𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍍 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌦𑍋 𑌮𑌾𑌸𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌮𑍍 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥30॥ 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌨𑍁𑌭𑌵𑌃 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌨𑌿𑌦𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥31॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌵𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌰𑍀 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌯𑌾𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌭𑌵𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥32॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑌨𑍍 𑌯𑌾𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤 𑌆𑌹𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌕 𑌏𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌮𑌸𑌤𑍍𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑌤𑌯𑌾 𑌤𑌦𑌾𑌽𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌦𑌾 𑌆𑌸𑌮𑍇𑌵 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌨 𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌰𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌪𑌿 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑌪𑍍𑌯𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑍇 𑌯𑍋𑌽𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌅𑌨𑍇𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍋𑌽𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍

செய்யும்வரையில் நான் பிரம்மதேவன் என்ற எண்ணமுடைய எனக்கு மிகுந்த கருவமுண்டாகாமல் இருக்கவேண்டும். 30

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறார்,

பரம ரகசியமானதும் அனுபவத்துடன் கூடியதும் பக்தியுடன் கூடியதுமாகிய ஞானத்தையும் அவைகளின் சாதனங்களையும் நான் கூற நீர் கிரகித்துக் கொள்ளும். 31

நான் எந்த சுவரூபமுடையவன் எவ்வித முண்டாகிறவன் எந்த ரூபம் குணங்கள் கருமங்களை யுடையவனாகிறேனோ அவ்விதமே என் அனுக்கிரகத்தால் உமக்குத் தத்துவஞான முண்டாகவேண்டும். 32

படைப்புக்குமுன் நான் ஒருவனே இருப்பவன். சேதனம், அசேதனம் இவைகளின் ரூபமாகக் காணப்படும் யாவும் என்னைத்தவிர வேறில்லை. ஸிருஷ்டிக்குப் பிறகு நான் இருக்கிறவன். இப்பிரபஞ்சமும் நான்தான். (பிரளயத்தில்) மீதியாக இருப்பவனும் நான். 33

𑌋𑌤𑍇𑌽𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑍇𑌤 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑍇𑌤 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌽𑌽𑌭𑌾𑌸𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌮𑌃 ॥ 34

𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍂𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑍁 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌨 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌹𑌮𑍍 ॥ 35

𑌏𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍁𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌵𑌯𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 ॥ 36

𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥௩௩॥ 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌯𑌯𑍋𑌰𑍍𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌨 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌅𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑍋 𑌵𑌯𑍋𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌯𑌤𑌿 𑌋𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌋𑌤𑍇𑌽𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌯𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌕𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌿 𑌅𑌯𑌿𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑍇𑌤 𑌸𑌦𑌪𑌿 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑍇𑌤 𑌤𑌤𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌮𑌮 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌥𑌾 𑌆𑌭𑌾𑌸𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑍌 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍋𑌽𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑍌 𑌤𑌮𑌃 𑌰𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௩௪॥ 𑌯𑌥𑌾𑌭𑌾𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌯𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍀𑌵 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍇𑌵 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑌯𑌾 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑍇𑌷𑍍𑌵𑌹𑌂 𑌏𑌵𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌽𑌽𑌵𑍇𑌶𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௩௫॥ 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑌾𑌹 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍁𑌨𑌾 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 — 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌏𑌵𑌮𑌨𑍍𑌵𑌯𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌚 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌯𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

உண்மையான அர்த்த மில்லாமலே எது ஆபாசம், (இரண்டாவது சந்திரன் முதலியவை) போல் காணப்படுகிறதோ அதிஷ்டானத்தில் இருப்பதாயினும், ராகு கிரகம்போல் காணப்படவில்லையோ, அதை என்னுடைய மாயை என்று அறியவேண்டும். 34

மகா பூதங்கள், உயர்ந்த பூதங்களின் சம்பந்த முள்ளவைகளில் பிரவேசிக்காத வைகளாயினும் ஸிருஷ்டிக்குப் பின்பு பிரவேச முள்ளவைகள்போல் காணப் படுகின்றனவோ அதுபோல் அந்த பூதங்களிடமும் பூதங்களைச் சேர்ந்த வைகளிடமும் நான் இல்லாமலு மிருக்கிறேன். அவைகளில் இருக்கவும் இருக்கிறேன். 35

ஆத்ம தத்துவத்தைத் தெரிந்துகொள்ள விருப்பமுள்ளவன் இவ்வளவு தான் விசாரிக்கவேண்டியது. எது அன்வயத்தாலும் வியதிரேகத்தாலும் எல்லாத் தேசங்களிலும் எல்லாக் காலங்களிலும் இருக்கிறதோ அதுதான் ஆத்தும ரூபம். 36

एतन्मतं समातिष्ठ परमेण समाधिना ।
भवान् कल्पविकल्पेषु न विमुह्यति कर्हिचित् ॥ 37

॥ श्रीशुकः ॥

सम्प्रदिश्यैवमजनो जनानां परमेष्ठिनम् ।
पश्यतस्तस्य तद्रूपमात्मनो न्यरुणद्धरिः ॥ 38

अन्तर्हितेन्द्रियार्थाय हरये विहिताञ्जलिः ।
सर्वभूतमयो विश्वं ससर्जेदं स पूर्ववत् ॥ 39

प्रजापतिर्धर्मपतिरेकदा नियमान् यमान् ।
भद्रं प्रजानामन्विच्छन्नातिष्ठत्स्वार्थकाम्यया ॥ 40

३६॥ यत्प्रार्थितं मोहाभावः प्रजासर्गेऽपीति तत्प्रसादीकरोति एतदिति । एतन्मतं सम्यगनुतिष्ठ समाधिना चित्तैकाग्र्येण कल्पेषु ये विकल्पाः विविधाः सृष्टयः तेषु विमोहं कर्तृत्वाभिनिवेशं न यास्यसीति॥३७॥ सम्प्रदिश्येति। एवं सम्प्रदिश्य जनानां परमेष्ठिनं परमे स्थाने स्थितं ब्रह्माणं अजनः तद्रूपं न्यरुणत् अन्तर्हितवान् ॥ ३८ ॥ अन्तर्हितेति। अन्तर्हितः इन्द्रियार्थः प्रत्यक्षरूपं येन तस्मै बद्धाञ्जलिः सन् ॥ ३९ ॥ तदनन्तरं वक्ष्यमाणो ब्रह्मनारदसंवादः प्रवृत्त इत्याह—प्रजापतिरिति। प्रजानां भद्रमन्विच्छन् निःश्रेयसं स्वकाम्यया स्वप्रयोजनेन तपाय यमनियमानातिष्ठत् ॥४०॥ तदिति । रिक्थादानां पुत्राणां श्रेष्ठं

நீர் சிறந்த சமாதியால் என்னுடைய இந்த மதத்தை அனுசரித்திரும். கற்பங்களில் உள்ள பலவித ஸிருஷ்டிகளில் எப்பொழுதும் மோகமடைய மாட்டீர். 37

ஸ்ரீசுகமுனிவர் கூறுகிறார்.

உற்பத்தி முதலியவைகளற்ற ஹரியானவர் உலகங்களுக்குப் பிதாமக ஞகிய பிர்ம்மதேவனுக்கு இவ்வாறு கட்டளை யிட்டு அந்தப் பிரமன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போது தம்முடைய அந்த ரூபத்தை மறைத்தார். (அந்தர்த்தானமடைந்தார்). 38

பூதங்களெல்லாவற்றின் சுவரூபராகிய பிர்ம்மதேவர் (அப்படி)மறைந்தபிரத்தியக்ஷரூபமுடைய நாராயணனை வணங்கி இந்தப் பிரபஞ்சத்தை முன்போல் சிருஷ்டிசெய்தார். 39

தருமங்களைப் பரிபாலிப்பவரும் பிரஜைகளுக்குப் பதியுமாகிய பிரமன் பிரஜைகளின் நன்மையையும் தமது பிரயோஜனத்தையு முத்தேசித்து ஒரு சமயம் நியமங்களையும் யமங்களையும் அனுஷ்டானம் செய்தார். (அதாவது தவம் செய்தார்). 40

𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑍋 𑌰𑌿𑌕𑍍𑌥𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 ।
𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌶𑍀𑌲𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣 𑌦𑌮𑍇𑌨 𑌚 ॥ 41

𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌦𑌿𑌷𑌨𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌤𑍋𑌷𑌯𑌤𑍍 ॥ 42

𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ 43

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌇𑌦𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌦𑌶𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌭𑍂𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍 ॥ 44

𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍇 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌟𑍇 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌤𑍇𑌜𑌸𑍇 ॥ 45

𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑌃 𑌤𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌸𑍇𑌵𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌶𑍀𑌲𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃॥௪௧॥ 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌦𑌿𑌷𑌨𑍍 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍॥௪௨॥ 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌪𑍍𑌰𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 ॥ ௪௩ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌇𑌤𑌿। 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌦𑌶𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌯𑌾 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍 ॥ ௪௪ ॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌤𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹—𑌨𑌾𑌰𑌦 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௪௫ ॥ 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵

ஓ இராஜனே! புத்திரர்களுக்குள் மிகப் பிரியமானவரும் பிர்மாவை அனுசரித்தவரும் நல்ல ஆசனத்தாலும் வணக்கத்தாலும் இந்திரிய நிக்கிரகத்தாலும் சிச்ருஷைசெய்பவரும் மகாபாகவதரும் மகாமுனிவருமாகிய நாரதர் மாயையைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்பித் தந்தையை நன்றாய்ச் சந்தோஷப்படுத்தினர். 41-42

அரசனே! நீர் என்னை எதைக் கேட்டீரோ அந்த விஷயத்தைத் தேவரிஷியாகிய நாரதர் உலகங்களுக்குப் பிரபிதாமகரும் தமக்குத் தந்தையு மாகிய பிர்மதேவர் சந்தோஷமடைந்ததை அறிந்து கேட்டார். 43

சிருஷ்டி கர்த்தாவாகிய நான்முகன் தமக்கு பகவானால் சொல்லப் பட்டதும் பத்து இலக்ஷணங்க ளுடையதுமாகிய பாகவதம் என்னும் புராணத்தைப் புத்திரனாகிய நாரதருக்கு அன்புடன் கூறினர். 44

ஓ அரசனே! அந்த நாரதமுனிவர் ஸரஸ்வதீ நதிக் கரையில் பரப்பிர்மத்தைத் தியானம் செய்பவரும் கணக்கற்ற தேஜஸுடையவருமாகிய வியாசமுனிவருக்குக் கூறினர். 45

𑌯𑌦𑍁𑌤𑌾𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌜𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌦𑌿𑌦𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌤𑌦𑍁𑌪𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌶𑌃 ॥ 46

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌿𑌃 ॥

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍋𑌷𑌣𑌮𑍂𑌤𑌯𑌃 ।
𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌶𑌾𑌨𑍁𑌕𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥ 1

𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌹 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।

𑌤𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿। "𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌵𑌯𑌵𑍈𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌸𑌪𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃।" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌜𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍀𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌵𑍈 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌵𑌦𑍁𑌪𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௪௬॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

𑌦𑌶𑌮𑍇 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌦𑌶𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 ।
𑌰𑌾𑌜𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌰𑍇𑌭𑍇 𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌿𑌃 ॥

𑌅𑌤𑍀𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌦𑌶𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌶𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿। 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿। 𑌊𑌤𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌶𑌾𑌨𑍁𑌕𑌥𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 [illegible]𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌦𑌶𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇॥௧॥ 𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌤𑌦𑌾𑌹 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌕𑌥𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾

நீர் கேட்டபடி வைராஜனகிய புருஷனிடமிருந்து இப்பிரபஞ்சம் எவ்விதம் உண்டாயிற்றோ அதையும் இன்னும் மற்றுமுள்ள கேள்விகள் யாவற்றையும் கூறுகிறேன். 46

9 - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

10 - வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீசுகமுனிவர் கூறுகிறார்.

இங்கு ஸர்க்கம், விஸர்க்கம், ஸ்தானம், போஷணம், ஊதிகள், மனுவந்தரங்கள், ஈசானுகதைகள், நிரோதம், முக்தி, ஆசிரமம் எனப்பத்து இலக்ஷணங்களுடையதாகிறது புராணம். 1

மகாத்துமாக்கள் இவைகளில் பத்தாவதாகிய ஆசிரயத்தின் தத்வஞ்ஞானத்திற்காக வேதத்தில் நிரூபித்த சுவரூபத்தாலும் அதன் தாத்பரியத்தாலும்

𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌚𑌾𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 ॥ 2

𑌭𑍂𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌧𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌸𑌰𑍍𑌗 𑌉𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌵𑍈𑌷𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥ 3

𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌵𑌿𑌜𑌯𑌃 𑌪𑍋𑌷𑌣𑌂 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ।
𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌊𑌤𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌃 ॥ 4

𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌮𑍀𑌶𑌕𑌥𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍋𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ।

𑌯𑌂 𑌬𑍋𑌧 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌨𑍈𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 ॥ 2 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌹 — 𑌭𑍂𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌧𑍀𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌦𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍌 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌷𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑌃 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌾𑌡𑍍𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 । 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌹 — 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌜𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌶𑍍𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌸𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 3 ॥ 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌪𑌾𑌲𑌨𑍇𑌨𑍋𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌦𑌵𑌤𑌾𑌰𑍈𑌰𑍍𑌜𑌗𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌪𑍋𑌷𑌣𑌂 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌊𑌤𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌃 [illegible] 𑌊𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍂𑌤𑌯𑌃 [illegible] 𑌊𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 [illegible] 𑌊𑌤𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 4 ॥ 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌨𑍁𑌕𑌥𑌾𑌮𑌾𑌹 — 𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌹𑌰𑍇𑌰𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾-

---

(ஸர்க்கம் முதலிய) ஒன்பது வகைகளின் இலக்ஷணங்களைப் பிரத்தியக்ஷமாகக் கூறுகிறார்கள். 2

(ஆகாயம் முதலிய) பூதங்கள் (சத்தம் முதலிய) மாத்திரைகள், இந்திரியங்கள், மகத்து, அகங்காரம் இவைகளுக்குக் குணங்களின் பரிணாமத்தால் பரமேசுவரனிடமிருந்து உற்பத்தி என்பது ஸர்க்கம் என்றாகிறது. வைராஜனாகிய புருஷனால் ஏற்பட்டது (சராசர ஸிருஷ்டி) விஸர்க்கம் என்றாகிறது. 3

பகவானுடைய அவதாரங்களால் உலகங்களைப் பரிபாலிப்பது ஸ்தானம் என்றாகும். அந்தப் பகவான் செய்யும் அனுக்கிரகம் போஷணம் என்றாகும். கருமவாசனைகள் ஊதிகளெனப்படும். 4

விஷ்ணுவின் அவதார சரித்திரமும் இந்த விஷ்ணுவைச் சார்ந்த பக்த ஜனங்களின் அநேக உபாக்கியானங்கள் நிறைந்த சத்கதைகளும் ஈசானுகதைகளாகும். 5

निरोधोऽस्यानुशयनमात्मनः सह शक्तिभिः ।
मुक्तिर्हित्वान्यथारूपं स्वरूपेण व्यवस्थितिः ॥ 6

आभासश्च निरोधश्च यतोऽस्त्यध्यवसीयते ।
स आश्रयः परं ब्रह्म परमात्मेति शब्द्यते ॥ 7

योऽध्यात्मिकोऽयं पुरुषः सोऽसावेवाधिदैविकः ।
यस्तत्रोभयविच्छेदः स स्मृतो ह्याधिभौतिकः ॥ 8

लक्षणयोः प्रागुक्त इत्यर्थः ॥५॥ निरोधमाह — निरोध इति । अस्यात्मनः जीवस्य हरेर्योगनिद्रामनु अनुशयनं शक्तिभिः स्वोपाधिभिः सह लयः निरोधः । अन्यथारूपम् अविद्यया अध्यस्तं कर्तृत्वादि हित्वा स्वस्वरूपेण ब्रह्मतया व्यवस्थितिर्मुक्तिः ॥६॥ आभास इति आभासः सृष्टिः निरोधो लयश्च यतो भवति अध्यवसीयते प्रकाश्यते च स ब्रह्मेति परमात्मेति प्रसिद्धः आश्रयः कथ्यते ॥७॥ आश्रयस्यैव देवोऽकानुभवेन स्पष्टं द्योतयितुम् आध्यात्मिकादि विभागमाह य इति । योऽयमाध्यात्मिकः पुरुषः चक्षुरादि करणाभिमानी द्रष्टा जीवः स एवाधिदैविकः चक्षुराद्यधिष्ठाता सूर्यादिः तयोरेकस्यैव उपाधिरूपो विच्छेदो यस्मात्स आधिभौतिकः चक्षुर्गोलका द्युपलक्षितो दृश्यो देहः पुरुष इति पुरुषस्य जीवस्योपाधिः । 'स वा एष पुरुषोऽन्नरसमयः' इति श्रुतेः ॥८॥ नवकमिति ।

இந்த ஜீவன், (விஷ்ணுயோக நித்திரையை அடைந்த) பிறகுசக்திகளுடன் லயமாவது நிரோதமெனப்படும். (அவித்தையால்) வேறுபட்ட ரூபத்தைவிட்டு பிர்மசுவரூபமாக விருப்பது முக்தி என்றாகும். 6

சிருஷ்டியும் பிரளயமும் எவர் மூலமாக உண்டாகின்றனவோ எவரால் பிரகாசிக்கின்றனவோ அவர் ஆசிரயர் என்றும் பிர்மமென்றும் பரமாத்மாவென்றும் வர்ணிக்கப்படுகிறார். 7

சரீரத்தில் அதிஷ்டானமாக இருப்பதால் ஆத்தியாத்மிகன் எனக் கூறப்படும் புருஷன் எவனோ அந்த புருஷனே தேவர்களெல்லோருக்கும் அதிஷ்டானமாக இருப்பதால் ஆதிதைவிகன் என வர்ணிக்கப் படுகிறான். அந்த (ஆத்தியாத்மிகன் முதலிய)மூவருக்குள் ஆத்தியாத்மிக சப்தத்தால் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட ஜீவனுக்கும் ஆதிதைவிக சப்தத்தால் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட பரமாத்மாவுக்கும் வேறுபடாத பிரகிருதனானவன் எவனோ அவன் ஆதிபௌதிகன் எனக் கூறப்படுகிறான். 8

एकमेकतराभावे यदा नोपलभामहे ।
त्रितयं तत्र यो वेद स आत्मा स्वाश्रयाश्रयः ॥ 9

पुरुषोऽण्डं विनिर्भिद्य यदाऽसौ स विनिर्गतः ।
आत्मनोऽयनमन्विच्छन्नपोऽस्राक्षीच्छुचिः शुचीः ॥ 10

तास्ववात्सीत्स्वसृष्टासु सहस्रपरिवत्सरान् ।
तेन नारायणो नाम यदापः पुरुषोद्भवाः ॥ 11

एकमेकतराभाव इत्येषामन्योन्यसापेक्षसिद्धिकत्वेनानात्मत्वं दर्शयति तथा हि दृश्यं विना तत्प्रतीत्ययोग्यं करणं न सिध्यति नाधिष्ठाता न चाधिष्ठानं विना करणप्रवृत्त्यनुदयः अधिष्ठाता [illegible] न च तं विना करणं प्रवर्तते न च तद्विना दृश्यसिद्धिरित्येवमेकतरस्याभावे एकं नोपलभामहे तदा तत्त्रितयं [illegible] यो वेद साक्षितया पश्यति स परमात्मा आश्रयः तेषामपि परस्पराश्रयकत्वेनेति [illegible] विशेषणं स्वाश्रयः अनन्याश्रयः सर्वासामपि [illegible] तथा च भगवान् वक्ष्यति । 'दृग्रूपमार्कं वपुरत्र रन्ध्रे परस्परं सिध्यति यः स्वतः खे आत्मा यदेषामपरो य आद्यः स्वयानुभूत्याखिलसिद्धसिद्धिः' इति । एतदेव [illegible] 'पुरुषावयवैर्लोकाः सपालाः पूर्वकल्पिताः । लोकैरमुष्यावयवाः सपालैः' इत्यत्र नोक्तो विरोधोऽपि परिहृतः॥ ८॥ उक्तमेवाध्यात्मादि विभागं प्रपञ्चयन् 'यदात्मकं [illegible] पुरुषो वैराजात् [illegible]' इति [illegible] पुरुष इति । पुरुषः वैराजः अण्डं विनिर्भिद्य [illegible] विनिर्गतः [illegible] । [illegible] शुचीः [illegible] ॥ ९ ॥ [illegible] नारायण नामनिरुक्तिं दर्शयति तेन [illegible] नरः

இம்மூன்றுக்குள் ஒன்றில்லாவிடில் ஒன்றை நாமறியோம். அப்பொழுது இம்மூன்றையும் எவன் (சாக்ஷியாக இருந்து) அறிகின்றானோ அவன்தான் பரமாத்மா. அவன் மற்றவர்களை ஆசிரயிக்காதவன் (அந்த பரமாத்மாவே ஆசிரயன் எனப்படுகிறான்). 9

எப்பொழுது விராட்புருஷன் அண்டத்தைப் பிளந்து வெளிப்பட்டனரோ அப்பொழுது தமக்கு வசிக்கஸ்தானத்தை விரும்பி, தாம் பரிசுத்தராகையால் பரிசுத்தமான ஜலங்களை ஸிருஷ்டிசெய்தார். 10

தம்மால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட அந்த ஜலத்தில் ஆயிரம் வருஷம் வரையில் வாசஞ்செய்தார். அதனால் நாராயணன் என்ற பெயரை யடைந்தார். ஏனெனில் ஜலம் புருஷன் என்ற நரனிடம் உண்டானது. 11

த்³ரவ்யம் கர்ம ச காலஶ்ச ஸ்வபா⁴வோ ஜீவ ஏவ ச ।
யத³நுக்³ரஹத꞉ ஸந்தி ந ஸந்தி யது³பேக்ஷயா ॥ 12

ஏகோ நாநாத்வமந்விச்ச²ந் யோக³தல்பாத் ஸமுத்தி²த꞉ ।
வீர்யம் ஹிரண்மயம் தே³வோ மாயயா வ்யஸ்ருஜத் த்ரிதா⁴ ॥ 13

அதி⁴தை³வமதா²த்⁴யாத்மமதி⁴பூ⁴தமிதி ப்ரபு⁴꞉ ।
அதை²கம் பௌருஷம் வீர்யம் த்ரிதா⁴பி⁴த்³யத தச்ச்²ருணு ॥ 14

அந்த꞉ஶரீர ஆகாஶாத் புருஷஸ்ய விசேஷ்டத꞉ ।
ஓஜ꞉ ஸஹோ ப³லம் ஜஜ்ஞே தத꞉ ப்ராணோ மஹாநஸு꞉ ॥ 15

த³ஸ்யாத்³ருஷ்டோபாஸாம் நாரா꞉ ஆப꞉ அயநமஸ்யேதி நாராயண இத்யர்த²꞉। தது³க்தம்। 'ஆபோ நாரா இதி ப்ரோக்தா ஆபோ வை நரஸூநவ꞉ । அயநம் தஸ்ய தா꞉ பூர்வம் தேந நாராயண꞉ ஸ்ம்ருத꞉'॥௧௧॥ தஸ்ய ப்ரபா⁴வமாஹ—த்³ரவ்யமிதி। த்³ரவ்யம் உபாதா³நம் கர்மாணி நிமித்தாநி ஜீவ꞉ போ⁴க்தா யஸ்யாநுக்³ரஹாத் ஸந்தி கார்யக்ஷமா ப⁴வந்தீத்யர்த²꞉ ॥ ௧௨ ॥ ஏக இதி। யோக³ ஏவ தல்பம் ஶய்யா தஸ்மாத் வீர்யம் மாயாரூபமேவ தே³ஹோ ஹிரண்மயமிதி ப்ரகாஶப³ஹுலம்॥௧௩॥ அதை²வ ப்ரபஞ்சயதி அதி⁴தை³வாதி³ரூபேண த்ரிதா⁴ பி⁴ந்நஸ்யாபி காரணஸ்ய ஏகம் பௌருஷம் பௌருஷஸம்ப³ந்தீ⁴ க்ரியாஶக்திரூபம் த்ரிதா⁴ பி⁴த்³யதேதி யத்தச்ச்²ருணு॥௧௪॥ அந்தரிதி। அந்த꞉ஶரீரே ய꞉ ஆகாஶ꞉ தஸ்மாத் க்ரியாஶக்த்யாவிர்ப⁴வம் சேஷ்டமாநஸ்ய ஸத꞉ ஓஜ꞉ இந்த்³ரியஶக்தி꞉ ஸஹ꞉ மநஶ்ஶக்தி꞉ ப³லம் தே³ஹஶக்தி꞉ தத꞉ க்ரியாஶக்த்யாத்மஸூக்ஷ்மரூபாதே³வாஸு꞉ ப்ராண꞉ ஸூத்ராக்²ய꞉ மஹாந் முக்²ய꞉ ஸ ஏவாஸு꞉ ஸ்வாத்மக꞉ ப்ராணஸ்வரூபாத்॥

(பிருதுவி முதலிய) திரவியம் (புண்ணிய பாபரூபமான) கருமங்கள், (கலை முதலிய) காலம் (சத்துவமுதலிய) சுவபாவம். ஜீவன் இவைகள் பகவானுடைய அனுக்கிரகத்தால் இருக்கின்றன. அவர் உபேக்ஷைசெய்தால் இல்லாமற் போகின்றன. 12

இரண்டற்றவராகிய தாம் பலவிதமாக ஆகவேண்டுமென விரும்பி யோக மாகிய தர்ப்பத்தினின்று எழுந்து பிரகாசமநிறைந்ததும் சுர்பரூபமுமாகிய தேகத்தைத் தமது மாயையால் மூன்ருகப் பிரித்தார். 13

பிரபுவாகிய ஈசன் அதிதைவம் அத்தியாத்மம் அதிபூதம் என்னும் மூன் றைப் பிரித்தபின்பு புருஷனைச் சார்ந்த கிரியாசக்தி ரூபமாகிய ஓர் வீரியம் மூன்ருகப் பிரிந்தது. அதைக் கேள்— 14

பலவிதமான சேஷ்டைகளையுடைய புருஷனின் சரீரத்திற்குள்ளிருக்கும் ஆகாயத்தினின்று இந்திரிய சக்தியும், மனேசக்தியும், தேகசக்தியும் உண்டா யின. அந்த சூக்ஷ்மரூபத்தினின்று பிராணன் உண்டாயிற்று. அந்தப் பிராணன் முக்கியமானது. அசு என்ற பெயருடையது. 15

அனுப்ராணந்தி யம் ப்ராணா: ப்ராணந்தம் ஸர்வஜந்துஷு |
அபாநந்தமபாநந்தி நரதேவமிவாநுகா: || 16

ப்ராணேநாக்ஷிபதா க்ஷுத்த்ருடந்தரா ஜாயதே விபோ: |
பிபாஸதோ ஜக்ஷதஶ்ச ப்ராங்முகம் நிரபித்யத || 17

முகதஸ்தாலு நிர்பிந்நம் ஜிஹ்வா தத்ரோபஜாயதே |
ததோ நாநாரஸோ ஜஜ்ஞே ஜிஹ்வயா யோऽதிகம்யதே || 18

விவக்ஷோர்முகதோ பூம்நோ வஹ்நிர்வாக் வ்யாஹ்ருதம் தயோ: |
ஜலே வை தஸ்ய ஸுசிரம் நிரோத: ஸமஜாயத || 19

கரு || உக்தமேவோபபாதயதி | அந்விதி ப்ராணா: இந்த்ரியாணி யம் ப்ராணந்தம் சேஷ்டமாநம் ஸர்வஜந்துஷு அநுப்ராணந்தி சேஷ்டந்தே அபாநந்தம் சேஷ்டாமகுர்வந்தம் அநு அபாநந்தி சேஷ்டாம் த்யஜந்தி ராஜாநமநுகா ப்ருத்யா இவ || கசு || ப்ராணேநேதி | ஆக்ஷிபதா ஆசாலயதா நிமித்தேந க்ஷுத்த்ருட் ... ஜக்ஷத: பக்ஷயிதுமிச்சத: ப்ராக் ப்ரதமம் முகம் நிரபித்யத ... || கஎ || முகத இதி | தாலு: அதிஷ்டாநம் ஜிஹ்வா இந்த்ரியம் நாநாரஸோ விஷய: வருணஶ்ச தேவதா ஜ்ஞாதவ்யா ஏவம் ஸர்வத்ர அதிஷ்டாநமிந்த்ரியம் தேவதா விஷயஶ்சேதி சதுஷ்டயமநுக்ரமேணோஹ்யம் || கஅ || விவக்ஷோரிதி | விவக்ஷோ: வக்துமிச்சோ: முகத: வஹ்நி: தேவதா வாக் இந்த்ரியம் வ்யாஹ்ருதம் பாஷணம் தயோரிதி இந்த்ரியதேவதயோர்நகம் ... || கசு || நாஸிகே இதி |

ஜந்துக்களெல்லாவற்றிலும் சேஷ்டிப்பதாகிய எதை அனுசரித்து இந்திரியங்கள், அரசனை அனுசரிக்கும் பிருத்தியர்கள்போல் சேஷ்டிக்கின்றனவோ சேஷ்டையில்லாவிடில் சேஷ்டிக்காம லிருக்கின்றனவோ (அதுதான் முக்கியமான பிராணனெனப்படும்). 16

சரீரத்தின் மத்தியில் பிராணன் சலிக்கும்போது பிரபுவுக்குப் பசியும் தாகமும் உண்டாகின்றன. அதனால் பானஞ்செய்ய வேண்டுமென்றும் புசிக்க வேண்டுமென்றும் விருப்பமுள்ள அந்தப் பகவானுக்கு முதலாவது முகம் உண்டாயிற்று. 17

முகத்தினின்று மோவாய்க்கட்டை உண்டாயிற்று. அந்த மோவாய்க்கட்டையின் மத்தியினின்று நாக்குண்டாயிற்று. அந்த நாவால் கிரகிக்கக் கூடிய வெகு ரஸங்கள் அந்த நாவினின்றே உண்டாயின. 18

வசனிக்க வேண்டுமென்று விருப்பமுள்ள அந்தப் பிரபுவின் முகத்தினின்று அக்னியும் வாக் என்ற இந்திரியமும் இவைகளைச் சார்ந்த சம்பாஷணையும் உண்டாயின. அந்த அக்னிக்கு ஜலத்தில் வெகுகாலம் வரையில் தடையுண்டாயிற்று. 19

नासिके निरभिद्येतां दोधूयति नभस्वति ।
तत्र वायुर्गन्धवहो घ्राणो नसि जिघृक्षतः ॥ 20

यदात्मनि निरालोकमात्मानं च दिदृक्षतः ।
निर्भिन्ने ह्यक्षिणी तस्य ज्योतिश्चक्षुर्गुणग्रहः ॥ 21

बोध्यमानस्य ऋषिभिरात्मनस्तज्जिघृक्षतः ।
कर्णौ च निरभिद्येतां दिशः श्रोत्रं गुणग्रहः ॥ 22

वस्तुनो मृदुकाठिन्यलघुगुर्वोष्ण्यशीतताम् ।
जिघृक्षतस्त्वङ्निर्भिन्ना तस्यां रोममहीरुहाः ॥ 23

नभस्वति प्राणवायौ दोधूयमाने अत्यर्थं चलति सति तत्र नसि नासिकायां वायुर्दोधूयता गन्धं वहतीति तथा गन्धेन गन्धो विषयो दर्शितः घ्राणेन्द्रियं जिघृक्षतः गन्धं गृहीतुमिच्छतः ॥२०॥ यदेति । निरालोकं प्रकाशशून्यं दृष्ट्वेति शेषः निर्भिन्ने अक्षिणी इति द्विवचनं भावः तथा आत्मानं देहं चकारादन्यच्च द्रष्टुं दिदृक्षतः अक्षिणी अक्ष्णोर् ज्योतिः सूर्यो देवता चक्षुः इन्द्रियं ततो गुणस्य रूपस्य ग्रहः ग्रहणं अनेन रूपं विषयो दर्शितः ॥२१॥ बोध्यमानस्येति । ऋषिभिः देवैः बोध्यमानस्य स्तुतः आत्मनः प्रबोधनं गृहीतुमिच्छतः कर्णौ अभिव्यक्तौ छिद्रे दिशः देवताः श्रोत्रमिन्द्रियं ततो गुणग्रहः शब्दग्रहणम् ॥२२॥ वस्तुन इति । मृदुत्वं च काठिन्यं च लघुत्वं च गुरुत्वं च उष्णत्वं शीततां चेत्यर्थः । यद्यपि उष्णत्वमपि इन्द्रियविषयस्तथापि तस्य जिघृक्षासम्भवात् औष्ण्यमित्युक्तं गन्धमुष्णमिति वा यथाशेषस्पर्शोपलक्षणार्थः वस्तुनः सतां तु

பிராணவாயுவானது மிகவும் சலிக்கும்போது மூக்குகள் உண்டாயின. அங்கு கந்தத்தை வகிக்கும் வாயு (மூச்சுக்காற்று) உண்டாயிற்று. வாசனையைக் கிரகிக்க விருப்பங்கொண்டபோது அந்த நாசிகையினின்று கிராணேந்திரிய முண்டாயிற்று. 20

எப்பொழுது எங்கும் பிரகாசமில்லாம லிருந்ததோ அப்பொழுது தம்மிடம் தமது சரீரத்தையும் மற்றவைகளையும் பார்க்க விருப்பமுள்ள பகவானுக்கு நேத்திரகோளங்களும் ரூபகுணத்தைக் கிரகிக்கும் சோதிரூபமான சட்சுரிந்திரியமும் உண்டாயின. 21

தேவர்களால் போதிக்கப்படுகிறவரும் அந்தச் சத்தத்தைக் கிரகிக்கவேண்டுமென்ற விருப்பமுள்ளவருமாகிய பரமாத்மாவுக்குத் திசைகளின் ரூபமான செவிகளும் சப்தகுணத்தைக் கிரகிக்கும் சுரோத்திரேந்திரியமும் உண்டாயின.

வஸ்துவின் மிருதுத்தன்மை கடினத்தன்மை இலகுத்தன்மை பெருந்தன்மை உஷ்ணத்தன்மை சீதளத்தன்மை இவைகளைக் கிரகிக்கவேண்டு மென்ற விருப்பமுள்ள பகவானுக்கு துவகிந்திரியமும் உண்டாயிற்று. அந்தத் துவகிந்திரி

[illegible] 24

[illegible] 25

[illegible]

[illegible]

யத்தில் ரோமசுவரூபங்களான விருக்ஷங்கள் உண்டாயின. அந்தத் துவக்கிந்திரியத்தால் அறியக்கூடிய குணமுடைய வாயுவானது உள்ளும் வெளியும் வியாபித்திருக்கிறது. 23-$\frac{1}{2}$

பிருதியும் காரியங்களைச் செய்ய விரும்பிய அந்தப் பகவானுக்குக் கைகள் உண்டாயின. அந்தக் கைகளின் பலத்தையுடையவன் இந்திரன். (அவன் அதிஷ்டான தேவதையாகிறான்). இவ்விரண்டையும் ஸ்விகரிப்பது என்ற தன்மை சார்ந்திருக்கிறது. 24-$\frac{1}{2}$

தன்னிச்சைப்படி கமனத்தை விரும்பிய பகவானுக்குப் பாதங்களுண்டாயின. கால்களின்றும் யஞ்ஞ (ரூபியான) விஷ்ணு தானே தோன்றினார், மனிதரின் (அந்தக்கால்களின்) கிரியைகளாலே ஹவ்யகர்மா செய்யப்படுகிறது. (பாதங்களின் அதிர்ஷ்டான தேவதை விஷ்ணுவென்பதும் உலகில் யஞ்யாதிகாரிகளால் கொடுக்கப்படும் ஹவிர்பாகத்தை கிரஹிப்பது அவைகளின் வேலை யென்பதும் கருத்து). 25-$\frac{1}{2}$

निरभिद्यत शिश्नो वै * प्रजानन्दामृतार्थिनः ॥ 26
उपस्थ आसीत् कामानां प्रियं तदुभयाश्रयम् ।
उत्सिसृक्षोर्धातुमलं निरभिद्यत वै गुदम् ॥ 27
ततः पायुस्ततो मित्र उत्सर्ग उभयाश्रयः ।
आसिसृप्सोः पुरः पुर्या नाभिद्वारमपानतः ॥ 28
तत्रापानस्ततो मृत्युः पृथक्त्वमुभयाश्रयम् ।

एवं व्यञ्जनाधिष्ठातृरूपेणोक्तः हस्तौ रुरुहतुरिति तत्प्राप्त्याद्युपलक्षित शक्तिरिन्द्रियशक्तं हस्तं क्रियत इति गतिप्राप्यं यज्ञाद्युपलक्ष्यं विषय उत्पन्नं नृहरिरिति पुष्टिजीवेष्वपि जयशेषीतिरिति अस्यार्थः नरायि कामिकं यज्ञानां उपलक्षयति प्रजा स्वयं आनन्दामृतं स्वर्गसम्भाव्यं तदधिष्ठाता शिश्नः अधिष्ठाता ॥२६॥ उपस्थ इति । उपस्थेन्द्रियं प्रजापति श्चासीदित्यर्थः । तदुभयाश्रयमिन्द्रियदेवताश्रयं कामानां स्त्रीसम्भोगानां सम्बन्धि प्रियं सुखम् । धातुमलं भुक्तान्नादीनां सारांशं त्यक्तुमिच्छोः ॥२७॥ तत इति । गुदवायोर्मित्रस्तदधिष्ठाता इन्द्रियदेवता विसर्गः पायुः । देहात्पुरः देहान्तराणि आसिसृप्सोः समुत्क्रमितुमिच्छोः नाभिद्वारं निरभिद्यत तत्र पृथगपानतः अपगतः ॥२८॥ तत्रेति । पृथक्त्वं मरणं नाड्यादीनि अधिष्ठानादीनि नाड्यां हि प्राणापानयोरुपविश्लेषणं पृथक्त्वमिति प्रसिद्धं अन्नपानादिभिः संग्रहीतुमिच्छोः कुक्षिश्चान्त्राणि नाड्यश्च

பிரஜை, (இதனுற்பத்தியால் நிகழும்)சுகம் (இதன் பரம்பரையால் நிகழும்) அமிருதம் இவைகளேற்பட(2) விரும்பிய (பகவானுக்கு) வருக்கு ஸ்திரீபுருஷ கர்மஸம்பந்தமான பிரியம் எவ்விரண்டையும் சார்ந்திருக்கிறதோ அந்தச் சிச்னமும் உபத்தமும் உண்டாயின. 26-½

புசித்த அன்னங்களின் சாரமற்ற அம்சங்களைத் தியாகம்செய்ய விரும்பிய ஈசனுக்குக் குதம்(கீழ்ரெந்திரம்)உண்டாயிற்று. அந்தக்குதத்தினின்று பாயு என்ற இந்திரியம் உண்டாயிற்று. அந்தப் பாயுவினின்று மித்திரன் உண்டானன் தியாகம் என்பது குதம் பாயு இவ்விரண்டையும்சார்ந்திருக்கிறது. 27-½

தேகத்தினின்று வேறு தேகங்கள் தோறும் செல்ல விரும்பிய பகவானுக்கு நாபித்துவார முண்டாயிற்று. அந்த நாபித் துவாரத்தினின்று அபானம் உண்டாயிற்று. அந்த அபானத்தினின்று மிருத்தியு தேவதை உண்டாயிற்று. மரணமென்பது இவ்விரண்டையும் சார்ந்திருக்கிறது. 28-½

* प्रजापतिरानन्द उपस्थस्य என்பது முதலிய சுருதி வாக்யங்களின் அர்த்தம் இதனல் எடுத்துரைக்கப் பட்டது. (2) விருப்பு என்னும் பதம் ஈசனைப் பற்றியதல்ல. ஜீவர்களுடையதேயாம். ஈசன் ஜீவஸமஷ்டியாதால் அவனிடம் உபசாரமாகக் கூறப்பட்டது.

[illegible] 29

[illegible] 30

[illegible] 31

[illegible]

அன்னங்களையும் பானங்களையும் கிரகிக்க விரும்பிய பகவானுக்கு வயிறும் மாம்சங்களும்நரம்புகளும் உண்டாயின. அவைகளிலிருந்து(கிரமமாக) நதிகளும் சமுத்திரங்களும் (அதிஷ்டான தேவதைகள்) உண்டாயின. இவ்விரண்டையும் (வயிறு நிரம்புவதாலுண்டான) ஸந்தோஷமும் (அன்னரஸ பரிணாமத்தாலுண்டாகும், ஸ்தூலத்தன்மை) புஷ்டியும் சார்ந்திருக்கின்றன. 29-½

தன் மாயையைத் தியானிக்க விரும்பியவருக்கு இருதயம் உண்டாயிற்று. அந்த இருதயத்தினின்று சந்திரன் என்னு மனமுண்டாயிற்று. சங்கற்பம் காமம் இவ்விரண்டும் உண்டாயின. 30

பூமி, ஜலம், தேஜஸ் இவைகளின் விகாரமான துவக்கு, சர்மம், மாம்சம், ருதிரம், மேதஸ், மஜ்ஜை, அஸ்தி என்னும் தாதுக்கள் உண்டாயின ஆகாயம் ஜலம் வாயு இவைகளால் ஏழுபிராணன்களும் உண்டாயின. 31

𑌗𑍁𑌣𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍀𑌣𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 ।
𑌮𑌨𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌧𑌾𑌰𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍀 ॥ 32

𑌏𑌤𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌂 𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾 ।
𑌮𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌵𑌰𑌣𑍈𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 33

𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌤𑌮𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ 34

𑌅𑌮𑍂𑌨𑍀 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌮𑌯𑌾 𑌤𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑍇 ।
𑌉𑌭𑍇 𑌅𑌪𑌿 𑌨 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 ॥ 35

𑌶𑍍𑌲𑍋 ॥௩௨॥ 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 । 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑌣𑌾𑌷𑍍𑌟𑌭𑌿𑌃 ॥௩௩॥ [illegible] 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌅𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌯𑌤𑌃 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌯𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌮𑍍 𑌅𑌤𑌃 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌲𑌯𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌅𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑌸𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 [illegible] ॥௩௪॥ 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 [illegible] 𑌵𑌦𑌤𑌿 𑌅𑌮𑍂𑌨𑍀𑌤𑌿 । 𑌨 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍋 [illegible] 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇 ॥ ௩௫॥ [illegible] 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 [illegible] 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 [illegible] 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇 [illegible] 𑌮𑌾𑌯𑌾 [illegible] ॥

இந்திரியங்கள் குணங்களைக் கிரகிக்கக் கூடியவைகள் குணங்கள். தாமசாகங்காரத்தினின்றுண்டானவைகள். மனமானது (காமம்சங்கற்பம் முதலிய) விகாரங்கள் யாவற்றிற்கும் ஆதாரமானது. புத்தியானது விஞ்ஞான சுவரூபமுடையது. 32

இது பகவானுடைய ஸ்தூலஸ்வரூபமாகிறது. இதை நான் உனக்குக் கூறினேன். பூமி முதலிய ஐந்து பூதங்கள் பிரகிருதி மகத் அகங்காரம் ஆகிய இவ்வெட்டு ஆவரணங்களுடன் இந்த ஸ்தூலரூபமானது அண்டத்திற்கு வெளியிலும் சூழ்ந்திருக்கிறது. 33

இந்த ஸ்தூலரூபத்திற்கும் காரணமாகிய (1) ரூபமானது மிகவும் சூக்ஷ்மமானது. அவ்வியக்தமானது. விசேஷங்களில்லாதது. ஆதி நடு முடிவில்லாதது நித்தியமானது. வாக்குக்கும் மனதுக்கும் எட்டாதது. 34

நான் உமக்கு வர்ணித்த இந்த பகவானுடைய ஸ்தூலசூக்ஷ்மரூபங்களிரண்டும் மாயையால் அமைந்தனவென்று வித்துவான்கள் கிரகிப்பதில்லை. 35

---

(1) இவ்வத்தியாயத்தில் கூறியுள்ள பகவானுடைய ஸ்தூல சூக்ஷ்மரூபங்களை எளிதில் அறிந்துகொள்ளக் கருதிப் பெரும்பாலும் சந்திரிகை என்ற மற்றொரு வியாக்கியானத்தை அனுசரித்துப் பொருள்படுத்தியிருக்கிறது.

𑌸 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌵𑌾𑌚𑌕𑌤𑌯𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌧𑍃𑌕𑍍 ।
𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌃 𑌪𑌰𑌃 ॥ 36

𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍀𑌨𑍍 𑌮𑌨𑍂𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌋𑌷𑍀𑌨𑍍 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ।
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌚𑌾𑌰𑌣𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌕𑌾𑌨𑍍 ॥ 37

𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑍋 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌿𑌂𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌰𑌗𑌾𑌨𑍍 ।
𑌮𑌾𑌤𑍃𑌰𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌭𑍂𑌤𑌵𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌾𑌨𑍍 ॥ 38

𑌕𑍂𑌷𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍋𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌵𑍇𑌤𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌾𑌤𑍁𑌧𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌨𑌪𑌿 ।
𑌖𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍃𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌶𑍂𑌨𑍍 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌗𑌿𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌨𑍃𑌪 𑌸𑌰𑍀𑌸𑍃𑌪𑌾𑌨𑍍 ॥ 39

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌯𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌜𑌲𑌸𑍍𑌥𑌲𑌨𑌭𑍌𑌕𑌸𑌃 ।
𑌕𑍁𑌶𑌲𑌾𑌕𑍁𑌶𑌲𑌾 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌃 ॥ 40

௩௬॥ 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍀𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌰𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌭𑍇𑌦𑌾𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 ॥௩௭॥௩௮॥ 𑌕𑍂𑌷𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇𑌤𑌿 । 𑌗𑌿𑌰𑍀𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌨𑍃𑌪𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥௩௯॥ 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨, 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 𑌜𑌰𑌾𑌯𑍁𑌜𑌾𑌣𑍍𑌡𑌜𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌜𑍋𑌦𑍍𑌭𑌿𑌜𑍍𑌜𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌜𑌲𑌸𑍍𑌥𑌲𑌨𑌭𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑍋𑌕𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌧𑌤𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍। "𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌗𑌤𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌦𑍃𑌶𑍀𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮" 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌹— 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌾𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 𑌅𑌕𑍁𑌶𑌲𑌾𑌃 𑌨𑍀𑌚𑌾𑌃 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑍁𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌯𑌃 𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿॥௪௦॥ 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌗𑌤𑌿 𑌭𑍇𑌦𑌮𑌿

எல்லாவற்றிற்கும் மேலானவரும் மாயையால் கருமங்களுடையவராயிருந்தும் கருமங்களில்லாதவருமாகிய அந்த பகவான், பிர்ம சுவரூபத்தைத் தரித்து வாச்சியமாகவிருக்கையில் நாமங்களையும் வாசகமாயிருக்கையில் ரூபங்களையும் கிரியைகளையும் தரிக்கிறார். 36

ஓ அரசனே! பிரஜாபதிகள் மனுக்கள், தேவர்கள், ரிஷிகள், பலபிரிவுள்ள பிதிர்க்கூட்டங்கள், சித்தர்கள், சாரணர்கள் கந்தருவர்கள் வித்தியாதரர்கள் தேவர்கள், குஹியகர்கள், கின்னரர்கள், அப்ஸரஸ்திரீகள், நாகர்கள் சர்ப்பர்கள் கிம்புருஷர்கள் பூருஷர்கள், மாதாக்கள் இராக்ஷசர்கள் பிசாசங்கள் பிரேதங்கள், பூதங்கள், விநாயகர்கள், கூச்மாண்டக்கிரகங்கள். உன்மாதங்கள், பேதாளங்கள், யாதுதானர்கள், கிரகங்கள், பக்ஷிகள், மிருகங்கள், பசுக்கள் விருக்ஷங்கள், கிரிகள், மலைப்பாம்புகள், இன்னும் மற்றுமுள்ள ஜலத்திலும் ஸ்தலத்திலும் ஆகாயத்திலும் வாசம் செய்யும் ஜந்துக்கள், ஸ்தாவரங்கள், ஜங்கமங்கள், ஜராயுஜங்கள், அண்டஜங்கள், ஸ்வேதஜங்கள், உத்பிஜ்ஜங்கள், இவைகளையும் தரிக்கிறார். (அதாவது ஸிருஷ்டிக்கிறார்.) 37-39-½

உத்தமர்களிடம் சத்துவகுணமும் அதமர்களிடம் தமோகுணமும் மத்திமர்களிடம் மூன்று குணமும் ஏற்படுவது பாவபுண்ய கர்மகதிகளினாலேயாம்.

𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌨𑍃𑌨𑌾𑌰𑌕𑌾𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌕𑍈𑌕𑌶𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌗𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 ।
𑌯𑌦𑍈𑌕𑍈𑌕𑌤𑌰𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵 𑌉𑌪𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 41

𑌸 𑌏𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌧𑍃𑌕𑍍 ।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌨𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌨𑌰𑌸𑍁𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 42

𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌘𑌨𑌾𑌨𑍀𑌕𑌮𑌿𑌵𑌾𑌨𑌿𑌲𑌃 ॥ 43

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌕𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌨𑍇𑌤𑍍𑌥𑌂𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌹𑌿 𑌪𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌰𑌯𑌃 ॥ 44

[illegible]

ஸத்வம் இரஜஸ் தமஸ் இவைகளின் பலன்களான மூன்றுகதிகள், தேவர்களனுபவிக்கும் சுவர்க்கம் முதலியவைகளாகவும் மானிடர்களனுபவிக்கும் பசு புத்திரன் முதலியவைகளாகவும் நாரகிகள் அனுபவிக்கும் நரகங்களாகவும் ஆக மூன்று பிரிவுகளாகின்றன. ஓ அரசனே! இம்மூன்றுகதிகளிலும் ஒவ்வொருகதியும் மும்மூன்றாகப் பிரிகின்றன. இம்மூன்று குணங்களில் ஒன்று மற்ற இருகுணங்களால் ஆக்கிரமிக்கப்படின் கதிகள் பேதமடையும். 40-41

உலகங்களைப் படைத்த பகவான் தருமத்தின் ரூபத்தைத் தரித்து, திரியக் ஜாதி, மானிடன், தேவன் இவர்களாக அவதரித்து, உலகத்தை ஸ்தாபித்து விர்த்திசெய்கிறார். 42

பிறகு இந்த பகவான் காலாக்னிருத்திர சுவரூபராக விருந்து தம்மிடமுண்டான இப்பிரபஞ்சத்தைப்பிரளயகாலத்தில் வாயு மேகக்கூட்டத்தைநாசஞ் செய்வதுபோல் நாசம் செய்கிறார். 43

பகவான் என்ற சப்தத்திற்குப் பொருளாகியவர்களுக்குள் சிறந்த பகவானைப்பற்றி இவ்வாறு சாமான்னியமாக நிரூபிக்கப்பட்டது. ஞானிகள் பகவானை இவ்விதரூபங்களுள்ளவராகப் பார்ப்பதில்லை. 44

𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍇𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌹𑌿 𑌤𑌤𑍍 ॥ 45

𑌅𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌸𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪 𑌉𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌵𑍈𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥ 46

𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌚 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌮𑌥𑍋 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥ 47

॥ 𑌶𑍌𑌨𑌕𑌃 ॥

𑌯𑌦𑌾𑌹 𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍂𑌤 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।

௪௪॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌤𑌃 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍁𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍇𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌹𑌿 𑌯𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌤𑌤𑍍 𑌆𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌂, 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍। 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌕𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾॥ ௪௫॥ 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌮𑍁𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿। 𑌅𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍀 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋𑌽𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌹𑌿𑌤 𑌉𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌃 𑌉𑌦𑌾𑌹𑌰𑌣𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌅𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌚 𑌵𑍈𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌾𑌦𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌃॥ ௪௬॥ 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌚 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑍇𑌹 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾 𑌅𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌮𑌥𑍋𑌽𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥ ௪௭ ॥ 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿। 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌃 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾

இப்பிரபஞ்சத்தின் உற்பத்தி முதலிய கருமங்களில் பரமாத்மாவுக்குக்கர்த்தா (செய்கிறவன்) என்ற தன்மை கிடையாது. பரமாத்மா கர்த்தாவாகிறான் என்று கூறுவது கர்த்தா என்ற தன்மையை நிஷேதம் செய்வதற்காகவே மாயையால் ஆரோபிக்கப்பட்டது. 45

பிர்மதேவரைச் சார்ந்த அவாந்தர கற்பத்துடன் கூடிய கற்பத்தைக் கூறினேன். இந்தப் பிர்மகற்பத்தில் பிராணிகள் யாவற்றின் சாதாரண விருஷ்டியும் பிரகிருதியைச் சார்ந்த விருஷ்டிகளும் ஸ்தாவர சிருஷ்டிகளும் இருக்கின்றன.

காலத்தின் பரிமாணத்தையும் கற்பத்தின் இலக்ஷணத்தையும் அவாந்தரகற்பம் மன்வந்தரம் முதலியவை இவைகளின்சுவரூபத்தையும் இனிக் கூறுகிறேன், பாத்மகற்பத்தையும் விஸ்தாரமாகக் கூறுகிறேன் கேள். 47

சௌனகமுனிவர் வினவுகிறார்.

ஓ ஸூதபுராணிகரே! பாகவதோத்தமரும் மகிமை பொருந்தியவருமா

चचार तीर्थानि भुवस्त्यक्त्वा बन्धून्सुदुस्त्यजान् ॥ 48
कुत्र कौषारवेस्तस्य संवादोऽध्यात्मसंश्रितः ।
यद्वा स भगवांस्तस्मै पृष्टस्तत्त्वमुवाच ह ॥ 49
ब्रूहि नस्तदिदं सौम्य विदुरस्य विचेष्टितम् ।
बन्धुत्यागनिमित्तं च यथैवागतवान्पुनः ॥ 50

॥ श्रीसूतः ॥

राज्ञा परीक्षिता पृष्टो यदवोचन्महामुनिः ।
तद्वोऽभिधास्ये शृणुत राजप्रश्नानुसारतः ॥ 51

इति श्रीमद्भागवते महापुराणे पारमहंस्यां
संहितायां द्वितीयस्कन्धे दशमोऽध्यायः

भुवस्तीर्थानि यथा भुवः क्षेत्राणि ॥४८॥ कुत्रेति । कौषारवेः मैत्रेयस्य तस्य क्षत्त्रा अध्यात्मज्ञानसंश्रितः संवादः परमात्मविषयक इत्यर्थः ॥४९॥ ब्रूहीति बन्धुत्यागनिमित्तं ब्रूहि ॥५०॥ राज्ञेति । राज्ञा पृष्ट इति अयमर्थः यद्यप्ययं प्रष्टव्य इदमेव राजा विशेषकं पृष्टवान् शुकोपि विदुरमैत्रेयसंवादं पर[illegible] वक्ष्यति राज्ञा कृताः प्रश्नाः तदनुसारेण सर्वं पुराणार्थं शुकोक्तं तदेवाहं वोऽभिधास्यामि तद्ध्येव शृणुतेति ॥५१॥

इति श्रीभागवते द्वितीयस्कन्धव्याख्यायां श्रीधरस्वामिविरचितायां
भावार्थदीपिकायां दशमोऽध्यायः.

द्वितीयस्कन्धसम्बन्धिभावार्थदीपिका । उद्धृता [illegible] यया
स्वात्मतत्त्वनदी [illegible] ॥ संक्षेपं [illegible] क्षयं तां [illegible] साहस्रं । यया
[illegible] ॥ द्वितीयस्कन्धस्समाप्तः.

...கிய விதுரர் எவ்விதத்திலும் தியாகம் செய்யத்தகாத பந்துக்களை விட்டு பூமியில் உள்ள க்ஷேத்திரங்களில் எவ்விதம் சஞ்சரித்தார்? 48

அந்த விதுரருக்கும் மைத்திரேயருக்கும் பரமாத்மாவின் விஷயமான சம்வாதம் எங்கு நடந்தது? அந்த விதுரரால் பிரச்னம் செய்யப்பட்ட மைத்திரேய பகவான் எந்த தத்துவத்தைக் கூறினர். 49

பிரஸன்னராகிய ஓ பௌராணிகரே! விதுரர் பந்துக்களைத் தியாகம்செய்ய என்ன காரணம்? எவ்விதம் மறுபடி வந்தார்? விதுரரின் இந்த வரலாறு முழுவதையும் எங்களுக்குக் கூறவேண்டும். 50

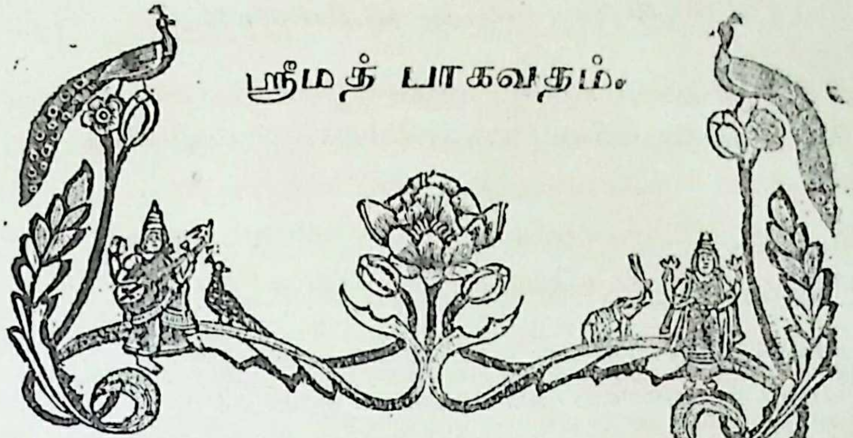
ஸ்ரீ ஸூதபுராணிகர் கூறுகிறார்.

ஓ முனிவர்களே! பரீக்ஷித்துமகாராஜன் கேட்டகேள்விகளை யனுசரித்துச் சுக மகாமுனிவர் எதைக் கூறினரோ அந்த விஷயத்தை நான் உங்களுக்குக் கூறுகிறேன். கேளுங்கள். 51

10-வது அத்தியாயம்

இரண்டாவது ஸ்கந்தம் முற்றிற்று

ஸ்ரீமத் பாகவதம்.

श्रीरस्तु.

श्रीरुक्मिणीसत्यभामासमेत श्रीकृष्णाय परब्रह्मणे नमः.

श्रीमद्भागवते महापुराणे तृतीयस्कन्धप्रारम्भः.

॥ श्रीशुकः ॥

एवमेतत्पुरा पृष्टो मैत्रेयो भगवान्किल ।
क्षत्त्रा वनं प्रविष्टेन त्यक्त्वा स्वगृहमृद्धिमत् ॥ 1

व्या—तृतीये तु त्रयस्त्रिंशदध्यायैस्सर्गवर्णनम् ।
संक्षेपाद्गुणक्षोभात्सर्गो ब्रह्माण्डसंभवः ॥
तत्र तु प्रथमाध्याये बन्धून्हित्वा गतायुषः ।
निर्वृत्तयोद्धवेनास्य संवादः क्षत्तुरुच्यते ॥
भगवद्ब्रह्मसंप्रोक्तं संक्षिप्तं वर्णितं पुरा ।
प्राह भागवतं शेषप्रोक्तं विस्तरतः पुनः ॥

द्विविधा हि श्रीभागवतसंप्रदायप्रवृत्तिः एका संक्षेपतः श्रीनारायणब्रह्मसंवादेन शुकव्यासादिकोपज्ञेति चतुःश्लोक्या श्रीभागवतं निरूपितं तथैव ब्रह्मनारदसंवादेन दशलक्षणतया किञ्चिद्विस्तरेणोक्तं तथैव शेषोक्तिविस्तरतो वक्तुं तृतीयारम्भः। तत्र तृतीये प्रथमं क्षत्तुर्मैत्रेयसंगमश्च चतुर्भिरध्यायैः ततोऽष्टभिः स विसर्गः प्रपञ्चः ततो विसर्गप्रस्तावेन सप्तभिर्वराहावतारः ततश्चैकेन विसर्गसमाहारः तत्प्रसंगेन चतुर्भिरध्यायैः कपिलावतारः ततो नवभिः कपिलव्याख्यानमिति त्रयस्त्रिंशदध्यायैस्तृतीयस्कन्धप्रवृत्तिः तत्र द्वितीयस्कन्धान्ते 'परि

மூன்றாவது ஸ்கந்தம்

1-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ சுகமுனிவர் கூறுகிறார்.

ஐச்வரியம் நிறைந்த தமது கிருகத்தை விட்டு அரண்ணியத்தில் பிரவேசித்த விதுரர் மகிமை பொருந்திய மைத்திரேயரை முன்பு இவ்விதம் இந்த விஷயத்தைப்பற்றிப் பிரச்னம் செய்தார். 1

𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑍃𑌦𑍍𑌵𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌖𑌿𑌲𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌪𑍌𑌰𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 2

॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥

𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍇𑌣𑌾𑌸 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌃 ।
𑌕𑌦𑌾 𑌵𑌾 𑌸𑌹 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯 𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ 3

𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌲𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑌰𑍀𑌯𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌵𑌾𑌦𑍋𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥ 4

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌸 𑌏𑌵𑌮𑍃𑌷𑌿𑌵𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 ।

𑌰𑍋𑌪𑌣𑌂 𑌚 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑍁 । 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌰𑌥𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑍀𑌦𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌕𑌰𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌹𑌾𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾 ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍌𑌰𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌵𑌃 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑍃𑌚𑍍𑌚 𑌦𑍂𑌤𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌅𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌦𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌃 𑌪𑍌𑌰𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋𑌧𑌨𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌨𑌾𑌹𑍂𑌤𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍀𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 2 ॥ 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌃 𑌆𑌸 𑌬𑌭𑍂𑌵 ॥ 3 ॥ 𑌨𑌹𑍀𑌤𑌿 । 𑌵𑌰𑍀𑌯𑌸𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍇 𑌅𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌉𑌦𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾𑌭𑌾𑌤𑍂𑌤𑍋 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌵𑌾𑌦𑍈𑌃 𑌸𑌤𑌾𑌮𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌨𑍈𑌃 𑌉𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌧𑌿𑌤𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑍋𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 4 ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌿 𑌹𑌾𑌵𑌭𑌾𑌵𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

உங்களுக்குத் தூதுநடந்தவரும் மகிமை வாய்ந்தவரும் எல்லாவற்றிற்கும் ஈசுவரருமாகிய இந்தக் கிருஷ்ணபகவான் துரியோதனன் கிருகத்தை விட்டுத் தம்முடையது என்று நிச்சயிக்கப்பட்ட (விதுருடைய) கிருகத்திலல்லவா பிரவேசித்தார்? (அவ்வளவு மகிமை வாய்ந்த கிருகத்தைவிட்டு விதுரர் வனம் சென்றார் என்பது கருத்து). 2

அரசன் கேட்கிறான்.

ஓ பிரபுவாகிய சுகபிர்மரிஷியே! விதுரருக்கு பகவானாகிய மைத்திரேயருடன் எங்கு சேர்க்கை ஏற்பட்டது? எப்போது சம்வாதம் நடந்தது? இவைகளை எங்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும். 3

நிர்மலமான அந்தக்கரணமுடைய அந்த விதுரர், ஸாதுக்கள் கொண்டாடுவதால் புகழ்பெற்ற சிரேஷ்டரான மைத்திரேயரிடம் செய்த பிரச்னமானது அற்பப் பயனைக் கொடுப்பதாக ஆகாதல்லவா? 4

ஸ்ரீ ஸூத புராணிகர் கூறுகிறார்.

பரீக்ஷித்து மகாராஜன் இவ்விதம் கேட்க, ரிஷிகளுக்குள் சிறந்தவரும் அநேக விஷயங்களறிந்தவருமாகிய சுகமுனிவர் அன்புகூர்ந்த அந்தக்கரண

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌤𑌂 𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ‖ 5

‖ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ‖

𑌯𑌦𑌾 𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑍍
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌣𑌨𑍍𑌨𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 ।
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑍍
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌭𑌵𑌨𑍇 𑌦𑌦𑌾𑌹 ‖ 6

𑌯𑌦𑌾 𑌸𑌭𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃
𑌕𑍇𑌶𑌾𑌭𑌿𑌮𑌰𑍍𑌶𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌗𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌮𑍍 ।
𑌨 𑌵𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌨𑍃𑌪𑌃 𑌸𑍍𑌨𑍁𑌷𑌾𑌯𑌾𑌃
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌚𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌨𑌿 ‖ 7

𑌦𑍍𑌯𑍂𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌜𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌧𑍋𑌃
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌲𑌮𑍍𑌬𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌨𑌾𑌗𑌤𑌸𑍍𑌯 ।

[illegible]

முடையவராகி, அவ்வரசனைப் பார்த்து சிரவணம் செய்யலாமென்று மறுமொழி கூறுகிறார். 5

ஸ்ரீ சுகமுனிவர் கூறுகிறார்.

நேத்திரமில்லாத திருதராஷ்டிரமகாராஜன் துஷ்டர்களான தன் குமாரர்களை அதருமமாக விருத்தி பண்ணிக்கொண்டு தம்பியாகிய பாண்டுவின் குமாரர்களும் தகப்பனில்லாதவர்களுமாகிய தருமபுத்திரர் முதலியவர்களை எப்போழுது அரக்கு மாளிகையில் பிரவேசிக்கச் செய்து பொசுக்கினனோ. 6

சபையில் தன்னுடைய ஸ்தனங்களிலுள்ள குங்குமம் நீங்கக் கண்ணீர் விட்டவளும் தனக்கு மருமகளும் குருதேவனாகிய யுதிஷ்டிாருக்குப் பட்டமகிஷியுமாகிய திரௌபதியின் கேசங்களைத் தன் புத்திரன் ஸ்பரிசித்த நிந்தைக்குரிய காரியத்தை திருதராஷ்டிரன் எப்போது தடை செய்ய வில்லையோ.

சூதாட்டத்தில் அதருமமாக ஜயிக்கப்பட்டவரும் சாதுவும் ஸத்தியத்தை ஆசரித்தவரும் வனத்திலிருந்து வந்தவரும் முன்செய்த பிரதிஞ்ஞையின்படி

[illegible]
[illegible] ‖ 8

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ‖ 9

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ‖ 10

[illegible]

தமது பாகத்தையாசித்தவரும் அஜாதசத்ருவுமாகிய தரும புத்திரருக்கு இவ்வரசன் மோகமடைந்து எப்போது அவருடைய பாகத்தைக் கொடுக்கவில்லையோ-

குந்தியின் குமாரர்களால் அனுப்பப்பட்டவரும் உலகங்களுக்குக் குருவுமாகிய கிருஷ்ணன் சபையில் கூறிய மானிடர்களுக்கு அமுதத்தை யூட்டுந்தன்மையுள்ள மொழிகளை அற்பபுண்ணியமுடைய இவ்வரசன் எப்போது வெகுமானிக்கவில்லையோ-

தமையனுகிய திருதராஷ்டிரரால் மந்திராலோசனையின் பொருட்டுக் அழைக்கப்பட்டவரும் கிருகம் வந்தவரும் தமையனால் விசாரிக்கப் பட்டவரும் மந்திராலோசனை செய்பவர்களுக்குள் சிறந்தவருமாகிய இந்த விதுரர் பிறகு கூறிய விஷயத்தை மந்திரிகள் வைதுரிகம் என்று பேசுகிருர்கள்.

அஜாதஶத்ரோ: ப்ரதியச்ச² தா³யம்
திதிக்ஷதோ து³ர்விஷஹம் தவாக³: |
ஸஹாநுஜோ யத்ர வ்ருகோத³ராஹி:
ஶ்வஸந் ருஷா யத்த்வமலம் பி³பே⁴ஷி || 11

பார்தா²ம்ஸ்து தே³வோ ப⁴க³வாந் முகுந்தோ³
க்³ருஹீதவாந் ஸக்ஷிதிதே³வதே³வ: |
ஆஸ்தே ஸ்வபுர்யாம் யது³தே³வதே³வோ
விநிர்ஜிதாஶேஷந்ருதே³வதே³வ: || 12

ஸ ஏஷ தோ³ஷ: புருஷத்³விடா³ஸ்தே
க்³ருஹாந் ப்ரவிஷ்டோ யமபத்யமத்யா |

தா³ருண: அஹி: க்ரோதே⁴ந ஶ்வஸந் வர்ததே யஸ்மாத்த்வம் அதிதராம் பி³பே⁴ஷி ||11|| ததா²பி ப³ஹவ: பார்தா²: ஸந்தீதி ப⁴யம் மா க்ருதா² இத்யாஹ பார்தா²நிதி பார்தா²ம்ஸ்து ஸ்வீயத்வேந க்³ருஹீதவாந் ஸ தே³வ: தத்ராபி ப⁴க³வாந் ந து ப்ராக்ருத: கிஞ்ச ஸக்ஷிதி தே³வைர்விப்ரைர்தே³வைஶ்ச வர்தமாந: யத்ராஸ்தே ஸ்ரீக்ருஷ்ண: தத்ர விப்ரதே³வாஶ்ச திஷ்ட²ந்தி | ஸ ச ஸ்வபுர்யாமேவ ஆஸ்தே ந குத்ராபி க³த: கிஞ்ச யது³தே³வாநாம் தே³வ: பூஜ்ய: யதோ³ஸௌ ததை³வ யது³ப்ரவீரா இத்யர்த²: | கிஞ்ச ந்ருதே³வேஷு ஶ்ரேஷ்டே²ஷு தீ³வ்யதி ப்ரகாஶத இதி ந்ருதே³வதே³வா: ராஜாந: விநிர்ஜிதா: அஶேஷா: ந்ருதே³வதே³வா: யேந யதோ³ஸௌ ததை³வ ராஜாந: ஸர்வே அத: பாண்ட³வாநாம் தா³யம் தே³ஹீதி || ௧௨ || நநு து³ர்யோத⁴நம் கம் நந்த³யதீதி வேத³ தத்ராஹ இதி ஸ ஏஷ தோ³ஷோ மூர்திமாந் தோ³ஷ ஏவ க்³ருஹாந் ப்ரவிஷ்டஸ்தே தோ³ஷஸ்ய ஹேது: புருஷத்³விட் ஸ்ரீக்ருஷ்ணத்³வேஷீ ஆஸ்தே யம் த்வம் அபத்யமத்யா அபத்ய பு³த்³த்⁴யா போஷயஸி நாபத்யமத்யா ந அபத்யபு³த்⁴த்யா ப்ராஹாதா

சகிக்கமுடியாத உம்முடைய அபராதத்தைச் சகித்தவராகிய அஜாதசத்துருவுக்குப் பாகத்தைக்கொடும். நீர் அந்த அபராதம் செய்தசமயத்தில் தம்பிமார்களுடன்கூடிய பீமசேனனுகிய சர்ப்பமானது பெருமூச்செறிந்து கோபத்துடனிருக்கவில்லையா? அந்தப்பீமனிடம் நீர் மிகுந்த பயமடைகிறீர்?

பிராம்மணர்களுடனும் தேவர்களுடனும் கூடியவரும் சிரேஷ்டர்களான யாதவர்களுக்குள் பூஜ்யரும் அநேக இராஜசிரேஷ்டர்களை ஜயித்தவரும் முகுந்தனும் தேவனுமாகிய கிருஷ்ணபகவான் குந்தியின் குமாரர்களைக் கிரகித்துக்கொண்டிருக்கிறார். அந்தப் பகவான் தம்முடைய பட்டணத்தில் தான் இருக்கிறார்.

நீர் எவனைப் புத்திரன் என்ற எண்ணத்தால் போஷிக்கிறீரோ அவன் கிருஷ்ணனுக்கு வேண்டாதவன். கிருஷ்ணனுக்குச் சத்துரு. ஸ்ரீயையிழந்தவன்.

வைஷ்ணாவிகர்ஷணாதிஜ்வாலோ மத்ஸ்ரீ
ஸ்ருஜாஸ்வஸேவம் கார்யகளஸமாய ॥ 13

உத்ஸவிவாம்ஸத்ர ஸ்வயோயதேந
ப்ரவரஸர்வாஷஸ்வீதாயமேண ।
அஸத்த்ர தஸ்யஸ்ஸரஹணீயஸீம:
க்ஷத்தா ஸகணாதாநுஜஸளவதேந ॥ 14

கணாநஜஸ்ரூதாவஜாஹாவ ஜிம்ஹோ
தாவஸ்ரூஸ்வைதா யத்வ்ருதிநைவ வைஷ்ட: ।
தஸ்ரீநு ப்ரதீவ: வாகர்த்ர க்ருஷ்ணே
நிவாஸஸ்ருதாஸஸா வாஸ்வஸா: ॥ 15

ஸ்ரீயமஸ்ஸாத: ஸ்வதித்யாக்ருமதி சுதகணவஸேவம் ஸம்மதம் க்ருஸந்த்ஜ ஸமம்வந்த்யாஜ்ஜஸ்த்தாஹ கார்யஸ்ய களஸவாட ஸ்வயேமுதத்தி:। "த்யஜேதேகம் கார்யஸ்யாயே ... க்ராமஸ்யார்த்தே ... ஜநபதஸ்யார்த்தே ... ஆத்மார்த்தே ப்ருதிவீம் த்யஜேத்॥" இதி। ... ॥ கடு ॥ ஸஜதி।

பிரத்தியக்ஷமாகிய தோஷம் போன்றவன். இவன் உம்முடைய கிருகத்தில் பிரவேசித்திருக்கிறான். அமங்கள சுவரூபனாகிய இவனைக் குலத்தின் க்ஷேமத்திற்காகச் சீக்கிரத்தில் தியாகம் செய்யும்.

இவ்வாறு விதுரர் பேசினார். அப்பொழுது கர்ணன் தம்பிமார்கள் சகுனி இவர்களுடன் கூடியவனும் மிகுந்த கோபத்தால் துடிக்கும் உதடுகளுடையவனுமாகிய துரியோதனன் சாதுக்களாகிக்கத்தக்க சீலமுடைய விதுரரைத் திரஸ்காரம் செய்தான்.

இவனை இங்கு யார் அழைத்தது? இவன் வக்ரமான சுவபாவமுள்ளவன். தாசியின் பிள்ளை. எவனுடைய அன்னத்தைப் புசித்துப் புஷ்டியை அடைந்தானோ அவனுக்கே விரோதியாகி (நம்முடைய) சத்துருக்களின் காரியத்தில் நோக்கமுள்ளவனாக இருக்கிறான். இவனைக் கொல்லாமல் விரைவாக இப்பட்டணத்திலிருந்து வெருட்டவேண்டும் என்றான்,

स इत्थमत्युल्बणकर्णबाणै-
र्भ्रातुः पुरो मर्मसु ताडितोऽपि ।
स्वयं धनुर्द्वारि निधाय मायां
गतव्यथोऽयादुरु मानयानः ॥ 16

स निर्गतः कौरवपुण्यलब्धो
गजाह्वयात्तीर्थपदः पदानि ।
अन्वाक्रमत्पुण्यचिकीर्षयोर्व्या-
मधिष्ठितो यानि सहस्रमूर्तिः ॥ 17

अत्युल्बणैः कर्णयोर्बाणवत्तुदद्भिः वाक्यैर्मर्मसु ताडितोऽपि गतव्यथः तत्र हेतुः मायां उरु बहुमानयन् अहो माया माहात्म्यमिति तथैव तत्र हेतुं मन्यमानः तन्निस्तारणात् स्वयमेव धनुर्द्वारि निधाय किं भ्राता मदनुगतं भविष्यतीत्यनुपेक्षेति तस्य आशयं निधाय यद्वा भीमादिभिस्सहसंगत्य युद्धादिर्भविष्यतीति मा संशयीदिति धनुर्निधायायात् ॥१६॥ ततो निर्गतस्य तीर्थाटन प्रकारमाह सार्धेन स इति सः गजाह्वयान्निर्गतस्सन् तीर्थपादस्य तस्य हरेः पदानि क्षेत्राणि पुण्यचिकीर्षया अन्वाक्रमत् क्रमेण प्राप्तवान् कौरवाणां पुण्येन लब्ध इति तेषां भाग्यमेव तेनानुगृहीतमिति सूचितम् उर्व्यां सहस्रमूर्तिः ब्रह्म रुद्रादिरनेक मूर्तिस्सन् तीर्थ पादो यान्यधिष्ठाय स्थितः ॥ १७ ॥ वनेष्विति पुण्यानि यानि उपवनादीनि तेषु पर्वतेषु तथा गुहा स्थानेषु स्वयंजातानि तोयानि येषां तेषु सरित्सरस्सु तीर्थेषु

அந்த விதுரர் இவ்விதம் செவிகளில் பாணங்கள்போல் விழுகிற வார்த்தை களால், பிராதாவாகிய திருதராஷ்டிரர் முன்னிலேயில் மருமஸ்தானத்தில் அடிபட்டவராயினும் துக்கப்படாமல் மாயையை வெகுமானித்துக் கொண்டு (1) வில்லே துவாரத்தில் வைத்துவிட்டுத் தாமே வெளிப்பட்டார். 6—16

குருவம்சத்தவர்களுடைய புண்ணியத்தால் உண்டான அந்த விதுரர் ஹஸ்திநபுரியை விட்டுப் புறப்பட்டுப் புண்ணியகாரியங்களேச் செய்யவேண்டு மென்று கருதிப் பூமியில் நாரணன் பல மூர்த்தங்கொண்டு எந்த இடங்களில் இருக்கிருரோ, பாதத்தில் கங்கையையுடைய அந்த பகவானது க்ஷேத் திரங்களே அடைந்தார். 17

(1) பீமன் முதலியவர்களோடு கலந்து சண்டைக்குவருவானே என்ற சந்தேகம் துரி யோனதிகளுக் குண்டாகாமலிருக்க, வில்லே வைத்துச்சென்ருர் என்றறிக.

𑌪𑍁𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍋𑌪𑌵𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑍇
𑌷𑍍𑌵𑌪𑌙𑍍𑌕𑌤𑍋𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑌿𑌤𑍍𑌸𑌰𑌸𑍍𑌸𑍁 ।
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍈𑌸𑍍𑌸𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇𑌷𑍁
𑌚𑌚𑌾𑌰 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯𑌤𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑌨𑍍𑌯𑌃 ॥ 18

𑌗𑌾𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌟𑌨𑍍 𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿
𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍋𑌽𑌧𑌶𑍍𑌶𑌯𑌨𑍋𑌽𑌵𑌧𑍂𑌤𑌃 ।
𑌅𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌵𑌧𑍂𑌤𑌵𑍇𑌷𑍋
𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚𑍇𑌰𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌤𑍋𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 ॥ 19

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍 𑌭𑌾𑌰𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂
𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌗𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌸𑌮𑍍 ।
𑌤𑌾𑌵𑌚𑍍𑌛𑌶𑌾𑌸 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌮𑍇𑌕𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍
𑌏𑌕𑌾𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 20

𑌷𑍁 𑌆𑌯𑌤𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍈𑌰𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌏𑌕𑌾𑌕𑍀॥௧௮॥ 𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌗𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌗𑌾𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌟𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌤𑍋𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚𑍇𑌰𑍇 𑌚𑌚𑌾𑌰 𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌸𑌙𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌚 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑍀𑌵𑌿𑌕𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌸𑌦𑌾𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌃 𑌅𑌧𑌶𑍍𑌶𑌯𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌵𑌧𑍂𑌤𑌃 𑌅𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌅𑌵𑌧𑍂𑌤𑌵𑍇𑌷𑌃 𑌵𑌲𑍍𑌕𑌲𑌾𑌜𑌿𑌨𑌯𑌾𑌪𑍀 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃॥௧௯॥ 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌏𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌏𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌰𑌾𑌜𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌅𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌾𑌯𑍇𑌨॥௨௦॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌸𑍇 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌾

புண்ணியங்களுக்குக் காரணமான உபவனங்களையும் மலைகளையுமுடைய லதாகிருகங்களுள்ள வனங்களிலும் சேறில்லாத ஜலமுடைய நதிகளிலும் ஸரஸ்ஸுக்களிலும் அனந்தனுடைய மூர்த்திகளால் நன்ருய் அலங்காரமான தீர்த்தங்களிலும் க்ஷேத்திரங்களிலும் தனியே சஞ்சரித்தார். 18

பூமியில் சஞ்சரிப்பவரும் அற்பமான ஜீவனமுடையவரும் எப்போதும் ஸ்னானம் செய்பவரும் பூமியில் சயனம் செய்பவரும் மெலினமான தேகமுடையவரும் தம்மைச் சார்ந்தவர்களுக்கு அறியப்படாதவரும் அவதூதர்களின் வேடம்போன்ற வேடம் பூண்டவருமாகிய விதுரர் விஷ்ணுவுக்குச் சந்தோஷமுள்ள விருதங்களை அனுஷ்டானஞ்செய்தார். 19

இவ்விதம் பாரதவருஷத்தில் செல்லும்போது எவ்வளவு காலத்தில் பிரபாசதீர்த்தம் சென்ருரோ அவ்வளவு காலம்வரையில் தருமபுத்திரர் கிருஷ்ணனுடைய சகாயத்தைக்கொண்டு ஒரே சைன்னிய முடையதும் ஒரேவெண்குடையுடையதுமாகிய பூமியைப் பரிபாலித்து வந்தார். 20

தத்ரைவ ஶுஶ்ராவ ஸுஹ்ருத்விநஷ்டிம்
வநம் யதா வேணுஜவஹ்நிஸம்ஶ்ரயம் ।
ஸம்ஸ்பர்தயா தக்தமதாநுஶோசந்
ஸரஸ்வதீம் ப்ரத்யகியாய தூஷ்ணீம் ॥ 21

தஸ்யாம் த்ரிதஸ்யோஶநஸோ மநோஶ்ச
ப்ருதோரதாக்நேரஸிதஸ்ய வாயோ: ।
தீர்த்தம் ஸுதாஸஸ்ய கவாம் குஹஸ்ய
யச்ச்ராத்ததேவஸ்ய ஸ ஆஸிஷேவே ॥ 22

அந்யாநி சேஹ த்விஜதேவதேவை:
க்ருதாநி நாநாயதநாநி விஷ்ணோ: ।
ப்ரத்யங்கமுக்யாங்கிதமந்திராணி
யத்தர்ஶநாத்க்ருஷ்ணமநுஸ்மரந்தி ॥ 23

தத்ரேதி । தத்ர ப்ரபாஸே ஸுஹ்ருதாம் கௌரவாணாம் விநஷ்டிம் விநாஶம் ஶுஶ்ராவ । பரஸ்பரநாஶே த்ருஷ்டாந்த: வேணுஜோ வஹ்நி: ஸம்ஶ்ரயோ யஸ்ய தத் வநம் யதா தக்தம் பவதி ததா ப்ரத்யக் ப்ரதீசீம் திஶம் இயாய தூஷ்ணீம் ॥ ௨௧ ॥ தஸ்யாமிதி । தஸ்யாம் ஸரஸ்வத்யாம் த்ரிதாதீநாம் ஏகாதஶ தீர்த்தாநி ஆஸிஷேவே ॥ ௨௨ ॥ அந்யாநீதி । த்விஜதேவை: ருஷிபி: தேவைஶ்ச க்ருதாநி நாநாயதநாநி ப்ரதிபவநம் ஆயுதாநி ப்ரத்யங்காநி தேஷாம் முக்யம் சக்ரம் தேநாங்கிதாநி மந்திராணி யேஷாம் தாநி நாநாவிதாநி ஸ்ரீவிஷ்ணோராயதநாநி க்ஷேத்ராணி ச தீர்த்தாநி ச ஆஸிஷேவே யேஷாம் தர்ஶநாத் ஸ்ரீக்ருஷ்ணம் ஸ்மரந்தி ॥ ௨௩ ॥ ததஹ ...

மூங்கிலிலுண்டான தீயை ஆசரித்த அரண்யம் தகிக்கப்படுவதுபோல் பொறுமையால் சுகிருத்துக்கள் மாணமடைந்ததை விதுரர் அந்தப் பிரபாசதீர்த்தத்திலேயே கேட்டார். பிறகு துக்கத்துடன் மேற்கு நோக்கி ஸரஸ்வதீநதியைக் குறித்து மௌனமாகச் சென்றார். 21

விதுரர் அந்த ஸரஸ்வதியில் திரிதர், உசனஸ், மனு, பிருது, அக்னி அசிதஷ், வாயு, சுதாசர், கோக்கள், குஹன், சிராத்ததேவன் இவர்களின் தீர்த்தங்களைச் சேவித்தார். 22

ரிஷிகளாலும் தேவர்களாலும் நிர்மாணிக்கப்பட்டவைகளும் ஆயுதங்களுக்குள் முக்கியமான சக்கிராயுதத்தின் அடையாளமமைந்தகிருகங்களுடையவைகளுமான விஷ்ணுவின் மற்றுமுள்ள பலவித க்ஷேத்திரங்களைச் சேவித்தார். அவைகளைப் பார்த்தவுடன் அவருக்குக் கிருஷ்ணனுடைய ஞாபகமுண்டாயிற்று. 23

ததஸ்த்வதிவ்ரஜ்ய ஸுராஷ்ட்ரம்ருத்தம்
ஸௌவீரமத்ஸ்யாந் குருஜாங்களாம்ஶ்ச |
காலேந தாவத்யமுநாமுபேத்ய
தத்ரோத்தவம் பாகவதம் ததர்ஶ || 24

ஸ வாஸுதேவாநுசரம் ப்ரஶாந்தம்
ப்ருஹஸ்பதே: ப்ராக்தநயம் ப்ரதீதம் |
ஆலிங்க்ய காடம் ப்ரணயேந பத்ரம்
ஸ்வாநாமப்ருச்சத்பகவத்ப்ரஜாநாம் || 25

கச்சித்புராணௌ புருஷௌ ஸ்வநாப்ய
பாத்மாநுவ்ருத்த்யேஹ கிலாவதீர்ணௌ |
ஆஸாத உர்வ்யா: குஶலம் விதாய
க்ருதக்ஷணௌ குஶலம் ஶூரகேஹே || 26

ப்ராக் தாவத்ஸ்வயமேவ யமுநாயாமேவேத்யர்த: ||௨௪|| ஸ இதி | ஸ விதுர: ப்ராக்தநயம் பூர்வம் ஶிஷ்யம் நீதிஶாஸ்த்ரே வாங்கிரஸே ப்ராக்தநயோ நீதிஶாஸ்த்ரம் யேந தம் ப்ரதீதம் ப்ரக்யாதம் ஸ்வாநாம் ஜ்ஞாதீநாம் பத்ரம் க்ஷேமம் அப்ருச்சத் பகவத: ப்ரஜாநாம் போஷ்யாணாம் ||௨௫|| ப்ரயத்நோக்தம் ராமக்ருஷ்ணயோ: குஶலம் ப்ருச்சதி கச்சிதிதி ஸ்வநாபஜஸ்ய: ஸ்வநாப்ய: பாத்ம: ப்ரஹ்மா தஸ்யாநுவ்ருத்த்யா ப்ரார்த்தநயா இஹாவதீர்ணௌ குஶலமாஸாதே வர்த்தேதே க்ருதக்ஷணௌ ஸ்வலோகம் கந்தும் க்ருதாவஸரௌ ஸந்தௌ க்ருதோத்ஸவாவிதி வா தயோர்நிரூப்ய குஶலமேகேவ உக்தவிஶேஷண விஶிஷ்டௌ ஶூரஸேநஸ்ய க்ருஹே கச்சிதாஸாதே இதி ப்ருஷ்ட: || ௨௬ || யதூநாம் குஶலம்

சுராஷ்டிரதேசம்ஸௌவீரதேசம் மச்சதேசம் குருதேசம் ஜாங்கலதேசம் இவைகளைக்கடந்து யமுனநதிக்கு உத்தவர்வந்தவுடன் அப்பொழுது அந்த யமுனையை விதுரர்தாமுமடைந்து அங்கு பாகவதராகிய அவரைக்கண்டார்.

அந்த விதுரர் வாசுதேவருடன் சஞ்சரிப்பவரும் மிகுதியான ஒழிவுடையவரும் பிருகஸ்பதிக்குப் பிரதமமாணவரும் பிரசித்தியுள்ளவருமாகிய உத்தவரை அன்புடன் கட்டி ஆலிங்கனம் செய்து பகவானுடைய பிரஜைகளாகிய பந்துக்களின் க்ஷேமம் விசாரித்தார். 25

தம்முடைய நாபியிலுண்டான பிர்ம்மதேவரின் பிரார்த்தனையால் பூமியில் அவதாரம் செய்தவர்களும் புராண புருஷர்களுமாகிய பலராமன் கிருஷ்ணன் இருவரும் பூமிக்கு மங்களத்தைச் செய்து தங்களுலகம் செல்லச் சமயம் எதிர்பார்த்துக்கொண்டு சூரசேனன்கிருகத்தில் க்ஷேமமாக இருக்கிறார்களா? 26

𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍁𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌸𑍁𑌹𑍃𑌨𑍍𑌨𑍋
𑌭𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌙𑍍𑌗 𑌶𑍌𑌰𑌿𑌃 ।
𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑌦𑍍𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿
𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌦𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌰𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑍇𑌨 ॥ 27

𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌰𑍂𑌥𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌦𑍂𑌨𑌾𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌙𑍍𑌗 𑌵𑍀𑌰𑌃 ।
𑌯𑌂 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍀 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋𑌽𑌭𑌿𑌲𑍇𑌭𑍇
𑌆𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌮𑌾𑌦𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇 ॥ 28

𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌭𑍋𑌜
𑌦𑌾𑌶𑌾𑌰𑍍𑌹𑌕𑌾𑌣𑌾𑌮𑌧𑌿𑌪𑌸𑍍𑌸 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇 ।
𑌯𑌮𑌭𑍍𑌯𑌷𑌿𑌞𑍍𑌚𑌚𑍍𑌛𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍋
𑌨𑍃𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌶𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍂𑌰𑌾𑌤𑍍 ॥ 29

𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌨𑌵𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌮𑌃 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍌𑌰𑌿𑌃 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌯𑌥𑌾 [illegible] 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌿𑌨𑍀 𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀 𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌗𑌿𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌃 [illegible] 𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌹𑍈𑌵 𑌸𑌹 ॥ 27 ॥ 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌰𑍂𑌥𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌨𑍀𑌃 [illegible] 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌂 [illegible] ॥ 28 ॥ 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨𑌃 𑌶𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌶𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌲𑌾𑌷𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 [illegible] ॥ 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 । [illegible]

ஓ உத்தவரே! குருவம்சத்தவர்களாகிய எங்களுக்குச் சிறந்த சுகிருத்தாகியவரும் பூஜிக்கத்தக்கவருமாகிய அந்த வசுதேவர் சுகமாக இருக்கிறாரா? கொடையாளியாகிய அந்த வசுதேவர் சகோதரிகளுக்குச் சிறந்த வஸ்துக்களை வெகுமானமாகக் கொடுத்துப் பொருள்களையுந், தந்தைபோல் கொடுக்கிறாரல்லவா? இது நிச்சயம். 27

ஓ உத்தவரே! ருக்மிணீ தேவப்பிராம்மணர்களைப் பூஜித்து முன் ஜன்மத்தில் மன்மதனுகவிருந்த எந்தக் குமாரனை பகவானிடம் அடைந்தாளோ. அந்தச்சூரனும் யாதவர்களுக்குச் சேனாபதியுமாகிய பிரத்தியும்னன் சௌக்கியமாக இருக்கிறனு? 28

அரசாளுவதற்குரிய சிம்மாசனத்தின் ஆசையை வெகுதூரத்தில் பரிகரித்தவரும் தாமரைமலர்போன்ற நேத்திரமுடையவருமாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் எவருக்கு முடிசூட்டினரோ அந்தஸாத்வதர்கள் விருஷ்ணிகள் போஜர்கள் தசார்ஹர்கள் இவர்களுக்கு அதிபனுகிய உக்கிரசேனர் சௌக்கியமாக இருக்கிறாரா? 29

कच्चिद्धरेस्सौम्य सुतस्सदृक्ष
आस्तेऽग्रणी रथिनां साधु साम्बः ।
असूत यं जाम्बवती व्रताढ्या
देवं गुहं योऽम्बिकया धृतोऽग्रे ॥ 30

क्षेमं स कच्चिद्युयुधान आस्ते
यः फाल्गुनाल्लब्धधनूरहस्यः ।
लेभेऽञ्जसाऽधोक्षजसेवयैव
गतिं तदीयां यतिभिर्दुरापाम् ॥ 31

कच्चिद्बुधस्स्वस्त्यनमीव आस्ते
श्वफल्कपुत्रो भगवत्प्रपन्नः ।
यः कृष्णपादाङ्कितमार्गपांसु-
ष्वचेष्टत प्रेमविभिन्नधैर्यः ॥ 32

सदृक्षस्सदृशः साधु यथा स्यात्तथा आस्ते गुहं कार्तिकेयम् अग्रे पूर्वजन्मनि योऽम्बिकया धृतः तम् ॥३०॥ क्षेममिति । युयुधानः सात्यकिः क्षेमं कच्चिदास्ते फाल्गुनादर्जुनात् लब्धं धनुषो रहस्यं येन तदीयां अधोक्षजसम्बन्धिनीम् ॥३१॥ कच्चिदिति । श्वफल्कपुत्रः अक्रूरः बुधो विद्वान् भगवत्प्रपन्नः शरणागतः अनमीवः निष्पापः भक्त्या अचेष्टत व्यलुठत् प्रेम्णा विभिन्नं विदीर्णं धैर्यं यस्य स्वस्ति क्षेमेणास्ते ॥३२॥ कच्चिदिति । देवकनाम्नो भोजस्य पुत्र्याः देवक्याः विष्णुः प्रजापत्यं यस्याः तस्याः देवमातुरदितेरिव कच्चिच्छिवं यज्ञवितानमर्थम्

ஓ பிரசன்னராகிய உத்தவரே! உமாதேவி முன்ஜன்மத்தில் எந்தக்குமாரனைக் கர்ப்பத்தில் தரித்தனளோ அந்த தேவனாகிய சுப்பிரமண்ணியரை விரதத்தால் விளங்கும் ஜாம்பவதி புத்திரனாக அடைந்தாள். அந்தக் கிருஷ்ணனுக்குப் புத்திரனும் கிருஷ்ணனுக்குச் சமானனும் ரதிகர்களுக்குள் சிரேஷ்டனுமாகிய ஸாம்பன் நன்றாக இருக்கிறானா? 30

அர்ச்சுனனிடம் தனுர்வேதத்தின் இரகசியங்களை அறிந்த எவர் அதோக்ஷஜனுடைய சேவையாலேயே மற்றயாதவர்களால் அடையமுடியாத கதியை விரைவாக அடைந்தாரோ அந்த ஸாத்யகி க்ஷேமமாக இருக்கிறாரா? 31

வித்துவானும் பகவானைச் சரணமென்றடைந்தவரும் பாபமில்லாதவரும் ச்வபல்க்குவுக்குப் புத்திரரும் கிருஷ்ணனுடைய பாத அடையாளமுள்ள மார்க்கத்தில் இருக்கும் தூளிகளில், அன்பின் மிகுதியால் தைரியங்கொண்டு புரண்டவருமாகிய அக்ரூரர் சௌக்கியமாக இருக்கிறாரா? 32

𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌕𑌭𑍋𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌾 𑌇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃 ।
𑌯𑌾 𑌵𑍈 𑌸𑍍𑌵𑌗𑌰𑍍𑌭𑍇𑌣 𑌦𑌧𑌾𑌰 𑌦𑍇𑌵𑌂
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌮𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 ॥ 33

𑌅𑌪𑌿𑌸𑍍𑌵𑌿𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌵𑍋
𑌯𑌸𑍍𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌦𑍁𑌘𑍋𑌽𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 ।
𑌯𑌮𑌾𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌹𑌿 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌯𑍋𑌨𑌿𑌂
𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍁𑌰𑍀𑌯𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥ 34

[illegible]

வேதமானது யாகத்தின் விஸ்தாரரூபமான அர்த்தத்தைத் தரிப்பதுபோல் தன் கர்ப்பத்தில் பகவானைத் தரித்து அவரைப் புத்திரனாக அடைந்த தேவ மாதாவாகிய அதிதிதேவி போன்றவளும் தேவகன் என்னும் போஜனுக்குக் குமாரியுமாகிய தேவகி க்ஷேமமாக இருக்கிறாளா? 33

தேவர்கள் எவரை சாஸ்திரத்திற்குக் காரணரென்றும் மனதுக்குப் பிரேரகர் என்றும் (1) அந்தக்கரணம் யாவற்றுக்கும் நான்காவது தத்துவமாகியவர் என்றும் அறிகிறார்களோ அந்த மகிமைபொருந்தியவரும் உபாசனை செய்பவர்களின் மனோரதங்களைப் பூர்த்தி செய்பவருமாகிய உங்களைச் சார்ந்த அநிருத்தர் சுகமாக இருக்கிறாரா? 34

---

(1) அந்தக்கரணம் என்பது நான்கு பிரிவினையுடையது. சித்தம் அகங்காரம் புத்தி மனம் என்பனவாம். இவைகளுக்குக் கிரமமாக வாசுதேவர் ஸங்கர்ஷணர் பிரத்யும்னர் அநிருத்தர் என்ற நால்வரும் அதிஷ்டானமானவர்கள். அதனால்தான் அநிருத்தனை நான்காவது தத்துவமெனக் கூறியதென்றுகொள்க.

அபி ஸ்விதந்யே ச நிஜாத்மதைவ-
மநந்யவ்ருத்த்யா ஸமநுவ்ரதா யே ।
ஹ்ருதீக ஸத்யாத்மஜ சாருதேஷ்ண
கதாதய: ஸ்வஸ்தி சரந்தி ஸௌம்ய ॥ 35

அபி ஸ்வதோர்ப்யாம் விஜயாச்யுதாப்யாம்
தர்மேண தர்ம: பரிபாதி ஸேதும் ।
துர்யோதநோऽதப்யத யத்ஸபாயாம்
ஸாம்ராஜ்யலக்ஷ்ம்யா விஜயாநுவ்ருத்த்யா ॥ 36

கிம் வா க்ருதாகேஷ்வகமத்யமர்ஷீ
பீமோऽஹிவத்தீர்கதமம் வ்யமுஞ்சத் ।
யஸ்யாங்க்ரிபாதம் ரணபூர்ந ஸேஹே
மார்கம் கதாயாஶ்சரதோ விசித்ரம் ॥ 37

வ்ரதா: அநுவ்ருத்தா: ஹ்ருதீகஸ்ய ஸத்யபாமாயா ஆத்மஜஶ்சாருதேஷ்ணஶ்கதஶ்ச ஆதிர்யேஷாம் தே ॥ ௩௫ ॥ இதாநீம் கௌரவ்யாந் ப்ருச்சதி ஷட்பி: அபி ஸ்விதிதி அபி ஸ்வதோர்ப்யாம் ஸ்வபாஹுவதநுகூலாப்யாம் விஜயாச்யுதாப்யாம் அர்ஜுந க்ருஷ்ணாப்யாம் தர்மேண தர்மராஜ: யுதிஷ்டிர: ஸேதும் தர்மமர்யாதாம் பரிபாதி யஸ்ய ஸபாயாம் விஜயாநுவ்ருத்த்யா ஜயபரம்பரயா அர்ஜுநஸ்ய ஸேவயேதி வா ஸ்வம் ஸம்ருத்தம் யதைஶ்வர்யம் த்ருஷ்ட்வா ॥ ௩௬ ॥ கிமிதி । க்ருதாகேஷு க்ருதாபராதேஷு கௌரவேஷு ஸ்வகதமுக்ரமகம் தீர்கதமம் பஹு காலாநுவர்த்திநமமர்ஷம் அஹிவத் அத்யமர்ஷீ பீம: கிம் வ்யமுஞ்சத் யஸ்ய பாதம் கதாயா: விசித்ரம் விவிதம் மார்கம் சரத: விசித்ரமிதி க்ரியாவிஶேஷணம் வா ॥ ௩௭ ॥ கச்சிதிதி ॥

தேகம் முதலியவைகளுக்கு வேறுபட்ட ஆத்மாவுக்குத் தெய்வமாகிய வாசுதேவரை எவர்கள் மற்றவிடங்களில் கருத்தின்றியில் அநுசரித்தவர்களோ அவர்கள் க்ஷேமமாக இருக்கிறார்களா? ஓ, பிரசன்னராகிய உத்தவரே! ஹிருதிகர், ஸத்யபாமையின் குமாரன், சாருதேஷ்ணன், கதன் இவர்கள் க்ஷேமமாக இருக்கிறார்களா? 35

எவருடையசபையில் சாம்ராஜ்யலக்ஷ்மியாலும் ஜயபரம்பரையாலும் (அல்லது அர்ச்சுனனுடைய சேவையாலும்) துரியோதனன் தாபங்கொண்டானோ அந்த தருமபுத்திரர் தமக்குக் கைகள்போன்ற அர்ச்சுனனுடனும் பீமனுடனும் தருமமார்க்கமாகத் தருமத்தின் மரியாதையை இரக்ஷிக்கிறாரா? 36

கதையின் விசித்ரமான மார்க்கத்தைக் காட்டவல்ல எவனுடைய பாதங்களின் மிதியை யுத்த பூமியானது சகிக்கவில்லையோ அந்தச் சர்ப்பம்போல் மிகக் கோபங்கொண்ட பீமசேனன் குற்றம் செய்தவர்களிடம் வெகுகாலமாக நினைத்திருந்த வியசனத்தை விட்டானா? (உபயோகப்படுத்தினானா) 37

𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌯𑌶𑍋𑌧𑌾 𑌰𑌥𑌯𑍂𑌥𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌗𑌾𑌣𑍍𑌡𑍀𑌵𑌧𑌨𑍍𑌵𑍋𑌪𑌰𑌤𑌾𑌰𑌿𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 ।
𑌅𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌚𑍍𑌛𑌰𑌕𑍂𑌟𑌗𑍂𑌢𑍋
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌕𑌿𑌰𑌾𑌤𑍋 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍋𑌷 ॥ 38

𑌯𑌮𑌾𑌵𑍁𑌤𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌨𑌯𑍌 𑌪𑍃𑌥𑌾𑌯𑌾𑌃
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍌 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌵 ।
𑌰𑍇𑌮𑌾𑌤 𑌉𑌦𑍍𑌦𑌾𑌯 𑌮𑍃𑌧𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌿𑌕𑍍𑌥𑌂
𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾𑌵𑌿𑌵 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌿𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 ॥ 39

𑌅𑌹𑍋 𑌪𑍃𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌧𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇𑌽𑌰𑍍𑌭𑌕𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇
𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌵𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍇𑌨 ।

𑌰𑌥𑌯𑍂𑌥𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌶𑍋𑌧𑌾𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌃 𑌉𑌪𑌰𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌰𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌰𑌕𑍂𑌟𑍇𑌨 𑌬𑌾𑌣𑌸𑌮𑍂𑌹𑍇𑌨 𑌗𑍂𑌢𑌃 [illegible] 𑌉𑌤𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌨𑌯𑍌 𑌨𑌕𑍁𑌲𑌸𑌹𑌦𑍇𑌵𑍌 𑌰𑍇𑌮𑌾𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌤𑌃 । [illegible] 𑌪𑍃𑌥𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑍌 𑌪𑍃𑌥𑌾𑌯𑌾𑌃 [illegible] 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾𑌵𑌿𑌵 𑌰𑍇𑌮𑌾𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌿𑌕𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌉𑌦𑍍𑌦𑌾𑌯 [illegible] 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌿𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 [illegible] 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾𑌵𑌿𑌵𑍇𑌤𑌿 [illegible] ॥ ௩௯ ॥ 𑌪𑍃𑌥𑌾𑌯𑌾𑌃 [illegible] 𑌕𑌿𑌂 [illegible] 𑌯𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 [illegible] 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌧𑌾𑌰𑌣 [illegible]

எவராலும் காணமுடியாதவரும் மாயாவேடனது வடிவங்கொண்டவருமாகிய சங்கரன் எவனுடைய பாணக்கூட்டத்தால் மறைக்கப்பட்டுச் சந்தோஷித்தாரோ, அந்தச் சிறந்த கீர்த்தியையடைந்த இரதிகனும் காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொண்டவனுமாகிய அர்ச்சுனன் சத்துருக்களை நாசஞ்செய்து சுகமாயிருக்கிறனா? 38

குந்தியின் ஸ்தன்னியபானம் செய்தவர்களும் இமைகள் நேத்திரங்களைக் கவர்ந்திருப்பதுபோல் அந்தக் குந்தியின் குமாரர்கள் சூழவிருப்பவருமாகிய நகுலசகதேவர்களிருவரும், இந்திரனிடமிருந்து (1) இரண்டு கருடன் அமுதத்தைக்கொண்டு வருவதற்கொப்ப யுத்தத்தில் தங்களைச்சேர்ந்த இராஜ்யத்தைக் கிரகித்துக்கொண்டு சுகமாயிருக்கிறார்களா? 39

ஒப்பற்றவீரரும் அதிரதரும் தனுசைச் சகாயமாக அடைந்தவருமாகிய எவர் நான்குதிசைகளையும் ஜயித்தாரோ அந்த இராஜரிஷிசிரேஷ்டராகிய

(1) (இரண்டு கருடன் என்பது அபூதோபமையாகும். இருகருடன் அமுதம் கொண்டுவந்தால் எவ்விதமோ அவ்விதம் என்று நகுலசகதேவ ரிருவரைப்பற்றிக் கூறிய உபமானம்)

யஸ்யைகவீரோऽதிரதோ விஜிக்யே
  தநுர்த்விதீய: ககுபஶ்சதஸ்ர: ॥ 40

ஸௌம்யாநுஶோசே தமத:பதந்தம்
  ப்ராத்ரே பரேதாய விதுத்ருஹே ய: ।
நிர்யாபிதோ யேந ஸுஹ்ருத்ஸ்வபுர்யா
  அஹம் ஸ்வபுத்ராந் ஸமநுவ்ரதேந ॥ 41

ஸோऽஹம் ஹரேர்மர்த்யவிடம்பநேந
  த்ருஶோ ந்ருணாம் சாலயதோ விதாது: ।
நாந்யோபலக்ஷ்ய: பதவீம் ப்ரஸாதாச்
  சராமி பஶ்யந் கதவிஸ்மயோऽத்ர ॥ 42

இத்யாஹ — அஹோ இதி । ப்ருதயேதி ஜீவதி நவேத்யாஶய: । யதர்த்தம் ஸுதா யே ஜீவதி ந ஸ்வார்த்தம் தத்ர த்யாஶயம் ஏவேத்யாஹ — யேநேதி தயா ஸ்யந்தநே விநா தஸ்யைவாஹ — யஸ்யேதி யத: தநுரேவ த்விதீய: ஸஹாயோ யஸ்ய ॥ ௪௦ ॥ ஸௌம்யேதி । ப்ருதா அஸுகாயே ஜீவதீதி யாத்ருஶேவ ஹே ஸௌம்ய த்ருத ராஷ்ட்ர ஜீவதீத்யநுஶோசாமி தம் அத:பதந்தம் தத்ர ஹேது: பரேதாய ப்ராதாய ப்ராத்ரே பாண்டவே தத்புத்ரத்ரோஹேண யோ வித்ருத்ருஹே தத்ர ஹா க்ருதவாந் கிஞ்ச ஜீவிதாபி ப்ராதா அஹம் அபக்ருதவாநித்யாஹ — யேந ஸம்ஹ்ருஷ்ட ப்ராதா அஹம் ச ஸ்வபுராத் ஸகாஶாத் நிர்யாபித: நிஷ்காஸித: வஶாநுவர்த்திந: ॥ ௪௧ ॥ ஜாநதாபி ததீயம் துஶ்சேஷ்டிதம் யத்ஸ்வம் ச ஸாயுஜ்ய ஸ்வபித்ருபாவம் ப்ராக்கோபாஸிதத்வாத் ஸஹேதி । ஸோऽஹம் ஸ்ரீஹரே: ப்ரஸாதாத்தஸ்ய பதவீம் மஹாத்ம்யம் பஶ்யந் கதவிஸ்மய: அத்ர ஸம்ஸாரே நாந்யோபலக்ஷ்ய: ஸந்நந்யைஸ்து ஸர்வம் விசராமி கதம்பூதஸ்ய மர்த்யாநாம் விடம்பநேந மோஹயதாகத்தேந மநுஷ்யாநுகரணேந ந்ருணாம் த்ருஶ: சித்தவ்ருத்தீ: சாலயத: ப்ராமயத: ॥ ௪௨ ॥ நநு ஸ்ரீஹரே: கிமேவம் லீலயாயேந ஸ்வஜநாநாம்

பாண்டுமகாராஜனில்லாமல் குந்தியும் மக்களுக்காக ஜீவனைத்தரித்திருப்பது ஆச்சரியம்! 40

பிரசன்னராகிய ஓ உத்தவரே! மரணமடைந்தவரெனினும் பிராதாவாகிய பாண்டுவுக்கு (அப்பாண்டுவின் பிள்ளைகளுக்குத் தீங்குசெய்ததால்) துரோகம் செய்தவரும் தமது குமாரர்களை யனுசரித்து சுகிருத்தாகிய என்னை அப்பட்டணத்தினின்று துரத்தியவரும் நரகத்திற்காளாக விருப்பவருமாகிய அந்தத்திருதராஷ்டிரரைப்பற்றி வருத்தப்படுகிறேன். 41

மானிடர்களைப்போல் நடிப்பதால் மானிடர்களின் மனோவியாபாரங்களைப் பிரமிக்கச்செய்தவரும் எல்லாவற்றையும் பாதுகாக்கிறவருமாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய அனுக்கிரகத்தால் அவரது மகிமையைப் பார்த்துக்கொண்டு ஆச்சரியமடையாமல் இப்புவியில் மற்றவர்கள் என்னைக்காணமுடியாதபடி மறைந்து சஞ்சரிக்கிறேன். 42

नूनं नृपाणां त्रिमदोत्पथानां
महीं मुहुश्चालयतां चमूभिः ।
वधात्प्रपन्नार्तिजिहीर्षयेशो
ऽप्युपैक्षताघं भगवान् कुरूणाम् ॥ 43

अजस्य जन्मोत्पथनाशनाय
कर्माण्यकर्तुर्ग्रहणाय पुंसाम् ।
नन्वन्यथा कोऽर्हति देहयोगं
परो गुणानामुत कर्मतन्त्रम् ॥ 44

[illegible]

பகவான் தம்மிடம் சரணம் புகுந்தவர்களின் துக்கத்தைப் பரிகரிக்க வெண்ணி, மூன்று (வித்தை, பொருள், வம்சம்) மதத்தால் மரியாதை தவறியவர்களும் சைன்னியங்களைக்கொண்டு பூமியை அடிக்கடி அசையும்படி செய்பவர்களுமாகிய அரசர்களை வதஞ்செய்ய நிச்சயித்துக் குருவம்சத்தவர்களாகிய துரியோதனன் முதலானவர்கள் செய்த குற்றத்தைத் தாம் சமர்த்தராயினும் உபேக்ஷித்தார். நிச்சயம். 43

ஜன்மமில்லாதவராயினும் மரியாதை மீறியவர்களை நாசம் செய்வதற்கு ஜன்மத்தையும் தான் அகர்த்தா (செய்கையில்லாதவர்) ஆயினும் மானிடர்களைக் கருமங்களில் பிரவிருத்திக்கச் செய்யக் கருமங்களையும் பகவான் அடைகிறார். இல்லாவிடில் மற்ற எவன் குணங்களுக்குப் பரனாகவிருந்து இம்மாதிரி சரீரசம்பந்தத்தையும் கருமங்களின் விஸ்தாரத்தையும் அடைய யோக்கியனாவான்? 44

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌖𑌿𑌲𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌨𑌾
𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍇 ।
𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍁𑌷𑍍𑌵𑌜𑌸𑍍𑌯
𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌖𑍇 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍇𑌃 ॥ 45

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌹 𑌔𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌿𑌤𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ 1

𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌨𑍋𑌦𑌨𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌯𑍇 𑌅𑌖𑌿𑌲𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑍇𑌽𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑍇𑌽𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌯 𑌯𑌦𑍁𑌷𑍁 𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌤𑌾𑌰𑌣𑍀 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 45 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌿𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌾𑌦𑌨𑍁𑌶𑍋𑌚𑌨𑍍𑌨𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌿𑌰𑌹𑍋𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌚𑌨𑌾𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌃 । 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ 1 ॥

ஓ நண்ப! ஜன்மமில்லாதவராயினும் சரணாகதி செய்த லோகபாலர்களெல்லோருடையவும் தம் கட்டளையிலிருக்கும் மற்றவர்களுடையவும் பிரயோஜனத்திற்காக யதுவம்சத்தில் உண்டானவரும் பரிசுத்தமான கீர்த்தி வாய்ந்தவருமாகிய அந்தக் கிருஷ்ணபகவானுடைய வரலாறைச் சொல்லவேண்டும். 45

1-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

2-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ சுகமுனிவர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் பிரியராகிய கிருஷ்ணனை ஆசரித்த வரலாறைப்பற்றி விதுரர் கூறக்கேட்டு மகிழ்ந்தவரும் ஈச்வரனாகிய கிருஷ்ணனைச் சிந்தனை செய்துகொண்டவரும் பாகவதருமாகிய உத்தவர் (கிருஷ்ணனுடைய விரகத்தாலுண்டான) சோகத்தை நினைத்துக் கொண்டமையால் பதிலுரைப்பதற்கும் சக்தியில்லாமலிருந்தார். 1

𑌯𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌹𑌾𑌯𑌨𑍋 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑍈𑌚𑍍𑌛𑌦𑍍𑌰𑌚𑌯𑌨𑍍 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 ॥ 2

𑌸 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌜𑌰𑌸𑌂 𑌗𑌤𑌃 ।
𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 ॥ 3

𑌸 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌮𑌭𑍂𑌤𑍍𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌂𑌘𑍍𑌰𑌿𑌸𑍁𑌧𑌯𑌾 𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍 ।
𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃 ॥ 4

𑌪𑍁𑌲𑌕𑍋𑌦𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍𑌮𑍀𑌲𑌦𑍍𑌦𑍃𑌶𑌾 𑌶𑍁𑌚𑌃 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌪𑍍𑌰𑌸𑌰𑌸𑌂𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌃 ॥ 5

𑌸 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌕𑍌𑌤𑍂𑌹𑌲𑌿𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌕𑍌𑌶𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌆𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 𑌯𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌰𑍍𑌷𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌬𑌾𑌲𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌕𑌂𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌵𑌰𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍍𑌭𑍋𑌜𑌨𑌾𑌯 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌭𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌨𑍈𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍 ॥௨॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌜𑌰𑌸𑌂 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌗𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥௩॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌂𑌘𑍍𑌰𑌿𑌸𑍁𑌧𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑍇𑌣𑌵𑌿𑌵𑌶𑌭𑌾𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑌶𑍍𑌚 ॥௪॥ 𑌪𑍁𑌲𑌕𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍁𑌲𑌕𑍈𑌰𑍁𑌦𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌉𑌜𑍍𑌜𑍃𑌂𑌭𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑌂𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌸𑌃 𑌮𑍀𑌲𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍃𑌶𑌾 𑌶𑍁𑌚𑍋𑌽𑌶𑍍𑌰𑍂𑌣𑌿 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌯𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌰𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑌃 ॥௫॥ 𑌶𑌨𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌨𑍃𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍁𑌸𑌂𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍

தமது ஐந்தாவது வயதில் ஒரு நாள் காலையில் குழந்தை விளையாட்டாகக் கிருஷ்ணனுடைய பூஜையைச் செய்துகொண்டிருந்த சமயம் தமது தாயார் போஜனஞ்செய்ய அழைக்க, அதைக் கேளாது மறுத்த உத்தவர் மூப்படைந்த இப்போது அந்தக் கிருஷ்ணனுடைய சேவைகண்டு காலம் சென்றமையால் அவரது வரலாற்றை விதுரர் கூறக்கேட்டதும் அவருடைய பாதங்களை நினைத்துக் கொண்டார். ஆகையால் எவ்விதம் பதில் கூறுவார்? 2—3

கிருஷ்ணனுடைய சரணங்களில் பெருகும் அமுதத்தால் நல்ல சுகமடைந்தவரும் திவிரமான பக்தி யோகத்தால் அவ்வமுதத்தில் முழுகியவருமாகிய அந்த உத்தவர் ஒரு முகூர்த்த (இரண்டு நாழிகை) காலம் வரையில் பேசாமவிருந்தார். 4

சரீரத்தில் ரோமாஞ்ச மடைந்தவரும் மூடின கண்களால் கண்ணீர் பெருக்குகிறவரும் பகவானிடங்கொண்ட அன்பாகிய வெள்ளத்தில் ஆழ்ந்தவருமாகிய அந்த உத்தவரை விதுரர் கிருதார்த்தரென அறிந்தார். 5

शनकैर्भगवल्लोकान्नृलोकं पुनरागतः ।
विमृज्य नेत्रे विदुरं प्रत्याहोद्धव उत्स्मयन् ॥ 6

॥ उद्धवः ॥

कृष्णद्युमणिनिम्लोचे गीर्णेष्वजगरेण ह ।
किं नु नः कुशलं ब्रूयां गतश्रीषु गृहेष्वहम् ॥ 7
दुर्भगो बत लोकोऽयं यदवो नितरामपि ।
ये संवसन्तो न विदुर्हरिं मीना इवोडुपम् ॥ 8

यदुकुलसंहाराभिप्रायवत्या दृष्ट्या स्मरणेन विस्मयं प्राप्तवान् ॥ ६ ॥ श्रीकृष्णविरहेण संतप्तोऽन्तः प्रत्याह — कृष्णेति कृष्ण एव द्युमणिः सूर्यः तस्य निम्लोचे अस्तमये अजगरेण कालाख्य-सर्पेण गीर्णेषु गतश्रीषु गृहेषु स्वबन्धूनां बान्धवानां किं नु कुशलं ब्रूयाम् ॥ ७ ॥ अनुशोचन्नाह — दुर्भग इति बत दुर्भाग्यः अयं लोको जनः दुर्भगः भाग्यहीनः यदवस्तु नितरां दुर्भगाः येन संवसन्तोऽपि हरिं न विदुः यथा क्षीरसमुद्रे जातमप्युडुपं तत्रत्या मीनाः केवलं कमनीयः कश्चिज्जलचरविशेषः इत्यवगच्छन्ति तं विदुः न तु जलमेव प्रतिबिम्बितं चन्द्रमसमिति ॥ ८ ॥ भाग्यहीनत्वादेव न विदुः न तु ज्ञानसामग्र्यभावादित्याह — इङ्गितज्ञा इति इङ्गितं चित्तस्थाभिप्रायम्

பகவானுகிறஒருஉலகத்தினின்றுமெதுவாக மானிடலோகத்திற்கு மறுபடியும் வந்தவராகிய உத்தவர் கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டு மந்தகாசம் செய்து விதுரரிடம் பதிலுரைக்கிறார். 6

உத்தவர் கூறுகிறார்.

கிருஷ்ணனுகிய சூரியன் அஸ்தமனமான பின்பு (காலனுகிய) பெரும் சர்ப்பத்தால் விழுங்கப்பட்டவர்களும் ஸ்ரீயை இழந்தவர்களுமாகிய நம்முடைய பந்துக்கள் விஷயத்தில் நான் என்ன க்ஷேம வரலாற்றைச் சொல்லுவேன். 7

இந்த ஜனங்கள் பாக்கியமில்லாதவர்கள். யதுவம்சத்தார்கள் மிகவும் பாக்கியமில்லாதவர்கள். கஷ்டம்! அந்த யாதவர்கள் கிருஷ்ணனுடன்வாசம் செய்துகொண்டிருந்தும் பகவான் என்று (1) மீன்கள் சந்திரனை யறியாததுபோல் தெரிந்துகொள்ள வில்லையல்லவா? 8

1 பார்கடலில் உண்டான மீன்கள் அங்குண்டான சந்திரனை அமுதமயமானவன் என்று அறியாமல் அவனையும் ஜலத்தில் சஞ்சரிக்கும் ஓர் ஜந்து என்றே நினைத்தபடி பகவானையும் ஒருயாதவனென்றே நினைத்தார்களென்பது கருத்து.

𑌇𑌙𑍍𑌗𑌿𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌪𑍍𑌰𑍌𑌢𑌾 𑌏𑌕𑌾𑌰𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌮𑍃𑌷𑌭𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌵𑌾𑌸𑌮𑌮𑌂𑌸𑌤 ॥ 9

𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌸𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌧𑍀𑌰𑍍𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌹𑌰𑍌 ॥ 10

𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑍍𑌯𑌾𑌤𑌪𑍍𑌤𑌤𑌪𑌸𑌾𑌮𑌵𑌿𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌦𑍃𑌶𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌆𑌦𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌧𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌲𑍋𑌚𑌨𑌮𑍍 ॥ 11

[illegible]

அந்த யாதவர்கள் யாவரும் பிறர் மனதிலிருப்பதையும் அறிந்தவர்களாயினும் மிகவும் சாமர்த்திய முள்ளவர்களாயினும் ஒரேஸ்தானத்தில் இரமிப்பவர்களாயினும் பூதங்களுக்கு வாசஸ்தானமாகிய அந்தப் பகவானை யாதவர்களுக்குள் சிறந்தவன் என்றே எண்ணினார்கள். 9

பரமாத்மாவாகிய ஹரியிடம் மனதைச் செலுத்தியவருக்கு (என்னைப் போன்றவருக்கு) பகவானுடைய மாயைக்குள்ளானவர்கள் (யாதவர் முதலியவர்கள்)விரோதத்தைஆசரித்த மற்றுமுள்ளவர்கள் (சிசுபாலன் முதலியவர்கள்) இவர்களுடைய சொற்களால் புத்தியானது பிரமம் கொள்ளுவதில்லை. 10

தவம் செய்யாதவர்களும் திருப்தியடையாத கண்களுடையவர்களுமாகிய மானிடர்களுக்கு எவர் தம்முடைய பிம்பத்தைக் காண்பித்து அவர்களுடைய கண்களைக் கிரகித்துக்கொண்டு மறைந்தனரோ அவரே பகவான், 11

யன்மர்த்யலீலௌபயிகம் ஸ்வயோக-
மாயாபலம் தர்ஶயதா க்ருஹீதம் |
விஸ்மாபனம் ஸ்வஸ்ய ச ஸௌபகர்த்தே:
பரம் பதம் பூஷணபூஷணாங்கம் || 12

யத்தர்மஸூனோர்பத ராஜஸூயே
நிரீக்ஷ்ய த்ருக்ஸ்வஸ்த்யயனம் த்ரிலோக: |
கார்த்ஸ்ன்யேன சாத்யேஹ கதம் விதாது-
ரர்வாக்ஸ்ருதௌ கௌஶலமித்யமன்யத || 13

பூஷணான்யங்கானி யஸ்மின் ॥ ௧௨ ॥ யதிதி । த்ருஶாம் ஸ்வஸ்த்யயனம் பரமானந்தகரம் த்ரிபுவனவாஸீ லோக: ப்ராணிநேத்ரம் அத்யேதானீம் இஹ பிம்பே அர்வாக்ஸ்ருதௌ அர்வாசீனஸம்ஸாரநிர்மாணே மனுஷ்யநிர்மாணே வா யத்கௌஶலம் நைபுண்யம் தத்கார்த்ஸ்ன்யேன கதம் உபக்ஷீணம் நாத: பரமஸ்ய கௌஶலமஸ்தீத்யேவம் மேனே தத்ர ஹேதுர்விதயா த்ரைலோக்யஸ்யாபி லோகத்ருஷ்டேர்விஶேஷாத் ॥ ௧௩ ॥ யஸ்யேதி । அனுராகேண ப்லுதோ வ்யாப்தோ ஹாஸ: ஹஸனம் ராஸ: விநோத: லீலாவலோக: ஸ்மிதை: ஸ்வக்ருதமானாத்யனுஜ்ஞாம் ப்ரதிலப்தோ மானோ யாபி: த்ருக்பிஸ்ஸஹானுப்ரவ்ருத்தா: கமனம் சேவானுகதா: தியோ யாஸாம் தா: விஸ்ம்ருதக்ருத்யஶேஷா யாஸாம் தா: கஸேவித க்ருத்யா ஏவாவதஸ்து: ॥ ௧௪ ॥ ஸ்வா ஹ்ருதபிம்பப்ரதர்ஶனே காரணமாஹ ஸ்வஶாந்தரூபேஷ்விதி ஸ்வீயானி ரூபாணி ஶாந்தானி காமானி சேதி த்ரிவிதானி தத்ர ஶாந்தரூபேஷு ஜகதோ: காந்தரூபேஷு வீர்யஶோகேஷு அனுகம்பித: க்ருதானுகம்ப: ஸன் தத்ர யஸ்ய கர்மவிஶேஷத: ஸ்வீயஹ்ருதருபேண நித்யஸித்தஸ்வா

அந்தக் கிருஷ்ணபகவான் தம்முடைய யோகமாயையின் வலிமையைக் காட்ட வேண்டுமென்று கருதி உருவத்தையெடுத்துக்கொண்டார். அந்த உருவம் மானிட லீலைகளுக்கு யோக்கியமான ஸ்தானமானது. (உருவத்தைக் கொண்ட அவருக்கும்) ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது. ஸௌக்கிய சம்பத்துக்குச் சிறந்தஸ்தானமானது. ஆபரணங்களுக்கு ஆபரணம் போன்ற சரீரமுடையது. 12

தருமபுத்திருடைய இராஜசூயயாகத்தில் மூவுலகத்தவரும் கண்களுக்கு ஆனந்தத்தைக்கொடுக்கும் அந்த பிம்பத்தைப் பார்த்து, "இப்பொழுது இந்த பிம்பத்தைநோக்க, மானிட ஸிருஷ்டியில் (1) பிர்மதேவருக்குள்ள சாமர்த்தியம் எல்லாம் குறைந்துபோயிற்று" என்று எண்ணினர்கள். ஆச்சரியம்! 13

---

(1) பிர்மாவுக்கு இந்த பிம்பத்தைவிட மேலான அழகுள்ள மானிட பிம்பத்தைச் சிருஷ்டி செய்யத் திறமையில்லை என்றதாம்.

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌹𑌾𑌸𑌰𑌾𑌸
    𑌲𑍀𑌲𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑌬𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 ।
𑌵𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌦𑍃𑌗𑍍𑌭𑌿𑌰𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤
    𑌧𑌿𑌯𑍋(அ)𑌵𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌃 𑌕𑌿𑌲 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 ॥ 14

𑌸𑍍𑌵𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌰𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍈-
    𑌰𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 ।
𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑍇𑌶𑍋 𑌮𑌹𑌦𑌂𑌶𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋
    𑌹𑍍𑌯𑌜𑍋(அ)𑌪𑌿 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 ॥ 15

𑌮𑌾𑌂 𑌖𑍇𑌦𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮
    𑌵𑌿𑌡𑌮𑍍𑌬𑌨𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌗𑍇𑌹𑍇 ।
𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇 𑌚 𑌵𑌾𑌸𑍋(அ)𑌰𑌿𑌭𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂
    𑌪𑍁𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍀𑌦𑍍𑌯𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌃 ॥ 16

𑌦𑍁𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑍋 𑌮𑌮𑍈𑌤-
    𑌦𑍍𑌯𑌦𑌾𑌹 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑌭𑌿𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌃 ।

[illegible] ॥௧௫॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥௧௬॥

பகவானுடைய அன்போடு கூடிய ஹாஸியத்தாலும் விநோதத்தாலும் விளையாட்டுடன் கூடிய பார்வையாலும் கௌரவ மடைந்தவர்களும் கண்களோடு செல்லும் அறிவுடையவர்களுமாகிய கோபஸ்திரீகள் தாங்கள் செய்யும் காரியங்களை முடிக்காமலே இருந்தார்கள். 14

காரிய காரணங்களுக்கு சிக்ஷகரும் மகத்தத்துவத்தின் அம்சமுடையவருமாகிய பகவான் ஜன்மமில்லாதவராயினும் தம்முடைய சாந்தரூபர்கள் (ஸாதுக்கள்) தம்முடைய குரூரரூபர்களால் (துஷ்டர்களால்) மிகுதியான துன்பமடையும்போது தயை கூர்ந்த மனதுடன் அக்னிபோல் ஆவிர்ப்பாவ மடைந்தார். 15

ஜன்ம மில்லாத பகவான் வசுதேவருடைய கிருகத்தில் ஜன்மமடைந்ததாக நடித்ததும் இடைச்சேரியில் வாசம் செய்ததும் அளவற்ற வீரமுடைய இந்த ஈசன் (கம்சனிடம்) பயமடைந்தது போல் மதுரையினின்று ஓடினார் என்பதும் எனக்கு வருத்தமுண்டாக்குகின்றன. 16

இந்த முகுந்தன்தாய்தந்தையர்களின் பாதங்களில்பணிந்து "ஓ தந்தையே! என்தாயே! கம்ஸனுக்கு மிகவும் பயந்து தங்களுக்குப் பணிவிடை செய்யாதவர்

𑌤𑌾𑌤𑌾𑌂𑌬 𑌕𑌂𑌸𑌾𑌦𑍁𑌰𑍁𑌶𑌂𑌕𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌂 𑌨𑍋𑌽𑌕𑍃𑌤𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 17

𑌕𑍋 𑌵𑌾 𑌅𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌂𑌘𑍍𑌰𑌿𑌸𑌰𑍋𑌜𑌰𑍇𑌣𑍁𑌂
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑍀𑌶𑍀𑌤 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌨𑍍 ।
𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑍂𑌵𑌿𑌟𑌪𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌮𑍇𑌃
𑌭𑌾𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌿𑌰𑌶𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰 ॥ 18

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌨𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍂𑌯𑍇
𑌚𑍈𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 ।
𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍
𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌕𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌹𑌂 𑌸𑌹𑍇𑌤 ॥ 19

𑌦𑍁𑌨𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌏𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌹𑌰𑍇𑌶𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑍋 𑌮𑌮 𑌚𑍇𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌾𑌹𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍇 𑌤𑌾𑌤 𑌹𑍇 𑌅𑌂𑌬 𑌯𑍁𑌵𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌅𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌣𑌂 𑌯𑍈𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 ॥ ௧௭ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌨𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌵𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍋 𑌵𑌾 𑌅𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌂𑌘𑍍𑌰𑌿𑌸𑌰𑍋𑌜𑌯𑍋𑌃 𑌯𑍋 𑌰𑍇𑌣𑍁𑌃 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌨𑍍 𑌸𑍇𑌵𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌈𑌶𑍀𑌤 𑌶𑌕𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑍂𑌵𑌿𑌟𑌪𑌃 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌲𑌤𑍈𑌵 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌤𑍇𑌨 ॥ ௧௮ ॥ 𑌨 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ ௧௯ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌿 । 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌹𑌵𑍇

னாகிய எங்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்யவேண்டும்" என்றுபேசியதைநினைக்கும் என்மனமானது வருத்தமுறுகிறது. 17

இந்தக் கோவிந்தனுடைய பாதகமலங்களில் உள்ள தூளியை ஆக்கிராணம் செய்த எந்தமானிடன் இவரை மறக்கச் சக்திபெறுவான்? இந்த ஈசன் கொடிபோல் துடிக்கும் புருவமாகிய காலனைக்கொண்டு பூமியின் பாரத்தைப் போக்கினானன்றோ? 18

யோகிகள் நல்ல யோகாப்பியாசத்தால் எந்த சித்தியைப் பெறுகின்றார்களோ அந்த சித்தியை, கிருஷ்ணனிடம் துவேஷங்கொண்டவனாயினும் சிசுபாலன் (தருமபுத்திரருடைய) இராஜசூயயாகத்தில் அடைந்ததை நீங்கள் பார்த்தவர்களல்லவா? அவ்வளவு மகிமை வாய்ந்த அந்தப் பகவானுடைய விரகத்தை எவன் பொறுப்பான்? 19

𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌰𑌲𑍋𑌕𑌵𑍀𑌰𑌾
𑌯 𑌆𑌹𑌵𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑍁𑌖𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑍍 ।
𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌯𑌨𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌮𑌂
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌦𑌮𑌾𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯 ॥ 20

𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌧𑍀𑌶𑌃
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌾𑌮𑌃 ।
𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌹𑌰𑌦𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌰𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑍈𑌃
𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌕𑍋𑌟𑍍𑌯𑍇𑌡𑌿𑌤𑌪𑌾𑌦𑌪𑍀𑌠𑌃 ॥ 21

𑌤𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍈𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌯𑌮𑌲𑌂 𑌭𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑍋
𑌵𑌿𑌗𑍍𑌲𑌾𑌪𑌯𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗 𑌯𑌦𑍁𑌗𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨𑌂 ।

[illegible]

அப்போதே கண்களுக்கு மனோஞ்ஞமான கிருஷ்ணனுடைய முகாரவிந்தத்தை நேத்திரங்களால் நோக்கிய ஏனைய அரசர்கள் யாவரும் யுத்தத்தில் அர்ச்சுனனுடைய பாணங்களால் பரிசுத்தமடைந்து இந்தக் கிருஷ்ணனுடைய ஸ்தானமடைந்தார்கள். 20

ஓ விதுரரே! ஒப்பானவனும் உயர்வானவனும் வேறு எவனுமில்லை என்று வர்ணிப்பதற்குரியவரும் மும்மூர்த்திகளுக்கும் ஈசனும் பரமாநந்தலக்ஷ்மியால் அடைந்த சுகம் யாவற்றையுமுடையவரும் கப்பஞ்செலுத்தும் வெகு காலத்து அரசர்களின் கிரீடத்தின் நுனியால் (1) ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப்படும் பாதபீடமுடையவருமாகிய இந்த வாசுதேவன், தான் நின்று

1 கிரீடத்தின் நுனியால் ஸ்தோத்திர மென்பது கப்பங்கொடுக்கும் அரசர்கள் பகவானுடைய பாதபீடத்தில் அவர்களுடைய கிரீடம்பட வணங்கும்போ துண்டாகும் கிரீட மணிகளின் சத்தத்தை இவ்வாறு வர்ணித்தார் என்றறிக.

𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑌿𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑍇
𑌨𑍍𑌯𑌬𑍋𑌧𑌯𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 22

𑌅𑌹𑍋 𑌬𑌕𑍀 𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌕𑌾𑌲𑌕𑍂𑌟𑌂
𑌜𑌿𑌘𑌾𑌂𑌸𑌯𑌾𑌪𑌾𑌯𑌯𑌦𑌪𑍍𑌯𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑍀 ।
𑌲𑍇𑌭𑍇 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌧𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍁𑌚𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌂
𑌕𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑌯𑌾𑌲𑍁𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌮 ॥ 23

𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌽𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌧𑍀𑌶𑍇
𑌸𑌂𑌰𑌮𑍍𑌭𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 ।

𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 — 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑌿𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌭𑍌𑌮𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌨𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑌂 𑌆𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌹𑍇 𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌰𑌯 𑌅𑌵𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌨𑍍𑌯𑌬𑍋𑌧𑌯𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌦𑌨𑍇𑌨 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍈𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 ॥ 22 ॥ 𑌅𑌪𑌕𑌾𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌲𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 — 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌹𑍋 𑌆𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌯𑌾𑌲𑍁𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌿𑌘𑌾𑌂𑌸𑌯𑌾 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌪𑌾𑌯𑌯𑌤𑍍 𑌬𑌕𑍀 𑌪𑍂𑌤𑌨𑌾 𑌅𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑍀 𑌅𑌪𑌿 𑌯𑌾 𑌧𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌉𑌚𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌲𑍇𑌭𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌵𑍇𑌷𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌦𑍍𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌮 ॥ 23 ॥ 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌲𑍀𑌕𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌅𑌹𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌤𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌇𑌵 𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌵𑍈𑌰𑍇𑌣𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌶𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌮𑌨𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌵𑍇𑌶𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌅𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌚 𑌤𑌦𑌨𑍁 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌃 𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌹𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌤𑌂 𑌅𑌵𑌕𑍂𑌟𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁

கொண்டு மகாராஜாக்க ளிருக்கக்கூடிய சிம்மாசனத்தி லிருக்கும் உக்கிரசேன ராஜனைப் பார்த்து "ஓ தேவ! கவனிக்க வேண்டும்" என்று விஞ்ஞாபனஞ் செய்துகொண்டார். இந்த உக்கிரசேனனுக்கு அந்த பகவான் செய்த கைங்கரிய மானது அந்த பகவானுடைய அடிமைகளாகிய எங்களை மிகவும் வருத்தப் படுத்துகிறது. 21–22

ஆச்சரியம்! பூதனை என்பவள் (கிருஷ்ணனை) கொல்லவேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் ஸ்தனங்களில் உள்ள காளகூட விஷத்தைப் பானம் செய்வித் தாள். அப்பூதனை கெட்டவளாயினும் அவள் கிருஷ்ணனுக்குத் தாயாகிய யசோ தைக்குரிய நற்கதியை அடைந்தாள். ஆகையால் நாம் சரணமடையத்தக்க தய வுள்ளவர் வேறு யாருளர்? 23

மும்மூர்த்திகளுக்கும் ஈசனாகிய இந்த பகவானிடம் கோபாவேசத்தின் மார்க்கமாக மனதைச் செலுத்திய அசுரர்களையும் பாகவதர்களென்றே எண்ணு

𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌗𑍇𑌽𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍
𑌅𑌂𑌸𑍇 𑌸𑍁𑌨𑌾𑌭𑌾𑌯𑍁𑌧𑌮𑌾𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥ 24

𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌭𑍋𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑍇 ।
𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑌮𑌜𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑌃 ॥ 25

𑌤𑌤𑍋 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑍍𑌰𑌜𑌮𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌕𑌂𑌸𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌬𑌿𑌭𑍍𑌯𑌤𑌾 ।
𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶 𑌸𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑍂𑌢𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌃 𑌸𑌬𑌲𑍋𑌽𑌵𑌸𑌤𑍍 ॥ 26

𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑍈𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌹𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ।
𑌯𑌮𑍁𑌨𑍋𑌪𑌵𑌨𑍇 𑌕𑍂𑌜𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑍇 ॥ 27

[illegible] '𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌯' 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௨௪ ॥ 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍇𑌣 𑌕𑌥𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿. 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌭𑍋𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌂𑌸𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌗𑌾𑌰𑍇 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑍁𑌰𑌜𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑌸𑌨𑍍 ॥ ௨௫ ॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑍍𑌰𑌜𑌮𑌿𑌤𑌃 𑌗𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍂𑌢𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌃 𑌗𑍂𑌢𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 ॥ ௨௬ ॥ 𑌪𑌰𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰𑌤𑍍 𑌚𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡 𑌕𑍂𑌜𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍈𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌃 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 ॥ ௨௭ ॥ [illegible]

கிறேன். அந்த அசுரர்கள் யுத்தத்தில் எதிரில் வரும் கசியபர் குமாரராகிய கருடனையும் அக்கருடன்மீது சக்ராயுதமுடைய பகவானையும் பார்த்தார்களல்லவா? 24

இந்த பகவான் பிர்மதேவரால் பிரார்த்திக்கப்பட்டு, இந்தபூமிக்கு மங்களத்தைச் செய்யக்கருதி, வசுதேவருக்கு தேவகியிடம் கம்சனுடைய காராகிருகத்தில் உண்டனுர். 25

பிறகு கம்சனிடம் மிகுதியான பயமடைந்த, தந்தையால் நந்த கோகுலம் சென்றுர். அந்த நந்த கோகுலத்தில் பலராமருடன் தன் தேஜஸை மறைத்துக் கொண்டு பதினேரு வருடம்வரையி லிருந்தனர். 26

பிரபுவாகிய கிருஷ்ணன் சத்தமிடும் பறவைகள் நிறைந்த மரங்களுடைய யமுனு நதிக்கு அருகாமையிலுள்ள வனத்தில் நான்குபுறங்களிலும் கன்றுகளை மேய்த்துக்கொண்டு கோபாலர்களுடன் விளையாடினர். 27

𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑍀𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌂𑌶𑍍𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍌𑌕𑌸𑌾𑌮𑍍 ।
𑌰𑍁𑌦𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 𑌹𑌸𑌨𑍍𑌮𑍁𑌗𑍍𑌧𑌬𑌾𑌲𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑌃 ॥ 28

𑌸 𑌏𑌵 𑌗𑍋𑌧𑌨𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌂 𑌸𑌿𑌤𑌗𑍋𑌵𑍃𑌷𑌮𑍍 ।
𑌚𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌨𑌨𑍁𑌗𑌾𑌨𑍍𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑍍𑌰𑌣𑌦𑍍𑌵𑍇𑌣𑍁𑌰𑌰𑍀𑌰𑌮𑌤𑍍 ॥ 29

𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌜𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 ।
𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌨𑍁𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌾𑌲𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑌕𑌾𑌨𑌿𑌵 ॥ 30

𑌵𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌷𑌪𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌭𑍁𑌜𑌗𑌾𑌧𑌿𑌪𑌮𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌯𑌯𑌦𑍍𑌗𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 31

𑌅𑌯𑌾𑌜𑌯𑌦𑍍𑌗𑍋𑌸𑌵𑍇𑌨 𑌗𑍋𑌪𑌰𑌾𑌜𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃 ।
𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍋𑌰𑍁𑌭𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌸𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ 32

[illegible]

கோகுலத்திலிருப்பவர் பார்ப்பதற்கேற்றபடி பிள்ளைகள் யனுசரிக்கும் (விளையாட்டாகிய) தொழிலைச்செய்பவரும் அழுவதுபோலும் நகைப்பதுபோலு மிருப்பவரும் மனோஜ்ஞமும் இளஞ்சிங்கம் போன்ற பார்வையுடையவரு மாகிய அந்த பகவானே தக்க வயதை அடைந்த பின்பு அழகுக்கு ஆஸ்பத மான வெண்மை நிறமுடைய பசுக்களையும் எருதுக்களையும் மேய்த்துக்கொண் டே அவைகளின் நடுவில் வேணுகானம் செய்து கூடவந்தவர்களாகிய கோபா லர்களைச் சந்தோஷப்படுத்தினர். 28-29

போஜராஜனுகிய கம்சனல் அனுப்பப்பட்டவர்களும் காமரூபமுடையவர்க ளும் மாயையை யுடையவர்களுமாகிய அவர்களை (அசுரரை) பாலன் (கிருஷ் ணன்) திருணம் முதலியவைகளாலமைந்த மிருகங்களை நாசம் செய்வது போல் நாசம்செய்தார். 30

விஷங்கலந்த ஜலத்தால் மரணமடைந்த கோபர்களையும் கோக்களையும் எழுப்பி, சர்ப்ப சிரேஷ்டத்தைக்கொன்று விஷமற்றதன்மையை யடைந்த அந்த ஜலத்தைப் பானம் செய்வித்தார். 31

பிரபுவாகிய கிருஷ்ணன் மிகுதியான பொருளுக்கு நல்ல செலவு செய்ய விரும்பி கோபராஜனுகிய நந்தனுக்குப் பிராம்மண சிரேஷ்டர்களைக்கொண்டு கோஸவம் (கோபூஜை) என்பதால் யாகம் செய்வித்தார். 32

𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇 𑌕𑍋𑌪𑌾𑌦𑍍𑌭𑌗𑍍𑌨𑌮𑌾𑌨𑍇𑌽𑌤𑌿𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑍇 ।
𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌲𑍀𑌲𑌾𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌤𑌾 ॥ 33
𑌶𑌰𑌚𑍍𑌛𑌶𑌿𑌕𑌰𑍈𑌰𑍍𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌯𑌨𑍍 𑌰𑌜𑌨𑍀𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 ।
𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍 𑌕𑌲𑌪𑌦𑌂 𑌰𑍇𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑌣𑍍𑌡𑌨𑌃 ॥ 34

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

॥ 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑌃 ॥

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌆𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋
𑌶𑍍𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌶𑌂 𑌬𑌲𑌦𑍇𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 ।

𑌚 [illegible] ॥௩௨॥ 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌕𑍋𑌪𑌾𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌏𑌵 𑌲𑍀𑌲𑌾𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌹𑍇 𑌭𑌦𑍍𑌰 ॥௩௩॥ 𑌶𑌰𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑍁𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 ॥௩௪॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇 [illegible] 𑌕𑌂𑌸𑌵𑌧𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌶𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 । 𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌰𑌿𑌪𑍁𑌯𑍂𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌯𑌕𑌂 𑌕𑌂𑌸𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌸𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌂

மங்களசுவரூபமுடைய ஓ விதுர! இந்திரன் கோபங்கொண்டு மழை பொழியும்போது வெகுமான மிழந்தவர்களும் மிகவும் தளர்ச்சி யடைந்தவர்களுமாகிய கோகுலத்தாருக்கு அனுக்கிரகம் செய்ய விரும்பிய இந்த பகவான் பர்வதமாகிய குடையால் விளையாட்டாகக் காப்பாற்றினர். 33

சரத்காலத்துச் சந்திரகிரணங்களால் பிரகாசமுள்ள இரவைவெகுமானித்து ஊகித்தற்கரிய இனிமையுள்ள பதங்களைக்கானஞ்செய்துகொண்டு அந்தபகவான் ஸ்திரீகளுடைய சமூகத்துக் கலங்காரமாக விருந்து இரமித்தார். 34

இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

3-வது அத்தியாயம்

உத்தவர் கூறுகிறுர்.

பலராமனுடன் கூடிய கிருஷ்ணன் கோகுலத்தினின்று மதுராபுரி வந்து தமது தாய் தந்தையருக்குச் சுகத்தைச் செய்ய விரும்பி உன்னதமான இராஜாச

நிபாத்ய துங்காத்ரிபுயூதநாதம்
ஹதம் வ்யகர்ஷத்வ்யஸுமோஜஸோர்வ்யாம் || 1

ஸாந்தீபநே: ஸக்ருத்ப்ரோக்தம் ப்ரஹ்மாதீத்ய ஸவிஸ்தரம் |
தஸ்மை ப்ராதாத்வரம் புத்ரம் ம்ருதம் பஞ்சஜநோதராத் || 2

ஸமாஹூதா பீஷ்மககந்யயா யே
ஶ்ரிய: ஸவர்ணேந புபூஷயைஷாம் |
காந்தர்வவ்ருத்த்யா மிஷதாம் ஸ்வபாகம்
ஜஹ்ரே பதம் மூர்த்நி தததத்ஸுபர்ண: || 3

பித்ரோஶ்சிகீர்ஷயா ||1|| ஸாந்தீபநேரிதி | ப்ரஹ்ம வேதம் ஸவிஸ்தரம் ஷடங்காதி ஸஹிதம் வரம் ஶ்ரேஷ்டம் வரமேவ வா குருதக்ஷிணார்த்தமேவ வா பஞ்சஜநோதரவிதாரணத்வாரா ப்ராதாதித்யர்த்த: || 2 || ஸமாஹூதா இதி | பீஷ்மககந்யயா ருக்மிண்யா யே ராஜாந: ஸமாஹூதா: ஸமாஹ்ருதா: ஹ்வக்ஷோஷ்டும் ஸமாஹ்ருதா இதிபாடே க்ருஷ்டா இத்யர்த்த: | கேந ஸாதநேந ஶ்ரியோ லக்ஷ்ம்யா: ஸவர்ணேந ஸமாநரூபேண யத்யபி ததா கேவலம் ஶ்ரீக்ருஷ்ண ஏவாஹூத: ந ஸர்வே ததாபி தஸ்யா: லாவண்யம் தேஷாமாஹ்வநே ஹேதுரிதி ததேவாஹூதா இத்யுக்தே தேஷாம் மிஷதாம் மூர்த்நி பதம் ததத் ததாநஸ்து ததா ஸ்வபாகம் காந்தர்வவ்ருத்த்யா பரஸ்பரஸம்மத்யைவ யா புபூஷயா பவிதுமிச்சயா ஜஹார கதம்பூதம் ஸ்வபாகம் லக்ஷ்ம்யம்ஶத்வாத்தயா ஸ்வாத்மநோவிபக்தத்வாத் ஸுபர்ண: ஸுவதந: யதா ஸுபர்ண: காந்தர்வவத்ஸ்வபாகம் ஸுதாம்ஶமித்யர்த்த: | யத்வா ஶ்ரிய: ருக்மிண்யா: ஸமாநம் வர்ண: அயம் வா வர்ணம் யஸ்ய ஸ: ஶ்ரிய: ஸவர்ணோ ருக்மீ தேந ஸமாஹூதா யே ஶிஶுபாலாதய: கிஞ்ச பீஷ்மககந்யயா ஸஹ தேஷாம் புபூஷயா

னத்தி னின்று கம்சனைத் தள்ளிச்சத்துருக்கூட்டத்திற்கு நாதனும் தமது வலு வால் அடிபட்டவனுமாகிய கம்சனை உயிரற்றவனுயினும் பூமியில் இழுத்தார்.

இந்தக் கிருஷ்ணன் ஸாந்தீபனி மகாமுனிவர் ஒருமுறை சொன்னவுடன் அவரிடம் வேதத்தை ஆறு அங்கங்களுடன் அத்தியயனம் செய்து அம்முனிவருக்கு இறந்துபோன சிறந்த புத்திரனை பஞ்சஜனன் என்ற இராக்ஷசன் வயிற்றைப் பிளந்து மீட்டுக் கொடுத்தார். 2

பிஷ்மக மகாராஜன் குமாரியாகிய ருக்மிணியின் இலக்ஷ்மிதேவிக்குச் சமமான அழகால் அழைக்கப்பட்ட அரசர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்க அவர்கள் சிரசில் பாதத்தை வைத்துக் காந்தருவவிதிப்படி தாம் சுகமடைய விரும்பி கருடன் தன்பாகமாகிய அமுதத்தை அடைந்ததுபோல் தமதம்சமாகிய அந்த ருக்மிணியை அபகரித்தார். 3

> ஸப்தோக்ஷணோ (அ)விஷஹதிக்மச்ருங்காந்
> ஸ்வயம்வரே நாக்நஜிதீமுவாஹ ।
> தத்பக்நமாநாநபி க்ருத்யதோ (அ)ஜ்ஞாந்
> ஜக்நே (அ)க்ஷத꞉ சஸ்த்ரப்ருத꞉ ஸ்வசஸ்த்ரை꞉ ॥ 4
>
> ப்ரியம் ப்ரபுர்க்ராம்ய இவ ப்ரியாயா
> விதித்ஸுரார்ச்சத் த்யுதரும் யதர்தே ।
> வஜ்ர்யாத்ரவத்தம் ஸகணோ ருஷாந்த꞉
> க்ரீடாம்ருகோ நூநமயம் வதூநாம் ॥ 5

~~~~~~

ஹரேரதிமாநுஷசரித்ராண்யுக்த்வா தத்ராபி ஸமாநஸ்யாபராதேப்யோ (அ)ப்யபராதம் ப்ராஹ ... ஷயா ஜராஸந்தாதீநாம் ததீயாபராதவைஷம்யம் ... ஸப்தோக்ஷ இதி ஸப்தோக்ஷணோ வ்ருஷாந் அவிஷஹாந் அவிஷஹ்யாந் திக்மச்ருங்காந் விஹஸ்ய நிக்ருஹ்ய ஸ்வயம்வரே உபயேமே ஹைதை꞉ வ்ருஷைர்ஹேது꞉ தத்பக்நமாநாந் பக்நமாநாம் ஸம்க்ருத்ய க்ருத்யத꞉ காமயமாநாந். அஜ்ஞாந் அவஜ்ஞாய சஸ்த்ரப்ருத꞉ ஸ்வசஸ்த்ரை꞉ அக்ஷதவாந் ஜக்நே ॥ ப்ரியமிதி। யதாக்ராம்ய꞉ காமுகஸ்ததா ப்ரபு꞉ ப்ரியாயா꞉ ப்ரியம் விதித்ஸு꞉ பாரிஜாதம் த்யுதரும் யதர்தே யந்நிமித்தம் ஆர்ச்சத் தம் ஸ்ரீக்ருஷ்ணம் வஜ்ரீ தேவேந்த்ர꞉ க்ரோதவசாத் ஸ்த்ரீணாம் க்ரீடாம்ருக꞉ ஸ்த்ரீவசீக்ருத꞉ யோத்தும் ஆத்ரவத் ... ஸ்ரீக்ருஷ்ணேந ஸஹ யுத்தாய ப்ரத்யுத்தஸ்த்யாவ்யாஹத — க்ரீடாம்ருக இதி சயம்வஜ்ரீ ॥ ரு ॥ ஸாந்தீதி। ஸாநுஜேந வக்ரேண உத்தயிதம் ஹதம் பூர்வமேவ ஸ்வர்காதாகாசஸ்ய ஜலதம் ஸஹஸ்ரபூர்வா ஸ்த்ரீ தஸ்யாம் த்ராயதித்வா ... க்ருதி꞉ ப்ருதிவ்யா

சுயம்வரத்தில் மூக்குக்குத்தாத காளைகளை நாசஞ்செய்து நக்னஜித்தினுடைய பெண்ணை விவாகம் செய்துகொண்டார். அதனல் கருவபங்கமடைந்தவர்களும் அந்த நாக்ன ஜித்தியை விரும்புகிறவர்களும் அறியாதவர்களும் ஆயுதமுடையவர்களுமாகிய அவ்வரசர்களை அவர்களுடைய பாணங்களால் தாம் அடிபடாமலே அவர்களை நாசஞ் செய்தார். 4

பிரபுவாகிய கிருஷ்ணன் பிராகிருதன்போல் அன்புள்ள மனைவிக்குப் பிரியத்தைச் செய்யக் கருதிப் பாரிஜாத விருக்ஷத்தைக் கிரகித்தார். கிருஷ்ணன் எதற்காகக் கிரகித்தனரோ அதே காரணத்தைக் கருதி ஸ்திரீகளுக்குக் கௌரவத்தை யுத்தேசித்து ஸ்திரீகள் விளையாடுவதற் குரிய மிருகமானவனும் கோபங்கொண்டவனும் கூட்டத்தார்களுடன் கூடியவனும் வஜ்ராயுத முடையவனுமாகிய இந்திரன் அந்த முகுந்தனைத்தொடர்ந்து யுத்தம் செய்ய ஓடினன். 5
~~~~~~

𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌮𑍃𑌧𑍇 𑌖𑌂 𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌨𑌾𑌭𑍋𑌨𑍍𑌮𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌧𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 ।
𑌆𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌨𑌯𑌾𑌯 𑌶𑍇𑌷𑌂
𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌮𑌾𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 ॥ 6

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑍃𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃
𑌕𑍁𑌜𑍇𑌨 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌮𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌷-
𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑌪𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑍈𑌃 ॥ 7

𑌆𑌸𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌗𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌪𑌾𑌣𑍀𑌨𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ॥ 8
𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌜𑌨𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ।
𑌏𑌕𑍈𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌶 𑌦𑌶 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌬𑍁𑌭𑍂𑌷𑌯𑌾 ॥ 9

𑌸𑍍𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌰𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌨𑌯𑌾𑌯 𑌭𑌗𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌹𑍃𑌤𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥ ௬ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌕𑍁𑌜𑍇𑌨 𑌭𑍌𑌮𑍇𑌨 𑌯𑌾 𑌆𑌹𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌷𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾 𑌚 𑌅𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌯𑍇 𑌅𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌤𑍈𑌃 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑌵𑌤𑍍𑌯𑌃 ॥ ௭ ॥ 𑌆𑌸𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌆𑌸𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌣𑍀𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌸𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑍋𑌚𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௮ ॥ 𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌭𑍂𑌷𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌦𑌿𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃

யுத்தத்தில் சரீரத்தால் ஆகாயத்தை விழுங்குகின்றவனும் சக்ராயுதத்திற்குப் பிராணனைப் பறிகொடுத்தவனுமாகிய தன் பிள்ளை நரகாசுரனுக்காகவருந்தி பூமிதேவி பிரார்த்திக்க, அந்த நரகாசுரன் குமாரனாகிய பகதத்தனுக்கு அபகரித்த மீதியுள்ள இராஜ்யத்தைக் கொடுத்து நரகாசுரன் அரண்மனையில் பிரவேசித்தார் பகவான். 6

அந்த அரண்மனையில் பூதேவியின் புத்திரனாகிய நரகாசுரன் அபகரித்து வைத்திருக்கும் இராஜ குமாரிகள் தீனபந்துவாகிய கிருஷ்ணனைப் பார்த்து உடனே எழுந்து சந்தோஷம், வெட்கம், ஆசை இவைகளால் ஏவப்பட்ட பார்வையோடு பகவானைவரவேற்றார்கள். 7

தம்முடைய மயையால் அநேக ரூபங்கொள்ளும் இந்தக் கிருஷ்ண பகவான் ஒரே முகூர்த்தத்தில் இந்த ஸ்திரீகள் எல்லாருடைய வீடுகளிலும் தனித்தனியேயிருந்து விவாக விதிப்படி பாணிக்கிரகணம் செய்துகொண்டார். 8

பகவான் மாயையைப் பலவிதமாக விஸ்தாரப் படுத்த வேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் குண முதலிய எல்லாவற்றிலும் தமக்குச் சமமான பத்துப் பிள்ளைகளை ஒவ்வொரு ஸ்திரீகளிடமும் உண்டு பண்ணினார். 9

कालमागधशाल्वादीननीकै रुन्धतः पुरम् ।
अजीघनत्स्वयं दिव्यं स्वपुंसां तेज आदिशत् ॥ 10

शम्बरं द्विविदं बाणं मुरं बल्वलमेव च ।
अन्यांश्च दन्तवक्रादीनवधीत्कांश्च घातयत् ॥ 11

अथ ते भ्रातृपुत्राणां पक्षयोः पतितान्नृपान् ।
चचाल भूः कुरुक्षेत्रं येषामापततां बलैः ॥ 12

स कर्णदुःशासनसौबलानां
कुमन्त्रपाकेन हतश्रियायुषम् ।
सुयोधनं सानुचरं शयानं
भग्नोरुमूर्व्यां न ननन्द पश्यन् ॥ 13

तेः विविधं प्रवर्तमानया ॥ ९ ॥ कालेति । कालः कालयवनः मागधः शाल्वश्च तैः अनीकैः रुन्धद्भिः निमित्तभूतैः स्वपुरुषैर्मुचुकुन्दादिभिः अजीघनत् घातितवान् तेन च तेषां स्वपुंसां तेजः प्रभावं कीर्तिं वा आदिशत् दत्तवान् ॥ १० ॥ शम्बरमिति । शम्बरद्विविदबाणमुरबल्वलानन्यांश्च प्रद्युम्नादिभिः घातयत् घातितवान् घातयन्निति वा पाठः दन्तवक्रादीन् स्वयमेवावधीत् ॥ ११ ॥ अथेति । ततः भ्रातृपुत्राणां पक्षयोः पतितान्नृपान् । कथं भूतान् कुरुक्षेत्रमापततां येषां राज्ञां बलैः सैन्यैः भूश्चचाल अपि ॥ १२ ॥ स इति । सः श्रीकृष्णः कर्णादीनां कुमन्त्रपाकेन हता श्रीरायुश्च यस्य भग्न ऊरू यस्य तादृशं सुयोधनं शयानं पश्यन्नपि न ननन्द तोषं

சேனைகளுடன் நகரத்தை முற்றுகை போட்ட காலயவனன், மாகதன் ஸால்வன் முதலியவர்களைத் தாமே (முசுகுந்தன் முதலியவர்களைக்கொண்டு) வதஞ் செய்வித்தார். அதனால் தம்மைச் சார்ந்த அந்த முசுகுந்தன் முதலியவர்களுக்குக் கீர்த்தியைக் கொடுத்தார். 10

சம்பரன், த்விதன், பாணன் முரன், பல்வலன், மற்றுமுள்ள சில அசுரர்கள் இவர்களை (பிரத்தியும்னன் முதலியவர்களைக்கொண்டு) வதம் செய்வித்தார். தந்தவக்கிரன் முதலிய சிலரைத் தாமே வதம் செய்தார். 11

பிறகு குருக்ஷேத்திரம் வரும் எந்த அரசர்களின் சைன்னியங்களால் பூமி நடுங்கிற்றோ, அந்த உமது (விதுரருடைய) பிராதாக்களின் குமாரர்களிரு பக்கத்திலும் வந்த அரசர்களை வதம்செய்வித்தார்; 12

கர்ணன், துச்சாசனன், சகுனி இவர்களுடைய துராலோசனையால் பொருளையும் ஆயுளையும் இழந்து, தன்னைச் சார்ந்தவர்களுடன் புவிமீது வெட்டுண்ட தொடையுடன் படுத்துக்கொண்டிருக்கும் துரியோதனனைப் பார்த்தும் இந்தக் கிருஷ்ணன் சந்தோஷிக்கவில்லை. 13

𑌕𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍁𑌵𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌿𑌤𑍋𑌰𑍁𑌭𑌾𑌰𑍋
𑌯𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌭𑍀𑌮𑌮𑍂𑌲𑍈𑌃 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌾𑌕𑍍𑌷𑍌𑌹𑌿𑌣𑌿𑌕𑍋 𑌮𑌦𑌂𑌶𑍈-
𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌬𑌲𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌹𑌂 𑌯𑌦𑍂𑌨𑌾𑌮𑍍 ‖ 14

𑌮𑌿𑌥𑍋 𑌯𑌦𑍈𑌷𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑍋
𑌮𑌧𑍍𑌵𑌾𑌮𑌦𑌾𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌵𑌿𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌨𑍈𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌧𑍋𑌪𑌾𑌯 𑌇𑌯𑌾𑌨𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍋
𑌮𑌯𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌦𑌧𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌮 ‖ 15

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑌮𑍍 ।
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍 ‖ 16

𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 ॥௧௩॥ 𑌅𑌨𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 — 𑌕𑌿𑌯𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑍀𑌮𑌮𑍂𑌲𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌭𑍂𑌤𑍈𑌃 𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌃 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌾𑌕𑍍𑌷𑍌𑌹𑌿𑌣𑍀𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍋𑌢𑍁𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌉𑌰𑍁𑌭𑌾𑌰𑌃 𑌅𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌯𑌾𑌨𑌤𑍍𑌯𑌲𑍍𑌪 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌦𑌂𑌶𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌭𑍂𑌤𑍈𑌃 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌹𑌂 𑌬𑌲𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇॥௧௪॥ 𑌮𑌿𑌥 𑌇𑌤𑌿 । 𑌨 𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌯𑌮𑌨𑌾𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌃 𑌮𑌧𑍍𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌨 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌯𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌨𑍍𑌯𑍈𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌧𑍋𑌪𑌾𑌯𑌃 𑌅𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌮𑌯𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௧௫॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌏𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌧𑌿𑌤𑌯𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍈𑌤𑍃𑌕𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾॥௧௬॥ 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌤𑌃 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯

துரோணர், பீஷ்மர், அர்ச்சுனன், பீமன் இவர்களைக்கொண்டு அழிக்கப் பட்ட பதினெட்டு அக்ஷௌஹிணிகளுடன்கூடிய இந்த மிகுதியான பூபாரமானது எவ்வளவு? ஏனெனில் என் அம்சத்துடன் கூடிய யாதவர்களுடைய சேனைகள் எவராலும் சகிக்கமுடியாத சக்தியுட னிருக்கிறார்க ளல்லவா? ஆகையால் சந் தோஷிக்கவில்லை. 14

மதுபானம் செய்வதால் உண்டாகும் மிகுந்த மதத்தால் மிகுதியும் சிவந்த கண்களுடைய இந்த யாதவர்களுக்கு எப்போது ஒருவருக்கொருவர் விவாதம் நேரிடுகிறதோ அப்போதுதான் அவர்களின் வதத்திற்குச் சமயம். தவிர மற்ற எதுவும் சமயமல்ல. நான் முயற்சித்தேனே யாகில் அவர்கள் தாங்களே விவா தம் செய்துகொண்டு மறைவார்கள். 15

பகவான் இவ்வாறு ஆலோசனை செய்த பின் தருமபுத்திரரை அவருடைய இராஜ்பத்தில் இருக்கச்செய்து ஸாதுக்களின் மார்க்கத்தைக் காட்டி சுகிருத் துக்களைச் சந்தோஷப்படுத்தினர். 16

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌧𑍃𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍋𑌰𑍍𑌵𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌨𑌾 ।
𑌸 𑌵𑍈 𑌦𑍍𑌰𑍌𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌪𑍍𑌲𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌧𑍃𑌤𑌃 ॥ 17

𑌅𑌯𑌾𑌜𑌯𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁𑌤𑌮𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ।
𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌮𑌨𑍁𑌜𑍈𑌰𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍 𑌰𑍇𑌮𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ 18

𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌵𑍇𑌦𑌪𑌥𑌾𑌨𑍁𑌗𑌃 ।
𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌿𑌷𑍇𑌵𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑌸𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ 19

𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌪𑍀𑌯𑍂𑌷𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌾 ।
𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑍇𑌨 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ॥ 20

𑌇𑌮𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌮𑍁𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌰𑌮𑌯𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌯𑌦𑍂𑌨𑍍 ।
𑌰𑍇𑌮𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌦𑌯𑌾 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌃 ॥ 21

॥௧௭॥ 𑌅𑌯𑌾𑌜𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍁𑌜𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹 ॥ ௧௮ ॥ 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌮𑍍 ॥௧௯॥ 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑍇𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑍋𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋𑌵𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍀𑌯𑍂𑌷𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌾 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌪𑍀𑌯𑍂𑌷𑌕𑍁𑌲𑍍𑌯𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇. 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌰𑍂𑌪𑌯𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨 ॥௨௦॥ 𑌇𑌮𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌦𑌯𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌅𑌵𑌸𑌰𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌵𑍋 𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 ॥௨௧॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑍀𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍃𑌹𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍋𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌭𑍋𑌗𑌭𑍋𑌗𑌾𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌗𑌃 𑌔𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௨௨॥ 𑌨𑍇

அபிமன்னியுவால் உத்தரையிடம் ஏற்பட்ட பூருவின் வம்சமானது துரோணுசாரியார் குமாரனுகிய அசுவத்தாமனுடைய அஸ்திரத்தால் சேதமடைந்தது. அந்த வம்சத்தை பகவான் மறுபடியும் நிலைநிறுத்தினூர். 17

பிரபுவாகிய கிருஷ்ணன் தருமபுத்திரருக்கு மூன்று அசுவமேத யாகங்களைச் செய்வித்தார். அந்த யுதிஷ்டிரரும் தம்பிமார்களுடன் கிருஷ்ணனை அனுசரித்துப் பூமியைப் பரிபாலித்துக்கொண்டு மகிழ்ந்தார். 18

விசுவசுவரூபியும் சாஸ்திரங்களுடையவும் வேதங்களுடையவும் மார்க்கத்தை அனுசரித்தவருமாகிய பகவானும் சாங்கிய மார்க்கத்தை அடைந்து பற்றுதலற்றவராக விருந்து துவாரகையில் காமங்களை அனுபவித்தார். 19

கிருஷ்ணன் புன்னகையோடுகூடிய அன்பான பார்வையாலும் அமுதத்திற்கொப்பான வாக்கினுலும் பூசிக்கத்தக்க சரித்திரத்தாலும் அழகுக்கு இருப்பிடமாகிய சரீரத்தாலும் இவ்வுலகத்தாரையும் மேலுலகத்தாரையும் யாதவர்களையும் மிகவும் சந்தோஷப்படுத்திக்கொண்டு இரவில் சமயத்தை எதிர்பார்த்த ஸ்திரீகளிடம் கணப்பொழுது அன்பு பாராட்டியவராக இரமித்தார். 20-21

𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌰𑌮𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍 ।
𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌗𑌸𑍍𑌸𑌮𑌜𑌾𑌯𑌤 । 22

𑌦𑍈𑌵𑌾𑌧𑍀𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍈𑌵𑌾𑌧𑍀𑌨𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌂𑌭𑍇𑌤 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ 23

𑌪𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌦𑍁𑌭𑍋𑌜𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌕𑍈𑌃 ।
𑌕𑍋𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌶𑍍𑌶𑍇𑌪𑍁𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌮𑌤𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌾𑌃 ॥ 24

𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌤𑌿𑌪𑌯𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌭𑍋𑌜𑌾𑌨𑍍𑌧𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌯𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌸𑌂 𑌸𑌂𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌰𑌥𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 25

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑍀𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌦𑌮𑍍𑌭𑌸𑌾 ।
𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌥 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌗𑌾𑌵𑍋 𑌬𑌹𑍁𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌦𑌦𑍁𑌃 ॥ 26

𑌚𑍇𑌤𑌿। 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍀𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌭𑍋𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌗𑌃 𑌤𑌦𑌾 𑌦𑍈𑌵𑌾𑌧𑍀𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑍍𑌭𑍇𑌤 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨𑍋𑌪𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃॥ ௨௩॥ 𑌪𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌶𑍇𑌪𑍁𑌃 𑌶𑌾𑌪𑌂 𑌦𑌦𑍁𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌮𑌤𑍇 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇 𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌾𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃॥ ௨௪॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌵𑌯𑌶𑍍𑌶𑍀𑌲𑌾𑌦𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌗𑍁𑌣𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌗𑌾𑌵𑌃 𑌗𑌾𑌃॥ ௨௬॥ 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌰𑍀𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌨

பலவருடங்களாக இவ்வாறு சுகித்துவரும் கிருஷ்ணனுக்கு கிருகஸ்ததரு மங்களிலும் காமத்திற்குரிய உபாயங்களிலும் வைராக்கியமுண்டாயிற்று. 22

(1) யோகேசுவரனுகிய கிருஷ்ணனை யோகாப்பியாசத்தால் அனுசரித்தவனும் தெய்வத்திற்கு சுவாதீனனுமாகிய எந்த மானிடன் தெய்வத்திற்குச் சுவாதீன மாகிய காமங்களை விரும்புவான்? 23

அந்தத் துவாரகையில் ஒருசமயம் யாதவகுமாரர்களும் போஜகுமாரர் களும் விளையாடிக் கொண்டிருக்கையில் அவர்களால் கோபமடைந்த வர்களும் பகவானுடைய அபிப்பிராயத்தை யறிந்தவர்களுமாகிய முனிவர்கள் சாபங் கொடுத்தார்கள். 24

பிறகு சிலமாதங்கள் சென்றபின்பு யாதவர்கள் போஜர்கள் அந்தகர்கள் இவர்கள் முதலியயாவரும் தெய்வத்தால் மோகமடைந்து சந்தோஷத்துடன் தேரின்மீதேறி பிரபாசதீர்த்தஞ் சென்றூர்கள். 25

அந்தப் பிரபாசதீர்த்தத்தில் அவர்கள் ஸ்னனம் செய்து அந்தஜலத்தால் பிதிர்க்களையும் தேவர்களையும் ரிஷிகளையும் திருப்தி செய்வித்து, பிறகு பிராம் மணர்களுக்கு இலக்ஷணங்களமைந்த பசுக்களைத் தானம் செய்தார்கள். 26

---

(1) [illegible] பகவானுக்குச் சுவாதீனமானவை. அந்தபகவானே, அவைகளில் [illegible] மற்றவர்கள் அவைகளில் விசுவாசம் வைப்பதெப்படியென்பது கருத்து.

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌜𑌤𑌂 𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌜𑌿𑌨𑌕𑌮𑍍𑌬𑌲𑌾𑌨𑍍 ।
𑌹𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌥𑌾𑌨𑌿𑌭𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌧𑌰𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌰𑍀𑌮𑌪𑌿 ॥ 27
𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌚𑍋𑌰𑍁𑌰𑌸𑌂 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑍍 ।
𑌗𑍋𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌸𑌵𑌃 𑌶𑍂𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍇𑌮𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌭𑌿𑌃 ॥ 28

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

॥ 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍀𑌮𑍍 ।
𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌿𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌮𑌰𑍍𑌮 𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍁𑌃 ॥ 1

[illegible]

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

[illegible]

கோக்களின் பொருட்டும் அந்தணர்களின் பொருட்டும் பிராணனை வைத்திருக்கும் சூரர்களான அந்தயாதவர்கள் பிராம்மணர்களுக்குச் சுவர்ணம் வெள்ளி படுக்கை வஸ்திரம் (மான் முதலியவைகளின்) தோல்கள் கம்பளங்கள் குதிரை இரதம் யானை கன்னிகைகள் ஜீவனத்திற்குப் போதுமான பூமி மிகுதியான இரசமுடைய அன்னம் இவைகளைப் பகவானுக்கு அர்ப்பணமாகும்படி தானஞ்செய்து பூமியில் சிரந்தோய வணங்கினர்கள். 27—28

3 - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

4 - வது அத்தியாயம்.

உத்தவர் கூறுகிறார்.

பிறகு அந்தயாதவர்கள் முதலிய யாவரும் பிராம்மணர்களின் அனுஞ்ஞை பெற்றுப் போஜனஞ்செய்து மதுவையருந்தி அதனால் ஞானமிழந்து கெட்ட சொற்களால் மர்மஸ்தானத்தை ஸ்பரிசித்தார்கள். (அதாவது மர்மஸ்தானம் பேதமடையும்படி பேசினர்கள்) 1

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑍈𑌰𑍇𑌯𑌦𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌷𑌮𑍀𑌕𑍃𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌮𑍍𑌲𑍋𑌚𑌤𑌿 𑌰𑌵𑌾𑌵𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌵𑍇𑌣𑍂𑌨𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌮𑌰𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍 ॥ 2

𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌾𑌮𑌵𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌸𑌃 ।
𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌮𑍂𑌲𑌮𑍁𑌪𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ॥ 3

𑌅𑌹𑌂 𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌹𑌰𑍇𑌣 𑌹 ।
𑌬𑌦𑌰𑍀𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌸𑌂𑌜𑌿𑌹𑍀𑌰𑍍𑌷𑍁𑌣𑌾 ॥ 4

𑌅𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌦𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌂 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌹𑌮𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮 ।
𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌗𑌮𑌂 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌵𑌿𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌣𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌃 ॥ 5

𑌅𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑍇𑌕𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌂 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍇𑌤𑌮𑌕𑍇𑌤𑌨𑌮𑍍 ॥ 6

𑌮𑌰𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌘𑌰𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍॥௨॥ 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌚𑌮𑍍𑌯𑍋𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 ॥ ௩ ॥ 𑌅𑌹𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿। 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑌦𑌰𑌿𑌕𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍇𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾𑌹𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃॥௪॥ 𑌅𑌥𑌾𑌪𑍀𑌤𑌿। 𑌅𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋𑌪𑌿 𑌤𑌦𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌹𑌂 𑌤𑌮𑌨𑍍𑌵𑌸𑌰𑌮𑍍॥௫॥ 𑌅𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌹𑌂 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌤𑌟𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍇𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌕𑍇𑌤𑌨𑌮𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍀𑌨𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌮𑍍॥௬॥ 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿। 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌵𑌦𑌾𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌰𑌜𑍋𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣

மதுபானம் செய்த கெடுதியால் வக்கிரமான மனமுடைய அவர்கள் சூரியன் அஸ்தமனமானவுடன் மூங்கில்கள் (உராய்ந்து கொள்வது) போல் ஒருவருக்கொருவர் யுத்தம் செய்துகொண்டுமாண்டார்கள். 2

அந்த பகவான் தமது சுவரூபத்தைச் சார்ந்த மாயையின் பிரசித்தியுள்ள கதியைப் பார்த்து ஸரஸ்வதீ நதியில் ஆசமனம் செய்து ஓர் மரத்தினடியில் உட்கார்ந்தார். 3

தன்னுடைய வம்சத்தைப் பரிகரிக்க விருப்பமுள்ளவரும் சரணமென்று வந்தவர்களின் துக்கத்தைப் போக்குகிறவருமாகிய பகவான் என்னைப்பார்த்து நீ பதரிகாசிரமம் செல்லலாம் என்று (துவாரகையிலேயே) கூறினர். 4

அவ்விதம் ஆக்ஞை பெற்றவனாயினும் அவருடைய அபிப்பிராயத்தை அறிந்து சாவதானமுடையவனாகி ஈசனுடைய பாதங்களை விட்டுப் பிறிந்தேகுவதில் திறமையில்லாதவனாய் அவரைப் பின் தொடர்ந்தேன். 5

இஷ்டனாகிய பிரபுவைத் தேடிக்கொண்டு சென்ற நான் ஸரஸ்வதீ நதிக் கரையில் வாசஞ்செய்பவரும் ஆசிரயமில்லாதவரும் தனித்திருப்பவரும் அழகுக்கு ஸ்தானமாகியவரும் சியாமளவர்ணரும் இரஜோகுணமற்றவரும் மிகவும்

𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌵𑌦𑌾𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌜𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑍁𑌣𑌲𑍋𑌚𑌨𑌮𑍍 ।
𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍀𑌤𑌕𑍌𑌶𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑍇𑌣 𑌚 ॥ 7

𑌵𑌾𑌮 𑌊𑌰𑌾𑌵𑌧𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌸𑌰𑍋𑌰𑍁𑌹𑌮𑍍 ।
𑌅𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌭𑌕𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌮𑌕𑍃𑌶𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌪𑌿𑌪𑍍𑌪𑌲𑌮𑍍 ॥ 8

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌪𑌾𑌯𑌨𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌸𑌖𑌾 ।
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌨𑍁𑌚𑌰𑌨𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧 𑌆𑌸𑌸𑌾𑌦 𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 ॥ 9

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌦𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑌤𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑌸𑍍𑌯 ।
𑌆𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌮𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑌹𑌾𑌸
𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑌯𑌨𑍍𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥ 10

𑌶𑌙𑍍𑌖𑌂 𑌚 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍀𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑍇𑌣 𑌚 𑌕𑍌𑌶𑌂 𑌕𑍌𑌶𑍇𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௭॥ 𑌵𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑍋𑌽𑌵𑌷𑍍𑌟𑌬𑍍𑌧𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌭𑌕𑍋 𑌬𑌾𑌲𑌃 𑌕𑍋𑌽𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌿𑌪𑍍𑌪𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌽𑌪𑍍𑌯𑌕𑍃𑌶𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍 ॥ ௮ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌪𑌾𑌯𑌨𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌸𑌖𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌕𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௯॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌦𑍇𑌨 𑌹𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌚 𑌆𑌨𑌤𑌾 𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌅𑌨𑍁𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌰𑍍𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑍇𑌣 𑌹𑌾𑌸𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑌯𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍॥௧௦॥ 𑌸𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌹𑍇 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵 𑌅𑌹𑌮𑌨𑌭𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑌹𑌂 𑌸𑍇𑌦 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍋𑌯𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑍈𑌃 𑌦𑍁𑌰

ஒழவடைந்தவரும் மனோஞ்ஞமான நேத்திரமுடையவரும் நான்கு புயங்களோடு விளங்குகிறவரும் மஞ்சள் பட்டாடை யணிந்தவரும் இடது தொடையில் வலது பாதகமலத்தை வைத்துப் பின்புறத்திலிருக்கும் இளம் அரசமரத்தில் சாய்ந்துகொண் டிருப்பவரும் விஷயசுகங்களை யொழித்தவரும் ஆனந்த பரிபூர்ணருமாகிய கிருஷ்ணபகவானைப் பார்த்தேன். 6—8

வியாசருக்கு சுகிருத்தும் நண்பரும் சித்தரும் மகாபாகவதருமாகிய மைத்திரேயர் உலகங்களில் சஞ்சரித்துக்கொண்டு தற்செயலாக அங்கு வந்து சேர்ந்தார். 9

முகுந்தரின் சம்பந்தமாயுண்டான ஆனந்தத்தாலும் அபிப்பிராயத்தாலும் வணங்கிய கழுத்துடையவரும் பக்தியுடையவருமாகிய அந்த மைத்திரேய முனிவர்கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது அன்பாலுண்டான மந்தகாசமுடைய பார்வையால் எனது சிரமத்தை யொழித்துக் கூறினர். 10

॥ श्रीभगवानुवाच ॥

वेदाहमन्तर्मनसीप्सितं ते
ददामि यत्तद्दुरवापमन्यैः ।
सत्रे पुरा विश्वसृजां वसूनां
मत्सिद्धिकामेन वसो त्वयेष्टः ॥ 11

स एष साधो चरमो भवाना-
मासादितस्ते मदनुग्रहो यत् ।
यन्मां नृलोकान्रह उत्सृजन्तं
दिष्ट्या ददृश्वान्विशदानुवृत्त्या ॥ 12

भावं त्वदन्तस्थं ददामि दानेनेहतः देवदेवोपलाञ्जनिधिपता नां विश्वसृजां वसूनां च सत्रे मत्प्राप्तिकामेन त्वया समाहितः सत्समत्वानां ददामीदास्यामि॥११॥ सत्यं भवतीति स इति यद्यपि जन्मनीत्यर्थः। मदनुग्रहः आसादितोऽयं स एष भवो जन्म हे साधो ते तव भवानां जन्मनां चरमः चरमत्वं कुतः नृलोकान् जीवाः तेषां लोकान् उत्सृजन्तं वैकुण्ठं गच्छन्तमित्यर्थः रहसि एकान्ते तं विशदानुवृत्त्या एकान्तभक्त्या रहसि एकान्तदैवयोगेन ददृश्वानसि दृष्टवानसि यत् त्वमसीति अतः दिष्ट्या भाग्यं जातमित्यर्थः॥१२॥ ददामीति। यदात्मतत्त्वैव निदिध्यासति भावेति भावाभावरूपेऽपि भावे कर्मोक्तिसमेत सम्पादकत्वसमये नाश्वनादिने पद्ये निषण्णाय सजायशुद्धिने उद्धवायोक्तिः सम्भाव्यते येन तद्धितप्रकाशकं

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்

ஓ உத்தவ! உம்முடைய மனதுக்குள்ளிருக்கும் அபிப்பிராயத்தை நான் அறிவேன். (1) ஓ வசுவே! முன்ஜன்மத்தில் பிரபஞ்சத்தை ஸிருஷ்டிசெய்யும் வசுக்கள் செய்த யாகத்தில் என்னை அடையவேண்டுமென்கிற விருப்பத்துடன் நீர் என்னைப் பூசித்தவர். ஆகையால் மற்றவர்களால் அடையமுடியாத அந்த ஸ்தானத்தை உமக்குக்கொடுக்கிறேன். 11

ஓ ஸாதுவே! இந்த ஜன்மத்தில் உமக்கு என் அனுக்கிரகம் கிடைத்தமையால் இதுவே உமது ஜன்மங்களுக்குக் கடைசியானது. ஏனெனில் ஜீவலோகத்தை விடப்போகிற என்னை அழிவில்லாத பக்தியால் தனியே தெய்வசங்கற்பத்தால் தரிசினம் செய்தீரல்லவா? 12

(1)உத்தவர் முன்ஜன்மத்தில் வசுவாக இருந்தவர். அதனால் தான் வசுவே என்று அழைக்கப்பட்டாரென்றறிக.

𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌮𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌜𑌾𑌯 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑍇
𑌪𑌦𑍍𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌮𑌮𑌾𑌦𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌵𑌭𑌾𑌸𑌂
𑌯𑌤𑍍𑌸𑍂𑌰𑌯𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 13

॥ 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍃𑌤𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌭𑌾𑌜𑌨𑍋𑌽𑌹𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍋𑌤𑍍𑌥𑌰𑍋𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌖𑌲𑌿𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂
𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍 𑌶𑍁𑌚𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌰𑌾𑌬𑌭𑌾𑌷𑍇 ॥ 14

𑌕𑍋 𑌨𑍍𑌵𑍀𑌶 𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌸𑌰𑍋𑌜𑌭𑌾𑌜𑌾𑌂
𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌷𑍍𑌵𑌪𑍀𑌹 ।

𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍂𑌰𑌯𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥௧௩॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌾𑌦𑍃𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌸𑌾𑌦𑌰𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌭𑍂𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌭𑍂𑌤𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹 𑌪𑌾𑌶𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌰𑍋𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌖𑌲𑌿𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌨𑍍 𑌶𑍋𑌕𑌾𑌶𑍍𑌰𑍂𑌣𑌿 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌬𑌭𑌾𑌷𑍇 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑌸𑍍𑌮𑌿 ॥ ௧௪ ॥ 𑌨 𑌹𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌬𑌹𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌣𑍋𑌸𑍍𑌤𑌾𑌕𑌃 𑌕𑌦𑌾𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌕𑍋 𑌨𑍁 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌷𑍍𑌵𑌪𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌸𑌰𑍋𑌜𑌭𑌾𑌜𑌾𑌂 𑌇𑌹 𑌕𑍋 𑌨𑍁 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌃 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌤𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌣𑍇 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾

முந்திய கற்பத்தில் ஸிருஷ்டியின் ஆதிகாலத்தில் (என்) நாபிகமலத்தில் இருந்த பிர்மதேவருக்கு என் மகிமையைப் பிரகாசப்படுத்தும் பரமானஞான த்தை நான் உபதேசம் செய்திருக்கிறேன். அந்த ஞானத்தைத்தான் பெரியோர்கள் பாகவதமெனக் கூறுகிறுர்கள். (அதை உமக்குக் கொடுக்கிறேன்). 13

உத்தவர் கூறுகிறுர்.

இவ்விதம் பகவானுல் ஆதரவை அடைந்தவனும் ஒவ்வொருகாலத்திலும் பரமபுருஷனுடைய அனுக்கிரகத்திற்குப் பாத்திரவானுமாகிய நான் அன்பால் ரோமாஞ்சமுற்றுத் தயங்கிய பேச்சுடையவனுகிக் கண்ணீர் பெருக்கிக் கொண்டு அஞ்சலிசெய்தவாறே அந்தப் பகவானைப் பார்த்துக் கூறினேன். 14

ஓ ஈசனே! உம்முடைய பாதகமலத்தை அடைந்தவர்களுக்கு (தருமம் முதலிய) இந்த நான்கு புருஷார்த்தங்களில் எது தான் கிடைப்பதரிதாகும்?

तथापि नाहं प्रवृणोमि भूमन्
भवत्पदाम्भोजनिषेवणोत्सुकः ॥ 15

कर्माण्यनीहस्य भवोऽभवस्य ते
दुर्गाश्रयोऽथारिभयात्पलायनम् ।
कालात्मनो यत्प्रमदायुताश्रमः
स्वात्मन्रतेः खिद्यति धीर्विदामिह ॥ 16

मन्त्रेषु मां वा उपहूय यत्त्वम्
अकुण्ठिताखण्डसदात्मबोधः ।
पृच्छेः प्रभो मुग्ध इवाप्रमत्तः
तन्नो मनो मोहयतीव देव ॥ 17

[illegible]

ஆகையால் ஓ மகிமை பொருந்தியவரே! உம்முடைய பாதாரவிந்தங்களைச் சேவிப்பதில் ஆவலுடைய நான் (ஒன்றையும்) கேட்டுக்கொள்ளவில்லை. 15

கிரியைகளற்ற உமக்குச் செய்கைகள் ஜன்மமில்லாத உமக்கு ஜன்மம் காலசுவரூபியாகிய உமக்குச் சத்துருவிடம் பயத்தால் துர்க்கமான பிரதேசத்தை ஆசிரியித்தல் ஓடுவது தம்முடைய சுவரூபத்தில் இரமிக்கிற உமக்கு வெகு ஸ்திரீகளை அடைந்திருத்தல் (கிருகஸ்தாசிரமம்) ஆகிய இவ்விஷயங்களேற்பட்டிருப்பதில் அறிவுடையோர்களுடைய புத்தியும் பேதமடைகின்றது.

குறைவில்லாததும் அகண்டமுமான ஆத்மஞானமுடைய தாங்கள் அறியாதவன்போல் சாவதானமாக இருந்து, மந்திராலோசனைகளில் நிச்சயமாக வரவழைத்துத் தனியே கேட்கவில்லையா? ஆச்சரியம்! ஓ தேவ! அது எங்களுடைய மனதை மோகப்படுத்துவதுபோலாகிறது. 17

ஜ்ஞாநம் பரம் ஸ்வாத்மரஹ:ப்ரகாஶம்
ப்ரோவாச கஸ்மை பகவாந் ஸமக்ரம் ।
அபி க்ஷமம் நோ க்ரஹணாய பர்த:
வதாஞ்ஜஸா யத்வ்ருஜிநம் தரேம ॥ 18

இத்யாவேதிதஹார்தாய மஹ்யம் ஸ பகவாந் பர: ।
ஆதிதேஶாரவிந்தாக்ஷ ஆத்மந: பரமாம் ஸ்திதிம் ॥ 19

ஸ ஏவமாராதிதபாததீர்த்தா
தீததத்வாத்மவிபோதமார்க: ।
ப்ரணம்ய பாதௌ பரிவ்ருத்ய தேவ
மிஹாகதோ஽ஹம் விரஹாதுராத்மா ॥ 20

ஜ்ஞாநம் கஸ்மை ப்ரஹ்மணே பவதாநாதிகல்பாதௌ பகவாந் ப்ரோவாச ஹி நோஸ்மாகம் க்ரஹணாயாபிக்ஷமம் யதியோக்யம் தர்ஹி ஹேபர்த: ஸ்வாமிந் பதயத்ர்த: வ்ருஜிநம் ஸம்ஸாரது:கம் அஞ்ஜஸா அநாயாஸேந தரிஷ்யாம:॥கஅ॥ இதீதி । அரவிந்தாக்ஷ: பர: பரமாத்மா பகவாந் இத்யேவம் ப்ரகாரேண வேதிதோஹார்தோ ஹ்ருதிஸ்திதோபிப்ராயோயேந தஸ்மை மஹ்யம்॥சக॥ ஸஇதி । ஆராதிதபாதோ பகவாந் ஸ ஏவதாரகஸ்வாத்தீயோமார்க: தத்வாதேவம் அயீதோயிகதஸ்தத்தாத்மவிபோயஸ்ய பரமாயோமார்காத்ஜ்ஞாநஸ்ய ஸோஹமயோநயோஹம் தேவா பரிவ்ருத்யப்ரதக்ஷிணீ க்ருத்ய ॥ உ० ॥ ஸஇதி। தஸ்ய இபோநேநாஹாதோவியோமேநாதிபூதாஹ்யாரயோ தஸ்ய ப்ரஹோ இயிதம் பதயோராஸ்ரேயாநம் கதிஷ்யாமி ॥ உக ॥ யதேதி । மோக்ஷாவநா

பகவானாகிய தாங்கள் தங்களுடைய இரகசிய ரூபமான தத்துவத்தைப் பிரகாசப்படுத்துவதும் சிறந்ததும் பரிபூரணமுமானதுமாகிய ஞானத்தைபிர்ம தேவருக்குஉபதேசம் செய்தீர்களல்லவா? ஓ பரிபாலகராகியபிரபுவே! நாங்களும் அந்த ஞானத்தைக் கிரகிக்கத்தகுதியானவர்களானல் உபதேசிக்கவேண்டும். அதனல் சம்சாரதுக்கத்தை ஆயாசமின்றி தரணம் செய்வோம். (போக்கிக் கொள்வோம்)

இவ்விதம் இருதயத்திலிருக்கும் அபிப்பிராயத்தைத்தெரிவித்துக்கொண்ட எனக்கு அரவிந்தாக்ஷரும் குருவுமாகிய அந்த பகவான் தம்முடைய முக்கியமான ஞானத்தை உபதேசித்தார். 19

பூசிக்கப்பட்ட பாதங்களுடைய பகவானாகிய குருவிடமிருந்து இவ்வாறு அடைந்த பரமார்த்தமான ஆத்மஞானத்தின் மார்க்கமுடையவனாகிய நான் அவருடைய பாதங்களிற் பணிந்துபிரதக்ஷிணம் செய்து, அவருடைய பிரிவினையால் துன்பமடைந்த மனதுடன் இங்கு வந்தேன். 20

𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌦𑌰𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍 ॥ 21

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌃 ।
𑌮𑍃𑌦𑍁 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌪𑍋 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌤𑍇𑌪𑌾𑌤𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌭𑌾𑌵𑌨𑍌 ॥ 22

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌾𑌦𑍁𑌪𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌸𑌹𑌂 𑌵𑌧𑌮𑍍 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌶𑌮𑌯𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌶𑍋𑌕𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌬𑍁𑌧𑌃 ॥ 23

𑌸 𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍌𑌰𑌵𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌦𑌭𑍍𑌯𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇𑌦𑌂 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 ॥ 24

॥ 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌃 ॥

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌰𑌹𑌃𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌂
𑌯𑌦𑌾𑌹 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇 ।

𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌕𑍌 𑌮𑍃𑌦𑍁 𑌪𑌰𑍋𑌪𑌦𑍍𑌰𑌵𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍁𑌶𑍍𑌚𑌰𑌂 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑌨𑍇𑌕𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌪𑌾𑌤𑍇 𑌤𑌪𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌃 ॥22॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍇𑌨 ॥23॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌜𑌨𑍇 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍 ॥24॥ 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑌹𑌃 𑌪𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌪𑌰𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯

நான் அந்தக் கிருஷ்ணனுடைய தரிசனத்தாலுண்டான சந்தோஷத்துடனும் அவருடைய வியோகத்தாலுண்டான துக்கத்துடனும் அந்தப் பிரபுவுக்கு இஷ்டமான பதரிகாசிரமம் போகிறேன். 21

தேவரும் பகவானும் ரிஷியுமாகிய நாராயணன் நரன் இருவரும் உலகத்திற்கு அனுக்கிரகம் செய்பவர்களாகவிருந்து பிறருக்கு உபத்திரவமில்லாததும் மற்றவர்களால் செய்யமுடியாததுமாகிய தவத்தை வெகுகாலமாகச் செய்கிறார்களல்லவா? (அந்தப் பதரிகாசிரமம் செல்லுகிறேன்). 22

ஸ்ரீ சுகமுனிவர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு வித்துவானாகிய விதுரர் சுகிருத்துக்கள் வதமடைந்த சகிக்க முடியாத செய்தியை உத்தவரிடம் கேட்டு அதனால் உண்டான துக்கத்தை ஞானத்தால் சமனம் செய்துகொண்டார். 23

கௌரவர்களுக்குள் சிரேஷ்டராகிய அந்த விதுரர் கிருஷ்ணனால் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டவர்களில் முக்கியரும் மகாபாகவதரும் சஞ்சரிப்பவருமாகிய அந்த உத்தவரைப்பார்த்து விசுவாசத்தால் கூறுகிறார். 24

விதுரர் வினவுகிறார்.

யோகேசுவரராகிய ஈஸ்வரன் தம்முடைய இரகசிய தத்துவத்தைப் பிரகாசப்படுத்தும் சிறந்த ஞானத்தை உமக்குக் கூறினாரல்லவா? அந்த ஞானத்தை

वक्तुं भवान्नोऽर्हति यद्धि विष्णोः
भृत्याः स्वभृत्यार्थकृतश्चरन्ति ॥ 25

॥ उद्धवः ॥

ननु ते तत्त्वसंराध्य ऋषिः कौषारवोऽन्तिके ।
साक्षाद्भगवतादिष्टो मर्त्यलोकं जिहासता ॥ 26

इति सह विदुरेण विश्वमूर्ते-
र्गुणकथया सुधया प्लावितोरुतापः ।
क्षणमिव पुलिने यमस्वसुस्तां
समुषित औपगविर्निशां ततोऽगात् ॥ 27

प्रयोजनसाधकाश्चरन्ति न हि कृतार्थानामन्यत्कृत्यमस्तीत्यर्थः ॥ २५ ॥ नन्विति । कौषारवोऽन्तिके यः ऋषिः ते त्वया तत्त्वसंराध्यः तत्त्वाय तत्त्वोपदेशाय संराध्य इति [illegible] वा न वदेति शङ्का निरासायाह स तु मर्त्यलोकं जिहासता भगवतान्तिकेऽस्य तत्त्वोपदेशायैव [illegible] तदुपदेशाय च साक्षादादिष्टो निर्दिष्टः अयं भावः भगवते [illegible] [illegible] तवापि तत्त्वोपदेशप्रायं अतः केवलभक्तिसंभावनानिवृत्तये ज्ञाननिरूपणाय इत्येतावदेव [illegible] मया [illegible] न त्वहं ज्ञानित्वेन तदुपदेशाय तस्यादिष्टत्वादिति ॥ २६ ॥ इतीति । हरिगुणकथारूपसुधया प्लावितः प्लावितो अपनीत उरुतापो यस्य सः यमस्वसुः यमुनायाः पुलिने तां निशां क्षणमिव समुषितः औपगविरुद्धवः ॥ २७ ॥ [illegible]

நீர் எங்களுக்கு உபதேசம் செய்யவேண்டும். விஷ்ணுவின் தாசர்கள் தங்களுடைய தாசர்களுக்குப் பிரயோஜனத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று சஞ்சாரம் செய்கிறார்கள். 25

உத்தவர் கூறுகிறார்.

ஓ விதுர! மானிடலோகத்தைவிட விரும்பிய பகவான் பிரத்தியக்ஷமாகவே என் சமீபத்தில் உம்மால் (விதுரரால்) தத்துவஞானத்தை (வெளியிட) உத்தேசித்து மைத்திரேய ரிஷியானவர் ஆராதிக்கத் தகுதியானவர் எனக் கட்டளையிட்டனர். 26

இவ்வாறு உத்தவர் விதுரருடன் விசுவசொரூபராகியமுகுந்தனுடையகுணங்களின் கதையாகிய அமுதத்தால் நீங்கிய மிகுதியான தாபமுடையவராகி யமுனாநதிக்கரையில் அன்றிரவைக் கணப்பொழுதாகக் கழித்துப்பிறகு(பதரிகாசிரமம்) சென்றார். 27

॥ ராஜா ॥

நிர்கதாதிரதேஷு வ்ருஷ்ணிபோஜேஷு

ஹ்யதிரதயூதபயூதபேஷு முக்ய: ।

ஸ து கௌரவமுக்யேஷு உத்தவோ

யதுரிஹ விஹித்வ ஆக்ருதிம் த்ர்யதீஶ: ॥ 28

॥ ஸ்ரீ ஶுக: ॥

ப்ரஹ்மஶாபாபதேஶேந காலேநாமோகவாஞ்சித: ।

ஸம்ஹ்ருத்ய ஸ்வகுலம் ஸ்பீதம் த்யக்ஷ்யந் தேஹமசிந்தயத் ॥ 29

அஸ்மால்லோகாதுபரதே மயி ஜ்ஞாநம் மதாஶ்ரயம் ।

அர்ஹத்யுத்தவ ஏவாத்தா ஸம்ப்ரத்யாத்மவதாம்வர: ॥ 30

ஶேஷ்வபி வ்ருஷ்ணிபோஜேஷு ப்ரஹ்மஶாபேந நிதநம் ப்ராப்தேஷு ஸத்ஸு முக்யோ நிதநாத்யயீஶ: த்ரயாணாம் ப்ரஹ்மாதீநாமீஶோஹரிரபி ஆக்ருதிம் மநுஷ்யாகாரஜத்யஜேத்யுத்தவாந்த தது ஸ து உத்தவ: கௌரவஶிஷ்ட:॥ உஅ ॥ ப்ரஹ்மேதி। அமோகம் வாஞ்சிதம் யஸ்ய ஸ: ஸ்ரீக்ருஷ்ண: நஹ்யத்ரஶாப: ப்ரபு: கிம் து பகவதிச்சைவேத்யர்த்த: ப்ரஹ்மஶாப: அபதேஶோமிஷம் யஸ்ய தேந காலேந ஸ்வஶக்திரூபேண ஸ்வகுலம் ஸம்ஹ்ருத்ய ஸ்பீதம் வர்ஷம் தேஹத்யாகம் அசிந்த்யந் ॥ உக ॥ அஸ்மாதிதி । ஈஶ்வரபரதேஸதி மதாஶ்ரயம் ஜ்ஞாநமர்ஹதி அயம்ஜ்ஞாநயோக்யோபவதி அஹாப்ரத்யக்ஷஸித்த: ஆத்மவதாம் தீமதாம்॥௩०॥ நேதி। அண்வீஷதபி மத்தஸ்காமாதந்யூநதமாநவதியஸ்ய மாத் குணைர்விருஷ்யைநாதிதோ நக்ஷோபித: அத: காரணாத்

அரசன் கேட்கிறான்.

அதிரதர்களும் அந்த அதிரதர்களுக்கு மேலான யூதபர்களும் அந்தயூதபர் களுக்கும் மேலான யாதவர்களும் போஜவம்சத்தார்களும் நாசமடைந்தார்கள். முக்கியமானவரும் மும்மூர்த்திகளுக்கும் ஈசுவரருமாகிய ஹரியும் மானிட சரீரத்தை விட்டார். இவ்விதமிருக்க உத்தவர் எவ்விதம் தப்பினர்? 28

ஸ்ரீ சுகமுனிவர் கூறுகிறார்.

வீணுகாத மனோதமுடைய பகவான் பிராம்மணசாபம் என்ற வியாஜத் தை உடைய (தன்) காலசக்தியால் நிறைந்த வம்சத்தைச் சங்கரித்து (தம்) சரீ ரத்தைத் தியாகம் செய்யவிரும்பி ஆலோசித்தார். 29

நான் இவ்வுலகிலிருந்து மறைந்தபின்பு அறிவுடையவர்களுக்குள் சிறந்தவ ராகிய உத்தவரே என்னைச்சார்ந்த ஞானத்தை அடைய இப்போது யோக்கி யராகிறார். இந்த உத்தவரே பிரத்திபக்ஷமாகச் சித்திபெற்றவர். 30

𑌨𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑍋𑌽𑌣𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ।
𑌅𑌤𑍋 𑌮𑌦𑍍𑌵𑌯𑍁𑌨𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍁 ॥ 31

𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌯𑍋𑌨𑌿𑌨𑌾 ।
𑌬𑌦𑌰𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍀𑌜𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 ॥ 32

𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌯𑍋𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥ 33

𑌦𑍇𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌧𑍀𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌤𑌰𑌂 𑌪𑌶𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 34

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌸𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍 𑌗𑌤𑍇 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌰𑍁𑌰𑍋𑌦 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌃 ॥ 35

𑌮𑌦𑍍𑌵𑌯𑍁𑌨𑌂 𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌯𑌨𑍍𑌨𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍁 ॥௩௧॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌯𑍋𑌨𑌿𑌨𑌾𑌵𑍇𑌦𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌦𑍇𑌶 𑌆𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 ॥௩௨॥௩௩॥ 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑌶𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌶𑍁𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌧𑍀𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌚॥ ௩௪॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌸𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯 𑌉𑌪𑌦𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂𑌦𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑍇 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑍍𑌣𑌃 𑌰𑍁𑌰𑍋𑌦 ॥ ௩௫ ॥ 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌏𑌵

உத்தவர் என்னைவிட அணுவேனும்குறைந்தவரல்லர். ஏனெனில் விஷயங்க ளால் அவர் கலக்கமடையவில்லை. ஆகைபால் அந்தப் பிரபுவாகிய உத்தவர் என் விஷயமான ஞானத்தை உலகத்திற்கு உபதேசம் செய்துகொண்டு இப்பூமியில் இருக்கட்டும். 31

இவ்வாறு மூவுலகுக்குங் குருவாகியவரும் வேதத்திற்குக் காரணமானவரு மாகிய பகவானால் கட்டளையிடப்பட்டு பதரிகாசிரமம் சென்று ஒரே மனதுடன் நாராயணனைப் பூசித்தார். 32

குருவம்சத்தவர்களுக்குள் சிறந்த ஓ அரசனே! விதுரர், விளையாட்டாகச் சரீரமடைந்தவரும்பரமாத்மாவுமாகிய கிருஷ்ணனுடையசிலாகிக்கப்பட்டகருமங் களையும் பசுக்களுக்கொப்பானவர்களும் பயந்தமனமுடையவர்களுமாகிய மற்ற வர்களால் சாதிக்கமுடியாததும் தீரர்களுக்குத் தைரியத்தை விருத்திசெய்வது மாகிய அந்தக் கிருஷ்ணனுடைய தேகத்தியாகத்தையும் கிருஷ்ணன் மனதால் தன்னை (விதுரருக்கு மைத்திரேயர் உபதேசிப்பவர் என்று) கவனித்ததையும் உத்தவரிடம் கேட்டு பாகவதராகிய அவர் சென்றபின்பு பகவானைத்தியானம் செய்துகொண்டு அன்பால் தளர்வுற்று மிகுதியும் கதறி வருத்தமுற்றார். 33-35

𑌕𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧 𑌅𑌹𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌭𑌰𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌸𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ॥ 36

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌋𑌷𑌭𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂
𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑌮𑌗𑌾𑌧𑌬𑍋𑌧𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑍋𑌪𑌸𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌭𑌾𑌵𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃
𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌸𑍌𑌶𑍀𑌲𑍍𑌯𑌗𑍁𑌣𑌾𑌭𑌿𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥ 1

𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌃 𑌕𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑌹𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌤𑌿𑌪𑌯𑍈𑌰𑍍𑌦𑌿𑌨𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌸𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌗𑌂𑌗𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

𑌪𑌂𑌚𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌚𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥
𑌉𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑍃𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌂𑌗𑌮𑌃 ।
𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌯𑍋𑌃𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌗𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌕𑍌𑌷𑌾𑌰𑌵𑌂 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥
𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌾𑌗𑌰𑌃 ।

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍀𑌤𑌿 । 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌗𑌂𑌗𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌆𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌨 𑌤𑍁 𑌅𑌗𑌾𑌧𑌬𑍋𑌧𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌅𑌗𑌾𑌧𑌃 𑌅𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌬𑍋𑌧𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑍌𑌶𑍀𑌲𑍍𑌯𑌗𑍁𑌣𑌾𑌭𑌿𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌜𑌵𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌸𑍌𑌶𑍀𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌤𑌿𑌶𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍇𑌨𑌾𑌹— 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ॥ 𑍧 ॥ 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿

சித்திபெற்றவரும் கௌரவசிரேஷ்டருமாகிய விதுரர் சில நாளில் யமுனை யிலிருந்து மித்திரைக்குக் குமாரராகிய மைத்திரேயமுனிவர் இருக்கும் கங்கா நதியை அடைந்தார். 36

நான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

5-வது அத்தியாயம்

ஸ்ரீ சுகமுனிவர் கூறுகிறார்.

குருவம்சத் தார்களுக்குள் சிறந்தவராகிய விதுரர் கங்காநதியின் துவா ரத்தி லிருப்பவரும் மிகுந்த ஞானமுடையவரும் அச்சுதனிடம் கருத்துவைத்த பரிசுத்தரும் நல்லசீலம் முதலிய குணங்களால் மிகவும் சந்தோஷமடைந்தவரு மாகிய மைத்திரேயமுனிவரைப் பிரச்னம் செய்கிறார். 1

॥ 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌃 ॥

𑌸𑍁𑌖𑌾𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍋
𑌨 𑌤𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌵𑌾𑌽𑌨𑍍𑌯𑌦𑍁𑌪𑌾𑌰𑌮𑌂 𑌵𑌾 ।
𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌤 𑌭𑍂𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤 𑌏𑌵 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂
𑌯𑌦𑌤𑍍𑌰 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌦𑍇𑌨𑍍𑌨𑌃 ॥ 2

𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍈𑌵𑌾-
𑌦𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍀𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 ।
𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯𑍇𑌹 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑍂𑌨𑌂
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌸𑍍𑌯 ॥ 3

[illegible]

விதுரர் கேட்கிருர்.

ஓ மைத்திரேயரே! ஜனங்கள் சுகத்தை யுத்தேசித்துக் கருமங்களைச் செய்கின்ருர்கள். அந்தக் கருமங்களால் அந்த ஜனங்கள் சுகத்தையாவது அல்லது துக்கமில்லாமையை யாவது அடையவில்லை. அக்கருமங்களால் மிகுந்த துக்கத்தையே அடைகிருர்கள். ஆகையால்இந்த சம்சாரபந்தத்தில் செய்யவேண்டியது எதுவோ அதை எங்களுக்கு நீர் கூறவேண்டும். 2

முன் செய்த தீவினையால் கிருஷ்ணனிடம் துவேஷமுடையவர்களும் அதருமத்தையே தங்கள் கொள்கையாகக் கொண்டவர்களும் மிகவும் துக்கமுடையவர்களுமாகிய மானிடர்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்வதன்பொருட்டு மங்களகரமான செய்கைகளைச் செய்பவர்களாகிய ஜனார்த்தனனுடைய பக்தர்கள் இவ்வுலகில் சஞ்சரிக்கின்ருர்கள். 3

தத்ஸாதுவர்யாதிஶ வர்த்ம ஶம் ந:
ஸம்ராதிதோ பகவாந் யேந பும்ஸாம் |
ஹ்ருதி ஸ்திதோ யச்சதி பக்திபூதே
ஜ்ஞாநம் ஸதத்வாதிகமம் புராணம் || 4

கரோதி கர்மாணி க்ருதாவதாரோ
யாந்யாத்மதந்த்ரோ பகவாம்ஸ்த்ர்யதீஶ: |
யதா ஸஸர்ஜாக்ர இதம் நிரீஹ:
ஸம்ஸ்தாப்ய வ்ருத்திம் ஜகதோ விதத்தே || 5

யதா புந: ஸ்வே க இதம் நிவேஶ்ய
ஶேதே குஹாயாம் ஸ நிவ்ருத்தவ்ருத்தி: |

ஸஹிதம் புராணமநாதிவேத ப்ராணம் ஜ்ஞாநம் யச்சதி ப்ரயச்சதி ॥ ௪ ॥ கரோதி கர்மாணீத்யாதீநாம் ஷண்ணாமிதி ஷண்ணாம் ஶ்லோகாநாம் க்ரியாஸம்பந்த:| கரோதீதி| த்ர்யதீஶ: த்ரிகுணமாயா நியந்தா அத ஏவாத்மதந்த்ர: ஸ்வதந்த்ர ஏவ பகவாந் யதா யேந ப்ரகாரேண புருஷாத்யவதாரேண க்ருதாவதார: ஸந் யாநி கர்மாணி கரோதி உத்தராஸ்வபி நா கர்மாண்யேவ விஶேஷத: ப்ருச்சதி நிரீஹோ நிஷ்க்ரிய: நிஸ்ப்ருஹோ வா பகவாநிதம் விஶ்வமக்ரே ப்ரதமம் யதா ஸஸர்ஜ புநரஸ்ய ஜகத: வ்ருத்திம் ஜீவிகாம் ஸம்ஸ்தாப்ய ஸம்ஸ்திதம் க்ருத்வா விதத்தே யதா பாலயதி ॥ ௫॥ யதேதி| புந: ஸ: நிவ்ருத்தவ்ருத்திஸ்ஸந் ஸ்வே ஸ்வீயேவ ஹ்ருதயாகாஶே இதம் விஶ்வம் நிவேஶ்ய குஹாயாம் யோகமாயாயாம் யதா ஶேதே புநரேகஸ்மிந்நேவ ப்ரவிஷ்ட: ஸந்நேவ யோகேஶ்வராணாமபீஶ்வரோயம் ஏக ஏவ அநேகோபி யதா பஹுதா ப்ரஹ்மாதிரூபேணாபீகீ॥ கீர்த்யந்தீதி|

ஸாதுக்களுக்குள் சிறந்தவராகிய மைத்திரேயரே! ஆகையால் பகவான் தம்மை எந்த மார்க்கத்தில் பூசித்தால், பக்திபால் பரிசுத்த மடைந்தவர்களின் இருதயத்தி லமர்ந்து தத்துவத்தை அடையக்கூடிய பிராசீனமான ஞானத்தை உபதேசிப்பாரோ அந்த சுகரூபமான மார்க்கத்தை எங்களுக்கு உபதேசிக்க வேண்டும். 4

மூன்று குணங்களுடைய மாயைக்குப் பிரபுவும் சுவதந்திருமாகிய பகவான் எவ்விதம் அவதாரம் செய்கிறார்? செய்கையில்லாத பகவான் இப்பிரபஞ்சத்தை எவ்விதம் முன்புபடைத்தார்? இவ்வுலகுக்கு ஜீவனத்தை ஏற்படுத்தி எவ்விதம் பரிபாலிக்கிறார். 5

அந்தப் பகவான் மறுபடியும் வியாபாரமற்றவராகி தம்முடைய இருதயாகாசத்தில் இப்பிரபஞ்சத்தை வைத்துக்கொண்டு யோகமாயையிடம் எவ்விதம்

योगेश्वराधीश्वर एक एत-
दनुप्रविष्टो बहुधा यथासीत् ॥ 6

क्रीडन् विधत्ते द्विजगोसुराणां
क्षेमाय कर्माण्यवतारभेदैः ।
मनो न तृप्यत्यपि शृण्वतां नः
सुश्लोकमौलेश्चरितामृतानि ॥ 7

यैस्तत्त्वभेदैरधिलोकनाथो
लोकानलोकान् सह लोकपालान् ।
अचीक्लृपद्यत्र हि सर्वसत्त्व-
निकायभेदोऽधिकृतः प्रतीतः ॥ 8

मनसस्तृप्त्यभावहेतुः क्रीडन् सन् द्विजगोसुराणां क्षेमाय यथा कर्माणि विधत्ते [illegible] सुश्लोकाः पुण्यकीर्तयः पुरुषास्तेषां मौलिरिवाधिक्येनावस्थितविराजमानस्येत्यर्थः। [illegible] ॥७॥ यैरिति। अधिलोकनाथो लोकपालाधिपतिः लोकपालसहितान् लोकान् अलोकांश्च लोकालोकपर्यन्तान् बहिर्भागांश्च यैः तत्त्वभेदैः अचीक्लृपत् कल्पयामास यत्र येषु लोकेष्वलोकेषु इत्यर्थः। सर्वाणि यानि सत्त्वानि तेषां निकायाश्च तेषां भेदः प्रतीतः प्रसिद्धः अधिकृतः तत्तत्कार्याधिकारापन्नः [illegible] वा तत्र यथा भवतीत्यर्थः॥८॥ येनेति। किं च [illegible] श्रीमन्नारायणः

சயனம் செய்கிறார்? மறுபடியும் இப்பிரபஞ்சத்திற்குட் புகுந்தவரும் யோகேசுவரர்களுக்குப் பிரபுவுமாகிய ஈசுவரன் ஒருவராயினும் அநேகவிதமாக ஆனதெவ்விதம்? 6

அந்தணர்கள் பசுக்கள் தேவர்கள் இவர்களுடைய க்ஷேமத்திற்காக பல அவதாரங்களை யெடுத்து விளையாடிக்கொண்டு எவ்விதம் கருமங்களைச் செய்கிறார்? பரிசுத்தமான கீர்த்தியுடையவர்களுக்குச் சிரம்போன்றவரான மாதவனுடைய சரித்திரமாகிய அமுதத்தை அடிக்கடி சிரவணம் செய்யும் எங்களுடைய மனமானது திருப்தி யடையவில்லை. 7

லோகபாலர்களுக்குப் பதியாகிய ஈசன் லோகபாலர்களுடன் கூடிய உலகங்களையும் அவ்வுலகங்களுக்கு வெளியில் உள்ள பிரதேசங்களையும் எந்தத் தத்துவபேதங்களால் ஸிருஷ்டிசெய்தார்? அந்த உலகங்களிலும் வெளிப்பிரதேசங்களிலும் பிராணிகளின் பேதமானது பிரசித்திபடைந்து, எவ்விதம் (அந்தந்தக் காரியங்களில்) அதிகாரம்பெற்றன? 8

𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮-
𑌰𑍂𑌪𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌭𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌧𑌤𑍍𑌤 ।
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌡𑌾𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌨𑌿-
𑌰𑍇𑌤𑌤𑍍𑌚 𑌨𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌯 ॥ 9

𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑌿
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑍁𑌖𑌾𑌦𑌭𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌮𑍍 ।
𑌅𑌤𑍃𑌪𑍍𑌨𑍁𑌮 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌲𑍍𑌲𑌸𑍁𑌖𑌾𑌵𑌹𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌕𑌥𑌾𑌮𑍃𑌤𑍌𑌘𑌾𑌤𑍍 ॥ 10

𑌕𑌸𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌪𑌦𑍋𑌽𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍
𑌸𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌃 𑌸𑍂𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍀𑌡𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 ।

𑌉𑌤 𑌅𑌪𑌿𑌚 𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌚𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௯ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌭𑌾𑌰𑌤𑌾𑌦𑍌 𑌕𑌥𑌾 𑌬𑌹𑍍𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾 𑌏𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹-𑌪𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌰𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌅𑌵𑌰𑍇 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌹𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑍁𑌖𑌾𑌦𑌭𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌮𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌕𑌥𑌾𑌮𑍃𑌤𑍌𑌘𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍃𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇 𑌅𑌤𑍃𑌪𑍍𑌨𑍁𑌮𑌃 𑌨 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌲𑍍𑌲𑌸𑍁𑌖𑌾𑌵𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌕𑌥𑌾𑌮𑍃𑌤𑍌𑌘𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇 𑌅𑌲𑌂𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ ௰ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌕 𑌇𑌤𑌿! 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌪𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌮𑍃𑌤𑍌𑌘𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌮𑌾𑌜𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍂𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍀𑌡𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍋 𑌵𑌾 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌮𑍃𑌤𑍌𑌘𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰

தாமே உண்டானவரும் உலகங்களை ஸிருஷ்டிப் பவருமாகிய நாராயணன் சுவபாவம், கருமம், ரூபம், பெயர் இவைகளை உடைய ஜீவன்களுக்கு எவ்விதம் பேதத்தைச் செய்தார்? ஓ அந்தணசிரேஷ்டராகிய மைத்திரேயரே! இதையும் எங்களுக்குக் கூறவேண்டும். 9

ஓ பகவானே! பிராம்மணர்கள் க்ஷத்திரியர்கள் வைசியர்கள் மற்றுமுள்ளவர்கள் இவர்களுடைய விருதங்களை அடிக்கடி வியாசமுனிவரின் மூலமாக நான் கேட்டிருக்கிறேன். அவைகள் அற்பமான சுகத்தை உண்டாக்கக் கூடியனவாகையால் நாங்கள் கிருஷ்ணனுடைய கதையாகிய அமுதப்பிரவாகத்தைத தவிர அவைகளில் திருப்தியடையவில்லை. 10

உங்களுடைய சபைகளில் பெரியோர்களால் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுகிற கிருஷ்ணனுடைய கதையாகிய அமுதப்பிரவாகத்திலிருந்து எவன் திருப்தி

𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌨𑌾𑌡𑍀𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌤𑍋
  𑌭𑌵𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌂 𑌗𑍇𑌹𑌰𑌤𑌿𑌂 𑌛𑌿𑌨𑌤𑍍𑌤𑌿 ॥ 11

𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂
  𑌸𑌖𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍇 𑌭𑌾𑌰𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 ।
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌦𑍈𑌃
  𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾 𑌨𑍁 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 ॥ 12

𑌸𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌾
  𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 ।
𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌪𑌦𑌾𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯
  𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑌮𑌾𑌶𑍁 𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 ॥ 13

𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍇𑌹𑌰𑌤𑌿𑌂 𑌛𑌿𑌨𑌤𑍍𑌤𑌿 ॥௧௧॥ 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌖𑌾 𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌵𑍇𑌦𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍋𑌕𑌕𑍍𑌷𑌯𑌮𑍂𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌭𑌾𑌰𑌤𑌮𑌾𑌹 — 𑌕𑌥𑌾𑌮𑍁𑌖𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌹𑌰𑌿𑌕𑌥𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌾𑌯𑍈𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌭𑌾𑌰𑌤𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌦𑍈𑌃 𑌉𑌪𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑍈𑌃 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾 𑌨𑍀𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌯𑍇 𑌪𑍌𑌰𑌾𑌣𑌿𑌕𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍋𑌹𑌂 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌨𑍍 । 𑌨𑌰𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍 । 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍 । 𑌇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑍈𑌃 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌫𑌲𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍 । 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌕𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 𑌇𑌤𑌿 ॥௧௨॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑌿𑌕𑌥𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌫𑌲𑌮𑌾𑌹 — 𑌸𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌾 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌕𑌥𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯𑌮𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌵𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧-

---

யடைவான் அந்தக்கதையாகி அமுதமானது புருஷனுடைய செவியின் துவாரத்தை அடைந்து சம்சாரத்தைக் கொடுக்கும். மக்கள் வீடு முதலியவைகளி லேற்படும் பற்றையொழிக்கும். 11

உமக்குச் சினேகிதராகிய வியாச முனிவரும் எங்களுக்குப் பகவானுடைய குணங்களைச் சொல்லவேண்டுமென்றே பாரதத்தைக்கூறினர். அந்தப் பாரதத்தில் அற்பசுகங்களை வர்ணித்ததின் மூலமாக மானிடர்களின் புத்தியானது ஹரியின் கதைகளில் ஈடுபட்டது. 12

மானிடர்களுக்குள் சிரத்தை யுடையவனது அறிவானது மிகுதியாகவிருத்தியடைந்து அற்பசுகங்களின் சம்பந்தமாய் வைராக்கியத்தை உண்டுபண்ணுகிறது. (பிறகு) அந்த அறிவு ஹரியின் கதைகளை ஸ்மரணம் செய்வதால் துக்கங்களையெல்லாம் துரிதத்தில் நாசமடையும்படி செய்கிறது. 13

𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍋𑌚𑍍𑌯𑌶𑍋𑌚𑍍𑌯𑌾𑌨𑌵𑌿𑌦𑍋𑌽𑌨𑍁𑌶𑍋𑌚𑍇
    𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑌘𑍇𑌨 ।
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑍇𑌷𑌾-
    𑌮𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑍃𑌥𑌾𑌵𑌾𑌦𑌗𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 14

𑌤𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌷𑌾𑌰𑌵 𑌶𑌰𑍍𑌮𑌦𑌾𑌤𑍁-
    𑌰𑍍𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌕𑌥𑌾𑌸𑍁 𑌸𑌾𑌰𑌮𑍍 ।

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌤𑍀 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹
𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑍍𑌯𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌯𑌤𑍇॥
௧௩. ॥ 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌥𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍈𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍋𑌚𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌚
𑌨 𑌅𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌶𑍋𑌚𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌯𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌂
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍋𑌚𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌶𑍋𑌚𑍍𑌯𑌾
𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍋𑌚𑍍𑌯𑌶𑍋𑌚𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾 𑌤𑌾𑌨𑌨𑍁𑌶𑍋𑌚𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰
𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌨𑌿𑌰𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌾𑌰𑍂𑌢𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑍃𑌥𑌾𑌕
𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌵𑍃𑌥𑍈𑌵𑌵𑌾𑌦𑌗𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌯𑍋
𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑍇𑌹𑌮𑌨𑍋𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌤𑌾𑌨𑌨𑍁𑌶𑍋𑌚𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌦𑍋𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌃 𑌗𑌤𑌿𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌹
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌃॥௧௪॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍋𑌃
𑌹𑍇 𑌕𑌾𑌷𑌾𑌰𑌵 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌰𑍍𑌮𑌦𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌪𑍍𑌰𑌦𑌸𑍍𑌯𑌦𑌾𑌤𑍁𑌃
𑌆𑌰𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌪𑌾𑌵𑌿𑌶𑌕𑍍𑌯
𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌸𑍁𑌸𑌾𑌰𑌭𑍂𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌮𑍇𑌵𑍋
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯 𑌕𑍀𑌤𑌯 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑍃𑌷𑌭𑍋 𑌦𑍋𑌹𑌾𑌯 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍁 𑌇𑌤𑌿

அறியாதவர்கள், ஹரியின் கதையில் விருப்பமில்லாதவர்களாகிய (1) துக்கிக்கத் தக்கவர்கள், (2) துக்கிக்கத்தக்கவர்களுங்கண்டு துக்கிக்கத்தக்கவர்கள் இவர்களைக் குறித்து நான் துக்கிக்கிறேன். ஏனெனில் வீணன, வாக்கு, தேகம், மனம் இவைகளின் வியாபாரமுடைய அவர்களுடைய ஆயுளைக் காலரூபியாகிய தேவன் நாசம் செய்கிறானல்லவா ? 14

ஓ கௌஷாரவரே (மைத்திரேயரே) இப்பிரபஞ்சத்திற்கு நன்மையைக் கொடுத்தவரும் துக்கமுடையோர்களுக்குப் பந்துவும் பரிசுத்தமான கீர்த்தியு

---

(1) துக்கிக்கத்தக்கவர்கள்-என்றது பாகவததாத்பரிய மறியாமையால் சாமான்னியமாகத் துக்கிக்கக்கூடியவர்களாம்.

(2) பாகவததாத்பரிய மறிந்தும் பகவானுடைய கதைகளில் விருப்பமில்லாதவர்களாயின் அறிந்த இவர்களைக்கண்டு அறியாதவர்களும் ஓ நாம் அறியாமல் மோசம் போனோம், இவர்கள் அறிந்தும் மோசம்போகிறார்கள் என்று துக்கிக்கிறார்களல்லவா? அதனால் துக்கிக்கத்தக்கவர்களாலும் துக்கிக்கத்தக்கவர்கள் என்று கூறியதாம்.

𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍇𑌃 ॥ 15

𑌸 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌸𑌂𑌯𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 ।
𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌾𑌣𑌿
𑌯𑌾𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ 16

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌕𑍌𑌷𑌾𑌰𑌵𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑌯𑌨𑍍 ॥ 17

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌧𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌤𑌾 ।
𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌵𑌤𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 18

[illegible] ॥ கரு ॥ 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌕𑌥𑍈𑌵 𑌕𑌥𑌨𑍀𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹-𑌸𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌅𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌕𑌾𑌰 ॥ கசு ॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌮𑍇𑌵 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌨𑌾 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 ॥ கஎ ॥ 𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹-𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑌏𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯

டையவருமாகிய அந்த ஹரியின் கதைகளுக்குள் ஸாரமாகிய கதையை வண்டானது பூவினின்று மதுவைக் கிரகிப்பது போல் கிரகித்தெடுத்து எங்களுடைய க்ஷேமத்திற்காகக் கூறவேண்டும். 15

பிரபஞ்சத்தின் உற்பத்தி பரிபாலனம் பிரளயம் இவைகளை நடாத்த சக்தியை வகித்தவரும் (பிறகு) அவதாரம் செய்தவருமாகிய ஈசுவரன் புருஷர்களை அதிக்கிரமித்தவைகளான எந்தக் காரியங்களைச் செய்தாரோ அவைகளை எனக்குக் கூறவேண்டும். 16

ஸ்ரீசுகாசாரியர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு நன்மையை உத்தேசித்தே விதுரரால் பிரச்னம் செய்யப்பட்டவரும் மகிமை பொருந்தியவரும் முனிவருமாகிய மைத்திரேயர் விதுரரை வெகுமானித்துக் கூறுகிறார். 17

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

ஓ ஸாதுவே! உலகங்களுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்ய விரும்பியவரும் அதோக்ஷஜரிடம் மனமுடைய உம்முடைய கீர்த்தியை உலகில் விஸ்தாரப்படுத்துகிறவருமாகிய நீர் நன்றாய்க்கேட்டீர். 18

நைதச்சித்ரம் த்வயி க்ஷத்தர்பாதராயணவீர்யஜே ।
க்ருஹீதோ(அ)நந்யபாவேந யத்த்வயா ஹரிரீஶ்வரஃ ॥ 19

மாண்டவ்யஶாபாத்பகவாந் ப்ரஜாஸம்யமநோ யமஃ ।
ப்ராதுஃ க்ஷேத்ரே புஜிஷ்யாயாம் ஜாதஸ்ஸத்யவதீஸுதாத் ॥ 20

பவாந் பகவதோ நித்யம் ஸம்மதஸ்ஸாநுகஸ்ய ச ।
யஸ்ய ஜ்ஞாநோபதேஶாய மாதிஶத்பகவாந் வ்ரஜந் ॥ 21

அத தே பகவல்லீலா யோகமாயோபப்ரும்ஹிதாஃ ।
விஶ்வஸ்தித்யுத்பவாந்தார்தா வர்ணயாம்யநுபூர்வஶஃ ॥ 22

தஸ்ய பக்தஃ ஸ்வஸ்யைகாந்திகம் ச ப்ரஸாதாபிமுகதா ॥ 18 ॥ நைதேதி । ஶ்ரீஹரிர்யத்க்ருஹீதஃ ஏதச்சித்ரம் த்வயி ந பவதி க்ஷத்தஃ பாதராயணஸ்ய வீர்யஜே ॥ 19 ॥ தர்ஹி கதம் ஶப்தத்வம் கதம் ச ஜ்ஞாநாநுக்ராஹகத்வம் தத்ராஹ — மாண்டவ்யேதி । ப்ராதுர்விசித்ரவீர்யஸ்ய க்ஷேத்ரே க்ஷேத்ரத்வேந ஸ்வீக்ருதாயாம் புஜிஷ்யாயாம் தாஸ்யாம் யமோ பவாந் ஜாதோ(அ)ஸி ॥ 20 ॥ பவாநிதி । பவாந் பகவதஸ்ஸம்மதஃ இஷ்டஃ க்ஷத்தஃ யஜ்ஜ்ஞாநோபதேஶாய யஸ்ய தவ ஜ்ஞாநோபதேஶாய மாமாதிஶ்ய ப்ரகாராந்தரஸ்யாபி ஸ்ம்ருத்யாவதிஷ்டவாநித்யர்தஃ ॥ 21 ॥ அதேதி । விஶ்வஸ்தித்யாதயஃ அர்தா விஷயா யாஸாம் தாஃ ॥ 22 ॥ தத்ர ஸ்ருஷ்டிக்ரமம் வர்ணயிதும் ததஃ பூர்வாவஸ்தாமாஹ — பகவாநிதி த்வாப்யாம் । இதம் விஶ்வமக்ரே ஸ்ருஷ்டேஃ பூர்வம் பகவாநேக ஏவாஸ கதம்பூதஃ ஆத்மநாம் ஜீவாநாம் ஆத்மா ஸ்வரூபம் விபுஃ ஸ்வாமீ ச ஆத்மநாமாத்மா பகவாநேக ஏவேதி த்ரஷ்டு

ஓ விதுரரே! நீர் ஈசுவரனுகிய ஹரியை வேறு சிந்தனையின்றிக்கிரகித்திருக்கிறீர். வியாசமுனிவருடைய அம்சத்திற்குண்டான தம்மிடம் இது ஒரு ஆச்சரியமல்ல. 19

வியாசமுனிவருடைய பிராதாவாகிய விசித்திரவீரியருக்கு மனைவியாக ஏற்பட்ட தாசியிடம் பிரஜைகளைத் தண்டிப்பவனும் மகிமைதங்கியவனுமாகிய யமதேவ! நீர் மாண்டவிய முனிவரின் சாபத்தால் அந்த வியாசமுனிவருக்கு உண்டானவர். 20

பக்தர்களுடன் கூடிய பகவானுக்கு நீர் எப்போதும் பிரியமானவர். ஏனெனில் அந்த ஈசுவரன் உமக்கு ஞானேபதேசம் செய்ய எனக்குக் கட்டளையிட்டுச் சென்ருரல்லவா? 21

ஆகையால் யோகமாயையால் விருத்தியடைந்தவைகளும் பிரபஞ்சத்தின் ஸிருஷ்டி பரிபாலனம் பிரளயம் இவைகளைப் பிரயோஜனமாக உடையவைகளுமாகிய பகவானுடைய லீலைகளை உமக்கு முறையே வர்ணிக்கிறேன். 22

𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍇𑌕 𑌆𑌸𑍇𑌦𑌮𑌗𑍍𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑍁𑌗𑌤𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ 23

𑌸 𑌵𑌾 𑌏𑌷 𑌤𑌦𑌾 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌨𑌾𑌪𑌶𑍍𑌯𑌦𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑍇𑌕𑌰𑌾𑌟𑍍 ।
𑌮𑍇𑌨𑍇𑌽𑌸𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌦𑍃𑌕𑍍 ॥ 24

𑌸𑌾 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌦𑌸𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾 ।
𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌯𑌯𑍇𑌦𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ 25

𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌨 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌸𑍀𑌦𑌿𑌤𑌿𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌾𑌵𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌭𑌿𑌰𑌨𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌮𑍇𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍈𑌵𑌾𑌯𑌮𑍁𑌪𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌨𑍇𑌕 𑌏𑌵𑌾𑌸𑍀𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑍁𑌗𑌤𑌾𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌗𑌤𑌾 𑌲𑌯𑍇𑌸𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌏𑌕𑌾𑌕𑌿𑌨𑌾 𑌬𑌹𑍁 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑍀𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௨௩॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌮𑌾𑌯𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹— 𑌆𑌹𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍇𑌤𑌿 𑌸 𑌵𑌾 𑌏𑌷𑌃 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌏𑌕𑌰𑌾𑌟𑍍 𑌏𑌕 𑌏𑌵 𑌤𑌦𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌰𑌾𑌟𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌅𑌸𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵𑌮𑍇𑌨𑍇 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌾𑌹— 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌶𑌕𑍍𑌤𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌂 𑌮𑍇𑌨𑍇 𑌯𑌤𑌃 𑌅𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌦𑍃𑌕𑍍 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿॥௨௪॥ 𑌸𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌃 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌸𑌦𑌸𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍॥ ௨௫॥ 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑌾𑌲𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌲𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌤𑌗𑍁𑌣𑌾𑌯𑌾𑌂

ஜீவசொரூபரும் பிரபுவும் பரமாத்மாவும் (பார்க்கிறவன் பார்க்கத்தக்கது) என்ற அறிவின்பேதங்களால் காணப்படுகிறவருமாகிய பகவான் தாம் ஒருவனுக இருக்கவேண்டுமென்ற ஆசையை அனுசரித்தபோது ஸிருஷ்டிக்கு முன் ஒருவராகவே இருந்தார். 23

ஒருவராகவே பிரகாசிக்கும் இந்த பகவான் பார்க்கிறவராக இருந்துகொண்டு பார்க்கத்தக்கவைகளைப் பார்க்கவில்லை. அடங்கிய (மாயைமுதலிய) சக்திகளை உடையவரும் பிரபோதமுடைய சக்தியுடையவருமாகிய ஈசன் தம்மை இல்லாதவரைப்போல் எண்ணிக்கொண்டார். 24

ஸத்தும் பார்க்கிறவருமாகிய இந்தப் பரமாத்மாவினுடைய காரியகாரண சுவரூபமாகிய அந்த சக்திதான் மாயை எனக் கூறப்படுகிறது. ஓ மகாபாக்கியம் செய்தவரே! பிரபுவாகிய ஈசுவரன் இந்த மாயையால் தான் பிரபஞ்சத்தை ஸிருஷ்டி செய்கிறுர். 25

𑌕𑌾𑌲𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾𑌮𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑌃 ।
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌧𑌤𑍍𑌤 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 26

𑌤𑌤𑍋𑌽𑌭𑌵𑌨𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍 ।
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌂𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋𑌨𑍁𑌦𑌃 ॥ 27

𑌸𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌂𑌶𑌗𑍁𑌣𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌗𑍋𑌚𑌰𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌕𑌰𑍋𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌿𑌸𑍃𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ॥ 28

𑌅𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌂𑌶𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍃𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌿𑌦𑌾𑌭𑌾𑌸𑌂 𑌆𑌧𑌤𑍍𑌤 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 ॥ ௨௬ ॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑌾𑌲𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍 [illegible] 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌮𑌹𑌤𑍍 [illegible] 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 [illegible] 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌥𑌂 [illegible] 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑌨𑍍 [illegible] 𑌤𑌮𑍋𑌨𑍁𑌦𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌮𑍋𑌨𑍁𑌦𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 '𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 । [illegible] 𑌮𑌹𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌣𑍍𑌡𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤' 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௨௭ ॥ 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌹 — [illegible] 𑌅𑌂𑌶𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌭𑌾𑌸𑍋 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌉𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌕𑌃 [illegible] 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌗𑍋𑌚𑌰𑌃 [illegible] 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍 [illegible] ॥ ௨௮ ॥ 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌹 — [illegible]

சிற்சக்தியுடையவரும் அதோக்ஷஜருமாகிய பகவான் காலசக்தியால் குணங்களின் சுவரூபமுடைய மாயையிடம் தன்னம்சமாகிய புருஷனைக்கொண்டு வீரியத்தை அமைத்தார். 26

காலத்தால் பிரேரணை செய்யப்பட்ட அந்த மாயையினின்று விஞ்ஞான சுவரூபமும் தன்னுடையதேகத்தி லிருக்கும் பிரபஞ்சத்தைப் பிரகாசப்படுத்துகிறதும் இருளைப்போக்குவதுமாகிய மகத்தத்துவ முண்டாயிற்று. 27

அம்சம் குணங்கள் காலன் இவைகளின் சுவரூபமாகிய அந்த மகத்தத்துவமும் பகவானுடைய பார்வைக்கு விஷயமாக இருந்து இந்தப் பிரபஞ்சத்தை ஸிருஷ்டிக்க விரும்பித் தன்னை விகாரப்படுத்திக்கொண்டது. 28

𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌦𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌾𑌯𑌤 ।
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌕𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑌃 ॥ 29

𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌸𑍍𑌤𑍈𑌜𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 ।
𑌅𑌹𑌂𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌦𑌭𑍂𑌤𑍍 ॥ 30

𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌯𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌯𑌤𑌃 ।
𑌤𑍈𑌜𑌸𑌾𑌨𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌮𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥ 31

𑌤𑌾𑌮𑌸𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌖𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।

𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥ 29 ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌃 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌃 𑌤𑍈𑌜𑌸𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌃 𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 30 ॥ 𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌯𑌤𑍋 𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌤𑍈𑌜𑌸𑌾𑌨𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌾𑌨𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌶𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌾𑌹𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌃 ॥ 31 ॥ 𑌤𑌾𑌮𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌾𑌮𑌸𑍋𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌭𑍂𑌤𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌤𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌗𑍁𑌣𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑌶𑌬𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌕𑌾𑌶𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑍍 । 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌕𑌃 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌾𑌂𑌶𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌚𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌾𑌭𑌾𑌸𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌦𑌂 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌾𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌸𑍃𑌤𑌂 𑌉𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌨𑌭𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌦𑌿𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂

பூதங்கள் இந்திரியங்கள் மனம் (தேவர்கள்) இவைகளின் விகாரமுடைய தும் காரியம் (அதிபூதம்) காரணம் (அத்தியாத்மம்) கர்த்தா (அதிதைவம்) இவைகளின் சுவரூபமுடையதுமாகிய அகங்காரத் தத்துவமானது விகாரமடைந்த மகத்தத்துவத்தினிட முண்டாயிற்று. 29

அந்த அகங்கார தத்துவமானது வைகாரிகம் (ஸாத்துவிகம்) தைஜஸம் (இராஜசம்) தாமசம் என மூன்றுவகைப் படுகிறது. 29½

விகாரத்தை அடைந்த ஸாத்துவிகாகங்காரத்தினின்று மனமுண்டாயிற்று. தேவர்களும் ஸாத்துவிகாகங்காரத்தினின்றுண்டானவர்கள். அந்தத் தேவர்களிடம் தான் சத்தம் முதலியவைகளின் பிரகாசமுண்டாகிறது. 30½

ஞானேந்திரியங்களும் கருமேந்திரியங்களும் இராஜஸாகங்காரத்தைச் சார்ந்தவைகளாகவே ஆகின்றன. சூக்ஷ்மபூதமான சத்தத்திற்குத் தாமச அகங்காரம் காரணமாகிறது. அந்தச் சத்தத்தினின்று தனக்குக் குணமாகிய ஆகாய முண்டாகிறது. 31½

காலமாயாம்ஶயோகேந பகவத்வீக்ஷிதம் நப: ॥ 32

நபஸோऽநுஸ்ருதம் ஸ்பர்ஶம் விகுர்வந்நிர்மமேऽநிலம் ।
அநிலோऽபி விகுர்வாணோ நபஸோருபலாந்வித: ॥ 33

ஸஸர்ஜ ரூபதந்மாத்ரம் ஜ்யோதிர்லோகஸ்ய லோசநம் ।
அநிலேநாந்விதம் ஜ்யோதிர்விகுர்வத்பரவீக்ஷிதம் ॥ 34

ஆதத்தாம்போ ரஸமயம் காலமாயாம்ஶயோகத: ।
ஜ்யோதிஷாம்போऽநுஸம்ஸ்ருஷ்டம் விகுர்வத்ப்ரஹ்மவீக்ஷிதம் ॥ 35

மஹீம் கந்தகுணாமாதாத்காலமாயாம்ஶயோகத: ।
பூதாநாம் நபஆதீநாம் யத்யத்பவ்யாவராவரம் ॥ 36

தேஷாம் பராநுஸம்ஸர்காத்யதாஸங்க்யம் குணாந்விது: ।

ஸஜ॥௩௨॥ நபஸ இதி। ஸ்பர்ஶம் விகுர்வந் ரூபாந்தரம் நயந் அநிலம் வாயும் நிர்மமே ஸஸர்ஜ ஸ்பர்ஶதந்மாத்ராத் ஆகாஶோத்பத்திரிதி ஜ்ஞாதவ்யா நபஸா ஸஹித: ஸ்வபலம் உருபலாந்வித:॥௩௩॥ ஸஸர்ஜேதி லோசநம் ப்ரகாஶகம் லோகப்ரகாஶகம் ஜ்யோதிரிதி பரேண பகவதா ஸம்வீக்ஷிதம் யதா பவதி ததா அநிலேந வாயுநா॥௩௪॥ ஜ்யோதிரிதி ஜ்யோதிரக்நி: ப்ரஹ்மணா பகவதா வீக்ஷிதம் ஜ்யோதிஷா அநுஸம்ஸ்ருஷ்டமம்ப:॥௩௫॥ மஹீதி॥ ஆகாஶாதீநாம் பஞ்சபூதாநாம் யத்யத்பரம் பரம் கார்யம்॥௩௬॥ தேஷாமிதி। தேஷாம் கார்யாணாம்

காலம் மாயை அம்சம் இவைகளின் சம்பந்தத்தால் ஆகாயமானது பகவானால் பார்க்கப்பட்டு விகாரமடைந்தது. அதிலிருந்து ஸ்பரிசகுண முண்டாயிற்று. அந்த ஸ்பரிசகுணமானது வாயுவை உண்டுபண்ணிற்று. $32\frac{1}{2}$

ஆகாயத்துடன் கூடியதும் மிகுதியான வலுவுடையதுமாகிய வாயுவும் விகாரமடைந்து ரூபதன்மாத்திரையை உண்டுபண்ணிற்று. அந்த ரூபதன்மாத்திரையானது உலகுக்குப் பிரகாசத்தைச் செய்யும்அக்னியை உண்டுபண்ணிற்று.

வாயுவுடன் கூடிய அக்னியானது ஈசுவரனால் பார்க்கப்பட்டு விகாரமடைந்து காலம் மாயை அம்சம் இவைகளின் சம்பந்தத்தால் இரசமயமான ஜலத்தை உண்டு பண்ணிற்று. $34\frac{1}{2}$

அக்னியுடன் கூடிய ஜலமானது ஈசனால் பார்க்கப்பட்டு விகாரமடைந்து காலம் மாயை அம்சம் இவைகளின் சம்பந்தத்தால் கந்தம் என்ற குணமுடைய பூமியை உண்டுபண்ணிற்று. $35\frac{1}{2}$

மங்களசுவரூப முடைய ஓ விதுரரே! ஆகாயம் முதலிய பூதங்களில் எந்தக்காரணத்திற்கு எது காரியமோ அந்தக்காரியங்களுக்குக் காரணங்களுடன் சம்பந்தத்தால் கிரமந்தவறாது குணங்களைக் கூறுகிறார்கள். $36\frac{1}{2}$

---

(1) அதாவது ஆகாயத்திற்கு சத்தம் குணமாகிறது. வாயுவுக்கு ஸ்பரிசம் சத்தம் இரண்டுங் குணமாகின்றன. அக்னிக்கு ரூபம் சத்தம ஸ்பரிசம் மூன்றுமாம். ஜலத்திற்கு இரசம் ரூபம் ஸ்பரிசம் சத்தம் ஆக நான்காம். பூமிக்கு கந்தம் இரஸம் ரூபம் ஸ்பரிசம் சத்தம் ஆக - ஐந்தாம்.

𑌏𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌕𑌲𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂𑌶𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌿𑌨𑌃 ॥ 37

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑍀𑌶𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌮𑍍 ।

॥ 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 ॥

𑌨𑌮𑌾𑌮 𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵 𑌪𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌤𑌾𑌪𑍋𑌪𑌶𑌮𑌾𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ।
𑌯𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌕𑍇𑌤𑌾 𑌯𑌤𑌯𑍋𑌽𑌞𑍍𑌜𑌸𑍋𑌰𑍁
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 38

𑌪𑌰𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑍈𑌃 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌶𑌕𑍍𑌤𑌯𑌃 𑌯𑌥𑌾𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌧𑍁𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌹𑌿 𑌨𑌭𑌸𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌶𑌬𑍍𑌦𑍌 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌾𑌨𑍁𑌯𑌾𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌚 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 । 𑌏𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌕𑌲𑌾𑌃 𑌅𑌂𑌶𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌃 𑌅𑌂𑌶𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌲𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂𑌶𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌿𑌨𑌃 ॥ ३७ ॥ 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌏𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌰𑌚𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍀𑌶𑌾𑌃 𑌅𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌯𑌃 । 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍𑌭𑍁𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌨𑍀𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍀𑌯𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌃 । 𑌨𑌮𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌪𑍋𑌪𑌶𑌮𑍇 𑌆𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌛𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌨𑌮𑌾𑌮𑌃 । 𑌯𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌕𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌤𑌲𑌂 𑌕𑍇𑌤𑌨𑌂 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ ३८ ॥ 𑌧𑌾𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌆𑌹𑍁𑌃 𑌧𑌾𑌤𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌧𑌾𑌤𑌃 𑌹𑍇 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌃 𑌹𑍇 𑌈𑌶 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌷𑍁 𑌸𑌕𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌹𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌤𑌾𑌪𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣𑌾𑌭𑌿𑌹𑌤𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌕𑍋𑌟𑌯𑌃

விஷ்ணுவின் அம்சமானவர்களும் விகிருதி விக்ஷேபம் சேதநை உடைய வர்களுமாகிய இந்த (மகத்தத்துவம் முதலியவைகளின் அபிமானிகளாகிய) தேவர்கள் பலவாருக இருப்பதால் தாங்கள் செய்யவேண்டிய காரியத்தில் சக்தி யற்றவர்களாக இருந்து அஞ்சலிசெய்துகொண்டு (2) பரமேசுவரனுகிய பிரபுவைச் சரணமடைந்தார்கள். 37

தேவர்கள் கூறுகிருர்கள்.

ஓதேவ ! சரணம்புகுந்தவர்களின் தாபத்தைப் போக்குவதில் குடை போன்ற தங்களுடைய பாதாரவிந்தத்தை நமஸ்கரிக்கிறோம். அந்தப் பாதாரவிந்தத்தை ஸ்தானமாக உடைய பெரியோர்கள் மிகுந்த சம்சார துக்கத்தை வெகு தூரத்திற் கப்பால் விரைவாகவே தள்ளுகிருர்கள். 38

(2) பிரபுவிடம் அஞ்சலிசெய்து கூறுகிருர்கள் என்றும் பாடாம்.

தாதர்யதஸ்மிந் பவ ஈஶ ஜீவா:
　　தாபத்ரயேணாபிஹதா ந ஶர்ம |
ஆத்மந் லபந்தே பகவம்ஸ்தவாங்க்ரி
　　ச்சாயாம் ஸவித்யாமத ஆஶ்ரயேம || 39

மார்கந்தி யத்தே முகபத்மநீடை:
　　ச்சந்த:ஸுபர்ணைர்ருஷயோ விவிக்தே |
யஸ்யாகமர்ஷோதஸரித்வராயா:
　　பதம் பதம் தீர்தபத: ப்ரபந்நா: || 40

யச்ச்ரத்தயா ஶ்ருதவத்யா ச பக்த்யா
　　ஸம்ம்ருஜ்யமாநே ஹ்ருதயேऽவதாய |

[illegible]

ஓ தந்தையே! ஓ ஈசனே! இந்தச் சம்சாரத்தில் மூன்று தாபங்களால் அடி பட்ட ஜீவன்கள் அந்தக்கரணத்தில் சுகமடையவில்லை. ஓ பகவானே! ஆகை யால் தங்களுடைய ஞானத்துடன் கூடிய சரணாரவிந்தத்தின் நிழலை ஆசிரயிக்கி றோம். 39

நல்ல சித்தமுடைய பெரியோர்கள் உமது முககமலமாகிய கூண்டை உடைய வேதங்களாகிய பக்ஷிகளால் பற்றுதலற்ற மனதில் எதைத்தேடுகிறார் களோ எது பாபங்களைப்போக்கும் ஜலமுடைய நதிகளுக்குள்சிறந்த கங்கைக்கு ஸ்தானமாகிறதோ, அந்தப் பரிசுத்தமான தங்களுடைய சரணமலரை நாங்கள் சரணமடைந்தோம். 40

தீரர்கள் சிரத்தையாலும் சிரவணத்தாலும் பக்தியாலும் சோதிக்கப்பட்ட மனதில் எந்தத்திருவடியைத் தியானித்து (அதனாலேற்படும்) வைராக்கியபல

ஜ்ஞாநேந வைராக்யபலேந தீரா
வ்ரஜேம தத்தே(அ)ங்க்ரிஸரோஜபீடம் ‖ 41

விச்வஸ்ய ஜந்மஸ்திதிஸம்யமார்த்தே
க்ருதாவதாரஸ்ய பதாம்புஜம் தே ।
வ்ரஜேம ஸர்வே சரணம் யதீச
ஸ்ம்ருதம் ப்ரயச்சத்யபயம் ஸ்வபும்ஸாம் ‖ 42

யத்ஸாநுபந்தே(அ)ஸதி தேஹகேஹே
மமாஹமித்யூடதுராக்ரஹாணாம் ।
பும்ஸாம் ஸுதூரம் வஸதோ(அ)பி புர்யாம்
பஜேம தத்தே பகவந் பதாப்ஜம் ‖ 43

[illegible]

முள்ள ஞானிகளாக (நிச்சலமான மனமுடையவர்களாக) ஆகிறுர்களோ அந்தத் திருவடிமலரை நாங்கள் சரணமடைகிறோம். 41

ஓ ஈசா! எந்தப்பாதாம்புய மானது ஸ்மரணம் செய்தமாத்திரத்தில் தன்னுடைய பக்தர்களுக்கு அபயத்தைக் கொடுக்கிறதோ, பிரபஞ்சத்தின் உற்பத்தி பரிபாலனம் பிரளயம் இவைகளுக்காக அவதாரம் செய்த அந்த உமது பாதாம்புயத்தை நாங்கள் சரணமடைகிறோம். 42

ஓ தேவ! உபகரணங்களுடன் கூடியதும் பொய்யானதுமாகிய தேகத்தில் என்னுடையது நான் என்று ஏற்பட்ட கெட்ட ஆக்கிரகமுடைய மானிடர்களின் சரீரத்தில் வசிப்பவராயினும் உமது எந்தப் பாத கமலமானது அவர்களுக்கு வெகுதூரத்தி லிருக்கிறதோ ஓ பகவானே அந்தப் பாதகமலத்தை நாங்கள் சரணமடைகிறோம். 43

[illegible] 44

[illegible] 45

[illegible]

மாயைக்குப் பிரபுவும் பெரியோர்களால் தோத்தரிக்கத்தக்க குணமுடையவருமாகிய பிரபுவே! இழுக்கப்பட்ட மனமுடையவர்கள் உம்முடைய பாதவின்னியாசத்தின் விலாசத்தினது சோபையுடையவர்களாகிய பக்தர்களை நிச்சயமாகப் பார்க்கிறவர்ளாகார்கள். 44

ஒ தேவ! உம்முடைய கதையாகிய அமுதத்தைப் பானஞ்செய்ததால் விருத்தியடைந்த பக்தியால் நிர்மலமான மனமுடையவர்கள் எவர்களோ அவர்கள் வைராக்கியத்தை அடைந்து உடனே வைகுண்டத்தைக் கிரமப்படி விரைவாக அடைகிறார்கள். 45

𑌤𑌥𑌾𑌪𑌰𑍇 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌯𑍋𑌗
𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌧𑍀𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌤𑍇 ॥ 46

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌸𑌿𑌸𑍃𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌽𑌽𑌦𑍍𑌯
𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌽𑌨𑍁𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌮 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌨𑍁𑌮𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌰𑍍𑌤𑌵𑍇 𑌤𑍇 ॥ 74

[illegible]

அல்லது மற்றுமுள்ள சில தீரர்கள் தங்களுடைய மனதின்ஸ்திரத்தன்மையாகிய வலுவான உபாயத்தால் வலுவுள்ள பிரகிருதியை வென்று புருஷனாகிய உம்மையே அடைகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சிரமமுண்டாகிறது. (சிரமத்தால் மோக்ஷமுண்டாகிறது) உம்முடைய ஸேவையால் சிரமமுண்டாவதில்லை (சிரமமின்றி மோக்ஷமுண்டாகிறது). 46

ஆகையால் உம்மால் மூன்றுகுணங்களைக்கொண்டு உலகங்களை ஸிருஷ்டிக்க விரும்பிச்செய்யப்பட்ட உங்களைச் சார்ந்த நாங்கள் யாவரும் இப்பொழுது அந்த குணங்களால் பிரிந்தவர்களாக இருந்து தங்களுடைய கிரீடைக்கு ஸாதனமாகியதை (பிரம்மாண்டத்தி) தங்களுக்குக் கொடுப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களாக இருக்கிறோம். 47

𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌤𑍇𑌽𑌜 𑌹𑌰𑌾𑌮 𑌕𑌾𑌲𑍇
𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑌦𑌾𑌮 𑌯𑌤𑍍𑌰 ।
𑌯𑌥𑍋𑌭𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤 𑌇𑌮𑍇 𑌹𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌾
𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌮𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍂𑌹𑌾𑌃 ॥ 48

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌸𑌿 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌃 ।
𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌨𑍌
𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌵𑌿𑌮𑌾𑌦𑌧𑍇𑌽𑌜𑌃 ॥ 49

[illegible]

ஜன்மமில்லாத ஓ பிரபுவே! நாங்கள் அந்த அந்தச் சமயத்தில் தங்களுக்கு பாகத்தை முழுவதும் எவ்விதம் கொடுப்போம்? எவ்விதம் நாங்கள் அன்னத்தைப்புசிப்போம்? இந்த ஜீவன்கள் இடையூறின்றித் தங்களுக்கும் எங்களுக்கும் பாகத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு எவ்விதம் அன்னத்தைப் புசிப்பார்கள்? 48

கூடஸ்தரும் புருஷரும் புராணருமாகிய தாங்கள் காரியத்துடன் கூடிய தேவர்களுக்கும் எங்களுக்கும் ஆதியிலிருப்பவராக ஆகிறீர்கள். ஓ தேவ! ஜன்மமில்லாத நீரே குணங்களுக்கும் கருமங்களுக்கும் காரணமாகியதும் ஜன்மமில்லாததுமாகிய மாயையிடம் மகத்தத்துவரூபமானபலத்தை ஸ்தாபித்தவராகிறீர்?

தகோ வயம் ஸத்ப்ரவரா யதர்தே
 பபூவிமாத்மந் கரவாம கிம் தே ।
த்வம் ந: ஸ்வசக்ஷு: பரிதேஹி ஶக்த்யா
 தேவ க்ரியார்தே யதனுக்ரஹாணாம் ॥ 50

இதி ஶ்ரீமத்பாகவதே த்ருதீயஸ்கந்தே பஞ்சமோऽத்யாய:.

॥ மைத்ரேய: ॥

இதி தாஸாம் ஸ்வஶக்தீநாம் ஸதீநாமஸமேத்ய ஸ: ।
ப்ரஸுப்தலோகதந்த்ராணாம் நிஶாம்ய கதிமீஶ்வர: ॥ 1

காலஸஞ்ஜ்ஞாம் ததா தேவீம் பிப்ரச்சக்திமுருக்ரம: ।
த்ரயோவிம்ஶதி தத்த்வாநாம் கணம் யுகபதாவிஶத் ॥ 2

யதனுக்ரஹோ யேஷாம் ந இத்யேகம் பதம் ஸ்வக்ருத்யஜ்ஞான க்ரியாஶக்தி த்வாரேண வயம் ஸ்ரஷ்டும் க்ஷமா: நான்யதேத்யர்த: ॥ ௫௦ ॥

இதி பாவார்ததீபிகாயாம் பஞ்சமாத்யாயவ்யாக்யா.

ஷஷ்டே மைத்ரேய கதிதா விஶ்வஸ்ருஷ்டிர்விராட்தநோ: ।
அபிதேவாதி தேஹானாம் தைவ ஸர்கஶ்ச வர்ண்யதே ॥

இதீதி। ஸ்வஶக்தீநாம் ஸதீநாம் ஸ்திதாநாம் ப்ரஸுப்தம் நஷ்டம் லோகதந்த்ரம் விஶ்வரசனா யாஸாம் யதா ப்ரஸுப்தஜீவோபகரணாநாம் ஸ்வஶக்தீநாம் மஹதாதீநாம் கதிம் ஸ்திதம் நிஶாம்ய த்ருஷ்ட்வா ॥ ௧ ॥ காலேதி। ததாநீம் காலேந ஸஞ்ஜ்ஞா உத்போதோ யஸ்யா: யதா கரோதி சேஷ்டாம்

ஆகையால் ஓ பரமாத்மாவே! மகத்தத்துவம் முதலிய நாங்கள் எதற்காக உண்டானோம். தங்களுக்கு என்ன செய்யவேண்டும். ஓ தேவ! உம்மிடமே அனுக்கிரகத்தை யடையும் எங்களுக்குத் தாங்கள் தங்களுடைய சக்தியுடன் தங்களைச் சார்ந்த ஞானத்தையும் சிருஷ்டிசெய்வதற்காகக் கொடுக்கவேண்டும்.

ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

6-அத்தியாயம்.

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

உருக்கிரமனாகிய அந்த ஈசுவரன் சேராமலும் மறைந்துபோயு மிருக்கும் உலக அமைப்புடைய தன் சக்திகளின் நிலைமையைப் பார்த்து, அப்பொழுது காலத்தால் அறிவுடையதும் பிரகாசமுள்ளதுமாகிய சக்தியைத் தரிசித்துக்கொண்டு இருபத்துமூன்று தத்துவங்களின் சமூகத்திற்குள் ஒரு சமயம் பிரவேசித்தான்.

ஸோऽநுப்ரவிஷ்டோ பகவாம்ஶ்சேஷ்டாரூபேண தம் கணம் |
பிந்நம் ஸம்யோஜயாமாஸ ஸுப்தம் கர்ம ப்ரபோதயந் || 3

ப்ரபுத்தகர்மா தைவேந த்ரயோவிம்ஶதிகோ கண: |
ப்ரேரிதோऽஜநயத்ஸ்வாபிர்மாத்ராபிரதிபூருஷம் || 4

பரேண விஶதா ஸ்வஸ்மிந்மாத்ரயா விஶ்வஸ்ருக்கண: |
சுக்ஷோபாந்யோந்யமாஸாத்ய யஸ்மிந் லோகாஶ்சராசரா: || 5

ஹிரண்மயஸ்ஸ புருஷ: ஸஹஸ்ரபரிவத்ஸராந் |
ஆண்டகோஶ உவாஸாப்ஸு ஸர்வஸத்த்வோபப்ரும்ஹித: || 6

யதி ஸ்வகார்யாணீதி வா காலஸம்ஜ்ஞா ப்ரக்ருதி: தேவீந்த்யாதந ஶ்ரீமாஹாம் ஶக்திம்பிப்ரத்ஸ்வ உபாத்த: ப்ரக்ருத்யாஸஹ த்ரயோவிம்ஶதி தத்த்வாநாம் கணம் ஸமூஹம் யாபவதாவிஶத் அதயுக்ததயா ப்ரவிஷ்ட: ||2|| ஸ இதி | சேஷ்டாரூபேண க்ரியாஶக்த்யாஸஹ தம் கணமநுப்ரவிஷ்டஸ்ஸ பகவாந் ஸுப்தம் ஸுப்தம் கர்மதேஷாமித்யாம் ஜீவாநாம் அத்ருஷ்டம் வா ப்ரபோதயந் ஸந் பிந்நம் நாநா ||3|| ப்ரபுத்தேதி | தைவேநேஶ்வரேணேதி நிபந்தப்ரயோகாத் ப்ரபுத்தம் கர்ம க்ரியாஶக்திர்யஸ்ய ஸ த்ரயோவிம்ஶதிக: த்ரயோவிம்ஶதிகண: தைவேந ப்ரேரிதஸ்ஸ்வாபிர்மாத்ராபி: ஸ்வைஸ்ஸ்வைரம்ஶைரதிபூருஷம் விராஜமஜநயத் ||4|| ஜநநமேவாஹ பரேணேதி | ஸ்வஸ்மிந் விஶதா பரேணேஶ்வரேண விஶ்வம் ஸ்ருஜந்தீதி விஶ்வஸ்ருஜ: தத்த்வாநாம் கண: அந்யோந்யமாஸாத்ய மாத்ரயா அம்ஶேந சுக்ஷோப பரிணத: ஸம்பூதஸ்ஸந் யஸ்மிந் பரிணாமே சராசரா லோகா: ஸ்திதா: ||5|| ஹிரண்மய இதி யோऽயம் புருஷ இத்யுக்த: ஸ புருஷ: அண்டகோஶே ப்ரஹ்மாண்டமத்யே அப்ஸு ஜலஶாயிஸர்வைர்ஜீவைஸ்ஸஹ

கிரியாசக்தியுடன் இருபத்து மூன்று தத்துவங்களில் பிரவேசித்த அந்தப் பகவான் மறைந்துபோன கருமத்தை விளக்கிப் பலவிதமாக விருந்ததை ஒன்று சேர்த்தார். 3

ஈசுவரனல் விளக்கப்பட்ட கருமத்தையுடைய இருபத்துமூன்று தத்துவங்களும் (ஈசுவரனல்) பிரேரணை செய்யப்பட்டு அம்சங்களால் விராட்சரீரத்தை உண்டுபண்ணிற்று. 4

பிரபஞ்சத்தைப் படைக்கும் அந்தத்தத்துவங்கள் தங்களிடம் பிரவேசித்த ஈசனல் தங்களுடைய அம்சத்துடன் பரிணமத்தையும் அடைந்தன. அந்தப் பரிணமத்தில் சராசரப்பிரபஞ்சம் யாவும் இருக்கின்றன. 5

சுவர்ணமயனகிய அந்த விராட்புருஷன் பிர்மாண்டத்தின் மத்தியில் ஜலத்தில் (இருக்கும்) அநேக ஜந்துக்களுடன் வெகு வருடம் வரையில் வாசஞ் செய்தார். 6

स वै विश्वसृजां गर्भो देवकर्मात्मशक्तिमान् ।
विबभाजात्मनात्मानमेकधा दशधा त्रिधा ॥ 7

एष ह्यशेषसत्त्वानामात्मांशः परमात्मनः ।
आद्योऽवतारो यत्रासौ भूतग्रामो विभाव्यते ॥ 8

साध्यात्मस्साधिदैवश्च साधिभूत इति त्रिधा ।
विराट् प्राणो दशविध एकधा हृदयेन च ॥ 9

बृंहितः संहितस्सन् कृतवांस्तदाह ॥ स इति । देवशक्तिः कर्मशक्तिः आत्मशक्तिः तद्युक्तो देवकर्मात्मशक्तिमान् विश्वसृजां महदादीनां सम्भूयः कार्यरूपो विराट् विबभाज विश्वाकारेणात्मना आत्मानमेकधा दशधा त्रिधा च विभक्तवान् देवशक्तिः । ज्ञानशक्तिः तया एकधा हृदयावच्छिन्नचैतन्यरूपेण कर्मशक्तिः क्रियाशक्तिः तया दशधा प्राणरूपेण प्राणाद्या दशवायवः । नामः कर्मोपभोगाय नृणाम् इत्यर्थः प्राणादिषु दश दशवा वृत्तिभेदेन दशविधः प्राणो भवति आत्मशक्तिः भोक्तृशक्तिः तया आध्यात्मिकादिभेदेन त्रिधा एवं विभागं कृतवानित्यर्थः ॥ ७ ॥ एवं विभागसाध्यस्य तस्यात्मत्वमाह — एष इति । आदिरूपो अवतार एषः परमात्मनः अशेषसत्त्वानां प्राणिनां आत्मांशश्चात्मा अंशश्च जीवरूपत्वात् आत्मत्वं यत्रांशे तस्मिन्नारायणाविर्भावविग्रहे ॥ ८ ॥ स एव विश्वसृजामित्यादि पद्यद्वयेनोक्तं विवृणोति साध्यात्म इति अध्यात्मादीन्द्रियाणि तत्सहितस्साध्यात्मः विराडिति सर्वत्रयोजना ॥ अध्यात्मादिभेदं प्रपञ्चयति

பிரபஞ்சத்தை ஸிருஷ்டிசெய்யும் தத்துவங்கள் உண்டுபண்ணிய ஞான சக்தி கிரியாசக்தி ஆத்மசக்தி இவைகளையுடைய அந்த (1) விராட்புருஷன் பிர பஞ்சவடிவமான சரீரத்தால் தன்னை ஒன்ருகவும் பத்தாகவும் மூன்ருகவும் பிரித்தான். 7

இந்த விராட்புருஷன் பரமாத்மாவின் ஆதி அவதாரம். பிராணிகளுக்கெல்லாம் ஆத்மாவும் அம்சமுமானவன். இந்த அம்சத்தில் பூதங்கள் இருக்கின்றன.

விராட்புருஷன் அத்தியாமத்துடன் கூடியவனென்றும் அதி பூதத்துடன் கூடியவனென்றும் அதிதெய்வத்துடன்கூடியவனென்றும்மூன்றுவிதமாக இருக்கிருன். பத்துவிதமான பிராணனுகவுமிருக்கிருன். இருதயத்தால் (சைதன்னியம்) ஒன்ருகவும் ஆகிருன். 9

(1) விராட்புருஷன் ஞானசக்தியால் சைதன்னியமாகவும் கிரியாசக்தியால் பிராணன் முதலிய ஐந்தும் அவ்வைந்தின் விருத்திகளாகவும் ஆத்மசக்தியால் ஆத்யாத்மிகம் முதலியவைகளாகவும் பிரிவைச்செய்தான் என்பது கருத்து.)

स्मरन् विश्वसृजामीशो विज्ञापितमधोक्षजः ।
विराजमतपत्स्वेन तेजसैषां विवृत्तये ॥ 10

अथ तस्याभितप्तस्य कति चायतनानि ह ।
निरभिद्यन्त देवानां तानि मे गदतः शृणु ॥ 11

तस्याग्निरास्यं निर्भिन्नं लोकपालोऽविशत्पदम् ।
वाचा स्वांशेन वक्तव्यं ययासौ प्रतिपद्यते ॥ 12

निर्भिन्नं तालु वरुणो लोकपालोऽविशद्धरेः ।
जिह्वयांशेन च रसं ययासौ प्रतिपद्यते ॥ 13

स्मरन्निति विश्वसृजां तत्त्वानां यावद्विधेऽजसंहतकारणत्वादि विज्ञापितं स्मरन् असंहततत्त्वानां विवृत्तये विविधवृत्तिलाभाय स्वेन तेजसा चिच्छक्त्या अतपत् सर्वं करिष्यामीत्यालोचितवान् । यस्य ज्ञानमयं तप इति श्रुतेः ॥१०॥ अथेति। हकारः प्रसिद्धौ आयतनान्यास्यादीनि देवानामग्न्यादीनां मे गदतः शृणु ॥ ११ ॥ आयतनान्येवाह — तस्येत्यादिना तस्येति तस्य विराजः आदावास्यं निर्भिन्नं तं स्वयोनिं लोकपालोऽग्निस्तत्पदं स्वस्थानं स्वांशेन स्वशक्त्या वाचा सहाविशत् प्रविष्टवान् स जीवः यया वाचा वक्तव्यं प्रतिपद्यते शब्दोच्चारं करोतीत्यर्थः। तथाहेति सर्वत्र निर्भिन्नं तदधिष्ठानं अग्न्यादि प्रथमं तदधिदेवतं वागादीन्द्रियं तृतीयं तदध्यात्मं प्रतिपत्तव्यमिहैतं सर्वत्रानुसन्धेयम्॥१२॥ निर्भिन्नमिति। तदधिष्ठानं जिह्वारसनेन्द्रियम्॥

ஈசனாகிய அதோக்ஷஜன், பிரபஞ்சத்தை ஸிருஷ்டிப்பவர்களின் விஞ்ஞாபனத்தை ஸ்மரணம் செய்துகொண்டு இவர்களுக்குப் பலவிதமான விருத்திகள் கிடைக்கக்கருதித் தன் தேஜஸால் விராட்புருஷனைக் குறித்து ஆலோசனை செய்தான். 10

இவ்வாறு பகவான் ஆலோசனைசெய்யவே தேவர்களுக்குச் சில ஸ்தானங்களுண்டாயின. அவைகளைக் கூறுகிறேன்; என்னிடம் கேள். 11

அந்த விராட்புருஷனுக்கு முதலில் வாய் உண்டாயிற்று. லோகபாலனாகிய அக்னியானவன் ஜீவன் எதனால் சொல்லக் கூடியவைகளைச் சொல்லுகிறானோ அந்தவாக்கு என்ற இந்திரியத்துடன் தன் அம்சமாகிய அந்த ஸ்தானத்தை படைந்தான். 12

பிறகு அப்புருஷனுக்கு மேலவாக்கட்டை உண்டாயிற்று. லோகபாலனாகிய வருணன் ஜீவன் எதனால் ரசங்களை அறிகிறானோ அந்த ஜிஹ்வை (நாவு) என்ற தன்னம்சமான இந்திரியத்துடன் அந்த ஸ்தானமடைந்தான். 13

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍌 𑌨𑌾𑌸𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ।
𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 14

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑍋𑌽𑌵𑌿𑌶𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍋𑌃 ।
𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 15

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑍋𑌽𑌨𑌿𑌲𑍋𑌽𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌂 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌸𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 16

𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑍌 𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌶𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 17

𑌤𑍍𑌵𑌚𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌶𑍁𑌰𑍍𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌮𑍋𑌷𑌧𑍀𑌃 ।
𑌅𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌰𑍋𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌣𑍍𑌡𑍂𑌂 𑌯𑍈𑌰𑌸𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 18

[illegible]

ஹரியாகிய விராட்புருஷனுக்கு மூக்குண்டாயிற்று. அசுவினீதேவர்கள் ஜீவன் எதனுல் வாசனையை யறிகிறானே அந்தத்தங்களம்சமாகிய கிராணேந்திரியத்துடன் அந்த ஸ்தானமடைந்தார்கள். 14

விராட்புருஷனுக்கு நேத்திரங்களுண்டாயின. லோகபாலனுகிய ஆதித்தியன் ஜீவன் எதனுல் ரூபங்களை அறிகிறானே அந்தத் தன்னம்சமான சக்ஷுஸ் என்ற இந்திரியத்துடன் அந்த ஸ்தானமடைந்தான். 15

இந்த விராட்புருஷனுக்குச் சருமமுண்டாயிற்று. லோகபாலனுகிய வாயு, ஜீவன் எதனுல் ஸ்பரிசத்தை அறிகிறானே அந்தத் தன்னம்சமான பிராணனுடன் (துவக்கு என்ற இந்திரியத்துடன்) அவைகளை அடைந்தான். 16

அந்தப் புருஷனுக்குச் செவிகள் உண்டாயின. திசைகள் ஜீவன் எதனுல் சத்தத்தின் சித்தியை அடைகிறானே அந்தத்தன்னம்சமான சுரோத்திரம் என்ற இந்திரியத்துடன் தன் ஸ்தானமாகிய செவிகளை அடைந்தன. 17

இந்தப் புருஷனுக்குத் துவக்கு உண்டாயிற்று. ஓஷதிகள் எதனுல் ஜீவன் தினவை அறிகிறானே அந்தத் தன்னம்சமான ரோமங்களுடன் அந்த ஸ்தானமடைந்தன. 18

𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌕 𑌉𑌪𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 |
𑌰𑍇𑌤𑌸𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌸𑌾𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 || 19

𑌗𑍁𑌦𑌂 𑌪𑍁𑌂𑌸𑍋 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 |
𑌪𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌸𑍌 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 || 20

𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌃𑌪𑌤𑌿𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 |
𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌯𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌯𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 || 21

𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑍌 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 |
𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌗𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌯𑌾𑌸𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 || 22

𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾 𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 |
𑌮𑌨𑌸𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌸𑍌 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 || 23

𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑍇𑌤𑌿 | 𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 || ௧௯ || 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 | 𑌸𑍍𑌵𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌯𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂𑌜𑍀𑌵𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 || ௨௧ || 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 | 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌮𑍍 || ௨௩ || 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 | 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑍈 [illegible]

இந்த விராட்புருஷனுக்குச் சிச்னம் (ஆண்குறி) உண்டாயிற்று. பிரஜாபதி எதனுல் ஜீவன் ஆனந்தத்தை அடைகிருனே அந்தத் தன்னம்சமாகிய ரேதஸ் ஸுடன் தன் ஸ்தானமடைந்தான். 19

இந்த விராட்புருஷனுக்குக் குதம் (மலமோசனஸ்தானம்) உண்டாயிற்று. மித்திரன் எதனுல் ஜீவன் (மலத்தின்) விமோசனத்தை யடைகிருனே அந்தத் தன்னம்சமான பாயு என்ற இந்திரியத்துடன் தன் ஸ்தானமாகிய அதை அடைந் தான். 20

இந்த விராட்புருஷனுக்குக் கைகள் உண்டாயின. சுவர்க்கலோகத்திற்குப் பதியாகிய இந்திரன், எதனுல் புருஷன் ஜீவனத்தை அடைகிருனே அந்தத் தன் னம்சமான வியாபாரத்துடன் அவைகளை யடைந்தான். 21

இந்தப் புருஷனுக்குப் பாதங்களுண்டாயின. விஷ்ணுவானவர், எதனுல் ஜீவன் செல்லவேண்டிய ஸ்தானத்தை அடைகிருனே அந்தத் தன்னம்சமான கதியுடன் தமது ஸ்தானமாகிய பாதங்களை அடைந்தார். 22

இந்த விராட்புருஷனுக்கு இருதயம் உண்டாயிற்று. சந்திரன், எதனுல் ஜீவன் விகாரமடைகிருனே அந்தத் தன்னம்சமான மனதுடன் தன் ஸ்தான மாகிய இருதயத்தை அடைந்தான். 23

புத்திம் சாஸ்ய விநிர்பிந்நாம் வாகீஶோ திஷ்ண்யமாவிஶத் |
போதேநாம்ஶேந போத்தவ்யம் ப்ரதிபத்திர்யதோ பவேத் ॥ 24

அஹங்காரம் சாஸ்ய நிர்பிந்நமபிமாநோ(அ)விஶத்பதம் |
கர்மணாம்ஶேந யேநாஸௌ கர்தவ்யம் ப்ரதிபத்யதே ॥ 25

ஸத்த்வம் சாஸ்ய விநிர்பிந்நம் மஹாந் திஷ்ண்யமுபாவிஶத் |
சித்தேநாம்ஶேந யேநாஸௌ விஜ்ஞாநம் ப்ரதிபத்யதே ॥ 26

ஶீர்ஷ்ணோ(அ)ஸ்ய த்யௌர்தரா பத்ப்யாம் கம் நாபேருதபத்யத |
குணாநாம் வ்ருத்தயோ யேஷு ப்ரதீயந்தே ஸுராதய: ॥ 27

ஆத்யந்திகேந ஸத்த்வேந திவம் தேவா: ப்ரபேதிரே |
தராம் ரஜ:ஸ்வபாவேந பணயோ யே ச தாநநு ॥ 28

[illegible]

இந்தப் புருஷனுக்கு புத்தி உண்டாயிற்று. பிர்மதேவர், ஜீவனுக்கு எதனுல் அறியவேண்டியதை அறியுந்தன்மை உண்டாகிறதோ அந்தத் தன்னம்சமான போதத்துடன் தன் ஸ்தானமாகிய புத்தியை அடைந்தார். 24

இந்தப் புருஷனிடம் உண்டான அகங்காரத்தை ருத்திரன், எதனுல் ஜீவன் செய்யவேண்டியதைச் செய்கிறுனே அந்தத் தன்னம்சமான கருமத்துடன் (அகங்காரத்துடன்) ஸ்தானமாக அடைந்தான். 25

இந்தப் புருஷனுக்கு ஸத்துவம் உண்டாயிற்று. பிர்மதேவர் எதனுல் ஜீவன் விஞ்ஞானத்தை அடைகிறுனே அந்தத் தன்னம்சமான சேதனையுடன் தன் ஸ்தானமாகிய ஸத்துவத்தை அடைந்தார். 26

இந்த விராட்புருஷனுடைய சிரசிலிருந்து, சுவர்க்கமும் பாதங்களிலிருந்து பூமியும் நாபியிலிருந்து ஆகாயமும் உண்டாயின. அந்தச் சுவர்க்கம் முதலியவைகளில் குணங்களின் பரிணமமான தேவர்கள் முதலியவர்கள் இருக்கிறுர்கள்.

மிகுந்த ஸத்துவகுணத்தால் தேவர்கள் சுவர்க்கமடைந்தார்கள். மானிடர்கள், அவர்களை அனுசரித்த (கோக்கள்) வைகளுடன் இரஜோகுண சுவபாவத்தால் பூமியை அடைந்தார்கள். 28

தார்த்தீயேந ஸ்வபாவேந பகவந்நாபிமாஸ்ரிதா: ।
உபயோரந்தரம் வ்யோம யே ருத்ரபார்ஷதாம் கணா: ॥ 29

முகதோவர்த்தத ப்ரஹ்ம புருஷஸ்ய குரூத்வஹ ।
யஸ்தூந்முகத்வாத்வர்ணாநாம் முக்யோபூத்ப்ராஹ்மணோ குரு: ॥

பாஹுப்யோவர்த்தத க்ஷத்ரம் க்ஷத்ரியஸ்ததநுவ்ரத: ।
யோ ஜாதஸ்த்ராயதே வர்ணாந் பௌருஷாந் கண்டகக்ஷதாத் ॥ 31

ருத்ரபார்ஷதாம் ருத்ரஸ்ய பார்ஷதாதீநாம் பூதாநாம் கணா: தார்த்தீயேந த்ருதீயஸ்தமோகுண: ததீயேந தாமஸேநேத்யர்த்த: । ஸ்ரீமந்நாபிரூபம் உபயோர்த்யாவா ப்ருதிவ்யோரந்தரம் அந்தரிக்ஷம் ஆஶ்ரிதா: அந்தரிக்ஷமேவ பகவதோ நாபிரிதி பரம் ப்ரஸித்தம் ॥29॥ முகத இதி । ப்ரஹ்ம வேத: புருஷஸ்ய பகவத: முகதோ அவர்த்தத முகாத் ப்ரவ்ருத்தம் யஸ்து உந்முகத்வாத் முகோத்பவத்வாத் வர்ணாநாம் முக்யோ முக்யத்வப்ரயோஜக முக்யஸாதநஸ் ஸோபி முகதோ அவர்த்ததேத்யநுஷங்க: முக்யாவஸ்தாநாதிநா ப்ராஹ்மணஸ்ய வேதோ வ்ருத்தி: ததாவ்ருத்த்யா ஸஹ ப்ராஹ்மணோ முகதோ ஜாத இத்யர்த்த: । ஸர்வேஷாம் வர்ணாநாம் குருஶ்சாபி ஜாதவாந் ॥ பாஹுப்ய இதி பாலநரூபா வ்ருத்தி: க்ஷத்ரம் த்ருதீயே தஸ்ய புருஷஸ்ய பாஹுப்ய: ப்ரவ்ருத்தம் தத் க்ஷத்ரம் அநுவ்ரத: அநுஸ்ருத: ததாவ்ருத்த்யா க்ஷத்ரியோபி பாஹுப்யோ அவர்த்ததேத்யர்த்த: । அநுவ்ரதத்வமேவாஹ யஇதி யோ பாஹுஜாத: பௌருஷாந் புருஷஸ்ய விஷ்ணோரம்ஶபூதாந் வர்ணாந் ப்ராஹ்மணாதீந் கண்டகாஶ்சோராதய: தேப்யோ ஜாத உபத்ரவ: க்ஷத: தஸ்மாத் த்ராயதே ரக்ஷதி ॥31॥ விஶ இதி । க்ருஷ்யாதிவ்யவஸாயா லோகஸ்ய வ்ருத்திகரீ: ஜீவிகாஹேதவ: விஶ

உருத்திரனுடைய பாரிஷதர்களான பூதகணங்கள் மூன்ருவதாகிய தமோ குணத்தின் சுவபாவத்தால் பகவானுடைய நாபிரூபமானதும், சுவர்க்கத்திற்கும் பூமிக்கும் மத்தியிலிருப்பதுமாகிய அந்தரிக்ஷத்தை அடைந்தன. 29

ஓ குருசிரேஷ்டனே! புருஷனுடைய முகத்திலிருந்து வேதமுண்டாயிற்று. (1) பிராம்மணன், முகத்தில் உண்டானவனைகையால் (நான்கு) வர்ணங்களுக்குள் சிறந்தவனைகவும் குருவாகவும் ஆனன். 30

புருஷனுடைய கைகளினின்று க்ஷத்திரம் (பாலனம் செய்யும் தொழில்) உண்டாயிற்று. அத்தொழிலை அனுசரித்த க்ஷத்திரியனும் உண்டானன். அந்த க்ஷத்திரியன் விராட்புருஷனுடைய அம்சங்களான வர்ணங்களை (சோரன் முதலிய) சத்துருக்களின் உபத்திரவத்தினின்று காப்பாற்றுகிறுன். 31

---

(1) பிராம்மணன் வேதமாகிய விருத்தியுடன் விராட்புருஷன் முகத்திலிருந் துண்டானன் என்பது கருத்து.

𑌵𑌿𑌶𑍋𑌽𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑍋𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌰𑍀𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑍋𑌃 ।
𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑍋 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌨𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌸𑌮𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌤𑍍 ‖ 32

𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌃 ‖ 33

𑌏𑌤𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌹𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ‖ 34

𑌏𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌦𑍈𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 ।
𑌕𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌪𑌾𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌯𑌾𑌬𑌲𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ‖ 35

𑌊𑌰𑍍𑌵𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌶𑌃 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍋𑌽𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌦𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑍋 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌃 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌕𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௩௨ ॥ 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌭𑍂𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌯𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௩௩ ॥ 𑌏𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌾𑌃 [illegible] 𑌜𑌨𑌕𑌕𑌾𑌰𑌕𑌤𑍍𑌵𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ ௩௪ ॥ 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌦𑍈𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌯𑌾𑌬𑌲𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 । 𑌉𑌦𑌿𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌾𑌡𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌉𑌪𑌾𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯𑌨

பிரபுவாகிய அந்தவிராட்புருஷனுடைய தொடைகளினின்று உலகத்திற்குப் பிழைப்பைக்கொடுக்கும் தொழில்களுண்டாயின. அந்தத் தொடைகளிலிருந்து வைசியன் மானிடர்களுக்கு வியாபாரத்தைக் கற்பித்தான். 32

பகவானுகிய விராட்புருஷனுடைய பாதங்களினின்று சிசுரூஷை உண்டாயிற்று. அந்தச் சிசுரூஷையின் நிமித்தம் கருமங்கள் சித்திபெறுவதற்காக சூத்திரன் உண்டானுன். அந்தச் சூத்திரனுடைய சிசுரூஷையால் பகவான் முதலில் சந்தோஷிக்கிறுர். 33

எந்த ஈசனிடம் விருத்திகளுடன் இந்தப் பிராம்மணன் முதலியவர்கள் உண்டானுர்களோ இவர்கள் தங்களுக்குரிய தருமத்துடன் மனதின் பரிசுத்தத்தைக்குறித்துத் தமக்குக்குருவாகிய ஸ்ரீஹரியை சிரத்தையுடன்பூசிக்கிறுர்கள். 34

ஓ விதுர! காலம், கருமம், சுவபாவம் இவைகளின் ரூபமுடைய யோகமாயையின் வலுவால் விருத்தியடைந்த விராட்புருஷனுடைய இந்த ரூபத்தை நிரூபணம் செய்வதற்கு எவன் ஆசிப்பான். 35

अथापि कीर्तयाम्यङ्ग यथामति यथाश्रुतम् ।
कीर्तिं हरेः स्वां सत्कर्तुं गिरमन्याभिधासतीम् ॥ 36

एकान्तलाभं वचसो नु पुंसां
सुश्लोकमौलेर्गुणवादमाहुः ।
श्रुतेश्च विद्वद्भिरुपाकृतायां
कथासुधायामुपसंप्रयोगम् ॥ 37

आत्मनोऽवसितो वत्स महिमा कविनादिना ।
संवत्सरसहस्रान्ते धिया योगविपक्वया ॥ 38

निरूपयितुं कः शक्नुयात् इत्थं च इत्थमपि कर्तुमशक्या निरूप-
ण[illegible] निरस्त इत्यर्थः ॥३५॥ अथापीति । हे विदुर अथापि
श्रीहरेः कीर्तिं कीर्तयामि यथाश्रुतं [illegible] तथापि न सम्पूर्णा-
त्मना किन्तु यथामति स्वमत्यनुसारेण यथामति कीर्तने किं प्रयो-
जनमित्याशङ्क्याह — अन्याभिधा श्रीहरिव्यतिरिक्ताभिधानं कथासक्तं
[illegible] स्वां स्वीयां गिरं वाचं सत्कर्तुं पवित्रीकर्तुम् ॥३६॥ [illegible]
यथामति कीर्तने श्रवणमावश्यकं [illegible]त्याह — एकान्तेति ।
एकान्तलाभं सन्निहितमित्याहुः श्रुतेः श्रुत्युपाकृतायां
निरूपितायां उपसंप्रयोगं सन्निपातमनुगुणम् ॥ ३७ ॥ नन्वात्मज्ञा-
नेनापि मुक्तः कर्तव्यः ब्रह्मणाप्यज्ञेयत्वादित्याह — आत्मन इति ।
आत्मनो हरेर्महिमा योगविपक्वयापि वत्सरसहस्राणां अन्तेऽपि आदि-
ना कविना ब्रह्मणापि किमवसित इति काकु[illegible] अवसितावानेवेति न ज्ञा-
यत एवेत्यर्थः ॥३८॥ अतो इति । [illegible]

ஓ விதுர! ஆயினும் நான் சிரவணம் செய்த வண்ணம் என்புத்திக்குத்தக்க படி மற்றவைகளைக் கூறியதால் மெலினமான வாக்கைப்பரிசுத்தஞ் செய்து கொள்வதற்காக ஹரியின் மகிமையைக்கூறுகிறேன். 36

பிரபலமான கீர்த்தியுடைய பகவானது குணங்களைக் கூறுவது மானிடர்களின் வாக்குக்கு முக்கிய லாபமென்று கூறுகிறார்கள். வித்துவான்கள் ஈசனுடைய கதையாகிய அமுதத்தை நிரூபணம் செய்யும்போது மானிடர்கள் செவிகளை உபயோகிப்பது சுரோத்திரத்திற்கு முக்கியலாபமென்று கூறுகிறார்கள். 37

ஆதிகவியாகிய பிர்மதேவர் யோகாப்பியாசத்தால் பரிபக்குவமான புத்தியைக்கொண்டு ஆயிரம் வருஷங்களுக்குப் பிறகாவது ஹரியின் மகிமையை அறிந்து முடிவுகண்டனரா? 38

𑌅𑌹𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍀 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌨𑍀 ।
𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤𑌾𑌪𑌰𑍇 ॥ 39

𑌯𑌤𑍋𑌽𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌨𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤 𑌵𑌾𑌚𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌹 ।
𑌅𑌹𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯 𑌇𑌮𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ 40

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ।

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 ॥௩௯॥ 𑌅𑌤𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌗𑌪𑌿 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌹 𑌤𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌨𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑌸𑍀 𑌅𑌹𑌂 𑌚𑌾𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑌾 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌚𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌪𑌿 𑌇𑌮𑍇 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 ॥௪௰॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

ஆச்சரியம்! பகவானைச் சார்ந்தமாயை, மாயையுடையவர்களையும் மோகமடையச்செய்யும் சக்தியுள்ளதாகிறது. ஏனெனில், நாராயணன் தன்மாயையின் கதியைத் தானும் தெரிந்துகொண்டானில்லை. மற்றவர்கள் எவ்விதமறிவார்கள்?

எவரைத்தெரிந்துகொள்ள மனதுடன் வாக்கும் ருத்திரரும் (பிரமனும்) தேவர்களும், மற்றவர்களும் (முயன்றும்) அடையாமல் திரும்பினார்களோ அந்த பகவானுக்கு நமஸ்காரம். 40

6 - வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

|| 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ||

|| 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ||

𑌏𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌣𑌂 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌪𑌾𑌯𑌨𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌬𑍁𑌧𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 𑌭𑌾𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤 ॥ 1

|| 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌃 ||

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌕𑌥𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 ।
𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑍇𑌰𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ॥ 2
𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌯𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑍋𑌽𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌮𑌶𑍍𑌚𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌷𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌕𑌥𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌃 ॥ 3

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌚𑍍𑌛𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌶𑍁𑌕𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌗𑍋𑌚𑌰𑌾𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀𑌲𑌾 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌯𑍋𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾 ॥ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌣𑌂 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃𑌪𑍁𑌨𑌾𑌰𑌸𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌪𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌾𑌤𑍍 ॥ 1 ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌲𑍀𑌲𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ 2 ॥ 𑌕𑌥𑌂 𑌲𑍀𑌲𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌹𑍇𑌤𑍁𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌭𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌕𑌾𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑍇𑌣 𑌬𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯

7-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

வியாசமுனிவருக்குக் குமாரரும், வித்துவானுமாகிய விதுரர், இவ்விதம் கூறிய மைத்திரேயரை வாக்கினால் திருப்தி செய்விப்பவர்போல் கேட்கிறார். 1

விதுரர் வினவுகிறார்.

ஓ பிர்மரிஷியே! சின்மாத்திரனும் விகாரம் இல்லாதவனுமாகிய பகவானுக்குக் கருமங்களும் குணமில்லாத ஈசனுக்கு குணங்களும் லீலையாலாவது எவ்விதம் யுக்தமாகும்? 2

சிறுவனுக்குக் கிரீடிப்பதில் தீவிரமான ஆசை இருக்கிறது. மற்றவைகளாலும் கிரீடிக்கவேண்டுமென்ற விருப்பமுண்டாகிறது. சுவபாவத்தில் திருப்தியுடையவரும் மற்றவைகளில் எப்போதும் நிவிருத்தி யடைந்தவருமாகிய ஈசுவரனுக்கு எவ்விதம் கிரீடிக்க விருப்பமுண்டாகும்? 3

அஸ்ராக்ஷீத் பகவாந் விஶ்வம் குணமய்யாத்மமாயயா ।
தயா ஸம்ஸ்தாபயத்யேதத் பூய: ப்ரத்யபிதாஸ்யதி ॥ 4

தேஶத: காலதோ யோऽஸாவவஸ்தாத: ஸ்வதோऽந்யத: ।
அவிலுப்தாவபோதாத்மா ஸ யுஜ்யேதாஜயா கதம் ॥ 5

அயம் பாவ: அந்யத: ஸதா நிவ்ருத்தஸ்ய ச அஸம்பாவிதீயஸ்ய கதமந்யதஸ்து க்ரீடிஷேத்யர்த: ॥ 3 ॥ யதுக்தம் । ஸ்ரஷ்டா விஶ்வஸ்ருஜாமீஶோ விஜ்ஞானவிகலோऽபஜ இத்யாதினா அவித்யாயோகோ ஜீவஸ்ய ஸோ மாயயா ஈஶ்வர: ஸ்ருஷ்ட்யாதிகம் கரோதீதி தத்வ்யாசஷ்டே அநுவததி அஸ்ராக்ஷீதிதி । குணமய்யா ஆத்மனா ஜீவஸ்ய கர்த்ருத்வபோக்த்ருத்வாதி ஸம்மோஹாதிகாயா மாயயா தயாஸ்யைவ ததுக்தம் ப்ரதமே । யயா ஸம்மோஹிதோ ஜீவ ஆத்மானம் த்ரிகுணாத்மகம் । பரோऽபி மனுதேऽனர்த்தம் தத்க்ருதம் சாபிபத்யத இத்யாதினா । அத்யத்புதஸம்பவதீ மாயா மாயினாமபி ஸம்மோஹினீதி ஸம்ஸ்தாபயதி பாலயதி ப்ரத்யபிதாஸ்யதி ப்ரதிஸம்ஹ்ருத்யாத்மனி ஸ்தாபயிஷ்யதி ॥ 4 ॥ ஏதச்ச ஜீவஸ்யாவித்யாஶ்ரயத்வம் ஸதே தஸ்யானவஸ்தானமித்யாஹ — தேஶத இதி । யோ அஸௌ தேஶாதிபிரவிலுப்தாவபோதாத்மா ஜீவ: ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்வாத் கதம் அஜயா அவித்யயா யுஜ்யேத தத்ர தேஶதோऽவச்சேதோ நாஸ்தி ஸர்வகதத்வாத் ந காலத: விச்யுத ஏவ நித்யத்வாத் நாவஸ்தாத: ஸ்வதேஶ இவ அவிக்ரியத்வாத் ந ஸ்வத: ஸ்வப்ரகாஶத்வாத் நாந்யத: ஜடாதிவத் அதீந்த்ரியத்வாத் ஏவமேதஸ்யாவபோதானவ்ருதே ஸ கதம் அஜயா யுஜ்யேத அஜா ஹ்யவித்யைவ ந தயா தஸ்யாவபோதேன நிரோதானாபாவாத் ॥ கிஞ்ச ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்வாதேவ ஜீவஸ்ய ஸம்ஸாரோऽபி ந யுஜ்யத இத்யாஶயேனாஹ । பகவானிதி । ஸர்வக்ஷேத்ரேஷ்வவஸ்திதோ ஸாக்ஷ்யபி வஸ்துதோ பகவானேவ விசேஷ்ய வசேன தத்வ்யதிரேகாபாவாத் ஏவம் ஸத்யபி அஸ்ய ஜீவஸ்ய துர்பகத்வம் தாரித்ர்யம் கர்மபிர்ஹேதுபூதைர்க்லேஶோ வா குத: கர்மஸம்பந்தா

ஈச்வரன் குணமயமான தமது மாயையால் பிரபஞ்சத்தை ஸிருஷ்டித்தார். அந்த மாயையால் இப்பிரபஞ்சத்தைப் பரிபாலிக்கிறார். மறுபடியும் தம்மிடமே தரிக்கப்போகிறார். 4

இந்த ஜீவன் தேசத்தாலும் காலத்தாலும் அவஸ்தையாலும் சுவபாவத்தாலும் மற்றவைகளாலும் லோபிக்காத ஞான சுவரூபனாகிறான். அந்த ஜீவன் எவ்விதம் அவித்தையுடன் சேர்வான்? 5

𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍇𑌕 𑌏𑌵𑍈𑌷 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌅𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌗𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑍋 𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍁𑌤𑌃 ॥ 6

𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌮𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌖𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇 ।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌣𑍁𑌦 𑌵𑌿𑌭𑍋 𑌕𑌶𑍍𑌮𑌲𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍 ॥ 7

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍁𑌨𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 𑌗𑌤𑌸𑍍𑌮𑌯𑌃 ॥ 8

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌸𑍇𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥ 9

𑌭𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃॥௬॥ 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌟𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌂 𑌕𑌶𑍍𑌮𑌲𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌣𑍁𑌦 𑌅𑌪𑌾𑌨𑍁𑌦 𑌅𑌪𑌾𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௭ ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 𑌸𑍍𑌮𑌯𑌮𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍋 𑌗𑌤𑌸𑍍𑌮𑌯𑌃॥௮॥𑌸𑍇𑌤𑌿। 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍇𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌰𑍍𑌕𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌾 𑌸𑌾 𑌮𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌰𑍍𑌕𑌃 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧 𑌏𑌵𑌾𑌨𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇𑌃 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿॥௯॥ 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾

எல்லா உடல்களிலும் இருப்பவர் இந்த பகவான் ஒருவனே ஆகையால் இந்த ஜீவனுக்கு பாக்கிய மில்லாமையாவது கருமங்களைச் செய்வதால் கிலேச மாவது எவ்விதம் ஏற்படும்? 6

ஓ வித்துவானே! இந்த அஞ்ஞானமாகிய இடரால்ல் என் மனம் வருத்த முறுகிறது. ஓ பிரபுவே! ஆகையால் என் மனதிலுள்ள பெரிய மயக்கத்தைப் போக்கவேண்டும். 7

ஸ்ரீ சுகாசாரியார் கூறுகிறார்.

அந்த வாலாறைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்பிய விதுரரால் இவ்வாறு பிரேரணை செய்யப்பட்ட கருவமில்லாதவரும்பகவானிடம்மனதைச் செலுத்தியவருமாகிய அந்த மைத்திரேய முனிவர் (1) கருவங்கொண்டவர்போல் பதில் கூறுகிறார். 8

மைத்திரேய முனிவர் கூறுகிறார்.

முக்தனுக்கு (அவித்தையால்) கிருபணத்தன்மையாவது பந்தமாவது எது என்ற தர்க்கத்தால் விரோதமடைகிறது என்பது தான் பகவானாகிய ஈசுவரனுடைய பிரசித்தியுள்ள மாயை என்பவள். 9

(1) மந்தகாசம் செய்தவர்போல் என்னும் பொருள்படும்,

𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌽𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌂𑌸 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤 𑌉𑌪𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌿𑌰𑌶𑍍𑌛𑍇𑌦𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌃 ॥ 10

𑌯𑌥𑌾 𑌜𑌲𑍇 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑌃 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌃 ।
𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌃 ॥ 11

𑌸 𑌵𑍈 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌾 ।
𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌤𑌿𑌰𑍋𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌨𑍈𑌰𑌿𑌹 ॥ 12

𑌉𑌦𑌾𑌹𑌰𑌣𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌿𑌰𑌶𑍍𑌛𑍇𑌦𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌽𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌛𑍇𑌦𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌶𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍॥௧௰॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌜𑌲𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌗𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌜𑌲𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌯𑌥𑌾𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌖𑌾𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾 𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍇𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃। 𑌅𑌸𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌤𑌦𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿॥௧௧॥ 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑌮𑌾𑌹—𑌸 𑌇𑌤𑌿। 𑌸 𑌵𑍈 𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌶𑌨𑍈𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑍋𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌶𑌨𑍈𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌤𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍॥௧௨॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌥𑌮𑍇𑌕𑌯𑍈𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹—𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿। 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍃𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌯𑍋𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌰𑍂𑌪𑍈𑌵𑌭𑌵𑌰𑌾𑌹𑌲 𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌉𑌪𑌾𑌰𑍂𑌢 𑌉𑌪𑌰𑍂𑌢𑌃 𑌯𑌦𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌪𑌰𑌶𑍋𑌭𑌨𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 𑌕𑌨𑍍𑌦𑍇𑌰𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌾𑌵𑌿𑌲𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌽𑌪𑍁𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍈𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌯𑌥𑌾 𑌨 𑌤𑌾𑌰 𑌪𑌾𑌨𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌵𑌿𑌲𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌦𑍇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌬𑍍𑌦 𑌇𑌵 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌯𑌿𑌕𑌃 ॥௧௩॥ 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍁𑌪𑌪𑌤𑌿 । 𑌕𑌥𑌂

சுவப்பனத்திற்கு ஸாக்ஷியாகிய மானிடனுக்கு உண்மையில் தன் தலே சேதமடைதல் முதலியவை களில்லாவிட்டாலும் எவ்விதம் தோன்றுகிறதோ அவ்விதமே ஆத்மாவுக்கும் மாறுதலானது பொய்யாகவே தோன்றுகிறது. 10

ஜலத்தில் சந்திரனுக்கு அந்த ஜலத்தின் உபாதியால் ஏற்பட்ட சலனம் முதலிய குணங்கள் எவ்விதம் காணப்படுகிறதோ அவ்விதம் தேகம் முதலியவைகளுக்கு குணமானது இல்லாவிடினும் அந்த குணமானது ஜீவனுக்கே காணப்படுகிறது. 11

தேகம் முதலியவற்றில் அந்த குணமானது இங்கு பலனே யபேக்ஷியாமற் செய்யப்படும் தருமத்தாலும் வாசுதேவருடைய கருணையாலும் பகவானிடம் பக்தி யோகத்தாலும் மெதுவாக மறைகிறது. 12

யதேந்த்ரியோபராமோ(அ)த த்ரஷ்ட்ராத்மநி பரே ஹரௌ ।
விலீயந்தே ததா க்லேஶாஸ்ஸம்ஸுப்தஸ்யேவ க்ருத்ஸ்நஶ: ॥ 13

அஶேஷஸங்க்லேஶஶமம் விதத்தே
குணாநுவாதஶ்ரவணம் முராரே: ।
கிம் வா புநஸ்தச்சரணாரவிந்த
பராகஸேவாரதிராத்மலப்தா ॥ 14

॥ விதுர: ॥

ஸஞ்சிந்நஸ்ஸம்ஶயோ மஹ்யம் தவ ஸூக்தாஸிநா விபோ ।
உபயத்ராபி பகவந்மநோ மே ஸம்ப்ரதாவதி ॥ 15

ஷேதி । குணாநாமநுவாதஸ்ய ஶ்ரவணஞ்ச ஶம: விநாஶ: தம் க்ருதநிஜநவி ஷ்யா ஶ்ரவணகீர்தநாபேக்ஷயா ஸவிஶேஷயாநே கிம் புநர்விஷயோக்தி:॥ கச॥ உத்க்ருஷ்டநிருத்தாத்மந: க்ருதார்ததாவிஷ்டோஸாதி ஷஷ்டி:ஸம்பஜதி॥ ஹ்ருஜ்ஜுவக்வா விஶேஷாத்மேஶ்வரஸ்ய ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி கதம் வா ஜீவஸ்யஸா ஸாரஜதி யஸ்ஸம்ஶயோ மஹ்யம் தாவகீந: ஸ: தவஸூக்தம் ஸோபபத்திகம் வாக்யமேவாஸி: கட்க: தேந ஸம்சிந்ந: அத இதாநீம் மே மந: உபயத்ராபீஶ்வ ரஸ்வாதந்த்ர்யே ஜீவபாரதந்த்ர்யே ச ஸம்ப்ரதாவதி ஸம்யக்ப்ரவிஶதி யத்வா வா அவித்யாதஸ்யாவ போதவாஸ்யாத்மந: கதமவித்யாபந்த: கர்தா வா த வ்ருத்திரிதி வா ஸம்ஶய: உபயத்ராபி ஸந்தேஹே சேதி வா யத:॥கரு॥ஸாதவ்விதி। ஸ்ரீஹரே: ஶக்த்யா மாத்மாயா ஜீவவிஷயாமாயா தத்பந்தம் ததாஶ்ரயம் தமே தத்ஸம்ஸ்ருஷ்டிகாதிகம் க்ருஹாதி புருஷமக்கம் நாமாநந்தாதி ரும்ஶ: தமேவஜ்ஞாந

எப்பொழுது அந்தர்யாமி ரூபனுகிய பரமாத்மாவிடம் இந்திரியங்கள் ஒழிவை அடைகின்றனவோ அப்போது நன்ருய்த் தூங்குகிறவனுக்கே இந்திரியங்கள் நிச்சலமாவதுபோல் கிலேசங்கள் யாவும் நாசமடைகின்றன. 13

முராரியாகிய பகவானுடைய குணங்களைக் கீர்த்தனம் செய்வதும் சிரவணம் செய்வதும் கிலேசங்களையெல்லாம் நாசம் செய்கின்றன. அந்த வாசுதேவனுடைய சரணுரவிந்தங்களைச் சேவிப்பதில் மிகுந்த அன்பானது மனதில் ஏற்படுமாகில் கேட்கவேண்டுமா? 14

விதுரர் கூறுகிருர்.

ஓ பிரபுவே! தங்களுடைய நல்ல வாக்கியமாகிய கத்தியால் என்னுடைய சம்சயமானது சேதிக்கப்பட்டது. ஓ பகவானே! இரண்டு விதத்திலும் (ஈசுவரன் சுவதந்திரன் என்பதிலும் ஜீவன் பரதந்திரன் என்பதிலும்) என் மனமானது நன்ருய்ப் பிரவேச மடைந்தது. 15

𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑌨𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌃 ।
𑌯𑌦𑍍𑌭𑌾𑌤𑍍𑌯𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌨 𑌯𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌃 ॥ 16

𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍂𑌢𑌤𑌮𑍋 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌗𑌤𑌃 ।
𑌤𑌾𑌵𑍁𑌭𑍌 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍇𑌧𑍇𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌲𑌿𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌜𑌨𑌃 ॥ 17

𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌤𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌣𑍁𑌦𑍇 ॥ 18

𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌭𑌾𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌸𑍍𑌥 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥16॥ 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍋 𑌜𑌾𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌯𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 । 𑌮𑍂𑌢𑌤𑌮𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌾𑌵𑍁𑌭𑍌 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍇𑌧𑌤𑌿 𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌧𑍇𑌤𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌃 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌸𑌂𑌵𑍇𑌦𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑍁𑌹𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌸 𑌤𑍁 𑌜𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌲𑌿𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥17॥ 𑌅𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌂 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌹—𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌭𑌾𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌅𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌅𑌹𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿𑌮𑌪𑌿 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌾𑌣𑍁𑌦𑍇 𑌪𑌰𑌤𑍋 𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾 ॥18॥ 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌶𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌰𑌤𑌿𑌰𑌾

ஓ வித்துவானே ! ஜீவனுக்கு விஷயமான ஹரியைச்சார்ந்த மாயைக்கு ஆசிரயமாக எது தோன்றுகிறதோ அந்தப் பிரயோஜனமுள்ளதும் பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமும் சூன்னியமும் வெளியில் இல்லாததுமாகிய ஞானத்தை நன்ருய்ச் சொன்னீர். 16

எவன் உலகத்தில் மிகவும் மூடனுகிருனே எவன் பிரகிருதிக்குப் பானுகிய ஈசனை அடைந்தவனே அவ்விருவரும் சுகமடைவார்கள். மத்தியிலிருக்கும் மானிடன் கிலேசமடைகிருன். 17

தோற்றமுள்ளதாயினும் இப்பிரபஞ்சம் பிரயோஜனமில்லைஎன்பதைத்தங்களுடைய சாணாவிந்த ஸேவையால் நான் நிச்சயித்து அந்தத் தோற்றத்தையும் போக்கிக்கொள்ளுகிறேன். 18

𑌯𑌤𑍍𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌃 ।
𑌰𑌤𑌿𑌰𑌾𑌸𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌃 ॥ 19

𑌦𑍁𑌰𑌾𑌪𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌲𑍍𑌪𑌤𑌪𑌸𑌃 𑌸𑍇𑌵𑌾 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌸𑍁 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌗𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌃 ॥ 20

𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌸𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌮𑌨𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ 21

𑌯𑌮𑌾𑌹𑍁𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍍𑌯𑍂𑌰𑍁𑌬𑌾𑌹𑍁𑌕𑌮𑍍 ।

𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌦𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌸𑍇𑌵𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌾 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌪𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍇𑌵𑌾 𑌮𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃॥ 𑌕𑌾 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌪𑍇𑌤𑌿। 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌸𑌾 𑌸𑍇𑌵𑌾 𑌅𑌲𑍍𑌪𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌪𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌯𑌾 𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌹𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌕𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑍌 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮 𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍॥ ౨౦॥ [illegible] 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃॥ 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍈𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌂 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌮𑌨𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 ॥ ౨౧ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌭𑍇𑌦𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌆𑌦𑍌 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌰𑍍𑌗𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌸𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌸𑌮𑍍𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌦𑌿𑌹

கூடஸ்தரும் மது வென்ற அசுரனுக்குச் சத்துருவுமாகிய பகவானுடைய பாதங்களில்அன்புடைய எவர்களைச் சேவிப்பதால் சம்சாரவியசனத்தைப் போக்குவதும்அதிகமுமான நிகரற்ற அன்பின் உற்சவமானது உண்டாகிறதோ அந்த வைகுண்டலோகத்திற்குமார்க்கமாகஆகிய பெரியோர்களிடம் அற்பமான தவமுடையவனால் அடையமுடியாத சேவையை நான் அடைந்தேன். அந்தப் பெரியோர்கள் தேவதேவரும் ஜனார்த்தனருமாகிய பகவானை எப்போதும் கானம் செய்கிறார். 19—20

பிரபுவாகிய ஈசன் இந்திரியங்களுடன் கூடிய மகத்தத்துவம் முதலியவைகளை முறையே முதலில் ஸிருஷ்டித்து அந்தத் தத்துவங்களைக்கொண்டு விராட் புருஷனை உண்டு பண்ணி, அப்புருஷனிடம் தான் பிரவேசித்தார். 21

எந்தப் புருஷனை ஆதியிலுண்டானவனென்றும் அநேக பாதங்கள் தொடைகள் கைகள் இவைகளை உடையவனென்றும் (பெரியோர்கள்) கூறுகிறார்களோ, எந்த விராட் புருஷனிடம் இந்த உலகம் யாவும் விஸ்தாரமாக இருக்கின்றனவோ எவரிடம் பத்து விதமான பிராணன்கள் இருக்கின்றனவோ எவரிடம்

यत्र विश्व इमे लोकाः सविकाशं समासते ॥ 22

यस्मिन् दशविधः प्राणः सेन्द्रियार्थेन्द्रियस्त्रिवृत् ।
त्वयेरिता यतो वर्णास्तद्विभूतीर्वदस्व नः ॥ 23

यत्र पुत्रैश्च पौत्रैश्च नप्तृभिः सह गोत्रजैः ।
प्रजा विचित्राकृतय आसन् याभिरिदं ततम् ॥ 24

प्रजापतीनां स पतिश्चक्लृपे कान् प्रजापतीन् ।
सर्गांश्चैवानुसर्गांश्च मनून् मन्वन्तराधिपान् ॥ 25

तद्विभूतीर्वदस्व न इति त्रयाणामन्वयः ॥२२॥ यस्मिन्निति । प्राणादयः पञ्च नागादयः पञ्चेत्येवं दशविधः सेन्द्रियार्थेन्द्रिय इत्यत्र इन्द्रियपदं तत्तद्देवतालक्षणया अर्थशब्दो वचनादानादिविषयभेदकः अतः इन्द्रियैः सहितः सेन्द्रियः अर्थैः सहितः सार्थः इन्द्रियादिदेवता सहितः सेन्द्रिय इति समासः सत्त्वादिव्यूहितत्वात् प्राणस्य तत्त्वादिहित्यं त्रिवृत्त्वं त्रिविधस्य प्राणो यस्मिन्नासीत् पञ्चपञ्च येरिताः उक्ताः ब्राह्मणादयो वर्णा यतो यस्मादुत्पन्नाः तद्विभूतीः तस्य विराट्पुरुषस्य विभूतीः माहात्म्यं वदस्व ॥२३॥ यत्रेति । याभिः प्रजाभिः इदं विश्वं ततं व्याप्तं विचित्राकृतयः ताः प्रजाः पौत्रादिभिः सह यत्र यस्मिन् आसन् तस्य विभूतीः वदेति पूर्वेणान्वयः सम इति वरेण वा ॥ २४ ॥ ब्रह्मैव प्रजापतीनां पतिः स भगवान् कानिति परीक्षितुस्तद्वा विधान भेदात् प्रश्नः प्राप्तः परीक्षितः सृष्ट्यादिविधानेन कृतवत्स्वाहमा-याख्याय परीक्षार्थं प्रजापतीनामिति । स प्रजापतीन् कान् नव वि यान् सर्गांश्च कान् अनुसर्गांस्तत्सृष्टांश्च वृत्तिभेदाश्च कान् मनूंश्च

இந்திரியங்கள் அர்த்தங்கள் தேவதைகள் இவர்களுடன் கூடிய மூன்றுவிதமான பிராணன் இருக்கிறனே தாங்கள் கூறிய (பிராம்மணன் முதலிய) வர்ணங்கள் எவரிடம் உண்டாயினவோ அந்த விராட் புருஷனுடைய பெருமையை எனக்குக் கூறவேண்டும். 22—23

எந்தப் பிரஜைகளால் இப்பிரபஞ்சம் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ விசித்திரமான ஆகிருதியுடைய அந்தப் பிரஜைகள் புத்திரர்களுடனும் பௌத்திரர்களுடனும் பௌத்திரருடைய புத்திரர்களுடனும் கோத்திரத்தி லுண்டானவர்களுடனும் எந்த விராட் புருஷனிடம் இருக்கின்றார்களோ அவருடைய பெருமையைச் சொல்லவேண்டும். 24

பிரஜாபதிகளுக்குப் பதியாகிய அந்த பகவான் எந்தப் பிரஜாபதிகளை ஸிருஷ்டித்தார்? எந்த ஸர்க்கங்களையும் ஸர்க்கங்களின் பிரிவுகளையும் மனுக்களையும் மனுவந்தரத்திற்கு அதிபர்களையும் ஸிருஷ்டித்தார்? 25

𑌏𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌂𑌶𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌉𑌪𑌰𑍍𑌯𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌭𑍂𑌮𑍇𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌸𑌤𑍇 ॥
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌚 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯 ॥ 26
𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍀𑌸𑍃𑌪𑌪𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑌦 𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑌂𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌂 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌦𑍍𑌭𑌿𑌦𑌾𑌮𑍍 ॥ 27
𑌗𑍁𑌣𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ।
𑌸𑍃𑌜𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑍋𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥ 28
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌰𑍂𑌪𑌶𑍀𑌲𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑌃 ।
𑌋𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ 29

𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ ௨௫ ॥ 𑌏𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍈𑌕𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌏𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌮𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌂𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌥𑌾𑌵𑌂𑌶𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌹𑍇 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾 𑌸𑍁𑌤 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌮𑍍 ॥ ௨௬ ॥ 𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌗𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌦𑍍𑌭𑌿𑌜𑍍𑌜𑌾𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌜𑌾𑌃 𑌜𑌰𑌾𑌯𑍁𑌜𑌾𑌃 [illegible] 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌜𑌾𑌃 [illegible] 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌭𑌿𑌜𑍍𑌜𑌾𑌶𑍍𑌚 ॥ ௨௭ ॥ 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌤𑌿 । 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌣𑍁 𑌸𑍃𑌜𑌤𑌃 [illegible] ॥ ௨௮ ॥ 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌤𑌿 । 𑌰𑍂𑌪𑌂 [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌶𑌮𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌃 𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௯ ॥ 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍋𑌷 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬𑍋𑌧𑌨𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌮𑌾

மித்திரையின் குமாரராகிய ஓ மைத்திரேயரே! பிரஜாபதிகள் முதலியவர்களின் வம்சத்திலுண்டானவர்களையும் அவ்விதமே வம்சானுசரிதங்களையும் பூமிக்கு மேலான பாகத்திலும் கீழான பாகத்திலும் எந்த உலகங்களிருக்கின்றனவோ அவைகளின் அமைப்பையும் பிரமாணத்தையும் பூலோகத்தின் அமைப்பையும் பிரமாணத்தையும் எங்களுக்கு வர்ணித்துச் சொல்லவேண்டும். 26

திரியக்குகள் மானிடர்கள் தேவர்கள் பாம்புகள் பட்சிகள் கர்ப்பஜங்கள் அண்டஜங்கள் ஸ்வேதஜங்கள் உத்பிஜங்கள் இவைகளின் விருஷ்டியின் பேதத்தை எங்களுக்குக் கூறவேண்டும். 27

(ஸத்துவம் முதலிய) குணங்களின் அவதாரமான பிரம, விஷ்ணுருத்திர்களைக்கொண்டு பிரபஞ்சத்தின் விருஷ்டி பாலனம் சம்ஹாரம் இவைகளின் ஆசிரயத்தைச் செய்த ஸ்ரீநிவாசனுடைய கம்பீரமான விக்கிரமத்தைச் சொல்லவேண்டும். 28

தோஷமில்லாதவரும் பிரபுவும் பிராம்மண சிரேஷ்டருமாகிய ஓ மைத்திரேயரே! ரூபம் சீலம் சுவபாவம் இவைகளுடன் கூடிய வர்ணங்களுடையவும் ஆசிரமங்களுடையவும் பிரிவுகளையும் ரிஷிகளின் ஜன்மத்தையும் கருமங்களையும்

யஜ்ஞஸ்ய ச விதாநாநி யோகஸ்ய ச பத: ப்ரபோ।
நைஷ்கர்ம்யஸ்ய ச ஸாங்க்யஸ்ய தந்த்ரம் வா பகவத்ஸ்ம்ருதம் ॥ 30

பாஷண்டபதவைஷம்யம் ப்ரதிலோமநிவேஶநம் ।
ஜீவாநாம் கதயோ யாஶ்ச யாவதீர்குணகர்மஜா: ॥ 31

தர்மார்த்தகாமமோக்ஷாணாம் நிமித்தாந்யவிரோதத: ।
வார்த்தாயாம் தண்டநீதேஶ்ச ஶ்ருதஸ்ய ச விதிம் ப்ருதக் ॥ 32

ஶ்ராத்தஸ்ய ச விதிம் ப்ரஹ்மந் பித்ரூணாம் ஸர்க்கமேவ ச ।
க்ரஹநக்ஷத்ரதாராணாம் காலாவயவஸம்ஸ்திதிம் ॥ 33

தாநஸ்ய தபஸோ வாபி யச்சேஷ்டாபூர்த்தயோ: பலம் ।
ப்ரவாஸஸ்தஸ்ய யோ தர்மோ யஶ்ச பும்ஸ உதாபதி ॥ 34

டீ: ஶக்தியோகஸ்ய ச நைஷ்கர்ம்யஸ்ய ச ஜ்ஞாநஸ்ய தத்ஸாதநஸ்ய ஸாங்க்யஸ்ய ச பதோமார்காந் ஸ்ம்ருதம் ஸ்ருஷ்டம் தந்த்ரம் வா தந்த்ரஞ்ச ॥ ௩௰ ॥ பாஷண்டேதி। பாஷண்டாநாம் பதா: ப்ரவ்ருத்தி: ததேவ வைஷம்யம் தேவி த்விவிதா: ஶைவ பாஷண்டா: விஷ்ணுபாஷண்டாஶ்சேதி ப்ரதிலோமஜா: ஸூதவிஶேஷ இதி ப்ரதிலோமநிவேஶநம் தேஷாமாசாரநிர்ணய:। ஜீவாநாம் து: கதயோ யா யாஸ்ஸந்தி குணகர்மஜாஸ்தாஸ்தா யாவதீர்யாவத்ஸங்க்யாகா: ॥ ௩௧ ॥ தர்மேதி। நிமித்தாநி உபாயாந் அவிரோத: பரஸ்பரா விரோதேந ப்ருதக்ஸ்ய ப்ருதக்த்வயாநம்வா ॥ ௩௨ ॥ ஶ்ராத்தஸ்யேதி। க்ரஹாதீநாம் காலசக்ர ஸம்ஸ்திதிம் ॥ ௩௩ ॥ தாநஸ்யேதி। ப்ரவாஸஸ்ய பும்ஸோ யோ தர்ம: ஆபதிஸம்ப்ராப்தாயாம் யோ தர்ம: ॥ ௩௪ ॥ யேநேதி। யேநாசாரேண ஜநார்த்தநஸ்துஷ்யேத் யேஷாம் யாத்ருஶா

வேதத்தின் பிரிவையும் யாகங்களின் விஸ்தாரங்களையும் யோகம் ஞானம் (அதற்கு ஸாதனமாகிய) ஸாங்கியம் இவைகளின் மார்க்கங்களையும் பகவானால் ஸிருஷ்டி செய்யப்பட்ட தந்திரத்தையும் பாஷண்டர்களின் மார்க்கமாகிய விரோதத் தன்மையையும் பிரதிலோம ஜாதிகளின் ஆசாரத்தையும் குணத்தாலும் கருமத்தாலுமுண்டான ஜீவகதிகள் எவைகள் எவ்வளவு கணக்குள்ளவைகளென்பதையும் தருமம் அர்த்தம் காமம் மோக்ஷம் இவைகளின் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமில்லாத உபாயங்களையும் வியாபாரம் தண்டம் நீதி விருதம் இவைகளின் தனித் தனியான விதியையும் சிராத்தத்திற்குரிய விதிகளையும் பிதிருக்களின் ஸிருஷ்டியையும் கிரகங்கள் (அசுவனிமுதலிய) நக்ஷத்திரங்கள் (மற்றுமுள்ள) நக்ஷத்திரங்கள் இவைகள் காலசக்கிரத்தி லிருப்பதையும் தானம் தவம் இஷ்டம் (யாகம் முதலியவை) பூர்த்தம் (குளம் வெட்டுவது முதலியவை) இவைகளின் பலனையும் வழிவுள்ள மானிடனுக்குரிய தருமத்தையும் ஆபத் காலத்தில் உள்ள

येन वा भगवांस्तुष्येद्धर्मयोनिर्जनार्दनः ।
सम्प्रसीदति वा येषामेतदाख्याहि मेऽनघ ॥ 35

अनुव्रतानां शिष्याणां पुत्राणां च द्विजोत्तम ।
अनापृष्टमपि ब्रूयुर्गुरवो दीनवत्सलाः ॥ 36

तत्त्वानां भगवंस्तेषां कतिधा प्रतिसंक्रमः ।
तत्रेमं क उपासीरन्क उ स्विदनुशेरते ॥ 37

पुरुषस्य च संस्थानं स्वरूपं वा परस्य च ।
ज्ञानं च नैगमं येन तयोरैक्यं तथा वद ॥ 38

नास्ति ॥३५॥ अनुव्रतानामिति । अनापृष्टमपि तद्योग्यं विचार्यैव वक्तव्यमिति भावः ॥३६॥ तत्त्वानामिति । तेषां महदादीनां तत्त्वानां प्रतिसंक्रमः प्रलयः कतिधा कतिप्रकारः तत्र प्रलये च परमेश्वरं शयानं राजानमिव चामरादिग्राहिणः के वा उपासीरन् सेवेरन् अथवा के वा अनुशेरते शयानमनुस्वपन्ति ॥३७॥ पुरुषस्येति । पुरुषस्य जीवस्य संस्थानं तत्त्वं परस्य परमेश्वरस्य स्वरूपं च येनांशेन तयोरैक्यं तथा नैगममौपनिषदं ज्ञानं च तत्त्वतो वद ॥३८॥ निमित्तानीति । हे अनघ ऋषिभिः प्रोक्तानि तस्योपनिषज्ज्ञानस्य निमित्तानि साधनानि च वद ब्रूहि श्रीगुरुं विना नैतद्भवतीत्याह स्वत इति ज्ञानादित्रिकं गुरुं विना पुंसां कुतः स्वतो ह्यादिस्व

தருமத்தையும் தருமத்திற்குக் காரணமாகிய ஜனார்த்தனர் எதனுல் சந்தோஷமடைகிருரோ எவர்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்கிருரோ அதையும் எனக்குச் சொல்லவேண்டும். 29—35

ஓ பிராம்மண சிரேஷ்டரே தீனர்களிடம் வாத்ஸல்யமுடைய ஆசிரியர்கள் தங்களை ஆசிரயித்த சிஷர்களுக்கும் புத்திரர்களுக்கும் அவர்கள் கேட்காததையும்கூறுவார்கள்· 36

ஓ பகவானே! அந்த தத்துவங்களுக்குப் பிரளயம் எத்தனை விதமாகிறது? அப்பிரளயகாலத்தில் இப்பரமேச்வரனிடம் இருப்பவர்கள் எவர்கள்? இவருடன் சயனம் செய்பவர்கள் எவர்கள்? 37

ஜீவனுடைய தத்துவத்தையும், பரமேசுவரனுடைய சுவரூபத்தையும், எந்த அம்சத்தால் ஜீவனுக்கும் ஈசுவரனுக்கும் ஒருமை இருக்கின்றதோ அதையும், உபநிஷத்தைச் சார்ந்த ஞானத்தையும் சொல்லவேண்டும். 38

𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌹 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑌘𑌸𑍂𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ॥ 39

𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌾 ।
𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍇 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍𑌸𑌯𑌾 ।
𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌮𑍇𑌽𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌜𑌯𑌾 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌃 ॥ 40

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌪𑍋 𑌦𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌾𑌨𑌘 ।
𑌜𑍀𑌵𑌾𑌭𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌰𑌨𑍍 𑌕𑌲𑌾𑌮𑌪𑌿 ॥ 41

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌾𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃
𑌕𑍁𑌰𑍁𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌃 ।

𑌦𑍇𑌵𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃॥ 39 ॥ 𑌏𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿। 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑍋 𑌮𑍇 𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌜𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌾 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 [illegible] ॥ 40 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌇𑌤𑌿। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌭𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌲𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌰𑌨𑍍 𑌕𑌲𑌾𑌷𑍋𑌡𑌶𑍀𑌮𑌪𑌿 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 41 ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿। [illegible]

தோஷமற்ற மைத்திரேயரே! பெரியோர்களால் அத்தியானஞ்செய்யப்பட்டுள்ள அந்த உபநிஷத்தின் ஞான ஸாதனங்களையும் சொல்ல வேண்டும். மானிடர்களுக்கு ஞானம் பக்தி வைராக்கியம் இவை தாமே எவ்விதமுண்டாகும்? ஓ பகவானே! இந்த மானிடர்களுக்கு மகான்களின் சேவையன்றி முன் கூறியவை உண்டாகா. 39

ஹரியின் காரியங்களைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்பிக் கேட்ட என்னுடைய இந்தக்கேள்விகளைப்பற்றி மாயையால் ஸ்பரிசிக்கப்பட்ட (ஞானமாகிய) நேத்திரமுடையவனும் அதனால் குருடனுமாகிய எனக்கு மித்திராகிய தாங்கள் சொல்ல வேண்டும். 40

ஓ குற்றமற்ற பிரபுவே! வேதங்கள், யாகங்கள், தவங்கள், இவை, ஜீவனுக்கு அபயம் கொடுப்பதின் பதினறிலொரு அம்சத்தையும் செய்யா. 41

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு குருசிரேஷ்டராகிய விதுரரால் பிரச்னம் செய்யப்பட்டவரும் புராணங்களில் பிரகாசிப்பவரும் முனிவர்களுக்குள் சிரேஷ்டரும் பகவானுடைய

𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌹𑌰𑍍𑌷𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌸𑌂𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌹 ॥ 42

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌸𑌤𑍍𑌸𑍇𑌵𑌨𑍀𑌯𑍋 𑌬𑌤 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌵𑌂𑌶𑍋
𑌯𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌃 ।
𑌬𑌭𑍂𑌵𑌿𑌥𑍇𑌹𑌾𑌜𑌿𑌤𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌲𑌾𑌂
𑌪𑌦𑍇 𑌪𑌦𑍇 𑌨𑍂𑌤𑌨𑌯𑌸𑍍𑌯𑌭𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌮𑍍 ॥ 1

𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌹𑌰𑍍𑌷𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌮𑌾𑌹 ॥ 42 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇 𑌸𑌂𑌭𑌵𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌜𑍍𑌜𑌲𑌶𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 ।
𑌤𑌜𑍍𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌜𑌲𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌤𑍋𑌷𑌯𑌤𑍋 𑌹𑌰𑍇𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌾𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍 [illegible] 𑌸𑌤𑍍𑌸𑍇𑌵𑌨𑍀𑌯𑌃 𑌬𑌤 𑌅𑌹𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌂𑌶𑍇 𑌬𑌭𑍂𑌵𑌿𑌥 𑌅𑌤𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌵𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌸𑍇𑌵𑌨𑍀𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌆𑌹 [illegible] 𑌅𑌜𑌿𑌤𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑌿𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌪𑌰𑌂𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌪𑌦𑍇𑌪𑌦𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌭𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌨𑍂𑌤𑌨𑌯𑌸𑌿 𑌨𑌵𑍀𑌕𑌰𑍋𑌷𑌿 ॥ 1 ॥ 𑌸𑌤𑌿 [illegible]

கதையில் பிரேரணை செய்யப்பட்டவருமாகிய மைத்திரேயர் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்து மந்தகாசம் செய்தவர்போல் அந்த விதுரரைப் பார்த்துச்சொல்லுகிறார். 42

7-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

8-வது அத்தியாயம்.

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

ஜனங்களைப் பரிபாலனம் செய்யும் பூருவம்சத்தார்களின் பரம்பரையானது ஸாதுக்களால் சேவிக்கத்தக்கது. சந்தோஷம்; ஏனெனில் பகவானையே முக்கியமாகக்கொண்ட நீர் இந்த வம்சத்தில் உண்டானவரல்லவா? நீர் ஒவ்வொரு க்ஷணத்திலும் அடிக்கடி நாராயணனுடைய சரித்திர பரம்பரையைப் புதிதாகச் செய்கிறீர். 1

ஸோऽஹம் ந்ருணாம் க்ஷுல்லஸுகாய து:கம்
மஹத்கதாநாம் விரமாய தஸ்ய ।
ப்ரவர்தயே பாகவதம் புராணம்
யதாஹ ஸாக்ஷாத்பகவாந்ருஷிப்ய: ॥ 2

ஆஸீநமுர்வ்யாம் பகவந்தமாத்யம்
ஸம்கர்ஷணம் தேவமகுண்டஸத்த்வம் ।
விவித்ஸவஸ்தத்த்வமத: பரஸ்ய
குமாரமுக்யா முநயோऽந்வப்ருச்சந் ॥ 3

ஸ்வமேவ திஷ்ண்யம் பஹுமாநயந்தம்
யம் வாஸுதேவாபிதமாமநந்தி ।
ப்ரத்யக்த்ருதாக்ஷாம்புஜகோஶமீஷ-
துந்மீலயந்தம் விபுதோதயாய ॥ 4

ஸுகாய மஹத்து:கம் ப்ராப்தாநாம் தஸ்ய து:கஸ்ய ப்ரஶமாய ப்ரவர்தயே ப்ராரபே ॥ 2 ॥ கோऽஸௌ பகவாந் கேப்யஶ்ச ருஷிப்ய உக்தவாந் கதம் ச கதாப்ரவ்ருத்திரித்யபேக்ஷாயாமாஹ ஸார்தை:। ஆஸீநமிதி । உர்வ்யாம் பாதால இத்யர்த:। அகுண்டஸத்த்வமப்ரதிஹதஜ்ஞாநம் பகவந்தம் ஸம்கர்ஷணம் அத: ஸம்கர்ஷணாத்பரஸ்ய ஶ்ரீவாஸுதேவஸ்ய தத்த்வம் விவித்ஸவ: ஸ்வரூபஸம்வேதநேச்சவ: குமாரமுக்யா: ஸநத்குமாரப்ரப்ருதய: ॥ 3 ॥ ஸம்கர்ஷணமேவ விஶிநஷ்டி। ஸ்வமிதி। ஆமநந்தி யந்மஹாந்தோ மநஸா மநநம் குர்வந்தீத்யர்த:। ஶ்ரீவாஸுதேவஸம்ஜ்ஞம் பரப்ரஹ்மஸ்வரூபம் தத்ஸ்வமேவ திஷ்ண்யம் ஸ்வீயமாஶ்ரயம் ஸ்வீயமாதாரம் ஜ்யோதிரித்யர்த:। பஹுமாநயந்தம் த்யாநவதே ஆநந்தப்ரபவ[illegible]ஷேண ப்ரஜபந்தம் புந: புந: ப்ரத்யக் [illegible]க்ருதப்ரநேத்ராம்புஜகோஶம் ஈஷத்[illegible] விபுதோதயாய ஸநத்குமாராதீநாமுதயார்தம் க்ருதாவலோகநேந கிஞ்சிதுந்மீலயந்தம் அநுப்ரவ்ருத்திப்ரவேஶேண ॥

அற்ப சுகத்திற்காக மிகுந்த துக்கமடைந்த மானிடர்களின் துக்கத்தைப் போக்குவதன்றி பகவான் ரிஷிகளுக்குப் பிரத்தியக்ஷமாக எந்த பாகவதத்தைக் கூறினரோ அந்த பாகவதத்தை நான் ஆரம்பம் செய்கிறேன். 2

பாதாள லோகத்திலிருப்பவரும் மகிமை வாய்ந்தவரும் தடைபடாத ஞானமுடையவரும் தேவருமாகிய ஸங்கர்ஷணரை அவருக்குப் பராகிய வாசுதேவரின் தத்துவத்தைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்பிய ஸனத்குமாராதி முனிவர்கள் வினவினர்கள். 3

மகான்கள் வாசுதேவர் என்று பெயருடைய எந்தப் பிரபுவைத் தியானம் செய்கின்றார்களோ, தமக்குத் தாமே ஆசிரயமான அந்த வாசுதேவரையே வெகுமானிப்பவரும் உள் நோக்கமுடைய நேத்திரமாகிய கமலமலரை ஸனத்

𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌧𑍁𑌨𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌟𑌾𑌕𑌲𑌾𑌪𑍈
𑌰𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣𑍋𑌪𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌯𑌦𑌰𑍍𑌚𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌹𑌿𑌰𑌾𑌜𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃
𑌸𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌬𑌲𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 ॥ 5

𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌚𑌸𑌾𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗
𑌸𑍍𑌖𑌲𑌤𑍍𑌪𑌦𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 ।
𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌮𑌣𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌕
𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌤𑍋𑌦𑍍𑌦𑌾𑌮𑌫𑌣𑌾𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌮𑍍 ॥ 6

𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌲𑍈𑌤𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌨
𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑌤𑌾𑌯 𑌤𑍇𑌨 ।

𑌸 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌧𑍁𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌨𑌾𑌗𑌰𑌾𑌜𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌵𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌬𑌲𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑍋𑌪𑌹𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌚𑌰𑌣𑍋𑌪𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌮𑌰𑍍𑌚𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚𑌰𑌣𑌾 𑌉𑌪𑌧𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌰𑌣𑍋𑌪𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌧𑍁𑌨𑍍𑌯𑍁𑌦𑌕𑍇𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌟𑌾𑌕𑌲𑌾𑌪𑍈𑌰𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥ 5 ॥ 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌖𑌲𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌚𑌸𑌾𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌯 [illegible] 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍇 𑌮𑌣𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌕𑌾𑌃 𑌮𑌣𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌉𑌦𑍍𑌦𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾𑌣𑌾𑌂

குமாரர் முதலிய முனிவர்களின் நன்மைக்காகச் சிறிது மலரச்செய்தவரும் ஆயிரம் கிரீடங்களிலுள்ள சிறந்த மணிகளால் நல்ல பிரகாசம் பொருந்திய கம்பீரமான ஆயிரம் படங்களுடைய வருமாகிய ஸங்கர்ஷணரைப் பார்த்து, நாககன்னிகைகள் கணவன்மாரை விரும்பி அன்புடன் பல பூஜாதிரவியங்களால் (பகவானுடைய) பாதங்கள் வைப்பதற்கு ஸ்தானமாகிய எந்த பத்மத்தைப் பூசிக்கின்றனரோ அந்தப் பத்மத்தை ஆகாய கங்கையின் நீரால் நனைந்த தங்களுடைய சடைகளால் ஸ்பரிசித்துக் கொண்டவர்களும், இந்த ஸங்கர்ஷணருடைய செய்கைகளை அடிக்கடி அன்பின் மிகுதியால் தழுதழுத்த சொற்களால் ஸ்தோத்திரம் செய்பவர்களும் இந்த பகவானுடைய செய்கைகளை அறிந்தவர்களுமாகிய முனிவர்கள் (வினவினர்கள்) 4—6

மகிமை தங்கியவர்களுக்குள் சிறந்தவராகிய அந்த ஸங்கர்ஷணரால் பலனில் அபேக்ஷையில்லாத தருமத்தில் மிகுந்த ஆவலுடைய ஸனத்குமாருக்கு

ஸநத்குமாராய ஸ சாஹ ப்ருஷ்ட:
ஸாங்க்யாயநாயாங்க த்ருதவ்ரதாய ॥ 7

ஸாங்க்யாயந: பாரமஹம்ஸ்யமுக்யோ
விவக்ஷமாணோ பகவத்விபூதீ: ।
ஜகாத ஸோஸ்மத்குரவேঽந்விதாய
பராஶராயாத ப்ருஹஸ்பதேஶ்ச ॥ 8

ப்ரோவாச மஹ்யம் ஸ தயாலுருக்தோ
முநி: புலஸ்த்யேந புராணமாத்யம் ।
ஸோঽஹம் தவைதத் கதயாமி வத்ஸ
ஶ்ரத்தாலவே நித்யமநுவ்ரதாய ॥ 9

பணாநாம் ஸஹஸ்ரம் யஸ்ய தஸ்ய வ்ருந்தீதி பசுவேஷ்டண ॥ ௬ ॥ ப்ரோக்தமிதி । தேந ஸாங்க்ஷேண ஸநத்குமாராய ப்ரோக்தம் ஸ: ஸநத்குமார: ॥ ௭ ॥ ஸாங்க்யாயந இதி । பாரமஹம்ஸ்யமுக்யை: விவக்ஷமாண உக்தவதே பதம் ப்ருஹஸ்பதேஶ்ச பகவத்விபூதீ: அந்விதாய அநுகதாய ॥ ௮ ॥ ப்ரோவாசேதி । மஹ்யம் புலஸ்த்யேநோக்த: தயாலு: புலஸ்த்யமுநிரிதி தத் ஸவதேவோ வ்யாயிகா விதராக்ஷஸஹக்ஷீதம் ராக்ஷஸஸத்ரம் ப்ரவ்ருத்த: ஸ வஸிஷ்டவசநாத் நிவ்ருத்தோ பபூவ தத: ஸ்வஸந்ததி ரக்ஷணாத் துஷ்டேந புலஸ்த்யேந வரோ தத்த: புராணவக்தா பவிஷ்யஸீதி ॥ ௯ ॥ ததேதத் ஸங்க்ஷேப

இந்த பாகவதம் சொல்லப்பட்டது. அந்த ஸனத்குமாரர்விருதசீலராகிய ஸாங்கியாயனர் கேட்கக் கூறினர். 7

பரம ஹம்சர்களைச் சார்ந்த தருமத்தில் சிறந்தவரும் பகவானுடைய மகிமைகளைச் சொல்லவேண்டுமென்று விருப்பமுள்ளவருமாகிய அந்த ஸாங்கியாயனர், தம்மை அனுசரித்தவரும் எங்களுக்குக் குருவுமாகிய பராசருக்கும், பிருகஸ்பதிக்கும் கூறினர். 8

தயையுடைய (1) புலஸ்திய முனிவர் சொல்லக்கேட்ட அந்தப் பராசரமுனிவர் ஆதியிலுண்டான இப்புராணத்தை எனக்குக் கூறினர். ஓ குழந்தாய்! சிரத்தையுடையவனும் எப்போதும் என்னை அனுசரித்தவனுமாகிய உனக்கு நான் இப்புராணத்தைக் கூறுகிறேன். 9

---

(1) புலஸ்திய முனிவர் சொன்னரென்றது எவ்வாறெனில் பராசர முனிவரின் தந்தையாகிய சக்தி என்ற முனிவரை ஓர் இராக்ஷசன் விழுங்கி விட்டான். அந்த வருத்தத்தால் பராசர முனிவர் அரக்கர்கள் யாவரையும் நாசம் செய்ய ஓர் யாகத்தைச் செய்தார். அப்பொழுது வசிஷ்டமுனிவர் அந்த யாகம் செய்ய வேண்டாமெனப் பராசரரைத் தடுத்தார். அதனல் யாகம் நின்று விட்டது அரக்கர் வம்சத்துத்தலைவராகிய புலஸ்தியமுனிவர் தம் வம்சத்தவர்களுக்கு எதுவும் தீங்குண்டாகாமை கண்டு இப்பராசரமுனிவரிடம் சந்தோஷமடைந்து நீர் புராணம் சொல்பவராக ஆகக்கடவீர் என்று அனுக்கிரகித்தார். அதனலேயாம்.

𑌉𑌦𑌾𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌸𑍀
𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾𑌮𑍀𑌲𑌿𑌤𑌦𑍃𑌙𑍍𑌨𑍍𑌯𑌮𑍀𑌲𑌯𑌤𑍍 ।
𑌅𑌹𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑌲𑍍𑌪𑍇𑌽𑌧𑌿𑌶𑌯𑌾𑌨 𑌏𑌕𑌃
𑌕𑍃𑌤𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌰𑌤𑍌 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌹𑌃 ॥ 10

𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌃𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇𑌽𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌭𑍂𑌤𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌃
𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑍁𑌦𑍀𑌰𑌯𑌾𑌣𑌃 ।
𑌉𑌵𑌾𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌲𑌿𑌲𑍇 𑌪𑌦𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍇
𑌯𑌥𑌾𑌨𑌲𑍋 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌃 ॥ 11

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌗𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌮𑌪𑍍𑌸𑍁
𑌸𑍍𑌵𑌪𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑍋𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 ।
𑌕𑌾𑌲𑌾𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾𑌽𑌽𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌪𑍀𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑍇 ॥ 12

𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 [illegible] 𑌆𑌹 — 𑌉𑌦𑌾𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍁𑌦𑌾𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌮𑍇𑌕𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑍋𑌦𑌕𑍇 𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑌮𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌾 𑌶𑍇𑌷𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑍇 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌃 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾 [illegible] 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌃 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌹𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌏𑌕𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌮𑍀𑌲𑌯𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌮𑍀𑌲𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥௧௦॥ 𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑍁𑌦𑍀𑌰𑌯𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌰𑌯𑌨𑍍 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌵𑌸𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑌨𑌾𑌯 [illegible] 𑌯𑌥𑌾𑌨𑌲𑍋 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑍀𑌤𑌿 ॥௧௧॥ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌗𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌨𑍍 [illegible] 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌚 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌅𑌪𑍀𑌤𑌾𑌨𑍍 [illegible]

எப்பொழுது இப்பிரபஞ்சமானது ஜலத்தால் வியாபிக்கப்பட்டிருந்ததோ அப்பொழுது சேஷதர்பத்தில் சயனங் கொண்டவரும் நித்திரையால் மூடாத கண்களுடையவரும் தமது சுவரூபானந்தத்தில் உற்சாகமுடையவரும் ஒருவருமாகிய நாராயணன் கிரியைகளின்றிக் கண்களை மூடினவராக இருந்தார். 10

காலசுவரூபமுள்ள சக்தியைப் பிரேரணை செய்பவரும் சரீரத்திற்குள் அடங்கிய சூக்ஷ்ம பூதங்களுடையவருமாகிய அந்த நாராயணன் கட்டுப்பட்ட வீரியமுடைய அக்னிபகவான் கட்டைகளில் இருப்பதுபோல் தம்முடைய ஸ்தானமாகிய அந்த ஜலத்தில் வாசம் செய்தார். 11

தமது யோகத்தால் பிரேரணை செய்யப்பட்ட சக்தி (நித்திரை) யுடன் ஜலத்தில் ஆயிரம் சதுர்யுகம் வரையில் சயனஞ்செய்துகொண்டிருப்பவரும் தன் கால சக்தியால் பெறப்பட்ட கிரியைகளை உடையவருமாகிய பகவான் தம்முடைய சரீரத்தில் மறைந்திருக்கும் உலகங்களைக் கண்டார். 12

தஸ்யார்த்தஸூக்ஷ்மாபிநிவிஷ்டத்ருஷ்டே-
ரந்தர்கதோர்த்தோ ரஜஸா தநீயாந் |
குணேந காலாநுகதேந வித்த:
ஸூஷ்யம்ஸ்ததாபித்யத நாபிதேசாத் || 13

ஸ பத்மகோசஸ்ஸஹஸோததிஷ்டத்
காலேந கர்மப்ரதிபோதநேந |
ஸ்வரோசிஷா தத்ஸலிலம் விசாலம்
வித்யோதயந்நர்க இவாத்மயோநி: || 14

தல்லோகபத்மம் ஸ உ ஏவ விஷ்ணு:
ப்ராவீவிசத்ஸர்வகுணாவபாஸம் |

த்ருஷ்டே: லோகாநவலோகிதவாநித்யர்த்த: ||௧௨|| தஸ்யேதி | அர்த்தம் யோஸ்ய ஸ்ரஷ்டவ்யம் ஸூக்ஷ்மாபிநிவிஷ்டா ஜலசேஷ ஸ்ருஜ்யத்ருதிநைவ பூண்யாபிநிவிஷ்டா த்ருஷ்டி: பரிஜ்ஞாந லக்ஷணா யஸ்ய தஸ்ய நாராயணஸ்ய ததர்த்தஸூக்ஷ்மாபிநிவிஷ்டஸ்ய த்ருஷ்டேரிதி வா | ததர்த்தம் பத்மரூபேண லோகப்ரஸ்தாரோகார்த்த: ஸூக்ஷ்மம் பீஜம் காரணமஸ்தீதி தநீயாநதிஸூக்ஷ்மோபிவ்யாப: காலாநுகதேநாநுஸாரிணா ரஜஸா ரஜோகுணேந வித்த: க்ஷோபிதஸ்ஸந் ஸூஷ்யந் ப்ரஸூஷ்யந் ஸந் அபித்யத உத்பிந்ந: ||௧௩|| ஸ இதி | கர்மாணி ஜீவாத்ருஷ்டாநி ப்ரதிபோதயதீதி கர்மப்ரதிபோதந: தேந காலேந தயா நய: பத்மகோசஸ்ஸமுததிஷ்டத் கிம் குர்வந் விசாலம் விபுலம் தத்ஸலிலம் ஸ்வரோசிஷா ஸ்வஸ்ய பாஸா வித்யோதயந் ஸந் ஸ கிம் விசிஷ்ட: ஆத்மா ஸ்ரீவிஷ்ணுர்யோநிர்யஸ்ய ஸ: ஸ அர்க இவ ஸ்வயம் ப்ரத்யோதிதவாந் ॥ தலிதி। ஸர்வாந் குணாந் ஜீவோபபோக்யாநர்த்தாநவபாஸயதீதி। தல்லோகபத்மம் த்ரிலோகாத்மகம் பத்மம் ஸ ஏவ விஷ்ணு: ப்ராவீவிசத் ப்ரகடேநாஸ்யாந்தர்சக்தி

உலகத்தை ஸிருஷ்டிப்பதற்கு சூக்ஷ்மமும் அபினிவேசமு முள்ளதாகிய நேத்திரமுடைய நாராயணனது உள்ளிருக்கும் சூக்ஷ்மமான அபிப்பிராயமானது காலத்தை அனுசரித்த இரஜோகுணத்தால் கலக்கமடைந்து உண்டுபண்ணுவதாக விருந்து அப்பொழுது நாபியினின்று உண்டாயிற்று 13

விஷ்ணுவை உற்பத்தி ஸ்தானமாக உடைய அந்த சூக்ஷ்மமான அபிப்பிராயமானது, பத்மகோசமாக இருந்துகொண்டு கருமங்களை அறிவிக்கும் காலத்தால் விஸ்தாரமாயுள்ள அந்த ஜலத்தைத் தன் காந்தியால் சூரியன்போல் பிரகாசிக்கச் செய்து சீக்கிரமாக உண்டாயிற்று. 14

ஓ விதுரரே! அந்த விஷ்ணு குணங்கள் யாவற்றையும் பிரகாசிக்கச் செய்யும் உலகமயமான அந்த பத்மத்தில் பிரவேசித்தார். பெரியோர்கள் எவரைத்

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌮𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌾
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑌂 𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌮 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌭𑍂𑌤𑍍 ‖ 15

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸 𑌚𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌰𑍁𑌹𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾-
𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌪𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 ।
𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰-
𑌶𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌲𑍇𑌭𑍇𑌽𑌨𑍁𑌦𑌿𑌶𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑌿 ‖ 16

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑌾𑌵𑌘𑍂𑌰𑍍𑌣-
𑌜𑌲𑍋𑌰𑍍𑌮𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑌲𑌿𑌲𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑍂𑌢𑌮𑍍 ।
𑌉𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌞𑍍𑌜𑌮𑍁 𑌲𑍋𑌕𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂
𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑌿𑌦𑌦𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌃 ‖ 17

𑌏𑌵𑌮𑌨𑌯𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌶𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍂𑌃 𑌉𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌬𑍋-
𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌹𑌾𑌵 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌸 𑌏𑌵
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾𑌭𑌿𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑍇 𑌪𑌦𑍍𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌯𑌥𑌾𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾
𑌉𑌪𑌦𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾। 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑌃 𑌵𑍇𑌦𑌮𑌯𑌃 𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌵𑍇𑌦𑌨
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌨𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂-
𑌭𑍁𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸 𑌉𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌮𑌕𑌲𑍍𑌪-
𑌪𑌦𑌾𑌯𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥ 𑌧𑍁॥ 𑌸𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍
𑌪𑌰𑍋 𑌹𑍇𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌯𑍇𑌣𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌾𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍁
𑌲𑍋𑌕𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯𑍈𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍇 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 ॥ 𑌧𑍂 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑌯𑍈𑌵 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕
𑌕𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌫𑌲𑌤𑌾𑌮𑌾𑌹 — 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿।
𑌯𑍁𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌕𑌾𑌲𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌅𑌵𑌘𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌣𑌾-
𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌾𑌦𑍁𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌜𑌲𑍋𑌰𑍍𑌮𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌲𑌿𑌲𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿

தாமே உண்டானவரெனக் கூறுகிருர்களோ அந்த வேத சுவரூபனுகிய பிர்ம தேவர் அந்த பத்மத்தில் தாமே உண்டானுர். 15

அந்தப்பத்ம கோசத்திலிருக்கும் பிர்மதேவர் உலகத்தைப் பாராமல் சுலிப் புற்று ஆகாயப் பிரதேசத்தில் கண்களைச் செலுத்தித் திசைக்கு ஒரு முகமாக நான்கு முகங்களை அடைந்தார். 16

ஆதிதேவராகிய பிரமன் பிரளயகால வாயுவால் அசைந்த பெரும் அலைகள் நிறைந்த அந்த ஜலத்திலிருந் துண்டான பத்மத்தை ஆசிரயித்தவராயினும் அந்தப் பத்மத்தையும் உலகதத்துவத்தையும் தம்மையும் பிரத்தியக்ஷமாகத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. ஆச்சரியம்! 17

𑌕 𑌏𑌷 𑌯𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑌹𑌮𑌬𑍍𑌜𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠
𑌏𑌤𑌤𑍍𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌬𑍍𑌜𑌮𑌨𑌨𑍍𑌯𑌦𑌪𑍍𑌸𑍁 ।
𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌹 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨𑍈𑌤
𑌦𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌤𑌾 𑌨𑍁 𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ 18

𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌬𑍍𑌜𑌨𑌾𑌲
𑌨𑌾𑌡𑍀𑌭𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌜𑌲𑌮𑌾𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 ।
𑌨𑌾𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌖𑌰𑌨𑌾𑌲𑌨𑌾𑌲
𑌨𑌾𑌭𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌵𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑌾𑌜𑌃 ॥ 19

[illegible]

பத்மகோசத்தின்மீது இருக்கும் நான் யார்? ஜலத்தில் வேறொன்றில்லாது தனித்திருக்கும்இந்தப் பத்மம் ஏது? எந்தவிடத்தில் இப்பத்மம்இருக்கின்றதோ இதன் கீழான பிரதேசத்தில் யாராவது இருக்கவேண்டும்; இங்கு எது இருக்கிறது? 18

அந்தச் சதுர்முகபிரமன் இவ்வாறு ஆலோசித்து, அந்தப் பத்மத்தின் தண்டிற்குள்ளிருக்கும் துவாரங்களின் வழியாக ஜலத்திற்குள் பிரவேசித்தார். கீழ்ப் பிரதேசத்தை அடைந்தவரும் ஜன்மமில்லாதவருமாகிய அந்த பிரமன் க்ரூரமான தண்டின் அதிஷ்டானத்தைத் தேடியும் அப்பொழுது அதை அறியவில்லை. 19

தமஸ்யபாரே விதுராத்மஸர்க்கம்
விசின்வதோऽபூத்ஸுமஹாம்ஸ்த்ரிணேமி: |
யோ தேஹபாஜாம் பயமீரயாண:
பரிக்ஷிணோத்யாயுரஜஸ்ய ஹேதி: || 20

ததோ நிவ்ருத்தோऽப்ரதிலப்தகாம:
ஸ்வதிஷ்ண்யமாஸாத்ய புநஸ்ஸதேவ: |
ஶநைர்ஜிதஶ்வாஸநிவ்ருத்தசித்தோ
ந்யஷீததாரூடஸமாதியோக: || 21

அஶ்ரநாஶ்யம் ஶஸ்த்ரம் தத்ரூபோऽயம் காலஃ தேஹபாஜாம் நராணாம் பயமீர யாண: உத்க்ஷிப்யந் த்வாபயந்நிதி வா தேஷாமாயு: பரிக்ஷிணோதி ஸகால இதி யேந தத்ரஜஸ்ய ஸம்வத்ஸர ஶதமிதி ப்ராப்தமித்யுக்தம் பவதி ||20|| ஸுதுர்லபதயா தம் பகவந்தம் த்ருஷ்ட்வா நிவ்ருத்த இத்யாஹ த்வாப்யாம் — தத இதி | ஸதேவ: ந ப்ரதிலப்த: காம: ஸர்வநாமோயோ யேந ததாவித: ஸந் ததஸ்தஸ்மாதந்வேஷணாந்நிவ்ருத்ய ஸ்வதிஷ்ண்யம் பத்மம் புநராஸாத்ய ஶநைர்ஜிதேந நிவ்ருத்தம் ஸம்யதம் சித்தம் யஸ்ய ஸ: ஆரூடஸமாதியோகோ யேந ததாபூத: ஸந் ந்யஷீதத் உபவிவேஶ ||21|| காலேநேதி | ஸ து புருஷ: புருஷாயுஷா ஸம்வத்ஸரஶதேந காலேநாபி ப்ரவ்ருத்தஸ்ய நிஷ்ணாதயோ யோகஸ்தேந விரூடபோத: விஶேஷதஸ்ஸ்வதந்த்ரஜ்ஞாநஸ்ய யத்பூர்வம் விவிந்தந்நபி நாபஶ்யத் தத்ஸ்வயமேவாந்தர்ஹ்ருதயே அவபாஸமாநமபஶ்யத் ||22||

ஓ விதுர! (ஜலத்திற்குள்ளிருக்கும்) இருட்டின் முடிவில் தன்னுற்பத்திக்குக் காரணமானதைத் தேடிச்செல்லும் பிரமனுக்கு, எந்தக்காலன் சரீரமடைந்த மானிடர்களுக்குப் பயத்தை செய்து கொண்டு அவர்களின் ஆயுளை நன்ருய் நாசம் செய்கிருனே அந்த * மூன்று வரம்பினையுடைய நாராயண மூர்த்தியின் ஆயுதரூபனும் (சக்கிரன்) மகானுமாகிய $ காலன் உண்டானுன். 20

தமது மனேரதம் நிறைவேறப்பெருத அந்தப் பிர்மதேவர் தேடுவதை விட்டுத்திரும்பி தம் ஸ்தானமாகிய பத்மத்தை மறுபடி அடைந்து மெதுவாக ஜயிக்கப்பட்ட சுவாஸத்தால் கட்டுப்பட்ட மனமுடையவராகி ஸமாதியோகத்தை ஆசிரயித்துட்கார்ந்தார். 21

---

* மூன்று வரம்பு என்றமையால்சென்றது, நடக்கப்போகிறது, நடக்கப்போவதுஎன்ற மூன்று அவத்தைகளுடையது நோக்கி வர்ணித்ததாம்.

$ காலன் உண்டானுன் என்பது அதிஷ்டானத்தைத்தேடும் பிரமனுக்கு நூறு வருடம் சென்றன என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது.

𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌸𑍋𑌽𑌜𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯𑍁𑌷𑌾𑌭𑌿
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌰𑍂𑌢𑌬𑍋𑌧𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌽𑌵𑌭𑌾𑌤𑌂
𑌅𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌯𑌨𑍍𑌨 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥ 22

𑌮𑍃𑌣𑌾𑌲𑌗𑍌𑌰𑌾𑌯𑌤𑌶𑍇𑌷𑌭𑍋𑌗
𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕 𑌏𑌕𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌮𑍍 ।
𑌫𑌣𑌾𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌰𑌤𑍍𑌨
𑌦𑍍𑌯𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑌤𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍁𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑍋𑌯𑍇 ॥ 23

[illegible]

அந்தச் சதுர்முக பிரமதேவர் புருஷனுடைய ஆயுள் எவ்வளவோ அவ்வளவு காலத்தில் (நூறு வருஷம்) நன்றாய் அனுஷ்டித்த யோகத்தால் பெறப்பட்ட ஞானமுடையவராகி, முன் எதைப்பார்க்கவில்லையோ அதைத் தாம் தம்முடைய இருதயத்திற்குள் பிரகாசிக்கப் பார்த்தார். 22

படங்களாகிய குடைகளுடன் கூடிய சிரங்களில் உள்ள, இரத்தினங்களின் காந்தியால் இருள்நீங்கப்பெற்று, பிரளயஜலத்தின் நடுவே தாமரைக்கொடிபோல் வெண்மை நிறமுடையதும் தீர்க்கமுமான ஆதிசேஷனது உடலாகியபடுக்கையில் சயனம் செய்துகொண்டவரும் ஏகபுருஷரும்,

𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌤𑍋𑌪𑌲𑌾𑌦𑍍𑌰𑍇𑌃
𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌰𑌨𑍀𑌵𑍇𑌰𑍁𑌰𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌃 ।
𑌰𑌤𑍍𑌨𑍋𑌦𑌧𑌾𑌰𑍌𑌷𑌧𑌿𑌸𑍌𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯
𑌵𑌨𑌸𑍍𑌰𑌜𑍋 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌭𑍁𑌜𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍇𑌃 ॥ 24

𑌆𑌯𑌾𑌮𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌤𑌃𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌨
𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣 ।
𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌭𑌰𑌣𑌾𑌂𑌶𑍁𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌕𑍃𑌤𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌵𑍇𑌷𑌦𑍇𑌹𑌮𑍍 ॥ 25

𑌪𑌾𑌦𑌾 𑌇𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿॥௨௪॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌆𑌯𑌾𑌮𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌆𑌯𑌾𑌮𑌤𑍋 𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌜𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌆𑌯𑌾𑌮𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌆𑌯𑌾𑌮𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌤𑌃𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌨𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇 𑌮𑍀𑌯𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌦𑍃𑌶𑌶𑍋𑌭𑌨𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌭𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂𑌶𑍁𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌭𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌶𑍋𑌭𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌕𑍇𑌷𑍁𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌵𑍇𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃॥௨௫॥ 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌲𑌷𑌿𑌤𑌫𑌲𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑍈𑌶𑍍𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍈𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍈𑌃 [illegible] 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 [illegible] 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 [illegible] 𑌚 [illegible] 𑌯𑌸𑍍𑌯

---

‡ ஸந்தியாகால மேகத்தை வஸ்திரமாக உடுத்து, வெகுவான சுவர்ண சிகரங்களுடன் இரத்தினங்கள் மேகங்களை ஓஷதிகள் புஷ்பங்கள் வனமாலை இவைகள் யணிந்து மூங்கில்களைக் கைகளாகக் கொண்டு விருக்ஷங்களைப் பாதங்களாக உடைய இந்திரநீலமலையின் சோபையைத் திரஸ்காரம் செய்பவரும்,

மூவுலகங்களையும் உட்கொண்டதும் பலவிதமான திவ்வியா பரணங்கள் திவ்யவஸ்திரங்களின் அலங்காரம் நிறைப்பெற்று பிரகாசிப்பதும் நீளத்தாலும் அகலத்தாலும் தனக்குத்தானே சமமானதுமாகிய சரீரத்தோடு காணப் படுகிறவரும்,

---

‡ இந்திரநீலமலை - மிகுதியான லாவண்ணியம்; ஸந்தியாகாலமாகிய வஸ்திரம்-பீதாம்பரம், வெகுசுவர்ண சிகரங்கள் - கிரீடங்கள், இரத்தினங்கள் - இரத்தினங்கள், மேகங்கள் - முத்துமாலை, ஓஷதிகள்- துளசி, புஷ்பங்கள் - புஷ்பமாலை, வனமாலை-வனமாலை மூங்கில்கள்-கைகள், விருக்ஷங்கள் - பாதங்கள் என்ற கிரமமாக பகவான் திரஸ்காரம் செய்தா ரென்று வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍈𑌰𑍍
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌦𑍁𑌘𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑍍𑌮𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌨𑌖𑍇𑌨𑍍𑌦𑍁
𑌮𑌯𑍂𑌖𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌿𑌚𑌾𑌰𑍁𑌪𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ॥ 26

𑌮𑍁𑌖𑍇𑌨 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌹𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇𑌨
𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌤𑍍𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍇𑌨 ।
𑌶𑍋𑌣𑌾𑌯𑌿𑌤𑍇𑌨𑌾𑌧𑌰𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌭𑌾𑌸𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌹𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌨𑌸𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌭𑍍𑌰𑍍𑌵𑌾 ॥ 27

𑌕𑌦𑌮𑍍𑌬𑌕𑌿𑌞𑍍𑌜𑌲𑍍𑌕𑌪𑌿𑌶𑌙𑍍𑌗𑌵𑌾𑌸𑌸𑌾
𑌸𑍍𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌮𑍇𑌖𑌲𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌤𑌮𑍍𑌬𑍇 ।

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌮𑌦𑍁𑌘𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑍍𑌮𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௨௬॥ 𑌮𑍁𑌖𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌹𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌅𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌅𑌧𑌰𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍋𑌣𑌾𑌯𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌶𑍋𑌣𑌵𑌰𑍍𑌣𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌨𑌸𑍇𑌨 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌨𑌾𑌸𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌯𑌾 𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌮𑍁𑌖𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌹𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍂𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌾𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥௨௭॥ 𑌕𑌦𑌮𑍍𑌬𑍇𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌵𑌤𑍍𑌸 𑌕𑌦𑌮𑍍𑌬𑌕𑌿𑌞𑍍𑌜𑌲𑍍𑌕𑌪𑌿𑌶𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌮𑍇𑌖𑌲𑌯𑌾 𑌚 𑌨𑌿𑌤𑌮𑍍𑌬𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌅𑌨𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌧𑌨𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌲𑍍𑌲𑌭𑍇𑌨 𑌹𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥௨௮॥ 𑌅𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿

தங்களுடைய மனோரதம் நிறைவேறாதவர்கள் அது நிறைவேறுவதன் பொருட்டு பரிசுத்தமான (வேதத்தில் கூறிய,) மார்க்கத்தைக் கைப்பற்றிப் பூஜிப் பவர்களான மானிடர்களுக்கு நகங்களாகிய சந்திரமண்டலங்களின் கிரணங்க ளொடு கூடிய விரல்களாகிய அழகிய இதழ்களுடன் கூடியதும் விரும்பியவற்றை வருஷிப்பதுமாகிய பாதபத்மத்தைக் கருணையால் காண்பிப்பவரும்,

ஜனங்களின் துக்கத்தைப் போக்கும் புன்னகை யுடையதும் பிரகாசிக் கும் குண்டலங்களின் அலங்கார மகிமையைப் பெற்றதும் கொவ்வைக்கனி போன்ற உதடுகளின் காந்தியால் சிவப்பு வர்ணம் பொருந்தியதும் அழகான மூக்குடையதும் நல்லபுருவ முடையதுமாகிய முகத்தால் (பூஜிப்பவர்களைச்) சம் மானிப்பவரும்,

ஓ வத்ஸனாகிய விதுரா! கடப்பமலரின் கிஞ்சற்கம்போன்ற கோரோசனை வர்ணமுடைய வஸ்திரத்தாலும் அரைநாண்மாலையாலும் இடையினையும் விலை உயர்ந்ததும் ஸ்ரீவத்ஸம் என்ற அடையாள முள்ள மார்புக்குத் தகுதியானது

हारेण चानन्तधनेन वत्स
श्रीवत्सवक्षःस्थलवल्लभेन ॥ 28

परार्ध्यकेयूरमणिप्रवेक
पर्यस्तदोर्दण्डसहस्रशाखम् ।
अव्यक्तमूलं भुवनाङ्घ्रिपेन्द्रम्
अहीन्द्रभोगैरधिवीतवल्शम् ॥ 29

चराचरौको भगवन्महीध्रम्
अहीन्द्रबन्धुं सलिलोपगूढम् ।

श्रेष्ठानि केयूराण्यङ्गदानि मणिप्रवेका मण्युत्तमाश्च तैः पर्यस्तानि व्याप्तानि दोर्दण्डानि सहस्रमेव शाखा यस्य तं चन्दनवृक्षं, वि केयूरादिधर्मैर्युक्तैः समवोष्टादिविटपायमानशाखावतीति वृक्षसाम्यं प्रयत्नं ... ब्रह्ममूलयोगं यस्य ब्रह्मादिवृक्षप्रवेशाच्च ब्रह्मा मूलमिति वृक्षस्यापि मूलमव्यक्तमिति प्रसिद्धं भुवनाङ्घ्रिपेन्द्रं अहीन्द्रस्यानन्तस्य भोगैः फणैः शेषावयवैरधिवीता स्कन्धप्रदेशाः स्कन्धाः ... यस्य तं 'वनस्पतेः स्कन्धं विटपा हुः' 'ग्रीवातः' काण्डस्यात्स्कन्धः शाखावल्ल्यः शाखा' इति च कोशः स्वपरिवेष्टितोऽभवत् ॥ २९ ॥ वृक्षात्सृष्टेरपि पर्वतरूपेण निरूपितस्यापि विशेषणान्तरैः पर्वतं निरूपयति । चराचरेति चराचराणामोकः स्थानं पर्वतोऽपि तथा अहीन्द्रस्य शेषस्य बन्धुं सम्बन्धिनं सर्वमहीन्द्राणां बन्धुः सलिलोपगूढं प्रजायजनावृतं पर्वतो मैनाकादिरूपः किरीटादिभिः सह शैव हिरण्यात्मकानि शृङ्गाणि यस्य तं शैवदीप्ति हिरण्य शृङ्ग वानू कौस्तुभवक्षः स्तुष्टीन्द्रस्य मेरोः कर्पूराभं गर्भमुपदिदेश यस्य तं तथा पर्वतपक्षेऽपि तत्रापि हेमवतीति प्रसिद्धः ॥ ३० ॥ निवीत

மாகிய ஹாரத்தால் மார்பினையும் அலங்காரம் செய்து கொண்ட வருமாகிய ஹரியை சதுர்முகதேவர் பார்த்தார். 23—28

1 சிறந்த கேயூரங்களாலும் உத்தம ரத்தினங்களாலும் நிறைந்த தண்டங்கள்போன்ற கைகளாகிய ஆயிரம் கிளைகளை உடையதும் பிரதானமாகிய அடிப்பிரதேச முடையதும் அனந்தனுடைய படங்களால் சூழப்பட்ட பட்டைகளுடையதும் (துவக்கு)- பிரபஞ்ச சுவரூபமுமாகிய விருக்ஷ ஸிரேஷ்டத்தைப் பார்த்தார் 29

1 பகவானைச் சந்தன விருக்ஷமாக வர்ணித்துள்ளது.

𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌮𑍍
𑌆𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑍍𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌰𑌤𑍍𑌨𑌗𑌰𑍍𑌭𑌮𑍍 ‖ 30

𑌨𑌿𑌵𑍀𑌤𑌮𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌮𑌧𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾
𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌨𑌮𑌾𑌲𑌯𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍍 ।
𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌗𑌮𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾𑌮𑌭𑌿𑌃
𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌨𑌿𑌕𑍈𑌰𑍍𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑌦𑌮𑍍 ‖ 31

𑌤𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿𑌸𑌰𑌃𑌸𑌰𑍋𑌜
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌯𑌚𑍍𑌚 ।

𑌆𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤 𑌏𑌵 𑌮𑌧𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌮𑌯𑍍𑌯𑌪𑌿 [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌯𑌾 𑌵𑌨𑌮𑌾𑌲𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌵𑍀𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 [illegible] 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌗𑌮𑌂 [illegible] 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾𑌮𑌭𑌿𑌃 [illegible] 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌧𑌾𑌮 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌃 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌨𑌿𑌕𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌨𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑍈𑌃 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ‖ [illegible] 𑌤𑌰𑍍𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌸 𑌦𑍇𑌵𑍋 [illegible] 𑌤𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 [illegible] 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌸𑌰𑌸𑌿 𑌸𑌰𑍋𑌜𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌮𑍍𑌭𑌃 [illegible] 𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑌂 [illegible]

---

2 ஸ்தாவர ஜங்கமங்களுக்கு வாசஸ்தான மாகியதும் சர்ப்பசிரேஷ்டங்களுக்கு (ஆதிசேஷன்) பந்துவும் ஜலத்தால் சூழ்ந்ததும் ஆயிரம் கிரீடங்களாகிய சுவர்ணசிகரங்களுடையதும் பிரகாசிக்கும் கௌஸ்துப ரத்தினத்தை மத்தியிலுடையதுமான பகவானுகிய பர்வதத்தைப் பார்த்தார். 30

வேதங்களாகிய பிரமரங்களால் அழகு வாய்ந்ததும் தமது கீர்த்திரூபமுமான வனமாலையால் சூழந்தவரும் ஸூர்யன், சந்திரன், வாயு, அக்னி இவர்களால் அடையமுடியாதவரும் முக்காலத்திலும் பிரகாச முள்ளவைகளும் சஞ்சார முள்ளவைகளும் யுத்தத்தைப் பிரயோஜனமாக உடையவைகளுமாகிய ஆயுதங்களால் ஆக்கிரமிக்க முடியாதவருமாகிய ஹரியைப் பார்த்தார். 31

உலகங்களை ஸிருஷ்டிப்பதில் கண்ணுடையவரும் தேவரும் உலகத்தைத் தரிப்பவரு மாகிய அந்த பிரமதேவர்ஹரியைப் பார்த்தபோதே, அந்தஹரியின்

---

2 பகவானைப் பர்வதமாக வர்ணித் திருக்கிறது.

ददर्श देवो जगतो विधाता
नातः परं लोकविसर्गदृष्टिः ॥ 32

स कर्मबीजं रजसोपरक्तः
प्रजाः सिसृक्षन्नियदेव दृष्ट्वा ।
अस्तौद्विसर्गाभिमुखस्तमीड्य-
मव्यक्तवर्त्मन्यभिवेशितात्मा ॥ 33

इति श्रीभागवते तृतीयस्कन्धे अष्टमोऽध्यायः.

न किंचिदपि दृष्टवानित्यर्थः ॥ ३२ ॥ स इति । रजसा रजोगुणेन उपरक्तोऽनुरक्तः अव्यक्तवर्त्मनि मायामार्गे अभिवेशित आत्मा चित्तं येन सः विधाता प्रजाः सिसृक्षन्नियदेव नालादिकमेव कर्मबीजं लोकसृष्टेः कारणं दृष्ट्वा विसर्गाभिमुखः विविधसृष्टावुत्सहितः सन् तमीड्यं हरिमस्तौत् ॥ ३३ ॥

इति भावार्थदीपिकायां अष्टमोऽध्यायव्याख्या

நாபியாகிய ஸரஸில் உண்டான பத்மத்தையும், தன்னையும், ஜலத்தையும வாயுவையும் ஆகாயத்தையும் பார்த்தார். இதற்குமேல் (மற்றதையும்) பார்க்கவில்லை. 32

இரஜோ குணத்துடன் கூடியவரும் மாயையின் மார்க்கத்தில் அமைப்புள்ள மனமுடையவருமாகிய அந்தப் பிர்மதேவர் பத்மம் முதலியவைகளாலேயே கர்மத்திற்குக் காரணத்தைப் பார்த்துப் பலவிதமாக ஸிருஷ்டி செய்ய நோக்கங்கொண்டு ஸ்தோத்திரம் செய்யத்தகுந்த அந்த ஹரியை ஸ்தோத்திரம் செய்தார். 33

எட்டாவது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

𑌨𑌵𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 ॥

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌮𑍇𑌽𑌦𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌚𑌿𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌨𑍁 𑌦𑍇𑌹𑌭𑌾𑌜𑌾𑌂
𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌗𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌗𑍁𑌣𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑍁𑌰𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌸𑌿 ॥ 1

𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌦𑌵𑌬𑍋𑌧𑌰𑌸𑍋𑌦𑌯𑍇𑌨
𑌶𑌶𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌸𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯 ।

𑌨𑌵𑌮𑍇 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌅𑌬𑍍𑌜𑌜𑌃 ।
𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌸𑌰𑍍𑌗𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌾𑌮𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑌾𑌹 — 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍋𑌽𑌸𑍀𑌤𑌿। 𑌸𑍁𑌚𑌿𑌰𑌾𑌦𑍍𑌬𑌹𑍁𑌕𑌾𑌲𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑍇𑌨 𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌮𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌹𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌭𑌾𑌜𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌦𑌵𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌥𑌾 𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌅𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌹𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌶𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌯𑌦𑌿 𑌯𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌗𑍁𑌣𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑍋𑌰𑍁𑌃 𑌬𑌹𑍁𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌸𑌿॥1॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌸𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌤𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂। 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌵𑌬𑍋𑌧𑌰𑌸𑍋𑌦𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌦𑌾 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌮𑍋𑌽𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌤𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌆𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰𑌶𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍇𑌕𑌂 𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌉𑌦𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵-

---

9—வது அத்தியாயம்.

பிர்மதேவர் கூறுகிறார்.

ஓ பகவானே! நான் வெகுகாலஞ்சென்ற பின்பு தெரிந்து கொண்டேன். சரீர மடைந்தவர்கள் பகவானாகிய உமது தத்துவத்தைத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை என்பது அனுசிதமாகிறது. ஆச்சரியம்! தங்களைத் தவிர மற்றொன்று இல்லை. (இருப்பதாகத் தோற்றமுள்ள) அந்த வஸ்து சுத்தமல்ல. மாயையின் குணங்களின் சேர்க்கையால் அநேகமாகத் தோன்றுகிறீர். 1

சிற்சக்தியின் ஆவிர்ப்பாவத்தால் எப்போதும் நிவிருத்தியடைந்த தமோ குணமுடைய தங்களுடைய இந்த ரூபமும் ஸாதுக்களை இரக்ஷிப்பதற்காக

𑌆𑌦𑍌 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌮𑌵𑌤𑌾𑌰𑌶𑌤𑍈𑌕𑌬𑍀𑌜𑌂
𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿𑌪𑌦𑍍𑌮𑌭𑌵𑌨𑌾𑌦𑌹𑌮𑌾𑌵𑌿𑌰𑌾𑌸𑌮𑍍 ॥ 2

𑌨𑌾𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮 𑌯𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍
𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌵𑌰𑍍𑌚𑌃 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌜𑌮𑍇𑌕𑌮𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍
𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑌦𑌸𑍍𑌤 𑌉𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 ॥ 3

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌇𑌦𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌮𑌂𑌗𑌲 𑌮𑌂𑌗𑌲𑌾𑌯
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌮 𑌨𑍋 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌤 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ।

[illegible]

ஆதியில் (தங்களால்) கிரகிக்கப்பட்டது. இந்தரூபமானது வெகு அவதாரங்களுக்குக் காரணமானது. இந்தரூபமுடைய தமது நாபிகமல ஸ்தானத்தி லிருந்தல்லவா நான் உண்டானேன். 2

ஓ பரமாத்மாவே! தடைபடாத காந்தியுடையதும் பேதமற்றதும் ஆனந்த மாத்திரமுமாகிய தங்களுடைய சுவரூபத்தை இதம்து வேறுபட்டதாக நான் பார்க்கவில்லை. ஆகையால் பிரபஞ்சத்தை விருஷ்டிப்பதும் பிரபஞ்சத்திற்கு வேறுபட்டதும் பூதங்களுக்கும் இந்திரியங்களுக்கும் காரணமானதும் முக்யமுமாகிய உம்முடைய இந்தரூபத்தை நான் ஆசிரயித்தவனானேன். 3

ஓ ஜகன்மங்கள! உபாசனை செய்பவர்களான எங்களுக்கு மங்களமுண்டாவதற்காக தியானம் செய்யும் நிமித்தம் உம்மால் † அந்த ரூபமே. ‡ இந்த ரூபமா

† அந்த ரூபமே என்பது நிர்க்குணம்.

‡ இந்த ரூபமாக என்பது ஸகுணம்,

𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇𑌽𑌨𑍁 𑌵𑌿𑌧𑍇𑌮 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂
𑌯𑍋𑌽𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑍋 𑌨𑌰𑌕𑌭𑌾𑌗𑍍𑌭𑌿𑌰𑌸𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 ॥ 4

𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑌚𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌕𑍋𑌶𑌗𑌨𑍍𑌧𑌂
𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌵𑌿𑌵𑌰𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌵𑌾𑌤𑌨𑍀𑌤𑌮𑍍 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌚𑌰𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌯𑌾 𑌚 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂
𑌨𑌾𑌪𑍈𑌷𑌿 𑌨𑌾𑌥 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌰𑍁𑌹𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌮𑍍 ॥ 5

𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌭𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌣𑌗𑍇𑌹𑌸𑍁𑌹𑍃𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂
𑌶𑍋𑌕 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌭𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌶𑍍𑌚 𑌲𑍋𑌭𑌃 ।
𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌸𑌦𑌵𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌆𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑍂𑌲𑌂
𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨 𑌤𑍇𑌽𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌮𑌭𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌣𑍀𑌤 𑌲𑍋𑌕𑌃 ॥ 6

𑌸𑍁. 𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌨𑌰𑌕𑌭𑌾𑌗𑍍𑌭𑌿𑌰𑌤 𑌏𑌵 𑌅𑌸𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌮𑌨𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑍁𑌤𑌰𑍍𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌿𑌷𑍍𑌠𑍈𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑌃 𑌉𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 4 ॥ 𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌵𑌾𑌤𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌨𑍀𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌪𑍈𑌷𑌿 𑌨𑌾𑌪𑌯𑌾𑌸𑌿 𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ 5 ॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌤 𑌆𑌹 — 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌭𑌯𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌶𑍋𑌕𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌭𑌵𑌃 𑌤𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑍋 𑌲𑍋𑌭𑌃 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌆𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌭𑌯𑌶𑍋𑌕𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌮𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌸𑌦𑌵𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌭𑌯𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑌵𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌣𑍀𑌤 𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌣𑍇𑌨 𑌭𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌶𑍇

கக்காட்டப்பட்டது. நரகத்தை அடைபவர்களும் கெட்ட பிரஸங்கமுடையவர்களுமாகிய புருஷர்களால் உபேக்ஷை செய்யப்படுகிற பகவானுகிய உமக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறோம். 4

ஏ நாத! மிகுந்த பக்தியால் (உமது) சரணாரவிந்தங்களை யடைந்து செவியின் மார்க்கங்களால் வேதமாகிய காற்றால் பெறக்கூடிய உம்மைச் சார்ந்த சரணாரவிந்த வாசனையை ஆக்கிராணம் செய்கிற உமது பக்தர்களின் இருதய கமலத்தைவிட்டு நீங்கள் வேறு இடம் செல்லுகிறதில்லை. 5

ஜனங்கள் எதுவரையில் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும் உமது பாதத்தை ஆசிரயிக்கவில்லையோ அதுவரையிலும் பொருள் கிருகம் இவைகள் நிமித்தமும் ஸுகிருத்துக்களின் நிமித்தமுமான பயம் சோகம் அவமானம் மிகுதியான ஆசை துக்கத்தின் காரணம் என்னுடையது என்ற தோஷமாகக் கிரகித்தல் இவைகள் ஏற்படும். 6

𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨 𑌤𑍇 𑌹𑌤𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌂𑌗𑌾𑌤𑍍
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍁𑌭𑍋𑌪𑌶𑌮𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌯𑍇 ।
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌸𑍁𑌖𑌲𑍇𑌶𑌲𑌵𑌾𑌯 𑌦𑍀𑌨𑌾
𑌲𑍋𑌭𑌾𑌭𑌿𑌭𑍂𑌤𑌮𑌨𑌸𑍋𑌽𑌕𑍁𑌶𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍 ॥ 7

𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌤𑍃𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾𑌤𑍁𑌭𑌿𑌰𑌿𑌮𑌾 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑌰𑍍𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃
𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌵𑌾𑌤𑌵𑌰𑍍𑌷𑍈𑌰𑌿𑌤𑌰𑍇𑌤𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚 ।
𑌕𑌾𑌮𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤 𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌚 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌰𑍇𑌣
𑌸𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌮𑌨 𑌉𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮 𑌸𑍀𑌦𑌤𑍇 𑌮𑍇 ॥ 8

𑌸𑌤𑍀𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌃॥௬॥ 𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾 𑌅𑌪𑌿𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍇 𑌨𑌰𑌕𑌭𑌾𑌜𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿𑌭𑌾𑌜𑌨𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑍇 𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨 𑌹𑌤𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍁𑌭𑍋𑌪𑌶𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍁𑌃𑌖𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌂𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌃 𑌲𑍋𑌭𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌦𑍀𑌨𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌸𑍁𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂𑌶𑌾𑌯 𑌅𑌕𑍁𑌶𑌲𑌾𑌨𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌕𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿॥௭॥ 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿। 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾𑌤𑌵𑌃 𑌵𑌾𑌤𑌪𑌿𑌤𑍍𑌤𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑍍𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍀𑌤𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 [illegible] 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍋𑌢𑍁𑌮𑌶𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌚 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍 [illegible] 𑌰𑍁𑌷𑌾 [illegible] 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑌰𑍍𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍀𑌡𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌇𑌮𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌮𑍇 𑌮𑌨𑌃 𑌹𑍇 𑌉𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮 𑌸𑍀𑌦𑌤𑌿 ॥ ௮ ॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂 [illegible] 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌹𑍇𑌽𑌙𑍍𑌗

எவர்கள் புத்திகெட்டு, துக்கம் யாவற்றையும் போக்குவதாகிய உமது (கதாசிரவணகீர்த்தன ரூபமான) பிரஸங்கத்தில் நோக்க வைக்காத இந்திரியங்களுடையவர்களோ, அவர்கள் லோபகுணத்தால் அவமதிப்படைந்தமனமுடையவர்களும், தீனத்தன்மையுள்ள வர்களுமாகிக் காமம் என்ற ஸுகத்தின் லேசத்திலும் அணுவான அம்சத்திற்கு எப்போதும் கெட்ட செய்கைகளைச் செய்கிறார்கள். 7

ஓ உருக்கிரம! பசி, தாகம் வர்தம், பித்தம், சிலேஷ்மம், சீதம், உஷ்ணம் காற்று, மழை, இவைகளாலும் சகிக்கமுடியாத காமத்தீயாலும் அழிவில்லாத கோபத்தாலும் அடிக்கடி துன்பப்படும் இந்தப் பிரஜைகளைப் பார்க்கிற என்னுடைய மனம் வருத்தமுறுகிறது. 8

𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌬𑌲𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌜𑌨 𑌈𑌶 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌰𑌸𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌤
𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌨𑌿𑌵𑌹𑌂 𑌵𑌹𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾 ॥ 9

𑌅𑌹𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌪𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌤𑌕𑌰𑌣𑌾 𑌨𑌿𑌶𑌿 𑌨𑌿𑌃𑌶𑌯𑌾𑌨𑌾
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌭𑌗𑍍𑌨𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 ।
𑌦𑍈𑌵𑌾𑌹𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌰𑌚𑌨𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌵
𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑌾 𑌇𑌹 𑌸𑌂𑌸𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 10

𑌭𑌗𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌬𑌲𑌮𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌿𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌅𑌯𑌂 𑌜𑌨𑍋 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌦𑌸𑍌 𑌜𑌨𑍋 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌨𑍍𑌦𑍋𑌹𑌂 𑌵𑌹𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 ॥௯॥ 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌮𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨 𑌤𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 — 𑌅𑌹𑍍𑌨𑍀𑌤𑌿 । 𑌅𑌹𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌪𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌆𑌰𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌕𑌰𑌣𑌾𑌨𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌭𑍋𑌗𑌵𑌿𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌶𑌿 𑌨𑌿𑌃𑌶𑌯𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨 𑌚 𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨𑌾𑌹𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑌾 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌰𑌚𑌨𑌾𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑌾𑌃 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 ॥௧௦॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌹 — 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇𑌨 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑍇 𑌶𑍋𑌧𑌿𑌤𑍇 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌸𑌰𑍋𑌜𑍇 𑌆𑌸𑍍𑌸𑍇 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌹𑍇 𑌉𑌰𑍁𑌗𑌾𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿

ஓ ஈச! பகவானுகிய உமது சுகரூபமான மாயையின் பலமுடைய இவைகளின் (சரீரம் முதலிய) தனிமையான தன்மையை ஜனங்கள் எதுவரையில் பார்க்கிறார்களோ, அவர்கள் அதுவரையில் வெகு துக்கங்களையடைகிறார்கள். செய்கைகளைப் பிரயோஜனமாகக் கொண்டதும் பிரயோஜன மற்றதுமாகிய ஸம்ஸாரமும் விலகுவதில்லை. 9

ஓ தேவ! பகலில் வியாபாரமுள்ளவைகளும் துக்கமுடையவைகளுமாகிய இந்திரியங்களை யுடையவர்களும் இரவில் சயனமில்லாதவர்களும் பலவிதமான மனோரதங்கள்கொண்ட புத்தியால் ஒருக்ஷணத்தில் பங்கமடைந்த நித்திரையுடையவர்களும் கெடுதியைத்தரும் பொருள் காரணமாக முயற்சியுடையவர்களுமாகிய ரிஷிகளும் உமது கதாப் பிரஸங்கத்தில் நோக்கமில்லாதவர்களாயின்,; இங்கு ஜனனமரணங்களை அடைகிறார்கள். 10

த்வம் பாவயோகபரிபாவிதஹ்ருத்ஸரோஜ
ஆஸ்ஸே ச்ருதேக்ஷிதபதோ நநு நாத பும்ஸாம் |
யத்யத்தியா த உருகாய விபாவயந்தி
தத்தத்வபு: ப்ரணயஸே ஸதநுக்ரஹாய ‖ 11

நாதிப்ரஸீததி ததோபசிதோபசாரை-
ராராதித: ஸுரகணைர்ஹ்ருதிபத்தகாமை: |
யத்ஸர்வபூததயயாஸதலப்யயைகோ
நாநாஜநேஷ்வவஹித: ஸுஹ்ருதந்தராத்மா ‖ 12

பும்ஸாமதோ விவிதகர்மபிரத்வராத்யை-
ர்தாநேந சோக்ரதபஸா வ்ரதசர்யயா ச |

ரூபம் ஸேவ்யதயா த்யாயந்தி தத்தத்தாம் பக்தாநாமநுக்ரஹாய ப்ரணயஸே ப்ரகடயஸி ॥ 11 ॥ பக்தாநாம் து நிஷ்காமாநாம் ஸுப்ரஸந்நோ நேதரேஷாமித்யாஹ — நேதி । [illegible] ஏக இத்யாதி ஏக: அத்விதீய: உபாஸ்யேஷு தேவேஷ்வபி நாநாஜநேஷ்வவஹித: ஸுஹ்ருதந்தராத்மா ஸர்வஸாம்யேந ஸ்ச அஸதாமபக்தாநாம் அலப்யயா ஸர்வபூததயயா யஸ்மாத்ப்ரஸீததி ததா ஹ்ருதிபத்தகாமைஸ்ஸுரகணை: உபசிதைஸ்தைருபசாரை: பூஜோபசாராதிபி: நாதிப்ரஸீததி ॥ 12 ॥ யத: காமிநாம் பவாந் நாதிப்ரஸீததி அத: காமப்ராப்தி: க்ரியாணாம் ஸாபல்யம் ந பவதி கிம் து ஸ்வப்ரீணநமேவ கர்மஸாத்யோபஸ்யாதுரஸ்யைந ப்ரரோசநாயேத்யாஹ — பும்ஸாமிதி । அத: பும்ஸாம் அத்வராத்யை: விவிதகர்மபி: தாநா

ஓ நாத! சிரவணம் செய்வதால் பார்க்கப்படும் மார்க்கமுடைய நீர் மானிடர்களின் பக்தியோகத்தால் நன்கு சோதிக்கப்பட்ட இருதயகமலத்தில் இருக்கிறீர். மகான்களால் கானஞ்செய்யத் தகுதியான குணங்களுடைய பிரபுவே! எவர்கள் தங்கள் இச்சைப்படி உமது எந்தெந்த சுவரூபத்தைத் தியானம் செய்கிறார்களோ, அந்த சாதுக்களைப் பரிபாலிப்பதற்கு அந்தந்த சரீரத்தைப் பிரகடனம் செய்கிறீர். 11

இரண்டற்றவரும் பலவித ஜனங்களிடம் இருப்பவரும், அந்தர்யாமியும் ஸுகிருத்துமாகிய நீர் அஸத்துக்களுக்குக் கிட்டாததும் பிராணிகளெல்லாவற்றினிடமுமுள்ளதாகிய தயையால் எவ்விதம் அனுக்கிரகிக்கிறீரோ அவ்விதம் மனதில் காமமுடையவர்களான தேவகணங்களால் மிகுந்த உபசாரத்தோடு பூசிக்கப்படுகிறவராயினும் மிகுதியாக அனுக்கிரகம் செய்யமாட்டீர். 12

ஆகையால் மானிடர்களின் யாகம முதலிய பலவிதகர்மங்களாலும் தானம் செய்வதாலும் உக்கிரமான தத்துவத்தாலும் விருதங்களை யனுஷ்டிப்பதாலும்

ஆராதநம் பகவதஸ்தவ ஸத்க்ரியார்த்தோ
தர்மோऽர்பித: கர்ஹிசித் ம்ரியதே ந யத்ர || 13

ஶஶ்வத்ஸ்வரூபமஹஸைவ நிபீதபேத
மோஹாய போததிஷணாய நம: பரஸ்மை |
விஶ்வோத்பவஸ்திதிலயேஷு நிமித்தலீலா
ராஸாய தே நம இதம் சக்ருமேஶ்வராய || 14

யஸ்யாவதாரகுணகர்மவிடம்பநாநி
நாமாநி யேऽஸுவிகமே விவஶா க்ருணந்தி |

கிஞ்ச பகவதஸ்தவாராதநமேவ ஸத்க்ரியாயா: ஸர்வஸ்யா: க்ரியாயா அர்த்த இதி ஶ்ரேஷ்டம் க்ரியாபலமித்யர்த: | ஶ்ரேஷ்டத்வே ஹேது: யத்ர யஸ்மிந்நர்பிதோ தர்மோ ந கதாசித் ம்ரியதே ந நஶ்யதி கர்ஹிசிதித்யத்ர ஸந்தேஹம் த்ருஷ்ட்வா காலாத்யஸ்தமயேऽபி காலாந்தரே நஶ்யதீத்யர்த: ||13|| அதஸ்த்வாமேவ வயம் நதா இத்யாஹ — ஶஶ்வதிதி | ஶஶ்வத் ஸ்வரூபமஹஸைவ தேஜஸைவ நிரஸ்தபேத மோஹாய போதஸ்வரூபிணீ வித்யாஶக்திர்யஸ்ய யத்வா திஷணம் புத்தி: தஸ்யா ஸ்வபரஸ்மை ச ஹேது: விஶ்வஸ்ய உத்பவாதிஷு நிமித்தம் லீலா தஸ்யா: ஶ்ரீயா விலாஸ: தயா ஸஹ ராஸ: க்ரீடா யஸ்ய தஸ்மை ஈஶ்வராய நியந்த்ரே துப்யமிதம் நமோ நமஶ்சக்ரும தவ தோஷாயேதி || நாமக்ரஹணமாத்ரேண கைவல்யப்ரதத்வேநைஶ்வர்யம் வ்யஞ்ஜயந்நாஹ || யஸ்யேதி | அவதாராதீநாம் விடம்பநம் அநுகரணம் யேஷு நாமஸு தாநி தத்ராவதாரவிடம்பநாநி தேவகீநந்தநேத்யாதீநி குணவிடம்பநாநி ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஶக்தேத்யாதீநி கர்மவிடம்பநாநி கோவர்தநோத்தரண கம்ஸாராதே இத்யாதீநி யஸ்யைதாநி தேவகீநந்தநேத்யாதீநி நாமாநி அஸுவிகமே ப்ராணோத்க்ரமணஸமயே விவஶா அபி யே

பகவானுகிய தங்களைப் பூசிப்பதே கர்மங்களின் சிறந்தப் பிரயோஜனமாகிறது. தங்களிடம் கொடுக்கப்படும் தருமமானது எப்போதும் நசிக்கிறதில்லை. 13

எப்போதும் ஸ்வரூப சைதன்னியத்தாலேயே பேத மோகங்களில்லாதவரும் அறிவாகிய சக்தியை உடையவரும் பரமபுருஷருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். பிரபஞ்சத்தின் உற்பத்தி பரிபாலனம் பிரளயம் இவைகளில் காரணமாகிய மாயையின் விலாஸத்துடன் கிரீடிப்பவரும் ஈசுவாருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறோம். 14

எந்தத் தங்களுடைய அவதாரங்களையும் குணங்களையும் கர்மங்களையும் விளக்கும் நாமங்களை எவர்கள் பிராணன் வெளியேறும்போது ஸ்வாதீனமில்லாதவர்களாயினும் கீர்த்தனம் செய்கின்றார்களோ அவர்கள் வெகு ஜன்மங்

𑌤𑍇 𑌨𑍇𑌕𑌜𑌨𑍍𑌮𑌶𑌮𑌲𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍈𑌵 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌸𑌂𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌮𑌜𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 ॥ 15

𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌂 𑌚 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌹𑍇𑌤𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌮𑍂𑌲𑌮𑍍 ।
𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑍍𑌵𑌵𑍃𑌧 𑌏𑌕 𑌉𑌰𑍁𑌪𑍍𑌰𑌰𑍋𑌹
𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌯 ॥ 16

𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌲𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍁𑌦𑌿𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌦𑌰𑍍𑌚𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍇 ।

𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌉𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑌨𑍇𑌕𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌶𑌮𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣 𑌏𑌵 [illegible] 𑌅𑌪𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌰𑌣𑌂 𑌋𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌂𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌮𑌜𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌨 𑌜𑌾𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌜𑌃॥௧௫॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌤𑌿। 𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌏𑌕𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌉𑌰𑌵𑌃 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌵𑌶𑌾𑌖𑌾𑌃 𑌮𑌰𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾𑌹𑌂𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌵𑍃𑌧𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌯 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌮𑌃 𑌸 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌵𑍃𑌧𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯 𑌅𑌹𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌗𑌿𑌰𑍀𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌹𑍇𑌤𑌵𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑍋 𑌵𑌵𑍃𑌧 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃॥ ௧௬॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌡𑌮𑍍𑌬𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌵𑍈𑌵 [illegible] 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂। 𑌲𑍋𑌕 𑌇𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑌤𑍋

களில் செய்த பாபங்களினின்றும் உடனே விடுபட்டு ஆவரணமில்லாதப் பிர்ம ஸ்வரூபத்தை அடைகிறார்கள். உண்டாகாதவராகிய அந்தப் பகவானை நான் சரணமடைகிறேன். 15

எந்த ஈசன் ஒன்றாகவும் † மூன்று ஸ்கந்தங்க (பிரிவு)ளை யுடையவனாகவும் ‡ வெகு கிளைகளுடையவனாகவும் இருந்துகொண்டு தன்னையே அதிஷ்டான மாகவுடைய பிரதானத்தைப் பேதித்து ஸிருஷ்டி பரிபாலனம் பிரளயம் இவை களுக்குக் காரணமாகிய நான் (பிர்மா) பிரபுவாகிய தாங்கள் (விஷ்ணு) சிவன் இம்மூவராகவும் இருந்து விருத்தியடைகிறானோ அந்தப் பகவானாகிய புவனவடி வமான விருக்ஷத்திற்கு நமஸ்காரம். 16

இந்த ஜனங்கள் விரோதமுள்ள கர்மங்களிலிருந்து தங்களால் சொல்லப் பட்டதும் தங்களைப் பூசிப்பதின் ரூபமும் தங்களைச் (ஜனங்களை) சார்ந்ததுமான ஹிதமுள்ள காரியத்தில் மனம் செலுத்தாமல் எதுவரையில் இருக்கிறார்களோ

---

† மூன்று ஸ்கந்தங்களாவன பிர்மா, விஷ்ணு, சிவன்.

‡ வெகு கிளைகள் என்பது மனு மரீசி முதலியவர்கள்.

𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌲𑌵𑌾𑌨𑌿𑌹 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌾𑌶𑌾𑌂
𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌛𑌿𑌨𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 ॥ 17

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌬𑌿𑌭𑍇𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌮𑍍
𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌕𑌲𑌲𑍋𑌕𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍 ।
𑌤𑍇𑌪𑍇 𑌤𑌪𑍋 𑌬𑌹𑍁𑌸𑌵𑍋𑌽𑌵𑌰𑍁𑌰𑍁𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍
𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇𑌽𑌧𑌿𑌮𑌖𑌾𑌯 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ 18

𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌜𑍀𑌵𑌯𑍋𑌨𑌿
𑌷𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑌸𑍇𑌤𑍁𑌪𑌰𑍀𑌪𑍍𑌸𑌯𑌾 𑌯𑌃 ।

[illegible]

அதுவரையில், இந்த ஜனங்களின் பிராணன்களில் உள்ள ஆசையை இப்பூமியில் எந்த பலமுடைய காலன் உடனே சேதம் செய்கிருனே அந்தக்கால சுவரூபியாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 17

இரண்டு பரார்த்தம் வரையில் இருப்பதும் உலகத்தார் யாவராலும் வணங்கப்படுவதுமாகிய ஸ்தானத்தை அடைந்த நானும் எந்தக் காலசுவரூபனுகிய ஈசனிடம் பயமடைந்து அந்த ஈசனை அடையவேண்டுமென்ற விருப்பத்துடன் வெகு யாகங்களையுந் தவத்தையும் செய்தேனே அந்த யாகங்களுக்கு அதிஷ்டானமும் பகவானுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 18

எந்த பகவான், விஷய ஸுகங்களை யொழித்தவரெனினும் திரியக்குகள் மானிடர்கள், தேவர்கள் முதலிய ஜீவயோனிகளிடம் தன்னிச்சைப்படி சரீ

𑌰𑍇𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌵𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌦𑍇𑌹
𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌯 ॥ 19

𑌯𑍋𑌽𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾𑌨𑍁𑌪𑌹𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌦𑌶𑌾𑌰𑍍𑌧𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑍁𑌵𑌾𑌹 𑌜𑌠𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑌲𑍋𑌕𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌜𑌲𑍇𑌽𑌹𑌿𑌕𑌶𑌿𑌪𑍁𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑌾𑌂
𑌭𑍀𑌮𑍋𑌰𑍍𑌮𑌿𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑌿 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍 ॥ 20

𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿𑌪𑌦𑍍𑌮𑌭𑌵𑌨𑌾𑌦𑌹𑌮𑌾𑌸𑌮𑍀𑌡𑍍𑌯
𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑍋 𑌯𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣 ।

𑌜𑍀𑌵𑌯𑍋𑌨𑌿𑌷𑍁 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤[illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤[illegible] 𑌰𑍇𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯[illegible] 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 [illegible] 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍀𑌤𑌾𑌸𑍁 '𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌤𑍀𑌤𑍋𑌽𑌹𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 । 𑌅𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌵𑍇𑌦𑍇 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥௧௯॥ 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 [illegible] । 𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌜𑌠𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌉𑌦𑌰𑍇 [illegible] 𑌲𑍋𑌕𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃 [illegible] 𑌗𑍁𑌣𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣 [illegible] 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌹𑍇𑌤𑍁𑌭𑍂𑌤𑌯𑌾 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌹𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌅𑌨𑌭𑌿𑌭𑍂𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌭𑍀𑌮𑌾𑌨𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌮𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌜𑌲𑍇 𑌅𑌹𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌕𑌶𑌿𑌪𑍁𑌃 𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾 [illegible] 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌉𑌵𑌾𑌹 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 । 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌨𑍋 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌸𑍁𑌖𑌮𑍀𑌦𑍃𑌶𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍 [illegible] 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌯𑌥𑌾 [illegible] 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 ॥௨௦॥ [illegible] 𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌉𑌪𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾

ரத்தை அடைந்து, தான் ஏற்படுத்திய மரியாதையை இரக்ஷிக்கவேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் இரமிக்கிறாரோ அந்தப்புருஷோத்தமரும் பகவானுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 19

லோகஸ்திதியை வயிற்றில் வகித்தருளிய எந்த ஈசன் ஐந்து விருத்திகளை உடைய அவித்தையால் அவமதிப்படையாத வராயினும் மாறிமாறி வரும் பயங்கரமான அலைகளை உடைய ஜலத்திற்குள், ஜனங்களின் ஸுகம் இவ் விதமெனக் காட்டிக்கொண்டு சேஷதல்பத்தின் அனுகூலமான ஸ்பரிசமுடைய நித்திரையை வகித்தனரோ, மூவுலகையும் உபகரணமாக உடைய நான் இப்பொ

[illegible] ‖ 21

[illegible] ‖ 22

[illegible] ।

[illegible]

முது எந்தப் புருஷோத்தமனுடைய அனுக்கிரகத்தால் எவருடைய நாபி கமலத்தினின்று உண்டானேனே, வயிற்றில் பிரபஞ்சத்தையுடையவரும் யோக நித்திரையின் முடிவில் மலர்ந்த தாமரைப் பூ போன்ற கண்களை உடையவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 20—21

உலகம் யாவற்றுக்கும் ஸுஹிருத்தும் இரண்டற்றவரும் அந்தர்யாமியும் வணங்கியவர்களிடம் அன்புள்ளவருமாகிய இந்த பகவான் எந்த ஞானத்தாலும் ஐச்வரியத்தாலும் இப்பிரபஞ்சத்தை ஸுகப்படுத்துகின்றரோ அந்த ஞானத்தாலும் ஐச்வரியத்தாலும் நான் முன்போல் எவ்விதம் ஸிருஷ்டி செய்யச்சக்தியை அடைவேனோ அதற்கேற்ற அறிவை எனக்கு உண்டாக்கவேண்டும். 22

கிரகிக்கப்பட்ட குணங்களின் அவதாரமுடையவரும் பிரஸன்ன முகமுடையவருமாகிய இந்த ஸர்வேச்வரன் தன் சக்தியாகிய இலக்ஷ்மீதேவியுடன் எந்தக் காரியத்தைச் செய்யப் போகிறரோ. (அவைகள் எனக்கு விளங்க

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍋
𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌶𑌮𑌲𑌂 𑌚 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌜𑌹𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 ॥ 23

𑌨𑌾𑌭𑌿𑌹𑍍𑌰𑌦𑌾𑌦𑌿𑌹 𑌸𑌤𑍋𑌽𑌮𑍍𑌭𑌸𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌂𑌸𑍋
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌹𑌮𑌾𑌸𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌶𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 ।
𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌦𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌮𑍇
𑌮𑌾 𑌰𑍀𑌰𑌿𑌷𑍀𑌷𑍍𑌟 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌿𑌰𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥ 24

𑌸𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑌦𑌭𑍍𑌰𑌕𑌰𑍁𑌣𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌯𑌨𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌰𑍁𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌨𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌵𑌿𑌜𑌯𑌾𑌯 𑌚 𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌂
𑌮𑌾𑌧𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌾𑌪𑌨𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌃 ॥ 25

𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍋 𑌮𑍇 𑌚𑍇𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌶𑌮𑌲𑌂 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌚𑌾𑌵𑌣𑍁 𑌵𑌿𑌜𑌹𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌮𑌿 ॥ ௨௩ ॥ 𑌤𑌥𑌾𑌹𑌿 𑌨𑌾𑌭𑍀𑌤𑌿 । 𑌅𑌮𑍍𑌭𑌸𑌿 𑌸𑌤𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌹𑍍𑌰𑌦𑌾𑌦𑌾𑌸𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌶𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌿𑌮𑌾𑌨𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌯𑌤𑍋 𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌯𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍇 𑌗𑌿𑌰𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗 𑌉𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌮𑌾 𑌰𑍀𑌰𑌿𑌷𑌿𑌷𑍍𑌟 । 𑌹𑍍𑌰𑌾𑌸𑌂 𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌾 𑌭𑍂𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 𑌸𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌦𑌭𑍍𑌰𑌕𑌰𑍁𑌣𑍋 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑍍𑌣𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌯𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌸𑌯𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌾𑌯𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌮𑍍 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯 ॥ ௨௫ ॥ 𑌸𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌯𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌮𑍁𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌨𑌾𑌪𑌵𑍃𑌃 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾

வேண்டும்) நாராயணன், மகிமையை உடைய இவ்வுலகத்தை ஸிருஷ்டிப்பவனுயி னும் என்னுடைய மனமானது அந்த ஈசனிடம் சேர்ந்திருக்கவேண்டும். கர்மத் தையும் பாபத்தையும் நான் விட்டுவிடவேண்டும். 23

முடிவில்லாத சக்திகளை உடையவரும், ஜலத்தில் இருப்பவருமாகிய எந்தப் புருஷனுடைய நாபியாகிய ஸரஸ்ஸினின்று விஞ்ஞான சக்தியுடைய நான் இங்கு உண்டானேனே அந்த பகவானுடைய ரூபமாகிய இப்பிரபஞ்சத்தை விஸ்தாரப் படுத்துகிற எனக்கு வேதமொழிகளின் உச்சரிப்பானது லோபிக்காமலிருக்க வேண்டும். 24

மிகுந்த கருணையுள்ளவரும் புராணபுருஷரும் பிரசித்தியுள்ளவருமாகிய இந்த ஈசன் மிகுந்த அன்புள்ள மந்தஹாஸத்தினல், நேத்திராரவிந்தம் மலர்ந்து பிரகாசிக்க, பிரபஞ்சத்தின் உற்பத்தியின்பொருட்டு எழுந்து இனிமையான வாக்கினல் எங்களுடைய துக்கத்தைப் போக்கவேண்டும். 25

‖ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ‖

𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂𑌭𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌤𑌪𑍋𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋𑌵𑌚𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌰𑌾𑌮 𑌸 𑌖𑌿𑌨𑍍𑌨𑌵𑌤𑍍 ‖ 26

𑌅𑌥𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌮𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨𑌃 ।
𑌵𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑌚𑍇𑌤𑌸𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌾 ‖ 27

𑌲𑍋𑌕𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌖𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑌃 ।
𑌤𑌮𑌾𑌹𑌾𑌗𑌾𑌧𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌕𑌶𑍍𑌮𑌲𑌂 𑌶𑌮𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 ‖ 28

‖ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁 ‖

𑌮𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌗𑌰𑍍𑌭 𑌗𑌾𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌗 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌮𑌮𑌾𑌵𑌹 ।
𑌤𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 ‖ 29

𑌖𑌿𑌨𑍍𑌨𑌵𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌰𑌾𑌮 ॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑍋𑌦𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌨𑌃 ॥ ௨௭ ॥ 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌤𑌿 । 𑌲𑍋𑌕𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌖𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌮𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌕𑌶𑍍𑌮𑌲𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌮𑌿𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌮𑍋𑌹𑌶𑌮𑌨𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 ॥ ௨௮ ॥ 𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌗𑌰𑍍𑌭 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌤𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌕𑍃𑌤𑌮𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌗𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌨𑍍𑌨𑍈𑌵 𑌮𑍇𑌦𑍃𑌶 𑌅𑌨𑍇𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌶𑌤𑌾𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌪𑌿𑌯𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌸𑍇 𑌤𑌦𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌏𑌵 𑌮𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌹𑌿 ॥ ௨௯ ॥ 𑌭𑌯𑌾𑌪𑌹𑌤𑌿 । 𑌤𑌹𑌿 𑌕𑌥𑌮𑌹𑌂 𑌨𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 𑌚𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌨𑍁 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌷𑌾𑌨𑍁 ॥ ௩௦ ॥ 𑌤𑌤𑌿𑌤𑌿 । 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌤𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌪𑌿𑌵𑌂

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

அந்தச்சதுர்முகதேவர் தன்னுற்பத்திக்கு ஸ்தானமாகியபுருஷோத்தமனை இவ்வாறு தவத்தாலும் வித்தையாலும் ஸமாதியாலும் பார்த்து மனம் வாக்கு (இவைகளால் சக்தியுள்ள மட்டும்)ஸ்தோத்திரம் செய்துசிரமமடைந்தவர்போல் ஒழிவடைந்தார். 26

பிறகு மதுஸூதனன் பிரளய ஜலத்தால் துக்கமடைந்த மனமுடையவரும் தமது உலகத்தின் ஸ்வரூபத்தைத் தெரிந்து கொள்ளுவதற்காக மிகவும் சிரமப் படுகிறவருமாகிய அந்தப் பிர்மதேவருடைய அபிப்பிராயத்தை அறிந்துகம்பீர மான வாக்கினல் அவருடைய பாபத்தைப் போக்குகிறவர்போல் அவரைப் பார்த்துக் கூறுகிறார். 27—28

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

வேதங்களை உணர்ந்த பிர்ம்மதேவரே ! நீர் சோம்பலடைய வேண்டாம். ஸிருஷ்டி செய்வதில் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளும். முந்தி நீர் எதைப் பிரார்த் தித்தீரோ அதை நான் முந்தியே உண்டாக்கியிருக்கிறேன். 29

𑌭𑍂𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌪 𑌆𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌮𑍍 ।
𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌪𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ 30

𑌤𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌚 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌤𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌮𑌯𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 31

𑌯𑌦𑌾 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌷𑍍𑌵𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑍀𑌤 𑌮𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌜𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌕𑌶𑍍𑌮𑌲𑌮𑍍 ॥ 32

𑌯𑌦𑌾 𑌰𑌹𑌿𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑍁𑌣𑌾𑌶𑌯𑍈𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌮𑌯𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ 33

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌬𑌹𑍍𑌵𑍀𑌃 𑌸𑌿𑌸𑍃𑌕𑍍𑌷𑌤𑌃 ।
𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑌸𑍀𑌦𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥ 34

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌚 𑌤𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌯𑌿 ॥ ௩௧ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌨𑍍𑌮𑍋𑌹𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑍀𑌤 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௩௨ ॥ 𑌯𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌤𑌦𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿 । 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌯𑌾 𑌤𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌉𑌪𑍇𑌤𑌮𑍇𑌕𑍀𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 ॥ ௩௩ ॥ 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌤𑌰𑌃 𑌅𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 ॥ ௩௪ ॥ 𑌮𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰

ஓ பிர்மதேவரே! நீர் மறுபடியும் தவத்தையும் என்னை ஆசிரயித்த வித்தையையும் அனுஷ்டானம் செய்யும். அவைகளால் உலகங்களை ஸ்பஷ்டமாக இருதயத்திற்குள் பார்ப்பீர் 30

பக்தியுள்ளவரும் சாவதானமுடையவருமாகியநீர் பரப்பிர்ம சுவரூபமாகிய என்னை என்னிடத்திலும் உலகத்திலும் வியாபித்திருப்பவனாகவும் என்னைச் சார்ந்த ஜீவன்களை என்னிடத்திலுமாகப் பார்ப்பீர். 31

கட்டைகளில் அக்னியைப்போல் பூதங்களெல்லாவற்றிலும் என்னை இருப்பவனாக ஜனங்கள் எப்போது பார்க்கிறார்களோ அப்பொழுதே மோகத்தை இழப்பார்கள். 32

எப்பொழுது பூதங்கள் இந்திரியங்கள் குணங்கள் மனம் இவைகளற்ற ஜீவனை ஸ்வரூபமாகிய என்னுடன் கூடியதாகப் பார்க்கிறானோ அப்பொழுது மோக்ஷமடைகிறான். 33

பலவிதமான கருமங்களின் விஸ்தாரத்தால் அநேக பிரஜைகளை ஸிருஷ்டி செய்யும் உம்முடைய மனமானது இந்த விஷயத்தில் கிலேசமடையாது; என் அனுக்கிரகம் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. 34

𑌋𑌷𑌿𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌬𑌧𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑍀𑌯𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌰𑌜𑍋𑌗𑍁𑌣𑌃 ।
𑌯𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌮𑌯𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌬𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌜𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍇 ॥　　35

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌽𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥　　36

𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌮𑍇 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑍋𑌽𑌬𑌹𑌿𑌃 ।
𑌨𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌸𑌲𑌿𑌲𑍇 𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥　　37

𑌯𑌚𑍍𑌚𑌕𑌰𑍍𑌥𑌾𑌙𑍍𑌗 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑌾𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌪𑌸𑌿 𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌸 𑌏𑌷 𑌮𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥　　38

[illegible] 𑌋𑌷𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌜𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍇 𑌤𑌵 𑌮𑌨𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌯𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌬𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌨𑌿𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 ॥ ३५ ॥ 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌽𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌚𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇 ॥ ३६ ॥ 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌨𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌲𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌲𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌸𑌲𑌿𑌲𑍇 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌵𑌤𑌃 [illegible] 𑌮𑌯𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 [illegible] 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌅𑌬𑌹𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌃 [illegible] ॥ ३७ ॥ 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌙𑍍𑌗 𑌹𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 [illegible] 𑌮𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑍇𑌨𑌾𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌂 [illegible] 𑌮𑌯𑌿 𑌮𑌨𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍𑌬𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 [illegible] 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌪𑌸𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌸 𑌏𑌷 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥ ३८ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤 𑌇𑌤𑌿 । [illegible]

கெடுதியுடைய இராஜோகுணமானது ஆதியில் உண்டான ரிஷியாகிய உம்மைக் கட்டுப்படுத்தாது; ஏனெனில் பிரஜைகளை ஸிருஷ்டிப்பவனுயினும் உம்முடைய மனம் என்னிடம் மிகவும் பற்றுதலடைந்திருக்கிறது.　　35

நான் மானிடர்களால் சிரமப்பட்டும் அறியமுடியாதவனுயினும் இப்பொழுது நீர் என்னைத் தெரிந்துகொண்டீர். ஏனெனில் பூதங்கள் இந்திரியங்கள் குணங்கள் அஹங்காரம் இவைகளுடன் என்னைக் கலக்காதவன் என்று நீர் எண்ணுகிறீரல்லவா?　　36

ஜலத்தில் பத்மத்தின் அதிஷ்டானத்தைக் கொடியின் வழியாகத் தேடிச் செல்லும் உமக்கு என் விஷயத்தில் ஸந்தேகம் உண்டானதால் என் ஸ்வரூபத்தை வெளியில் காண்பிக்கவில்லை.　　37

ஓ சதுர்முகதேவரே! என்னுடைய சரித்திரரூபமான மங்கள அடையாளமுள்ள என் ஸ்தோத்திரத்தைச் செய்தீரல்லவா? நீர் தவத்தில் இருந்தீரல்லவா? இவையாவும் என் அனுக்கிரகமே,　　38

𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋𑌽𑌹𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 ।
𑌯𑌦𑌸𑍍𑌤𑍌𑌷𑍀𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌮𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌨𑍍 ॥ 39

𑌯 𑌏𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌜𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍁 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑍇𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌵𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ 40

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍈𑌰𑍍𑌦𑌾𑌨𑍈𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 ।
𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌂 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌨𑍍𑌮𑌤𑌮𑍍 ॥ 41

𑌅𑌹𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 𑌧𑌾𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌮𑌪𑌿 ।
𑌅𑌤𑍋 𑌮𑌯𑌿 𑌰𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ 42

௪௰॥ 𑌤𑌵 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸 𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌜𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌵𑌰𑌪𑍍𑌰𑌦𑌃॥௪௧॥ 𑌨 𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍇𑌰𑌨𑍍𑌯𑌦𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌪𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌫𑌲𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌨𑍍𑌮𑌤𑌮𑍍 ॥௪௨॥ 𑌕𑍁𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹—𑌅𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌹𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌮𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑌃 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌧𑌿𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌜𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌦𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 [illegible] ॥௪௩॥ [illegible]

நான் சந்தோஷமடைந்தேன்; உமக்கு மங்க முண்டாகுக! ஏனெனில் உலகங்களை ஸிருஷ்டி செய்யவேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் ஸகுணனுயினும் என்னை நிர்க்குணனுக வர்ணித்து ஸ்தோத்திரம் செய்தீரல்லவா? 39

எந்தப் புருஷன் இந்த ஸ்தோத்திரத்தால் என்னை எப்போதும் ஸ்தோத்திரம் செய்து பஜிக்கிறுனே அவனுக்கு நான் எப்பொழுதும் சிறந்த அபீஷ்டம் யாவும் முண்டாக அனுக்கிரகம் செய்கின்றேன். 40

மானிடர்கள் அனுஷ்டிக்கும் பூர்த்தம் (குளம் வெட்டுவது முதலியன) தவம் யாகங்கள் தானங்கள் யோகங்கள் ஸமாதி இவைகளால்ஸித்தமாவதுஎந்த மங்கள பலனே அது தான் நான் சந்தோஷிப்பது என்பது தத்துவ மறிந்தவர் ஸம்மதம். 41

ஓ பிர்மதேவரே நான் ஜீவன்களுக்கு ஆத்மாவானவன். பிரியமுள்ளவர்களுக்கும் பிரியன். ஆகையால் என்னிடம் மிகுதியான அன்பைச் செலுத்த வேண்டும். ஏனெனில் என்னை அடையவேண்டியதற்காக தேகம் முதலியுவைகள் பிரியமில்லாதவைகளாக அல்லவா ஆகின்றன. 42

सर्ववेदमयेनेदमात्मनात्माऽऽत्मयोनिना ।
प्रजाः सृज यथापूर्वं याश्च मय्यनुशेरते ॥ 43

॥ मैत्रेयः ॥

तस्मा एवं जगत्स्रष्ट्रे प्रधानपुरुषेश्वरः ।
व्यज्येदं स्वेन रूपेण कञ्जनाभस्तिरोदधे ॥ 44

इति श्रीमद्भागवते तृतीयस्कन्धे नवमोऽध्यायः

सृजेति यथापूर्वमिति तावता त्वया नाशो नास्तीत्युक्तम् याश्च मय्यनुशेरत इति स्थितानामभिव्यक्तिमात्रमेव कर्तव्यमिति न्यायासक्तस्तूचितः॥ तस्मा इति। इदं स्रष्टव्यं व्यज्य प्रकाश्य कञ्जनाभः पद्मनाभः श्रीनारायणः स्वरूपेण तिरोदधे अन्तर्हितोऽभूत्॥४४॥

इति भावार्थदीपिकायां नवमाध्यायव्याख्या.

ஆத்மாவாகிய நீர் இந்த மூவுலகையும் என்னிடம் சயனம் செய்து கொண்டிருக்கும் பிரஜைகளையும், வேதங்களின் சுவரூபமாய் என்னைக் காரணமாக உடைய நீர் உம்மைக் கொண்டே முன்போல் ஸிருஷ்டி செய்து கொள்ளும். 43

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

பிரதான புருஷேச்வரரும் பத்மநாபருமாகிய நாராயணன் உலகங்களை ஸிருஷ்டிப்பவராகிய பிர்ம்மதேவருக்கு இவ்வாறு இப்பிரபஞ்சத்தைப் பிரகாசப்படுத்தித் தமதுருவத்துடன் மறைந்தனர். 44

9—வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

‖ 𑌦𑌶𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ‖

‖ 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌃 ‖

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑍍𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜 𑌕𑌤𑌿𑌧𑌾 𑌦𑍈𑌹𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌸𑍀𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ‖ 1

𑌯𑍇 𑌚 𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌦𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌧𑌿 𑌨𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌶𑌯𑌾𑌨𑍍 ‖ 2

‖ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ‖

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌕𑍌𑌷𑌾𑌰𑌵𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌹𑍃𑌦𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌥 𑌭𑌾𑌰𑌤 ‖ 3

𑌦𑌶𑌮𑍇 𑌕𑌾𑌲𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌕𑍍𑌤𑍃𑌗𑍁𑌣𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌶𑌧𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ‖

[illegible]

10—வது அத்தியாயம்.

விதுரர் வினவுகிறார்.

உலகங்களுக்குப் பிதாமகரும் பிரபுவுமாகிய பிர்ம்மதேவர், பகவான் மறைந்த பின்பு தேகத்தையும் மனதையும் சார்ந்த பிரஜைகளை எவ்வளவு விதமாக விருஷ்டி செய்தார்? 1

ஓ பகவானே! வெகுவிஷயங்களை அறிந்தவர்களுக்குச் சிறந்த தாங்கள் எவைகளை நான் பிரச்னம் செய்தேனோ அவைகளை பிரத்தியக்ஷமாகவும் கிரமமாகவும் கூறவேண்டும். எங்களுடைய ஸந்தேகம் யாவற்றையும் நீக்கவேண்டும்.

ஸ்ரீ சுகமுனிவர் கூறுகிறார்.

ஓ பரீக்ஷித்து மகாராஜனே! இவ்வாறு அந்த விதுரரால் போதனை செய்யப்பட்ட மைத்திரேய முனிவர், மனதிலேயே இருக்கும் அக்கேள்விகளைப் பற்றி அன்போடு பதில் கூறுகிறார் 3

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑍀𑌯𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌶𑌤𑌂 𑌤𑌪𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌜𑌃 ॥ 4

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌬𑍍𑌜𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾 𑌯𑌦𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌮𑌮𑍍𑌭𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌕𑍃𑌤𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 5

𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌧𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾 ।
𑌵𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌬𑌲𑍋 𑌨𑍍𑌯𑌪𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌂 𑌸𑌹𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌾 ॥ 6

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌯𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌯𑌦𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌲𑍀𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌤𑍍 ॥ 7

𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑍋𑌶𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 ।

𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥5॥ 𑌤𑌪𑌸𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌪𑌾𑌚𑍍𑌚𑌾𑌪𑌾𑌨𑌜𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌮𑌲𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑍋𑌽𑌬𑍍𑌜𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌏𑌧𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌇𑌤𑌿 ॥6॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌲𑍀𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥7॥ 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑍋𑌶𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇𑌨 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑌣𑍀𑌯𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌤𑌦𑌾 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑍋𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍇𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍀𑌤𑍍

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

உண்டாகாத பகவான் எவ்விதம் கட்டளையிட்டனரோ அவ்விதம் பிரம்மதேவரும் நாராயணனிடம் மனதைச் செலுத்தி தேவவருஷத்தில் நூறு வருஷம் வரையில் தவஞ்செய்தார். 4

பத்மத்தி லுண்டான பிர்ம்மதேவர் எந்தக்கமலத்தில் இருக்கின்றாரோ அந்தப் பத்மத்தையும் ஜலத்தையும் அந்தப் பிரளய காலத்தி லுண்டான வலுவான காற்று அசைக்கக்கண்டு விருத்தி யடையும் தவத்தாலும் தம்மிடம் உள்ளவித்தையாலும் ஓங்கிய விஞ்ஞானமென்கிற வல்லமையையுடையசதுர்முக தேவர் ஜலத்துடன் அந்தக் காற்றைப் பானம்செய்தார். .5—6

ஆகாயமுழுதும் நிறைந்த சதுர்முகதேவர் எந்தப் பத்மத்தில் இருக்கின்றாரோ, அந்தக்கமலத்தைப் பார்த்து, மறைந் திருக்கும் உலகங்களை இந்தப் பத்மத்தாலேயே முந்தி நான் ஸிருஷ்டிசெய்தேன் என்று ஆலோசித்தார். 7

ஸிருஷ்டிசெய்யும் காரியத்தில் பகவானால் பிரேரணை செய்யப்பட்ட பிர்ம்மதேவர், அப்பொழுது பத்மத்தின் முகுளத்தில் பிரவேசித்து;

ஏகம் வ்யபாங்க்ஷீதுருதா த்ரிதா பாவ்யம் த்விஸப்ததா ‖ 8

ஏதாவாந் ஜீவலோகஸ்ய ஸம்ஸ்தாபேத: ஸமாஹ்ருத: |
தர்மஸ்ய ஹ்யநிமித்தஸ்ய விபாக: பரமேஷ்ட்யஸௌ ‖ 9

‖ விதுர: ‖

யதாத்த பஹுரூபஸ்ய ஹரேரத்புதகர்மண: |
காலாக்யம் லக்ஷணம் ப்ரஹ்மந் யதா வர்ணய ந: ப்ரபோ ‖ 10

விபாகமேகேந ப்ரகாரேண கதம் லோகத்ரயஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யஸம்ஹார நாம் நிர்வாஹயிதும் தஸ்ய விபாகமாஹ— த்விஸப்ததா சதுர்தஶலோகரூபேண உருதா ததோபி பஹுப்ரகாரேண பாவ்யம் பாவிதம் யோக்யமிதி நதேந த்ரிலோகீகரணம் விஸ்ருஜ்யதே ‖ 8 ‖ த்ரிலோகரூபேணைவ விபாகே ஹேதுமாஹ— ஏதாவாநிதி । ஏதாவாந் த்ரிலோகீரூப: ஜீவலோகரூப: ஜீவலோகஸ்ய ஜீவாநாம் லோகஸ்ய போகஸ்தாநஸ்ய ப்ரத்யக்ஷம் ஸ்ருஜ்யஸ்ய ஸம்ஸ்தாபேதோ ரசநா விசேஷ: ஸமாஹ்ருத: உக்த: நநு பரமேஷ்டிநோபி ஜீவத்வாவிசேஷாத் ப்ரஹ்மலோகஸ்யாபி கிமிதி ப்ருத்யா ஸ்ருஷ்டிர்நோச்யதே தத்ராஹ— தர்மஸ்யாநிமித்தஸ்ய நிஷ்காமஸ்ய யஜ்ஞஸ்ய விபாக: பலரூப: அஸௌ பரமேஷ்டீ ஏததுபலக்ஷணம் ஸத்யலோகஸ்ய மஹ: ப்ரப்ருதிலோகாநாம் சாவிநாஶ: த்ரைலோக்யஸ்ய காம்யகர்மபலத்வாச் ச ப்ரதிகல்பமுத்பத்திவிநாஶஸம்பவத: மஹ: ப்ரப்ருதீநாமேவாஸநா ஸமாப்தி நிஷ்காமகர்மபலத்வாச் சிரகாலாவஸ்தாயித்வம் நநாஶ: தத்ஸ்தாநாம் தத: ப்ராப்யேண முக்திரிதி பாவ: காலபேதேந லோகஸ்ருஷ்டிபேத: ‖ 9 ‖ ப்ருச்சந் தமேவ காலம் ஜிஜ்ஞாஸு: ப்ருச்சதி யதேதி । யத்த்வயா லக்ஷணம் ஸ்வரூபம் ஸூசிதம் கதம் கால: கல்ப்யதே கிம் வா தஸ்ய ஸ்வரூபம் ஸம்க்ஷேபரூபமேவேதி யதாவத் வர்ணயேத்யர்த்த: । அத ஸாமாந்யத: காலஸ்ய ஸ்வரூபமாஹ அவ்யக்தே

பதினைன்காகவும் பலவாகவும் ஆகக்கூடிய அந்த ஒரு பத்மமுகுளத்தை மூன்றாகப் பிரித்தார். 8

ஜீவலோகத்தின் அமைப்பின் விசேஷத்தைப் பற்றி, இவ்வளவு என்று தெரிவித்தேன். இந்தப் பிரம்மதேவர் பலனில் அபேக்ஷையில்லாத தருமத்தின் பலரூபமாக ஆகிறார். 9

விதுரர் வினவுகிறார்.

ஓ பிரம்மரிஷியாகிய பிரபுவே! பலரூபமுடையவரும் அற்புதமான செய்கை யுடையவருமாகிய நாராயண மூர்த்திக்கு எந்தக்கால ஸ்வரூபத்தைக் கூறினீரோ அந்தக்கால ஸ்வரூபத்தை சாஸ்திரப்படி எங்களுக்கு வர்ணிக்க வேண்டும். 10

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌗𑍁𑌣𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋𑌽𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑌦𑍁𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍 ॥ 11
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍈 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ।
𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾 ॥ 12
𑌯𑌥𑍇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍀𑌦𑍃𑌶𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌨𑌵𑌵𑌿𑌧𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌵𑍈𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌃 ॥ 13

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥ १० ॥ 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌤𑌿 । 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌃 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌜𑌾𑌤𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵𑌾𑌕𑌾𑌰𑌃 । 𑌗𑍁𑌣𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 । 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌅𑌤 𑌏𑌵 [illegible] 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌉𑌪𑌾𑌦𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌾𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌣𑌾𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌸𑍃𑌜𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ११ ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑌂 [illegible] 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ १२ ॥ 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹—𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑍇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌏𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌲𑌿𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌤𑌾𑌮𑌨𑍇𑌵 [illegible] 𑌵𑌦𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌨𑌵𑌵𑌿𑌧𑌃 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑌿𑌨𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌵𑌵𑌿𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌭𑍇𑌦𑌾𑌃 ॥ १३ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌵𑌿𑌭𑍇𑌦𑌂 [illegible] 𑌵𑌿𑌵𑌰𑌣𑌮𑌾𑌹—𑌕𑌾𑌲𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌕𑍇𑌵𑌲𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌃

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

காலமானது, (மந்தமுதலிய) குணங்களின் பரிணாமமுடையது. விசேஷமில்லாதது. ஆதியும் அந்தமு மில்லாதது. புருஷனாகிய ஈச்வரன் அந்தக் காலத்தை நிமித்த காரணமாகக் கொண்டதனை லீலையாக ஸிருஷ்டிசெய்தார்.

விஷ்ணுமாயையால் நிறைந்ததும் பிர்ம்மதன்மாத்திரமுமாகிய பிரபஞ்சமானது பிரகாசமில்லாத ஸ்வரூபமுடையவனும் ஈச்வரனுமாகிய காலனால் வேறாகப் பிரகாசிக்கும்படி செய்யப்பட்டது. 13

காலத்ரவ்யகுணைரஸ்ய த்ரிவித: ப்ரதிஸங்க்ரம: |
ஆத்யஸ்து மஹத: ஸர்கோ குணவைஷம்யமாத்மன: ‖ 14

த்விதீயஸ்த்வஹமோ யத்ர த்ரவ்யஜ்ஞானக்ரியோதய: |
பூதஸர்கஸ்த்ருதீயஸ்து தன்மாத்ரோ த்ரவ்யஶக்திமான் ‖ 15

சதுர்த்த ஐந்த்ரிய: ஸர்கோ யஸ்து ஜ்ஞானக்ரியாத்மக: |
வைகாரிகோ தேவஸர்க: பஞ்சமோ யன்மயம் மன: ‖ 16

ஷஷ்டஸ்து தமஸ: ஸர்கோ யஸ்த்வபுத்திக்ருத: ப்ரபோ: |

ஸர்வஸ்ருஷ்டே: த்ரவ்யேண ஸங்கர்ஷணாதினா நைமித்திக: கர்மணை: ஸ்வஸ்ய காயகாணிக்ருஷ்டி: ப்ராக்ருதிக: தாவேவ ஸர்காந் ப்ரவணயதி ஆத்ய இத்யாதினா யாவதத்யாயஸமாப்தி மஹதஸ்ஸர்க: ஆத்ய: ஆத்மன: ஸ்ரீஹரேஸ்ஸகாஶாத் குணானாம் வைஷம்யமேவ தன்மஹதோ லக்ஷணம் ‖14‖ த்விதீய இதி அஹம: அஹங்காரஸ்ய ஸர்கோ த்விதீய: தஸ்ய லக்ஷணம் யஸ்மின்னிதி த்ரவ்யாதயோ பக்ஷ்யமாணாஸ்த்ரய: தன்மாத்ரஸ்தன்மாத்ராதி பூதஸர்க: ஸபஞ்சபூதஸர்க இத்யர்த்த: த்ரவ்யஶக்திர்மஹாபூதோத்பாதிகா ‖ 15 ‖ சதுர்த்த இதி | ஜ்ஞானகர்மேந்த்ரியாத்மகோ ய இந்த்ரியஸர்கஸ்ஸ சதுர்த்த: ‖16‖ ஷஷ்ட இதி | தமஸ: பஞ்சபர்வாவித்யாயா: ஸர்க: அபுத்திபூர்வ ஜீவானாமாவரணம் விக்ஷேபஶ்ச தத் கரோதீதி அபுத்திக்ருத் தஸ்ய தமஸ: பஞ்சமஸ்ஸர்கஷஷ்டஸ்ஸப்தம: ‖ சதுர்விதமநஸ்ய

இந்தப் பிரபஞ்சமானது இப்போது எவ்வித மிருக்கிறதோ, அவ்விதம் முந்தியும் இருந்தது. பிந்தியும் இருக்கப்போகிறது. இப்பிரபஞ்சத்தின் ஸிருஷ்டியானது ஒன்பது விதமாகிறது. பிராகிருத மென்றும் வைகிருத மென்றும் பெயருடையது. இந்தப் பிரபஞ்சத்திற்குக் காலம், திரவியம், குணங்கள் இவைகளால் மூன்றுவிதமான பிரளயமேற்படுகிறது. 13.½

நாயணமூர்த்தி யிடமிருந்து மகதத்துவத்தின் ஸிருஷ்டியானது முதலில் உண்டாயிற்று. அந்த மகதத்துவம் குணங்களின் விஷமத்தன்மையை உடையது. இரண்டாவது அகங்காரத்தின் ஸிருஷ்டி. அந்த அகங்காரமானது திரவியம் ஞானம் கிரியைகள் இவற்றின் ஸ்வரூபமுடையது. மூன்றாவது பூதங்களின் ஸிருஷ்டி; அந்த பூதங்கள் தன்மாத்திரங்கள் திரவியசக்தி இவற்றை யுடையன. 14—15

நான்காவது இந்திரியங்களின் ஸிருஷ்டி; அந்த இந்திரியங்கள் ஞானம் கிரியைகள் இவற்றின் ஸ்வரூபங்கள். ஐந்தாவது வைகாரிகமான தேவர்களின் ஸிருஷ்டி; மனமானது தேவர்களின் ஸ்வரூபமுடையது. 16

ஆவரணசக்தியையும் விக்ஷேபசக்தியையு முடையதும் திறமையுள்ளதுமாகிய தமஸ்ஸினுடைய (அவித்தை) ஸிருஷ்டி, ஆறாவதாகிறது. இந்த ஆறு

षडिमे प्राकृताः सर्गा वैकृतानपि मे शृणु । 17
रजोभाजो भगवतो लीलेयं हरिमेधसः ।
सप्तमो मुख्यसर्गस्तु षड्विधस्तस्थुषां च यः ॥ 18
वनस्पत्योषधिलतात्वक्सारा वीरुधो द्रुमाः ।
उत्स्रोतसस्तमःप्राया अन्तःस्पर्शा विशेषिणः ॥ 19

वैकृतानाह — रजोभाज इति । यद्विषया मेधा संसारं हरतीति हरिमेधास्तस्य श्रीहरेरीदृशी लीला यया जयतीति तत्सृष्टिसर्गरूपेण विश्वा रजोभाज इति ब्रह्मरूपेणेत्यर्थः । तस्मिंस्तु पक्षे अपार्थीकृत इति प्रयोजनः पदान्वय इत्यर्थः । तथा अस्यापार्थीकृत इति योजना वैकृतानामेव अर्थवत्त्वं च यद्यपि कृतोऽर्थ्यसर्गः तस्थुषां स्थावराणां षड्विधो यस्तु तेषां सर्गः अर्थ्यस्तस्य सप्तमः ॥१८॥ षड्विधमाह — वनस्पतीति । ये पुष्पं विना फलन्ति तेऽश्वत्थाद्युदुम्बरपनसन्यग्रोधादयो वनस्पतयः । याः पुष्पिताः फलपाकान्तास्ता व्रीहियवमुद्गादयः ओषधयः ॥ षष्ठ्यन्तरे तु ओषधयः ओषधीनां रोहतीति श्रुतेः । यास्तु पुष्पान्ताः फलपाकान्तास्तु वा आरोहणापेक्षास्ताः लताः अतिमुक्तकारवल्लीबृहत्यादयो लताः । त्वक्सारा वेण्वादयः । लतावदवकारिण्यारोहणापेक्षा वीरुधः । ये तु पुष्पैः फलन्ति ते चूतपनसादयो द्रुमाः । तेषां साधारणं लक्षणमाह — उत्स्रोतसः ऊर्ध्वं स्रोत आहारसञ्चारो येषां ते । तमःप्रायाः अव्यक्तचैतन्याः । अन्तःस्पर्शाः स्पर्शमेव जानन्ति नान्यत् तद्व्यक्तिरेव न बहिः । विशेषेण अव्यवस्थितपरिणामाद्यनेकभेदवन्तः ॥१९॥ तिर्यक्

ஸிருஷ்டிகளும் பிராகிருதங்கள். (ஓ அரசனே) வைகிருத ஸிருஷ்டிகளையும் என்னிடங்கேள். 17

ஸம்ஸாரதுக்கத்தைப் போக்கும் புத்தியுடையவரும் இரஜோகுணத்தை அடைந்தவரு மாகிய, பகவானுக்கு இது லீலையாகிறது. ஏழாவது ஸ்தாவரங்களின் முக்கிய ஸிருஷ்டி. அது ஆறுவிதமாகிறது. 18

(1) வனஸ்பதிகள் (2) ஓஷதிகள் (3) லதைகள் (4) துவக்குகளில் பலமுடையன (5) வீருத்துக்கள் (6) மரங்கள் (என ஆறுவகை யாகின்றன) இவை உயரமாக சஞ்சரிப்பன. பெரும்பாலும் அஞ்ஞான முடையன. உள்ளுக்குள் ஸ்பரிச முடையன. வெகுபிரிவுள்ளவை. 19

---

(1) வனஸ்பதிகள்-புஷ்பமின்றி பலனைக்கொடுக்கும் அரசுமுதலியவை.
(2) ஓஷதிகள்- புஷ்பித்துப் பலனைக்கொடுக்கும் நெல்முதலியன.
(3) லதைகள் - மாலதி முதலியகொடிகள்:
(4) துவக்குகளில் பலமுடையவைகள்- மூங்கில் முதலியவை.
(5) வீருத்துக்கள்- கடினமான கொடிகள்.

𑌤𑌿𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌮𑌷𑍍𑌟𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑍋 𑌮𑌤𑌃 ।
𑌅𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌤𑌮𑌸𑍋 𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌿𑌨𑌃 ॥ 20

𑌗𑍌𑌰𑌜𑍋 𑌮𑌹𑌿𑌷𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌸𑍂𑌕𑌰𑍋 𑌗𑌵𑌯𑍋 𑌰𑍁𑌰𑍁𑌃 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑌫𑌾𑌃 𑌪𑌶𑌵𑌶𑍍𑌚𑍇𑌮 𑌅𑌵𑌿𑌰𑍁𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 ॥ 21

𑌖𑌰𑍋𑌽𑌶𑍍𑌵𑍋𑌽𑌶𑍍𑌵𑌤𑌰𑍋 𑌗𑍌𑌰𑌃 𑌶𑌰𑌭𑌶𑍍𑌚𑌮𑌰𑍀 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌏𑌤𑍇 𑌚𑍈𑌕𑌶𑌫𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌨𑌖𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌶𑍂𑌨𑍍 ॥ 22

𑌶𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍃𑌗𑌾𑌲𑍋 𑌵𑍃𑌕𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌾𑌰𑌃 𑌶𑌶𑌶𑌲𑍍𑌲𑌕𑍌 ।
𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌰𑍍𑌗𑌜𑌃 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌗𑍋𑌧𑌾 𑌚 𑌮𑌕𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥ 23

𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌸𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌹—𑌤𑌿𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌵𑌿𑌧𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌭𑍇𑌦𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌨𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌆𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨𑍈𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌿𑌨𑌃 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 ॥ “𑌅𑌥𑍇𑌤𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌶𑍂𑌨𑌾𑌮𑌶𑌨𑌾𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑍇 𑌏𑌵𑌾𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌶𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌨 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌲𑍋𑌕𑍌 𑌤 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌃” 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௨௦ ॥ 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 𑌭𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌹—𑌗𑍌𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌗𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌨𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑌫𑌾𑌃 ॥ ௨௧ ॥ ௨௨ ॥ 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌗𑍋𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌨𑌖𑌾𑌃 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌃 𑌮𑌕𑌰𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌜𑌲𑌚𑌰𑌾𑌃 ॥ ௨௩ ॥ 𑌕𑌙𑍍𑌕𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌙𑍍𑌕𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌖𑌚𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍇𑌕𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌏𑌕𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 𑌭𑍇𑌦𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌾𑌰𑌗𑌵𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋

எட்டாவது திர்யக் ஜந்துக்களின் ஸிருஷ்டி அவைகள் இருபத்தெட்டு விதமாகின்றன. இவைகள் அறிவில்லாதவைகள். பெரும் அஞ்ஞான முடைய வைகள். கிராணம் செய்வதால் அறியக்கூடியவைகள். தீர்க்கமான அநுஸந்தான மில்லாதவைகள். 20

பசு, வெள்ளாடு எருமை, கிருஷ்ணமிருகம், பன்றி, கவயம், ருரு, ஆடு, ஒட்டகை, இந்தப்பசுக்கள் ஒன்பதும் ஓ விதுரரே! இரண்டு குளம்புடையனவ. கழுதை, குதிரை, கோவேறுகழுதை, கௌரமிருகம், சரபம், சமரமிருகம், இப்பசுக்கள் ஒரு குளம் புள்ளவை. ஓ விதுரரே ஐந்து நகமுடைய பசுக்களைக் கேளும்; நாய், நரி, செந்நாய், புலி, பூனை, முயல், சல்லியகம், சிம்மம், வானரம் யானை, ஆமை, உடும்பு, இவைகளே ஐந்து நகமுடையவைகள். மகரம் முதலிய வைகள் இவ்விதம் இருபத்தெட்டு விதமாகின்றன. பெரும்பருந்து, பருந்து, கொக்கு, கழுகு, பாஸங்கள், (கொக்கின் பிரிவு) காடி, மயில், ஹம்சம், ஸாரஸம் சக்கிரவாகங்கள் காக்கை, கோட்டான் இவைகளும் எட்டாவது ஸிருஷ் டியைச் சார்ந்தவைகள். இவையாவும் கீழ்ப்பிரதேசத்தில் சஞ்சரிப்பன.

𑌕𑌂𑌕 𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰 𑌬𑌕 𑌶𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌸 𑌭𑌲𑍍𑌲𑍂𑌕 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌣𑌃 ।
𑌹𑌂𑌸 𑌸𑌾𑌰𑌸 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌵 𑌕𑌾𑌕𑍋𑌲𑍂𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌖𑌗𑌾𑌃 ॥ 24

𑌅𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌵𑌮𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌕𑌵𑌿𑌧𑍋 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌰𑌜𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌾 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇 𑌚 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃 ॥ 25

𑌵𑍈𑌕𑍃𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯 𑌏𑌵𑍈𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌸𑌰𑍍𑌗𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍂𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 ॥ 26

𑌦𑍇𑌵𑌸𑌰𑍍𑌗𑌶𑍍𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌧𑍋 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑌃𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾𑌃 ॥ 27

𑌭𑍂𑌤 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤 𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌦𑌶𑍈𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌕𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥ 28

𑌭𑍍𑌰𑌮𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌯𑌥𑌮𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ 24 ॥ 𑌅𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑌯𑌃 𑌆𑌹𑌾𑌰𑌸𑌂𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌽𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍 𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌃 [illegible] 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌰𑌜𑌆𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 ॥ 25 ॥ 𑌵𑍈𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌏𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯 𑌏𑌵 𑌵𑍈𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌨 𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑌸𑌰𑍍𑌗 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌵𑌧𑌾𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌸 𑌤𑍂𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌵𑍈𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌵𑍈𑌕𑍃𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌦𑍇𑌵𑌸𑌰𑍍𑌗𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍈𑌕𑍃𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌷𑌙𑍍𑌗𑌃 । 𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍈𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌸𑌰𑍍𑌗𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 ॥ 26 ॥ 𑌦𑍇𑌵𑌸𑌰𑍍𑌗 𑌇𑌤𑌿 । 𑌵𑍈𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌗𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌧𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌭𑍇𑌦𑌾𑌃 । 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑌏𑌕𑌃 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑍇𑌕𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌚𑌾𑌰𑌣

ஒன்பதாவது மானிடர்களின் ஸிருஷ்ட்டி. இது ஒருவகையானது. அந்தமானிடர்கள் மிகுதியான இரஜோகுண முடையவர்கள். கருமங்களில் பற்றுதலுடையவர்கள். துக்கத்திலும் ஸுகமென்ற எண்ணங் கொண்டவர்கள். 21—25

இம் மூன்று ஸிருஷ்டிகள் மாத்திரம் வைகிருத ஸிருஷ்டிகள். சிரேஷ்டராகிய ஓ விதுரரே! தேவ ஸிருஷ்டியும் வைகிருத ஸிருஷ்டியாகிறது. குமார ஸிருஷ்டியானது பிராகிருத ஸிருஷ்டி யாகவும் வைகிருத ஸிருஷ்டியாகவும் ஆகிறது. 26

வைகிருதமான தேவ ஸிருஷ்டியானது எட்டுவிதமாகிறது. தேவர்கள் பிதிர்க்கள், அஸுரர்கள், கந்தர்வர்கள், அப்ஸரஸ்திரீகள், யக்ஷர்கள், இராட்க்ஷசர்கள், ஸித்தர்கள், சாரணர்கள், வித்தியாதரர்கள், கின்னரர் முதலியவர்கள். பூதங்கள் பிரேதங்கள் பிசாசங்கள் இவ்விதம் எட்டுவகை யாகின்றது. ஓ விதுர! இவ்வாறு பிரபஞ்சத்தை ஸிருஷ்டி செய்த ஈசன் பத்துவிதஸிருஷ்டிகளைச் செய்ததாகவும் பிரசித்தி பெற்றிருக்கின்றனர். 27—28

अतः परं प्रवक्ष्यामि वंशान् मन्वन्तराणि च ।
एवं रजःप्लुतः स्रष्टा कल्पादिष्वात्मभूर्हरिः ॥ 29

सृजत्यमोघसंकल्प आत्मैवात्मानमात्मना ।
गुणव्यत्यय एतस्मिन् मायावित्वादधीशितुः ॥ 30

न पौर्वापर्यमिच्छन्ति नद्यां [illegible] ।
देवासुरादयः क्षत्तः कल्पेऽस्मिन् ये प्रकीर्तिताः ॥ 31

त एव नामरूपाभ्यामन्यमन्वन्तरान्तरे ।

इति श्रीभागवते तृतीयस्कन्धे दशमोऽध्यायः.

[illegible] ॥२९॥३१॥

इति भावार्थदीपिकायां दशमाध्यायव्याख्या.

இனி உமக்கு வம்சங்களையும் மன்வந்தரங்களையும் கூறுகிறேன். வியர்த்தமாகாத சங்கற்பமுடையவரும் ஹரியும் தானே உண்டானவருமாகியபரமாத்மா இரஜோகுணத்தால் வியாபித்து ஸிருஷ்டிப்பவராகி தாமே தம்மை கற்பம் முதலியவைகளில் ஸிருஷ்டித்துக் கொள்கிறார். ஈசன் குணங்களின் மாறுதலையடைகிறார். ஈச்வரன் மாயாவியாக இருப்பதால் இந்த ஸிருஷ்டி விஷயத்தில் நதியில் சுழலும் சுழல்போல் முன்பின்னாக இருக்குந்தன்மையைப்பெரியோர்கள் விரும்புவதில்லை. ஓ விதுரரே! இந்தக் கற்பத்தில் எந்த தேவர்களும் அஸுரர்களும் கூறப்படுகிறார்களோ அவர்களே வேறு மன்வந்தரங்களிலும் பெயராலும் ரூபத்தாலும் உண்டாகிறார்கள். 29—31½

10-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

|| 𑌅𑌥𑍈𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ||

|| 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ||

𑌚𑌰𑌮𑌸𑍍𑌸𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑌨𑍇𑌕𑍋𑌽𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾 𑌯𑌃 ।
𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌸𑍍𑌸 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑍋 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍈𑌕𑍍𑌯𑌭𑍍𑌰𑌮𑍋 𑌯𑌤𑌃 ॥　　1

𑌸𑌤 𑌏𑌵 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍 ।
𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌮𑌹𑌾𑌨𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 ॥　　2

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍇 𑌕𑌾𑌲𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 ।
𑌯𑌾𑌮𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌯𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌰𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑌂𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌰𑌮𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌂𑌶𑍋𑌽𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌂 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌰𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 । 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌦𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌯𑍋𑌰𑌭𑌾𑌵𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 𑌯𑌤𑍋 𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌂𑌹𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌰𑍍𑌤𑍄𑌣𑌾𑌮𑍈𑌕𑍍𑌯𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌅𑌵𑌯𑌵𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌚𑌾𑌣𑍁𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌅𑌵𑌯𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ 1 ॥ 𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌸𑌤 𑌏𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑍋𑌽𑌂𑌶𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌮𑍈𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌸 𑌏𑌵 𑌪𑌰𑌮𑌮𑌹𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌮𑌮𑌹𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌂𑌸𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌕𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌨𑌾

11-வது அத்தியாயம்.

மைத்திரேயர் கூறுகிறூர்.

பிரபஞ்சத்தின் அம்சங்களின் கடைசியான அம்சம் எதுவோ எந்த அம்சமானது அநேகமாகவும் சேராததாகவும் இருக்கிறதோ எவைகளினின்று ஒன்றுகிய பிர்ஹ்மம் மானிடர்களுக்கு உண்டாகிறதோ அந்த அம்சத்தைப் பரமாணு என்று அறிய வேண்டும்.　　1

காரிய மாத்திரமும் ஸ்வரூபத்தை அடைந்ததுமாகிய பதார்த்தத்தின் ஒன்றுகிய தன்மையாய அந்தப் பரமாணுவே மிகவும் உயர்ந்ததாகிறது. அந்தப் பரமாணு விசேஷ மில்லாதது; பேதமில்லாதது.　　2

𑌏𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌲𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌮𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍌𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑍌𑌲𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌭𑍁𑌗𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ 3

𑌸 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌯𑍋 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌤𑍋𑌽𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌭𑍁𑌗𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 ॥ 4

𑌅𑌣𑍁𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌰𑍇𑌣𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ।
𑌜𑌾𑌲𑌾𑌰𑍍𑌕𑌰𑌶𑍍𑌮𑍍𑌯𑌵𑌗𑌤𑌃 𑌖𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑌤𑌨𑍍𑌨𑌗𑌾𑌤𑍍 ॥ 5

𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 … । 𑌕𑌿𑌮𑍈𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌅𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 𑌭𑍇𑌦𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 2 ॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍌𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑍌𑌲𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌂 … 𑌯𑌥𑌾𑌯𑌂 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌲𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌮𑌿𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌸𑌤𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌭𑍁𑌗𑍍𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍈𑌵 … 𑌅𑌨𑍁𑌮𑍀𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 ॥ 3 ॥ 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍍𑌵𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌯𑍋 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌸 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌃 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌸𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍋 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌸 𑌪𑌰𑌮𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌤𑌦𑍇𑌵 … 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 4 ॥ 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌣𑍁𑌕𑌾𑌦𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 … 𑌕𑌥𑌯𑌤𑌿 𑌅𑌣𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍂 𑌅𑌣𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌽𑌣𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌰𑍇𑌣𑍁𑌃 … 𑌜𑌾𑌲𑌾𑌰𑍍𑌕𑍇𑌤𑌿 …

மிகவும் சிரேஷ்டராகிய விதுரரே! ஸூக்ஷ்மமான தன்மையிலும் ஸ்தூல மான தன்மையிலும் இந்தப் பதார்த்தம்போல் காலமும் அனுமானிக்கப்படு கிறது. அந்தக் காலமானது ஸாமர்த்திய முள்ளது. வியக்தமாக இராதது. பகவானுடைய சக்தி பரமாணு முதலியவைகளை வியாபித்தது. வியக்தமாக இருப்பவைகளையும் வியாபித்திருப்பது. 3

பிரபஞ்சத்தின் பரமாணுவின் அவஸ்தையை வியாபித் திருக்கும் காலம் எதுவோ. அது பரமாணுவாகிறது. பிரபஞ்ச முழுவதையும் வியாபித் திருக்கும் காலமானது, மிகவும் உயர்ந்ததாக ஆகிறது. 4

இரண்டு பரமாணுக்கள் அணு என்ற பெயர் பெறுகின்றன. மூன்று அணு க்கள் த்ரஸரேணு எனப்படுகின்றன. அந்த த்ரஸரேணு வானது ஜன்னல் களி லுள்ள ஸூரிய கிரணங்களை அனுஸரித்து ஆகாயத்தையே அடைகிறது. பூமி யை அடைகிறதில்லை. 5

𑌤𑍍𑌰𑌸𑌰𑍇𑌣𑍁𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌂 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌸 𑌤𑍍𑌰𑍁𑌟𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ।
𑌶𑌤𑌭𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌧𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌲𑌵𑌸𑍍𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥ 6

𑌨𑌿𑌮𑍇𑌷𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑌵𑍋 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯 𑌆𑌮𑍍𑌨𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌲𑌘𑍁 𑌤𑌾 𑌦𑌶 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌚 ॥ 7

𑌲𑌘𑍂𑌨𑌿 𑌵𑍈 𑌸𑌮𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌤𑌾 𑌦𑌶 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌚 𑌨𑌾𑌡𑌿𑌕𑌾 ।
𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑌃 𑌷𑌡𑍍𑌯𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌵𑌾 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ 8

[illegible]

எந்தக் காலமானது மூன்று த்ரஸரேணுவை வியாபித்திருக்கிறதோ அந்தக்காலமானது த்ருடி எனக் கூறப்படுகிறது. நூறு த்ருடியின் அம்சங்களுடைய காலமானது வேதம் எனப்படுகிறது. மூன்று வேதங்களுடன் கூடிய காலமானது லவம் எனச் சொல்லப்படுகிறது. 6

மூன்றுலவம் நிமேஷம் என்று அறியத்தக்கன. அந்தமூன்று நிமேஷங்கள் க்ஷணம் என்று சொல்லப்படுகின்றன. ஐந்து க்ஷணங்களைக் காஷ்டை என்று கூறுகிறார்கள். பதினைந்து காஷ்டைகளை லகு என்று பேசுகிறார்கள். 7

பதினைந்து லகுக்கள் நாழிகை என்று சொல்லப் படுகின்றன. அந்த இரண்டு நாழிகை, முகூர்த்தம் என்று சொல்லப் படுகின்றன. ஆறு அல்லது ஏழு நாழிகைகள் மானிடர்களுக்கு பிரஹரம் எனச்சொல்லப் படுகின்றன. அதுவேயாமமெனவும் படுகிறது. 8

த்³வாத³ஶார்த⁴பலோந்மாநம் சதுர்பி⁴ஶ்சதுரங்கு³லை: ।
ஸ்வர்ணமாஷை: க்ருதச்சி²த்³ரம் யாவத்ப்ரஸ்த²ஜலப்லுதம் ॥ 9
யாமாஶ்சத்வாரஶ்சத்வாரோ மர்த்யாநாமஹநீ உபே⁴ ।
பக்ஷ: பஞ்சத³ஶாஹாநி ஶுக்ல: க்ருஷ்ணஶ்ச மாநத³ ॥ 10
தயோ: ஸமுச்சயோ மாஸ: பித்ரூணாம் தத³ஹர்நிஶம் ।
த்³வௌ தாவ்ருது: ஷட³யநம் த³க்ஷிணம் சோத்தரம் தி³வி ॥ 11
அயநே சாஹநீ ப்ராஹுர்வத்ஸரோ த்³வாத³ஶ ஸ்ம்ருத: ।
ஸம்வத்ஸரஶதம் ந்ரூணாம் பரமாயுர்நிரூபிதம் ॥ 12

ச்சி²த்³ரம் தேந சி²த்³ரேண யாவத் ப்ரஸ்த²பரிமிதஜலமந்த:ப்ரவிஶதி தேந ப்லுதம் நிமஜ்ஜநம் ப⁴வதி தாவத்காலோ நாடி³கா சதுர்பி⁴ஶ்சதுரங்கு³லாயதை: ஸ்வர்ணமாஷை: நிர்மிதம் ... க்ருத:॥ ௯ ॥ யாமா இதி । சத்வாரஶ்சத்வாரோ யாமா: மர்த்யாநாமஹநீ அஹோராத்ரே இத்யர்த²: ॥௧௦॥ தயோரிதி । தயோ: ஶுக்லக்ருஷ்ணயோ: பக்ஷயோ: ஸமுச்சயோ மாஸ: தத்பித்ரூணாமஹர்நிஶம் அஹோராத்ரம் இத்யர்த²:। த்³வௌ த்³வௌ மாஸௌ ருது: ஷட் ஷண்மாஸா: அயநம் த³க்ஷிணம் ஷண்மாஸா: உத்தராயணம் ச தி³வ இத்யஸ்யாத்ராப்யந்வய: ॥௧௧॥ அயநே இதி। தி³வ இதி ஸோகோ வாஸாநாம் தே³வாநாமுபலக்ஷணம் அதோ தி³வ இத்யஸ்ய தே³வாநாமித்யர்த²:। தே அயநே தே³வாநாமஹநீ அஹோராத்ரே ப்ராஹு: த்³வாத³ஶமாஸா: ஸம்வத்ஸர: ஸ்ம்ருத: ஸம்வத்ஸரஶதம் ந்ரூணாம் பரமாயுரிதி நிஶ்சய: ॥௧௨॥ அநேந க்ரமேணாஸ்ய

நான்கு அங்குல முடைய நான்கு ஸுவர்ண (1) மாஷங்களால் துவாரமுடைய ஆறுபலம் எடையுள்ள தாம்பிரபாத்திரமான தெந்தக்காலத்திற்குள் மாக்கால் ஜலத்தால் பூரணமாகிறதோ அந்தக்காலம் நாழிகை எனப்படும். 9

எட்டு யாமங்கள் மானிடர்களுக்குப் பகலும் இரவுமாகின்றன, கௌரவத்தைக் கொடுக்கும் விதுரரே! பதினைந்து அஹோராத்திரங்கள், பக்ஷம் என்று சொல்லப் படும். அந்தப் பக்ஷம் சுக்லம் கிருஷ்ணம் என்று இருவகை யாகின்றது. 10

அந்த சுக்லபக்ஷத்தி னுடையவும் கிருஷ்ணபக்ஷத்தி னுடையவும் சேர்க்கை மாஸம் என்று சொல்லப் படுகிறது. அந்த மாஸமானது பிதிர்க்களுக்கு ஒரு இரவு பகலாகிறது. அந்த இரண்டு மாஸங்கள் ருது எனப்படும். ஆறு மாஸங்கள் அயனம் எனப்படும். அந்த அயனமானது தக்ஷிணம்; உத்தரம் என்று இருவகைப்படும். இந்த தக்ஷிணாயனத்தையும் உத்தராயணத்தையும் தேவர்களுக்கு இரவு பகல் என்று கூறுகிறார்கள். பனிரண்டு மாசங்கள் வருடம் எனப்படும். நூறுவருடங்கள் மானிடர்களுக்குச் சிறந்த ஆயுள் என்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 11—12

---

(1) மாஷம் என்றால் ஐந்து குன்றுமணி எடை.

𑌗𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌰𑌾𑌚𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌜𑌗𑌤𑍍 ।
𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑍋 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ 13

𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰 𑌇𑌡𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰 𑌏𑌵 𑌚 ।
𑌅𑌨𑍁𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍋 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍈𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 14

𑌯𑌃 𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑍁𑌰𑍁𑌧𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌸𑌯𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌪𑍁𑌂𑌸𑍋𑌽𑌭𑍍𑌰𑌮𑌾𑌯 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌭𑍇𑌦𑌃 ।

[illegible]

(சந்திரன் முதலிய) கிரஹங்கள் (அசுவினி முதலிய) நக்ஷத்திரங்கள் (மற்றுமுள்ள) நக்ஷத்திரங்கள் இவைகளால் காணப்படும் கால சக்கிரத்தி லிருப்பவரும் காலஸ்வரூபியும் ஈச்வரருமாகிய ஸூரிய பகவான் பரமாணுமுதல்ஸம்வத்ஸரம் முடிய உள்ளகாலத்தில் உலகில் ஸஞ்சாரம் செய்கிறார். 13

ஓ விதுர! ஸம்வத்சரம் பரீவத்சரம் இடாவத்சரம் அனுவற்சரம் வற்சரம் என்று இவ்விதம் பேசுகிறார்கள். 14

ஸிருஷ்டிப்பதற்குரிய சக்தியைக் காலரூபமுடைய தம் சக்தியால் வெகுவிதமான காரிய நோக்க முடையதாகச் செய்பவரும் குணமயமான (ஸ்வர்க்கம் முதலியபலனை) யாகங்களால் விஸ்தாரப் படுத்துகிறவரும், பூதங்களின் பேதமு

𑌕𑌾𑌲𑌾𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌮𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌵𑌂𑌸𑍍
𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌹𑌰𑌤 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌾𑌯 ‖ 15

‖ 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌃 ‖

𑌪𑌿𑌤𑍃𑌦𑍇𑌵 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌾𑌯𑍁𑌃𑌪𑌰𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵 𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 ‖ 16
𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌦 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌨𑌨𑍁 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌧𑍀𑌰𑌾 𑌯𑍋𑌗𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 ‖ 17

‖ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ‖

𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑌂 𑌚 𑌕𑌲𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌗𑌮𑍍 ।
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 ‖ 18

𑌵𑍍𑌯𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ‖ 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌾𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌹𑌰𑌤 [illegible] 𑌹𑌰𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ‖௧௫‖ 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌿𑌤𑌮𑌾𑌯𑍁𑌃 [illegible] 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌂 [illegible] 𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌰𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍 ‖ ௧௬ ‖ 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑍈𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍈𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 [illegible] 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌧𑍀𑌰𑌾𑌃 𑌯𑍋𑌗𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ‖௧௭‖ 𑌕𑍃𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑍃𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑌯𑍋𑌃 [illegible] 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 [illegible] 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌸𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍈𑌃

மாகிய எந்த ஸூரியன் மானிடர்களின் மோகத்தைப் போக்குவதற்கு ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கின்றாரோ ஐந்து விதவருடங்களைப் பிரவிருத்திக்கச் செய்யும் அந்த ஸூரியனுக்குப் பூஜையைச் செய்யுங்கள். 15

விதுரர் வினவுகிறார்.

பிதிர்க்கள், தேவர்கள், மானிடர்கள் இவர்களின் இந்த ஆயுள் கணக்கைக் கூறினீர்கள். மூவுலகுக்கும் வெளியில் உள்ள ஞானிகள் எவர்களோ அவர்களின் கதியைச் சொல்ல வேண்டும். 16

பகவானது ஸ்வரூபமுடைய நீர் பகவானுகிய காலனுடைய கதியை அறியீரல்லவா? தீரர்கள் யோகஸித்தி பெற்ற கண்ணால் பிரபஞ்சத்தைப்பார்க்கிறார்கள். 17

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

கிருதம், திரேதை, துவாபரம், கலி என யுகங்கள் நான்கு. இந்த நான்கு யுகங்களும் தேவ வருஷங்களில் பனிரண்டு வருஷங்களுடன் கூடியது என்று ஸாவதானமாக நிச்சயிக்கப் பட்டிருக்கிறது. 18

𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌚𑍈𑌕𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥ 19

𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌯𑌤𑍋 𑌲𑌯𑌃 ।
𑌤𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌗𑌂 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ 20

𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌚 ॥௧௮॥ 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍀𑌤𑌿 । 𑌕𑍃𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑌕𑌲𑌿𑌷𑍁 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌚𑍈𑌕𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌶𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌷𑌟𑍍𑌛𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌶𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌲𑍌 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌶𑌤𑍇 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌶𑌤𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚 𑌏𑌵𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌃 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌲𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌯𑍁𑌗𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌮𑌾𑌹 — 𑌯𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌯𑌤𑍋 𑌲𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌯𑍁𑌗𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑌕𑌲𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌤𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌗 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌾 𑌯𑍁𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌯𑌤𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌲𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌶𑌃 𑌸 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌯𑍁𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌮𑌾𑌹 — 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌵𑌾𑌵𑌂𑌹𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌯𑍁𑌗𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌧𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 ॥௨௦॥

---

(1) கிருதம் முதலிய யுகங்களில் கிரமமாக ஆயிரத்தில் நான்கு மூன்று இரண்டு ஒன்றாகவும் நூற்றில் இரண்டிரண்டுமடங்கு குறைவாகவும் கணக்குச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. 19

எப்பொழுது ஸிருஷ்டி யாகிறதோ அது (1) ஸந்தியை. எப்பொழுது பிரளய மாகிறதோ அது (2) ஸந்தியாம்சம். அந்த ஸந்தியை ஸந்தியாம்சம் இவைகளின் மத்தியில் உள்ள காலத்தையே யுகசுவரூப மறிந்தவர்கள் யுகமென்று கூறுகிறார்கள். அந்த யுகத்தில் தருமமானது விதிக்கப்படுகிறது. 20

---

(1) கிருதயுகம் - வருடம்.	4800
திரேதாயுகம்-	3600
துவாபரயுகம்-	2400
கலியுகம்-	1200

இது தேவவருஷக்கணக்கு

(1) ஒவ்வொரு யுகத்திலும் நூற்றுக்கணக்காகக் குறிப்பிட்ட வருஷங்களின்மத்தியில் பாதி ஸந்தியை எனப்படுகிறது. அது யுகத்தின் முதற்பாகம். (2) பாதி- ஸந்தியாம்சம் யுகத்தின் முடிவான பாகம்.

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑍁𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌸𑌮𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ।
𑌸 𑌏𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑌾 ॥ 21

𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌗𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌾𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌦𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌶𑌾 𑌤𑌾𑌤 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑍀𑌲𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌕𑍍 ॥ 22

𑌨𑌿𑌶𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨 𑌆𑌰𑌬𑍍𑌧𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ।
𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍂𑌨𑍍𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌂𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶 ।
𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌕𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ 23

𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌸 𑌏𑌵 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌪𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌰𑌸𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌨𑌾 [illegible] ॥ 21 ॥ 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌆𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌮𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌗𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌶𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌡𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌮𑍀𑌲𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿𑌤𑌿 ॥ 22 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑌿𑌨𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌮𑌾𑌹 — [illegible] 𑌨𑌿𑌶𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇 𑌆𑌰𑌬𑍍𑌧𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶 𑌮𑌨𑍂𑌨𑍍𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌲𑌯𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌕𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌂 [illegible] 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌧𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌕𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ 23 ॥ 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌂𑌶𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌪𑌾𑌲𑌕𑌾𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌮𑌨𑌵𑌃 [illegible] 𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌸𑍍𑌚 𑌋𑌷𑌯𑌃 [illegible] 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌰𑍇𑌶𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌨𑌿

கிருதயுகத்தில் நான்கு பாதமுடைய தருமமானது மானிடர்களை அனுசரித்திருக்கிறது. அந்தத்தருமமே மற்றயுகங்களில் விருத்தியடையும். அதருமத்தால் பாதக்குறைவை அடைகிறது. 21

ஓ விதுரரே! மூவுலகுக்கும் வெளிப் பிரதேசத்தில் பிரமலோகம் வரையில் ஆயிரம் சதுர்யுகமானது பகலாகிறது. ஆயிரம் சதுர்யுகமே இரவாகிறது. அவ்விரவில் பிரபஞ்சத்தை ஸிருஷ்டித்துப் பிரம்மதேவர் சயனம் செய்கிறார். 22

இரவின் முடிவில் ஆரம்பம் செய்யப்பட்ட உலகங்களின் செய்கையானது பிரம்ம தேவரின் பகல் எவ்வளவோ அது வரையில் பதினான்கு மனுக்களை வியாபித்துக் கொண்டு தொடர்ந்துப் பிரவிருத்திக்கிறது. ஒவ்வொரு மனுவும் தங்கள் தங்களுக்குரிய காலமாகிய சிறிது அதிகமான எழுபத்தோரு சதுர்யுகத்தை வியாபித்திருக்கிறார்கள். 23

மந்வந்தரேஷு மநவஸ் தத்வம்ஶ்யா ருஷய: ஸுரா: ।
பவந்தி சைவ யுகபத் ஸுரேஶாஶ்சாநு யே ச தாந் ॥ 24

ஏஷ தைநந்திநஸ் ஸர்கோ ப்ராஹ்மஸ் த்ரைலோக்யவர்தந: ।
திர்யங்ந்ருபித்ருதேவாநாம் ஸம்பவோ யத்ர கர்மபி: ॥ 25

மந்வந்தரேஷு பகவாந் பிப்ரத் ஸத்த்வம் ஸ்வமூர்திபி: ।
மந்வாதிபிரிதம் விஶ்வமவத்யுதிதபௌருஷ: ॥ 26

தமோமாத்ராமுபாதாய ப்ரதிஸம்ருத்தவிக்ரம: ।
காலேநாநுகதாஶேஷ ஆஸ்தே தூஷ்ணீம் திநாத்யயே ॥ 27

ந்த்ராதீநநுவர்தந்தே யே கந்தர்வாதயஸ்தேऽபி தாந் யுகபதேகதைவ பவந்தி॥ ௨௪॥ ஏஷ இதி। த்ரைலோக்யம் வர்தயதீதி த்ரைலோக்யவர்தந: ப்ராஹ்ம: ஏஷ: தைநந்திநஸ்ஸர்க: ப்ரதிதிநம் ப்ரவ்ருத்தோ தைநந்திந: யத்ர ஸர்வ திர்யகாதீநாம் ஸம்பவ: ॥ ௨௫ ॥ மந்வந்தரேஷ்விதி। ஸத்த்வம் ஸத்த்வகுணம் பிப்ரத் ஸ்வமூர்திபிர் மந்வந்தராவதாரை: மந்வாதிபிஶ்ச ஸஹிதைராவிஷ்க்ருதபௌருஷஸ்ஸந் விஶ்வமவதி ரக்ஷதி உதிதபௌருஷ இதி வா பாட:॥ ராத்ரிகதாம் ஸ்திதிமாஹ — தமோமாத்ராமிதி। தமோமாத்ராம் லேஶம் ப்ரதிஸம்ருத்த: ப்ரத்யாஹ்ருதோ விக்ரமோ யேந காலேநாநுகதா அநுப்ரவிஷ்டா அஶேஷம் யஸ்மிந்॥ ௨௭॥ ததேவ ஸ்பஷ்டயதி। [illegible] திரோஹி

மனுவந்தரங்களில் அந்த மனுவின் வம்சத்திற் பிறந்த அரசர்கள்கிரமமாக உண்டா கிறுர்கள். (ஏழு) ரிஷிகள் (வஸுக்கள் முதலிய) தேவர்கள் தேவர்களுக்குள் சிரேஷ்டர்களான இந்திரன் முதலியவர்கள் அவ்விந்திரன் முதலியோர்களை அனுசரித்த கந்தர்வர்கள் முதலியவர்கள் ஒரே காலத்தில் உண்டாகிறுர்கள். 24

மூவுலகையும் விருத்தி செய்வதும் பிர்மாவைச் சார்ந்தது மாகிய இந்த ஸிருஷ்டி ஒவ்வொரு தினத்திலும் ஏற்படக்கூடியது. இந்த ஸிருஷ்டியில் திரிக் ஜந்துக்கள் மானிடர்கள் பிதிர்க்கள் தேவர்கள் இவர்களுக்குக் கருமங்களால் உற்பத்தி ஏற்படுகிறது. 25

ஸத்துவகுணத்தை வகித்தபகவான் மன்வந்தரங்களில் தமதுசுவரூபமாகிய மனுமுதலிய வர்களைக் கொண்டுபுருஷத் தன்மையைப் பிரகாசப் படுத்தி இப்பிரபஞ்சத்தைக் காப்பாற்றுகிறுர். 26

பகலின் முடிவில் காலத்தால் தகையப்பட்ட விக்கிரமமுடைய பகவான் தமோகுணத்தின் லேசத்தைக் கிரகித்துக்கொண்டு தமக்குள் எல்லாவற்றையு முடையவராகி மௌனமாக இருக்கிறுர். 27

𑌤𑌦𑍈𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑌮𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌭𑍂𑌰𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 ।
𑌨𑌿𑌶𑌾𑌯𑌾𑌮𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌶𑌶𑌿𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑌮𑍍 ॥ 28

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 ।
𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍂𑌷𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌜𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌭𑍃𑌗𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 29

𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑍈𑌧𑌿𑌤𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑌵𑌃 ।
𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌕𑌟𑌾𑌟𑍋𑌪𑌚𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌤𑍇𑌰𑌿𑌤𑍋𑌰𑍍𑌮𑌯𑌃 ॥ 30

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌲𑌿𑌲 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑌨𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
𑌯𑍋𑌗𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑌿𑌮𑍀𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌜𑌨𑌾𑌲𑌯𑍈𑌃 ॥ 31

𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌗𑌤𑍍𑌯𑍋𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍈𑌃 ।
𑌅𑌪𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌮𑌿𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌯𑌃𑌶𑌤𑌮𑍍 ॥ 32

𑌨𑌾𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌕𑌥𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌶𑌶𑌿𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾॥ 28 ॥ 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌭𑌗𑌵𑌚𑍍𑌛𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌸𑌂𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌮𑍁𑌖𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍃𑌗𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌊𑌷𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌅𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌜𑍍𑌜𑌨𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿॥ 29॥ 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌟𑌃 𑌆𑌟𑍋𑌪𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌤𑍇𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌊𑌰𑍍𑌮𑌯𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌏𑌧𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑌵𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿॥ 30॥ 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌜𑌨𑌲𑍋𑌕 𑌆𑌲𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌃॥ 31॥ 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌯𑍁𑌃𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌮𑌾𑌹 — 𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌶𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌮𑌾𑌯𑍁𑌷𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌵𑌧𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌦𑌾𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑌪𑍍𑌯𑌪𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌮𑌿𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃

இரவு பிரவிருத்தித்தவுடன் பூமி முதலிய மூவுலகங்களும் சந்திர ஸூரியர்களின்றி அந்த பகவானையே அடைந்து மறைகின்றன. 28

(பகவானுடைய) சக்திச்வரூபமாகிய ஸங்கர்ஷணுக்னியால் மூவுலகமும் தகிக்கப் படும்போது, அந்த உஷ்ணத்தால் துன்புற்ற முனிவர் முதலியவர்கள் மஹர் லோகத்தினின்று ஜனலோகத்தை அடைகிறார்கள். 29

மிகுதியான கலக்கமுடைய வைகளும் பெரும் காற்றினுல் அசையும் அலைகளுடைய வைகளும் பிரளய காலத்தால் விருத்தி யடைந்தவைகளு மாகிய சமுத்திரங்கள் மூவுலகங்களையும் மிதக்கும்படி செய்கின்றன. 30

அந்த ஜலத்திற்குள் அநந்தனை ஆஸனமாக உடைய அந்த ஹரியானவர் யோக நித்திரையால் மூடிய கண்களுடனிருக்கிறார். ஜனலோகத்தில் வாசம் செய்யும்ரிஷிகள் முதலியவர்களால் ஸ்தோத்திரம் செய்யப் படுகிறார். 31

காலகதியால் காணப்படும் இம்மாதிரியான அஹோராத்திரங்களால் நூறு வருஷமாகிய (பிராணிகளின்) ஆயுளைவிட அதிகமான இந்த பிர்ம தேவரின் ஆயுளும் குறைவை அடைகிறது. 32

𑌯𑌦𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌯𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑍋𑌽𑌪𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌪𑌰𑍋𑌽𑌦𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌭𑍂𑌤𑍍 ।
𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌵𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥ 34

𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋𑌽𑌭𑍂𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌮𑌮𑌭𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ।
𑌯𑌦𑍍𑌧𑌰𑍇𑌰𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿𑌸𑌰𑌸 𑌆𑌸𑍀𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌸𑌰𑍋𑌰𑍁𑌹𑌮𑍍 ॥ 35

𑌅𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌾𑌰𑌤 ।
𑌵𑌾𑌰𑌾𑌹 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍀𑌚𑍍𑌛𑍂𑌕𑌰𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ 36

𑌶𑌤𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌯𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௩௨॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹—𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌠𑌃॥௩௩॥ 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌸𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋𑌽𑌭𑍂𑌤𑍍 𑌯𑌂 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌸 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌸 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮 𑌇𑌤𑌿॥௩௪॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋𑌽𑌭𑍂𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌮𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌧𑌰𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵𑌸𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍋𑌰𑍁𑌹𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍋𑌰𑍁𑌹𑌾𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌸𑌰𑍋𑌰𑍁𑌹𑌸𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌵𑌾 𑌆𑌸𑍀𑌦𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑌿। 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹॥௩௫॥ 𑌅𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑍀𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌯𑌾𑌹॥௩௬॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌯𑍁𑌃𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌾𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂

அந்தப் பிர்ம்மாவின் ஆயுளில் பாதி பரார்த்தம் என்று சொல்லப்படுகிறது. முதலாவது பரார்த்தம் சென்றது. இப்பொழுது மற்றென்றாகிய பரார்த்தம் பிரவிருத்திக்கிறது. 33

எவரை சப்தப் பிரஹ்மம் என்று கூறுகிறார்களோ அந்தப் பிர்மதேவர் எந்தக் கற்பத்தில் உண்டானாரோ பெரிதான அந்த பிராம்மம்என்றகற்பமானது முதலாவது பரார்த்தத்தின் ஆதியில் உண்டாயிற்று. 34

மகாவிஷ்ணுவின் நாபியாகிய ஸரஸ்ஸிலிருந்து உலகமாகிய பத்மமானது எதனால் உண்டாயிற்றோ (ஆகையால்) எதை பாத்மம் என்று பேசுகிறார்களோ அந்தப் பாத்மகல்பமானது முதலாவது பரார்த்தத்தின் கடைசியில் உண்டாயிற்று. 35

இந்த கல்பமானது இரண்டாவது பரார்த்தத்தின் ஆதியில் முதலாவது கல்பமாம். ஓ பரத வம்சத்திற் பிறந்த விதுரரே! இது வாராஹம் என்று பிரசித்தியுடையது. இந்தக் கல்பத்தில் ஹரியாகிய பகவான் ஸூகரமாக அவதாரம் செய்தார். 36

𑌕𑌾𑌲𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌖𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌮𑍇𑌷 𑌉𑌪𑌚𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 |
𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍍𑌯𑌨𑌾𑌦𑍇𑌰𑍍𑌜𑌗𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ‖ 37

𑌕𑌾𑌲𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 |
𑌨𑍈𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌰𑍍𑌭𑍂𑌮𑍍𑌨 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌧𑌾𑌮𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ‖ 38

𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃 |
𑌆𑌣𑍍𑌡𑌕𑍋𑌶𑍋 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌯𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌕𑍋𑌟𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌃 ‖ 39

𑌦𑌶𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌧𑌿𑌕𑍈𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌵𑌤𑍍 |
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌶𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌣𑍍𑌡𑌰𑌾𑌶𑌯𑌃 ‖ 40

𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹—𑌕𑌾𑌲 𑌇𑌤𑌿| 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌤 𑌏𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌦𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌗𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌨𑌿𑌮𑍇𑌷 𑌉𑌪𑌚𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑌾𑌯𑌂 𑌗𑌣𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑍈𑌃 ‖ 37 ‖ 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍇 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌨𑍋𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹—𑌕𑌾𑌲 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌲𑍋𑌽𑌯𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍀𑌶𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑌤𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌧𑌾𑌮𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌗𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ‖ 38 ‖ 𑌯𑌦𑍍𑌭𑍂𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹— 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿| 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌤𑍈𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃| 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌕𑍋𑌟𑌿𑌯𑍋𑌜𑌨𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌃 𑌅𑌣𑍍𑌡𑌕𑍋𑌶𑌃‖ 39 ‖𑌦𑌶𑍇𑌤𑌿| 𑌚 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌦𑌶𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌿𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌅𑌣𑍍𑌡𑌕𑍋𑌶𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌵𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌶𑍋𑌽𑌣𑍍𑌡𑌰𑌾𑌶𑌯𑌃

இரண்டு பரார்த்தம் என்று பெயருள்ள இந்தக்காலமானது விகார சூன்ய னும் அந்தமிலாதவனும் ஆதியிலாதவனும் உலகத்திற்குக் காரணனுமாகிய பகவானுக்கு நிமேஷம் என்று உபசரிக்கப்படுகிறது. 37

பரமாணுமுதல் இருபரார்த்தம் வரையில் உள்ள, என்னல் கூறப்பட்ட இந்தக் காலமானது வியாபகராகிய ஈச்வரனுக்குப் பிரபுவே அல்ல; தேகம் முதலிய வைகளில் அபிமான முடையவர்களுக்குத் தான் பிரபு. 38

பதினறு விகாரங்களுடன் கூடியதும் ஐம்பது கோடி யோஜனைவிஸ்தார முள்ளதும் மேன்மேலும் பதின்மடங்கு அதிகமுள்ள விசேஷம் முதலியவைக ளால் வெளியில் சூழ்ந்ததுமான இந்த அண்டகோச மானது எந்த வஸ்துவிடம்

𑌤𑌦𑌾𑌹𑍁𑌰𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌧𑌾𑌮 𑌪𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 41

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌡𑌕𑍋𑌟𑌿𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌵𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௪௰ ॥ 𑌤𑌦𑌾𑌹𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 ॥ ௪௧ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

பிரவேச மடைந்து பரமாணுவைப்போல் காணப்படுகிறதோ, இன்னும் மற்றுமுள்ள கோடிக் கணக்கான அண்டராசிகளும் பரமாணுவைப் போல் எந்த வஸ்துவிடம் காணப்படுகின்றனவோ அந்த வஸ்துவைக் காரணம் யாவற்றுக்கும் காரணமானதும் மகாத்மாவான விஷ்ணுவின் சுவரூபமானதும் சிறந்ததும் அக்ஷரமுமான பிர்ஹ்மம் என்று கூறுகிறார்கள். 39—41

11—வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

अथ द्वादशाध्यायप्रारम्भः.

॥ मैत्रेयः ॥

इति ते वर्णितः क्षत्तः कालाख्यः परमात्मनः ।
महिमा वेदगर्भोऽथ यथास्राक्षीन्निबोध मे ॥ 1

ससर्जाग्रेऽन्धतामिस्रमथ तामिस्रमादिकृत् ।
महामोहं च मोहं च तमश्चाज्ञानवृत्तयः ॥ 2

दृष्ट्वा पापीयसीं सृष्टिं नात्मानं बह्वमन्यत ।
भगवद्ध्यानपूतेन मनसान्यां ततोऽसृजत् ॥ 3

द्वादशे तु कुमारादिसर्गभेदोऽनुवर्ण्यते ।
कायभेदश्च विरिञ्चस्य सर्गभेदानुवर्णने ॥

स॰ ससर्जेति । सृष्टिक्रममुल्लङ्घ्य स्वसृष्टौ प्रयोजकाविद्यावृत्तीः ससर्जेत्यर्थः । तमो नामाविद्या पञ्चपर्वा । मोहो देहाद्यहंबुद्धिः । महामोहो विषयभोगेच्छा । तामिस्रः तत्प्रतिघाते क्रोधः । अन्धतामिस्रः तन्नाशे अहमेव मृतोऽस्मीति बुद्धिः । तदेवोक्तं वैष्णवे । तमोऽविवेको मोहः स्यादन्तःकरणविभ्रमः । महामोहस्तु विज्ञेयो ग्राम्यभोगसुखैषणा ॥ मरणं ह्यन्धतामिस्रं तामिस्रः क्रोध उच्यते । अविद्या पञ्चपर्वैषा प्रादुर्भूता महात्मनः इति पातञ्जलेऽप्युक्ताः अविद्यास्मितारागद्वेषाभिनिवेशाः पञ्च क्लेशा इति श्रीविष्णुस्वामिव्याख्या वा अज्ञानविषयत्वादेतदप्यत्र श्लोकाः तदुक्तं । स्वाद्युत्पत्तिविषयत्वात् भवहेतुत्वादीश्वरः । यद्वा ज्ञानाख्येष्वेतं नृसिंहमहं भजे इति ॥ २ ॥ दृष्ट्वेति । न बह्वमन्यत वान्

12—வது அத்தியாயம்.

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

ஓ விதுரரே! பரமாத்மாவின் காலம் என்ற பெயருடைய மகிமையை உமக்கு வர்ணித்தேன். பிறகு வேதகர்ப்பராகிய பிர்மதேவர் எவ்விதம் ஸிருஷ்டி செய்தாரோ அதைக் கேளும். 1

பிறகு சதுர்முகதேர் முதலாவது அஞ்ஞானத்தின்தொழில்களாகியதமஸ், மோகம், மகாமோகம், தாமிஸ்ரம் அந்ததாமிஸ்ரம் இவைகளை ஸிருஷ்டி செய்தார். 2

கெடுதியான ஸிருஷ்டியைப் பார்த்து பிரமதேவர் தம்மைப் பெருமைப் படுத்திக்கொள்ளவில்லை. பிறகு பகவானுடைய தியானத்தால் பரிசுத்தமான மனதினுல் மற்றவைகளை ஸிருஷ்டித்தார். 3

𑌸𑌨𑌕𑌂 𑌚 𑌸𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌚 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌃 ।
𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌰𑍇𑌤𑌸𑌃 ॥ 4

𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌭𑌾𑌷𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌭𑍂𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌸𑍃𑌜𑌤 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌃 ।
𑌤𑍇 𑌨𑍈𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍋 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 ॥ 5

𑌸𑍋𑌽𑌵𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌤𑍈𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑍈𑌃 ।
𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌹𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑍁𑌪𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 ॥ 6

𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌃 ।
𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌜𑌾𑌯𑌤 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍋 𑌨𑍀𑌲𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥ 7

𑌸 𑌵𑍈 𑌰𑍁𑌰𑍋𑌦 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌵𑌃 ।
𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌮𑍇 𑌧𑌾𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍋 ॥ 8

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌕𑌃॥௩॥ 𑌸𑌨𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌮𑌂 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑌿 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌹𑍇𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌮𑌂 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍍𑌷𑌮𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 ॥௪॥ 𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌵𑌭𑍂𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌨𑌭𑍂𑌤𑌾𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌽𑌤𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑌽𑌵𑌦𑍍𑌯𑍋𑌵𑌿𑌸𑌧𑌾𑌸𑌃 𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑌃॥௫॥ 𑌸𑌇𑌤𑌿। 𑌅𑌵𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍋𑌽𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌮𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌯𑍈𑌃॥௬॥ 𑌧𑌿𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌜𑌾𑌯𑌤 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌃॥௭॥ 𑌸𑌇𑌤𑌿।

தாமே உண்டானவராகிய பிர்மதேவர் இந்திரியங்களை ஜயித்தவர்களும் கிரியைகளில்லாதவர்களுமாகிய ஸநகர் ஸநந்தர் ஸநாதனர், ஸநத்குமாரர் இந்த முனிவர்களை விருஷ்டித்தார். 4

சுயம்புவாகிய பிர்மதேவர் ஓ புத்திரர்களே! பிரஜைகளைஸிருஷ்டி செய்யுங்கள் என்று புத்திரர்களைப்பார்த்துக் கூறினர். மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமாகிய தருமமுடைய அந்த ஸநகர் முதலியவர்கள் வாஸுதேவரையே பாராயணமாக அடைந்தவர்களாகி (தந்தையின் சொல்லை) விரும்பவில்லை. 5

தமதுத்தரவை ஒப்புக்கொள்ளாத அந்த ஸநகர் முதலியவர்களால் அவமதிப்படைந்தப் பிர்மதேவர் சகிக்கமுடியாதுண்டான கோபத்தை அடக்குவதற்கு யத்தனித்தார். 6

அந்தக் கோபமானது புத்தியால் அடக்கப்படுவதாயினும், பிர்மாவின் புருவங்களின் மத்தியிலிருந்து நீலவர்ணமும் சிவப்பு வர்ணமுமுள்ள குமாரனுக உடனே உண்டாயிற்று. 7

தேவர்களுக்கு முந்தி உண்டானவரும் பகவானுமாகிய அந்த பவன் "ஓ போஷணை செய்பவரே! ஓ ஜகத்குருவே! எனக்குப் பெயர்களையும் ஸ்தானங்களையும் கற்பிக்க வேண்டு"மென்று ரோதனம் செய்தார், 8

ஜதி தஸ்ய வச: ௦பாத்மோ ஹ௦வாநு௦ பரிபாலயநு |
அஹொயாஜ் ஜயா வாவா ௦௦ரொதீஸ்தத்நொஷி தெ || 9

யத௦ரொதீஃஸு௦ர௦ரெஷ்ட ஸொஜெ௦ ஜவ பாலக: |
ததஸ்வாஜலியாஸ்ஸ்தி நாநா ருச்ர ஜதி ப்ரஜா: || 10

ஹ்ருதிநி்ர௦யாணாஸுப்வெர்யாஜ வாயு௦ரதிஜஃலூம௦ ஜஹீ |
ஸூயஞ்சந்தஸ்தவஸ்வெவ ஸ்தாநாநுழ்ரெ க்ருதாநி தெ || 11

ஜநு௦ஷ௦துநுஷ௦ஹாகாலொ ஜஹாநு பிவ ஜதவஜ: |
ஜர௦ரொதா ஹவ: காலொ வாஜதெவொ யூதவ்ரத: || 12

யிவ்ரத்திரமநொஜா வ நியுஸ்தவிஷுபிஹாஂவிகா |
ஜராவதீ ஸுயா தீக்ஷா ருத்ராணொ்ய ருத்ர தெ ஸ்ரிய: || 13

ஹ்ருஹாணைதாநி நாஜாநி ஸ்தாநாநி வ ஸயொஷண: |
வாஜிஸ்ருஜ ப்ரஜா பஹ்வீ: ப்ரஜாநாஜஸி யத்பதி: || 14

பாலக: ஶிஶுரிவ ||௧௦|| ஹ்ருதிதி | க்ருதெ ஏவஜுஜெவ யாக்ருதானி ||௧௧||௧௩ ஹ்ருஹாணைதி | ஸயொஷண: ஸஸ்த்ரீக: வாஹி: ஸ்தாநநோதிமுர்யாஸ்த்ருக:|| ௧௪||ஜதீதி| ஸத்வம் பலம் க்ருக்ருதி: நீலலோஹிதநாஸஹாவஸ்ரீவ்ருதாதெந||

நீலலோகிதருடைய இவ்வார்த்தையைக் கேட்டவராகிய நாபீகமலத்திலுண்டான சதுர்முகதேவர் மங்களமான வாக்கினுல் சொல்லுகிருர். "ஓ பவனே! நீ ரோதனம் செய்யாதே! உனக்கு அதைச் செய்கிறேன். 9

ஓ தேவசிரேஷ்டனே! நீ வருத்தமுடைய குழந்தைபோல் ரோதனம் செய்ததால் பிரஜைகள் உன்னை உருத்திரனெனப் பெயரிட்டு அழைப்பார்கள்.

முந்தி என்னுல் ஸிருஷ்டிக்கப்பட்ட இருதயம், இந்திரியங்கள், ஆகாயம் வாயு, அக்னி, ஜலம், பூமி, ஸூரியன், சந்திரன், தவம் இவைகள் ஸ்தானங்களாகட்டும். 11

ஓ உருத்திர! மன்னியு, மனு, மகாகாலன், மகான், சிவன், ருதத்தவஜர், உருரேதஸ், பவன், காலன், வாமதேவர், திருதவ்விருதர் இந்தப் பெயர்களும், புத்தியின் விருத்தி, அசனை, உமை, நியுத், ஸர்ப்பிஸ், இளை, அம்பிகை, இராவதி, ஸுதை, தீக்ஷை, ருத்திராணி இந்த ஸ்திரீகளும் உனக்கு ஏற்படட்டும். 12-13

இந்தப் பெயர்களையும் ஸ்தானங்களையும் கிரகித்துக்கொள். நீ ஸ்திரீகளுடனும் இந்த ஸ்தானங்களுடனும் பெயர்களுடனும் வெகு பிரஜைகளை ஸிருஷ்டி செய்யலாம். நீ பிரஜைகளுக்குப் பதியாகிருயல்லவா? 14

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌸 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑍀𑌲𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌮𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ॥ 15

𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 ।
𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌶𑍋 𑌯𑍂𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑌶𑌙𑍍𑌕𑌤 ॥ 16

𑌅𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌭𑌿𑌰𑍀𑌦𑍃𑌶𑍀𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌮𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌦𑌹𑌨𑍍𑌤𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑍁𑌲𑍍𑌬𑌣𑍈𑌃 ॥ 17

𑌤𑌪 𑌆𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌸𑍁𑌖𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 ।
𑌤𑌪𑌸𑍈𑌵 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 18

𑌤𑌪𑌸𑍈𑌵 𑌪𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌗𑍁𑌹𑌾𑌵𑌾𑌸𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥ 19

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍁𑌵𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌗𑌿𑌰𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌬𑌾𑌢𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌮𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌤𑌪𑌸𑍇 𑌵𑌨𑌮𑍍 ॥ 20

௧௫॥ 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌯𑍂𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾॥௧௬॥ 𑌅𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌉𑌲𑍍𑌬𑌣𑍈𑌰𑍁𑌗𑍍𑌰𑍈𑌃॥௧௭॥ 𑌤𑌪 𑌇𑌤𑌿। 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣

இவ்வாறு குருவால் கட்டளையிடப்பட்ட பகவானுகிய அந்த நீலலோகிதர் ஸத்துவம் ஆகிருதி சுவபாவம் இவைகளால் தமக்குச் சமமானப் பிரஜைகளை ஸிருஷ்டித்தார். 15

உருத்திரனுல் ஸிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்களும் உலகத்தை நான்குபக்கத்திலும் வியாபித்துக்கொண்டவர்களுமாகிய உருத்திரர்களின் கூட்டங்களைக் கூட்டங் கூட்டமாகப் பார்த்துப் பிர்ம்மதேவர் சந்தேகமடைந்தார். 16

ஓ தேவசிரேஷ்டனே! ஸகிக்க முடியாத கண்களால் என்னுடன் திசைகளைப் பொசுக்குகின்றவர்களும் (உன்னுல்) ஸிருஷ்டிக்கப்பட்ட வர்களுமாகிய இம்மாதிரியான பிரஜைகள் போதுமானது. 17

உனக்கு மங்களமுண்டாகுக! பிராணிகளெல்லாவற்றுக்கும் ஸுகத்தைக் கொடுக்கும் தவத்தைச்செய்; தவத்தாலேயே நீ இந்தப் பிரபஞ்சத்தை முன் போல் ஸிருஷ்டிப்பாய். 18

புருஷன் பரஞ்சோதியும் பகவானும் பிராணிகள் எல்லாவற்றின் இருதய குஹையிலிருப்பவருமாகிய அதோக்ஷஜரைத் தவத்தாலேயே விரைவாக அடைகிருன். 19

மைத்திரேயர் கூறுகிருர்.

சுயம்புவால் இவ்வாறு கட்டளையிடப்பட்ட நீலலோகிதர் வாக்குக்களுக்குப் பதியாகிய அந்தப் பிரம்தேவரைப் பிரதக்ஷிணம் செய்து அவ்விதமே தவம் செய்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு தவம் செய்வதற்கு வனம் புகுந்தார்.

அதாபித்யாயதஸ் ஸர்கம் தஶ புத்ரா: ப்ரஜஜ்ஞிரே |
பகவச்சக்தியுக்தஸ்ய லோகஸந்தானஹேதவ: ‖ 21

மரீசிரத்ர்யங்கிரஸௌ புலஸ்த்ய: புலஹ: க்ரது: |
ப்ருகுர்வஸிஷ்டோ தக்ஷஶ்ச தஶமஸ்தத்ர நாரத: ‖ 22

உத்ஸங்கான்னாரதோ ஜஜ்ஞே தக்ஷோऽங்குஷ்டாத்ஸ்வயம்புவ: |
ப்ராணாத்வஸிஷ்டஸ் ஸஞ்ஜாதோ ப்ருகுஸ்த்வச: கராத்க்ரது: ‖ 23

புலஹோ நாபிதோ ஜஜ்ஞே புலஸ்த்ய: கர்ணயோர்ருஷி: |
அங்கிரா முகதோऽக்ஷ்ணோऽத்ரிர்மரீசிர்மனஸோऽபவத் ‖ 24

தர்ம: ஸ்தனாத்தக்ஷிணதோ யத்ர நாராயண: ஸ்வயம் |
அதர்ம: ப்ருஷ்டதோ யஸ்மான்ம்ருத்யுர்லோகபயங்கர: ‖ 25

ஹ்ருதி காமோ ப்ருவ: க்ரோதோ லோபஶ்சாதரதச்சதாத் |
ஆஸ்யாத்வாக்ஸிந்தவோ மேட்ரான்னிர்ருதி: பாயோரகாஶ்ரய: ‖ 26

ஸ்ருஷ்டாஸ்ஸ்ருஷ்டி:॥கஅ॥உரு॥ ஹ்ருதீதி। அதரதச்சதாத் அதரோஷ்டாத் ॥ உசு ॥

பிறகு ஸிருஷ்டியைப் பற்றித் தியானம் செய்பவரும் பகவானுடைய சக்தி யுடன் கூடியவருமாகிய இந்தச்சுயம்புவுக்கு உலகத்தின் பரம்பரைக்கு ஹேதுக் களான பத்துப்புத்திரர்கள் உண்டானர்கள். 21

மரீசி, அத்ரி, அங்கிரஸ், புலஸ்தியர், புலஹர்கிரது, பிருகு, வசிஷ்டர்தக்ஷர் நாரதர் இவர்கள் உண்டானர்கள். இவர்களில் நாரதர்பத்தாவது புத்திரனகிருர். 22

சுயம்புவின் மடியிலிருந்து நாரதரும் பெரு விரலிலிருந்து தக்ஷரும் உண் டானர். பிராணனிடமிருந்து வஸிஷ்டரும் துவக்கிலிருந்து பிருகுவும் கையி னின்று கிரதுவும் உண்டானர். 23

நாபியிலிருந்து புலஹரும்செவிகளிலிருந்து புலஸ்தியரிஷியும்உண்டானர். முகத்திலிருந்து அங்கிரஸ்ஸும் கண்களினின்று அத்திரியும் மனசிலிருந்து மரீசியும் உண்டானர். 24

வலது ஸ்தனத்திலிருந்து தருமம் உண்டாயிற்று. அங்குநாராயணமூர்த்தி தான் உண்டாகிருர். பின்பக்கத்தில் அதருமம் உண்டாயிற்று. அதிலிருந்து உல கங்களுக்கு பயத்தைச் செய்யும் மிருத்தியு உண்டாகிறன். 25

இருதயத்திலிருந்து காமனும் புருவங்களிலிருந்து குரோதமும் உதட்டிலி ருந்து லோபமும் முகத்திலிருந்து வாக்கும் மேட்ரத்திலிருந்து (ஆண்குறி) சமுத்திரங்களும் பாயுவினின்று கல்மஷத்திற்கு ஆசிரியனகிய நிருருதியும் உண்டாயின. 26

𑌛𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑍋 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌹𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ।
𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑌂 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌜𑌗𑌤𑍍 ॥ 27

𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌵𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍂𑌰𑍍𑌹𑌰𑌤𑍀𑌂 𑌮𑌨𑌃 ।
𑌅𑌕𑌾𑌮𑌾𑌂 𑌚𑌕𑌮𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌕𑌾𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ 28

𑌤𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌮𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌃 ।
𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌬𑍋𑌧𑌯𑌨𑍍 ॥ 29

𑌨𑍈𑌤𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌯 𑌨 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌪𑌰𑍇 ।
𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌰𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌜𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ॥ 30

𑌤𑍇𑌜𑍀𑌯𑌸𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌸𑍁𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍋 ।
𑌯𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌵𑍈 𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 ॥ 31

௨௭॥ 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌕𑌾𑌰𑌣𑌭𑍇𑌦𑌮𑌾𑌹— 𑌵𑌾𑌚𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌨𑌃𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌦𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍋𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿𑌸𑍂𑌚𑌯𑌤𑌿॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌯𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌤𑍈𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌨 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚॥௩௰॥ 𑌤𑍇𑌜𑍀𑌯𑌸𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌜𑍀𑌯𑌸𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑍁𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 ॥௩௧॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾

சாயையிலிருந்து தேவஹூதிக்குப்பதியும் பிரபுவுமாகிய கர்த்தமர் உண்டானர். பிரபஞ்சத்தை ஸிருஷ்டிப்பவராகிய இந்தப் பிர்மதேவரின் மனதிலிருந்தும் தேகத்திலிருந்தும் இந்தப் பிரபஞ்சமுண்டாயிற்று. 27

ஓ விதுரரே! சுயம்புவாகிய பிரமன் மனதை அபகரிப்பவளும் ஆசையில்லாதவளும் பெண்ணுமாகிய வாக்கு என்ற ஸ்திரீயை ஆவலுடன் விரும்பினர் என்றே (1) எங்களுக்குக் கேள்வி. 28

அதருமத்தில் புத்தியைச் செலுத்திய அந்தத் தந்தையைப்பார்த்து மரீசி முதலிய முனிவர்கள் விசுவாஸத்துடன் அறிவிக்கிருர்கள். 29

இப்பொழுது பிரபுவாகிய எவன் காமஜீ அடக்காமல் தன் பெண்ணிடம் செல்லுவான்? உமக்கு முன்னிருந்த பிரம்மாக்களும் செய்யவில்லை. மற்றுமுள்ள அவதார புருஷர்களும் செய்யப்போகிறதில்லை. 30

ஓ லோககுருவே! இந்தக்காரியமானது மிகுதியான தேஜஸ்ஸுள்ளவர்களுக்குச் சிறந்த கீர்த்தியைக் கொடுப்பதாக ஆகாது. மிகுந்த தேஜஸுடையவர்களின் நடத்தையை அநுசரித்தல்லவா ஜனங்கள் க்ஷேமத்தின் பொருட்டு ஆகிருர்கள். 31

---

(1) பெரியோர்களின் கெடுதியை நேரில் காண்டாலும் கண்டேனென்று சொல்லக்கூடாது என்பதை மைத்திரேயர் ஸூசனைசெய்தார்.

𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌯 𑌇𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌰𑍋𑌚𑌿𑌷𑌾 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 ॥ 32

𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌗𑍃𑌣𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌪𑍁𑌰𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍀𑌨𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥ 33

𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍁𑌰𑍍𑌘𑍋𑌰𑌾𑌂 𑌨𑍀𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾 𑌆𑌸𑌂𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌤𑍍 ॥ 34

𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌵𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌾 ।
𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌪𑌵𑍇𑌦𑌨𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌹 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑌃 ॥ 35

𑌯𑍇𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௩௨ । 𑌸 𑌇𑌤𑌿। 𑌤𑌨𑍍𑌵𑍀𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌮𑍍 ॥௩௩॥ 𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌷𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃 ॥௩௪॥ 𑌕𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌵𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌉𑌪𑌵𑍇𑌦𑍈𑌰𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌹 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑌨𑍍 ॥௩௫॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿। 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃॥

எந்த பகவான் தமது பிரகாசத்தா ல்தம்மிடமுள்ள இப் பிரபஞ்சத்தைப் பிரகாசப்படுத்தினரோ அந்த பகவானுக்கு நமஸ்காரம். அந்த பகவான் தருமத்தை இரக்ஷிக்கவேணடும். 32

பிரஜைகளுக்குப் பதியாகியவர்களுக்கும் பதியாகிய அந்தப் பிர்மதேவர் இவ்வாறு கூறும் பிரஜாபதிகளாகிய புத்திரர்களை முன்னால் பார்த்து வெட்கமடைந்து அப்பொழுது அந்த ஸ்திரீயை விட்டார். 33

பயங்கரையான அந்த ஸ்திரீயைத் திசைகள் கிரகித்துக் கொண்டன. அதைப் பனியைச் சார்ந்த தமஸ் என்று கூறுகிறார்கள். நான் உலகங்களை முன்போல் எவ்விதம் ஸிருஷ்டி செய்வேன் என்று ஒரு சமயம் தியானம் செய்து கொண்டிருக்கும் பிர்மதேவரின் நான்கு முகத்தி லிருந்தும் வேதங்கள் உண்டாயின: ஹோதா முதலிய நான்கு ரித்துவிக்குகளைச் சார்ந்த யாகங்களின் விரிவும் உபவேதங்களும் நியாயங்களும் தருமத்தின் நான்கு பாதங்களும் ஆசிரமங்களும் அவைகளின் தொழில்களும் உண்டாயிற்று. 34-35

|| [illegible] ||

[illegible] |
[illegible] || 36

|| [illegible] ||

[illegible] |
[illegible] || 37
[illegible] |
[illegible] || 38
[illegible] |
[illegible] || 39

[illegible]

விதுரர் வினவுகிறார்.

தவத்தைப் பொருளாகவுடைய ஓ மைத்திரேயரே! பிரபஞ்சத்தை ஸிருஷ்டிசெய்யும் பிரஜாபதிகளுக்கு ஈசனாகிய பிர்மதேவர் முகங்களிலிருந்து வேதம் முதலியவர்களை ஸிருஷ்டித்தார். தேவனாகிய சதுர்முகர் எதனால் எதெதை ஸிருஷ்டிசெய்தாரோ அதை எனக்குச் சொல்லவேண்டும். 36

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

கிழக்கு முதலிய முகங்களால் ரிக்கு யஜுஸ் ஸாமம் அதர்வம் என்று பெயருடைய வேதங்களையும் (1) சஸ்திரம் இஜ்யை ஸ்துதி ஸ்தோமம் பிராயச்சித்தம் இவைகளையும் கிரமமாகக் கற்பித்தார். 37

தாமே உண்டான பிர்மதேவர் கிழக்கு முதலிய முகங்களால் ஆயுர்வேதம் தனுர்வேதம் காந்தருவவேதம் ஸ்தாபத்தியவேதம் (விசுகர்மசாஸ்திரம்) இவைகளைக் கிரமமாக ஸிருஷ்டித்தார். 38

எல்லாவற்றையும் அறியும் திறமையுடையவரும் ஈசுவரருமாகிய சதுர்முகர் முகங்கள் எல்லாவற்றினுமிருந்து (2) ஐந்தாவது வேதமாகிய இதிஹாசத்தையும் புராணத்தையும் ஸிருஷ்டித்தார். 39

---

(1) சாஸ்திரம் முதலிய நான்கும், ஹோதாமுதலிய நான்குரித்துவிக்குக்களின்செய்கை.
(2) ஐந்தாவது வேதம் பாரதம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

𑌷𑍋𑌡𑌶𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌥𑍌 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌤𑌾𑌵𑌥 ।
𑌆𑌪𑍍𑌤𑍋𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌤𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌚 𑌵𑌾𑌜𑌪𑍇𑌯𑌂 𑌸𑌗𑍋𑌸𑌵𑌮𑍍 ॥ 40

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌪𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌮𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍𑌸𑌹 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 41

𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌂 𑌚𑌾𑌥 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌸𑌂𑌚𑌯𑌶𑌾𑌲𑍀𑌨𑌶𑌿𑌲𑍋𑌂𑌛 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍈 𑌗𑍃𑌹𑍇 ॥ 42

𑌅𑌥 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌕𑍍𑌰𑌤𑍂𑌨𑌾𑌹 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑍀𑌚𑌯𑌨𑌂 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌤𑍍 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌮𑌃 ॥ [illegible]

கிழக்கு முகத்தினின்று ஷோடகி, உக்தியமும், பிறகு சயனம் அக்னிஷ்டோமமும், அப்த்தோர்யாமம் அதிராத்திரமும், வாஜபேயம் கோஸவமும் என இவ்விதம் ஸிருஷ்டிசெய்தார். 40

தருமத்தின் பாதங்களான வித்தை தானம் தவம் ஸத்தியம் இவைகளையும் (பிர்மசர்யம் முதலிய) ஆசிரமங்களை (அவைகளின்) விருத்திகளுடனும் கிரமமாக ஸிருஷ்டித்தார். 41

* (பிர்மசாரியிடம்) பிர்மசரியம், பிராஜாபத்தியம், பிராம்மம், பிருகத்து இவைகளும் வார்த்தை ஸஞ்சயம், சாலீனம், சிலோஞ்சம் என்னும் விருத்திகள் கிருகஸ்தனிடமும் ஸ்திரமாக இருக்கின்றன. 42

* (பிர்மசரியம் முதலிய நான்கும் பிரும்மசாரி யாசிரமத்தைச் சார்ந்தன. வார்த்தை முதலிய நான்கும் கிருகஸ்தாசிரமத்தைச் சார்ந்தன என்று அறியவும்.

वैखानसा वालखिल्यौदुम्बराः फेनपा वने ।
न्यासे कुटीचकः पूर्वं बह्वोदो हंसनिष्क्रियौ ॥ 43

आन्वीक्षिकी त्रयी वार्ता दण्डनीतिस्तथैव च ।
एवं व्याहृतयश्चासन् प्रणवो ह्यस्य दह्रतः ॥ 44

तस्योष्णिगासील्लोमभ्यो गायत्री च त्वचो विभोः ।
त्रिष्टुम्मांसात् स्नुतोऽनुष्टुब्जगत्यस्थ्नः प्रजापतेः ॥ 45

वैखानसाः अकृष्टपच्यवृत्तयः वालखिल्याः नवेऽन्नलब्धे पूर्वसं-
चितत्यागिनः औदुम्बराः प्रातरुत्थाय यां दिशं प्रथमं पश्यन्ति
तदाहृतैः फलादिभिर्जीवन्तः फेनपाः स्वयं पतितैः फलादिभि-
र्जीवन्तः न्यासे संन्यासेऽपि [illegible] चत्वारः तत्र पूर्वः कुटीचकः स्वा-
श्रमकर्मप्रधानः बहूदकः कर्मत्यागेन ज्ञानप्रधानः
हंसो ज्ञानाभ्यासनिष्ठः निष्क्रियः प्राप्ततत्त्वः एते सर्वे यथो-
त्तरं श्रेष्ठाः ॥४३॥ न्यायादीनां [illegible] उत्पत्तिमाह आन्वीक्ष-
कीति । आन्वीक्षिक्याद्या [illegible] विद्याः आन्वीक्षिकी आत्मानात्मविवेक-
विद्या मोक्षफला त्रयी कर्मविद्या स्वर्गादिफलप्रदा वार्ता कृष्यादि-
रूपा जीवनफला दण्डनीतिः [illegible] भूर्भुवस्स्वरिति व्याहृतिस्तिस्रः
[illegible] एवं व्याहृतयः प्रोक्ता व्यस्ता
[illegible] तथा च श्रुतिः ॥ [illegible]
[illegible] व्याहृतयः [illegible]
[illegible] व्याहृतयः दह्रतः
हृदयाकाशात् ॥४४॥ तस्येति । स्नुतः स्नायुतः । [illegible]
[illegible] ॥४५॥ [illegible]
[illegible]

வனத்தில் வைகானஸர்கள், வாலகில்லியர்கள், ஔதும்பரர்கள், பேனபர்களும் ஸந்நியாஸத்தில் முதலாவது குடிசகன், பஹூதகன், ஹம்ஸன், நிஷ்கிரியன், இவர்களும் மேன்மேலும் சிறந்தவர்களாகிறார்கள்).　　43

ஆன்வீக்ஷகி, த்ரயீ, வார்த்தை, தண்ட நீதி, இவைகளும் வியாகிருதிகளும் உண்டாயின. இவருடைய தஹராகாசத்தினின்று பிரணவம் உண்டாயிற்று.

அந்தப் பிரபுவாகிய பிர்மதேவருடைய ரோமங்களிலிருந்து உஷ்ணிக்கும் துவக்கிலிருந்து காயத்திரியும், மாம்சத்தினின்று த்ரிஷ்டுப்பும், ஸ்னாயுவினின்று அனுஷ்டுப்பும், அஸ்தியினின்று ஜகதியும் உண்டாயின.　　45

मज्जायाः पङ्क्तिरुत्पन्ना बृहती प्राणतोऽभवत् ।
स्पर्शस्तस्याभवज्जीवः स्वरो देह उदाहृतः ॥ 46

ऊष्माणमिन्द्रियाण्याहुरन्तःस्था बलमात्मनः ।
स्वराः सप्त विहारेण भवन्ति स्म प्रजापतेः ॥ 47

शब्दब्रह्मात्मनस्तस्य व्यक्ताव्यक्तात्मनः परः ।
ब्रह्मावभाति विततो नानाशक्त्युपबृंहितः ॥ 48

ततोऽपरामुपादाय स सर्गाय मनो दधे ।
ऋषीणां भूरिवीर्याणामपि सर्गमविस्तृतम् ॥ 49

कादिमपर्यन्तकं स्पर्शः अकारादिः॥४६॥ ऊष्माण इति। ऊष्माणः शषसहचतुष्कं अन्तःस्थाः यरलवाः स्वराः षड्जादयः विहारेण क्रीडया॥४७॥ तदेवं शब्दतनुकस्य ब्रह्मणः परमेश्वरो नित्यप्रकाश इत्याह — शब्देति व्यक्तो वैखरीरूपः अव्यक्तः प्रणवः तदात्मनः तस्य ब्रह्मणः परः परमेश्वरः ब्रह्म भाति कीदृशः ब्रह्मपरिपूर्णम्। तत्र व्यक्तात्मना ब्रह्मरूपेण विततो भाति व्यक्तात्मना नानाशक्त्युपबृंहितः इन्द्रियादिरूपेण विभाति॥४८॥ तत इति। या पूर्वं विसृष्टवती नीहारघोरोऽभवत् ततोऽपरां अनिरुद्धाख्यां शक्तिं तनुं शब्दब्रह्मतनुस्वसाम्येव तन्त्रासृष्टौ कारणमाह — ऋषीणामित्यादिना तेषां सर्गमविस्तृतं ज्ञात्वा॥४९॥५०॥ नहीति। यत्कृतः

மஜ்ஜையினின்று பங்தியும் பிராணனிலிருந்து பிருகதியும் உண்டாயின. அந்தப் பிர்மதேவருக்கு ஸ்பரிசங்கள் (க-முதல் ம-வரையில் உள்ளவர்ணங்கள், ஜீவனாக ஆயிற்று. ஸ்வரங்கள் (அச்சு எழுத்துக்கள்) தேகம் என்று கூறப் படுகிறது. 46

ஊஷ்மாக்கள் (ச-ஷ-ஸ-ஹ என்ற இந்த வர்ணங்கள்) இந்திரியங்களென் றும் அந்தஸ்தங்கள் (ய-ர-ல-வ இந்த வர்ணங்கள்) பலமென்றும் கூறுவார்கள். பிரஜைகளுக்குப் பதியாகிய பிர்மாவுக்கு ஏழு ஸ்வரங்களும் விளையாட்டால் உண்டாகின்றன. 47

ஓவிதுர! வியக்த சுவரூபரும் அவ்வியக்த சுவரூபமும் சப்தபிர்ம சுவரூ பருமாகிய பிர்மதேவருக்கு பரமேசுவரன் பரிபூரண பிர்மமாகவும் வெகு சக்தி களால் நிறைந்தவராகவும் பிரகாசிக்கிறார். 48

பிறகு சதுர்முகர் மிகுதியான வீரியமுடைய ரிஷிகளின் ஸிருஷ்டி விஸ் தாரமில்லாமலிருப்பதை அறிந்து மற்றொரு சக்தியைக் கிரகித்து ஸிருஷ்டி செய்ய மனம் கொண்டார். 49

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌧𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌭𑍂𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌕𑌾𑌰𑍌𑌵 ।
𑌅𑌹𑍋 𑌅𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍇𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑌾 ॥ 50

𑌨 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌧𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌘𑌾𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌚𑌾𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥ 51

𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌭𑍂𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑍇𑌧𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌾𑌯𑌮𑌭𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ।
𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤 ॥ 52

𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌸𑍋𑌽𑌭𑍂𑌨𑍍𑌮𑌨𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌮𑍍𑌭𑍁𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌟𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌯𑌾𑌸𑍀𑌚𑍍𑌛𑌤𑌰𑍂𑌪𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 53

𑌤𑌦𑌾 𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌧𑌾𑌂𑌬𑌭𑍂𑌵𑌿𑌰𑍇 ।
𑌸 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌶𑌤𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌜𑍀𑌜𑌨𑌤𑍍 ॥ 54

𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌾𑌰𑌤 ।
𑌆𑌕𑍂𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌹𑍂𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 ॥ 55

[illegible] ॥௫௧॥ 𑌕𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। [illegible] 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌇𑌦𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌧𑌾 [illegible] 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌾𑌯𑌮𑌭𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ॥ ௫௨ ॥ 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌸𑌾 [illegible] 𑌮𑌹𑌿𑌷𑍀॥௫௩॥ 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌿। 𑌏𑌧𑌾𑌂𑌬𑌭𑍂𑌵𑌿𑌰𑍇 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃॥௫௪॥ 𑌤𑌦𑍇

குருவம்சத்திலுதித்த விதுரரே! சதுர்முகர் அறிந்து அந்த ரிஷிகள் விருத்தியடைய மறுபடியும் ஆலோசனை செய்தார். எப்போதும் ஸிருஷ்டி செய்பவனுயினும் எனக்கு இந்தக்காரியம் அற்புதமாக இருக்கிறது. ஆச்சரியம்! 50

பிரஜைகள் விருத்திபடையவில்லை. இது விஷயத்தில் தைவம் தடையாகிறது நிச்சயம்; என்று உசிதமாக ஆலோசிப்பவரும் தைவத்தையே கவனிப்பவருமாகிய பிர்மதேவருடைய ரூபமானது (சரீரம்) இரண்டு பிரிவாயிற்று. இதைக் காயமென்று (இப்பொழுதும்) கூறுகிறார்கள். அந்த ரூபத்தின் இரண்டு பிரிவுகளிலிருந்து ஸ்திரீ புருஷராகிய இருவர் உண்டானார்கள். 51-52

அவ்விருவரில் புருஷன் ஸ்வராட்டாகிய ஸ்வாயம்பு மனுவென்று உண்டானான். ஸ்திரீயானவள் இந்த மஹாத்மாவாகிய சுவாயம்புவமனுவுக்கு மனைவியாக சதரூபை என்ற பெயருடன் உண்டானாள். 53

அப்பொழுது ஆண் பெண்ணுகளுக்குரிய தருமப்படி பிரஜைகள் விருத்தியடைந்தன. அந்த ஸ்வாயம்புவமனுவும் சதரூபையிடம் ஐந்து பிரஜைகளை உண்டுபண்ணினர். 54

ஸாதுக்களுக்குள் சிரேஷ்டனும் பரதவம்சத்திற் பிறந்தவனுமாகிய விதுர! பிரியவ்ரதர், உத்தானபாதர் என்ற இரு குமாரர்களும் ஆகூதி தேவஹூதி பிரஸூதி என்ற மூன்று கன்னிகைகளுமுண்டானார்கள். 55

𑌆𑌕𑍂𑌤𑌿𑌂 𑌰𑍁𑌚𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑌾𑌯 𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌮𑍍 |
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌯𑌤 𑌆𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 ‖ 56

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

‖ 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ‖

‖ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ‖

𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌵𑌦𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌤𑌮𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌪 |
𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌕𑍌𑌰𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌕𑌥𑌾𑌦𑍃𑌤𑌃 ‖ 1

‖ 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌃 ‖

𑌸 𑌵𑍈 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌟𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑌃 |
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑌭𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌤𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌨𑍇 ‖ 2

𑌪𑌾𑌦—𑌆𑌕𑍂𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌜𑌗𑌦𑌾𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ‖ ௫௬ ‖

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑌕𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑍌 |
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍂𑌕𑌰𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍋 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ‖
௧‖ 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌡𑌿𑌤𑌿 | 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌂𑌶𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 ‖ ௨ ‖ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿.

அந்த மனுருசிக்கு ஆகூதியையும் கர்த்தமருக்கு தேவஹூதியையும் தக்ஷனுக்குப் பிரஸூதியையும் கொடுத்தார். இவர்களால் உலகம் நிறைந்தது. 56

12—வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

13-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

ஓ பரீக்ஷித்து மகாராஜனே! வாசுதேவருடைய கதையில் ஆதரவுடைய அந்த குருவம்சத்திலுதித்த விதுரர் மிகவும் புண்ணியத்தைக்கொடுக்கும் வார்த்தையைக் கூறும் மைத்திரேய முனிவரிடம் கேட்டு மறுபடியும் கேட்கிறார் 1

விதுரர் கேட்கிறார்.

ஓ மைத்திரேய முனிவரே! சுயம்புவாகிய பிர்மதேவருக்குப் பிரியமுள்ள குமாரரும் ஸம்மிராட்டுமாகிய அந்த சுவாயம்புவமனு பிரியமுள்ள அந்தப்பத்தினியை அடைந்து பிறகு என்ன செய்தார்? 2

வரிதம் தஸ்ய ராஜர்ஷே-ராதிராஜஸ்ய ஸத்தம ।
ப்ரூஹி மே ஶ்ரத்ததா₄நாய விஷ்வக்ஸேநாஶ்ரயோ ஹ்யஸௌ ॥ 3

ஶ்ருதஸ்ய பும்ஸாம் ஸுசிரஶ்ரமஸ்ய
நந்வஞ்ஜஸா ஸூரிபி₄ரீடி₃தோ(அ)ர்த₂: ।
யத்தத்₃கு₃ணாநுஶ்ரவணம் முகுந்த₃
பாதா₃ரவிந்த₃ம் ஹ்ருத₃யேஷு யேஷாம் ॥ 4

॥ ஶ்ரீ ஶுக: ॥

இதி ப்ருவாணம் விது₃ரம் விநீதம்
ஸஹஸ்ரஶீர்ஷ்ணஶ்சரணோபதா₄நம் ।
ப்ரஹ்ருஷ்டரோமா ப₄க₃வத்கதா₂யாம்
ப்ரணீயமாநோ முநிரப்₄யசஷ்ட ॥ 5

॥ மைத்ரேய: ॥

யதா₃ ஸ்வபா₄ர்யயா ஸாகம் ஜாத: ஸ்வாயம்பு₄வோ மநு: ।
ப்ராஞ்ஜலி: ப்ரணதஶ்சேத₃ம் வேத₃க₃ர்ப₄மபா₄ஷத ॥ 6

விஷ்வக்ஸேந: ஹரிரேவ ஆஶ்ரயோ யஸ்ய ॥௩॥ அத₂ தஸ்ய சரிதம் ஶ்ரோதவ்யமித்யாஹ—ஶ்ருதஸ்யேதி ஸுசிரம் ஶ்ரமோ யஸ்மிந் தஸ்ய பும்ஸாம் ஶ்ருதஸ்ய அதீதவித்₃யாஜாதஸ்ய அயமேவார்த₂: ஸம்பி₃த: ஸுதோ₄நநுயேஷாம் ஹ்ருத₃யேஷு ஸ்தி₂தேஷாம் ப₄க₃வதாநாம் கு₃ணாநுஶ்ரவணம் ॥௪॥ இதீதி ॥ ஸஹஸ்ரஶீர்ஷ்ண: ஶ்ரீக்ருஷ்ணஸ்ய சரணாவுபதா₄நே யஸ்மிந் ஶ்ரீக்ருஷ்ண: ஸ்த்₂யா யஸ்யோத்ஸங்கே₃ சரணௌ ப்ரஸார்ய தி₃ஷ்டவாந்। தஸ்ய கதா₂யாம் ப்ரணீயமாந: தேந ப்ரவர்த்யமாந: ॥௫॥ ஸ்வேதி। ஸ்வேச்சையைக: பிதா ஸ்வயம்பூ₄

ஸாதுக்களுக்குள் சிறந்த முனிவரே! இராஜசிரேஷ்டரும் ஆதிராஜருமாகிய அந்த சுவாயம்புவமனுவின் சரித்திரத்தைச்சிரத்தையுடன்கூடிய எனக்குச் சொல்லவேண்டும். இந்த மனு நாராயணனை ஆச்ரயித்தவர். 3

வெகுகாலம் வரையில் சிரமங்கொண்டு மானிடர்கள் அப்பியாஸம் செய்த சாஸ்திரங்களுக்கு, எவர்களுடைய மனதில் முகுந்தனுடைய பாதாரவிந்தம்இருக்கிறதோ அந்த பக்தர்களின் குணங்களைச் சிரவணம் செய்தலையே பிரயோஜனமாக ஞானிகள் பிரத்தியக்ஷத்தில் நிரூபிக்கிறார்கள். 4

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

பகவானுடைய கதைகளைச் சொல்லவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கப்பட்ட மைத்திரேயமுனிவர், வெகு சிரசுகளையுடைய கிருஷ்ணபகவானது பாதங்களுக்குத் தலையணி போன்றவரும் இவ்விதம் கூறியவரும் வணக்கமுள்ளவருமாகிய விதுரரைப் பார்த்து மயிர்க்கூச்சலடைந்து கூறுகிறார். 5

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

எப்பொழுது சுவாயம்புவமனு தன் மனைவியுடன் உண்டாயினரோ அப்பொழுதுவேதகர்ப்பராகியபிர்மதேவரை வணங்கி கைகூப்பிக்கொண்டுகேட்கிறார்.

த்வமேக: ஸர்வபூதாநாம் ஜந்மக்ருத் வ்ருத்தித: பிதா ।
அதாபி ந: ப்ரஜாநாம் தே ஶுஶ்ரூஷா கேந வா பவேத் ॥ 7

தத்விதேஹி நமஸ்துப்யம் கர்மஸ்வீட்யாத்மஶக்திஷு ।
யத்க்ருத்வேஹ யஶோ விஷ்வகமுத்ர ச பவேத்கதி: ॥ 8

॥ ப்ரஹ்மோவாச ॥

ப்ரீதஸ்துப்யமஹம் தாத ஸ்வஸ்தி ஸ்தாத்வாம் க்ஷிதீஶ்வர ।
யந்நிர்வ்யலீகேந ஹ்ருதா ஶாதி மேத்யாத்மநார்பிதம் ॥ 9

ஏதாவத்யாத்மஜைர்வீர கார்யா ஹ்யபசிதிர்குரௌ ।
ஶக்த்யாப்ரமத்தைர்க்ருஹ்யேத ஸாதரம் கதமத்ஸரை: ॥ 10

ஷாம் பிதா ஜந்மக்ருத் வ்ருத்தித: போஷகஶ்சைவ அதஸ்த்வபத்யேஷ்வந்யஸ்யா பேக்ஷாபாவேऽபி அதாப்யஸ்மாகம் தே ஶுஶ்ரூஷா கேந கர்மணா பவேத் ததி யேதி த்வம் ஸ்வரேணாஜ்ஞாபய: ॥7॥ ததிதி। ஹே ஈட்ய ஆத்மஶக்திஷு அஸ்மச்சக்த்யநுரூபேஷு கர்மஸு மத்யே யேந கர்மணா பவேத் தத்விதேஹி இதம் குர்வித்யாதிஶ யத்க்ருத்வா யஶோ பவதி விஷ்வக் ஸர்வத: ॥8॥ ப்ரீத இதி। யாவாம் ஸ்வஸ்தி ஸ்தாத் ஸ்தாதாம் யத்யஸ்மாத் மாம் ஶாதி ஶிக்ஷய இத்யாத்மநா ஸ்வயமேவ ஸமர்பிதம் நிவேதிதம் அத: ப்ரீதோऽஸ்மி ॥9॥ ஏதாவதீதி। அபசிதி: பூஜா க்ருஹ்யேத குர்வாஜ்ஞாதிஶேஷ: ஸாதரமாதரேண ந கர்தவ்யம் அபசிதிரிதி ஶிஷ்யாத்மஜைஸ்த்வம் ப்ரவிதாதமத்ஸரா ஏதா இத்யர்த: ॥10॥ ஸஇதி । தாம

பிராணிகள் யாவற்றுக்கும் நீர் ஒருவரே தந்தையாகிறீர். ஏனெனில் எல்லோருக்கும் ஜன்மத்தைக் கொடுத்து விருத்தியைக் கொடுப்பவராகிறீர். ஆயினும் பிரஜைகளாகிய எங்களுக்கு உங்களுடைய சுச்ருஷை என்ன காரியத்தால் ஏற்படும்? 7

ஸ்தோத்திரம் செய்வதற்குரிய பிரபுவே! எங்களால் கூடுமான காரியங்களில் எதைச்செய்தால், இவ்வுலகிலும் பரலோகத்திலும் வெகுவாகக் கீர்த்தி உண்டாகுமோ அந்தக்காரியத்தைக் கட்டளை யிடவேண்டும்; உமக்கு நமஸ்காரம். 8

பிர்ம்மதேவர் கூறுகிறார்.

ஓ குழந்தாய்! நான் உன்னிடம் பிரீதியை அடைந்தேன். பூமிக்குப் பதியாகிய மனுவே! உங்களிருவருக்கும் மங்களமுண்டாகட்டும்; ஏனெனில் கபடமில்லாத மனதுடன் என்னைச் சிக்ஷிக்கவேண்டும் என்று நீயே கூறினையல்லவா? 9

ஓ தைரியமுடையவனே! சாவதானமுடையவர்களும் மாற்சரிய மில்லாதவர்களுமாகிய குமாரர்களால் சக்திக்குத்தக்கபடி ஆதரவுடன் (ஆஞ்ஞை) கிரகிக்கப்படுகிறது என்னும் இந்தப் பெருமைதான் பெரியோர்கள் விஷயத்தில் செய்யவேண்டுவது. 10

स त्वमस्यामपत्यानि सदृशान्यात्मनो गुणैः ।
उत्पाद्य शास धर्मेण गां यज्ञैः पुरुषं यज ॥ 11

परं शुश्रूषणं मह्यं स्यात्प्रजारक्षया नृप ।
भगवांस्ते प्रजाभर्तुर्हृषीकेशोऽनुतुष्यति ॥ 12

येषां न तुष्टो भगवान् यज्ञलिङ्गो जनार्दनः ।
तेषां श्रमो ह्यपार्थाय यदात्मा नादृतः स्वयम् ॥ 13

॥ मनुः ॥

आदेशेऽहं भगवतो वर्तेयामीवसूदन ।
स्थानं त्विहानुजानीहि प्रजानां मम च प्रभो ॥ 14

यदोकः सर्वसत्त्वानां मही मग्ना महाम्भसि ।
अस्या उद्धरणे यत्नो देव देव्या विधीयताम् ॥ 15

शास पालयेत्यर्थः। परं शुश्रूषणमिति ॥११॥ प्रजापाल[न]स्य ते तुष्टिहेतुत्वमाह भगवानिति ॥१२॥ येषामिति। यज्ञलिङ्गः यज्ञमूर्तिः अपार्थाय केवलं श्रमायेत्यर्थः । यद्यस्मात् स्वात्मैव स्वयं नादृतः तस्मिंस्तुष्टे स्वात्मादरः सिद्ध्यतीति तस्य ॥१३॥ आदेशेऽहमिति। वर्तेय वर्तिष्ये अमीवसूदन पापनाशन अनुजानीहि अनुज्ञां देहीत्यर्थः ॥१४॥ ओकः आश्रयः यदोकः स्थानं सा मही देव देव्याः ॥१५॥ व्यवहरतीति।

அவ்வளவு மகிமைவாய்ந்த நீ உன்னுடைய குணங்களுக்குச் சமமான பிள்ளைகளை இந்தச் சதரூபையிடம் உண்டுபண்ணி, தருமமாக பூமியைப் பரிபாலனம் செய்; யாகங்களால் நாராயணனை ஆராதனம் செய். 11

ஓ அரசே! பிரஜைகளை இரக்ஷிப்பதே எனக்கு மிகுந்த சிசுருஷையாகிறது. பிரஜைகளைப் பரிபாலனம் செய்யும் உன்னிடம்பகவானாகியஹிருஷீகேசன் சந்தோஷிக்கிறார். 12

யஞ்ஞமூர்த்தியும் ஜனார்த்தனருமாகிய பகவான் எவர்களிடம் சந்தோஷங் கொள்ளவில்லையோ அவர்களின் சிரமமானது வீணாகிறது. ஏனெனில் ஆத்மா தனக்குத் தானே அநாதரவு செய்யப்படுகிறதல்லவா? 13

மனுகூறுகிறார்.

பாபங்களை நாசம் செய்யும் பிரபுவே! நான் பகவானாகிய தங்களுடைய ஆஞ்ஞைப்படி இருக்கிறேன். இப்பொழுது எனக்கும் பிரஜைகளுக்கும் ஸ்தானத்தைக் கற்பிக்க வேண்டும். 14

பிராணிகள் யாவற்றுக்கும் எது வாசம் செய்யும் ஸ்தானமோ அந்த பூமி மிகுந்த ஜலத்தில் முழுகியிருக்கிறது. ஓ தேவ! இந்த பூமியைக் கரை ஏற்றுவதில் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். 15

॥ मैत्रेयः ॥

परमेष्ठी त्वपां मध्ये तथा सन्नामवेक्ष्य गाम् ।
कथमेनां समुन्नेष्य इति दध्यौ धिया चिरम् ॥ 17

पीतं जलं मया सर्वं धरणी च निवेशिता ।
प्रजा देवासुर पितॄन्मनुष्यान्पशुपक्षिणः ॥ 16

सरीसृपाञ्छैलनागान्महाभूतान्यग्र्याणि च ।
सृजतो मे क्षितिर्वार्भिः प्लाव्यमाना रसां गता ॥ 18

अथात्र किमनुष्ठेयमस्माभिः सर्गयोजितैः ।
यस्याहं हृदयादासं स ईशो विदधातु मे ॥ 19

इत्यभिध्यायतो नासाविवरात्सहसानघ ।
वराहतोको निरगादङ्गुष्ठपरिमाणकः ॥ 20

परिवर्तं पारमेष्ठ्यपदवी परमात्मप्रदत्तानां त्वपां मध्ये सन्नामवसन्नां निमग्नां गां भूमिं समुन्नेष्ये उद्धरिष्यामीति धिया शास ॥ १६ ॥ १७ ॥ विज्ञापयामास—सरीसृपानिति सृजतस्सतो वार्भिः क्षितिः रसां रसातलम् ॥ १८ ॥ अथेति । सर्गेण सर्गे योजितैः अस्माभिरनुष्ठेयं स ईशो विदधातु ॥ १९ ॥ इतीति । वराहतोकः सूकरशि

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

பரமேஷ்டியானவர் (பிரமன்) அப்பொழுது ஜலத்தின் மத்தியில் முழுகிய பூமியைப்பார்த்து இந்த பூமியை எவ்விதம் கரையேற்றுவேன் என்று வெகு காலம் புத்தியைச் செலுத்தி ஆலோசனை செய்தார். 16

நான் ஜலம் யாவற்றையும் பானம் செய்தேன். பூமியை ஸ்தாபித்தேன். பிர ஜைகள், தேவர்கள், அசுரர்கள், பிதிர்க்கள் மானிடர்கள் பசுக்கள், பக்ஷிகள், பாம்புகள், மலைகள் (விருக்ஷங்கள்) யானைகள், உயர்ந்த பூதங்கள் இவைகளை நான் ஸிருஷ்டிசெய்து கொண்டிருக்கும் போது, பூமியானது ஜலத்தால் வியா பிக்கப்பட்டுப் பாதாளலோகத்தை அடைந்தது. 17—18

ஸிருஷ்டி செய்வதற்கு ஆஞ்ஞைபெற்ற நாம் இது விஷயத்தில் இனிச்செய் யவேண்டியது யாது? எவருடைய இருதயத்திலிருந்து நாம் உண்டானேமோ அந்த ஈசுவரன் அதைச் செய்யட்டும். 19

தோஷமற்ற விதுரரே! பரமேஷ்டி இவ்விதம் தியானம் செய்து கொண்டி ருக்கும்போது இந்த பிரமனுடைய நாசிகையின் துவாரத்திலிருந்து பெருவிரல் பிரமாணமுள்ள ஒருவராக சிசுவானது (பன்றிக் குட்டி) விரைவாக வெளிப் பட்டது. 20

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌖𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌲 𑌭𑌾𑌰𑌤 ।
𑌗𑌜𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌵𑍃𑌧𑍇 𑌤𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑌭𑍂𑌨𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍 ॥ 21

𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍈𑌰𑍍𑌮𑌨𑍁𑌨𑌾 𑌸𑌹 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍌𑌕𑌰𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌕𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌧𑌾 ॥ 22

𑌕𑌿𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑍌𑌕𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌹𑍋 𑌬𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌨𑌾𑌸𑌾𑌯𑌾 𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌃𑌸𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 23

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌶𑌿𑌰𑍋𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑍍𑌗𑌣𑍍𑌡𑌶𑌿𑌲𑌾𑌸𑌮𑌃 ।
𑌅𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍇𑌷 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌮𑍇 𑌖𑍇𑌦𑌯𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 24

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑍀𑌮𑌾𑌂𑌸𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌸𑌹 𑌸𑍂𑌨𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌜𑌗𑌰𑍍𑌜𑌾𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌃 ॥ 25

𑌵𑌰𑌾𑌹𑌃 ॥௨௦॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌖𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌆𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍 ॥௨௧॥ 𑌮𑌰𑍀𑌚𑍀𑌤𑌿 । 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌧𑌾𑌽𑌨𑍇𑌕𑌧𑌾 ॥௨௨॥ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌶𑌿𑌰𑍋𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌃 [illegible] 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌤𑌦𑌾 𑌗𑌣𑍍𑌡𑌶𑌿𑌲𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 [illegible] 𑌤𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌮𑍇 𑌮𑌨𑌃 𑌖𑍇𑌦𑌯𑌨𑍍 ॥௨௪॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑍀𑌮𑌾𑌂𑌸𑌤𑌃 𑌮𑍀𑌮𑌾𑌂𑌸𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑌃 𑌜𑌗𑌰𑍍𑌜 । 𑌅𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌗𑌿𑌰𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌃 ॥௨௫॥௨௬॥ [illegible]

பாதவம்சத்திலுதித்த ஓ விதுர! அந்தச் சதுர்முகர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் போதே வராக சிசுவானது ஆகாயமார்க்கத்திலிருந்து கொண்டு யானையின்பிரமாணமுடையதாக க்ஷணத்தில்விருத்தி யடைந்தது. அது பெரும் ஆச்சரியமாயிற்று. 21

பிர்மதேவர் மரீசி முதலிய பிராம்மணர்களுடனும் குமாரர்களுடனும் மனுவுடனும் அந்த வராஹ ரூபத்தைப் பார்த்துப் பலவிதமாக ஆலோசனை செய்தார். 22

என்ன இது? ஸூகரம் (பன்றி) என்ற வியாஜத்துடன் தேவர்களுக்குரிய தேஜஸுவாய்ந்த பிராணியானது தோன்றி யிருக்கிறது. என்னுடைய நாசிகையினின்று வெளிப்பட்டிருக்கிறது. இது ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்! 23

பெருவிரல் நுனிக்குச் சமமாகக் காணப்பட்டது; ஒருக்ஷணப் பொழுதில் பெரும் கல்லுக்குச் சமமாகக் காணப்பட்டது. இந்த வராக சிசுவானது என்மனதைத் துன்பப்படுத்தும் பகவானுகிய விஷ்ணுவாக இருக்குமா? 24

இவ்விதம் அந்தப் பிர்மதேவர் குமாரர்களுடன் ஆலோசனை செய்து கொண்டிருக்கும் போது சிறந்த பருவதத்திற்குச் சமமானவரும் பகவானுமாகிய யஞ்ஞ புருஷன் கர்ச்சித்தார். 25

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌹𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌗𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌕𑍁𑌭𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌨𑌯𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ 26

𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌘𑌰𑍍𑌘𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌖𑍇𑌦
𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌯𑌸𑍂𑌕𑌰𑌸𑍍𑌯 ।
𑌜𑌨𑌸𑍍𑌤𑌪𑌃𑌸𑌤𑍍𑌯𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑍇
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋𑌽𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌮 ॥ 27

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌵𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌦𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌨𑌦𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑍋𑌦𑌯𑌾𑌯
𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌲𑍀𑌲𑍋 𑌜𑌲𑌮𑌾𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 ॥ 28

𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌲𑌃 𑌖𑌚𑌰𑌃 𑌕𑌠𑍋𑌰
𑌸𑌟𑌾 𑌵𑌿𑌧𑍁𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌖𑌰𑌰𑍋𑌮𑌶𑌤𑍍𑌵𑌕𑍍 ।

𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌯𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁 𑌨𑌾𑌶𑌕𑌂 [illegible] 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌋𑌗𑍍𑌯𑌜𑍁𑌸𑍍𑌸𑌾𑌮𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍 ॥ ௨௫ ॥ 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑍇𑌦𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 [illegible] 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 । [illegible] 𑌤𑌯𑌾 𑌤𑌤𑍍 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌉𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌅𑌵𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥ ௨௬ ॥ [illegible] — 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ [illegible] 𑌖𑌚𑌰𑌃 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌕𑌠𑍋𑌰𑌃 𑌕𑌠𑌿𑌨𑌃 𑌸𑌟𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌖𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌰𑍋𑌮𑌾𑌣𑌿 [illegible]

பிரபுவாகிய ஹரியானவர் திசைகளில் எதிரொலியை உண்டாக்கும் தம்முடைய கர்ச்சனையால் பிர்மதேவரையும் அந்தப் பிராம்மண சிரேஷ்டர்களையும் சந்தோஷப் படுத்துகிறூர். 26

ஜனலோகம் தபலோகம் ஸத்தியலோகம் இவைகளில் வாசஞ் செய்பவர்களும் பிரசித்தி யுள்ளவர்களுமாகிய பிரமன் முதலிய யாவரும் தங்களுடைய துக்கத்தைப் போக்கும் மாயாமயமான வராகத்தின் கர்க்கர சத்தத்தைக் கேட்டுப் பரிசுத்தமான மூன்று வேதங்களாலும் ஸ்தோத்திரஞ் செய்தார்கள்.

வேதங்களால் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படும் ஈசன் தன்னுடைய குணங்களைக்கூறும் வேதத்தை அந்த ஸாதுக்கள் மூலமாகக் கேட்டு மறுபடியும் கர்ச்சித்துத்தேவர்களின் க்ஷேமத்திற்காக மதயானையின்விளையாட்டை உடையவராகி ஜலத்திற்குள் பிரவேசித்தார். 28

உயரத்தூக்கப்பட்ட புச்சமுடைய வரும் ஆகாய மார்க்கத்தில் சஞ்சரிப்பவரும் கடினரும் தோள் பக்கத்திலிருக்கும் ரோமங்களை உதறுகிறவரும் தீக்ஷணங்களான ரோமங்களுடைய துவக்குடையவரும் குளம்புகளால் அடிபடும்

கு²ராஹதாப்⁴ர: ஸிததம்ஷ்ட்ர ஈக்ஷா-
ஜ்யோதிர் ப³பா⁴ஸே ப⁴க³வான் மஹீத்⁴ர: ॥ 29

க்⁴ராணேன ப்ருத்²வ்யா: பத³வீம் விஜிக்⁴ரன்
க்ரோடா³பதே³ஶ: ஸ்வயமத்⁴வராங்க³: ।
கராலத³ம்ஷ்ட்ரோ(அ)ப்யகராலத்³ருக்³ப்⁴யா-
முத்³வீக்ஷ்ய விப்ரான் க்³ருணதோ(அ)விஶத் கம் ॥ 30

ஸ வஜ்ரகூடாங்க³நிபாதவேக³-
விஶீர்ணகுக்ஷி: ஸ்தனயன்னுத³ன்வான் ।
உத்ஸ்ருஷ்டதீ³ர்கோ⁴ர்மிபு⁴ஜைரிவார்த-
ஶ்சுக்ரோஶ யஜ்ஞேஶ்வர பாஹி மேதி ॥ 31

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

யேகங்களை யுடையவரும் வெண்மை வர்ணமுள்ள கோரப்பல்லுடையவரும் பார்வையாகிய பிரகாச முடையவரும் பூமியைத் தரிப்பவருமாகிய பகவான் விளங்கினர். 29

வராகம் என்ற வியாஜமுடையவரும் யாகமயமான சரீரமுடையவரும் கிராணேந் திரியத்தால் பூமியின் மார்க்கத்தை முகர்ந்து பார்ப்பவருமாகிய பகவான் தாம் பயங்கரமான கோரப்பற்களுடைய வராயினும் பிரஸன்னமான நேத்திரங்களால் (தம்மை) ஸ்தோத்திரம் செய்யும் பிராமணர்களைப் பார்த்து ஜலத்திற் பிரவேசித்தார். 30

வஜ்ரமயமான மலைபோன்ற சரீரமுடைய ஸ்ரீபதி பிரவேசித்ததால் உண்டான வேகத்தினுல் சிதரின மத்திமப்பிரதேசமுடையவனும் பரவியதீர்க்கமான அலைகளாகிய கைகளால் காணப்படுகிறவனுமாகிய அந்த ஸமுத்திர ராஜன் துன்பமடைந்தவன் போல் கூச்சலிட்டு ஓ யஞ்ஞேச்வர! என்னை இரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று அலறினன். 31

குரை: க்ஷுரப்ரைர்தரயம்ஸ்ததாப
உத்பாரபாரம் த்ரிபரூ ரஸாயாம் ।
ததர்ச காம் தத்ர ஸுஷுப்ஸுரக்ரே
யாம் ஜீவதாநீம் ஸ்வயமப்யதத்த ॥ 32

ஸ்வதம்ஷ்ட்ரயோத்ருத்ய மஹீம் நிமக்நாம்
ஸ உத்தித: ஸம்ருருசே ரஸாயா: ।
தத்ராபி தைத்யம் கதயாபதந்தம்
ஸுநாபஸந்தீபிததீவ்ரமந்யு: ॥ 33

ஜகாந ருந்தாநமஸஹ்யவிக்ரமம்
ஸ லீலயேபம் ம்ருகராடிவாம்பஸி ।

ரிதி । ததா ரஸாயாம் ரஸாதலே காம் ப்ருத்வீம் ததர்ச க: த்ரிபரூ: த்ரீணி பர்வாணி ஸவநாத்மகாநி யஸ்ய யஜ்ஞமூர்த்திரித்யர்த: । கிம் குர்வந் க்ஷுரப்ரா: க்ஷுரதாக்ரா: குரா: தத்ஸம்பந்திபி: குரை: ஆபோ தாரயந் உத்பாரபாரம் உத்பாராணாம் பாரஶூந்யாநாம் அபாரவஸாநம் யதாபவதி ததா விதாரயந் கதம்பூதாநாம் குரைரப்யலப்யே தத்ர தாவத் ஸ்வப்தும் ஸுஷுப்ஸு: ஶிஶயிஷுஸ்ஸந் ஜீவதீயதே யஸ்யாம் தாம் ஸர்வஜீவாதாரபூதாம் ஸ்வயமப்யதத்த ஸ்ருஷ்டிகாலே அதார ஜகத் யுக வாநித்யர்த: । அநேந ததுத்தாரணே அநாயாஸோ த்யோத்யதே ॥ ௩௨ ॥ ஸ்வதேதி । ரஸாயாஸ்ஸகாஶாதுத்தித: ஸ யஜ்ஞவராஹ: ஸம்ருருசே ஸம்யக்ஶோபத தத்ராப்யம்பஸி கதயா உத்யம்ய ஆபதந்தம் ப்ரதிபக்ஷம் அஸஹ்யஸ்ய ந ஸோடும் ஶக்யோ விக்ரமோ யஸ்ய தம் தைத்யம் ஸுநாபம் சக்ரம் தத்ஸந்தீபிதஸ்தீவ்ரோ மந்யுர்யஸ்ய யதா ரவி விஷ்ணோரபி கிரிதி பரிபவஸம்பவஸஞ்ஜாதஸுநாபஸந்தீபித: தீவ்ரமந்யு: ॥௩௩॥ ஜகாநேதி । ஸ பகவாந் ஸிம்ஹோ கஜமிவ

மூன்று பர்வங்களுடைய (ஸவனங்கள்) முகுந்தன் பிரளயகாலத்தில் சயனம் செய்ய விரும்பி, ஜீவகோடிகள் யாவற்றுக்கும் ஆதாரமாகியஎந்தப்பூமியைத் தாம் தரித்தனரோ அந்த பூமியை அப்பொழுது குறைவாயம்பு என்ற ஆயுதங்கள் போன்ற குளம்புகளால் கரைகாண முடியாத ஜலத்தில் கரைகாணும்படி பிளந்து பாதாளத்தைக் கண்டார். 32

அங்குப் பற்றுதலடைந்திருந்த பூமியைத் தம் கோரப்பல்லால் தூக்கிக் கொண்டு பாதாளத்திலிருந்து எழுந்த அந்த யஞ்ஞவராகர் பிரகாசித்தார். அந்தஜலத்தில் கதையுடன் வருகிறவனும் தன்னைத்தடங்கல் செய்கிறவனும் சகிக்கமுடியாத பராக்கிரம முடையவனுமாகிய ஆதிதைத்தியனை (ஹிரண்ணியாட்சன்)சக்கிராயுதம்போல்நன்றாய் ஜ்வலிக்கும் தீவிரமானகோபமுடையவரும்

தத்³ரக்தபங்காங்கிதக³ண்ட³துண்டோ³
யதா² க³ஜேந்த்³ரோ ஜக³தீம் விபி⁴ந்த³ந் ‖ 34

தமாலநீலம் ஸிததந்தகோட்யா
க்ஷ்மாமுத்க்ஷிபந்தம் க³ஜலீலயாங்க³ ।
ப்ரஜ்ஞாய ப³த்³தா⁴ஞ்ஜலயோ(அ)நுவாகை
ர்விரிஞ்சிமுக்²யா உபதஸ்து²ரீஶம் ‖ 35

‖ ருஷய: ‖

ஜிதம் ஜிதம் தே(அ)ஜித யஜ்ஞபா⁴வந
த்ரயீம் தநும் ஸ்வாம் பரிது⁴ந்வதே நம: ।
யத்³ரோமக³ர்தேஷு நிலில்யுரத்⁴வரா
ஸ்தஸ்மை நம: காரணஸூகராய ‖ 36

ரூபம் தவைதந்நநு து³ஷ்க்ருதாத்மநாம்
து³ர்த³ர்ஶநம் தே³வ யத³த்⁴வராத்மகம் ।

யதா² க³ஜேந்த்³ரோ ஜக³தீம் வப்ரக்ரீட³யா விதா³ரயந் கை³ரிகயா
யதா² கர்த³மக³ண்ட³துண்டோ³ ப⁴வதி ததா² தஸ்ய ரக்தேநைவ பங்க: தேநாங்
கிதம் க³ண்ட³துண்ட³ம் யஸ்ய ஸவாராஹ இதி விஶேஷணார்த²: ॥ ௩௪ ॥ தமாலேதி।
ப்ரஜ்ஞாய ஜ்ஞாத்வா அநுவாகைர்வைதி³கம் ஸூக்தம் தத்³த்³ருஶ்யைரேவாநுவாகை
ஸ்துஷ்டுவு: ॥௩௫॥௩௬॥ யஜ்ஞாத்மகம் ப்ரபஞ்சம் ஸ்தௌதி ரூபமிதி:
ரூபமிதி து³ர்த³ர்ஶநம் த்ரய்யாத்மகம் யஜ்ஞாங்க³ரூபம் ஸூக்ஷ்மம் த்ருஷ்யம்
வாதே³ந ஶமத³மவதா விஜ்ஞேயதே ப³ஹிர்முகை²ர்து³ர்த³ர்ஶமேவ த்ருஷ்டி:।

பூமியைப் பிளக்கும் கஜேந்திரம்போல் அந்த அசுரனுடைய இரத்தக்குழம்பால் பூசப்பட்ட கன்னங்களை உடையவருமாகிய அந்த யஞ்ஞவராகர் சிங்கமானது யானையை வதைப்பதுபோல் விளையாட்டாக வதம் செய்தார். 33—34

ஓ விதுர! பிரமன் முதலிய முனிவர்கள், பச்சிலை மரம்போல் நீலவர்ணனும் யானையின் விளையாட்டாக வெண்மை நிறமுடைய பல்நுனியால் பூமியைத் தூக்கியவருமாகிய ஈசனை அறிந்து கைகூப்பிக் கொண்டு வேதவாக்கியங்களுக்குச் சமமான சொற்களால் ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள். 35

ரிஷிகள் கூறுகிறார்கள்.

ஜயம் ஜயம்! ஓ அஜித! ஓ யஞ்ஞசுவரூப! வேதமயமான உமது சரீரத்தைச் சலிக்கச்செய்கிற உமக்கு நமஸ்காரம். எவருடைய மயிர்க்கால்களில் கடல்கள் மறைந்தனவோ அந்தக் காரணவராகராகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 36

ஓ தேவ! உம்முடைய யாகசுவரூபமான இந்த ரூபமானது பாபமானமனமுடையவர்களுக்கு சிரமப்பட்டும் பார்க்கத் தகாதது. தங்களுடைய துவக்கில்

சந்தாம்ஸி யஸ்ய த்வசி பர்ஹி ரோமஸ்வ
ஆஜ்யம் த்ருஶி த்வங்க்ரிஷு சாதுர்ஹோத்ரம் ॥ 37

ஸ்ருக்துண்ட ஆஸீத் ஸ்ருவ ஈஶ நாஸயோ
ரிடோதரே சமஸா: கர்ணரந்த்ரே ।
ப்ராஶித்ரமாஸ்யே க்ரஸனே க்ரஹாஸ்து தே
யச்சர்வணம் தே பகவன்னக்னிஹோத்ரம் ॥

தீக்ஷானுஜன்மோபஸத: ஶிரோதரம்
த்வம் ப்ராயணீயோதயனீயதம்ஷ்ட்ர: ।
ஜிஹ்வா ப்ரவர்க்யஸ்தவ ஶீர்ஷகம் க்ரதோ
ஸப்யாவஸத்யம் சிதயோऽஸவோ ஹி தே ॥ 39

ஆஜ்யம் ஸம்ஸ்க்ருதாஜ்யம் த்ருஶி சக்ஷுஷி சாதுர்ஹோத்ரம் ஹோத்ராதிகர்த்ருசதுஷ்டயம் ॥37॥ ஸ்ருகிதி ஸ்ருக் துண்டே முகாக்ரே ஸ்ருவோ நாஸிகயோ: இடா பக்ஷணபாத்ரம் உதரே க்ரஹாஶ்ச சமஸாஶ்ச பாத்ராணி தத்ர சமஸா: சதுரஶ்ரா: க்ரஹா: ஊர்த்வபாத்ராகாரா: ப்ராஶித்ரம் ப்ரஹ்மபாகபாத்ரம் க்ரஸதேனேனேதி க்ரஸனம் ஜிஹ்வாமூலப்ரதேஶ: சர்வணம் பக்ஷணம் ॥38॥ தீக்ஷேதி। தீக்ஷா தீக்ஷணீயேஷ்டி: அனுஜன்ம பகவதோ வாரம்வாரமபிவ்யக்தி: உபஸத: திஸ்ர இஷ்டய: ஶிரோதர: க்ரீவா ப்ராயணீயா தீக்ஷானந்தரேஷ்டி: உதயனீயா ஸமாப்தேஷ்டி: ப்ராயணீயோதயனீயேஷ்டீ தே தவ தம்ஷ்ட்ரே யஸ்ய ப்ரவர்க்யோ மஹாவீர: யஸ்மின் தப்தே க்ருதே மஹாவீரே க்ஷீரப்ரக்ஷாரணம் ப்ரத்யவஸாபனம் க்ரியதே ஸப்யோ ஹோமார்த்தஹிதாக்னி: ஆவஸத்ய: ஔபாஸநாக்னி: தயோ: அயம் ஐக்யம் தத்ர க்ரதோர்விஶஸ்ய

சந்தஸ்ஸுக்களும் உரோமங்களில் பர்ஹிஸ்ஸும் நேத்திரத்தில் ஸம்ஸ்காரம் செய்த ஆஜ்யமும் பாதங்களில் ஹோதாமுதலிய நான்கு ரித்து விக்குகளின் காரியமும் இருக்கின்றன. 37

ஈசனுகிய ஓபகவானே! (1) தங்களுடைய முகத்தின் முன்பாகத்தில்ஸ்ருக் என்பதும் நாசிகைகளில் ஸ்ருவம் என்பதும் வயிற்றில் இடை என்பதும் செவி த்துவாரத்தில் சமஸங்களும் முகத்தில் பிராசித்திரம் என்பதும் வாயில் கிரகங் களும் இருக்கின்றன. தாங்கள் பக்ஷிப்பது அக்னி ஹோத்திரமாகிறது. 38

அடிக்கடி செய்யும் அவதாரமானது தீக்ஷணீயை என்ற இஷ்டியாகிறது. கழுத்து உபஸத்துக்களாக(மூன்று இஷ்டிகள்)ஆகின்றன. தாங்கள் பிராயணீயம் உதயனீயம் என்ற இஷ்டிகளைப் பற்களாக அடைந்தவர்கள். யாகசுவரூபி யாகிய உம்முடைய நாவானது பிரவர்க்கியம் என்பதாகிறது. சிரசானது ஸப்பியம் அபஸத்தியமாக(ஹோம மில்லாததும் ஔபாஸனம் உள்ளதுமான அக்னிகள்) ஆகின்றது: உம்முடைய பிராணன்கள் சயனங்களாகின்றன. 39

(1) ஸ்ருக் முதலியவைகள் யாகங்கள் செய்ய ஸாதனமான பாத்திரங்கள்.

𑌸𑍋𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑍇𑌤𑌃 𑌸𑌵𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌿𑌭𑍇𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌦𑍇𑌵 𑌧𑌾𑌤𑌵𑌃 ।
𑌸𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌃
𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑌜𑍍𑌞𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌃 ॥ 40

𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌖𑌿𑌲𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾
𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌰𑌤𑌵𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ।
𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌯𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥ 41

𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑍋𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌧𑍃𑌤𑌾
𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌤𑍇 𑌭𑍂𑌧𑌰 𑌭𑍂𑌃 𑌸𑌭𑍂𑌧𑌰𑌾 ।

[illegible]

உம்முடைய ரேதஸ்ஸானது ஸோமமாகவும் (பால்யம் முதலிய) அவஸ்தை ஸவனங்களாகவும் உம்முடைய சரீத்திலுள்ள தாதுக்கள் ஸமீஸ்தையின் பிரிவுகளாகவும் சரீரத்தின் ஸந்திகள் வெகுயாகங்களாகவும் ஆகின்றன. தாங்கள் யஞ்ஞங்கள் (ஸோம மில்லாதவைகள்) கிரதுக்கள் (ஸோம முடையவைகள்) யாவற்றின் ரூபமாகவும் அனுஷ்டானத்தையே பந்தமாக உடையவராகவும் ஆகிறீர்கள். 40

மந்திரம் தேவதை திரவியம் முதலிய யாவற்றின் சுவரூபமுடையவரும் யாகங்கள் யாவற்றின் சுவரூபமுடையவரும் கிரியாசுவரூபமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். வைராக்கியத்துடன் கூடிய பக்தி மனதின் ஸ்திரத்தன்மை இவைகளால் பிரகாசிக்கப்படும் ஞானமுடையவரும் வித்தியாகுருவுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்! நமஸ்காரம்!! 41

பூமியைத் தரித்தவராகிய ஓ பகவானே! உம்மால் கோரப்பல்லுடைய முன்பாகத்தின் கடைசிப் பிரதேசத்தால் எடுக்கப்பட்டதும் மலைகளுடன்

யமா வநாந்நிஸ்ஸரதொ ஒதொ யூதா
　　மதஜ்ஜெந்த்ரஸ்ய ஸவ்ஞகவஷ்நீ ‖ 42

த்ரயீமயம் ரூவெஜிதஞ் ஸௌகரம்
　　ஹூஶண்ணெ நாய ஒதா யூதெந தெ ।
வகாஸ்தி ஶூஜ்ஜொட்ஹவெநந ஹூயஸா
　　குவாவெந்த்ரஸ்ய யமெவ விஹ்ரமஃ ‖ 43

ஸம்ஸ்தாவயைநாம் ஜமதாம் ஸதஸ்துஷாம்
　　லொகாய வத்நீமஸி மாதரம் விதா ।
விமெயவாஸ்யை நமஸா ஸஹ த்வயா
　　யஸ்யாம் ஸ்வதெஜொऽக்நிமிவாரணாவயாஃ ‖ 44

நாஹாவிதம் ஸாக்ஷாத்க்ருதா யத்ஜ்ஜாநதெஸ்ய ஸவம்ஹுதஜ்ஜாந ப்ருஷாய மாரவெவ ॥ ௪௧ ॥ ௪௨ ॥ ஓம்ஷ்டாக்ரகொட்யாஹமவஸ்மயாயூதாஹுவிராஜத ஊத்ருக்ஷம் ஊஷாநீம் ஹுஶண்டைந க்ஷஷ்ருவம் விராஜதஊத்யாஹ-த்ரயீ மய மிதி யமெத்யஶாஙரெ ஊஷஞ தொஹுவம் ஒதாஷதைந யூதம் யஜ்ஜுஶண் டைந வகாஸ்தி ஶொஹதெ ஶூஙரெண உஜ்யதொயொவெநஃ தெந ஹுயஸா மஹதா விஹ்ரொவிஸாஸஃ॥௪௩॥ ஸம்ஸ்தாவயெதி। லொகாய வாஸஸ்தாநாயதும் தெ வத்நீம் ஜமதாம் மாதரம் யதஸ்ஸா விதாஸி ஸவம் ஸதி தத்ஸ்திதா ஸ்ஸஙஃ க்ஷயா விக்ராஸஹ க்ஷமெஸ்யமாதெ நமஸாவியெம நமநம் கரிஷ்யாமஃ நமஸாரெண வரிவரெமெதி வா ஸ்வதெஜஃ யாரணாதிஶக்தம் யாஜ்ஞிகாஃ மந்த்ரொக்நிம் கரணாவிவ தயாஃ நிஹிதவாநஸி॥௪௪॥ ஊஷம் வ க்ஷயா கதிஷாக்ஷரம் க்ருதமித்யாஹாஃ கஜதி ஹெ ப்ரஹொதவக்ஷயா க்ருதம் ஹாவஉஷிவஹுண்ம உஙாரணம் க்ஷஷந்யஃ கஃ ஶ்ருஷயீதஸ்ஸ்ரஹயெக கய்யவஸ்யொ ஷித்யயுஃ । க்ஷயி

கூடியதுமாகிய இந்தப் பூமியானது வனத்திலிருந்து வெளிப் புறப்படும் சிரேஷ்டமான யானையின் பல்லால் கிரகிக்கப்பட்ட சேற்றுடன் கூடிய தாமரைக்கொடி போல் விளங்குகின்றது. 42

உம்முடைய பல்லால் எடுக்கப்பட்ட பூமண்டலத்தால் வேதமயமான இந்த வராஹரூபமானது சிகரத்தையுடைய பெரும் மேகத்தால் குலபருவத்தின்விலாஸம்போல் விளங்குகிறது. 43

தந்தையாகிய தாங்கள் ஸ்தாவரங்களுடன் கூடிய இடங்களுக்குத் தாயாகியவளும் (தங்களுக்கு) பத்தினியுமாகிய இந்த பூதேவியை வாசம் செய்யும் ஸ்தானத்திற்காக ஸ்தாபிக்கவேண்டும். தங்களுடன் இந்த தேவிக்கு நாங்கள் நமஸ்காரம் செய்கிறோம். இந்த பூமியிடம் அரணிக்கட்டையில் அக்கினியைப் போல் தாங்கள் தங்களுடைய தேஜஸ்ஸை ஸ்தாபித்தீர்களல்லவா? 44

कः श्रद्दधीतान्यतमस्तव प्रभो
　　रसां गताया भुव उद्विबर्हणम् ।
न विस्मयोऽसौ त्वयि विश्वविस्मये
　　यो माययेदं ससृजेऽतिविस्मयम् ॥　　45

विधुन्वता वेदमयं निजं वपु-
　　र्जनस्तपःसत्यनिवासिनो वयम् ।
सटाशिखोद्धूतशिवाम्बुबिन्दुभि-
　　र्विमृज्यमाना भृशमीश पाविताः ॥　　46

स वै बत भ्रष्टमतिस्तवैष ते
　　यः कर्मणां पारमपारकर्मणः ।
यद्योगमायागुणयोगमोहितं
　　विश्वं समस्तं भगवन् विधेहि शम् ॥　　47

नः तथापि विस्मयो न भवति यतो विश्वस्यैव विस्मया यस्मिन् कुतः यो भवान् अति विस्मयं अत्यद्भुतं इदं विश्वं क्रियाविशेषणं वा ससृजे सृष्टवान् ॥ ௪௫ ॥ विस्मयं दर्शयन्तः [illegible] विधुन्वतेति । सटानां शिखाभिः अग्रैः उद्धूताः उच्छलिताः ये शिवा अम्बुबिन्दवः तैः विमृज्यमाना वयं पवित्रीकृताः ॥ ௪௬ ॥ स इति । तव कर्मणां पारं य [illegible] ज्ञातुमिच्छतीत्यर्थः । यस्य तव योगमायागुणैः सह योगो यस्तेन मोहितं समस्तं विश्वम् अतो विश्वस्य शं मङ्गलं विधेहि यथा [illegible] भजेत तथा अनुगृहाणेत्यर्थः ॥ ௪௭ ॥ इतीति । उपस्थीयमानः स्तूय

ஓ பிரபுவே! பாதாளத்தை அடைந்த பூமியைத் தூக்குவதைப்பற்றித் தங்களைத் தவிர வேறு எவன் ஆசிப்பான்? ஆச்சரியம்! யாவற்றையுமுடைய தங்களிடம் இது ஆச்சரியமல்ல. ஏனெனில், தாங்கள் மிகவும் ஆச்சரியமுள்ளபிரபஞ்சத்தை மாயையால் ஸிருஷ்டி செய்தீர்களல்லவா?　　45

ஓ ஈச! தாங்கள் வேதமயமான சரீரத்தை உதறும்போது ஜனோலோகம் தபோலோகம் ஸத்தியலோகம் இவைகளில் வாசஞ்செய்யும் நாங்கள், ஸடைகளின் நுனிகளால் உதறப்பட்டவைகளும் மங்களத்தைக் கொடுக்கக்கூடியவைகளுமாகிய ஜலத்திவிலேகளால் நனேக்கப்பட்டு மிகவும் இரக்ஷிக்கப்பட்டோம்.　　46

அபாரமான காரியங்களையுடைய தமது கருமங்களின் கரைகாண வேண்டுமென்று எவன் அறிய விரும்புகிருனே அவன் புத்தியில்லாதவன். நிச்சயம். ஆச்சரியம்! தங்களுடைய யோகமாயையின் குணங்களின் சேர்க்கையால் பிரபஞ்சம் யாவும் மோகமடைந்திருக்கின்றன. (ஆகையால்) ஓ பகவானே! மங்களத்தைச் செய்யவேண்டும்.　　47

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌸𑌲𑌿𑌲𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌖𑍁𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌉𑌪𑌾𑌧𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌵𑌨𑍀𑌂 ॥ 48

𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌸𑍇𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌰𑌸𑌾𑌯𑌾 𑌲𑍀𑌲𑌯𑍋𑌨𑍍𑌨𑍀𑌤𑌾𑌮𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌯𑍌 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ 4

𑌯 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍇𑌧𑌸𑍋 𑌹𑌰𑍇𑌃
𑌕𑌥𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌕𑌥𑌨𑍀𑌯𑌮𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 ।
𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌯𑍇𑌤 𑌵𑍋𑌶𑌤𑍀𑌂
𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍁 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌿 ॥ 50

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌶𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍌
𑌕𑌿𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌂 𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑌲𑌂 𑌲𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ।

𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌖𑍁𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑌲𑍇 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌉𑌪𑌾𑌧𑌤𑍍𑌤 𑌅𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌕𑌃॥௪௮॥ 𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌾𑌯𑍀𑌨𑌿 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍃𑌸𑍍𑌵𑌶𑍋𑌷𑌂 𑌉𑌶𑌤𑍀𑌂 𑌕𑌮𑌨𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌸𑌂𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௫௦ ॥ 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 [illegible] 𑌕𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌾𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑍀𑌯𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌶𑍀𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌲𑌂 𑌲𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌤𑍁𑌚𑍍𑌛𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 [illegible] 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌕𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌨𑍀𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌜𑍍𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

பிர்மசுவரூபமறிந்த அந்த முனிவர்களால் இவ்வாறு ஸ்தோத்திரம்செய்யப் பட்டவரும் இரக்ஷிப்பவருமாகிய பகவான் தமது குளம்புகளால் ஆக்கிரமிக்கப் பட்ட ஜலத்தில் பூமியை அமைத்தார். 48

பிரஜைகளுக்குப்பதியும் விஷ்வக்ஸேனரும் பகவானுமாகிய அந்த நாராய ணன் பூமியிலிருந்து இவ்வாறு விளையாட்டாகக் கொண்டுவந்த பூமியை ஜலத் தில் வைத்துச் சென்றார். 49

கீர்த்தனம் செய்வதற்குரிய மாயையடங்கிய சரித்திரமுடையவரும் ஸம் சாரபந்தத்தைப்போக்கும் புத்தியுடையவருமாகிய ஹரியின் மங்களமுடையதும் மனோஜ்ஞமுமாகிய இந்தக் கதையை எவன் பக்தியுடன் சிரவணம் செய்கிறா னோ எவன் (பிறரை) கேட்கும்படி செய்கிறானோ அவனிடம் ஜனார்த்தனர் சந் தோஷமடைகிறார். 50

மங்களம் யாவற்றுக்கும் பிரபுவாகிய அந்த நாராயனன் பிரஸன்னமானால் எதுதான் துர்லபமாகும்? துச்ச சுவரூபங்களான அந்த மங்களங்கள் போது

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌜𑌤𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌶𑌯𑌃
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌮𑍍 ॥ 51

𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍
𑌪𑍁𑌰𑌾𑌕𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌸𑍁𑌧𑌾𑌮𑍍 ।
𑌆𑌪𑍀𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌾𑌪𑌹𑌾𑌮𑍍
𑌅𑌹𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌨𑌰𑍇𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍 ॥ 52

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌭𑌜𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌦𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌶𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍 ॥ ௫௧ ॥ 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌕𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌮𑌾𑌪𑍀𑌯 𑌵𑌿𑌰𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌨𑌰𑍇𑌤𑌰𑌂 𑌪𑌶𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 ॥ ௫௨ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌟𑍀𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

மானவ. எல்லோருடைய இருதயகுகையில் வசிக்கும் பரமபுருஷன் வேறு (பலனில்) அபேக்ஷயில்லாமல் பஜிப்பவர்களுக்குத் தம்முடைய கதியைத்தாமே கொடுக்கிறார். 51

உலகத்தில் பசுவைத்தவிர, அர்த்தத்தின் ஸாரமறிந்த எந்தப் புருஷன் முன் முன் நடந்த கதைகளுக்குள் ஸம்ஸாரத்தை யழிக்கும் பகவானுடைய கதையாகிய அமுதத்தை அஞ்சலிபோன்ற செவிகளால் பானம் செய்து விரக்தியடைவான்? 52

13-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌕𑍌𑌷𑌾𑌰𑌵𑌿𑌣𑍋𑌪𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌾𑌂
𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑍂𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌸 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌤𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿-
𑌰𑍍𑌨 𑌚𑌾𑌤𑌿𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍋 𑌧𑍃𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ 1

॥ 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌃 ॥

𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌹𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾 ।
𑌆𑌦𑌿𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌹𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌮 ॥ 2
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍋𑌦𑍍𑌧𑌰𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍌𑌣𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 ।
𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍋𑌰𑌭𑍂𑌨𑍍𑌮𑍃𑌧𑌃 ॥ 3
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌋𑌷𑍇 𑌨 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑍌𑌤𑍂𑌹𑌲𑌂 𑌹𑌿 𑌮𑍇 ॥ 4

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍇 𑌨𑌿𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌜𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌾𑌦𑍍𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌤𑌾𑌦𑍍𑌦𑌿𑌤𑍇𑌃 ॥
𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌯𑍇𑌨 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌹𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌮 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥2॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 ॥3॥ 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌨𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌋𑌷𑍇 𑌪𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌯𑌤𑌿 𑌶𑍋𑌵

14-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

விருதங்களைத் தரித்த அந்தக் காரணவராகஸ்வரூபராகிய ஹரியின் கதையை மைத்திரேயர் வர்ணிக்கக்கேட்டு மிகவும் திருப்தியை அடையாமல் கைகூப்பிக்கொண்டு மறுபடியும் அந்த மைத்திரேயரைக் கேட்கிறார். 1

விதுரர் வினவுகிறார்.

ஓ முனிசிரேஷ்டரே ! யஞ்ஞசுவரூபியும் ஹரியுமாகிய அந்த பகவானாலேயே ஆதிதைத்தியனாகிய ஹிரண்ணியாக்ஷன் மாணமடைந்தானெனக் கேள்வியுற்றோம். 2

ஓ பிர்மரிஷியே! தம்முடைய கோரப்பல்லினால் விளையாட்டாகப் பூமியைத் தூக்கிய அந்த வராகரூபமான பகவானுக்கும் தைத்தியராஜனாகிய ஹிரண்ணியாக்ஷனுக்கும் என்ன காரணத்தால் யுத்தமுண்டாயிற்று? 3

ஓ முனிவரே! சிரத்தையுள்ளவனும் பக்தனுமாகிய எனக்கு அவ்விரண்ணியாக்ஷனுடைய ஜன்மத்தின் விஸ்தாரத்தைச் சொல்லவேண்டும். என் மனம் திருப்தியடையவில்லை. எனக்கு மிகுதியான சந்தோஷம்! 4

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌵𑍀𑌰 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌵𑌤𑌾𑌰𑌕𑌥𑌾𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌃 ।
𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌶𑌵𑌿𑌶𑌾𑌤𑌨𑍀𑌮𑍍 ॥ 5

𑌯𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌪𑌦𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌗𑍀𑌤𑌯𑌾𑌰𑍍𑌭𑌕𑌃 ।
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑍍𑌯𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌰𑍁𑌰𑍋𑌹 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥ 6

𑌅𑌥𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍀𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍋 𑌮𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍁𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 7

𑌦𑌿𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌣𑍀 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍀𑌚𑌂 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌅𑌪𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌾 𑌚𑌕𑌮𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾 ॥ 8

[illegible]

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

வீரராகிய ஓ விதுர! நீர் நன்றாய்ப் பிரச்னம் செய்தீர். ஏனெனில் மானிடர்களின் மிருத்தியுபாசத்தை விடுவிக்கும் விஷ்ணுவின் அவதாரகதையைப் பற்றிப் பிரச்னம் செய்தீரல்லவா? 5

நாரதமுனிவர் கூறிய எந்த ஹரியின் கதையால் உத்தானபாதரின் குமாரனும் குழந்தையுமாகிய துருவன் யமனுடைய சிரசில் காலைவைத்துவிஷ்ணுவின் ஸ்தானத்திலேறினனே (அந்த ஹரியின் கதையை நீர் பிரச்னம் செய்தீர்). 6

தேவர்களுக்கும் தேவனுகிய பிர்மதேவர் தம்மைக் கேட்டவர்களாகிய தேவர்களுக்கு வர்ணித்த இந்த இதிஹாசத்தை நான் முந்திக்கேட்டேன். 7

ஓ விதுரரே! தக்ஷப்பிரஜாபதிக்குக் குமாரியாகிய திதிதேவி புத்திரனை விரும்பி மன்மதனல் பீடிக்கப்பட்டு மரீசியின் குமாரரும் பதியுமாகிய காசியபரை ஸந்தியாகாலத்தில் ஆசித்தாள். 8

𑌇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌯𑌸𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌯𑌜𑍁𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌮𑍍𑌲𑍋𑌚𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌕 𑌆𑌸𑍀𑌨𑌮𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌗𑌾𑌰𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 9

॥ 𑌦𑌿𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌏𑌷 𑌮𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮 𑌆𑌤𑍍𑌤𑌶𑌰𑌾𑌸𑌨𑌃 ।
𑌦𑍁𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌮𑌤𑌙𑍍𑌗𑌜𑌃 ॥ 10

𑌤𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌦𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌵𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾𑌯𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌾𑌮𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍 ॥ 11

𑌭𑌰𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌰𑍁𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍇 𑌯𑌶𑌃 ।
𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑍋 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌨𑌨𑍁 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥ 12

𑌹𑍋𑌮𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍁𑌷𑌾𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑍍॥9॥ 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌾𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌭𑌾𑌷𑌿𑌣𑍀𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌏𑌷 𑌮𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌭𑌾𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌏𑌷 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌶𑌰𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌂 𑌕𑌦𑌲𑍀𑌮𑍍॥10॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌵𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌦𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌯𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁॥11॥ 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌰𑍀𑌤𑌿। 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌰𑌿 𑌆𑌪𑍍𑌤𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌯𑌶𑌃 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃॥12॥

அக்கினியை நாவாக உடையவரும் யாகங்களுக்குப்பதியும்புருஷனுமாகிய நாராயணமூர்த்தியை க்ஷீரத்தால் பூசித்து (அக்னிஹோத்திரம் செய்து) சூரியன் அஸ்தமனமானவுடன் அக்னிஹோத்திரசாலையில் வீற்றிருப்பவரும்தியானத்திலிருப்பவருமாகிய காசியபரை திதிதேவி கேட்டாள். 9

திதி வினவுகிருள்.

ஓ வித்துவானே! இந்த மன்மதன் வில்லுடன் தன் விக்கிரமத்தைக்காட்டி தங்களுக்காக தீனத்தன்மையை அடைந்த என்னை யானையானது வாழையைக் (கிழிப்பது)போல் துன்பப்படுத்துகிறுன். 10

ஆகையால் சக்களத்திகளின் பெருமைகளால் தகிக்கப்படும் எனக்குத் தாங்கள் நன்ருய் அனுக்கிரகம் செய்யவேண்டும். தங்களுக்கு மங்களமுண்டாகும். 11

கணவனிடம் உள்ள வெகுவான கௌரவமுடைய ஸ்திரீகளின் கீர்த்தியானது உலகங்களின் வியாபித்திருக்கிறது. எந்த ஸ்திரீகளுக்கு தங்களைப்போன்ற பர்த்தா இருக்கின்றனரோ அந்த ஸ்திரீகளிடம் அந்தக் கணவன் புத்திரரூப்மாக உண்டாகிறுன். 12

पुरा पिता नो भगवान् दक्षो दुहितृवत्सलः ।
किं वृणीत वरं वत्सा इत्यपृच्छत नः पृथक् ॥ 13

स विदित्वात्मजानां नो भावं सन्तानभावनः ।
त्रयोदशाददात्तासां यास्ते शीलमनुव्रताः ॥ 14

अथ मे कुरु कल्याणं कामं कमललोचन ।
आर्तोपसर्पणं भूमन्नमोघं हि महीयसि ॥ 15

इति तां वीर मारीचः कृपणां बहुभाषिणीम् ।
प्रत्याहानुनयन् वाचा प्रवृद्धानङ्गकश्मलाम् ॥ 16

एष तेऽहं विधास्यामि प्रियं भीरु यदिच्छसि ।
तस्याः कामं न कः कुर्यात्सिद्धिस्त्रैवर्गिकी यतः ॥ 17

पैशुन्यावरणमनुचितमिति॥१३॥१४॥ अथेति। अमोघं नामाघ्रुष महीयसि महीयसि स्वाश्रये समहत्तमे ॥१५॥ इतीति। प्रवृद्धानङ्गं कश्मलं मोहो यस्यास्ताम्॥१६॥ तस्याः कामावलम्बनाय ह्यायुरा प्रशंसा एष इति। पञ्चभिः यतो यस्यास्सकाशात्॥१७॥ सपत्नीश्रेणनवाढायेति। तान

பெண்களிடம் வாத்ஸல்லியமுடையவரும் மகிமைபொருந்தியவரும்எங்களுக்குத் தந்தையுமாகிய அந்த தக்ஷப்பிரஜாபதி முந்தி ஓ குழந்தைகளே! நீங்கள் என்ன வார்த்தை கேட்கிறீர்கள் என்று எங்களேத் தனித்தனியாகக் கேட்டார்.

ஸந்தானத்தை விருத்தி பண்ணவேண்டுமென்ற எண்ணமுள்ள அந்தத் தக்ஷர் பெண்களாகிய எங்களுடைய அபிப்பிராயத்தை அறிந்து அப்பெண்களுக்குள் உம்முடைய ஸ்வபாவத்தை அனுசரித்திருப்பவர்களாகிய பதின்மூன்று கன்னிகைகளே உமக்குக் கொடுத்தார். 14

ஆகையால் தாமரை மலர்போன்ற நேத்திரமுடைய பதியே! என்னுடைய ஆசையை சுபமாகச் செய்யவேண்டும். வியாபகராகிய பிரபுவே! மேலோர்களிடம் விசாரமுடையவர்கள் அடைவார்களாயின் வீணுகார்? 15

வீராகிய ஓ விதுர! இவ்வாறு பலவிதமாகச் சொல்லுகிறவளும் கிருபணத்தன்மையுடையவளும் கொழுத்த மன்மதனுல் மோகமடைந்தவளுமாகிய அந்தத் திதிக்கு மரீசியின் குமாரராகிய(1) காசியபர் நயமான வார்த்தைகளால் நயந்து பதில் கூறுகிறுர். 16

ஓ பயந்தவளே! நீ எதை விரும்புகிருயோ அதை நான் இதோ செய்கிறேன். எந்த மனேவியிடம் தருமம் அதர்மம் காமம் என்ற மூன்று புருஷார்த்தங்களேச் சார்ந்த ஸித்தி ஏற்படுகிறதோ அந்த மனேவியின் மனேரதத்தை எவன் தான் பூர்த்திசெய்யமாட்டான்? 17

---

(1) காசியபருக்குவீரியமுடையவர் என்பதை விசேஷணமாக்கலாம்.

ஸர்வாஶ்ரமானுபாதா³ய ஸ்வாஶ்ரமேண கலத்ரவான் |
வ்யஸனார்ணவமத்யேதி ஜலயானைர்யதா²ர்ணவம் || 18

யாமாஹுராத்மனோ ஹ்யர்த⁴ம் ஶ்ரேயஸ்காமஸ்ய மானினி |
யஸ்யாம் ஸ்வது⁴ரமத்⁴யஸ்ய புமாம்ஶ்சரதி விஜ்வர: || 19

யாமாஶ்ரித்யேந்த்³ரியாராதீன் து³ர்ஜயானிதராஶ்ரமை: |
வயம் ஜயேம ஹேலாபி⁴ர்த³ஸ்யூன் து³ர்க³பதிர்யதா² || 20

ந வயம் ப்ரப⁴வஸ்தாம் த்வாமனுகர்தும் க்³ருஹேஶ்வரி |
அப்யாயுஷா வா கார்த்ஸ்ன்யேன யே சான்யே கு³ணக்³ருத்⁴னவ: || 21

அதா²பி காமமேதம் தே ப்ரஜாத்யை கரவாண்யலம் |
யதா² மாம் நாதிவோசந்தி முஹூர்தம் ப்ரதிபாலய || 22

வ்யஸனார்ணவேன து³ஸ்தராந்நிஸ்தாரயது ஸ்வயம் தரதீத்யர்த²: ||௧௮|| யாமிதி | ஆத்மனோ தே³ஹஸ்யார்த⁴ம் கர்மஸு அதோ⁴ஸ்வஹாயிகாரான் யஸ்யாந்தாமிதி த்ருதீயஶ்லோகேன ஸம்ப³ந்த⁴: ஸ்வது⁴ரம் த்³ருஷ்டாத்³ருஷ்ட கர்மபா⁴ரம் விஜ்வரோ நிஶ்சிந்த: ||௧௯|| யாமிதி | ஹேலாபி⁴ர்லீலாபி⁴: ஜயேமேதி ஸஹாயத்வேனேந்த்³ரியாணி ப்ராயேண தஸ்கரா தேன ஸபக்ஷீதிபா⁴வ:||௨0|| நேதி| தாமேனாமுபகாரகர்த்ரீம் த்வாம் கார்த்ஸ்ன்யேன அனுகர்தும் ப்ரத்யுபகாரேண: தாத்³ருஶீ ஸவிதும் ந ப்ரப⁴வ: ந ஸமர்தா²: யே சான்யே கு³ணக்³ருத்⁴னவ: கு³ணப்ரியா ஸ்தேऽபி ப³ஹுஜன்மனாப்யாயுஷா வா ஸம்பா³ஜந்து³ஜனேரபி ந ப்ரப⁴வ இத்யர்த²:||௨௧||அத்²யவிகவத³னுகரணஶக்யம் ப்ரஜாத்யை ப்ரஜோத்பத்த்யை நாதிவோசந்தி ந நிந்த³ந்தி ப்ரதிபாலய ப்ரதீக்ஷஸ்வ||௨௨||ஸந்த்⁴யாஶமனயந்தீம்

மனைவியுடைய மானிடன் தன்னுடைய ஆசிரமத்துடன் ஆசிரமங்கள் எல்லாவற்றையும் கிரகித்துத் தோணிகளால் கடலைத்தாண்டுவதுபோல் துக்கமாகிய கடலைத்தாண்டுகிறான். 18

ஓ களத்திரமே! சிரேயஸ்ஸை விரும்பியவனுக்கு தேகத்தின் பாதி என்று எந்த ஸ்திரீயைக் கூறுகின்றார்களோ, மானிடன் எந்த ஸ்திரீயிடம் தன்னுடைய பாரத்தை வைத்துத் தாபமின்றிச் சஞ்சரிக்கின்றானோ, மற்றுமுள்ள வர்ணாசிரமத்தவர்களால் ஜயிக்கமுடியாத இந்திரியங்களாகிய சத்துருக்களை எந்தக் களத்திரத்தை ஆசிரயித்து நாங்கள் விளையாட்டாக துர்க்கபாலன் திருடர்களை ஜயிப்பதுபோல் ஜயிக்கிறோமோ ஓ கிருகத்திற்குயஜமானியே! அவ்வளவுமகிமைவாய்ந்த உன்னைக்குறித்து பதில் உபகாரம் செய்ய நாங்கள் சக்தியற்றவர்கள். 19-21

ஆயினும் உன்னுடைய இந்த மனோரதத்தைப் புத்திரஸந்தானத்திற்காக நன்றாய்ப் பூர்த்திசெய்கிறேன். நீ என்னை நிந்திக்காமல் இரண்டு நாழிகைவரையில் பொறுத்துக்கொள். 22

𑌏𑌷𑌾 𑌘𑍋𑌰𑌤𑌮𑌾 𑌵𑍇𑌲𑌾 𑌘𑍋𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾 ।
𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌶𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌹𑌿 ॥ 23

𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍂𑌤𑌭𑌾𑌵𑌨𑌃 ।
𑌪𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌪𑌰𑌿𑌷𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌷𑍇𑌣𑌾𑌟𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌰𑌾𑌟𑍍 ॥ 24

𑌶𑍍𑌮𑌶𑌾𑌨𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑌿𑌲𑌧𑍂𑌲𑌿𑌧𑍂𑌮𑍍𑌰-
𑌵𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌜𑌟𑌾𑌕𑌲𑌾𑌪𑌃 ।
𑌭𑌸𑍍𑌮𑌾𑌵𑌗𑍁𑌣𑍍𑌠𑌾𑌮𑌲𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌦𑍇𑌹𑍋
𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥ 25

[illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌚𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿 [illegible] 𑌘𑍋𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍇𑌷𑌾 𑌘𑍋𑌰𑌾 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌚 𑌘𑍋𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾 ॥ ௨௩ ॥ 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌭𑍂𑌤𑌪𑌰𑌿𑌷𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑌗𑌣𑍈𑌃 ॥ ௨௪ ॥ [illegible] 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 [illegible] 𑌶𑍍𑌮𑌶𑌾𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌮𑌶𑌾𑌨𑍇 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑌿𑌲𑌃 𑌵𑌾𑌤𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 [illegible] 𑌧𑍂𑌲𑌿𑌭𑌿𑌃 [illegible] 𑌵𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾 [illegible] 𑌜𑌟𑌾𑌕𑌲𑌾𑌪𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍 [illegible] 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 [illegible] ॥ ௨௫ ॥ [illegible]

இந்த வேளை பயங்காமானவற்றுள் மிகவும் பயங்காரமானது. பயங்கா மான உருவமுடையது. இந்தச் சமயத்தில் பூதங்களுக்குப்பதியான உருத்திரனைச் சார்ந்த பூதங்கள் சஞ்சரிக்கின்றன. 23

ஓ பதிவிருதையே! இந்த ஸந்தியாகாலத்தில் பூதபாவனரும் பூதராஜனு மாகிய பரமசிவன் விருஷபத்தின்மீதேறி பூதக்கூட்டங்களுடன் நான்கு புறங் களிலும் சஞ்சரிக்கிறார். 24

மயானத்தில் சுழல்காற்றில் உண்டான தூளியால் அழுக்கடைந்ததும் பர வியதும் பிரகாசமுள்ளதுமாகிய சடைகளின் சமூகத்தை யுடையவரும் விபூதி தரிக்கப்பெற்றதும் நிர்மலமான சுவர்ணம் போன்றதுமாகிய சரீரமுடைய வரும் † உனக்கு மைத்துனருமாகிய உருத்திரர் மூன்றுகண்களால் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். 25

---

† திதிக்கு உருத்திரனை மைத்துனன் என்று வர்ணித்தது ஒருவனுக்கு மாப்பிள்ளை வெகுவாக இருந்தால் அவர்கள் பிராதாக்கள் என்று வியவகரிக்கப் படுவதனாலேயாம். தக்ஷனுடைய கன்னிகைகளில் திதியின் பர்த்தா காசியபர். உமையின் கணவன் உருத்திரன். ஆகையால் உன் மைத்துனனென திதிக்குக் காசியபர் கூறியது.

न यस्य लोके स्वजनः परो वा
नात्यादृतो नोत कश्चिद्विगर्ह्यः ।
वयं व्रतैर्यच्चरणापविद्धा-
माशास्महेऽजां बत भुक्तभोगाम् ॥ 26

यस्यानवद्यं चरितं मनीषिणो
गृणन्त्यविद्यापटलं बिभित्सवः ।
निरस्तसाम्यातिशयोऽपि यत्स्वयं
पिशाचचर्यामचरद्गतिः सताम् ॥ 27

हसन्ति यस्याचरितं हि दुर्भगाः
स्वात्मन्रतस्याविदुषः समीहितम् ।

[illegible] — येन [illegible] तद्युक्ताम् येन च भुक्तभोगाम् अजां [illegible] आशास्महे वृणीमहे [illegible] ॥ २६ ॥ [illegible] इत्याह — [illegible] यस्येति । यस्यानवद्यं [illegible] बिभित्सवः भेत्तुमिच्छवः ॥ २७ ॥ हसन्तीति । [illegible] ॥

எந்தக் காமாந்தகனுக்கு உலகத்தில் எவனும் தன்னைச் சார்ந்தவன் பிறன் மிகவும் ஆதரவுடையவன் அல்லது நிந்திக்கத்தக்கவன் என்பது இல்லையோ, எவருடைய பாதங்களால் தள்ளப்பட்டதும் (அந்தச் சிவனால்) புசிக்கப்பட்ட ஸுகமுடையதும் ஜன்மமில்லாததுமாகிய மாயையை நாங்கள் விருதங்களைச் செய்து விரும்புகிறோமோ அவர் முக்கண்ணனும் பார்க்கிறார். 26

அவித்தையின் சமூகத்தைப் போதிக்க விருப்பமுள்ள ஞானிகள் எந்த சங்கரனுடைய பழுதில்லாத சரித்திரத்தைக் கீர்த்தனம் செய்கின்றார்களோ எந்த ஈசன் தமக்குச் சமமானவர்களும் மேலானவர்களும் யாருமில்லை என்கிற மகிமைபொருந்தியவராயினும் ஸாதுக்களுக்கு கதியாக இருந்து தாம் பிசாசத்தின் நடத்தையை அனுஷ்டிக்கிறாரோ அவர் பார்க்கிறார். 27

எந்த மானிடர்கள் நாய்களுக்குப் போஜனமாகிய சரீரத்தை வஸ்திரங்களாலும் புஷ்பங்களாலும் ஆபரணங்களாலும் தன்னுடைய ஆத்மா (இதுதான்)

ெயெவ௨ஹ்ஹ௨ாயா௫ாஹஙணா௩௱ெவெவெநெ:
ஸ்வஹொஜ௩ம் ஷ்வாதுதயொவயுாயிதடு ‖ 28

ஙு ஹாடிமயொ யத்கூஉதஷெது௱வாஙு:
யத்காஙணம் விஸ்வஜிஷம் ஹி ஊயா ।
குஜ்ஞாகஙீ யஹ௫ விஸாவவய௨ா
சுஹொ விஹஙஜஃஹஸிதம் விஃஸ்வங௫டு ‖ 29

ஸெவம் ஸம்வெஜிதெ ஹத்௨ா உநமயொ௩மயிதெஜி யா ।
ஜஙாஹ வாஸொ ஙுஹஷெ௨வ௨ஃஷஙீவ ஹதத்ருவா ‖ 30

ஸ விஜிசுவா ஷ்ஹாய௨ாயாஷம் நிஙவுஙம் விகுஉ௨ணி ।
௩சுவா ஜிஷ்டாய ஙஹஸி தயாஸொவவிவெஸ ஹி ‖ 31

ெய௩ கூதஜிஷம் விஸ்வம் ஊயா வ யஹூஙஜ்ஞாகஙீ விஹஙஜ்ஞ: வஙஸெஙுஸ்வஹூ விஃஸ்வநஉதகு௨௫ிதூய௨:॥உகு॥ஸெதி॥ஹத்௨ா௩ிஙஎவகெஸெணெவம் ஸம்வெ ஜிதெ ஜ்ஞாவிதெஷதி வூஷமீவ வெஸ்௫வ ॥௩௦॥ ஸஉதி விகுஉ௨ணி நிஷிஜெ கு௨ணிஜிஷ்டாய ஸெஙவஙஎவாடெஸ்வஙாய உவவிவெஸஸெயொ௱நமஙுகூதெ। ௩க॥ சுயெதி। உவஹூஸ்ஹூாகுவா ஹஃ௨ஸவுவாவூம் விஙஜம் ஙுஹஜெூாதி ஃ௫ாயது ஸநாதநம் ஙுஹ்ஹமாயத்ரீம் வுணவம் வா ஜஜாவ ॥௩உ॥ ஜிதிஸிதி।

என்ற புத்தியால் லாலனை செய்கிறார்களோ, பாக்கியமில்லாதவர்களும் அறிவில்லாதவர்களுமாகிய அந்த மானிடர்கள் தமது ஸ்வரூபத்தில் இரமிக்கிற இந்த பகவானுடைய இஷ்டமுள்ள சரித்திரத்தைப் பரிகாசம் செய்கின்றார்கள். அந்த ஈசன் பார்க்கிறார். 28

பிர்மா முதலியவர்கள் எந்தக் காளகண்டர் ஏற்படுத்திய தருமமரியாதைகளைப் பரிபாலிக்கின்றார்களோ, இந்தப் பிரபஞ்சம் எந்தக் காலகாலனைக் காரணமாக உடையதோ, எந்த மகாதேவருக்கு மாயை ஆஞ்ஞைப்படி நடக்கிறவளோ அந்தப் பரமேசுவரனுக்கு பிசாசத்தின் நடத்தையானது ஊகிக்கத் தகாததாகிறது. ஆச்சரியம்! 29

இவ்விதம் கணவன் அறிவித்தபோது மன்மதனால் கலங்கியஇந்திரியங்களுடைய அந்தத் திதி வெட்கத்தைவிட்டு வேசிபோல் பிர்மரிஷியாகியகாசியபரின் வஸ்திரத்தைப் பிடித்தாள். 30

அந்தக் காசியபர் விரோதமுள்ள செய்கையில் தன் பத்தினியின் அந்த நிர்ப்பந்தத்தைத் தெரிந்துகொண்டு தைவத்திற்கு நமஸ்கரித்து இரகசியமாக அந்தத் திதியுடன் ‡ உட்கார்ந்தார். 31

---

‡ உட்கார்ந்தார் என்பது சம்போகம் செய்ததை விளக்குகின்றது.

𑌅𑌥𑍋𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌯𑌤𑌃 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌞𑍍𑌜𑌜𑌾𑌪 𑌵𑌿𑌰𑌜𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ॥ 32

𑌦𑌿𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌵𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌰𑌤 ।
𑌉𑌪𑌸𑌂𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌰𑍍𑌷𑌿𑌮𑌧𑍋𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌭𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤 ॥ 33

𑌨 𑌮𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍃𑌷𑌭𑍋𑌽𑌵𑌧𑍀𑌤𑍍 ।
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑌵𑌮𑌂𑌹𑌸𑌮𑍍 ॥ 34

𑌨𑌮𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌮𑌹𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌮𑍀𑌢𑍁𑌷𑍇 ।
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌯 𑌧𑍃𑌤𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇 ॥ 35

𑌸 𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌮𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌸𑌤𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ 36

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌵𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌦𑍋𑌷𑍇𑌣 ॥௩௩॥ 𑌨 𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌭𑌾𑌵𑌯𑍀𑌨𑌾𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰𑌃 । 𑌵𑌧𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾𑌬𑍀𑌜𑌮𑌾𑌹—𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌂𑌹𑌸𑌮𑌂𑌹𑌃 𑌅𑌪𑌰𑌾𑌧𑌮𑌕𑌰𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿 ॥௩௪॥௩௫॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌮𑌃 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌉𑌰𑍁𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌤𑍀𑌪𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌯𑌤𑌿 ॥௩௬॥ 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍃𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍃𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌶𑌿𑌲𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌂𑌹𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌃 𑌸 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌸𑌃 ॥

பிறகு ஜலத்தில் ஸ்நானம் செய்து பிராணுயாமத்தை முடித்து வாய்பேசாமல் விரஜமும் பிர்மசுவரூபமுமாகிய சோதியைத் தியானம் செய்துகொண்டு ஸநாதனமான காயத்திரியை ஜபம் செய்தார். 32

ஓ பாரதனுகிய விதுாரே! தோஷமுள்ள இந்தச் செய்கையால் திதி வெட்கமடைந்து பிர்மரிஷியாகிய காசியபரிடம் வந்து தலைகுனிந்து பேசுகிருள். 33

ஓ பிர்மரிஷியே! எந்தச் சந்திர சூடனுக்கு நான் அபராதம் செய்தேனே பூதங்களுக்குள் சிரேஷ்டரும் உமாபதியாகிய அந்த உருத்திரர் என்னுடைய இந்த கர்ப்பத்தை வீண்செய்யாமலிருக்கவேண்டும். 34

உக்ரரும் ஸுகஸ்வரூபரும் சிக்ஷிப்பதை விட்டவரும் சிக்ஷிப்பதைத் தரித்தவரும் கோபஸ்வரூபரும் மகானும் தேவருமாகிய உருத்திரருக்கு நமஸ்காரம்.

மிகுதியான அனுக்கிரகமுடையவரும் தயையில்லாதவனுக்கும் (வேடன்) தயைசெய்வதற்குரிய ஸ்திரீகளுக்கும் தேவரும் ஸதிக்கிப் (உமை) பதியும் என் சகோதரியின் புருஷனும் பகவானுமாகிய அந்த உருத்திரர் எனக்கு அனுக்கிரகம் செய்யவேண்டும். 35

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌸𑍍𑌵𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑌿𑌷𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌶𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌪𑌤𑍀𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌯𑌮𑍋 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ 37

॥ 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌃 ॥

𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍋𑌷𑌾𑌨𑍍𑌮𑍌𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌦𑍁𑌤 ।
𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑍇𑌶𑌾𑌤𑌿𑌚𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌤𑌿𑌹𑍇𑌲𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ 38

𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌭𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌜𑌾𑌠𑌰𑌾𑌧𑌮𑍌 ।
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌪𑌾𑌲𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂𑌶𑍍𑌚𑌣𑍍𑌡𑌿 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌨𑍍𑌦𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌃 ॥ 39
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍀𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌕𑍃𑌤𑌾𑌗𑌸𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍋𑌪𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍁 ॥ 40
𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌲𑍋𑌕𑌭𑌾𑌵𑌨𑌃 ।
𑌹𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑍌 𑌯𑌥𑌾𑌦𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌶𑌤𑌪𑌰𑍍𑌵𑌧𑍃𑌕𑍍 ॥ 41

௩௭॥ 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌶𑍌𑌚𑌾𑌨𑍍𑌮𑍌𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍂𑌪𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 ॥ 𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌤𑌿𑌚𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂॥௩௮॥ 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌇𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌠𑌰𑌾𑌧𑌮𑍌 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑌮𑍌 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌿 𑌹𑍇 𑌕𑍋𑌪𑌨𑍇 ॥ ௩௯ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌤𑌾𑌂॥௪௦॥ 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌿। 𑌶𑌤𑌪𑌰𑍍𑌵𑌧𑍃𑌕𑍍 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 ॥ ௪௧ ॥ 𑌵𑌧𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍁𑌨𑌾𑌭𑍇𑌨

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

ஸந்தியாகால நியமத்தை முடித்துக்கொண்ட காசியபப்பிரஜாபதி மூன்று லோகங்களுக் குரியவளும் தம் கர்ப்பத்திற்கு மங்களத்தைக் கோருகிறவளும் நடுங்குகிறவளுமாகிய பத்தினியைப்பார்த்துக் கூறுகிறார். 37

காசியபர் கூறுகிறார்.

ஓ அமங்களமானவளே! உன்மனம் பரிசுத்தமில்லாமையாலும் ஸந்தியாகாலத்தைப்பற்றிய தோஷத்தாலும் என்னுடைய உத்தரவை மீறியதாலும் தேவர்களை அவமதித்ததாலும் உனக்கு அமங்களர்களான இரண்டுபுத்திரர்கள்உண்டாகப் போகிறார்கள். 38

ஓ க்ரூரமான சுவபாவமுடையவளே ! (இந்திரன் முதலிய) பாலனம் செய்பவர்களுடன் மூவுலகங்களையும் அக்குமாரர்கள் அடிக்கடி கதறவடிப்பார்கள்.

குற்றமற்றவர்களும் தீனத்தன்மையுள்ளவர்களுமாகிய பிராணிகளை (உன் பிள்ளைகள்) ஹிம்சிக்கும்போதும் ஸ்திரீகளை பலாத்காரஞ் செய்யும்போதும் மஹாத்மாக்களாகியபெரியோர்கள்கோபமடைவார்கள். அக்காலத்தில்உலகங்களை இரக்ஷிக்கிறவரும் பகவானும் பிரபஞ்சத்திற்கு ஈசுவரருமாகிய பிரபு கோபங் கொண்டு அவதாரம் செய்து வஜ்ராயுதத்தைத்தரித்த இந்திரன் மலைகளைப் (பிளப்பது) போல் யுத்தத்தில் (உன் புத்திரர்களை) வதை செய்யப்போகிறார்.

॥ தி³திஃ ॥

வத⁴ம் ப⁴க³வதா ஸாக்ஷாத்ஸுநாபோ⁴தா³ரபா³ஹுநா ।
ஆஶாஸே புத்ரயோர்மஹ்யம் மா க்ருத்³தா⁴த்³ப்³ராஹ்மணாத்³விபோ⁴ ॥ 42

ந ப்³ரஹ்மத³ண்ட³த³க்³த⁴ஸ்ய ந பூ⁴தப⁴யத³ஸ்ய ச ।
நாரகாஶ்சாநுக்³ருஹ்ணந்தி யாம் யாம் யோநிமஸௌ க³தஃ ॥ 43

॥ காஶ்யபஃ ॥

க்ருதஶோகாநுதாபேந ஸத்³யஃ ப்ரத்யவமர்ஶநாத் ।
ப⁴க³வத்யுருமாநாச்ச ப⁴வே மய்யபி சாத³ராத் ॥ 44

புத்ரஸ்யைவ ச புத்ராணாம் ப⁴விதைகஃ ஸதாம் மதஃ ।
கா³ஸ்யந்தி யத்³யஶஃ ஶுத்³த⁴ம் ப⁴க³வத்³யஶஸா ஸமம் ॥ 45

உதா³ரபா³ஹுநா யுக்தஸ்ய கோபவிஶேஷிதப்ருத²க்³பா⁴வம் க்ஷதவிக்ஷதாஸதீ ப்ரார்த²யதே ப்³ராஹ்மணாந்நாஹமிச்சா²மீதி ॥ 42 ॥ நேதி । நாரகா அபி ததா² யாம் யோநிமஸௌ க³தோ ப⁴வதி தத்ரஸ்தா² அபி நாநுக்³ருஹ்ணந்தி க்ருபாம் ந குர்வந்தி ॥ 43 ॥ க்ருதேதி । க்ருதோ யஃ ஶோகஃ தத³நு யோ(அ)நுதாபஃ தேந ப்ரத்யவமர்ஶநாத் யதா²ர்த²விசாராத் ப⁴க³வதி ஹரௌ ப⁴வே ஶ்ரீருத்³ரே மயி ச ப³ஹுபி⁴ஃ காரணைஃ ॥ 44 ॥ புத்ரஸ்யேதி । புத்ரஸ்ய ஹிரண்யகஶிபோஃ புத்ராணாம் மத்⁴யே ஏகஃ ஸதாம் மதோ ப⁴விஷ்யதி ததே³வ வர்ணயதி கா³யந்தீதி ஸார்தே⁴ந ப³ஹுபி⁴ஃ ஸமம் ஸஹ ஸத்³ருஶம் வா ॥ 45 ॥ யோகை³ரிதி । ஹீந

திதி கூறுகிறுள்

சக்ராயுதத்தால் கம்பீரமான கைகளுடைய பகவானுலேயே பிரத்தியக்ஷமாக என் புத்திரர்களுக்கு வதத்தை விரும்புகிறேன். ஓ பிரபுவே! கோபங்கொண்ட பிராமணன் மூலமாக மரணம் வேண்டாம். 42

பிராமணசாபத்தால் தகிக்கப்பட்டவனுக்கும் பூதங்களுக்கு பயத்தைக் கொடுத்தவனுக்கும் நரகத்திலிருப்பவர்களும் இவன் எந்த எந்த் விடத்தில் உற்பத்தியை அடைகிறுனே (அங்குள்ளவர்களும்) கருணைபுரியமாட்டார்கள்.

காசியபர் கூறுகிறர்.

செய்த அபராதத்தில் அனுதாபப்படுவதாலும் உடனே ஆராய்ந்து பார்ப்பதாலும் பகவானிடம் உள்ளவெகுமானத்தாலும் உருத்திரரிடத்திலும் என்னிடத்திலுமுள்ள ஆதரவாலும் உன்னுடைய ஒரு புத்திரனுடைய பிள்ளைகளுக்குள் ஒரு புத்திரன் ஸாதுக்களுக்குச் சம்மதனுக உண்டாகப்போகிறுன். அந்தப் புத்திரனுடைய பரிசுத்தமான கீர்த்தியை பகவானுடைய யசசுக்குச் சமமாகக் கீர்த்தனம் செய்வார்கள். 44-45

योगैर्हेमेव दुर्वर्णं भावयिष्यन्ति साधवः ।
निर्वैरादिभिरात्मानं यच्छीलमनुवर्तितुम् ॥ 46

यत्प्रसादादिदं विश्वं प्रसीदति यदात्मकम् ।
स स्वदृग्भगवान्यस्य तोष्यतेऽनन्यया दृशा ॥ 47

स वै महाभागवतो महात्मा
महानुभावो महतां महिष्ठः ।
प्रवृद्धभक्त्या ह्यनुभाविताशये
प्रवेश्य वैकुण्ठमिमं विहास्यति ॥ 48

अलम्पटः शीलधरो गुणाकरो
हृष्टः परर्द्ध्या व्यथितो दुःखितेषु ।

वर्णं यथा हेम योगैर्दाहादिभिर्द्रव्यैः शोध्यते तथा यस्य शीलं स्वभावम् अनुवर्तितुम् अनुगन्तुं प्राप्तुं निर्वैरादिभिः योगैः स्वात्मानं भावयिष्यन्ति शोधयिष्यन्ति ॥४६॥ यदिति । विश्वप्रसादहेतुः यदात्मकं स्वदृगात्मसाक्षी यस्यानन्यया भगवानेव [illegible] भक्त्या दृशा तोष्यते तोषं प्राप्नोति तत्प्रहेतोः ॥४७॥ स इति । महात्मा [illegible] महानुभावः महाप्रभावः महतां मध्ये महिष्ठः अतिशयेन महांश्च प्रवृद्धया भक्त्या अनुभाविते संशोधिते चित्ते वैकुण्ठं श्रीहरिं निवेश्य प्राप्य अतश्च देहाद्यभिमानं त्यक्ष्यति ॥४८॥ महाभागवतत्वमेवाह— अलम्पट इति । शीलधरः साधुस्वभावः गुणानां शौर्यादीनाम् आकरो

மேனி குறைந்த ஸுவர்ணம் (காய்ச்சுவது முதலிய) உபாயங்களால் பரிசுத்தமாவது போல் அந்தப் புத்திரனுடைய (பிரஹ்லாதனுடைய) சுவபாவத்தை அநுஸரிப்பதற்கு ஸாதுக்கள் வைரமில்லாமைமுதலிய உபாயங்களால் மனதைச் சோதித்துக்கொள்ளப் போகிறார்கள். 46

எந்தபகவானுடைய அனுக்கிரஹத்தால் இந்தபகவானுடைய ஸ்ரூபமுள்ள பிரபஞ்சமானது பிரஸன்னமாகிறதோ ஆத்மசாக்ஷியாகிய அந்தபகவான் அந்தப் புத்திரனுடைய வேறு நோக்கமில்லாத ஞானத்தால் சந்தோஷிக்கப்போகிறார்.

மஹாபாகவதனும் மஹாத்மாவும் மஹானுபாவனும் மகான்களுக்குள் மகானுமாகிய அந்தப் புத்திரன் மிகுந்த பக்தியால் சோதிக்கப்பட்ட மனதில் மாதவனைப் பிரவேசிக்கச்செய்து தேகம் முதலியவைகளில் அபிமானத்தை விட்டுவிடப்போகிறான். 48

அந்தப் புத்திரன் சாமர்த்தியமுடையவனும் சீலமுடையவனும் குணங்களுக்கு ஸ்தானமும் (பிறருடைய) ஐசுவரியத்தால் சந்தோஷமுடையவனும்

அபூ4தஶத்ருர்ஜக3த: ஶோகஹர்தா
நைதா3கி4கம் தாபமிவோடு3ராஜ: ॥ 49

அந்தர்ப3ஹிஶ்சாமலமப்3ஜநேத்ரம்
ஸ்வபூருஷேச்சா2நுக்3ருஹீதரூபம் ।
பௌத்ரஸ்தவ ஶ்ரீலலநாலலாமம்
த்3ரஷ்டா ஸ்பு2ரத்குண்ட3லமண்டி3தாநநம் ॥

॥ மைத்ரேய: ॥

ஶ்ருத்வா பா4க3வதம் பௌத்ரமமோத3த தி3தேர்ப்4ருஶம் ।
புத்ரயோஶ்ச வத4ம் க்ருஷ்ணாத்3விதி3த்வாஸீந்மஹாமநா: ॥ 50

இதி ஶ்ரீமத்3பா4க3வதே த்ருதீயஸ்கந்தே4 சதுர்த3ஶோऽத்4யாய:.

ருத்3தி4பி4: பரேஷாம் ஸம்ருத்3த்4யா ஹ்ருஷ்ட: பரேஷு து3:கி2தேஷு து3:கி2த: நோத்பந்நோ ஜாத: ஶத்ரு: யஸ்ய நிதா3க4ப4வம் தாபம் சந்த்3ரோ யதா2 ஹரதி ததை2வம் ஜக3த: ஶோகஹர்தா ப4விஷ்யதி ॥௪௯॥ அபி4ஸ்த்3தோ3ஷாவிஷ்க்ருதஸாம்ஸாரிகாநீதி ஸ்வபூருஷாணாமிச்ச2யா அநுக்3ருஹீதாநி ரூபாணி யேந ஶ்ரீலலநாயா: லக்ஷ்ம்யா: லலாமம் அலங்காரம் த்3ரஷ்டா த்3ரக்ஷ்யதி ॥௫௰॥ ஶ்ருத்வேதி ஹர்ஷஹேதும் ஹர்ஷ: பௌத்ரவிஷயோ ஹரிணா ஸஹ ஸம்ப3ந்த4: புத்ரயோ: மரணே ப்ரீதிர்ஹேதுஸ்து ஸம்வேத்3தீதி ॥௫௧॥

இதி பா4வார்த2தீ3பிகாயாம் சதுர்த3ஶாத்4யாயவ்யாக்2யா.

(பிறர்) துக்கமடைந்தால் துக்கமடைபவனும் உண்டாகாத சத்துருவுடையவனும் உஷ்ணகாலத்திய தாபத்தைச் சந்திரன் (போக்குவது) போல் உலகின் துக்கத்தைப் போக்குகிறவனுமாக ஆகப்போகிறான். 49

உன்னுடைய பௌத்திரன் நிர்மலரும் தாமரை மலர் போன்ற நேத்திர முடையவரும் தன் பக்தர்களின் இஷ்டப்படி கிரகிக்கப்பட்ட ரூபமுடைய வரும் இலக்ஷ்மீதேவிக்கு அலங்காரமாகியவரும் பிரகாசிக்கும் குண்டலங் களால் அலங்காரமுள்ள முகமுடையவருமாகிய ஈசனை உள்ளும் வெளியும் பார்க்கப்போகிறான். 50

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

திதிதேவி பௌத்திரனை பாகவதன் என்று கேட்டு மிகவும் சந்தோஷி த்தாள். நாராயணனால் புத்திரர்களுக்கு வதம் என்பதைத்தெரிந்து சிறந்த மனமுடையவளானாள். 51

14-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

॥ अथ पञ्चदशोऽध्यायः ॥

॥ मैत्रेय उवाच ॥

प्राजापत्यं तु तत्तेजः परतेजोहनं दितिः ।
दधार वर्षाणि शतं शङ्कमाना सुरार्दनात् ॥ 1

लोके तेन हतालोके लोकपाला हतौजसः ।
न्यवेदयन्विश्वसृजे ध्वान्तव्यतिकरं दिशाम् ॥ 2

॥ देवा ऊचुः ॥

तम एतद्विभो वेत्थ संविग्ना यद्वयं भृशम् ।
न ह्यव्यक्तं भगवतः कालेनास्पृष्टवर्त्मनः ॥ 3

हतप्रभेष्वथ देवेषु प्राह पञ्चदशे विधिः ॥
तद्बीजं विप्रशापादि वैकुण्ठे विष्णुभृत्ययोः ॥
तदेवं देवानां ब्रह्मणश्च संवादप्रस्तावमुक्त्वा इदानीं तं संवादमाह — प्राजापत्यमिति । प्राजापत्यं काश्यपं तेजोवीर्यं परेषां तेजो हन्तीति तथा वर्षशतं स्वपुत्राभ्यां करिष्यते तत्सुराणामर्दनं पीडनं तस्माच्छङ्कमाना ॥௧॥ लोक इति । तेन गर्भतेजसा हतालोके निरस्तप्रकाशे काले हतौजसो हतप्रभाः ध्वान्तेन व्यतिकरं सङ्करम् ॥௨॥ तम इति । वेत्थ जानासि किं विचारयसि यद्यतो वयं संविग्ना भीताः अव्यक्तज्ञानं न स्पृष्टं वर्त्मज्ञान प्रवाहो यस्य ॥௩॥ ब्रह्माणं परमेश्वरत्वेन स्तुवन्तः प्रार्थयन्ते

15—வது அத்தியாயம்.

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

திதிதேவி பிறரின் தேஜஸ்ஸைப் போக்குவதும் காசியபப் பிரஜாபதியைச் சார்ந்ததுமாகிய அந்தத் தேஜஸைத் தேவர்களின் உபத்திரவம் ஏற்படுமோ என்று சந்தேகமடைந்து நூறுவருஷம் வரையில் தரித்தாள். 1

அந்தத் தேஜஸ்ஸால் உலகமானது பிரகாசமற்றபோது லோகபாலர்கள் காந்தியற்றவர்களாகிப் பிரபஞ்சத்தை ஸிருஷ்டிசெய்த பிர்மதேவரிடம் திசைகள் இருளால் மூடிய வரலாற்றைத் தெரிவித்தார்கள். 2

தேவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஓ பிரபுவே! இந்தத் தமஸ்ஸை நீங்கள் அறிவீர்கள். நாங்கள் இந்த இருளால் மிகவும் பயமடைந்தோம். காலத்தால் ஸ்பரிசிக்கப்படாத (ஞான) மார்க்கமுடைய பகவானாகிய தாங்கள் அறியாதது எது? 3

𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥 𑌲𑍋𑌕𑌨𑌾𑌥𑌶𑌿𑌖𑌾𑌮𑌣𑍇 ।
𑌪𑌰𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌸𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥ 4

𑌨𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌮𑌾𑌯𑌯𑍇𑌦𑌮𑍁𑌪𑍇𑌯𑍁𑌷𑍇 ।
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌗𑍁𑌣𑌭𑍇𑌦𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌯𑍋𑌨𑌯𑍇 ॥ 5

𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌭𑍁𑌵𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌸𑌦𑌸𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ॥ 6

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌪𑌕𑍍𑌵𑌯𑍋𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌿𑌤𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌲𑌬𑍍𑌧𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨 𑌕𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌭𑌵𑌃 ॥ 7

𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌿𑌃 𑌲𑍋𑌕𑌨𑌾𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌖𑌾𑌮𑌣𑍇 𑌭𑌾𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌮𑌦𑌾𑌗𑌮𑌨𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௪ ॥ 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑌿, 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌦𑌂 𑌚 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌉𑌪𑍇𑌯𑍁𑌷𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌤𑍇 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌭𑍇𑌦𑍋 𑌰𑌜𑍋𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌨𑌯𑍇 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌨𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌯𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌾 ॥ ௫ ॥ 𑌸𑌕𑌾𑌮𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌵𑌹𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌮𑌤𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌗𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌚𑍇𑌤𑌨𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑌦𑌸𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ ௬ ॥ 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌜𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍈𑌃 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌪𑌕𑍍𑌵𑌯𑍋𑌗𑌾𑌃 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍋 𑌯𑍈𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍 ॥ ௭ ॥ 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂

ஓ தேவதேவ ! ஓஜகந்நாத ! லோகநாயகர்களுக்கு சிகாமணியாகியவரே! தாங்கள் சிரேஷ்டத்தன்மை யுடையவைகளும் சிரேஷ்டத்தன்மை யில்லாதவைகளுமாகிய பூதங்களின் அபிப்பிராயத்தை அறிந்தவர்களாகிறீர். 4

விஞ்ஞான வலுவுடையவரும் மாயையால் இந்தச் சரீரத்தை அடைந்தவரும் குணங்களின் பேதமாகிய ரஜோகுணத்தைக் கிரகித்துக்கொண்டவரும் பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 5

ஜீவன்களை உண்டுபண்ணியவரும் தம்மிடம் கோர்க்கப்பட்ட பிரபஞ்சங்களை உடையவரும் காரியகாரண சுவரூபரும் அவைகளுக்குப் பிர்மாவுமாகிய உம்மை எவர்கள் வேறு இடத்தில் மனதைச் செலுத்தாமல் தியானம் செய்கின்றார்களோ; சுவாஸேந்திரியங்களையும் மனதையும் ஜயித்தவர்ளும் நல்ல பக்குவமான யோகமுடையவர்களும் தங்களுடைய அனுக்கிரகத்தை அடைந்தவர்களுமாகிய அவர்களுக்கு எங்கும் அவமதிப்பு ஏற்படாது. 6-7

𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌬𑌲𑌿𑌮𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ 8

𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵 𑌶𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌂𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑌾 𑌲𑍁𑌪𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌦𑌭𑍍𑌰𑌦𑌯𑌯𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌰𑍍𑌹𑌸𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 ॥ 9

𑌏𑌷 𑌦𑍇𑌵 𑌦𑌿𑌤𑍇𑌰𑍍𑌗𑌰𑍍𑌭 𑌓𑌜𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌮𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑌿𑌶𑌸𑍍𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑌯𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌿𑌵𑍈𑌧𑌸𑌿 ॥ 10

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌗𑍋𑌚𑌰𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌨𑍍𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌯𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌾 ॥ 11

[illegible]

எந்தத் தங்களுடைய வாக்கினல் கட்டுப்பட்ட பிரஜைகள் யாவரும் கயற்ருல் கட்டுண்ட கோக்கள்போல் (தங்களுக்கு) சுவாதீனர்களாகிப் பூஜையைச் செய்கின்ருர்களோ அந்த முக்கியராகிய தங்களுக்கு நமஸ்காரம். 8

மகிமைபொருந்திய ஈச! அவ்வளவு பாக்கியம் நிறைந்த தாங்கள் நாசமடைந்த கருமங்களுடைய ஜனங்களுக்கு மங்களத்தைச் செய்யவேண்டும். ஓ பிரபுவே! மிகுதியான தயைபுடைய நேத்திரத்தால் துன்பமடைந்த எங்களைப் பார்ப்பதற்கு யோக்கியராக ஆகிறீர்கள். 9

ஓ தேவ! காசியபரைச் சார்ந்ததும் (அவரால்) கொடுக்கப்பட்டதுமான தேஜஸின் ரூபமான திதியின் இந்த கர்ப்பமானது திசைகள் யாவற்றையும்இருளாகச் செய்துகொண்டு சுட்டையில் அக்னிபோல் விருத்தியடைகிறது. 10

மைத்திரேயர் கூறுகிருர்.

ஓ மகாபாகுவாகிய விதுரரே! சத்தங்களுக்கு விஷயமானவரும் தனே உண்டானவரும் பகவானுமாகிய அந்த சதுர்முகர் மந்தஹாஸம் செய்து மனேஞ்ஞமான மொழியால் தேவர்களுக்குப் பிரீதியை உண்டுபண்ணிக் கொண்டு பதிலுரைக்கிருர். 11

॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 ॥

𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌮𑍇 𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌚𑍇𑌰𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑌸𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾𑌃 ॥ 12

𑌤 𑌏𑌕𑌦𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌯𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌨𑌿𑌲𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 13

𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑌃 ।
𑌯𑍇𑌽𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣𑌾𑌰𑌾𑌧𑌯𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍍 ॥ 14

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌾𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌗𑍋𑌚𑌰𑌃 ।
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌭𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌰𑌜𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑍋 𑌮𑍃𑌡𑌯𑌨𑍍 𑌵𑍃𑌷𑌃 ॥ 15

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑍈𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌵𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌦𑍁𑌘𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍈𑌃 ।

𑌮𑌨𑌸𑍇𑌤𑌿। 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌤𑍍𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌃॥௧௨॥ 𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌯𑌯𑍁𑌃॥௧௩॥ 𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌤𑌿। 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌅𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌅𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌆𑌰𑌾𑌧𑌯𑌨𑍍 𑌆𑌰𑌾𑌧𑌿𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃॥௧௪॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿। 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌗𑍋𑌚𑌰𑌃 𑌵𑍇𑌦𑍈𑌕𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌰𑌜𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌭𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌷𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௧௫ ॥ 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌵𑍃𑌤𑍁𑌷𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯

பிர்மதேவர் கூறுகிருர்.

உங்களுக்கு முன்னுண்டானவர்களும் என்னுடைய மனதிலிருந்துண்டான வர்களுமாகிய ஸனகர் முதலியவர்கள் உலகங்களின்ஆசையையொழித்து ஆகாய மார்க்கமாக உலகங்களில் ஸஞ்சரித்தார்கள். 12

அந்த ஸனகர் முதலியவர்கள் நிர்மலமான ஸ்வபாவமுடையவரும் பகவா னுமாகிய நாராயணமூர்த்தியினுடையதும் எல்லாஉலகங்களாலும் நமஸ்கரிக்கப் படுவதுமாகிய வைகுண்டலோகம் சென்ருர்கள். 13

பலனை விரும்பாத தருமத்தால் ஹரியைப்பூசித்த புருஷர்கள் யாவரும் நாராயணமூர்த்தியின் ஸ்வரூபத்தை அடைந்து எங்கு வாசஞ்செய்கிருர்களோ (அந்த ஸ்தானம் சென்ருர்கள்). 14

சப்தகோசாரும் பகவானும் தர்மமூர்த்தியுமாகிய ஆதிபுருஷன் கல்மஷமற்ற ஸத்துவகுணத்தை ஆசிரயித்துத் தம்மைச்சார்ந்தநம்மைச்சுகபடுத்திக்கொண்டு எந்தவிடத்தில் இருக்கின்ருரோ (அங்குச் சென்ருர்கள்). 15

எந்த விடத்தில் 1 நைசிரேயஸம் என்னும் பெயருள்ள வனமானது இருக் கிறதோ அந்த வனம் ருதுக்கள் எல்லாவற்றிலுமுள்ள ஸ்ரீயையுடைவைகளும்

---

1 நைசிரேயஸம் மங்களமானவைகளைச் சார்ந்தது.

[illegible] ॥ 16

[illegible]

[illegible] ॥ 17

[illegible]

[illegible] ॥ 18

[illegible]

வேண்டியவைகளைக்கொடுப்பனவுமாகியவிருக்ஷங்களால் பிரகாசமுள்ளது.மூர்த்தியுடைய கைவல்லியம் போன்றது. 16

அந்த வனத்தில் ஜலத்தின் மத்தியில் மலர்ந்த மகரந்தத்துடன் கூடிய மல்லிகைக்கொடிகளின் வாஸனையால்தேவர்கள் ஸ்திரீகளுடன்இடையூறடையப் பெற்ற புத்தியுடையவர்களாயினும் (அந்தக் கந்தத்தை வகிக்கும்) காற்றைத் திரஸ்காரம் செய்து, உலகங்களின் பாபங்களைப் போக்குவதான வாஸுதேவருடைய சரித்திரங்களைக் கானம் செய்கின்றார்கள். 17

(அந்த வனத்தில் உள்ள)சிறந்த வண்டானது ஹரியின் கதையைக்கானம் செய்வதுபோல் சத்தம் செய்யும்போது மாடப்புறா, குயில், ஸாஹஸம், சக்கிரவாகம், சாதகம், ஹம்ஸம், கிளி, சிச்சிலவு, மயில் இந்தப் பக்ஷிகளின் உயர்ந்த கோலாகலமானது கொஞ்சகாலம்வரை ஒழிவடைகிறது. 18

मन्दारकुन्दकुरबोत्पलचम्पकार्ण
पुन्नागनागबकुलाम्बुजपारिजाताः ।
गन्धेऽर्चिते तुलसिकाभरणेन तस्या
यस्मिंस्तपः सुमनसो बहु मानयन्ति ॥ 19

यत्सङ्कुलं हरिपदानतिमात्रदृष्टै-
र्वैडूर्यमारकतहेममयैर्विमानैः ।
येषां बृहत्कटितटाः स्मितशोभिमुख्यः
कृष्णात्मनां न रज आदधुरुत्स्मयाद्यैः ॥ 20

मानयन्ति किमेन तत्र [illegible] न [illegible] यत्र [illegible] वनं तत्र श्रीवैकुण्ठं ययुरिति पूर्वेणान्वयः॥ १९॥ पुनर्वैकुण्ठमेव विशिनष्टि यदिति यत्सङ्कुलं व्याप्तं श्रीहरिपादयोरानतिः प्रणामः तावन्मात्रेण दृष्टैः भक्तानां विमानैः न तु केवलं दृष्टैः वैडूर्यमारकतहेममयैश्च विमानैः बृहन्ति कटितटानि यासां स्मितेन शोभीनि मुखानि यासां ताः स्त्रियः श्रीकृष्णे आत्मा येषां रजः कामं उत्स्मयाद्यैः परिहासादिभिः नादधुः नजनयामासुः ॥ २० ॥ श्रीरिति । श्रीर्लक्ष्मीः [illegible] रूपिणी सती हरेस्सद्मनि सम्मार्जयन्तीव यस्मिन् लोकैः संलक्ष्यते चरणारविन्दं क्वणयन्ती नूपुरेण शब्दयन्ती [illegible] यया यत्र [illegible] दोषा [illegible] स्फटिकमयानि कुड्यानि यस्मिन् [illegible] सं

மந்தாரம், குந்தம், குரவம், உற்பலம், சண்பகம், அர்ணம், புன்னுகம், நாக கேஸரம், வகுளம், அம்புஜம், பாரிஜாதம் இந்தப் புஷ்பங்கள் துளஸியை ஆபரண மாகக்கொண்ட ஸ்ரீ வாசுதேவரால் (துளஸியின்) கந்தமானது பெருமை பெற்ற போது அந்தத் துளஸியின் தவத்தை மெச்சுகின்றன.(இவ்வளவு மகிமைவாய்ந்த வனமுள்ள வைகுண்டம் சென்ருர்கள்). 19

பெருத்த இடையுள்ளவர்களும் புன்னகையால் பிரகாசிக்கும் முகமுடைய வர்களுமாகிய ஸ்திரீயின் பரிஹாஸம் முதலியவைகளால் ஸ்ரீ பத்மனுபனிடம் மனமுடைய எந்தப் பக்தர்களுக்குக் காமத்தை உண்டாக்கவில்லையோ, விஷ் ணுவின் சரணங்களில் நமஸ்காரம் செய்தமாத்திரத்தில்காணப்பட்டவைகளும் வைடூரியம் மரகதம் ஸுவர்ணம் இவை மயமானவைகளுமாகிய அந்த பக்தர் களின் விமானங்களால் எந்த ஸ்தானமானது வியாபித்துள்ளதோ (அந்தவைகுண் டம் சென்ருர்கள்). 20

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍀 𑌕𑍍𑌵𑌣𑌯𑌤𑍀 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌂
𑌲𑍀𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑍇𑌨 𑌹𑌰𑌿𑌸𑌦𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌦𑍋𑌷𑌾 ।
𑌸𑌂𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯 𑌉𑌪𑍇𑌤𑌹𑍇𑌮𑍍𑌨𑌿
𑌸𑌮𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌤𑍀𑌵 𑌯𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑌯𑌤𑍍𑌨𑌃 ॥ 21

𑌵𑌾𑌪𑍀𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌤𑌟𑌾𑌸𑍍𑌵𑌮𑌲𑌾𑌮𑍃𑌤𑌾𑌪𑍍𑌸𑍁
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌜𑌵𑌨𑍇 𑌤𑍁𑌲𑌸𑍀𑌭𑌿𑌰𑍀𑌶𑌮𑍍 ।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑌤𑍀 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌕𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍
𑌉𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌮𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗 𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥ 22

[illegible]

எந்த லக்ஷ்மீதேவியின் அனுக்கிரகத்திற்காக மற்று முள்ளவர்கள் முயற்சிக்கின்றார்களோ அந்த இலட்சுமிதேவி ரூபத்துடன் ஸ்படிகமயமான சுவர்களை உடையதும் ஸுவர்ணங்களுடையதுமாகிய விஷ்ணுவின் கிருகத்தில் தன்னுடைய சரணாரவிந்த (தண்டைகளின் ஓசையால்) சப்தப்படுத்திக் கொண்டு விளையாடுவதற்குரிய கமலத்தால் கைகளை நீட்டிக் கூப்பிடுகிறவள்போல் காணப்படுகிறாள். (இவ்வளவு மாட்சிமைதங்கிய வைகுண்டம் சென்றார்கள்). 21

1 ஓ தேவர்களே! ஊழியம் செய்யும் ஸ்திரீகளுடன்கூடிய ஸ்ரீ தேவி தன்னுடைய வனத்தில் நிர்மலமும் அமுதம் போன்றதுமான ஜலமுடையவைகளும் பவளமயமான கரைப்பிரதேசங்க ளுடையனவுமாகியவாவிகளில் நாதனுகிய நாராயணனைத் துளசிகளால் பூசிக்கும்போது அழகுவாய்ந்த அலங்காரமுடையதும் உயர்ந்த நாஸிகையுள்ளதுமாகிய (தன்) முகத்தைப் (ஜலத்தில் பிரதிபிம்பமாகி) பார்த்து பகவான் சும்பனம் செய்தாரல்லவா என்று எண்ணினாள். (அந்த வைகுண்டம் சென்றார்கள்). 22

1 தன் முகமானது தந்தக்ஷதம் முதலிய அடையாளமுள்ளதாகக் காணப்பட்டமையால் இவ்விதம் நினைத்தாள் என்பது கருத்து.

𑌯𑌨𑍍𑌨 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌘𑌭𑌿𑌦𑍋 𑌰𑌚𑌨𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌦𑌾
𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌕𑌥𑌾 𑌮𑌤𑌿𑌘𑍍𑌨𑍀𑌃 ।
𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾 𑌹𑌤𑌭𑌗𑍈𑌰𑍍𑌨𑍃𑌭𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑌾𑌰𑌾
𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌶𑌰𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌮𑌃𑌸𑍁 𑌹𑌨𑍍𑌤 ॥ 23

𑌯𑍇𑌽𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌚 𑌨𑍋 𑌨𑍃𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌸𑌹𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌯𑌤𑍍𑌰 ।
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌤𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯
𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌤𑌤𑌯𑌾 𑌬𑌤 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌤𑍇 ॥ 24

𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌂𑌛𑌿𑌤𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌪𑌦𑍇𑌨 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍌𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍇𑌨𑍈𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌤𑌂 ॥ 𑌯𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌨 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍇 𑌯𑍇 𑌕𑍁𑌕𑌥𑌾𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌘𑌂 𑌹𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌘𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌰𑌚𑌨𑌾 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌲𑍀𑌲𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌾𑌦𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌪𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌮𑌤𑌿𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌕𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍇 𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌹𑌤𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌨𑍃𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍄𑌨𑍍 𑌅𑌶𑌰𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌮𑌸𑍍𑌸𑍁 𑌨𑌰𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌖𑍇𑌦𑍇 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌤𑌸𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 ॥ ௨௩ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌂𑌗𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿 𑌯𑍇𑌽𑌭𑍀𑌤𑌿 𑌨𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌜𑌾𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌹𑌰𑍇𑌰𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑍀𑌂 𑌨𑍃𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌾𑌯𑌭𑍂𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑍇 𑌅𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌤𑌤𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌬𑌤 𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 । 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌨 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌯𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌦𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ ௨௪ ॥ 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 ।

பாக்கியமில்லாத மானிடர்கள் (கேட்பவர்களின்) புண்ணியத்தைக் கிரகிக்கும் எந்தக்கதைகளைக் கேட்டவுடன் ஆசிரயமில்லாத நரகங்களில் தள்ளப் படுகின்றனரோ, கஷ்டம்! அந்தக் கல்மஷத்தைப் போக்கும் விஷ்ணுவின் (ஸிருஷ்டி முதலிய) லீலைகளைவர்ணிப்ப தொழிந்த வேறு விஷயமானவைகளும் அறிவைப்போக்குகிறவைகளுமாகிய குற்சிதகதைகளைக் கேட்பவர்கள் எந்த ஸ்தான மடையார்களோ (அந்த வைகுண்டம் சென்றார்கள்). 23

எந்த மானிடர்களின் ஜன்மத்தில் தருமங்களுடன் கூடிய தத்துவவிஷயமான ஞானம் உண்டாகிறதோ நம்மாலும் விரும்பப்படும் அந்த மானிடஜன்மத்தை எவர்கள் அடைந்திருக்கின்றார்களோ அவர்கள் இந்த ஈசனின் வலிவுடைய மாயையால் மோகங்கொண்டு பகவானுடைய பூஜையைச் செய்யாமலிருக்கிறார்கள், 24

𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌾𑌮𑍃𑌷𑌭𑌾𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌦𑍂𑌰𑍇 𑌯𑌮𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌿 𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌣𑍀𑌯𑌶𑍀𑌲𑌾𑌃 ।
𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌿𑌥𑌃 𑌸𑍁𑌯𑌶𑌸𑌃 𑌕𑌥𑌨𑌾𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗
𑌵𑍈𑌕𑍍𑌲𑌵𑍍𑌯𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌕𑌲𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌲𑌕𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃 ॥ 25

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌨𑍈𑌕𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌂
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌶𑍋𑌚𑌿𑌃 ।
𑌆𑌪𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌦𑌮𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌥𑍋 𑌵𑌿𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌮𑍍 ॥ 26

𑌪𑌾𑌨𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌚𑍈𑌤𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌨 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍇 𑌅𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑍃𑌷𑌭𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍂𑌰𑍇 𑌯𑌮𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌯𑍇 𑌦𑍂𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌯𑌮𑌭𑌟𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌦𑍂𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌣𑍀𑌯𑌂 𑌕𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌶𑍀𑌲𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌿𑌥𑌃 𑌸𑍁𑌯𑌶𑌸𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌿𑌥𑌃 𑌕𑌥𑌨𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌽𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑍈𑌕𑍍𑌲𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌯𑌾 𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌕𑌲𑌾 𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌪𑍁𑌲𑌕𑍀𑌕𑍃𑌤𑌮𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌯𑍇 𑌚 𑌨 𑌉𑌪𑌰𑌿 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௫ ॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌦𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌅𑌥𑍋 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌦𑌮𑌾𑌪𑍁𑌃 𑌅𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌅𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑌮𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌕𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑍋𑌚𑌿𑌰𑍍𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌯𑌾𑌬𑌲𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌯𑍋𑌗 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ ௨௬ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑍇𑌷𑍁

தேவர்களுக்குள் சிரேஷ்டராகிய ஹரியின் அநுசரணையால் யமனை வெகு தூரத்திலிருக்கும்படி செய்பவர்களும் ஆசிக்கத்தகுந்த சீலமுடையவர்களும் ஈசனுடைய சிறந்த கீர்த்தியைத்தனிமையாகக் கீர்த்தனம் செய்ததாலுண்டான அன்பால் ஏற்பட்ட பரவசத்தன்மையால் பெருகிய ஆனந்த பாஷ்பத்தால் ரோமாஞ்சங்கொண்ட சரீரமுடையவர்களுமாகிய பெரியோர்கள் நமக்கு மேலாகவிருக்கும் எந்த ஸ்தானம் செல்லுகிறார்களோ அந்தவைகுண்டம் சென்றார்கள். 25

அந்த முனிவர்கள், அப்பொழுது அவ்வளவு மகிமை வாய்ந்ததும் லோக குருவாகிய நாராயணனிருப்பதும் உலகத்தார்களால் முக்கியமாக நமஸ்கரிக்கத் தக்கதும் தேவார்ஹமும் தேவசிரேஷ்டர்களின் விசித்திரமான விமானங்களின் ஒளியுடையதும் அபூர்வமுமான அந்தவைகுண்ட லோகத்தை (எட்டு அங்கமுடைய) யோகங்களின் விசித்திரவலுவால் அடைந்து பிறகு மிகுதியான சந்தோஷமடைந்தார்கள். 26

॥ மைத்ரேய: ॥

தஸ்மிந்நதீத்ய முநய: ஷடஸஜ்ஜமாநா:
கக்ஷா: ஸமாநவயஸாவத ஸப்தமாயாம் ।
தேவாவசக்ஷத க்ருஹீதகதௌ பரார்த்ய-
கேயூரகுண்டலகிரீடவிடங்கவேஷௌ ॥ 27

மத்தத்விரேபவநமாலிகயா நிவீதௌ
விந்யஸ்தயாஸிதசதுஷ்டயபாஹுமத்யே ।
வக்த்ரம் ப்ருவா குடிலயா ஸ்புடநிர்கமாப்யாம்
ரக்தேக்ஷணேந ச மநாக்ரபஸம் ததாநௌ ॥ 28

த்வார்யேதயோர்நிவிவிஶுர்மிஷதோரப்ருஷ்ட்வா
பூர்வா யதா புரடவஜ்ரகபாடிகா யா: ।

கக்ஷ்யா: ப்ராகாரத்வாராணி அஸஜ்ஜமாநா: ஸங்கமகுர்வந்த: தத்ரோத்க்ருஷ்டமபஶ்யந்த: த்வாரபாலௌ ஸப்தமத்வாரே தேவௌ ஸமஸ்த்ய ஸமாநம் வயோ யயோ: க்ருஹீதே கதே யாப்யாம் பரார்த்யை: கேயூராதிபி: விடங்கௌ ஸுந்தரௌ வேஷௌ யயோ: ॥ 27 ॥ தாவேவ வர்ணயதி । மத்தேதி மத்தா த்விரேபா: ப்ருங்கா: யஸ்யாம் தயா வநமாலிகயா நிவீதௌ கண்டமாவேஷ்ட்ய ஸமலங்க்ருதௌ அஸிதா நீலா: சதுஷ்டயஞ்ச தத்ஸம்ஸ்தா: பாஹவ: தேஷாம் மத்யே விந்யஸ்தயா வக்த்ரஞ்சாநாக் ரபஸம் கிஞ்சித்க்ஷோபம் ததாநௌ ஸ்புடௌ உத்புல்லௌ நிர்கமௌ ஶ்வாஸநிர்கமௌ நாஸாபுடே தாப்யாம் ॥ 28 ॥ த்வாரீதி । ஏதயோ: மிஷதோ: பஶ்யதோ: தாவநாப்ருச்ச்ய ஸ்வப்ரவேஶ்யா யா: பூர்வா: த்வார:

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

ஸநகர் முதலிய முனிவர்கள் அந்த வைகுண்டத்தில் (1) பற்றுதலற்றவர்களாகவிருந்து பிரகாரங்களின் ஆறு துவாரங்களைக் கடந்து பிறகு ஏழாவது துவாரத்தையடைந்தார்கள். அங்கே சமமான வயதுள்ளவர்களும் கதை என்ற ஆயுதம் பிடித்தவர்களும் சிலாக்கியமான கேயூரங்கள் குண்டலங்கள் கிரீடங்கள் இவற்றையணிந்து, ஸுந்தரமான வேஷமுடையவர்களாய், நீலவர்ணமான நான்கு கைகளின் மத்தியில் அமைந்ததும் மதங்கொண்ட வண்டுகளுள்ளதுமாகிய வனமாலையை அணிந்தவர்களும் கோணலான புருவத்தாலும் மலர்ந்த நாசிகையின் இருதுவாரங்களாலும் சிவந்த நேத்திரத்தாலும் முகத்தில் சிறிது கடுந்தன்மையைத்தரித்தவர்களுமாகிய இரண்டு தேவர்களைக்கண்டார்கள். 27-28

சந்தேகமற்றவர்களாகிய அந்த ஸனகர் முதலிய முனிவர்கள் தங்களுடைய விரோதமற்ற நோக்கத்துடன் எங்கும் தடையின்றிச் சஞ்சரிக்கின்றார்

---

(1) (பற்றுதலற்றவர்கள் - அந்த ஆறு துவாரங்களிலும் உள்ள அற்புதங்களைப்பார்த்து ஹரியின் தரிசனத்திற்கொண்ட விருப்பத்தால் அதில் பற்றுதலடையவில்லை என்பது கருத்து.

[illegible] 29

[illegible] 30

[illegible]

[illegible]

களோ அந்த முனிவர்கள் முன் துவாரங்களைக் கடந்தது போல் சுவர்ணமயமும் வஜ்ரமயமுமான கதவுடைய ஏழாவது துவாரத்திலும் இந்த இரண்டு தேவர்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே (அவர்களை) கேட்காமல் பிரவேசித்தார்கள். 29

திகம்பரர்களும் மூப்புள்ளவர்களுமாயினும் ஐந்து வயதுள்ளவர்கள்போன்றவர்களும் ஆத்மதத்வமறிந்தவர்களும் அவ்விதம் தடை செய்யத்தகாதவர்களுமாகிய அந்த நான்கு குமாரர்களை பகவானுக்குப் பிரதிகூலமான சுவபாவமுடைய அந்தத்துவாரபாலர்களிருவரும் பார்த்து (இவர்களின்) தேஜஸ்ஸைப் பற்றி நகைத்து (1) பிரம்பாலும் தடங்கல் செய்தார்கள். 30

அந்தக்குமாரர்கள் விஷ்ணுவின் துவாரபாலகர்களில் சிரேஷ்டர்களாகிய அந்த இரண்டு தேவர்களால், தேவர்கள் பார்த்திருக்கும்போதே, மிகவும் பூசிக்

(1) பிரம்பாலும் என்றதால் போகாதேயுங்கள் என்று ஆஜ்ஞை செய்து தடுத்தார்கள் என்பது பெறப்படும்.

ஊசு: ஸுஹ்ருத்தமதித்ருக்ஷிதபங்க ஈஷத்
காமானுஜேன ஸஹஸா த உபப்லுதாக்ஷா: || 31

|| குமாரா: ||

கோ வாமிஹைத்ய பகவத்பரிசர்யயோச்சை-
ஸ்தத்தர்மிணாம் நிவஸதாம் விஷம: ஸ்வபாவ: |
தஸ்மின் ப்ரஶாந்தபுருஷே கதவிக்ரஹே வாம்
கோ வாத்மவத்குஹகயோ: பரிஶங்கனீய: || 32

ந ஹ்யந்தரம் பகவதீஹ ஸமஸ்தகுக்ஷா-
வாத்மானமாத்மனி நபோ நபஸீவ தீரா: |

ஸ்த்ரீணாம் ப்ரவேஷ்டவ்யம் இத்யேவம் ஶங்கித: ஸ்வாமினோ ரக்ஷணாயைவ ஆவயோ-
ரேஷ ஸ்வபாவ இதி சேத் தத்ராஹ: தஸ்மின்னிதி குஹகயோ: கபடயோ:
ஆத்மவத் ஸ்வத்ருஷ்டாந்தேன யதா யுவாம் கபடௌ ததான்யோऽபி கஶ்சித்கபட:
ப்ரவேக்ஷ்யதீதி ஶங்காவத: ந ஹ்யத்ர பகவத: கிம் விநாஶ்யம் ஆகஸ்மிகமிதி நவேஶ்வரே
ப்ரஶாந்தபாஷாவித்ருஶே நவிரோதே பரிஶங்கா கதோ யுவாம் கேவலம் ஆத்மதுல்ய-
வேவேதி ||32|| பரிஶங்காநிராஸம் ச ஹேது: ஸமஸ்தகுக்ஷ்யாவ்யஸ்திநா ஸ்தித்யாத-
நதீதி| ஸமஸ்தம் விஶ்வம் குக்ஷௌ யஸ்ய தத்ர இஹ பகவதி தீரா: வித்வாம்ஸ:
அந்தரனோகம் பேதம் நபஶ்யந்தி கிம் தர்ஹி நபஸி நபஸீவ ஆத்மானமாத்மனி க்ஷேத்ர
பஶ்யந்தி மஹாகாஶே கடாகாஶமிவ ததா சாஸ்ய ராஜஸே: உதரஸ்தை-
உதரஸ்தையாத்ருஶம் ஸம்பவதி ததாஸ்ய ஹரேஸ்தாத்ருஶமயம் யதோ யேன கார-
ணேந ஸுர ஷாரிணோர் யுவயோ: விஶேஷேணோத்பாதிதம் தத்கிம் ந கிம்
விஜ்ஞேயமிதி ||33|| தஸ்மாதிதி| தத்தஸ்மாதேகாந்தநாயஸ்ய ஹ்ருத்யாஹ்யாம் யுவா-
ப்யாம் ப்ரக்ருஷ்டம் ஹ்ருதயைவ கதமம் ஜநாஸ்திந்வராயே யத்யோக்தம் தஜ்ஜஹி
விஜ்ஞயேஶ தத்வாஹர்: கஞ்யம்: ஸ்வாவ: ஸத்தாதிஶம்நேந ஜத: ஸ்ரீவை

கத்தக்கவர்களாயினும் தடைசெய்யப்பட்டவுடன் மிகவும் ஸுஹ்ருத்தாகிய ஹரியின் தரிசனத்திற்கொண்ட அநுராகமானது பங்கமடைந்தமையால், சிறிது கோபத்தால் விரைவாகக்கலங்கிய கண்களுடையவர்களாகிக் கூறுகிறார்கள்.

குமாரர்கள் கூறுகிறார்கள்.

சிறந்த பகவானுடைய பூஜையால் இந்தவைகுண்டம் வந்து வாசம் செய்பவர்களும் அந்த பகவானுடைய தருமமுடையவர்களுமாகிய உங்களுக்கு ஏன் இந்த விரோதமான ஸ்வபாவம்? விரோதமற்றவரும் பிரசாந்த புருஷருமாகிய அந்த விஷ்ணுவின் விஷயத்தில் கபட சுவபாவமுடைய உங்களைப்போல் சந்தேகிக்கக் கூடியவன் எவன்? 32

ஞானிகள், பிரபஞ்சத்தை வயிற்றிலுடைய இந்த பகவானிடம் பேதத்தைப் பார்க்கமாட்டார்கள். (பெரிய) ஆகாயத்தில் (குடத்திற்குள்ளிருக்கும்) ஆகாயத்தைப்போல் பரமாத்மாவிடம் தன்னைப் பார்க்கிறார்கள். (மற்ற

𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑍁𑌵𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌿𑌨𑍋𑌃 𑌕𑌿𑌂
𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌦𑌰𑌭𑍇𑌦𑌿 𑌭𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 ॥ 33

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌮𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃
𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌹 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌧𑍀𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 ।
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌿𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌤𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌭𑌾𑌵𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾
𑌪𑌾𑌪𑍀𑌯𑌸𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯 𑌇𑌮𑍇 𑌰𑌿𑌪𑌵𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌰 ॥ 34

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍁𑌭𑌾𑌵𑌵𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌘𑍋𑌰𑌂
𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌣𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍂𑌗𑍈𑌃 ।
𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌰𑍇𑌰𑌨𑍁𑌚𑌰𑌾𑌵𑍁𑌰𑍁 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍-
𑌪𑌾𑌦𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌵𑌪𑌤𑌤𑌾𑌮𑌤𑌿𑌕𑌾𑌤𑌰𑍇𑌣 ॥ 35

𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌪𑍀𑌯𑌸𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌃 𑌇𑌮𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌲𑍋𑌭 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌰𑌿𑌪𑌵𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑍀𑌯𑌸𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌽𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌷𑌣𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌮𑌵𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌾𑌪𑌮𑌵𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑍂𑌹𑍈𑌰𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌵𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑍇𑌰𑌨𑍁𑌚𑌰𑌾𑌵𑌤𑌿𑌕𑌾𑌤𑌰𑍇𑌣𑌾𑌤𑌿𑌭𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌦𑌪𑌤𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑍀𑌤𑍌 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌊𑌰𑍁 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌤𑍌 𑌭𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑌾𑌮𑍍 𑌕𑍋 𑌨𑍁 𑌪𑌾𑌪𑍀𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨

வர்களுக்கு) வயிற்றைப் பிளக்கும் பயத்தை, எந்தக்காரணத்தால் தேவசின்னம் தரித்த நீங்கள் விசேஷமாக உண்டு பண்ணினீர்களோ அந்த பயம் விஷ்ணுவுக்கு ஏது ? 33

ஆகையால் வைகுண்டநாதனாகிய இந்தப் பரம புருஷனைச் சார்ந்த மந்த புத்தியுடைய உங்களுக்கு நன்மையைச் செய்யக்கருதி இந்த அபராதத்திற்குத் தக்கபடி யோசிக்கிறோம். எங்கு இவனுக்கு (1) மூன்று சத்துருக்கள் இருக்கின்றார்களோ அந்தப் பாபமுடைய உலகங்களுக்கு நீங்கள் உள்ளுக்குள்ளிருக்கும் ஸ்வபாவஞானத்துடன் வைகுண்டத்தி னின்று செல்லுங்கள். 34

இவ்விதம் அந்தக் குமாரர்கள் கூறியது பயங்கரமென்றும் பிரம்மசாபமென்றும் பாணங்களால் தடைசெய்யமுடியாதது என்றும் அறிந்து மிகுந்த பயமடையும் ஸ்வபாவமுடைய விஷ்ணுவின் பாரிஷதர்களிருவரும் மிகுந்த நடுக்கத்துடன் அந்தக் குமாரர்களின் பாதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு உடனே விழுந்தார்கள். 35

---

(1) மூன்று சத்துருக்கள் - காமம், குரோதம், லோபம், என்பனவாம்.

𑌭𑍂𑌯𑌾𑌦𑌘𑍋𑌨𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌕𑌾𑌰𑌿 𑌦𑌣𑍍𑌡𑍋
𑌯𑍋 𑌨𑍌 𑌹𑌰𑍇𑌤 𑌸𑍁𑌰𑌹𑍇𑌳𑌨𑌮𑌪𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑌮𑍍 ।
𑌮𑌾 𑌵𑍋𑌽𑌨𑍁𑌤𑌾𑌪𑌕𑌲𑌯𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌘𑍍𑌨𑍋
𑌮𑍋𑌹𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌹 𑌤𑍁 𑌨𑍌 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌤𑍋𑌰𑌧𑍋𑌽𑌧𑌃 ॥ 36

𑌏𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌭𑌃
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯 𑌸𑌦𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌯𑌯𑍌 𑌪𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍
𑌅𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑌣𑍀𑌯𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌚𑌲𑌯𑌨𑍍 𑌸𑌹𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥ 37

[illegible]

மகிமை பொருந்திய தாங்கள் பாபம் செய்தவனிடம் சிக்ஷையை ஏற்படுத்தினீர்கள். எங்களில் தேவர்களை அவமதித்த தோஷம் யாவற்றையும் போக்குகிறவன் எவன் ஏற்படுவான்? நாங்கள் மிகவும் கீழாகச்செல்லுகிறவர்களாயினும் உங்களுடைய கருணையின் லேசத்தால் பகவானுடைய ஸ்மரணத்தைப்போக்கும் மோகமானது உண்டாகாமலிருக்கவேண்டும். 36

பெரியோர்களுக்கு மனோஞ்ஞரும் பகவானுமாகிய பத்மநாபன் தம்மைச் சார்ந்தவர்கள் ஸாதுக்களிடம் செய்த அபராதத்தை இவ்வாறு அறிந்து அப்பொழுதே பரமஹம்ஸர்களாகிய மகாமுனிவர்கள் தேடக்கூடிய பாதங்களை (1) அசையச்செய்துகொண்டு இலக்ஷ்மீதேவியுடன் அங்கு வந்தார். 37

---

(1) அசையச் செய்து கொ[illegible] என்பதால், நடந்து வந்தார் என்றுகொள்க. ஸனகர் முதலியவர்கள் தம்முடைய பாதங்களைத்தரிசிக்க வந்தது தடைப்பட்டதனால் உண்டான கோபத்தைத் தணிக்க வந்த துரிதத்தைக் காட்டுகிறவர்போல் பாதங்களால் நடந்து வந்தார் என்றுங்கொள்ளலாம்.

[illegible]

[illegible] 38

[illegible]

[illegible] 39

[illegible]

வந்தவரும் தமது பிருத்தியர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட (1) உசிதமான வஸ்துக்களை உடையவரும், நேத்திரங்களுக்கு விஷயமானவரும் தங்களுடைய ஸமாதிகளால் அடைவதற்குரிய பலனாகியவரும் ஹம்ஸ பக்ஷியின் அழகுவாய்ந்த வால வியஜனங்களில் உண்டான அநுகூலக் காற்றினால் அசைந்தவைகளான வெண்மை நிறமுடைய சந்திரன் போன்ற கொடையில் தொங்கும் முத்தாரங்களினின்று நழுவும் ஜலத்திவிலைகளை உடையவருமாகிய அந்த பகவானை (2) ஸனகர் முதலிய முனிவர்கள் பார்த்தார்கள். 38

எல்லோருக்கும் அநுக்கிரகம் செய்வதில் ஸுமுகரும் ஆசிக்கத்தக்க குணங்களுக்கு ஸ்தானமாகியவரும் அன்புள்ள கடாக்ஷ லேசத்தால் மனதைச் சுகப்படுத்துகிறவரும் சியாமள நிறமுடையதும் விசாலமானதுமாகிய மார்பில் பிரகாசிக்கும் மஹா லக்ஷ்மியுடன் கூடியவரும் ஸ்வர்க்கலோகத்திற்குச் சூடாமணியாக விருப்பவரும் தம்முடைய வாசஸ்தானமாகிய வைகுண்டத்தைச் சோபிக்கச் செய்பவர்போன்றவருமாகிய நாராயணனைப் பார்த்தார்கள். 39

(1) உசிதமான என்பதால் பிரயாணத்திற்குரிய குடை சாமரம் முதலியவைபோடு மெனவறிக. (2)(ஸனகர் முதலிய முனிவர்கள் பார்த்தார்கள் என்பதை இன்னும் 5. சுலோகங்களிலும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்)

𑌪𑍀𑌤𑌾𑌂𑌶𑍁𑌕𑍇 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌨𑌿𑌤𑌮𑍍𑌬𑌿𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍍𑌯𑌾𑌲𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑍁𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌨𑌮𑌾𑌲𑌯𑌾 𑌚 ।
𑌵𑌲𑍍𑌗𑍁𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌵𑌲𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌤𑌾𑌸𑍁𑌤𑌾𑌂𑌸𑍇
𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌧𑍁𑌨𑌾𑌨𑌮𑌬𑍍𑌜𑌮𑍍 ॥ 40

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍𑌮𑌕𑌰𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑌣𑍍𑌡𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹
𑌗𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌥𑌲𑍋𑌨𑍍𑌨𑌸𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌮𑌣𑌿𑌮𑌤𑍍𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌮𑍍 ।
𑌦𑍋𑌰𑍍𑌦𑌣𑍍𑌡𑌷𑌣𑍍𑌡𑌵𑌿𑌵𑌰𑍇 𑌹𑌰𑌤𑌾 𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑍍𑌯
𑌹𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑌗𑌤𑍇𑌨 𑌚 𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍇𑌨 ॥ 41

𑌅𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑌾𑌯𑌾

𑌭𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌶𑍋𑌕𑌞𑍍𑌚 ॥௩௯॥ 𑌪𑍀𑌤𑌾𑌂𑌶𑍁𑌕 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌨𑌿𑌤𑌮𑍍𑌬𑍋 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑍇 𑌕𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍀𑌤𑌾𑌂𑌶𑍁𑌕𑍇 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌿𑌣𑍀𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌨𑌮𑌾𑌲𑌯𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌡𑌿𑌦𑌿𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌣𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌵𑌲𑍍𑌗𑍁𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌵𑌲𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍋𑌽𑌨𑍇𑌨 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌅𑌬𑍍𑌜𑌂 𑌧𑍁𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 ॥ ௪௦ ॥ 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤𑍀 𑌮𑌕𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌡𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑍇 𑌗𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌥𑌲𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌸𑌂 𑌚 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌣𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍋𑌰𑍍𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌷𑌣𑍍𑌡𑌃 𑌸𑌮𑍂𑌹𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌹𑌰𑌤𑌾 𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌹𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑍍𑌯𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌹𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑌗𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍇𑌨 𑌚 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 ॥ ௪௧ ॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿॥ 𑌕𑌿𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌨𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌹𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑌦𑍁𑌪𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑍋𑌃 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌾𑌸𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍋𑌭𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌦𑍁𑌪𑌵𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌹𑍃𑌦𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑌂

பருத்த நிதம்பத்தை ஆசிரயித்த பீதாம்பரத்தில் நன்றாய்ப் பிரகாசிக்கும் அரைஞாண் மாலையுடனும் வண்டுகளின் சத்தமுடைய வனமாலையுடனும் கூடியவரும் ஸுந்தரமான முன்கைகளில் கடக மணிந்தவரும் வினதையின் குமாரனாகிய கருடனுடைய தோளில் கையை வைத்துக்கொண்டிருப்பவரும் மற்றொரு கையால் கமலத்தைச் சுற்றுகிறவருமாகிய ஸ்ரீதரரைப்பார்த்தார்கள். 40

மின்னலைத் திரஸ்கரிக்கும் மகரகுண்டலங்களுக்குத் தகுதியான கன்னப் பிரதேசமும் உயர்ந்த நாசிகையுமுடையதுமாகிய முகமுடையவரும் இரத்தினம் பதித்த கிரீடமுடையவரும் சிறந்த கைகளுக்கு மத்தியில் மனதைக் கவர்வதும் சிறந்ததுமாகிய ஹாரத்துடனும் கழுத்திலிலங்கும் கௌஸ்துபத்துடனும் கூடியவருமாகிய கேசவனைக் கண்டார்கள், 41

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌬𑌹𑍁 𑌸𑍌𑌷𑍍𑌠𑌵𑌾𑌢𑍍𑌯𑌮𑍍 ।
[illegible]
[illegible] ॥ 42

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑌯𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦
𑌕𑌿𑌞𑍍𑌜𑌲𑍍𑌕𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌤𑍁𑌲𑌸𑍀𑌮𑌕𑌰𑌨𑍍𑌦𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂
𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌜𑍁𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑌨𑍍𑌵𑍋𑌃 ॥ 43

𑌤𑍇 𑌵𑌾 𑌅𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌦𑌨𑌾𑌸𑌿𑌤𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑍋𑌶𑌮𑍍
𑌉𑌦𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌤𑌰𑌾𑌧𑌰𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌹𑌾𑌸𑌮𑍍 ।

[illegible]

பகவானுடைய இந்த ஸௌந்தரியத்தில் இலக்ஷ்மீதேவியின் * கருவமானது அடங்கிற்று என்று தம்முடைய பக்தர்களின் புத்தியால் நிச்சயிக்கப்பட்டவரும், மிகுதியான ஸௌந்தரியமுடையவரும், எனக்கும் ருத்திருக்கும் உங்களுக்குமாகச் சரீரம் படைத்தவருமாகிய பத்மநாபரைப் பார்த்து அந்தக் குமாரர்கள் திருப்தி யடையாத நேத்திரங்களுடையவர்களாகிச் சந்தோஷத்துடன் சிரசால் வணங்கினார்கள். 42

அரவிந்த நேத்திரனாகிய அந்த வாசுதேவருடைய பாதாரவிந்தங்களில் உள்ள கிஞ்சற்கங்கள் கலந்த துளசியின் மகரந்தத்துடன் கூடிய வாயுவானது இக்குமாரர்களின் நாசியின் துவாரத்தின் வழியே உட்புகுந்து பிர்ம்மாநந்தமுடையவர்களாயினும் இவர்களுடைய (1) மனதிலும், சரீரத்திலும் கலக்கத்தை உண்டுபண்ணிற்று. 43

---

* இலக்ஷ்மீதேவி தான் மிகுதியான ஸௌந்தரியமுள்ளவள் என்றுகொண்டிருந்த கருவம் அடங்கிற்று என்பது கருத்து.

(1) மனதில் சந்தோஷமும், சரீரத்தில் ரோமாஞ்சமுமென்றறிக.

லப்³தா⁴ஶிஷ꞉ புநரவேக்ஷ்ய ததீ³யமங்க்⁴ரி
த்³வந்த்³வம் நகா²ருணமணிஶ்ரயணம் நிதி³த்⁴யு꞉ ॥ 44

பும்ஸாம் க³திம் ம்ருக³யதாமிஹ யோக³மார்கை³꞉
த்⁴யாநாஸ்பத³ம் ப³ஹுமதம் நயநாபி⁴ராமம் ।
பௌம்ஸ்நம் வபுர்த³ர்ஶயாநமநந்யஸித்³தை⁴꞉
ஔத்பத்திகை꞉ ஸமக்³ருணந் யுதமஷ்டபோ⁴கை³꞉ ॥ 45

பத்³மகோஶஸத்³ருஶமித்யர்த²꞉ ஸுந்த³ரதரே அத⁴ரோஷ்டே² குந்த³ஸத்³ருஶோ ஹாஸோ யஸ்மிந் தம் உத் ஊர்த்⁴வம் வீக்ஷ்ய லப்³த⁴மநோரதா²꞉ ஸந்த꞉ நகா²ந்யேவாருணமணய꞉ தேஷாம் ஶ்ரயணம் ஆஶ்ரயபூ⁴தம் த்³வந்த்³வம் புநரவேக்ஷ்ய [illegible] புந꞉ புநரேவம் நிரீக்ஷ்ய [illegible] ணாஶக்தா꞉ பஶ்சாந்நிதி³த்⁴யு꞉ த்⁴யாதவந்த꞉ ॥ ௪௪ ॥ பும்ஸாமிதி ॥ யோக³மார்கை³꞉ க³திம் ம்ருக³யதாம் பும்ஸாம் த்⁴யாநஸ்ய விஷயபூ⁴தம் [illegible] த்⁴யாநாஸ்பத³ம் ப³ஹுபூ⁴நாம் தத்த்வத்³ருஶாம் ஸம்மதமிதி வா பௌருஷம் வபு꞉ த³ர்ஶயந்தம் அந்யேஷ்வஸித்³தை⁴ரஸாதா⁴ரணை꞉ ஔத்பத்திகைர்நித்யைரணிமாத்³யைரஷ்டபோ⁴கை³ர்யுதம் ஸமக்³ருணந் ஸ்துதவந்த꞉ ॥ ௪௫ ॥ நித்யம் ப்³ரஹ்ம [illegible] ப்ரகாஶமாநம் [illegible] இதா³நீம் [illegible] [illegible] ஹ்ருத³யே [illegible]

அந்தக் குமாரர்கள் இந்த ஈசனுடைய அதி ஸுந்தரமான அதரத்தில் குந்தமலர் போன்ற ஹாஸ்யமுடைய முகமாகிய (1) கறுப்புவர்ணமுள்ள பத்மத்தின் மத்தியை நிமிர்ந்துபார்த்து மனோரதம் நிறைவேறியவர்களாகி, நகங்களாகிய சிவந்த இரத்தினங்களுக்கு ஆசிரயமான பகவானுடைய அந்த இருபாத கமலத்தையும் (2) மறுபடியும் பார்த்துத் தியானம் செய்துகொண்டார்கள். 44

யோகமார்க்கங்களால் நற்கதியைத் தேடும் புருஷர்களுக்குத் தியானம் செய்யக் காரணமானதும், அநேக தத்துவ ஞானிகளுக்குச் சம்மதமானதும், நேத்திரங்களுக்கு மனோஞ்ஞமுமாகிய புருஷனைச் சார்ந்த சரீரக் காட்சியளிப்பவரும் மற்றவர்களிடமில்லாத நித்தியமான (அணிமை முதலிய) எட்டு ஐச்வரியங்களுடன் கூடியவருமாகிய கோவிந்தனை ஸ்தோத்திரம்செய்கிறார்கள். 45

---

(1) கறுப்பு நிறமான பத்மம் என்பது இல்லாவிடினும் அவ்விதம் இருந்தால் என்ற இது, அபூதோபமையாகும்.

(2) மறுபடியும் பார்த்து என்பதால், ஒரே சமயத்தில் அவருடைய அவயவங்களிலுள்ள ஸௌந்தரியத்தைத் தரிசிக்க முடியாமல் அடிக்கடி பார்த்தனர் என்பது குறிக்கப்படுகிறது.

[illegible] 46

[illegible] 47

[illegible]

குமாரர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

ஓ அனந்த! நீர் இருதயத்தி லிருப்பவராயினும் துராத்மாக்களுக்கு மறைந் திருப்பவரே. அப்படிப்பட்ட நீர் இப்பொழுது எங்களுடைய நேத்திரங்களுக் குச் சமீபத்திலிருக்கிறீர். தங்களிடம் உண்டான எங்களுடைய தந்தையாகிய பிர்ம்மதேவரால் உபதேசிக்கப் பட்ட (1) இரகசியத்தை எப்பொழுது தாங்க ளுடையவராகிறீர்களோ அப்பொழுதே எங்களின் செவித்துவாரங்களின் வழி யே எங்கள் அறிவைத் தாங்கள் அடைந்தீர்கள். 46

ஓ பகவானே! தங்களுடைய கருணையாலேயே தெரிந்து கொண்ட அழுத்த மான பக்தியோகங்களால் அஹங்கார மில்லாத வர்களும், வைராக்கிய முடைய வர்களுமாகிய முனிவர்கள் எந்த தத்துவத்தை மனதில் அறிந்தார்களோ அந்த ஆத்மதத்துவமாகவே, பக்தர்களுக்கு (தம்முடைய) ஸத்துவ மூர்த்தியால் இப் பொழுது நிகரற்ற அன்பை உண்டு பண்ணுகிறவரும், அவ்வளவு மகிமை வாய் ந்தவரும், பரருமாகிய உம்மை அறிகிறோம். 47

---

(1) பிர்மதேவர் விஷ்ணுவின் தத்துவத்தை ஸனகர் முதலியவர்கட்கு உப தேசம் செய்தாரென்பது கருத்து.

𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌗𑌣𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌂
𑌕𑌿𑌮𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌦𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌭𑌯𑌂 𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵 𑌉𑌨𑍍𑌨𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍇 ।
𑌯𑍇𑌽𑌙𑍍𑌗 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌶𑌰𑌣𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌯𑌾𑌃
𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌯𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌯𑌶𑌸𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌾 𑌰𑌸𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 ॥ 48

𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌭𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍
𑌚𑍇𑌤𑍋𑌽𑌲𑌿𑌵𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿 𑌨𑍁 𑌤𑍇 𑌪𑌦𑌯𑍋𑌰𑍍𑌰𑌮𑍇𑌤 ।

𑌤𑍈𑌃 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 [illegible] 𑌶𑌾𑌃 [illegible] 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃 [illegible] ॥४७॥ [illegible] 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌖𑍍𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍇 𑌨 𑌗𑌣𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌪𑌦𑌂 [illegible] 𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵 𑌉𑌨𑍍𑌨𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍇 [illegible] 𑌭𑌯𑌂 [illegible] 𑌹𑍇𑌽𑌙𑍍𑌗 𑌯𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌯𑌾 𑌰𑌸𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑍀𑌯𑌂 [illegible] 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 [illegible] 𑌯𑌶𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥४८॥ 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 [illegible] 𑌕𑌾𑌮𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌇𑌤𑌃 [illegible] 𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑌂 [illegible] 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑍈𑌃 𑌨𑌿𑌰𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌮 [illegible]

வாசுதேவ! எவர்கள் கீர்த்தனம் செய்வதற்குரியகீர்த்தியுள்ள தங்களுடைய சரித்திரத்தின் இரஸமறிந்த வர்களாகவும், உங்களுடையபாதங்களைச்சரணமென்றடைந்தவர்களாகவும், சமர்த்தர்களாகவும் ஆகிறார்களோ அந்தப் பக்தர்கள் மோக்ஷரூபமான தங்களுடைய அநுக்கிரகத்தையும் மதிக்கிறதில்லை. தங்களுடைய புருவநெரித்தலால் பயமடையு மற்றுமுள்ள (இந்திரபதம்முதலிய) வைகளையா மதிக்கப் போகிறார்கள். 48

எங்களுடைய மனம் (1) வண்டுபோல் தமது பாதங்களில் இரமிக்குமேயானால், தமது சரணங்களால் சோபையுடைய எங்களுடைய வார்த்தைகள் (2) துளசிபோல் விளங்குமேயானால் (3) உங்களுடைய குணக்கும்பலால் எங்க

---

(1) புஷ்பங்களில் முட்க ளிருந்தாலும் வண்டுகள் அதனைப் பற்றியிருப்பது போல், வெறு இடையூறு இருந்தாலும் பற்றுதலிருக்கவேண்டும் என்பது கருத்து.

(2) பகவானுடைய பாதங்களின் சேர்க்கையால் துளசி சோபையை அடைகிறது. அதுபோல் வார்த்தைகள் சோபிக்க வேண்டுமென்பது கருத்து.

(3) செவித்துவார மென்பது ஆகாயம்; குணங்களோ ஸ்வரூப மில்லாதது; ஆகையால் நிரையப்போகிற தில்லை. எப்போதும் குணங்களைச் சிரவணம் செய்து கொண்டிருக்க வேண்டு மென்பது பெறப்படுகிறது.

𑌵𑌾𑌚𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑌸𑌿𑌵𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿 𑌤𑍇𑌽𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌶𑍋𑌭𑌾𑌃
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌗𑌣𑍈𑌰𑍍𑌯𑌦𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑌃 ॥ 49

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌶𑍍𑌚𑌕𑌰𑍍𑌥 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌹𑍂𑌤 𑌰𑍂𑌪𑌂
𑌤𑍇𑌨𑍇𑌶 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌿𑌮𑌵𑌾𑌪𑍁𑌰𑌲𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌨𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌇𑌦𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌨𑌮 𑌇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑍇𑌮
𑌯𑍋𑌽𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍁𑌦𑌯𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌃 ॥ 50

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

[illegible] ॥ ௪௯ ॥ [illegible] ॥ ௫௦ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

ளுடைய செவித் துவாரமானது நிரையுமேயாகில் எங்களுக்கு நரகங்களில் உற்பத்தியானது நாங்கள் செய்த பாபங்களால் மிகவும் ஏற்படட்டும். 49

பெரியோர்களால் கூறப்படும் கீர்த்தியுடைய ஓ பகவானே! அதனுல்தாங்கள் எந்த இந்த ரூபத்தைப் பிரகாசஞ் செய்தீர்களோ, ஓ ஈசனே அதனுல் எங்களுடைய நேத்திரங்கள் மிகவும் ஆனந்த மடைந்தன. இந்திரிய ஜயமில்லாதவர்களுக்கு பிரகாசமாகாதவர் என்ற பிரசித்தியை அடைந்த பகவானுகிய தங்களுக்கு இந்த நமஸ்காரத்தைச் செய்கிறோம். 50

15-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

𑌷𑍋𑌡𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍃𑌣𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌾𑌦𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌨𑌿𑌲𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ 1

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌏𑌤𑍌 𑌤𑍌 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑍌 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌯 𑌏𑌵 𑌚 ।
𑌕𑌦𑌰𑍍𑌥𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍋 𑌬𑌹𑍍𑌵𑌕𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾𑌮𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥ 2

𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑍃𑌤𑍋 𑌦𑌣𑍍𑌡𑍋 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌮𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑍈𑌃 ।
𑌸 𑌏𑌵𑌾𑌨𑍁𑌮𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌹𑍇𑌲𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ 3

𑌶𑍍𑌲𑍋 ॥

𑌹𑌰𑌿𑌣𑌾𑌸𑌾𑌂𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍇𑌷𑍋𑌡𑌶𑍇 ॥
𑌤𑌯𑍋𑌰𑌶𑌾𑌪𑌹𑌾𑌵𑍇𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑍋𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌹𑌂𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑍇 ॥

𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿𑌗𑍃𑌣𑌤𑌾𑌂𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯 𑌇𑌦𑌂𑌜𑌗𑌾𑌦 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌾𑌦𑌶𑌭𑌿𑌃 ॥ ௧ ॥ 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿𑌯𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌃 𑌮𑌾𑌂𑌕𑌦𑌰𑍍𑌥𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌬𑌹𑍁 𑌯𑌥𑌾𑌭𑌵𑌤𑌿𑌤𑌥𑌾 𑌅𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂𑌕𑍃𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑍌 ॥ ௨ ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿𑌧𑍃𑌤𑌃𑌦𑌤𑍍𑌤𑌃𑌦𑌣𑍍𑌡𑍋 𑌕𑍃𑌤𑌃𑌕𑍃𑌤𑍀𑌤𑌃𑌤𑌤𑍍𑌰𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌏𑌵 𑌪𑌰𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌵𑌃

16-வது அத்தியாயம்.

பிர்மதேவர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு கூறுகிறவர்களும் யோகதருமமுடைய வர்களுமாகிய அந்தமுனி வர்களின் வாக்கியத்தை வைகுண்ட வாசியான பிரபு புகழ்ந்து கூறுகிறார். 1

பகவான் கூறுகிறார்.

முனிவர்களே! இவர்கள் என்னுடைய பாரிஷதர்கள். ஜயன் விஜயன் என்ற பெயருடையவர்கள். இவர்கள் என்னைத் துச்சமாக நினைத்து உங்கட்கு அபசாரம் மிகுதியும் செய்தார்கள். 2

ரிஷிகளே! என்னை அநுசரித்த நீங்கள் இவ்விருவருக்கும் செய்த சிக்ஷை எதுவோ அதை, இவர்கள் யஜமானனை (அல்லது உங்களை) அநாதரவு செய்தமையால் நாம் ஒப்புக் கொண்டோம். 3

ஆனல் இப்பொழுது அவர்கட்கு அநுக்கிரகம் செய்யவேண்டு மென்று உங்களைக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எனக்குப் பிராமணர்கள் சிறந்ததெய்வமாகி

तद् वः प्रसादयाम्यद्य ब्रह्म दैवं परं हि मे ।
तद्धीत्यात्मकृतं मन्ये यत् स्वपुम्भिरसत्कृताः ॥ 4

यन्नामानि च गृह्णाति लोको भृत्ये कृतागसि ।
सोऽसाधुवादस्तत्कीर्तिं हन्ति त्वचमिवामयः ॥ 5

यस्यामृतामलयशःश्रवणावगाहः
सद्यः पुनाति जगदाश्वपचाद्विकुण्ठः ।
सोऽहं भवद्भ्य उपलब्धसुतीर्थकीर्ति-
श्छिन्द्यां स्वबाहुमपि वः प्रतिकूलवृत्तिम् ॥ 6

यत्सेवया चरणपद्मपवित्ररेणुं
सद्यः क्षताखिलमलं प्रतिलब्धशीलम् ।

प्रसादयामि तव कोपपरायण इति चेत् तत्राह तद्धीति। यैः पुम्भिः स्वकैः कृता असत्कृता इति यत् तदात्मकृतमेव मन्ये ॥ ४ ॥ किं च अवज्ञैवैतादृशानिष्टं करोतीत्याह॥ यन्नेति॥ यस्य स्वामिनो नामानि कीर्तिं ... त्वक्चर्मवत् ॥ ५ ॥ यस्येति॥ यस्य ... यशःश्रवणेनावगाहः प्रवेशः ... जगत्सद्यः ... सेवते विकुण्ठो हरिः ... भवद्भ्यः उपलब्धा ... नात्र ... स्वबाहुमपि ... ॥ ६ ॥ ... यतः ...

ளூர்கள். என்னைச் சார்ந்தவர்கள் உங்களைப் பூசிக்கவில்லை யல்லவா? அந்த அபசாரத்தை நான் செய்ததாகவே நினைக்கிறேன். 4

வேலைக்காரன் குற்றம் செய்வானுகில், ஜனங்கள் யஜமான னுடைய பெயரையல்லவா கூறுகிறுர்கள். அந்தக் கெட்ட பேச்சானது அந்த யஜமான னுடைய கீர்த்தியை, குஷ்டரோகமானது தவக்கைநாசஞ்செய்வதுபோல் நாசம் செய்கிறது. 5

எந்த என்னுடைய அமுதம்போன்ற நிர்மலமான கீர்த்தியில் சிரவணம் செய்வதால் புரவேசிப்பது என்பது சண்டாளர்கள் வரையிலுமுள்ள ஜனங்களை உடனே பரிசுத்தர்களாகச் செய்கின்றதோ, அந்த நாராயணனாகிய நான் உங்களின் காரணமாக அடைந்த மிகவும் பரிசுத்தமான கீர்த்திவாய்ந்தவன். உங்களுக்குப் பிரதிகூலமான காரியத்தைச் செய்பவனை என்பாகுவின் ஸ்தானமாயினும் சேதிப்பேன். 6

𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌹𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌇𑌤𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 7

𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌦𑍍𑌮𑌿 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑍇
𑌶𑍍𑌚𑍍𑌯𑍋𑌤𑌦𑍍𑌘𑍃𑌤𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌮𑌦𑌨𑍍 𑌹𑍁𑌤𑌭𑍁𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑍇𑌨 ।
𑌯𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌖𑌤𑌶𑍍𑌚𑌰𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌘𑌾𑌸𑌂
𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌯𑍍𑌯𑌵𑌹𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌜𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌾𑌕𑍈𑌃 ॥ 8

𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑌖𑌣𑍍𑌡𑌵𑌿𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌯𑍋𑌗
𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌰𑌮𑌲𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌰𑌜𑌃 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑍈𑌃 ।

[illegible] 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌰𑍇𑌣𑍁𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 [illegible] 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌚 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍀𑌲𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 [illegible] 𑌨 𑌵𑌿𑌜𑌹𑌾𑌤𑌿 [illegible] 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵 [illegible] ॥ ௭ ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 [illegible] ॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌵𑌿𑌃 [illegible] 𑌹𑍁𑌤𑌭𑍁𑌗𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌤𑍇𑌨 [illegible] 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌾𑌦𑍍𑌮𑌿 [illegible] 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 [illegible] ॥ அ ॥ 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । [illegible]

எந்த இலக்ஷ்மீ தேவியின் கடாக்ஷ லேசத்திற்காக பிர்மதேவர் முதலிய வர்கள் நியமங்களே அடைகின்றார்களோ, அந்த இலக்ஷ்மீ தேவி அந்தணர் களின் ஸேவையால் பாதபத்மங்களில் பரிசுத்தமான தூளியுடையவனும்உடனே ஜனங்கள் யாவருடைய மலங்களேயும்போக்கு கிறவனும் சீலமுடையவனும் வைராக்கிய முள்ளவனுமாகிய என்னே விடவில்லே. 7

யாகத்தில் யஜமானன் கொடுக்கும் ஹவிஸ்ஸை நான் அக்னியாகிய முகத்தால் புசிப்பவனாயினும், பெருகும் நெய்யால் வியாபித்த அன்னம் முதலியவற்றை ஒவ்வொருகவளத்திலும் புசிப்பவனும் என்னிடம் அர்ப்பணம் செய்த கருமபலன்களால் ஸந்தோஷமுடையவனுமாகிய பிராம்மணன் முகத்தால் எவ்விதம் புசிக்கிறேனே அவ்விதம் (முன் கூறியவைகளே) புசிக்கவில்லே. 8

விப்ராம்ஸ்து கோ ந விஷஹேத யதர்ஹணாம்ப
ஸத்ய꞉ புநாதி ஸஹசந்த்ரலலாமலோகாந் ‖ 9

யே மே தநூர்த்விஜவராந் துஹதீர்மதீயா
பூதாந்யலப்தஶரணாநி ச பேதபுத்த்யா|
த்ரக்ஷ்யந்த்யகக்ஷதத்ருஶோ ஹ்யஹிமந்யவஸ்தாந்
க்ருத்ரா ருஷா மம குஷந்த்யதிதண்டநேது꞉‖ 10

யே ப்ராஹ்மணாந்மயி தியா க்ஷிபதோ(அ)ர்சயந்த
ஸ்துஷ்யத்த்ருத꞉ ஸ்மிதஸுதோக்ஷிதபத்மவக்த்ரா꞉ |

[illegible]

எந்த என்னுடைய பூசிப்பதற் குரிய பாத ஜலமானது சந்திர சேகரனுள் பட ஜனங்களை உடனே பரிசுத்தஞ் செய்கிறதோ, அகண்டமும் தடைபடாதது மாகிய யோகமாயையின் மகிமை யுடைய அப்படிப்பட்ட நான், எந்த அந்தணர்களின் நிர்மலமான பாததூளியை கிரீடங்களால் வகிக்கிறேனோ அந்த அந்தணர்களைப் பற்றி (அவர்கள் குற்றஞ்செய்தவர் களேயினும்) எவன் ஸகிக்காமலிருப்பான்? 9

என் அதிஷ்டானங்களான பிராமணர்களையும், பசுக்களையும் இரக்ஷிப்பவர்களில்லாத பூதங்களையும், பேத புத்தியால் பார்க்கிறார்கள். என்னைச்சார்ந்தவர்களாயினும் பாபத்தால் அற்ப அறிவுடைய அவர்களை ஸ்ர்ப்பம்போல் கோபமுள்ளனவும் என்னைச் சார்ந்த அதிகாரியான யமனுக்குத் தூது செய்வனவுமாகிய கழுகுகள் இழுக்கின்றன. 10

வாண்யாநுராககலயாத்மஜவத்க்ருணந்த:
ஸம்போதயந்த்யஹமிவாஹமுபாஹ்ருதஸ்தை: ॥ 11

தந்மே ஸ்வபர்துரவஸாயமலக்ஷமாணௌ
யுஷ்மத்வ்யதிக்ரமகதிம் ப்ரதிபத்ய ஸத்ய: ।
பூயோ மமாந்திகமிதாம் ததநுக்ரஹோ மே
யத்கல்பதாமசிரதோ ப்ருதயோர்விவாஸ: ॥ 12

॥ ப்ரஹ்மா ॥

அத தஸ்யோஶதீம் தேவீம் ருஷிகுல்யாம் ஸரஸ்வதீம் ।

க்ருணந்த: ஸ்துவந்த: யதா கஶ்சித்பிதாத்மஜம் ஸ்நிக்த: பிதா வத்ஸ தாத வா பிதரம் ச ஹ்ருஷ்யத்ஸ்வரம் யுஷ்மாந் ஸ்வ தைரஹமுபாஹ்ருதோ வஶீக்ருத: ॥ 11 ॥ ததிதி ॥ தத்ஸ்வபர்து: அவஸாயமபிப்ராயம் அலக்ஷமாணாவஜாநந்தௌ யுஷ்மத்வ்யதிக்ரமகதிம் ஸத்ய: ப்ராப்ய ஸ்வீகாரம் ப்ராப்ய தாம் ததிதி மே அநுக்ரஹ: தஸ்மாத் யத்கல்பதாமசிரத: ஶீக்ரம் ப்ருதயோ: ஸேவகயோ: ஸம்பாத்யதாம் ஸமாப்யதாம் ॥ 12 ॥ அதேதி உஶதீம் ப்ரியாம் ருஷிகுல்யாம் ருஷயோ ஸ்துவந்த்யாஹ ருஷிகுல்யாம் ருஷிவாஸஸ்வதீம் ஶ்ருத்யாதி தத்ராபி உபநிஷத்ப்ராயேண ஸ்வாநாம் அதிகூடாதிஶயவிஷயாதிக்ஷணவிதமஸ்வத்தே தேஷாம் வா தத்ஸதோநாத்மவ்யத

கடுமையாகப் பேசுகிறவர்களாயினும், பிராமணர்களை என்னிடம் உள்ளபுத்தியால் பூசிப்பவர்களும், சந்தோஷங் கொண்ட இருதயமுடைய வர்களும், புன்னகையாகிய அமுதத்தால் நனைக்கப்பட்ட பத்மம் போன்ற முகமுடைய வர்களும் அன்பால் விளங்கும் பேச்சினால் (§) புத்திரனைப்போல் கொண்டாடுகிற வர்களுமாகிய எவர்கள் (‡) என்னைப்போல் நன்றாய் போதிக்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு நான் ஸ்வாதீன னாகிறேன். 11

ஆகையால் யஜமானனாகிய என் அபிப்பிராயத்தை அறியாத இவ்விருவரும் உங்களுக்குச் செய்த அபசாரத்தின் பலனை உடனே அடைந்து, மறுபடியும்என் ஸமீபம் வரட்டும். என்னுடைய பிரித்தியர்களின்பிரிவானது சீக்கிரத்தில் முடிய வேண்டும், எனக்கு இது அனுக்கிரக மாகும். 12

(§) (புத்திரனைப்போல்—என்பது அன்புள்ளபிள்ளை கோபங்கொண்டால் தந்தை அப்பிள்ளையைக் கொண்டாடுவது போல் என்பதாம்; அல்லது புத்திரன் தந்தையைப் போல் என்றுமாம்

(‡) (என்னைப்போல் என்பது-நாராயணன் பிருகுவையும் ஸநகர்முதலிய குமாரர்களையும் ஸ்தோத்திரம் செய்ததுபோல் என்பதைக்காட்டுகின்ற தெனவறிக.)

நாவாத்யம் ரஸாயநபுஜாம் தேஷாமாத்மாப்யத்ருப்யத ॥ 13
ஸதீம் வ்யாதாய ஶ்ருண்வந்தோ லக்வீம் குர்வர்தகஹ்வராம் ।
விகாஹ்யாகாதகம்பீராம் ந விதுஸ்தச்சிகீர்ஷிதம் ॥ 14
தே யோகமாயயாரப்தபாரமேஷ்ட்யமஹோதயம் ।
ப்ரோசு: ப்ராஞ்ஜலயோ விப்ரா: ப்ரஹ்ருஷ்டா: க்ஷுபிதத்வச: ॥ 15
॥ ருஷய: ॥
ந வயம் பகவந்வித்மஸ்தவ தேவ சிகீர்ஷிதம் ।
க்ருதோ மேऽநுக்ரஹஶ்சேதி யதத்யக்ஷ: ப்ரபாஷஸே ॥ 16

ஆத்மா நாத்ருப்யத ॥ 13 ॥ ஸதீமிதி ॥ ஸதீம் ஶ்ரேஷ்டாம் வ்யாதாய ப்ரஸார்ய கர்ணௌ ஶ்ருண்வந்த: லக்வீம் அல்பாக்ஷராம் குர்வர்தத்வேந கஹ்வராம் அசிந்த்யாம் அத ஏவாவகாஹ்ய விசார்யாபி அகாதாம் அப்ரவேஶ்யாம் அத: கம்பீராம் அத: விகாஹ்ய விசார்யாபி கிமஸ்ய விவக்ஷிதமிதி ந விது: ॥ 14 ॥ தத: கிம் ததாஹ தே இதி ॥ யோகமாயயா ஆரப்த: பாரமேஷ்ட்ய மஹோதயோ யேந தம் ப்ரஹ்ருஷ்டா: தத்வாக்யஶ்ரவணேந ஸஞ்ஜாதரோமாஞ்சா: ॥ 15 ॥ ந வயமிதி ॥ ஸர்வேஷாமதீஶ்வரஸ்த்வம் க்ருதோ மேऽநுக்ரஹ இதி யத்ப்ரபாஷஸே தவ தச்சிகீர்ஷிதம் ந வித்ம: ॥ 16 ॥

பிறகு அந்தப் பத்மநாபருடைய மனோஜ்ஞமும், மந்திரங்களின் பிரவாகரூபமும் பிரகாசமுள்ளதுமாகிய வார்த்தையைக்கேட்டு கோபத்தால் தீண்டப்பட்ட அந்தக்குமாரர்களின் மனமும் (*) திருப்தி யடையவில்லை. 13

லகுவானதும், பிரவேசிக்க முடியாததும், அகாதமும், கம்பீரமும், உண்மையுமான அந்தவார்த்தையைக் காதுகொடுத்துக் கேட்டு ஆலோசனை செய்தும் பகவானுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை. 14

ரோமாஞ்சமடைந்தவர்களும், சந்தோஷமுடையவர்களுமாகிய அந்த பிராமணர்கள் அஞ்சலிசெய்து யோகமாயையால் ஆரம்பம் செய்யப்படும் ஈச்வரத்தன்மையில் மிகுதியான பெருமையுடைய பகவானைப்பார்த்துக் கூறுகிறார்கள் 15

குமாரர்கள்கூறுகிறார்கள்.

தேவராகிய ஓபகவானே! தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தை நாங்கள் அறியோம். ஏனெனில் பிரபுவாகிய தாங்கள் "எனக்கு அனுக்கிரகம் செய்ததாகவாகும்" என்று பேசுகிறீர்கள். 16

(*) கோபமுடையவர்களுக்கு இனிமையான சொல்லும் திருப்தியைக்கொடாதது உலகவழக்கமாம். பகவான் பேசியதைக் கேட்ட இக்குமாரர்களுக்கு கோபமிருந்தாலும் பேச்சின் இனிமையால் போதுமென்ற புத்தியுண்டாகவில்லை என்பதாம்.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌲 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 |
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑍈𑌵𑌤𑌮𑍍 ‖ 17

𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌨𑍁𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌵 |
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑍋 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌤𑌃 ‖ 18

𑌤𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 |
𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌸𑍍𑌸𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌿𑌂𑌸𑍍𑌵𑌿𑌦𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌰𑍈𑌃 ‖ 19

𑌯𑌂 𑌵𑍈 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌰𑍁𑌪𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑍇𑌲𑌮𑌨𑍍𑌯𑍈-
𑌰𑌰𑍍𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌧𑍃𑌤𑌪𑌾𑌦𑌰𑍇𑌣𑍁𑌃 |

[illegible]

பிரபுவே! பிராமணர்களுக்கு நன்மை செய்யும் தமக்குப் பிராமணர்கள் முக்கிய தெய்வ மாகிறார்கள். தேவர்களுக்கும் தேவர்களாகிய அந்தணர்களுக்கு பகவானாய் தாங்கள் ஆத்மாவாகவும், தெய்வமாகவும் ஆகிறீர்கள். 17

ஸநாதனமானதருமமானது உம்மிடமுண்டாகிறது. அந்தத்தருமமானது உமது அவதாரங்களால் இரக்ஷிக்கப்படுகிறது. தாங்கள் தருமத்திற்குச்சிறந்த பலனாகவும், இரகசியராகவும், விகார மில்லாதவராகவும் ஆகிறீர்கள். 18

வைராக்கிய முடைய யோகிகள் உமது அநுக்கிரகத்தால் விரைவாக மிருத்தியுவை ஜயிக்கிறார்களாதலால், பிறரால் அநுக்கிரகிக்கப்படுகிறவர்என்பது தகாததாகும். 19

புருஷார்த்தங்களை விரும்பியவர்கள் தமது சிரசுகளால் தரிக்கப்பட்ட பாததூளியைப் படைத்த இலக்ஷ்மீதேவி, சிருதார்த்தர்களாகிய பெரியோர்களால்

𑌧𑌨𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌤𑍁𑌲𑌸𑍀𑌨𑌵𑌦𑌾𑌮𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑍋
𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌪𑌤𑍇𑌰𑌿𑌵 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌾𑌨𑌾 ॥ 20
𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌚𑌰𑌿𑌤𑍈𑌰𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 ।
𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍁𑌪𑌥𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌰𑌜𑌃𑌪𑍁𑌨𑍀𑌤𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮 𑌕𑌿𑌮𑌗𑌾 𑌭𑌗𑌭𑌾𑌜𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 ॥ 21

𑌨𑍇𑌵 ॥ ௨௦ ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌚𑌰𑌿𑌤𑍈𑌰𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑍈𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍇𑌵𑌮𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤 𑌨𑌾𑌤𑍀𑌵𑌾𑌦𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 [illegible] 𑌪𑌰𑌮𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮 𑌕𑌿𑌮𑌗𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑌸𑌿 [illegible] ॥ ௨௧ ॥ [illegible]

பூசிக்கப்படும் (பகவானுடைய) பாதங்களில் உள்ளதும் புதுவதும் (¶)சிறந்தபிரமரங்களுக் கிருப்பிடமானது மாகிய துளஸி மாலையையுடைய பாதத்தையே விரும்பியவள்போல் தங்களைஎப்போதும் அனுஸரிக்கிறாள். பரிசுத்தமான நடத்தையோடு அனுஸரிக்கும் அந்த இலக்ஷ்மீதேவியை சிரேஷ்டர்களான பாகவதர்களிடம் பற்றுதலுடையவரும், பஜிக்கத்தகுந்த குணங்களுக்கு இருப்பிடமானவருமாகிய தாங்கள் எப்போது ஆதரவு செய்யவில்லையோ அப்படிப்பட்ட தங்களுக்கு பிராமணர்களின் ஒவ்வொரு மார்க்கத்திலிருக்கும் புண்ணியமானதூளியும், ஸ்ரீவத்ஸம் என்ற அடையாளமும் என்ன பரிசுத்தத்தை உண்டாக்கப்போகின்றன? ஏன் அவ்விரண்டையும் (ஆபரணமாக) அடைந்தீர்கள். 20—21

(¶) சிறந்த பிரமரங்கள் என்பதில் வண்டு, ஸாரத்தைக் கிரகிக்கக் கூடியது. சஞ்சலமானது; அந்தவண்டு இந்தபகவானுடைய பாதங்களை அடைந்த துளஸியிலிருந்து அசையாமல் இரமித்துக் கொண்டிருக்கிறது; ஆகையால் இந்த நகங்களுக்கு அழகு மிகுதியாக இருக்கவேண்டும் என்று மாதவனுடைய மார்பிலிருக்கும் மகாலக்ஷ்மி மனதிலெண்ணித்தான் வெகுஸேவகர்களுடையவளாயினும் துளஸியுடன் சக்களத்தியாகவாவது இருந்து பாதங்களைச் சிச்ருஷிக்கிறேன் என்று அநுஸரிக்கிறாள் என்பது கருத்து.

யத்³ரூபஸ்ய தே ப⁴க³வதஸ்த்ரியுக³ த்ரிபி⁴: ஸ்வை:
பத்³பி⁴ஶ்சராசரமித³ம் த்³விஜதே³வதார்த²ம் ।
நூநம் ப்⁴ருதம் தத³பி⁴கா⁴தி ரஜஸ்தமஶ்ச
ஸத்த்வேந நோ வரத³யா தநுவா நிரஸ்ய ॥ 22

ந ஸ்யாத்³ த்³விஜோத்தமகுலம் யதி³ ஹாத்மகோ³பம்
கோ³ப்தா வ்ருஷ: ஸ்வர்ஹணேந ச ஸூந்ருதேந ।

தவேத³ர்ஶிதஸேவேத்யாஹு: ॥ யத்³ரூபஸ்யேத்யாதி³ த்ரிபி⁴: த்ரிஷ்வேவ யுகே³ஷ்வாவிர்பா⁴வோ யஸ்யேதி த்ரியுக³: ய ஆ த்ரீணி யுகா³நி ஷட்³கு³ணா: ப⁴க³ஶப்³த³வாச்யா: ஸந்த்யஸ்யேதி த்ரியுக³: ஹே த்ரியுக³, யத்³ரூபஸ்ய தவ த்ரிபி⁴: பத்³பி⁴ஸ்தபஶ்ஶௌசத³யாபி⁴: ஸத்யஸ்ய யத்³விஶ்வேவேக்ஷ்யாவ நூநம் தத்பா⁴ரநக்ஷாத் த்ரிபி⁴ஸ்த்ரிஷு த்ரைலோக்யம் ப்⁴ருதம் பாலிதம் கிம் க்ருத்வா நோ(அ)ஸ்மாகம் வரத³யா ஸத்த்வேந தநுவா ஸத்த்வமூர்த்யா தத³பி⁴கா⁴தி தேஷாம் பதா³நாமபி⁴கா⁴தகம் ரஜஸ்தமஶ்ச நிரஸ்ய நிராக்ருத்ய த்³விஜாநாம் தே³வதாநாம் ப்ரயோஜநாய நூநம் ப்⁴ருதம் ய ஆத்மஹேதோஸ்தவேத³ம் லோகம் தஸ்ய தத்³வித்³யேத்யர்த²: ॥ ௨௨ ॥ நேதி ஆத்மகோ³பம் ஸ்வயமேவ ரக்ஷணீயம் த்³விஜோத்தமாநாம் குலம் யதி³ ஹ ஸம்ப⁴வம் ந கோ³ப்தா நாம க்ஷீதாத்ரந் ப்ரத்யாம் தத்ர நஷ்ட்யா: ப்ரயோக³: தவைவ ஶிவஶ்ஶோப⁴ந: தவவேத³மார்க³: நங்க்ஷ்யதி நாஶம் யாஸ்யதி குத: ஹி யஸ்மாத் லோகோ வ்ருஷப⁴ஸ்ய ஶ்ரேஷ்ட²ஸ்ய தத் ஸ்வர்ஹணஸூந்ருதம் ச லோகோ ஜந: க்³ரஹீஷ்யதி உக்தம் ஹி கீ³தாஸு ॥ ஶ்லோ ॥ யத்³யதா³சரதி ஶ்ரேஷ்ட²ஸ்தத்ததே³வேதரோ ஜந:

மூன்று யுகங்களிலும் அவதாரம் செய்யும் பிரபுவே! பகவானும் தருமஸ்வருபருமாகிய உமது கௌரவமுள்ள (†) மூன்று பாதங்களால் எங்களுக்கு வரங்களைக் கொடுக்கும் ஸத்துவ மூர்த்தியால், அந்த மூன்று பாதங்களுக்கும் கெடுதியைச் செய்யும் இரஜோகுணத்தையும் தமோகுணத்தையும் நீக்கி, பிராமணர்களுடையவும், தேவர்களுடையவும் பிரயோஜனத் திற்காக ஸ்தாவரஜங்கமஸ்வரூபமான இப்பிரபஞ்ச மானது பரிபாலிக்கப் படுகிறது. 22

தங்களாலேயே இரக்ஷிக்கத்தக்க சிறந்தப் பிராமணர்களின் குலத்தைத் தருமஸ்வரூபராகிய தாங்கள் பூசிப்பதாலும் பிரியமொழிகள் பேசுவதாலும் காப்பாற்றுவிடில் அப்பொழுதே உம்முடைய மங்களமான வேதமார்க்க மானது நாசம

(†) மூன்று பாதங்களாவன-தவம், சௌசம், தயை என்பனவாம்.

𑌤𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌨𑌂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌪𑌂𑌥𑌾
𑌲𑍋𑌕𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌷𑍍𑌯𑌦𑍃𑌷𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌮𑍍 ॥ 23

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌽𑌨𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌧𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌿𑌤𑍍𑌸𑍋𑌃
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌜𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌾𑌰𑍇𑌃 ।
𑌨𑍈𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌧𑌿𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌬𑌤 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌸𑍍
𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌵𑌨𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌨𑍋𑌦𑌃 ॥ 24

𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑌮𑌮𑌧𑍀𑌶 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌨𑍁 𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌮𑌹𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌲𑍀𑌕𑌮𑍍 ।
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌸𑍁 𑌵𑌾 𑌯 𑌉𑌚𑌿𑌤𑍋 𑌧𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌸 𑌦𑌣𑍍𑌡𑍋
𑌯𑍇𑌽𑌨𑌾𑌗𑌸𑍌 𑌵𑌯𑌮𑌯𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌹𑌿 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑍇𑌣 ॥ 25

𑌸 𑌯𑌦𑌾𑌚𑌰𑌣𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌤𑌦𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 23 ॥ 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌅𑌨𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑌿𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌧𑍇𑌃 𑌜𑌨𑌾𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑍋𑌃 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌨𑌿𑌜𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌨𑌤𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌹𑌮𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌵 𑌨𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌹𑌾𑌨𑌿𑌕𑌰𑍀𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌨𑍈𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌧𑌿𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌜𑌨𑍇𑌨𑌾𑌵𑌨𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌨𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌤𑌃 𑌤𑌵 𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌤𑌃 𑌨 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌂 𑌯𑌤𑌃 𑌸𑌃 𑌨𑌮𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍋𑌦𑌃 ॥ 24 ॥ 𑌶𑌾𑌪𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑌮𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌔𑌪𑌯𑌿𑌕𑍀𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌵𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌮𑍍 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑍇𑌣 𑌶𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌅𑌯𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌹𑌿 𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥ 25 ॥ 𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌾𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾

டையும். ஜனங்கள் சிரேஷ்டன் பூசிக்காமையையும் பிரியமான மொழிகள் பேசாமையையு மல்லவா பிரமாணமாக் கிரகிப்பார்கள். 23

ஸத்துவகுணத்திற்கு நிதியானவரும், ஜனங்களுக்கு மங்களத்தைச் செய்தவரும் தன் சக்தியுள்ள அரசர்களைக் கொண்டு (தருமத்தின்) சத்துருக்களை நாசம் செய்தவரு மாகிய தங்களுக்கு வேதமார்க்கமானது நாசமடைவது சம்மதமாகாது. மும்மூர்த்திகளுக்கும் பிரபுவாகிய ஓ ஈச! இந்தப்பிரயோஜனத்திற்காக வணக்கத்தைக் காட்டிய வரும் உலகங்களைப் பரிபாலிப் பவருமாகிய உங்களுடைய மகிமையானது குறைவுறாது. அந்த வணக்கம் முதலியவை தங்களுக்கு விநோதமா யிருக்கிறது. 24

ஓ ஈச்வர! தாங்கள் இவ்விருவருக்கும் எந்த சிட்சையைச் செய்விக்கிறீர்களோ அதை நாங்கள் ஒப்புக் கொள்ளுகிறோம்; எந்த நாங்கள் குற்றமற்ற இவ்விருவரையும் சபித்தோமோ அந்த எங்கள் விஷயத்திலும் எது உசிதமான சிட்சையோ அதை ஏற்படுத்துங்கள். 25

|| ஶ்ரீ பகவாநு ||

ஏதே ஸுரேதரகதிம் ப்ரதிபத்ய ஸத்ய:
ஸம்ரம்பஸம்ப்ருதஸமாத்யநுபத்தயோகா: |
பூய: ஸகாஶமுபயாஸ்யத ஆஶு யோ வ:
ஶாபோ மயைவ நிமிதஸ்ததவேத விப்ரா: || 26

|| ப்ரஹ்மா ||

அத தே முநயோ த்ருஷ்ட்வா நயநாநந்தபாஜநம் |
வைகுண்டம் ததிஷ்டாநம் விகுண்டம் ச ஸ்வயம்ப்ரபம் || 27

பகவந்தம் பரிக்ரம்ய ப்ரணிபத்யாநுமாந்ய ச |
ப்ரதிஜக்மு: ப்ரமுதிதா: ஶம்ஸந்தோ வைஷ்ணவீம் ஶ்ரியம் || 28

வராய உத்ராஶ்வாஸயந்நாஹ ஏதாவிதி ஏதௌ ஸத்ய ஏவ ஸுரேதரகதிம் ப்ராப்ய பூயோ மத்ஸகாஶமேஷ்யத: கீத்ருஶௌ ஸம்ரம்பேண க்ரோதாவேஶேந ஸம்ப்ருதஸ்தீவ்ர: ஸமாதிஸ்தேநாநுபத்தோ த்ருடீக்ருதோ யோக: யயோ: ஹே விப்ரா: யோ வ: ஶாபோ யுஷ்மத்க்ருத: ஶாப: ததிதி மயைவ நிமித: நிர்மித: இத்யவேத ஜாநீத || உ௬ || அதேதி நேத்ராணாமுத்ஸவஜநகம் ஸ்வம் ப்ர ஹம் ப்ர காஶம் ஜ்ஞாநவைகுண்டம் ஸத்த்வபரிணாமம் || உ௭ || பகவந்தமிதி அநுமாந்ய அநுஜ்ஞாப்ய || உ௮ || பகவாநிதி த்ரிபி: தம் ஸார்த்தம் உக்தம் தத்த்வம் யத்யபி ஸநகாதீநாம் க்ரோதோ'பி ந ஸம்பவதி ந ச

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறார்.

இந்த ஜயவிஜயர்கள் உடனே அசுரர்களுக்குரிய கதியை அடைந்து கோபத்தால் விருத்தியடைந்த மனதில் ஒப்பற்ற அழுத்தமான யோகமுடையவர்களாகி மறுபடியும் விரைவாக என் ஸமீபம் வருவார்கள். ஓ அந்தணர்களே! நீங்கள் கொடுத்தசாபம் எதுவோ அதை நானே ஏற்படுத்தினேனென்று தெரிந்து கொள்ளுங்கள். 26

பிர்மதேவர் கூறுகிறார்.

பிறகு ஸநகர் முதலிய அந்தக் குமாரர்கள் நேத்திரானந்தத்திற்குப் பாத்திரராகிய நாராயணனையும் அவருக்கு அதிஷ்டானமும் ஸ்வயம் பிரகாசமுமான வைகுண்டத்தையும் பார்த்து பகவானை வலம்வந்து நமஸ்கரித்து அவரிடம் உத்தரவு பெற்று சந்தோஷமடைந்து விஷ்ணுவைச் சார்ந்த மகிமையைம் புகழ்ந்து கொண்டு சென்றார்கள். 27—28

𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌨𑍁𑌗𑌾𑌵𑌾𑌹 𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌮𑌾 𑌭𑍈𑌷𑍍𑌟𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌮𑍍 |
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑍇 𑌮𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑍇 ‖ 29

𑌏𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌰𑌮𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌯𑌦𑌾 |
𑌪𑍁𑌰𑌾𑌪𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌮𑌯𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌰𑌤𑍇 ‖ 30

𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌂𑌰𑌮𑍍𑌭𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑍇𑌳𑌨𑌮𑍍 |
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌮𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨𑌾𑌲𑍍𑌪𑍀𑌯𑌸𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃 ‖ 31

𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌕𑍂𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑍋𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌨 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌂𑌗𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑌿𑌸𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌧𑌿𑌵𑌶𑍍𑌚𑌾𑌧𑌿𑌲𑍀𑌲𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌜𑌨𑌿𑌤𑌾 𑌕𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌬𑌲𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌯𑍌 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌃𑌸𑍍𑌥𑍌 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌕𑍌𑌤𑍁𑌕𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌨𑍀𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍈𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌾𑌵𑍋𑌚𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌾 𑌭𑍈𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑍇 𑌮𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 ‖२९‖३०‖ 𑌮𑌯𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇

பகவான் பக்தர்களாகிய ஜயவிஜயர்களிடம் கூறுகிறார். நீங்கள் செல்லலாம்; பயமடைய வேண்டாம், உங்களுக்கு மங்கள முண்டாகவேண்டும். நான் பிராமணர்களின் தேஜஸ்ஸைக்கெடுக்க வல்லவனுயினும் (கெடுக்க) விரும்பவில்லை. * இது எனக்குச் சம்மதம். 29

முந்தி இலக்ஷ்மிதேவி பிரவேசிக்கும்போது தடைசெய்யப்பட்டாள். நானும் ஒழிவுடனிருந்தேன். அப்பொழுது ஸ்ரீதேவி கோபங்கொண்டு, இந்தச் சாபத்தை முந்தியே ஏற்படுத்தி யிருக்கிருள். 30.

என்னிடம் கோபங்கொள்வதால் பிராம்மணரை யவமதித்ததோஷம்நீங்கப் பெற்று கொஞ்சகாலத்திற்குள் என் ஸமீபம் வருவீர்கள். 31

---

*. இது எனக்கு ஸம்மதம் என்பதன்கருத்து - ஸநகர் முதலிய குமாரர்கட்குக் கோப முண்டாகாது. பகவானுடைய பாரிஷதர்களுக்கும் பிராம்மணர்களிடம் பிரதிகூலத்தன்மை ஏற்படாது. பகவானுக்கும் தன் பக்தர்களிடம் உபேக்ஷை உண்டாகாது. வைகுண்டத்திலிருப்பவர்களுக்கு மறுபடி ஜன்மமும் கிடையாது. ஆயினும் ஒருசமயம் பகவானுக்கு யுத்தம் செய்யவேண்டுமென்ற விருப்பமுண்டாயிற்று. அவருடைய பாரிஷதர்களாகிய ஜயவிஜயர்களே சமமான பலமுடையவர்கள், வேறெவரும் பலமற்றவர்கள், இவர்கள் பகைவர்களாகாவிடில் யுத்தம்விளங்காது என்பனவற்றைப் பகவான்ஆலோசித்து இந்த ஜய விஜயர்களையே குமாரர்களைத் தடைசெய்யும்படி செய்து அந்தக் குமாரர்களுக்கும் கோபத்தை உண்டு பண்ணி அவர்கள் கொடுத்த சாபமாகிய வியாஜத்தால் சத்துருக்களாகப் பெற்று யுத்தஞ்செய்து சந்தோஷமடைய வேண்டுமென்பது.

த்வாஃஸ்தாவாதிஶ்ய பகவாந் விமாநஶ்ரேணிபூஷணம்|
ஸர்வாதிஶயயா லக்ஷ்ம்யா ஜுஷ்டம் ஸ்வம் திஷ்ண்யமாவிஶத் || 32

தௌ து கீர்வாணரிஷபௌ துஸ்தராத்தரிலோகதஃ |
ஹதஶ்ரியௌ ப்ரஹ்மஶாபாதபூதாம் விகதஸ்மயௌ || 33

ததா விகுண்டதிஷணாத்தயோர்நிபதமாநயோஃ |
ஹாஹாகாரோ மஹாநாஸீத்விமாநாக்ர்யேஷு புத்ரகாஃ|| 34

தாவேவ ஹ்யதுநா ப்ராப்தௌ பார்ஷதப்ரவரௌ ஹரேஃ|
திதேர்ஜடரநிர்விஷ்டம் காஶ்யபம் தேஜ உல்பணம்|| 35

தயோரஸுரயோரத்ய தேஜஸா யமயோர்ஹி வஃ|
ஆக்ஷிப்தம் தேஜ ஏதர்ஹி பகவாம்ஸ்தத்விதித்ஸதி|| 36

ஷ்யஃ நிகாஶம் ஸமீபம் ॥ ௩௧ ॥ ௩௨ ॥ தாவிதி துஸ்தராத் ஹரிலோகதஃ ப்ரச்யுதாவிதி ஶேஷஃ ஸ்ரீஹரிலோகஸம்பந்தஶ்ரியா ஸஹ ஶ்ரிதாவிதி விகதஸ்மயௌ நஷ்டகர்வௌ ॥௩௩॥ ததேதி விகுண்டஸ்ய திஷணாத் ஸ்தாநாத் பாத்ரகா ஹே தேவாஃ ॥ ௩௪ ॥ தாவிதி ॥ காஶ்யபம் தேஜோ வீர்யம் ப்ராப்தௌ ஸஹைவ மஹைர்ப்ரவிஷ்டௌ ॥௩௫॥ தயோரிதி தயோஸ்தேஜஸா வஸ்தேஜ ஆக்ஷிப்தம் திரஸ்க்ருதம் ந வாத்ர ப்ரதிவிதிநியிஶ்யஃ யதஃ ஏதர்ஹீதாநீம் பகவாநேவ விதாதுமிச்சதி ॥௩௬॥ ததாபி கோ வா உபாயோ விதாயதாமிதி

பகவான் துவார பாலர்களுக்கு இவ்விதம் கட்டளையிட்டு விமான வரிசைகளுக்கு ஆபரணம்போன்றதும் பெருமையாவற்றையுமுடைய இலக்ஷ்மிநிவாஸமுடையதுமாகிய தமது வாஸஸ்தானம் சென்றார். 32.

தேவசிரேஷ்டர்களாகிய அந்தஜய விஜயர்களும் நிவாரணம்செய்யமுடியாத பிராம்மணசாபத்தால் வைகுண்டத்திலேயே சோபைகுறைந்து கருவமற்றவர்களானார்கள். 33.

ஓ, புத்திரர்களே! பிறகு ஜய விஜயர்கள் வைகுண்டத்திலிருந்து விழும்போது விமானங்களின்மீது ஆ! ஆ! என்ற சத்தம் உண்டாயிற்று. 34.

ஹரியின் பாரிஷதர்களுக்குள் சிரேஷ்டர்களாகிய அந்தஜய விஜயர்களே காசியபரைச் சார்ந்த மிகுதியான தேஜஸ்ஸை அடைந்து இப்பொழுது திதியின் கர்ப்பத்திலிருக்கிறார்கள். 35.

இப்பொழுது அந்த அசுரரிருவரின் தேஜஸ்ஸால் உங்களுடைய தேஜஸானது திரஸ்கரிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது பகவான் ஸம்விதானம் செய்வார். 36

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌲𑌯𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋
𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌯𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸 𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌧𑍀𑌶
𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌮𑌦𑍀𑌯𑌵𑌿𑌮𑍃𑌶𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌯𑌾𑌨𑌿𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 37

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑍀𑌶𑌃 [illegible]
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌶𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌮𑌰𑍍𑌶𑍇𑌨 ॥ ௩௭ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

எந்தபகவான் பிரபஞ்சத்தின் ஸிருஷ்டி ஸ்திதி பிரளயம் இவைகளுக்குக் காரணமாகவும் ஆதியில் இருப்பவராகவும் யோகீச்வரர்களாலும் அடைய முடியாத மாயையுடைய வராகவும் ஆகிருரோ முக்குணங்களுக்கு ஈசுவரராகிய அந்தபகவான் நமக்கு அது விஷயத்தில் க்ஷேமத்தைச் செய்வார். இங்குநாம் யோசனை செய்வதில் என்ன பிரயோஜனம் ? 37.

16-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

॥ ஸப்தத³ஶோऽத்⁴யாயப்ராரம்ப⁴: ॥

॥ மைத்ரேய: ॥

நிஶம்யாத்மபு⁴வா கீ³தம் காரணம் ஶங்கயோஜ்ஜி²தா: ।
தத: ஸர்வே ந்யவர்தந்த த்ரிதி³வாய தி³வௌகஸ: ॥ 1

தி³திஸ்து ப⁴ர்துராதே³ஶாத³பத்யபரிஶங்கினீ ।
பூர்ணே வர்ஷஶதே ஸாத்⁴வீ புத்ரௌ ப்ரஸுஷுவே யமௌ ॥ 2

உத்பாதா ப³ஹவஸ்தத்ர நிபேதுர்ஜாயமானயோ: ।
தி³வி பு⁴வ்யந்தரிக்ஷே ச லோகஸ்யோருப⁴யாவஹா: ॥ 3

ஸஹாசலா பு⁴வஶ்சேலுர்தி³ஶ: ஸர்வா: ப்ரஜஜ்வலு: ।
ஸோல்காஶ்சாஶனய: பேது: கேதவஶ்சார்திஹேதவ: ॥ 4

ஶ்ரீ: ॥ தத: ஸப்தத³ஶே ஜாதயோர்தை³த்யயோர்ப⁴யங்கரம் । ஹிரண்யாக்ஷ ப்ரஹாரஶ்ச வர்ண்யதே தி³க்³விஜயோத்ஸவ: ॥ நிஶம்யேதி கேஷாஞ்சித்³வ்யாக்²யாதீதிவசனாச் ஶங்கயா த்யக்தா: ॥ 1 ॥ தி³திரிதி ப⁴ர்துராதே³ஶாச் ॥ லோகானுஸாரேண ஸ்த்ரீணாம் ஶங்கினீ ஹிரண்யகஶிபோ: இதி வசனாச் ஸ்வாபத்யாத்³யாம் பரிஶங்கினீ தே³வோபத்³ரவஶங்கினீ ॥ 2 ॥ உத்பாதா இதி ॥ தத்ர ததா³னீம் நிபேது: ப³ஹவோ ஜாதா: ॥ 3 ॥ ஸஹாசலா இதி சலனம் ஸஹிதா: ஸர்வா: ப்ரதே³ஶா: கேதவஶ்ச த⁴ூமகேத்வாதி³விஶேஷ: ॥ 4 ॥ வவாவிதி ஷட்³பி⁴: ஸார்தை⁴ர்வாயுஶப்³தா³னுகாரணம் நக³பதீனுத்ஸாஹானுக்ஷான் வாத்யா வனவானீகம் ரஜஸ்வ

17—வது அத்தியாயம்.

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

பிறகு தேவர்களனைவரும் பிர்மதேவர் கூறியகாரணத்தைக் கேட்டு ஸந்தேகம் நீங்கியவர்களாகி ஸ்வர்க்கலோகத்திற்குத் திரும்பினார்கள். 1

பதிவ்ரதையாகிய திதிதேவி தன் கணவனுடைய ஆஞ்ஞையின் படி பிள்ளைகளால் (தேவர்களுக்கு உபத்திரவம் ஏற்படுமென்று) ஸந்தேகங்கொண்டு நூறு வருஷம் பூர்ணமானபின்பு இரண்டு பிள்ளைகளைப் பெற்றாள். 2

இருகுமாருமுண்டாகும் போது ஸ்வர்க்கத்திலும் பூமியிலும் அந்தரிக்ஷத்திலும், உலகத்திற்கு மிகுதியான பயத்தைக் கொடுக்கும் உத்பாதங்கள் வெகுவாக உண்டாயின. 3

மலைகளுடன் பூப்பிரதேசங்கள் அசைந்தன. திசைகள் யாவும் ஜ்வலித்தன. ஜ்வாலையில்லாத அக்னியுடன் கூடிய இடிகள் விழுந்தன. அக்கத்துக்கு ஹேதுக்களான க்ரஹோத்பாதங்களும் பயத்தைக்கொடுத்தன. 4

𑌵𑌵𑍌 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌃𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌃 𑌫𑍂𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍀𑌰𑌯𑌨𑍍𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 ।
𑌉𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌯𑌨𑍍𑌨𑌗𑌪𑌤𑍀𑌨𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍀𑌕𑍋 𑌰𑌜𑍋𑌧𑍍𑌵𑌜𑌃 ॥ 5
𑌉𑌦𑍍𑌧𑌸𑌤𑍍𑌤𑌡𑌿𑌦𑌮𑍍𑌭𑍋𑌦𑌘𑌟𑌯𑌾 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌭𑌾𑌗𑌣𑍇 ।
𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌤𑌮𑌸𑌾 𑌨 𑌸𑍍𑌮 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥ 6
𑌚𑍁𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶 𑌵𑌿𑌮𑌨𑌾 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑌿𑌰𑍁𑌦𑍂𑌰𑍍𑌮𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌤𑍋𑌦𑌰𑌃 ।
𑌸𑍋𑌦𑌪𑌾𑌨𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑍁𑌃 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌾𑌃 ॥ 7
𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌧𑌯𑍋𑌽𑌭𑍂𑌵𑌨𑍍 𑌸𑌰𑌾𑌹𑍍𑌵𑍋𑌃 𑌶𑌶𑌿𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑌾𑌤𑌾 𑌰𑌥𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌜𑍍𑌞𑌿𑌰𑍇 ॥ 8
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌮𑍁𑌖𑌤𑍋 𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌮𑍁𑌲𑍍𑌬𑌣𑌮𑍍 ।
𑌸𑍃𑌗𑌾𑌲𑍋𑌲𑍂𑌕𑌟𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍇𑌦𑍁𑌰𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌃 ॥ 9

[illegible]

ஸூக்ஷ்மமான ஸ்பரிசமுடைய வாயு, அடிக்கடி பூத்காரங்களைச் செய்துகொண்டும், பெரும் விருக்ஷங்களை அடியோடு பிடுங்கியும் சுழல் காற்றை ஸேனையாகவும் புழுதியை த்வஜமாகவும் அடைந்து வீசுற்று. 5

மிகுதியும் ஹாஸ்யம் செய்வது போன்ற மின்னல்களுடைய மேகங்களின் வரிசையால் மறைந்த சூரியன் முதலிய ஒளிக்கூட்டம் நிறைந்த ஆகாயமார்க்கத்திலுள்ள இருளால் ஆகாயமார்க்கம் காணப்படவில்லை. 6

அப்பொழுது ஸமுத்திரம் மிகுந்த அலைகளுடையதாகவும், கலக்கமுடையதாகவும், மத்தியில் மகரம் முதலிய ஜந்துக்களுடையதாகவும் பிரமாணத்தை அதிக்கிரமித்ததாகவும் ஆயிற்று. வாவிகள் முதலியவற்றுடன் கூடிய நதிகள் வாடிய தாமரைகளுடையதாகிக் கலங்கின. 7

இராகுவால் கிரகிக்கப்பட்ட சந்திர சூரியர்களுக்குச் சமீபத்தில் அடிக்கடி கோட்டைகள் ஏற்பட்டன. பர்வதத்தின் குகைகளினின்று மேகமில்லாமலே உண்டாகும் கர்ச்சனையின் எதிரொலிகள் உண்டாயின. 8

அமங்களமான குள்ள நரிகள் கிராமங்களுக்கு மத்தியில் இருந்து முகத்தினின்று மிகுந்த தீயைக் கக்கிக்கொண்டு கூவின. கோட்டான்களுடைய சப்தமுமுண்டாயின. 9

𑌸𑌂𑌗𑍀𑌤𑌵𑌦𑍍𑌰𑍋𑌦𑌨𑌵𑌦𑍁𑌨𑍍𑌨𑌮𑌯𑍍𑌯 𑌦𑌿𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ।
𑌵𑍍𑌯𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ 10

𑌖𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌕𑌶𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌖𑍁𑌰𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌧𑌰𑌾𑌤𑌲𑌮𑍍 ।
𑌖𑌾𑌰𑍍𑌕𑌾𑌰𑌰𑌭𑌸𑌾 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍 𑌵𑌰𑍂𑌥𑌶𑌃 ॥ 11

𑌰𑍁𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌸𑌭𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌨𑍀𑌡𑌾𑌦𑍁𑌦𑌪𑌤𑌨𑍍 𑌖𑌗𑌾𑌃 ।
𑌘𑍋𑌷𑍍𑌠𑍇𑌽𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌪𑌶𑌵𑌃 𑌶𑌕𑍃𑌨𑍍𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌮𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤 ॥ 12

𑌗𑌾𑌵𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌸𑍃𑌗𑍍𑌦𑍋𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑍋𑌯𑌦𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌯𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌰𑍁𑌦𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌲𑌿𑌂𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌃 𑌪𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌨𑌿𑌲𑌮𑍍 ॥ 13

𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌨𑍍𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌤𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌭𑌗𑌣𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍀𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌅𑌤𑌿𑌚𑍇𑌰𑍁𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌰𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌯𑍁𑌧𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ 14

௰ ॥ 𑌖𑌰𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌕𑌶𑍈𑌸𑍍𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑍈𑌃 𑌹𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌖𑌾𑌰𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌗𑌰𑍍𑌦𑌭𑌜𑌾𑌤𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌰𑌭𑌸𑌃 𑌸𑌂𑌰𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌵𑌰𑍂𑌥𑌶𑌃 𑌸𑌂𑌘𑌶𑌃 ॥ ௧௧ ॥ 𑌰𑍁𑌦𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌸𑌭𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌖𑌗𑌾𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 ॥ ௧௨ ॥ 𑌗𑌾𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌗𑌾𑌵𑌃 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌸𑍃𑌗𑍍𑌦𑍋𑌹𑌾𑌶𑍍𑌚𑌪𑌲𑌮𑍁𑌖𑌾𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌲𑌿𑌂𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌰𑍁𑌦𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌶𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑌕𑌸𑍂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௩ ॥ 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌤𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌬𑍁𑌧𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌣𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾 𑌭𑍌𑌮𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌅𑌤𑌿𑌚𑍇𑌰𑍁𑌃 𑌅𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌃 𑌵𑌕𑍍𑌰𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌰𑌤𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌯𑍁𑌧𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ ௧௪ ॥ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌬𑌹𑍂𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂

நாய்கள் கழுத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு ஸங்கீதம் போலும் ரோதனம் போலும் அங்கங்கு நின்று பலவிதமாகக் கூவின. 10

ஓ விதுரரே! கழுதைகளும் கெட்டியான குளம்புகளால் பூமியை உதைத்து கா என்று சப்தஞ்செய்வதில் பரபரப்புள்ளனவாகி மதங்கொண்டு கூட்டங் கூட்டமாக நான்கு பக்கத்திலும் ஓடின. 11

கழுதைகளின் சத்தத்தால் நடுங்கிய பக்ஷிகள் அழுதுகொண்டு கூண்டினின்று உயரக்கிளம்பின. இடைச்சேரியிலும் அரண்யத்திலும் பசுக்கள்மல மூத்திரங்களைவிட்டன. 12

கோக்கள் இரத்தங்களைக் கறந்தன, நடுங்கின. மேகங்கள் ஊனீரைப் பொழிந்தன. தேவப்பிரதிமைகள் ரோதனஞ் செய்தன. மரங்கள் காற்றில்லாமலே விழுந்தன. 13

மிகவும் புண்ணியமான (குரு புதன் முதலிய) கிரகங்களையும் நக்ஷத்திரங்களையும் துன்பமடைந்த மற்றுமுள்ள குரூரக்ரகங்கள் வக்ரகதியால் அதிக்கிரமித்துச்சென்றன. ஒன்றுக்கொன்று சண்டைசெய்தன. 14

दृष्ट्वान्यांश्च महोत्पातानतत्तत्त्वविदः प्रजाः ।
ब्रह्मपुत्रानृते भीता मेनिरे विश्वसम्प्लवम् ॥ 15

तावादिदैत्यौ सहसा व्यज्यमानात्मपौरुषौ ।
ववृधातेऽश्मसारेण कायेनाद्रिपती इव ॥ 16

दिविस्पृशौ हेमकिरीटकोटिभि-
र्निरुद्धकाष्ठौ स्फुरदङ्गदाभुजौ ।
गां कम्पयन्तौ चरणैः पदे पदे
कट्या सुकाञ्च्यार्कमतीत्य तस्थतुः ॥ 17

प्रजापतिर्नाम तयोरकार्षीद्
यः प्राक् स्वदेहाद्यमयोरजायत ।

स्वशापादिज्ञानात् ॥१५॥ ताविति व्यज्यमानं [illegible] पौरुषं ययोस्तौ ॥१६॥ दिविस्पृशाविति निरुद्धाः व्याप्ताः काष्ठाः दिशो याभ्यां स्फुरन्ति [illegible] ॥१७॥ प्रजापतिरिति यमयोर्मध्ये यः स्वदेहात् प्राक् अजायत तं हिरण्यकशिपुं [illegible] [illegible]

பிர்மதேவரின் குமாரர்களான ஸநகர் முதலியவர்களைத்தவிர இவைகளின் தத்துவத்தை அறியாத பிரஜைகள் மற்றுமுள்ள பெரும் உத்பாதங்களைக் கண்டு பயந்து உலகத்திற்குப் பிரளயமென்று எண்ணினார்கள். 15

பிரகாசப்படுத்தப்பட்ட தங்களுடைய பராக்ரமமுடைய அந்த ஆதி அசுரர்கள் கல்லைப்போல் வலுவுடைய சரீரத்தால் சிறந்த இரண்டு மலைகள் போல் விரைவாக விருத்தியடைந்தார்கள். 16

ஸ்வர்ணமயமான கிரீடங்களின் நுனியால் ஆகாயமார்க்கத்தை ஸ்பரிசித்தவர்களும் தகையப்பட்ட திசைகளை உடையவர்களும் பிரகாசிக்கும் தோள் வளைகளுடன் கூடிய கைகளுடையவர்களும் அடிக்கடி பாதங்களால் பூமியை அசையும்படி செய்கிறவர்களுமாகிய இருவரும் அழகான அரைநூன்மாலையுடன் கூடிய இடையால் சூரியனை அதிக்கிரமித்திருந்தார்கள். 17

𑌤𑌂 𑌵𑍈 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾
𑌯𑌂 𑌤𑌂 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌸𑍂𑌤 𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ 18
𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍁𑌰𑍍𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌚 ।
𑌵𑌶𑍇 𑌸𑌪𑌾𑌲𑌾𑌁𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑌕𑍁𑌤𑍋𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌤𑌃 ॥ 19
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌨𑍁𑌜𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌕𑍃𑌦𑌨𑍍𑌵𑌹𑌮𑍍 ।
𑌗𑌦𑌾𑌪𑌾𑌣𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌯𑌾𑌤𑍋 𑌯𑍁𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑍁𑌰𑍍𑌮𑍃𑌗𑌯𑌨𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥ 20
𑌤𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌃𑌸𑌹𑌜𑌵𑌂 𑌰𑌣𑌤𑍍𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑌮𑍍 ।
𑌵𑍈𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌮𑌂𑌸𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌗𑌦𑌮𑍍 ॥ 21
𑌮𑌨𑍋𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌮𑌸𑍃𑌣𑍍𑌯𑌮𑌕𑍁𑌤𑍋𑌭𑌯𑌮𑍍 ।
𑌭𑍀𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌲𑌿𑌲𑍍𑌯𑌿𑌰𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌵𑌾𑌹𑌯𑌃 ॥ 22

[illegible] ॥ 17 ॥ 𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌮𑌯𑍋𑌰𑌜𑌾𑌯𑌤 𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 18 ॥ 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌤𑌃 ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌅𑌕𑍁𑌤𑍋𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 ॥ 19 ॥ 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷 𑌇𑌤𑌿 𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌾𑌚𑌨𑍍 ॥ 20 ॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌃𑌸𑌹𑌜𑌵𑍋 𑌵𑍇𑌗𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌣𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑍌 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌂𑌸𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌗𑌦𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ 21 ॥ 𑌮𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌶𑍌𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌚 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌅𑌸𑍃𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌂 𑌨𑌿𑌲𑌿𑌲𑍍𑌯𑌿𑌰𑍇 𑌲𑍀𑌨𑌾 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌃 ॥ 22 ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌹𑌸𑌾 𑌤𑌿𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌆𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌬𑍈𑌃

இவருக்குள் காசியபருடைய் சரீரத்திலிருந்து எவன் முந்தி உண்டான வனோ அவனை ஹிரண்யகசிபு என்றும் திதி தேவி முதலாவது எவனைப் பெற்றுளோ அவனை ஹிரண்யாக்ஷனென்றும் எவ்விதம் எல்லோரும் அறிகின் ருர்களோ அவ்விதம் காசியபர் அவ்விருவருக்கும் பெயரிட்டார். 18

கைகளால் கர்வமடைந்தவனும் பிர்மதேவரின் வரத்தால் எங்கும் மரண பயமில்லாதவனுமாகிய ஹிரண்யகசிபு திக்பாலர்களுடன் கூடிய மூவுலகத்தை யும் ஸ்வாதீனப் படுத்திக்கொண்டான். 19

அந்த ஹிரண்யகசிபுவுக்குத் தம்பியும் பிரியனும் எப்போதும் தமையனு க்குப் பிரீதியைச்செய்பவனுமாகிய ஹிரண்யாக்ஷன் கதையைக்கையில்கொண்டு யுத்தஞ்செய்ய விருப்பத்துடன் யுத்தத்தைத் தேடிக்கொண்டு ஸ்வர்க்கலோகம் சென்ருன். 20

ஸகிக்கமுடியாத வேகமுடையவனும் சப்தஞ்செய்யும் ஸ்வர்ணமயமான தண்டைகளுடன் கூடியவனும் வைஜயந்தீ என்ற மாலையணிந்தவனும் தோளில் பெரும் கதையையுடையவனும் மனதாலும் வீரியத்தாலும் வரத்தாலும் கர்வங் கொண்டவனும் தடையில்லாதவனும் எங்கும் பயமில்லாதவனுமாகிய அந்த ஹிரண்யாக்ஷனைத் தேவர்கள் பார்த்து பயமடைந்து கருடனிடம் பயந்து நடுங்கும ஸர்ப்பங்கள் போல் மறைந்தார்கள். 21-22

𑌸 𑌵𑍈 𑌤𑌿𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌰𑌾𑌟𑍍
𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌬𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌨𑌦𑌦𑍍 𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍 ॥ 23

𑌤𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌂 𑌭𑍀𑌮𑌨𑌿𑌸𑍍𑌵𑌨𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌜𑌗𑌾𑌹𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌤 𑌇𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌃 ॥ 24

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍈𑌨𑌿𑌕𑌾𑌃
𑌯𑌾𑌦𑍋𑌗𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌧𑌿𑌯𑌃 𑌸𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌸𑌾𑌃 ।
𑌅𑌹𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌧𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍂𑌰𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍁𑌦𑍍𑌰𑍁𑌵𑍁𑌃 ॥ 25

𑌸 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌪𑍂𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌉𑌦𑌧𑍌 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃
𑌶𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍 𑌮𑌹𑍋𑌰𑍍𑌮𑍀𑌞𑍍𑌛𑍍𑌵𑌸𑌨𑍇𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 ।
𑌮𑍌𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌜𑌘𑍍𑌨𑍇 𑌗𑌦𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑌰𑍀𑌮𑍍
𑌆𑌸𑍇𑌦𑌿𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ॥ 26

𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌅𑌨𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌸𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌬𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌠𑍇 𑌮𑌦𑌹𑍀𑌨𑌾𑌨𑍍 ॥ 23 ॥ 24 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌅𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌧𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌾 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥ 25 ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌹𑍋𑌰𑍍𑌮𑍀𑌨𑍍 𑌅𑌭𑌿𑌜𑌘𑍍𑌨𑍇 𑌮𑍌𑌰𑍍𑌵𑍀 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍌𑌰𑍍𑌵𑍀 𑌲𑍋𑌹𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾 ... 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑌰𑍀𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌮𑍍 𑌆𑌸𑍇𑌦𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 26 ॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿

அஸுரராஜனாகிய அந்த ஹிரண்யாக்ஷன் தன்னுடைய தேஜஸால் இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் மறைந்தார்களென்றறிந்து மதங்கொண்டு அவர்களைக் காணாமல் மிகவும் கர்ச்சித்தான். 23

மிகுதியான பலமுடையஹிரண்யாக்ஷன் அங்கிருந்துதிரும்பவும் விளையாட விரும்பி பயங்கரமான சத்வமுடையதும் கம்பீரமுமாகிய ஸமுத்திரத்தில் மதங்கொண்ட யானைபோல் பிரவேசித்தான். 24

அந்த ஹிரண்யாக்ஷன் பிரவேசித்தவுடன் வருணனுடைய ஸேனைகளாகிய ஜல ஜந்துக்கள் குறைவுள்ள அறிவுடையவைகளாகவும், பயத்துடன் கூடியவைகளாகவும் இந்த ஹிரண்யாக்ஷனால் ஹிம்ஸையையடையாவிடினும் அவனுடைய தேஜஸால் அவமதிப்பையடைந்து வெகுதூரம் ஓடின. 25

மஹாபலசாலியாகிய அந்த ஹிரண்யாக்ஷன்ஸமுத்திரத்தில் வெகுவருஷம் வரையில் ஸஞ்சாரம் செய்து காற்றினால் ஏவப்பட்ட பெரும் அலைகளை இரும்புமயமான கதையால் அடிக்கடி அடித்தான். பின் வருணனுடைய புரியாகிய விபாவரி என்ற நகரம் சென்றான். 26

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁𑌰𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌕𑌂
𑌯𑌾𑌦𑍋𑌗𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑍃𑌷𑌭𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌸𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌮𑌯𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌲𑌬𑍍𑌧𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌨𑍀𑌚𑌵𑌤𑍍
𑌜𑌗𑌾𑌦 𑌮𑍇 𑌦𑍇𑌹𑍍𑌯𑌧𑌿𑌰𑌾𑌜 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌗𑌮𑍍 ॥ 27

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑍋𑌽𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌬𑍃𑌹𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌵𑌾
𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑌹𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌦𑌵𑍀𑌰𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌖𑌿𑌲𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍
𑌯𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌸𑍂𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌯𑌜𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ 28

𑌸 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌮𑌦𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌾
𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌬𑍍𑌧𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌪𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌰𑍋𑌷𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌶𑌮𑌯𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌧𑌿𑌯𑌾
𑌵𑍍𑌯𑌵𑍋𑌚𑌦𑌙𑍍𑌗𑍋𑌪𑌶𑌮𑌂 𑌗𑌤𑌾 𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ 29

𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑌨𑌾
𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌰𑌣𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌮𑍍 ।

𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌲𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌬𑍍𑌧𑍁𑌮𑍁𑌪𑌹𑌸𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯 ॥௨௭॥ 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍂𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌯𑌜𑌃 ॥௨௮॥ 𑌸 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌉𑌪𑌶𑌮𑌂 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌕𑌲𑌹𑌾𑌦𑍁𑌪𑌰𑌮𑌂 ॥௨௯॥ 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌨𑌿𑌪𑍁𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂

அந்த விபாவரி நகரில் பாதாள லோகத்தைப் பரிபாலிப்பவனும் ஜலத்தில் வசிக்கும் ஜந்துக்களுக்குள் சிரேஷ்டனுமாகிய வருணனிடம் வந்து அவனைப் பரிகாசஞ்செய்தான். மந்தகாசம் செய்து நீசனைப்போல் நமஸ்கரித்து, ஓ! அரசனே! எனக்கு யுத்தம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறினன். 27

நீர் லோகபாலர்களுக்கு அதிபதி. மிகுதியான கீர்த்தி வாய்ந்தவர். கெட்ட மதமுடையவர்களும் தங்களை வீரனென்று எண்ணியவர்களுமாகிய சூரர்களின் வீரியத்தைப் போக்குகிறவர். ஓ பிரபுவே! முந்தி உலகில் திதியின் குமாரர்களாகிய அஸுரர்களையும் தனுவின் வம்சத்தில் பிறந்த அஸுரர்களையும் ஜயித்து ராஜஸூய யாகத்தில் (பகவானை) பூஜித்தவரல்லவா நீர்? 28

இவ்விதம் விருத்தியடைந்த கர்வமுடையவனும் சத்துருவுமாகிய ஹிரண்யாக்ஷனல் பரிகாசஞ்செய்யப்பட்ட வருணபகவான் தமக்குண்டான கோபத்தைத்தம் புத்தியால் அடக்கிக்கொண்டு "ஓ அசுராஜனே! நாங்கள் யுத்தம் முதலியவைகளிலிருந்து ஒழிவடைந்து இருக்கிறோம் என்று பதிற்கூறினர். 29

ஆராதயிஷ்யத்யஸுரர்ஷபேஹி தம்
    மனஸ்விநோ யம் க்ருணதே பவாத்ருஶா: ‖ 30
தம் வீரமாராதபிபத்ய விஸ்மய:
    ஶயிஷ்யஸே வீரஶயே ஶ்வபிர்வ்ருத: ।
யஸ்த்வத்விதாநாமஸதாம் ப்ரஶாந்தயே
    ரூபாணி தத்தே ஸதனுக்ரஹேச்சயா ‖ 31
இதி ஶ்ரீமத்பாகவதே த்ருதீயஸ்கந்தே ஸப்தத₃ஶோऽத்யாய: ‖

யஸ்மாதாராதயிஷ்யதி தேனேஹி கச்ச யம் க்ருணதே ஸ்துவந்தி ‖ ௩௦ ‖ தமிதி ஆராத் ஶீக்ரம் விஸ்மய: நஷ்டகர்வ: வீரஶயே ரணாங்கணே ரூபாணி வராஹாத்யவதாரான் ‖ ௩௧ ‖

இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் ஸப்தத₃ஶாத்யாயவ்யாக்யா.

அசுரசிரேஷ்டா! யுத்தமார்க்கத்தில் திறமையுடைய உன்னை யுத்தத்தில் ஸந்தோஷிக்கச் செய்கிறவன் புராண புருஷனாகிய விஷ்ணுவைத் தவிர மற்றெந்தப் புருஷனையும் நான் பார்க்கவில்லை; உன்னைப்போன்ற மனமுடையவர்கள் எவரை ஸ்தோத்திரஞ்செய்கிறார்களோ அவரிடம் நீ போ. 30

எந்தப்பரம புருஷன் சாதுக்களை அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் உன்னைப் போன்ற அஸாதுக்களை நாசம் செய்வதற்காக (வாாகம் முதலிய) ரூபங்களைத் தரித்தாரோ அந்த வீரராகிய விஷ்ணுவிடம் விரைவாகச் சென்று கர்வமிழந்து யுத்த பூமியில் நாய்கள் சூழச் சயனம் செய்வாயாக. 31

17—வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

அஷ்டாதஶோऽத்யாய: ப்ராரம்ப: ॥

॥ மைத்ரேய: ॥

ததேவமாகர்ண்ய ஜலேஶபாஷிதம்
மஹாமனாஸ்தத்விகணய்ய துர்மத: ।
ஹரேர்விதித்வா கதிமங்க நாரதாத்
ரஸாதலம் நிர்விவிஶே த்வரான்வித: ॥ 1

ததர்ஶ தத்ராபிஜிதம் தராதரம்
ப்ரோந்நீயமானாவனிமக்ரதம்ஷ்ட்ரயா ।
முஷ்ணந்தமக்ஷ்ணா ஸ்வருசோऽருணஶ்ரியா
ஜஹாஸ சாஹோ வனகோசரோ ம்ருக: ॥ 2

ஶ்ரீ ॥ அஷ்டாதஶே ஹிரண்யாக்ஷ யுத்தந்து வராஹயோ: । நிவ்ருத்தே ஶேஷம் மஹாயுத்தம் தேவரக்ஷா நிரூப்யதே ॥ ததிதி ॥ ப்ரதியோத்தாரம் ஶ்ருத்வா மஹாமனா: ஶயிஷ்யஸஜதி யதுக்தம் தத் விகணய்ய அகணயித்வா யதோ துர்மத: ॥ ௧ ॥ ததர்ஶேதி ॥ அபிதோ ஜயதீத்யபிஜிதம் ஶ்ரீஹரிம் ப்ரக ஷேணோர்த்வம் நீயமானாவனிம் அக்ரதம்ஷ்ட்ரயா தம்ஷ்ட்ராக்ரேண அருணஶ்ரியா ஹிரண்யாக்ஷதேஜாம்ஸி அருணஶ்ரியாக்ஷ்ணா யதோ நாக்ஷ்ணா நேத்ரேண ஸ்வருசம் ஸ்வதேஜ: முஷ்ணந்தம் தம் அஹோவிசித்ரம் வனகோசரோ ம்ருக: வாராஹ: ॥ ௨ ॥ ஜஹாஸேதி ॥ ஸ்வஹாஸ்ய ப்ரகாஶம் ..... ஹிரண்யாக்ஷேணாயிக்ஷே

18—வது அத்தியாயம்.

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

ஓ விதுரரே! பெரும் மனமுடையவனும் கெட்டமத முள்ளவனுமாகிய ஹிரண்யாக்ஷன் இவ்வாறு வருணன் பேசியதைக் கேட்டு அந்த வார்த்தையை மதிக்காமல் நாரதமுனிவரிடம் விஷ்ணுவின் கதியை அறிந்து வேகத்துடன் பாதாளலோகம் சென்றான். 1

அந்தப் பாதாள லோகத்தில் ஹிரண்யாக்ஷன் எங்கும் ஜயமடைந்தவரும் கோரப்பல்லின் நுனியால் உயரத்தில் பூமியைக்கொண்டு வருகிறவரும் சிவப்பு வர்ணமுள்ள காந்தியுடைய நேத்திரத்தால் தன்னுடைய (ஹிரண்யாக்ஷன்) காந்திகளை அபஹரிப்பவரும் பூமியைத்தாங்கியவருமாகிய விஷ்ணுவைப் பார்த்தான். ஜலத்தில் ஸஞ்சரிக்கக்கூடிய மிருகமல்லவா (வராஹம்) என்று நகைக்கவும் நகைத்தான். ஆச்சரியம்! 2

𑌆𑌹𑍈𑌨𑌮𑍇𑌹𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞 𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚 𑌨𑍋
𑌰𑌸𑍌𑌕𑌸𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌜𑍇𑌯𑌮𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾 ।
𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌨𑌯𑌾 𑌮𑌮𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤
𑌸𑍁𑌰𑌾𑌧𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌸𑍂𑌕𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑍇 ॥ 3

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌃 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍈𑌰𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌕𑌿𑌂 𑌭𑍃𑌤𑍋
𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑌿𑌤𑍍 ।
𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌯𑌾𑌬𑌲𑌮𑌲𑍍𑌪𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌂
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌢 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍃𑌜𑍇 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌚𑍍𑌛𑍁𑌚𑌃 ॥ 4

[illegible]

இந்த விஷ்ணுவிடம் கூறுகிறான். ஓ அறியாதவனே வா; பூமியைவிடு; பாதாளத்தில் வாஸஞ்செய்யும் எங்களுக்குப் பிர்மதேவர் பூமியைக் கொடுத்திருக்கிறார். வராஹ வடிவங்கொண்டவனும் தேவர்களுக்குள் அதமனுமாகிய ஓ விஷ்ணுவே! நான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே இந்தப் பூமியுடன் க்ஷேமமாகச் செல்லமாட்டாய். 3

நீ எங்களுடைய நாசத்திற்காக எங்களுடைய சத்துருக்களால் விருத்தியடைந்தவன். பிரத்தியட்சமாக வராமலிருந்து ஜயமடையும் நீ வஞ்சனையால் அசுரர்களை வதஞ்செய்பவன். யோகமாயையின் வலுவுடையவனும் அற்பமான பராக்கிரமமுடைய வனுமாகிய உன்னைக் கொன்று. ஓ மூட! ஸுஹிருத்துக்களின் துக்கங்களைப் போக்குகின்றேன். 4

[illegible] ‖ 5

[illegible] ‖ 6

[illegible]

[illegible]

எங்களுடைய கையிலிருந்து நழுவிய கதையால் சிதறுதற் குரிய சிரஸை யுடைய நீ இருந்தால் உனக்கு இப்பொழுது பூஜையைச் செய்யும் ரிஷிகளோ தேவர்களோ அவர்கள் யாவரும் முயற்சி யில்லாமலே ஆசிரயமில்லாதவர்களாக ஏற்பட மாட்டார்கள். 5

சத்துருவின் கெட்டசொற்களாகிய ஆயுதங்களால் துன்பமடைந்த நாரா யணன் கோரப்பல்லின் நுனியிலிருக்கும் பூதேவி பயந்திருப்பதைக் கண்டு அத்துன்பத்தைப் பொறுத்து ஜலத்தின் மத்தியினின்று முதலையால் அடிபட்டதும் பெண்யானையுடன் கூடியதுமாகிய யானைபோல் வெளிவந்தார். 6

ஜலத்தினின்று வெளிப்புறப்படும் அந்தபகவானை மீனனது யானையை அனுசரிப்பதுபோல் அனுஸரித்தவனும் ஸ்வர்ண நிறமான கேசங்களுடைய

[illegible] ‖ 7

[illegible] ‖ 8

[illegible] ‖ 9

[illegible]

வனும் உன்னதமான கோரப்பற்களை உடையவனும் இடிபோன்ற சத்தமுடைய வனுமாகிய ஹிரண்யாக்ஷன் வெட்கமில்லாத அஸத்துக்களுக்குநிந்திக்கத்தக்கது எது இருக்கிறது என்று கேட்டான். 7

சத்ருவாகிய ஹிரண்யாக்ஷன் பார்த்திருக்கும் போதே பிர்மதேவரால் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப்பட்டவரும் தேவர்களால் புஷ்பமாரி பொழியப்பட்ட வருமாகிய அந்தபகவான் ஜலத்திற்கு மேலான பிரதேசத்தில் பூமியைவைத்து அதில் தன்னுடைய ஆதாரசக்தியை வைத்தார். 8

பகவான் பின்புறத்தில் இருப்பவனும் ஸ்வர்ணமயமான ஆபரணமணிந்த வனும் பெரும் கதையையுடையவனும் ஸ்வர்ணமயமும் விசித்திரமுமான கவச மணிந்தவனும் அடிக்கடி கெட்ட சொற்களால் மர்மஸ்தானத்தைப் பிளக்கிறவ னுமாகிற அந்த ஹிரண்யாக்ஷனைப் பார்த்துக் கடுங்கோபங்கொண்டு மந்தகாசம் செய்து கூறுகிறார். 9

॥ श्रीभगवानुवाच ॥

सत्यं वयं भो वनगोचरा मृगा
युष्मद्विधान्मृगये ग्रामसिंहान् ।
न मृत्युपाशैः प्रतिमुक्तस्य वीरा
विकत्थनं तव गृह्णन्त्यभद्र ॥ 10

एते वयं न्यासहरा रसौकसां
गतह्रियो गदया द्रावितास्ते ।
तिष्ठामहेऽथापि कथञ्चिदाजौ
स्थेयं क्व यामो बलिनोत्पाद्य वैरम् ॥ 11

त्वं पद्रथानां किल यूथपाधिपो
घटस्व नोऽस्वस्तय आश्वनूहः ।
संस्थाप्य चास्मान्प्रमृजाश्रु स्वकानां
यः स्वां प्रतिज्ञां नातिपिपर्त्यसभ्यः ॥ 12

शुनः प्रतिमुक्तस्य बद्धस्य विकत्थनं श्लाघनम् ॥ १० ॥ एते इति ॥ न्यासहराः निक्षेपहराः द्राविताः पलायनं कारिताः तथाप्यत्र स्थातव्यम् तिष्ठामहे इति कृत्वैवमस्माभिः स्वपक्षनिष्ठाः तत्र यतः स्थेयं स्थातव्यमेव बलिभिः तत्कृते क्व यामः तव्ये चोपहावाः ॥ ११ ॥ त्वमिति ॥ पद्रथानां पदातीनां यूथपाः तेषामपि अधिपः अस्वस्तये नाशाय घटस्व यतस्व अनूहः निवृत्तकष्टः यो नातिपिपर्ति न पारयति स सभ्यः सभायामनर्हः ॥ १२ ॥ असभ्य इति ॥

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

ஓ ஹிரண்யாக்ஷ! உண்மை; ஜலத்திற்கு விஷயமான மிருகங்கள் நாங்கள்; உங்களைப் போன்ற நாய்களைத் தேடுகிறேன். தைரியமுள்ளவர்கள் யமனுடைய பாசங்களால் கட்டுண்ட உன்னுடைய அமங்களமான புகழ்ச்சியை ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள். 10

நாங்கள் பாதாளத்தில் வசிப்பவர்களின் நிதியை அபஹரித்தவர்கள், வெட்கமில்லாதவர்கள், உன்னுடைய கதையால் துரத்தப்பட்டவர்கள், ஆயினும் இருக்கிறோம்; சிரமப்பட்டாவது யுத்தத்தில் இருக்க வேண்டியதுதான்; வலுவுடையவன் விரோதத்தைத் தேடிக்கொண்ட பின்பு எங்கு செல்வோம். 11

பதாதிகளுக்குள் எவர்கள் சிரேஷ்டர்களோ அவர்களுக்கும் அதிபன் நீ யோசனையில்லாதவன். எங்களை அவமானப்படுத்த விரைவாக முயற்சி செய். எங்களைக் கொன்று உன்னைச் சார்ந்தவர்களின் கண்ணீரைத் துடைத்துவிடு. எவன் தான் செய்த பிரதிஜ்ஞையை நிறைவேற்றவில்லையோ அவன் ஸபைக்குத் தகுதியாக மாட்டான். 12

𑌸𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌲𑌬𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍 ।
𑌆𑌜𑌹𑌾𑌰𑍋𑌲𑍍𑌬𑌣𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌹𑌿𑌰𑌾𑌡𑌿𑌵 ॥　　13
𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍𑌨𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌶𑍍𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑍍𑌰𑌚𑌲𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌆𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌗𑌦𑌯𑌾 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌰𑌸𑌾𑌭𑍍𑌯𑌹𑌨𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌮𑍍 ॥　　14
𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑌦𑌾𑌵𑍇𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌰𑌿𑌪𑍁𑌣𑍋𑌰𑌸𑌿 ।
𑌅𑌵𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌶𑍍𑌚𑍀𑌨𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌰𑍂𑌢 𑌇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥　　15
𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌗𑌦𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑌭𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌶𑌃 ।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌧𑌾𑌵𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌸𑌂𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌦𑍍𑌦𑌷𑍍𑌟𑌦𑌚𑍍𑌛𑌦𑌮𑍍 ॥　　16
𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌗𑌦𑌯𑌾𑌰𑌾𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋𑌃 ।
𑌆𑌜𑌘𑍍𑌨𑍇 𑌸 𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯 𑌗𑌦𑌯𑌾 𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑍋𑌽𑌹𑌨𑌤𑍍 ।　　17
𑌏𑌵𑌂 𑌗𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌹𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌜𑌿𑌗𑍀𑌷𑌯𑌾 𑌸𑍁𑌸𑌂𑌰𑌬𑍍𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌮𑌭𑌿𑌜𑌘𑍍𑌨𑌤𑍁𑌃 ॥　　18

𑌸𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌬𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚𑌾𑌵𑌹𑌸𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍇 𑌵𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍋𑌽𑌹𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌰𑌾𑌜 𑌇𑌵 ॥ ௧௩ ॥ 𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌲𑌿𑌤𑌾𑌨𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ ௧௪ ॥ 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌤𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌂 ॥ ௧௫ ॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰 𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌦𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌗𑌦𑌯𑌾𑌏𑌵 𑌅𑌹𑌨𑌤𑍍 ॥ ௧௭ ॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌃 ॥ ௧௮ ॥ 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌧𑍍𑌯𑍋𑌃

பகவானுல் அதிக்ஷேபம் செய்யப்பட்டவனும் மிகவும் கோபத்தால் பரிஹாசம்செய்யப்பட்டவனுமாகிய அந்த ஹிரண்யாக்ஷன் விளையாட்டுக் காட்டப்பட்ட பெரும் ஸர்ப்பம்போல் மிகுந்த கோபமடைந்தான்.　　13

கோபங்கொண்டவனும் கோபத்தால் சலன முற்ற இந்திரியங்களுடையவனுமாகிய அந்த அசுரன் பெருமூச்சுவிட்டு விஷ்ணுவை அடைந்து வலுவுடன் கதையால் அடித்தான்.　　14

பகவானும் சத்துருவால் மார்பில் விடப்பட்ட கதையின் வேகத்தைக் குறுக்காக நின்று, யோகி யமனை வஞ்சிப்பது போல் வஞ்சித்தார்.　　15

மறுபடியும் அந்த கதையைக் கிரகித்துக்கொண்டு அடிக்கடி சுழற்றுகிறவனுகிய அவ்வசுரனிடம் கோபமடைந்த ஹரியானவர் உதட்டைக் கடித்துக்கொண்டு எதிர்த்து ஓடினர்.　　16

சத்துருவாகிய ஹிரண்யாக்ஷன் பிறகும் பிரபுவினுடைய வலது தோளில் கதையால் அடித்தான். ஓ விதுர! ஸமர்த்தராகிய அந்த விஷ்ணுவும் அந்த கதையை கதையால் அடித்தார்.　　17

ஹிரண்யாக்ஷனும் புண்டரீகாக்ஷனும் மிகவும் வேகமுடையவர்களாகி ஜயமடையும் விருப்பத்தால் இவ்விதம் பெரும்கதைகளால் ஒருவருக்கொருவர் அடித்துக்கொண்டார்கள்.　　18

तयोः स्पृधोस्तिग्मगदाहताङ्गयोः
क्षतास्रवघ्राणविवृद्धमन्य्वोः ।
विचित्रमार्गांश्चरतोर्जिगीषया
व्यभादिलायामिव शुष्मिणोर्मृधः ॥ 19

दैत्यस्य यज्ञावयवस्य माया-
गृहीतवाराहतनोर्महात्मनः ।
कौरव्य मह्यां द्विषतोर्विमर्दनं
दिदृक्षुरागादृषिभिर्वृतः स्वराट् ॥ 20

आसन्नशौण्डीरमपेतसाध्वसं
कृतप्रतीकारमहार्यविक्रमम् ।

स्पर्धमानयोः तिग्माभ्यां गदाभ्यां आहतान्यङ्गानि ययोः क्षतादास्रव-
न्तीति क्षतास्रवं रुधिरं तस्य घ्राणमवघ्राणं तेन विवृद्धो मन्यु-
र्ययोः विचित्रान्मार्गान् गदायाः प्रहरणभेदान् [illegible] इलायां भूम्यां
निमित्तभूतायां शुष्मिणोः मत्तयोर्वृषभयोः [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥१९॥
दैत्यस्येति ॥ यज्ञावयवस्य तस्य च मह्यां महीनिमित्तं द्विषतोर्विमर्द-
नं दिदृक्षुः स्वराट् ब्रह्मा तत्रागात् ॥२०॥ आसन्नेति
[illegible] ब्रह्मा श्रीनारायणमाह किं कृत्वा दैत्यं विलोक्य कथंभूतम्
आसन्नं प्राप्तं शौण्डीर्यं येन तं अपेतं साध्वसं भयं यस्मात् कृतः
प्रतीकारो येन अहार्यः अप्रतिहार्यो विक्रमो यस्य [illegible]

அஸூயை கொண்டவர்களும் தீக்ஷண்யமான கதையால் அடிபட்ட சரீர முள்ளவர்களும் புண்ணிலிருந்து பெருகும் இரத்தத்தை முகர்ந்து பார்ப்பதால் விருத்தியடைந்த கோபமுள்ளவர்களும் ஜயமடைய வேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் விசித்திரமான மார்க்கங்களை அடைந்தவர்களும் பசுவின் நிமித்தமாக ஒன்றுக்கொன்று மதங்கொள்ளும் விருஷபம் போன்றவர்களும்(பூமியின்நிமித்தமாக ஒருவருக்கொருவர் மதங்கொண்டவர்களும்) பூமிக்காக துவேஷமுடையவர்களுமாகிய அசுரனுக்கும் யாகங்களைச்சரீரமாக அடைந்து மாயையால்வராக சரீரமெடுத்த மகாத்மாவாகிய மாதவனுக்கும் நடக்கும் யுத்தத்தைப் பார்க்க விரும்பிய பிர்மதேவர் ஓ விதுர! ரிஷிகளுடன் வந்தார். 19-20

विलक्ष्य दैत्यं भगवान् सहस्रणी-
र्जगाद नारायणमादिसूकरम् ॥ 21

। ब्रह्मा ॥

एष ते देव देवानामङ्घ्रिमूलमुपेयुषाम् ।
विप्राणां सौरभेयीणां भूतानामप्यनागसाम् ॥ 22

आगस्कृद्भयकृद्दुष्कृदस्मद्राद्धवरोऽसुरः ।
अन्वेषन्नप्रतिरथो लोकानटति कण्टकः ॥ 23

मैनं मायाविनं दृप्तं निरङ्कुशमसत्तमम् ।
आक्रीड बालवद्देव यथाशीविषमुत्थितम् ॥ 24

ऋषिसहस्राणां नेता ब्रह्मा ॥२१॥ एष इति हे देव ते तव संबन्धि अङ्घ्रिमूलं प्राप्तानां देवादीनां एषोऽसुरः ॥ २२ ॥ आगस्कृदिति आगस्कृत् प्रियेवापरायकृत् परिहारायव प्रत्सभयकृत् हितं ज्ञात्वा दुष्कृत् अयं ब्रह्मणादिह तदा कस्मात् राद्धो वरो येन अन्वेषन् प्रतिरथं योधं अप्रतिरथः प्रतिपक्षशून्यः ॥ २३ ॥ मैवमिति यद्वा देवं हन्तुमयं त्वमेनं आक्रीड हे देव यथा उत्थितं क्षोभितं आशीविषं सर्पं बालः स्पर्शाकर्षणादिना आक्रीडति तद्वत् ॥२४॥

வெகு ரிஷிகளுக்குப் பிரபுவாகிய பிர்மதேவர் மதங்கொண்டவனும், பய மில்லாதவனும், பிரதீஹாரம் செய்பவனும் பரிஹரிக்க முடியாத சௌர்ய முடையவனுமாகிய அஸுரனைப் பார்த்து ஆதிவராஹராகிய நாராயணமூர்த்தி யிடம் சொல்லுகிறார்: 21

பிர்மதேவர் கூறுகிறார்.

ஓ தேவ! உம்முடைய பாதங்களின் ஸமீபத்தை அடைந்தவர்களும் குற்ற மற்றவர்களுமாகிய தேவர்களுக்கும், பிராம்மணர்களுக்கும், பசுக்களுக்கும், பூதங்களுக்கும், அபராதம் செய்பவனும், பயத்தை யுண்டு பண்ணுகிறவனும் கெடுதி செய்பவனும் எங்களிடம் வரம்பெற்றவனும் எதிரியில்லாதவனும் சத்ருவுமாகிய இந்த அஸுரன் (எதிரியை) தேடிக்கொண்டு உலகங்களில் ஸஞ்ச ரிக்கிறான். 22—23

இவ்வித மாயையுடையவனும் கர்வமுள்ளவனும் தடையில்லாதவனும் மிகவும் அஸத்துமாகிய இவ்வஸுரனுடன் கலங்கிய ஸர்ப்பத்துடன் சிறுவன் போல் தாங்கள் விளையாட வேண்டாம். 24

𑌨 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍇𑌷 𑌵𑌰𑍍𑌧𑍇𑌤 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌲𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌤𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑌹𑍍𑌯𑌘𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤 ॥ 25
𑌏𑌷𑌾 𑌘𑍋𑌰𑌤𑌮𑌾 𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌚𑍍𑌛𑌂𑌬𑌟𑍍𑌕𑌰𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌉𑌪𑌸𑌰𑍍𑌪𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌜𑌯𑌮𑌾𑌵𑌹 ॥ 26
𑌅𑌧𑍁𑌨𑍈𑌷𑍋𑌽𑌭𑌿𑌜𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌮𑍌𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍 ।
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌾𑌮𑌾𑌶𑍁 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥ 27
𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑌯𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑍈𑌨𑌂 𑌮𑍃𑌧𑍇 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌧𑍇𑌹𑌿 𑌶𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 ॥ 28

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌵𑌧𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌦𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 ॥௨௫॥ 𑌵𑍇𑌲𑌾 𑌸𑍈𑌵𑌾𑌹 𑌏𑌷𑍇𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌛𑌂𑌬𑌟𑍍𑌕𑌰𑍀 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌕𑌰𑍀 𑌛𑌂𑌬𑌡𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥௨௬॥ 𑌅𑌧𑍁𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌭𑌿𑌜𑌿𑌦𑌹𑍍𑌨𑌃 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌵𑍇𑌲𑌾 𑌮𑍌𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌕𑌃 𑌶𑍁𑌭𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌾𑌮𑌾𑌗𑌤𑌵𑌾𑌨𑌯𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯𑌾𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌕𑌃 𑌶𑍁𑌭𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍁 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑌰𑌮𑍇𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰 𑌜𑌹𑌿 ॥௨௭॥ 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌆𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌶𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌸𑍁𑌖𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌧𑍇𑌹𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯 ॥௨௮॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

ஓ தேவ! ஓ அச்சுத! குரூரனாகிய இந்த அஸுரன் எந்தவேளையில் விருத்தியடையாமற் போகிறானோ அதற்குள் தங்களைச் சார்ந்த மாயையை ஆசிரயித்து இப்பாவியை வதஞ் செய்யவேண்டும். 25

ஓ பிரபுவே! இந்த ஸந்தியாகாலமானது மிகவும் பயங்கரமானது. உலகங்களை நாசஞ் செய்யக்கூடியது. இக்காலமானது ஸமீபிக்கின்றது' ஓ ஸர்வஸ்வரூபியே! தேவர்களுக்கு ஜயம் தரவேண்டும், 26

இப்பொழுது (1) அபிஜித் என்ற பெயருடைய யோகமானது வந்திருக்கிறது. இந்த யோகம் சுபத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது. உங்களுடைய ஸுகிருத்துக்களாகிய எங்களின் க்ஷேமத்திற்காக வெல்லமுடியாத இவ்வஸுரனை விரைவாக நாசம் செய்யவேண்டும். 27

மிருத்யுவாக ஏற்பட்ட உம்மை இவ்வஸுரன் தானே அடைந்திருக்கிறான். பாக்கியம்! தாங்கள் மாயையை அங்கீகரித்து இவனை யுத்தத்தில் கொன்று உலகங்களுக்குச் சுகமுண்டாக்க வேண்டும். 28

18—வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

---

(1) அபிஜித் என்றால் 15 நாழிகை ஸமயம்.

𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃 ॥

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌵𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌲𑍀𑌕𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌚𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌗𑌰𑍍𑌭𑍇𑌣 𑌤𑌦𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌸𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍍 ॥ 1
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌤𑌶𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌮𑌕𑍁𑌤𑍋𑌭𑌯𑌮𑍍 ।
𑌜𑌘𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌗𑌦𑌯𑌾 𑌹𑌨𑌾𑌵𑌸𑍁𑌰𑌮𑌕𑍍𑌷𑌜𑌃 ॥ 2
𑌸𑌾 𑌹𑌤𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌗𑌦𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌹𑌤𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍 ।
𑌵𑌿𑌘𑍂𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌾𑌪𑌤𑌦𑍍𑌰𑍇𑌜𑍇 𑌤𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑌿𑌵𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥ 3
𑌸 𑌤𑌦𑌾 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌬𑌬𑌾𑌧𑍇 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑌮𑍍 ।
𑌮𑌾𑌨𑌯𑌨𑍍𑌸 𑌮𑍃𑌧𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌸𑍇𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌪𑌯𑌨𑍍 ॥ 4

[illegible]

19—வது அத்தியாயம்.

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்

அந்த பகவான் பிர்மதேவருடைய கபடமில்லாததும் அமுதம் போன்றதுமாகிய வார்த்தையைக் கேட்டு மந்தஹாஸம் செய்து அம்மொழியை, அன்பை உட்கொண்ட அபாங்கத்தால் (கடைக்கண்) ஒப்புக்கொண்டார். 1

பிறகு பிர்மதேவரின் நாஸிகையினின்றுண்டான பகவான் எதிரில் ஸஞ்சரிப்பவனும் எங்கும் பயமில்லாதவனும் சத்ருவுமாகிய அஸுரனுடைய கன்னத்தின் கீழ்ப்பிரதேசத்தில் உயரக்கிளம்பி கதையால் அடித்தார். 2

அந்த ஹிரண்யாக்ஷன் கதையால் அடிபட்ட பகவானுடைய கதையானது அவருடைய கையினின்று நழுவிச் சுழன்று விழுந்தது. விளங்கிற்று. அது ஆச்சரியமாயிருந்தது. 3

அந்த ஹிரண்யாக்ஷனுக்குச் சமயங் கிடைத்தபோதிலும் யுத்தத்தில் தர்மத்தை வெகுமானித்தும் நாரணனுக்குக் கோபத்தை உண்டு பண்ணியும் ஆயுதமில்லாத அச்சுதனை ஹிம்ஸிக்கவில்லை. 4

கதாயாமபவித்தாயாம் ஹாஹாகாரே விநிர்கதே ।
[ஸாஹைஷேதி ஸர்வாநுக்தா ஹி பகவாந் ஸ்வவஶஸ்தித:]
மாநயாமாஸ தத்தர்மம் ஸுநாபம் சாஸ்மரத்விபு: ॥ 5

தம் வ்யக்ரசக்ரம் திதிபுத்ராதமேந
ஸ்வபார்ஷதமுக்யேந விஷஜ்ஜமாநம் ।
சித்ரா வாசோऽதத்விதாம் கேசராணாம்
தத்ர ஸ்மாஸந் ஸ்வஸ்தி தேऽமும் ஜஹீதி ॥ 6

ஸ தம் நிஶாம்யாத்தரதாங்கமக்ரதோ
வ்யவஸ்திதம் பத்மபலாஶலோசநம் ।
விலோக்ய சாமர்ஷபரிப்லுதேந்த்ரியோ
ருஷா ஸ்வதந்தச்சதமாதஶச்ச்வஸந் ॥ 7

யத்து பஹூவேதி வாக்யஶேஷாத்ஸ்ஸதத்ரவ்யஸ்யாபர்நாக்த்யம் ॥ ரு ॥ தமிதிவ்யக்ரம் ஸஸம்ரம்பசக்ரம் யஸ்ய விஷஜ்ஜமாநம் விஶேஷேண ஸம்கம் ப்ராப்நுவந்தம் ப்ரதி । அதத்விதாமதத்ப்ரபாவஜ்ஞாநதாம் । ஸ்வஸ்தி தாநாஸந்நுஜாதா: ॥ சு ॥ ஸ இதி । ஸஶேஷ்ய: தமாத்தசக்ரம் நிஶாம்ய த்ருஷ்ட்வா அக்ரதோ வ்யவஸ்திதம்வ விலோக்ய । அமர்ஷேண க்ரோதேந பரிப்லுதாநீந்த்ரியாணியஸ்யஸ: அத ருஷா தஷ்டவாந் ॥ எ ॥ ஸ்வதந்தேதி வக்ஷ்யமாணாம்ஹந்திவ । ஸம்வக்ஷாண: வஶ்ய

பிரபுவாகிய பத்மநாபன் கதையானது அபஹரிக்கப்பட்டபோது ஹாஹா! என்ற சத்தம் உண்டாயிற்று. அச்சமயத்தில் (தேவர்களைப் பார்த்து பயங்கொள்ளாதீர்கள் என்றுரைத்தார்) அவ்வஸுரனுடைய தருமத்தைவெகு மானித்தார். சக்ரத்தையும் ஸ்மரித்தார். 5

வேகமுள்ள சக்ர முடையவரும் தம்முடைய பாரிஷதர்களுக்குள் ஸ்ரேஷ்டனுகிய அஸுராதமனிடம் விசேஷப் பற்றுதலுடையவருமாகிய அந்த பகவானைக் குறித்து அவருடைய மஹிமையை அறியாத ஆகாய ஸஞ்சாரியாகிய தேவர்கள் முதலியவர்களிற்சிலர் "ஓ பகவானே இவ்வஸுரனை வதஞ் செய்ய வேண்டும்; உமக்கு மங்கள முண்டாகட்டும்" என்று விசித்திரமாகச் சத்தித்தார்கள். 6

அந்த இரண்யாக்ஷன் வராஹமூர்த்தி சக்ரமடைந் திருப்பதையும் தாமரை தளம் போன்ற நேத்திரமுடைய அந்த ஈசன் முன்னுல் நிற்பதையுங் கண்டு கோபத்தால் கலங்கிய இந்திரியங்களுடையவனுகி பெருமூச்செறிந்து குரோதத்தால் தன்னுடைய உதடுகளைக் கடித்தான். 7

கராலத³ம்ஷ்ட்ரஶ்சக்ஷுர்ப்⁴யாம் ஸஞ்சக்ஷாணோ த³ஹந்நிவ |
அபி⁴ப்லுத்ய ஸ்வக³த³யா ஹதோ(அ)ஸீத்யாஹநத்³த⁴ரிம் | 8

பதா³ ஸவ்யேந தாம் ஸாத்⁴வி ப⁴க³வாந் யஜ்ஞஸூகர: |
லீலயா மிஷத: ஶத்ரோ: ப்ராஹரத்³வாதரம்ஹஸம் ‖ 9

ஆஹ சாயுத⁴மாத⁴த்ஸ்வ க⁴டஸ்வ த்வம் ஜிகீ³ஷஸி |
இத்யுக்த: ஸ ததா³ பூ⁴யஸ்தாட³யந் வ்யநத³த்³ப்⁴ருஶம் ‖ 10

தாம் ஸ ஆபததீம் வீக்ஷ்ய ப⁴க³வாந் ஸமவஸ்தி²த: |
ஜக்³ராஹ லீலயா ப்ராப்தாம் க³ருத்மாநிவ பந்நகீ³ம் ‖ 11

ஸ்வபௌருஷே ப்ரதிஹதே ஹதமாநோ மஹாஸுர: |
நைச்ச²த்³க³தா³ம் தீ³யமாநாம் ஹரிணா விக³தப்ரப⁴: ‖ 12

ந்நிவேதிவஸ்துத:| க்ரீட³யா ... ஹதோ(அ)ஸீத்யாஹ ... ‖ 8 ‖ பதே³தி ‖ வாதரம்ஹஸம் வாயுவேகா³ம் ‖ 9 ‖ ஆஹேதி ‖ க⁴டஸ்வ உத்³யமம் குரு யதஸ்த்வம் ஜிகீ³ஷஸி ‖ 10 ‖ ஸ்வேதி ‖ ஹதமாநோ ப⁴க்³நத³ர்ப: ‖ 12 ‖ ஜக்³ராஹேதி ‖ ... | ... ‖ ... விப்ர...

உயரமான கோரப் பற்களையுடைய அந்த அஸுரன் கண்களால் தகிப்பவன் போல் பார்த்து வெருண்டோடி வந்து நீ ஹதமாய்விட்டாய் என்று ஹரியைத் தன் கதையால் அடித்தான். 8

யஞ்ஞவராஹராகிய பகவான் காற்றின் வேகமுடைய அந்த கதையைச் சத்ருவாகிய அஸுரன் பார்த்திருக்கும் போதே பிரத்திரக்ஷமாகத் தன்னுடைய இடது பாதத்தால் விளையாட்டாக உதைத்தார். 9

சொல்லவும் சொன்னர். ஆயுதத்தை எடுத்துக்கொள்; ஜயிக்கவேண்டுமென்றல்லவா விரும்புகிறுய் என்று சொல்ல, உடனே அந்தக் கதையை வராகமூர்த்தியிடம் பிரயோகித்தான். 10

அங்கிருக்கும் பகவான் வரும் கதையைப் பார்த்து கருடன் பெண் நாகத்தைக் கிரகிப்பது போலவே வந்த கதையை விளையாட்டாகக் கிரகித்தார். 11

காந்தியற்றவனும் வீணன கர்வமுடையவனுமாகிய அந்தப் பெரும் அஸுரன் தன் பராக்ரமம் வீணனபோது விஷ்ணு கொடுக்கும் கதையை விரும்பவில்லை. 12

𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌿𑌖𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑌲𑍋𑌲𑍁𑌪𑌮𑍍 ।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌧𑍃𑌤𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌭𑌿𑌚𑌰𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 ॥ 13

𑌤𑌦𑍋𑌜𑌸𑌾 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌮𑌹𑌾𑌭𑌟𑌾𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂
𑌚𑌕𑌾𑌸𑌦𑌨𑍍𑌤𑌃𑌖 𑌉𑌦𑍀𑌰𑍍𑌣𑌦𑍀𑌧𑌿𑌤𑌿 ।
𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌤𑌨𑍇𑌮𑌿𑌨𑌾
𑌹𑌰𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌪𑌤𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌜𑍍𑌝𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 14

𑌵𑍃𑌕𑍍𑌣𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌶𑍂𑌲𑍇 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌹𑌰𑍇𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌮𑍁𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌮𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌰𑍋𑌷𑌃 𑌸 𑌕𑌠𑍋𑌰𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌨𑌾
𑌨𑌦𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌧𑍀𑌯𑌤𑌾𑌸𑍁𑌰𑌃 ॥ 15

𑌅𑌭𑌿𑌚𑌰𑌨𑍍 । 𑌅𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌯𑌥𑌾 ॥ ௧௩ ॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌓𑌜𑌃𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌵𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌉𑌦𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌟𑌾 𑌦𑍀𑌧𑌿𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 । 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌤𑌨𑍇𑌮𑌿𑌨𑌾 𑌨𑌿𑌶𑌿𑌤𑌧𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌯𑌥𑌾 । 𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌉𑌜𑍍𑌝𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦 । 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌸𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌕𑌲𑌶𑌂 𑌨𑌯𑌤𑌾 𑌗𑌰𑍁𑌡𑍇𑌨 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌮𑍋𑌘𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌨𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌤𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦 𑌹𑌿𑌨𑌂 𑌵𑌤𑌸𑍍 𑌯𑌥𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌮𑌾𑌨 𑌤𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 ॥ ௧௪ ॥ 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌣 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌰𑌿𑌃 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 । 𑌤𑍇𑌨 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌣𑍇 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌅𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑌮𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌉𑌰𑍋

ஜ்வலிக்கும் அக்னி போல் விளங்குவதில் ஆவலுடையதும் மூன்று முனைகளையுடையதுமாகிய சூலாயுதத்தை, உருவங்தரித்த விஷ்ணுவின் பொருட்டு பிராம்மணனைக் குறித்து ஆபிசாரம் செய்பவன் போல் கிரகித்தான். 13

வராஹரூபியாகிய பகவான் அஸுரர்களுக்குள் பெரும் படனுகிய இரண்யாக்ஷனுல் வலுவுடன் போடப்பட்டதும், ஆகாயத்தின் மத்தியில் பிரகாசிப்பதும், மிகுதியான காந்தியுடையதுமாகிய அந்தச் சூலத்தை தீக்ஷ்ணமான முனையுடைய சக்ராயுதத்தால் இந்திரன் கருடனுல் விடப்பட்ட அவருடைய இறக்கையைச் சேதித்ததுபோல் சேதித்தார். 14

விஷ்ணுவின் சக்ரத்தால் தன்னுடைய சூலமானது பலவிதமாக முறிந்தவுடன் மிகுதியுங் கோபங்கொண்ட அந்த அஸுரன் (விஷ்ணுவின்) எதிரில் வந்து இலக்ஷ்மிவசிப்பதும் விஸ்தாரமுமான அவரது மார்பைக் கடினமான முஷ்டியால் குத்திக் கூச்சலிட்டுக் கொண்டு மறைந்தான். 15

𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌾𑌹𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌸𑍂𑌕𑌰𑌃 ।
𑌨𑌾𑌕𑌮𑍍𑌪𑌤 𑌮𑌨𑌾𑌕𑍍𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌰𑌜𑌾𑌹𑌤 𑌇𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌃 ॥ 16

𑌅𑌥𑍋𑌰𑍁𑌧𑌾𑌽𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌹𑌰𑍌 ।
𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌮𑍇𑌨𑌿𑌰𑍇𑌽𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌸𑌂𑌯𑌮𑌮𑍍 ॥ 17

𑌪𑍍𑌰𑌵𑌵𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑌵𑌶𑍍𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌾𑌂𑌸𑌵𑌮𑌐𑌰𑌯𑌨𑍍 ।
𑌦𑌿𑌗𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌪𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌵𑌾𑌣𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌣𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌵 ॥ 18

𑌦𑍍𑌯𑍌𑌰𑍍𑌨𑌷𑍍𑌟𑌭𑌗𑌣𑌾𑌭𑍍𑌰𑍌𑌘𑍈𑌃 𑌸𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌨𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌵𑌰𑍍𑌷𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌯𑌕𑍇𑌶𑌾𑌸𑍃𑌗𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌥𑍀𑌨𑌿 𑌚𑌾𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍 ॥ 19

𑌗𑌿𑌰𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌯𑍁𑌧𑌮𑍁𑌚𑍋𑌽𑌨𑌘 ।
𑌦𑌿𑌗𑍍𑌵𑌾𑌸𑌸𑍋 𑌯𑌾𑌤𑍁𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍂𑌲𑌿𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌜𑌾𑌃 ॥ 20

𑌵𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 ॥ ௧௫ ॥ 𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌦𑌿𑌶𑍂𑌕𑌰𑌃 𑌨𑌾𑌕𑌮𑍍𑌪𑌤 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍇 ॥ ௧௬ ॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌯𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌮𑍍 ॥ ௧௭ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌵𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌾𑌂𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌰𑌿𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌣𑍈𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 ॥ ௧௮ ॥ 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌭𑌗𑌣𑌾 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌾 [illegible] 𑌭𑌾𑌤𑌿 [illegible] 𑌸𑌹𑌿𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 [illegible] ॥ ௧௯ ॥ 𑌗𑌿𑌰𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌯𑌾𑌤𑍁𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 ॥ ௨௦ ॥ 𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ [illegible] 𑌹𑌤𑌃 𑌸𑌤𑌿𑌵𑍇𑌶

ஓ விதுரரே! அவ்வஸுரனால் இவ்விதம் அடிபட்ட ஆதிவராஹராகிய பகவான் பூமாலையால் அடிபட்ட யானை போல் சிறிதும் எந்த அவயவத்திலும் சலனமடையாமலிருந்தார். 16

பிறகு அஸுரன் யோக மாயைக்கு ஈச்வரராகிய அந்த ஹரியிடம் பல விதமாக மாயையைப் பிரயோகித்தான். அந்த மாயையைப் பார்த்துப் பிரஜைகள் நடுங்கி இவ்வுலகத்திற்குப் பிரளயமென்றெண்ணினார்கள். 17

சண்டமாருதங்கள் வீசின. தூளிகளா லுண்டான இருளுமுண்டாயிற்று திசைகளினின்று கற்கள் யந்திரங்களாலெறியப்பட்டனபோல் விழுந்தன. 18

மின்னல் இடிகளுடன் கூடியனவும் ஊனீர், மலம், மூத்திரம் கேசங்கள், எலும்புகள் இவைகளை அடிக்கடி வர்ஷிப்பனவுமாகிய மேகக் கூட்டங்கள் ஆகாயமெங்கும் நிறைந்து ஆகாயம் நக்ஷத்திரக்கும்பலில்லாததாயிற்று. 19

தோஷமில்லாத ஓ விதுரரே! பலவித ஆயுதங்களை வர்ஷிக்கும் மலைகள் காணப்பட்டன. திசைகளையே வஸ்திரமாகக்கொண்ட (வஸ்திரமில்லாதவர்கள்) அவிழ்ந்த கூந்தலுடைய இராக்ஷஸிகள் காணப்பட்டார்கள். 20

𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌵𑌰𑌥𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑍈𑌃 ।
𑌆𑌤𑌤𑌾𑌯𑌿𑌭𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌹𑌿𑌂𑌸𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌾𑌚𑍋𑌽𑌤𑌿𑌵𑍈𑌶𑌸𑌾𑌃 ॥ 21

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌯𑌤𑍍 ।
𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌤𑍍 ॥ 22

𑌤𑌦𑌾 𑌦𑌿𑌤𑍇𑌃 𑌸𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌵𑍇𑌪𑌥𑍁𑌃 ।
𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑌾𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚𑌾𑌸𑍃𑌕𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌸𑍍𑌰𑍁𑌵𑍇 ॥ 23

𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌭𑍂𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌵𑍍𑌰𑌜𑍍𑌯 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌮𑍍 ।
𑌰𑍁𑌷𑍋𑌪𑌗𑍂𑌹𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌮𑍁𑌂 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍇𑌽𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌃 ॥ 24

𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑍈𑌰𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑌃 ।
𑌕𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌮𑍂𑌲𑍇𑌽𑌹𑌨𑍍 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌰𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ 25

[illegible]

வெகு யக்ஷர்கள், இராக்ஷஸர்கள், பதாதிகள், குதிரைகள், இரதங்கள், யானைகள் வதை செய்ய யத்தினமுள்ளவர்கள் இவர்களால் தோஷமுள்ளவைகளும் மிகவும் கடுமையானவைகளுமான வார்த்தைகள் ஏற்பட்டன. 21

இவ்விதம் உண்டாயினவும் ஹிரண்யாக்ஷனைச் சார்ந்தனவுமாகிய மாயைகளை நாசஞ் செய்யக் கூடியதும் பிரியமுள்ளதுமாகிய சக்ராயுதத்தைமூன்று ஸவனங்களைப் பாதமாக உடைய பகவான் பிரயோகம் செய்தார். 22

அப்பொழுது கணவனுடைய ஆஞ்ஞையை நினைத்தவளாகியதிதிதேவியின் இருதயத்தில் நடுக்க முண்டாயிற்று.ஸ்தனத்தினின்று இரத்தம்பெருகிற்று. 23

அஸுரன் தன்னுடைய மாயைகள் மறைந்த பின்பு மறுபடியும் நாராயணனுக்கெதிரில் வந்து கோபத்தால் அவரைக் கட்டிப் பிடித்திருக்கும்போதே பகவான் வெளியிலிருக்கக் கண்டான். 24

வஜ்ரம் போன்ற வலுவுடைய முஷ்டிகளால் மிகுதியாக ஹிம்ஸிக்கும் அந்த அஸுரனை, அதோக்ஷஜர் அவன் செவிக்குப் பக்கத்தில் தேவராஜனாகிய இந்திரன் விருத்ராஸுரனை யறைந்தது போல் அடித்தார். 25

𑌸 𑌆𑌹𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌵𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾
𑌪𑌰𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌉𑌦𑌸𑍍𑌤𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃 ।
𑌵𑌿𑌶𑍀𑌰𑍍𑌣𑌬𑌾𑌹𑍍𑌵𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌶𑌿𑌰𑍋𑌰𑍁𑌹𑍋𑌽𑌪𑌤𑌦𑍍
𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌲𑍁𑌲𑌿𑌤𑍋 𑌨𑌭𑌸𑍍𑌵𑌤𑌾 ॥ 26

𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍌 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌮𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌂
𑌕𑌰𑌾𑌲𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌦𑌷𑍍𑌟𑌦𑌚𑍍𑌛𑌦𑌮𑍍 ।
𑌅𑌜𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌶𑌶𑌂𑌸𑍁𑌰𑌾𑌗𑌤𑌾
𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌮𑌂 𑌕𑍋 𑌨𑍁 𑌲𑌭𑍇𑌤 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ 27

𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌰𑌹𑍋
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑌸𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌷 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌋𑌷𑌭𑌃 𑌪𑌦𑌾𑌹𑌤𑍋
𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌶𑍍𑌯𑌂𑌸𑍍𑌤𑌨𑍁𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜 𑌹 ॥ 28

𑌏𑌤𑍌 𑌤𑍌 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌵𑌸𑌦𑍍𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌕𑌤𑌿𑌪𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌹 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥ 29

𑌪𑌰𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌉𑌦𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑍇 𑌲𑍋𑌚𑌨𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌲𑍁𑌲𑌿𑌤𑌃 𑌉𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌿𑌤𑌃 𑌨𑌭𑌸𑍍𑌵𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾 ॥ ௨௬ ॥ 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍 ॥ ௨௭ ॥ 𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌸𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵𑌕𑌰𑌕𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍇𑌣𑌾𑌹𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌪𑌦𑌾𑌹𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௮ ॥ 𑌏𑌤𑍌 𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌜𑌯𑌵𑌿𑌜𑌯𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑍌 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌪𑌾𑌲𑌕𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌰

பிரபஞ்சத்தை ஜயித்த பத்மநாபனல் விளையாட்டாக அடிபட்டவனும் நான்குபக்கத்திலும் சுழலும் சரீரமுடையவனும் வெளியில் வந்த கண்களை உடையவனும், சிதறுண்ட கை கால் கழுத்துகளை உடையவனுமாகிய ஹிரண்யாக்ஷன் வாயுவினல் பேர்க்கப்பட்ட பெரும் விருக்ஷம் போல் விழுந்தான்.

பூமியில் படுத்தவனும் மழுங்காத தேஜஸ் உள்ளவனும் உயரமான கோரப்பற்களை அடைந்தவனும் உதட்டை நன்ருய்க் கடித்துக்கொண்டிருப்பவனுமாகிய இவ்வசுரனை வந்தவர்களாகிய பிர்மதேவர் முதலாயினேர் பார்த்துக்கொண்டாடுகிருர்கள். ஆச்சரியம்! எவன் இந்த மரணத்தை யடைவான்? 27

ஆரோபிதமான சரீரத்தினின்று விடுபட வேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் யோகிகள் யோக ரூபமான ஸமாதியால் எவரை ஏகாந்தமாகத்தியானம் செய்கிருர்களோ அவருடைய கையால் இந்த அஸுரன் அடிபட்டு(அவ்வீசனுடைய) முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே சரீரத்தை விட்டான். ஆச்சரியம்! 28

இந்த ஹிரண்யாக்ஷனும் ஹிரண்யகசிபும் இந்த விஷ்ணுவின் பாரிஷதர்கள். சாபத்தால் அஸத்தாகிய கதியை யடைந்தவர்கள். மூன்று ஜன்மங்களை அடைந்து சிலகாலத்தில் மறுபடியும் ஸ்தானத்தை அடையப்போகிருர்கள்.

॥ தேவா: ॥

நமோ நமஸ்தே(அ)கில யஜ்ஞதந்தவே
ஸ்திதௌ க்ருஹீதாமலஸத்த்வமூர்தயே।
திஷ்ட்யா ஹதோ(அ)யம் ஜகதாமருந்துத:
த்வத்பாதபக்த்யா வயமீச நிர்வ்ருதா: ॥ 30

॥ மைத்ரேய: ॥

ஏவம் ஹிரண்யாக்ஷமஸஹ்யவிக்ரமம்
ஸ ஸாதயித்வா ஹரிராதிஸூகர: ।
ஜகாம லோகம் ஸ்வமகண்டிதோத்ஸவம்
ஸமீடித: புஷ்கரவிஷ்டராதிபி: ॥ 31

மயா யதா(அ)நூக்தமவாதி தே ஹரே:
க்ருதாவதாரஸ்ய ஸுமித்ர சேஷ்டிதம்।
யதா ஹிரண்யாக்ஷ உதாரவிக்ரமோ
மஹாம்ருதே க்ரீடனவந்நிராக்ருத: ॥ 32

ணாயேதிவா ॥ அருந்துத: மர்மச்சேத்தா ॥ ௩௰ ॥ ஏவமிதி ॥ ஸாதயித்வா ஹத்வா(?) … புஷ்கர விஷ்டராதிபி: ப்ரஹ்மாதிபிஸ்ஸம்ஸ்துத: ॥ ௩௧ ॥ மயேதி ॥ யதாநூக்தம் குரூக்தமநதிக்ரம்ய அவாதி தே தவ கதிதம் ஹே ஸுமித்ர விதுர யதா யேந ப்ரகாரேண ॥௩௨॥ இதீதி ॥ ஹே ந்ருப

தேவர்கள் கூறுகிறார்கள்

யாகம் யாவற்றுக்கும் காரணமானவரும் பரிபாலனஞ்செய்வதற்காக எடுத்துக்கொண்ட நிர்மலமான ஸத்வமூர்த்தியுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம் ! நமஸ்காரம்! ஜனங்களின் மர்மஸ்தானத்தைப்பிளந்த இந்த அஸுரன் மாண்டு போனான். பாக்கியம் ஓ ஈச ! தங்களுடைய பாதாரவிந்த பக்தியால் நாங்கள் சுகமடைந்தோம். 30

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் ஆதிவராகாகிய ஹரியானவர் ஸகிக்கமுடியாத பராக்ரமமுடைய ஹிரண்யாக்ஷனைக்கொன்று பிரமதேவர் முதலியவர்களால் நன்றாய்க் கொண்டாடப்பட்ட பரிபூர்ணமான உற்சவமுடைய தன்னுலகம் சென்றார். 31

நல்ல நண்பராகிய ஓ விதுர! கம்பீரமான பராக்ரமமுடைய ஹிரண்யாக்ஷனைப் பெரும் யுத்தத்தில் பந்து போல் திரஸ்கரிப்பதின் பொருட்டு அவதாரம் செய்த ஹரியின் இந்தச் சரித்திரத்தை என் ஆசிரியன் கூறியவண்ணம் உமக்கு நான் கூறினேன். 32

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍌𑌷𑌾𑌰𑌵𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌲𑍇𑌭𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜 ॥ 33

𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌾𑌮𑌯𑌶𑌸𑌾𑌂 𑌸𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌉𑌪𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌭𑌵𑍇𑌨𑍍𑌮𑍋𑌦𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌙𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥ 34

𑌯𑍋 𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌝𑌷𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌨𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍇𑌣𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌤𑍋𑌽𑌮𑍋𑌚𑌯𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ 35

𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌮𑍃𑌜𑍁𑌭𑌿𑌰𑌨𑌨𑍍𑌯𑌶𑌰𑌣𑍈𑌰𑍍𑌨𑍃𑌭𑌿𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌕𑍋 𑌨 𑌸𑍇𑌵𑍇𑌤 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌮𑌸𑌾𑌧𑍁𑌭𑌿𑌃 ॥ 36

𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌵𑌧𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑍂𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।

𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍 ॥௩௩॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌥𑌾 𑌉𑌪𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯। 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑌾𑌤𑍍𑌰𑍁𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌶𑍂𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭 𑌇𑌤𑌿 ॥௩௪॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌝𑌷𑌃 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌨𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍇𑌣𑍂𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌪𑌾 [illegible] 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌟𑌾𑌦𑌮𑍋𑌚𑌯𑌤𑍍 ॥௩௫॥ 𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஓ பரீக்ஷித்து மகாராஜனே! மஹாபாகவதராகிய விதுரர் மைத்திரேயர் கூறிய பகவானுடைய சரித்திரத்தைக்கேட்டு மிகுந்த ஆனந்தமடைந்தார். 33

புண்ணியமான யசஸுடையவர்களும் கம்பீரமான கீர்த்தியுள்ளவர்களுமாகிய மற்றவர்களின் சரித்திரத்தினாலும் ஆனந்த முண்டாகிறது. ஸ்ரீவத்ஸம் என்ற அடையாளமுள்ள பகவானுடைய சரித்திரத்தைக்கேட்டபின் ஆனந்த முண்டாகுமென்பதற்குக் கேட்கவேண்டுமோ ? 34

எந்த பகவான், முதலைவாய்ப்பட்டுத் தன் சரணாரவிந்தத்தைத் தியானஞ் செய்யும் கஜ சிரேஷ்டத்தைப் பெண்யானைகள் கதறும்போது விரைவாக ஸங்கடத்திலிருந்து விடுவித்தனரோ ஸத்தியமுடையவர்களும் மற்றவர்களைச் சரணமடையாதவர்களுமாகிய மானிடர்களால் சுகமாக ஆராதிக்கத்தக்கவரும் துஷ்டர்களால் பூசிக்கமுடியாதவருமாகிய அந்த பகவானை, செய்த உபகாரத்தை அறிந்தவர்களுள் எவன்றான் ஸேவிக்கமாட்டான். 35-36

𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌤𑍇 𑌜𑌨𑍋
𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌧𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ 37

𑌏𑌤𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌲𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌧𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌦𑌮𑌾𑌯𑍁𑌰𑌾𑌶𑌿𑌷𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌧𑌿 𑌶𑍌𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌂
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌗𑌤𑌿𑌰𑌙𑍍𑌗 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 38

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌵𑌧𑍋 𑌨𑌾𑌮𑍈𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 ॥ ௩௭ ॥ 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌅𑌲𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌅𑌤𑌿𑌶𑌯𑍇𑌨 𑌶𑍋𑌧𑌕𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌨𑌾𑌵𑌹𑌂 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑌰𑌂 𑌆𑌯𑍁𑌷𑌶𑍍𑌚 𑌆𑌶𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌅𑌙𑍍𑌗 𑌹𑍇 𑌨𑍃𑌪 ॥ ௩௮ ॥ 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

எந்தமானிடன் காரணத்தால் வராகவடிவங்கொண்ட பகவானுடைய மிகவும் வியக்கத்தக்க ஹிரண்யாக்ஷவத ரூபமான விளையாட்டைக் கேட்கிருனே கொண்டாடுகிருனே அந்தமானிடன் ஓர் க்ஷணத்தில் பிரம்மகத்தி தோஷத்தினின்றும் விடுபடுகிருன். 37

ஓ அரசனே! மஹாபுண்யமானதும் மிகவும் பரிசுத்தமுமான பொருளைக் கொடுப்பதும் கீர்த்தியை யுண்டு பண்ணுவதும் ஆயுள் மங்களங்கள் பிராணன்கள் இந்திரியங்கள் இவைகளுக்கு ஸ்தானமாகியதும் யுத்தத்தில் சௌரியத்தை விருத்திபண்ணக்கூடியதுமாகிய இந்தச் சரித்திரத்தைக் கேட்பவர்கட்குக் கடைசியில் நாராயணன் கதியாகிருன். 38

ஹிரண்யாக்ஷ வதத்தைக் கூறும்.

19—வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍌𑌨𑌕𑌃 ॥

𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍌𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌃 ।
𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌯𑌾𑌵𑌰𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 1
𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍 ।
𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌸𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌮𑌘𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 2
𑌦𑍍𑌵𑍈𑌪𑌾𑌯𑌨𑌾𑌦𑌨𑌵𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌜𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ 3
𑌕𑌿𑌮𑌨𑍍𑌵𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌜𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 ।
𑌉𑌪𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌶𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤 𑌆𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ 4

𑌶𑍍𑌰𑍀॥ 𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌵𑌾𑌰𑌾𑌹𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌵𑌧𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑌂 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌶𑍌𑌨𑌕𑌃 𑌮𑌹𑍀𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯। 𑌸𑍌𑌤𑍇 𑌸𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌅𑌵𑌰𑌂 𑌅𑌵𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌵𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌃 𑌕𑍈𑌰𑍁𑌪𑌾𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥ 1 ॥ 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌮𑍇𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋𑌧𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌪𑌤𑍍𑌯𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌅𑌗𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌂 𑌅𑌘𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌦𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜 ॥ 2 ॥ 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌪𑌾𑌯𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌨𑌵𑌰𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌃 𑌮𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌨𑌿 ॥ 3 ॥ 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍁𑌶𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑍇 ॥ 4 ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌤𑌾𑌹

20—வது அத்தியாயம்.

சௌனகமுனிவர் வினவுகிறார்.

ஓ ஸூதபௌராணிகரே! ஸ்வாயம்புவமனு பூமியை ஸ்தானமாக அடைந்து கீழான ஜன்மமுடையவர்களை ஸிருஷ்டிசெய்ய எந்த உபாயங்களைக் கொண்டார்?

புத்திரர்களாகிய துர்யோதனன் முதலியவர்களுடன் கூடிய மூத்தவராகிய திருதராஷ்டிரரை கிருஷ்ணனிடம் அபராதம் செய்தவரென்று எவர் தியாகம் செய்தாரோ அந்த மஹா பாகவதரும் முகுந்தருக்கு முக்கிய ஸுஹிருத்தும் மஹிமையில் வியாஸமுனிவருக்குக் குறைவில்லாதவரும் அந்த வியாஸரின் குமாரரும் எந்தவிதத்திலும் ஸ்ரீகோபாலனை ஆசிரயித்தவரும் அந்தவாஸுதேவரிடம் பக்தியுடையவர்களை அநுசரித்தவரும் தீர்த்தங்களை ஸேவித்ததால்தோஷமில்லாதவருமாகிய விதுரர் கங்கையின் த்வாரத்தில் இருப்பவரும், தத்வமறிந்தவர்களுக்குட் சிறந்தவருமாகிய மைத்ரேயரை அடைந்து என்ன கேள்வி கேட்டார்? 2—4

𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑌂𑌵𑌦𑌤𑍋𑌸𑍍𑌸𑍂𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌹𑍍𑌯𑌮𑌲𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌃 ।
𑌆𑌪𑍋 𑌗𑌾𑌂𑌗𑌾 𑌇𑌵𑌾𑌘𑌘𑍍𑌨𑍀𑌰𑍍𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌂𑌬𑍁𑌜𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌃 ॥ 5
𑌤𑌾 𑌨𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌯𑍋𑌦𑌾𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 ।
𑌰𑌸𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌕𑍋 𑌨𑍁 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌹𑌰𑌿𑌲𑍀𑌲𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍 ॥ 6
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌗𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟 𑌋𑌷𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑍈𑌮𑌿𑌶𑌾𑌯𑌨𑍈𑌃 ।
𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 7

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌧𑍃𑌤𑌕𑍍𑌰𑍋𑌡𑌤𑌨𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾
𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑌣𑌂 𑌰𑌸𑌾𑌤𑌲𑌾𑌤𑍍 ।
𑌲𑍀𑌲𑌾𑌂 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌵𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌹𑌤𑌂
𑌸𑌂𑌜𑌾𑌤𑌹𑌰𑍍𑌷𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑌾𑌹 𑌭𑌾𑌰𑌤𑌃 ॥ 8

𑌤𑌯𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌃 𑌹𑍇 𑌸𑍂𑌤, 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 ॥5॥ 𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌣𑌿 𑌉𑌦𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑍇𑌃 ॥6॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾𑌃 𑌰𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌨𑍈𑌮𑌿𑌶𑌵𑌨𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌃 । 𑌅𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃 ॥ 7 ॥ 𑌹𑌰𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌗𑍋𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑌣𑌂 𑌰𑌸𑌾𑌤𑌲𑌾𑌦𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑌣𑌂 𑌲𑍀𑌲𑌾𑌂 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚𑌾𑌵𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌹𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌃 ॥ 8 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌭𑌗-

---

ஓ ஸூதரே! அந்த விதுரரும் மைத்ரேயரும் ஸம்வாதம் செய்துகொள்ளும்போது ப்ரவிருத்தித்தனவும், ஹரியின்பாதகமலத்தைச் சார்ந்தனவும் மலமில்லாதனவுமாகிய சரித்திரங்கள் ஹரியின் பாதாம்புஜத்தைச் சார்ந்த கங்கா ஜலம் போல் பாபங்களைப் போக்கக் கூடியவைகள். 5

கீர்த்தனம் செய்வதற்குரியதும் உதாரமுமான செய்கையையுடைய ஸ்ரீதரனது அந்தச் சரித்திரங்களை எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும். உமக்கு மங்களமுண்டாகும். ரஸமறிந்தவனும் ஹரியின் லீலையாகிய அமுதத்தைப் பானம் செய்பவனுமாகிய எவன் திருப்தியடைவான்? 6

‡ இவ்விதம் நைமிசாரண்யத்தில் வாஸம் செய்யும் ரிஷிகளால் கேட்கப்பட்ட ஸூதபௌராணிகர் பகவானிடம் மனதைச்செலுத்தி அம்முனிவர்களைக் குறித்துக்கேட்கலாம் என்று சொல்லுகிறார். 7

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

தமது மாயையால் வராஹ சரீரம் தரித்த நாராயணன் பாதாளத்திலிருந்து பூமியைக்கொண்டுவந்த லீலையையும் அவமதித்த ஹிரண்யாக்ஷனை வதஞ்செய்ததையும் கேட்டு ஸந்தோஷமடைந்த விதுரர் மைத்ரேயமுனிவரிடம் வினவுகிறார்.

---

‡ இந்த 7-வது சுலோகம் வியாஸரின் வாக்கியம்.

॥ 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍀𑌨𑍍 ।
𑌕𑌿𑌮𑌾𑌰𑌭𑌤 𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥ 9

𑌯𑍇 𑌮𑌰𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌃 ।
𑌤𑍇 𑌵𑍈 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣 𑌆𑌦𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍𑌕𑌥𑌮𑍇𑌤𑌦𑌭𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍 ॥ 10

𑌸𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌉𑌤 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 ।
𑌆𑌹𑍋𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌸𑌂𑌹𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌇𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌮 𑌸𑌮𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍 ॥ 11

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌪𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑍇𑌣 𑌚 ।
𑌜𑌾𑌤𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌾𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 12

𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௯ ॥ 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍 𑌜𑌗𑌤𑍍 𑌅𑌭𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌃 ॥ ௰ ॥ 𑌸𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌹𑌾𑌯𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌾 𑌸𑌹𑌾𑌯𑌾𑌨𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌹𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 𑌇𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 ॥ ௧௧ ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌕𑌿𑌮𑌾𑌰𑌭𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌿𑌃 𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌪𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌣 𑌅𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑍇𑌣 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌨𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌜𑌾𑌤𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 [illegible] ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌮𑌹𑌤𑌸𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 [illegible] ॥ ௧௨ ॥ [illegible]

விதுரர் வினவுகிறுர்.

ஓ பிராம்மண சிரேஷ்டரே! ப்ரஜாபதிகளுக்குப் பதியாகிய பிரம்மதேவர் ப்ரஜைகளை ஸிருஷ்டிக்கும் விஷயத்தில் ப்ரஜாபதிகளை ஸிருஷ்டி செய்து (பிறகு) எந்தக் காரியத்திற்கு யத்தனித்தார். இதை எனக்குச் சொல்லவேண்டும். தாங்கள் பகவானுடைய மார்க்கத்தை யறிந்தவர்களல்லவா? 9

மரீசி முதலிய அந்தணர்களும் ஸ்வாயம்புவமனுவும் பிரம்மதேவரின் உத்தரவால் இந்த ஜகத்தை எவ்விதம் உண்டு பண்ணினர்கள்? 10

அவர்கள் பத்தினிகளுடன் ஸிருஷ்டித்தார்களா? ஸிருஷ்டிசெய்யும் காரியங்களில் ஸ்வதந்தரர்களாக இருந்தார்களா? அல்லது எல்லோரும் ஒருவருக்கொருவர் அபேக்ஷயின்றி இந்த ஜகத்தை உண்டுபண்ணினர்களா? 11

மைத்திரேயர் கூறுகிறுர்.

ஊகிக்கமுடியாத (ஜீவர்களின்) அதிருஷ்டத்தாலும் மஹா புருஷனாலும் காலத்தாலும் பகவானிடமிருந்து க்ஷோபமடைந்த மூன்று குணத்தினின்றும் மஹத்துண்டாயிற்று. 12

𑌰𑌜𑌃𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌦𑍈𑌵𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍 ।
𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌯𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌃 ॥ 13
𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚𑍈𑌕𑍈𑌕𑌶𑌸𑍍𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍈𑌵𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌹𑍈𑌮𑌮𑌣𑍍𑌡𑌮𑌵𑌾𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍 ॥ 14
𑌸𑍋𑌽𑌶𑌯𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌸𑌲𑌿𑌲𑍇 𑌆𑌣𑍍𑌡𑌕𑍋𑌶𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 ।
𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍈 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌵𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍀𑌤𑍍𑌤𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ 15
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌭𑍇𑌰𑌭𑍂𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌕𑍋𑌰𑍁𑌦𑍀𑌧𑌿𑌤𑌿 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍀𑌵𑌨𑌿𑌕𑌾𑌯𑍌𑌕𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌭𑍂𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌟𑍍 ॥ 16
𑌸𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌯𑌶𑍍𑌶𑍇𑌤𑍇 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌾𑌶𑌯𑍇 ।
𑌲𑍋𑌕𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑍇 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌾 ॥ 17

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌃 𑌰𑌜𑌃𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌤𑌃 𑌅𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌰𑌜𑌃𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌗𑌶𑌃 𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ ௧௩ ॥ 𑌤𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌹𑍈𑌮𑌮𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌚𑍈𑌕𑍈𑌕𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍 ॥ ௧௪ ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍀𑌦𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௧௫ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌕𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌉𑌰𑍂 𑌦𑍀𑌧𑌿𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍀𑌵𑌨𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍋𑌕𑌃𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌟𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 ॥ ௧௬ ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌾𑌶𑌯𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋𑌦𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍇𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌨 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌟𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 ॥ ௧௭ ॥ 𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌯𑌾

ரஜோகுணத்தை ப்ரதானமாகவுடையதும் தெய்வத்தால் பிரேரணை செய்யப்பட்டதுமாகிய மஹத்திலிருந்து மூன்று குணங்களையுடைய அஹங்காரமானது உண்டாகி ஆகாயம் முதலியவைகளை * ஐந்து வகையாக உண்டுபண்ணிற்று.

அந்த ஆகாயம் முதலியவைகள் பூதங்களைச் சார்ந்த ஸ்வர்ணமயமான அண்டத்தை ஸிருஷ்டி செய்யத் தனியாகத் திறமையில்லாதனவாகித் தனித் தனியாகப் பிறகு தைவ யோகத்தால் ஒன்று சேர்ந்து ஸிருஷ்டி செய்தன. 14

அந்த அண்டகோசமானது ஆத்மா இல்லாமல் ஜலத்தின்மீது இருந்தது. ஈசுவரன் பூர்ணமாக ஆயிரம் வருஷம் வரையில் அந்த அண்டகோசத்தை அதிஷ்டானமாக அடைந்தார். 15

அந்த ஈசுவரனுடைய நாபியிலிருந்து ஆயிரம் சூரியனைப்போல் மிகுதியான காந்தியுடையதும் ஜீவக்கூட்டம் யாவற்றுக்கும் வாஸஸ்தானமுமாகிய பத்மமானது உண்டாயிற்று. அந்தப் பத்மத்தில் பிர்மதேவர் தானே உண்டானர். 16

எந்த ஈசுவரன் ஜலத்திற்குள் சயனம் செய்துகொண்டிருக்கிறாரோ அந்த ஈசுவரனுக்கு இந்தப் பிர்மதேவர் அதிஷ்டானமாக இருந்து க்ரமத்துடன் உலகங்களின் இருப்பை முன்போல் ஸிருஷ்டி செய்தார். 17

---

* ஐந்து வகையாவன- ஐந்து தன் மாத்திரைகள், ஐந்து பூதங்கள், ஐந்து ஞானேந்திரியங்கள், ஐந்து கர்மேந்திரியங்கள், அந்தந்தத் தேவதைகள் என அறியவேண்டும்.

𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜 𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌂𑌚𑌪𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌮𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃 ।
𑌤𑌾𑌮𑌿𑌸𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌧𑌤𑌾𑌮𑌿𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌮𑍋 𑌮𑍋𑌹𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌮𑌃 ॥ 18
𑌵𑌿𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋𑌮𑌯𑌮𑍍 ।
𑌜𑌗𑍃𑌹𑍁𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌤𑍃𑌟𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌮𑍍 ॥ 19
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌤𑍃𑌡𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌂 𑌜𑌗𑍍𑌧𑍁𑌮𑌭𑌿𑌦𑍁𑌦𑍍𑌰𑍁𑌵𑍁𑌃 ।
𑌮𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑍈𑌨𑌂 𑌜𑌕𑍍𑌷𑌧𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍂𑌚𑍁𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌤𑍃𑌡𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃॥ 20
𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑍋 𑌮𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌜𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤 ।
𑌅𑌹𑍋 𑌮𑍇 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌬𑌭𑍂𑌵𑌿𑌥 ॥ 21

[illegible]

சதுர்முகர் அபுத்தியால் தாமிஸ்ரம், அந்ததாமிஸ்ரம், தமஸ், மோஹம், மஹாதமஸ் இந்த ஐந்து இலக்ஷணங்களையுடைய அவித்தையை முதலாவது ஸிருஷ்டித்தார். 18

பிர்மதேவர் ஸந்தோஷிக்காமல் தமோமயமான தம் (இரவு ரூபமான) சரீரத்தை விட்டார். பசியையும் தாகத்தையும் உண்டாக்கக் கூடிய இராத்திரியை யக்ஷர்களும் இராக்ஷஸர்களும் கிரஹித்துக்கொண்டார்கள். 19

பசியாலும் தாகத்தாலும் உபத்திரவமடைந்த அந்த யக்ஷராக்ஷஸர்கள்பிர்மதேவரை விழுங்குவதற்கு ஓடி வந்தார்கள். நாம் பசியாலும் தாகத்தாலும் துன்பமுறுவதால் இவரை (சிலர்)இரக்ஷிக்க வேண்டாமென்றும் (சிலர்) இவரைப் புசியுங்களென்றும் கூறினார்கள். 20

பிர்மதேவர் அந்த யக்ஷராக்ஷஸர்களைப் பார்த்து பயமடைந்து என்னைப் புசியாதேயுங்கள் இரக்ஷியுங்கள் என்றார். ஆச்சரியம் * யக்ஷராக்ஷஸர்களாகிய நீங்கள் எனக்குப் புத்திரர்களாக உண்டானீர்களல்லவா? 21

---

* யக்ஷர்கள் இராக்ஷஸர்கள் என்ற இவ்விருவகுப்பில் எவர்கள் புசியுங்கள் என்றார்களோ அவர்கள் யக்ஷர்கள். எவர்கள் இரக்ஷிக்காதேயுங்கள் என்றார்களோ அவர்கள் இராக்ஷஸர்கள் என்று அறியவேண்டும்.

𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌯𑌾 𑌯𑌾 𑌯𑌾 𑌦𑍀𑌵𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌤𑍋𑌽𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍 ।
𑌤𑍇𑌽𑌹𑌾𑌰𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌮𑌹𑌃 ॥ 22
𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌘𑌨𑌤𑌸𑍍𑌸𑍃𑌜𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑌿𑌲𑍋𑌲𑍁𑌪𑌾𑌨𑍍 ।
𑌤 𑌏𑌨𑌂 𑌲𑍋𑌲𑍁𑌪𑌤𑌯𑌾 𑌮𑍈𑌥𑍁𑌨𑌾𑌯𑌾𑌭𑌿𑌪𑍇𑌦𑌿𑌰𑍇 ॥ 23
𑌤𑌤𑍋 𑌹𑌸𑌨𑍍 𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌸𑍁𑌰𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑌪𑌤𑍍𑌰𑌪𑍈𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌵𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌰𑌸𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌭𑍀𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌪𑌤𑌤𑍍 24
𑌸 𑌉𑌪𑌵𑍍𑌰𑌜𑍍𑌯 𑌵𑌰𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌹𑌰𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ 25

[illegible]

பிர்மதேவர் காந்தியால் விளங்கும் தேவர்களை முக்கியமாக ஸிருஷ்டித்தார். அந்தத் தேவர்கள் அந்த நான்முகனுல் விடப்பட்ட பகல் ரூபமான ப்ரபையை விளையாடவேண்டுமென்று கிரகித்தார்கள். 22

பிர்மதேவர் ஸ்திரீகளிடம் மிகவும் ஆசைகொண்ட அஸுரர்களை ஜகனத் (ஆண்குறி) திலிருந்து ஸிருஷ்டித்தார். அந்த அஸுரர்கள் ஸ்திரீகளிடம் விருப்பமுள்ளவர்களாகையால் இந்தப் பிர்மதேவரிடம் மைதுனத்திற்கு வந்தார்கள்.

வெட்கமில்லாத அஸுரர்களால் அநுஸரிக்கப்படும் அந்த பகவான் ஹாஸ்யம் செய்து கோபமும் பயமுமடைந்து வேகமாக ஓடினுர். 24

அந்த நான்முகர் பக்தர்களின் அநுக்கிரகத்திற்காக அவர்களின் இச்சைப்படி தரிசனம் கொடுப்பவரும் சரணம் புகுந்தவர்களின் துக்கத்தைப் போக்குகிறவரும் வரமளிப்பவருமாகிய ஹரியிடம் வந்து "ஓ பரமாத்மாவே! என்னை இரக்ஷிக்கவேண்டும். உம்முடைய உத்தரவால் நான் பிரஜைகளை ஸிருஷ்டி செய்

𑌪𑌾𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑌮𑌂𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌷𑍇𑌣𑍇𑌨𑌾𑌸𑍃𑌜𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ।
𑌤𑌾 𑌇𑌮𑌾 𑌯𑌭𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌾 𑌉𑌪𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ 26
𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌕𑌃 𑌕𑌿𑌲 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌨𑌾𑌶𑌨𑌃 ।
𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌦𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌨𑌾𑌸𑌨𑍍𑌨𑌪𑌦𑌾𑌂 𑌤𑌵 ॥ 27

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌸𑍋𑌽𑌵𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑌸𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌃 ।
𑌵𑌿𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌨𑍁𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌮𑍋𑌚 𑌹 ॥ 28
𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌣𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌾𑌂 𑌮𑌦𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌕𑌲𑌾𑌪𑌵𑌿𑌲𑌸𑌦𑍍𑌦𑍁𑌕𑍂𑌲𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌰𑍋𑌧𑌸𑌮𑍍 ॥ 29

𑌯𑌭𑌨𑍇𑌨 𑌧𑌰𑍍𑌷𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 ॥௨௬॥ 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌕𑌨𑌾𑌶𑌨𑌃 𑌅𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌯𑍇 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 ॥௨௭॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑌸𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌲𑍁𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌮𑍋𑌚 𑌸𑌦𑍍𑌯 𑌏𑌵 𑌤𑌨𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑍋𑌹𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌸𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌨 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌤𑌨𑍁𑌃 𑌸𑌾𑌯𑌂𑌤𑌨𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌭𑍂𑌦𑍍 [illegible] ॥௨௮॥ 𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌣𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑍌 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌮𑌦𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑍇 𑌲𑍋𑌚𑌨𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌕𑌲𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌲𑌸𑌤𑌾 𑌦𑍁𑌕𑍂𑌲𑍇𑌨 𑌛𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌰𑍋𑌧𑌃 𑌕𑌟𑌿𑌤𑌟𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥௨௯॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌉𑌤𑍍𑌤𑍁

தேன். ஓ பிரபுவே! பாபமுடைய இந்தப் ப்ராஜைகள் என்னை மைதுனத்தால் ஆக்ரமிக்க ஸமீபத்தில் வருகிறார்கள். கிலேசமடைந்த ஜனங்களின் க்லேசத்தைப் போக்குகிறவர்கள் தாங்கள் ஒருவரல்லவா? தங்களுடைய பாதங்களை அடையாதவர்களுக்கு க்லேசத்தைக் கொடுப்பவரும் தாங்களல்லவா என்றார்.

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

ஸந்தேகமின்றிப் பிறரின் மனதை அறியும் திறமையுள்ள அந்த வாஸுதேவன் இந்தச் சதுர்முகருடைய கிருபணத் தன்மையைக் கவனித்து (காம தோஷத்தால்) பயங்கரமான உன் * சரீரத்தை விட்டுவிடு என்றார். அந்தச் சதுர்முகரும் விட்டார். 28

ஓ விதுர! $ அந்த ஸந்தியையை (தண்டைகளால்)சத்தம் செய்யும் பாத கமலங்களுடையவளும் மதத்தால் தளர்ந்த கண்களை உடையவளும் அரை நூல்

---

* சரீரத்தை விடுவது என்பது அந்தந்த மனதின் பாவனையை விடுவது என்றறிக.

$ பிரமதேவர் காமதோஷத்தால் பயங்கரமான சரீரத்தைவிட்டாரல்லவா? அதுவே ஸாயங்கால ஸந்தியை யாயிற்று. அந்தச் சமயம் காமத்தின் விருத்திக்கு ஏற்ற சமயம்.

𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌪𑌯𑍋𑌧𑌰𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑍁𑌨𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌹𑌾𑌸𑌲𑍀𑌲𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 30
𑌗𑍂𑌹𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑍀𑌲𑌾𑌲𑌕𑌵𑌰𑍂𑌥𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍 ।
𑌉𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌮𑍁𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ॥ 31
𑌅𑌹𑍋 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌹𑍋 𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑌮𑌹𑍋 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌵𑌂 𑌵𑌯𑌃 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌕𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌪𑌤𑌿 ॥ 32
𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌕𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌅𑌭𑌿𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌮𑍇𑌧𑌸𑌃 ॥ 33
𑌕𑌾𑌸𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿 𑌰𑌮𑍍𑌭𑍋𑌰𑍁 𑌕𑍋 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌾𑌮𑌿𑌨𑌿 ।
𑌰𑍂𑌪𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌣𑌪𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌗𑌾𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌬𑌾𑌧𑌸𑍇 ॥ 34

𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌣𑍇𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑍌 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑍌 𑌪𑌯𑍋𑌧𑌰𑍌 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌦𑌤𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌹𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌲𑍀𑌲𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 ॥௩௰॥ 𑌗𑍂𑌹𑌨𑍍𑌤𑍀𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌗𑍂𑌹𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌵𑍃𑌣𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑍀𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑌲𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍂𑌥𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌮𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌂 𑌹𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌉𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 ॥௩௧॥ ௩௨॥ 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑌨𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑌾𑌹 𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌕𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌭𑌿𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌮𑍇𑌧𑌸𑌃॥௩௩॥𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑍁𑌃 𑌕𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 𑌕𑌾𑌸𑌿 𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌹𑍇 𑌰𑌮𑍍𑌭𑍋𑌰𑍁 𑌕𑍋 𑌵𑌾𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌰𑍂𑌪𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌣𑌂 𑌅𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌪𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌯𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌦𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪

மாலையால் விளங்கும் பட்டினால் மறைக்கப்பட்ட இடையுடையவளும் ஒன்றுக்கொன்று உராய்ந்துகொண்டதால் உன்னதமும் நெருங்கியதுமான ஸ்தனங்களுடையவளும் சோபனமான மூக்குடையவளும் அழகான பற்களுடையவளும் சினேகமுள்ள ஹாஸ்யம் லீலையுடைய பார்வை இவைகளுடையவளும் வெட்கத்தினால் சரீரத்தை (வஸ்திரத்தின் தலைப்பினால்) மறைத்துக்கொள்ளுகிறவளும் கருமையான கேசபாரங்களுடையவளும் மகிமை வாய்ந்தவளுமான ஸ்திரீயாக எண்ணி அசுரர்கள் மோஹமடைந்தார்கள். 29-31

ரூபமும் ஆச்சரியம்! தைரியமும் ஆச்சரியம்! இவளுடைய புதிதான வயதும் ஆச்சரியம்! விருப்பமுடைய நமது மத்தியில் விருப்பமில்லாதவள் போல் செல்லுகிறாள். 32

குத்ஸிதமான புத்தியுடைய அந்த அஸுரர்கள் ஸ்திரீவடிவங்கொண்ட அந்த ஸந்த்யையை வெகு விதமாக ஊகித்து அவளை ஸம்மானித்து விச்வாஸத்தால் கேட்கிறார்கள். 33

அழகிய பின்பாகமுள்ளவளே! நீ யார்? எவனைச் சார்ந்தவள்? ஓ கோபமுள்ளவளே! இங்கு உனக்கு என்ன பிரயோஜனம்? கிரயம் செய்வதற்குரிய ரூபமாகிய உயர்ந்த வஸ்துவால் (அதைக் கொடுக்காததால்) பாக்யமில்லாத எங்களை உபத்திரவப்படுத்துகிறாய். 34

யா வா கா வா த்வமப³லே தி³ஷ்ட்யா ஸந்த³ர்ஸனம் தவ ।
உத்ஸுனோஷீக்ஷமாணானாம் கந்து³கக்ரீட³யா மன: ॥ 35

நைகத்ர தே ஜயதி ஸாலினி பாத³பத்³மம்
க்⁴னந்த்யா முஹு: கரதலேன பதத்பதங்க³ம் ।
மத்⁴யம் விஷீத³தி ப்³ருஹத்ஸ்தனபா⁴ரபீ⁴தம்
ஸாந்தேவ த்³ருஷ்டிரமலா ஸுஸிகா²ஸமூஹ: ॥ 36

இதி ஸாயந்தனீம் ஸந்த்⁴யாமஸுரா: ப்ரமதா³யதீம் ।
ப்ரலோப⁴யந்தீம் ஜக்³ருஹுர்மத்வா மூட⁴தி⁴ய: ஸ்த்ரியம் ॥ 37

நநு விவாஹயஸே ॥ ௩௪ ॥ யேதி ॥ கிம் ஜாதி: கஸ்யாஸி வா ப்ரஸ்நேந யா வா கா வா ப⁴வது தி³ஷ்ட்யா ஸந்த³ர்ஸனம் ஜாதம் யத் த்வயா த்³ருஷ்டம் நாஸ கிம் கேவலம் ந: ஸந்த³ர்ஸனம் மன: உத்ஸுநோஷி ஸ்ப்ருஹயஸி ॥ ௩௫ ॥ ஸாபி⁴லாஷவாக்யம் ॥ நைகத்ரேதி ॥ ஹே ஸாலினி ஸ்லாக்⁴யே பாத³பத்³மம் ஏகத்ர ந ஜயதி ந ஸ்தி²ரீப⁴வதி யத: ஏகத்ர க்வசித் ஸ்தி²தி விஸேஷேண ஜயதி ஸர்வோத்தமஸ்தநத்வாதே பதத்பதங்க³ம் உத்பதந்தம் கந்து³கம் ப்³ருஹதோ மஹதோ ஸ்தனயோர்பா⁴ரேண பீ⁴தம் தவ மத்⁴யம் விஷீத³தி ஸ்ராம்யதி ஸ்ராந்தா இவ த்³ருஷ்டி: ஸுஸிகா²ஸமூஹ: ஸோப⁴ந: கேஸகலாப: வாரணரேக²ஸிகா²: ஸோப⁴நகேஸாந்தீயபூரணாநு ॥ ஸமூஹபயாநேதி க்ருத்வா ஸந்த்⁴யாபக்ஷே பதத்பதங்க³ம் ஸூர்யம் விஷீத³தி தாரகா த்³ருஷ்டி: தமோகேஸா இத்யூஹ்யம் ॥ ௩௬ ॥ இதீதி ப்ரலோப⁴யந்தீம் ஸ்த்ரியம் மத்வா ஜக்³ருஹு: ॥ ௩௭ ॥ ப்ரஹஸ்யேதி

ஓ ஸ்திரீயே ! நீ எவளாயிருந்தாலும் இரு. உன்னுடைய தரிசனம் பாக்கியமாயிற்று. பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் எங்களுடைய மனதை நீ பந்து விளையாடுவதால் பிளக்கிறாய். 35

அசையும் பந்தை அடிக்கடி கையால் அடிக்கும் உன்னுடைய பாதகமலமானது ஓரிடத்தில் ஸ்திரமாக இருக்கவில்லை. சிலாகிப்பதற்குரிய ‡ ஓ ஸ்திரீயே ! பருத்த ஸ்தனபாரங்களால் பயமடைந்த உன் இடையானது சிரமமடைகிறது; பார்வையும் சிரமமுள்ளதாகிறது. அழகான கேசங்கள் நிர்மலமாயிருக்கின்றன. 36

மூடத்தனமுள்ள புத்தியுடைய அஸுரர்கள் ஸ்திரீ போல் நடிப்பதும் ப்ரலோபனம் செய்வதும் ஸாயங்காலத்தைச் சேர்ந்ததுமாகிய ஸந்தியையை ஸ்திரீ எனவெண்ணிக் கிரகித்தார்கள், 37

---

‡ அஸ்தமன மடையும் ஸூரியனே அசையும் பந்து. மேகத்தின் விச்சேதமே இடையின் வருத்தம். நக்ஷத்திரமே பார்வை. இருளே கேசங்கள் என்றாகிக்க வேண்டும்.

𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌂 𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑌾𑌂 𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍 ॥ 38

𑌵𑌿𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜 𑌤𑌨𑍁𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍈 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑍍 ।
𑌤 𑌏𑌵 𑌚𑌾𑌦𑌦𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌵𑌸𑍁𑌪𑍁𑌰𑍋𑌗𑌮𑌾𑌃 ॥ 39

𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾 ।
𑌦𑌿𑌗𑍍𑌵𑌾𑌸𑌸𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌮𑍀𑌲𑌯𑌦𑍍𑌦𑍃𑌶𑍌 ॥ 40

𑌜𑌗𑍃𑌹𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌣𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑍇𑌦𑍋 𑌯𑌯𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 41

𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍌𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌚 𑌸𑍌𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 ॥38॥ 𑌵𑌿𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌰𑍂𑌪𑌾𑌂 𑌤 𑌏𑌵 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌗𑌣𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌵𑌸𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌗𑍋 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌗𑌣𑍇𑌷𑍁 ॥39॥ 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌗𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌮𑍀𑌲𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥40॥ 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑍇𑌦𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑍋 𑌯𑌯𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ॥41॥ 𑌯𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑍇𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌨𑌾 𑌉𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌶𑍁𑌚𑌿𑌨𑌃 𑌧𑌰𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 [illegible]

பிர்மதேவர் தமக்குத்தாமே முகர்ந்து கொண்டு அபிப்பிராயத்தால் கம்பீரமாகும்படி ஸௌந்தரியத்தால் மந்தகாசம் செய்து கந்தர்வ கணங்களையும் அப்ஸர ஸ்திரீகளின் கணங்களையும் ஸிருஷ்டி செய்தார். 38

காந்தியுடையதும் பிரியமுள்ளதும் சந்திரிகையின் ரூபமுமாகிய அந்த சரீரத்தைத் தியாகம் செய்தார். அந்தச் சரீரத்தை விச்வாவஸு முதலிய அந்த கணங்களே அன்புடன் கிரஹித்துக்கொண்டார்கள். 39

பகவான் தம்முடைய சோம்பலால் பூதங்களையும் பிசாசங்களையும் ஸிருஷ்டித்து திசைகளை வஸ்திரமாக உடையவர்களும் (வஸ்திரமில்லாதவர்கள்) அவிழ்ந்த கேசமுடையவர்களுமாகிய அவைகளைப் பார்த்துக் கண்களை மூடிக்கொண்டார். 40

ஓ பிரபுவே! நான்முகனல் விடப்பட்டதும் ஜிரும்பணம் (கொட்டாவி) என்று பெயருடையதும் நித்திரா ரூபமுமான அந்தச் சரீரத்தை அந்தப் பூத பிசாசங்கள் கிரஹித்துக் கொண்டன. அந்த நித்திரையால் பூதங்களில் இந்திரியங்களின் நழுவுதல் தோன்றுகிறது. அந்த இந்திரியங்களின் நழுவுதலால் எந்த பூதங்கள் சுத்தியில்லாதவர்களைப் பிரமமுள்ளவர்களாகச் செய்கின்றனவோ அந்த பூதங்களை உன்மாதங்களென்று கூறுகிறுர்கள். 41½

[illegible]
[illegible] 42
[illegible]
[illegible] 43
[illegible]
[illegible] 44
[illegible]
[illegible] 45
[illegible]
[illegible] 46

[illegible]

பிரபுவும் பகவானுமாகிய சதுர்முகர் தம்மை அன்னம் புசிப்பவராக நினைத்துப் பரோக்ஷ(கண்ணுக்குத் தெரியாதது)மான ரூபத்தால் ஸாத்ய கணங்களையும் பிதிர்க்கணங்களையும் ஸிருஷ்டி செய்தார். 42½

அந்தப் பிதிர்க்கள் தங்களுக்கேற்பாடான அந்தச் சரீரத்தை அடைந்தார்கள். அந்தச் சரீரத்தின் நிமித்தமாகக் கர்மங்களைச் செய்பவர்கள், ஸாத்யர்களுக்கும் பிதிர்க்களுக்கும் (ஹவ்ய கவ்யங்களை) கொடுக்கிறார்கள். 43½

அந்தக் கமலாஸனர் திரோதான (மறைதல்) சக்தியால் ஸித்தர்களையும் வித்யாதரர்களையும் ஸிருஷ்டி செய்தார். அவர்களுக்கு அந்தர்த்தானம் என்ற பெயருடைய அற்புதமான தம் சக்தியைக் கொடுத்தார். 44½

அந்தப் பிரபுவானவர் பிரதிபிம்பத்தால் கின்னரர்களையும் கிம்புருஷர்களையும் ஸிருஷ்டித்தார். தானே தன்னுடைய பிரதிபிம்பத்தைப் பார்த்துக்கொண்டாடினார். 45½

பரமேஷ்டியால் விடப்பட்ட அந்தப் பிரதிபிம்ப ரூபத்தைக் கின்னர கிம்புருஷர்கள் கிரஹித்துக்கொண்டார்கள். அவர்கள் இருவரிருவராகச் சேர்ந்து பிரதிபிம்ப ரூபத்துடன் கூடிய அந்தப் பரமேஷ்டியின் செய்கைகளை வர்ணித்துக் காலையில் கானம் செய்கிறார்கள். 46½

मिथुनीभूय गायन्तस्तमेवोषसि कर्मभिः ।
देहेन वै भोगवता शयानो बहुचिन्तया ॥ 47

सर्गेऽनुपचिते क्रोधादुत्ससर्ज ह तद्वपुः ।
येऽहीयन्तामुतः केशा अहयस्तेऽङ्ग जज्ञिरे ॥ 48

सर्पाः प्रसर्पतः क्रूरा नागा भोगोरुकन्धराः ।
स आत्मानं मन्यमानः कृतकृत्यमिवात्मभूः ॥ 49

तदा मनून् ससर्जान्ते मनसा लोकभावनान् ।
तेभ्यः सोऽसृजत्स्वीयं पुरं पुरुषमात्मवान् ॥ 50

मिथुनीभूयेति ॥ अत एव तत्स्पृष्टानां मिथुनीभावेन नित्यं मिथुनीभावः तत्प्रतिबिम्बरूपं कर्मभिः तद्गानानुवर्णनैः भोगः शरीरविस्तारः तद्वता देहेन ॥ ४७ ॥ सर्ग इति अनुपचिते वृद्धिमप्राप्ते तस्मात्क्रोधाद्धेतोः अमुष्मात् देहात् ये केशाः अहीयन्त प्रच्युताः ते अहयो जाताः ॥ ४८ ॥ सर्पा इति प्रसर्पतः पादाद्याकुञ्चनेन प्रसरतः अमुष्मात्सर्पाः अत एव अप्रमत्ता नागाः अतिवेगवन्त उत्प्लुताः भोगसहिताः जातकण्ठा भोगेन फणेन उपर्युपरि विस्तीर्णा कन्धरा येषां सर्पादयोऽतिक्रूरा योगात्तत्रापि तेषां वा वागुरजातिभेदाः सर्पविशेषाः सर्पविशेषाः यथा ऽत्र नोक्ताः ॥ ४९ ॥ तदेति ॥ तदा मनून् ससर्ज तेभ्यः स्वीयं पुरं पुरुषाकारं पुरं देहं व्यसृजत् दत्तवान् ॥ ५० ॥ तानिति

விஸ்தாரமுள்ள சரீரத்துடன் வெகு கவலைகொண்டு பத்மாஸனர் சயனம் செய்துகொண்டார். விருஷ்டியானது விருத்தியடையாததால் கோபங்கொண்டு அந்தச் சரீரத்தைவிட்டார். 47

ஓ விதுர! இந்தச் சரீரத்தினின்று எந்தக் கேசங்கள் நழுவிற்றோ அவை பாம்புகளாயின. அந்தச் சரீரம் சலிக்கும்போது க்ரூரமானவைகளும் படத்தால் விஸ்தாரமான கழுத்தை உடையவைகளும் மிகவும் வேகமுள்ளவைகளுமாகிய ஸர்ப்பங்கள் உண்டாயின. 48½

தாமே உண்டானவராகிய அந்தக் கமலாஸனர் தம்மை எப்பொழுது கிருதார்த்தனாக நினைத்தாரோ அப்பொழுது கடைசியில் உலகத்தைப் பரிபாலிப்பவர்களாகிய மனுக்களை மனத்திலிருந்து ஸிருஷ்டித்தார். பிர்மதேவர் அந்த மனுக்களுக்குத் தன்னைச்சார்ந்ததும் புருஷாகாரமுமாகிய தம் சரீரத்தைக்கொடுத்தார். 49–50

𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌶𑌂𑌸𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌅𑌹𑍋 𑌏𑌤𑌜𑍍𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌬𑌤 𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 51
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌕𑌮𑌨𑍍𑌨𑌮𑌦𑌾𑌮𑌹𑍇 ।
𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 ॥ 52
𑌋𑌷𑍀𑌨𑍃𑌷𑌿𑌰𑍍𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑌸𑍍𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜𑌾𑌭𑌿𑌮𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ।
𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌏𑌕𑍈𑌕𑌶𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌮𑌦𑌾𑌦𑌜𑌃 ॥ 53
𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌯𑍋𑌗𑌰𑍍𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌪𑍋𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑍍 ॥ 54

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌨𑍂𑌨𑍍 𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 ॥ ௫௧ ॥ 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌮𑌨𑍁𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌸𑌹 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌹𑌵𑌿𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌅𑌦𑌾𑌮 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌮 𑌹𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 ॥ 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍃𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑌾𑌹 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾 𑌤𑌯𑌾 𑌚 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌃 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌚 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 ॥ ௫௨ ॥ 𑌋𑌷𑍀𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌶𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌋𑌷𑌿𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌋𑌷𑍀𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑍍𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜 ॥ ௫௩ ॥ 𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌦𑌦𑍌 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍋𑌗𑌶𑍍𑌚 𑌋𑌦𑍍𑌧𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌪𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍 ॥ ௫௪ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

பத்மாஸனரால் முன் ஸிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள் அந்த மனுக்களைப் பார்த்துப் பிரமனைக் கொண்டாடினர்கள். ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்! உலகங்களை ஸிருஷ்டித்த தாங்கள் செய்தது புண்ணியமாயிற்று. ஆச்சரியம்! ஓ சதுர்முகரே! இந்த மனு சிருஷ்டியில் அக்னிஹோத்ரம் முதலியவை ஸ்திரமாயின. நாங்கள் சேர்ந்து அன்னத்தைப் புசிக்கிறோம். 51½

தவம் உபாசனை யோகம் சிறந்த ஸமாதி இவைகளுடன் கூடியவரும் (எல்லோருக்கும்) ஸம்மதமானவருமாகிய பரமேஷ்டியானவர் இந்திரியங்களை ஸ்வாதீனப்படுத்திக்கொண்டு ரிஷிகளான பிரஜைகளை ஸிருஷ்டித்தார். 52½

ஸமாதி யோகம் ஐசுவரியம் தவம் வித்தை வைராக்கியம் இவைகளை உடைய தமது தேஹத்தின் அம்சத்தை அந்த ரிஷிகளுக்குத் தனித்தனியாக பிர்ம்மதேவர் கொடுத்தார். 53–54

20—வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

॥ 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌃 ॥

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌮𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌮𑌨𑍋𑌵𑌂𑌶𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌃 ।
𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌮𑍈𑌥𑍁𑌨𑍇𑌨𑍈𑌧𑌿𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ॥ 1

𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌸𑍁𑌤𑍌 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌮𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈 ।
𑌯𑌥𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑌤𑍁𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌮𑍍 ॥ 2

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌹𑍂𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾 ।
𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑌘 ॥ 3

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸 𑌵𑍈 𑌮𑌹𑌾𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 ।
𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜 𑌕𑌤𑌿𑌧𑌾 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌵𑍇 𑌵𑌦 ॥ 4

𑌶𑍍𑌰𑍀 ॥ 𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌤𑌪𑍋𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍋𑌷𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 ।
𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌮𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥௧॥ 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌚 𑌯𑌥𑌾 𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑌤𑍁𑌃 𑌰𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑍁𑌃 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌵𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥௨॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍋𑌃 ॥௩॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈[illegible]𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌤𑌿𑌧𑌾 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௪॥ [illegible] ॥ 𑌮𑌨𑍋𑌃 [illegible] 𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜 𑌤𑌚𑍍𑌚

21—வது அத்தியாயம்.

விதுரர் வினவுகிறுர்.

ஓ பகவானே! சிரேஷ்டமும் ஸம்மதமுமாகிய ஸ்வாயம்புவமனுவின் பரம்பரையைச் சொல்லவேண்டும். அப்பரம்பரையில் பிரஜைகள் ஸ்திரீபுருஷ ஸம்பந்தத்தால் விருத்தியடைந்தார்கள். 1

ஸ்வாயம்புவ மனுவின் மைந்தர்களாகிய ப்ரியவ்ரதர் உத்தானபாதர் இருவரும் தருமத்தையும் எழுதீவுகளுடன் கூடிய பூமியையும் எவ்விதம் இரக்ஷித்தார்கள். 2

தோஷமில்லாத ஓ பிராமணோத்தமரே அந்த மனுவுக்குக் குமாரியாகிய தேவஹூதி என்று பிரஸித்தியடைந்த ஸ்திரீ, கர்த்தமர் என்ற பிரஜாபதிக்குப் பத்தினி என்று தாங்கள் சொன்னீர்கள். 3

மஹாயோகியாகிய அந்த கர்த்தமர் யோக லக்ஷணங்களுடன் கூடிய அந்த தேவஹூதியிடம் எவ்வளவு புத்திரர்களை உண்டுபண்ணினர்? இதைக் கேட்க விருப்பமுள்ள எனக்குச் சொல்லவேண்டும். 4

𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌦𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑌾𑌨𑌵𑍀𑌮𑍍 ॥ 5

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌸𑍃𑌜𑍇𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑍇𑌪𑍇 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾 𑌦𑌶 ॥ 6

𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑌃 ।
𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌪𑍇𑌦𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌵𑌰𑌦𑌾𑌶𑍁𑌷𑌮𑍍 ॥ 7

𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌯𑍁𑌗𑍇 ।
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌶𑍍𑌶𑌾𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌦𑌧𑌦𑍍𑌵𑌪𑍁𑌃 ॥ 8

𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௫॥ 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌃 𑌦𑌶 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௬॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌪𑍇𑌦𑍇 𑌸𑌿𑌷𑍇𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌰𑌦𑌾𑌤𑌾𑌰𑌮𑍍 ॥௭॥ 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍈𑌕𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌵𑌪𑍁𑌃 𑌦𑌧𑌤𑍍 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 ॥௮॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸 𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 [illegible]

ஓ அந்தண சிரேஷ்டரே! பிர்மதேவரின் குமாரரும் மஹிமை வாய்ந்தவருமாகிய ருசியும் தக்ஷரும் ஸ்வாயம்புவ மனுவின் கன்னிகைகளிருவரை மனைவியாக அடைந்து எவ்விதம் பிராணிகளை ஸிருஷ்டி செய்தார்கள். (இதையும் சொல்லவேண்டும்.) 5

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

பிரஜைகளை ஸிருஷ்டி செய்யென்று பிர்மதேவரால் சொல்லப்பட்ட பகவானாகிய கர்த்தமர் ஸாஸ்வதி நதியில் பதினாயிரம் வருடம் வரையில் தவம் செய்தார். 6

பிறகு கர்த்தமர் ஸமாதியுடன் கூடிய § க்ரியா யோகத்தால் சரணம் புகுந்தவர்களுக்கு வரம் கொடுக்கும் ஹரியை ஸேவித்தார். 7

ஓ விதுர! பகவானாகிய புண்டரீகாக்ஷன் பூர்ணமாகப் பிரசன்னராகி சப்தப் பிரஹ்ம மயமான சரீரத்தைத் தரித்துக்கொண்டு கிருத யுகத்தில் தர்சனம் கொடுத்தார். 8

§ க்ரியாயோகம்—பூஜை செய்யும் ப்ரகாரம்.

तं विरजमर्काभं सितपद्मोत्पलस्रजम् ।
स्निग्धनीलालकव्रातवक्त्राब्जं विरजोऽम्बरम् ॥ 9

किरीटिनं कुण्डलिनं शङ्खचक्रगदाधरम् ।
श्वेतोत्पलक्रीडनकं मनःस्पर्शस्मितेक्षणम् ॥ 10

विन्यस्तचरणाम्भोजमंसदेशे गरुत्मतः ।
दृष्ट्वा खेऽवस्थितं वक्षःश्रियं कौस्तुभकन्धरम् ॥ 11

जातहर्षोऽपतन्मूर्ध्ना क्षितौ लब्धमनोरथः ।
गीर्भिस्त्वभ्यगृणात्प्रीतिस्वभावात्मा कृताञ्जलिः ॥ 12

रात्रिविकसिते सितानां पद्मानाम् उत्पलानां च स्रग्यस्य तम्। स्निग्धाः नीलाश्च ये अलकाः तेषां व्रातः वक्त्राब्जे यस्य ॥९॥ किरीटिनमिति ॥ श्वेतोत्पलं क्रीडनकं यस्य मनःस्पर्शं मनस आनन्दजनकं स्मितं सेक्षणं च यस्य ॥१०॥ विन्यस्येति ॥ वक्षसि श्रीर्यस्य कौस्तुभः कन्धरायां यस्य ॥११॥ जातेति ॥ प्रीतिरेव स्वभावः [illegible] यस्य तथाविधः कृता[illegible] यस्य ॥ १२ ॥ [illegible] ॥ [illegible] ॥ [illegible] तथाविधं [illegible] ॥ जुष्टमिति [illegible] सांसिद्ध्यं साफल्यं जुष्टं सेवितं [illegible] यस्य [illegible]

அந்த கர்த்தமர் தோஷமில்லாதவரும் ஸூரியன் போன்ற காந்தியுடைய வரும் வெண்டாமரை, உத்பலம், இவைகளாலாய மாலையணிந்தவரும் அன்பை உண்டாக்கக்கூடிய நீலவர்ணமான அளகபாரங்களை முக கமலத்திலுடையவரும் சுத்தமான வஸ்திரமுடுத்தவரும் கிரீடந்தரித்தவரும் குண்டலமணிந்தவரும் சங்கு சக்ரம் கதை இவைகளைத்தரித்தவரும் ச்வேதோத்பலத்தைவிலாஸமாக அடைந்தவரும் மனதில் ஆனந்தத்தை உண்டுபண்ணும் மந்தஹாசத்தையும் பார்வையையு முடையவரும் கருடனுடைய தோள் பிரதேசத்தில் பாத பத்மத்தை வைத்து ஆகாயமார்க்கத்திலிருப்பவரும் கௌஸ்துபரத்தினத்தைக் கழுத்திலணிந்தவருமாகிய விஷ்ணுவைப்பார்த்து ஸந்தோஷ முண்டாகி மனோரதத்தை அடைந்து பூமியில் சிரஸால் வணங்கினர். பிரீதியை ஸ்வபாவமாகக் கொண்ட மனமுடைய கர்த்தமர் அஞ்சலி செய்து, வார்த்தைகளால் ஸ்தோத்திரமும் செய்கிறார். 9-12

|| 𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑌃 ||

𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌬𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌖𑌿𑌲𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑌾𑌶𑍇𑌃
𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌮𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑍋𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨𑌃 |
𑌯𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍀𑌡𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿
𑌰𑌾𑌶𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍋 𑌰𑍂𑌢𑌯𑍋𑌗𑌾𑌃 || 13

𑌯𑍇 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌤𑍇 𑌹𑌤𑌮𑍇𑌧𑌸𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍
𑌪𑌾𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌭𑌵𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌪𑍋𑌤𑌮𑍍 |
𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌲𑌵𑌾𑌯 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂
𑌰𑌾𑌸𑍀𑌶 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 || 14

𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍋𑌢𑍁𑌕𑌾𑌮𑌃
𑌸𑌮𑌾𑌨𑌶𑍀𑌲𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑌧𑍇𑌨𑍁𑌮𑍍 |

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍈𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌰𑍂𑌢𑌯𑍋𑌗𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌯𑍋𑌗𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 ॥ ௧௩ ॥ 𑌸𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌗𑌣𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 𑌯𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍇 𑌈𑌶 𑌨𑌿𑌰𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌲𑌵𑌾𑌯 𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃 𑌤𑌵 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌸𑌿 𑌦𑌦𑌾𑌸𑌿 ॥ ௧௪ ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌦𑌦𑌾𑌸𑌿 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌸𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑌥𑌾𑌪𑍀𑌤𑌿 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑌃 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌦𑍋𑌗𑍍𑌧𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌜𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍋𑌢𑍁𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌣𑍇𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑍁𑌃 [illegible] 𑌤𑌵 𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌉𑌪𑍇𑌯𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌉𑌪𑌗𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 [illegible] ॥ ௧௫ ॥ [illegible]

கர்த்தமர் கூறுகிறார்.

ஸ்தோத்திரம் செய்யத்தக்க ஓ ஈச! பிராணிகள் யாவற்றுக்கும் நிதியாகிய தங்களுடைய தரிசனத்தால் நாங்கள் இப்பொழுது கண்களின் ஸபலத்தன்மையை அடைந்தோம். ஸந்தோஷம்! தங்களுடைய தர்சனத்தை யோகிகள் யோகத்தைத் திரஸ்காரம் செய்து சிரேஷ்டமான ஜன்மங்களால் விரும்புகிறார்கள். 13

ஓ ஈச! எவர்கள் நரகத்திலும் இருக்கிறார்களோ எவர்கள் காமங்களின் லேசத்திற்காக உம்முடைய மாயையால் மோஹமடைந்த மனமுடையவர்களாகி ஸம்ஸாரக்கடலுக்கு ஓடமாகிய தங்கள் சரணாரவிந்தத்தை உபாஸிக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு மனோரதங்களையும் கொடுக்கிறீர்கள். 14

உபெயிவாந் மூலமஶெஷமூலம்
துராஶயஃ காமதுகாங்க்ரிபஸ்ய ॥ 15

ப்ரஜாபதெஸ்தெ வசஸாதீஶ தந்த்யா
லொகஃ கிலாயம் காமஹதொ'நுபத்தஃ ।
அஹம் ச லொகாநுகதொ வஹாமி
பலிம் ச ஶுக்லாநிமிஷாய துப்யம் ॥ 16

லொகாம்ஶ்ச லொகாநுகதாந் பஶூம்ஶ்ச
ஹித்வா ஶ்ரிதாஸ்தெ சரணாதபத்ரம் ।

[illegible] அநிமிஷாய காலாத்மநெ துப்யம் [illegible] ॥௧௬॥ ந கெவலம் லொகாநுகதொ வஹாமி கிந்து [illegible] லொகாந் காமொபஹதாந் தாநநுவ்ரதாந் பஶூம்ஶ்ச விவெகஶூந்யாநபி [illegible] ஹித்வா [illegible] தெ தவ சரணாதபத்ரம் [illegible] ஶ்ரிதாஃ ததெவாஹ [illegible] ॥ ௧௭ ॥ ந த இதி ॥ [illegible]

ஆயினும் தோஷமுள்ள மனமுடைய நான் ஸமமான சீலமுடையவளும் கிருஹஸ்தாசிரமத்திற்குக் ‡காமதேனுவுமாகிய மனைவியை மணம் புரிய விருப்பங்கொண்டு அபீஷ்டங்களைக் கொடுக்கும் கற்பகத்தருவும் எல்லவவற்றிற்கும் காரணமானதுமாகிய தமதுபாதத்தை அடைந்தேன். 15

ஓ ஈச! காமத்தால் கெட்ட இந்த ஜனங்கள் பிரஜைகளுக்குப் பதியாகிய தமது வார்த்தையாகிய நூலினல் கட்டுப்பட் டிருக்கிறார்கள். ஓ தர்ம ஸ்வரூபியே! நானும் ஜனங்களை அநுஸரித்துக் காலஸ்வரூபியாகிய தங்களுக்கு ¶பலியைவகிக்கிறேன்.

---

‡ காமதேனு - கிருஹஸ்தாச்ரமதர்மங்கள் மனைவியின் மூலமாகப் புருஷனுக்கு உண்டாகின்றன. ஆகையால் காமதேனு என்று வர்ணித்ததாம்.

¶ பலியை வகிக்கிறேன் என்பதால் கர்மமயமான உமதுத்தரவை அநுசரிக்கிறேன் என்பதாகிறது.

[illegible]
[illegible] ‖　17

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ‖　18

[illegible]

பிர்மஸ்வரூபத்தில் சஞ்சரித்தலுடையதும் †பதின்மூன்று வட்டக்கால்களுள்ளதும் ‡ மூன்னூற்று அறுபது கணுக்களுடையதும் § ஆறு விளிம்புகளுடையதும் ¶ கணக்கற்ற பத்ரம் போன்ற முனைகளையுடையதும் * மூன்று ரந்திரங்களுடையதும் தீவிரமான வேகமுடையதுமாகிய தங்களுடைய எந்த காலசக்ரமானது உலகத்தை இழுத்துக்கொண்டுஓடுகின்றதோ அந்தக்காலசக்ரமானது, (காமத்தால் அவமதிப்படைந்த) ஜனங்களையும் அந்த ஜனங்களை அநுசரித்தவர்களாகிய பசுவுக் கொப்பானவர்களையும் ஆதரவு செய்யாமல், தங்களுடைய பாதமாகிய குடையை ஆசிரயித்தவர்களும் ஒருவருக்கொருவர் தங்களுடைய குணங்களின் கீர்த்தனமாகிய () மத்யத்தாலும்[] அமுதத்தாலும் நாசமடைந்த (பசி தாகம் முதலிய) தேஹதருமங்களுடையவர்களுமாக ஆகிறவர்களின் ஆயுளை இழுத்துக்கொண்டு போவதாக ஆகிறதில்லை.　17-18

---

† பதின்மூன்று வட்டக்கால்கள்- அதிக மாசம் உள்பட பதின்மூன்று மாசங்கள்.

‡ மூன்னூற்று அறுபது கணுக்கள்- மூன்னூற்றறுபது நாட்கள்.

§ ஆறுவிளிம்புகள்- ஆறு ருதுக்கள்.

¶ கணக்கற்ற முனைகள்- க்ஷணம் லவம் முதலியவைகள்.

* மூன்று ரந்திரங்கள்- மூன்று சாதுர்மாஸ்யங்கள். இது ஸம்வத்ஸரரூபமான காலசக்ரம் என்று அறியவும்.

() ஸம்ஸார துக்கத்தை மறக்கும்படி செய்வதால் மத்தியத்தால் என்று வர்ணித்ததாம்.

[] மூப்பையும் மரணத்தையும் நீக்குவதாலும் ருசியைக்கொடுப்பதாலும் அமுதத்தால் வர்ணித்ததாம்.

𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌰𑍈𑌕𑌵𑌶𑍍𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌕𑍃𑌤𑌯𑌾 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌮𑍋𑌹𑌨𑌾𑌯𑌾𑌃
𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌯𑌃 𑌸𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌯𑍋𑌃 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑍀𑌰𑌰𑌾𑌘𑌵𑍀𑌯𑍇 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾-
𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑌵𑌪𑌿 𑌤𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣𑌾𑌪𑍇-
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯-
𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌕𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾 𑌨 𑌚 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰-
𑌣𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌇𑌤𑌿

[illegible]

ஏக: ஸ்வயம் ஸந் ஜகத: ஸிஸ்ருக்ஷயா
அத்விதீயயாத்மந்நதியோகமாயயா ।
ஸ்ருஜஸ்யத: பாஸி புநர்க்ரஸிஷ்யஸே
யதோர்ணநாபிர்பகவந் ஸ்வஶக்திபி: ॥ 19

நைதத்பதாதீஶ பதம் தவேப்ஸிதம்
யந்மாயயா நஸ்தநுஷே பூதஸூக்ஷ்மம் ।

ஸ்வம் சேதநாசேதநாத்மகம் ஜகத் ஸ்ருஜஸி பாஸி ரக்ஷஸி புநர்க்ரஸிஷ்யஸே ஸம்ஹரஸி மாயா ஆவரணே ஸ்ருஜஸீதி ஸ ஆத்மகோபாதாநத்வகய நேநஸம்பூய தத்விகாராணாம் ஆரம்பகத்வம் ஸ்ருஜதீதி கரணாவஸ்தா நிமித்தகாரண ஶக்திவிஶேஷ: பரிஹ்ருத: ஸூக்ஷ்மஸ்ருஜஸீத்யேநேந ஸூக்ஷ்மாதாரகத்வாவ்யாப்தி: ததாபஶக்தி: ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மஸ்வரூபஸ்வஸ்ருஷ்டிதாத்மாவாப்யயீவிஸிஷ்ட தத்ஸ்மிதி அநயாஶக்த்யா நிர்த்திஷ்டோபாதாநதயா உபகரணாநிபேக்ஷ்ய ஏவேத்யர்த்தம் ஏதேஷோர்ணநாபிர்த்ருஷ்டாந்தேநஸ்பஷ்டயதி ஹேபகவந் ஊர்ணநாப: நாமஸ்பர்ஶ: ஊர்ணநாபி: தந்துஸம் ததம்ஸம் தநோதீதி கீடவிஶேஷ: யதோர்ணநாபிஸ்ருஷ்டி ததாஸ்வஶக்திபிரேவஸ்வாவயவஸ்வ விஶேஷணபூதை: ப்ரக்ருதிபுருஷகாலஸ்வரூபஸ்வஶக்திஸ்வா திபி: ஸ்ருஜஸிரக்ஷஸி புநஸ்ஸம்ஹரஸீத்யர்த்த: தஸ்மாஜ்ஜகத்காரணத்வாத்தத் ஸ்வஸ்ருஷ்டிகாலாதிகாரகாதியோகாநபேக்ஷதயா ஸ்ருஷ்டிபோஷணஸம்ஹாரகத்வ ஹரிதிபாவ: ॥ ௧௯ ॥ யத்யபிஸாயிகத்வாத்ஸ்வேச்சயா விஷயஸங்கம் ந ஸ்வேதிஸ்தோத்ஸ்யஹிதாயாநுஸாரேண தத்தம் பாதயேத்யாஹ நைதி ॥ ஹேஅதீஶ நோஸ்மாகம் ஹூத ஸூக்ஷ்மம் ஶப்தாதிவிஷய ஸங்கம் மாயயா தநுஷேவிஸ்தாரயஸீதி யதேதத் தவேப்ஸிதம் நபவதி ததாப்யஸ்மநநுக்ரஹாயாஸ்து ஸ்வேச்சயா தநுஷேந ஏவ ஸ்வபக்தாய

ஓ பாகவானே! தாங்கள் ஒருவராயினும் பிரபஞ்சத்தை ஸிருஷ்டிக்க வேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் தங்களிடம் இருப்பதும் தம்மைத்தவிர வேறு படாததுமாகிய மாயையைக்கொண்டு தங்களுடைய (ஸத்வம் முதலிய) சக்திகளால் சிலந்திப்பூச்சிபோல் இந்தப் பிரபஞ்சத்தை ஸிருஷ்டி செய்கிறீர்கள். பரிபாலிக்கிறீர்கள். மறுபடி ஹரிக்கிறீர்கள். 19

ஓ ஈச! எங்களுக்கு சப்தம்முதலிய விஷய ஸங்கத்தை மாயையால் விஸ்தாரப்படுத்துகிறீர் என்பது தங்களுக்கு இஷ்டமல்ல. ஆச்சரியம்! ஆயினும் † அநுக்

† அநுக்ரஹத்திற்காக இருக்கட்டும் என்பது மூன்று குணங்களைத் தீர்ப்பது முக்யமாகையால் பிறகு மோக்ஷம் கிடைக்கட்டும் என்பதாம்.

𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌯𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾
𑌲𑌸𑌤𑍍𑌤𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌨𑍁𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ 20

𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌤𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂
𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌲𑍋𑌕𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ।
𑌨𑌮𑌾𑌮𑍍𑌯𑌭𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌨𑌮𑌨𑍀𑌯𑌪𑌾𑌦
𑌸𑌰𑍋𑌜𑌮𑌲𑍍𑌪𑍀𑌯𑌸𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌵𑌰𑍍𑌷𑌮𑍍 ॥ 21

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌲𑍀𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍁𑌤𑍋𑌽𑌬𑍍𑌜𑌨𑌾𑌭
𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌬𑌭𑌾𑌷𑍇 𑌵𑌚𑌸𑌾𑌮𑍃𑌤𑍇𑌨 ।
𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌪𑌕𑍍𑌷𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌰𑍋𑌚𑌮𑌾𑌨𑌃
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍋𑌦𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑍂𑌃 ॥ 22

[illegible]

ரகத்திற்காக இருக்கட்டும்; ஏனெனில் தாங்கள் விளங்கும் துளஸியுடன் மாயையால் காணப்படுகிறீரல்லவா? 20.

ஞானத்தால் ஒழிவடைந்த கர்மபலத்தின் போகங்களை உடையவரும் தம் மாயையால் ப்ரபஞ்சத்தின் உபகாரணங்களை இருக்கச் செய்பவரும் நமஸ்கரிப்பதற்குரிய பாதாரவிந்தமுடையவரும் அற்பனாகிய ஸகாமனிடம் மனோபீஷ்டங்களை வர்ஷிப்பவருமாகிய அந்தத் தங்களை நான் அடிக்கடி நமஸ்காரம் செய்கிறேன். 21.

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு கபடமின்றி ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டவரும் கருடன் மீது ப்ரகாசிப்பவரும் அன்பு மந்தஹாஸம் பார்வை இவைகளால் அசையும் புருவமுடையவருமாகிய பத்மநாபர் அமுதமான வார்த்தையால் அந்த கர்த்தமரைப் பார்த்துக் கூறுகிறார். 22.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌵 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍈𑌵 𑌸𑌮𑌯𑍋𑌜𑌿 𑌤𑌤𑍍 ।
𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌯𑌮𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑍈𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 ॥ 23
𑌨 𑌵𑍈 𑌜𑌾𑌤𑍁 𑌮𑍃𑌷𑍈𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷 𑌮𑌦𑌰𑍍𑌹𑌣𑌮𑍍 ।
𑌭𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑍇𑌷𑍍𑌵𑌤𑌿𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌂𑌗𑍃𑌭𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 24
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌮𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌯𑍋𑌽𑌧𑌿𑌵𑌸𑌨𑍍 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌾𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌮𑍍 ॥ 25
𑌸 𑌚𑍇𑌹 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌶𑌤𑌰𑍂𑌪𑌯𑌾 ।
𑌆𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌶𑍍𑌵𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌃 ॥ 26
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌮𑌸𑌿𑌤𑌾𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀𑌂 𑌵𑌯𑌃𑌶𑍀𑌲𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌮𑍃𑌗𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ 27

𑌸𑌂𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 ॥ २३ ॥ 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌯𑌿𑌸𑌂𑌗𑍃𑌭𑌿𑌤𑌃 𑌵𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑍇𑌷𑍁 𑌭𑌵𑌾𑌦𑍃𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌤𑌿𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌮𑍃𑌷𑌾𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ २४ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ २५ ॥ 𑌸 𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌹 ॥ २६ ॥ २७ ॥ 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿 ॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌹𑍋𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌹𑌵𑌿

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

ஓ கர்த்தமரே! எதற்காக நீர் என்னை உம்முடைய நியமங்களால் பூஜித்தீரோ உம்முடைய அந்த மனதிலுள்ள அபிப்பிராயத்தை அறிந்து நான் முந்தியே ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேன். 23.

ஓ பிரஜாபதியே! என்னிடம் ஒருமைப்பட்ட மனமுடையவர்கள் என்னைப் பூஜிப்பது என்ற இந்தக் காரியமானது ஒருகாலும் வீணாகாது; உம்மைப் போன்றவர்களிடம் எந்த விதத்தாலும் வீணாகாது நிச்சயம். 24.

பிர்மதேவருக்குக் குமாரரும் ப்ரஸித்தமான நல்ல ஆசாரமுள்ளவரும் ஸம்ராட்டுமாகிய மனு என்பவர் பிர்மாவர்த்தத்தில் வாசம் செய்து கொண்டு ஏழுகடலுடன் கூடிய பூமியைப் பரிபாலிக்கிறார். 25.

ஓ பிராம்மணோத்தம! தருமங்களை அறிந்தவரும் இராஜசிரேஷ்டருமாகிய அந்த மனு பட்டமகிஷியாகிய சதரூபையுடன் உம்மைப்பார்க்க விரும்பி நாளைய தினம் வரப்போகிறார். 26.

ஓ ப்ரபுவே! கறுத்த விழியுடையவளும் வயது சீலம் குணங்கள் இவைகளுடன் கூடியவளும் கணவனைத் தேடுகிறவளுமாகிய கன்னிகையை ஸமானராகிய உமக்குக் கொடுக்கப்போகிறார். 27.

𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌮𑌾𑌨𑍍𑌪𑌰𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪𑌵𑌧𑍂𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌮𑌾𑌶𑍁 𑌭𑌜𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌯𑌾 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌭𑍃𑌤𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 28

𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑍇 𑌋𑌷𑌯 𑌆𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌮 𑌉𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥ 29

𑌮𑌯𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾𑌶𑍇𑌷𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑍇 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌾𑌭𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 30

𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌹 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌂 ।
𑌸𑌹𑌾𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑌕𑌲𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑍇 ॥ 31

𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌕𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌵𑌧𑍂𑌃 𑌰𑌾𑌜𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌽𑌽𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌭𑍃𑌤𑌂 𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌾 𑌭𑌜𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥௨௮॥ 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍁 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌅𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾𑌽𑌽𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌆𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌦𑍇𑌶𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌉𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌃 ॥ ௨௯ ॥𑌮𑌯𑍀𑌤𑌿॥ 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌶𑌯𑌃 𑌦𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌭𑌯𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥ ௩௦ ॥ 𑌮𑌯𑍀𑌤𑌿 ॥𑌮𑌯𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌗𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌹𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌹 ॥ ௩௧ ॥ 𑌤𑌵𑍇𑌤𑌿॥ 𑌦𑍇𑌵𑌹𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌹-

---

ஓ அந்தணரே! இவ்வளவு வருஷம் வரையில் எந்த ஸ்திரீயிடம் உம்முடைய மனம் பற்றுக்கொண்டிருந்ததோ இராஜகன்னிகையாகிய அந்த ஸ்திரீ விரைவாக உம்மை அடையப்போகிருள். அந்த ஸ்திரீ உம்முடைய வீரியத்தைத் தன்னிடங்கொண்டு ஒன்பது விதமாக அந்த வீரியத்தைப் பிரஸவிக்கப் போகிருள். உம்முடைய † வீரியத்தில் ரிஷிகள் புத்திரர்களை உண்டுபண்ணப் போகிருர்கள். 28-29.

சுத்தமான ஸத்வமுடைய நீரும் என்னுடைய ஆஞ்ஞையை நன்ருய் அநுஷ்டானம் செய்து கர்மங்களின் பலன்களெல்லாவற்றையும் என்னிடம் கொடுத்து என்னை அடையப்போகிறீர். 30.

ஆத்மஞானமுடைய நீர் ஜீவன்களிடம் தயவு வைத்து அபயத்தையும் கொடுத்து என்னிடம் தங்களையும் உலகத்தையும் ஒன்ருகவும் தங்களிடம் என்னையும் பார்ப்பீர். 31.

---

† வீரியத்தில் என்பது அதிலுண்டான கன்னிகைகளிடம் என்பதாம்.

தவக்ஷேத்ரே தேவஹூத்யாம் ப்ரணேஷ்யே தத்த்வஸம்ஹிதாம் ।
ஏவம் தமநுபாஷ்யாத பகவாந் ப்ரத்யகக்ஷஜ: ॥ 32

ஜகாம பிந்துஸரஸ: ஸரஸ்வத்யா பரிஶ்ரிதாத் ॥ 33

நிரீக்ஷதஸ்தஸ்ய யயாவஶேஷ
ஸித்தேஶ்வராபிஷ்டுதஸித்தமார்க: ।
ஆகர்ணயந் பத்ரரதேந்த்ரபக்ஷை:
உச்சாரிதம் ஸ்தோமமுதீர்ணஸாம ॥ 34

அத ஸம்ப்ரஸ்திதே ஶுக்லே கர்தமோ பகவாந்ருஷி: ।
ஆஸ்தே ஸ்ம பிந்துஸரஸி தம் காலம் ப்ரதிபாலயந் ॥ 35

தேஷு அக்ஷேஷு ஜாயதே ஆவிர்பவதீதி ப்ரத்யகக்ஷஜ: ।௩௨॥ ஜகாமேதி॥ ஸரஸ்வத்யா நத்யா பரிவேஷ்டிதாத்॥௩௩॥ நிரீக்ஷத இதி॥ அஶேஷைஸ்ஸித்தேஶ்வரைரபிஷ்டுத: ஸித்தமார்க: வைகுண்டமார்கோ யஸ்ய ஸ: ய ஆ அஶேஷஸித்தேஶ்வராபிஷ்டுதஶ்சாஸௌ ஸித்தேஶ்வர்யஶ்ச இதி ஸித்தமார்கஶ்ச ஸ யயௌ பத்ரரதேந்த்ரோ கருட: தஸ்ய பக்ஷைருதீர்ணம் உச்சரிதம் ஸாம ஆகர்ணயந் ॥ ஶ்ரு ॥ ப்ருஹத்ரதந்தரே பக்ஷாவிதி ஶ்ருதே: உச்சாரிதம் ஸ்தோமம் ஸாமாஶ்ரயாபரஸ்துதா நாம்நா ஸாமஸம்ஜ்ஞாயம் ஶ்ருண்வந் ॥ ஶ்ரு ॥ ஸ்தோம ஆஸ்தேதி ஶ்ருதே: ஸாமஸமாவே உச்சாரிதஸ்தோம: ஸ்தோத்ரீயஸம்ஜ்ஞா யோபயஸ்யஸாந்த இதி॥௩௪॥ அதேதி॥ தம்காலம் யாவத்ஸ்வஜந்த்ருகர்த்தம ப்ரதீக்ஷமாண: ॥௩௫॥ ஶ்ரீநாரத உவாச॥ ஶாதகௌம்ப: ஸௌவர்ண: பரிச்சத: யஸ்மிந் தம் ரத

ஓ மஹாமுனிவரே ! நானும் என்னுடைய அம்சத்தின் கலையுடன் உம்முடைய வீரியத்துடனும் உம்முடைய மனைவியாகிய தேவஹூதியிடம் அவதாரம் செய்து தத்வஸம்ஹிதையைச் செப்பப்போகிறேன். 32.

இந்திரியங்கள் எந்தப் பகவானதுஉள்நோக்கினுல் ஆவிர்ப்பாவமடையுமோ அந்த பகவான் கர்த்தமரிடம் இவ்வாறு ஸம்பாஷணை செய்து பிறகு ஸரஸ்வதி நதியால் சூழப்பட்ட பிந்து ஸரஸினின்றும் சென்றுர். 33

ஸித்தேச்வரர்கள் யாவராலும் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுகிறவரும், ஸித்தர்களால் தேடப்படுகிறவருமாகிய வாசுதேவர் கருடனுடைய இறக்கைகளால் வியக்தமான ஸாமத்தையும் உச்சாரணம் செய்யப்பட்ட ஸ்தோமத்தையும் கேட்டுக்கொண்டு அந்தக் கர்த்தமர் பார்த்திருக்கும்போதே சென்றுர். 34.

நாராயணமூர்த்தி சென்றபின்பு பகவானுகிய கர்த்தம ரிஷியானவர் அந்தக் காலத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு பிந்து ஸரஸிலிருந்தார். 35.

ரத²மாஸ்தா²ய ஶாதகௌம்ப⁴பரிச்ச²த³ம் |
ஆரோப்ய ஸ்வாம் து³ஹிதரம் ஸபா⁴ர்ய: பர்யடந்மஹீம் || 36

தஸ்மிந்ஸுத⁴ந்வந்நஹநி ப⁴க³வாந்யத்ஸமாதி³ஶத் |
உபாயாதா³ஶ்ரமபத³ம் முநே: ஶாந்தவ்ரதஸ்ய தத் || 37

யஸ்மிந்ப⁴க³வதோ நேத்ராந்ந்யபதந்நஶ்ருபி³ந்த³வ: |
க்ருபயா ஸம்பரீதஸ்ய ப்ரபந்நேঽர்பிதயா ப்⁴ருஶம் || 38

தத்³வை பி³ந்து³ஸரோ நாம ஸரஸ்வத்யா பரிப்லுதம் |
புண்யம் ஶிவாம்ருதஜலம் மஹர்ஷிக³ணஸேவிதம் || 39

புண்யத்³ருமலதாஜாலை: கூஜத்புண்யம்ருக³த்³விஜை: |
ஸர்வர்துப²லபுஷ்பாட்⁴யம் வநராஜிஶ்ரியாந்விதம் || 40

ஆஸ்தா²ய ॥ து³ஹிதரமாரோப்ய ப்ரேக்ஷணாய பர்யடந் ॥ ३६ ॥ தஸ்மிந்நிதி ॥ ஹே ஸுத⁴ந்வந் விது³ர யச்ச ஹரி: ॥ ३७ ॥ தத்³வேஶாதே³ர்ணவஶாநந்த³ம் ப்ராப்த இதி ஶப்³தி³தம் க்ருஷ்ணம் புண்யதி ஸத்³பி⁴: யஸ்மிந்நிதி த்³வயேந கஶ்யபே ॥ ३८ ॥ ததி³தி ॥ ஶிவம் ஆரோக்³யம் அம்ருதவத்ஸ்வாது³ ஜலம் யஸ்மிந் ॥ ३९ ॥ புண்யேதி கூஜந்த: புண்யா: ம்ருகா³: த்³விஜாஶ்ச யேஷு தை: புண்யம் ஸர்வர்துப²லாநாம் ஜாதிபே⁴தை³: ஸ்தோத்ரஸம்பந்நம் ॥ ४० ॥ ததி³தி ॥ ஸ்வஷ்டம் நாதித³ம் ஸத்த்வராணாம்

ஓ விதுர! மநுவானவர் மனைவியுடன் ஸ்வர்ணமயமான உபகரணங்களை உடைய தேரின் மீது ஏறிக்கொண்டு பூமியில் ஸஞ்சாரம் செய்துவரும்போது நாராயணன் பிரவேசம் செய்திருந்த சாந்தமான ஸாதமுடைய கர்த்தம முனிவரின் ஆச்ரம ஸ்தானத்தை அன்றைய தினத்தில் அடைந்தார். 36-37.

சரணம் புகுந்த கர்த்தமரிடம் மிகுதியாக ஏற்பட்ட கிருபையுடையவராகிய பகவானது நேத்திரத்திலிருந்து ஆனந்த பாஷ்ப பிந்துக்கள் எந்த ஸ்தானத்தில் விழுந்தனவோ அந்த ஸ்தானமானது பிந்து ஸாஸ் என்று பெயருடைய தாயிற்று. அந்த பிந்து ஸரஸ்வதீ நதியால் ஆச்ரயிக்கப்பட்டது. புண்ணியமுடையது. ரோகமற்றது. அமுதம்போன்ற ஜலமுள்ளது. வெகுமஹரிஷிகளால் சேவிக்கப்பட்டது. சத்தம் செய்யும் புண்ணியமான மிருகங்களையும் பக்ஷிகளையும் உடைய புண்ணிய விருக்ஷங்களுடனும் வெகு கொடிகளுடனும் கூடியது.

ருதுக்களெல்லாவற்றிலுமுள்ள பலன்களாலும் புஷ்பங்களாலும்நிறையப் பெற்றது. வனபங்க்தியின் அழகுடன்கூடியது. மதங்கொண்ட பக்ஷிகளின் சத்தமுடையது. மதித்தவண்டுகளின் விலாசமுள்ளது. மதமுடைய மயில்களாகிய

𑌮𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌗𑌣𑍈𑌰𑍍𑌘𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌭𑍍𑌰𑌮𑌰𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
𑌮𑌤𑍍𑌤𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌨𑌟𑌾𑌟𑍋𑌪𑌮𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌕𑍋𑌕𑌿𑌲𑌮𑍍 ॥ 41

𑌕𑌦𑌂𑌬𑌚𑌂𑌪𑌕𑌾𑌶𑍋𑌕𑌕𑌰𑌞𑍍𑌜𑌬𑌕𑍁𑌳𑌾𑌸𑌨𑍈𑌃 ।
𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌰𑌕𑍁𑌟𑌜𑍈𑌶𑍍𑌚𑍂𑌤𑌪𑍋𑌤𑍈𑌰𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 42

𑌕𑌾𑌰𑌣𑍍𑌡𑌵𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌲𑌵𑍈𑌰𑍍𑌹𑌂𑌸𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌰𑌰𑍈𑌰𑍍𑌜𑌲𑌕𑍁𑌕𑍍𑌕𑍁𑌟𑍈𑌃 ।
𑌸𑌾𑌰𑌸𑍈𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌾𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌚𑌕𑍋𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌲𑍍𑌗𑍁𑌕𑍂𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 43

𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌹𑌰𑌿𑌣𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌡𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌗𑌵𑌯𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑍈𑌃 ।
𑌗𑍋𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑍈𑌰𑍍𑌹𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌰𑍍𑌕𑍈𑌰𑍍𑌨𑌕𑍁𑌲𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 44

𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑌰𑌮𑌾𑌦𑌿𑌰𑌾𑌜𑌃 𑌸𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃 ।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌹𑍁𑌤𑌹𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ 45

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌯𑍁𑌗𑍍𑌰𑌯𑍁𑌜𑌾 𑌚𑌿𑌰𑌮𑍍 ।

𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌵𑌿𑌨𑍋𑌦𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌟𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌵𑌾𑌟𑍋𑌪𑍋 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌮𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌆𑌹𑍍𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍋𑌕𑌿𑌲𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 ॥ ௪௧ ॥ 𑌕𑌦𑌂𑌬𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌦𑌂𑌬𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍈𑌰𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௪௨ ॥ 𑌕𑌾𑌰𑌣𑍍𑌡𑌵𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌾𑌰𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌗𑌣𑍈𑌃 𑌵𑌲𑍍𑌗𑍁 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍂𑌜𑌿𑌤𑌂 ॥ ௪௩ ॥ 𑌤𑌥𑍈𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑌰𑌿𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌡𑌾𑌃 𑌸𑍂𑌕𑌰𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌲𑍍𑌯𑌕𑌃 𑌗𑍋𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌾𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 𑌮𑌰𑍍𑌕𑌾𑌃 𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃 𑌸𑌿𑌂𑌹𑍋 𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌤𑍂𑌰𑍀𑌮𑍃𑌗𑌃 ॥ ௪௪ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍁𑌤𑌃 𑌹𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌾 ॥ ௪௫ ॥ 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌮𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌾 𑌯𑍁𑌙𑍍 𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌗𑍍𑌰𑌵𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍋𑌪𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌷𑌣𑍈𑌵 𑌕𑍃𑌤𑌕𑌸𑌾 𑌕𑍃𑌶𑌤𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌳𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌂𑌵𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌵𑌣𑍇𑌨 𑌚 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌂 𑌤𑌪𑌸𑌾𑌕𑍃𑌶𑌂 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌕𑍃𑌶𑌂 ॥ ௪௬ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥

நடர்களின் பரபரப்புடையது, ஒன்றுக்கொன்று மதமடைந்தகுயில்களுடையது. கதம்பம் வஞ்சுளம் அசோகம் கரஞ்சம் வகுளம் அஸனம் குந்தம் மந்தாரம் குடஜம் மா இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டது. காரண்டவம் பல்வம் ஹம்ஸம் குரரம் நீர்க்கோழிகள் ஸாரஸம் சக்ரவாகம் சகோரம் இவைகளால் சுந்தரமாக இருக்கும். அவ்விதமே மான் வராஹம் சல்யகம் கவயம் யானை கோபுச்சம் சிங்கம் மர்க்கடம் நகுலம் கஸ்தூரீமிருகம் இவைகள் சூழப்பெற்றது.

ஆதிராஜனாகிய மனு, கூடவந்தவர்களுடன் சிறந்த அந்த ஸ்தானத்தில் பிரவேசித்து அங்கிருப்பவரும் அக்கினியில் ஹோமம் (ஸமிதாதானம்) செய்பவரும் உக்ரமான யோகமுடைய சரீரத்தால் விளங்குகிறவரும் வெகுகாலம் செய்த தவத்தால் கிருசராயினும் பகவானுடைய ஸ்நேகமுள்ள கடாக்ஷ வீக்ஷ

𑌨𑌾𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤𑌕𑌲𑌾𑌪𑍀𑌯𑍂𑌷𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇𑌨 𑌚 ‖ 46

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍁𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑌲𑌾𑌶𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌜𑌟𑌿𑌲𑌂 𑌚𑍀𑌰𑌵𑌾𑌸𑌸𑌮𑍍 ।
𑌉𑌪𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌲𑌿𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ‖ 47

𑌅𑌥𑍋𑌟𑌜𑌮𑍁𑌪𑌾𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌃 ।
𑌸𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌯𑌾 ‖ 48

𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌯𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌦𑌾𑌦𑍇𑌶𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌶𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌯𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌾 ‖ 49

‖ 𑌋𑌷𑌿𑌰𑍁𑌵𑌾𑌚 ‖

𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌚𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌂 𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯 𑌤𑍇 ।
𑌵𑌧𑌾𑌯 𑌚𑌾𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌪𑌾𑌲𑌿𑌨𑍀 ‖ 50

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍁𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌤𑌂 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌲𑌿𑌨𑌂 𑌅𑌪𑍍𑌰𑍋𑌲𑍍𑌲𑌿𑌖𑌿𑌤𑌮𑍍 𑌶𑌾𑌣𑍋𑌲𑍍𑌲𑍇𑌖𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌅𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌹𑌣𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌅𑌪𑌰𑌿𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌲𑌿𑌨𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 ॥ 47 ॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌉𑌟𑌜𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌣𑌶𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌸𑌮𑍀𑌪𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 48 ॥ 49 ॥ 𑌨𑍂𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑍇 𑌚𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌟𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥ 50 ॥ 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌿

ணத்தாலும் சந்திரகலையின் மபமான அமுதம்போன்ற அந்த பகவானுடைய சம்பாஷணையை ச்ரவணம் செய்ததாலும் கிருசராகாதவரும் உன்னதரும் பத்மதளம் போன்ற நேத்திரமுடையவரும் ஜடைகளைத் தரித்தவரும் மரவுரியுடுத்தவரும். ஸம்ஸ்காரமில்லாததனுல் மலினமுற்றமாகிய மஹாரத்தினம்போன்றவருமாகிய கர்த்தம முனிவரைப்பார்த்தார். 38-47

பிறகு கர்த்தமர் தன் ஆச்ரமம் வந்தவரும் முன்னுல் வணங்கியவரும் அரசனுமாகிய மனுவை ஆசிர்வாதங்களால் கொண்டாடி உசிதமான பூஜையால் ஸத்காரம் செய்தார். 48.

கர்த்தமர் பூஜையைப் பெற்று வீற்றிருப்பவரும் அடக்கமுள்ள வருமாகிய மனுவைத் திருப்தி செய்வித்து பகவானுடைய ஆஞ்ஞையை நினைத்து மதுரமான வாக்கினுல் சொல்லுகிறுர். 49

கர்த்தமர் கூறுகிறுர்.

ஓ தேவ! தாங்கள் ஸஞ்சரிப்பது ஸாதுக்களை இரக்ஷிப்பதற்காகவும் அஸாதுக்களை வதை செய்வதற்காகவும் ஏற்படுகிறது; நிச்சயம். ஏனெனில்தாங்கள் பரிபாலனம் செய்யும் விஷ்ணுவின் சக்தியல்லவா? 50

𑌯𑍋𑌽𑌰𑍍𑌕𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌗𑍍𑌨𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌾𑌯𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌮𑍍 ।
𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨 𑌆𑌧𑌤𑍍𑌸𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌯 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ 51

𑌨 𑌯𑌦𑌾 𑌰𑌥𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌜𑍈𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌣𑌿𑌗𑌣𑌾𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍂𑌰𑍍𑌜𑌚𑍍𑌚𑌣𑍍𑌡𑌕𑍋𑌦𑌣𑍍𑌡𑍋 𑌰𑌵𑍇𑌣 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌯𑌨𑍍𑌨𑌘𑌾𑌨𑍍 ॥ 52

𑌸𑍍𑌵𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌚𑌰𑌣𑌕𑍍𑌷𑍁𑌣𑍍𑌣𑌂 𑌵𑍇𑌪𑌯𑌨𑍍𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌃 ।
𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌬𑍃𑌹𑌤𑍀𑌂 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌟𑌸𑍍𑌯𑌂𑌶𑍁𑌮𑌾𑌨𑌿𑌵 ॥ 53

𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌸𑍇𑌤𑌵𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌃 ।
𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌰𑌨𑍍 𑌬𑌤 𑌦𑌸𑍍𑌯𑍁𑌭𑌿𑌃 ॥ 54

𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌮𑍇𑌧𑍇𑌤 𑌲𑍋𑌲𑍁𑌪𑍈𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑍈𑌰𑍍𑌨𑍃𑌭𑌿𑌃 ।
𑌶𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌦𑌸𑍍𑌯𑍁𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌨𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 55

𑌯𑌦 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌲𑌨𑌾𑌵𑌸𑌰𑍇 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇 ॥51॥ 𑌨 𑌯𑌦𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 [illegible] 𑌜𑍈𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌮𑌣𑌿𑌗𑌣𑌾𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌂 𑌰𑌥𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 ॥52॥ 𑌭𑍁𑌵𑌃 𑌭𑍂𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌂 𑌵𑍇𑌪𑌯𑌨𑍍 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌟𑌸𑌿 ॥53॥ 𑌤𑌦𑍈𑌵𑍇𑌤𑌿॥ 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑍇𑌤𑌵𑍋 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌰𑌨𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍂𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍 𑌘𑍋𑌷𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌕𑍋𑌦𑌣𑍍𑌡𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌣𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌣𑍍𑌣𑌂 [illegible] 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌬𑌤 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 ॥54॥ 𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌿𑌰𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑍈𑌰𑍍𑌨𑍃𑌭𑌿𑌃

எந்த பகவான் அந்த அந்த காரியங்களை அனுஷ்டிக்கும் சமயத்தில் சூரியன் சந்திரன் அக்கினி இந்திரன் வாயு யமன் தர்மதேவதை வருணன் இவர்களின் ரூபத்தைத் தரிக்கிறாரோ அந்த நாராயணனாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்.51.

ஓ அரசனே! ஜபமடையும் சிலமுடையதும் வெகு இரத்தினங்கள் உள்ளதுமாகிய தேரின் மீது ஏறிக்கொண்டு மிகுதியும் சத்தமிடும் உக்ரமான கோதண்டத்தின் சத்தத்தால் மானிடர்களையும் தம்முடைய சைன்னியங்களின் பாதங்களால் அடிபட்ட பூமண்டலத்தையும் நடுங்கச்செய்து மிகுதியான சேனையோடு எப்பொழுது சூரியன்போல் சஞ்ரிக்கவில்லையோ அப்பொழுதே வர்ணாசிரமங்களின் நிபந்தனைகளை உடையனவும் பகவானால் ஏற்பட்டனவுமாகிய மரியாதைகள் யாவும் திருடர்களால் பேதமடைந்துவிடும். ஆச்சரியம்! 52-54

தாங்கள் ஸஞ்சரிக்காவிடில் ஆசை கொண்டவர்களும் தடையில்லாதவர்களுமாகிய மானிடர்களால் அதர்மமானது விருத்தியடையும். இவ்வுலகம் திருடர்களால் வியாபிக்கப்பட்டு நாசமடைந்துவிடும். 55,

अथापि पृच्छे त्वां वीर यदर्थं त्वमिहागतः ।
तद्वयं निर्व्यलीकेन प्रतिपद्यामहे हृदा ॥ 56

इति श्रीमद्भागवते तृतीयस्कन्धे
कर्दमागमनं नामैकविंशोऽध्यायः.

॥ मैत्रेयः ॥
एवमाविष्कृताशेषगुणकर्मोदयो मुनिम् ।
सव्रीड इव तं सम्राडुपारतमुवाच ह ॥ 1
॥ मनुः ॥
ब्रह्मासृजत्स्वमुखतो युष्मानात्मपरीप्सया ।

निर्व्यलीकेन शुद्धेन ॥५५॥ अथापीति ॥ निर्व्यलीकेन सहर्षेण प्रतिपद्यामहे स्वीकुर्महे ॥५६॥

इति भावार्थदीपिकायां एकविंशाध्यायव्याख्या.

श्लो ॥ द्वाविंशे कर्दमायादात्स्वयं दिष्टां हि विष्णुना ।
मनुर्दुहितरं देवहूतिं तत्ववर्णनैः ॥

एवमिति एवमाविष्कृतः अशेषाणां गुणानां कर्मणां च उदयः उत्कर्षो यस्य सः सम्राट् मनुः सव्रीड इव स्वस्तुतिश्रवणात् प्रत्याख्यानशङ्कया वा तं मुनिमुपारतं निवृत्तिनिरतं ॥१॥ आत्मीयां कन्यां समर्पयिष्यन्नाह ॥ ब्रह्मेति द्वाभ्यां ॥ युष्मानस्मद्वंशरक्षार्थं परीप्सया अस्मत्परिपालनाय एवं परमेश्वरो ...

அவ்விதமானுலும் தங்களைக் கேட்கிறேன்; எதற்காகத் தாங்கள் இங்குவர வேண்டும்? (தெரிவித்தால்) சந்தோஷமுள்ள மனதுடன் அந்த நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். 56,

21—வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

22—வது அத்தியாயம்.

மைத்ரேயர் கூறுகிறுர்.

இவ்வாறு பிரகாசிக்கும் குணங்கள் கர்மங்கள் இவையெல்லாவற்றின் பெருமையையுடையவரும் ஸம்ராட்டுமாகிய மனுவானவர் வெட்க முடையவர்போல் ஒழிவடைந்திருக்கும கர்த்தமரைப்பார்த்துக் கூறுகிறுர். 1.

𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌮𑌯𑌸𑍍𑌤𑌪𑍋𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋𑌗𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌲𑌮𑍍𑌪𑌟𑌾𑌨𑍍 ॥ 2

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌸𑍃𑌜𑌚𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍋𑌃𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌪𑌾𑌤𑍍 ।
𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌮𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ॥ 3

𑌅𑌤𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑌃 ।
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌵𑍍𑌯𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌸 𑌯𑌸𑍍𑌸𑌦𑌸𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 ॥ 4

𑌤𑌵 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌮𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌶𑌯𑌾𑌃 ।
𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌾𑌹 𑌰𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌷𑍋𑌃 ॥ 5

𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑍋 𑌯𑍋𑌽𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌾𑌦𑌰𑌜𑌃 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌮𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌮𑍍 ॥ 6

𑌪𑌰𑍀𑌪𑍍𑌸𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌮𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌸𑍇𑌵𑌾𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌲𑌨𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌯𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍 । ௨ ॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌪𑌾𑌲𑌨𑌾𑌯 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌜𑌾𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌜𑌾𑌤𑌿𑌃 ॥ ௩ ॥ 𑌅𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌸 𑌦𑍇𑌵 𑌏𑌵 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌕𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌯𑌸𑍍𑌸𑌦𑌸𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 ॥ ௪ ॥ 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌹𑌿 [illegible] 𑌤𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌰𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌷𑍋𑌃 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑍋𑌃 ॥ ௫ ॥ 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌵𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ ௬ ॥ 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸

மனு கூறுகிறார்.

பிர்மதேவர் † தம்மைப் பரிபாலனம் செய்து கொள்ள விரும்பி தேவஸ்வரூபர்களும் தவம் வித்தை யோகம் இவைகளுடன் கூடியவர்களும் சிறந்தவர்களுமாகிய உங்களைத் தம் முகத்தினின்று ஸிருஷ்டித்தார். 2.

ஆயிரம் பாதங்களை உடைய அந்த பிர்மதேவர் அவ்வந்தணர்களை இரக்ஷிப்பதற்குத் தம்முடைய ஆயிரங்கைகளினின்று எங்களை ஸிருஷ்டித்தார். அந்த ஈசனுக்கு பிராமணர்கள் இருதயமாகவும் க்ஷத்திரியர்கள் சரீரமாகவும் ஆகிறார்கள். 3.

ஆகையால் பிராமண ஜாதியும் க்ஷத்திரிய ஜாதியும் ஒன்றுக்கொன்று காத்துக்கொள்ளும். எந்த பகவான் ஸர்வஸ்வரூபியாயும் விகாரமில்லாதவராயும் இருக்கிறாரோ அந்த பகவான் இவ்விதம் இரக்ஷிக்கிறார். 4.

தங்களுடைய தரிசனத்தாலேயே என்னுடைய ஸந்தேகம்யாவும் நீங்கின. ஏனெனில் பகவானாகிய தாங்கள் இரக்ஷிக்க வேண்டுமென்ற விருப்பமுடைய எனக்கு அன்புடன் தர்மத்தைக் கூறினீர்களல்லவா ? 5.

மனதை ஜயிக்காதவர்களால் தரிசனம் செய்ய முடியாத தங்களை நான் தரிசனம் செய்தேன்; பாக்யம் ! என்னுடைய சிரஸால் தங்களுடைய மங்களமான பாத தூளியை ஸ்பரிசித்துக் கொண்டேன்; பாக்யம் ! 6.

---

† தம்மைப் பரிபாலனம் என்பது தான் வேதஸ்வரூபியாகையால் அந்த வேதத்தை விஸ்தாரப்படுத்த வேண்டுமென்பதாம்.

दिष्ट्या त्वयानुशिष्टोऽहं कृतश्चानुग्रहो महान् ।
अपावृतैः कर्णरन्ध्रैर्जुष्टा दिष्ट्योशतीर्गिरः ॥ 7

स भवान्दुहितृस्नेहपरिक्लिष्टात्मनो मम ।
श्रोतुमर्हसि दीनस्य श्रावितं कृपया मुने ॥ 8

प्रियव्रतोत्तानपदोः स्वसेयं दुहिता मम ।
अन्विच्छति पतिं युक्तं वयःशीलगुणादिभिः ॥ 9

यदा तु भवतः शीलश्रुतरूपवयोगुणान् ।
अशृणोन्नारदादेषा त्वय्यासीत्कृतनिश्चया ॥ 10

तत्प्रतीच्छ द्विजाग्र्येमां श्रद्धयोपहृतां मया ।
सर्वात्मनानुरूपां ते गृहमेधिषु कर्मसु ॥ 11

नाडीरन्ध्रैः श्रवणैः उशतीः उशत्यः ॥७॥ विज्ञापयति स त्वमिति सार्धैः दुहितृस्नेहेन परिक्लिष्टः आत्मा यस्य श्रावितं विज्ञापितं ॥८॥ प्रियव्रतेति ॥ प्रियव्रतोत्तानपदोः स्वसेति वक्तृकारणशङ्का निरस्ता ... कन्यात्वयोग्यत्वादेशितं ॥१०॥ तदिति ॥ प्रतीच्छ स्वीकुरु ॥११॥ उपर्यतस्येति उपर्यतस्य स्वतः प्राप्तस्य विषयस्य प्र ...

தாங்கள் உபதேசம் செய்தீர்கள் பாக்யம்! எனக்குப்பெரும் அநுக்ரகத்தைச் செய்தீர்கள்; திறந்த செவித்வாரங்களால் மனோஞமான மொழிகளைக் கேட்டேன் பாக்யம்! 7.

ஓ முனிவரே! கன்னிகையிடம் உள்ள ஸ்நேகத்தால் க்லேசமடைந்த மனமுள்ளவனும் தீனனுமாகிய என்னுடைய விஞ்ஞாபனத்தை மகா மகிமை வாய்ந்த தாங்கள் கிருபையுடன் கேட்கவேண்டும். 8.

இவள் என் குமாரி; பிரியவ்ரதருக்கும் உத்தான பாதருக்கும் ஸகோதரி. இவள், வயது, சீலம், குணம் முதலியவைகளுடன் கூடிய கணவனை விரும்புகிறாள். 9.

இந்தக் குமாரி தங்களுடைய சீலம் சாஸ்திரச்ரவணம் ரூபம் வயது குணங்கள் இவைகளை எப்பொழுது நாரதமுனிவரிடம் கேட்டாளோ அப்பொழுது தங்களிடம் நிச்சயங் கொண்டவளாயினள். 10

ஓ பிராமண சிரேஷ்டரே! என்னால் சிரத்தையுடன் தானம் செய்யப்படும் இக்கன்னிகையைக் கிரஹித்துக்கொள்ள வேண்டும். இவள் கிருஹஸ்தாசிரமத்திற் குரிய கர்மங்களில் தங்களுக்கு எந்த விதத்திலும் அநுகூலமாக இருப்பாள். 11.

𑌉𑌦𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑍋 𑌨 𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌅𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌮𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥ 12

𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌤𑌮𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌕𑍀𑌨𑌾𑌶𑌮𑌭𑌿𑌯𑌾𑌚𑌤𑍇 ।
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌫𑍀𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚𑌾𑌵𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌹𑌤𑌃 ॥ 13

𑌅𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌶𑍃𑌣𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌪𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣 𑌮𑍇 ॥ 14

॥ 𑌋𑌷𑌿𑌃 ॥

𑌬𑌾𑌢𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑍋𑌢𑍁𑌕𑌾𑌮𑍋𑌽𑌹𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌚 𑌤𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾 ।
𑌆𑌵𑌯𑍋𑌰𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍈𑌵𑌾𑌹𑌿𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥ 15

𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌸 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵 𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌵𑌿𑌧𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌃 ।

𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 ॥௧௨॥ 𑌯 𑌉𑌤𑌿 𑌕𑍀𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌂 𑌅𑌵𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌰𑍇𑌣 𑌅𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 [illegible] 𑌸 𑌉𑌪𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌃 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 ॥ ௧௪ ॥ 𑌬𑌾𑌢𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌤𑌾 [illegible] 𑌯𑌶𑌃 𑌤𑌤𑌃 [illegible] 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌾 [illegible] 𑌵𑌾 ॥௧௫॥ 𑌕𑌾𑌮 𑌇𑌤𑌿। [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌃 [illegible]

பற்றுதல் விட்டவனாயினும் தானே வந்த விஷயத்தைத் திரஸ்காரம் செய்வது சிலாக்கியமல்ல; பற்றுதலுடையவனுக்குக் கேட்க வேண்டுமா? 12.

எவன் முயற்சியுடையவனை ஆதரிக்காமல் கிருபணனையாசிக்கிறானோ அவனுடைய கீர்த்தியானது மிகுதியாயினும் நசிக்கிறது. அவமதித்தால் கௌரவமும் போய்விடுகிறது. 12.

ஓ வித்வானே! தாங்கள் விவாகம் செய்துகொள்ள முயற்சி யுடையவர்களென்று நான் கேள்விப்பட்டேன். ஆகையால் உபகாரம் செய்யும் தாங்கள்நான் கொடுக்கும் இக்குமாரியை கிரஹித்துக்கொள்ளுங்கள். 14

கர்த்தம ரிஷி கூறுகிறார்.

நல்லது! நான் விவாகம் செய்து கொள்ள விருப்பமுள்ளவன் உன் குமாரியோ ஸாவதானமுடையவள்; எங்களிருவருக்கும் இந்த விவாக விதியானது உசிதமும் முக்கியமுமானது தான். 15

ஓ ராஜனே! வேதவிதியில் பிரஸித்தியுள்ள மனோரதமானது உண்டாகட்டும். தன்னுடைய காந்தியால் (ஆபரணம் முதலியவைகளாலுண்டான) சோ

𑌕 𑌏𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑌨𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌤
𑌸𑍍𑌵𑌯𑍈𑌵 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤𑍀𑌮𑌿𑌵 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ॥ 16

𑌯𑌾𑌂 𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌕𑍍𑌵𑌣𑌦𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌶𑍋𑌭𑌾𑌂
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌤𑍀𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌦𑍁𑌕𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌵𑌸𑍁𑌰𑍍𑌨𑍍𑌯𑌪𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌮𑍋𑌹𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌚𑍇𑌤𑌾𑌃 ॥ 17

𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌲𑌲𑌨𑌾𑌲𑌲𑌾𑌮
𑌮𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌶𑍍𑌰𑍀𑌚𑌰𑌣𑍈𑌰𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌰𑍁𑌚𑍍𑌚𑌪𑌦𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾𑌰𑌂
𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌬𑍁𑌧𑍋𑌽𑌭𑌿𑌯𑌾𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 18

𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌦𑌿𑌶𑍋𑌭𑌾𑌂 ॥௧௬॥ 𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌨𑍍𑌯𑌪𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌣𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍋𑌭𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 ॥௧௭॥ 𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌲𑌲𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌲𑌲𑌾𑌮𑌂 𑌭𑍂𑌷𑌣𑌭𑍂𑌤𑌾𑌂 𑌅𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌚𑌰𑌣𑌾 𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌅𑌭𑌿𑌯𑌾𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂 ॥௧௮॥ 𑌅𑌤

பையைத் திரஸ்காரம் செய்யும் உம்முடைய கன்னிகையை எவன் ஆதாவு செய்யமாட்டான்? 16.

உப்பரிகையின் மீது விளையாடுகிறவளும் † சத்தமிடும் பாதங்களில் காந்தியுடையவளும் பந்து விளையாடுவதில் பற்றுதலுடைய நேத்திரங்களுடையவளுமாகிய எந்த ஸ்திரீயை விச்வாவசு என்ற கந்தர்வன் பார்த்து மிகுதியான மோகத்தால் மூடத்தனமுள்ள மனமுடையவனாகித் தன் விமானத்திலிருந்து விழுந்தானோ, ஸ்திரீகளுக்கு ஆபரணம் போன்றவளும் ‡ லக்ஷ்மீதேவியின் பாதங்களைச் சேவித்தவர்களால் பார்ப்பதற்கும் முடியாதவளும் மனுவுக்குக் குமாரியும் உத்தானபாதருக்குத் தங்கையும் தானே வந்தவளும் பிரார்த்திப்பவளுமாகிய அந்த ஸ்திரீயை எந்த வித்வான் அங்கீகரிக்கமாட்டான்? 17-18.

† சத்தமிடும் பாதங்கள் என்றது தண்டைக ளணிந்திருப்பதால் சத்த முண்டாவது பற்றியாம்.

‡ லக்ஷ்மீ தேவியின் பாதங்களை சேவித்தவர்களால் பார்ப்பதற்கும் முடியாதவள் என்பது ஒரு பாடத்தின் கருத்து. லக்ஷ்மியின் பாதங்களை சேவிக்காதவர்களால் பார்க்கமுடியாதவள் என்றும் ஒரு பாடம் உண்டென்று விளங்குகிறது.

𑌅𑌤𑍋 𑌭𑌜𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌮𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑍀𑌂
𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌬𑌿𑌭𑍃𑌯𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌮𑍇 ।
𑌅𑌤𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑍍𑌯𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍
𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌹𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌽𑌵𑌿𑌹𑌿𑌂𑌸𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 ॥ 19

𑌯𑌤𑍋𑌽𑌭𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌵𑌾𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌰𑍇𑌷 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂
𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥ 20

𑌸 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌯𑌦𑍇𑌵𑌾𑌬𑌭𑌾𑌷𑍇
𑌆𑌸𑍀𑌚𑍍𑌚 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌮𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌭𑌮𑍍 ।
𑌧𑌿𑌯𑍋𑌪𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑍇𑌨
𑌮𑍁𑌖𑍇𑌨 𑌚𑍇𑌤𑍋 𑌲𑍁𑌲𑍁𑌭𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌹𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥ 21

𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑌜𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌧𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌷𑌾𑌸𑌨𑍍𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑌯𑍇 𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌯𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌮𑍇 𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍃𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌮𑍇 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍃𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌵𑌿𑌹𑌿𑌂𑌸𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌹𑍁𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 ॥௧௯॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌵 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑍇𑌵 𑌨𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌵𑌾𑌯𑍇𑌷 𑌈𑌣 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌸𑌵 𑌆𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥௨௰॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍇 𑌉𑌗𑍍𑌰

ஆகையால் இந்த தேவஹூதி என்னுடைய தேகத்திலிருந்து (நழுவிய) தேஜஸ்ஸை (கர்ப்பத்தை) எப்பொழுது தரிக்கிறளோ அதுவரையில் என்ற ஸங்தேகத்தால் இந்த பதிவிரதையை நான் அடைகிறேன். பிறகு ஞானத்தை முக்கியமாகக்கொண்டனவும் நாராயண மூர்த்தியால் நன்ருய்ச் சொல்லப்பட்டன வும் ஹிம்சை இல்லாதனவுமாகிய தருமங்களை வெகுவாக (அனுஷ்டிக்க) எண் ணுகிறேன்.	19.

எந்த பகவானிடம் விசித்ரமான இந்த பிரபஞ்சம் உண்டாயிற்ருே, எவ ரிடம் நிலைபெற்றதோ, பிரளயத்தையும் அடையப்போகிறதோ, அந்தபிரஜாபதி களுக்குப்பதியும் மஹிமை வாய்ந்தவரும் அநந்தருமாகிய வாசுதேவர் எனக் குப் பிரமாணமாவர்.	20

ஓ விதுர! அந்த கர்த்தமர் இவைகளையே கூறினர். பத்மநாபனை மனதால் நினைந்து பேசாமலுமிருந்தார். ஹாஸ்யத்தால்விளங்கும் முகத்தால் தேவஹூதி யின் மனதில் அன்புண்டாகும்படி செய்தார்.	21.

𑌸𑍋𑌽𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌗𑍁𑌣𑌗𑌣𑌾𑌢𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌦𑌦𑍌 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ 22
𑌶𑌤𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍀 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌬𑌰𑍍𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑍍 ।
𑌦𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑍂𑌷𑌾𑌵𑌾𑌸𑌃𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌾𑌨𑍍 ॥ 23

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌟𑍍 𑌸𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌗𑌤𑌵𑍍𑌯𑌥𑌃 ।
𑌉𑌪𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌚 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍌𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌮𑌥𑌿𑌤𑌾𑌶𑌯𑌃 ॥ 24
𑌅𑌶𑌕𑍍𑌨𑍁𑌵𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌹𑌂 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍 𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌕𑌲𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 ।
𑌆𑌸𑌿𑌞𑍍𑌚𑌦𑌮𑍍𑌬𑌵𑌤𑍍𑌸𑍇𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍋𑌦𑍈𑌰𑍍𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌶𑌿𑌖𑌾𑌃 ॥ 25
𑌆𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌰𑌮𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌹𑌾𑌨𑍁𑌗𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌰𑌥𑌮𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌸𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌃 ॥ 26

𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌾𑌰 𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌪𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌆𑌮𑍋𑌦𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌤 𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑍍𑌨𑌾𑌮𑍍॥௨௧॥𑌸𑍋𑌽𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿॥ 𑌮𑌹𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌶𑌤𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾॥௨௨॥𑌶𑌤𑌰𑍂𑌪𑍇𑌤𑌿॥ 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌦𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌬𑌰𑍍𑌹𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 ॥ ௨௩ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌸𑌦𑍃𑌶𑌾𑌯 𑌗𑌤𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌸𑍍𑌯𑌸𑌃 𑌔𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌉𑌨𑍍𑌮𑌥𑌿𑌤𑌃𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌤𑌃𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌤𑍋 𑌆𑌶𑌯𑍋𑌯𑌸𑍍𑌯॥௨௪॥ 𑌅𑌶𑌕𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌰𑌹𑌂𑌸𑍋𑌢𑍁𑌂 𑌹𑍇𑌽𑌮𑍍𑌬 𑌹𑍇𑌵𑌤𑍍𑌸𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 𑌸𑌸𑍍𑌨𑍀𑌰𑌾𑌷𑍍𑌪𑍈𑌃 𑌶𑌿𑌖𑌾𑌃𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑌸𑌿𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍 ॥௨௫॥ 𑌆𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿॥ 𑌋𑌷𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌋𑌷𑌿

அந்த மனு பிறகு மனைவியாகிய சதரூபையுடையவும் பெண்ணாகிய தேவஹூதியுடையவும் நிச்சயத்தை வியக்தமாக அறிந்து சந்தோஷமடைந்து வெகு குணங்கள் நிறைந்த அந்த கர்த்தம முனிவருக்கு ஸமமாகவிருக்கும் குமாரியைக்கொடுத்தார். 22.

மகாராஞ்ஜியாகிய சதரூபை தம்பதிகளுக்கு ஆபரணங்கள் வஸ்திரம் விளையாட்டு வஸ்துக்கள் முதலிய விலை மதிக்கமுடியாத ஸம்மானங்களை அன்புடன் கொடுத்தாள், 23.

துக்கம் நீங்கி ஸம்ராட்டாகிய மனு ஸமானராகிய கர்த்தமருக்குக்கொடுத்த பெண்ணை அவர் கைகளால் அணைத்து அன்பால் கலங்கியகருத்துடன் அக்குமாரியின் வியோகத்தைப் பொறுக்காமல் அடிக்கடி கண்ணீரைப்பெருக்கி அம்ம! குழந்தாய்! என்று சொல்லிக்கொண்டு கண்ணீரால் தேவஹூதியின் கேசங்களை நனைத்தார். 24-25.

ஸ்வாயம்புவ மனு முனிசிரேஷ்டராகிய கர்த்தமரிடம் விடைபெற்று மனைவியுடனும் பரிவாரங்களுடனும் தன்நகரத்தைக் குறித்துத் தேரின் மீது ஏறிக்கொண்டு பிரயாணமானார். 26

उभयोरृषिकुल्यायाः सरस्वत्याः सुरोधसोः ।
ऋषीणामुपशान्तानां पश्यन्नाश्रमसम्पदः ॥ 27
तमायान्तमभिप्रेत्य ब्रह्मावर्तात्प्रजापतिम् ।
गीतसंस्तुतिवादित्रैः प्रत्युदीयुः प्रहर्षिताः ॥ 28
बर्हिष्मती नाम पुरी सर्वसम्पत्समन्विता ।
न्यपतन्यत्र रोमाणि यज्ञस्याङ्गं विधुन्वतः ॥ 29
कुशाः काशास्त एवासन् शश्वद्धरितवर्चसः ।
ऋषयो यैः पराभाव्य यज्ञघ्नान्यज्ञमीजिरे ॥ 30
कुशकाशमयं बर्हिरास्तीर्य भगवान्मनुः ।
अयजद्यज्ञपुरुषं लब्धा स्थानं यतो भुवम् ॥ 31

कुल्यासहितायाः उभयोः सरस्वत्याः सुरोधसोः शोभनतटयोः ॥२७॥ तमिति॥
अभिप्रेत्य ज्ञात्वा ब्रह्मावर्तात्तद्देशस्थाः प्रजाः प्रत्युदीयुः प्रत्युज्जग्मुः॥
२८॥ कोऽसौ ब्रह्मावर्त इत्यपेक्षायामाह बर्हिष्मतीति यत्र बर्हि-
ष्मती नाम पुरी आसीत् यत्र यज्ञस्य यज्ञवराहस्य रोमाणि न्यप-
तन्निति यत्र तद्देशसम्बन्धे ॥ २९ ॥ बर्हिष्मतीनाम्नो निरुक्तिं
प्रसङ्गात्तस्याः श्रेष्ठ्यमाह कुशेति कुशाः
काशाश्च त एवासन् शश्वन्नित्यं हरितं वर्णं येषां ते येषां यैः यज्ञ-
घ्नान् राक्षसान् पराभाव्य पराभवं नीत्वा यज्ञं विष्णुम् ॥३०॥ कुशेति॥
यत उत्पत्य अयजत् स्थानं भुवं [illegible] भुवा
[illegible] यतो भुवं [illegible]
[illegible] तत्स्थानं [illegible] भवति ॥ ३१ ॥ [illegible]

ரிஷிகளின் கூட்டத்துடன் கூடிய ஸரஸ்வதீ நதியின் சிறந்த இருகரைகளி லும் உள்ள உபசாந்தர்களான முனிவர்களின் ஆச்ரமங்களின் பெருமைகளைப் பார்த்துக் கொண்டே வந்தார். 27.

பிரஜைகளுக்குப் பதியாகிய அந்த மனு வருவதை அறிந்து பிர்மாவர்த் தத்திலிருந்த யாவரும் ஸந்தோஷமடைந்து கீதங்களாலும் நான்குவித வாத்தி யங்களாலும் எதிர்கொண்டு வந்தார்கள்- 28.

அந்தப் பிர்ம்மாவர்த்தத்தில் ஸகல ஸம்பத்துக்களும் நிறைந்த பர்ஹிஷ் மதி என்ற நகரம் இருக்கிறது. அந்த பர்ஹிஷ்மதியில் யஞ்ஞவராஹரூபியாகிய விஷ்ணு சரீரத்தைச் சிலிர்க்கும்போது ரோமங்கள் விழுந்தன. அந்த ரோமங் களே பச்சை நிறமுடைய தர்ப்பைகளாகவும் நாணல்களாகவும் ஆயின. அந்த தர்ப்பைகளாலும் நாணல்களாலும் முனிவர்கள் யாகத்தைக் கெடுக்கும் இராக்ஷ ஸர்களை அவமதித்து விஷ்ணுவைப்பூஜித்தார்கள். பகவானுகிய மனு பூமியின் ஸ்தானத்தை அடைய வேண்டுமென்று] அந்த தர்ப்பைகள் நாணல்கள் மயமான பர்ஹிஸ்ஸைப் பரப்பி யஞ்ஞபுருஷனைப் பூசித்தார். 29-31.

बर्हिष्मतीं नाम विभुर्यां निर्विश्य समावसत् ।
तस्यां प्रविष्टो भवनं तापत्रयविनाशनम् ॥ 32

सभार्यः सप्रजः कामान् बुभुजेऽन्याविरोधतः ।
सङ्गीयमानसत्कीर्तिः सस्त्रीभिः सुरगायकैः ॥
प्रत्यूषेष्वनुबद्धेन हृदा शृण्वन् हरेः कथाः ॥ 33

निष्णातं योगमायासु मुनिं स्वायम्भुवं मनुम् ।
यदाभ्रंशयितुं भोगा न शेकुर्भगवत्परम् ॥ 34

अयातयामास्तस्यासन् यामाः स्वान्तरयापनाः ।
शृण्वतो ध्यायतो विष्णोः कुर्वतो ब्रुवतः कथाः ॥ 35

अथ बर्हिष्मतीति याम्बर्हिष्मतीं नाम विभुः समावसत् वासं कृतवान् यथास्य पूर्वस्थितिः तस्यां निर्विश्य भवनं प्रविश्य स भोगान् बुभुजे इत्युत्तरेणान्वयः ॥ ३२ ॥ सभार्य इति । अन्येषां पुरुषार्थानामविरोधेन प्रत्यूषेषु उषस्सु सङ्गीयमाना सत्कीर्तिर्यस्य सः तथाविधः स्वयं श्रीहरेरेव कथाः शृण्वन् कामान् भोगान् बुभुजे ॥ ३३ ॥ निष्णातमिति । योगमायासु विविक्तभोगशीलावनासु यतः आभ्रंशयितुं चालयितुं शकताः ॥ ३४ ॥ अयातयामा इति यातयामो गतसारः अयातयामाः असारा इत्यर्थः, अतो ह्यविगलितसारा यामाः स्वान्तरयापनाः स्वमन्वन्तरं यापयन्ति नयन्ति ये ते कालावयवाः कुर्वतः स्वाध्यायरूपं निबध्नतः ॥ ३५ ॥ सदा ॥

இந்த மனு எந்த பர்ஹிஷ்மதி என்ற புரத்தில் முன் வாசம் செய்தாரோ அந்தப் புரியில் பிரவேசித்து மூன்று தாபங்களைப் போக்கும் கிருகத்தை அடைந்தார். பத்தினியுடனும் பிரஜைகளுடனும் ஸ்திரீகளுடனுங் கூடிய தேவகாயகர்களால் காலையில் கானம் செய்யப்பட்டார். சிறந்த கீர்த்தியுடையவராகிக் கட்டுண்டமனதுடன் ஹரியின் சரித்திரங்களை ச்ரவணம் செய்துகொண்டு மற்றுமுள்ள தர்மங்களுக்கு விரோதமின்றிச் சுகங்களை அநுபவித்துவந்தார். 32-33

பரிசுத்தமான போகங்களின் அமைப்புகளில் சிறந்தவரும் பகவானையே ஸ்தானமாகவடைந்தவரும் முனிவருமாகிய ஸ்வாயம்புவ மனுவை சுகங்கள் ப்ரமசமடையும்படி செய்யத்திறமையற்றனவாயின. 34

விஷ்ணுவின் சரித்திரங்களை ச்ரவணம் செய்பவரும் த்யானிப்பவரும் கீர்த்தனம் செய்பவருமாகிய அந்தமனுவுக்குத்தன்மன்வந்தரத்தைக்கழிக்கும் காலங்கள் ஸாரமுள்ளன வாகஆயின. 35

𑌸 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌕𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌭𑍂𑌤𑌗𑌤𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥ 36
𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌾 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍈𑌯𑌾𑌸𑍇 𑌯𑍇 𑌚 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌾𑌃 ।
𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌥𑌂 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌾 𑌬𑌾𑌧𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ॥ 37
𑌯𑌃 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌞𑍍𑌛𑍁𑌭𑌾𑌨𑍍 ।
𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌦𑌾 ॥ 38
𑌏𑌤𑌤𑍍𑌤 𑌆𑌦𑌿𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍋𑌶𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌪𑌤𑍍𑌯𑍋𑌦𑌯𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥ 39

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌪𑌰𑌿𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌜𑌾𑌗𑌰𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃 ॥ ௩௬ ॥ 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍂𑌷𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌦𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌾𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌾𑌃 𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌾𑌃 𑌵𑍈𑌯𑌾𑌸𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰 ॥௩௭॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 ॥௩௮॥ 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌹𑍂𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌦𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥௩௯॥ 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

அந்தமனு வாஸுதேவரைப் பற்றிய ப்ரஸங்கத்தால் † மூன்றுகதிகளையும் அவமதித்து இம்மாதிரி எழுபத்தொரு யுகம்வரையில் தம்முடைய மன்வந்தரத்தைக் கழித்தார். 36

ஓ விதுர! சரீரத்தைச் சார்ந்தனவும் மனதைப் பற்றியனவும் அந்தரிக்ஷத்திலுண்டாகக் கூடியனவும் மானிடர்களால் ஏற்படக் கூடியனவும் பூதங்களால் ஸம்பவிக்கக் கூடியனவுமாகிய க்லேசங்கள் நாராயண மூர்த்தியை ஆச்ரயித்தவர்களை எவ்விதம் துன்பப்படுத்தும்? 37

ப்ராணிகள் எல்லோருக்கும் ஹிதத்தை எப்போதும் செய்பவராகிய இந்த ஸ்வாயம்புவமனு முனிவர்கள் கேட்டுக் கொண்டபடி மானிடர்களுடையவும் வர்ணாச்ரமங்களுடையவும் சுபமான பலவித தர்மங்களைக் கூறினர். 38

ஆதிராஜனும் வர்ணிப்பதற்குரியவனுமாகிய மனுவின் அற்புதமானஇந்தச் சரித்திரத்தை உமக்கு வர்ணித்தேன். அந்தமனுவின் குமாரியாகிய தேவஹூதியின் மஹிமையைக் கேட்கலாம். 39

22—வது அத்தியாயம்.
முற்றிற்று.

---

† மூன்று கதிகளாவன-ஜாக்கிரத் ஸ்வப்னம் ஸுஷுப்தி அல்லது ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்பனவாம்.

त्रयोविंशोऽध्यायः प्रारम्भः ॥

॥ मैत्रेयः ॥

पितृभ्यां प्रस्थिते साध्वी पतिमिङ्गितकोविदा ।
नित्यं पर्यचरत्प्रीत्या भवानीव भवं प्रभुम् ॥ 1
विश्रम्भेणात्मशौचेन गौरवेण दमेन च ।
शुश्रूषया सौहृदेन वाचा मधुरया च भोः ॥ 2
विसृज्य कामं दम्भं च द्वेषं लोभमघं मदम् ।
अप्रमत्तोद्यता नित्यं तेजीयांसमतोषयत् ॥ 3
स वै देवर्षिवर्यस्तां मानवीं समनुव्रताम् ।
दैवाद्गरीयसः पत्युराशासानां महाशिषः ॥ 4
कालेन भूयसा क्षामां कर्शितां व्रतचर्यया ।
प्रेमगद्गदया वाचा पीडितः कृपयाब्रवीत् ॥ 5

श्री ॥ त्रयोविंशे तपोयोगनिष्ठिते तस्य संपदि ।
विमाने कामगे विप्रस्तया रतिर्निरूप्यते ॥

पितृभ्यामिति प्रस्थिते गतेऽनन्तरमेवेति ॥ १ ॥ २ ॥ विसृज्येति । दम्भं कापट्यं अघं निषिद्धाचरणं तेजीयांसमतितेजस्विनम् ॥ ३ ॥ स इति दैवाद्गरीयसः दैवादपि महत्तरात् दैवनियामकत्वात् समर्थादित्यर्थः ॥ ४ ॥ कालेनेति । व्रतचर्यया कर्शितां तत्रापि भूयसा कालेन अतिकृशामित्यर्थः ॥ ५ ॥ [illegible]

23—வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

இங்கிதமறிவதில் திறமையுள்ளவளும் பதிவ்ரதையுமாகிய தேவஹூதி தாய்தந்தைகள் பிரயாணமானபின்பு உமாதேவிப்ரபுவாகியபரமசிவனுக்குசிச்ரூஷை செய்வதுபோல் பதிக்கு ப்ரீதியுடன் எப்போதும் சிச்ரூஷை செய்தாள். 1

ஓ ப்ரபுவே! ஸாவதான முடையவளும் ப்ரயத்தின முள்ளவளுமாகிய தேவஹூதி காமம் கபடம் த்வேஷம் லோபம் தோஷம் மதம் இவைகளை விட்டு விச்வாசத்தாலும் மனதின் பரிசுத்தத்தாலும் கௌரவத் தாலும் இந்திரிய நிக்ரஹத் தாலும் சுச்ரூஷையாலும் அன்பாலும் மதுரமான வாக்கினாலும் மிகுதியான தேஜஸ்வாய்ந்த கர்த்தமரை எப்போதும் ஸந்தோஷப் படுத்தினாள். 2-3

தேவரிஷிச்ரேஷ்டராகிய அந்தக் கர்த்தமர் (தம்மை) நன்கு அநுஸரித்தவளும் தைவத்தைவிடப் பெருந்தன்மையுள்ள பர்த்தாவிடம் மிகுதியான மங்களங்களை விரும்புகிறவளும் விருதங்களை அனுஷ்டிப்பதால் மிகவும் வாடியவளும் மனுவின் குமாரியுமாகிய அந்தத் தேவஹூதியைப் பார்த்துக் கருணை கூர்ந்து அன்பால் தயங்கும் வாக்கினால் கூறுகிறார். 4—5

॥ 𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌹𑌮𑌦𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌦𑌾𑌯𑌾𑌃
　　𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌯𑌾 𑌚 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 ।
𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌮𑌯𑌮𑌤𑍀𑌵 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑍋
　　𑌨𑌾𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌚𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌮𑌦𑌰𑍍𑌥𑍇 ॥　　6

𑌯𑍇 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿
　　𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌃 ।
𑌤𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌤𑍇 𑌮𑌦𑌨𑍁𑌸𑍇𑌵𑌨𑌯𑌾𑌵𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍
　　𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌤𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌭𑌯𑌾𑌨𑌶𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 ॥　　7

𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵 𑌉𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭
　　𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌰𑌚𑌨𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯 ।

𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌨𑌾𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌨 𑌗𑌣𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌚𑌿𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌦𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌉𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ६ ॥ 𑌯𑍇 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾 𑌚 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌤𑍇 𑌮𑌦𑌨𑍁𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌅𑌵𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌯𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌯𑌾𑌵𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌤𑌵 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌰𑌾𑌮𑌿 𑌯𑌯𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥ ७ ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌭𑍋𑌗𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌅𑌤𑌿𑌤𑍁𑌚𑍍𑌛𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌤 𑌉𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵 𑌉𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌵𑌕𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌰𑌚𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇

கார்த்தமர் கூறுகிருர் .

ஓ ஸ்திரீயே! மனதிற்கு உயர்வைக் கொடுத்த உன்னுடைய சிறந்த சிச்ரூஷையாலும் சிலாக்யமான பக்தியாலும் இப்பொழுது நான் ஸந்தோஷ மடைந்தேன். எந்தச் சரீரமானது மானிடர்களுக்குமிகவும் ப்ரியமானதோ அந்த உன் சரீரமானது சிலாக்யமாயினும் நீஎன்னிமித்தமாக ஸேவிப்பதற்கு இதைமதிக்கவில்லை. 6

நமக்குரிய தருமத்தை அனுஷ்டானம் செய்த என்னுடைய தவம் ஸமாதி வித்தை இவைகளிலுள்ள மனதின் ஏகபாவத்தால் கிடைத்த எந்த†ஈசனனுக்ரஹங்களோ பயமில்லாதனவும் சோகமில்லாதனவுமாகிய அந்த ஸ்வர்க்க போகங்களையே என்னை நீ சிச்ரூஷை செய்ததால் அடைந்ததாகப் பார். உனக்குத் தேவர்களுக்குரிய நேத்திரத்தைக் கொடுக்கிறேன். 7

---

† ஈசனனுக்ரஹங்கள்—அவற்றால் கிடைக்கும் ஸ்வர்க்க போகங்களேயாம்.

सिद्धासि भुङ्क्ष्व विभवान्निजधर्मदोहान्
दिव्यान्नरैर्दुरधिगान्नृपविक्रियाभिः ॥ 8

एवं ब्रुवाणमबलाखिलयोगमाया
विद्या विचक्षणमवेक्ष्य गताधिरासीत् ।
संप्रश्रयप्रणयविह्वलया गिरेषद्
व्रीडावलोकविलसद्धसिताननाह ॥ 9

॥ देवहूतिः ॥

राद्धं बत द्विजवृषैतदमोघयोग
मायाधिपे त्वयि विभो तदवैमि भर्तः ।

निजधर्मेण पातिव्रत्येन दोह्यन्त इति तथा तान् दुरधिगान्दुष्प्रापान् नृपाः क्षत्रियाः विक्रियाः तत्तद्गर्वविकृतयः ताभिः ॥८॥ एवमिति॥ अबलायोगमायास्वविद्यासु तत्तदुपासनाः तासु विचक्षणं निपुणं एवं ब्रुवाणं पतिं वीक्ष्य गताधिर्निवृत्तचिन्ता जाता संप्रश्रयो विनयः प्रणयः प्रेम ताभ्यां विह्वलया गद्गदया तया गिरा ईषद्व्रीडासहितो योऽवलोकस्तेन विलसद्धसितं जातहासमाननं यस्याः सा आह ॥ ९ ॥ राद्धमिति । बतेति हर्षे द्विजवृष द्विजश्रेष्ठ हे भर्तः त्वय्येतत्सर्वं राद्धं सिद्धमेव तच्चाहं वेद्मीत्याह किन्तु यदस्त्या संयोगेऽभिहितः स तावद्भूयादपत्यसंसृष्टिरङ्गसंगवशात्प्रयत्नेन

பகவானுகிய உருக்ரமருடையபுருவநெரித்தலினுல் நழுவும்மனோதங்களை உடைய மற்ற ஸுகங்கள் எம்மாத்திரம்? ஓ ப்ரியே! நீ ஸித்திபடைந்தாய்; உன்னைச்சார்ந்த பதிவ்ருதா தர்மத்தாற் பூரணமாகக் கூடியனவும் மானிடர்களால் நாங்கள் அரசர்களென் றேற்படுவதா லுண்டாகும் விகாரங்களால் அடையக் கூடாதனவுமாகிய ஐச்வர்யங்களைப் புசிக்கலாம். 8

ஸ்திரீயாகிய தேவஹூதி இவ்வாறு சொல்லு கிறவரும் யோகமாயைகள் யாவற்றிலும் உபாஸனைகளிலும் ஸாமர்த்திய முள்ளவருமாகிய கணவனைப் பார்த்துக் கவலையற்றவளாயினள். இந்தத் தேவஹூதி வெட்க முள்ள பார்வையால் ப்ரகாசிப்பதும் மந்தஹாஸ முடையது மாகிய முக முள்ளவளாகி வணக்கத்தா லும் அன்பாலும் தபங்கிய வாக்கினுல் சொல்லுகிறுள். 9

தேவஹூதி கூறுகிருள்.

ப்ராமண ஸிரேஷ்டராகிய ஓ பர்த்தாவே! அமோகமான யோகமாயைக்கு அதிபரும் ப்ரபுவுமாகிய உம்மிடம் இவையாவும் ஸித்தமானதென்று அறிவேன்,

யத்ஸைஹ்யாயி ஸஉயஸ்கூரஞஜஸஜோ
ஹஉயாஜ்ஞீயஹி ஶுணவு ஸவஸ்தீநாம் ॥ 10

தத்ருதிகூதூஉவஶிக்ஷ யமொவதெஶம்
யெநைஷ ஜெ கஶிஙுதொ திஶிரஂஸயாதூ ।

விஜ்ஞேயத தெ கூதஉநொஹவயஷிஙுதாயா:
தீநஸ்தீம ஹவநம் ஸஹூரஶம் விசக்ஷ ॥ 11

ஊதூயஙு: தஸாஜ்ஞீயவிஶெஷெ ஹதஙுவிஹெதஹவஞ்தெ ஷீணாம் வஸ
வொ ஶுண: உஹாநு ஸாஸவா மெ ஶீயவி வதூளஸநு ஸதீநாம்யதொ
ஶுணவு ஸவ: ஶுணவிஸ்தாரொஹவதி கூத: . வஞ்தொதத்ாஉஉஶுண
விஸ்தாரஜாதிதெ வஸ்தூதஞ்கூம் ஸவுஂஹவக்விதி ஹாவ: ॥ ய ॥ கூஂஶஸஂஶாயஙும்
வுயஉஶிதிகூதுவ்யுதாஂஸஂவாஶிபெதூாஹ தத்ருதி ஹெஂஶஂஶ தத்ரகூஂஶ
ஸஂஶெ ஊதி கூத்ூஂ ஸாயநஂ யமொவதெஶஂ காமஶாஸ்தூநு ஸாஶெண உவ
ஶிக்ஷ, ஸஂஜாநீஹி உவகூ யெதூயஙு: யெந ஸாயநெந கூஹூஂஶஹொஜந
வாநாஶிநா கூதீவ ரஞ்ஜிதயா கூஶிஙுதொ தீநஸ்து உஉஷெகூஜாஷெஹ:
விஜ்ஞேயத ரதி ஸஉயெஙுஹவெக கூயஂஹஞ்தாயா: தெ கூவயெவ கூத:
கூஷாஹித: யொஉநொஹவ: உஜ்ஞய: தெநயஷிஙுதாயா: தஜகூத:கூநஞரஞவம்
ஹவநஂவ விசக்ஷ விதகூஙுய விசாரயெதியாவக ॥கக॥ ஸ்ரியாயாஜதி ॥ ஶ்ரீதரீ

தங்களால் எந்த ஸந்தேகமானது கூறப்பட்டதோ அந்தச்சரீர சம்பந்த மானது † ஒருதடவை உண்டாகவேண்டும். கணவன் சிரேஷ்டனுயின் பதிவ்ருதா ஸ்திரீ களுக்கு அவர்கள் குணங்களின் விஸ்தாரம் ஏற்படுகிறது. 10

ஓ ஈச! அந்தச்சரீர சம்பந்தத் திற்காக காமசாஸ்திரங்கூறியபடி ‡ ஸாதனங் களை ஸம்பாதிக்க வேண்டும்.

உமக்காகக் கோபத்தை யடைந்த மன்மதனுல் ஆக்ரமிக்கப்பட்ட என் சரீர மானது மிகுதியாக க்ரீடிக்க வேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் க்ருசத்தன்மை யடைந்திருக்கிறது. தீனமாகவும் இருக்கிறது. அந்த ஸாதனங்களால் என்சரீரம் க்ரீடிக்கத் திறமையுள்ளதாக வேண்டும். ஆகையால் ஸமமான கிருஹத்தையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். 11

---

† ஒருதடவை என்பது கர்ப்பமுண்டாகும் வரையில் என்பதைக்காட்டுகிறது.

‡ ஸாதனங்களாவன - அப்யங்கஸ்னனம் போஜனம் முதலியன.

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌗𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌵𑌿𑌰𑌚𑍀𑌕𑌰𑌤𑍍 ॥ 12
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌦𑍁𑌘𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑌤𑍍𑌨𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍁𑌪𑌚𑌯𑍋𑌦𑌰𑍍𑌕𑌂 𑌮𑌣𑌿𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍈𑌰𑍁𑌪𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 13
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌲𑌸𑍁𑌖𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 ।
𑌪𑌟𑍍𑌟𑌿𑌕𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌤𑌾𑌕𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌰𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 14
𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌞𑍍𑌜𑍁 𑌶𑌿𑌞𑍍𑌜𑌤𑍍𑌷𑌡𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌦𑍁𑌕𑍂𑌲𑌕𑍍𑌷𑍌𑌮𑌕𑍌𑌶𑍇𑌯𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 15

𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌹𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰 𑌤𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 ॥ 12 ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌨𑌵𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌦𑍍𑌧𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌾𑌂 𑌯 𑌉𑌪𑌚𑌯𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌦𑌰𑍍𑌕𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌭𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 13 ॥ 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌃 𑌪𑌟𑍍𑌟𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌟𑍍𑌟𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 𑌪𑌤𑌾𑌕𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌭𑌿𑌃 ॥ 14 ॥ 𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌮𑌞𑍍𑌜𑍁 𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌶𑌿𑌞𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍂𑌜𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌭𑌿𑌃 ॥ 15 ॥ 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌉𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌿𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌶𑌿𑌪𑍁𑌭𑌿𑌃

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

ஓ விதுரரே! ப்ரியமுள்ள தேவஹூதியின் ப்ரியத்தைக் கருதிய கர்த்தமர் யோகநிலையி லிருந்து இச்சைப்படிசெல்லும்விமானத்தை அப்பொழுதே உண்டு பண்ணினர். 12

அந்தவிமானம் மனோரதங்கள் யாவற்றையும் உண்டுபண்ணக் கூடியது. தேவர்களுக்குரியது. ரத்னங்கள் யாவற்றாலும் நிறைந்தது. மிகுதியான ஸம்பத்துக்களெல்லாவற்றிலும் மேலான அபிவிருத்தி யுடையது. மணிமயமான ஸ்தம்பங்களால் விளங்குவது. தேவர்களுக் குரிய வஸ்துக்களுடன் கூடியது. காலங்களெல்லாவற்றிலும் ஸுகத்தைத் தரக்கூடியது. அகலக்குறை வுள்ளனவும் அகலமுள்ளனவுமான விசித்திர வஸ்திராலங்கார முள்ளது. மதுரமாகச் சத்தமிடும் வண்டுகணிறைந்த விசித்ரமான புஷ்பங்களுடைய மாலைகளால் ப்ரகாசிப்பது. வெண்பட்டுகளாலும் அனேகவித வஸ்திரங்களாலும் ப்ரகாசமுள்ளது. மென்மேலும் அமைந்த கிருஹங்களில் தனித்தனியாகப் போடப்பட்ட படுக்கைகளாலும் கட்டில்களாலும் வ்யஜனங்களாலும் ஆஸனங்களாலும் மனோஞ்ஞமானது. அங்கங்கு அமைந்த பலவித சிற்பங்களால் ப்ரகாசமுள்ளது. உயர்ந்த மாகத ப்ரதேசமும் பவளத்திட்டாணிகளும் முடையது. பவளமயமான நடையால் விளங்குவது. த்வாரங்களில் வஜ்ரமயமான கதவுகளுடையது. இந்திரநீலமயமான ப்ராஸாதங்களின் சிகரங்களில் ஸ்வர்ண கும்பங்களுடையது. வஜ்ரமய

𑌉𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌨𑌿𑌲𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ।
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌶𑌿𑌪𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑌾𑌸𑌨𑍈𑌃 ॥ 16

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌨𑌾𑌨𑌾𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍋𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌮𑌹𑌾𑌮𑌰𑌕𑌤𑌸𑍍𑌥𑌲𑍍𑌯𑌾 𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌵𑍇𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 17

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌃𑌸𑍁 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌦𑍇𑌹𑌲𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌾𑌤𑌂 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌕𑌪𑌾𑌟𑌵𑌤𑍍 ।
𑌶𑌿𑌖𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌨𑍀𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌹𑍇𑌮𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍈𑌰𑌧𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 18

𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌮𑌰𑌾𑌗𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌰𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍈𑌃 ।
𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑍈𑌤𑌾𑌨𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑍈𑌰𑍍𑌹𑍇𑌮𑌤𑍋𑌰𑌣𑍈𑌃 ॥

𑌹𑌂𑌸𑌪𑌾𑌰𑌾𑌵𑌤𑌵𑍍𑌰𑌾𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌕𑍂𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌧𑌿𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌚 ॥ 20

𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌮𑌸𑌂𑌵𑍇𑌶𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌣𑌾𑌜𑌿𑌰𑍈𑌃 ।
𑌯𑌥𑍋𑌪𑌜𑍋𑌷𑌂 𑌰𑌚𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌾𑌪𑌨𑌮𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 21

𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌮𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௬ ॥ ௧௭ ॥ 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌃𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿॥ 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌃𑌸𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌦𑍇𑌹𑌲𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌯𑌾 𑌭𑌾𑌤𑌂 𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌵𑌿𑌤𑌕𑌪𑌾𑌟𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌨𑍀𑌲𑌮𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌶𑌿𑌖𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 ॥ ௧௮ ॥ 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍍𑌮𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍍𑌮𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌰𑌾𑌗𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑍍𑌵𑍈𑌤𑌾𑌨𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑍈𑌃 ॥ ௧௯ ॥ 𑌹𑌂𑌸𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌹𑌂𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍈𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌕𑍂𑌜𑌿𑌤𑌂 ॥ ௨௦ ॥ 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌶𑌯𑌨𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌸𑌂𑌵𑍇𑌶𑌃 𑌉𑌪𑌭𑍋𑌗𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌣𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌅𑌜𑌿𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌯𑌥𑍋𑌪𑌜𑍋𑌷𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌰𑌚𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌾𑌪𑌨𑌮𑌿𑌵 ॥ ௨௧ ॥ 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌤𑌿

மான சுவர்களில் அமைந்தனவும் கண்ணுள்ளன போன்றதுமாகிய சிறந்த பத்ம ராகங்களால் நிறைந்தது. விசித்ரமான விரிப்புளும் சிறந்த ஸ்வர்ண தோரணங்களும் நிறைந்தது. ஹம்ஸங்களும் மடாப்புறுக்களும் அங்கங்கு கிருத்ரிமங்களாக அமைந்த ஹம்ஸங்களையும் மாடாப்புறுக்களையும் தங்களைச் சார்ந்தவைகளென்று கருதி ஏறி இறங்கிச் சத்தமிடும் தன்மையுடையது.

ஸுகத்திற்குக் குறைவின்றி அமைந்த கிரீடா ப்ரதேசங்களாலும் சயன கிருஹங்களாலும் போக ஸாதனங்களாலும் கிருஹத்திற்கு வெளியிலுள்ள ப்ரதேசங்களாலும் பிரகாரத்திற்கு வெளியிலுள்ள பிரதேசங்களாலும் அவருக்கும்(கர்த்தமர்) ஆச்சரியத்தை உண்டு பண்ணுவது போன்றது.　　13—21

ஈத்ருக்க்ருஹம் தத்பஶ்யந்தீம் நாதிப்ரீதேந சேதஸா ।
ஸர்வபூதாஶயாபிஜ்ஞ: ப்ராவோசத்கர்தம: ஸ்வயம் ॥ 22

நிமஜ்ஜ்யாஸ்மிந் ஹ்ரதே பீரு விமாநமிதமாருஹ ।
இதம் ஶுக்லக்ருதம் தீர்த்தமாஶிஷாம் யாபகம் ந்ருணாம் ॥ 23

ஸா தத்பர்த்து: ஸமாதாய வச: குவலயேக்ஷணா ।
ஸரஜம் பிப்ரதீ வாஸோ வேணீபூதாம்ஶ்ச மூர்தஜாந் ॥ 24

அங்கம் ச மலபங்கேந ஸஞ்சந்நம் ஶபலஸ்தநம் ।
ஆவிவேஶ ஸரஸ்வத்யா: ஸர: ஶிவஜலாஶயம் ॥ 25

ஸாந்த:ஸரஸி வேஶ்மஸ்தா: ஶதாநி தஶ கந்யகா: ।
ஸர்வா: கிஶோரவயஸோ ததர்ஶோத்பலகந்தய: ॥ 26

ப்ரீதேநேதி நசேஹ ஹர்ஷாத்ஸ்வாஸகாபாவாத் ॥ ௨௨ ॥ நிமஜ்ஜ்யேதி ॥ அஸ்மிந் ஹ்ரதே பிந்துஸரஸி ஆருஹ அதிரோஹ ஶுக்லேந ஶ்ரீவிஷ்ணுநா க்ருதம் ஆஶிஷாம் காமாநாம் யாபகம் ப்ராபகம் ॥ ௨௩ ॥ ஸேதி ஸமாதாய ஆத்ருத்ய ஸரஜம் மலிநம் வேணீபூதாந் ஜடிலாந் ॥ ௨௪ ॥ அங்கமிதி ஶபலௌ விவர்ணௌ ஸ்தநௌ யஸ்மிந் தத் ஸரஸ்வத்யா: ஶிவாநி ஜலாநி ஆஶேரதே யஸ்மிந் ஶிவா: ஜலாஶயா: ஜந்தவோ யஸ்மிந்நிதி வா ॥ ௨௫ ॥ ஸா தத்ர நிர்வாஸதீ விஷ்டபம் தஶஶதாநி தஶபி: ஸேதி உத்பலகந்தய: ப்ராஹு: ॥ ௨௬ ॥ தாத்ருஶ்யம் தவ

இவ்வளவு மகிமை வாய்ந்த கிருஹத்தை அதிக ஸந்தோஷமில்லாத மனதுடன் பார்க்கிற தேவஹூதியைப் பார்த்து பிராணிகளெல்லோருடைய கருத்தை அறிந்த கர்த்தமர் சொல்லுகிறார். 22

ஓ பயந்தவளே! இந்த பிந்துஸரஸ்ஸில் ஸ்நானம் செய்; இந்தவிமானத்தின் மீது ஏறு; இந்த ஸரஸ் நாராயணமூர்த்தியால் உண்டானது; பரிசுத்தமானது. மானிடர்களுக்கு மங்களங்களைக் கொடுக்கக்கூடியது. 23

கருநெய்தல் போன்ற கண்ணுடைய அந்த தேவஹூதி பர்த்தாவின் வார்த்தையைக் கேட்டு அழுக்குடைய வஸ்திரத்தையும் † மலத்தாலும் ‡ பங்கத்தாலும் மறைந்ததும் தேஜஸில்லாத ஸ்தனங்களுடையதுமாகிய சரீரத்தைத் தரித்து ஸரஸ்வதீ நதியின் மங்களமான ஜலஜந்துக்களுடைய பிந்து ஸரஸ்ஸில் ஸ்நானம் செய்தாள். 24–25

அந்த தேவஹூதி பிந்துஸரஸ்ஸுக்குள் உள்ள கிருஹத்திலிருக்கும் ஆயிரம் கன்னிகைகளைக் கண்டாள். அவர்கள் யாவரும் சிறிய வயதுடையவர்கள். உற்பலம் போன்ற வாஸனையுடையவர்கள். 26

---

† மலம் - என்பது ஸ்நானமில்லாமையால் ஏற்பட்ட அழுக்கு.

‡ பங்கம் - என்பது காட்டிலுள்ள புழுதிகளாலுண்டான அழுக்கு.

தாம் த்ருஷ்ட்வா ஸஹஸோத்தாய ப்ரோசு: ப்ராஞ்ஜலய: ஸ்த்ரிய: ।
வயம் கர்மகரீஸ்துப்யம் சாதி ந: கரவாம கிம் ॥ 27

ஸ்நாநேந தாம் மஹார்ஹேண ஸ்நாபயித்வா மநஸ்விநீம் ।
துகூலே நிர்மலே நூத்நே ததுரஸ்யை ச மாநதா: ॥ 28

பூஷணாநி பரார்த்யாநி வரீயாம்ஸி த்யுமந்தி ச ।
அந்நம் ஸர்வகுணோபேதம் பாநம் சைவாம்ருதாஸவம் ॥ 29

அதாதர்சே ஸ்வமாத்மாநம் ஸ்ரக்விணம் விரஜாம்பரம் ।
விரஜம் க்ருதஸ்வஸ்த்யயநம் கந்யாபிர்பஹுமாநிதம் ॥ 30

கர்மகரீ: பரிசாரிகா வயம் அஸ்மாநாஜ்ஞாபயேதி ॥ ௨௭ ॥ ஸ்நாநேநேதி ॥ ததஸ்ஸ்நாநேந ஸ்நாநத்ரோண்யாஸந மாநதே தேவ்யாஇ நா ॥ ௨௮ ॥ பூஷணாநீதி । பரார்த்யாநி உத்க்ருஷ்டாநி வரீயாம்ஸி [illegible] த்யுமந்தி தீப்திமந்தி ச பாநம் பேயம் அம்ருதம் ஸ்வாது ஆஸவம் மாதகம் ॥ ௨௯ ॥ அதேதி । ஆதர்சே ஸ்வமாத்மாநம் தேஹம் ததர்சேதி சேஷ: ஆத்மாநம் விசிநஷ்டி சதுர்பி: க்ருதஸ்வஸ்த்யயநம் மங்கலம் யஸ்ய தம் ஸ்வமாத்மாநம் பஹுமாநாயிகாப்ய: விரஜீக்ருதஸ்ய ப்ரவண: ॥ ௩௦ ॥ ஸ்நாதமிதி । ஸ்நாநமத்ர க்ருதம் சிரஸ்நாந மப்யங்கேந

அந்த ஸ்திரீகள் தேவஹூதியைப் பார்த்து விரைவாக எழுந்து அஞ்சலி செய்துகொண்டு தங்களுக்கு நாங்கள் தாஸிகள்; எங்களுக்குக் கட்டளையிட வேண்டும். நாங்கள் செய்யவேண்டியது யாது? 27

மனதிற்கு உயர்வைக் கொடுக்கும் அந்த மாதர்கள் சிறந்த மனமுடைய தேவஹூதியை சிலாக்கியமான ஸ்நானத்ரவ்யத்தால் ஸ்நானம் செய்வித்து நிர்மலமும் புதிதுமான வெண்பட்டாடைகளைக் கொடுத்தார்கள். 28

சிலாக்கியமும் தேவஹூதிக்குப் பிரியமுள்ளனவும் காந்தியுள்ளனவுமாகிய ஆபரணங்களையும் குணங்களெல்லாமுடைய அன்னத்தையும் ருசியுள்ளதும் மதத்தைச் செய்வதுமாகிய பானத்தையும் கொடுத்தார்கள். 29

பிறகு தேவஹூதி மாலை யணிந்ததும், அழுக்கில்லாத வஸ்திரமுடுத்ததும், அழுக்கில்லாததும், மங்கள்ங்களுக்கு ஸ்தானமாகியதும், ஸ்திரீகளால் வெகுமானிக்கப்பட்டதும், § ஸ்நானம் செய்திருப்பதும், ¶ தலை ஸ்நானம் செய்திருப்பதும் பூஷணங்கள் யாவற்றாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், பதக்க மணிந்த கழுத்துடையதும், கங்கணமணிந்ததும், சத்தமிடும் ஸ்வர்ண த்தண்டை

---

§ ஸ்நானம் என்பது அழுக்குத் தேய்த்துச் செய்யும் சாதாரண ஸ்நானம்.

¶ சிரஸ்நானம் என்பது அப்யங்க ஸ்நானமாகும்.

ஸ்நாதம் க்ருதஸிரஸ்ஸ்நாநம் ஸர்வாபரணபூஷிதம் |
நிஷ்கக்ரீவம் வலயிநம் கூஜத்காஞ்சநநூபுரம் ‖ 31
ஶ்ரோண்யோரத்யஸ்தயா காஞ்ச்யா காஞ்சந்யா பஹுரத்நயா |
ஹாரேண ச மஹார்ஹேண ருசகேந ச பூஷிதம் ‖ 32
ஸுததா ஸுப்ருவா ஶ்லக்ஷ்ணஸ்நிக்தாபாங்கேந சக்ஷுஷா |
பத்மகோஶஸ்ப்ருதா நீலைரலகைஶ்ச லஸந்முகம் ‖ 33
யதா ஸஸ்மார ருஷபம்ருஷீணாம் தயிதம் பதிம் |
தத்ர சாஸ்தே ஸஹ ஸ்த்ரீபிர்யத்ராஸ்தே ஸ ப்ரஜாபதி: ‖ 34
பர்த்து: புரஸ்தாதாத்மாநம் ஸ்த்ரீஸஹஸ்ரவ்ருதம் ததா |
நிஶாம்ய தத்யோககதிம் ஸம்ஶயம் ப்ரத்யபத்யத ‖ 35

தம் பூஷிதகண்டேவாஹ நிஷ்கம் பதகம் க்ரீவாயாம் யஸ்ய ॥ ௩௧ ॥ ஶ்ரோண்யோ ரிதி ॥ பஹூநி ரத்நாநி யஸ்யாம் தயா ருசகேந மங்கல்யத்ரவ்யேண காஞ்சீ திநா தஸ்மாத் கம் விஶ்வப்ரகாஶே ॥ நி ॥ ருசகம் மங்கல்யத்ரவ்யே க்ரீவாபரணகே யோஸிதி ॥ ௩௨ ॥ ஸுப்ருவேதி ஸுததா ஸுப்ருவா சக்ஷுஷேதிவ ஜாதா பேக்ஷயைகவசநாநி தைஶ்ச ஸ்நிக்தாபாங்கேநோபலக்ஷிதம் கமலஸ்பர்தேந சக்ஷுஷா ஶ்லக்ஷ்ண: ஸூக்ஷ்ம: ஸ்நிக்தோ ஸ்நிக்தாபாங்கோ யஸ்ய தேந பத்மகோஶம் ஸ்ப்ருஹயதீதி பத்மகோஶஸ்ப்ருக் தேந ॥ ௩௩ ॥ யதேதி ருஷபம் ஶ்ரேஷ்டம் யதா ஸஸ்மார ததா யத்ராஸௌ தத்ரைவ ஸஹ ஸ்த்ரீபிராஸ்தே ॥ ௩௪ ॥ பர்த்துரிதி ॥ ஆத்மாநம் நிஶாம்ய த்ருஷ்ட்வா தாம் தஸ்ய யோககதிம் யோகப்ரபாவஞ்ச த்ருஷ்ட்வா ஸம்ஶயம் கிமேதிதி விஸ்மயம் ॥ ௩௫ ॥ ஸேதி ஸ: ஶுசி: விவாஹாத்ப்ராக் யதா பூர்வோ

களுடையதும், பின்தட்டுகளுடையதும், வெகு ரத்னங்களுடையதும் ஸ்வர்ணமயமுமாகிய அரைநூல் மாலையாலும், சிரேஷ்டமான ஹாரத்தாலும், மங்களத்ரவியத்தாலும். அலங்கரிக்கப் பெற்றதும். அழகிய புருவங்களாலும்சோபனமான பற்களாலும், ஆசிக்கத்தக்க கடைக்கண்ணுடையதும், பத்மகுளத்தைத்வேஷிக்கும் தன்மையுடையதுமான நேத்திரத்தாலும்,நீலவர்ணமுடைய அளகத்தாலும், பிரகாசிக்கும் முகமுடையதுமாகிய தன் சரீரத்தைக் கண்ணுடியில் கண்டாள். 30—33

தேவஹூதி ரிஷிகளுக்குள் சிறந்தவரும், பிரியமுள்ளவருமாகிய பதியை எப்பொழுது ஸ்மரித்தாளோ அப்பொழுது அந்த கர்த்தமப்ராஜாபதி எங்கு இருக்கின்றாரோ அவ்விடத்தில் ஸ்திரீகளுடனிருந்தாள். 34

கணவனுக்குமுன் தான் ஆயிரம் ஸ்திரீகளுடனிருப்பதையும் அந்த கர்த்தமருடைய யோக மஹிமையையும் பார்த்து என்ன இது என்ற ஆச்சர்யத்தை அடைந்தாள். 35

𑌸 𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌮𑌲𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌤𑍀𑌮𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 |
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍀𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑌂𑌵𑍀𑌤𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌨𑍀𑌮𑍍 ‖ 36
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑍀𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌾𑌸𑌸𑌮𑍍 |
𑌜𑌾𑌤𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌰𑍋𑌹𑌯𑌦𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌹𑌨𑍍 ‖ 37

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌲𑍁𑌪𑍍𑌤𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌯𑌾𑌨𑍁𑌰𑌕𑍍𑌤𑍋
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑍀𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌚𑍀𑌰𑍍𑌣𑌵𑌪𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑍇 |
𑌬𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌚𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑌵𑌾𑌨𑌪𑍀𑌚𑍍𑌯
𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤 𑌇𑌵𑍋𑌡𑍁𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌭𑌸𑍍𑌥𑌃 ‖ 38
𑌤𑍇𑌨𑌾𑌷𑍍𑌟𑌲𑍋𑌕𑌪𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌕𑍁𑌲𑌾𑌚𑌲𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰
𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑍀𑌷𑍍𑌵𑌨𑌙𑍍𑌗𑌸𑌖𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌸𑍌𑌭𑌗𑌾𑌸𑍁 |

𑌰𑍂𑌪𑌵𑌤𑍍𑌤𑍇𑌵𑌵𑌾𑌨𑌃 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍀𑌂 𑌸𑌂𑌵𑍀𑌤𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍌 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑍌 𑌸𑍍𑌤𑌨𑍌 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥௩௬॥ 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑍋𑌭𑌨𑍇 𑌵𑌾𑌸𑌸𑍀 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌅𑌤𑌃 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇 𑌅𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌹𑌨𑍍 𑌜𑌿𑌤𑌕𑌾𑌮 ॥௩௭॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌬𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜 𑌅𑌲𑍁𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌚𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌪𑍁𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌕𑌸𑌿𑌤𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑌗𑌣𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌪𑍀𑌚𑍍𑌯𑍋𑌽𑌤𑌿𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌵 𑌉𑌡𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌨𑌭𑌸𑌿 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌗𑌤𑌰𑌾 𑌇𑌵 𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌃 [illegible] ॥௩௮॥ 𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌿𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌚𑌲𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑍀𑌷𑍁 [illegible] 𑌅𑌨𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌖𑌾 𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌃 𑌶𑍀𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌮𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌯𑍋𑌽𑌨𑌿𑌲𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍌𑌭𑌗𑌂 𑌸𑍌𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌵𑌿

காமனை ஜயித்த ஓ விதுரரே! நிர்மலமான ஸ்நானம் செய்தவளும் அபூர்வமான ஸ்திரீபோல் விளங்குகிறவளும் தன்னுடைய (தேவஹூதியின்) ரூபத்தைத் தரித்தவளும் மறைக்கப்பட்டனவும், மனோஜ்ஞமுமாகிய ஸ்தனங்களுடையவளும் ஆயிரம் வித்யாதர ஸ்திரீகளால்ஸேவிக்கப்படுகிறவளும்அழகிய ஆடையுடுத்தவளுமாகிய அந்த தேவஹூதியை கர்த்தமர் பார்த்து அனுராகமுடையவராகி அவளை விமானத்தின்மீது ஏற்றிக்கொண்டார். 36-37

குறைவில்லாத மஹிமையை உடையவரும், பிரியமுள்ள மனைவியுடன் சேர்ந்தவரும் வித்தியாதரஸ்திரீகளால் சிச்ருஷை பெற்ற சரீரமுள்ளவரும், மிகவும் ஸுந்தருமாகிய கர்த்தமர் அந்த விமானத்தில், மலர்ந்த ஆம்பல் பூக்களை உடையவனும்,மிகவும் ஸுந்தரனும்,நக்ஷத்திரங்களால் சூழப்பட்டவனும், ஆகாயமார்க்கத்திலிருப்பவனுமாகிய சந்திரனைப் போல் விளங்கினர். 38

அநேக ஸ்திரீகளையுடைய இந்த கர்த்தமர் ஸித்தர்களால் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டு மன்மதனுக்கு மித்திரனாகிய மந்தமாருதத்தால் மனோஜ்ஞமும், ஆகாசகங்கை விழுவதால் மங்களமான சத்தமுடையனவுமாகிய திக்குப்பாலகர்

ஸித்தைர்நுதோ த்யுதுநிபாதஶிவஸ்வநாஸு
ரேமே சிரம் தநதவல்லலநாவரூதீ 39

வைஸ்ரம்பகே ஸுரஸநே நந்தநே புஷ்பபத்ரகே ।
மாநஸே சைத்ரரத்யே ச ரேமே ராமயா ரத: ॥ 40

ப்ராஜிஷ்ணுநா விமாநேந காமகேந மஹீயஸா ।
வைமாநிகாநத்யஶேத சரம்ல்லோகாந் யதாநில: ॥ 41

கிம் துராபாதநம் தேஷாம் பும்ஸாமுத்தாமசேதஸாம் ।
யைராஶ்ரிதஸ்தீர்தபதஶ்சரணோ வ்யஸநாத்யய: ॥ 42

ப்ரேக்ஷயித்வா புவோ கோலம் பத்ந்யை யாவாந் ஸ்வஸம்ஸ்தயா ।
பஹ்வாஶ்சர்யம் மஹாயோகீ ஸ்வாஶ்ரமாய ந்யவர்தத ॥ 43

ஸித்தைர்நுத: தஸ்ய த்யுதுநி: கங்கா தஸ்யா: பாதேந ஶிவ: ஸ்வநோ யாஸு தாஸு ரேமே தநதவல்லலநாவரூதீ ஸ்த்ரீஸமூஹவாந் ॥ ௩௯ ॥ வைஸ்ரம்பகஞ் சேதி வைஸ்ரம்பகாதிஷு தேவோத்யாநேஷு மாநஸே ஸரஸி ச ரத: ஸ்ரீ தஸ்ய ॥ ௪௦ ॥ ப்ராஜிஷ்ணுநேதி ப்ராஜிஷ்ணுநா காமகேந விமாநேந அத்யஶேத அதிக்ராந்தவாந் ॥ ௪௧ ॥ கிமிதி ॥ உத்தாமசேதஸாம் தீராணாம் வ்யஸநம் ஸம்ஸார: தஸ்ய அத்யயோ யஸ்மாத் ॥ ௪௨ ॥ ப்ரேக்ஷயித்வேதி ப்ரேக்ஷயித்வா தர்ஶயித்வா கோலம் மண்டலம் ஸ்வஸம்ஸ்தயா த்வீபவர்ஷாதிரசநயா யாவாந் தாவந்தம் பஹ்வாஶ்சர்யமயம் ॥ ௪௩ ॥ விதுர இதி ॥ நவதா விபஜ்ய நவதேஹதேநாத்மாநம்

களெட்டுப்பேர்களுக்கும் விளையாடுவவற்குரிய குலபர்வதங்களுக்குள் சிறந்த மஹாமேருவின் குஹைகளில் அந்த விமானத்துடன் குபேரன் போல் வெகு காலம் ரமித்தார். 39

அந்த கர்த்தமர் அன்புகூர்ந்து வைஸ்ரம்பகம், ஸ்வரஸனம், நந்தனம், புஷ்பபத்ரம், மானஸம், சைத்ராத்யம் இவைகளில் மனைவியுடன் ரமித்தார். 40

விளங்குவதும் இச்சைப்படி செல்லுவதும் சிறந்ததுமாகிய அந்த விமானத்தால் உலகங்களில் வாயுபோல் ஸஞ்சரிக்கும் இந்த கர்த்தமர் விமானத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் தேவர்களை அதிக்கிரமத்திருந்தார். 41

கம்பீரமான மனமுடைய பெரியோர்களுக்கு எதுதான் அடையக் கூடாதது. எனெனில், பரிசுத்தமான பாதங்களையுடைய பகவானின் ஸம்ஸார பந்தத்தைப் போக்கும் பாதங்களையல்லவா அவர்கள் ஆச்ரயித்திருக்கிறார்கள். 42

அநேக அற்புத ஸ்வரூபராகிய இந்தக் கர்த்தமயோகி தமது (வருஷம் தீவு முதலிய) அமைப்பினால் உண்டானவை எவ்வளவு பூகோளமோ அவ்வளவு பூமண்டலத்தையும் பத்தினிக்குக் காண்பித்துத் தமதாச்ரமத்திற்குத் திரும்பினர். 43

विभज्य नवधात्मानं मानवीं सुरतोत्सुकाम् ।
रामां निरमयन् रेमे वर्षपूगान् मुहूर्तवत् ॥ 44

तस्मिन् विमान उत्कृष्टां शय्यां रतिकरीं श्रिता ।
न चाबुध्यत तं कालं पत्यापीच्येन सङ्गता ॥ 45

एवं योगानुभावेन दम्पत्यो रममाणयोः ।
शतं व्यतीयुश्शरदः कामलालसयोर्मनाक् ॥ 46

तस्यामाधत्त रेतस्तां भावयन्नात्मनात्मवित् ।
नोधा विधाय रूपं स्वं सर्वसङ्कल्पविद्विभुः ॥ 47

ततस्सा सुषुवे सद्यो देवहूतिः स्त्रियः प्रजाः ।
सर्वास्ताश्चारुसर्वाङ्ग्यो लोहितोत्पलगन्धयः ॥ 48

रूपा ॥ ४५ ॥ एवमिति ॥ शरदः संवत्सराः मनागिव व्यतीयुः ॥ ४६ ॥ तस्यामिति ॥ आत्मनास्वेनैवापरोक्षेण [illegible] भावयन् तथा सति स्वपत्यं भवेदिति नोधा नवधा स्ववपुर्विधायेति तस्याः बहुपत्यसङ्कल्पं जानन्नित्यर्थः विभुः तथाकर्तुं समर्थः [illegible] तस्या आत्मस्वरूपानुरूपा स्त्रियो जाता इति भावः ॥ ४७ ॥ [illegible] ॥ ४८ ॥ [illegible]

தன்னை ஒன்பது பாகமாகப் பிரித்துக் கொண்டு ஸுரதக்ரீடையில் ஆவலாயிருக்கும், மனுவின் குமாரியாகிய தேவஹூதியை ஸந்தோஷப்படுத்திக் கொண்டு வெகு வருஷகாலம் வரையில் ஓர் முகூர்த்தம் போல் ரமித்தார். 44

அந்த விமானத்தால் உயர்ந்ததும், நிகரற்ற ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பதுமாகிய தல்பத்தை அடைந்தவளும், ஸுந்தரனாகிய பதியுடன் சேர்ந்தவளுமாகிய அந்த தேவஹூதி அவ்வளவு காலத்தையும் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. 45

இவ்வாறு யோக மகிமையால் ரமிப்பவர்களும் காமபோகத்தில் ஆவலுடையவர்களுமாகிய தம்பதிகளுக்கு நூறு வருஷங்கள் கொஞ்ச காலம் போல் சென்றன. 46

ஸங்கற்பம் யாவற்றையு மறிந்தவரும், ஸமர்த்தரும், ஆத்மஸ்வரூபமறிந்தவருமாகிய கர்த்தமர் தம் சரீரத்தால் தேவஹூதியைத் திருப்தி செய்வித்துக்கொண்டு தம் ரூபத்தை ஒன்பதுவிதமாக்கி அந்த தேவஹூதியிடம் இந்திரியத்தை வைத்தார். 47

பிறகு அந்த தேவஹூதி உடனே ஸ்திரீ பிரஜைகளைப் பெற்றாள். அந்தக் கன்னிகைகள் யாவரும் அழகான சரீரம் ரக்தோத்பலம் போன்ற வாஸனை இவற்றை யுடையவர்களாயிருந்தார்கள், 48

பதிம் ஸா ப்ரவ்ரஜிஷ்யந்தம் ததாலக்ஷ்யோஶதீ ஸதீ ।
ஸ்மயமாநா விக்லவேந ஹ்ருதயேந விதூயதா ॥ 49

லிகந்த்யதோமுகீ பூமிம் பதா நகமணிஶ்ரியா ।
உவாச லலிதாம் வாசம் நிருத்யாஶ்ருகலாம் ஶநை: ॥ 50

॥ தேவஹூதி: ॥

ஸர்வம் தத்பகவாந்மஹ்யமுபோவாஹ ப்ரதிஶ்ருதம் ।
அதாபி மே ப்ரபந்நாயா அபயம் தாதுமர்ஹஸி ॥ 51

ப்ரஹ்மந் துஹித்ருபிஸ்துப்யம் விம்ருக்யா: பதய: ஸமா: ।
கஶ்சித்ஸ்யாந்மே விஶோகாய த்வயி ப்ரவ்ரஜிதே வநம் ॥ 52

ஸ்மவிக்லவேந வ்யாகுலிதேந விதூயதா ஸந்தப்யமாநேந ஹ்ருதா உபலக்ஷிதாஶ்ருகலோபேதா ॥49॥ லிகந்தீதி। நகா ஏவ மணய: தை: ஶ்ரீ: ஶோபா யஸ்ய தேந பதாஸாகம் லிகந்தீதி அதோமுகத்வலக்ஷணம் ॥50॥ ஸர்வமிதி ॥ உபோவாஹ ஸம்பாதிதாந் கிந்து ஸம்ஸாராதிபயம் தந்நிவாரயேத்யர்த: ॥51॥ தத்ர ஹேதும் நிவேதயதி ப்ரஹ்மந்நிதி துப்யம் தவ துஹித்ருபி: ஸ்வீய ஸத்ருஶா: யோக்யா: பதயோ விம்ருக்யா இதி ஹேதும் ப்ராப்தம் ஸம்ஸாரபயநிவ்ருத்த்யர்தம் விஶோகாய ஜ்ஞாநோபதேஶாய பாத்ரீபி: க்ஷீணாநபாகரணாக் கஶ்சித்தாவத்ப்ரவாஸாநந்தரம் ப்ரஹ்மவித்வாத்: கஶ்சித்கிம்ஸ்யாதித்யர்த: ॥52॥ நந்வபிஷயாது ஹம்ஸ்வ கிம்ப்ரஹ்மவித்யயேதி

மனேஞ்ஞையும் பதிவ்ருதையுமாகிய அந்த தேவஹூதி அப்பொழுது பதியாகிய கர்த்தமர் வைராக்யத்துடன் வெளிப்புறப்பட விரும்பியதைக் கண்டு (வெளியில்) மந்தஹாஸம் செய்து வ்யாகுலத் தன்மையுள்ளதும் தாபமடைந்ததுமாகிய மனதுடன் தலைகுனிந்து நகங்களாகிய மணிகளால் அழகு வாய்ந்த பாதத்தால் பூமியைக் கீரிக்கொண்டு கண்ணீரை அடக்கி மெதுவாக ஸுந்தரமான வார்த்தையைச் சொல்லுகிருள். 49–50

தேவஹூதி கூறுகிருள்.

ஓ பகவானே! எனக்குத் தாங்கள் செய்த பிரதிஞ்ஞை யாவற்றையும் முடித்தீர்கள். ஆயினும் சரணமென்றடைந்த எனக்கு அபயம் கொடுக்கவேண்டும். 51

பிரம்மரிஷியே! உம்மைப் போன்ற பதிகள் பேண்களால் தேடத்தக்கவர்களாகிருர்கள். தாங்கள் வனம் சென்ற பின்பு நான் (ஸம்ஸார) சோகமடையாமலிருக்கத் தங்களிடம் ஒரு குமாரன் உண்டாகவேண்டும். 52

ஏதாவதாலம் காலேந வ்யதிக்ராந்தேந மே விபோ ।
இந்த்ரியார்த்தப்ரஸங்கேந பரித்யக்தபராத்மந: ॥ 53

இந்த்ரியார்த்தேஷு ஸஜ்ஜந்த்யா: ப்ரஸங்கஸ்த்வயி மே க்ருத: ।
அஜாநந்த்யா: பரம் பாவம் ததாப்யஸ்த்வபயாய மே ॥ 54

ஸங்கோ ய: ஸம்ஸ்ருதேர்ஹேதுரஸத்ஸு விஹிதோ(அ)தியா ।
ஸ ஏவ ஸாதுஷு க்ருதோ நிஸ்ஸங்கத்வாய கல்பதே ॥ 55

நேஹ யத்கர்ம தர்மாய ந விராகாய கல்பதே ।
ந தீர்த்தபதஸேவாயை ஜீவந்நபி ம்ருதோ ஹி ஸ: ॥ 56

நிர்வேதமாஹ ஏதாவதேதி ஏதாவதாலம் பரித்யக்தேதி பரித்யக்த: பர:
ஶுத்தாத்மா யயா தஸ்யா: மம ॥ ௫௩ ॥ ஸாதுக்ருதஸங்கஶோபநத்வமாஹ ப்ரஸங்க:
இந்த்ரியார்த்தேஷ்விதி மே மயா பரம் பாவம் த்வாம் ப்ரஹ்மேதி ॥ ௫௪ ॥ ப்ரஸங்கஸ்ய
ஸபாயாப்ராந்த்வத்த்ராஹ ஸங்க இதி அதியா அஜ்ஞாநேந ॥ ௫௫ ॥ நேதி ॥ ஸ்வதர்ம:
ப்ரவ்ருத்தம் யஸ்ய கர்ம தர்மாய ந கல்பதே தர்மோ(அ)பி வைராக்யாய ந ஹேதுஸ் தத்ராபி
நிவ்ருத்தாக்யோ தர்மோ விராகாய ந கல்பதே தத்ராபி தீர்த்தபதஸ்ய ஶ்ரீஹரே:

ஓ பிரபுவே! விஷய ஸங்கங்களின் ஸம்பந்தத்தால் தள்ளப்பட்ட பாமாத்மாவை உடைய எனக்கு இதுவரையில் சென்ற காலம் போதும். 53

விஷயஸங்கங்களில் பற்றுள்ள நான் (தங்களுடைய) சிறந்த அபிப்ராயத்தை அறியாமல் தங்களிடம் ஸம்பந்தத்தைச் செய்தேன். ஆயினும் அந்த ஸம்பந்தமானது எனக்கு ஸம்ஸார பயமில்லாமலிருக்கச் சாதகமாகவேண்டும். 54

அறியாமையால் அஸத்துக்களிடம் செய்த ஸம்பந்தமானது ஸம்ஸார பந்தத்திற்குக் காரணமாகிறது. அந்த ஸம்பந்தமே ஸாதுக்களிடம் செய்யப்பட்டால் (விஷயங்களில்) பற்றுதலில்லாத தன்மையாகிறது. 55

இங்கு செய்யும் எந்தக் கர்மம் தர்மத்தைக் குறித்தும் வைராக்கியத்தைக் குறித்தும் பரிசுத்த பாதங்களுடைய பகவானது ஸேவையைக் குறித்தும் ஆகவில்லையோ அந்தக் கர்மத்தைச் செய்தவன் ஜீவனுடனிருந்தாலும் மாணமடைந்தவனாகவே ஆகிறான். 56

𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌵𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌦𑍃𑌢𑌮𑍍 ।
𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌨 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌯 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ 57

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌸𑍇𑌵𑌾𑌯𑍈 𑌸𑍇𑌵𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 𑌨𑌵𑌯𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௫௬ ॥ 𑌸𑌤𑌿 𑌨 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌯 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌂 𑌨 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌤𑍀𑌽𑌸𑍍𑌮𑍀 ॥ ௫௭ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

அந்த நான் பகவானுடைய மாயையால் மிகவும் வஞ்சிக்கப்பட்டவளானேன். ஏனெனில் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும் தங்களை யடைந்து ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து விடுதலையடைய விருப்பத்தை அடையவில்லை யல்லவா! 57

23-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

𑌅𑌥𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃 ॥

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍀𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌰𑍍𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌦𑌯𑌾𑌲𑍁𑌶𑍍𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑍀𑌮𑌾𑌹 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 ॥ 1

॥ 𑌋𑌷𑌿𑌰𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌮𑌾𑌖𑌿𑌦𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌥𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑍇 ।
𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌕𑍍𑌷𑌰𑍋 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌮𑌦𑍂𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 2

𑌧𑍃𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌸𑌿 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌦𑌮𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌚 ।
𑌤𑌪𑍋𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌣𑌦𑌾𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌚𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌭𑌜 ॥ 3

𑌶𑍍𑌲𑍋 ॥ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌤𑌤𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑌦𑍍𑌗𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌦𑌃 ॥

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑌕𑌲𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 ॥ 1 ॥ 𑌮𑌾𑌖𑌿𑌦 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌾𑌖𑌿𑌦𑌃 𑌖𑍇𑌦𑌂 𑌮𑌾𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑍀𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌹𑍀𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌦𑍂𑌰𑌾𑌤𑍍𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 ॥ 2 ॥ 𑌧𑍃𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌦𑌮𑍇𑌨 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑌂𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌤𑌪𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌣𑌦𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 ॥ 3 ॥ 𑌭𑌜𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌂 𑌅𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌭𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃

24-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

தயாளுவாகிய கர்த்தமமுனிவர் இவ்வாறு துக்கத்துடன் கூறுகிறவளும் சிறந்தவளும் மனுவின் குமாரியுமாகிய தேவஹூதியைப் பார்த்து நாராயணன் கூறியதை நினைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார். 1

கர்த்தமர் கூறுகிறார்.

பூசிக்கத்தக்க ஓ ராஜகுமாரி! தன்னை (உன்னை) க்குறித்து இவ்விதம் வருத்தமடைய வேண்டாம். அக்ஷரராகிய பகவான் விரைவில் உன்கர்ப்பத்தை அடையப் போகிறார். 2

உனக்கு மங்களமுண்டாகும். நீவிருதநியமம்பூண்டு இந்திரியநிக்ரகத்தாலும் நியமத்தாலும் தவங்களாலும் பொருளைத் தானம் செய்வதாலும் சிரத்தையாலும் ஈச்வரனைப் பஜனம் செய். 3

𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌰𑌾𑌧𑌿𑌤𑌃 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑍋 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌮𑌕𑌂 𑌯𑌶𑌃 ।
𑌛𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌤𑍇 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌮𑍌𑌦𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑌨𑌃 ॥ 4

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌹𑍂𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌗𑍌𑌰𑌵𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌃 ।
𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌮𑌭𑌜𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍍 ॥ 5

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌤𑌿𑌥𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨𑌃 ।
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌦𑌮𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿 ॥ 6

𑌅𑌵𑌾𑌦𑌯𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌘𑌨𑌾𑌘𑌨𑌾𑌃 ।
𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌮 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑍋 𑌮𑍁𑌦𑌾 ॥ 7

𑌪𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌖𑍇𑌚𑌰𑍈𑌰𑌪𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍇𑌦𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌿𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌮𑍍𑌭𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌚 𑌮𑌨𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌚 ॥ 8

𑌔𑌦𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤𑌿 𑌉𑌪𑌦𑌿𑌶𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௪ ॥ 𑌦𑍇𑌵𑌹𑍂𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 ॥ ௫ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌬𑌹𑍁𑌤𑌿𑌥𑍇 𑌬𑌹𑍁𑌤𑌮𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌽𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌦𑌮𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿 ॥ ௬ ॥ 𑌅𑌵𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌘𑌨𑌾𑌘𑌨𑌾 [illegible] 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑍇𑌘𑌾 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌃 ॥ ௭ ॥ 𑌪𑍇𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌪𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 ॥ ௮ ॥

உன்னால் பூஜிக்கப்பட்ட மஹாவிஷ்ணு என்னைச்சார்ந்த கீர்த்தியை விஸ்தாரப்படுத்திக் கொண்டு புத்திராக இருந்து பிர்ஹ்ம ஸ்வரூபத்தை உபதேசம் செய்து உன்னுடைய இருதயத்தி லிருக்கும் (அஹங்கார லக்ஷணமான) பந்தத்தைச் சேதிக்கப் போகிறார். 4

ஸ்ரீ மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

தேவஹூதியும் கர்த்தம ப்ராஜாபதியின் கட்டளையை கௌரவத்துடன் நம்பி கூடஸ்தரும் குருவும் புருஷருமாகிய ஸ்ரீ நாராயணரை நன்றாய் பஜித்தாள். 5

வெகுகாலஞ் சென்றபின்பு மதுஸூதனராகிய பகவான் கர்த்தமரைச்சார்ந்த வீர்யத்தை அடைந்து மரத்தில் அக்னி உண்டாவது போல் அந்த தேவஹூதியிடம் உண்டானார். 6

அப்பொழுது அந்த பாகவானைக் குறித்து வாத்யங்கள் முழங்கின. மேகங்கள்மழையை வர்ஷித்தன. கந்தர்வர்கள் கானம் செய்தார்கள். அப்ஸர ஸ்திரீகள் ஸந்தோஷத்துடன் நர்த்தனம் செய்தார்கள். 7

தேவர்களால் விடப்பட்ட திவ்யமான புஷ்பங்கள் உதிர்ந்தன. திசைகளும் ஜலநிலையமும் மனதும் தெளிந்தன. 8

தத் கர்த₃மாஶ்ரமபத₃ம் ஸரஸ்வத்யா பரிஶ்ரிதம் ।
ஸ்வயம்பூ₄ஃ ஸாகம்ருஷிபி₄ர்மரீச்யாதி₃பி₄ரப்₄யயாத் ॥ 9

ப₄க₃வந்தம் பரம் ப்₃ரஹ்ம ஸத்த்வேனாம்ஶேன ஶத்ருஹன் ।
தத்த்வஸங்க்₂யானவிஜ்ஞப்த்யை ஜாதம் வித்₃வானஜஃ ஸ்வராட் ॥ 10

ஸபா₄ஜயன் விஶுத்₃தே₄ன சேதஸா தச்சிகீர்ஷிதம் ।
ப்ரஹ்ருஷ்யமாணைரஸுபி₄ஃ கர்த₃மம் சேத₃மப்₄யதா₄த் ॥ 11

॥ ப்₃ரஹ்மா ॥

த்வயா மேபசிதிஸ்தாத கல்பிதா நிர்வ்யலீகதஃ ।
யன்மே ஸஞ்ஜக்₃ருஹே வாக்யம் ப₄வான் மானத₃ மானயன் ॥ 12

ஏதாவத்யேவ ஶுஶ்ரூஷா கார்யா பிதரி புத்ரகைஃ ।
பா₃ட₄மித்யனுமன்யேத கௌ₃ரவேண கு₃ரோர்வசஃ ॥ 13

தத்ரேதி பரிஶ்ரிதம் பரிவேஷ்டிதம் ॥ ௯ ॥ ஜ்ஞாத்வா கிம் க்ருதவான் தத்ராஹ த்₃வாப்₄யாம் ப₄க₃வந்தமிதி தத்த்வானாம் ஸங்க்₂யானம் யஸ்மின் தஸ்ய ஸாங்க்₂யஸ்ய விஜ்ஞப்த்யை விஶேஷேண ஜ்ஞாபனாய ப₄க₃வந்தம் ஜாதம் வித்₃வான் ஸர்வஜ்ஞோ ப்₃ரஹ்மா ஸ்வராட் ஸ்வதந்த்ரஜ்ஞானஃ ॥ ௧௦ ॥ ஸபா₄ஜயன்னிதி தஸ்ய சிகீர்ஷிதம் ஸபா₄ஜயன் பூஜயன் ப்ரஹ்ருஷ்யமாணைஃ அஸுபி₄ரிந்த்₃ரியைருபலக்ஷிதஃ கர்த₃மஞ்சேத₃மப்₄யதா₄தி₃தி அன்வயஃ ப்ரகாராந்தரேண தே₃வஹூதிஞ்ச ॥ ௧௧ ॥ தத்ர த்வயேத்யாதி₃வசனைஃ கர்த₃மம் ப்ரத்யாஹ த்வயேதி அபசிதிஃ பூஜா கல்பிதா க்ருதா அதஸ்த்வம் நிர்வ்யலீகதஃ நிஷ்கபடம் ஸஞ்ஜக்₃ருஹே ஸத்யம் க்₃ருஹீதவான் ॥ ௧௨ ॥ ஏதாவதீதி அனுமன்யேத

பிர்மதேவர் மரீசிமுதலிய ரிஷிகளுடன் ஸரஸ்வதீ நதி சூழ்ந்த அந்த கர்த்தமரின் ஆச்ரம ஸ்தானத்தை அடைந்தார். 9

சத்ருக்களை ஹிம்ஸிக்கும் விதுரரே வித்வானும் அஜரும் ஸ்வாட்டுமாகிய பிர்மதேவர் ஸாங்கிய சாஸ்திரத்தை விசேஷமாகத் தெரிவிக்கும் பொருட்டு ஸத்வகுணத்தின் அம்சத்துடன் பரப்பிர்ம மாகிய பகவான் அவதாரம் செய் திருப்பதை அறிந்து அவருடைய அபிப்பிராயத்தை பரிசுத்தமான மனதுடன் பெருமைப்படுத்தி ஸந்தோஷமுள்ள இந்திரியங்களுடன் கூடியவர்களாகி கர்த் தமரையும் தேவஹூதியையும் பார்த்துக் கூறுகிறார். 10—11

பிர்மதேவர் கூறுகிறார்

என்னப்பனே! நீ என்னைப் பூசித்தாய்; மனதுக்கு உயர்ந்த தன்மையைக் கொடுக்கும் கர்த்தம! நீ என் வார்த்தையை வெகுமானித்துக் கபடமின்றி கிரகி த்தாயல்லவா? 12

குருவின் வார்த்தையைக்கௌரவத்துடன் ஸரிஎன்று அங்கீகரிக்க வேண் டும் என்ற இந்தசிச்ரூஷையையே தந்தை விஷயத்தில் புத்ரர்கள் செய்யவேண் டியதாகிறது. 13

𑌇𑌮𑌾 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌰𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌵𑌤𑍍𑌸 𑌸𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌗𑌮𑍇𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑍈𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌬𑍃𑌂𑌹𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌕𑌧𑌾 ॥ 14
𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍃𑌷𑌿𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌶𑍀𑌲𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍁𑌚𑌿 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌦𑍇𑌹𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌣𑍀𑌹𑌿 𑌯𑌶𑍋 𑌭𑍁𑌵𑌿 ॥ 15
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌹𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ।
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍇𑌵𑌧𑌿𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌂 𑌮𑍁𑌨𑍇 ॥ 16
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑌞𑍍𑌜𑌟𑌾𑌃 ।
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑍇𑌶𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌃 ॥ 17
𑌏𑌷 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌿 𑌤𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌕𑍈𑌟𑌭𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌃 ।
𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂𑌶𑌯𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌂 𑌛𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 18

𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌯𑌾 ॥ ௧௩ ॥ 𑌇𑌮𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌧𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑍈𑌰𑍍𑌵𑌂𑌶𑍈𑌃 𑌬𑍃𑌂𑌹𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥௧௪॥ 𑌅𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌋𑌷𑌿𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌮𑌰𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃॥ ௧௫॥ 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌵𑌧𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌂 ॥௧௬॥ 𑌦𑍇𑌵𑌹𑍂𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌭𑌯𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌜𑌟𑌾𑌃 𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌟𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ ௧௭॥ 𑌏𑌷 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍇 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌿 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌯𑌹𑍃𑌦𑌯𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌂 ॥ ௧௮ ॥ [illegible]

ஓ வத்ஸ ! அழகிய இடையுடையவர்களும் பிரஸன்னைகளுமாகிய உன்னுடைய இந்தப்பெண்கள் தங்களைச்சார்ந்தவெகுபரம்பரைகளால் இந்தவிருஷ்டியை விருத்திசெய்யப் போகிறார்கள். 14

ஆகையால் நீ இப்பொழுது உன்கன்னிகைகளை, சீலத்திற்குத் தகுதியாகவும் காந்திக்குத்தகுதியாகவும் ரிஷிச்ரேஷ்டர்களாகிய மரீசிமுதலியவர்களுக்குக்கொடு. பூமியில் கீர்த்தியை விஸ்தாரம் செய். 15

நான் தம் மாயையால் அவதாரம் செய்தவரும் பூதங்களுக்கு இருப்பிடமாகியவரும் சரீரத்தைத் தரித்தவரும் ஆதிபுருஷருமாகிய கபிலமுனிவரை அறிவேன். 16

ஓ தேவஹூதியே! உன்கர்ப்பத்தை அடைந்தவரும் கைடபன் என்ற அஸுரனைக் கொன்றவரும் ஹிரண்ய கேசரும் தாமரைத் தளம்போன்றநேத்திரமுள்ளவரும் பத்மத்தின் அடையாளமுள்ள பாதாரவிந்த முடையவருமாகிய இந்த பகவான்ஞானம்விஞ்ஞானம்இவைகளாகிய உபாயத்தால்தர்மவாஸனைகளைநாசம்செய்து ஸ்வரூபத்தின் அஞ்ஞானமயமும் மித்யாஞான மயமுமான (உன்) இருதயத்தி லிருக்கும் அஹங்காரத்தை விலக்கி பூமியில் ஸஞ்சரிக்கப் போகிறார், 17—18

𑌅𑌯𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌗𑌣𑌾𑌧𑍀𑌶𑌃 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍁𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌃 ।
𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌕𑌪𑌿𑌲 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌤𑍇 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃 ॥ 19

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌤𑌾𑌵𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌹𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ।
𑌹𑌂𑌸𑍋 𑌹𑌂𑌸𑍇𑌨 𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾𑌮𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌯𑌯𑍌 ॥ 20
𑌗𑌤𑍇 𑌶𑌤𑌧𑍃𑌤𑍌 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 ।
𑌯𑌥𑍋𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍄𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌜𑌾𑌂 𑌤𑌤𑌃 ॥ 21
𑌮𑌰𑍀𑌚𑌯𑍇 𑌕𑌲𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌦𑌨𑌸𑍂𑌯𑌾𑌮𑌥𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇 ।
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑍇𑌽𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌪𑍁𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌮𑍍 ॥ 22
𑌪𑍁𑌲𑌹𑌾𑌯 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌤𑌵𑍇 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍀𑌮𑍍 ।
𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌭𑍃𑌗𑌵𑍇𑌽𑌯𑌚𑍍𑌛𑌦𑍍𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌰𑍁𑌨𑍍𑌧𑌤𑍀𑌮𑍍 ॥ 23

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 ௧௯ 𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿। 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹𑍇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌸𑌹𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 𑌨𑌾𑌰𑌦
𑌸𑌹𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚 [illegible]
𑌸𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌹𑌂𑌸𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌯𑌯𑍌 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾𑌮 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌧𑌾𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂
𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌂 ॥௨௦॥ 𑌗𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌶𑌤𑌧𑍃𑌤𑍌 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 ॥ ௨௧ ॥ 𑌪𑍁𑌲
𑌹𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌯𑌮𑌸𑍍𑌯 ॥ ௨௩ ॥ 𑌅𑌯𑌮𑌵𑌣𑌾𑌦𑍀𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌤

ஸித்தர்களுக்கு ஈசனும் ஸாங்க்யாசார்யர்களால் நன்றாய் பூஜிக்கப்படுகிற வருமாகிய இந்த ஈசன் உன்னுடைய கீர்த்தியை விருத்திபண்ணுகிறவராகி உலகத்தில் கபிலர் என்னும் பெயரை அடையப்போகிறார். 19

ஸ்ரீ மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

உலகங்களை ஸிருஷ்டி செய்யும் பிர்மதேவர் அந்தக் கர்த்தமரையும் தேவ ஹூதியையும் ஸமாதானம் செய்து (ஸநகர்முதலிய) குமாரர்களுடனும் நாரதருடனும் ஹம்ஸவாஹனத்தின் மீது ஏறிக்கொண்டு ஸத்ய லோகஞ் சென்றார். 20

ஓ விதுரரே! பிர்மதேவர் சென்றபிறகு அந்த நான்முகனால் கட்டளையிடப்பட்ட கர்த்தம முனிவர் உலகங்களை ஸிருஷ்டி செய்யும் ப்ரஜாபதிகளுக்குத் தம் குமாரிகளை உசிதப்படி கொடுத்தார். 21

மரீசி மகா முனிவருக்கு கலை என்ற குமாரியையும் பிறகு அத்ரி மகரிஷிக்கு அனஸூயையையும் கொடுத்தார். அங்கிரஸனுக்கு ச்ரத்தையையும் புலஸ்தியருக்கு ஹவிர்ப்பு என்பவளையும் கொடுத்தார். 22

புலஹருக்கு யோக்யையான கதியையும் க்ரதுவுக்கு பதிவ்ரதையாகிய க்ரியை என்பவளையும் ப்ருகுவுக்கு க்யாதி என்பவளையும் வஸிஷ்டருக்கு அருந்ததியையும் கொடுத்தார். 23

𑌅𑌥𑌾𑌰𑍍𑌵𑌣𑍇𑌽𑌦𑌦𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌯𑌯𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌰𑍍𑌷𑌭𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌤𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌦𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌲𑌾𑌲𑌯𑌤𑍍 ॥ 24

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤 𑌋𑌷𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌦𑌾𑌰𑌾 𑌨𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌮𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍 ॥ 25

𑌸 𑌚𑌾𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍁𑌗𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌰𑍍𑌷𑌭𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌭𑌾𑌷𑌤 ॥ 26

𑌅𑌹𑍋 𑌪𑌾𑌪𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑍈𑌃 ।
𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌯𑌸𑌾 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌨𑍍𑌤𑍀𑌹 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ॥ 27

𑌬𑌹𑍁𑌜𑌨𑍍𑌮𑌵𑌿𑌪𑌕𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌯𑍋𑌗𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 ।
𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌯𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌤𑌯𑌃 𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌗𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥ 28

𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌦𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌸𑌮𑌲𑌾𑌲𑌯𑌤𑍍 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௨௪ ॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌨𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌂 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌮𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤 ॥௨௫॥ 𑌸 𑌚𑍇𑌤𑌿 । 𑌸 𑌚 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍁𑌗𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌰𑌹𑌸𑌿॥௨௬॥𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿। 𑌪𑌾𑌪𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍃𑌶𑌂 𑌪𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍈𑌃 ॥௨௭॥ 𑌕𑌾𑌲𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌆𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌾𑌹𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌆𑌹𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌜𑌨𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌵𑌿𑌪𑌕𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌧𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑍈𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌗𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌪𑌦𑌂 ॥௨௮॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿। 𑌸𑍋𑌽𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌵𑌮𑌂 𑌅𑌵𑌿𑌗𑌣𑌯𑍍𑌯 𑌅𑌗𑌣𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾

அதர்வா என்பவருக்குச் சாந்தியைக் கொடுத்தார். அந்த சாந்தியால் யாகமானது பூர்ணமாகிறது. விவாகம் செய்து கொண்டவர்களும் மனைவிகளுடன் கூடியவர்களுமாகிய ப்ராம்மணச் சிரேஷ்டர்களைச் சந்தோஷிக்கச் செய்தார். 24

ஓ விதுரரே! பிறகு விவாகம் செய்து கொண்ட அந்த ரிஷிகள் கர்த்தமரிடம் சொல்லிக்கொண்டு சந்தோஷமடைந்து தங்கள் தங்களுடைய ஆச்ரமம் சென்றுர்கள். 25

அந்த கர்த்தமரும் தேவ சிரேஷ்டராகிய நாராயணன் அவதாரம் செய்தார் என்பதை அறிந்து தனியே வந்து நமஸ்காரம் செய்து கூறுகிறுர். 26

ஆச்சரியம்! தங்களுடைய பாபங்களால் ஸம்ஸாரத்தில் மிகவும்தகிக்கப்படுகிறவர்களுக்கு வெகு காலஞ்சென்று பின்பு தேவதைகள் ப்ரசன்னமாகிறுர்கள். நிச்சயம். 27

துறவிகள் வெகு ஜன்மங்களில் நன்ருய் ஸித்தி பெற்றதான சிறந்த பக்தி யோகத்தில் உண்டான ஸமாதியால் தனிமையான ப்ரதேசங்களில் எந்தத் தங்க

स एष भगवानद्य हेलनं न गणय्य नः ।
गृहेषु जातो ग्राम्याणां यः स्वानां पक्षपोषणः ॥ 29

स्वीयं वाक्यमृतं कर्तुमवतीर्णोऽसि मे गृहे ।
चिकीर्षुर्भगवाञ्ज्ञानं भक्तानां मानवर्धनः ॥ 30

तान्येव तेऽभिरूपाणि रूपाणि भगवंस्तव ।
यानि यानि च रोचन्ते स्वजनानामरूपिणः ॥ 31

त्वां सूरिभिस्तत्त्वबुभुत्सयाद्धा
सदाभिवादार्हणपादपीठम् ।
ऐश्वर्यवैराग्ययशोऽवबोध-
वीर्यश्रिया पूर्तमहं प्रपद्ये ॥ 32

उचितमेवैतदित्याह य स्वं स्वानां भक्तानां पक्षं पोषयतीति तथा सः ॥२९॥ तत्र दृष्टान्तमाह स्वीयमिति। स्वयमेवावतीर्णोऽसि स्वीयं वाक्यं तव श्रोत्रेऽहमविष्यामीति यत्तत्सत्यं कर्तुं ज्ञानं ज्ञानसाधनं सांख्यं चिकीर्षुस्सन् ॥३०॥ तानीति। यानि तव अलौकिकानि चतुर्भुजादिरूपाणि योग्यानि किञ्च यानि च स्वजनानां स्वभक्तानां रोचन्ते मनुष्यरूपाणि तान्यपि ते रोचन्ते यतः अरूपिणः प्राकृतरूपरहितस्य ॥३१॥ त्वामिति। अभिवादार्हणं पादपीठं यस्य तथैश्वर्यादिभिः पूर्णं पूर्णम् ॥३२॥ ऐश्वर्यादिकं विवृण

ளுடைய பாதார விந்தங்களைப் பார்க்கின்றார்களோ அந்த இந்த பகவானுகிய தாங்கள் இப்பொழுது அவமதிப்பை நினைக்காமல் அற்பர்களின் கிருகத்தில் உண்டா யிருக்கிறீர்கள். ஏனெனில் தாங்கள் பக்தர்களின் பக்ஷத்தைப் போஷிக்கிறவர்கள். 28-29

பக்தர்கள் மனதின் மகிழ்ச்சியை விருத்தி செய்யும் பகவானுகிய தாங்கள் ஞானசாதனமாகிய சாங்கிய சாஸ்திரத்தைச்செய்ய விரும்பிக்கூறியமொழியைச் சத்யமாகச் செய்ய என் மனைவியிடம் அவதாரம் செய்திருக்கிறீர்கள். 30

ஓ பகவானே! ரூபமில்லாதவராகிய தங்களுடைய ரூபங்கள் † எவைக ளோ அவைகளே யோக்யமானவை. எந்த ரூபங்கள் பக்தர்களுக்கு ப்ரீதியுள்ள தாகின்றனவோ அவைகளும் தங்களுக்குப் ப்ரீதியுடையனவாகின்றன. 31

ஞானிகளால் தத்வத்தை அறிந்து கொள்ள விரும்பி ப்ரத்யக்ஷமாக எப்பொழுதும் நமஸ்கரிப்பதற்குரிய பாத பீடத்தை உடையவரும் ஐஸ்வரியம் வைராக்யம் கீர்த்தி ஞானம் வீரியம் தேஜஸ் இவைகளால் பூர்ணருமாகிய உம்மை நான் சரணமடைகிறேன். 32

---

† பகவான்ரூபமில்லாதவர், அவருக்கு நான்கு புஜம் முதலியன ரூபங்கள், அவைகளே உசிதமானவை, பக்தர்கள் அபேக்ஷை கொண்டால் மானிடன் முதலிய ரூபங்களும் அவருக்கு உசிதமாகின்றன என்பனவே இச்சுலோகக் கருத்துக்கள்.

परं प्रधानं पुरुषं महान्तं
कालं कविं त्रिवृतं लोकपालम् ।
आत्मानुभूत्यानुगतप्रपञ्चं
स्वच्छन्दशक्तिं कपिलं प्रपद्ये ॥ 33

आ स्माभिपृच्छेऽद्य पतिं प्रजानां
त्वयावतीर्णर्ण उताप्तकामः ।
परिव्रजत्पदवीमास्थितोऽहं
चरिष्ये त्वां हृदि युञ्जन् विशोकः ॥ 34

आह परमिति परं परमेश्वरं तत्र हेतुः स्वच्छन्दाः स्वाधीनाः शक्तयो यस्य तादृशमाह प्रधानं प्रकृतिरूपं पुरुषं तदधिष्ठातारं महान्तं महत्तत्त्वरूपं कालं तेषां क्षोभकं त्रिवृतं अहंकाररूपं लोकपालं इन्द्रियाधिरूपं वा तत्त्वाभिमानिदेवरूपं वा प्रधानादिरूपतायां हेतुः विश्वसृष्टिप्रवर्तकतामाह आत्मानुभूत्या चिच्छक्त्या अनुगतः स्वस्मिंल्लीनः प्रपञ्चो यस्य तं कपिलं स्वच्छन्दं प्रधानाद्याविर्भावमयसाक्षिणमित्यर्थः ॥ ३३ ॥ सम्प्रत्यनुज्ञां प्रार्थयते स्मेति । अभिपृच्छे सम्पृच्छामीत्यर्थः त्वया अवतीर्णेन ऋणानि निवृत्तानि क्षीणानि यस्य सः उताप्तकामश्च अहं परिव्रजां सन्यासिनां पदवीं मार्गं आस्थितः सन् त्वां युञ्जन् स्मरन् विचरिष्यामि [illegible] ज्ञानोपदेशायैव [illegible] अवतीर्णः [illegible] ॥ ३४ ॥ यद्वा [illegible]

பரமேச்வரரும் ப்ரகிருதி ஸ்வரூபரும் புருஷரும் மஹத்தத்வஸ்வரூபரும் காலரும் கவியும் அகங்காரஸ்வரூபரும் இந்திரியஸ்வரூபம் உலகங்களைப்பரிபாலிப்பவரும் சித்சக்தியால் தம்மிடம் லயமடைந்த ப்ரபஞ்சமுடையவரும் ஸ்வாதீனங்களான சக்திகளுடையவருமாகிய கபிலரை நான் சரணமடைகிறேன். 33

இப்பொழுது ப்ராஜைகளுக்குப் பதியாகிய தங்களைக் கொஞ்சம் பிரச்னம் செய்கிறேன். தங்களால் † கடன்கள் நீங்கப்பெற்றவனாகவும் பரிபூரணமான விஷய சுகங்களை உடையவனாகவும் ஆகிவிட்டேன். நான் துறவிகளின் மார்க்கத்தை அடைந்து துக்கத்தை விட்டு தங்களை ஸ்மரணம் செய்துகொண்டு சஞ்சரிக்கிறேன். 34

---

† கடன்களாவன-பிதிருருணம் தேவருணம் ரிஷிருணம் என்ற மூன்றுமாம்.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌮𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑍇 ।
𑌅𑌥𑌾𑌜𑌨𑌿 𑌮𑌯𑌾 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑌵𑍋𑌚𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌨𑍇 ॥ 35
𑌏𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌶𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 ॥ 36
𑌏𑌷 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌪𑌥𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌯𑌸𑌾 ।
𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌮𑌯𑌾 𑌭𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 37
𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 ।
𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌯𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌜 ॥ 38

𑌮𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌤𑌦𑌾 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌮𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑍇 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑍇 𑌚 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌵𑍋𑌚𑌂 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌋𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌅𑌜𑌨𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑌂 ॥ ௩௫ ॥ 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌶𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌾𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌷𑌙𑍍𑌗𑌃 ॥ ௩௬ ॥ 𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌾𑌨𑍀𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 ॥ 𑌏𑌷 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌪𑌥𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥ ௩௭ ॥ 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌯𑌥𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌆𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌤𑍋𑌷𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾 𑌆𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍂𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃 ॥ ௩௮ ॥ 𑌮𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿।

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

வைதிகமும் லௌகிகமுமான காரியத்தில் ஜனங்களுக்குள் நான் கூறிய தே பிரமாணமாகின்றது. ஒ முனிவரே ! நான் உம்மிடம் சொன்னேனல்லவா ? ஆகையால் உண்மையாகும்படி ஜன்மத்தை அடைந்தேன். 35

லிங்கசரீரத்தினின்று விடுபடவேண்டுமென்ற விருப்பமுடைய முனிவர்களுக்கு ஆத்மஞான விஷயத்தில் ஸம்மதியுள்ள தத்வங்களின் பகுத்தறிவின் பொருட்டாக நான்இவ்வுலகில் இந்த ஜன்மத்தை அடைந்தேன் என அறிந்து கொள்ளும். 36

இந்த ஆத்மஞான மார்க்கமனது ஸூக்ஷ்மமானது. வெகு காலத்தால் நஷ்டமானது. ஆகையால் இந்த மார்க்கத்தைப் பிரவிருத்திக்கச் செய்வதற்காக நான் இந்தச் சரீரத்தைத்தரித்தேன் என்று அறிந்து கொள்ளும். 37

என்னால் உத்தரவு பெற்று இச்சைப்படி செல்லும் என்னிடம் தர்மங்களை அர்ப்பணம் செய்து மற்றவர்களால் சிரமப்பட்டும் ஜயிக்கமுடியாத சம்சாரத்தைத்தாண்டி மோக்ஷமடைவதற்காக என்னை பஜனம் செய்யும். 38

𑌮𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌗𑍁𑌹𑌾𑌶𑌯𑌮𑍍 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍋𑌕𑍋𑌽𑌭𑌯𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 ॥ 39
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌆𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌮𑌨𑍀𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌯𑌾 𑌚𑌾𑌸𑍌 𑌭𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌤𑌿𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 40

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌪𑌿𑌲𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌵𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌹 ॥ 41
𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌸 𑌆𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌮𑍌𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌕𑌶𑌰𑌣𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌚𑌰𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍋𑌣𑍀𑌮𑌨𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌨𑌃 ॥ 42
𑌮𑌨𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌦𑌸𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌗𑍁𑌣𑌾𑌵𑌭𑌾𑌸𑍇 𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣 𑌏𑌕𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑍇 ॥ 43

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌽𑌽𑌨𑌨𑌸𑌾 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥ 𑌩 ॥ 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌆𑌦𑍇𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌹𑍂𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌶𑌮𑌨𑍀𑌂 𑌉𑌪𑌶𑌮𑌯𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌭𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌤𑌿𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌃 ॥ 𑌪 ॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 ॥ 𑌪𑌧 ॥ 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌮𑍌𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 ॥ 𑌪𑌨 ॥ 𑌇𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌦𑌸𑌤𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌵𑌭𑌾𑌸𑌕𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍇 𑌏𑌕𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌽𑌽𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌽𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑍇 𑌅𑌵𑌲𑍋𑌕𑌿𑌤𑍇 ॥ 𑌪𑌩 ॥ 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌤𑌏𑌵𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑌾𑌕𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌦𑍃𑌶

ஸ்வயஞ்சோதியும் பூதங்களெல்லாவற்றின் இருதய குகையிலிருப்பவரும் பரமாத்மாவுமாகிய என்னை நீர் உம்மிடமே பார்த்துக்கொண்டு சோகமற்றவராகி மோக்ஷமடைவீர். 39

இந்த தேவஹூதி எவ்விதம் ஸம்ஸார பயத்தைத் தொலைப்பாளோ அவ்விதம் கர்மங்கள் யாவற்றையும் போக்குவதாகிய அத்யாத்ம வித்தையை தாயாகிய தேவஹூதிக்கு உபதேசம் செய்யப்போகிறேன். 40

ஸ்ரீமைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் அந்த கபிலரால் நன்ருகச் சொல்லப்பட்ட கர்த்தம ப்ரஜாபதி பிள்ளையை ப்ரதக்ஷிணம் செய்து வனத்தையே அடைந்தார். 41

பரமாத்மாவையே முக்கியமாகச் சரணமடைந்தவரும் பற்றுதலற்றவரும் அக்னிகாரியமில்லாதவரும் வாசஸ்தானத்தை விரும்பாதவருமாகிய கர்த்தம முனிவர் மௌன வ்ருதத்தை அடைந்து பூமியில் சஞ்சாரித்தார். 42

ஸத் அஸத் இவைகளுக்குப் பரமாகியது எந்தப் பிர்மமோ அதன் குணமுடையதுபோல்தோற்ற முள்ளதும் நிர்க்குணமும் ஒரே பக்தியால் ப்ரத்யக்ஷம் செய்யப்படுகிறதுமாகிய பிர்மத்திடம் மனதைச் செலுத்தினர். 43

நிரஹங்க்ருதிர்நிர்மமஶ்ச நிர்த்வந்த்வ: ஸமத்ருக் ஸ்வத்ருக் ।
ப்ரத்யக்ப்ரஶாந்ததீர்தீர: ப்ரஶாந்தோர்மிரிவோததி: ॥ 44

வாஸுதேவே பகவதி ஸர்வஜ்ஞே ப்ரத்யகாத்மநி ।
பரேண பக்திபாவேந லப்தாத்மா முக்தபந்தந: ॥ 45

ஆத்மாநம் ஸர்வபூதேஷு பகவந்தமவஸ்திதம் ।
அபஶ்யத்ஸர்வபூதாநி பகவத்யபி சாத்மநி ॥ 46

இச்சாத்வேஷவிஹீநேந ஸர்வத்ர ஸமசேதஸா ।
பகவத்பக்தியுக்தேந ப்ராப்தா பாகவதீ கதி: ॥ 47

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே த்ருதீயஸ்கந்தே சதுர்விம்ஶோऽத்யாய:.

நிரஹங்க்ருதி: கிஞ்சித்ஸ்வத்ருக் ஸ்வயமேவ பஶ்யந் ப்ரத்யக் ப்ரவணா ப்ரஶாந்தா விக்ஷேபரஹிதா ச தீர்யஸ்ய ॥ ௪௪ ॥ ததேவாஹ ஊர்மிபி: கல்லோலவாயுநிவ்ருத்த்யா வாஸுதேவபராவகாஹநாதிபி: வாஸுதேவ இதி ப்ரத்யகாத்மநி ஜீவஸ்ய ஸ்வரூபபூதே ஸர்வஜ்ஞே லப்தாத்மா லப்தம் யேந ஸ லப்தாத்மா முக்தபந்தந: ॥ ௪௫ ॥ ஆத்மாநமிதி ॥ ௪௬ ॥ இச்சேதி ததேவாஹ பகவதீகதி: ப்ராப்தா ஸர்வாத்மகத்வேந ஸா ஸ்வகதாம் பாகவதீம் கதிம் ப்ராப்த இதி ॥ ௪௭ ॥

இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் சதுர்விம்ஶோऽத்யாயவ்யாக்யா.

அகங்காரமில்லாதவரும் என்னுடையது என்ற புத்தியில்லாதவரும் (சீதம் உஷ்ணம்) இரண்டற்றவரும் பேதமில்லாதவரும் தானே பார்க்கிறவரும் வணக்கமுள்ளதும் அடக்கமுள்ளதுமாகிய புத்தியை உடையவரும் தீரருமாகிய கர்த்தமர் அலைகள் அடங்கிய சமுத்ரம்போல் ஆயினர். 44

அஞ்ஞானம் விடுபட்டவராகிய கர்த்தமர் சிறந்த பக்தியோகத்தால் ஜீவனுக்கு ஸ்வரூபமாகியவரும் ஸர்வஞ்ஞரும் பகவானுமாகிய வாசுதேவரிடம் மனதைச்செலுத்தினர். 45

பூதங்களெல்லாவற்றிலும் பரமாத்மாவாகிய பகவான் இருப்பதையும் அந்த பரமாத்மாவிடம் பூதங்கள் எல்லாமிருப்பதையும் பார்த்தார். 46

இச்சை த்வேஷம் இவைகளில்லாதவரும் எங்கும் ஸமமான மனமுடையவரும் பகவானிடம் பக்தியோக முடையவருமாகிய அந்த கர்த்தமர் பகவானைச் சார்ந்த கதியை (முக்தியை) அடைந்தார். 47

24—வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.
𑌕𑌪𑌿𑌲𑌦𑍇𑌵𑌹𑍂𑌤𑌿𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍌𑌨𑌕𑌃 ॥

𑌕𑌪𑌿𑌲𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ।
𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌜𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ 1
𑌨𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌿𑌮𑍍𑌣𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍌 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌰𑌿 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍇𑌽𑌸𑌵𑌃 ॥ 2
𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ।
𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯 ॥ 3

𑌶𑍍𑌲𑍋 ॥ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌜𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌶𑍋𑌧𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌪𑌰𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌸𑍍𑌮𑌿 ॥ 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌾𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍁𑌃 ॥ 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌪𑌿𑌲𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 𑌕𑌪𑌿𑌲 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌗𑌣𑌕𑌃 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌅𑌜𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌯 ॥1॥ 𑌨𑌹𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌰𑌿𑌮𑍍𑌣𑌃 𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌰𑍀𑌯𑌸𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍌 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑍇 𑌅𑌸𑌵𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌶𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇𑌨 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍍 𑌭𑍂𑌰𑌿 𑌬𑌹𑍁 𑌯𑌶𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌮𑍇 𑌅𑌸𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 ॥ 2 ॥ 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌛𑌨𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌣𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯 ॥3॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯 𑌉𑌵𑌾𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌥𑌾 𑌖𑌂 𑌶𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌾𑌯𑍈𑌵

25-வது அத்தியாயம்.

கபிலருக்கும் தேவஹூதிக்கும் சம்வாத ஆரம்பம்.

ஸ்ரீ சௌனக முனிவர் வினவுகிறார்.

ஜன்மமில்லாதவரும் தத்துவங்களைக் கணக்கிடுகிறவரும் பகவானுமாகிய ஈசன் மானிடர்களுக்கு ஆத்மஞ்ஞானத்தை அறிவிக்கத் தாமே தம்முடைய மாயையால் கபிலராக அவதாரம் செய்தார்.

புருஷர்களுக்குள் உயர்ந்தவரும் யோகிகளுக்குள் சிறந்தவரும் சிரவணம் செய்வதால் பிரகாசிப்பவருமாகிய இந்த பகவானுடைய (குணங்களின்) சிரவணத்தில் என்னுடைய பிராணன்கள் மிகவும் திருப்தியடையவில்லை. 2

தம்மைச் சார்ந்தவர்களுக்காக தேகத்தையடைந்த பகவான் தம்முடைய மாயையால் எந்த எந்தக் காரியங்களைச் செய்கிறாரோ கீர்த்தனம்செய்வதற்குரிய அந்தக் காரியங்களை சிரத்தையுடைய எனக்குச் சொல்லவேண்டும். 3

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌦𑍍𑌵𑍈𑌪𑌾𑌯𑌨𑌸𑌖𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤 𑌆𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 ॥ 4

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌪𑌿𑌤𑌰𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇𑌽𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌸𑌰𑍇 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍀𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌃 𑌕𑌿𑌲 ॥ 5

𑌤𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌗𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌹𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌧𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑍀 𑌵𑌚𑌃 ॥ 6

॥ 𑌦𑍇𑌵𑌹𑍂𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌾 𑌨𑌿𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌨𑍍𑌨𑌸𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌰𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ।
𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ 7

𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑍇𑌨 𑌆𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 ॥ ௪ ॥ 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍀𑌤𑌿 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌸𑌰𑍇 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌸𑌰𑌸𑌿 𑌕𑌿𑌲 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍 ॥ ௫ ॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌂 𑌏𑌷 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌿 𑌤𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍁𑌰𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥ ௬ ॥ 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌸𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌭𑌿𑌲𑌾𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 ॥ ௭ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌗𑌮𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌰𑌗𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯

ஸ்ரீ ஸூதபௌராணிகர் கூறுகிறார்.

வியாஸருக்கு மித்ரரும் பகவானுமாகிய மைத்திரேயர் இவ்விதமே ஆத்ம வித்யை விஷயத்தில் பிரேரணை செய்யப்பட்டு விதுரரைப் பார்த்து அன்புடன் சொல்லுகிறார். 4

ஸ்ரீ மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

கபிலபகவான் தந்தையாகிய கர்த்தமர் அரண்யம் சென்ற பின்பு தாய்க்குப் பிரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று விரும்பி அந்த பிந்துஸரஸ்ஸில் வாஸம் செய்தார். 5

தேவஹூதி, அங்கு இருப்பவரும் தர்மங்களில்லாதவரும் தத்துவமார்க்கத்தின் கரையைக் காண்பிப்பவரும் தமது குமாரருமாகிய அந்தக் கபிலரைப் பார்த்து பிர்மதேவருடைய வார்த்தையை ஸ்மரித்துக்கொண்டு கேட்கிறாள். 6

தேவஹூதி வினவுகிறாள்.

மஹிமை பொருந்திய பிரபுவே! அஸத்துக்களான இந்திரியங்களைத் திருப்தி செய்வித்ததால் நான் மிகவும் வருத்தமடைந்தேன். பூர்ணமான அந்த இந்திரிய திருப்தியால் மிகுந்த இருளை (அஞ்ஞானத்தை) அடைந்தேன். 7

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌮𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑌗𑌃 ।
𑌸𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌮𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 ॥ 8

𑌯 𑌆𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌵𑍈 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌿𑌲 ।
𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌮𑌸𑌾𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯 𑌇𑌵𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 ॥ 9

𑌅𑌥 𑌮𑍇 𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌮𑌪𑌾𑌕𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ।
𑌯𑍋𑌽𑌵𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌮𑌮𑍇𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 ॥ 10

𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌤𑌾𑌹𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂
𑌸𑍍𑌵𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌤𑌰𑍋𑌃 𑌕𑍁𑌠𑌾𑌰𑌮𑍍 ।
𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯
𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑍍 ॥ 11

𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ ௮ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯 𑌇𑌵 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌉𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾 ॥ ௯ ॥ 𑌕𑌿𑌲𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌪𑌾𑌕𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌪𑌨𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌸𑍍𑌥𑍋𑌹 𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌕𑍇𑌨𑍈𑌵𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂𑌮𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌵𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌤𑌿 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௦ ॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌯𑌾𑌕𑍍𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂𑌗𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀 𑌨𑌮𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌠𑌾𑌰𑌂 𑌛𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 ॥ ௧௧ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨

கரைகாணமுடியாத அந்தப் பெரும் இருளுக்கு (அஞ்ஞானத்திற்கு) கரை காணும்படி செய்கிறவர் நீர். ஜன்மங்களின் முடிவில் உம்முடைய அநுக்ரகத்தால் சிறந்த நேத்திரத்தை நான் அடைந்தேன். 8

புருஷர்களுக்கு ஈசவரும் ஆதியில் உண்டானவருமாகிய பகவான் எவரோ, அவர் தான் நீர். இருளால் (அஞ்ஞானத்தால்) குருடாகிய ஜனங்களுக்கு உதயமான சூரியன் போல நேத்திர ரூபமாகிறீர். 9

ஓ தேவ! இந்தத் தேகம் முதலியவற்றில் நான் என்னுடையது என்ற அஹங்காரமானது உம்மால் ஏற்பட்டதல்லவா? ஆகையால் இந்த மோஹத்தைத் தாங்கள் போக்கவேண்டும். 10

அவ்வளவு மகிமை வாய்ந்தவரும் சரணமடையத் தகுதியானவரும், தமது பக்தர்களின் ஸம்ஸாரமாகிய விருக்ஷத்திற்கு கண்ட கோடாலியாகியவரும் சிரேஷ்டமான தர்மங்களை அறிந்தவர்களுக்குள் சிறந்தவருமாகிய உம்மை நான் பிரகிருதியையும் புருஷனையும் தெரிந்துகொள்ள விரும்பிச்சரணமென்றடைந்து நமஸ்கரிக்கின்றேன். 11

|| 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ||

𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑌵𑌦𑍍𑌯𑌮𑍀𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌂
𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌮𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ।
𑌧𑌿𑌯𑌾𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌤𑌾𑌂𑌗𑌤𑌿
𑌬𑌭𑌾𑌷 𑌈𑌷𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌨𑌨𑌃 ॥ 12

|| 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 ||

𑌯𑍋𑌗 𑌆𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌮𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌯 𑌮𑍇।
𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋𑌪𑌰𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑍁𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥ 13
𑌤𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌯𑌮𑌵𑍋𑌚𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌨𑌘𑍇 ।
𑌋𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌨𑍈𑌪𑍁𑌣𑌮𑍍 ॥ 14
𑌚𑍇𑌤𑌃 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌮𑌤𑌮𑍍 ।
𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌰𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌿 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥ 15

𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑌾𑌨𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥௧௨॥ 𑌯𑍋𑌗 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌆𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 ॥௧௩॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑍈𑌪𑍁𑌣𑌂 𑌨𑍈𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍌𑌶𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌂 ॥ ௧௪ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌨𑍈𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌚𑍇𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌿 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 [illegible] ॥ ௧௫ ॥ 𑌯𑌥𑌾 [illegible]

ஸ்ரீ மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

ஆத்மஜ்ஞானமுடைய ஸாதுக்களுக்குக்கதியாகியவரும் மந்தஹாஸத்தால் விளங்கும் முகமுடையவருமாகிய கபிலர் மானிடர்களுக்கு மோக்ஷத்தில் அன்பை விருத்தி செய்வதும் பூஜிக்கத்தக்கதுமாகிய தமது தாய் விரும்பியதைக்கேட்டு புத்தியால் ஸந்தோஷித்துச் சொல்லுகிறார். 12

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

என்னைச் சார்ந்த ஆத்யாத்மிக யோகமானது மானிடர்களின் நன்மையின் பொருட்டு ஆகிறது. அந்த யோகத்தில் துக்கமும் சுகமும் மிகுதியும் ஒழிகின்றன. 13

தோஷமில்லாதவளாகிய தாயே! அவ்வளவு மகிமையுள்ள இந்த யோகத்தை உனக்குச் சொல்லுகிறேன். முன் ரிஷிகள் கேட்க விருப்பங்கொண்டபோது அவர்களுக்குச் சரீரம் யாவற்றையும்திடப்படுத்தும் இந்த யோகத்தைக் கூறினேன். 14

இந்த ஜீவனுக்குமனமானது பந்தத்திற்கும்,முக்திக்கும் காரணமென்பது ஸம்மதமானது. மனம் குணங்களில் பற்றுதலடைந்தால் பந்தத்திற்கும் புருஷோத்தமனிடம் பற்றுதலடைந்தால் மோக்ஷத்திற்கும் காரணமாகிறது. 15

𑌅𑌹𑌂 𑌮𑌮𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌥𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌲𑍋𑌭𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑍈𑌃 ।
𑌵𑍀𑌤𑌂 𑌯𑌦𑌾 𑌮𑌨𑌶𑍍𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌸𑌮𑌮𑍍 ॥ 16
𑌤𑌦𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌣𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑌖𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 17
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌪𑌰𑌿𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌹𑌤𑍌𑌜𑌸𑌮𑍍 ॥ 18
𑌨 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌯𑌖𑌿𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ।
𑌸𑌦𑍃𑌶𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌃 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ॥ 19
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌜𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌕𑌵𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ।
𑌸 𑌏𑌵 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌷𑍁 𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑌪𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 20
𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌵𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌜𑌾𑌤𑌶𑌤𑍍𑌰𑌵𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌵𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌃 ॥ 21

𑌵𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑌦𑌮𑌾𑌹 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍॥
॥ ௧௬ ॥ 𑌪𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌅𑌣𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌅𑌖𑌣𑍍𑌡𑌿
𑌤𑌮𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 ॥ ௧௭ ॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇𑌤𑌿॥ 𑌹𑌤𑍌𑌜𑌸𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌂 ॥ ௧௮ ॥ ௧௯ ॥
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑍇𑌵𑌾𑌜𑌰𑌂 𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌪𑌾𑌶𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌸𑌂𑌮𑌤𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌪𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌾
𑌵𑌰𑌣𑌂 ॥௨௦॥ 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌹 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌃 𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌵 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑌾𑌧𑌵𑌃

மனமானது நான் என்னுடையது என்ற அபிமானத்தாலுண்டான காமம் லோபம் முதலிய மலங்களிலிருந்து விடுபடவேண்டும். அந்த மனம் பரிசுத்தம். துக்கமில்லாதது. ஸமமானது. 16

அவ்விதமே புருஷன் முக்யரும் பிரகிருதிக்குப் பரஸ்வரூபரும், பேதமற்றவரும், ஸ்வயஞ்ஜோதிஸ்வரூபரும், ஸூக்ஷ்மரும், அபரிச்சின்னரும், விருத்தியற்றவருமாகிய பரமாத்மாவையும் வலுக்குறைந்த பிரகிருதியையும் ஞானம், வைராக்கியம் இவைகளுடன் கூடியதும் பக்தியுள்ளதுமாகிய மனதால் பார்க்கிறான். 17-18

யோகிகள் பிர்மஸ்வரூபத்தை அடைவதற்கு ஸர்வஸ்வரூபராகிய பகவானிடம் கொண்ட பக்திக்குச் சமமாகிய மங்களமான மார்க்கம் கிடையாது. 19

கவிகள் ஜீவனுக்கு (அஸாதுக்களிடம்) ஏற்படும் சேர்க்கையைச் சிதிலமாகாத பந்தம் என்று கூறுகிறார்கள். அந்தச் சேர்க்கை ஸாதுக்களிடம் செய்யப்படின் அதை ஆவரணமில்லாத மோக்ஷத்வாரமென்று அறிகிறார்கள். 20

ஸாதுக்கள், பொறுமையுடையவர்கள், கருணையுள்ளவர்கள், மானிடர்கள் யாவருக்கும் ஸுஹிருத்துக்கள், சத்ருக்களற்றவர்கள், சாந்தர்கள், சீலத்தையே பூஷணமாகக் கொண்டவர்கள், மற்றவிடங்களில் மனதைச் செலுத்தாமல் என்னிடம் அழுத்தமான பக்தியுடையவர்கள், என்னிமித்தமாக

𑌮𑌯𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌦𑍃𑌢𑌾𑌮𑍍 ।
𑌮𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌃 ॥ 22

𑌮𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌾 𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 ।
𑌤𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌪𑌾 𑌨𑍈𑌤𑌾𑌨𑍍𑌮𑌦𑍍𑌗𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ॥ 23

𑌤 𑌏𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌧𑌵𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌥 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌦𑍋𑌷𑌹𑌰𑌾 𑌹𑌿 𑌤𑍇 ॥ 24

𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌮𑌮 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑍋
𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌣𑌰𑌸𑌾𑌯𑌨𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌃 ।
𑌤𑌜𑍍𑌜𑍋𑌷𑌣𑌾𑌦𑌾𑌶𑍍𑌵𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌰𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 25

𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌶𑍀𑌲𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌭𑍂𑌷𑌣𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 ॥ ௨௧ ॥ ௨௨ ॥ 𑌮𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌾𑌪𑌾𑌃 𑌆𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌨 𑌤𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑌃 𑌮𑌦𑍍𑌗𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ॥ ௨௩ ॥ 𑌤 𑌏𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑍇 𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌧𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௪ ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾𑌮𑍁𑌪𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌣𑌯𑍋𑌃 𑌰𑌸𑌾𑌯𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌵𑌃 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌜𑍋𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍𑌸𑍇𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌤𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௫ ॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌤 𑌆𑌹 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿

கர்மங்களைத் தியாகம் செய்தவர்கள், தங்களைச் சார்ந்த ஜனங்களையும் பந்துக்களையும் விட்டவர்கள், என்னைச் சார்ந்த சரித்திரங்களில் ஸந்தோஷமுடையவர்கள், என் சரித்திரங்களை அவர்கள் சிரவணம் செய்வார்கள், கீர்த்தனம் செய்வார்கள், என்னிடம் செலுத்திய மனமுடைய இந்த ஸாதுக்களை பலவிதமான தாபங்கள் துன்பப்படுத்தா. பதிவ்ருதையாகிய தாயே! அந்த இந்த ஸாதுக்கள் எல்லாப்பற்றுதல்களி லிருந்தும் விடுபட்டவர்கள். ஆகையால் அவர்களிடம் சேர்க்கையை நீ பிரார்த்திக்கவேண்டும். அந்த ஸாதுக்கள் தோஷம் யாவற்றையும் அபஹரிக்கிறவர்கள். 21—24

ஸாதுக்களுடைய சேர்க்கையால்(என்)வீர்யத்தை அறிவிக்கக்கூடியனவும் ஹிருதயத்திலும் செவிகளிலும் ஸுகத்தை உண்டாக்கக்கூடியவுனமாகிய என்னுடைய. சரித்திரங்கள் பிரவிருத்திக்கின்றன. அந்தச் சரித்திரங்களைச் சிரவணம் செய்வதால் மோக்ஷத்திற்கு மார்க்கமாகிய ஸ்ரீ விஷ்ணுவிடம் சிரத்தை, நீகரற்ற விஸ்வாஸம், பக்தி இவைகள் க்ரமமாக உண்டாகின்றன. 25

பக்த்யா புமாஞ் ஜாதவிராக ஐந்த்ரியாத்
த்ருஷ்டஶ்ருதாந்மத்ரசநாநுசிந்தயா ।
சித்தஸ்ய யத்தோ க்ரஹணே யோகயுக்தோ
யதிஷ்யதே ருஜுபிர்யோகமார்கை: ॥ 26

அஸேவயாயம் ப்ரக்ருதேர்குணாநாம்
ஜ்ஞாநேந வைராக்யவிஜ்ரும்பிதேந ।
யோகேந மய்யர்பிதயா ச பக்த்யா
மாம் ப்ரத்யகாத்மாநமிஹாவருந்தே ॥ 27

॥ தேவஹூதிருவாச ॥

காசித்த்வய்யுசிதா பக்தி: கீத்ருஶீ மம கோசரா ।
யயா பதம் தே நிர்வாணமஞ்ஜஸாந்வாஶ்நவா அஹம் ॥ 28

மத்ரசநா: ஸ்ருஷ்ட்யாதிலீலாஸ்தஸ்யா: அநுசிந்தயா பக்த்யா: தயா ஐந்த்ரியாத் ஐந்த்ரி-
யோபபோக்யாத் ஜாதவிராகஸ்து த்ருஷ்டஶ்ருதாத் ஐஹிகாமுஷ்மிகாத்
ததோ யத்த: ப்ரயத்நவாந் ஸந் சித்தஸ்ய க்ரஹணே யதிஷ்யதே ருஜுபி: அகுடிலை: யோக-
மார்கை: யமாதிபி: ॥ 26 ॥ அஸேவயேதி தத்வைராக்யப்ரக்ருதேர்குணாநாம் அஸே-
வயா ஜ்ஞாநாதிபி: ப்ரத்யகாத்மாநம் ஜீவ: அத்ரைவ தேஹே மாம் ப்ரஹ்ம அவருந்தே ப்ரா-
ப்நோதி ॥ 27 ॥ காசிதிதி । காசித்கீத்ருஶீ த்வய்யுசிதா யோக்யா தத்ராபி
மம ஸ்த்ரியா: கீத்ருஶீ கோசரா யோக்யா நிர்வாணம் மோக்ஷாத்மகம் தவ பதம் ஸ்வ-
ரூபம் அந்வஶ்நவை ஸர்வமேவ அநந்யோபாஸநா ... அஞ்ஜஸா ஸுகேந இதி வா
ஸுகமந்விதி ஸந்தி: ॥ 28 ॥ யதீதி ॥ ஸகுணநிர்குணபக்திரூபேணைவ ஸகுணபேதோ

நான் செய்யும் ஸிருஷ்டி முதலிய லீலைகளின் ஸ்மரணத்தை உடைய பக்தி யால் † பார்க்கப்பட்டதும் ‡ கேட்கப்பட்டதுமாகிய ஸுகத்திலிருந்து வைராக் கியமடைந்த புருஷன் முயற்சியுடன் ஆயாஸமில்லாத யோகமார்க்கங்களால் மனதை அடக்குவதில் முயற்சி செய்யவேண்டும். 26

பிரகிருதியின் குணங்களை ஸேவிப்பதாலும வைராக்கியம் விருத்தியான ஞானத்தாலும், யோகத்தாலும், என்னிடம் கொடுக்கப்பட்ட பக்தியாலும் இந்த ஜீவன் இந்த தேகத்திலேயே பிரத்யகாத்மாவாகிய என்னை அடைகிறுன்.

உம்மிடம் உசிதமான பக்தி யென்பது என்ன ? ஸதிரீயாகிய எனக்கு யோக்கியமான பக்தி எப்பேற்பட்டது? எந்த பக்தியால் நான் உம்முடைய மோக்ஷரூபமான ஸ்தானத்தை ஸுகமாக அடைவேன்? 28

† பார்க்கப்பட்டது ஐஹிகம், அதாவது பூமியிலுண்டாகும் ஸுகம் முதலியவை.
‡ கேட்கப்பட்டது ஆமுஷ்மிகம், அதாவது பரலோகத்தில் உண்டாகும் ஸுகம் முதலியவை.

यो योगो भगवद्बाणो निर्वाणात्मंस्त्वयोदितः ।
कीदृशः कति चाङ्गानि यतस्तत्त्वावबोधनम् ॥ 29

तदेतन्मे विजानीहि यथाहं मन्दधीर्हरे ।
सुखं बुध्येय दुर्बोधं योषा भवदनुग्रहात् ॥ 30

॥ मैत्रेयः ॥

विदित्वार्थं कपिलो मातुरित्थं
जातस्नेहो यत्र तन्वाभिजातः ।
तत्त्वाम्नायं यत्प्रवदन्ति सांख्यं
प्रोवाच वै भक्तिवितानयोगम् ॥ 31

योयोगः भगवन्तं लक्षीकरोति तीव्ररूपः । यतः यस्मात् प्रापकः ॥ २९ ॥ तदिति ॥
विजानीहि विशेषेण ज्ञापय सुखं वा अनायासेन ॥ ३० ॥ विदित्वेति ॥ इत्थं
मातुरभिप्रायं प्रयोजनं विदित्वा जातस्नेहः स्नेहवान् सन् यत्र यस्यां त-
न्वा देहेनाभिजातः कपिलो हरिः तत्त्वाम्नायं तत्त्वानां क्रमनिष्कर्षं ते
यस्मिन् किं तत् यत् सांख्यं प्रवदन्ति तत् प्रोवाच वै च भक्तिवितानञ्च
योगञ्च ॥ ३१ ॥ कायिकवाचिकविहितभक्तिविस्तारात्मकं भक्तिं लक्षयति
आनुश्रविकेति । गुणाः विषयाः लिङ्ग्यन्ते ज्ञायन्ते एभिस्तेषां
देवानां द्योतनात्मकानामिन्द्रियाणां तदधिष्ठातॄणां वा सत्त्वे

ஆனந்த ஸ்வரூபராகிய ஈச $ பகவானிடம் பாணம் போன்ற எந்த யோக மானது உம்மால் சொல்லப்பட்டதோ, அந்த யோகமானது எப்படிப்பட்டது? அங்கங்கள் எவ்வளவு? எந்த யோகத்தால் தத்துவ ஞானம் ஏற்படும்? 29

ஓ ஹரியே! மந்தபுத்தியுடைய இந்த நான் சிரமப்பட்டும் அறிந்துகொள்ள முடியாத இந்த விஷயத்தை உம்முடைய அநுக்ரகத்தால் எவ்விதம் ஸுக மாக அறிவேனே அதை எனக்கு விசேஷமாக ஞாபகப்படுத்தவேண்டும். 30

ஸ்ரீ மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

எந்தத் தேவஹூதியிடம் கபிலர்சரீரத்துடன் உண்டானாரோ அந்த தேவ ஹூதியிடம் ஸ்நேகங்கொண்டு தாயின் கருத்தை இவ்விதம் அறிந்து தத்துவங் களின் அப்யாஸங்களையுடைய ஸாங்கியம் என்று பெரியோர் எதைச் சொல்லு கிறார்களோ: அதையும் பக்தியின் விஸ்தாரமுள்ள யோகத்தையும் சொல்லுகிறார்.

$ பகவானிடம் பாணம் போன்றது-பாணத்தின் பிரயோகம் லக்ஷ்யத்தில் பிடிப்பதுபோல் பகவானாகிய லக்ஷ்யத்திடம் பிடிப்பது.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌶𑍍𑌰𑌵𑌿𑌕𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵 𑌏𑌵𑍈𑌕𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑍀 𑌤𑍁 𑌯𑌾 ॥ 32

𑌅𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍀 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌰𑍍𑌗𑌰𑍀𑌯𑌸𑍀 ।
𑌜𑌰𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍁 𑌯𑌾 𑌕𑍋𑌶𑌂 𑌨𑌿𑌗𑍀𑌰𑍍𑌣𑌮𑌨𑌲𑍋 𑌯𑌥𑌾 ॥ 33

𑌨𑍈𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌚𑌿-
𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌸𑍇𑌵𑌾𑌭𑌿𑌰𑌤𑌾 𑌮𑌦𑍀𑌹𑌾𑌃 ।
𑌯𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌜𑍍𑌯
𑌸𑌭𑌾𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌮 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌾𑌣𑌿 ॥ 34

𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵 𑌏𑌵 𑌤𑍁 𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑍀 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌰𑍍𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌗𑌰𑍀𑌯𑌸𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥32॥ [illegible]

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறார்.

விஷயங்களை அறிவிக்கக்கூடியனவும் வேதவிகிதமான தர்மங்களுடையனவுமாகிய இந்திரியங்களுக்கு விஷ்ணுவிடத்திலேயே உண்டாகும் விர்த்தி எதுவோ அந்த, பலனில் அபேக்ஷையில்லாததும் ஸ்வபாவமாய் ஏற்பட்டதும் பகவானைச் சார்ந்ததுமாகிய பக்தியானது விகாரமடையாத மனமுடையவனுக்கு முக்தியைவிட மேலானதாக ஆகிறது. அந்த பக்தி, அக்னிபுசித்த அன்னம் முதலியவற்றை ஜீர்ணமாக்குவது போல் லிங்க சரீரத்தை விரைவாக ஜீர்ணம் செய்கிறது. 32—33

என்னுடைய பாதங்களை ஸேவிப்பதில் அன்புடையவர்களும் எனக்காக் கர்மங்களைச் செய்பவர்களுமாகிய எந்த பாகவதர்கள் ஒருவருக்கொருவர் ஆஸக்தியுடன் என் மஹிமைகளை ஸ்தோத்திரஞ் செய்கின்றார்களோ அந்த சில பாகவதர்கள் என்னுடைய ஸாயுஜ்யத்தை விரும்பார்கள், 34

𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌮𑍇 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍁𑌣𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾𑌨𑌿 ।
𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌰𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌿
𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌣𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 35

𑌤𑍈𑌰𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍀𑌯𑌾𑌵𑌯𑌵𑍈𑌰𑍁𑌦𑌾𑌰
𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌹𑌾𑌸𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌵𑌾𑌮𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 ।
𑌹𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌹𑍃𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿
𑌰𑌨𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑍋 𑌮𑍇 𑌗𑌤𑌿𑌮𑌣𑍍𑌵𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 ॥ 36

𑌅𑌥𑍋 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌂 𑌮𑌮 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌾
𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ।

𑌤𑍈𑌰𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌸𑌹 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥௩௫॥ 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿, 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍀𑌯𑌾𑌃 𑌮𑌨𑍋𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌾𑌃 𑌅𑌵𑌯𑌵𑌾𑌃 𑌮𑍁𑌖𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌃। 𑌹𑍃𑌤𑌃 𑌆𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍। 𑌹𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌆𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌜𑌤𑌃 𑌅𑌨𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌃 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌹𑍀𑌨𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌅𑌣𑍍𑌵𑍀𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌯𑌤𑌿 [illegible] 𑌹𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌉𑌦𑌾𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑍋 𑌲𑍀𑌲𑌾 𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌭𑌾𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥௩௬॥ 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌅𑌥𑍋 𑌇𑌤𑌿। 𑌅𑌥𑍋 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑌿𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌭𑍋𑌗𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌅𑌣𑌿𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌅𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑍁𑌸𑍃𑌤𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂

மனோஞ்ஞமும் பிரஸன்னமான முகமுடையனவும், சிவந்த நேத்திரங்களுடையனவும், திவ்ய வரங்களைக் கொடுப்பனவுமாகிய என்னுடைய ரூபங்களையே ஸாதுக்கள் பார்க்கிறார்கள். சேர்ந்து ஆசிக்கத்தக்க வார்த்தையைக் கூறுகிறார்கள். 35

தரிசனம் செய்வதற்குரிய அந்த என் ரூபங்கள், கம்பீரமான லீலை, ஹாஸ்யம், தரிசனம், இனிமையான சொற்கள் இவற்றால் அபஹரிக்கப்பட்ட மனதுடன் இழுக்கப்பட்ட இந்திரியங்களை உடையவர்களாய்(மோக்ஷத்தை) விரும்பாது பஜனம் செய்பவர்களை பக்தியானது மோக்ஷத்தை அடையும்படி செய்கிறது. 36

பிறகு என்னுடைய மாயையால் ஏற்பட்ட போகரூபமான ஸம்பத்தையும் (அணிமை முதலிய) எட்டு அங்கங்களையுடைய ஐசுவரியத்தையும் (பக்தியை) அநுசரித்து வந்ததும், மங்களமுமாகிய மோக்ஷ லக்ஷ்மியையும் எவர்கள்

𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌚 𑌯𑍇 𑌨 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌤𑍇𑌽𑌶𑍍𑌨𑍁𑌵𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇 ॥ 37

𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑍇
𑌨𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑍋 𑌮𑍇𑌽𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑍋 𑌲𑍇𑌢𑌿 𑌹𑍇𑌤𑌿𑌃 ।
𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚
𑌸𑌖𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍋 𑌦𑍈𑌵𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 ॥ 38

𑌇𑌮𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵𑌾𑌮𑍁𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌭𑌯𑌾𑌯𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑍁 𑌯𑍇 𑌚𑍇𑌹 𑌯𑍇 𑌰𑌾𑌯𑌃 𑌪𑌶𑌵𑍋 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌃 ॥ 39

[illegible]

ஆசிக்கவில்லையோ அவர்கள் பரமபுருஷனாகிய என்னுடைய வைகுண்டலோகத்தில் (அவைகளை) அடைகிறார்கள். 37

என்னிடம் பக்தியுடையவர்கள் சுத்தஸ்வரூபம் பெற்று வைகுண்டத்தில் எப்போதும் நாசமடையாதிருப்பார்கள். என்னுடைய சக்ரமானது அவர்களை விழுங்காது. ஏனெனில் பரமாத்மாவாகிய நான் அவர்களுக்கு *புத்திரனாகவும், † மித்ரனாகவும், ‡ குருவாகவும், $ ஸுஹ்ருத்துக்களாகவும் ¶ இஷ்ட தைவமாகவும் பிரியமுள்ளவனாகவும் ஆகிறேன்: 38

இந்த லோகத்தையும் பரலோகத்தையும் இவ்விரு உலகத்திற்குச் செல்லக்கூடிய தேகத்தையும் ()தன்னைச் சார்ந்த வர்களையும் பொருள்களையும் பசுக்

---

* புத்ரன் - ஸ்நேக விஷயத்தில்.
† மித்ரன் - விஸ்வாஸ ஷயத்தில்.
‡ குரு - ஹிதோபதேசம் செய்வதில்.
$ ஸுஹ்ருத்துக்கள் - ஹிதத்தைச் செய்வதில்.
¶ இஷ்டதைவம் - பூஜிக்கத் தக்கவனாவதில்.
() தன்னைச் சார்ந்தவர்கள் - புத்ரர்கள் மனைவி முதலியவர்கள்.

𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑍋𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 ।
𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌰𑌯𑍇 ॥ 40

𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌯𑌂 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥ 41

𑌮𑌦𑍍𑌭𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌤𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌪𑌤𑌿 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌦𑌹𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 42

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌾𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍁𑌤𑍋𑌭𑌯𑌮𑍍 ॥ 43

𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌤𑌿𑌪𑌾𑌰𑌯𑍇 𑌅𑌤𑌿𑌤𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌿 ॥௪௦॥ 𑌅𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌨 𑌭𑌯𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌦𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿𑌤𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 ॥ ௪௧ ॥ 𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍂𑌚𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 ॥ 𑌭𑍀𑌷𑌾𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑌃 𑌪𑌵𑌤𑍇 𑌭𑍀𑌷𑍋𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌭𑍀𑌷𑌾𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௪௨ ॥ 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌜𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌯𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌤𑌿॥௪௩॥ 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿॥ 𑌯

களையும் கிருகங்களையும் மற்றுமுள்ள யாவற்றையும் விட்டு ஸர்வஞ்ஞனுகிய என்னை ஏகாந்த பக்தியால் எவர்கள் பஜனம் செய்கிருர்களோ அவர்களை ஸம்ஸாரத்தினின்று கரையேற்றி வைக்கிறேன். 39—40

பூதங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவும் ப்ரதான புருஷேச்வரரும் பகவானுமாகிய என்னைத் தவிரமற்ற விடத்தில் கடுமையான (ஸம்ஸார) பயமானது நிவிர்த்தியை அடையாது. 41

இந்தவாயு என்னிடம் பயந்து வீசுகிருன். ஸூர்யன் என்னிடம் பயந்து தபிக்கிருன். மிருத்யு என்னிடம் பயத்தால் ஸஞ்சரிக்கிருன். 42

யோகிகள் ஞானத்துடனும் வைராக்கியத் துடனும் கூடிய பக்தி யோகத்தால் க்ஷேமமடைவதற்காக எங்கும் பயமில்லாத தாகிய என்பாதங்களின் ஸமீபத்தில் ப்ரவேசிக்கிருர்கள். 43

ஸதாவாநேவ ஞாநேஷ்விஹ ஸம்ஸார நிஶ்ரேயஸோதய: ।
தீவ்ரேண பக்தியோகேந மநோ மய்யர்பிதம் ஸ்திரம் ॥ 44

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே த்ருதீயஸ்கந்தே பஞ்சவிம்ஶோத்யாய:.

விர்பிதம் ஸந்ந: ஸ்திராம்ஸவ தீதிபசு ஸதாவாநேவ தஸ்யாநுஜநாஷேவ லோகஷு இதி ॥சச॥

இதிஸாவாயார்தீவிகாயாம் பஞ்சவிம்ஶாத்யாயவ்யாக்யா.

தீவிரமான பக்தி யோகத்தால் மனமானது என்னிடம் கொடுக்கப் பட்டு ஸ்திரமாக இருக்கிறது,என்பதே இவ்வுலகில் மானிடர்களுக்குச்சிறந்த புருஷார்த்தத்தின் பெருமையை உடையதாகிறது. 44

25—வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 — 𑌅𑌥 𑌤𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ।
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑍈𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 ॥ 1

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌯𑌦𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌭𑍇𑌦𑌨𑌮𑍍 ॥ 2

𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌧𑌾𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 3

[illegible]

26-வது அத்தியாயம்.

பிறகு உனக்குத்தத்வங்களின் லக்ஷணத்தைத்தனியாகக் கூறுகிறேன். புருஷன் அதை அறிந்து கொண்டால் ப்ராகிருதங்களான குணங்களால் விடுபடுகிறான். 1

பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தை ஸாக்ஷாத் காரமாகச் செய்யும் எந்த ஞானத்தைப் புருஷனுடைய மோக்ஷபலனுக்கு என்று (பெரியோர்கள்) கூறுகிறார்களோ அஹங்காரத்தை நாசஞ்செய்வதான அந்த ஞானத்தை உனக்கு வர்ணிக்கிறேன். 2

ஆத்மாவே புருஷன்; அந்த ஆத்மா அநாதி. நிர்க்குணமானது. ப்ரகிருதிக்குப்பரமானது. ப்ரத்யக்தாமா. ஸ்வயஞ்ஜ்யோதி ஸ்வரூபம். இந்தப்ப்ரபஞ்சம் அதனுடன் கூடியதாகி ப்ரகாசிக்கிறது. 3

𑌨 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌹 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌤𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 ॥ 4
𑌸 𑌏𑌷 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌦𑍈𑌵𑍀𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌮𑌯𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ।
𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑍈𑌵𑍋𑌪𑌗𑌤𑌾𑌮𑌭𑍍𑌯𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤 𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 ॥ 5
𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍀𑌂 𑌸𑌰𑍂𑌪𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ।
𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌹𑍇 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸 𑌇𑌹 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌗𑍂𑌹𑌯𑌾 ॥ 6

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌰𑌯𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌰𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌤𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ 3 ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌵𑍇𑌵 𑌜𑌾𑌤𑍋𑌽𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑍇𑌃 𑌜𑌾𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾𑌨𑍁𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌨 𑌜𑌾𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌹𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌤𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌕𑌃 𑌔𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌤𑍋 𑌨 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌤𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌰𑌣𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌿𑌨𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌰𑌣𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌽𑌽𑌵𑍃𑌤𑌜𑍀𑌵𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌽𑌽𑌵𑍃𑌤𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑍇𑌣 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌸𑌰𑌤𑌿 𑌸 𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌸 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ 4 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍇𑌨 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌭𑌿𑌃 𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍈𑌵𑍀𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑍈𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ 5 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌹 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌗𑍂𑌹𑌤𑌿 𑌆𑌵𑍃𑌣𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌗𑍂𑌹𑌤𑌯𑌾 ॥ 𑌤𑌥𑌾𑌽𑌽𑌵𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥ 𑌕𑌜𑌾𑌦𑍇𑌕𑌾𑌂

இந்த ஆத்மா தேகம் முதலிய உபாதிகளான நிமித்தங்களால் அடையப் பட்ட (ஜனன மரணம் முதலிய) தர்மங்களை உடையதாகி † ஸ்வப்னத்தில் ஸ்வப்ன பதார்த்தத்தைப் பார்த்தவன் போல் உண்டாகிறது மில்லை; மரண மடைகிறது மில்லை. 4

ப்ரபுவாகிய அந்த இந்த ஆத்மா அவ்யக்தமும் விஷ்ணுவின் சக்தியும் குண ங்களின் விகாரமானதும் விளையாட்டாக வந்ததுமாகிய ப்ரகிருதியைத் தற்செய லாக அடைந்தது. 5

குணங்களால் ஸமமான ரூபமுடைய விசித்திரமான ப்ரஜைகளை ஸிருஷ் டிக்கிற ப்ரகிருதியை அந்த ஆத்மா பார்த்து ஞானத்தை மறைக்கிற அந்த ப்ரகிருதியில் உடனே மோஹத்தை அடைகிறது. 6

---

† ஸ்வப்னத்தில் என்பது மானிடன் ஸ்வப்னத்தில் கண்டவை நசிக்கின்றன. மானிடன் நாசமடையாம லிருக்கிறான். அதுபோல் ஆத்மாவுக்கு, தேகம் முதலியவை நசித் தாலும் நாசமும் ஜன்மமுமில்லை என்பதாம்.

ஏவம் பராபித்யாநேந கர்த்ருத்வம் ப்ரக்ருதே: புமாந் |
கர்மஸு க்ரியமாணேஷு குணைராத்மநி மந்யதே || 7

ததஸ்ய ஸம்ஸ்ருதிர்பந்த: பாரதந்த்ர்யம் ச தத்க்ருதம் |
பவத்யகர்துரீஶஸ்ய ஸாக்ஷிணோ நிர்வ்ருதாத்மந: || 8

கார்யகாரணகர்த்ருத்வே காரணம் ப்ரக்ருதிம் விது: |
போக்த்ருத்வே ஸுகது:காநாம் புருஷம் ப்ரக்ருதே: பரம் || 9

லோஹிதஶுக்லக்ருஷ்ணாம் பஹ்வீம் ப்ரஜாம் ஜநயந்தீம் ஸரூபாம் || அஜோ ஹ்யேகோ ஜுஷமாணோऽநுஶேதே ஜஹாத்யேநாம் புக்தபோகாமஜோऽந்ய இதி ஶ்ருதே: ஸூத்ராணாம் விஷயத்வாத் ||௬|| ஏவமிதி | பராபித்யாநம் ப்ரக்ருத்யத்யாஸ: தேந ப்ரக்ருதே: குணை: கர்மஸு க்ரியமாணேஷு ததீயகர்த்ருத்வமாத்மநி மந்யதே ||௭|| ததிதி | ததிதம் கர்த்ருத்வாபிமாநமேவாஸ்ய புருஷஸ்ய ஸாக்ஷிணோ கர்த்ருத்வாரோபத: கர்மநிபந்த: ஸம்ஸாரஸ்ய பாரதந்த்ர்யம் ச கர்மபந்தக்ருதம் பவதி பாரதந்த்ர்யம் நிர்வ்ருதாத்மந: ஸ்வாத்மைகஸ்வஸம்ஸ்ருதி: ஜந்மம்ருத்யுப்ரவாஹ: ப்ரக்ருத்யவிவேகக்ருதமேவ தத்வம் பவதீத்யர்த: ||௮|| நந்வேவம் தஸ்யாஸ்ஸாதாரண்யேநைவ கர்த்ருத்வாதிப்ரதீதேஸ்தஸ்யைவ தத்ப்ரக்ரியதாம் நேத்யாஹ காயேதி கார்யம் ஶரீரம் காரணாநீந்த்ரியம் கர்தாரோ தேவதா: ததாபாவத்வே புருஷஸ்ய ப்ரக்ருதிம் காரணம் விது: கர்மஸ்வஸ்யதோ விகாராஹாவாத் ப்ரக்ருதிபரிணாமோ ஹி தத்தேஹாத்யாஹங்காரக்ருதமேவ கர்த்ருத்வாதிகமித்யர்த: போக்த்ருத்வே து புருஷம் காரணம் விதுரிதி | அஸ்யாயம் பாவ: யத்யப்யஹங்காரகதமேவ கர்த்ருத்வாதிகம் போக்த்ருத்வமபி தயாவிவிகாரஸ்ய சிதாபாஸாந்வயாபாயி ப்ராயாந்யம் போகஸ்ய சிதாபாஸாந்வயாதீனப்ராயாந்யமிதி ||௯||

புருஷன் ப்ரகிருதியின் அத்யாஸத்தால் ப்ரகிருதியின் குணங்களால் கர்மங்களைச் செய்யும்போது கர்த்தா (செய்கிறவன்) என்றதன்மையைத் தன்னிடம் நினைக்கிறான். 7

ஈசனும் அகர்த்தாவும் ஸாக்ஷியும் ஸுகஸ்வரூபனுமாகிய இந்தப் புருஷனுக்கு கர்த்தா என்ற எண்ணமும் (கர்ம)பந்தமும் அந்தக் கர்மங்களால் ஏற்பட்ட பராதீனத் தன்மையும் ஜனன மரணங்களும் உண்டாகின்றன. 8

புருஷனுக்குச்சரீரம் இந்திரியங்கள் தேவதைகள் இவைகளின்தன்மையில் ப்ரகிருதியைக் காரணமென்று கூறுகிறார்கள். ஸுகங்களையும் துக்கங்களையும் அநுபவிப்பதில் ப்ரகிருதிக்குபரனாகிய புருஷனைக்காரணமென்று கூறுகிறார்கள்.

॥ 𑌦𑍇𑌵𑌹𑍂𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌯𑍋𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑌸𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ॥ 10

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌦𑌸𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑌤𑍍 ॥ 11
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑌶𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌏𑌤𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌗𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥ 12
𑌮𑌹𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌭𑍂𑌰𑌾𑌪𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌰𑍁𑌨𑍍𑌨𑌭𑌃 ।
𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌮𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑍇 ॥ 13

𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌞𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑌸𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌸𑌦𑌂𑌶𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌯𑍋𑌃 ॥10॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌙𑍍𑌗𑌦𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌗𑌤𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌞𑍍𑌚𑌕𑌿𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 ॥11॥ 𑌉𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌏𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌗𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 ॥12॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 ॥13॥ 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿॥

தேவஹூதி வினவுகிறள்.

ஓ புருஷோத்தம ! இந்த ப்ரபஞ்சத்தின் ஸ்தூலமும் ஸூக்ஷ்மமுமான கார்யம் எவைகளின் ஸ்வரூபமாக இருக்கிறதோ அந்தக் காரணமாகிய ப்ரகிருதி புருஷர்களின் லக்ஷணத்தைச் சொல்லவேண்டும். 10

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறர்.

எப்போதும் மூன்றுகுணங்களுடையதும் அவ்யக்தமும் ஸத்ஸ்வரூபமும் அஸத்ஸ்வரூபமும் (பூமிமுதலிய) விசேஷ மில்லாததும் (பூமிமுதலிய) விசேஷ முடையது மாகிய ப்ரதானம் எதுவோ அதை ப்ரகிருதி என்று கூறுகிறர்கள்.

ஓ தாயே! ஐந்து, ஐந்து, நான்கு, பத்து இவ்விதமான இந்த இருபத்து நான்கினையுடைய கணத்தை ப்ரதானத்தில் கார்யமென்றுசொல்லுகிறர்கள். 12

அவைகளில் மஹாபூதங்கள் ஐந்தே ஆகின்றன. பூமி ஜலம் அக்னி வாயு ஆகாயம் இவைகளாம். கந்தம்முதலிய தன்மாத்திரங்களும் ஐந்தே ஆகின்றன. இவ்விதம் நான் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். 13

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌦𑌶 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌗𑍍𑌦𑍃𑌗𑍍𑌰𑌸𑌨𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌃 ।
𑌵𑌾𑌕𑍍𑌕𑌰𑍌 𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌮 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 14

𑌮𑌨𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌭𑍇𑌦𑍋 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌰𑍂𑌪𑌯𑌾 ॥ 15

𑌏𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌸𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌹 ।
𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍋 𑌮𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌕𑌃 ॥ 16

𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌮𑍇𑌕𑍇 𑌯𑌤𑍋 𑌭𑌯𑌮𑍍 ।
𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌮𑍀𑌯𑍁𑌷𑌃 ॥ 17

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌿 ।
𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌯𑌤𑌃 𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌲 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ 18

---

௧௪ ॥ 𑌮𑌨 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌰𑍂𑌪𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌿𑌕𑌯𑌾 ॥ ௧௫ ॥ 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍋 𑌗𑌣𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌉𑌪𑌚𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌕𑌃 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑍇𑌵𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌏𑌕𑍇𑌤𑍁 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌂𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 ॥ ௧௬ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌤𑍋 𑌭𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌮𑍀𑌯𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ ௧௭ ॥ 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍋𑌽𑌸𑍌𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௧௮ ॥ 𑌤𑌦𑌾𑌹 ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃

இந்திரியங்கள் பத்துவகைபாகின்றன. ச்ரோத்ரம் த்வக் நேத்ரம் ஜிஹ்வை நாஸிகை வாக்கு பாதங்கள் மேட்ரம் பாயு இவைகளாம். 14

அந்தக் கரணமானது மனம் புத்தி அஹங்காரம் சித்தம் என்ற லக்ஷண ரூபமான விர்த்தியால் நான்கு வித பேதமாக வேற்படுகிறது. 15

ஸகுணமாகிய பிர்மத்திற்கு அவஸ்தா விசேஷமானது இவ்வளவு என்றே கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கணக்கு நான்கூறியது. எதுகாலமோ அது இருபத்தைந்து கணக்குளுடையது. சிலர் ஈசனைச்சார்ந்த ப்ரபாவத்தையே கால மென்று சொல்லுகிருர்கள். அஹங்காரத்தால் மூடனானவனும் ப்ரகிருதியை அடைந்தவனுமாகிய ஜீவனுக்கு எதனிடமிருந்து பயமுண்டாகிறதோ அதைக் காலமென்று சொல்லுகிருர்கள். 16—17

ஓ மனுவின் குமாரியே! குணங்களின் ஸமமான தன்மையை உடையதும் (நாமரூபங்கள் முதலிய) விசேஷமில்லாததுமாகிய ப்ரகிருதியின் சேஷ்டையானது எவனால் உண்டாகிறதோ அந்தபகவான் காலமென்று கூறப்படுகிருர். 18

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌕𑌾𑌲𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌯𑍋 𑌬𑌹𑌿𑌃 ।
𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ॥ 19

𑌦𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌤𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌨𑍌 𑌪𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌆𑌧𑌤𑍍𑌤 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌸𑍂𑌤 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌮𑍍 ॥ 20

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌗𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌨𑍍𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌜𑌗𑌦𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾𑌪𑌿𑌬𑌤𑍍𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌤𑌮𑌃 ॥ 21

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌗𑌤𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌰𑌹𑌿𑌤 𑌏𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌾𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇 𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌲𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌾𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌕𑌃 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌉𑌭𑌯𑌾𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 [illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌂 [illegible] 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚𑍈𑌕𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌭𑍇𑌦𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥18॥ 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌦𑍈𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌸𑌹𑍇𑌤𑍁𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌚𑌾𑌹 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌃 𑌦𑍈𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌨𑍌 𑌅𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍌 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍂𑌤 ॥20॥ 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑌾𑌹 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌬𑌹𑍁𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌂 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑌯𑌨𑍍 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌂 [illegible] 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 [illegible] 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑌤𑌿 [illegible] 𑌤𑌮𑌃 [illegible] 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 [illegible]

இந்த பகவான் தமது மாயையால் தத்வங்களின் அல்லது (ப்ராணிகளின்) உள்ளுக்குள் புருஷ ரூபத்துடனும் வெளியில் காலரூபத்துடனும் விகாரத்தை அடையாமலே இருக்கிறார். 19

பரமபுருஷன் ஜீவர்களின் அதிருஷ்டத்தால் க்ஷோபமடைந்த குணங்களுடைய இந்த ப்ரகிருதியிடம் சிச்சக்தியைச் சேர்த்தார். அந்த ப்ரகிருதி யானது மிகுதியான ப்ரகாசமுள்ள மஹத்தத்வத்தை உண்டுபண்ணிற்று. 20

கூடஸ்தரும் ஜகத்துக்குக் காரணருமாகிய பகவான் தன்னை அடைந்திருக்கும் ப்ரபஞ்சத்தை ப்ரகாசப் படுத்திக்கொண்டு ஆத்மாவை மறைக்கக் கூடிய தீவிரமான இருளைத் தமது தேஜஸ்ஸால் நாசஞ்செய்தார். 21

यत्तत्सत्त्वगुणं स्वच्छं शान्तं भगवतः पदम् ।
यदाहुर्वासुदेवाख्यं चित्तं तन्महदात्मकम् ॥ 22

स्वच्छत्वमविकारित्वं शान्तत्वमिति चेतसः ।
वृत्तिभिर्लक्षणं प्रोक्तं यथापां प्रकृतिः परा ॥ 23

महत्तत्त्वाद्विकुर्वाणाद्भगवद्वीर्यचोदितात् ।
क्रियाशक्तिरहंकारस्त्रिविधः समपद्यत ॥ 24

वैकारिकस्तैजसश्च तामसश्च यतो भवः ।
मनसश्चेन्द्रियाणां च भूतानां महतामपि ॥ 25

रागादिरहितं भगवतः उपलब्धिस्थानं चित्तं वासुदेवाख्यं यदा-
हुः [illegible] अधिभूतरूपेण [illegible] संज्ञा अध्यात्म-
रूपेण चित्तमिति उपास्यरूपेण वासुदेव इति अधिष्ठाता च
तस्य क्षेत्रज्ञः एवमहङ्कारे संकर्षण उपास्यः रुद्रोऽधिष्ठाता
मनस्यनिरुद्ध उपास्यः चन्द्रोऽधिष्ठाता बुद्धौ प्रद्युम्न उपास्यः
ब्रह्माधिष्ठातेति ज्ञातव्यम् ॥२२॥ स्वच्छत्वमिति॥ स्वच्छत्वं भगवत्प्रतिबिम्बग्राहि-
त्वं अविकारित्वं अविक्षेपादिराहित्यं अपां प्रकृतिः फेनतरङ्गादि-
रहितावस्था परा, भूतसंसर्गात् पूर्वं यथा [illegible]
[illegible] ॥२३॥ अहङ्कारस्योत्पत्ति[illegible] लक्षण[illegible]
[illegible] क्रियासु शक्तिर्यस्य सः क्रियाशक्तिः ॥२४॥ त्रैविध्यमेवाह

ஸத்வகுண ஸ்வரூபமுடையதும் நிர்மலமும் சாந்தமும் பகவானுக்கு ஸ்தானமுமாகியது எதுவோ எதைவாஸுதேவன் என்ற பெயரை உடையதாகக் கூறுகிறர்களோ அந்த சித்தமே மஹத்தத்வ ஸ்வரூபத்துட னிருக்கிறது. 22

சித்தத்திற்குலக்ஷணம் விர்த்திகளால் ஸ்வச்சமாக இருப்பதென்றும் விகார மில்லாம லிருப்பதென்றும் சாந்தமாக இருப்பதென்றும் ஜலத்துக்கு ப்ராணிகளின்ஸம்பந்தமில்லாத ஸமயத்தி லிருக்கக் கூடிய ஸ்வபாவம் போல் சொல்லுகிறார்கள். 23

பகவானுடைய வீர்யத்தால் பிரேரணை செய்யப்பட்டதும் விகாரமடைந்ததுமாகிய மஹத்தத்துவத்திலிருந்து க்ரியைகளில் சக்தியுடைய மூன்றுவித அஹங்கார முண்டாயின. 24

அவை வைகாரிகம் தைஜஸம் தாமஸம் என்று மூன்றுவகையாகின்றன. இவற்றிலிருந்து மனம் இந்திரியங்கள் மஹா பூதங்கள் இவைகளின் உற்பத்தி ஏற்படுகிறது. 25

ஸஹஸ்ரஶிரஸம் ஸாக்ஷாத்யமநந்தம் ப்ரசக்ஷதே |
ஸங்கர்ஷணாக்யம் புருஷம் பூதேந்த்ரியமநோமயம் || 26

கர்த்ருத்வம் கரணத்வம் ச கார்யத்வம் சேதி லக்ஷணம் |
ஶாந்தகோரவிமூடத்வமிதி வா ஸ்யாதஹங்க்ருதே: || 27

வைகாரிகாத்விகுர்வாணாந்மநஸ்தத்த்வமஜாயத |
யத்ஸங்கல்பவிகல்பாப்யாம் வர்ததே காமஸம்பவ: || 28

யம் விதுர்ஹ்யநிருத்தாக்யம் ஹ்ருஷீகாணாமதீஶ்வரம் |
ஶாரதேந்தீவரஶ்யாமம் ஸம்ராத்யம் யோகிபிஶ்ஶநை: || 29

வைகாரிகஇதி || யத: யஸ்மாத் நந ஶ்ரீநாம ஸம்பவ: உத்பத்தி: ||௨௬|| தஸ்மிந் உபாஸ்ய ப்ரகாரமாஹ கர்த்ருத்வமிதி||கர்த்ருத்வம் தேவதாரூபேண கரணத்வமிந்த்ரியரூபேண கார்யத்வம் பூதரூபேண ஶாந்தத்வாதிகம் தத்காரண குண த்ரயரூபேண மநஸ உத்பத்திரூபம் லக்ஷணமாஹ ஸார்த்தம் || ௨௭ || வைகாரிகாதிதி || ஸங்கல்ப்யதே அநேந விகல்ப்யதே விஶேஷிதே அநேந யஸ்ய மநஸ: ஸங்கல்ப விகல்பாப்யாம் காமஸம்பவோ வர்த்ததே காமரூபவாவ்ருத்தி லக்ஷணமேவேதோக்தம் ||௨௮||யமிதி||நத்வேவ ப்ரத்யுத்பத்யரூபேணோத்பத்தி: தஸ்ய ஸம்ஸ்ம்ராதிகார்யத்வாத் உபாஸ்யரூபமாஹஸ்யாநிருத்தஸ்யோக்தே: ஶாரதம் ஶரத்காலீநம், இந்தீவரம் நீலோத்பலம் தத்வத் ஶ்யாமம் யத்தை ஸம்ஸாத்யம் வஶீகர்த்தும் யோக்யமித்யர்த்த: || ௨௯ || அஹங்காரோத்பத்திரூபகம்

அந்த அஹங்காரத்தை, ஆயிரம் படங்களுடன் கூடியவரும் அனந்தன் என்ற பெயருடையவரும் பூதங்கள் இந்திரியங்கள் மனம் இவற்றின் விகாரமாகிய வரும் சங்கர்ஷணரென்ற பெயருடையவருமாகிய புருஷனென்று கூறுகிறார்கள், 26

இந்த அஹங்காரமானது கர்த்தாவாக இருப்பது, காரணமாக இருப்பது காரியமாக இருப்பது என்றலக்ஷணமுடையது. அல்லது சாந்தமானது கோரமானது மிகவும் முடத்தன்மை யுடையது என்ற லக்ஷணமுடையதென்று ஏற்படுகிறது. 27

விகாரமடைந்த வைகாரிக அஹங்காரத்தி லிருந்து மனஸ்தத்வ முண்டாயிற்று. அந்த மனதின் ஸங்கற்பத்தாலும் விகற்பத்தாலும் காம முண்டாகிறது. 28

இந்த வைகாரிக அஹங்காரத்தை சரத்காலத்திலுள்ள இந்தீவரம்போல் சியாமள வர்ணரும் யோகிகளால் மெதுவாக ஸ்வாதீனப் படுத்துவதற் குரியவரும் இந்திரியங்களுக்கு ஈசருமாகிய அநிருத்தன் என்று சொல்லுகிறார்கள் 29

𑌤𑍈𑌜𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌭𑍂𑌤𑍍𑌸𑌤𑌿 ।
𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌣𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥ 30

𑌸𑌂𑌶𑌯𑍋𑌽𑌥 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌸𑍍𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌰𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ॥ 31

𑌤𑍈𑌜𑌸𑌾𑌨𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌶𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 ॥ 32

𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌹 𑌆𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌜𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌣𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌣𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌤𑌿 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑌾𑌣𑌾𑌮𑍁𑌪𑌕𑌾𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌣𑌃 ॥30॥ 𑌸𑌂𑌶𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑍋 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌤𑌞𑍍𑌜𑌲𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 ॥31॥ 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌹 𑌤𑍈𑌜𑌸𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌤𑍈𑌜𑌸𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍈𑌜𑌸𑌾𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌶𑌂𑌕𑌾𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑍇𑌵𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌶𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍈𑌜𑌸𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍈𑌜𑌸𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌜𑌸𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌸𑍍𑌤𑍈𑌜𑌸𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍀𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌧𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌜𑌸𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 32 ॥ 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑌿𑌮𑌹𑌾𑌭𑍂𑌤𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌞𑍍𑌚𑌾𑌹 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌭𑌿𑌃 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌷

விகாரமடைந்த தைஜஸாஹங் காரத்தி லிருந்து புத்திதத்வ முண்டாயிற்று. பதிவ்ரதையாகிய தாயே! அந்த புத்திதத்வ மானது பூமிமுதலியவற்றின் ப்ரகாசத்தை அறிவிக்கக் கூடியது. இந்திரியங்களின் அனுக்ரஹ ரூபமானது. 30

விர்த்திகளால் புத்திக்கு ஸம்சயம், பொய்யான ஞானம், நிச்சயம,ஸ்மிருதி நித்திரை என்ற லக்ஷணங்களைத் தனியாகக் கூறுகிறார்கள். 31

கர்மேந்திரியங்களும் தைஜஸாஹங்காரத்தினின்றே உண்டாயின. ப்ராணனுக்கு க்ரியாஸத்தியும் புத்திக்கு விஞ்நான சக்தியும் ஏற்படுகிறது. 32

𑌤𑌾𑌮𑌸𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍 ।
𑌶𑌬𑍍𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌭𑍂𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌭𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌗𑌮𑍍 ॥ 33
𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌰𑍍𑌲𑌿𑌂𑌗𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌨𑌭𑌸𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌕𑌵𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥ 34
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌦𑌾𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌭𑌸𑍋 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ 35
𑌨𑌭𑌸𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌕𑍍𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥ 36

[illegible] 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌭𑍋𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 [illegible]
[illegible] 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌗𑌮𑍍 ॥ ௩௩ ॥ 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌹
𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑌰𑍍𑌥𑌵𑌾𑌚𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌰𑍍𑌲𑌿𑌂𑌗𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯-
𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍃𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 [illegible]
𑌨𑌭𑌸𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ ௩௪ ॥ 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥
𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌦𑌾𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌅𑌵𑌕𑌾𑌶𑌦𑌾𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌤𑍍𑌵𑌂 [illegible]
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 [illegible] 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵
𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 [illegible]
[illegible] 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 [illegible]
[illegible] ॥ ௩௫ ॥ 𑌨𑌭𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ [illegible]
[illegible] 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 [illegible]

பகவானுடைய வீர்யத்தால் ப்ரேரிணை செய்யப் பட்டதும் விகாரமடைந்ததுமாகிய தாமஸாஹங்காரத்தி லிருந்து சப்தமாத்ரம் உண்டாயிற்று. அந்த ஸப்த மாத்திரத்திலிருந்து ஆகாசமுண்டாயிற்று. ச்ரோத்ரமானது சப்தத்தை அடைந்த தாகிறது. 33

சப்தமானது அர்த்தத்திற்கு வாசகம்பார்க்கிறவனை ஞாபகப்படுத்துகிறது. லக்ஷணத்தை ஆகாசத்திற்கு தன்மாத்ரமானது என்று பெரியோர்கள் கூறுகிறார்கள். 34

ஆகாசம் பூதம் இவற்றிற்கு அவகாசம் கொடுப்பதையும் உள்ளும் வெளியும் வ்யவஹாரஸ்தான மாகியதையும் ப்ராணன் இந்திரியங்கள் மனம் இவைகளுக்கு ஸ்தானமாக இருப்பதையும் இந்தக் கார்யங்களே லக்ஷணமாகச் சொல்லப்படுகின்றன. 35

காலகதியால் விகாரமடைந்ததும் சப்த தன்மாத்ரமுமான ஆகாசத்தி லிருந்து ஸ்பர்ச தன்மாத்ர முண்டாயிற்று. அந்த ஸ்பர்ச தன்மாத்திரத்தி லிருந்து வாயு உண்டாயிற்று. ஸ்பர்சத்தை நன்ருய்க்கிரகிக்கக் கூடியது த்வகிந்திரிய மாகிறது. 36

मृदुत्वं कठिनत्वं च शैत्यमुष्णत्वमेव च ।
एतत्स्पर्शस्य स्पर्शत्वं तन्मात्रत्वं नभस्वतः ॥ 37

चालनं व्यूहनं प्राप्तिर्नेतृत्वं द्रव्यशब्दयोः ।
सर्वेन्द्रियाणामात्मत्वं वायोः कर्माभिलक्षणम् ॥ 38

वायोश्च स्पर्शतन्मात्राद्रूपं दैवेरितादभूत् ।
समुत्थितं ततस्तेजश्चक्षू रूपोपलम्भनम् ॥ 39

द्रव्याकृतित्वं गुणता व्यक्तिसंस्थात्वमेव च ।
तेजस्त्वं तेजसः साध्वि रूपमात्रस्य वृत्तयः ॥ 40

स्पर्शस्य सांग्रहस्तो भवतीति शेषः शब्दतन्मात्रादिति तन्मात्राणामुत्तरोत्तरान्वाय उक्तम् ॥ ३६ ॥ स्पर्शलक्षणमाह मृदुत्वमिति स्पर्शत्वं स्पर्शलक्षणमित्यर्थः नभस्वतो वायोः तन्मात्रत्वम् ॥ ३७ ॥ चालनमिति चालनं वृक्षशाखादेः व्यूहनं मेलनं तृणादेः प्राप्तिः संयोगः द्रव्यशब्दयोः प्राणं प्रति तथा शैत्यादिमतः स्पर्शनं प्रति शब्दस्य श्रोत्रं प्रति नेतृत्वं सर्वेन्द्रियाणामात्मत्वमुपोद्बलकत्वं कर्मणा कार्येण अभिलक्षणं सामान्येन कर्मणाभिलक्षणमिति विग्रहः करणे ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ द्रव्याकृतित्वमिति द्रव्याकृतित्वं द्रव्यस्याकारसमर्पकत्वं गुणता द्रव्योपसर्जनत्वेन प्रतीतिः स्वप्रत्यक्षद्रव्यस्य समाप्ततरावपि स्वातन्त्र्येणैव प्रतीतिः रूपवस्य तत्त्वेनैवेति तस्यायं विशेष उक्तः व्यक्तेः सां

மிருது கடினம் சீதளம் உஷ்ணம் ஸ்பர்சிக்கும் தன்மை வாயுவுக்கு தன் மாத்ரமாக இருப்பது இவை ஸ்பர்சத்திற்கு லக்ஷணமாகின்றன. 37

சலனமடையும்படி செய்வது பிரிப்பது சேர்க்கை (கந்தமுடைய) த்ரவ்யத்தை (க்ராணேந்திரியத்தில்) சேர்ப்பது (வெகுதூரத்தி லிருப்பவனுடைய) சத்தத்தை (ச்ரோத்ரத்தில்) சேர்ப்பது இந்திரியங்களுக்கு ஆத்மாவாக இருப்பது இந்தச்செய்கைகள் வாயுவுக்கு லக்ஷணமாகின்றன. 38

ஈச்வரனால் ப்ரேரணை செய்யப்பட்டதும் ஸ்பர்ச தன்மாத்திரமுமான வாயு விடமிருந்து ரூபதன்மாத்திர முண்டாயிற்று. அந்தரூப தன்மாத்திரத்தி லிருந்து தேஜஸ் உண்டாயிற்று. ரூபத்தை கிரஹிப்பது சக்ஷுஸ் என்ற இந்திரியமாகிறது. 39

பதிவ்ருதையாகிய தாயே! த்ரவ்யங்களுக்கு (பூதங்களுக்கு) ஸமமாக இருக்கும் தன்மை த்ரவ்யங்களின் குணங்களுடைய தன்மை த்ரவ்யங்களின் ஸந்நிவேசம் தேஜஸுக்கு தேஜஸ்ஸாக இருப்பது இவைகள் ரூபதன்மாத்திரத்தின் லக்ஷணங்கள், 40

𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌨𑌂 𑌪𑌚𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌨𑌮𑌦𑌨𑌂 𑌹𑌿𑌮𑌮𑌰𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍 ।
𑌤𑍇𑌜𑌸𑍋 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌶𑍋𑌷𑌣𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌤𑍃𑌡𑍇𑌵 𑌚 ॥ 41

𑌰𑍂𑌪𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑍋 𑌦𑍈𑌵𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍 ।
𑌰𑌸𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌭𑍂𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌸𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥ 42

𑌕𑌷𑌾𑌯𑍋 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌟𑍍𑌵𑌮𑍍𑌲 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌕𑌧𑌾 ।
𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌰𑌸 𑌏𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 43

𑌕𑍍𑌲𑍇𑌦𑌨𑌂 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌨𑌂 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍋𑌨𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍 ।
𑌤𑌾𑌪𑌾𑌪𑌨𑍋𑌦𑍋 𑌭𑍂𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌮𑍍𑌭𑌸𑍋 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌃 ॥ 44

[illegible] 𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌰𑍂𑌪𑌂 ॥ ௪௦ ॥ 𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌨𑌂 𑌪𑌚𑌨𑌂 𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌤𑍃𑌡𑍍 [illegible] 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌾𑌨𑌾𑌦𑌨𑌂 ॥ ௪௧ ॥ 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌸𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌰𑌸𑍋 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌨𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌰𑌸𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌸𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 ॥ ௪௨ ॥ 𑌕𑌷𑌾𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌷𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑌡𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑍋 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] 𑌨𑍈𑌕𑌧𑌾 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌰𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௪௩ ॥ 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌦𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌦𑌨𑌮𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍀𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌨𑌂 [illegible] 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍀𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌂 [illegible] 𑌆𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌂 [illegible] 𑌉𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 [illegible] 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍 𑌭𑍂𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 [illegible] ॥ ௪௪ ॥ 𑌰𑌸𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑌭𑍂𑌤𑌿𑌤𑌿 ॥

ப்ரகாசமாக இருப்பது பசனம் செய்வது பசியின் மூலமாகப் புசிப்பது தாகத்தின்மூலமாகப் பானம் செய்வது சோஷித்தல் இவை தேஜஸுக்கு லக்ஷணமாகின்றன. 41

தைவத்தால் ப்ரேரணை செய்யப்பட்டதும் விகார மடைந்ததும் ரூபதன்மாத்ரமுமாகிய தேஜஸ்ஸி லிருந்து ரஸ தன்மாத்ரமுண்டாயிற்று. அந்த ரஸதன்மாத்திரத்தி லிருந்து ஜலமுண்டாயிற்று. ரஸத்தை க்ரஹிப்பது ஜிஹ்வை(நாவு) என்ற இந்திரிய மாகிறது. 42

ஒரே ரஸமானது சேர்க்கை த்ரவ்யங்களின் விகாரத்தால் துவர்ப்பு தித்திப்பு கைப்பு புளிப்பு (உப்பு) என்று பலவித பேதத்தை அடைகிறது. 43

ஈரமாகச் செய்தல் (மண் முதலியவற்றை) பிண்டமாகச் செய்தல் திருப்தியைக் கொடுத்தல் ஜீவிக்கும் தன்மை ஜடத்தன்மையைப் போக்குதல் மிருதுவாகச் செய்தல் தாபத்தைப் போக்குதல் மிகுதியாக உண்டாகுதல் இவைகள் ஜலத்தின் லக்ஷணங்கள். 44

रसमात्राद्विकुर्वाणादम्भसो दैवचोदितात् ।
गन्धमात्रमभूत्तस्मात्पृथ्वी घ्राणस्तु गन्धगः ॥ 45

करम्भपूतिसौरभ्यशान्तोग्राम्लादिभिः पृथक् ।
द्रव्यावयववैषम्याद्गन्ध एको विभिद्यते ॥ 46

भावनं ब्रह्मणः स्थानं धारणं सद्विशेषणम् ।
सर्वसत्त्वगुणोद्भेदः पृथिवीवृत्तिलक्षणम् ॥ 47

नभोगुणविशेषोऽर्थो यस्य तच्छ्रोत्रमुच्यते ।
वायोर्गुणविशेषोऽर्थो यस्य तत्स्पर्शनं विदुः ॥

॥ ४६ ॥ करम्भेति ॥ करम्भो मिश्रगन्धः यथा व्यञ्जनादीनां हिङ्ग्वादिसंस्कारैः पूतिर्दुर्गन्धः सौरभ्यं कर्पूरादेः शान्तः शतपत्रादेः उग्रः लशुनादेः अम्लः पर्युषितचित्रान्नादेः संसर्गिणां द्रव्यावयवानां वैषम्याद्गन्धोऽपि विभिद्यते सम्पन्न इत्यर्थः ॥ ४७ ॥ भावनमिति। ब्रह्मणो भावनं प्रतिमादिरूपेण साकारतापादनं स्थानं जलादिविलक्षणतया धारनैरपेक्ष्येण स्थितिः धारणं जलादीनामाधारत्वं सदाकाशादीनां विशेषणमवच्छेदकत्वं सर्वेषां सत्त्वानां प्राणिनां तद्गुणानां पुंस्त्वादीनां उद्भेदः परिणामविशेषैः प्रकटीकरणम् ॥४८॥ श्रोत्रादीनां शब्दादिग्राहकत्वमुक्तं तेषां लक्षणं तदेवेत्याह पञ्चभिः श्लोकार्धैः नभ इति नभ

ஈசனால் ப்ரேரிக்கப்பட்டதும் விகாரமடைந்ததும் ரஸதன்மாத்ரமு மான ஜலத்திலிருந்து கந்ததன்மாத்ரமுண்டாயிற்று. அந்த கந்ததன்மாத்திரத் திலிருந்து பூமியுண்டாயிற்று. கந்தத்தை க்ரஹிப்பது க்ராணம் என்ற இந்திரிய மாகிறது. 45

ஒரே கந்தமானது த்ரவ்யங்களின் அவயவங்களின் விகாரத்தால் சேர்ந்த கந்தமாகவும் துர்கந்தமாகவும் பரிமளவாஸனை யாகவும் சாந்தமாகவும் உக்ரமா கவும் புளிப்பாகவும் தனித்தனியே பேதத்தை அடைகிறது. 46

பிர்ம ஸ்வரூபத்தின் பாவனை, இருப்பு, (ஜலமுதலிய வைகளுக்கு) ஆதார மாக இருப்பது, ஆகாசம் முதலியவைகளை வ்யவச்சேதம்செய்தல், சகலபிராணி களின் குணங்களை ப்ரகாசப்படுத்துதல் என்ற இந்தக் கார்யங்களே பூமிக்கு லக்ஷணமாகின்றன. 47

ஆகாசத்தின் குணவிசேஷமான சப்தமானது எதற்கு விஷயமாகிறதோ அது ச்ரோத்ரமென்று சொல்லப்படுகிறது. வாயுவின் குணவிசேஷமாகிய ஸ்ப ர்சமானது எதற்கு விஷயமாகிறதோ அது த்வக் என்ற இந்திரிய மாகிறது. தே

𑌤𑍇𑌜𑍋𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌅𑌮𑍍𑌭𑍋𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌰𑌸𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ।
𑌭𑍂𑌮𑍇𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 49

𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌅𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌾𑌵𑍇𑌵𑍋𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 50
𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑌂𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌯𑌦𑌾 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌵𑍈 ।
𑌨 𑌶𑍇𑌕𑍁𑌃 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌯𑌤𑌨𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾 ।
𑌕𑌾𑌲𑌕𑌰𑍍𑌮𑌗𑍁𑌣𑍋𑌪𑍇𑌤𑍋 𑌜𑌗𑌦𑌾𑌦𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ॥ 51
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌣𑍍𑌡𑌮𑌚𑍇𑌤𑌨𑌮𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌦𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌦𑌸𑍌 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍 ॥ 52

𑌶𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃 ॥ ௪௯ ॥ 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌶𑌬𑍍𑌦𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌅𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌾𑌦𑍌 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌤𑍋 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌭𑍂𑌮𑌾𑌵𑍇𑌵𑍋𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌉𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍇𑌤𑌤𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌜𑌲𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍍𑌵𑌮𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌃 𑌆𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑍇𑌕𑌮𑍇𑌵 ॥ ௫௦ ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌏𑌤𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑌂𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌹𑌤𑌿𑌮𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌜𑌗𑌦𑌾𑌦𑌿𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍𑌤𑌦𑍈𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍇𑌵 ॥ ௫௧ ॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌿𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌸𑍌 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌉𑌦𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍 ॥ ௫௨ ॥ 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ [illegible] 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌷𑍋𑌡𑌶𑌗𑍁𑌣𑌾𑌯𑌿𑌕𑍈𑌃

ஜஸ்ஸின் குணவிசேஷமாகிய ரூபமானது எதற்கு விஷயமோ அது சக்ஷுஸ் என்றாகிறது. ஜலத்தின் குணவிசேஷமாகிய ரஸமானது எதற்கு விஷயமோ அது ரஸனேந்திரியமாகிறது. பூமியின் குணவிசேஷமாகிய கந்தமானது எதற்கு விஷயமாகிறதோ அது க்ராணேந்திரியமாகிறது. 48—49

ஆகாயம் முதலியவற்றின் சப்தம் முதலிய குணங்கள் வாயு முதலியவற்றில் நன்றாய்ச் சேர்ந்திருப்பதால் காணப்படுகின்றன. ஆகையால் ஆகாச முதலியவைகளின் சப்தம் முதலிய குணங்கள் பூமியிலேயே காணப்படுகின்றன. 50

மஹத்தத்வம் முதலிய இந்த ஏழு தத்வங்களும் சேராமல் போகத்திற்கு ஸ்தானமாகிய புருஷனை, எப்பொழுது விரைவாக விருஷ்டிக்கச் சக்தியற்றனவாகின்றனவோ அப்பொழுது உலகங்களுக்கு ஆதியாகிய பகவான் காலம் கர்மம் குணங்கள் இவைகளுடன் கூடியவராகி அந்தத் தத்வங்களில் அநுப்ரவேசம் செய்தார். 51

பகவான் அநுப்ரவேசம் செய்ததால் க்ஷோபமடைந்தனவும் சேர்ந்தனவுமாகிய அந்தத் தத்வங்களினின்று சேதனமில்லாத ஓர் அண்டமுண்டாயிற்று. அந்த அண்டத்திலிருந்து இந்த விராட் புருஷனெழுந்தான். 52

एतदण्डं विशेषाख्यं क्रमवृद्धैर्दशोत्तरैः ।
तोयादिभिः परिवृतं प्रधानेनावृतैर्बहिः ॥ 53

यत्र लोकवितानोऽयं रूपं भगवतो हरेः ॥ 54

हिरण्मयादण्डकोशादुत्थाय सलिलेशयात् ।
तमाविश्य महादेवो बहुधा निर्बिभेद खम् ॥ 55

निरभिद्यतास्य प्रथमं मुखं वाणी ततोऽभवत् ।
वाण्या वह्निरथो नासे प्राणोतो घ्राण एतयोः ॥ 56

तोयादिभिः पृथिव्यावरणस्याण्डकटाहत्वेन संबन्धेनागृहीत्वा तोयादीनामेवावरणत्वमुक्तम् ॥५३॥ यत्रेति ॥ यत्राण्डे लोकात्मकोऽयं विराट् भगवतो रूपमिति परार्षाहेत्यभिप्रायेण ॥५४॥ तद्भिन्नात्मतादिविभागमाह नवभिः हिरण्मयादिति उत्थाय औदासीन्यं विहाय तमाविश्य अधिष्ठाय बहुधांशांशैः स्वस्य खमिन्द्रियच्छिद्रम् ॥ ५५ ॥ निरभिद्यतेति। वाण्या सह वह्निरभवत् प्राविशत् नासे निरभिद्येतां प्राणतः प्राणेनानुस्यूतस्य घ्राणः एतयोः नासिकयोः संभवतीत्यनुषङ्गः ॥५६॥ घ्राणादिति घ्राणानन्तरं वायुश्च प्राण

இந்த அண்டமானது விசேஷமென்று பெயருடையது. வெளியில் பிரகிருதியால் சூழப்பட்டது. கிரமமாக விருத்திபெற்றது. பத்துமடங்கு அதிகமான ஜலம் முதலியவற்றுல் சூழப்பட்டது. இந்த அண்டத்தில் உலக ஸ்வரூபரும் பகவாணுகிய ஹரியின ஸ்வரூபருமாகிய விராட் புருஷன் இருக்கிறுர்.53-54

மகாதேவராகிய பகவான் ஜலத்திலிருப்பதும் பிரகாசம் மிகுதியானதுமாகிய அண்டகோசத்திலிருந்து உதாஸீனத்தன்மையை விட்டு அந்த விராட் புருஷனிடம் அநுப்ரவேசம் செய்து இந்திரியங்களின் சித்திரங்களை வெகுவாகப் பிரித்தார்.　55

‡ முதலாவது இந்த விராட் புருஷனுடைய முகம் பிரிந்தது. அந்த முகத்திலிருந்து வாக் உண்டாயிற்று. அந்த வாக்கிலிருந்து அக்னி உண்டாயிற்று. பிறகு நாஸிகைகள் பிரிந்தன. இந்த நாஸிகைகளிலிருந்து பிராணுல்

---

‡ 56-வது சுலோகமுதல் 63-வது சுலோகம் வரையில் (முகம், வாக், அக்னி) நாஸிகைகள். க்ராணம், வாயு,) என்று மும்மூன்ருகச் சொல்லியிருப்பதில் அதிஷ்டானம் இந்திரியம் அதிதேவதை என முறையாக அறியவேண்டும்.

விராட் புருஷனுடைய முகத்தில் வாக், அக்னி, பிரவேசித்தன என்பதும் அவருடைய நாஸிகைகளில் க்ராணம் வாயு பிரவேசித்தன என்பதும் ஸ்ரீதாருடைய வ்யாக்கியானம்.

க்⁴ராணாத்³வாயுரபி⁴த்³யேதாமக்ஷிணீ சக்ஷுரேதயோ: ।
தஸ்மாத்ஸூர்யோ வ்யபி⁴த்³யேதாம் கர்ணௌ ஶ்ரோத்ரம் ததோ தி³ஶ: ॥ 57

நிர்பி³பே⁴த³ விராஜஸ்த்வக்³ரோமஶ்மஶ்ர்வாத³யஸ்தத: ।
தத ஓஷத⁴யஶ்சாஸன் ஶிஶ்நம் நிர்பி³பி⁴தே³ தத: ॥ 58

ரேதஸ்தஸ்மாதா³ப ஆஸன் நிரபி⁴த்³யத வை கு³த³ம் ।
கு³தா³த³பானோ(அ)பானாச்ச ம்ருத்யுர்லோகப⁴யங்கர: ॥ 59

ஹஸ்தௌ ச நிரபி⁴த்³யேதாம் ப³லம் தாப்⁴யாம் தத: ஸ்வராட் ।
பாதௌ³ ச நிரபி⁴த்³யேதாம் க³திஸ்தாப்⁴யாம் ததோ ஹரி: ॥ 60

நாட்³யோ(அ)ஸ்ய நிரபி⁴த்³யந்த தாப்⁴யோ லோஹிதமாப்⁴ருதம் ।
நத்³யஸ்தத: ஸமப⁴வன்னுத³ரம் நிரபி⁴த்³யத ॥ 61

க்ஷுத்பிபாஸே தத: ஸ்யாதாம் ஸமுத்³ரஸ்த்வேதயோரபூ⁴த் ।
அதா²ஸ்ய ஹ்ருத³யம் பி⁴ன்னம் ஹ்ருத³யான்மன உத்தி²தம் ॥ 62

தத இதி விஶேஷணம் ஸர்வேஷ்விந்த்³ரியேஷ்வபி த்³ரஷ்டவ்யம் வ்யபி⁴த்³யேதாமபி⁴த்³யேதாமிதி வா । அயோ லோகபாலா: ததோ தி³ஶ: ப்ராவிஶன் ॥ ருஎ ॥ நிர்பி³பே⁴த³ இதி ச்ருதிஶப்³தோ நபும்ஸக: ॥ருஅ'ருஉ॥ ஊனஷஷ்டி இதி பா³ஹ்யாதி³ஷு

அநுசரிக்கப்பட்ட கிராணம் உண்டாயிற்று. கிராணத்திலிருந்து வாயு உண்டானன், பிறகு நேத்திரங்கள் பிரிந்தன. இந்த நேத்திரங்களிலிருந்து சக்ஷுஸ் உண்டாயிற்று. அந்த சக்ஷுஸ்ஸிலிருந்து ஸூர்யன் உண்டானன். பிறகு காதுகள் பிரிந்தன. அந்தக் காதுகளிலிருந்து ச்ரோத்ரம் உண்டாயிற்று. அந்த ச்ரோத்ரத்திலிருந்து திசைகள் உண்டாயின. அந்த விராட் புருஷனுக்கு த்வக் உண்டாயிற்று. அந்த த்வக்கிலிருந்து ரோமங்கள் ச்மச்ருக்கள் முதலியவை உண்டாயின. அவற்றிலிருந்து ஓஷதிகள் உண்டாயின. பிறகு சிச்னம் பிரிந்தது. அதிலிருந்து ரேதஸ் உண்டாயிற்று. அதிலிருந்து ஜலங்கள் உண்டாயின. பிறகு குதம் பிரிந்தது. அந்தக் குதத்திலிருந்து அபானம் உண்டாயிற்று. அந்த அபானத்திலிருந்து உலகங்களுக்கு பயத்தைக்கொடுக்கும் மிருத்யு உண்டானன். பிறகு கைகள் பிரிந்தன. அந்தக் கைகளிலிருந்து பலமுண்டாயிற்று. அந்த பலத்திலிருந்து இந்திரன் உண்டானன். பிறகு பாதங்கள் பிரிந்தன. அந்தப் பாதங்களிலிருந்து கமனம் உண்டாயிற்று. அந்த கமனத்திலிருந்து ஹரி உண்டானர். இந்த விராட்டுக்கு நாடிகள் பிரிந்தன. அந்த நாடிகளிலிருந்து பூர்ணமான ரத்தமுண்டாயிற்று. அதிலிருந்து நதிகள் உண்டாயின. பிறகு வயிறு பிரிந்தது. அந்த வயிற்றிலிருந்து பசி தாகம் இவைகளுண்டாயின. இந்தப் பசி தாகங்களிலிருந்து ஸமுத்திரமுண்டாயிற்று. பிறகு இந்தவிராட்புருஷனுக்கு ஹிருதயம் பிரிந்தது. ஹிருதயத்திலிருந்து மனம் உண்டாயிற்று.

𑌮𑌨𑌸𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌰𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾𑌂𑌪𑌤𑌿𑌃 |
𑌅𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 || 63

𑌏𑌤𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌭𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌨𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑍇𑌽𑌶𑌕𑌨𑍍 |
𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌵𑌿𑌵𑌿𑌶𑍁𑌃 𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 || 64

𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌭𑍇𑌜𑍇 𑌨𑍋𑌦𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍 |
𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑍇 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌨𑍋𑌦𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍 || 65

𑌅𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌨𑍋𑌦𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍 |
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌰𑍍𑌣𑍌 𑌚 𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌨𑍋𑌦𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍 || 66

𑌤𑍍𑌵𑌚𑌂 𑌰𑍋𑌮𑌭𑌿𑌰𑍋𑌷𑌧𑍍𑌯𑍋 𑌨𑍋𑌦𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍 |
𑌰𑍇𑌤𑌸𑌾 𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑌮𑌾𑌪𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑍋𑌦𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍 || 67

𑌗𑍁𑌦𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑌪𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌨𑍋𑌦𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍 |
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌗𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌨𑍋𑌦𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍 || 68

𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌬𑌲𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌨𑍋𑌦𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍 |
𑌨𑌾𑌡𑍀𑌰𑍍𑌨𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌨𑍋𑌦𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍 || 69

𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌤𑍃𑌡𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌦𑌰𑌂 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑍍𑌨𑍋𑌦𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍 |
𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌨𑍋𑌦𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍 || 70

𑌹𑍃𑌦𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌾𑌂𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌃 || 63 ||
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶

அந்த மனத்திலிருந்து சந்திரனுண்டானுன். பிறகு புத்தி பிறந்தது. புத்தியி லிருந்து பிர்மதேவர் உண்டானுர். பிறகு அஹங்காரம் பிரிந்தது. அதிலிரு ந்து ருத்தரர் உண்டானுர். பிறகு சித்தம் பிரிந்தது. அதிலிருந்து க்ஷேத்தி ரஜ்ஞனுண்டானுன். 56-63

இப்படி உண்டான இந்தத் தேவர்கள் அந்த விராட் புருஷனை எழுப்புவ தற்குச் சக்தி பெறவில்லை. அவனை எழுப்புவதற்கு மறுபடியும் க்ரமமாக இந் திரியங்களை அடைந்தார்கள். 64

அக்னி வாக்குடன் முகத்தை யடைந்தான். அதனுல் விராட் புருஷன் எழுந்திருக்கவில்லை. க்ராணத்துடன் வாயு நாஸிகைகளை அடைந்தான். அப் பொழுது விராட் எழுந்திருக்கவில்லை. ஸூர்யன் சக்ஷுஸ்ஸுடன் நேத்திரங் களை அடைந்தான். அதனுல் விராட் எழுந்திருக்கவில்லை. திசைகள் ச்ரோத் திரங்களுடன் காதுகளை அடைந்தன. அப்பொழுது விராட் எழுக்திருக்க வில்லை. ஓஷதிகள் ரோமங்களுடன் த்வக்கை அடைந்தன. அப்பொழுது விராட் எழுந்திருக்கவில்லை. ஜலங்கள் ரேதஸ்ஸுடன் சிச்னத்தை அடைந் தன. அப்பொழு ் விராட் எழுந்திருக்கவில்லை. மிருத்யு அபானத்துடன் குத

𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌪𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌨𑍋𑌦𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍 ।
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌭𑌿𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌨𑍋𑌦𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍 ॥ 71

𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌦𑍍𑌯𑌦𑌾 ।
𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌾𑌦𑍁𑌦𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤 ॥ 72

𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑍋𑌧𑌿𑌯𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌨𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑍋𑌜𑌸𑌾 ॥ 73

𑌶𑍋𑌹 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌸𑌹𑌿𑌃 ॥ ௬௮ ॥ ௬௯ ॥ ௭௦ ॥ 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌏𑌵𑌮𑌨𑍍𑌵𑌯𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌪𑌕𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌯𑌦𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌿𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌶𑌾𑌯𑌨𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑍌 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌶𑌯𑌂, 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌵𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌲𑌿𑌲𑌶𑌾𑌯𑌿𑌨𑍋 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑌮𑍂𑌹𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌯𑌂 ॥ ௭௨ ॥ 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍋 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨 𑌕𑌥𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌕𑌾𑌰𑌮𑍇𑌹𑌂

த்தை அடைந்தான். அப்பொழுது விராட் எழுந்திருக்கவில்லை. விஷ்ணு கதியுடன் பாதங்களை அடைந்தார். அப்பொழுது விராட்புருஷன் எழுந்திருக்கவில்லை. இந்திரன் பலத்துடன் கைகளை அடைந்தான். அப்பொழுது விராட் எழுந்திருக்கவில்லை. நதிகள் ரத்தத்துடன் நாடிகளை அடைந்தன. அப்பொழுது விராட் எழுந்திருக்கவில்லை. ஸமுத்திரம் பசி தாகங்களுடன் வயிற்றை அடைந்தது. அப்பொழுது விராட் எழுந்திருக்கவில்லை. சந்திரன் மனதுடன் ஹ்ருதயத்தை அடைந்தான். அப்பொழுது விராட் எழுந்திருக்கவில்லை. பிரமதேவர் புத்தியுடன் ஹ்ருதயத்தை அடைந்தார். அப்பொழுது விராட் எழுந்திருக்கவில்லை. ருத்ரர் அஹங்காரத்துடன் ஹ்ருதயத்தை அடைந்தார். அப்பொழுது விராட் எழுந்திருக்கவில்லை. க்ஷேத்திரஞ்ஞன் சித்தத்துடன் ஹ்ருதயத்தை எப்பொழுது அடைந்தானே அப்பொழுதே விராட் புருஷன் ஜலத்திலிருந்து எழுந்தான்.

பிராணன், இந்திரியங்கள், மனம், புத்தி இவை நித்திரைசெய்யும் புருஷனைத் தங்களுடைய வலுவால் எவரின்றி எழுப்புவதற்குச் சக்திபெறுமதோ அழி

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌯𑍋𑌗𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑌾 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑌵𑌿𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 74

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌵𑍈𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌞𑍍𑌚𑌰𑍋𑌪𑌣𑌂 𑌯𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑌾𑌧𑌿𑌯𑍈𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍋𑌯𑌦𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௭௩ ॥ ௭௪ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

கின்றனவோ அந்த ஆத்மாவிடம் அந்த க்ஷேத்ரஜ்ஞனை பக்தியாலும் விரக்தியாலும் யோகத்தால் ப்ரவிருத்தித்த புத்தியாலும் ஞானத்தாலும் விவேசனம் செய்து தியானிக்கவேண்டும். 65-74

26—வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

॥ 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌨𑌾𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑍈𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 ।
𑌅𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌜𑍍𑌜𑌲𑌾𑌰𑍍𑌕𑌵𑌤𑍍 ॥ 1
𑌸𑌏𑌷 𑌯𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌭𑌿𑌵𑌿𑌷𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇 ।
𑌅𑌹𑌂𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 2
𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌪𑌦𑌵𑍀𑌂 𑌅𑌵𑌶𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑌿𑌕𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌦𑍋𑌷𑍈𑌸𑌦𑌸𑌨𑍍𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌯𑍋𑌨𑌿𑌷𑍁 ॥ 3

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌨𑌯𑍋 𑌮𑌤𑌃 ।
𑌬𑌨𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍇𑌨 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑍁𑌪𑌪𑌾𑌦𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑍈𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 ॥ 1 ॥ 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌕𑌥𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌸𑌏𑌷 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌯𑌦𑌾 𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌷𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕 𑌏𑌵 𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌾𑌯𑌿𑌕 𑌇𑌤𑌿 ॥ 2 ॥ 𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍋𑌷𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌦𑌸𑌨𑍍𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌯𑍋𑌨𑌿𑌷𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌨𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌪𑌦𑌵𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 ॥ 3 ॥ 𑌨𑌤𑍁 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌅𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍

27—வது அத்தியாயம்.

புருஷன் தேஹத்திலிருந்தாலும் நிர்க்குணத்தன்மையால் அகர்த்தா என்ற தன்மையால் விகாரமில்லாமையால் ஜலத்தில் ஸூர்யனைப்போல் பிரகிருதியைச்சார்ந்த (சுகதுக்கம் முதலிய) குணங்களில் ஸம்பந்தப் படுகிறதில்லை. 1

அந்த இந்தப் புருஷன் எப்பொழுது அவித்தையின் குணங்களில் பற்றுதலை அடைகிறானோ அப்பொழுது அஹங்காரத்தால் மூடத்தன்மையுடைய மனமுடையவனாகி, நான் கர்த்தா என்றெண்ணுகிறான். 2

அந்த மனஸால் ஸந்தோஷம் இல்லாதவனாகி, (அவித்தையின்) ஸம்பந்தத்தால் ஏற்பட்ட (தர்மம், அகர்மம் என்ற) கர்மங்களாலும் (ராகம், த்வேஷம் முதலிய) தோஷங்களாலும தேவயோனிகளிலும் திர்யக் யோனிகளிலும் மானிடயோனிகளிலும் ஸம்ஸார மார்க்கத்தை அடைகிறான். 3

𑌅𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌽𑌨𑌰𑍍𑌥𑌾𑌗𑌮𑍋 𑌯𑌥𑌾 ॥ 4

𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌶𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑌮𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌥𑌿 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌨𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌶𑌮𑍍 ॥ 5

𑌯𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑌪𑌥𑍈𑌰𑌭𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌮𑌯𑌿 𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇𑌨 𑌚 ॥ 6

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌸𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍇𑌣𑌾𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌮𑍌𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌬𑌲𑍀𑌯𑌸𑌾 ॥ 7

[illegible]

ஸம்ஸாரம் என்ற அர்த்தம் இல்லாவிட்டாலும் விஷயங்களை த்யானிக்கிற இந்தப் புருஷனுக்கு ஸ்வப்னத்தில் அனர்த்தம் தோன்றுவதுபோல் ஸம்ஸார பந்தம் நீங்குவதில்லை. 4

ஆகையால் இந்திரியங்களின் வழியில் (விஷயமார்க்கத்தில்) பற்றுதலை யடைந்த சித்தத்தை தீவ்ரமான பக்தியோகத்தாலும் வைராக்யத்தாலும் மெதுவாக வசப்படுத்தவேண்டும். 5

யமம் முதலிய யோகமார்க்கங்களால் என்னிடம் கபடமில்லாத பாவனையாலும் என்னுடைய கதாச்ரவணத்தாலும் பூதங்களெல்லாவற்றிலும் ஸமமாக இருக்கும் தன்மையாலும் வைரமில்லாமையாலும் (கெட்ட) சேர்க்கையில்லாமையாலும் ப்ரம்மசர்யத்தாலும் ச்ரத்தையுடன் மனதை அடிக்கடி ஒருமைப் படுத்த வேண்டும். தற்செயலாகக் கிடைப்பதால் ஸந்தோஷமடையவேண்டும். மிதமாகப் புசிக்கவேண்டும். முனியாகவும் தனிமையில் வாசம் செய்யவேண்டும். சாந்தனாகவும் மித்ரனாகவும் கருணையுடையவனாகவும் சிறந்த மனமுள்ள

யத்ருச்சயோபலப்தேன ஸந்துஷ்டோ மிதபுங் முனி: |
விவிக்தசரண: சாந்தோ மைத்ர: கருண ஆத்மவான் || 8

ஸானுபந்தே ச தேஹேऽஸ்மின்னகுர்வன்னஸதாக்ரஹம் |
ஜ்ஞானேன த்ருஷ்டதத்த்வேன ப்ரக்ருதே: புருஷஸ்ய ச || 9

நிவ்ருத்தபுத்த்யவஸ்தானோ தூரீபூதான்யதர்சன: |
உபலப்யாத்மனாத்மானம் சக்ஷுஷேவார்கமாத்மத்ருக் || 10

முக்தலிங்கம் ஸதாபாஸமஸதி ப்ரதிபத்யதே |
ஸதோ பந்துமஸச்சக்ஷு: ஸர்வானுஸ்யூதமத்வயம் || 11

ஏகாந்தவாஸீ ॥௮॥ ஸானுபந்த இதி। அஸதாக்ரஹம் அஹம்மமேத்யம் ப்ரக்ருதே: புருஷஸ்ய ச த்ருஷ்டதத்த்வேன । தேன ஜ்ஞானேன ॥௯॥ நிவ்ருத்தேதி ॥ நிவ்ருத்தானி புத்த்யவஸ்தானானி ஜாக்ரதாதீனி யஸ்ய ஸ: அத ஏவ தூரீபூதம் அன்யதர்சனம் யஸ்ய ஸ: ஆத்மனா அஹங்காரவர்ஜிதேன ஆத்மானம் சுத்தமேவ உபலப்ய ஏகமேவாத்விதீயானாத்விதீயாப்யாம் காரணமேவ கார்யமேவ த்ருஷ்டாந்தமாஹ சக்ஷுஷா சக்ஷுர்வர்ஜிதேன அகேவலமண்டலஸ்தமர்கமிவ ஏவ மாத்மத்ருக் புத்தமாத்மானம் பச்யேத் ॥௰॥ முக்தலிங்கமிதி । முக்தலிங்கம் நிருபாதிகம் அஸதி மித்யாபூதே அஹங்காரே ஸதாபாஸம் ஸத்ரூபேணாபபாஸமானம் ப்ரதிபத்யதே இதி புத்தஸ்ய ஜீவஸ்யைவ விசேஷமாஹ ஸத: காரணஸ்ய ப்ரதானஸ்ய பந்துமதிஷ்டானம் அஸத: கார்யஸ்ய சக்ஷுரிவ ப்ரகாசகம் ஸர்வேஷு கார்யேஷு காரணேஷ்வனுஸ்யூதம் அத்வயம் பரிபூர்ணம் ॥௧௧॥ அஹங்காரோபஹிதேன புத்தப்ரவ்ருத்திவத்திம் ஸத்ருஷ்டாந்தமாஹ யதேதி ஜலஸ்தித: ஸூர்யாபாஸ: ஸப்ரதிபிம்ப:

வனுகவும் இருக்கவேண்டும். (புத்திரன் முதலிய) அனுபந்தங்களுடன் கூடிய இந்த தேஹத்தில் நான் என்னுடையது என்ற அபிமானத்தையும் ப்ரகிருதி, புருஷன் இவர்களுடைய தத்துவத்தைக்காணும் ஞானத்தால் விடவேண்டும். புத்தியின் (ஜாக்ரத் முதலிய) அவஸ்தைகளை நிவிருத்தி செய்யவேண்டும். மற்றவைகளின் தரிசனத்தை வெகுதூரத்திலிருக்கும்படி செய்யவேண்டும். சக்ஷுஸ்ஸால் ஸூர்யனைப் பார்ப்பதுபோல் ஆத்மஞ்ஞானியாக இருந்து மனதால் (சுத்த) ஆத்மாவை ஸாக்ஷாத்காரமாகச் செய்யவேண்டும். (இவ்விதம் செய்வானுகில்) உபாதியற்றதும் பொய்யான அஹங்காரத்தில் ஸத்துப்போல் தோன்றுவதும் பிரதானத்திற்கு அதிஷ்டானமும் கார்யத்தை சக்ஷுஸ்போல பிரகாசப்படுத்துவதும் எல்லாவற்றிலும் இருப்பதும் இரண்டற்றதுமாகிய பிர்மஸ்வரூபத்தை அடைகிறுன். 6–11

𑌯𑌥𑌾 𑌜𑌲𑌸𑍍𑌥 𑌆𑌭𑌾𑌸𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌲𑌸𑍍𑌥𑍇𑌨𑌾𑌵𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌜𑌲𑌸𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ 12
𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌦𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑍈𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌸𑍈𑌰𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋𑌽𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌦𑌾𑌭𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌦𑍃𑌕𑍍 ॥ 13
𑌭𑍂𑌤𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑍋𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌿𑌹 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾 ।
𑌲𑍀𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑌸𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ 14
𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌵𑌨𑍍𑌮𑍃𑌷𑌾 ।
𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇𑌽𑌹𑌙𑍍𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤 𑌇𑌵𑌾𑌤𑍁𑌰𑌃 ॥ 15

[illegible]

ஜலத்திலிருக்கும் (ஸூர்யனுடைய) பிரதிபிம்பமானது ஸ்தலத்திலிருக்கும் பிரதிபிம்பத்தால் எவ்விதம் (மானிடர்களால்) காணப்படுகிறதோ எவ்விதம் ஜலத்திலிருக்கும் பிரதிபிம்பத்தால் ஆகாயத்திலிருக்கும் ஸூர்யன் காணப்படுகிறனே இவ்விதம் தேகம் இந்திரியங்கள் மனம் இவற்றின் ஸ்வரூபமுடைய ஆத்மாவின் பிரதிபிம்பங்களால் மூன்று குணங்களையுடைய அஹங்காரமானது பிர்மத்தின் பிரதிபிம்பமுடைய ரூபத்துடன் காணப்படுகிறது. இதனுல் ஸத்ய ஸ்வரூபமாகிய ஆத்மா காணப்படுகிறது. 12-13

அஸத்துக்களாகிய பூதஸூக்ஷமங்கள் இந்திரியங்கள் மனம் புத்தி முதலியவை நித்திரையால் ஒடுங்கியபோது எவன் நித்திரையும் அஹங்காரமு மின்றி

𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌮𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑌾𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥ 16

॥ 𑌦𑍇𑌵𑌹𑍂𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ 17

𑌯𑌦𑌾𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌵 𑌮𑍃𑌷𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌵𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌯𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌨𑌾𑌶𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑌯𑌾𑌆𑌰𑍍𑌤𑍋𑌵𑌿𑌵𑌶𑌃 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌵𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧௫॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌗𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌾𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑍇𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌂𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌃 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌤𑌯𑌾𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥௧௬॥ 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌹𑍂𑌤𑌿𑌃—𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌲𑌾𑌭𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌣 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌦𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧௭॥ 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃—𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾

இருக்கிருனே, மூர்த்தி த்ரஷ்டாவாகிய அவன் அஹங்காரம் நாசமடைந்த பின்பு தான் நாசமடையாதவனுயினும் பொய்யாகவே தன்னை நாசமடைந்தவன்போல் எண்ணி, பொருள் நஷ்டமடைந்தவன் எவ்விதம் ஸ்வாதீனமில்லாமற் போகிருனே அவ்விதம் ஆகிருன். இவ்விதம் ஸ்வரூபத்தைத் தெரிந்து கொள்ள விருப்பமுடையவன் பராமர்சித்து அஹங்காரத்துடன் கூடிய பஞ்சபூதங்களுக்கு எவர் அதிஷ்டானமாகவும் பிரகாசிக்கச் செய்பவராகவும் இருக்கிருரோ அந்தப் பரமாத்மாவை அடைகிருன். 14-16

தேவஹூதி வினவுகிருள்.

பிர்ம ஸ்வரூபராகிய பிரபுவே! பிரகிருதிகள் ஒன்றுக்கொன்று ஆச்ரயித்திருப்பதாலும் நித்யமாகையாலும் புருஷனை எப்போதும் விடுகிறதில்லை. 17

𑌯𑌥𑌾 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌮𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌨 𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌤𑌃 ।
𑌅𑌪𑌾𑌂 𑌰𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥ 18

𑌅𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ।
𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌕𑌥𑌮𑍍 ॥ 19

𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌮𑌰𑍍𑌶𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌯𑌮𑍁𑌲𑍍𑌬𑌣𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇 ॥ 20

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌅𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣𑌾𑌮𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌯𑌾 𑌮𑌯𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌸𑌂𑌭𑍃𑌤𑌯𑌾 𑌚𑌿𑌰𑌮𑍍 ॥ 21

𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌤𑍋 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 [illegible] 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹 𑌅𑌪𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥ ௧௮ ॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌤 𑌆𑌹 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌥𑌂 ॥ ௧௯ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌭𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌭𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑍋 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌪𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 [illegible] ॥ ௨௦ ॥ [illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃— 𑌅𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌕𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌅𑌮𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌨

பூமிக்கும் அந்தத்திற்கும் பிரிந்திருப்பதெவ்விதமில்லேயோ, ஜலத்திற்கும் ரஸத்திற்கும் பிரிந்திருக்கும் தன்மை எவ்விதமில்லேயோ அவ்விதம் பிரகிருதிக்ரும் புருஷனுக்கும் பிரிவில்லே.　18

அகர்த்தாவாகிய இந்தப் புருஷனுக்கு இந்தக்கர்மபந்தமானது எந்தப் பிரகிருதியைச் சார்ந்திருக்கிறதோ அந்த பிரகிருதியின் குணங்களிலிருக்கும் போது கைவல்யம் எவ்வித முண்டாகும் ?　19

தத்துவத்தை ஆராய்ச்சி செய்ததால் சில விடங்களில் மிகுதியான ஸம்சார பயமானது நிவிருத்தி யடைந்திருந்தாலும் பிரகிருதியின் ஸம்பந்தமானது நிவிருத்தி யடையாமையால் மறுபடியும் அந்த ஸம்ஸார பயமானது உண்டாகிறது.　20

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

பலனில் அபேக்ஷையில்லாத ஸ்வதர்மத்தாலும் நிர்மலமான மனதாலும் வெகுகாலம் வரையில் சிரவணம் செய்ததால் விருத்தியடைந்ததும் தீவ்ரமுமான என்னிடம் பக்தியாலும் தத்துவத்தின் தர்சனமுடைய ஞானத்தாலும் வலுவுள்ள வைராக்கியத்தாலும் தவத்துடன்கூடிய யோகத்தாலும் தீவ்ரமான மனதின் ஏகாக்ரத்தன்மையாலும் பகலும் இரவுமாக அவப.திப்பைக் கொடுக்

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌬𑌲𑍀𑌯𑌸𑌾 ।
𑌤𑌪𑍋𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 ॥ 22
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯𑍇𑌹 𑌦𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌹𑌰𑍍𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍 ।
𑌤𑌿𑌰𑍋𑌭𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌶𑌨𑌕𑍈𑌰𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌯𑍋𑌨𑌿𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌣𑌿𑌃 ॥ 23
𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌭𑍋𑌗𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌦𑍋𑌷𑌾 𑌚 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑌃 ।
𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌹𑌿𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥ 24
𑌯𑌥𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑍋 𑌬𑌹𑍍𑌵𑌨𑌰𑍍𑌥𑌭𑍃𑌤𑍍 ।
𑌸 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌵𑍈 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 ॥ 25
𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌯𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌮𑍍 ।
𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌪𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ 26
𑌯𑌦𑍈𑌵𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌰𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌬𑌹𑍁𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌜𑌾𑌤𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯 𑌆𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ॥ 27

𑌕𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌹𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌾 ॥ ௨௧ ॥ ௨௨ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾 𑌤𑌿𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ ௨௩ ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌚 𑌸𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌭𑍋𑌗𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑌃 𑌸𑌦𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌦𑍋𑌷𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌤𑍀 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌹𑌿𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 ॥ ௨௪ । 𑌅𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌚 𑌨 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑍇𑌹 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌃 𑌬𑌹𑍂𑌨𑌨𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌤𑍋 𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌧𑍀𑌃 ॥ ௨௫ ॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌪𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌅𑌪𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌨 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 ॥ ௨௬ ॥ 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿 । 𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 ॥ ௨௭ ॥ 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌃 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾

கும் புருஷனுடைய பிரகிருதியானது அக்னிக்கு உத்பத்திகாரணமாகிய அரணிக்கட்டைபோல் மெதுவாக நிவிருத்தியை அடைகிறது. 21-23

போகங்களை அநுபவித்ததும் எப்போதும் காணப்படும் தோஷமுடையதுமாகிய பிரகிருதியானது விடுபட்டுத் தன்னைச் சார்ந்த ஆனந்தத்தை அடைந்த ஈசுவரனுக்கு (ஸ்வதந்திரனுக்கு) ஸம்ஸாரபந்தத்தைக் கொடுக்காது. 24

நித்திரை செய்பவனுக்கு ஸ்வப்னமும் வெகு அனர்த்தங்களைச் செய்கிறது. அதே ஸ்வப்னமானது இந்த நித்திரையிலிருந்து விழித்துக்கொண்டவனுக்கு மோஹத்தைக் கொடுக்கத்திறமையை அடையாது. 25

இவ்விதம் தத்வமறிந்தவனும் என்னிடம் மனதைச் செலுத்தியவனும் ஆத்மாராமனுமாகிய புருஷனுக்கு பிரகிருதியானது எப்பொழுதும் அபகாரத்தைச்செய்யாது. 26

இவ்விதம் வெகு ஜன்மங்களையுடைய காலத்தால் அத்தியாத்ம ஸ்வரூபத்தில் பற்றுதலுடையவனும் பிர்மலோகம் முதல் [illegible] வைராக்யமடைந்

𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌯𑌸𑌾 ।
𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ॥ 28

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍀𑌹𑌾𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 𑌧𑍀𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍃𑌶𑌾 𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ।
𑌯𑌦𑍍𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑍇 ॥ 29

𑌯𑌦𑌾 𑌨 𑌯𑍋𑌗𑍋𑌪𑌚𑌿𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌚𑍇𑌤𑍋
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇𑌽𑌙𑍍𑌗 ।
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌹𑍇𑌤𑍁𑌷𑍍𑌵𑌥 𑌮𑍇 𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍
𑌆𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍀 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌹𑌾𑌸𑌃 ॥ 30

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌮𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌤𑌿𑌶𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 ॥௨௮॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍃𑌶𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌾𑌃 𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿𑌪𑌸𑍍𑌯𑌸𑌃 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑍇 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌶𑌰𑍀𑌰𑌨𑌾𑌶𑍇 𑌸𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௨௯॥ 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑌾 𑌤𑍁 𑌅𑌣𑌿𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨𑍋𑌪𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨𑍋𑌪𑌚𑌿𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌸𑌹𑌜𑌾𑌸𑍁 𑌨 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌹𑍇𑌤𑍁𑌕𑌾𑌸𑍁 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍇𑌤𑍋 𑌨 𑌵𑌿𑌷𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇 𑌆𑌪𑌿𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌥 𑌤𑌦𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍀 𑌗𑍋𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌪𑌂𑌯𑌿𑌨𑍀𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌖𑌲𑍁 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌹𑌾𑌸𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑌿𑌷𑌕𑍍𑌷𑍁𑌲𑍍𑌲𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌹𑌾𑌸𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௩௰॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 ॥

வனும் முனியும் என்னிடம் பக்தியுடையவனும் மிகுதியான என் அனுக்கிரகத்தால் ஆத்ம தத்துவமறிந்தவனும் தைரியமுள்ளவனும் ஆத்மஞானத்தால் ஸந்தேகமற்றவனுமாகிய யோகியானவன் லிங்கசரீரம் நாசமடைந்தபிறகு எந்த ஸ்தானத்தை அடைந்து திரும்பவேண்டாமோ அந்த என்னைச் சார்ந்ததும் கைவல்யம் என்று பெயருடையதும் நிகரற்ற ஆனந்த ரூபமுமான ஸ்வரூபத்தை அடைகிறான். 27–29

ஓ தாயே! ஸித்திபெற்றவனுடைய மனமானது யோகத்தால் விருத்தியடைந்தவைகளும் (யோகத்தைத் தவிர) மற்றவைகளை ஹேதுக்களாக அடையாதவைகளுமாகிய (அணிமைமுதலிய) மாயைகளில் எப்பொழுது பற்றுதலடையவில்லையோ அப்பொழுது முடிவை அதிக்ரமித்தவனாகிய என்னைச் சார்ந்த என்னுடைய கதியானது உண்டாகிறது. அந்த விடத்தில் மிருத்யுவுக்கு கர்வமேற்படுவதில்லை. 30

27—வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌬𑍀𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍇 ।
𑌮𑌨𑍋 𑌯𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌪𑌥𑌮𑍍 ॥ 1
𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌚𑌰𑌣𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌮𑍍 ।
𑌦𑍈𑌵𑌾𑌲𑍍𑌲𑌬𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌮𑍍 ॥ 2
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌧𑌰𑍍𑌮𑌰𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌮𑌿𑌤𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑌂 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌸𑍇𑌵𑌨𑌮𑍍 ॥ 3
𑌅𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌰𑍍𑌥𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌪𑌃 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌮𑍍 ॥ 4

[illegible]

𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌬𑍀𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌲𑌮𑍍𑌬𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌤𑍍 ॥ 1 ॥ [illegible]

28—வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜகுமாரியே! ஸாதனங்களுடன் கூடிய யோகத்தின் ஸ்வரூபத்தைக்கூறுகிறேன். விஹிதமான இந்த யோகத்தால் மனமானது பிரசன்னமாகி ஸன்மார்க்கத்தை அடைகிறது. 1

தன் சக்திக்கு அனுகுணமாகத் தர்மங்களை அனுஷ்டித்தல் விபரீத தர்மத்திலிருந்து நிவிருத்தி யடைதல் தைவத்தால் கிடைத்ததைக்கொண்டு ஸந்தோஷமடைதல் ஆத்மஞ்ஞானிகளின் பாதங்களைப் பூஜித்தல்† க்ராம்ய தர்மங்களிலிருந்து நிவிருத்தியடைதல் மோக்ஷதர்மத்தில் மிகுதியானவிச்வாசம்‡ மித

† கிராம்யதர்மங்களாவன—தர்மம், அர்த்தம், காமம் என்னும் மூன்றுவித தர்மங்கள்.

‡ மிதமான போஜனமாவது—இரண்டு பாகம் அன்னமும் ஒரு பாகம் ஜலமும் நிரப்பி வாயு ஸஞ்சாரத்திற்காக நான்காவது பாகத்தை மீதிப்படுத்தலாம்.

𑌆𑌸𑌨𑌂 [illegible]𑌸𑌨𑌜𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌜𑌯𑌶𑍍𑌶𑌨𑍈𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌿 5
𑌸𑍍𑌵𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌕𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ।
𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌲𑍀𑌲𑌾𑌭𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 6
𑌏𑌤𑍈𑌰𑌨𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌥𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌮𑌸𑌤𑍍𑌪𑌥𑌮𑍍 ।
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 𑌶𑌨𑌕𑍈𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌤𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 ॥ 7
𑌶𑍁𑌚𑍌 𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑌾𑌸𑌨 𑌆𑌸𑌨𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨 𑌋𑌜𑍁𑌕𑌾𑌯𑌃 𑌸𑌮𑌭𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥ 8

[illegible]

மும் பரிசுத்தமுமான போஜனம் அடிக்கடி ஜனசஞ்சாரமில்லாததும் பாதையில்லாததுமாகிய ஸ்தானங்களை ஸேவித்தல், அஹிம்ஸை, ஸத்யம், இருக்கிறது என்ற தன்மை, ப்ரயோஜனமுள்ளமட்டில் க்ரஹித்தல், பிர்மசர்யம், தவம், ஆசாரம், அத்யயனம், பகவானைப் பூஜித்தல், மௌனம், எப்போதும் ஆஸனத்தை ஜயித்ததால் ஸ்திரமாக இருத்தல், மெதுவாக பிராணவாயுவை ஸ்வாதீனப்படுத்தல், மனதால் இந்திரியங்களை விஷயங்களினின்று இழுத்து மனதில் வைத்தல், பிராணனுக்கு ஸ்தானங்களாகிய மூலாதாரம் முதலியவைகளுக்குள் ஒரு பிரதேசத்தில் மனதுடன் பிராணனைத் தரிக்கச்செய்தல், நாராயணனுடைய லீலைகளை நினைத்தல், மனதை ஏகாக்ரப்படுத்தல் இவைகளாலும் இன்னும் மற்றுமுள்ள (தானம் முதலிய) உபாயங்களாலும் விஷயங்களில் பிரவிருத்திக்கிறதும் தோஷமுள்ளதுமாகிய மனதை, பிராணனை ஜயித்தவனும் சோம்பலை அடையாதவனுமாகி மெதுவாக புத்தியால் (ஸன்மார்க்கத்தில்) சேரும்படி செய்யவேண்டும். 2–7

* ஆஸனத்தை ஜயித்து பரிசுத்தமான பிரதேசத்தில் † ஆஸனத்தை அமைத்து அதில் ‡ ஸ்வஸ்திகம் என்ற ஆஸனத்திலிருந்து ருஜுவான சரீரமுடையவனாகி ப்ரணவத்தை அப்யாஸம் செய்யவேண்டும். 8

* ஆஸனத்தை ஜயித்து என்பது—வெகுகாலம் உட்கார்ந்திருந்தாலும் சிரமமில்லாதிருத்தல்.

† ஆஸனத்தை அமைத்து என்பது—தர்ப்பைகள் அல்லது அஜினங்கள் முதலியவற்றால் ஆஸனமேற்படுத்துவது.

‡ ஸ்வஸ்திகம் என்பது—கணைக்காலுக்குள் துடைகளையும் முன்கால்களை முழங்கால்களுக்கு மத்தியிலுமிட்டுக்கொண்டிருப்பது.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍋𑌧𑌯𑍇𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍂𑌰𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌕𑌰𑍇𑌚𑌕𑍈𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍂𑌲𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌮𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑌮𑍍 ॥ 9
𑌮𑌨𑍋𑌽𑌚𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌜𑌂 𑌜𑌿𑌤𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 ।
𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌗𑍍𑌨𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌲𑍋𑌹𑌂 𑌧𑍍𑌮𑌾𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑌿 𑌵𑍈 𑌮𑌲𑌮𑍍 ॥ 10
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑍈𑌰𑍍𑌦𑌹𑍇𑌦𑍍𑌦𑍋𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌾𑌨𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 ॥ 11
𑌯𑌦𑌾 𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌜𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑌃 ॥ 12

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌨𑌂 𑌪𑍂𑌰𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇𑌨 𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌕𑌃 𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌃𑌸𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌰𑍇𑌚𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍂𑌲𑍇𑌨 𑌰𑍇𑌚𑌕𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌕𑌪𑍂𑌰𑌕𑍈𑌃 [illegible] ॥ ९ ॥ [illegible] ॥ १० ॥ [illegible] ॥ ११ ॥ [illegible] ॥ १२ ॥ [illegible]

---

* பூரகம் † கும்பகம் ‡ ரேசகம் இவற்ருல் அல்லது ரேசகம் கும்பகம் பூரகம் இவற்ருல் சித்தமானது ஸ்திரமுற்று மறுபடியும் சஞ்சலமாகாமலிருக்கும்படி பிராணனுடைய மார்க்கத்தைச் சோதிக்கவேண்டும். 9

வாயுவாலும் அக்கினியாலும் தபிக்கப்பட்ட ஸ்வர்ணமானது அழுக்கை விட்டுவிடுவது போல், ச்வாஸத்தை ஜயித்த யோகியின் மனமானது விரைவில் ரஜோகுணமற்றதாகிறது. 10

பிராணுயாமங்களால் (வாதம் பித்தம் ச்லேஷ்மம் முதலிய) தோஷங்களையும் தாரணைகளால் கில்பிஷங்களையும் ப்ரத்யாஹாரத்தால் விஷய ஸம்பந்தங்களையும் தியானத்தால் ராகம் முதலிய துர்க்குணங்களையும் தஹிக்கவேண்டும்.

எப்பொழுது யோகத்தால் தோஷமற்றதான தன் மனமானது மிகவும் ஸ்திரமாகிறதோ அப்பொழுது தன்னுடைய நாஸிகையின் நுனியில் பார்வையுடையவனுகி பகவானுடைய மூர்த்தியைத் தியானம் செய்யவேண்டும். 12

---

* பூரகம் - வெளியிலிருக்கும் வாயுவை உள்ளுக்குள் பிரவேசிக்கச் செய்தல்.
† கும்பகம் - பிரவேசிக்கச் செய்த காற்றை அடக்கி நிறுத்தல்.
‡ ரேசகம் - நிறுத்தப்பட்ட காற்றை மறுபடியும் வெளியில் விடுதல்.

𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌵𑌦𑌨𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌰𑍁𑌣𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌨𑍀𑌲𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌦𑌲𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌗𑌦𑌾𑌧𑌰𑌮𑍍 ॥ 13

𑌲𑌸𑌤𑍍𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌕𑌿𑌞𑍍𑌜𑌲𑍍𑌕𑌪𑍀𑌤𑌕𑍌𑌶𑍇𑌯𑌵𑌾𑌸𑌸𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌤𑍍𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌾𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑌮𑍍 ॥ 14

𑌮𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑍇𑌫𑌕𑌲𑌯𑌾 𑌪𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌵𑌨𑌮𑌾𑌲𑌯𑌾 ।
𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑍍𑌯𑌹𑌾𑌰𑌵𑌲𑌯𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌦𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑌮𑍍 ॥ 15

𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌗𑍁𑌣𑍋𑌲𑍍𑌲𑌸𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋𑌣𑌿𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌰𑌮𑍍 ।
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍀𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌨𑌯𑌨𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥ 16

𑌅𑌪𑍀𑌚𑍍𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌯𑌸𑌿 𑌕𑍈𑌶𑍋𑌰𑍇 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌕𑌾𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥ 17

𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌦𑌨𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 [illegible] 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌗𑌰𑍍𑌭𑌵𑌦𑌰𑍁𑌣𑍇 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍀𑌲𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌦𑌲𑌵𑌚𑍍𑌛𑍍𑌯𑌾𑌮𑌮𑍍 ॥ ௧௩ ॥ 𑌲𑌸𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌲𑌸𑌤𑍍𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌜𑌲𑍍𑌕𑌵𑌤𑍍 𑌪𑍀𑌤𑌕𑍌𑌶𑍇𑌯𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌤𑍍𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍇𑌨 [illegible] 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ ௧௪ ॥ 𑌮𑌤𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑍇𑌫𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌲𑌯𑌾 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌨𑌮𑌾𑌲𑌯𑌾 𑌪𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌿 𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ ௧௫ ॥ 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌗𑍁𑌣𑍇𑌨 𑌉𑌲𑍍𑌲𑌸𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑍀 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌰𑌮𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌨𑌯𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯𑌤𑌿 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௧௬ ॥ 𑌅𑌪𑍀𑌚𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌪𑍀𑌚𑍍𑌯𑌮𑌤𑌿𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍈𑌶𑍋𑌰𑍇 𑌤𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌯𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌕𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌂 ॥ ௧௭ ॥ 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌯𑌶𑍋𑌯𑍁𑌤𑌂

ப்ரஸன்னமான முகாரவிந்தமுடையவரும் தாமரை தளம் போல் சிவந்த கண்களுடன் கூடியவரும் நீலோத்பல தளம் போல் ச்யாமள வர்ணரும் சங்கு, சக்ரம், கதை இவைகளைத் தரித்தவரும், பிரகாசிக்கும் பங்கஜத்தின் கிஞ்ஜல்கம் போன்ற மஞ்சள் பட்டாடையுடுத்தவரும், ஸ்ரீவத்ஸம் என்பதை மார்பில் உடையவரும், விளங்கும் கௌஸ்துபத்தின் ஸம்பந்தம்பெற்ற கழுத்தை உடையவரும், மதங்கொண்ட வண்டுகளின் மதுரத்வனியுடைய வனமாலையணிந்தவரும், சிறந்த ஹாரங்களையும் கங்கணங்களையும் அணிந்தவரும், கிரீடங்கள், தோள்வளைகள் தண்டைகள் இவைகளாலலங்காரம் செய்துகொண்டவரும், அரைநூல்மாலையால் பிரகாசிக்கும் பின்பாகத்தை உடையவரும் (பக்தர்களின்) ஹிருதயகமலத்தையே ஆஸனமாக அடைந்தவரும், மிகவும் தரிசிக்கத் தகுதியானவரும், சாந்தரும், (பக்தர்களின்) மனதையும் நேத்திரங்களையும் ஸந்தோஷப்படுத்துகிறவரும், மிகவும் சுந்தரமான தரிசனமுள்ளவரும், எப்பொழு

कीर्तन्यतीर्थयशसं पुण्यश्लोकयशस्करम् ।
ध्यायेद्देवं समग्राङ्गं यावन्न च्यवते मनः ॥ 18

स्थितं व्रजन्तमासीनं शयानं वा गुहाशयम् ।
प्रेक्षणीयेहितं ध्यायेच्छुद्धभावेन चेतसा ॥ 19

तस्मिन्लब्धपदं चित्तं सर्वावयवसंस्थितम् ।
विलक्ष्यैकत्र संयुज्यादङ्गे भगवतो मुनिः ॥ 20

सञ्चिन्तयेद्भगवतश्चरणारविन्दं
वज्राङ्कुशध्वजसरोरुहलाञ्छनाढ्यम् ।

यशो यस्य पुण्यश्लोकाः पवित्रीकृताः तेषां यशस्करं समग्राण्यङ्गानि यस्मिन् न च्यवते नापयाति ॥ १८ ॥ स्थितमिति प्रेक्षणीयमीहितं लीला यस्य तम् ॥ १९ ॥ तदेवं समग्रध्यानमुक्त्वा एकैकावयवध्यानमाह तस्मिन्निति तस्मिन् लब्धं पदं स्थितिर्येन तच्चित्तं विलक्ष्य विशेषेण लक्षीकृत्य एकैकस्मिन्नङ्गे युञ्ज्यात् ॥ २० ॥ तदेवाहादिक्रमेणाह त्रयोदशभिः संचिन्तयेदिति सर्वत्र संचिन्तयेत् पादयोरेव तावत्कानि वज्रादीनि लाञ्छनानि चिह्नानि तैराढ्यम् उत्तुङ्गा उन्नताः रक्ताः विलसन्तो ये नखाः तेषां चक्रवालं मण्डलं तस्य ज्योत्स्नाभिः आहतं ध्यातॄणां हृदये कामकोपादि येन तदुत्सवमू-

---

தும் ஜனங்கள் யாவராலும் நமஸ்கரிக்கப்படுகிறவரும், தருணமான வயதில் இருப்பவரும், பக்தர்களுக்கு அநுக்ரஹம் செய்வதில் ஜாகரூகரும், கீர்த்தனம் செய்வதற்குரிய பரிசுத்தமான யசஸ்ஸை அடைந்தவரும், புண்ணிய சுலோகர்களுக்குக் கீர்த்தியைச் செய்பவரும் ஸம்பூர்ணமான சரீரமுடையவரும் தேவருமாகிய பகவானை மனது நழுவாமலிருக்கும் வரையில் தியானம் செய்யவேண்டும். 13—18

இருப்பவரும், செல்பவரும், வீற்றிருப்பவரும், சயனம் செய்பவரும், ஹிருதய குஹையிலிருப்பவரும், பார்க்கத் தகுதியான லீலைகளையுடையவருமாகிய பகவானை பரிசுத்தமான அபிப்ராயமுடைய மனதால் தியானம் செய்யவேண்டும். 19

முனிவரானவர் அந்த பகவானிடம் இருப்பை அடைந்ததும் அவயவங்களெல்லாவற்றிலுமிருப்பதுமாகிய மனதை பகவானுடைய ஒவ்வொரு அவயவத்திலும் விசேஷமாக லக்ஷ்யப்படுத்திச் சேர்க்கவேண்டும். 20

வஜ்ரம், அங்குசம், த்வஜம், பத்மம் இந்த அடையாளங்களுடன் கூடியதும் உயரமானவைகளும், சிவந்தனவும் ப்ரகாசிப்பனவுமாகிய நகமண்டலங்களின்

𑌉𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌰𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌲𑌸𑌨𑍍𑌨𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲
𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌹𑌤𑌮𑌹𑌦𑍍𑌧𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍𑌧𑌕𑌾𑌰𑌮𑍍 ॥ 21

𑌯𑌚𑍍𑌛𑍌𑌚𑌨𑌿𑌃𑌸𑍃𑌤𑌸𑌰𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍋𑌦𑌕𑍇𑌨
𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌶𑌿𑌵𑌃 𑌶𑌿𑌵𑍋𑌽𑌭𑍂𑌤𑍍 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑌃𑌶𑌮𑌲𑌶𑍈𑌲𑌨𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌜𑍍𑌰𑌂
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌚𑍍𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑍍 ॥ 22

𑌜𑌾𑌨𑍁𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌜𑌲𑌜𑌲𑍋𑌚𑌨𑌯𑌾 𑌜𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌖𑌿𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌰𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍁𑌃 ।
𑌊𑌰𑍍𑌵𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌕𑌰𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑌰𑍋𑌚𑌿𑌷𑌾 𑌯𑌤𑍍
𑌸𑌂𑌲𑌾𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌭𑍋𑌰𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 23

𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௧ ॥ 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍌𑌚𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌃𑌸𑍃𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌰𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌉𑌦𑌕𑍇𑌨 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌤𑌾𑌰𑌕𑍇𑌣 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌶𑌿𑌵𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌶𑌿𑌵𑍋𑌽𑌭𑍂𑌤𑍍 … 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌯𑌚𑍍𑌛𑌮𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌶𑍈𑌲𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌮𑌿𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍 ॥ ௨௨ ॥ 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 … 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌜𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌲𑌾𑌲𑌿𑌤𑌂 … 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௩ ॥ 𑌊𑌰𑍂 𑌇𑌤𑌿

சந்திரிகைகளால் நீங்கிய பெரியோர்களின் மனதிலிருக்கும் இருளை உடையது மாகிய பகவானுடைய பாதாரவிந்தத்தை தியானம் செய்யவேண்டும். 21

பரிசுத்தமும் சிரஸில் தரிக்கப்பட்டதும் பாத பத்மத்தை அலம்பியதால் வெளிப்பட்ட கங்கா நதியைச் சார்ந்ததுமாகிய ஜலத்தால் ¶ சிவன் சிவனாக ஆனார். அவ்வளவு மகிமை வாய்ந்ததும் தியானம் செய்கிறவனுடைய மனதில் உள்ள பாபமாகிய மலையில் விடப்பட்ட வஜ்ரம் போன்றதுமாகிய பகவானுடைய பாதாரவிந்தத்தை வெகுகாலம் வரையில் தியானம் செய்யவேண்டும். 22

எல்லாவற்றையும் படைக்கிறவராகிய பிர்மதேவருக்குத் தாயும் தேவர்களால் நமஸ்கரிக்கப்படுகிறவளும் தாமரைப்பூப் போன்ற நேத்திரங்களுடையவளுமாகிய லக்ஷ்மிதேவியால் தன் துடைகளில் வைத்து துளிர் போன்ற கையால் லாலனை செய்யப்பட்ட பிறப்பில்லாத பிரபுவின் இரு முழங்கால்களையும் மனதில் தியானம் செய்யவேண்டும். 23

¶ சிவன் சிவனாயினர் - மங்களமான ஸ்வரூபமுடையவர் மிகுதியான மங்கள ஸ்வரூபமுள்ளவராயினர் என்பதாம்.

𑌊𑌰𑍂 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌭𑍁𑌜𑌯𑍋𑌰𑌧𑌿𑌶𑍋𑌭𑌮𑌾𑌨𑌾
𑌵𑍋𑌜𑍋𑌨𑌿𑌧𑍀 𑌅𑌤𑌸𑌿𑌕𑌾𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌾𑌵𑌭𑌾𑌸𑍌 |
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌮𑍍𑌬𑌿𑌪𑍀𑌤𑌵𑌰𑌵𑌾𑌸𑌸𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨
𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌕𑌲𑌾𑌪𑌪𑌰𑌿𑌰𑌮𑍍𑌭𑌿𑌨𑌿𑌤𑌮𑍍𑌬𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌮𑍍 ‖ 24
𑌨𑌾𑌭𑌿𑌹𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌕𑍋𑌶𑌗𑍁𑌹𑍋𑌦𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂
𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌨𑌿𑌧𑌿𑌷𑌣𑌾𑌖𑌿𑌲𑌲𑍋𑌕𑌪𑌦𑍍𑌮𑌮𑍍 |
𑌵𑍍𑌯𑍂𑌢𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌨𑍍𑌮𑌣𑌿𑌵𑍃𑌷𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑍋𑌰𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌦𑌹𑌾𑌰𑌮𑌯𑍂𑌖𑌗𑍌𑌰𑌮𑍍 ‖ 25
𑌵𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌧𑌿𑌵𑌾𑌸𑌮𑍃𑌷𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍇𑌃
𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌨𑌯𑌨𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌿𑌮𑌾𑌦𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍 |

𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍁𑌜𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌯𑍋𑌃 𑌅𑌧𑌿𑌉𑌪𑌰𑌿 𑌓𑌜𑌸𑍋𑌬𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌧𑍀 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌵𑍂𑌰𑍂 𑌅𑌤𑌸𑌿𑌕𑌾𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌵𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌭𑌾𑌸𑌮𑌾𑌨𑍌 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌮𑍍𑌬𑌿 𑌆𑌗𑍁𑌲𑍍𑌫𑌂 𑌲𑌮𑍍𑌬𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌵𑌰𑌂𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌲𑌾𑌪𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌸𑌾𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑍋𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌨𑌿𑌤𑌮𑍍𑌬𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌞𑍍𑌚 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ‖௨௪‖ 𑌨𑌾𑌭𑍀𑌤𑌿 ‖ 𑌅𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌹𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍋𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌹𑌾 𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌦𑍁𑌦𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌹𑍍𑌰𑌦𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌨𑍇𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌧𑌿𑌷𑌣𑌂 𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌮𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌅𑌖𑌿𑌲𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌵𑍍𑌯𑍂𑌢𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌨𑍍𑌮𑌣𑌿𑌵𑍃𑌷𑍌 𑌮𑌰𑌕𑌤𑌮𑌣𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍌 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍌 𑌸𑍍𑌤𑌨𑍌 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌶𑌦𑌹𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌯𑍂𑌖𑍈𑌃 𑌗𑍌𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂 ‖ ௨௫ ‖ 𑌵𑌕𑍍𑌷 𑌇𑌤𑌿 ‖ 𑌋𑌷𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍇𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌧𑌿𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌞𑍍𑌚 [illegible] 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌮𑌣𑌿

கருடனுடைய புஜங்களில் பிரகாசிப்பனவும் வலுவுக்கு ஆதாரமானவை களும் காசாம்பூவைப்போல் விளங்குவனவுமாகிய துடைகளையும் தொங்குவதும் சிறந்ததுமான மஞ்சள் பட்டாடையின்மேல் அரைநூல் மாலையின் சேர்க்கையை உடைய பின்பக்கத்தையும் தியானம் செய்யவேண்டும். 24

பிர்மதேவருக்கு அதிஷ்டானமாகியதும் உலகம் யாவற்றின் ஸ்வரூப முடையதுமான பத்மம் உண்டாவதற்கிருப்பிடமானதும், வெகு உலகங்களுக்கு அதிஷ்டானமான பகவானுடைய வயிற்றிலிருப்பதுமாகிய மடுப்போன்ற நாபியையும் பிரகாசமுள்ள ஹாரங்களின்கிரணங்களால் வெண்மை நிறமுடையதும், சிறந்த மரகத ரத்னம் போன்றதுமாகிய இரு ஸ்தனங்களையும் தியானம் செய்யவேண்டும். 25

மகாலக்ஷ்மிக்கு வாஸஸ்தானமும் (ஸ்மரணமும் தரிசனம் இவைகளைச் செய்யும்) மானிடர்களின் மனதுக்கும் நேத்திரத்திற்கும் ஸுகத்தைக் கொடுப்

कण्ठं च कौस्तुभमणेरधिभूषणार्थं
कुर्यान्मनस्यखिललोकनमस्कृतस्य ॥ 26

बाहूंश्च मन्दरगिरेः परिवर्तनेन
निर्णिक्तबाहुवलयानधिलोकपालान् ।
सञ्चिन्तयेद्दशशतारमसह्यतेजः
शङ्खं च तत्करसरोरुहराजहंसम् ॥ 27

कौमोदकीं भगवतो दयितां स्मरेत
दिग्धामरातिभटशोणितकर्दमेन ।

अधिभूषणार्थम् यतः तस्याप्यधिकाभूषणं कण्ठः । प्रयोजनं यस्य कौस्तुभमणिरेव स्वयं कण्ठं [illegible] मनोनयनानां [illegible] विशेषणं ॥२६॥ बाहूनिति ॥ निर्णिक्तानि उज्ज्वलीकृतानि बाहुवलयानि कङ्कणानि येषां अधिश्रिताः लोकपाला येषां तान् दशशतारं चक्रं असह्यं तेजो यस्य तस्य सरोरुहे राजहंसमिव ॥२७॥ कौमोदकीमिति ॥ कौमोदकीं गदां अरातयो भटाः योधास्तेषां शोणितमेव कर्दमः तेन दिग्धां [illegible]

பதுமாகிய ஜனங்கள் யாவராலும் நமஸ்கரிக்கப்படுகிறவரும், சிரேஷ்டருமாகிய பகவானுடைய மார்பையும் $ கௌஸ்துப ரத்னத்திற்கும் மிகுதியான பூஷணமாகியதும், மானிடர்களின் மனதுக்கும் நேத்திரத்திற்கும் ஸுகத்தைக் கொடுப்பதுமாகிய கழுத்தையும் மனதில் தியானம் செய்யவேண்டும். 26

மந்தரமலையைச் சுற்றும்படி செய்ததால் பிரகாசமுள்ள தோள்வளைகளை உடையனவும் ஆசிரயிக்கப்பட்ட லோகபாலர்களை உடையனவுமாகிய கைகளையும், ஸஹிக்கமுடியாத தேஜஸ்ஸை உடைய சக்ரத்தையும் அந்த பகவானுடைய கையாகிய தாமரைமலரில் ராஜஹம்ஸத்தைப் போல் இருக்கும் சங்கையும் தியானம் செய்யவேண்டும். 27

சத்ருக்களான படர்களின் இரத்தமாகிய சேற்றால் பூசப்பட்டதும் பகவானுக்குப் பிரியமுமாகிய கதையையும் இந்த ஈசனுடைய கழுத்திலணிந்திருக்கும்

$ கௌஸ்துப ரத்தினத்திற்கும் மிகுதியான பூஷணமென்றதால் பகவானுடைய கழுத்து அவ்வளவு அழகு வாய்ந்தது என்பதாம்.

𑌮𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌵𑌰𑍂𑌥𑌗𑌿𑌰𑍋𑌪𑌘𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂
  𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌮𑌲𑌂 𑌮𑌣𑌿𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇 ॥ 28
𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌤𑌧𑌿𑌯𑍇𑌹 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌃
  𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌦𑌨𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑍍 ।
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌨𑍍𑌮𑌕𑌰𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌵𑌲𑍍𑌗𑌿𑌤𑍇𑌨
  𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌤𑌾𑌮𑌲𑌕𑌪𑍋𑌲𑌮𑍁𑌦𑌾𑌰𑌨𑌾𑌸𑌮𑍍 ॥ 29
𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌮𑌲𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂
  𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌵𑌯𑌾𑌕𑍁𑌟𑌿𑌲𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌲𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 ।
𑌮𑍀𑌨𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌮𑌧𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌦𑌬𑍍𑌜𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂
  𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑌮𑌤𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤 𑌉𑌲𑍍𑌲𑌸𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑍁 ॥ 30

𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍇 ॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌲𑍇𑌪𑌮𑌗𑍁𑌣𑌾𑌮𑌲𑌮𑍍 ॥ 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌮𑌣𑌿𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ ௨௮ ॥ 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌾 𑌯𑌾 𑌧𑍀𑌃 𑌤𑌯𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀𑌯𑍇𑌮𑌕𑌰𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌲𑍍𑌗𑌿𑌤𑍇𑌨 [illegible] 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌤𑌾𑌵𑌮𑌲𑍌 𑌕𑌪𑍋𑌲𑍌 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌉𑌦𑌾𑌰𑌾 𑌉𑌨𑍍𑌨𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌸𑌾 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍 ॥ ௨௯ ॥ 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍋𑌭𑌯𑌾 𑌅𑌲𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌮𑍀𑌨𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌨𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌅𑌧𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌦𑍍 [illegible] 𑌤𑌤𑍍 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰 [illegible] 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇 𑌮𑍀𑌨𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌬𑍍𑌜𑌵𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍 [illegible] 𑌉𑌲𑍍𑌲𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍌 𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑍌 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑌂 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥ ௩௰ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾

வண்டுக்கூட்டங்களின் சத்தமுடைய வனமாலையையும் ஜீவனுக்கு தத்வஸ்வரூபமும் நிர்மலமுமான கௌஸ்துப ரத்னத்தையும் தியானம் செய்யவேண்டும். 28

தாஸர்களிடம் கருணையுடைய புத்தியால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஸ்வரூபத்தையுடைய பகவானது மிகுதியும் பிரகாசிக்கும் மகாகுண்டலங்கள் அசைவதால் விளங்கும் நிர்மலமான கபோலத்தையும் உன்னதமான நாசியையுமுடைய முகாரவிந்தத்தைத் தியானம் செய்யவேண்டும். 29

எந்த முகமானது தன்னுடைய சோபையால், * வண்டுகள் சூழ்ந்ததும் † இரண்டு மீன்களை ஆசிரயித்ததும் லக்ஷ்மீதேவி வாஸஸ்தானமுமாகிய பத்மத்தை அவமதிப்பதுபோலவும் ஆகிறதோ, குடிலமான கேசங்களின் குவியல்களுடையதும், தாமரை மலர் போன்ற நேத்திரங்களுடையதும், பிரகாசிக்கும் புருவங்களுடையதும் மனதில் உண்டாவதுமாகிய அந்த முகாரவிந்தத்தைத் செய்யவேண்டும். 30

* வண்டுகள் - கேசங்கள். † இரண்டுமீன் - நேத்ரங்கள்.

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌮𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾𑌤𑌿𑌘𑍋𑌰
    𑌤𑌾𑌪𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌪𑌶𑌮𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 ।
𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌨𑍁𑌗𑍁𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌂
    𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌚𑍍𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌭𑌾𑌵𑌨𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 ॥ 31
𑌹𑌾𑌸𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌰𑌵𑌨𑌤𑌾𑌖𑌿𑌲𑌲𑍋𑌕𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰
    𑌶𑍋𑌕𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌸𑌾𑌗𑌰𑌵𑌿𑌶𑍋𑌷𑌣𑌮𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌰𑌮𑍍 ।
𑌸𑌮𑍍𑌮𑍋𑌹𑌨𑌾𑌯 𑌰𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯
    𑌭𑍍𑌰𑍂𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌮𑌕𑌰𑌧𑍍𑌵𑌜𑌸𑍍𑌯 ॥ 32
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌯𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌬𑌹𑌲𑌾𑌧𑌰𑍋𑌷𑍍𑌠
    𑌭𑌾𑌸𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾𑌯𑌿𑌤𑌤𑌨𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿 ।

𑌅𑌧𑌿𑌕𑌮𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌗𑍁𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 ॥௩௧॥ 𑌹𑌾𑌸𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌵𑌨𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌾 𑌯𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌶𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍂𑌣𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍋𑌷𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌹𑌾𑌸𑌂 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌰𑌂 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌂 𑌚 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌮𑌕𑌰𑌧𑍍𑌵𑌜𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌨𑌾𑌯 𑌰𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌾𑌮𑍁𑌪𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌮𑍇𑌵 𑌮𑍋𑌹𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௩௨॥ 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌟𑍍𑌟𑌹𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑌾𑌹 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌯𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌿𑌤𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑍈𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌯𑌨𑌂 𑌅𑌤𑌿𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌂

மிகவும் பயங்கரமான மூன்று தாபமும் நீங்குவதற்காக கிருபையுடன் நேத்திரங்களால் உபயோகிக்கப்பட்டதும் மனோஞ்ஞமான மந்தஹாஸத்துடன் சேர்ந்ததும் மிகுதியான அநுக்ரகத்தை யுடையதுமாகிய அந்த பகவானது தரிசனத்தை மிகுந்த பாவனையால் மனதில் வெகுகாலம் வரையில் தியானம் செய்யவேண்டும். 31

வணங்கிய ஜனங்களெல்லோருடைய கடுமையான துக்கத்தால் உண்டான கண்ணீர்க் கடலை வற்றும்படி செய்வதும் அதிகம்பீரமுமாகிய ஹரியின் ஹாஸ்யத்தையும் * முனிவர்களின் உபகாரத்தைக் கருதி தமது மாயையால் மன்மதனை மோகிக்கச் செய்வதற்காக ஏற்பட்ட புருவத்தையும் தியானம் செய்ய வேண்டும். 32

உதடுகளின் மிகுதியான காந்தியால் சிவப்பானவைகளும் ஸூக்ஷ்மங்களுமான பற்களாகிய குருந்த மொக்குள்களின் வரிசையை உடையதும் தியா

---

* முனிவர்களின் உபகாரத்திற்கு என்பது - முனிவர்களை மோகிக்கச் செய்ய முயற்சிகொண்ட மன்மதனை மோகிக்கச் செய்வதால் மன்மதனால் துன்பமடையாமல் முனிவர்கள் கிருதார்த்தர்களாகிறார்கள் என்பதைக் குறிக்கும்.

𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌕𑍁𑌹𑌰𑍇𑌵𑌸𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋-
𑌰𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑌨𑌾 𑌨 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍 ॥ 33

𑌏𑌵𑌂 𑌹𑌰𑍌 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑌬𑍍𑌧𑌭𑌾𑌵𑍋
𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌦𑍍𑌧𑍃𑌦𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌪𑍁𑌲𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌦𑌾𑌤𑍍 ।
𑌔𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌕𑌲𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌹𑌰𑍍𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍-
𑌤𑌚𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌬𑌡𑌿𑌶𑌂 𑌶𑌨𑌕𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌯𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 ॥ 34

[illegible]

னத்திற்கு விஷயமுமாகிய தன் ஹ்ருதயாகாசத்தில் இருக்கும் விஷ்ணுவின் பெரும் ஹாஸ்யத்தைத் தியானம் செய்யவேண்டும் (அன்பு ரஸத்தால்) நனைந்த பக்தியுடன் (ஹாஸ்யத்தினிடம்) மனதைக்கொடுத்து அதைத் தவிர மற்றவைகளைப் பார்க்க விருப்பங் கொள்ளக் கூடாது. 33

இவ்விதம் ஸ்ரீஹரியிடம் அன்புடையவனும் பக்தியால் திரவிக்கும் ஹ்ருதயமுள்ளவனும் மிகுதியான ஸந்தோஷத்தால் ரோமாஞ்சமுடையவனும் அனுராகத்தால் உண்டான பாஷ்பத்தால் அடிக்கடி (ஆனந்தப்ரவாஹத்தில்) மூழ்கியவனுமாகிய § மீன் பிடிக்கும் வலை போன்ற மனதை மெதுவாக (தியானத்திற்குரிய வஸ்துவிலிருந்து) பிரிக்கவேண்டும். 34

§ மீன் பிடிக்கும் வலைபோல் என்பது=பகவான் கிரஹிக்க முடியாதவராகையால் அவரை மனதில் நிலைநிறுத்துவதற்குக் கூறிய உவமையாகிறது.

𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌯𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌵𑌧𑌾𑌨𑌮𑍇𑌕𑌮𑍍
𑌅𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌗𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌃 ॥ 35

𑌸𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌯𑌾 𑌚𑌰𑌮𑌯𑌾 𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌮𑌹𑌿𑌮𑍍𑌨𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 ।
𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌮𑌪𑍍𑌯𑌸𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌰𑌿 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌯𑍋𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤 𑌉𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌃 ॥ 36

[illegible]

எப்பொழுது இவ்விதம் மனம் விஷயமற்றதாகிறதோ அந்த சமயத்தில் விடுபட்ட ஆச்சரியத்தை உடையதும் வைராக்கியமுடையதுமாகிய ஜ்வாலையுள்ள தீபம் போல் விரைவில் லயமடைகிறது. இந்த அவஸ்தையில் நிவிருத்தியடைந்த தேகம்முதலிய உபாதிகளை உடைய புருஷன் விரிவு இல்லாததும் அகண்டிதமுமாகிய ஆத்மாவை அநுசரித்ததாகப் பார்க்கிறான். 35

அந்தப் புருஷன் அவித்தையில்லாத இந்த மனதின் நிவிருத்தியால் ஸுக துக்கங்களுக்கு வெளிப்பட்ட அந்த பிர்மஸ்வரூபத்தினிடம் நிலைபெறுகிறான். ஸுக துக்கங்களுக்கு ஹேதுவாக இருப்பதை, அவித்தையால் ஏற்பட்டதும் தன் ஆத்மாவுமாகிய அஹங்காரத்தில் தான் பிரத்தியக்ஷமாகச் செய்த ஆத்ம தத்வமுடையவனாகிப் பார்க்கிறான். 36

𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌚 𑌨𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾
  𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌗𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 ।
𑌦𑍈𑌵𑌾𑌦𑍁𑌪𑍇𑌤𑌮𑌥 𑌦𑍈𑌵𑌵𑌶𑌾𑌦𑌪𑍇𑌤𑌂
  𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌦𑌿𑌰𑌾𑌮𑌦𑌾𑌨𑍍𑌧𑌃 ॥ 37

𑌦𑍇𑌹𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍈𑌵𑌵𑌶𑌗𑌃 𑌖𑌲𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍
  𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌾𑌸𑍁𑌃 ।
𑌤𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌧𑌿𑌰𑍂𑌢𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃
  𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌨 𑌭𑌜𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌃 ॥ 38

[illegible] 𑌨𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 [illegible] 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 [illegible] 𑌯𑌤𑌃 [illegible] 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 [illegible] 𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍃𑌤𑌂 [illegible] 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ३७ ॥ [illegible] 𑌦𑍇𑌹𑌃 [illegible] 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌕𑌂 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 [illegible] 𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌂 [illegible] 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌨 𑌭𑌜𑌤𑍇 [illegible] 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 [illegible] ॥ ३८ ॥ [illegible]

ஸித்தி பெற்றவன் எந்த தேஹத்தால் ஸ்வரூபத்தை அடைந்தானோ அந்த முன் ஸம்ஸ்காரத்தால் சேர்ந்ததும் பிரிந்ததும் (ஆஸனத்தை விட்டு) எழுந்ததும் ஈச்வரமுமாகிய தேஹத்தை மதுவை உண்ட மதத்தால், மூடன் உடுத்த வஸ்திரம்போல் பார்க்கமாட்டான். 37

முன் ஸம்ஸ்காரத்தின் ஸ்வாதீனத்தை அடைந்ததும் இந்திரியங்களுடன் கூடியதுமாகிய தேஹமும் தேஹமுடையவன் செய்த கர்மம் உள்ளவரையில் ஜீவித்திருக்கிறது. ஸமாதிவரையில் உள்ள யோகத்தை உடையவனும் ஆத்ம தத்துவத்தை அறிந்தவனுமாகியவன் ஸ்வப்னதேகத்திற்கொப்பானதும் புத்திரன் முதலியவைகளுடன் கூடியதுமாகிய அந்த தேஹத்தை மறுபடியும் ¶ அடைய மாட்டான். 38

¶ அடையமாட்டான் என்பது—நான் என்னுடையது என்று அபிமானிக்க மாட்டான் என்பதாம்.

யதா புத்ராச்ச வித்தாச்ச ப்ருதங்மர்த்ய: ப்ரதீயதே ।
அப்யாத்மத்வேநாபிமதாத்தேஹாதே: புருஷஸ்ததா ॥ 39
யதோல்முகாத்விஸ்புலிங்காத்தூமாத்வாபி ஸ்வஸம்பவாத் ।
அப்யாத்மத்வேநாபிமதாத்யதாக்நி: ப்ருதகுல்முகாத் ॥ 40
பூதேந்த்ரியாந்த:கரணாத்ப்ரதாநாஜ்ஜீவஸம்ஜ்ஞிதாத் ।
ஆத்மா ததா ப்ருதக்த்ரஷ்டா பகவாந்ப்ரஹ்மஸம்ஜ்ஞித: ॥ 41
ஸர்வபூதேஷு சாத்மாநம் ஸர்வபூதாநி சாத்மநி ।
ஈக்ஷேதாநந்யபாவேந பூதேஷ்விவ ததாத்மதாம் ॥ 42
ஸ்வயோநிஷு யதா ஜ்யோதிரேகம் நாநா ப்ரதீயதே ।

ப்ரகாரமாஹ ஷட்பி: யதேதி அதிஸ்நேஹவஶாதாத்மத்வேந அபிமதாதபி புத்ராதே: மர்த்ய: பித்ராதி: புருஷ: தேஹாதே: த்ரஷ்டா ॥ 39 ॥ ப்ருதக்த்வாநுபவே ஹேதும் ஸத்ருஷ்டாந்தமாஹ யதேதி யதோல்முகாதி தாநீம் ஜ்வலத: காஷ்டாத் ஸ்வஸம்பவாத் தூமஸஹிதாத் விஸ்புலிங்காதே: ப்ருதகேவ ந கேவலம் ப்ருதகேவ ந அபிமதாதபி ஆத்மத்வேநாபி ய ஏவ ப்ருதங்நிர்பிந்நோஸ்தி உல்முகாத்ப்ரதிபந்நாதபி ததாஹ: ப்ரகாஶகத்வாத் ப்ருதகேவ ॥ 40 ॥ பூதேதி ஜீவம் ஸூதாதே: த்ரஷ்டா தேப்ய: ப்ருதக் ததாபி ஜீவஸம்ஜ்ஞிதாச்ச ப்ரஹ்மஸம்ஜ்ஞித: ப்ருதக் ததா ப்ரதாநாதபி தத்வதஸ்ததோ பகவாந் ப்ருதகித்யர்த்த: ॥ 41 ॥ உபாயிதோ விவேகஸ்ய க்ரமம் தஸ்யைகத்வமித்யாஹ ஸர்வேதி ஸர்வபூதேஷு ச ஆத்மாநம் ததா த்மதாம் ப்ரஹ்மபூதாத்மதாம் ॥ 42 ॥ ஏகத்வேऽபி ஸ்யாந்நாநாத்வப்ரதீதி: ஸத்ருஷ்டாந்தமாஹ ஸ்வேதி ஸ்வயோநிஷு காஷ்டேஷு ஜ்யோதிரக்நி: குணவைஷம்யாச்ச

மானிடன் தன்னைச் சார்ந்தது என்ற தன்மையால் அபிமானிக்கப்பட்ட புத்திரனுக்கும் மித்திரனுக்கும் வேருக எவ்விதம் தோன்றுகிறனே அவ்விதமேபுருஷன் தேஹம் முதலியவைகளுக்கு வேறுபட்டவனுகவே ஆகிருன். 39

ஜ்வலிக்கும் காஷ்டத்திற்கும் அக்னியிலிருந்து உண்டான தணலுக்கும் புகைக்கும் அக்னி ஸமமான உருவமுடையதாயிருப்பினும் அது வேறுவிதமாக எவ்விதம் கூறப்படுகிறதோ அவ்விதம் த்ரஷ்டாவாகிய ஆத்மா பூதங்கள் இந்திரியங்கள் அந்தஃகரணம் இவைகளுக்கு வேறுவிதமாகவும் ஜீவன் என்ற பெயருடைய ஆத்மாவுக்கு பிர்மம் என்ற பெயருடைய ஆத்மா வேறு விதமாகவும் பிரதானத்திற்கு பகவான் வேறு விதமாகவும் ஆகிருர். 40-41

பூதங்கள் எல்லா வற்றிலும் ஆத்மாவையும் ஆத்மாவிடம் பூதங்கள் எல்லாவற்றையும் பூதங்களில் மஹா பூதங்களின் ஸ்வரூபத் தன்மையையும் வேறு பாவனையின்றிப் பார்க்கிருன். 42

அக்னி ஒன்ருயினும் அது தான் உண்டாகக் காரணமான காஷ்டங்களில் தீர்க்கம் ஹ்ரஸ்வம் முதலிய பேதங்களால் பலவிதமாகக் காணப்படுவதுபோல்

யோனீனாம் குணவைஷம்யாத்ததாத்மா ப்ரக்ருதௌ ஸ்தித: ‖ 43

தஸ்மாதிமாம் ஸ்வாம் ப்ரக்ருதிம் தைவீம் ஸதஸதாத்மிகாம் ।
துர்விபாவ்யாம் பராபாவ்ய ஸ்வரூபேணாவதிஷ்டதே ‖ 44

இதி ஶ்ரீமத்பாகவதே த்ருதீயஸ்கந்தே கபிலேயோபாக்யானே
ஸாதனானுஷ்டானம் நாமாஷ்டாவிம்ஶோऽத்யாய: ‖

தேஹத்வாரா ஸ்வாதிஷ்டானாத் ப்ரக்ருதௌ ஸ்திதோ ஹ ‖ ௪௩ ‖ தஸ்மாதிதி ஸ்வாம் ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாம்ஶஸ்ய ஜீவஸ்ய பந்தஹேதும் தைவீம் தேவஸ்ய ஶ்ரீவிஷ்ணோஶ்ஶக்திம் பராபாவ்ய தத்த்வஸாதனைர்நிர்ஜித்ய ஸ்வரூபேண ப்ரஹ்மரூபேணாவதிஷ்டதே ‖ ௪௪ ‖

இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் அஷ்டாவிம்ஶாத்யாயவ்யாக்யா

யோனிகளின் குண வைஷண்யத்தால் ஆத்மா தேஹத்திலிருந்து கொண்டு பலஹிதமாகக் காணப்படுகிறது. 43

ஆகையால், ஸத் அஸத் இந்த ஸ்வரூபமுள்ளதும் ஊகிக்க முடியாததும் ஜீவனுக்கு பிரகிருதியுமாகிய இந்த விஷ்ணு மாயையை ஜயித்துப் பிர்ம ஸ்வரூபமாகிறான். 44

ஸாதனங்களின் அநுஷ்டானத்தைக் கூறும்

28—வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

अथैकोनत्रिंशोऽध्याय प्रारम्भः ॥

॥ देवहूतिः ॥

लक्षणं महदादीनां प्रकृतेः पुरुषस्य च ।
स्वरूपं लक्ष्यतेऽमीषां येन तत्पारमार्थिकम् ॥ 1

यथा सांख्येषु कथितं यन्मूलं तत्प्रचक्षते ।
भक्तियोगस्य मे मार्गं ब्रूहि विस्तरशः प्रभो ॥ 2

विरागो येन पुरुषो भगवन्सर्वतो भवेत् ।
आचक्ष्व जीवलोकस्य विविधा मम संसृतीः ॥ 3

कालस्येश्वररूपस्य परेषां च परस्य ते ।
स्वरूपं बत कुर्वन्ति यद्धेतोः कुशलं जनाः ॥ 4

श्लो ॥ एकोनत्रिंशके भक्तियोगस्तु बहुधोच्यते ।
कालस्य च बलं घोरसंसृतेश्च विरक्तये ॥

उक्तानर्थाननुवदन्पृच्छति लक्षणमिति द्वाभ्याम् । लक्षणमिति लक्षणं महदादीनां यथा सांख्येषु तथा कथितं येन लक्षणेन तत्त्वाराद्धिकं परस्परविविक्तमित्यर्थः परस्पराविरोधीति वा ॥ १ ॥ यथेति ॥ योऽयं मे भक्तियोगः मूलं प्रयोजनं यस्य तत् यन्मूलं तत्तदधीनं तस्य भक्तियोगस्य मार्गं प्रकारं विस्तरतो मे ब्रूहि ॥ २ ॥ विराग इति । येन सांख्यादीनामश्रवणेन वीतरागो भवेत् ॥ ३ ॥ कालस्येति । परमेश्वररूपस्य महाप्रभावस्य तत्पदात्मकस्य यद्धेतो

29—வது அத்தியாயம்.

தேவஹூதி வினவுகிருள்.

ஓ பிரபுவே! மஹத் முதலியவைகளுடையவும் பிரகிருதியினுடையவும் புருஷனுடையவும் லக்ஷணமானது எவ்விதம் ஸாங்கியங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ எந்த லக்ஷணத்தால் இவைகளின் ஸ்வரூபங்கள் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமில்லாதனவாகக் காணப்படுகின்றனவோ அந்த லக்ஷணங்களைக் கூறுவது எந்த பக்தியோகத்தைப் பிரயோஜனமாக உடையது என்று பெரியோர்கள் கூறுகிறார்களோ அந்த பக்தியோகத்தின் பிரகாரத்தை எனக்கு விஸ்தாரமாகச் சொல்லவேண்டும். 1–2

ஓ பகவானே! ஜீவலோகத்தின் பலவிதமான ஸம்ஸாரத்தையும் எனக்குச் சொல்ல வேண்டும். அதனல் புருஷன் எல்லாவற்றிலும் வைராக்கியமடைகிறான். 3

பரங்களுக்குப் பரமும் உம்முடைய ஸ்வரூபமும் ஈச்வர ஸ்வரூபமுமாகிய காலனுடைய ஸ்வரூபத்தையும் சொல்லவேண்டும். அந்தக் காலனிடம் பயத்

அந்வயவ்யதிரேகாப்⁴யாம் ஸாக்ஷாதா³த்மாவ்யபி⁴சாரிண: |
வைத³க்³த்⁴யம் வ்யபி⁴சாரேண நித்³ராயாஶ்ச நஶம்ஸ்யதே || 5

லோகஸ்ய மித்²யாபி⁴மதேரசக்ஷுஷ
ஶ்சிரம் ப்ரஸுப்தஸ்ய தமஸ்யநாஶ்ரயே |
ஶ்ராந்தஸ்ய கர்மஸ்வநுவித்³த⁴யா தி⁴யா
த்வமாவிராஸீ: கில யோக³பா⁴ஸ்கர: || 6

|| ஶ்ரீமைத்ரேய: ||

இதி மாதுர்வச: ஶ்லக்ஷ்ணம் ப்ரதிநந்த்³ய மஹாமுநி: |
ஆப³பா⁴ஷே குருஶ்ரேஷ்ட² ப்ரீதஸ்தாம் கருணார்தி³த: || 7

ப⁴க்தியோகோ³ ப³ஹுவிதோ⁴ மார்கை³ர்பா⁴மிநி பா⁴வ்யதே |
ஸ்வபா⁴வகு³ணமார்கே³ண பும்ஸாம் பா⁴வோ விபி⁴த்³யதே || 8

யத்³ப⁴யாச்ச காலப⁴யாத் புண்யம் குர்வந்தி ॥ ௫ ॥ லோகஸ்யேதி அசக்ஷுஷ: அஜ்ஞஸ்ய அநித்யஶரீராதி³ஷு தே³ஹாதௌ³ அபி⁴மதிரஹங்காரோ யஸ்ய தத: கர்மஸ்வநுவித்³த⁴யா ஆஸக்தயா தி⁴யா ஶ்ராந்தஸ்ய அநாஶ்ரயே அபாரே தமஸி ஸம்ஸாரே சிரம் ப்ரஸுப்தஸ்ய லோகஸ்ய யோக³ப்ரகாஶகோ யோக³ ப்ரகாஶகோ பா⁴ஸ்கர: த்வமாவிர்பூ⁴தோ(அ)ஸி ॥ ௬ ॥ இதீதி ஶ்லக்ஷ்ணம் ஸூந்ருதம் ॥ ௭॥ ப⁴க்தியோக³ இதி மார்கை³: ப்ரகாரவிஶேஷை: தாநேவாஹ ஸ்வபா⁴வகு³ணா ஏவ மார்கா³: தேஷாம் மார்கே³ண வ்யக்திபே⁴தே³ந பா⁴வோ(அ)பி⁴ப்ராய: ஸங்கல்போ பே⁴தா³த் பி⁴த்³யதே இத்யர்த²: ॥ ௮ ॥ அபி⁴ஸந்தா⁴யேதி அபி⁴ஸந்தா⁴ய

காலல்லவா ஜனங்கள் புண்ணியத்தைச் செய்கிறார்கள். ஆச்சரியம்! அன்வயத்தாலும் வ்யதிரேகத்தாலும் ஆத்மா ஸாக்ஷியமாகிறது. வ்யபிசரிக்காத அந்த ஆத்மாவுக்கு வ்யபிசரிப்பதால் விஞ்ஞான தன்மையையும் நித்திரையையும் நினைக்கக் கூடாது. 4-5

அஞ்ஞானமுடையதும் பொய்யான சரீரம் முதலியவற்றில் அஹங்காரமுள்ளதும் கர்மங்களில் பற்றுதலுடைய புத்தியால் சிரமமடைந்ததும் அபாரமான ஸம்ஸாரத்தில் வெகுகாலமாக இருப்பதுமாகிய ஜனத்திற்கு நீர் யோகத்தை (விளக்கும்) ஸூர்யனாக உண்டாக்கியிருக்கிறீர். 6

ஸ்ரீ மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

குருவம்சத்தில் சிறந்த ஓ விதுர! மஹாமுனியாகிய கபிலர் தாயின் ஸூந்தரமான அந்த வார்த்தையைக் கொண்டாடி அன்புடன் கருணைகூர்ந்து அந்த மாதாவைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார். 7

ஓ தேவி! பக்தியோகமானது வெகு வழிகளால் வெகு விதமாக நிச்சயிக்கப்படுகிறது. ஸ்வபாவமாக ஏற்பட்ட குணங்களின் மார்க்கத்தால் மானிடர்களின் அபிப்பிராயமானது பேதமடைகிறது. 8

𑌅𑌭𑌿𑌸𑌂𑌧𑌾𑌯 𑌯𑍋 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌦𑌂𑌭𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌸𑌂𑌰𑌂𑌭𑍀 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌦𑍃𑌗𑍍𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌮𑌯𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌃 ॥ 9

𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑌭𑌿𑌸𑌂𑌧𑌾𑌯 𑌯𑌶 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌅𑌰𑍍𑌚𑌾𑌦𑌾𑌵𑌰𑍍𑌚𑌯𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌸𑌰𑌾𑌜𑌸𑌃 ॥ 10

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌾𑌰𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑍍 ।
𑌯𑌜𑍇𑌦𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌃 ॥ 11

𑌮𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍁𑌹𑌾𑌶𑌯𑍇 ।
𑌮𑌨𑍋𑌗𑌤𑌿𑌰𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌗𑌂𑌗𑌾𑌂𑌭𑌸𑍋𑌂𑌬𑍁𑌧𑍌 ॥ 12

[illegible]

எவன் ஹிம்ஸையையும் தம்பத்தையும் மாத்ஸர்யத்தையும் ஸங்கற்பித்து கோபமுள்ளவனுகவும் பேதஞானமுடையவனுகவும் என்னிடம் பக்தி செய்கிறுனே அவன் தாமஸனுகிறுன். 9

எவன் விஷயங்களையும் யசஸ்ஸையும் ஐச்வர்யத்தையும் ஸங்கற்பித்து பேதஞான முள்ளவனுக பிரதிமை முதலியவற்றில் என்னைப் பூஜிக்கிறுனே அவன் ராஜஸனுகிறுன். 10

எவன் பாபங்களின் நாசத்தைக்கருதி பரமேசுவரனிடம் அந்தக் கர்மங்களின் அர்ப்பணத்தை(கொடுப்பது) உத்தேசித்து, பூஜிக்கவேண்டுமென்று பூஜிக்கிறுனே பேதஞானமுள்ளவனுகவும் ஆகிறுனே அவன் ஸாத்விகனுகிறுன். 11

குணங்கள் யாவற்றுக்கும் ஆச்ரயனுகிய என்னிடம் மனதின் கதியானது ஸமுத்திரத்தில் கங்கா ஜலத்தினுடையதுபோல் இடைவிடாமல் ஏற்படுவது நிர்க்குணமான பக்தியோகத்தின் லக்ஷணமென்று கூறப்படுகிறது. அந்த பக்தி

லக்ஷணம் பக்தியோகஸ்ய நிர்குணஸ்ய ஹ்யுதாஹ்ருதம் ।
அஹைதுக்யவ்யவஹிதா யா பக்தி: புருஷோத்தமே ॥ 13

ஸாலோக்யஸார்ஷ்டிஸாமீப்யஸாரூப்யைகத்வமப்யுத ।
தீயமாநம் ந க்ருஹ்ணந்தி ஜநா மத்ஸேவநம் விநா ॥ 14

ஸ ஏவ பக்தியோகாக்ய ஆத்யந்திக உதாஹ்ருத: ।
யேநாதிவ்ரஜ்ய த்ரிகுணம் மத்பாவாயோபபத்யதே ॥ 15

நிஷேவிதேநாநிமித்தேந ஸ்வதர்மேண மஹீயஸா ।
க்ரியாயோகேந ஶஸ்தேந நாதிஹிம்ஸ்ரேண நித்யஶ: ॥ 16

தாவ மத்குணஶ்ரவணமாத்ரேண மயி ஶ்ரீ புருஷோத்தமே ॥ ௧௩ ॥ பக்தாநாம் நிஷ்காமதாம் கைமுத்யந்யாயேநாஹ ஸாலோக்யேதி, ஸாலோக்யம் மயா ஸஹ ஏகஸ்மிந் லோகே வாஸம் ஸார்ஷ்டி: ஸமாநைஶ்வர்யம் ஸாமீப்யம் நிகடவர்த்தித்வம் ஸாரூப்யம் ஸமாநரூபதாம் ஏகத்வம் ஸாயுஜ்யம் உத தீயமாநமபி ந க்ருஹ்ணந்தி। குத:? மத்ஸேவநம் விநா தத்க்ஷமேநேத்யர்த: ॥௧௪॥ கிமிதி தர்ஹி ஸஜ்ஜநே பக்தியோகஸ்யைவ பரமஃபலத்வாதித்யாஹ ஸ இதி நநாமைத்ரைகுண்யம் ஹித்வா ப்ரஹ்மப்ராப்தி: பரமம் ப்ரஸித்தம் ஸத்யம் ததா பக்தாநாமாநந்தம் ஶிக்ஷித்வாஹ யேநேதி। யேந பக்தியோகேந மத்பாவாய ப்ரஹ்மத்வாய ॥ ௧௫॥ ஏவம்பூதாயா: பக்தே: ஸாதநாந்யாஹ பஞ்சபி:—நிஷேவிதேதி। நிஷேவிதேந ஸம்யகநுஷ்டிதேந அநிமித்தேந ஃபலாபிஸந்திரஹிதேந ஸ்வதர்மேண நித்யநைமித்திகேந மஹீயஸா ஶ்ருத்யாதியுக்தேந க்ரியாயோகேந பாஞ்சராத்ராத்யுக்தபூஜாப்ரகாரேண ஶஸ்தேந நிஷ்காமேண மாமஹேத்யே தீதி பஹுஶோநாநய: ॥௧௬॥ மத்திஷ்ண்யம் மத்ப்ரதிமாதி தஸ்ய தர்ஶநாதிபி:

பலனில் அபேக்ஷையில்லாதது. பேதஞானமில்லாதது. புருஷோத்தமனுகிய என்னுடைய குணங்களை சிரவணம் செய்தவளவில் உண்டாகக்கூடியது. 12-13

பக்தர்கள் என்னுடைய ஸேவையன்றிக் கொடுக்கப்படும் * ஸாலோக்யம் † ஸார்ஷ்டி ‡ ஸாமீப்பம் § ஸாரூப்பம் ¶ ஏகத்வம் இவைகளையும் கிரஹிக்கமாட்டார்கள். 14

அதுவே முக்கியமான பக்தியோகமென்று கூறப்படுகிறது. இதனுல் முக்குணங்களையும் கடந்து பிர்மத்தன்மையை அடைய யோக்யனுகிறுன். 15

நன்றுய் அநுஷ்டிக்கப்பட்டதும் பலனில்அபேக்ஷையில்லாததுமான தனக்குரிய தர்மத்தாலும் சிறந்ததும், பலனில் அபேக்ஷையில்லாததும் க்ரூரத் தன்

* ஸாலோக்யமாவது—ஒரே உலகில் வஸிப்பது. † ஸார்ஷ்டி—ஸமமான ஐசுவரியத்தை அடைவது. ‡ ஸாமீப்பம்—அருகில் இருப்பது. § ஸாரூப்யம்—ஸமமான உருவமுடையதன்மை. ¶ ஏகத்வம்— ஸாயுஜ்யம்.

𑌮𑌦𑍍𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌪𑍂𑌜𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑍈𑌃 ।
𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌨𑌯𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑍇𑌨 𑌚 ॥ 17

𑌮𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌦𑍀𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌾 ।
𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌚 ॥ 18

𑌆𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌨𑍁𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌸𑌙𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌮𑍇 ।
𑌆𑌰𑍍𑌜𑌵𑍇𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌯𑌾 𑌤𑌥𑌾 ॥ 19

𑌮𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍇𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌸𑌂𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧 𑌆𑌶𑌯𑌃 ।
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌮𑍍 ॥ 20

𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌾𑌤𑌰𑌥𑍋 𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌾𑌵𑍃𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌗𑌨𑍍𑌧 𑌆𑌶𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌰𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿 𑌯𑌤𑍍 ॥ 21

𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌅𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑍇𑌨 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑍇𑌣 ॥ ௧௭ ॥ 𑌆𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑍇𑌤𑌿 । 𑌆𑌰𑍍𑌜𑌵𑍇𑌨 𑌅𑌕𑍌𑌟𑌿𑌲𑍍𑌯𑍇𑌨 ॥ ௧௯ ॥ 𑌮𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌣 𑌇𑌤𑌿 । 𑌮𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌶𑌯𑌃 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௰ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑌾𑌤𑌰𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌶𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌆𑌵𑍃𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌾𑌤𑍍𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌅𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿 [illegible] 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍

மையில்லாததுமாகிய † க்ரியா யோகத்தாலும் எப்பொழுதும் என் ஸ்தானமாகிய ப்ரதிமை முதலியவற்றைத் தரிசனம், ஸ்பர்சனம், பூஜை, ஸ்தோத்திரம், நமஸ்காரம் இவைகளைச் செய்வதாலும் பூதங்களில் நான் (பகவான்) என்ற பாவனையாலும், ஸத்வகுணத்தாலும், வைராக்யத்தாலும் பெரியோர்களை வெகுமானிப்பதாலும், தீனர்களிடம் தயையாலும், தனக்குச் சமமாகியவர்களிடம் மித்ரத்தன்மையாலும், மனதின் ஒழிவாலும், நியமத்தாலும், ஆத்யாத்மிகங்களை ச்ரவணம் செய்வதாலும், நாம ஸங்கீர்த்தனத்தாலும், வக்ரத்தன்மையில்லாமையாலும், பெரியோர்களின் சேர்க்கையாலும், அஹங்காரமில்லாமையாலும், இந்த குணங்களால் என் தருமத்தை அனுஷ்டித்த புருஷனுடைய மிகுதியும் சோதிக்கப்பட்ட மனமானது ‡ சிரவணம் மாத்திரம் செய்யப்பட்ட குணங்களுடைய என்னை அடைகிறது. 16—20

காற்றினால் அடையக் கூடிய வாஸனையானது அந்த கந்தத்திற்கு ஸ்தானமாகிய புஷ்பம் முதலியவற்றினின்று க்ராணேந்திரியத்தை எவ்விதம் அடைகிறதோ அவ்விதம் யோகத்தில் பற்றுதலுடைய மனமானது விகாரமில்லாத ஆத்மாவை அடைகிறது. 21

---

† க்ரியா யோகமாவது=பாஞ்சராத்ரம் முதலியவைகளில் சொல்லப்படும் பூஜையின் ப்ரகாரம். ‡ சிரவணம் மாத்திரம் செய்யப்பட்ட குணங்களுடையவென்பது-என் குணங்களை சிரவணம் செய்தவுடன் என்பதாம்.

𑌅𑌹𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌦𑌾 ।
𑌤𑌮𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌮𑌾𑌂 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇𑌽𑌰𑍍𑌚𑌾𑌵𑌿𑌡𑌮𑍍𑌬𑌨𑌮𑍍 ॥ 22

𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌚𑌾𑌂 𑌭𑌜𑌤𑍇 𑌮𑍌𑌢𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑌸𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌤𑌿 𑌸𑌃 ॥ 23

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌕𑌾𑌯𑍇 𑌮𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑍋 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 ।
𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌵𑍈𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌮𑌨𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ 24

𑌅𑌹𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌯𑍋𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌯𑌾𑌨𑌘𑍇 ।
𑌨𑍈𑌵 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌽𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌚𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌵𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃 ॥ 25

𑌅𑌰𑍍𑌚𑌾𑌦𑌾𑌵𑌰𑍍𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑍍 ।
𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌸𑍍𑌵𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 26

[illegible]

பூதஸ்வரூபனுகிய நான் எப்போதும் பூதங்களெல்லாவற்றிலு மிருக்கிறேன். அந்த என்னை மானிடன் அவமதித்துப் பிரதிமையாகிய அநுகரணத்தைச் செய்கிறுன். 22

எவன் பூதங்களெல்லாவற்றிலுமிருக்கிறவனும், ஈச்வரனும் பரமாத்மாவாகிய என்னை உபேக்ஷை செய்து மூடத்தனத்தால் ப்ரதிமையை அடைகிறுனே அவன் சாம்பலின்மேலேயே ஹோமம் செய்கிறுன். 23

பிறருடைய சரீரத்தில் த்வேஷங்கொள்பவனும், மனதின் உந்நதத் தன்மை யுடையவனும், பேதஞானமுள்ளவனும், பூதங்களிடம் விரோதமுள்ளவனும் எவனே அவனுடைய மனம் ஒழிவை அடையாது. 24

தோஷமில்லாத தாயே! உயர்ந்த த்ரவ்யங்களால் உண்டான பூஜையால் ப்ரதிமையில் நான் பூஜிக்கப்பட்டாலும் வெகு ப்ராணிகளை நிந்திப்பவனிடம் ஸந்தோஷத்தை அடையமாட்டேன். 25

பூதங்களெல்லாவற்றிலும் இருப்பவனும் ஈச்வரனுமாகிய என்னைத் தன் மனதில் எதுவரையில் தெரிந்துகொள்ளவில்லையோ அதுவரையில் தனக்குரிய கர்மங்களைச் செய்துகொண்டு ப்ரதிமை முதலியவற்றில் பூஜிக்கவேண்டும். 26

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋𑌦𑌰𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑌧𑍇 𑌭𑌯𑌮𑍁𑌲𑍍𑌬𑌣𑌮𑍍 ॥ 27
𑌅𑌥 𑌮𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌲𑌯𑌮𑍍 ।
𑌅𑌰𑍍𑌹𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑌾𑌨𑌮𑌾𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌐𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 ॥ 28
𑌜𑍀𑌵𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌭𑍃𑌤𑌃 𑌶𑍁𑌭𑍇 ।
𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑌃 ॥ 29
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌵𑍇𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌾 𑌰𑌸𑌵𑍇𑌦𑌿𑌨𑌃 ।
𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑌶𑍍𑌶𑌬𑍍𑌦𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌵𑌰𑌾𑌃 ॥ 30

𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌣𑍋𑌰𑌪𑍍𑌯𑍁𑌦𑌰𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌧𑍇 𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿 ॥ ௨௬ ॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌥𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌲𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑌾𑌸𑌂, 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌣𑌂 𑌅𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾𑌸𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨 ॥ ௨௭ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌥𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 𑌤𑌾𑌰𑌤𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍈𑌃 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌜𑍀𑌵𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌚𑍇𑌤𑌨𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌭𑍃𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 ॥ ௨௮ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍀𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌵𑍇𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌾𑌃 𑌰𑌸𑌵𑍇𑌦𑌿𑌨𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑍋 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌥𑌾𑌹𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌰𑌤𑍇 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌷𑍁 “𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌜𑍍𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌵𑍇𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌰𑌸𑌵𑍇𑌦𑌿𑌨𑍋 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥ ௨௯ ॥ 𑌰𑍂𑌪𑌵𑍇𑌦𑍀𑌤𑌿 । 𑌰𑍂𑌪𑌭𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌕𑌾𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌉𑌭𑌯𑌤𑍋𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌃

எவன் தனக்கும் பிறனுக்கும் கொஞ்சமேனும் பேதத்தைப் பார்க்கிருனே பேதஞானமுடைய அவனுக்கு மிருத்யுவாகிய நான் மிகுதியான பயத்தைச் செய்கிறேன். 27

ஆகையால் பூதங்களுக்கு அந்தர்யாமியும் பூதங்களெல்லாவற்றிலும் வாஸம் செய்பவனுமாகிய என்னை தானத்தாலும், மானத்தாலும், மித்திரத் தன்மையுடனும் பேதமில்லாத திருஷ்டியுடனும் பூஜிக்கவேண்டும். 28

ஓ சுபகுணமுடைய தாயே ! அசேதனங்களைக் காட்டிலும் சேதனமுள்ளவை சிறந்தன. அவற்றுள் ப்ராண விருத்தியுடைய ஜீவன்கள் சிரேஷ்டம். அவைகளை விட ஞானமுடையவை சிரேஷ்டம். அவைகளைக் காட்டிலும் இந்திரிய வ்யாபாரமுள்ளவை சிறந்தன. 29

அவைகளிலும் ஸ்பர்சத்தை அறியக்கூடிய (விருக்ஷங்கள்) வைகளைக் காட்டிலும் ரஸத்தை அறியும் பிராணிகள் (மீன் முதலியவை) சிறந்தவை. அவைகளைவிட கந்தத்தை அறியக்கூடிய (ப்ரமரம்) முதலியவை சிரேஷ்டம். அவைகளைவிட சத்தத்தை அறியக்கூடிய (ஸர்ப்பம் முதலிய) வை சிரேஷ்டம்.

𑌰𑍂𑌪𑌭𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑍋𑌭𑌯𑌤𑍋𑌦𑌤𑌃 ।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌪𑌦𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌾𑌤𑍍 ॥ 31

𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ 32

𑌅𑌰𑍍𑌥𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌶𑌯𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑍍 ।
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌨𑌦𑍋𑌗𑍍𑌧𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 33

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌯𑍍𑌯𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌶𑍇𑌷𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 ।
𑌮𑌯𑍍𑌯𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑍋 𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 ॥ 34

𑌅𑌪𑌦𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌬𑌹𑍁𑌪𑌦𑌃 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 । 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌃 ॥௩௧॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 ॥ ௩௨ ॥ 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌮𑍀𑌮𑌾𑌂𑌸𑌕𑌃 𑌤𑌤𑍋 [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗 [illegible] 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌦𑍋𑌗𑍍𑌧𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌮 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥௩௩॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌅𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇𑌨 । 𑌸 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥௩௪॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾

அவைகளைவிட ரூபத்தின் பேதத்தை அறியும் பிராணிகள் (காக்கை முத லியவை) ச்ரேஷ்டம். அவைகளைக் காட்டிலும் இரண்டு பக்கத்திலும் பற்களு டைய (முதிரை முதலிய) வைகள் சிறந்தன. அவைகளைவிட நான்கு கால்களு டையவைகள் சிலாக்கியங்கள். அவைகளைவிட நான்கு கால்களுடையவைகள் சிறந்தன. அவைகளைக்காட்டிலும் இரண்டு பாதங்களுடைய மானிடன் சிறந்த வன். 31

அந்த மானிடர்களுக்குள் * நான்கு வர்ணங்கள் சிறந்தன. அந்த நான்கு வர்ணங்களுக்குள் முதன்மையானபிராமணர்களுக்குள் வேதமறிந்தவன்சிறந்த வன். அவனை விட (வேதத்தின்) அர்த்த மறிந்தவன் அதிகனுகிறுன். 32

அர்த்தமறிந்தவனைவிட ஸந்தேஹத்தை நிவிருத்தி செய்பவன் (மீமாம்ஸ கன்) சிரேஷ்டனுகிறுன். அவனைவிட தனக்குரிய கர்மங்களைச் செய்கிறவன் சிற ந்தவன். அவனைவிட பற்றுதலை யொழித்தவன் சிரேஷ்டனுகிறுன். அந்த முக்த ஸங்கன் தன்னையுத்தேசித்து தர்மத்தை (அர்த்தத்தையும்) அனுஷ்டானம் செய்யான். 33

ஆகையால் என்னிடம் அர்ப்பணம் செய்யப்பட்ட கர்மங்களெல்லாவற்றை யும், அவைகளின் பலன்களையும் தேஹத்தையும் உடையவனுகவும் நெருங்கியவ னுகவும் ஆகிறுன். என்னிடம் ஆத்மாவை அர்ப்பணம்செய்தவனும் என்னிடம் கர்மங்களை தியாகம் செய்தவனும் நான் கர்த்தா என்றஅபிமானமில்லாதவனும், ஸமதிருஷ்டியுள்ளவனுமாகிய புருஷனைவிட சிறந்த பிராணியை நான் பார்க்க வில்லை. 34

ந பஶ்யாமி பரம் பூதமகர்து: ஸமதர்ஶநாத் ।
மநஸைதாநி பூதாநி ப்ரணமேத் பஹுமாநயந் ॥ 35

ஈஶ்வரோ ஜீவகலயா ப்ரவிஷ்டோ பகவாநிதி ।
பக்தியோகஶ்ச யோகஶ்ச மயா மாநவ்யுதீரித: ॥ 36

யயோரேகதரேணைவ புருஷ: புருஷம் வ்ரஜேத் ।
ஏதத்பகவதோ ரூபம் ப்ரஹ்மண: பரமாத்மந: ॥ 37

பரம் ப்ரதாநம் புருஷம் தைவம் கர்மவிசேஷ்டிதம் ।
ரூபபேதாஸ்பதம் திவ்யம் கால இத்யபிதீயதே ॥ 38

பூதாநாம் மஹதாதீநாம் யதோ பிந்நத்ருஶாம் பயம் ।
யோऽந்த: ப்ரவிஶ்ய பூதாநி பூதைரத்த்யகிலாஶ்ரய: ॥ 39

மநஸைதாநீதி ॥ ௩௫ ॥ ஈஶ்வர இதி । ஜீவாநாம் கலயா பாலிகயேந அந்தர்யாமிதயா ப்ரவிஷ்ட இதி த்ருஷ்ட்வேத்யர்த:। உக்தம் பக்தியோகம் பூர்வோக்தம் சாஷ்டாங்கயோகேந ஸஹோபஸம்ஹரதி பக்தியோக இதி ॥ ௩௬ ॥ தயோரிதி। புருஷம் பரமேஶ்வரம் [illegible] ஜீவஸ்ய ஸம்ஸ்ருதிம் காலஸ்ய ச ரூபம் [illegible] வக்ஷ்யதி தத்ராஹ ஸார்தேந ஏதத் ஸப்தபிஸ்ஸார்தைர் பகவதோ ரூபம் ॥ ௩௭ ॥ பரமிதி । ப்ரதாநம் புருஷம் ச ப்ரதாநாத்மகம் பரம் ச ப்ரக்ருதிபுருஷாத்மகம் ச தத்தைவம் தைவமித்யபிதீயதே ப்ரதாநம் கர்மணாம் விசேஷ்டிதம் நாநாஸம்ஸ்ருதிலக்ஷணம் யஸ்மாத்தத் தைவமேவம் சேஷ்டிதம் கர்மணாம் ப்ரஸம்ஸ்ருதயோऽபி விசித்ரா இத்யர்த:। ஏததேவ பகவதோ ரூபம் கால இத்யபிதீயதே ப்ரஹ்மணோ ரூபம் ரூபபேதஸ்ய மஹதாதேஸ்தத்வஸ்ய ஆஸ்பதம் காரணம் உக்தம் ஹி காலாத்குணவ்யதிகர இதி ஸ்ரஷ்டுஶ்ச குணவ்யதிகர: கால இதி திவ்யம் சாத்ருஷ்டரூபம் ॥ ௩௮ ॥ தமேவாஹ பாவத்ஸார்தேந பூதாநாமிதி । மஹதாதீநாம் தத்வாபிமாநிநாம் ஜீவாநாம் பயஹேதுத்வமேவாஹ யத இதி

ஈச்வரனுகிய பகவான் ஜீவகலையுடன் ப்ரவேசித்திருக்கிறுர் என்று மன தால் இந்த பூதங்களை வெகுமானித்து நமஸ்காரம் செய்யவேண்டும். 35

ஓ மனுவின் குமாரியே! இந்த பக்தியோகத்தையும் யோகத்தையும் நான் கூறினேன். புருஷன் இவ்விரண்டில் ஒன்ருல் புருஷனை அடையவேண்டும்.

பரமாத்மாவும் பகவானுமாகிய பிர்மத்திற்கு இதுவே ரூபமாகிறது. இவ்வுருவம் பிரதான புருஷ ஸ்வரூபம் அந்த பிரதான புருஷஸ்வரூபத்திற்கு வேறுபட்டதாகவும் இருப்பது. ரூபபேதங்களுக்கு ஆசிரயமானது. அற்புதமானது. இதுவே தர்மங்களின் சிரேஷ்டரூபமான தெய்வமென்றும் காலமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. 37—38

பேதஞானமுடைய மஹத் முதலியவைகளின் அபிமானிகளாகிய பூதங்களுக்கு எவரிடம் பயமுண்டாகிறதோ எவர் எல்லாவற்றிற்கும் ஆசிரயராக இரு

ஸவிஷ்ணவாக்²யோऽதி⁴யஜ்ஞோऽஸௌ கால: கலயதாம் ப்ரபு⁴: ।
நசாஸ்ய கஶ்சித்³த³யிதோ ந த்³வேஷ்யோ நச பா³ந்த⁴வ: ॥ 40

ஆவிஶத்யப்ரமத்தோऽஸௌ ப்ரமத்தம் ஜநநாந்தக்ருத் ।
யத்³ப⁴யாத்³வாதி வாதோऽயம் ஸூர்யஸ்தபதி யத்³ப⁴யாத் ॥ 41

யத்³ப⁴யாத்³வர்ஷதே தே³வோ ப⁴க³ணோ பா⁴தி யத்³ப⁴யாத் ।
யத்³வநஸ்பதயோ பீ⁴தா லதாஶ்சௌஷதி⁴பி⁴: ஸஹ ॥ 42

ஸ்வே ஸ்வே காலேऽபி⁴க்³ருஹ்ணந்தி புஷ்பாணி ச ப²லாநி ச ।
ஸ்ரவந்தி ஸரிதோ பீ⁴தா நோத்ஸர்பத்யுத³தி⁴ர்யத: ॥ 43

அக்³நிரிந்தே⁴ ஸகி³ரிபி⁴ர்பூ⁴ர்ந மஜ்ஜதி யத்³ப⁴யாத் ।
நபோ⁴ த³தா³தி ஶ்வஸதாம் பத³ம் யந்நியமாத³த³: ॥ 44

பூ⁴தைரேவ பூ⁴தாந்யத்தி ஸம்ஹரதி ॥௩௯॥ ஸ இதி । அதி⁴யஜ்ஞ: யஜ்ஞப²லதா³தா கலயதாம் வஶீகுர்வதாம் ॥௪௰॥ ௪௧ ॥ யதி³தி । லதாஶ்சௌஷதீ⁴: ॥ ௪௨ ॥ ஸ்வே ஸ்வ இதி। யதோ பீ⁴தா ஸரித: ஸ்ரவந்தி ॥௪௩॥ அக்³நிரிதி। இந்தே⁴ தீ³ப்யதே ஸஹ கி³ரிபி⁴ர்பூ⁴: ஶ்வஸதாம் ப்ராணிநாம் யந்நியமாத் 'யஸ்யாஜ்ஞயா ॥ ௪௪ ॥ தோகமிதி

ந்தர் உள் பிரவேசித்து பூதங்களைக்கொண்டே பூதங்களை ஸம்ஹரிக்கின்றாரோ யாகபலனைக் கொடுப்பவரும் வசமாக்கிக்கொள்பவர்களுக்குப் பிரபுவும் விஷ்ணு என்ற பெயருடையவருமாகிய இவரே காலன் என்று சொல்லப்படுகிறார். இந்தக் காலனுக்கு எவனும் வேண்டியவனில்லை. சத்ருவுமில்லை. பந்துவுமில்லை. 39-40

நாசத்தைச் செய்யும் இந்தக் காலன் ஸாவதானனாகி, ஸாவதானமில்லாத ஜனங்களிடம் பிரவேசிக்கிறான். எவரிடம் பயத்தால் இந்த வாயு வீசுகிறானோ எவரிடம் பயத்தால் ஸூரியன் தபிக்கிறானோ எவரிடம் பயத்தால் நக்ஷத்திரங்கள் பிரகாசிக்கின்றனவோ எவரிடம் பயத்தால் இந்திரன் வர்ஷிக்கிறானோ, எவரிடம் பயந்து விருக்ஷங்களும், கொடிகளும் ஓஷதிகளுடன் புஷ்பங்களையும், பலன்களையும் தங்கள் தங்களுக்குரியகாலத்தில் கிரஹிக்கின்றனவோ, எவரிடம் பயந்து நதிகள் ப்ரவஹிக்கின்றனவோ, எவரிடம் பயந்து ஸ்முத்திரம் பெருகவில்லையோ, எவரிடம் பயத்தால் அக்கினி பிரகாசிக்கின்றதோ, மலைகளுடன் கூடிய பூமி எவரிடம் பயத்தால் முழுகவில்லையோ, எவருடைய ஆஞ்ஞையால் ஆகாயத்தின் கீழ்ப்பிரதேசத்தில் ச்வாஸமுடையவைகளுக்கு மார்க்கத்தை விடுகிறதோ, மஹத்தத்வமானது ஏழு விசேஷங்களுடன் சூழ்ந்ததாகிய தன் தேஹத்தை உலகஸ்வரூபமாக எவரிடம் பயத்தால் விஸ்தாரப்படுத்துகிறதோ, எந்தத் தேவர்களின் வசத்தில் ஸ்தாவரஜங்கம ஸ்வரூபமாகிய இந்தப் பிரபஞ்சம் இருக்கிறதோ அந்த(ஸத்வம் முதலிய) குணங்களின் அபிமானிகளாகிய

𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌿𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌗𑌣𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍍𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇𑌽𑌨𑍁𑌯𑍁𑌗𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌶 𑌏𑌤𑌚𑍍𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌮𑍍 ॥ 45

𑌸𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌕𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍋𑌽𑌨𑌾𑌦𑌿𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑍃𑌦𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 ।
𑌜𑌨𑌂 𑌜𑌨𑍇𑌨 𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥ 46

𑌇𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌯𑌤𑌿 𑌗𑌣𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑍋 𑌗𑌣𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌨𑍁𑌯𑍁𑌗𑌂 𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௪௫॥ 𑌸𑌇𑌤𑌿 । 𑌜𑌨𑍇𑌨 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌜𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌕𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌰𑌨𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌯𑌶𑍍𑌚 ॥ ௪௬ ॥ 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 ॥

(பிரமன் முதலிய)தேவர்கள் இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் சிருஷ்டி முதலியவைகளில் எவரிடம் பயத்தால் அடிக்கடி பிரவிருத்திக்கிறார்களோ, (பிதா முதலிய) ஜனங்களால்(புத்திரன்முதலிய) ஜனங்களை உண்டு பண்ணிக்கொண்டு, மிருத்யுவால் அந்தகனையும் மரணமடையும்படி செய்துகொண்டு இருப்பவரும் (பிரபஞ்சத்திற்கு) ஆதியைச் செய்பவரும் அனாதியாகியவரும் அனந்தரும் அழிவற்றவருமாகிய அவரே காலனாகிறார். 41—46

29—வது அத்தியாயம்.
முற்றிற்று.

श्रीमद्भागवते तृतीयस्कन्धे त्रिंशोऽध्यायः ॥

॥ श्रीकपिलः ॥

तस्यैतस्य जनो नूनं नायं वेदोरुविक्रमम् ।
काल्यमानोऽपि बलिनो वायोरिव घनावलिः ॥ 1

यं यमर्थमुपादत्ते दुःखेन सुखहेतवे ।
तं तं धुनोति भगवान् पुमान् शोचति यत्कृते ॥ 2

यदध्रुवस्य देहस्य सानुबन्धस्य दुर्मतिः ।
ध्रुवाणि मन्यते मोहाद्गृहक्षेत्रवसूनि च ॥ 3

जन्तुर्वै भव एतस्मिन् यां यां योनिमनुव्रजेत् ।
तस्यां तस्यां स लभते निर्वृतिं न विरज्यते ॥ 4

श्लो ॥ त्रिंशे तु [illegible] तथा ।
कामिनां तामसी प्राप्ता गतिर्नैरयिकीर्यते ॥

कालप्रभाववर्णनपूर्वकं वैराग्याय विचित्रकर्मकृतां संसृतिं [illegible] प्रपञ्चयति तस्येति । तस्यैतस्य बलिनः कालस्य [illegible] । काल्यमानः विचाल्यमानोऽपि वायोर्विक्रमं यथा घनावलिः न वेद तद्वत् ॥ १ ॥ विक्रममेवाह यं यमिति । यं यमर्थं दुःखेन प्रयासेन उपादत्ते स्वीकरोति तं तं भगवान् कालः धुनोति विनाशयति यत्कृते यन्निमित्तं शोकमेति सः ॥ २ ॥ यदिति ॥ यद्यस्मात् सानुबन्धस्य कलत्रादिसहितस्य देहस्य सम्बन्धीनि गृहादीनि वसूनि द्रव्यं [illegible] ॥ ३ ॥ दुर्मतिरिति

30—வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ கபிலர் கூறுகிறார்.

இந்த ஜனமானது வலுவுடைய காலனுல் சலனமடையப் பட்டதாயினும் இந்தக் காலனுடைய மிகுதியான வீரியத்தை, மேகபங்தியானது வாயுவின் வலுவை அறியாததுபோல் தெரிந்து கொள்ளவில்லை, நிச்சயம். 1

மானிடன் சுகத்திற்காகப் பிரயாஸத்தால் எந்தெந்த அர்த்தத்தை அடைகிறுனே அந்த அந்த அர்த்தத்தைப் பகவானுகிய காலன் நாசம் செய்கிறுன். அதன்நிமித்தமாக மானிடன் துக்கமடைகிறுன். 2

துர்புத்தியுடைய மானிடன் ஸ்திரமில்லாததும் மனைவி முதலிய அனுபந்தங்களுடன் கூடியதுமாகிய தேகத்தைச் சார்ந்த கிருகங்கள் க்ஷேத்ரங்கள் ரத்னங்கள் இவைகளை மோகத்தால் ஸ்திரமானவை யென எண்ணுகிறுன். 3

ஜந்துவானது இந்த ப்ரபஞ்சத்தில் எந்த எந்த யோனியை அடைந்தாலும் அந்த அந்த யோனியில் ஸுகமடைகிறதில்லை. வைராக்யத்தையு மடைகிறதில்லை, 4

नरकस्थोऽपि देहं वै न पुमांस्त्यक्तुमिच्छति ।
नारक्यां निर्वृतौ सत्यां देवमायाविमोहितः ॥ 5

आत्मजायासुतागारपशुद्रविणबन्धुषु ।
निरूढमूलहृदय आत्मानं बहु मन्यते ॥ 6

सन्दह्यमानसर्वाङ्ग एषामुद्वहनाधिना ।
करोत्यविरतं मूढो दुरितानि दुराशयः ॥ 7

आक्षिप्तात्मेन्द्रियः स्त्रीणामसतीनां च मायया ।
रहो रचितयालापैः शिशूनां कलभाषिणाम् ॥ 8

ईश्वरस्य दुर्विभाव्यं वैभवमाह जन्तुरित्यादि पञ्चदशभिः नरकस्थ इति नारक्यां नरकाद्याहारादिभिर्जातायाम् ॥५॥ आत्मेति । निरूढमूलं प्ररूढमूलं हृदयं यस्य बहुमन्यते कृतार्थमात्मानं श्लाघते ॥६॥ सन्दह्यमानेति । उद्वहनाधिना पोषणादिचिन्तया ॥७॥ दुराशयत्वमेवाह आक्षिप्तेति । आक्षिप्तः आत्मेन्द्रियाणि च यस्य तथा असतीनां स्त्रीणामपि रहसि रचितया सम्भोगादिरूपया मायया शिशूनां कलभाषिणां आलापैश्च सर्वतश्चाकृष्टचित्त इत्यन्वयः ॥८॥ गृहेष्विति । कूटाः वितथा धर्मा यस्मिन् बहुदुःखाः यत्र येषु

மானிடன் நரகத்தில் இருப்பவனுயினும் நரகத்திலுண்டான *ஸுகம் ஏற்பட்டவுடன் பகவானுடைய மாயையால் மோஹமடைந்து சரீரத்தைவிட விரும்புகிறதில்லே. 5

சரீரம் மனைவி புத்ரன் வீடு பசுக்கள் பொருள் பந்துக்கள் இவைகளிடம் வேரூன்றிய மனமுடைய தன்னை வெகுமானித்துக் கொள்ளுகிறுன். 6

இவர்களைப் போஷிக்க வேண்டுமென்ற கவலையால் மிகவும் தஹிக்கப் படும் சரீரத்தை யுடையவனும் கெட்ட அபிப்பிராய முள்ளவனுமாகிய மூடன் எப்போதும் பாபங்களைச் செய்கிறுன். 7

கெட்டவர்களான ஸ்திரீகளின் மாயையால் தனியே ஏற்படும் ஸம்பாஷணை களாலும் இனிமையாகப் பேசும் குழந்தைகளின் பேச்சுக்களாலும் இழுக் கப்பட்ட மனதையும், இந்திரியங்களையும் உடையவனும் பொய்யானதர்ம முடையனவும் துக்கம் மிகுதியுமுடையனவுமாகிய கிருஹங்களில் (கிருஹஸ்

* ஸுகமாவது ஆஹாரம் முதலியவைகளாம்,

𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍂𑌟𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌵𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌗𑍃𑌹𑍀 ॥ 9

𑌅𑌰𑍍𑌥𑍈𑌰𑌾𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌯𑍇𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌶𑍇𑌷𑌭𑍁𑌗𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ 10

𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌲𑍁𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌲𑍋𑌭𑌾𑌭𑌿𑌭𑍂𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌃𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾𑌮𑍍 ॥ 11

𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑌭𑌰𑌣𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍃𑌥𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌣𑍋 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌞𑍍𑌛𑍍𑌵𑌸𑌿𑌤𑌿 𑌮𑍂𑌢𑌧𑍀𑌃 ॥ 12

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌰𑌣𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌲𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍀𑌨𑌾𑌶𑌾 𑌇𑌵 𑌗𑍋𑌜𑌰𑌮𑍍 ॥ 13

𑌦𑍁𑌃𑌖𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 ॥௯॥ 𑌅𑌰𑍍𑌥𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍋𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌅𑌧𑍋 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌭𑍁𑌗𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 [illegible] ॥௰॥ 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌃𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌃 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌬𑌹𑍁𑌲𑌃 𑌅𑌶𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌵𑍇 ॥௧௧॥ 𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌅𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧௨॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌆𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾𑌦𑌰𑌂 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍀𑌨𑌾𑌶𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍀𑌵𑌲𑌾𑌃 𑌗𑍋𑌜𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌬𑌲𑍀𑌵𑌰𑍍𑌦𑌂 ॥௧௩॥ [illegible] ॥ 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯

தாச்ரமங்களில்) சோம்பலின்றித் தர்மங்களைச் செய்பவனுமாகிய கிருஹஸ்தன் சுகம்போல் நினைக்கிறான். 8-9

மிகுதியான ஹிம்ஸையால் இங்குமங்கும் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட பொருள்களில் மீதியைப் புசிக்கும் இந்த மானிடன் அந்த மனைவி முதலியவர்களைப் போஷணை செய்கிறான். அவர்களைப் போஷித்ததால் தான் நரகமடைகிறான். 10

அடிக்கடி ஆரம்பம் செய்யப்படும் தொழிலானது லோபமடைந்த பின் பேராசை கொண்டவனும் வலுவில்லாதவனு மாகிப் பிறர்பொருளில் ஆசை கொள்ளுகிறான். 11

குடும்ப பரணம் செய்வதில் திறமையில்லாதவனும் பாக்கியக் குறைவுள்ளவனும் வீணாகிய முயற்சியுடையவனும் தொழிலில்லாதவனும் கிருபணனும் மூடத்தனமுள்ள புத்தியுடையவனுமாகிச் சிந்தை யடைந்து பெருமூச்சு விடுகிறான். 12

இந்த மானிடனுடைய மனைவிமுதலியவர்கள் இவ்வாறு தங்களைப் போஷிப்பதில் திறமையில்லாத இவனை*முன் எவ்விதம் ஆதரவு செய்தார்களோ அவ்விதம் கிருபணர்களாகிய அவர்கள் பயிரிடுகிறவர்கள் கிழட்டுக் காளையைப்போல் ஆதரவு செய்வதில்லை. 13

---

* முன் அவ்விதம் என்பது தங்களைப் போஷித்த பொழுது என்றறிக.

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌜𑌾𑌤𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌭𑍃𑌤𑍈𑌃 ।
𑌜𑌰𑌯𑍋𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤𑌵𑍈𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌰𑌣𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌗𑍃𑌹𑍇 ॥ 14
𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌵𑌮𑌤𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌪𑌾𑌲 𑌇𑌵𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍 ।
𑌆𑌮𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌲𑍍𑌪𑌾𑌹𑌾𑌰𑍋𑌽𑌲𑍍𑌪𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌃 ॥ 15
𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑍋𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌫𑌸𑌂𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌨𑌾𑌡𑌿𑌕𑌃 ।
𑌕𑌾𑌸𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌕𑍃𑌤𑌾𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇 𑌘𑍁𑌰𑌘𑍁𑌰𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥ 16
𑌶𑌯𑌾𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍋𑌚𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍀𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌲𑌪𑌾𑌶𑌵𑌶𑌂 𑌗𑌤𑌃 ॥ 17
𑌏𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑌭𑌰𑌣𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌰𑍁𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌰𑍁𑌵𑍇𑌦𑌨𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌧𑍀𑌃 ॥ 18

𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌃 ॥ ௧௪ ॥ 𑌆𑌸𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌵𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌵𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌪𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌪𑌾𑌲𑌃 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌵𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑌃 𑌆𑌮𑌯𑌾𑌵𑍀 𑌰𑍋𑌗𑍀 ॥௧௫॥ 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌤𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌫𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌨𑌾𑌡𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌸𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌆𑌯𑌾𑌸𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌘𑍁𑌰𑌘𑍁𑌰 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 ॥௧௬॥ 𑌶𑌯𑌾𑌨 𑌇𑌤𑌿 । 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍀𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌃 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌃 ॥ ௧௭ ॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌧𑍀𑌃 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌮𑌤𑌿𑌃 ॥ ௧௮ ॥ 𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑌾𑌪𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌗𑌤𑍀

அப்பொழுதும் (இந்த ஸம்ஸாரம்) ப்ரயோஜனமற்றது என்ற புத்தியுண்டாகாதவனும், (தன்னால் முந்தி) போஷிக்கப்பட்டவர்களால் தான் போஷிக்கப்படுகிறவனும், மூப்பினல் உண்டான விகார ரூபமுடையவனும், ரோகமுள்ளவனும், ஜ்வலிக்கும் அக்னியுள்ளவனும், அற்பமான ஆஹாரமுடையவனும், அற்பமான தொழிலுள்ளவனுமாகிய இந்த மானிடன் (மனைவி முதலியோரால்) அவமதிப்புடன் அருகில் போடப்பட்டதை நாய் போல் புசித்து மாணமடைய அநுகூலனுக வீட்டிலிருக்கிறுன். 14-15

வெளிப்படும் வாயுவால் விழி புதுங்கியவனும், கபத்தால் தகையப்படும் நாம்புகளுடையவனும், எலும்பாலும் ஸ்வாஸத்தாலும் ஆயாஸமுள்ளவனுமாகிக் கழுத்தில் குருகுரு என்ற சத்தமுடையவனுகிறுன். 16

இவன் சயனஞ்செய்து துக்கமடையும் தன் பந்து ஜனங்களால் நான்கு பக்கத்திலும் சூழப்பட்டவனுகி, (ஓ! பந்துவே) என்று அவர்களால் அழைக்கப்படுகிறனுயினும், காலபாசத்தின் வசமடைந்து பேசுகிறதில்லை. 17

இவ்விதம் குடும்பத்தைப் போஷிப்பதில் வ்யாபரித்த மனதையும் இந்திரியங்களெல்லாவற்றையு முடையவனும், மிகுதியான வேதனையால் புத்தியை இழந்தவனுமாகிய இவன் தன்னைச் சார்ந்தவர்கள் ரோதனம் செய்துகொண்டிருக்கும் பொழுது மாண மடைகிறுன். 18

यमदूतौ तदा प्राप्तौ भीमौ सरभसेक्षणौ ।
स दृष्ट्वा त्रस्तहृदयः शकृन्मूत्रं विमुञ्चति ॥ 19

यातनादेह आवृत्य पाशैर्बद्ध्वा गले बलात् ।
नयतो दीर्घमध्वानं दण्ड्यं राजभटा यथा ॥ 20

तयोर्निर्भिन्नहृदयस्तर्जनैर्जातवेपथुः ।
पथि श्वभिर्भक्ष्यमाण आर्तोऽघं स्वमनुस्मरन् ॥ 21

क्षुत्तृट्परीतोऽर्कदवानलानिलैः
सन्तप्यमानः पथि तप्तवालुके ।
कृच्छ्रेण पृष्ठे कशया च ताडित-
श्चलत्यशक्तोऽपि निराश्रमोदके ॥ 22

तत्र तत्र पतञ्छ्रान्तो मूर्च्छितः पुनरुत्थितः ।
पथा पापीयसा नीतस्तरसा यमसादनम् ॥ 23

तत्र पापमतिराह यमदूताविति, सरभसं सक्रोधमीक्षणं ययोस्तौ दृष्ट्वा ॥ १९ ॥ यातनेति । आवृत्य निरुध्य ॥ २० ॥ तयोरिति । तयोः तर्जनैः निर्भिन्नं हृदयं यस्य आत्मदुष्कृतं स्मरतीति द्वितीयेनान्वयः ॥ २१ ॥ क्षुदिति क्षुत्तृड्भ्यां परीतः । व्याप्तः तप्ताः पांसवः यस्मिन् निर्गताः आश्रमो विश्रामस्थानं उदकं च यस्मिन् ॥ २२ ॥ तत्र तत्रेति । यमसादनं नीतो भवतीत्यन्वयः ॥ २३ ॥ तत्रैव विशेषमाह । योजनानामिति । सहस्रसंख्यानां योज

அப்பொழுது வந்தவர்களும், பயங்கரர்களும், பரபரப்புற்ற கண்களுடைய வர்களுமாகிய இரு யமதூதர்களைப் பார்த்து இவன் நடுங்கிய மனமுடையவனாகி மல மூத்திரங்களை விடுகிறான். 19

அந்த தூதர்கள் இவனுடைய யாதனா சரீரத்தைத் தகைந்து பாசங்களைக் கொண்டு கழுத்தில் வலுவாகக்கட்டி ராஜ ஸேவகர்கள் சிக்ஷிப்பதற்க் குரியவனைப்போல்வெகு தூரம் அழைத்துச் செல்லுகிறார்கள். 20

அந்தத் தூதர்களின் •வெருட்டுதலால் பேதமடைந்த மனமுடையவனும், நடுக்கங் கொண்டவனும், வழியில் நாய்களால் புசிக்கப்படுகிறவனும், துன்ப மடைந்தவனும், தன் பாபத்தை ஸ்மரிப்பவனும், பசி தாகங்களால் சூழப்பட்ட வனும்,ஸூர்யன்,காட்டுத்தீ,வாயு,இவர்களால் மிகுதியான தாபமடைந்தவனும், முதுகில் சாட்டையால் அடிபட்டவனுமாகிய இவன் சக்தி யில்லாதவனாயினும், தாபமுள்ள மணல்களுடையதும், சிரமபரிஹாரத்திற் குரிய ஸ்தானமும் ஜலமில்லாததுமாகிய வழியில் ப்ரயாஸத்தின் பேரில் சொல்லுகிறான். 21-22

அங்கங்கு விழுந்து மூர்ச்சையடைந்து சிரமமடைந்து மறுபடி எழுந்து கெட்ட வழியேவனுவில் யமலோகத்திற் குக் கொண்டுபோகப்படுகிறான். 23

𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌵𑌤𑌿𑌂 𑌨𑌵𑌚𑌾𑌧𑍍𑌵𑌨𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌨𑍀𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌤𑌨𑌾𑌃 ॥

𑌆𑌦𑍀𑌪𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑍋𑌲𑍍𑌮𑍁𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌦𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 ॥ 25

𑌜𑍀𑌵𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌯𑌮𑌸𑌾𑌦𑌨𑍇 ।
𑌸𑌰𑍍𑌪𑌵𑍃𑌶𑍍𑌚𑌿𑌕𑌦𑌂𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌦𑌶𑌦𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑍈𑌶𑌸𑌮𑍍 ॥ 26

𑌕𑍃𑌨𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌵𑌯𑌵𑌶𑍋 𑌗𑌜𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌿𑌦𑌾𑌪𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑌾𑌤𑌨𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌰𑍋𑌧𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌗𑌰𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 । 27

𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑌿𑌸𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌧𑌤𑌾𑌮𑌿𑌸𑍍𑌰𑌾 𑌰𑍌𑌰𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌾𑌤𑌨𑌾𑌃 ।
𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌰𑍋 𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌰𑍀 𑌵𑌾 𑌮𑌿𑌥𑌸𑍍𑌸𑌂𑌗𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 28

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌵𑌤𑌿𑌂 𑌨𑌵 𑌚 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌨𑍀𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 ॥ ௨௪ ॥ 𑌯𑌾𑌤𑌨𑌾𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑍋 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌆𑌦𑍀𑌪𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌆𑌦𑍀𑌪𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௫ ॥ 𑌜𑍀𑌵𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌵𑍈𑌶𑌸𑌂 𑌪𑍀𑌡𑌾𑌮𑍍 ॥ ௨௬ ॥ 𑌕𑍃𑌨𑍍𑌤𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌭𑌿𑌦𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌭𑍇𑌦𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌣𑌮𑍍 ॥ ௨௭ ॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌤𑌦𑌸𑌂𑌭𑌾

வழியைச் சார்ந்த தொண்ணூற்று ஒன்பதினாயிரம் யோஜனைகளை மூன்று * முகூர்த்தங்களிலாவது ‡ இரண்டு முகூர்த்தங்களிலாவது தூதர்களால் கொண்டு போகப்பட்டு யாதனையை அடைகிறான். 24

தன்னுடைய அவயவங்களில் கொள்ளிக்கட்டைமுதலியவைகளால் சுற்றிப் பொசுக்குவது தன்னாலாவது பிறராலாவது நறுக்கப்பட்ட தன்னுடைய மாம்ஸத்தைப் புசிப்பது,யமலோகத்தில் தான் ஜீவனுடனிருக்கும்போது நரம்புகளை எடுப்பது நாய்களாலும் கழுகுகளாலும் ஸர்ப்பங்களாலும் விருச்சிகங்களாலும் காட்டு ஈக்களாலும் இவை முதலிய மற்றுமுள்ள துஷ்ட ஜந்துக்களாலும் பக்ஷிகளாலும் தான் உபத்திரவமடைவது, ஒவ்வொரு அங்கமாக நறுக்குவது,யானை முதலியவைகளால் பேதமடையும்படி செய்வது, மலையின் சிகரங்களினின்று விழுவது,ஜலத்திலும் பள்ளத்திலும் தகைந்திருப்பது, ஒன்றுக்கொன்று சேர்க்கையால் ஏற்பட்ட தமிஸ்ரம் அந்ததாமிஸ்ரம் ரௌரவம் முதலிய நரகங்கள் இவைகளைப் புருஷனாயினும் ஸ்திரீயாயினும் அனுபவிக்கிறார்கள். 25-28

---

* முகூர்த்தமாவது - இரண்டு நாழிகை; இரண்டரை நாழிகை என்பார் சிலர்.

‡ இரண்டு முகூர்த்தங்கள்-என்பது பாபம் மிகுதியுடையவர்கள் இரண்டு முகூர்த்தங்களில் கொண்டு போகப்படுவார்கள்.

𑌅𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌨𑌰𑌕𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ।
𑌯𑌾𑌯𑌾𑌤𑌨𑌾𑌵𑍈 𑌨𑌾𑌰𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌹𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 29

𑌏𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌟𑍁𑌂𑌬𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌉𑌦𑌰𑌂 𑌭𑌰 𑌏𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑍇𑌹𑍋𑌭𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌭𑍁𑌂𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑌮𑍀𑌦𑍃𑌶𑌮𑍍 ॥ 30

𑌏𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌕𑍁𑌶𑌲𑍇𑌤𑌰𑌪𑌾𑌥𑍇𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑍇𑌣 𑌯𑌦𑍍𑌭𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 31

𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌮𑌲𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌭𑍁𑌂𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍁𑌟𑍁𑌂𑌬𑌪𑍋𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌤𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤 𑌇𑌵𑌾𑌤𑍁𑌰𑌃 ॥ 32

𑌇𑌦𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌉𑌭𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌟𑍁𑌂𑌬𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌚 ॥௩௦॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌭𑍁𑌂𑌜𑌤𑍇 𑌬𑌹𑌵𑌃 𑌸 𑌏𑌕 𑌏𑌵 𑌤𑍁 𑌨𑌰𑌕𑌂 𑌯𑌾𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌏𑌕 𑌇𑌤𑌿। 𑌭𑍂𑌤𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑍇𑌣 𑌯𑌦𑍍𑌭𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌂 𑌇𑌹𑍈𑌵 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌶𑌲𑍇𑌤𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌪𑌾𑌥𑍇𑌯𑌂 𑌪𑌥𑌿𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ ௩௧ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌪𑌾𑌪𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌟𑍁𑌂𑌬𑌪𑍋𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌮𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌭𑍁𑌂𑌕𑍍𑌤𑍇 ॥ ௩௨ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑍁𑌟𑍁𑌂𑌬 𑌪𑍋𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌕𑍇𑌵𑌲𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌨𑌰𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍

ஓ தாயே! இங்கு நரகமென்றும், ஸ்வர்க்க மென்றும் (மஹான்கள்) கூறுகிறூர்கள். நரகத்திலுள்ள யாதனைகள் எவைகளோ அவைகள் இங்கும் காணப்படுகின்றன. 29

இவ்விதம் குடும்பத்தைப் போஷிப்பவனுயினும்வயிறுநிரப்புகிறவனுயினும், இங்கு அவ்விரண்டையும் விட்டுப் பரலோகஞ் சென்று இம்மாதிரியான அந்தப் பலனை அநுபவிக்கிறுன். 30

பூதங்களுக்கு த்ரோகம் செய்து எந்தச்சரீரமானது போஷிக்கப்பட்டதோ அந்தத் தன் சரீரத்தை இங்குவிட்டுப் பாபத்தையே*பாதேயமாகக் கொண்டு ஒருவனுகவே மார்க்கத்தில் செல்லுகிறுன். 31

புருஷன் தைவத்தால் அடையப்பட்ட அந்தக் குடும்ப போஷணையின் பாபத்தை பொருளைப் பறி கொடுத்த நோயாளிபோல் நரகத்தில் அனுபவிக்கிறுன். 32

---

* பாதேயமாவது வழியில் புசிக்கக்கூடியவை,

கேவலேந ஹ்யதர்மேண குடும்பபரணோத்ஸுக: ।
யாதி ஜீவோऽந்ததாமிஸ்ரம் சரமம் தமஸ: பதம் ॥ 33

அதஸ்தாந்நரலோகஸ்ய யாவதீர்யாதநாதய: ।
க்ரமஶஸ்ஸமநுக்ரம்ய புநரத்ராவ்ரஜேச்சுசி: ॥ 34

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே த்ருதீயஸ்கந்தே த்ரிம்ஶோऽத்யாய: ॥

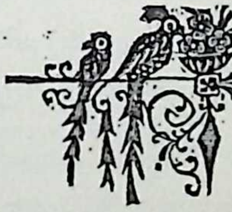
ஸ்தாநம் ॥ ௩௩ ॥ மநுஷ்யஶரீரப்ராப்திப்ரகாரமாஹ அதஸ்தாதிதி । நரலோகஸ்ய மநுஷ்யதேஹஸ்ய ப்ராப்தே: அதஸ்தாத் யாவத்யோ யாதநா: ஶ்வஸூகராதியோநயஸ்தாஸ்ஸர்வா: க்ரமேண ஸம்ப்ராப்ய ப்ராயேண க்ஷீணபாப: ஶுசிஸ்ஸந் அத்ர மநுஷ்யத்வம் ப்ராப்நோதீத்யர்த்த: ॥ ௩௪ ॥ இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் த்ரிம்ஶாத்யாயவ்யாக்யா ॥

முக்கியமான அதர்மத்தாலேயே குடும்ப போஷணை செய்வதில் உற்சாக முள்ள ஜீவன் நரகத்திற்குக் கடைசி ஸ்தானமாகிய அந்ததாமிஸ்ரத்தை அடைகிறான். 33

மானிட சரீரத்தை அடைவதற்குக் கீழாகிய (நாய் பன்றி முதலிய) யாதனை கள் எவ்வளவோ அவைகள் யாவற்றையும் கிரமமாக அடைந்து பரிசுத்தனாகி மறுபடியும் ‡ இங்கு வருகிறான். 34

30—வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

‡ இங்கு வருகிறான் என்பது மானிட சரீரத்தை அடைகிறான் என்பதாம்.

𑌏𑌕𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁 ॥

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌦𑍈𑌵𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌹𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌉𑌦𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌂𑌸𑍋 𑌰𑍇𑌤𑌃𑌕𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥ 1
𑌕𑌲𑌲𑌂 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑌮𑍍 ।
𑌦𑌶𑌾𑌹𑍇𑌨 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍂𑌃 𑌪𑍇𑌶𑍍𑌯𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ 2
𑌮𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌵𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ।
𑌨𑌖𑌲𑍋𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌚𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 3
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌧𑌾𑌤𑌵𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌤𑍃𑌡𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 ।
𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌜𑌰𑌾𑌯𑍁𑌣𑌾 𑌵𑍀𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑍌 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ॥ 4

𑌶𑍍𑌰𑍀 ॥ 𑌏𑌕𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍇 [illegible] 𑌪𑌾𑌪𑌵𑍇𑌶𑌿𑌨𑌾𑌂
𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌯𑍋𑌨𑌿𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍀 𑌗𑌤𑌿𑌃 ॥

[illegible] 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑍋 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍈𑌵𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ ௧ ॥ 𑌕𑌲𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑌲𑌲𑌂 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌶𑍋𑌣𑌿𑌤𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍂𑌃 𑌬𑌦𑌰𑍀𑌫𑌲𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌠𑌿𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍇𑌶𑍀 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌅𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌵𑌾 [illegible] ॥ ௨ ॥ 𑌮𑌾𑌸𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌵𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌃 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 ॥ ௩ ॥ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌜𑌰𑌾𑌯𑍁𑌣𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌨𑍇𑌨 𑌵𑍀𑌤𑌃

31—வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

பிராணி, தைவத்தையே பிரவர்த்தகமாக வுடைய தர்மத்தால் புருஷனுடைய இந்திரியங்களை ஆசிரயித்து சரீரத்தை அடைவதற்காக ஸ்திரீயின் வயிற்றில் பிரவேசிக்கிறது. 1

ஒரு இரவில் (சுக்லசோணி தங்களுடன்) மிச்ரமாகிறது. ஐந்து இரவில் வர்த்துளமாகிறது. பத்து நாளில் இலந்தைப்பழப் பிரமாண முள்ளதாகிறது. அதன் பிறகு மாம்ஸ பிண்டத்தின் வடிவமாகவாவது அண்டமாகவாவது ஆகிறது. 2

ஒரு மாதத்தில் சிரஸும் இரண்டு மாதத்தில் கைகால் முதலிய அவயவங்களின் பிரிவும் மூன்று மாதத்தில் நகங்கள் ரோமங்கள் எலும்புகள் சர்மம் ஆண் குறி துவாரங்கள் இவைகளும் உண்டாகின்றன. 3

நான்காவது மாதத்தில் ஏழு தாதுக்களும் ஐந்தாவது மாதத்தில் பசிதாகங்களின் உற்பத்தியும் ஏற்படுகின்றன. ஆறாவது மாதத்தில் ஜாராயுவால் சுற்றப்பட்டு வயிற்றில் வலது புறத்தில் சுழலுகிறது. 4

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌗𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑍇 𑌽𑌖𑌿𑌲𑌃 ।
𑌜𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 5
𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌜𑌗𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌨𑌪𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍇𑌧𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍁𑌰𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑍇 ।
𑌶𑍇𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌣𑍍𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌰𑍍𑌗𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑍇 ॥ 6
𑌕𑍃𑌮𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂𑌗 𑌸𑍌𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌾𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌧𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 ॥
𑌕𑌟𑍁𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑍋𑌷𑍍𑌣𑌲𑌵𑌣𑌰𑍂𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑍍𑌲𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍁𑌲𑍍𑌬𑌣𑍈𑌃 ।
𑌮𑌾𑌤𑍃𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂𑌗𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌵𑍇𑌦𑌨𑌃 ॥ 8
𑌉𑌲𑍍𑌬𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃 ।
𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌰𑌃 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑍌 𑌭𑍁𑌗𑍍𑌨𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌶𑌿𑌰𑍋𑌧𑌰𑌃 ॥
𑌅𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌗𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌵 𑌪𑌞𑍍𑌜𑌰𑍇 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃 ॥௫॥ 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌜𑌗𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌪𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌏𑌧𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌧𑌾𑌤𑌵𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌅𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌶𑍇𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 “𑌨𑌾𑌡𑍀 𑌆𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍀 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍁𑌷𑌿𑌰𑍇 𑌸𑌾 𑌨𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑍋𑌪𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇”॥ 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌪𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋𑌦𑌰𑍇 𑌤𑌥𑌾 । 𑌤𑍈𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯𑌿𑌤𑌦𑍇𑌹𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿 𑌹𑍀𑌤𑌿 ॥ ௬ ॥ 𑌕𑍃𑌮𑌿𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌮𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌬𑌾𑌧𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍌𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌂𑌶𑌨𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑌂𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 ॥௭॥ 𑌕𑌟𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿। 𑌉𑌲𑍍𑌬𑌣𑍈𑌰𑍁𑌤𑍍𑌕𑌟𑍈𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌵𑌂𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌨𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃॥௮॥𑌉𑌲𑍍𑌬𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿।𑌉𑌲𑍍𑌬𑍇𑌨 𑌜𑌰𑌾𑌯𑍁𑌣𑌾 𑌭𑍁𑌗𑍍𑌨𑌂𑌕𑍁𑌬𑍍𑌜𑍀𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌧𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃॥௯॥

ஏழாவது மாதத்தில் (இந்த ஜந்து) ஞானமடைந்து சென்ற தன் ஜன்மங்களையும் பூமியில் தன் சரீரத்திற்கு மாயையால் ஏற்பட்ட பந்தத்தையும் ஸ்மரித்துக் கொள்ளுகிறான். 5

அந்தப் பிராணியானவன் தாய் புசித்த அன்னபானம் முதலியவைகளால் விருத்திபெறும் தாதுக்களுடையவனாகி ஸம்மத மில்லாததும் பிராணிகளின் உற்பத்திக்குக் காரணமுமாகிய மல மூத்திரக்குழியில் சயனம் செய்து கொண்டிருக்கிறான். 6

அங்குள்ள பசியுடையனவாகிய கிருமிகளால் முழுதும் புண்ணுக்கப்பட்டு மிகுதியான துக்கங் கொண்டு ஸுகுமாரனாக இருப்பதால் ஒவ்வொரு க்ஷணத்திலும் மூர்ச்சை யடைகிறான். 7

தாயினால் புசிக்கப்பட்டவைகளும் ஸகிக்கமுடியாதவைகளுமாகிய அழல், காரம், தித்திப்பு, உப்பு, கைப்பு, புளிப்பு, முதலிய வற்றால் சரீரமுழுதும் ஸ்பரிசிக்கப்பட்டுத் தன்னுடைய சரீர சேஷ்டையில் திறமையற்றவனாய்க் கூட்டில் உள்ள பக்ஷிபோல் இருக்கிறான். 8-9

தத்ர லப்தஸ்ம்ருதிர்தைவாத் கர்ம ஜன்மஶதோத்பவம் ।
ஸ்மரன் தீர்கமனுச்ச்வாஸம் ஶர்ம கிம் நாம விந்ததே ॥ 10

ஆரப்ய ஸப்தமான்மாஸால்லப்தபோதோ(அ)பி வேபித: ।
நைகத்ராஸ்தே ஸூதிவாதைர்விஷ்டாபூரிவ ஸோதர: ॥ 11

நாதமான ருஷிர்பீத: ஸப்தவத்ரி: க்ருதாஞ்ஜலி: ।
ஸ்துவீத தம் விக்லவயா வாசா யேனோதரே(அ)ர்பித: ॥ 12

॥ ஜீவ உவாச ॥

தஸ்யோபஸன்னமவிதும் ஜகதிச்சயாத்த
நானாதனோர்புவி சலச்சரணாரவிந்தம் ।

தத்ரேதி । தைவாத் பூர்வகர்மவஶாத் லப்தஸ்ம்ருதிர்யேன ஸ: தீர்கம் உச்ச்வாஸம் அனுச்ச்வாஸம் யதா பவதி ததா திஷ்டன் ॥ ௰ ॥ ஆரப்யேதி । ஸூதிவாதை: ப்ரஸூதிவாயுபி: வேபித: ஸோதரஸ்தானே ஊர்த்வஜன்மா விஷ்டாபூ: க்ருமிரிவ ॥ ௧௧ ॥ நாதமான இதி । நாதமானோ யாசமான: உபதப்யமான இதி வா ருஷி: தேஹாத்யபிமானரஹித: வர்த்மபந்தவாஸாஸ் ஸப்தவத்ரயோ பந்தகா: யாதவோ யஸ்ய ஸ: விக்லவயா வ்யாகுலயா ॥ ௧௨ ॥ தஸ்யேதி । உபஸன்னம் ஜகத் ரக்ஷிதும் ஸ்வேச்சயா க்ருஹீதநானா ஶரீரஸ்ய பகவத: சரணாரவிந்தம் சலத்தோயம் ஸோஹம் ஶரணம் வ்ரஜாமி ஸர்வேஷ்விதி

அங்கு பூர்வ கர்மவசத்தால் நினைவை யடைந்து வெகு ஜன்மங்களில் ஏற்பட்ட கர்மத்தை நினைந்து முடிவின்றி மூச்சுவிடாம லிருக்கும் போது என்ன க்ஷேமத்தை அடையப்போகிறான். 10

ஏழாவது மாசம் முதல் அறிவுண்டாகி பிரசவிப்பதற்குக் காரணமான வாயுவால் மிகுந்த நடுக்கமடைந்து ஓரே வயிற்றில் ஜன்மமுடைய கிருமிபோல் ஒரு ஸ்தானத்தில் இருப்பதில்லை: 11

தாபமடைந்தவனும், ரிஷியும், பயந்தவனும், வாருபோன்ற ஏழு தாதுக்களுடையவனும் அஞ்சலி யஸ்தனுமாகிய இவன் எவரால் (தாயின்) வயிற்றில் சேர்க்கப்பட்டானோ அந்த பகவானை வியாகுலமான வாக்கினால் ஸ்தோத்திரம் செய்கிறான். 12

ஜீவன் கூறுகிறான்.

எந்த பகவானால் அஸத்தாகிய எனக்குத் தகுதியான ‡ இந்த கதியானது காட்டப்பட்டதோ அப்படிப்பட்டவரும் (தன்னை) அடைந்த உலகத்தை ரக்ஷிப்

‡ இந்த கதி என்றால் - கர்ப்பவாஸ ரூபமான கதி என்பதாம்.

सोऽहं व्रजामि शरणं ह्यकुतोभयं मे
　　येनेदृशी गतिरदर्श्यसतोऽनुरूपा ॥ 13

यस्त्वत्र बद्ध इव कर्मभिरावृतात्मा
　　भूतेन्द्रियाशयमयीमवलम्ब्य मायाम् ।
आस्ते विशुद्धमविकारमखण्डबोधम्
　　आतप्यमानहृदयेऽवसितं नमामि ॥ 14

यः पञ्चभूतरचिते रहितः शरीरे
　　छन्नोऽयथेन्द्रियगुणार्थचिदात्मकोऽहम् ।

[illegible]

பதற்கு இச்சைப்படி பூமியில் அடைந்த பலவித சரீரமுடையவருமாகிய பகவானுடைய எங்கும் பயமில்லாததும் பிரகாசமுள்ளதுமாகிய சாணாரவிந்தத்தை நான் சரணமடைந்தேன். 13

இந்த மாதாவின் சரீரத்தில் பூதங்கள் இந்திரியங்கள் மனம் இவைகளின் விகாரமான மாயையை ஆச்ரயித்துக் கர்மங்களால் மூடப்பட்ட சரீரமுடையவன் போலும் கட்டுண்டவன் போலும் இருக்கிற நான் தாபமுள்ள மனதில் இருப்பவரும் விகாரமில்லாதவரும் விசுத்தரும் பூர்ணஞானருமாகிய அந்த பகவானை நமஸ்கரிக்கிறேன். 14

பஞ்ச பூதங்களால் ஏற்பட்ட சரீரத்தில்மித்தையாக மறைந்தவனும் அந்தச் சரீரமில்லாதவனும் இந்திரியங்கள் குணங்கள் அர்த்தங்கள் சிதாபாசம் இவற்றின்

𑌤𑍇𑌨𑌾𑌵𑌿𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑍃𑌷𑌿𑌂 𑌤𑌮𑍇𑌨𑌂
𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌂𑌸𑌮𑍍 ॥ 15

𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌯𑍋𑌰𑍁𑌗𑍁𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍
𑌸𑌾𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌕𑍇 𑌪𑌥𑌿 𑌚𑌰𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌭𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 ।
𑌨𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌣𑍀𑌤 𑌲𑍋𑌕𑌂
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 ॥ 16

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌦𑌦𑌧𑌾𑌤𑍍𑌕𑌤𑌮𑌸𑍍𑌸𑌦𑍇𑌵
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌾𑌲𑌿𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌚𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌂𑌶𑌃 ।

𑌤𑌮𑍇𑌤𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑌾 𑌅𑌵𑌿𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑍋 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌅𑌵𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇 𑌅𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌨𑌮𑌾𑌵𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌅𑌤𑌃 𑌋𑌷𑌿𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ 15 ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌕𑍇 𑌪𑌥𑌿 𑌤𑌦𑌭𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌨𑌯𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌮𑌹𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌕𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌣𑍀𑌤 𑌸𑌂𑌭𑌜𑍇𑌤 𑌅𑌭𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑌹𑍇𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌉𑌰𑍂𑌣𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 16 ॥ 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌏𑌵 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌾𑌲𑌿𑌕𑌵𑌿𑌷𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌗𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌕𑌤𑌮𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌦𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌕𑍋𑌽𑌪𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸 𑌦𑍇𑌵 𑌏𑌵 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌏𑌵 𑌨𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌜𑍀𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌾 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌜𑍀𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌶𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍁

ஸ்வரூபமுள்ளவனுமாகிய நான் குறைவற்ற மகிமையுடையவரும் பிரகிருதிக்கும் புருஷனுக்கும் நியாமகரும் ஸர்வஞ்ஞருமாகிய பகவானை நமஸ்காரஞ் செய்கிறேன். 15

யாதொரு ஈசனுடைய மாயையால் மதி யிழந்தவனும், மிகுதியானதும் குணங்களுக்கு ஹேதுக்களுமாகிய கர்மங்களின் நிபந்தனைகளுடைய இந்த ஸம்ஸார வழியில் இதனாலுண்டான துக்கத்தால் சஞ்சரிப்பவனுமாகிய இந்தஜீவன் பகவானுடைய அநுக்ரஹமின்றி எந்த யுக்தியால் ஸ்வரூபத்தை அடைவான்?

மூன்று காலங்களைச் சார்ந்த யாதொரு இந்த ஞானத்தை (என்னிடம்) எவர் வைத்தாரோ, ஸ்தாவர ஜங்கமங்களில் அநுசரிக்கப்பட்ட அம்சத்தையு

𑌤𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌦𑌵𑍀𑌮𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾
𑌸𑍍𑌤𑌾𑌪𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌪𑌶𑌮𑌨𑌾𑌯 𑌵𑌯𑌂 𑌭𑌜𑍇𑌮 ‖ 17

𑌦𑍇𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌦𑍇𑌹𑌵𑌿𑌵𑌰𑍇 𑌜𑌠𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾𑌸𑍃𑌗𑍍
𑌵𑌿𑌣𑍍𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌕𑍂𑌪𑌪𑌤𑌿𑌤𑍋 𑌭𑍃𑌶𑌤𑌪𑍍𑌤𑌦𑍇𑌹𑌃 |
𑌇𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌸𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌗𑌣𑌯𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌧𑍀𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌕𑌦𑌾 𑌨𑍁 ‖ 18

𑌯𑍇𑌨𑍇𑌦𑍃𑌶𑍀𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑌸𑍌 𑌦𑌶𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌈𑌶
𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌦𑌯𑍇𑌨 𑌭𑌵𑌾𑌦𑍃𑌶𑍇𑌨 |
𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌸 𑌦𑍀𑌨𑌨𑌾𑌥𑌃
𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ‖ 19

[illegible]

டைய அந்த தேவனை (வைத்தவர்) ஜீவஸ்வரூபமான கர்ம மார்க்கத்தை அனுசரிக்கும் நாங்கள் மூன்று தாபமும் நீங்குவதற்காக பஜிக்கிறோம். 17

மாதாவின் வயிற்றில் ரத்தம் மலம் மூத்ரம் முதலிய குழிகளில் விழுந்தவனும் (தாயின்) ஜாடராக்னியால் மிகவும் தாபமடைந்த சரீரமுள்ளவனும் கிருபணமான புத்தியுடையவனுமாகிய இந்த ஜீவன் கர்ப்பத்தைவிட்டு வெளியில் வர இச்சித்து "ஓ பகவானே! எப்போது வெளிப்படுவோம்" என்று தனக்கேற்பட்ட மாசங்களை எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறான். 18

ஓ ஈச! மிகுந்த தயையுடையவரும், நிகரற்றவருமாகிய யாதொரு உம்மால், பத்துமாஸமான இந்த ஜீவன் இப்படிப்பட்ட ஞானத்தை அடைந்ததோ, தீன நாதனாகிய அந்த நீர், செய்த உபகாரத்திற்கு நீரே ஸந்தோஷமடையவேண்டும். செய்த இந்த உபகாரத்திற்கு அஞ்சலியைத் தவிர பதில் உபகாரத்தை எவன் செய்வான்? 19

𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌧𑌿𑌷𑌣𑌯𑌾 𑌨𑌨𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌧𑍍𑌰𑌿𑌃
𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌕𑍇 𑌦𑌮𑌶𑌰𑍀𑌰𑍍𑌯𑌪𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑍇 ।
𑌯𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑌾 𑌸𑌤𑌮𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂
𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌚 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌮𑍍 ॥ 20

𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌭𑍋 𑌬𑌹𑍁𑌦𑍁𑌃𑌖𑌵𑌾𑌸𑌂
𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌗𑌮𑌿𑌷𑍇 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌨𑍍𑌧𑌕𑍂𑌪𑍇 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌯𑌾𑌤𑌮𑍁𑌪𑌸𑌰𑍍𑌪𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌾𑌯𑌾
𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌦𑌨𑍁 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍 ॥ 21

𑌶𑍍𑌰𑍀॰ ॥௨௰॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌵𑍈𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌅𑌯𑌮𑌪𑌰𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌧𑍍𑌰𑌿𑌕𑌃 𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌕𑍇 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇 𑌸𑌮𑍇 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑍇 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌨𑌨𑍁 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌅𑌹𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑌾 𑌧𑌿𑌷𑌣𑌯𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌦𑌮𑌶𑌰𑍀𑌰𑍀 𑌦𑌮𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌶𑌮𑌦𑌮𑌾𑌦𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌶𑌰𑍀𑌰𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌚 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌚 𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌚 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌯𑌃 𑌦𑍃𑌶𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌵𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌵 𑌅𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌮𑌿𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௰ ॥ 𑌅𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍋 𑌬𑌹𑍁𑌦𑍁𑌃𑌖𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍇 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌧𑌕𑍂𑌪𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑍇 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌉𑌪𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌸𑌰𑍍𑌪𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌨𑍁 𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌨𑍁 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌮𑌤𑌿𑌃 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌅𑌹𑌂𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌾𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌕𑌮𑍁𑌪𑌸𑌰𑍍𑌪𑌤𑌿 ॥ ௨௧ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵

ஏழு வாருகள் போன்ற தாதுக்களுடைய மற்றுமுள்ள (பசு முதலிய) இந்த ஜீவன் தன் சரீரத்தில் ஸுக துக்கங்களைப் பார்க்கிறது. நானோ யாதொரு பகவானால் கொடுக்கப்பட்ட புத்தியால் இந்திரிய நிக்ரஹமுள்ள சரீரமுடைய வனாக இருக்கிறேன். புராணரும் புருஷருமாகிய அந்த ஈசனை மனதிலும் வெளியிலும் ப்ரதீதனாகிய க்ஷேத்ரஜ்ஞனைப் போல் பார்க்கிறேன். 20

ஓ ப்ரபுவே! அந்த நான் வெகு துக்கங்களை அடையும்படி (கர்ப்பத்தில்) வசிப்பவனாயினும், கர்ப்பத்தினின்று வெளிப் புறப்பட விரும்பவில்லை. ஏனெனில் பாழும் கிணறுபோன்ற ப்ரபஞ்சத்தில் வந்தவுடன் என்னைத் தேவராகிய உம்முடைய மாயை வியாபித்துக் கொள்ளுகிறது. அந்த மாயையைச் சார்ந்த பொய்யான தேகத்தில் (நான் என்ற) புத்தியும் இந்த ஸம்ஸார சக்ரமும் வியாபிக்கின்றன. 21

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑌵 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌶𑍁 𑌤𑌮𑌸𑌸𑍍𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍈𑌵
𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌮𑍇𑌤𑌦𑌨𑍇𑌕𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑌂
𑌮𑌾 𑌮𑍇 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌦𑍁𑌪𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌾𑌦𑌃 ॥ 22

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌮𑌤𑌿𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌦𑍍𑌰𑍃𑌷𑌿𑌮𑍍 ।
𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌚𑍀𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌸𑍂𑌤𑌿𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌃 ॥ 23

𑌤𑍇𑌨𑌾𑌵𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌛𑌿𑌰 𑌆𑌤𑍁𑌰𑌃 ।
𑌵𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌹𑌤𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥ 24

𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑌵𑌃 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑌾𑌰𑌥𑌿𑌰𑍂𑌪𑌯𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌗𑌰𑍍𑌭𑌵𑌾𑌸𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑍇 𑌮𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌨 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌵 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌉𑌪𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 ॥22॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌦𑌶𑌮𑌾𑌸𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌕𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌿𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌅𑌵𑌾𑌚𑍀𑌨𑌂 𑌅𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥23॥ 𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌵𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 ॥24॥ 𑌪𑌤𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌰𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌤𑌿 𑌰𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌾 𑌤𑌾𑌸𑍍

ஆகையால் மனதில் நாராயணனது பாதாரவிந்த முடையவனும், பயமில்லாதவனுமாகிய நான் பலவித கர்ப்பவாஸ ரூபமான இந்தத் துக்கம் மறுபடியும் எனக்கு எவ்விதம் உண்டாகாம லிருக்குமோ அவ்விதம் ஸுஹ்ருத்தாகிய மனதைக் கொண்டே என்னை ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விரைவாக விடுவித்துக் கொள்கிறேன். 22

ஸ்ரீ கபிலர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் கர்ப்பத்தில் எண்ணம் கொண்டவனும், பத்துமாஸ முடையவனுமாகிய ஜீவனை உடனே கர்ப்பத்திலிருந்து வெளிப்படுத்தக் காரணமாகிய வாயுவானது அதே க்ஷணத்தில் அதைத் தலைகீழாக ப்ரேரணை செய்கிறது. 23

அந்த வாயுவால் விரைவில் தலை கீழாகத் தள்ளப்படும் இந்த ஜீவன், தலைகீழாக விருந்து துன்பமடைந்து மூச்சில்லாமல் ஸ்மரணையற்று வெகு ப்ரயாஸையோடு வெளிப்படுகிறது. 24

पतितो भुव्यसृङ्मिश्रो विष्ठाभूरिव चेष्टते ।
रोरूयति गते ज्ञाने विपरीतां गतिं गतः ॥ 25

परच्छन्दं न विदुषा पुष्यमाणो जनेन सः ।
अनभिप्रेतमापन्नः प्रत्याख्यातुमनीश्वरः ॥ 26

शायितोऽशुचिपर्यङ्के जन्तुः स्वेदजदूषिते ।
नेशः कण्डूयनेऽङ्गानामासनोत्थानचेष्टने ॥ 27

तुदन्त्यामत्वचं दंशा मशका मत्कुणादयः ।
रुदन्तं विगतज्ञानं कृमयः कृमिकं यथा ॥ 28

रोरूयतीति यावतः पूर्ववेदनास्मृत्या ॥ २५ ॥ परेति । परच्छन्दं शिशोरभिप्रायं नविदुषा अविदुषा अनभिप्रेतं स्तन्याभावे रोदने उदरव्यथां परिकल्प्य निम्बरसं पाययन्ति उदरव्यथया रोदने क्षुधं परिकल्प्य स्तन्यं पाययन्तीत्यादि ॥२६॥ शायित इति । आसनोत्थानचेष्टने वा नीशस्सन् रोरूयतीत्यनुषङ्गः ॥२७॥ तुदन्तीति ॥ आमत्वचः कोमलत्वचस्य विगतं नष्टं जातं ज्ञानं यस्मिन्तु ॥२८॥ इतीति ।

இரத்தம் படிந்துள்ள இந்த ஜீவன் பூமியில் விழுந்து புழுப்போல் துடிக்கிறது. ஞானம் போனபின்பு விபரீதமான எண்ணமடைந்து மிகவும் கதறுகிறது. 25

அந்தச் சிசுவானது பிறர் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்துகொள்ளாத ஜனங்களால் போஷிக்கப்பட்டு † ஸம்மதமில்லாததை அடைந்து திரஸ்கரிப்பதற்கும் திறமையில்லாமல் கதறுகிறது. 26

வேர்வை நாற்றமுள்ள அசுத்தமான படுக்கையில் படுத்து சரீரங்களில் தினவுண்டானல் அதைப் போக்கிக் கொள்வதிலும், உட்காருவதிலும், எழுந்திருப்பதிலும், சேஷ்டிப்பதிலும், திறமையில்லாமல் மிகவும் கதறுகிறது. 27

ஸுந்தரமான த்வக்கையுடையவனும், ஞான மில்லாதவனும், ரோதனம் செய்பவனுமாகிய இந்தச் சிறுவனை, காட்டு ஈக்களும், மூட்டுப்பூச்சிகளும், கொசு முதலியவைகளும், புழுக்கள் ரோகிஷ்டனைப்போல் ஹிம்சிக்கின்றன. 28

---

† ஸ்தன்யபானம் செய்வதற்கு அழும்போது வயிற்றுவலி என்று வேப்பெண்ணெய் யூட்டுவார்கள். வயிற்று வலியால் அழும்போது, பசி என்று ஸ்தன்யபானம் செய்விப்பார்கள். இவை சிசுவுக்கு ஸம்மத மில்லாதவையாம்,

इत्थं शैशवं भुक्त्वा दुःखं पौगण्डमेव च ।
अलब्धाभीप्सितोऽज्ञानादिद्धमन्युः शुचार्पितः ॥ 29

सह देहेन मानेन वर्धमानेन मन्युना ।
करोति विग्रहं कामी कामिष्वन्ताय चात्मनः ॥ 30

भूतैः पञ्चभिरारब्धे देहे देह्यबुधोऽसकृत् ।
अहं ममेत्यसद्ग्राहः करोति कुमतिर्मतिम् ॥ 31

तदर्थं कुरुते कर्म यद्बद्धो याति संसृतिम् ।
योऽनुयाति ददत्क्लेशमविद्याकर्मबन्धनः ॥ 32

शैशवं पञ्चवर्षाणि ततः पौगण्डं यौवनादर्वाक् तत्र चा-
ध्ययनादिदुःखं यौवनदुःखमाह सापेक्षिभिः अलब्धाभीप्सित
एव न शुचार्पितः व्याप्तः अज्ञानादिद्धोऽत्यन्तमन्युः ॥२९॥
सहेति । देहेन सह देहवर्धमानेन मानेन मन्युना च विग्रहं
विरोधं स्वस्यैवान्ताय नाशाय करोति ॥ ३० ॥ अज्ञानं प्रपञ्चयति ।
भूतैरिति भूतैः पञ्चभिः आरब्धे देहे असद्ग्राहः असद्ग्रा-
हः अहंममेति मतिं करोति ॥३१॥ तदर्थमिति । तदर्थं देहार्थं
यच्च येन कर्मणा बद्धः यो देहोऽनुयाति यान्तः यान्तमनुयाति
अनुवर्तत इति वा कुतः अविद्याकर्मभ्यां बध्यत इति तथा ॥ ३२ ॥

இவ்விதம் ‡ சைசவத்தையும், துக்கமான ¶ பௌகண்டம் என்ற அவஸ்தையையும் அனுபவித்து வேண்டிய வஸ்துக்களை அடையாமல் அஞ்ஞானத்தால் ஜ்வலிக்கும் கோபமுடையவனாகி, துக்கத்தால் வியாபிக்கப்பட்டு தேகத்துடன் விருத்தியடையும் மனதின் பெருமையாலும், கோபத்தாலும், காமமுடைய இந்த மானிடன் காமமுள்ள மற்றவர்களிடம் தான் நாசமடைவதற்காக விரோதித்துக் கொள்ளுகிறான். 29-30

அஞ்ஞானமுள்ளவனும், புத்தி கெட்டவனுமாகிய மானிடன், பொய்யான ஆக்ரஹங்கொண்டு ஐந்து பூதங்களால் ஆரம்பமான சரீரத்தில் நான் என்னுடையது என்ற புத்தியை அடிக்கடி செலுத்துகிறான். 31

இந்த தேஹத்தைக் குறித்து கர்மத்தைச் செய்கிறான். அந்தக் கர்மத்தால் கட்டுண்டு ஸம்ஸாரத்தை (ஜனன மரணங்களை) அடைகிறான். இந்தத் தேஹமானது அவித்தையாலும், கர்மத்தாலும், கட்டுப்பட்டதாயடிக்கடி கிலேசத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. 32

---

‡ சைசவம் என்பது ஐந்து வயதுவரையிலுள்ள காலம்.

¶ பௌகண்டம் என்பது ஐந்து வயதுக்கு மேல் பதினாறு வயதுவரையில் உள்ள காலம்.

𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌥𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑍋𑌦𑌰𑌕𑍃𑌤𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑍈𑌃 ।
𑌆𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 ॥ 33

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌦𑌯𑌾 𑌮𑍌𑌨𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌹𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌯𑌶𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾 ।
𑌶𑌮𑍋 𑌦𑌮𑍋 𑌭𑌗𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌂𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌯𑌮𑍍 ॥ 34

𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌶𑌾𑌂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌮𑍂𑌢𑍇𑌷𑍁 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾𑌧𑍁𑌷𑍁 ।
𑌸𑌂𑌗𑌂 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑍋𑌚𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌮𑍃𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌚 ॥ 35

𑌨 𑌤𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑍇𑌨𑍍𑌮𑍋𑌹𑍋 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑌂𑌗𑌤𑌃 ।
𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑍍𑌸𑌂𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍁𑌂𑌸𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌗𑌿𑌸𑌂𑌗𑌤𑌃 ॥ 36

𑌯𑌦𑍀𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑍋𑌦𑌰𑌾𑌯𑌿𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌥𑌿 𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌪𑌥𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑍋𑌦𑌰𑌾𑌵𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌤𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌹 𑌶𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 𑌚 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌮𑍋 𑌨𑌰𑌕𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 ॥ ३३ ॥ 𑌅𑌸𑌤𑍍𑌸𑌂𑌗𑌂 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌕𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌲𑌜𑍍𑌜𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾 𑌯𑌶𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾 𑌸𑌹𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌮𑍋 𑌮𑌨𑍋𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌦𑌮𑍋 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌭𑌗𑌃 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌂𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌗𑌾𑌤𑍍 ॥ ३४ ॥ 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌷𑍁 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌮𑍃𑌗𑌵𑌦𑍍𑌵𑌶𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 ॥ ३५ ॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑍍𑌸𑌂𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌗𑌤𑍋 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑌂𑌗𑌤𑍋 𑌨 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ३६ ॥ 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑍍𑌸𑌂𑌗𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌤𑌾𑌂

இந்த மானிடன் நல்ல மார்க்கத்தில் இருந்தாலும், விஷய ஸுகத்தை அநுபவிப்பதிலும், வயிற்றை நிரப்புவதிலும், முயற்சியுள்ள அஸத்துக்களால் கவுரவப்படுவானாகில் முன்போல் நரகமடைகிறான். 33

ஸத்யம், பரிசுத்தி, தயை, மௌனம், புத்தி, லஜ்ஜை, ஸ்ரீ, யசஸ், பொறுமை மனதின் நிக்ரகம், வெளி இந்திரியங்களின் நிக்ரகம், பெருந்தன்மை இவையாவும் அஸத்துக்களின் சேர்க்கையால் நாசமடைகின்றன. 34

க்ரூரர்களும், மூடர்களும், தேகமே ஆத்மா என்ற புத்தியுள்ளவர்களும், துஷ்டர்களும், துக்கிக்கத் தக்கவர்களும், ஸ்திரீகளுக்கு விளையாட்டுக் குரிய மிருகம்போல ஸ்வாதீனர்களுமாகிய இந்த அஸத்துக்களுடைய சேர்க்கை கூடாது. 35

மானிடனுக்கு ஸ்திரீகளின் சேர்க்கையாலும், ஸ்திரீகளிடம் சேர்க்கையுள்ளவர்களின் சேர்க்கையாலும், எவ்விதம் மோஹமும் பந்தமும் உண்டாகின்றனவோ, அதுபோல் மற்றவைகளின் சேர்க்கையால் மோஹமும் பந்தமும் ஏற்படா. 36

𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌧𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌰𑍋𑌹𑌿𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌧𑌾𑌵𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌰𑍂𑌪𑍀 𑌹𑌤𑌤𑍍𑌰𑌪𑌃 ॥ 37

𑌤𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍋 𑌨𑍍𑌵𑌖𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌧𑍀𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌋𑌷𑌿𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌨𑍍𑌮𑌯𑍍𑌯𑍇𑌹 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ॥ 38

𑌬𑌲𑌂 𑌮𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾 𑌜𑌯𑌿𑌨𑍋 𑌦𑌿𑌶𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑌾 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌪𑌦𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑍇𑌣 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑍍 ॥ 39

𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌾𑌸𑍁 𑌜𑌾𑌤𑍁
𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 ।
𑌮𑌤𑍍𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑌬𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮𑌲𑌾𑌭𑍋
𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯 ॥ 40

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍁𑌹𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌰𑍋𑌹𑌿𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌗𑍀𑌭𑍂𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍀𑌂 𑌋𑌶𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑍀 𑌮𑍃𑌗𑌾𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌹𑌤𑌤𑍍𑌰𑌪𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌲𑌜𑍍𑌜𑌃 । 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌪𑌲𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌸𑌸𑌾𑌰 ॥௩௭॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌮𑌰𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌤𑍈𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌤𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍋𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌖𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌧𑍀𑌃 𑌅𑌨𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌨𑌾𑌃 ॥௩௮॥ 𑌬𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌦𑌿𑌶𑌾𑌂 𑌜𑌯𑌿𑌨𑌃 𑌶𑍂𑌰𑌾𑌨𑌪𑌿 ॥௩௯॥ 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑌬𑍍𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌲𑌾𑌭𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍋𑌃 𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌰𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥௪௰॥ 𑌯𑍇𑌤𑌿 ।

பிர்மதேவர் தமது குமாரியைப் பார்த்து அவளுடைய அழகால் சீர் குலைந்து மிருகமாக ஆகி, அக்குமாரியைத் தானும் மிருகவேடம் பூண்டு வெட்க மின்றிப் பின்றொடர்ந்தார். 37

ரிஷியாகிய நாராயணனைத் தவிர அந்தப் பிர்மதேவரால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மரீசி முதலியவர்கள், அந்த மரீசி முதலியவர்களால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள் கச்யபர் முதலியவர்கள், அந்தக் கச்யபர் முதலியவர்களால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள் தேவர்கள் மானிடர்கள் இவர்களில் ஸ்திரீ ரூபமான மாயையால் எந்தப் புருஷன் கெடாத மனமுடையவன். 38

தாயே! ஸ்திரீ ரூபமான என் மாயையின் வலுவைப்பார். இந்த மாயை தன் புருவ நெறித்தலினால் மாத்திரம் திசைகளை ஜயிக்கும். சூரர்களைத் தன் காலில் விழும்படி செய்யும். 39

யோகத்தின் சிரேஷ்டமான கரையேற வேண்டுமென்ற விருப்பமுடையவனும் என்னுடைய சேவையால் கிடைத்த ஆத்ம லாபமுள்ளவனுமாகிய புருஷன் ஒரு சமயமும் ஸ்திரீகளிடம் பற்றுதலடையக்கூடாது. முமுக்ஷுக்கு இந்த ஸ்திரீகள் நரகத்திற்கு த்வாரமெனச் சொல்லப்படுகிறார்கள். 40

𑌯𑍋𑌪𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌶𑌨𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑍋𑌷𑌿𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 ।
𑌤𑌾𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌤𑍃𑌣𑍈𑌃 𑌕𑍂𑌪𑌮𑌿𑌵𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 41

𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑍃𑌷𑌭𑌾𑌯𑌤𑍀𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌸𑌂𑌗𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌗𑍃𑌹𑌪𑍍𑌰𑌦𑌮𑍍 ॥ 42

𑌤𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯𑌪𑌤𑍍𑌯𑌗𑍃𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ।
𑌦𑍈𑌵𑍋𑌪𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌮𑍃𑌗𑌯𑍋𑌰𑍍𑌗𑌾𑌯𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾 ॥ 43

𑌶𑌨𑍈𑌃 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾𑌦𑌿𑌮𑌿𑌷𑍇𑌣 𑌉𑌪𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌾 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍂𑌪𑌮𑌿𑌵𑌾𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤 ॥ ௪௧ ॥ 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌋𑌷𑌭𑌾𑌯𑌤𑍀𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑌦𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌮 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍂𑌪𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌸𑌂𑌗𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌃 ॥௪௨॥ 𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍃𑌗𑌯𑍋𑌰𑍍𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌾𑌯𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌦𑌸𑍁𑌖𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑌪𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑍃𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 ॥ ௪௩ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾

ஈசனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஸ்திரீ ரூபமுள்ள இந்த மாயை † மெதுவாகச் சமீபம் வருவாள். அந்த ஸ்திரீயைப் புற்களால் சூழ்ந்த கிணற்றைப்போல், தனக்கு மிருத்யு வென்றே பார்க்கவேண்டும். 41

‡ முன் ஜன்மத்தில் புருஷனாக இருந்து கடைசிக் காலத்தில் ஸ்திரீயின் நினைவால் (இந்த ஜன்மத்தில்) ஸ்திரீயாகப் பிறந்த ஜீவன் புருஷனைப்போல் நடைபெறும் என் மாயையைப் பொருள் புத்ரன் கிருஹம் இவைகளைக் கொடுக்கும் கணவனாக நினைக்கிறான். 42

பொருள் பிள்ளை கிருஹம் இவைகளின் ஸ்வரூபமுடைய அந்தப் பதியை * வேடனுடைய கானம்போல் தனக்கு தைவத்தால் வந்த மிருத்யு என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். 43

---

† மெதுவாக என்பது சிச்ரூஷை செய்வதுமுதலிய வ்யாஜனத்தைக் கொண்டு வருவாள் என்பது கருத்து.

‡ இந்த 42-வது சுலோகமும் 43-வது சுலோகமும் மோக்ஷமடையும் ஸ்திரீயைப் பற்றிக் கூறுகின்றன.

* வேடனுடைய கானம்போல் என்பது வேடன் பாடுவது மிருகத்திற்கு அனுகூலமாகத் தோன்றினாலும் அது அதற்கு மிருத்யுவாவதுபோல் என்றறிக.

𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌜𑍀𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌮𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍 ।
𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨 𑌏𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌰𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥ 44

𑌜𑍀𑌵𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌗𑍋 𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑌃 ।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌰𑌣𑌮𑌾𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 ॥ 45

𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍋𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌤𑌾 𑌯𑌦𑌾 ।
𑌤𑌤𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌮𑌹𑌂𑌮𑌾𑌨𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ 46

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌶𑍇𑌨 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌦𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌨𑍁 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌕𑌥𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌹𑍋𑌮𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌃 𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌭𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨 𑌜𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍 𑌅𑌵𑌿𑌰𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌅𑌵𑌸𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥ ४४ ॥ 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑌰𑌣 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌜𑍀𑌵 𑌇𑌤𑌿। 𑌜𑍀𑌵𑍋 𑌜𑍀𑌵𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌰𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌗𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑍀 𑌸𑌨𑍍 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌮𑌹𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌤𑌾 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌰𑌣𑌮𑍍 𑌆𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 𑌜𑌨𑍍𑌮𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ४५ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍋𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌗𑍋𑌲𑌕𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌦𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 𑌕𑌾𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌦𑌿𑌦𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌯𑌦𑌾 𑌅𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍋𑌃 𑌯𑌦𑌾 𑌅𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌤𑌾 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌰𑍍𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰

புருஷன் ஜீவனுக்கு (உபாதியாக) உண்டான லிங்க சரீரத்தால் உலகத்திலிருந்து வேறு உலகம் சென்று (ஸுக துக்கங்களை) அனுபவித்துக்கொண்டு தர்மங்களையே செய்கிறான். 44

ஜீவனுக்கு உபாதியாகிய லிங்க சரீரமானது இந்த ஆத்மாவை அனுசரிப்பதாக இருந்து பூதங்கள் இந்திரியங்கள் மனம் இவைகளின் ஸ்வரூபமாக இருக்கிறது. இந்த ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம சரீரங்களின் ¶ தடையே (ஜீவனுக்கு) மரணமென்றும் இவைகளின் பிரகாசமே ஜன்மமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. 45

§ ஸ்தூல சரீரத்திற்கு திரவியங்களைப் பார்ப்பதில் யோக்யதை யில்லாமையே மரணமாகிறது. ஸ்தூல சரீரத்தில் இதுதான் நான் என்ற அபிமானமே உத்பத்தியாகிறது. 46

¶ தடையாவது...கார்யம் செய்யத் திறமையில்லாமை.

§ 46 - 47 சுலோகங்களில் ஸ்தூல சரீரம் நாசமடைந்தால் லிங்கசரீரமும் வைகல்யத்தை அடையும். அதுவே ஜீவனுக்கு மரணம் என்பதை உபமையால் வர்ணித்திருக்கின்றது.

யதா²க்ஷ்ணோர்த்³ரவ்யாவயவத³ர்ஶநா யோக்³யதா யதா³ ।
ததை³வ சக்ஷுஷோ த்³ரஷ்டுர்த்³ரஷ்ட்ருத்வாயோக்³யதாநயோ: ॥ 47

மாநுஷோ யதே²ந்த்³ரியாணி விந்த³ந்தி ஸ்வக³தம் மஹத் ।
ஸுக²து³:க²ம் நாந்யக³தம் ததை²காம்ஶா: ப்ருத²க்³ஜநா: ॥ 48

ஆத்மா ஹி கேவலஜ்ஞாநஸ்வரூபோ தே³ஹாத்³யஸஜ்ஜட³ம் ।
ஸுக²து³:கா²த³யோ நைவ ந தே³ஹஸ்ய ந சாத்மந: ॥ 49

தஸ்மாந்மரணாத்³த்ராஸோ ந கார்பண்யம் ந ஸம்ப்⁴ரம: ।
பு³த்³த்⁴வா ஜீவக³திம் தீ⁴ரோ முக்தஸங்க³ஶ்சரேதி³ஹ ॥ 50

க்ஷாயோக்³யதா யதா³ ஸூக்ஷ்மதே³ஹஸ்ய லிங்க³ஶரீரஸ்ய லைங்க³த்யம் ததை³வ ஜீவஸ்ய த்³ரஷ்ட்ருத்வம் நஶ்யதீத்யாஹ । த்³விஶேஷ: ஶ்லோகோ ந்யாயாத் வ்யதே த த்³ருஷ்டாந்தயோ: த்³ரவ்யாவயவத³ர்ஶநஸ்ய ஸூக்ஷ்மஶரீரஸ்ய த்³ரவ்ய க்ஷாயாம் யதா² அயோக்³யதாத: பஞ்சகம் கரணம் அஹங்காரம் இதி³ரேவாஹ இந்த்³ரியஸ்ய த்³ரவ்யஸ்ய ஸூக்ஷ்மஶரீரஸ்ய த³ர்ஶநஶக்தி: அக்ஷ்ணோ: த்³ருஷ்டயோ: த்³ரவ்யாவயவஸ்ய அவயவாதி³த³ர்ஶநே அயோக்³யதா லேஶம் ஸ்மரணம் ॥ 47 ॥ 48 ॥ தஸ்மாதி³தி । யஸ்மாந்மரணத: ஜீவஸ்ய ஜந்மமரணாதி³ தஸ்மாந் மரணாச் ஸம்ப்⁴ரம: ஸாத்³ரத்ராஸோ நகார்ய: ஜீவநேந கார்பண்யம் தை³ந்யம் ந கார்யம் ஸம்ப்⁴ரமஶ்ச ஜீவநப்ரயத்ந: நகார்ய: ॥ 50 ॥ தத்ர ஸர்வயா முக்தஸங்க³

நேத்திரகோளங்களுக்கு திரவியங்களின் அவயவங்களைப் பார்ப்பதில் எவ்விதம் யோக்யதை இல்லையோ அவ்விதமே சக்ஷுஸ் என்ற இந்திரியத்திற்கும் யோக்யதை இல்லாமை ஏற்படுகிறது. அதுபோல் த்ரஷ்டாவாகிய ஜீவனுக்கு பார்ப்பது என்ற தன்மையில் யோக்யதை இல்லாமை ஏற்படுகிறது. 47

மானிடனுடைய இந்திரியங்கள் தன்னிடமுள்ள மிகுதியான ஸுதுக்கங்களை அடைவதுபோல் மற்றதில் உள்ள ஸுக துக்கங்களை அடையாது அவ்விதமே ஜீவன்கள் ஒரு அம்சமுள்ளதுகளாகவும் வேறு பிரிவுள்ளதுகளாகவும் ஆகின்றன. 48

ஆத்மா கேவலஞான ஸ்வரூபமானது. பொருள் தேஹம் முதலியவை யாவும் அனத்தும் ஜடமுமாக இருக்கிறது. ஸுகதுக்கம் முதலியவைகள் தேகத்திற்குமல்ல, ஆத்மாவுக்குமல்ல. 49

‡ ஆகையால் அப்த மரணத்தில் பயம் வேண்டாம். ஜீவனத்தில் கிருபணத்தன்மையும் வேண்டாம். பிரயத்னமும் வேண்டாம். தீரனாகியவன் ஜீவகதியை இவ்விதமென்றறிந்து பற்றுதலற்றவனாக ஸஞ்சரிக்க வேண்டும். 50

---

‡ ஆகையால்—ஜீவனுக்கு உண்மையில் மரணமில்லையாகையால் என்பது.

ஸத்ரீசீநயா புத்த்யா யோகவைராக்யயுக்தயா |
மாயாவிரசிதே லோகே சரேந்ந்யஸ்ய கலேவரம் || 51

இதி ஶ்ரீமத்பாகவதே த்ருதீயஸ்கந்தே ஏகத்ரிம்ஶோऽத்யாய:.

தேஹ கதம் ஜீவநீய இத்யத ஆஹ ஸத்ரீசீதி |ஸத்ர்யக் ஸம்யக் விசாரயதீதி ஸத்ரீசீநா தயா புத்த்யா மாயாவிரசிதே லோகே கலேவரம் ந்யஸ்ய நிக்ஷிப்ய ததபிமாநஸக்திம் த்யக்த்வா சரேதித்யர்த: ||51|| இதி பாவார்ததீபிகாயாம் ஏக த்ரிம்ஶோऽத்யாயவ்யாக்யா ||

யோகம் வைராக்கியம் இவைகளுடன் கூடியதும் நன்று விசாரிக்கும் தன்மையுடையதுமாகிய புத்தியால் மாயையால் ஏற்பட்ட உலகத்தில் ¶ சரீரத்தை வைத்து ஸஞ்சரிக்கவேண்டும். 51

31—வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

¶ சரீரத்தை வைத்து என்பது - சரீரத்தில் பற்றுதலன்றியில் என்பது பொருள்.

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁 ॥

𑌅𑌥 𑌯𑍋 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍇𑌵𑌾𑌵𑌸𑌨𑍍 𑌗𑍃𑌹𑍇 ।
𑌕𑌾𑌮𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌧𑍋𑌗𑍍𑌧𑌿 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌪𑌿𑌪𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ 1
𑌸 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌮𑍂𑌢𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌃 ।
𑌯𑌜𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ 2
𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌦𑍇𑌵𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌪𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 3

𑌶𑍍𑌲𑍋 ॥ 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌸𑌕𑌾𑌮𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌧𑍂𑌮𑌾𑌦𑌿𑌗𑌤𑌿𑌰𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌗𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌗𑌤𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾, 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌗𑌤𑌿𑌮𑌾𑌹 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑍋 𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌏𑌵𑌾𑌵𑌸𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍋𑌗𑍍𑌧𑌿 𑌦𑍋𑌹𑌫𑌲𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌪𑌿𑌪𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌨𑍁𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 ॥ 1 ॥ 𑌸 𑌚𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌦𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌰𑍂𑌪𑌾𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌜𑌤𑍇 ॥ 2 ॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌆𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌚 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌸𑍋𑌮𑌪𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 3 ॥

32-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறார்.

எவன் கிருஹஸ்தாச்ரமத்திலிருந்து கொண்டே அந்த ஆச்ரமத்திற்குரிய தங்களைச் சார்ந்த தர்மங்களை அனுஷ்டிக்கிறானோ அவன் காமத்தையும் அர்த்தத்தையும் தர்மங்களையும் அடைகிறான். அந்தக் காமம் முதலியவைகளை மறுபடியும் அனுஷ்டிக்கிறான். 1

அவ்விதம் அனுஷ்டானம் செய்பவன் பகவானுடைய ஆராதன ரூபமான தர்மத்தில் நோக்கமில்லாதவனாகி காமத்தால் மூடத்தனமடைந்து சிரத்தையுடன் யாகங்களைச் செய்து பிதிர்க்களையும் தேவர்களையும் பூஜிக்கிறான். 2

பிதிர்க்களையும் தேவர்களையும் குறித்த நியமமுள்ள மானிடன் யாகம் முதலியவைகளில் சிரத்தையால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட புத்தியுடையவனாகி சந்திரனைச் சார்ந்த உலகம் சென்று அமுதத்தைப் பானம் செய்து மறுபடியும் (ஜன்மத்தை) அடைகிறான். 3

𑌯𑌦𑌾 𑌚𑌾𑌹𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍇𑌤𑍇𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑌨𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
𑌤𑌦𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌲𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤 𑌏𑌤𑍇 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 4
𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌦𑍁𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌧𑍀𑌰𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌹𑍇𑌤𑌵𑍇 ।
𑌨𑌿𑌃𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ॥ 5
𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 ॥ 6
𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌤𑍇 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑍋𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑍇𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌮𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌭𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍 ॥ 7
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 ।
𑌤𑌾𑌵𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌃 ॥ 8

𑌨𑌾𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿। 𑌯𑌦𑌾 𑌚𑌾𑌹𑌰𑌹𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑍇 ॥௪॥ 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑍇𑌵 𑌗𑌤𑌿𑌮𑌾𑌹 𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌯 𑌇𑌤𑌿। 𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋
𑌜𑌨𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍁𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌦𑍁𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌅𑌨𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌰𑌮𑍇
𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌯𑍈𑌃 ॥௫॥ ௬ ॥ 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑍋𑌮𑍁𑌖𑌂
𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌚 “𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌰𑌜𑌾𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑍃𑌤𑌃 𑌸 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿” । 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨
𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌭𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂॥௭॥𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯
𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋𑌪𑌾𑌸𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌹 ॥ 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃॥ 𑌦𑍍𑌵𑍀𑌤𑌿। 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋𑌪𑌾𑌸𑌕𑌾𑌃 ॥ ௮ ॥ 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍋𑌹𑌾𑌹𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌏𑌨

அனந்தனை ஆஸனமாக நாராயணன் பகல் பிரளயத்தில் சேஷசயனத்தில் சயனம் செய்யும்போது கிருகஸ்தர்களுக்குரிய இந்த உலகங்கள் நாசமடைகின்றன. 4

எந்தத் தீரர்கள் காமரூபமான அர்த்தத்தின் பொருட்டு தங்களுக்குரிய தர்மங்களை அனுஷ்டானம் செய்யவில்லையோ அந்தப் பற்றுதலற்றவர்களும் ப்ரசாந்தர்களும், பரிசுத்தமான மனமுள்ளவர்களும், நிவிருத்தி ரூபமான தர்மத்தில் அன்புள்ளவர்களும் என்னுடையது என்ற தன்மையில்லாதவர்களும், அஹங்காரமில்லாதவர்களும், ஈச்வரனிடம் அர்ப்பணஞ் செய்த கர்மங்களுடையவர்களுமாகிய மஹான்கள் பரிசுத்தமான மனதுடன் ஸூர்யனுடைய த்வாரமாக பூர்ணரும், உயர்ந்தவர்களுக்கும் தாழ்ந்தவர்களுக்கும் ஈசரும், இந்தப் பிரபஞ்சத்திற்கு உபாதான காரணமாகியவரும், நிமித்த காரணருமாகிய புருஷனை அடைகிறார்கள். 5–7

ஹிரண்யகர்ப்பரை உபாஸிப்பவர்கள் இரண்டு பரார்த்தத்தின் முடிவுடைய பிர்மப்பிரளயம் வரையில் (அந்த ஹிரண்யகர்ப்பரின்)உலகத்தில் வாஸம் செய்கிறார்கள். 8

𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌂𑌭𑍋𑌽𑌨𑌲𑌾𑌨𑌿𑌲 𑌵𑌿𑌯𑌨𑍍𑌮𑌨 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥-
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌞𑍍𑌜𑌿𑌹𑍀𑌰𑍍𑌷𑍁𑌃 ।
𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌯𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾
𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌮𑌨𑍁𑌭𑍂𑌯 𑌪𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍂𑌃 ॥ 9

𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤 𑌮𑌨𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾
𑌯𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍋 𑌜𑌿𑌤𑌮𑌰𑍁𑌨𑍍𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌗𑌾𑌃 ।
𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌾𑌕𑌮𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌗𑌤𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 ॥ 10

𑌅𑌥 𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌲𑌯𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜 𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌮𑌿𑌨𑌿 ॥ 11

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍀𑌵 𑌅𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌏𑌵𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌯𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌂𑌹𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌮𑍍 ॥௯॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌯𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌹𑍋𑌪𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑍁 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌗𑌤𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 । 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 “𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌸𑌹 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌂𑌚𑌰𑍇 ॥ 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿” ॥ ௰ ॥ 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌭𑌜𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌥 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑍍𑌣𑌾 ॥ ௧௧ ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍

முக்குண வடிவமாகியவரும், ஸ்வயம்புவுமாகிய ஹிரண்யகர்ப்பர் இரண்டு பரார்த்த காலம் வரையில் அனுபவித்து பூமி, ஜலம், அக்னி, வாயு, ஆகாயம், மனம், இந்திரியங்கள் சப்தம் முதலியவைகள் அஹங்காரம் இவைகளுடன் கூடிய பிர்மாண்டத்தை ஸம்ஹரிக்க விரும்பி விகாரமில்லாத பரமேச்வரனை அடைகிறார். 9

வாயுவையும் மனதையும் ஜயித்தவர்களும் வைராக்யமுள்ளவர்களும் அபிமானம் நீங்கியவர்களுமாகிய எந்த யோகிகள் முன் கூறியபடி வெகுதூரம் வந்து ஹிரண்யகர்ப்பரை அடைந்திருக்கிறார்களோ அந்த யோகிகள் ஹிரண்யகர்ப்பருடன் புராண புருஷ ஸ்வரூபமும் பரமானந்த வடிவமும் உயர்ந்ததுமான பிர்மஸ்வரூபத்தை அடைகிறார்கள். 10

ஆகையால் ஓ தாயே! பிராணிகளெல்லாவற்றின் ஹிருதய கமலங்களில் இருப்புள்ளவரும் பிரஸித்தமான மஹிமையுள்ளவருமாகிய அந்தப் பகவானை அன்புடன் சரணமடைவாயாக. 11

𑌆𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌚𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌗𑌰𑍍𑌭𑌃 𑌸𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑍈𑌃 ॥ 12

𑌭𑍇𑌦𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌂𑌗𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 ।
𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃 ॥ 13

𑌸 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾 ।
𑌜𑌾𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥ 14

𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰𑍇 𑌸𑌤𑌿 ॥ 15

𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋𑌪𑌾𑌸𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑍇𑌨 𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌆𑌦𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌗𑌰𑍍𑌭𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰𑍇 𑌜𑌾𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑌦𑌾𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌸 𑌏𑌵 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍁 𑌋𑌷𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌰𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌹 ॥ ௧௨ ॥ 𑌭𑍇𑌦𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌹𑌿 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌭𑍇𑌦𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌂𑌗𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍇𑌤𑌿 ॥ ௧௩ ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑍇 𑌸𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 ॥ ௧௪ ॥ 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌋𑌷𑌿𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌚 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ ௧௫ ॥ 𑌯𑌦𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌪𑌾𑌸-

---

ஸ்தாவர ஜங்கமங்களுக்கு ஆதியில் உண்டானவரும் புருஷ சிரேஷ்டருமாகிய பிர்மதேவர் நிவிர்த்தி கர்மத்தைச் செய்தும், பேதஞானத்தாலும் அபிமானத்தாலும் கர்த்தா என்ற தன்மையாலும் உயர்ந்த ஸ்தானத்திலிருப்பவர் என்பதாலுண்டான பிரபுத்தன்மையை யடைந்து பிறகு ஈச்வர ஸ்வரூபமாகிய காலத்தால் குணங்களின் மாறுதலுடைய பிரளயம் உண்டானபோது ஸகுணப்பிர்மமாகிய புருஷனை அடைந்து முன்போல் பிர்மபதத்திற்கு அதிகாரியாக யோகேச்வரர்களான (மரீசி முதலிய) ரிஷிகளுடனும் யோகத்தைப் பிரவிருத்திக்கச் செய்த ஸனத்குமாரர் முதலிய ஸித்தர்களுடனும் உண்டாகிறார். அந்த ரிஷிசிரேஷ்டர்களும் தர்மங்களால் ஏற்பட்ட பிரபுத்தன்மையை அடைந்து குணங்களின் மாறுதலுடைய பிரளயம் வந்தவுடன் ஸகுணப் பிர்மமான புருஷனை அடைந்து (தங்கள் தங்களுடைய அதிகாரத்துடன்) மறுபடியும் வருகிறார்கள். 12-15

𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌚 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌶𑌃 ॥ 16

𑌰𑌜𑌸𑌾 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ।
𑌪𑌿𑌤𑍄𑌨𑍍 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑌭𑌿𑌰𑌤𑌾𑌶𑌯𑌾𑌃 ॥ 17

𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌰𑍍𑌗𑌿𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍇𑌧𑌸𑌃 ।
𑌕𑌥𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌥𑌨𑍀𑌯𑍋𑌰𑍁𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌃 ॥ 18

𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌹𑌤𑌾 𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌕𑌥𑌾𑌸𑍁𑌧𑌾𑌮𑍍 ।
𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑌦𑍍𑌗𑌾𑌥𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑌮𑌿𑌵 𑌵𑌿𑌡𑍍𑌭𑍁𑌜𑌃 ॥ 19

[illegible] 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌾𑌂 [illegible] 𑌆𑌹 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌃 [illegible] 𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑌸𑌃 [illegible] 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍𑌣𑍋 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌨 𑌪𑌥𑌾 𑌧𑍂𑌮𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥௧௬॥ [illegible] 𑌰𑌜𑌸𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 ॥௧௭॥ 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌰𑍍𑌗𑌿𑌕𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌮𑍇𑌧𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍇𑌧𑌸𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌨𑍀𑌯𑌾 𑌉𑌰𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌰𑍍𑌗𑌿𑌕𑌾𑌃 ॥௧௮॥ 𑌨𑍂𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌕𑌥𑌾𑌸𑍁𑌧𑌾𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌗𑌾𑌥𑌾𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌹𑌤𑌾 [illegible] ॥ ௧௯ ॥ 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿

எவர்கள் கர்மங்களில் ஆவல்கொண்ட மனமுடையவர்களாகி சிரத்தையுடன் நிஷேதமில்லாத காம்யகர்மங்களேயும் நித்தியகர்மங்களேயும் பூர்ணமாக அனுஷ்டிக்கிருர்களோ ரஜோகுணத்தால் மழுங்கிய மனமுடையவர்களும் ஆசையை மனதில் கொண்டவர்களும் இந்திரியங்களே ஜயிக்காதவர்களும் கிருஹங்களில் மிகுதியான ஆவல்கொண்ட மனமுடையவர்களுமாகி தினந்தோறும் பிதிர்க்களேப் பூஜிக்கிருர்களோ, ஸம்ஸார விஷயமான மேதையைப் போக்குகிறவரும், கீர்த்தனம்செய்வதற்குரிய மிகுதியான விக்ரமங்களுடையவரும், மது என்ற அசுரனுக்கு சத்ருவுமாகிய முகுந்தனுடைய சரித்திரத்தில் நோக்கமில்லாதவர்களும் தர்மம்அர்த்தம், காமம் இம்மூன்றையும் அனுஷ்டிப்பவர்களுமாகிய எந்தப் புருஷர்களோ, (கர்ப்பாதானம் முதல், மயானம் வரையில் உள்ள கார்யத்தைச் செய்பவர்களாகிய அந்தப் புருஷர்கள் ஸூர்யனுடைய தெற்கு மார்க்கமாக பிதிர்லோகம் செல்லுகிறுர்கள்.பிறகு புத்ரனிடம் உண்டாகிறுர்கள்.

எவர்கள் அச்சுதனுடைய கதையாகிய அமுதத்தைவிட்டு அஸத்துக்களின் கதையை விஷ்டையைப் புசிக்கும் ஜந்துக்கள் மலத்தைப்போல் சிரவணம் செய்கிருர்களோ அவர்கள் தைவத்தால் கெட்டவர்கள். நிச்சயம்.

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌨 𑌪𑌥𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍𑌣𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌮𑌨𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌮𑌶𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌃 ‖ 20
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌸𑌤𑌿 ।
𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌶𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌸𑍍𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌿𑌤𑍋𑌦𑌯𑌾𑌃 ‖ 21
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌜𑌸𑍍𑌵 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌜𑌨𑍀𑌯𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌮𑍍 ‖ 22
𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌜𑌨𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍁 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ‖ 23
𑌯𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌮𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌨 𑌵𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌵𑍈𑌷𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤 ‖ 24
𑌸 𑌤𑌦𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌃𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌹𑍇𑌯𑍋𑌪𑌾𑌦𑍇𑌯𑌰𑌹𑌿𑌤𑌮𑌾𑌰𑍂𑌢𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ‖ 25

𑌪𑌿𑌤𑍃𑌲𑍋𑌕𑌾𑌚𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑍁𑌸𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌧𑌾𑌰𑌹𑍍𑌯𑌶𑍍𑌮𑌶𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ‖ ௨௰ ‖ 𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌿𑌮𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌿𑌤𑌃 𑌉𑌦𑌯𑍋 𑌭𑍋𑌗𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 ‖ ௨௧ ‖ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ‖ 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑌿𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌯𑌾 ‖ ௨௨ ‖ 𑌭𑌜𑌨𑍇 𑌚 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵 𑌇𑌤𑌿 ‖ ௨௩ ‖ 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑌂 𑌸𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍈𑌷𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 ‖ ௨௪ ‖ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵

பிறகு நசித்ததான புண்ணியமுடைய அந்தப் புருஷர்கள் உடனே தேவர்களால் பிரம்சமடைந்த போகங்களுடையவர்களாகி ஸ்வாதீனமன்றியில் மறுபடியும் இவ்வுலகைக் குறித்து விழுகிருர்கள். 16-21

ஓ தாயே! ஆகையால் நீர் பஜிக்கத் தகுந்த பாதாரவிந்தமுடைய பரமேச்வரனை அந்தப் பகவானுடைய குணங்களைச் சார்ந்த பக்தியுடன் மிகுதியான ஆவலுடனும் பஜனம் செய்யுங்கள். 22

பகவானுகிய வாஸுதேவரிடம் செய்த பக்தியானது வைராக்யத்தையும் பிர்மஸ்வரூபத்தை விளக்கும் ஞானத்தையும் விரைவாக உண்டுபண்ணுகிறது.

எப்பொழுது இந்தப் பக்தனுடைய மனமானது விஷயங்களினுல் பிரியம் என்றும் அப்ரியம் என்றும் இந்திரியங்களின் வியாபாரங்களால் விரோதத்தைக் கிரகிக்காமலிருக்கிறதோ, அப்பொழுதே பற்றுதலற்றதும் ஸமஞ்ஞானமுடையதும் தள்ளத்தக்கது கொள்ளத்தக்கது என்பதில்லாததும் (நான் பரமானந்த ஸ்வரூபி என்ற) ஸ்தானத்தை அடைந்ததுமாகிய ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை மனதால் பார்க்கிருன். 24-25

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌭𑌾𑌵𑍈𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍇𑌕 𑌈𑌯𑌤𑍇 ॥ 26
𑌏𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣𑍇𑌹 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 ।
𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌭𑌿𑌮𑌤𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌯𑌦𑌸𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌶𑌃 ॥ 27
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑍈𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌮𑍍 ।
𑌅𑌵𑌭𑌾𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌾 ॥ 28
𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌹𑌂𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌟𑍍 ।
𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌵𑌿𑌧𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌪𑍁𑌰𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌯𑌤𑌃 ॥ 29

𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌹𑍇𑌯𑍋𑌪𑌾𑌦𑍇𑌯𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌦𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௫ ॥ 𑌸𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌯𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௬ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌮𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌫𑌲𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௭ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑍇𑌰𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑍈𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌵𑌭𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௮ ॥ 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌵𑍋𑌦𑌾𑌹𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌹𑌂𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌅𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌃

பரப்பிர்மம், பரமாத்மா, ஈச்வரன், பகவான், ஏகன், (என்று பிரவர்த்தமான)ஞானமாத்திரமே பார்க்கத் தக்கது முதலிய சேஷ்டைகளால் தனியாகத் தோற்றமுண்டாகிறது. 26

யோகிக்கு ஸம்பூர்ணயோகத்தால் எல்லாவற்றிலும் பற்றுதலற்றிருப்பதென்ற உசிதமான இவ்வளவே பிரயோஜனம் ஏற்படுகிறது. 27

மஹத்தத்துவமானது அஹங்காரமாகவும், அந்த அஹங்காரமானது முக்குணமாகவும், ஐந்து பூதங்களாகவும், பதினேரு இந்திரிய ரூபனுகிய ஜீவனுகவும் ஆகிறது. அந்த ஜீவனுடைய சரீரமும், அண்டமும், ஜகத்தும் எந்த மஹத்தத்துவம் முதலியவைகளினின்றுண்டாகிப் பிரகாசிக்கிறதுபோல் பிரமத்தால் நிர்க்குணமும் ஞானஸ்வரூபமுமாகிய ஒரே பிர்மமே உள் நோக்கமில்லாத இந்திரியங்களால் சப்தம் முதலிய தர்மங்களுடைய அர்த்த ரூபத்தால் பிரகாசிக்கிறது. 28-29

ஏதயா ஶ்ரத்தயா பக்த்யா யோகாப்யாஸேன நித்யஶ: ।
ஸமாஹிதாத்மா நிஸ்ஸங்கோ விரக்த்யா பரிபஶ்யதி ॥ 30
இத்யேதத்கதிதம் குர்வி ஜ்ஞானம் தத்ப்ரஹ்மதர்ஶனம் ।
யேனானுபுத்த்யதே தத்வம் ப்ரக்ருதே: புருஷஸ்ய ச ॥ 31
ஜ்ஞானயோகஶ்ச மந்நிஷ்டோ நைர்குண்யோ பக்திலக்ஷண: ।
த்வயோரப்யேக ஏவார்தோ பகவச்சப்தலக்ஷண: ॥ 32
யதேந்த்ரியை: ப்ருதக்த்வாரைரர்தோ பஹுகுணாஶ்ரய: ।
ஏகோ நானாயதே தத்வத் பகவான் ஶாஸ்த்ரவர்த்மபி: ॥ 33

[illegible]

அடக்கமுள்ள மனமுடையவனும், பற்றுதலற்றவனும், வைராக்யமுள்ள வனுமாகிய மானிடன் சிரத்தையாலும், பக்தியாலும், யோகாப்பியாசத்தாலும் இந்தப் பிர்மத்தை எப்போதும் பார்க்கிறான். 30

பூஜிப்பதற்குரிய தாயே! எதனால் பிரகிருதி புருஷர்களின் தத்வத்தைத் தெரிந்து கொள்ளலாமோ, பிர்மஸ்வரூபத்தைக் காட்டும் அந்த ஞானத்தை நான் இவ்விதம் தமக்குக் கூறினேன். 31

நைர்க்குண்யமான ஞானயோகமும் என்னிடமிருப்புடைய பக்தி யோகமும் இவ்விரண்டுக்கும் பகவான் என்ற சப்தத்தை ஞாபகப்படுத்துவதாகிய பிரயோஜனம் ஒன்றே தான். 32

வெகு (ரூபம் ரஸம் முதலிய) குணங்களை ஆசிரயித்த (வெல்லம், பால் முதலிய) ஒரே அர்த்தமானது மார்க்கபேதத்தில் பிரவிருத்தியுள்ள இந்திரியங்களால் பலவிதமாகத் தோன்றுவதுபோல் பகவான் சாஸ்திரமார்க்கங்களால் பலவிதமாக அறியப்படுகிறார். 33

क्रियया क्रतुभिर्दानैस्तपःस्वाध्यायमर्शनैः ।
आत्मेन्द्रियजयेनापि सन्न्यासेन च कर्मणाम् ॥ 34

योगेन विविधाङ्गेन भक्तियोगेन चैव हि ।
धर्मेणोभयचिह्नेन यः प्रवृत्तिनिवृत्तिमान् ॥ 35

आत्मतत्त्वावबोधेन वैराग्येण दृढेन च ।
ईयते भगवानेभिस्सगुणो निर्गुणस्स्वदृक् ॥ 36

प्रावोचं भक्तियोगस्य स्वरूपं ते चतुर्विधम् ।
कालस्य चाव्यक्तगतेर्योऽन्तर्धावति जन्तुषु ॥ 37

नाम आश्रयोपलक्षीणानेक [illegible] मार्गभेदात् प्रवृत्तस्य [illegible] प्रतीयते पक्षेषु शास्त्र इति [illegible] इति स्वरूपेण शीत इत्यादिः तथा भगवानेक एव तत्त्व[illegible] गम्यते शास्त्रमार्गैः ॥३३॥ शास्त्रमार्गेणैव प्राप्यं वदति त्रिभिः क्रियेति । क्रियया [illegible] क्रतुभिर्यागैः । दर्शनं मीमांसा । आत्मेन्द्रियजयो निषिद्धवर्जनम् ॥३४॥ योगेनेति । उभयचिह्नेन सकाम निष्काम लक्षणेन तदेवाह य इति सकामं यत्प्राप्यं स्वर्गादि भगवत एव सगुणं स्वरूपमिति भावः ॥३५॥ आत्मेति । एभिः [illegible] स्वदृक् स्वप्रकाशः ॥३६॥ तदेवं ज्ञानयोगमुपसंहृत्य तस्य च भक्तियोगेन [illegible] भक्तियोगा[illegible] संहरति [illegible] प्रावोचमिति चतुर्विधं त्रिगुण निर्गुण भेदेन [illegible]

கிரியையாலும், யாகங்களாலும், தானத்தாலும், தவத்தாலும், வேதத்தாலும், மீமாம்ஸையாலும் மனதையும் இந்திரியங்களையும் ஜபித்தாலும், கர்மத்தியாகத்தாலும் அனேகவித அங்கங்களுடைய யோகத்தாலும், பக்தி யோகத்தாலும், பிரவிருத்தி தர்மத்தாலும், நிவிர்த்தி தர்மத்தாலும், ஆத்ம தத்துவ ஞானத்தாலும், அழுத்தமான வைராக்கியத்தாலும், ஸகுணரும், நிர்க்குணரும், ஸ்வப்பிரகாசருமாகிய பகவான் அடையப்படுகிறார். 34-36

ஓ தாயே! பக்தியோகத்தின் நான்குவித ஸ்வரூபத்தையும் எந்தக் காலமானது பிராணிகளுக்கு உற்பத்தி வினைசங்களைச் செய்கிறதோ, அந்தப் பிரகாசமில்லாத கதியுடைய காலத்தின் ஸ்வரூபத்தையும் எவைகளில் ஆத்மாவானது புகுந்தால் ஆத்மஸ்வரூபத்தின் கதியை அறியாதோ அவித்தையாலும், கர்மத்தா

ஜீவஸ்ூ ஸஂஸ்ரதீஙஹ்ரிவிஃஸ்ாகஊநிஜிதாஃ ।
யாஸ்வஂமஹூவிஸஷாதூா ந வெஃமதிஜாதூநஃ ॥ 38

நெதத்வஞாயொவஃிமெஷாவிநீதாய கஹிஃ விசு ।
நஸ்ஸூாய ந ஹிஷாய நெநவ யஊஜூஜாய வ ॥ 39

ந ஜொஞுவாயொவஃிமெஷ மூஹாஜூஜவெதமெ ।
நாஹகூாய வ மெ ஜாது ந ஊஹகூிஹிஷாஊவி ॥ 40

ஸூஃயாநாய ஹகூாய விநீதாயாநஸூயவெ ।
ஹூதெஷு கூதமெதூாய ஸூஸூஷாஹிஙதாய வ ॥ 41

ஙஹிஜாதவிஙாமாய ஸாஂதவிதூாய யீஊதெ ।
நிஜஸூாய ஸூவெ யஸ்ூாஹஂ வெூயஸாஂ ஹியஃ ॥ 42

ஊவதி உவதூதிநியநாஃிகஜொதி ॥௩௭॥ ஜீவஸ்யேதி। ஸஂமஹொஂதஃ ॥ ௩௮ ॥ உவதெமெ ஊநயிகாஸிணொஃஸூயதி ஊஹூாஂ நெதி வஸாய வஜொஷெஜ காய ஹிநூாய ஊஸாவாஸாய யஊஜூஜாய ஙாஂஹிகாய ॥௩௯॥௪௰॥ ஊயிகாஸிண ஶூஹ ஊஹூாஂ ஸூஃபாநாயெதூாஃிநா॥ உ॥ஷஃதஹூவணகிதஊந வஸூாவி ஊதஃவ ாஹிதூிஜவஹஙஜிதூாஹ யஊதி । ஊாஙமஹொஂதஃ ஊவூயெஊவகாஙஃ

லும் ஏற்பட்ட ஜீவனுடைய அந்த வெகு ஸம்ஸார மார்க்கங்களையும் கூறி னேன். 37-38

இந்த விஷயங்களை துஷ்டனுக்கும், வணக்கமில்லாதவனுக்கும், கர்விஷ்ட னுக்கும், கெட்ட நடத்தையுள்ளவனுக்கும், டாம்பிகனுக்கும், பேராசை கொண்டவனுக்கும், கிருஹஸ்த தர்மத்தில் பற்றுதலுடைய மனமுடையவனுக் கும், என்னிடம் பக்தியில்லாதவனுக்கும், என் பக்தியைத் த்வேஷிப்பவர் களுக்கும் எப்போதும் உபதேசம் செய்யக்கூடாது. 39-40

சிரத்தையுள்ளவனுக்கும், பக்தனுக்கும், வணக்கமுடையவனுக்கும், அஸூயை இல்லாதவனுக்கும் பிராணிகளிடம் நேசமுள்ளவனுக்கும், சிரவ ணம் செய்வதில் ஆவலுடையவனுக்கும், வெளி விஷயங்களில் வைராக்கிய முள்ளவனுக்கும், சாந்தமான மனமுடையவனுக்கும், மோக்ஷஞானமுடையவ னுக்கும், மாச்சரியமில்லாதவனுக்கும், பரிசுத்தனுக்கும், நான் எவனிடம் மிகப் பிரியமுள்ளவனோ அவனுக்கும் உபதேசம் செய்யவேண்டும். 41-42

𑌯 𑌇𑌦𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌦𑌮𑍍𑌬 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍 ।
𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌭𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌸 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌦𑌵𑍀𑌂 𑌚 𑌮𑍇 ॥ 43

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌸𑍋𑌽𑌚𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌦𑌵𑍀𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍇 ॥ ௪௩ ॥ 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 ॥

ஓ தாயே! எந்தப் புருஷன் என்னிடம் மனதைச் செலுத்தி சிரத்தையுடன் ஒரு தடவை சிரவணம் செய்கிறானோ, எவன் கீர்த்தனம் செய்கிறானோ அவனும் என்னுடைய மார்க்கத்தை அடைகிறான். நிச்சயம். 43

32—வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌚𑍋 𑌜𑌨𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀
𑌸𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌾 𑌕𑌿𑌲 𑌦𑍇𑌵𑌹𑍂𑌤𑌿𑌃 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋𑌹𑌪𑌟𑌲𑌾 𑌤𑌮𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯
𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌂𑌕𑌿𑌤𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌭𑍂𑌮𑌿𑌮𑍍 ॥ 1

𑌅𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌜𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌃𑌸𑌲𑌿𑌲𑍇 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌂
𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌯𑌂 𑌵𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇 ।
𑌗𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌸𑌦𑌶𑍇𑌷𑌬𑍀𑌜𑌂
𑌦𑌧𑍍𑌯𑍌 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌜𑌠𑌰𑌾𑌬𑍍𑌜𑌜𑌾𑌤𑌃 ॥ 2

॥ 𑌶𑍍𑌲𑍋 ॥ 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌤𑌃 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍁𑌦𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑌟𑌲𑌮𑌾𑌵𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍇 𑌵𑌪𑍁𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌦𑌧𑍍𑌯𑍌 𑌨 𑌤𑍁 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌜𑌠𑌰𑌾𑌬𑍍𑌜𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌸 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌿 [illegible] 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 ॥ ௨ ॥ [illegible]

33-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

கபிலருக்கு மாதாவும், கர்த்தமருக்குப் பத்னியுமாகிய தேவஹூதி இவ்வாறு கேட்டு மோஹரூபமான ஆவரணம் நீங்கியவளாகி தத்வங்களாகிய விஷயத்தால் அடையாளமுள்ள ஸாங்கிய ஞானத்தைப் பிரவிருத்திக்கச் செய்த அந்த கபில பகவானை வணங்கி ஸ்தோத்திரஞ் செய்கிறாள். 1

யாதொரு தங்களுடைய நாபிக்கமலத்தில் உண்டான பிர்மதேவரும், ஜலத்துக்குள்ளிருப்பதும், பூதங்கள், இந்திரியங்கள், சப்தம் முதலியவைகள் மனம் இவைகளால் வியாபித்திருப்பதும், குணங்களின் பிரவாகமுடையதும், கார்ய காரணங்களுக்குக் காரணமாகிய உம்முடைய சரீரத்தைத் தியானம் செய்தார். 2

ஸ ஏவ விஶ்வம் ப⁴க³வாந் வித⁴த்தே
கு³ணப்ரவாஹேண விப⁴க்தவீர்ய: ।
ஸர்கா³த்³யநீஹோ(அ)விததா²பி⁴ஸந்தி⁴ர்
ஆத்மேஶ்வரோ(அ)தர்க்யஸஹஸ்ரஶக்தி: ॥ 3

ஸ த்வம் ப்⁴ருதோ மே ஜட²ரேண நாத²
கத²ம் நு யஸ்யோத³ர ஏதத³ாஸீத் ।
விஶ்வம் யுகா³ந்தே வடபத்ர ஏக:
ஶேதே ஸ்ம மாயாஶிஶுரங்க்⁴ரிபாந: ॥ 4

த்வம் தே³ஹதந்த்ர: ப்ரஶமாய பாப்மநாம்
நிதே³ஶபா⁴ஜாம் ச விபோ⁴ விபூ⁴தயே ।

வித⁴த்தே கு³ணப்ரவாஹரூபேண விப⁴க்தம் வீர்யம் ஶக்திர்யேந ஸ: ஶக்திபே⁴தே³நைவ வித⁴த்தே ஸர்கா³தீ³நித்யர்த²: யத: அநீஹோ நிஷ்க்ரிய: கத²ம் தர்ஹி ஶக்தித்³வாரேணாபி ஸர்கா³தி³ விதா⁴நம் தத்ராஹ அவிததா²பி⁴ஸந்தி⁴: ஸத்ய ஸங்கல்ப: கிமர்த²ம் வித⁴த்தே ஆத்மநாம் ஜீவாநாமீஶ்வர: ஜீவாநாம் போ⁴கா³ர்த²மித்யர்த²: நந்வேகஸ்ய விசித்ராந் போ⁴கா³ந் கத²ம் விதத்⁴யாத் தத்ராஹ அதர்க்யாஸ்ஸஹஸ்ரம் அபரிமிதாஶ்ஶக்தயோ யஸ்ய ஸ: ॥ ௩ ॥ ஸ ஏதி । கிம் ச ய உத³ரே யஸ்யோத³ரே ஏதத்³விஶ்வமாஸீத் ஸ த்வம் மயா ஜட²ரேண கத²ம் ப்⁴ருத: நந்வஶிஶோ மயி கிமேதத³த்³பு⁴தம் தத்ராஹ வடபத்ர இதி அங்க்⁴ரிம் பாதா³ங்கு³ஷ்ட²ம் பிப³தீத்யங்க்⁴ரிபாந: அதஏவ ஶிஶுர்மாயயா தத்த்வதோ ஜாயதே இதி பா⁴வ: ॥ ௪ ॥ கத²ம் பாநம் மயா அபத்யாஜ்ஞாநவஜ்ஜட²ரே ப்⁴ருத: கிந்து ஸம்ஸாராஹ்லாத³வதா ரவதீ²ஷ்வேவாவிர்ப⁴வதீத்யாஹ த்வமிதி த்வம் தே³ஹதந்த்ர: தே³ஹ ஏவ தந்த்ரம் ஸ்வீக்ருதம் யேந ஸ: பாப்மநாம் து³ஷ்டாநாம் ப்ரஶமாய நிதே³ஶபா⁴

குணங்களின் பிரவாகரூபத்தால் பிரிக்கப்பட்ட சக்தியுடையவரும் கிரியையில்லாதவரும், ஸத்ய ஸங்கல்பரும், ஜீவர்களுக்கு ஈச்வரரும் ஊகிக்கமுடியாத கணக்கற்ற சக்திகளுடையவருமாகிய அந்தப் பகவானே இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் சிருஷ்டி முதலியவைகளைச் செய்கிறார். 3

பிரளயகாலத்தில் எந்த உம்முடைய வயிற்றில் இந்தப் பிரபஞ்சமானது இருந்ததோ, ஓ நாத ! அந்த உம்மை நான் எவ்விதம் வயிற்றால் தாங்கினேன்.

நீர் ஆலிலையில் ஒருவராக இருந்து கால் கட்டைவிரலைப் பானம் செய்துகொண்டு மாயக் குழந்தையாக சயனித்திருக்கவில்லையா? 4

ஓ பிரபுவே ! (உம்முடைய இச்சைப்படி) நீர் சரீரத்தை அடைகிறீர். பாபிகளை நாசம் செய்யவும் உம்முடைய ஆஞ்ஞையை அனுஷ்டிப்பவர்களைப்

𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌸𑍂𑌕𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯
　　𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌯𑌮𑌪𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑌥𑍋𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑌯𑍇 ॥　　5
𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌨𑍁𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾
　　𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌵𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌶𑍍𑌵𑌾𑌦𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌵𑌨𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇
　　𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥　　6
𑌅𑌹𑍋 𑌬𑌤 𑌶𑍍𑌵𑌪𑌚𑍋𑌽𑌤𑍋 𑌗𑌰𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍
　　𑌯𑌜𑍍𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌮𑍍 ।

𑌜𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌹𑍃𑌤𑌯𑍇 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑍇 𑌤𑌥𑌾𑌯𑌮𑌪𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑌥𑍋𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑌯𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌯 ॥ ௫ ॥ 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑌹𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌕𑍈𑌮𑍁𑌤𑌿𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌨𑍁𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌵𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌪𑌚𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌵𑌨𑌾𑌯 𑌸𑍋𑌮𑌯𑌾𑌗𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌅𑌪𑌿 𑌨𑌨𑍁 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௬ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑍋𑌪𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌹𑍋 𑌬𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑍇 । 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌵 𑌨𑌾𑌮 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌸𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌪𑌚𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑍍𑌗𑌰𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌤𑍍 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌅𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 । 𑌕𑍁𑌤 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 𑌤𑍇𑌪𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌵 𑌨𑌾𑌮 𑌯𑍇 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑍇𑌪𑍁𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌜𑍁𑌹𑍁𑌵𑍁𑌃 𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌸𑍍𑌨𑍁𑌃 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑍇𑌦𑌮𑌨𑍂𑌚𑍁𑌃 𑌅𑌧𑍀𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌨𑌾𑌮 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑍂𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌤𑌏𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌯𑌥𑌾

பெருமைப்படுத்தவும், உம்முடைய வராஹம் முதலிய அவதாரங்கள் எவ்விதமோ, அவ்விதமே ஞானமார்க்கத்தைக் காண்பிப்பதற்காக இந்த அவதாரம் ஏற்பட்டது.　　5

ஒரு ஸமயமாவது தங்களுடைய நாமத்தைச் சிரவணம் செய்வதாலும், கீர்த்தனம் செய்வதாலும், வணங்குவதாலும், ஸ்மரிப்பதாலும் நாய் மாம்ஸம் புசிப்பவனும் உடனே யாகங்களைச் செய்வதற்கு யோக்யனாகிறான். ஓ பகவானே! தங்களைத் தரிசனம் செய்தவனைப்பற்றிக் கேட்கவேண்டுமா.　　6

எவனுடைய நாவின் நுனியில் உம்முடைய நாமமானது இருக்கிறதோ இதனால் அவன் நாய் மாம்ஸம் புசிப்பவனாயினும் சிறந்தவன். ஆச்சரியம் ஆச்சர்யம். ‡ எவர்கள் உம்முடைய நாமகீர்த்தனம் செய்தவர்களோ அவர்கள் தவம் செய்தவர்கள், ஹோமம் செய்தவர்கள், புண்யதீர்த்த ஸ்நானம் செய்தவர்கள், சிறந்த ஆசாரமுடையவர்கள், வேதங்கற்றவர்கள்.　　7

‡ எவர்கள் உம்முடைய என்பது முதல் வர்ப்பமும் கருத்து—தவம் முதலியவைகள் நாமகீர்த்தனத்திற் குட்பட்டவை—என்பதாம். அல்லது மூன் ஜன்மங்களில் தவம் முதலியவைகளைச் செய்தவர்களாகையால் பகவானுடைய நாமகீர்த்தன ரூபமான மஹா பாக்கியத்தை அடைகிறார்கள் என்பதாம்.

தேபுஸ்தபஸ்தே ஜுஹுவு: ஸஸ்நுரார்யா
ப்ரஹ்மாநூசுர்நாம க்ருணந்தி யே தே ॥ 7

தம் த்வாமஹம் ப்ரஹ்ம பரம் புமாம்ஸம்
ப்ரத்யக்ஸ்ரோதஸ்யாத்மநி ஸம்விபாவ்யம் ।
ஸ்வதேஜஸா த்வஸ்தகுணப்ரவாஹம்
வந்தே விஷ்ணும் கபிலம் வேதகர்பம் ॥ 8

॥ ஸ்ரீ மைத்ரேய: ॥

ஈடிதோ பகவாநேவம் கபிலாக்ய: பர: புமாந் ।
வாசாவிக்லபயேத்யாஹ மாதரம் மாத்ருவத்ஸல: ॥ 9

॥ ஸ்ரீ பகவாந் கபில: ॥

மார்கேணாநேந மாதஸ்தே ஸுஸேவ்யேநோதிதேந மே ।
ஆஸ்திதேந பராம் காஷ்டாமசிராதவரோத்ஸ்யஸி ॥ 10

ஜந்மாந்தரே தைஸ்தபோஹோமாதி ஸர்வம் க்ருதமிதி தந்நாமகீர்த்தந மஹா-ஹாத்ம்யாதவகம்யத இத்யர்த: ॥ 7 ॥ தமிதி। ப்ரத்யக்ஸ்ரோதஸி ப்ரத்யாஹ்ருதே ஆத்மநி மநஸி ஸம்விபாவ்யம் ஸம்விந்த்யம் வேதா: கர்பே யஸ்ய தம் ॥ 8 ॥ ஈடித இதி। அவிக்லபயா கம்பீரயா வாசா ॥ 9 ॥ மார்கேணேதி। தே தவ ஸுஸேவ்யேந மே மயா உதிதேந ஆஸ்திதேநாநுஷ்டிதேந பராம் காஷ்டாம் ஜீவந்முக்திம் அவரோத்ஸ்யஸி ப்ராப்ஸ்யஸி ॥ 10 ॥ ச்ரத்தத்ஸ்வேதி। யாயா:

பிர்மஸ்வரூபரும், பரமபுருஷரும், அடக்கப்பட்ட மனதில் தியானிக்கத் தக்கவரும், தன்னுடைய(பகவான்) தேஜஸ்ஸால் நாசமடையும் குணப்ரவாகங்களுடையவரும், வேதங்களை உட்கொண்டவரும் விஷ்ணுவும், கபிலருமாகிய அவ்வளவு மஹிமை வாய்ந்த உம்மைப் பிரத்யக்ஷமாக நான் நமஸ்கரிக்கிறேன்.

ஸ்ரீ மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டவரும், கபிலர் என்ற பெயர்கொண்டவரும், பரமபுருஷரும், தாயிடம் வாச்சல்ய முடையவருமாகிய பகவான் தாயைப் பார்த்து கம்பீரமான வாக்கினால் பின்வருமாறு சொல்லுகிறார். 9

ஸ்ரீ பகவானாகிய கபிலர் கூறுகிறார்.

ஓ மாதாவே! தமக்கு நன்று ஸேவிக்கத்தக்கதும் நான் கூறியதுமாகிய இந்த மார்க்கத்தை அனுஷ்டிப்பாயாகில் விரைவில் ஜீவன் முக்தியை அடைவீர்கள். 10

श्रद्धत्स्वैतन्मतं मह्यं जुष्टं यद्ब्रह्मवादिभिः ।
येन मामभयं याया मृत्युमृच्छन्त्यतद्विदः ॥ 11

॥ श्रीमैत्रेयः ॥

इति प्रदर्श्य भगवान् सतीं तामात्मनो गतिम् ।
स्वमात्रा ब्रह्मवादिन्या कपिलोऽनुमतो ययौ ॥ 12

सा चापि तनयोक्तेन योगादेशेन योगयुक् ।
तस्मिन्नाश्रम आपीडे सरस्वत्याः समाहिता ॥ 13

अभीक्ष्णावगाहकपिशान् जटिलान् कुटिलालकान् ।
आत्मानं चोग्रतपसा बिभ्रती चीरिणं कृशम् ॥ 14

यास्यसि । अतद्विदः अतत्त्वविद्वांसः ॥ ११ ॥ इतीति अनुमतः अनुज्ञातः ॥
१२ ॥ सेति सरस्वत्याः पुष्पचूडावत् शोभमाने सरस्वत्येति
वारे पुष्पचूडयेव संवेष्टिते बिन्दुसरसि समाहितं
बभूव ॥ १३ ॥ कथम्भूता सती समाहिता तत्राह अभीक्ष्णेति अभीक्ष्णं
त्रिषवणावगाहैः स्नानं तेन कपिशान् पिशङ्गान् सतत्त्व कुटिला-
लकान् केशान् तथा आत्मानं देहं चीरयासिनं कृशं च बिभ्रती
अभीक्ष्णावगाहेत्यत्र वर्णलोपश्छान्दसः ॥ १४ ॥ प्रजावतेरिति

பிர்ம சொரூபமறிந்தவர்களால் சேவிக்கத்தக்க இந்த என் ஸம்மதத்தை விசுவஸிப்பீர்களாக. இதனால் பயமற்ற என்னை யடைவீர்கள். என ஸம்மத மறியாதவர்கள் (சம்ஸார) மிருத்துவை யடைவார்கள். 11

ஸ்ரீ மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

கபில பகவான் இவ்விதம் தன்னுடைய உயர்ந்த கதியை உபதேசித்து பிர்மஞானமுடைய தம் தாயின் அனுமதி பெற்றுச் சென்றார். 12

அந்த தேவஹூதியும் புத்ரனுபதேசித்த யோகத்தின் வழியே யோகாப்பியாசத்திலிருந்து ஸரஸ்வதீ நதிக்குப் புஷ்பமகுடம் போன்ற பிந்து ஸரஸ்ஸி லுள்ள ஆச்ரமத்தில், அடங்கிய இந்திரியங்களுடனிருந்தாள். 13

அடிக்கடி ஸ்னனம் செய்வதால் கோரோசனை நிறமுடையதும் சடையுள்ளதும் குடிலமுமாகிய கேசத்தையும் மாவுரி பூண்டதும் உக்ரமான தவத்தால் இளைத்ததுமான சரீரத்தையும் தரித்து இருந்தாள். 14

𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌪𑍋𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌜𑍃𑌂𑌭𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌥𑍍𑌯𑌮𑌨𑍌𑌪𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍈𑌮𑌾𑌨𑌿𑌕𑍈𑌰𑌪𑌿 ॥ 15

𑌪𑌯𑌃𑌫𑍇𑌨𑌨𑌿𑌭𑌾𑌃 𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌾𑌃 ।
𑌆𑌸𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌹𑍈𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥ 16

𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌾𑌰𑌕𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌚 ।
𑌰𑌤𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌾 𑌆𑌭𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌲𑌲𑌨𑌾 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾𑌃 ॥ 17

𑌗𑍃𑌹𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌹𑍍𑌵𑌮𑌰𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍈𑌃 ।
𑌕𑍂𑌜𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌙𑍍𑌗𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌮𑌧𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ॥ 18

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑌾 𑌜𑌗𑍁𑌃 ।
𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌲𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑍇𑌨𑍋𑌪𑌲𑌾𑌲𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 19

𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌪𑍋𑌯𑍋𑌗𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍃𑌂𑌭𑌿𑌤𑌮𑌤𑌿𑌶𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌥𑍍𑌯𑌮𑌨𑍌𑌪𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌵𑌿𑌰𑌹𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾 𑌸𑌤𑍀 [illegible] 𑌶𑍋𑌕𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥௧௫॥ 𑌪𑌯𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌥𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌫𑍇𑌨𑌨𑌿𑌭𑌾𑌃 [illegible] 𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌃 [illegible] 𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 [illegible] 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌰𑌾𑌃 𑌆𑌸𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍀𑌠𑌾𑌨𑌿 [illegible] 𑌯𑍇𑌷𑍁 ॥௧௬॥ 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌤𑌿 [illegible] 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍈𑌃 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌂 ॥௧௭॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌹𑍂𑌤𑌿𑌂 ॥௧௮॥ 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 [illegible] 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃 [illegible]

கர்த்தமப்ராஜாபதியின் தவத்தாலும், யோகத்தாலும் பெருமை பெற்றதும் தேவர்களாலும் பிரார்த்திக்கத்தக்கதும் நிகரற்றதுமாகிய தன் கிருஹஸ்தாச்ரமத்தை விட்டாள். பால் நுரைக்குச் சமமான படுக்கைகளும் தந்தத்தாலமைந்த கட்டில்களும் ஸ்வர்ணமயமான உபகரணங்களும், ஸுகமான ஸ்பர்சமுடைய விரிப்புகளும் ஸ்வர்ணமயமான ஆஸனங்களும், நிர்மலமான ஸ்படிகத்தாலும் உயர்ந்த மரகதத்தாலும் அமைந்த சுவர்களில் ரத்ன தீபங்களின் காந்தியுடன் ரத்னமணிந்த ஸ்திரீகளும், அந்த கிருஹஸ்தாச்ரமத்தில் விளங்குகின்றன. புஷ்பித்தவைகளான வெகு தேவ விருக்ஷங்களும் மனோஞ்ஞமாய்ச் சப்தமிடும் ஆண் பெண் பக்ஷிகளும், கானம் செய்யும் மதங்கொண்ட வண்டுக்கூட்டமு முடையதுமான வீட்டுத் தோட்டமும் அங்கே விளங்குகின்றது. அந்த உத்யானத் தோட்டத்தில் கருநெய்தல் மலர்வாஸனையுடைய வாபியில் கர்த்தமரால் லாலனை செய்யப்படும் தேவஹூதி பிரவேசித்தவுடன் தேவ தாஸிகள் கானம் செய்வார்கள்.

ஹித்வா ததீ³ப்ஸிததமமப்யாக²ண்ட³லயோஷிதாம் ।
கிஞ்சிச்சகார வத³நம் புத்ரவிஶ்லேஷணாதுரா ॥ 20

வநம் ப்ரவ்ரஜிதே பத்யாவபத்யவிரஹாதுரா ।
ஜ்ஞாததத்த்வாப்யபூ⁴ந்நஷ்டே வத்ஸே கௌ³ரிவ வத்ஸலா ॥ 21

தமேவ த்⁴யாயதீ தே³வமபத்யம் கபிலம் ஹரிம் ।
ப³பூ⁴வாசிரதோ வத்ஸ நிஸ்ப்ருஹா தாத்³ருஶே க்³ருஹே ॥ 22

த்⁴யாயதீ ப⁴க³வத்³ரூபம் யதா³ஹ த்⁴யாநகோ³சரம் ।
ஸுத: ப்ரஸந்நவத³நம் ஸமஸ்தவ்யஸ்தசிந்தயா ॥ 23

விஶுத்³தே⁴ந ததா³த்மாநமாத்மநா விஶ்வதோமுக²ம் ।
ஸ்வாநுபூ⁴த்யா திரோபூ⁴தமாயாகு³ணவிஶேஷணம் ॥ 24

ப்ரார்த்²யிஷ்டதமம் அபிக்²யாதமாஹிமாநந்த்³யஸ்யா ॥ ௨௦ ॥ ஸம்ஸ்ப்ருஹ்யோகோ³ஸ்ய ஸாத்⁴வஸ்ஸஹதாமாஹ வநஜிதி நஷ்டேவத்ஸே வத்ஸா கௌ³ரிவாபூ⁴த் ॥௨௧॥ விரஹக்ருதப்⁴யாநஸ்யோபாஹ தமிதி ॥ நிஸ்ப்ருஹா நிவ்ருத்தாஸநா கே³ஹவத்ஸவிதா⁴ர ௨௨॥ த்⁴யாயதீதி ததஸ்ஸ்வஸுத:கபிலோ யதா³ஹ தத்³ப⁴க³வத்³ரூபம் த்⁴யாய ந்தீதி தயா ஆத்மாநம் விஶ்வதோமுக²ம் ஸமஷ்டிரூபம் த்⁴யாயந்தீ வ்யஷ்டி ஹிரண்யக³ர்ப⁴ சிந்தே: ப³பூ⁴வேதி ஸம்ப³ந்தோ⁴ வ்யஷ்டிரூபேண த்⁴யாயந்தீ॥௨௩॥ விஶுத்³ தே⁴நேதி விஶுத்³தே⁴நாத்மநா மநஸா ॥ ௨௪ ॥ விஶுத்³தி⁴காரணாந்யாஹ ப⁴க்தி ப்ரவாஹரூபேண யோகே³ந வைராக்³யேண யுக்தாநுஷ்டா²நேந ஜாதம்

தேவஸ்திரீகளும் ஆசிக்கத்தக்க அந்த உத்யானத்தையும் முன் கூறியவை களையும் விட்டு கபிலருடைய வியோகத்தால் துன்பமடைந்தாள். வர்ணிக்கத் தகாத பெருமை தங்கிய முகம் துக்கத்தால் வியாகுலமடைந்தது. 15-20

கர்த்தமர் வனம் சென்றபின்பு புத்ரனாகிய கபிலரையும் பிரிந்து சிரம மடையும் இந்த தேவஹூதி தத்வமறிந்தவளாயினும் கன்றை இழந்த பசு வானது எவ்விதம் வாச்சல்யமுடையதாகுமோ அவ்விதமானாள். 21

ஓ விதுர! தேவஹூதி தேவரும் ஹரியும் புத்திரருமாகிய கபிலரையே தியானம் செய்துகொண்டு சிலகாலத்தில் அப்படிப்பட்ட கிருஹஸ்தாச்சிரமத் தில் வாஸனையற்றவளாயினள். 22

ப்ரஸன்னமான முகமுடைய புத்திரன் தனக்கு உபதேசித்தபடி ஸமஷ்டி பாவனையாலும், வியஷ்டி பாவனையாலும், தியானத்திற்கு விஷயமாகிய பகவா னுடைய ரூபத்தைத் தியானம் செய்தாள். பக்திப்பிரவாஹரூபமான யோகத் தாலும், வலுவான வைராக்கியத்தாலும், உசிதமான அனுஷ்டானத்தால் உண்

𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌬𑌲𑍀𑌯𑌸𑌾 |
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌜𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑍇𑌤𑍁𑌨𑌾 || 25

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇 |
𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌜𑍀𑌵𑌾𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌾𑌪𑍍𑌤𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌿𑌃 || 26

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍂𑌢𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌗𑍁𑌣𑌭𑍍𑌰𑌮𑌾 |
𑌨 𑌸𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌵𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 || 27

𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌪𑌰𑌤𑌃 𑌪𑍋𑌷𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌕𑍃𑌶𑌶𑍍𑌚𑌾𑌧𑍍𑌯𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 |
𑌬𑌭𑍌 𑌮𑌲𑍈𑌰𑌵𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌸𑌧𑍂𑌮 𑌇𑌵 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌃 || 28

𑌯𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌚 — 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍀𑌤𑌾𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌂 "𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌹𑌾𑌰𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 | 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌵𑌬𑍋𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌹𑌾" 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑍇𑌤𑍁𑌨𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍇𑌨 𑌤𑌿𑌰𑍋𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 ॥ ௨௫ ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍀𑌤𑌿 [illegible] 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑌶𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌤𑌥𑌾𑌚 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑍀𑌵𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌤𑍀 [illegible] ॥ ௨௬ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌥𑌾𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹

டானதும், பிர்மத்தன்மையை உண்டாக்குவதுமாகிய ஞானத்தாலும், பரிசுத்தமான மனதாலும், தன்னை எங்கும் வியாபித்திருப்பதாகவும் ஸ்வரூபப் பிரகாசத்தால் மறைந்த மாயையின் குணங்களின் பரிச்சேதங்களுடையதாகவும் தியானம் செய்து, ஜீவர்களுக்கு ஆச்ரயரும் பகவானுமாகிய பிர்மத்தினிடம் நிலை பெற்ற மனமுடையவளாயினள்.

ஜீவபாவனை நிவிர்த்தி பெற்றதால் கிலேசமில்லாதவளும் ஸுகமடைந்தவளும் நிலைபெற்ற ஸமாதி யுடையவளாகையால் அடங்கிய குணநிமித்தமான பிரமமுடையவளுமாகி, தூங்கி எழுந்தவன் ஸ்வப்னத்தில் கண்டதை ஸ்மரிக்காதவாறு தேஹத்தை ஸ்மரிக்கவில்லை. 23—27

அந்த தேவஹூதியின் தேஹமானது ‡ பிறரால் போஷிக்கப்பட்டதாயினும் மனதுக்கு வியாதி யுண்டாகாமையால் பூர்ணமாகவே யாகி, அழுக்கினால் மூடப்பட்டதாயினும் புகையுடன் கூடிய அக்னிபோல் பிரகாசித்தது. 28.

---

‡ பிறரால்என்பது-கர்த்தமர் ஸிருஷ்டி செய்த வித்யாதர ஸ்திரீகள் முன் உபசரித்ததைக்குறிப்பதாம்.

ஸ்வாங்கம் தபோயோகமயம் முக்தகேசம் கதாம்பரம் ।
தைவகுப்தம் ந புபுதே வாஸுதேவப்ரவிஷ்டதீ: ॥ 29

ஏவம் ஸா கபிலோக்தேந மார்கேணாசிரத: பரம் ।
ஆத்மாநம் ப்ரஹ்மநிர்வாணம் பகவந்தமவாப ஹ ॥ 30

தத்வீராஸீத் புண்யதமம் க்ஷேத்ரம் த்ரைலோக்யவிச்ருதம் ।
நாம்நா ஸித்தபதம் யத்ர ஸா ஸம்ஸித்திமுபேயுஷீ ॥ 31

தஸ்யாஸ்தத்யோகவிநிர்தூதமர்த்யம் மர்த்யமபூத்ஸரித் ।
ஸ்ரோதஸாம் ப்ரவரா ஸௌம்ய ஸித்திதா ஸித்தஸேவிதா ॥ 32

நிர்வ்ருதி நித்யாநந்தோபேதோஜ்ஜ்வலப்ரதிஷ: ஸமாதியுக்தஸ்யாத்மஸ்யா ஹாவஸ்தகவா தஸ்யாஸ் ப்ராப்தஸ்யாந்தோ குணநிர்ஜிதா ப்ரேயஸ்யாஸ்யா ॥௨எ॥ தஜ்ஜிதி பத: பராஜிரேவகஜுமுக்தஸ்ய ஷவிஜ்யாயஸீஜி: போஷ: போஷணம் யஸ்ய ஸ: ஸ்ருதி: ஜநோபாயி: தஜஸம்ஸாஜக்ருஸ: ஜமேவாஸ்யாநோவிபஜாள ॥௨அ॥ ஸ்வாங்கமிதி தைவகுப்தம் ப்ராரப்தகர்மணா ரக்ஷிதம் ॥௨௯॥ ஏவமிதி நிர்வாணம் நித்யமுக்தம் ॥௩௦॥ தத்விதி ஹேவீர யத்ர ஸம்ஸித்திம் ப்ராப்தா ॥௩௧॥ தஸ்யாஇதி

வாஸுதேவரிடம் சென்ற புத்தியுடைய தேவஹூதி தபோமயமும் யோகமயமும் அவிழ்ந்த கூந்தலுள்ளதும் வஸ்திரமிழந்ததும் பிராரப்த கர்மத்தால் ரக்ஷிக்கப்பட்டதுமாகிய தன் சரீரத்தை அறியவில்லை. 29.

இவ்விதம் அந்த தேவஹூதி கபிலர் கூறிய வழியால் விரைவில் உயர்ந்ததும் நித்ய முக்தமும் ஆத்ம ஸ்வரூபமும் பகவான் என்ற பெயருடையதுமாகிய பிர்ம ஸ்வரூபத்தை அடைந்தாள். 30

ஓ வீராகிய விதுரரே! எந்த இடத்தில் அந்த தேவஹூதி ஸித்தி யடைந்தாளோ அந்த ஸ்தானமானது மிகவும் புண்யமானதும் மூவுலகிலும் பிரஸித்தி யுள்ளதும் $ ஸித்திபதம் என்ற பெயருடையதுமாகிய க்ஷேத்திரமாயிற்று. 31

ஓ விதுர! அந்த தேவஹூதியின் யோகத்தால் நசித்த தேகத்தைச் சார்ந்த மலங்களுடைய தேஹமானது ஸித்தர்களால் ஸேவிக்கப்படுகிறதும் ஸித்தியைக் கொடுப்பதுமாகிய சிறந்த நதியாயிற்று. 32

$ (ஸித்திபதம் - என்பது ஸித்தி யடைந்த ஸ்தானம்.)

𑌕𑌪𑌿𑌲𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌦𑍀𑌚𑍀𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌂 𑌯𑌯𑍌 ॥ 33

𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌚𑌾𑌰𑌣𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑍋𑌗𑌣𑍈𑌃 ।
𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌨𑌃 ॥ 34

𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍈𑌰𑌭𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌤𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌪𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥ 35

𑌏𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌗𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌤 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑌵𑌾𑌨𑌘 ।
𑌕𑌪𑌿𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌹𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌃 ॥ 36

𑌯 𑌇𑌦𑌮𑌨𑍁𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌽𑌭𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇
𑌕𑌪𑌿𑌲𑌮𑍁𑌨𑍇𑌰𑍍𑌮𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌮𑍍 ।

[illegible] [illegible] 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 [illegible] 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌧𑍂𑌤𑌾𑌃 [illegible] [illegible] 𑌦𑍈𑌹𑌿𑌕𑌾𑌃 [illegible] ॥ ௩௨ ॥ [illegible] 𑌕𑌪𑌿𑌲 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 ॥ ௩௩ ॥ 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑌿 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌮𑌰𑍍𑌹𑌣𑌮𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑍈 ॥ ௩௪ ॥ 𑌆𑌸𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌪𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥ ௩௫ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 [illegible] ॥௩௬॥ [illegible] 𑌮𑌾𑌹 ॥ 𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ [illegible] ॥

மஹாயோகியாகிய கபில பகவானும் தேவஹூதியிடம்உத்தரவுபெற்றுத் தந்தையாகிய கர்த்தமருடைய ஆச்ரமத்தினின்று வடகிழக்காகிய ஈசானதிசை சென்றார். 33.

ஸித்தர்கள் சாரணர்கள் கந்தர்வர்கள் முனிவர்கள் அப்ஸரஸ்திரீகள் இவர்கள் ஸ்தோத்திரம் செய்யவும் ஸமுத்திரராஜன் அர்க்யங் கொடுத்து வாஸம் செய்ய ஸ்தானத்தைக் கொடுக்கவும் ஸாங்கியாசாரியர்கள் ஸ்தோத்திரஞ்செய்யவும் மூவுலகுக்கும் உபசாந்தியுண்டாகும் பொருட்டு யோகத்தை அவலம்பித்து ஏகாக்ரமாக இருந்தார். 34—35

தோஷமற்ற ஓ விதுர! நீ என்னைக் கேட்டுக்கொண்டபடி பரிசுத்தமான கபில தேவஹூதி ஸம்வாத என்னும் இந்த வரலாற்றைக் கூறினேன். 36

𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌧𑍀𑌃 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌕𑍇𑌤𑌾𑌵𑍍
𑌉𑌪𑌲𑌭𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑍍 ॥ 37

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌯𑌾𑌸𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌕𑌪𑌿𑌲𑍋𑌪𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.
𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌃
𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃.
॥ 𑍐 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀॥ 𑌇𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 ॥

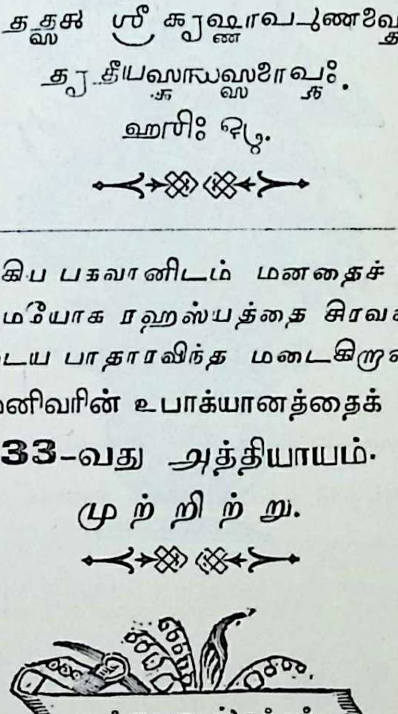
𑍐 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁.
𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃.
𑌹𑌰𑌿𑌃 𑍐.

எவன் கருடத்வஜராகிய பகவானிடம் மனதைச் செலுத்தி கபிலமுனிவரின் மதமாகிய இந்த ஆத்மயோக ரஹஸ்யத்தை சிரவணம் கீர்த்தனம் செய்கிருனோ அவன் பகவானுடைய பாதாரவிந்த மடைகிருன். 37

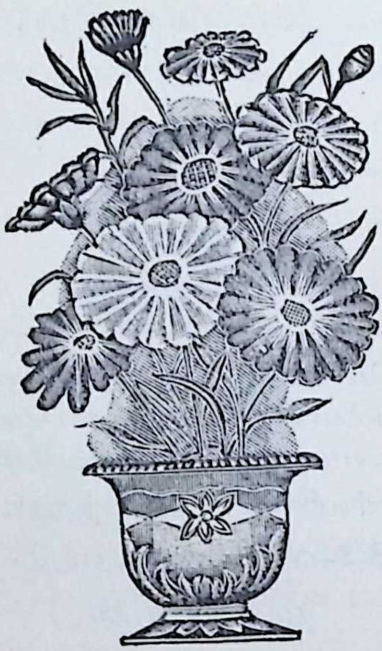
கபில முனிவரின் உபாக்யானத்தைக் கூறும.

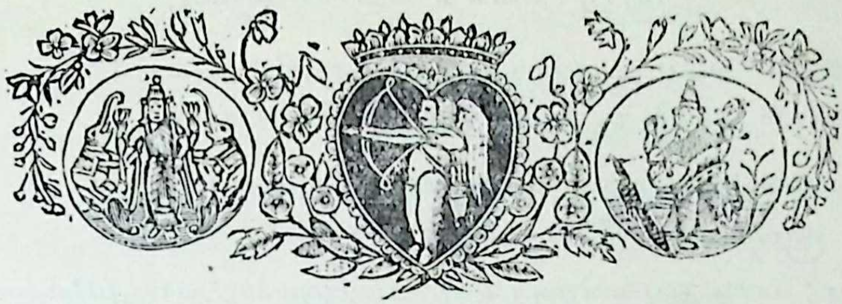
33-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

சுபம்! சுபம்!! சுபம்.!!!

𑌶𑍍𑌰𑍀

𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍀 𑌸𑌮𑍇𑌤𑌾𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌃

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

|| 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯 𑌉𑌵𑌾𑌚 ||

𑌮𑌨𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌤𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌜𑍍𑌞𑌿𑌰𑍇 |
𑌆𑌕𑍂𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌹𑍂𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌃 || 1

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤 [illegible] 𑌪𑌦𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾 |
[illegible] 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 [illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||

𑌮𑌨𑍁𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 || 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 || [illegible]

4-வது ஸ்கந்தம்.

விதுர மைத்திரேய ஸம்வாதம்.

1-வது அத்தியாயம்.

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

ஸ்வாயம்பு மனுவுக்கு சதரூபையிடம் மூன்று கன்னிகைகள் உண்டானர்கள். அவர்கள் ஆகூதி தேவஹூதி ப்ரஸூதி என்று ப்ரஸித்தியுள்ளவர்கள்.

𑌆𑌕𑍂𑌤𑌿𑌂 𑌰𑍁𑌚𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌮𑌤𑍀𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌃 ।
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌶𑌤𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 ॥ 2

𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌜𑍀𑌜𑌨𑌤𑍍 ।
𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 ॥ 3

𑌯𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌧𑍃𑌕𑍍 ।
𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌸𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌰𑌂𑌶𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌪𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀 ॥ 4

𑌆𑌨𑌿𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌤𑌰𑍋𑌚𑌿𑌷𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑍋 𑌮𑍁𑌦𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ 5

𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸 𑌮𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌷𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑌹𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾𑌸 𑌬𑌹𑌵𑌿𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌤𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌬𑌾𑌹𑍁𑌲𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌃 𑌤𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌮𑌤𑍀𑌮𑌿𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ ௨ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑍁𑌗𑌲𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑍇𑌨 ॥ ௩ ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿॥ 𑌆𑌨𑌿𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥௪॥௫॥ 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂

சதரூபையால் அனுமோதிக்கப்பட்ட அந்த ஆதிராஜன், ஆகூதி யென்ற பெண்ணை, (அவள்) ஸஹோதரனுடையவளாயினும் * புத்ரிகாதர்மத்தை ஆச்ரயித்து ருசி என்பவருக்குக் கொடுத்தார். 2

பிரம்மதேஜஸ் உடையவரும் பகவானுமாகிய ருசி யென்ற பிரஜாபதியானவர் ஆகூதியிடம் சிறந்த ஈச்வரத்தியானத்தால் ஒரு புருஷனையும்ஒருபெண்ணையும் உண்டுபண்ணினர். 3

† அவ்விருவரில் புருஷனென்பவர் யாகங்களின் ஸ்வரூபத்தைத் தரித்த விஷ்ணுவேயாம். ஸ்திரீயானவள் விஷ்ணுவுக்கு வேறுபடாத லக்ஷ்மீதேவியின் அம்சமானவளே. தக்ஷிணை யென்ற பெயருள்ளவள். 4

ஸ்வாயம்புமனு ஸந்தோஷங்கொண்டு மிகுந்த தேஜஸ் உள்ள தம் குமாரியின் புத்ரனைத் தம் கிரஹத்திற் கழைத்துக்கொண்டார். தக்ஷிணை என்ற கன்னிகையை ருசியிடம் இருந்து கிரஹித்தார். 5

---

* புத்ரிகா தர்மமாவது—பெண்ணை மட்டிலும் பெற்றவன் கன்னிகாதானம் செய்யும்போது மாப்பிள்ளையை நோக்கி ஸஹோதரனில்லாதவளும், அலங்காரமுள்ளவளுமாகிய கன்னிகையை உமக்குக்கொடுக்கிறேன். இவளிடம் உண்டாகும் புத்ரன் எனக்குப் புத்ரனாகவேண்டும் என்றுரைத்துக்கன்னிகாதானம் செய்வதாம்.

இங்கு ஆகூதி ஸஹோதரனுடையவளாயினும் ஸ்வாயம்புமனு வெகு பிள்ளைகளை விரும்பி அந்த புத்ரிகா தர்மத்தை ஆச்ரயித்து கன்னிகாதானம் செய்தார் என்றறியவும்.

† இந்த நான்காவது ச்லோகத்தால் ஸ்திரீயும் புருஷனும் ஸஹோதரர்களாயினும் விவாஹம் செய்துகொள்ளலாம் என்று ஏற்படுகிறது.

𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌹 𑌯𑌜𑍁𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍋𑌷𑌮𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋𑌽𑌜𑌨𑌯𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌨𑍍 ॥ 6

(𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑍋𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌮𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌾𑌃) ।
𑌤𑍋𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍋𑌷𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑍋 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌡𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌇𑌧𑍍𑌮𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌰𑍍𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌰𑍋𑌚𑌨𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌟𑍍 ॥ 7

𑌤𑍁𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌆𑌸𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌮𑍍𑌭𑍁𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 ।
𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾 𑌋𑌷𑌯𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ 8

𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌮𑌨𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌮𑌹𑍌𑌜𑌸𑍌 ।
𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌨𑌪𑍍𑌤𑍄𑌣𑌾 𑌮𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥ 9

𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 ॥௬॥ 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌟𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶 ॥ ௭ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌮𑍍𑌭𑍁𑌵𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌗𑌤𑌂 𑌷𑌟𑍍𑌕𑌮𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥ "𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌮𑌨𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌮𑌨𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃। 𑌋𑌷𑌯𑍋𑌽𑌂𑌶𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌰𑍇𑌷𑍍𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌧𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇" 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌮𑍍𑌭𑍁𑌵𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌃 𑌤𑍁𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌖𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌰𑍇𑌰𑌵𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 ॥ ௮ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌮𑌨𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌪𑍍𑌰𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌪𑌾𑌲𑌕𑍌 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑍇𑌣 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌧𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌨𑌪𑍍𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌂𑌶𑍈𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥

யாகங்களுக்குப்பதியாகிய பகவான் ஆசைகொண்ட தக்ஷிணையை விவாகம் செய்துகொண்டார். ஸந்தோஷமடைந்த அந்த தக்ஷிணையிடம் தான் ஸந்தோஷமடைந்து பனிரண்டு பிள்ளைகளை உண்டுபண்ணினர். ‡ ஸந்தோஷங்கொண்ட அவ்விருவருக்கும் மஹா பலமுள்ள யாமர்கள் என்ற தேவர்கள் பிறந்தார்கள்.

தோஷன், ப்ரதோஷன், ஸந்தோஷன், பத்ரன், சாந்தி, இடஸ்பதி, இத்மன், கவி, விபு, வன்ஹி, ஸுதேவன், ரோசனன் எனப் பனிரண்டு குமாரர்களுண்டானர்கள். 6—7

ஸவாயம்புவ மன்வந்தரத்தில் துஷிதர்கள் என்ற அந்த தேவர்கள் மரீசி முதலிய ரிஷிகள் (விஷ்ணுவின் அவதாரமாகிய) யஞ்ஞர் இந்திரனாயிருந்த அவர் ஆகிய இவர்களிருந்தார்கள். 8

ஸ்வாயம்பு மனுவின் குமாரர்களும் மிகுந்த தேஜஸ் உள்ளவர்களுமாகிய பிரயவ்ருதர், உத்தானபாதர் இவ்விருவரும் பூமியைப் பரிபாலித்து வந்தார்கள். அந்த பிரியவ்ருதருடையவும், உத்தானபாதருடையவும் புத்ரர்களாலும் பௌத்திரர்களாலும் பௌத்திரன் புத்ரர்களாலும் அந்த மன்வந்தரமானது வியாபித்திருந்தது. 9

தேவஹூதிமதாத்தாத கர்தமாயாத்மஜாம் மநு꞉ ।
தத்ஸம்பந்தி ஶ்ருதப்ராயம் பவதா கததோ மம ॥ 10
தக்ஷாய ப்ரஹ்மபுத்ராய ப்ரஸூதிம் பகவாந்மநு꞉ ।
ப்ராயச்சத்யத்க்ருத꞉ ஸர்கஸ்த்ரிலோக்யாம் விததோ மஹாந் ॥ 11
யா꞉ கர்தமஸுதா꞉ ப்ரோக்தா நவ ப்ரஹ்மர்ஷிபத்நய꞉ ।
தாஸாம் ப்ரஸூதிப்ரஸவம் ப்ரோச்யமாநம் நிபோத மே ॥ 12
பத்நீ மரீசேஸ்து கலா ஸுஷுவே கர்தமாத்மஜா ।
கஶ்யபம் பூர்ணிமாநம் ச யயோராபூரிதம் ஜகத் ॥ 13
பூர்ணிமாஸூத விரஜம் விஶ்வகம் ச பரந்தப ।
தேவகுல்யாம் ஹரே꞉ பாதஶௌசாத்யாபூத்ஸரித்திவ꞉ ॥ 14

௯ ॥ தேவஹூதிமிதி ॥ ஶ்ருதப்ராயம் பாஹுல்யேந ஶ்ருதம் தத³ந்ய வம்ஶாநாமஶ்ருதத்வாத்ப்ராயக்ரஹணம் ॥ ௰ ॥ ௧௧ ॥ யா இதி ப்ரஸூதிப்ரஸவம் பௌத்ராதிவிஶேஷாணாம் ॥ ௧௨ ॥ பத்நீதி யயோரபத்யேநாபூரிதம் கஶ்யபஸ்ய வம்ஶம் ஷஷ்டே வக்ஷ்யதி ॥ ௧௩ ॥ த்விதீயஸ்ய வம்ஶமாஹ ॥ பூர்ணிமேதி தேவகுல்யாம் நாம கந்யாம் ச ஸ்ரீஹரே꞉ பாதப்ரக்ஷாலநாஜ்ஜந்மாந்தரே யா திவஸ்ஸரித் கங்காऽபூதித்யர்த꞉ ॥ ௧௪ ॥ கர்தமேதி ॥ ப்ரஹ்மஸம்பவாந் விஷ்ணு

ஓ விதுர ! மனுவானவர் பெண்ணுகிய தேவஹூதியை கர்த்தமருக்குக் கொடுத்தார். அந்தத் தேவஹூதியைச் சார்ந்த வரலாற்றை நான் சொல்ல நீர் பெரும்பாலும் கேட்டிருக்கிறீர். 10

பகவானுகிய மனு பெண்ணுகிய ப்ரஸூதியை பிரம்மதேவரின் குமாரராகிய தக்ஷப்பிரஜாபதிக்குக் கொடுத்தார். அந்தத் தக்ஷனுல் ஏற்பட்ட ஸிருஷ்டியானது மூவுலகிலும் மிகுதியும் பரவிற்று. 11

கர்த்தமப்பிரஜாபதிக்குக் குமாரிகளும் பிரம்மரிஷிகளுக்குப் பத்தினிகளுமாகிய எந்த ஸ்திரீகளைப்பற்றிக் கூறியிருக்கிறேனே அவர்களின் புத்ரபௌத்ரர்களின் விரிவை நான் சொல்லத் தெரிந்துகொள்ளும். 12

கர்த்தமருக்குக் குமாரியும் மரீசிக்கு மனைவியுமாகிய கலை என்பவள் § கச்யபரையும் பூர்ணிமா என்பவனையும் உண்டுபண்ணினுள். இந்தக் கச்யபருடையவும் பூர்ணிமாவினுடையவும் பரம்பரையால் உலகமானது பூர்ணமாயிற்று. 13

பூர்ணிமாவானவன் விரஜரையும் விச்வகரையும் தேவகுல்யை என்ற கன்னிகையையும் அடைந்தான். சத்ருக்களைத் தபிக்கச் செய்யும் ஓ விதுரரே! அந்தத் தேவகுல்யையானவள் விஷ்ணுவின் பாதப்ரக்ஷாளனத்தால் (மறு ஜன்மத்தில்) கங்கையாகவானுள். 14

§ கச்யபரின் வம்சத்தைப்பற்றி 6-வது ஸ்கந்தத்தில் வர்ணிக்கப்படுகிறது.

𑌅𑌤𑍍𑌰𑍇𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌨𑌸𑍂𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌞𑍍𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌸𑍁𑌯𑌶𑌸𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌸𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌶𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 15

॥ 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌃 ॥

𑌅𑌤𑍍𑌰𑍇𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌸𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃 ।
𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌚𑍍𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌵𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌏𑌤𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿 𑌮𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍋 ॥ 16

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌃 ।
𑌸𑌹 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌯𑌾𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌤𑌪𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ 17
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌨𑌸𑍍𑌤𑌬𑌕𑌪𑌲𑌾𑌶𑌾𑌶𑍋𑌕𑌕𑌾𑌨𑌨𑍇 ।
𑌵𑌾𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌘𑍁𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ 18
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌶𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌅𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌦𑍇𑌕𑌪𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑍋𑌽𑌨𑌿𑌲𑌭𑍋𑌜𑌨𑌃 ॥ 19

𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌸𑍋𑌮𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌨𑌜𑍀𑌜𑌨𑌤𑍍 ॥15॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 ॥16॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌤𑌪𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 ॥17॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌸 𑌚 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌦𑍍𑌰𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌬𑌕𑌾 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌲𑌾𑌶𑌾𑌶𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌨𑌨𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌦𑍀 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌘𑍁𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍇 ॥ 18 ॥ 19 ॥ 𑌤𑌪 𑌆𑌨𑌷𑍍𑌟𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌨𑍇𑌵

அத்ரி மஹாமுனிவரின் பத்தினியாகிய அனஸூயை மிகுதியான கீர்த்தியுள்ள மூன்று பிள்ளைகளை அடைந்தாள். அவர்கள் விஷ்ணுவின் அம்சத்தால் தத்தர் பரமசிவனம்சத்தால் துர்வாஸஸ் பிர்மாவின் அம்சத்தால் சந்திரன் என்றும் உண்டானவர்கள். 15

விதுரர் வினவுகிறார்.

ஓ குருவே! ஸிருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம் இவைகளுக்குக் காரணர்களாகிய தேவச்ரேஷ்டர்கள் மூவரும் அத்ரியின் கிருஹத்தில் என்ன செய்ய விரும்பி உண்டானார்கள். இதன் விவரத்தை எனக்குச்சொல்லவேண்டும். 16

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

பிர்மஞ்ஞானிகளுக்குள் சிறந்த அத்ரி மஹாமுனிவர் ஸிருஷ்டி செய்வதற்காக பிர்ம்மதேவரிடம் உத்தரவு பெற்று பத்தினியாகிய அனஸூயையுடன் ரிக்ஷம் என்னும் குலபர்வதம் சென்று தவத்திலிருந்தார். 17

பூங்கொத்துகளுடைய பலாச விருக்ஷங்களாலும், அசோக விருக்ஷங்களாலும் நிறைந்த வனங்களுடையதும் நிர்விந்தியை என்னும் நதியினின்று பிரவஹிக்கும் ஜலம் நான்கு புறமும் சத்தஞ்செய்வதுமாகிய அந்த ரிக்ஷமலையில் இந்த அத்ரி முனிவர் (சீதோஷ்ணம் முதலிய) இரண்டையும் விட்டு வாயுவைப் புசித்து, பிராணாயாமத்தால் மனதை அடக்கி ஒற்றைக்காலால் நின்றார். 18-19

शरणं तं प्रपद्येऽहं य एव जगदीश्वरः ।
प्रजामात्मसमां मह्यं प्रयच्छत्विति चिन्तयन् ॥ 20

तप्यमानं त्रिभुवनं प्राणायामैधसाग्निना ।
निर्गतेन मुनेर्मूर्ध्नः समीक्ष्य प्रभवस्त्रयः ॥ 21

अप्सरोमुनिगन्धर्वसिद्धविद्याधरोरगैः ।
वितायमानयशसस्तदाश्रमपदं ययुः ॥ 22

तत्प्रादुर्भावसंयोगविद्योतितमना मुनिः ।
उत्तिष्ठन्नेकपादेन ददर्श विबुधर्षभान् ॥ 23

प्रणम्य दण्डवद्भूमावुपतस्थेऽर्हणाञ्जलिः ।
वृषहंससुपर्णस्थान् स्वैः स्वैश्चिह्नैश्च चिह्नितान् ॥ 24

प्रभवः सर्वलोकस्य तेन तेन मुनेर्मूर्ध्नो निर्गतेन अग्निना तप्यमानं समीक्ष्य तदाश्रमपदं ययुरित्यन्वयः ॥२१॥ अप्सर इति अप्सरःप्रभृतिभिर्वितायमानं विस्तार्यमाणं यशो येषां ते ॥२२॥ तदिति तेषां प्रादुर्भावः प्राकट्यं तस्य संयोगः सन्निधिः तेन विद्योतितं मनो यस्य उत्तिष्ठन् उत्थाय तिष्ठन् ॥२३॥ प्रणम्येति अर्हणं पाद्यादिकं अञ्जलौ यस्य सः तथैव वृषभादीन् वृषादिस्थान् स्वैः स्वैः चिह्नैः त्रिशूलकमण्डलुचक्रादिभिः ॥२४॥ कृपेति

எவன் ஜகத்துக்கு ஈச்வரனே அவனை நான் சரணமடைகிறேன். அந்தப் பிரபு தமக்குச் சமமாகிய ஸந்ததியை (புத்ரனை) எனக்குக் கொடுக்கட்டுமெனத் தியானம் செய்தார். 20

அத்ரி முனிவரின் சிரஸிலிருந்து வெளிவந்ததும் பிராணாயாமமாகிய இந்தனங்களை (விறகு) உடையதுமாகிய அக்னியால் மூவுலகும் தாபமடைந்தன. இதை மும்மூர்த்திகளும் பார்த்து தங்களுடைய யசஸ்ஸை அப்ஸரஸ்திரீகள், முனிவர்கள், கந்தர்வர்கள், ஸித்தர்கள், வித்யாதரர்கள் உரகர்கள் இவர்கள் விஸ்தாரமாகக் கீர்த்தனஞ்செய்யக்கேட்டு அந்த அத்ரி முனிவரின் ஆச்ரமம் வந்தார்கள். 21-22

அந்த மும்மூர்த்திகள் ஆவிர்ப்பவித்து ஸமீபத்திலிருந்தமையால் நன்ருய்ப் பிரகாசிக்கும் மனமுடையவராய் அவ்வத்ரி மஹாமுனிவர் ஒற்றக்காலால் நின்ற தேவ ச்ரேஷ்டர்களைக் கண்டார். 23

தடிக்கம்புபோல் பூமியில் வணங்கி பூஜிப்பதற்குரிய புஷ்பம் முதலியவற்றை அஞ்சலியில் வைத்துக்கொண்டு விருஷபம், ஹம்ஸம், கருடன் இவர்களின் மீதிருப்பவர்களும் தங்கள் தங்களுக்குரிய (சூலம், கமண்டலம் சக்ரம்) அடையாளங்களைத் தரித்தவர்களுமாகிய சிவப்பிரம்மவிஷ்ணுக்களை பூஜித்தார். 24

[illegible] ।
[illegible] ॥ 25
[illegible] ।
[illegible] ॥ 26

॥ [illegible] ॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 27
[illegible]
[illegible] ।

[illegible]

கிருபையுள்ள பார்வையுடையதும் மந்தகாஸமுள்ளதுமாகிய முகத்தால் நாங்கள் பிரஸன்னர்களாயினோம் என்று அறிவித்தவர்களும் உலகங்களெல்லாவற்றுக்கும் மேலானவர்களுமாகிய மும்மூர்த்திகளைக் குறித்து அத்திரிமுனிவர் அவர்களின் தேஜஸ்ஸால் தடைபட்ட நேத்திரங்களை மூடிக்கொண்டு மனதை அவர்களடைக்கலமாகச் செய்து கைகூப்பிக்கொண்டு மதுரமும் கம்பீரமுமான பொருளமைந்த வாக்கினால் ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார். 25—26

அத்ரி முனிவர் கூறுகிறார்.

பிரபஞ்சத்தின் உற்பத்தி பரிபாலனம் பிரளயம் இவைகளுக்காகப் பிரிக்கப்பட்ட மாயாகுணங்களால் ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் பிரித்துக் கிரஹிக்கப்பட்ட சரீரமுள்ளவர்களான பிர்ம விஷ்ணு ருத்திரர்கள் நீங்கள். உங்களுக்கு நான் நமஸ்காரம் செய்கிறேன். உங்களுக்குள் எந்த பகவானை நான் இங்கு அழைத்தேன். 27

நான் புத்ர ஸந்தானமடைய தேவச் சிரேஷ்டராகிய ஒரு பகவானையே இப்பொழுது தியானம் செய்தேன். சரீரம் படைத்தவர்களின் மனதுக்கும் விஷயமாகாத நீங்கள் இங்கு என்ன காரணத்தைக்கொண்டு வந்தீர்கள். சொல்ல

அத்ராக³தாஸ்தநுப்⁴ருதாம் மநஸோऽபி தூ³ராத்
ப்³ரூத ப்ரஸீத³த மஹாநிஹ விஸ்மயோ மே ॥ 28

॥ மைத்ரேய: ॥

இதி தஸ்ய வச: ஶ்ருத்வா த்ரயஸ்தே விபு³த⁴ர்ஷபா⁴: ।
ப்ரத்யாஹு: ஶ்லக்ஷ்ணயா வாசா ப்ரஹஸ்ய தம்ருஷிம் ப்ரபோ⁴ ॥ 29

॥ தே³வா: ॥

யதா² க்ருதஸ்தே ஸங்கல்போ பா⁴வ்யம் தேநைவ நாந்யதா² ।
ஸத்ஸங்கல்பஸ்ய தே ப்³ரஹ்மந் யத்³வை த்⁴யாயதி தே வயம் ॥ 30

அதா²ஸ்மத³ம்ஶபூ⁴தாஸ்தே ஆத்மஜா லோகவிஶ்ருதா: ।
ப⁴விதாரோऽங்க³ ப⁴த்³ரம் தே விஸ்ரப்ஸ்யந்தி ச தே யஶ: ॥ 31

நாய ப்ருத²கா³க³தவத்³பி⁴ஸ்த்ரிபி⁴ஶ்சித்ரீக்ருத: சித்தமைக்யம் நீத: மநஸோऽபி தூ³ராஃ அகோ³சரா: ஸந்த: கத²ம் நு அத்ர யூயமாக³தா: ॥ 28 ॥ யதா²க்ருத இதி தேஷ்வபாயதா²க்ருதஸ்ஸங்கல்ப: தேந ததை²வ பா⁴வ்யம் நாந்யதா² யதஸ்ஸத்ஸங்கல்பஸ்ய தே தவ ஸங்கல்ப: தர்ஹி கத²மேகஸ்மிந் த்⁴யாயமாநே த்ரய: ப்ரதீதாஸ்தத்ராஹு: யதே³கம் ஜக³தீ³ஶ்வரரூபம் தத்த்வம் ப⁴வாந் த்⁴யாயதி தத்³ஏவ வயம் த்ரயோऽபி ஹி ததே³வைகம் தத்த்வம் நாநாகம் ஹேதோர்வ்ரீத்யர்த²: ॥ 30 ॥ அதே²தி விஸ்ரப்ஸ்யந்தி விஸ்தாரயிஷ்யந்தி சதுர்த²ஸ்கந்தே⁴ டீகாயாம் ஸ்வாமிஶ்ரீத⁴ரவிரசிதாயாம்

வேண்டும்; அநுக்கிரஹம் செய்யவேண்டும். இது விஷயத்தில் எனக்குப் பெரும் ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. 28

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

ஓ பிரபுவாகிய விதுர! அந்த முனிவரின் வார்த்தையைக் கேட்டு மூன்று தேவசிரேஷ்டர்களும் மனோஞ்ஞமான வாக்கினால் பதில் கூறுகிறார்கள். 29

(மும்மூர்த்திகளாகிய) தேவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஓ பிர்ம்ம ரிஷியே! நீர் எவ்விதம் ஸங்கற்பித்தீரோ அதன்படி உண்டாகும். வேறுவிதமாகாது. நீர் சிரேஷ்டமான ஸங்கற்பமுடையவர். நீர் எந்த ஒரு வஸ்துவைத் தியானம் செய்தீரோ அந்த வஸ்துவே நாங்கள் மூவருமாகின்றோம். 30

ஆகையால் உலகங்களில் பிரஸித்தியுள்ளவர்களும் எங்களுடைய அம்சமாகியவர்களுமான புத்திரர்கள் உமக்கு உண்டாவார்கள். ஓ முனிவரே! உமக்கு மங்களமுண்டாகுக. அந்தக் குமாரர்கள் உம்முடைய கீர்த்தியை விஸ்தாரப்படுத்தப்போகிறார்கள். 31

𑌏𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌵𑌰𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ।
𑌸𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌿𑌷𑌤𑍋𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ 32

𑌸𑍋𑌮𑍋𑌽𑌭𑍂𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍋 𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ॥ 33

𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌚𑌤𑌸𑍍𑌰𑍋𑌽𑌸𑍂𑌤 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌕𑌾𑌃 ।
𑌸𑌿𑌨𑍀𑌵𑌾𑌲𑍀 𑌕𑍁𑌹𑍂 𑌰𑌾𑌕𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌨𑍁𑌮𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥ 34

𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌪𑌰𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍌 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋𑌚𑌿𑌷𑍇𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 ।
𑌉𑌤𑌥𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌶𑍍𑌚 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ 35

𑌪𑍁𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌜𑌨𑌯𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌿 ।
𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌦𑌹𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌾𑌃 ॥ 36

𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌵𑌂 ௩௧॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌸𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌃 ॥௩௨॥ 𑌸𑍋𑌮𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵 ॥ ௩௩ ॥ 𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌕𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌸𑌿𑌨𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 ॥௩௪॥௩௫॥ 𑌅𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌿 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌸𑌃 𑌅𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌦𑌹𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌜𑌾𑌠𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌇𑌤𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 ॥ ௩௬ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑌃 𑌇𑌡

தேவ பிரபுக்களாகிய மூவரும் இவ்வாறு வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்தார்கள். நன்ருய் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டார்கள். தம்பதியாகிய அத்ரி முனிவரும் அனஸூயையும் பார்த்திருக்கும்போதே அந்த ஆச்ரமத்தினின்று சென்ருர்கள். 32

பிர்மதேவரின் அம்சத்தால் சந்திரன் உண்டாளுன். விஷ்ணுவின் அம்சத்தால் யோகங்களை யறிந்த தத்தர் உண்டானுர். சங்காருடைய அம்சத்தால் துர்வாஸஸ் உண்டானுர். (இனி) அங்கிரஸின் பிரஜைகளைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ளும். 33

அங்கிரஸனுக்கு மனைவியாகிய சிரத்தையானவள் நான்கு கன்னிகைகளைப் பெற்ருள். அவர்கள் ஸினீவாலி, குஹூ, ராகை, அநுமதி என்ற பெயருடையவர்கள். 34

அந்த அங்கிரஸனுக்கு மற்றுமிரு புத்ரர்களுண்டானுர்கள். அவர்கள் ஸ்வாரோசிஷமன்வந்தாத்தில் பிரஸித்தியடைந்திருந்தார்கள் (அவ்விருவரும்) பகவானுகிய உசத்யர் பிர்மஞானியாகிய பிருஹஸ்பதி என்ற பெயருள்ளவர்கள்.

புலஸ்திய முனிவர் ஹவிர்ப்புக் என்ற பத்தினியிடம் அகஸ்தியரை அடைந்தார். அந்த அகஸ்தியர் மறு ஜன்மத்தில் ஜாடராக்னியாகப் போகிருர். அந்த புலஸ்தியருக்கு பிருதியான தவமுள்ள விச்ரவஸ்ஸும் புத்திரனுனர். 36

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌕𑍁𑌬𑍇𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌳𑌵𑌿𑌳𑌾𑌸𑍁𑌤𑌃 ।
𑌰𑌾𑌵𑌣𑌃 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌕𑌰𑍍𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌃 ॥ 37

𑌪𑍁𑌲𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑌸𑍂𑌤 𑌸𑌤𑍀 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌵𑌰𑍀𑌯𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌸𑌹𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌤𑍇 ॥ 38

𑌕𑍍𑌰𑌤𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌲𑌖𑌿𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑌸𑍂𑌯𑌤 ।
𑌋𑌷𑍀𑌨𑍍 𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 ॥ 39

𑌊𑌰𑍍𑌜𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌜𑍍𑌞𑌿𑌰𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪 ।
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇𑌤𑍁𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌯𑍋𑌽𑌮𑌲𑌾𑌃 ॥ 40

𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌰𑍋𑌚𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌰𑌜𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌏𑌵 𑌚 ।
𑌉𑌲𑍍𑌬𑌣𑍋 𑌵𑌸𑍁𑌭𑍃𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍋 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌪𑌰𑍇 ॥ 41

𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌲𑍇𑌭𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌧𑍃𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑌧𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑌮𑌶𑍍𑌵𑌶𑌿𑌰𑌸𑌂 𑌭𑍃𑌗𑍋𑌰𑍍𑌵𑌂𑌶𑌂 𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧 𑌮𑍇 ॥ 42

𑌇𑌳𑌵𑌿𑌳𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌬𑍇𑌰𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍈𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌃 ॥௩௭॥௩௮॥ 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍋𑌰𑌪𑍀𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍 ॥ ௩௯ ॥ 𑌊𑌰𑍍𑌜𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇𑌤𑍁𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾𑌃 𑌜𑌜𑍍𑌞𑌿𑌰𑍇 𑌤𑍇 𑌚 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑍍𑌷𑌯𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌃 ॥௪௦॥ 𑌤𑌾𑌨𑍇𑌵𑌾𑌹 ॥ 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌸𑍁𑌭𑍃𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍋 𑌨𑌾𑌮𑍈𑌕𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌪𑌰𑍇 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 ॥௪௧॥௪௨॥ 𑌭𑍃𑌗𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿

அந்த விச்ரவஸுக்கு இளபிலை என்ற மனைவியிடம் குபேரன் பிறந்தான். அந்தக் குபேரன் யக்ஷர்களுக்குப் பிரபு, பிரகாசமுள்ளவன். விச்ரவஸுக்கு மற்றொரு மனைவியிடம் (கைகஸி) இராவணன், கும்பகர்ணன், விபீஷணன் இவர்களுண்டானார்கள். 37

மஹா புத்திசாலியாகிய ஓ விதுர! புலஹருக்குப் பத்தினியும் பதிவிருதையுமாகிய கதியானவள் மூன்று பிள்ளைகளைப் பெற்றாள். அவர்கள் கர்மசிரேஷ்டன், வரீயான், ஸஹிஷ்ணு என்ற பெயருள்ளவர்கள். 38

கிரதுவின் பத்தினியாகிய க்ரியை என்பவள் பிர்மதேஜஸ்ஸால் விளங்கும் ரிஷிகளாகிய அறுபதினாயிரம் வாலகில்யர்களைப் பெற்றாள். 39

சத்ருக்களைத் தபிக்கச் செய்யும் விதுர! வஸிஷ்டருக்குப் பத்தினியாகிய ஊர்ஜையிடம் சித்திரகேது முதலிய ஏழு பிள்ளைகளுண்டானார்கள். அவர்கள் பாபமற்ற ஸப்தரிஷிகளாக ஆனார்கள். 40

அந்த ஏழு பேர்கள் சித்திரகேது, ஸுரோசி, விரஜஸ்மி, த்ரன், உல்பணன், வஸுபிருத்யானன், த்யுமான் என்ற பெயருடையவர்கள். அந்த வஸிஷ்டருக்கு (மற்றொரு மனைவியிடம்) சக்தி முதலிய புத்ரர்கள் உண்டானார்கள். 41

அதர்வா என்பவருக்குப் பத்தினியாகிய சித்தி என்பவள் விருதங்களுடையவனும், குதிரை சிரஸ்ஸுள்ளவனும், தத்யங் என்ற பெயருள்ளவனுமாகிய புத்ரனை அடைந்தாள். பிருகு மஹா முனிவரின் பரம்பரையை என் முகமாகக் கேட்கவேண்டும். 42

𑌭𑍃𑌗𑍁𑌃 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌜𑍀𑌜𑌨𑌤𑍍 ।
𑌧𑌾𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌮𑍍 ॥ 43

𑌆𑌯𑌤𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌿𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍁𑌤𑍇 𑌮𑍇𑌰𑍁𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑌦𑌾𑌤𑍍 ।
𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌭𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌕𑌣𑍍𑌡𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌏𑌵 𑌚 ॥ 44

𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑍋 𑌮𑍃𑌕𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌶𑌿𑌰𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌕𑌵𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌶𑌨𑌾 𑌸𑍁𑌤𑌃 ॥ 45

𑌤 𑌏𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌗𑍈𑌰𑌭𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍 ।
𑌏𑌷 𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑌦𑍌𑌹𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌃 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌵 ॥ 46

𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌹𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌿𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌵𑍀𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷 𑌉𑌪𑌯𑍇𑌮𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌜𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃 ॥ 47

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍄𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌮𑌲𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯 𑌤𑌥𑍈𑌕𑌾𑌮𑌗𑍍𑌨𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ 48

𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌚 𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ ௪௩ ॥ 𑌆𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌧𑌾𑌤𑍃𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌃 ॥ ௪௪ ॥ 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌵𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌃 𑌭𑍃𑌗𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 ॥ ௪௫ ॥ ௪௬ ॥ 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌜𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 ॥ ௪௭ ॥ ௪௮ ॥ 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 [illegible] ॥ ௪௯ ॥

மஹா பாக்கியசாலியாகிய பிருகு மஹர்ஷி க்யாதி என்ற மனைவியிடம் இரண்டு பிள்ளைகளையும், ஒரு பெண்ணையும் உண்டுபண்ணினர். அவர்கள் தாதா விதாதா பகவானிடம் பற்றுதலுடைய ஸ்ரீ என்ற பெயருள்ளவர்கள். 43

மேரு, ஆயதி, நியதி என்ற பெயருடைய பெண்களை தாதாவுக்கும் விதாதாவுக்கும் கொடுத்தார். அவ்விருவருக்கும் அந்த ஆயதி நியதிகளிடம் மிருகண்டன், பிராணன் என்ற இரண்டு குமாரர்களுண்டானுர்கள். 44

மிருகண்டருக்கு மார்க்கண்டேயரும், பிராணருக்கு வேதசிரஸ் என்ற முனிவரும் உண்டானுர்கள். கவியும் உசனஸ் என்ற பெயருடைவருமாகிய சுக்ரபகவானும் பிருகு மஹா முனிவரின் புத்ராராகப் பிறந்தார். 45

ஒ விதுர! இந்த ஒன்பது முனிவர்களும் உலகங்களை ஸிருஷ்டிசெய்வதால் போஷித்தார்கள். இது கர்த்தமருடைய பெண்ணைச் சார்ந்த பாம்பரை. இதை உமக்குக் கூறினேன். இந்த வாலாறுனது சிரத்தையுடன் கேட்பவனுக்கு உடனே பாபங்களைப் போக்குகின்றது. 46

மனுவின் குமாரியாகிய ப்ரஸூதி என்பவளை பிர்ம்மதேவரின் குமாராகிய தக்ஷர் விவாஹம் செய்துகொண்டார். 47

அந்த ப்ரஸூதி என்ற பத்னியிடம் தக்ஷன் நிர்மலமான நேத்திரமுடைய பதினறு பெண்களை ஸிருஷ்டித்தான். பிரபுவாகிய தக்ஷன் பதின்மூன்று பெண்களைத் தர்மருக்கும் ஒரு பெண்ணை அக்னிக்கும் கொடுத்தான். ஒரு பெண்ணை, சேர்ந்தவர்களாகிய பிதிர்க்களுக்கும் ஒரு பெண்ணை ஸம்ஸார பந்தத்தைப்

𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯 𑌏𑌕𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌯𑍈𑌕𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍇 ।
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌦𑌯𑌾 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌿𑌃 ॥ 19
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌮𑍇𑌧𑌾 𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌹𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑍍𑌨𑌯𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑍂𑌤 𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌮𑌭𑌯𑌂 𑌦𑌯𑌾 ॥ 50
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌮𑍁𑌦𑌂 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑌸𑍂𑌯𑌤 ।
𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑌰𑍍𑌪𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌸𑍂𑌯𑌤 ॥ 51
𑌮𑍇𑌧𑌾𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌹𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌰𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌵𑍃𑌷𑍀 ॥ 52
𑌯𑌯𑍋𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌦𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌭𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌦𑌤𑍍𑌸𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌮𑌨𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌕𑌕𑍁𑌭𑍋 𑌵𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍇𑌦𑍁𑌃 𑌸𑌰𑌿𑌤𑍋𑌽𑌦𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥ 53
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌤𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑌃 ।
𑌮𑍁𑌨𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌵𑍁𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌜𑌗𑍁𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾𑌃 ॥ 54
𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌉𑌪𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌰𑌭𑌿𑌷𑍍𑌟𑌵𑍈𑌃 ॥ 55

௫௦॥௫௧॥ 𑌮𑍇𑌧𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾 ॥௫௨॥௫௩॥ ௫௪॥ 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌉𑌪𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌃 𑌸𑍇𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 ॥௫௫॥ 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌜𑌯𑌾𑌶𑌯𑌯𑌾𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾

போக்கும் பரமசிவனுக்கும் கொடுத்தான். சிரத்தை, மைத்ரீ, தயை, சாந்தி துஷ்டி, புஷ்டி, கிரியை, உன்னதி, புத்தி, மேதை, திதிக்ஷை, ஹ்ரீ மூர்த்தி இவர்கள் தர்மருடைய பத்தினிகள். சிரத்தை, ச்ருதன், என்ற பிள்ளையை உண்டுபண்ணினாள். மைத்ரீ ப்ரஸாதன் என்பவனையும் தயை, அபயனையும் சாந்தி ஸுகனையும், துஷ்டி, முத் என்பவனையும், புஷ்டி, ஸ்மயன் என்ற பிள்ளையையும் க்ரியை யோகனையும், உந்நதி தர்ப்பனையும் புத்தி அர்த்தனையும், மேதை ஸ்மிருதியையும், திதிக்ஷை க்ஷேமனையும், ஹ்ரீ ப்ரச்ரயனையும் புத்ரனாக அடைந்தாள். குணங்கள் எல்லாவற்றின் உத்பத்தியை உடைய நரன் நாராயணன் என்ற இரண்டு ரிஷிகளை மூர்த்தி என்பவளடைந்தாள். 48—52

அந்த நரநாராயணர்கள் ஜன்மமடைந்த ஸமயம் இவ்வுலகமானது மிகுதியான ஆனந்தமடைந்து ஸந்தோஷித்தது. மனஸ்கள், திசைகள், காற்றுகள், நதிகள், ஸமுத்திரங்கள் பிரஸன்னமாயின. 53

ஆகாயத்தில் வாத்யங்கள் கோஷித்தன. புஷ்பமாரிகள் பொழிந்தன. முனிவர்கள் ஸந்தோஷமடைந்து ஸ்தோத்திரஞ் செய்தார்கள். கந்தர்வர்களும் கின்னரர்களும் கானம் செய்தார்கள். 54

தேவஸ்திரீகள் நர்த்தனம் செய்தார்கள். மிகுதியான மங்களமுண்டாயிற்று. பிர்மா முதலிய தேவர்கள் யாவரும் ஸ்தோத்திரங்களுடன் ஸேவித்தார்கள். 55

॥ देवाः ॥

योमायया विरचितं निजयात्मनीदं
खे रूपभेदमिव तत्प्रतिचक्षणाय ।
एतेन धर्मसदने ऋषिमूर्तिनाद्य
प्रादुश्चकार पुरुषाय नमः परस्मै ॥ 56

सोऽयं स्थितिव्यतिकरोपशमाय सृष्टान्
सत्त्वेन नः सुरगणाननुमेयतत्त्वः ।
दृश्याददभ्रकरुणेन विलोकनेन
यच्छ्रीनिकेतममलं क्षिपतारविन्दम् ॥ 57

आत्मनि खे गगने रूपभेदं गन्धर्वनगरमिव इदं विश्वं विरचितं तस्यात्मनः प्रतिचक्षणाय प्रकाशनाय सूत्रानं योऽद्य प्रादुश्चकार प्रकटीकृतवान् तस्मै पुरुषाय नमः केन रूपेण प्रादुश्चकार ऋषिमूर्तिना ऋष्याकारेणायमस्ति तेन रूपेण ॥ ५६ ॥ स इति । सोऽयं नोऽस्मान् सुरगणान् करुणार्द्रेण विलोकनेन विशिष्टनेत्रेण दृश्यात् पश्यतु कथंभूतेन यच्छ्रीनिकेतममलमरविन्दं तत्क्षिपता तिरस्कुर्वता कथंभूतः अनुमेयं शास्त्रैकवेद्यं तत्त्वं स्वरूपं यस्य कथंभूतान् स्थितेर्जगन्मर्यादायाः व्यतिकरः अन्यथाभावस्तस्योपशमाय सत्त्वेन गुणेन सृष्टान् ॥ ५७ ॥ भवतीति

தேவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

எந்த தம் (பகவான்) மாயையால் தம்மிடம் ஆகாயத்தில் கந்தர்வ நகரம் போல் இந்தப் பிரபஞ்சமானது ஸிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்த பகவான் அந்த தம்மை பிரகாசப்படுத்துவதற்காக தர்மருடைய கிருஹத்தில் இப்பொழுது ரிஷி வடிவத்துடன் பிரகாசப்படுத்தியிருக்கிறார். அந்தப் பரம புருஷருக்கு நமஸ்காரம். 56

(சாஸ்திரங்களால்) ஊகிக்கத்தக்க தத்வங்களையுடைய அந்த இந்த பகவான் உலகமரியாதையின் மாறுதலை மறுப்பதற்கு ஸத்வ குணத்தால் ஸிருஷ்டிக்கப்பட்ட தேவர்களாகிய எங்களை ஸ்ரீதேவிக்கு இருப்பிடமும் நிர்மலமுமான பத்மத்தைத் திரஸ்கரிப்பதும் மிகுதியான கருணை யுடையதுமாகிய பார்வையால் பார்க்கவேண்டும். 57

एवं सुरगणैस्तात भगवन्तावभिष्टुतौ ।
लब्धावलोकैर्ययतुरर्चितौ गन्धमादनम् ॥ 58

ताविमौ वै भगवतो हरेरंशाविहागतौ ।
भारव्ययाय च भुवः कृष्णौ यदुकुरूद्वहौ ॥ 59

स्वाहाभिमानिनश्चाग्नेरात्मजांस्त्रीनजीजनत् ।
पावकं पवमानं च शुचिं च हुतभोजनम् ॥ 60

तेभ्योऽग्नयः समभवन् चत्वारिंशच्च पञ्च च ।
त एवैकोनपञ्चाशत्साकं पितृपितामहैः ॥ 61

वैतानिके कर्मणि यन्नामभिर्ब्रह्मवादिभिः ।
आग्नेय्य इष्टयो यज्ञे निरूप्यन्तेऽग्नयस्तु ते ॥ 62

लब्धोऽवलोको यैः सुरगणैः तैरभिष्टुतावर्चितौ च गन्धं ययतुः ॥५८॥ ताविति हरेर्भुवो भारस्य व्ययाय नाशाय च कारणवशात् [illegible] कृष्णौ नरनारायणौ [illegible] "नरोऽर्जुनः कृष्णो नारायणः स्वयम्" इति यदूद्वहः श्रीकृष्णः कुरूद्वहोऽर्जुनः उभावपि कृष्णौ नाम्ना ॥५९॥ स्वाहेति अग्नेरभिमानिनो देवान् स्वाहा नाम तस्य भार्या हुतभोजनमिति त्रयाणां विशेषणम् ॥६०॥ तेभ्य इति पितरः पितामहः सकृत्सहैव सह ॥६१॥ वैतानिक इति वैतानिके वैदिके कर्मणि यज्ञे येषां नामभिराग्नेय्यः अग्निदेवताकाः इष्टयो निरूप्यन्ते ते अग्नयः ब्रह्मवादिभिः प्रयुज्यमाना इत्यर्थः ॥ ६२ ॥ आग्नेय्य इति

ஓ விதுர! இவ்விதம் அந்த நரநாராயணர்கள் தர்சனபாக்கியமடைந்த தேவர்களால் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப்பட்டும் பூஜிக்கப்பட்டும் கந்தமாதன பர்வதஞ் சென்றார்கள். 58

பூமியின் பாரத்தைக் குறைப்பதற்காகவே எவர்கள் பகவானாகிய விஷ்ணுவின் அம்சமுள்ளவர்களும் யாதவ சிரேஷ்ட குருசிரேஷ்டர்களுமாகிய * கிருஷ்ணார்ஜுனர்களோ அந்த கிருஷ்ணார்ஜுனர்களே இங்கு வந்தார்கள். 59

அக்னிக்குப் பத்தினியாகிய ஸ்வாஹாதேவி அக்னிக்கு அபிமானிகளாகிய மூன்று பிள்ளைகளை அடைந்தாள். அவர்கள் பாவகன், பவமானன், சுசி என்ற பெயருடையவர்கள் மூவரும் ஹோமம் செய்ததைப் புசிப்பவர்கள். 60

அவர்களிடமிருந்து நாற்பத்தைந்து அக்னிகள் உண்டானார்கள். அவர்களே பிதிர்க்கள் மூவருடனும், பிதாமஹரொருவருடனும் நாற்பத்தொன்பது பேர்களாகிறார்கள். 61

வேதங்கற்றவர்கள் வேதத்தைச் சார்ந்த யாகத்தில் அக்னிதேவதையைச் சார்ந்த இஷ்டிகளை எவர்களின் பெயரை உச்சரித்துச் செய்கிறார்களோ அவர்களே இந்த அக்னிகள். 62

* கிருஷ்ணன் - நாராயணாவதாரம். அர்ஜுனன் - நராவதாரம்.

அக்நிஷ்வாத்தா ப³ர்ஹிஷத³: ஸௌம்யா: பிதர ஆஜ்யபா: ।
ஸாக்³நயோ(அ)நக்³நயஸ்தேஷாம் பத்நீ தா³க்ஷாயணீ ஸ்வதா⁴ ॥ 63

தேப்⁴யோ த³தா⁴ர கந்யே த்³வே வயுநாம் தா⁴ரிணீம் ஸ்வதா⁴ ।
உபே⁴ தே ப்³ரஹ்மவாதி³ந்யௌ ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநபாரகே³ ॥ 64

ப⁴வஸ்ய பத்நீ து ஸதீ ப⁴வம் தே³வமநுவ்ரதா ।
ஆத்மந: ஸத்³ருஶம் புத்ரம் ந லேபே⁴ கு³ணஶீலத: ॥ 65

பிதர்யப்ரதிரூபே ஸ்வே ப⁴வாயாநாக³ஸே ருஷா ।
அப்ரௌடை⁴வாத்மநாத்மாநமஜஹாத்³யோக³ஸம்யுதா ॥ 66

இதி ஸ்ரீமத்³பா⁴க³வதே சதுர்த²ஸ்கந்தே⁴ ப்ரத²மோ(அ)த்⁴யாய:,

ஸௌம்யா: ஸோமபா: யேஷாமக்³நௌ கரணமஸ்தி தே ஸாக்³நய: தத்³ரஹிதா அநக்³நய: ॥ 63 ॥ தேப்⁴ய இதி தயோஸ்ஸம்ஜ்ஞே வயுநா தா⁴ரிணீ ச ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநயோ: பாரம் த்³ருஷ்டவத்யாவுபே⁴ தே இதி ॥ 64 ॥ ப⁴வஸ்யேதி கு³ணஶீலத: ஆத்மந: ஸத்³ருஶம் தே³வமநுவ்ரதாபி ஸதீ புத்ரம் ந லேபே⁴ ॥ 65 ॥ தத்ர ஹேது: பிதரீதி ஸ்வே பிதரி அப்ரதிரூபே, அஸத்³ருஶே ப்ரதிகூலே ஸதி த்யக்த்வா: ஆத்மநைவ ஆத்மாநம் தே³ஹம் அஜஹாத் த்யக்தவதீ யோக³ஸம்யுதா யோக³மாஸ்தா²யேதி ॥ 66 ॥

இதி பா⁴வார்த²தீ³பிகாயாம் ப்ரத²மோ(அ)த்⁴யாய:.

பிதிர்க்கள் அக்னிஷ்வாத்தர்களென்றும், பர்ஹிஷத்துக்களென்றும், ஸோமபானம் செய்கிறவர்களென்றும், ஆஜ்யபானம் செய்பவர்களென்றும், பிரிவுள்ளவர்கள். இவர்களில் சிலர் † ஸாக்னிகள். சிலர் ‡ அனக்னிகள். இவர்களுக்கு தக்ஷன் கன்னியாகிய ஸ்வதை பத்னியாக இருந்தாள். 63

ஸ்வதை அந்த பிதிர்க்களிடம் வயுனை என்றும், தாரிணி என்றும் இரண்டு கன்னிகைகளை அடைந்தாள். அந்த வயுனையும், தாரிணியும், ஞானம் விஞ்ஞானம் இவைகளின் கரைகண்டவர்களாகி பிர்ம்மஸ்வரூபமறிந்தவர்களானார்கள்.

சிவனுக்குப்பத்தினியாகிய ஸதீதேவி பரமசிவனை அனுஸரித்திருந்தும் குணங்களாலும் சீலத்தாலும் தனக்குச் சமமான புத்ரனை அடையவில்லை. 65

பிதாவாகிய தக்ஷன் குற்றமற்ற பரமசிவனிடம் பிரதிகூலமாகவிருக்கும் போது ஸதீதேவி திறமையில்லாமல் தானே யோகத்தை ஆச்ரயித்து சரீரத்தை விட்டாள். 66

1 – வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று:

---

† ஸாக்னிகள்-எவர்களைப்பற்றி அக்னியில் ஹோமம் ஏற்படுகிறதோ அவர்கள் ஸாக்னிகள்.

‡ அனக்னிகள்—எவர்களைப்பற்றி அக்னியில் ஹோமம் ஏற்படவில்லையோ அவர்கள் அனக்னிகள்.

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

|| 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌃 ||

𑌭𑌵𑍇 𑌶𑍀𑌲𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍃𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌃 ।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌮𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍀𑌮𑍍 ॥ 1

𑌕𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌜𑌗𑌤𑍋 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍 ॥ 2

𑌏𑌤𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿 𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌤𑍀 ॥ 3

𑌶𑍍𑌲𑍋 ॥ 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌭𑌵𑌦𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌃 ।
𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌶𑍇𑌷𑌾𑌵𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 ॥

𑌭𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍀𑌂 𑌸𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 ॥1॥ 𑌨𑍈𑌵𑌾𑌸𑍌 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌕 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍋 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂 𑌚 𑌤𑌂 𑌕𑍋 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌨 𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑌾𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌏𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌏𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌃 𑌅𑌪𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌅𑌲𑌭𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 2 ॥ 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌃 𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜 𑌏𑌤𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿 ॥ 3 ॥ 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿

---

2 - வது அத்தியாயம்.

விதுரர் வினவுகிறார்.

பெண்களிடம் அன்புள்ள தக்ஷன் பெண்ணாகிய ஸதியை அனாதரவு செய்து சீலமுடையவர்களுக்குள் சிறந்த பரமசிவனிடம் என்ன காரணத்தால் த்வேஷித்தான். 1

சராசரங்களுக்கு குருவும், வைரமற்றவரும், சாந்த ஸ்வரூபரும், ஆத்மா ராமரும், உலகத்திற்குப் பெரும் தெய்வமுமாகிய அந்தப் பரமசிவனை * எவன் எப்படி த்வேஷிப்பான். 2

மருகனுக்கும் மாமனுக்கும் எவ்விதம் த்வேஷம் ஏற்பட்டது. அந்த விரோதத்தால் ஸதிதேவி விடக்கூடாத பிராணனை விட்டாளல்லவா. ஓ பிரம்மரிஷியே! இதைப்பற்றிக் கூறவேண்டும். 3

---

* எவன்—என்ற விடத்தில் தக்ஷன் எவ்விதம் த்வேஷித்தான் என்றும் பொருள்,

॥ मैत्रेयः ॥

पुरा विश्वसृजां सत्रे समेताः परमर्षयः ।
तथामरगणाः सर्वे सानुगा मुनयोऽग्नयः ॥ 4

तत्र प्रविष्टमृषयो दृष्ट्वार्कमिव रोचिषा ।
भ्राजमानं वितिमिरं कुर्वन्तं तन्महत्सदः ॥ 5

उदतिष्ठन् सदस्यास्ते स्वधिष्ण्येभ्यः सहाग्नयः ।
ऋते विरिञ्चिं शर्वं च तद्भासाक्षिप्तचेतसः ॥ 6

सदसस्पतिभिर्दक्षो भगवान् साधु सत्कृतः ।
अजं लोकगुरुं नत्वा निषसाद तदाज्ञया ॥ 7

प्राङ्निषण्णं मृडं दृष्ट्वा नामृष्यत्तदनादृतः ।
उवाच वामं चक्षुर्भ्यामभिवीक्ष्य दहन्निव ॥ 8

श्रूयतां ब्रह्मर्षयो मे सहदेवाः सहाग्नयः ।
साधूनां ब्रुवतो वृत्तं नाज्ञानान्न च मत्सरात् ॥ 9

पुरेति समेता आसन् ॥ ४ ॥ तत्रेति प्रविष्टं दक्षमिति शेषः तत् महत्सदः महतीं सभां ॥५॥ उदतिष्ठन्निति स्वधिष्ण्येभ्यः स्वीयासनेभ्यः ॥६॥ प्रागिति प्राक् स्वोपवेशनात् पूर्वमेव निषण्णं उपविष्टं मृडं शिवं तदनादृतः तेनानादृतः अनभ्युत्थानादिनाऽसत्कृतः नामृष्यत् नासहत् वामं वक्रं यथा भवति तथाऽभिवीक्ष्य ॥८॥ श्रूयतामिति देवैः सह श्रूयतां अज्ञानान्मत्सराद्वा न ब्रुवतः ॥९॥ अयमिति स्तब्ध

முந்தி உலகங்களைப் படைக்கும் பிரஜாபதிகள் யாகம் செய்த ஸமயம் அங்கே சிறந்த ரிஷிகள் தேவர்கள் சிஷர்களுடன் கூடிய ரிஷிகள் அக்னிகள் யாவரும் சேர்ந்திருந்தார்கள். 4

அங்கே பிரவேசித்தவனும் காந்தியில் ஸூர்யன் போல்விளங்குகிறவனும் அந்தப் பெரும் ஸபையை இருளற்றதாகச் செய்தவனுமாகிய தக்ஷனைப் பார்த்ததும் ஸபையில் இருப்பவர்களும் அக்னிகளுடன் கூடியவர்களும் அவனுடைய தேஜஸ்ஸால் குறைந்த தேஜஸ்ஸுள்ளவர்களுமாகிய ரிஷிகளும் பிர்மதேவர் பரம சிவன் இவ்விருவரைத் தவிர மற்றயாவரும் தங்களுடைய ஆஸனங்களினின்று எழுந்தார்கள். 5—6

பகவானுகிய தக்ஷன் ஸபைத்தலைவர்களால் நன்றாய்ப்பூஜிக்கப்பட்டு லோக குருவாகிய பிர்மதேவரை நமஸ்காரம் செய்து அவருத்தரவின்மீது அமர்ந்தான். 7

தக்ஷன் தனக்கு முந்தியே உட்கார்ந்திருப்பவராகிய சிவனைப் பார்த்து, அவரால் பெருமை பெருதுபற்றிப் பொறுக்கவில்லை. கண்களால் வக்ரமாகப் பார்த்து தஹிப்பவன் போல் சொல்லுகிறுன். 8

தேவர்களுடனும் அக்னிகளுடனும் கூடிய ஓ பிர்மரிஷிகளே! ஸாதுக்களின் நடத்தையை நான் சொல்லுகிறேன்; கேட்கவேண்டும். தெரியாமையாலும் ஆச்சரியத்தாலும் சொல்லவில்லை. 9

அயம் து லோகபாலாநாம் யஶோக்நோ நிரபத்ரப: |
ஸத்பிராசரித: பந்தா யேந ஸ்தப்தேந தூஷித: || 10

ஏஷ மே ஶிஷ்யதாம் ப்ராப்தோ யந்மே துஹிதுரக்ரஹீத் |
பாணிம் விப்ராக்நிமுகத: ஸாவித்ர்யா இவ ஸாதுவத் || 11

க்ருஹீத்வா ம்ருகஶாவாக்ஷ்யா: பாணிம் மர்கடலோசந: |
ப்ரத்யுத்தாநாபிவாதார்ஹே வாசாப்யக்ருத நோசிதம் || 12

லுப்தக்ரியாயாஶுசயே மாநிநே பிந்நஸேதவே |
அநிச்சந்நப்யதாம் பாலாம் ஶூத்ராயேவோஶதீம் கிரம் || 13

உசிதக்ரியாப்ரம்ஶேந ஸ்தப்தேநேதி வாக்யம் ஶ்ரேஷ்டேந ||௧௦|| ததேவாஹ ஏஷ இதி யத் யஸ்மாத் விப்ராக்நிமுகம் ஸாவித்ர்யா தயா மே துஹிது: பாணிமக்ரஹீத் ||௧௧|| க்ருஹீத்வேதி ம்ருகஶாவஸ்ய ஹரிணபோதஸ்ய அக்ஷிணீ இவ அக்ஷிணீ யஸ்யா: ப்ரத்யுத்தாநாபிவாதார்ஹே மயி உசிதம் ஸ்தாநம் வாசாபி நாகரோத் ||௧௨|| அநஹாயகந்யாம் தத்தவாநஸ்மீத்யநுதப்யமாந ஆஹ ஸார்தஶ்லோகத்ரயேண ஶூத்ரே ஶ்ருதிமிவ உஶதீம் வேதலக்ஷணாம் கிரம் ||௧௩|| ப்ரேதா

இந்த சிவன் லோகபாலர்களின் கீர்த்தியைக் கெடுத்தவன். வெட்கங் கெட்டவன். உசித காரியங்களை அறியாத இந்த உமாகாந்தன் ஸாதுக்களால் அனுஷ்டிக்கப்பட்ட மார்க்கத்தைக் கெடுத்துவிட்டான். 10

இவன் ஸாதுவைப்போல் என் சிஷ்யனாக இருந்தவன். பிராமணர்கள், அக்னி இவனுடைய ஸந்நிதியில் ஸாவித்ரீதேவி போன்ற என் குமாரியைப் பாணிக்கிரஹணம் செய்துகொண்டான். 11

மர்க்கடலோசனனாகிய இந்த மிருடன் மான்விழியாளாகிய என் குமாரியைக்கிரஹித்து (இருப்பதால்) எழுந்திருந்து நமஸ்கரிப்பதற் குரியவனாகவிருக்க என்னிடம் வாக்கினாலும் ஸம்மானிக்கவில்லை. 12

† கிரியையற்றவனும் அபரிசுத்தனும், மானமுள்ளவனும், மரியாதையில்லாதவனுமாகிய இவனுக்கு, நான் விருப்பமில்லாதவனாயினும் என் குமாரியை சூத்ரனுக்கு வேதவார்த்தையைப் போல் கொடுத்தேன். 13

---

† 13-வது ச்லோகம் முதல் 16-வது வரையிலுள்ள உண்மைக் கருத்து.

பரம்பிர்மஸ்வரூபியாகையால் கிரியை யற்றவன். இவரைவிட பரிசுத்தன் வேறு எவனுமில்லை. மானமில்லாதவன். மரியாதையின் பேதமில்லாதவன்.

𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌵𑌾𑌸𑍇𑌷𑍁 𑌘𑍋𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍈𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑌗𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃 ।
𑌅𑌟𑌤𑍍𑌯𑍁𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌵𑌨𑍍𑌨𑌗𑍍𑌨𑍋 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌪𑍍𑌤𑌕𑍇𑌶𑍋 𑌹𑌸𑌨𑍍 𑌰𑍁𑌦𑌨𑍍 ॥　　14
𑌚𑌿𑌤𑌾𑌭𑌸𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌰𑌙𑍍𑌨𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌭𑍂𑌷𑌣𑌃 ।
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌪𑌦𑍇𑌶𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌶𑌿𑌵𑍋 𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌜𑌨𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌥𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌮𑍋𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥　　15
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌉𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌶𑍌𑌚𑌾𑌯 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑍇 ।
𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌬𑌤 𑌮𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑍀 𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑌿𑌨𑌾 ॥　　16

𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌵𑌾𑌸𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌵𑌾𑌸𑍇𑌷𑍁 𑌶𑍍𑌮𑌶𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌶𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥௧௪॥ 𑌚𑌿𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌿𑌤𑌾𑌭𑌸𑍍𑌮𑌨𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌰𑌜𑍋 𑌮𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌰𑌕𑍍 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑌸𑍍𑌥𑍀𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌶𑌿𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌪𑌦𑍇𑌶𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌤𑌮𑍋𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌤𑌮𑍋𑌮𑌯𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 ॥ ௧௫ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌉𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌃 𑌭𑍂𑌤𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑍇 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌬𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌖𑍇𑌦𑍇 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 [illegible] [illegible]

இந்த சிவன் மயானங்களில் பயங்கரமான பிரேதங்களாலும், பூதகணங்களாலும் சூழ்ந்தவனாகி திகம்பரனாகவிருந்து பித்தனைப்போல் ஸஞ்சரிக்கிறான். கூந்தலைப் பிரித்தும், சிரித்தும், பிரலாபித்தும் நடமாடுகிறான். சிதையில் உள்ள சாம்பலால் ஸ்நானம் செய்கிறான். சவங்களை மாலையாகக் கொள்ளுகிறான். மானிடர்களின் எலும்புகளை பூஷணமாக அணிந்துகொள்ளுகிறான். பெயரால் மட்டிலும் சிவன் (மங்களன்) ஆகிறான். அமங்களன், பித்தன், பித்துள்ளவர்களிடம் பிரியமுள்ளவன். கேவலமான தமோகுண ஸ்வபாவமுள்ள ப்ரமதகணங்களுக்கும் பூதகணங்களுக்கும் யஜமானனாகிறான். உன்மாதங்கள் என்ற பூதங்களுக்குப்பதியும், சுத்தியில்லாதவனும், கெட்ட மனமுள்ளவனுமாகிய அந்த சிவனுக்குப் பிர்மதேவருடைய பிரேரணையால் பதிவிருதையாகிய பெண்ணை நான் கொடுத்தேன். கஷ்டம்!　　16

இந்தப் பரமேச்வரனுக்கு நான் பெண்ணைக் கொடுப்பது தகுமோ? விருப்பமில்லாதவன். சூத்ரன் என்றால் ஆத்ம நிஷ்டனென்று பொருள். அவனுக்கு வேத வார்த்தையைப் போல் கொடுத்தேன். மயானங்களில் என்பது முதலாயுள்ள வர்ணனை லோக விடம்பனத்தைக் கருதியே ஆதலால் பித்தனைப்போலென்றான். இவரைவிட மங்களன் யாருமில்லை. பித்தனுகாதவன். மதமில்லாதவர்களிடம் பிரீதியுள்ளவன். பக்த வாத்ஸல்யத்தால் பிரமத பூதங்களுக்குப் பதியாக இருக்கிறான். தமோகுண முள்ளவர்களாயினும் அவர்களின் தோஷத்தைப் போக்கிக் காக்கிறான். கெட்டவர்களுக்கும் இந்த பகவானிடமிருந்து பரிசுத்தி கிடைக்கிறது. துஷ்டர்களிடத்திலும் அநுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணமுள்ளவன். பிர்மதேவர் சொன்னதின்பேரில் வெட்கம் பயம் முதலியவைகளை விட்டு அந்த பிரபுவுக்கு பெண்ணைக் கொடுத்தேன் என்பது உண்மையான பொருள். தக்ஷன் தூஷணை செய்தாலும் அவன் வாக்கு பூஷணமாகவே கொண்டாடியது என்பது கருத்து.

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌸 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌪𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌥𑌾𑌪 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌶𑌪𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 ॥ 17

॥ 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌃 ॥

𑌅𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌜𑌨 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌪𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌃 ।
𑌸𑌹 𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌨 𑌲𑌭𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌗𑌣𑌾𑌧𑌮𑌃 ॥ 18

[illegible]

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

தக்ஷன் இவ்விதம் பிரதிகூலத்தன்மையில்லாமல் இருப்பவராயினும் அந்த மஹாதேவரை நிந்தித்து பிறகு கோபங்கொண்டு ஆசமனம் செய்து ஜலத்தை எடுத்துச் சாபங்கொடுக்க யத்தனித்தான். 17

தக்ஷன் கூறுகிறான்.

‡ தேவர்களைக் குறித்துச் செய்யும் யாகத்தில் தேவர்களுக்குள் அதமனாகிய இந்தச் சிவன் இந்திரன் உபேந்திரன் முதலிய தேவர்களுடன் பாகத்தை அடைய வேண்டாம். 18

‡ தேவர்கள் இந்த சிவனைவிட அதமர்களாகையால் அவர்களுடன் கூட பாகம் வேண்டாம்; முந்தியே பாகத்தை யடையட்டும்; அல்லது கீழான தேவர்களை போஷிப்பவராகையால் அவர்கள் புசித்தபின்பு புசிக்கட்டும் என்று சாபமிட்ட தக்ஷன் நாவு வாழ்த்திற்று.

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌨𑌿𑌷𑌿𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌸𑌦𑌸𑍍𑌯𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍈𑌃
𑌦𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌪𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍
𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌕𑍌𑌰𑌵𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌜𑌂 𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌨𑌮𑍍 ॥ 19

𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌶𑌾𑌪𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌾𑌨𑍁𑌗𑌾𑌗𑍍𑌰𑌣𑍀𑌰𑍍
𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌰𑍋𑌷𑌕𑌷𑌾𑌯𑌦𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌶𑌾𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌂
𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌵𑌮𑍋𑌦𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 ॥ 20

॥ 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀 ॥

𑌯 𑌏𑌤𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑌿 ।
𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 21

𑌵𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌗𑍇𑌹𑌂 𑌕𑍌𑌰𑌵𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰 ॥ ௧௯ ॥ 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌗𑌾𑌨𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑌣𑍀𑌃 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌃 𑌰𑍋𑌷 𑌏𑌵 𑌕𑌷𑌾𑌯𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌨𑌰𑍍𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌶𑌾𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜 ॥ ௨௦ ॥ 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌶𑌪𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌯𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌏𑌤𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑌿 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌿 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌦𑌰𑍍𑌶𑍀 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍 ॥ ௨௧ ॥ 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵𑌾𑌦𑌾𑌃 𑌅𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌾𑌃 "𑌅𑌕𑍍𑌷𑌯𑍍𑌯𑌂 𑌹 𑌵𑍈 𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌯𑌾

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

ஓ விதுர! ஸபைத்தலைவர்களால் தடுக்கப்படுகிறவனாயினும் அந்த தக்ஷன் கைலாஸபதிக்குச் சாபங் கொடுத்து மிகுந்த கோபத்துடன் அந்த இடத்தை விட்டு வெளி வந்து தன்னிருப்பிடம் சென்றான். 19

பரமசிவனுடைய பாரிஷதர்களுக்குள் முதல்வராகிய நந்திகேச்வரர் (தக்ஷன்) சாபங்கொடுத்ததை அறிந்து கோபத்தால் சிவந்த கண்களுடையவராகி தக்ஷனுக்குக் கடுஞ்சாபமிட்டார். எந்த அந்தணர்கள் அந்த தக்ஷன் துர்ப்பாஷணையை அனுமோதித்தார்களோ அவர்களுக்கும் சாபங்கொடுத்தார். 20

நந்தி கூறுகிறார்.

இந்தத் தக்ஷன் பதில் த்ரோஹம் செய்யாதவராகிய பகவானிடம் தன் சரீரத்தை யுத்தேசித்து த்ரோஹம் செய்தான். அவன் அஞ்ஞனாகவும் பேதஞ்ஞான முள்ளவனாகவும் பரமார்த்த ஞானத்தில் நோக்க மில்லாதவனாகவும் ஆக

𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍂𑌟𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌸𑍁𑌖𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍁𑌤𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌾𑌦𑌵𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌧𑍀𑌃 ॥ 22

𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌾𑌭𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌃 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸𑍋𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌿𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌬𑌸𑍍𑌤𑌮𑍁𑌖𑍋𑌚𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍 ॥ 23

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾𑌮𑌸𑍌 𑌜𑌡𑌃 ।
𑌸𑌂𑌸𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌮𑍁𑌮𑌨𑍁 𑌶𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌮𑍍 ॥ 24

𑌗𑌿𑌰𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌧𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌣𑌾 ।
𑌮𑌥𑍍𑌨𑌾 𑌚𑍋𑌨𑍍𑌮𑌥𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌹𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌃 ॥ 25

[illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌾𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌧𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ ௨௨ ॥ 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌤𑌮𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌶𑍀𑌲𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌯𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌗𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌪𑌶𑍁𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌤𑌿𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌮𑍋𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌶𑍍𑌶𑌾𑌪𑌃 𑌬𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌛𑌾𑌗𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌶𑍍𑌶𑌾𑌪𑌃 ॥ ௨௩ ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌶𑌾𑌪𑍋𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌶 𑌏𑌵 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌜𑌡 𑌏𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌸 𑌜𑌡𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍁 ॥ 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌪𑌤𑌿 [illegible] 𑌶𑌰𑍍𑌵𑌮𑌵𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌮𑌾𑌨𑍀 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌗𑌂 𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 [illegible] 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍁𑌭𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌶𑍍𑌶𑌾𑌪𑌃 ॥ ௨௪ ॥ 𑌗𑌿𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌵𑍇𑌦𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑍀𑌵 [illegible] 𑌮𑌥𑍍𑌨𑌾 [illegible] 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌶𑍍𑌶𑌾𑌪𑌃 ॥ ௨௫ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌶𑍂-

வேண்டும். கபடமான தர்மங்களுடைய கிருஹஸ்தாஶ்ரமங்களில் பற்றுத லடையட்டும். வேதங்களில் கூறிய §அர்த்தவாதங்களால் புத்தியில்லாதவனுகி கிராம்யமான ஸுகத்தில் விருப்பங்கொண்டு கர்மங்களைச்செய்யட்டும். தேகம் முதலியவற்றை ஆத்மா என்று நினைக்கும் சீலமுடைய புத்தியால் ஆத்ம தத்து வத்தின் ஸ்வரூபத்தை மறந்தவனுகவும் பசுவுக்கு நிகராகவும் ஸ்திரீக ளிடம் மிகவும் ஆசையுள்ளவனுகவும் ஆட்டு முகமுள்ளவனுகவும் விரைவி லாகப் போகிறுன். கர்மமயமான அவித்தையில் வித்தை என்ற புத்தியை இந்த ஜடன் அடையட்டும். பரமசிவனை அவமதித்து இந்த தக்ஷனை அநுசரித்திருந்த

§ அர்த்தவாதமாவது. பிர்மதேவர் தன் தலையை நருக்கி ஹோமம் செய்தார் என்பது முதலியவை வேதங்களில் கூறப்படுகின்றன. அம்மாதிரி இடங்களில் யாகம் முதலியவை அவ்வளவு சிலாக்கிய மென்பது பொருள். இதற்கு அர்த்தவாதமென்று பெயர்.

ஸவஹக்ஷா விஜா வரெதொ யூதவிதாதவொவ தாஃ ।
விதெஹெதியாணாஸா யாவகா விவஸஂசவிஹ ॥　　26

தவெஷூவம் வஷதஸாவம் ஶ ஈவா ஸு ஹகூ௱ய வெ ।
ஹரஃ ஃ வ தூவஸூஜஜூாவம் ஸு ஹஷ்ணம் ஃ௱தூயழ ॥　　27

॥ ஹரஃ ॥

ஹவவ தயஜா யெ வ யெ வ தாநு ஸஊநவ தாஃ ।
வாஷண்டிநவெ ஹவெய ஸவாஸூவஙிவநிநஃ ॥　　28

நஷ ஶஊவா உஜெயியொ ஜடாஹஷாஷியாஶிணஃ ।
விஶஞ ஶிவஸீக்ஷாயாம் யதூதெவம் ஸ௱ஸவழ ॥　　29

நூாஃ வூஷெதூ ஷெஹாஜிவொஷணாய யூதாநிவிஹூாதவொவ தாநிமெயெஃ விதாஜிஷெவாஊஸொ௱ திமெஷாஞெ யாவகாஸஞொ விவஸஂசவிதி ஶாவ ஸூதீயஃ ॥உசு॥ தவெஷூதி வ தூவஸூஜக வ தூஷாக ஶாவ௱வம் ஸு ஹ ஷண்ம் ॥உஎ॥ ஹவெதி ஸவாஸூவஙிவாநிநஃ ஸ திகஷாஃ ॥ உஅ ॥ நஷ ஶஊவாஊதி ஸ௱ஊகஊவீவெஷீஷாயூவ கூவயஃதாஊாஜிஸஂஹவம் ஊதூம் அம் ஜெகூாக கூீவகம் தஷூதூதெவம் வஜ்ஜூஂஷெவதாவஷாஊணீயஜிதிவா ॥

வேதியர்கள் ஜனன மாணங்களை அடையட்டும். புஷ்பங்கள்போன்ற அர்த்த வாதங்களுடைய வேதவார்த்தையின் மனதைக் கலக்குவதான மகரந்த கந்தம் போன்ற கிரமத்தால் மனம் கலங்கியவர்களாகி இந்த சிவத்வேஷிகள் மோஹ மடையட்டும். இவர்கள் எல்லாவற்றையும் புசிப்பினும் தேகம் முதலியவைகளை வளர்க்க வித்தை தவம் விருதம் இவைகளை அடைந்தவர்களும் பொருள் சரீரம் இந்திரியங்கள் இவைகளிலேயே ரமிப்பவர்களும் யாசகர்களுமாக ஸஞ்சரிக்க ட்டும்.　　21-26

அந்த நந்தி இவ்விதம் சாபத்தைச் சொல்லும்போது பிருகு மஹா முனிவர் கேட்டு பிராமணர்களைக் குறித்து மிகக்கடினமும் பிர்மதண்டம் போன்றதுமான சாபத்தைக்கொடுத்தார்.　　27

பிருகு கூறுகிறார்.

எவர்கள் சிவவ்ரதத்தைத் தரித்தவர்களோ அந்த சிவவ்ரத முடையோர்களை எவர்கள் அனுஸரித்தவர்களோ அவர்களும் பாஷண்டிகளாகவும் நல்ல சாஸ்திரத்திற்குப் பிரதிகூலர்களாகவும் ஆகட்டும்.　　28

சுத்தியற்றவர்களும் மூடபுத்தியுடன் சடை சாம்பல் எலும்பு இவைகளைத் தரிப்பவர்களுமாகிச் சிவ தீக்ஷையில் பிரவேசிக்கட்டும். அதில் ஸுரையும் மத்யமும் தைவமாகின்றன.　　29

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌦𑍍𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌥 ।
𑌸𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌮𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌷𑌣𑍍𑌡𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 30
𑌏𑌷 𑌏𑌵 𑌹𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌃 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃 ।
𑌯𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌃 ॥ 31
𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌗𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌤 𑌪𑌾𑌷𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌵𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌭𑍂𑌤𑌰𑌾𑌟𑍍 ॥ 32

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌵𑌦𑌤𑌶𑍍𑌶𑌾𑌪𑌂 𑌭𑍃𑌗𑍋𑌸𑍍𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌭𑌵𑌃 ।
𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌨𑌾 𑌇𑌵 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌗𑌃 ॥ 33
𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌜𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌪𑌰𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑌂𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌮𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌸 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌜𑍍𑌯 𑌋𑌷𑌭𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ 34

௩௦॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑍇𑌦𑌂 [illegible] 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌮𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚𑍈𑌵𑌾𑌹 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌕𑌂॥௩௦॥ 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌏𑌷 𑌇𑌤𑌿 𑌏𑌷𑌃 𑌵𑍇𑌦𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣 𑌏𑌵 𑌶𑌿𑌵𑌃 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌯𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌋𑌷𑌯𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌃 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌰 [illegible] 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌂 ॥௩௧॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌰𑌾𑌟𑍍 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌃॥ ௩௨॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 [illegible] 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌦𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌶𑍋 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ ௩௩ ॥ 𑌤𑌇𑌤𑌿 𑌋𑌷𑌭𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌇𑌜𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌪𑌰𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂

மர்யாதரூபமான வேதத்தையும் வேதியர்களையும் நீங்கள் நிந்திக்கிறீர்கள். ஆகையால், வர்ணாச்ரம ஆசாரங்களுடையவர்களை பேதப்படுத்தும் பாஷாண்ட மார்க்கத்தை அடையுங்கள். 30

இந்த வேதலக்ஷணமான மார்க்கமே உலகங்களுக்கு மங்களமானது. நித்யமாகியது. இந்த மார்க்கத்தை முன்னோர்கள் ஆசிரயித்திருந்தார்கள். இந்த மார்க்கத்தில் ஜனார்த்தனரே மூலமாகிறார். 31

ஸாதுக்களுக்கு மார்க்கமாகியதும் நித்யமும் சுத்தமும் சிரேஷ்டமுமான அந்த பிர்மஸ்வரூபத்தைத் தூஷித்து நீங்கள் பாஷண்டர்களாகக்கடவீர். அந்த பாஷண்ட மார்க்கத்தில் பூதங்களுக்குப் பதியான ருத்ரன் தைவமாகிறான். 32

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

மஹிமை தங்கிய அந்தப் பரமசிவன்! அந்த பிருகு இவ்வாறு சபிப்பதிற் சிறிதும் மனமில்லாதவர் போல் பாரிஷதர்களுடன் அந்தஇடத்தை விட்டுவெளி வந்தார். 33

ஓவிதுர! சிரேஷ்டராகிய விஷ்ணு எந்த யாகத்தில் பூசிக்கத்தக்கவரோ, 'அந்த யாகத்தை அந்த பிராஜாபதிகளும் ஆயிரம் வருஷம் வரையில் செய்து,

ஸ்நாத்வாவப்ருதம் யத்ர கங்கா யமுநயாந்விதா ॥
விரஜேநாத்மநா ஸர்வே ஸ்வம் ஸ்வம் தாம யயுஸ்தத: ॥ 35

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே சதுர்த்தஸ்கந்தே த்விதீயோऽத்யாய:.

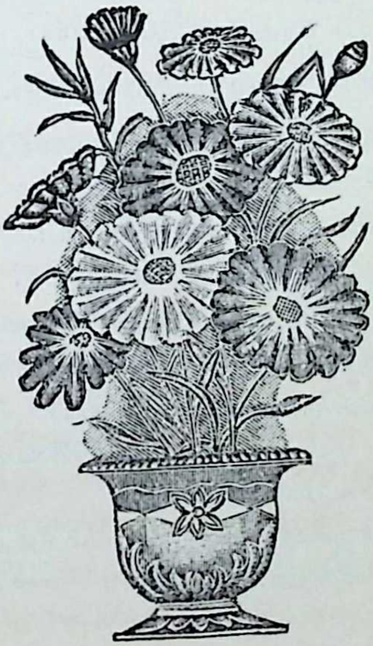
ஸத்ரம் ஸமாப்ய ஸஹ ஸஹஸ்ராஸ விஸ்ருஜ ॥ ௩௪ ॥ ஸ்நாத்வேதி யத்ர ப்ரயாகே அந்விதா தத்ராவப்ருதஸ்நாநம் க்ருத்வா தத: ஸ்வாநி ஸ்வாநி ஸ்தாநாநி யயு: ॥ ௩௫ ॥

இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் த்விதீயாத்யாயவ்யாக்யா.

எங்கு கங்கை யமுனை யுடன் கூடுகிறதோ அந்த பிரயாக க்ஷேத்திரத்தில் அவபிருதஸ்னானம் செய்து யாவரும் தோஷமற்ற சரீரத்துடன் அங்கிருந்து தங்கள் தங்க ளிருப்பிடம் சென்றார்கள். 34-35

2 - வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று:

𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌸𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌤𑍋𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌲𑍋 𑌵𑍈 𑌧𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌯𑍋𑌃 ।
𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌨𑌤𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 ॥ 1

𑌯𑌦𑌾𑌭𑌿𑌷𑌿𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑌿𑌨𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌮𑌯𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥ 2

𑌇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸 𑌵𑌾𑌜𑌪𑍇𑌯𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌭𑌿𑌭𑍂𑌯 𑌸𑌃 ।
𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌸𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌮𑌾𑌰𑍇𑌭𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍂𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ 3

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌪𑌿𑌤𑍃𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ।
𑌆𑌸𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌕𑌾𑌃 ॥ 4

𑌶𑍍𑌲𑍋 ॥ 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌤𑍀𑌤𑌾𑌤𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌧𑍍𑌵𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ।
𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌨𑍇𑌵 𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌨𑍀𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌭𑌿𑌃 ॥

𑌸𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌧𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌯𑍋𑌃 𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑌾𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍 ॥௧॥ 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌹𑍇𑌤𑍁𑌸𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌗𑌰𑍍𑌵𑌹𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌾 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍀𑌨𑌾𑌮𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯𑍇𑌽𑌭𑌿𑌷𑌿𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌮𑌯𑍋 𑌗𑌰𑍍𑌵𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥௨॥ 𑌇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌗𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌨𑌭𑌿𑌭𑍂𑌯 𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 "𑌵𑌾𑌜𑌪𑍇𑌯𑍇𑌨𑍇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌸𑌵𑍇𑌨 𑌯𑌜𑍇𑌤" 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌵𑌾𑌜𑌪𑍇𑌯𑍇𑌨𑍇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌸𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑍇𑌭𑍇 ॥௩॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑌨𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌃 𑌸𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌕𑌾

---

3 - வது அத்தியாயம்.

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

மாப்பிள்ளையும் மாமனும் இவ்வாறு எப்போதும் த்வேஷித்துக்கொண்டிருக்கும்போது வெகுகாலஞ் சென்றது. 1

உயர்ந்த ஸ்தானத்திலிருக்கும் பிர்மதேவர் ப்ராஜாபதிகள் யாவருக்கும் அதிபதியாக தக்ஷனுக்கு எப்போது பட்டாபிஷேகம் செய்வித்தாரோ, அப்பொழுதே தக்ஷனுக்கு கர்வமுண்டாயிற்று. 2

அந்த தக்ஷன் பிர்மநிஷ்டர்களை அவமதித்து வாஜபேயம் என்னும் யாகத்தைச் செய்தான். பிருஹஸ்பதி ஸவம் என்னும் உயர்ந்த யாகத்தைச் செய்ய யத்தனித்தான். 3

அந்த யாகத்தில் பிர்மரிஷிகள், தேவரிஷிகள், பிதிர்க்கள், தேவதைகள், இவர்கள் யாவரும் பூஜை பெற்றார்கள். இவர்கள் மனைவிகளும் கணவன்மார்களுடன் பூஜை பெற்றார்கள். 4

𑌤𑌦𑍁𑌪𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌭𑌸𑌿 𑌖𑍇𑌚𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌲𑍍𑌪𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌤𑍀 𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌣𑍀 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌮𑍍 ॥ 5
𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑍀𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌦𑌿𑌗𑍍𑌭𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌦𑍇𑌵𑌵𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌯𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌕𑌣𑍍𑌠𑍀𑌃 𑌸𑍁𑌵𑌾𑌸𑌸𑌃 ॥ 6
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌿𑌲𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌶𑍇 𑌲𑍋𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑍍𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌃 ।
𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌮𑍌𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑌭𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤 ॥ 7

॥ 𑌸𑌤𑍀 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌂
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌃 𑌕𑌿𑌲 ।
𑌵𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌸𑌰𑌾𑌮 𑌵𑌾𑌮 𑌤𑍇
𑌯𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌮𑍀 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 ॥ 8

𑌇𑌤𑌿 [illegible] ॥௪॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌖𑍇𑌚𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌲𑍍𑌪𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥௫॥ 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑍀𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑍀𑌰𑍁𑌪𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] 𑌵𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌨𑌿𑌲𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌶𑍇 𑌸𑌮𑍀𑌪𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌔𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑌭𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍈𑌃 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌦𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 ॥௬॥ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌿 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌉𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 ॥௭॥ 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 𑌹𑍇 𑌵𑌾𑌮 𑌶𑌿𑌵 𑌤𑍇 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌵𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌸𑌰𑌾𑌮 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌃 𑌨𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌯𑌤𑍋𑌽𑌮𑍀 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌃

தக்ஷன் குமாரியான ஸதீதேவி, அப்பொழுது தகப்பனுடைய யாக மஹோத்ஸவத்தை ஆகாயத்தில் ஆகாசசாரிகள் சொல்லக்கேட்டு, திசைகளெல்லாவற்றிலிருந்தும் செல்லுகிறவர்களும் விமானங்களை வாகனமாகக்கொண்டவர்களும், புருஷர்களுடன் கூடியவர்களும், கழுத்தில் பதக்கமணிந்தவர்களும் உயர்ந்த ஆடையுடுத்தவர்களும், சஞ்சலமான நேத்திரமுள்ளவர்களும், பிரகாசிக்கும் குண்டல மணிந்தவர்களுமாகிய கந்தர்வஸ்திரீகள் முதலிய விலாஸினிகளை தன்னிருப்பிடத்திற் கருகே கண்டு பூதங்களுக்குப் பதியும், தனக்குப்பதியுமாகிய தேவனைப் பார்த்து உற்சாகத்துடன் சொல்லுகிறாள். 5—7

ஸதீ தேவி கூறுகிறாள்.

உமக்கு மாமனாகிய தக்ஷப்ரஜாபதியின் யாக மஹோத்ஸவம் இப்பொழுது நடக்கிறது. இதோ தேவர்கள் செல்லுகிறார்கள். ஓ சிவ! உமக்கு விருப்பமிருந்தால் நாமும் அங்கே போவோம். 8

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌭𑌗𑌿𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌮 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍈
𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌵𑌃 ।
𑌅𑌹𑌂 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌭𑌵𑌤𑌾𑌭𑌿𑌕𑌾𑌮𑌯𑍇
𑌸𑌹𑍋𑌪𑌨𑍀𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌬𑌰𑍍𑌹𑌮𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 ॥ 9

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍄𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌨𑌨𑍁 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌸𑌮𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾
𑌮𑌾𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑍄𑌃 𑌕𑍍𑌲𑌿𑌨𑍍𑌨𑌧𑌿𑌯𑌂 𑌚 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌚𑌿𑌰𑍋𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑌮𑌨𑌾 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍
𑌉𑌨𑍍𑌨𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌮𑍃𑌡𑌾𑌧𑍍𑌵𑌰𑌧𑍍𑌵𑌜𑌮𑍍 ॥ 10

𑌤𑍍𑌵𑌯𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌜𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾
𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌦𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌚𑍍𑌚 𑌤𑍇
𑌦𑍀𑌨𑌾 𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌭𑌵 𑌮𑍇 𑌭𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ 11

[illegible]

அந்த யாகத்தில் என் தமக்கைகள் அவரவர்களுடைய பதிகளுடன் சுகிருத்துக்களைபார்க்க விருப்பங்கொண்டு சென்றிருப்பார்கள்; நிச்சயம். நானும் உம்முடன் சென்று (என் தகப்பன்) கொடுக்கும் அலங்கார முதலியவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ள இச்சிக்கின்றேன். 9

ஓ மிருட! வெகுகாலமாக உற்சாகங்கொண்ட நான் அந்த யாகத்தில் ; கணவனுக்கு நிகராகிய ஸஹோதரிகளையும் மாதாவின் ஸஹோதரிகளையும் கருணையுள்ள கருத்துடைய மாதாவையும் மஹாமுனிவர்கள் சிரேஷ்டமாக நடத்தும் உயர்ந்த யாகத்தையும் பார்க்க விரும்புகின்றேன். 10

பிறப்பில்லாத பரமசிவ! உமக்கு உம்முடைய மாயையால் உண்டுபண்ணப் பட்டதும் முக்குணவடிவமும் ஆச்சரிய ரூபமுமான இந்தப் பிரபஞ்சமானது உம்மிடம் விளங்குகின்றது. ஆயினும் நான் ஸ்திரீ. ஓ சங்கர! தீனையாகிய நான் பிறந்த இடத்தைப் பார்க்கப் போனந்தப்படுகிறேன்- 11

पश्य प्रयान्तीरभवान्ययोषितो
ऽप्यलङ्कृताः कान्तसखा वरूथशः ।
यासां व्रजद्भिः शितिकण्ठ मण्डितं
नभो विमानैः कलहंसपाण्डुभिः ॥ 12

कथं सुतायाः पितृगेहकौतुकं
निशम्य देहः सुरवर्य नेङ्गते ।
अनाहुता अप्यभियन्ति सौहृदं
भर्तुर्गुरोर्देहकृतश्च केतनम् ॥ 13

पश्येति हेऽजाभवेति संबुद्धियोग्यत्वोक्त्या अयानानादृतत्वमिति
भावः अन्या योषितः सालङ्कृता अपि प्रयान्तीः पश्य कान्तसखाः
भर्तृसहिताः वरूथशः सङ्घशः कलहंसवत् पाण्डुभिः यासां विमानै
र्मण्डितं नभः हे शितिकण्ठ नीलकण्ठेति वा नाम्ना स्वाम्यं प्रया
ति स्वं शक्नोतीति संबन्धयति ॥ १२ ॥ कथमिति ॥ हे सुरश्रेष्ठ पितृगेहो
त्सवं निशम्य सुतायाः देहः कथं नेङ्गते न चलति तथा
प्यनाहूतास्सन्तः कथं गच्छाम इत्याह सौहृदं सुहृत्सम्बन्धि
केतनं गृहं तथा भर्तुर्गुरोर्देहकृतश्च गृहं अनाहूता अपि अभियान्ति
सन्तः [illegible] ॥ १३ ॥ [illegible]
[illegible]

* உற்பத்தியற்ற உத்தம! வேறு ஸ்திரீகளும் அலங்காரம் செய்துகொண்டு கணவன்மார்களுடன்கூடி கூட்டமாகப் போகிறார்களே அவர்களைப் பாரும். † ஓ நீலகண்ட! அவர்கள் செல்லும் விமானங்கள் களஹம்ஸங்கள்போல் வெண்மை நிறமுள்ளவைகளாகையால் ஆகாயம் அவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுபோல் இருக்கிறது. 12

தகப்பன் கிருஹத்தில் மஹோத்ஸவம் நடப்பது கேட்டு பெண்ணாகயிருப்பவளின் தேகமானது (அந்த உற்சவத்தைப் பார்க்க) எவ்விதம் சலிக்காமலிருக்கும். ஓ தேவசிரேஷ்ட! ஸுஹிருத்து, கணவன், ஆசிரியர், பெற்ற தகப்பன் இவர்களின் கிருகத்திற்கு அவர்கள் அழைக்காவிட்டாலும் போகலாம். 13

* உற்பத்தியற்றவர் - பிறந்திருந்தால் ஸுஹிருத்துக்களின் வியோக துக்கம் தங்களுக்கும் தெரிந்திருக்கும் என்பதைக்காட்டுவதாகும்.

† ஓ நீலகண்ட என்பது பிறரை அனுக்ரஹிப்பதற்கு காளகூட விஷத்தையும் உண்டீரல்லவா? பத்தினியாகிய நான் பிறந்தவிடம்போக அநுக்கிரகிக்கக்கூடாதா? என்ற கருத்தை விளக்க வெழுந்ததாம்.

तन्मे प्रसीदेदममर्त्य वाञ्छितं
कर्तुं भवान्कारुणिको बताऽर्हति ।
त्वयाऽऽत्मनोऽर्धेऽहमदभ्रचक्षुषा
निरूपिता माऽनुगृहाण याचितः ॥ 14

॥ मैत्रेयः ॥

एवं गिरित्रः प्रिययाऽभिभाषितः
प्रत्यभ्यधत्त प्रहसन्सुहृत्प्रियः ।
संस्मारितो मर्मभिदः कुवागिषून्
यानाह को विश्वसृजां समक्षतः ॥ 15

॥ श्रीशङ्करः ॥

त्वयोदितं शोभनमेव शोभने
अनाहुता अप्यभियन्ति बन्धुषु ।
ते यद्यनुत्पादितदोषदृष्टयो
बलीयसाऽनात्म्यमदेन मन्युना ॥ 16

चक्षुषा अनवज्ञानेनावेक्षया आत्मनो देहस्यार्धे अहं निरूपिताऽस्म्यतो याचनादीश्वर उद्विग्नोऽसि अतो मामनुगृहाणायाचितस्सन् ॥ १४ ॥ एवमिति अभिभाषितः अभियाचितः कः दक्षः यानाह [illegible] तथा तान् कुवागिषून् दुरुक्तिबाणान् संस्मारितस्सन् ॥ १५ ॥ त्वयेति अनाहूता अपीति यद्युत्पादितदोषदृष्टयो मानेव किं तु अनात्म्यं देहादावहङ्कारः तत्कृतेन मदेन मन्युना च ते बान्धवा यद्यनुत्पादितदोषदृष्टयः न उद्धाहिता

ஆகையால் ஓ தேவ! கருணாகராகிய தாங்கள் என்னுடைய இந்த மனோரதத்தைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டும். மிகுந்த ஞானமுடைய தாங்கள் உங்களுடைய பாதி சரீரத்தில் என்னை வகிக்கவில்லையா? நான் கேட்டுக்கொள்வதால் எனக்கு அநுக்கிரகம் செய்யவேண்டும். 14

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு தாக்ஷாயணீ பிரார்த்திக்க ஸுஹிருத்துக்களிடம் பிரியமுள்ள சங்கரன் மந்தஹாஸஞ்செய்து தக்ஷன் பிரஜாபதிகளுக்கு அருகில் எந்த வார்த்தைகளைப் பேசினானோ மர்மஸ்தானத்தைப் பிளக்கும் கெட்ட சொற்களாகிய அந்த பாணங்களை நினைத்துப் பதிலுரைக்கிறார். 15

ஸ்ரீசங்கரர் கூறுகிறார்.

மங்களஸ்வரூபியே! பந்துக்களிடம் (அவர்கள்) அழைக்காவிட்டாலும் போகலாம் என்று நீ கூறியது அந்த பந்துக்கள் வலுவுள்ள அஹங்காரத்தாலுண்டான மதத்தாலும், கோபத்தாலும், தோஷங்களில் திருஷ்டியை ஆரோபிக்காதவர்களாயின் உசிதந்தான்.

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌪𑍋 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤 𑌵𑌪𑍁𑌰𑍍𑌵𑌯𑌃𑌕𑍁𑌲𑍈𑌃
𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌷𑍍𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌰𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌤𑌰𑍈𑌃 ।
𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍌 𑌹𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍃𑌤𑌮𑌾𑌨𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑍃𑌶𑌃
𑌸𑍍𑌤𑌬𑍍𑌧𑌾 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌧𑌾𑌮 𑌭𑍂𑌯𑌸𑌾𑌮𑍍 ॥ 17

𑌨𑍈𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌵𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾
𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌾𑌦𑌨𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑍇𑌽𑌭𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌕𑍍𑌰𑌧𑌿𑌯𑌾𑌭𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇
𑌆𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑌭𑍍𑌰𑍂𑌭𑌿𑌰𑌮𑌰𑍍𑌷𑌣𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 18

𑌤𑌥𑌾𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌤𑍇 𑌶𑌿𑌲𑍀𑌮𑍁𑌖𑍈𑌃
𑌶𑍇𑌤𑍇𑌽𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨 𑌦𑍂𑌯𑌤𑌾 ।

𑌆𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑌦𑍋𑌷𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ ௧௬ ॥ 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌨𑌨𑍁 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍃𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌥𑌂 𑌦𑍋𑌷𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍌 𑌹𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌯𑌸𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌧𑌾𑌮 𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌨𑌨𑍁 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌨𑌾𑌶𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌹𑍇𑌤𑍁𑌭𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌅𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌰𑍈𑌃 𑌦𑍋𑌷𑌭𑍂𑌤𑍈𑌃 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌭𑍃𑌤𑌃 𑌧𑍃𑌤𑌃 𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌗𑌰𑍍𑌵𑍋 𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍁𑌚𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌅𑌤𑍋𑌗𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂𑌤𑍇 ॥ ௧௭ ॥ 𑌨𑍈𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌵𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍 𑌅𑌨𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌯𑍇 𑌵𑌕𑍍𑌰𑌯𑌾 𑌕𑍁𑌟𑌿𑌲𑌯𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌆𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌰𑍍𑌯𑍈𑌷𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑌭𑍍𑌰𑍂𑌣𑌿 𑌤𑍈𑌰𑌾𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑌭𑍍𑌰𑍂𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌅𑌮𑌰𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍈𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ௧௮ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌸𑌾𑌹𑌜𑌿𑌕𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍌𑌶𑍍𑌶𑍀𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿

புஷ்டியடைந்த கர்வத்தால் கெட்ட நோக்கமுள்ளவர்கள், உயர்ந்த அஸத்துக்களுக்கு தோஷங்களும் ஸத்துக்களுக்கு குணங்களுமாகிய வித்தை, தவம், பொருள், சரீரம், வயது, வம்சம் இவ்வாறு குணங்களால் விவேகமானது நாசமடைந்தபின்பு பெரியோர்களின் தேஜஸ்ஸைப் பார்க்கமாட்டார்கள். 17

கெட்ட எண்ணத்துடன் (நெற்றியில்) ஏறிய புருவங்களுடன்கூடிய கோபமுள்ள கண்களால் வந்தவர்களைப் பார்க்கிறவர்கள், நிலைபெறாத மனமுடையவர்கள் ஆகிய இவர்களின் கிருஹங்களை பந்துக்களென்ற நோக்கங்கொண்டு பார்க்கக்கூடாது. 18

வக்ரமான புத்தியுடைய தன்னைச் சார்ந்தவர்களின் கெட்ட சொற்களால் மர்மஸ்தானங்களில் அடிபட்டவன் எவ்விதம் துன்பமடைகிறானோ அவ்விதம் சத்ருக்களின் பாணங்களால் துன்பமுற்ற சரீரமுள்ளவன் துன்பமடையான்,

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌰𑌧𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍
𑌦𑌿𑌵𑌾𑌨𑌿𑌶𑌂 𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌮𑌰𑍍𑌮𑌤𑌾𑌡𑌿𑌤𑌃 ॥ 19

𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌗𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑌸𑌿 𑌸𑍁𑌭𑍍𑌰𑍁 𑌮𑍇 𑌮𑌤𑌾 ।
𑌅𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑍇
𑌮𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌤𑌃 ॥ 20

𑌪𑌾𑌪𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌹𑍃𑌦𑌾𑌤𑍁𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃
𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌕𑌲𑍍𑌪 𑌏𑌷𑌾𑌮𑌧𑌿𑌰𑍋𑌢𑍁𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾
𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍍 ॥ 21

𑌅𑌰𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌶𑌿𑌲𑍀𑌮𑍁𑌖𑍈𑌰𑍍𑌬𑌾𑌣𑍈𑌰𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌤𑍇 𑌯𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌮𑌰𑍍𑌮𑌤𑌾𑌡𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌹𑍃𑌦𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌾𑌨𑌿𑌶𑌂 𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௧௯ ॥ 𑌅𑌯𑌿 𑌤𑌨𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 𑌨𑍇𑌯𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌕𑍇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌦𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌗𑌤𑍇𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌸𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌮𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍 ॥௨௦॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌵𑌮𑌪𑌿 𑌮𑌮𑍈𑌵 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌪𑌾𑌪𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌦𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌹𑍃𑌦𑌾 𑌆𑌤𑍁𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌏𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍁𑌮𑍍 𑌅𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌅𑌶𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ ௨௧ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑌥𑌾

(ஏனெனில்) பாணங்களின் ஹிம்ஸை யடைந்தவன் படுத்திருக்கிறான். கெட்ட சொற்கேட்டவன் மனதில் துன்பங்கொண்டு பகலுமிரவுமாகத் தபிக்கிறான்.

அழகிய புருவமுடைய தேவி! உயர்ந்த கதியுள்ள தக்ஷப்ரஜாபதியின் பெண்களுக்குள் நீ பிரியமுள்ளவள் என்று நான் தீர்மானித்திருக்கிறேன். நிச்சயம். ஆயினும் நீ தகப்பனிடம் பெருமையை அடையமாட்டாய். ஏனெனில் என் ஸம்பந்தத்தால் அந்த தக்ஷன் மிகுதியான தாபமடைந்திருக்கிறான். 20

† ஜீவனுடைய சித்தத்திற்கு ஸாக்ஷிகளாகிய பெரியோர்களின் பெருமைகளால் மிகவும் தஹிக்கப்பட்ட மனதால் ஆக்கமடைந்த இந்திரியங்களுடையவன். இவர்களின் பெருமையை அடைய முடியாமல் விரைவில் அஸுரர்கள் விஷ்ணுவை த்வேஷிப்பது போல் அவர்களை முக்கியமாக த்வேஷிக்கிறான். 21

---

† ஜீவனுடைய சித்தத்திற்கு ஸாக்ஷிகள்—அஹங்காரமில்லாதவர்கள்.

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌗𑌮𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌯𑌣𑌾𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑌨𑌂
  𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌮𑌿𑌥𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾
  𑌗𑍁𑌹𑌾𑌶𑌯𑌾𑌯𑍈𑌵 𑌨 𑌦𑍇𑌹𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑍇 ॥ 22

𑌸𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌶𑌬𑍍𑌦𑌿𑌤𑌂
  𑌯𑌦𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑌪𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃 ।
𑌸𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍋
  𑌹𑍍𑌯𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍋 𑌮𑍇 𑌨𑌮𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ 23

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌨𑌵𑌿𑌨𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌚𑌰𑌣𑌾𑌦𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌮𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌗𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍇 𑌸𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌗𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌮𑌿𑌥𑍋 𑌜𑌨𑍈𑌰𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍈𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌶𑌯𑌾𑌯 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌣𑌏𑌵 𑌤𑌚𑍍𑌚𑍇𑌤𑌸𑍈𑌵 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌯𑌿𑌕𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌾𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ ௨௨ ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌚𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌮𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑍋 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌶𑌬𑍍𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌈𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑍇 𑌅𑌪𑌗𑌤𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌆𑌵𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌃 𑌅𑌪𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌈𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾[illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵𑌾𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌃 𑌦𑍀𑌵𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌵𑌸𑍁𑌃 𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌃 𑌦𑍀𑌵𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌶𑌬𑍍𑌦𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌆𑌹 𑌸𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌯𑌾𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌨𑍁𑌕𑍃𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ 𑌨𑌮𑌸𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣

அழகிய இடையுடையவளே! ஒருவருக்கொருவர் எதிர்கொண்டு போவது வணக்கம் நமஸ்காரம் இவைகளை அஞ்ஞானிகள் நன்ருய்ச் செய்கிருர்கள். ப்ராஞ்ஞர்கள் ஹிருதய குஹையில் இருப்பவராகிய பரம புருஷனுக்கு மாத்திரம் மனதால் எதிர்கொண்டுபோவது முதலியவைகளைச் செய்வார்கள். தேஹம் முதலியவற்றில் நான் என்ற எண்ணமுடையவனுக்குச் செய்யமாட்டார்கள். 22

பரிசுத்தமான அந்தக்கரணமானது வஸுதேவ என்ற பெயருடையது. அந்த அந்தக்கரணத்தில் புருஷனுகிய வாஸுதேவர் ஆவரணமின்றிப் பிரகாசிக்கிருர். நான் அந்த அந்தக்காணத்தில் அதோக்ஷஜரும் பகவானுமாகிய வாஸுதேவரை நமஸ்காரத்தால் பூஜிக்கிறேன். 23

𑌤𑌤𑍍 𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌕𑍃𑌦𑍍
𑌦𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌮𑌮 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌟𑍍 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇 ।
𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌗𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌗𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍋𑌰𑍁 𑌮𑌾𑌮𑍍
𑌅𑌨𑌾𑌗𑌸𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌚𑌸𑌾𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌃 ॥ 24

𑌯𑌦𑌿 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌮𑌦𑍍𑌵𑌚𑍋
𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨 𑌤𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌾𑌭𑌵𑍋
𑌯𑌦𑌾 𑌸 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 ॥ 25

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

[illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌅𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑌃 ॥ ௨௩ ॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌕𑍃𑌦𑌪𑍀𑌤𑌿 [illegible] 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌹𑍇 𑌵𑌰𑍋𑌰𑍁 𑌯𑍋 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌜𑌾𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌗𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌂 [illegible] 𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௨௪ ॥ 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌦𑍀𑌤𑌿 𑌮𑌦𑍍𑌵𑌚𑍋𑌽𑌤𑌿𑌹𑌾𑌯 [illegible] 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌪𑌰𑌾𑌭𑌵𑌃 [illegible] 𑌮𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 [illegible] ॥ ௨௫ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

ஆகையால் நீ அந்த தக்ஷனைப் பார்க்கக்கூடாது. அவன் உன்னைப் பெற்றவனாயினும் தகப்பனல்ல. எனக்கு அவன் சத்துரு. அவனைச் சார்ந்தவர்களும் சத்ருக்கள். சிறந்த துடையுடையவளே! அவன் பிரஜாபதிகளின் யாகத்திற்குச் சென்றிருந்த குற்றமற்ற என்னைக் கெட்ட சொற்களால் திரஸ்கரித்தான். 24

என் சொல்லைக் கேளாமல் நீ செல்வாயாகில் * அதனால் உனக்கு மங்களமுண்டாகாது. பொறுமை யுடையவனுக்குத் தன்னைச் சார்ந்தவனிடம் அவமதிப்புண்டானால் அந்த அவமதிப்பே உடன் மரணத்திற்குக் காரணமாகும். 25

3—வது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

---

* நீ சென்றால் திரும்பி வரமாட்டாய். அவனைப் பார்த்து அவனாலுண்டான சரீரத்தையும் நாசம் செய்து கொள்வாய் என்று பரமசிவன்பத்தினிக்கு|ஸூசனை செய்கிறார்.

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌆𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

|| 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ||

𑌏𑌤𑌾𑌵𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌰𑌾𑌮 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃
𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌭𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍 ।
𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌤𑍀 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌶𑌤𑍀 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌽𑌽𑌸 𑌸𑌾 ॥ 1

𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌘𑌾𑌤𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑌾𑌃
𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌰𑍁𑌦𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍁𑌕𑌲𑌾𑌤𑌿𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌾 ।
𑌭𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌰𑍁𑌷𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌧𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌵𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌪𑌥𑍁𑌃 ॥ 2

𑌶𑍍𑌰𑍀 ॥ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌤𑍀 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌾 ।
𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌨𑌿𑌜𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌜𑌹𑍌 𑌦𑍇𑌹𑌮𑌿𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌏𑌤𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌉𑌭𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌮𑌨𑌾𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌣𑍇𑌵 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌤𑍀 𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌤𑍀 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌶𑌤𑍀 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌭𑍂𑌤𑍇𑌵𑌾𑌸𑍀𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌘𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑌾𑌃 𑌕𑌲𑌾𑌃 𑌕𑌣𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑌤𑌿𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀 𑌦𑌹𑌨𑍍𑌤𑍀𑌵 𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌪𑌥𑍁𑌃 𑌕𑌮𑍍𑌪𑍋𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 ॥ 2 ॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑌃 𑌤𑌂

4 - வது அத்தியாயம்.

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

சங்கரன் இவ்வித முரைத்து ‡ இரண்டு விதத்திலும் பத்தினியின் சரீரத்திற்கு நாசம் வருமென்று யோசித்து ஒழிவடைந்தார். அந்த ஸதிதேவி ஸுஹிருத்துக்களைப் பார்க்கவேண்டுமென்று புறப்படுவதும் பரமசிவனிடம் ஸந்தேஹித்துப் புறப்படாமலிருப்பதும் இவ்விதம் இரண்டு விதமாக ஆயினள். 1

ஸுஹிருத்துக்களைப் பார்க்கவேண்டுமென்றவிருப்பத்தைக் கெடுத்ததால் மனமிழந்தவளும் கண்ணீரால் வியாகுலமானவளும் பவனுக்குப் பத்தினியுமாகிய தாக்ஷாயணியானவள் நடுக்கங்கொண்டு ஸ்நேஹத்தால் ஆதரிப்பவரும், தனக்கு நிகரில்லாதவருமாகிய ஈச்வரனைக் கோபத்தால் பொசுக்கி விடுபவள் போல் பார்த்தாள். 2

‡ இரண்டு விதத்திலும்—ஸதீதேவி தந்தை வீடு செல்லாமல் இங்கிருந்தாலும் அந்த வக்கத்தால் சரீரத்தை விடுவாள் அல்லது தந்தையிடம் சென்றாலும் அவமதிப்பால் சரீரத்தை விடுவாள்.

𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍀 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌤𑌂
𑌶𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌰𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌚 𑌦𑍂𑌯𑌤𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌾 ।
𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑌗𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌣𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌧𑍀𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑍍𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌯𑍋𑌽𑌰𑍍𑌧𑌮𑌦𑌾𑌤𑍍𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ 3
𑌤𑌾𑌮𑌨𑍍𑌵𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍀𑌮𑍍
𑌏𑌕𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃 ।
𑌸𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌮𑌣𑌿𑌮𑌨𑍍𑌮𑌦𑌾𑌦𑌯𑌃
𑌪𑍁𑌰𑍋𑌵𑍃𑌷𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌰𑌸𑌾 𑌗𑌤𑌵𑍍𑌯𑌥𑌾𑌃 ॥ 4
𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾 𑌕𑌨𑍍𑌦𑍁𑌕 𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑍈𑌃
𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑌸𑍍𑌰𑌗𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌗𑍀𑌤𑌾𑌯𑌨𑍈𑌰𑍍𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿 𑌶𑌂𑌖𑌵𑍇𑌣𑍁𑌭𑌿
𑌵𑍃𑌷𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌟𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌯𑍁𑌃 ॥ 5

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌃 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈 𑌕𑍃𑌤𑌘𑍍𑌨𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑌦𑌾𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌚𑍍𑌛𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌾 𑌧𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾 ॥௩॥ 𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌗𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌸𑌹𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌯𑌕𑍍𑌷𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌮𑌣𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌦𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌃𑌪𑍁𑌰𑌃𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌵𑍃𑌷𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌗𑌤𑌵𑍍𑌯𑌥𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌯𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍇𑌣 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌮𑌰𑌣𑌾𑌧𑌾𑌗𑌤𑌵𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 ॥௪॥ 𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍀𑌂 𑌵𑍃𑌷𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌮𑌰𑌜𑌿𑌹𑍍𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌹 𑌵𑌿𑌟𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌯𑌯𑍁𑌃 𑌸𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌜𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑌃 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌯𑌨𑍈𑌃 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍈𑌃 ॥௫॥

பிறகு ஸதீதேவி துக்கத்தாலும் கோபத்தாலும் தாபமடைந்த மனதுடன் பெருமூச்சுவிட்டு ஸாதுக்களுக்குப்பிரியராகிய எந்தப் பகவான் அன்புடன் தமது (சிவனுடைய) பாதியை தன (ஸதீதேவி) க்குக் கொடுத்தாரோ அந்தப்பிரபுவை விட்டு ஸ்திரீகளுக்குரிய ஸ்வபாவத்தால் மூடத்தனமுள்ள புத்தியுடையவளாகி தாய்தந்தைகளின் கிருஹத்தைக் குறித்துச்சென்றாள். 3

முந்தி நந்தியையுடையவர்களும், பாரிஷதர்களுடனும் யக்ஷர்களுடனும் கூடியவர்களும், மணிமான், மதன் முதலியவர்களும், பயமில்லாதவர்களும், முக்கண்ணனைச் சார்ந்தவர்களாகிய பிரமதகணங்கள் ஆயிரக்கணக்காக, விரைவான நடையுடன் தனியே செல்லும் ஸதீதேவியைத் தொடர்ந்தனர். 4

அந்தப் ப்ரமதர்கள் அந்த ஸதீதேவியை விருஷபத்தின் மீது வைத்து பெண்கிளிகள், பந்து, கண்ணாடி, கமலம், வெண்குடை வாலவ்யஜனம், புஷ்பமாலை, கீதத்தைச் சார்ந்த துந்துபி வாத்தியம் சங்கு வேணு இவைகளால் பிரகாசித்துக்கொண்டு சென்றார்கள். 5

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌘𑍋𑌷𑍋𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑍈𑌶𑌸𑌂
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌰𑍍𑌷𑌿𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 |
𑌮𑍃𑌦𑍍𑌦𑌾𑌰𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌦𑌰𑍍𑌭𑌚𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿
𑌰𑍍𑌨𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ‖ 6

𑌤𑌾𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌭𑌯𑌾𑌜𑍍𑌜𑌨𑌃 |
𑌋𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍄𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌜𑌨𑌨𑍀𑌂 𑌚 𑌸𑌾𑌦𑌰𑌾𑌃
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌷𑌸𑍍𑌵𑌜𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌦𑌾 ‖ 7

𑌸𑍌𑌦𑌰𑍍𑌯𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌯𑌾
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌚 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑍃𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌦𑌰𑌮𑍍 |
𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌮𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌚 𑌸𑌾
𑌨𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌤𑍀 ‖ 8

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌘𑍋𑌷𑍋 𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌘𑍋𑌷𑌃 𑌤𑍇𑌨𑍋𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿 𑌪𑌶𑍁𑌵𑌿𑌶𑌸𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍇𑌨𑍋𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌅𑌤𑌿𑌶𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑍈𑌶𑌸𑌂 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑍈𑌰𑍍𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌮𑍃𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌨𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍 ‖ ௬ ‖ 𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨 𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍄𑌃 𑌜𑌨𑌨𑍀𑌂 𑌚 𑌋𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌾𑌦𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌷𑌸𑍍𑌵𑌜𑍁𑌃 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑍍𑌣𑌾 𑌅𑌶𑍍𑌰𑍂𑌣𑌿 𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 ‖ ௭ ‖ 𑌸𑍌𑌦𑌰𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑌾 𑌸𑌤𑍀 𑌨𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤 𑌨 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌵𑌤𑍀 [illegible] ‖ ௮ ‖ [illegible]

நான்கு பக்கத்திலும் வேத சத்தத்தால் பிரகாசமுள்ளதும் யாகத்தைச் சார்ந்த பசுக்களின் ஹிம்ஸையுடையதும் பிர்மரிஷிகளாலும் தேவர்களாலும் பூர்ணமானதும் மண், மரம், இரும்பு, ஸ்வர்ணம், தர்ப்பை, தோல் இவைகளால் அமைந்த பாத்ரங்களுடையதுமாகிய யாகசாலையில் ஸதீதேவி பிரவேசித்தாள். 6

(தக்ஷனால்) திரஸ்கரிக்கப்பட்டவளும் அங்கு வந்தவளுமாகிய ஸதியை யாகம் செய்யும் தக்ஷனிடம் பயத்தால் அவள் (ஸதியின்) தாயையும் ஸஹோதரிகளையும் தவிர மற்றவர்களில் எவரும் ஆதரவு செய்யவில்லை. தாயும் ஸஹோதரிகளும் ஆனந்த பாஷ்பத்தால் தகையப்பட்ட கழுத்துடையவர்களாகி ஸந்தோஷத்துடன் ஆதரவாக ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டார்கள். 7

தகப்பனால் கொண்டாடப்படாதவளாகிய அந்த ஸதீதேவி தாயாலும் தாயின் ஸஹோதரிகளாலும் கொடுக்கப்பட்ட பூஜையையும் சிறந்த ஆஸனத்தையும் தன் (ஸதி) ஸஹோதரிகள் உசிதமாகக் கேட்கும் வார்த்தைகளையும் கிரஹிக்கவில்லை. 8

𑌅𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑌮𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌧𑍍𑌵𑌰𑌂
𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌹𑍇𑌲𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍌 ।
𑌅𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑌦𑌸𑍍𑌯𑌧𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀
𑌚𑍁𑌕𑍋𑌪 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌿𑌵 𑌧𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀 𑌰𑍁𑌷𑌾 ॥ 9

𑌜𑌗𑌰𑍍𑌹 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌷𑌵𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌯𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌾
𑌶𑌿𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌂 𑌧𑍂𑌮𑌪𑌥𑌶𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌮𑌯𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍
𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌜𑌗𑌤𑍋𑌽𑌭𑌿𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥ 10

॥ 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌶𑌾𑌯𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯
𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌭𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑍈𑌰𑌕𑍇
𑌋𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌤𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 11

𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌹𑍇𑌲𑌨𑌂 𑌅𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌆𑌹𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥௯॥ 𑌜𑌗𑌰𑍍𑌹𑍇𑌤𑌿 । 𑌜𑌗𑌰𑍍𑌹 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌵𑌤𑍀 । 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌕𑍋𑌪𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌯𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍀𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌟𑍍 𑌤𑌂 𑌧𑍂𑌮𑌪𑌥𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌮𑌯𑍋 𑌗𑌰𑍍𑌵𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌵𑌧𑌾𑌯 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯 ॥௧௦॥ 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌭𑌿𑌃 ॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑍈𑌰𑌕𑍇 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌶𑌿𑌵𑍇 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌨𑌾 𑌕𑌤𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍂𑌲𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌅𑌤𑌿𑌶𑌾𑌯𑌨𑌃 𑌅𑌤𑌿𑌶𑌯𑌿𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌽𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌤𑌿𑌶𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌭𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌾𑌹 𑌏𑌤𑍇 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌗𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾 ॥௧௧॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍂𑌲𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌪𑍇𑌹𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍇𑌣

ருத்ராருக்குப் பாகமில்லாத அந்த யாகத்தையும் தகப்பன் பிரபுவாகிய பரமசிவனிடம் செய்த அவமதிப்பையும் பார்த்து யாகசாலையில் ஆதரவில்லாத ஈச்வரியாகிய ஸதீதேவி கோபத்தால் லோகங்களை தகிப்பவள் போல் கோபங் கொண்டாள். 9

அந்த தாக்ஷாயணி கர்மமார்க்கத்தில் உள்ள அப்பியாசத்தால் கர்வங் கொண்டவனும் சிவனுக்குச் சத்ருவுமாகிய தக்ஷனை கோபத்தால் வியாகுலமான வாக்கினால் நிந்தித்தாள். அந்த ஸதீதேவி (தக்ஷனைக் கொல்ல) எழுந்த ப்ரமதகணங்களைத் தன்னுஞ்ஞையால் தடுத்து ஜனங்கள் கேட்கச் சொல்லுகிறாள். 10

தேவி கூறுகிறாள்.

சரீரம் படைத்தவர்களுக்குப் பிரியமான ஸ்வபாவமுடைய எந்த ஈசனுக்கு உலகத்தில் மேலாகியவனும் ப்ரியமுள்ளவனும் பிரியமில்லாதவனும் இல்லையோ எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாகியவரும் விரோதமற்றவருமாகிய அந்த ஈச்வானிடம் உன்னைத் தவிர எவன் பிரதிகூலனுவான். 11

தோஷாந் பரேஷாம் ஹி குணேஷு ஸாதவோ
க்ருஹ்ணந்தி கேசிந்ந பவாத்ருசா த்விஜ ।
குணாம்ச்ச பல்கூந்பஹுளீ கரிஷ்ணவோ
மஹத்தமாஸ்தேஷ்வவிதத்பவாநகம் ॥ 12

நாச்சர்யமேதத்யதஸத்ஸு ஸர்வதா
மஹத்விநிந்தா குணபாத்மவாதிஷு ।
ஸேர்ஷ்யம் மஹாபூருஷபாதபாம்ஸுபி
நிரஸ்ததேஜஸ்ஸு ததேவ சோபநம் ॥ 13

ஸாக்ஷாத்த்ரோஹேண ச தத்ர பூருஷாணாம் ஞாத்வா விபர்யயம் வததி மஹ
த்த்ரோஹமாஹ த்வாப்யாம் தோஷாநிதி ஹே த்விஜ த்வயிகேசவ: பவாத்ருசா
ஸ்ஸூயா: அஸூயகா: பரேஷாம் குணேஷு தோஷாநேவ க்ருஹ்ணந்தி
ந து குணாந் கேசிந்மத்யஸ்தா: பரகுணேஷு தோஷாம்ச்ச க்ருஹ்ணந்தி கிந்து
யதாஸ்திதாந் குணாந் தோஷாந்விவேகே ந க்ருஹ்ணந்தி தே து மஹாந்த உத்த
மே ஸாதவஸ்து கேவலம் குணாநேவ க்ருஹ்ணந்தி ந தோஷாந் தே து
மஹத்தரா உத்தமே மஹத்தமாஸ்து தோஷாநக்ருஹ்ணந்த்யேவ ப்ரத்யுத பல்கூந்
ஸ்வல்பாநபி குணாந் பஹுளீ கரிஷ்ணவோ பவந்தி பவாநேவ மஹத்ஸு விஹித
வாந் அகம் க்ருதவாநித்யர்த்த:। தச்ச ச்ரேஷ்டாநஹி அஸூயவசீத்யே ந ந ஸம்பவிதம்॥
ந தத்வாத்ருஜநேஷு யாத்ருச்சிகமேவேத்யாஹ। நேதி। குணபம் சவம் சரீரம்
தேவாத்மேதி வதந்தி தேஷு ஸர்வஜ்ஞாத்யாக்ஷாந்தி: ததா ஸஹிதம் ஸைர்ஷ்யம்
யதா பவத்யேவம் மஹதாம் விநிந்தேதி யச்ச தத் ஆச்சர்யம் ந பவதி யத்வா மஹ
தாம் பாதபாம்ஸுபிஸ்ஸைர்ஷ்யம் நிரஸ்ததேஜ: ப்ரபாவோ யேஷாமிதி
யத்யபி மஹாந்த: ஸ்வநிந்தாம் ஸஹந்தே ததாபி தத்பாதரேணவ: தத்ஸஹா

ஓ வேதியனே! உன்னைப்போன்றவர்கள் பிறரின் குணங்களில் தோஷங்களேயே கிரகிக்கிறார்கள். சில ஸாதுக்கள் குணங்களில் தோஷங்களைக் கிரகிக்கிறதில்லை. சில மிகுந்த பெரியோர்கள் அற்பமான குணங்களையும் வெகுவாகச் செய்வார்கள். அந்தப் பெரியோர்களிடம் நீ தோஷத்தைக் கற்பிக்கிறாய். 12

மரணமடையத்தக்க சரீரத்தையே ஆத்மா என்று பேசுகிறவர்களும் மஹா புருஷர்களின் பாத தூளிகளால் தேஜஸ்ஸை.§ இழந்தவர்களுமாகிய அஸத்துக்களிடம், பொறாமையுடன் எப்போதும் பெரியோர்களை நிந்திப்பது என்ற இந்த விஷயமானது ஆச்சர்யமாகாது. (ஆகையால்) அஸத்துக்கள் பெரியோர்களை நிந்திப்பதே உசிதம். 13

§ அஸத்துக்கள் மஹான்களை நிந்தித்தால் அவர்கள்பொறுக்கிறார்கள். அவர்களின் பாததூளிகள் பொறுக்காமல் அவ்வஸத்துக்களின் தேஜஸ்ஸைப் போக்குகின்றன என்பது கருத்து.

यद्द्व्यक्षरं नाम गिरेरितं नृणां
सकृत्प्रसङ्गादघमाशु हन्ति तत् ।
पवित्रकीर्तिं तमलङ्घ्यशासनं
भवानहो द्वेष्टि शिवं शिवेतरः ॥ 14
यत्पादपद्मं महतां मनोऽलिभि-
र्निषेवितं ब्रह्मरसासवार्थिभिः ।
लोकस्य यद्वर्षति चाशिषोऽर्थिन-
स्तस्मै भवान्द्रुह्यति विश्वबन्धवे ॥ 15
किं वा शिवाख्यमशिवं न विदुस्त्वदन्ये
ब्रह्मादयस्तमवकीर्य जटाः श्मशाने ।

नाशेषदोषाञ्जो निरस्यन्ति अतोऽसत्स्वर्हन्त्र एवोचितमित्यर्थः ॥ ௧௩ ॥ तदेवं महत्तरद्रोहमुक्त्वा तस्मिन्नेव कृतं द्रोहमाहात्म्यमाह यदिति । यद्वा यस्य द्व्यक्षरं नाम शिव इति तच्च प्रसङ्गं नाम नृणां सदोषाणामपि सकृदेवाघं हन्ति केवलं गिरैवेरितं उच्चारितं न त्वर्थतः पवित्रकं तत्सकृदपि प्रसङ्गादपि तं शिवं द्वेष्टि न लङ्घ्यं शासनं आज्ञा यस्य अहो आश्चर्यं शिवेतरः अमङ्गलरूपः ॥ ௧௪ ॥ ब्रह्मरस एवासवस्तदर्थिभिः तेन शिवं वन्द्यं दर्शयन्नाह यदिति । यस्य पादपद्मं महतां मनांस्येवालयः तैः ब्रह्मरसो ब्रह्मानन्दः स एवासवः पावकाङ्क्षिभिः यश्च अर्थिनः सकामस्य लोकस्य तानाशिषः वर्षति ॥ ௧௫ ॥ यदुक्तं शिवावदेशोऽह्यशिव इति यदुक्तं तावदशिवत्वं तथापि तत्राह किंवेति । ये जटाः अवकीर्य श्म

மானிடர்கள் எந்தச் சிவனுடைய இரண்டு அக்ஷரமுள்ள (சிவ) என்ற பெயரை வாக்கினால் ஒரு தடவை ஏதோ ஒரு ப்ரஸக்தியில் சொன்னாலும் அப் பெயரானது அந்த மானிடர்களின் தோஷத்தை விரைவில் போக்குகிறது. பரிசுத்தமான கீர்த்தியுள்ளவரும் அதிக்கிரமிக்கக்கூடாத ஆஞ்ஞையுடையவருமாகிய அந்தச் சிவனை அமங்களனாகிய நீ த்வேஷிக்கிறாய். ஆச்சர்யம். 14

ப்ர்மானந்தமாகிய மகரந்தத்தை விரும்பிய மஹான்களின் மனமாகிய வண்டுகள் எவருடைய பாதங்களாகிய பத்மத்தைப் பற்றியிருக்கின்றனவோ, எவர் மங்களத்தை விரும்பிய ஜனங்களுக்கு அவர்களின் கோரிக்கைகளை அளிக்கின்றாரோ லோக பந்துவாகிய அந்த ஈச்வரனுக்கு நீ த்ரோஹம் செய்கிறாய். 15

மயானத்தில் விரிந்த சடையுடன் அந்த மயானத்திலுள்ள புஷ்பங்கள் சாம்பல் மண்டையோடு இவைகளைத் தரித்து எவர் வாஸம் செய்கிறாரோ, அந்தச் சிவன் என்று பெயருடைய அமங்களனை உன்னைத் தவிர மற்றுமுள்ள

𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌭𑌸𑍍𑌮𑌨𑍃𑌕𑌪𑌾𑌲𑍍𑌯𑌵𑌸𑌤𑍍𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑍈-
　𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑌧𑌤𑌿 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾𑌵𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 ‖ 16

𑌕𑌰𑍍𑌣𑍌 𑌪𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌰𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑌕𑌲𑍍𑌪 𑌈𑌶𑍇
　𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌯𑌸𑍃𑌣𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑍃𑌭𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 ।
𑌛𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌹𑍍𑌯 𑌰𑍁𑌶𑌤𑍀𑌮𑌸𑌤𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌶𑍍𑌚𑍇-
　𑌜𑍍𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌮𑌸𑍂𑌨𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍇𑌤𑍍𑌸 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 ‖ 17

𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑌵𑍋𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌂
　𑌨 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌤𑌿𑌕𑌣𑍍𑌠𑌗𑌰𑍍𑌹𑌿𑌣𑌃 ।

[illegible]

பிர்மதேவர் முதலியவர்கள் தெரிந்துகொள்ளவில்லையா என்ன; அந்த பிரமன் முதலியவர்கள் அந்த சிவனுடைய பாதங்களினின்று நழுவிய நிர்மால்யத்தை தலையாலல்லவா தரிக்கிருர்கள். 16

மரியாதை கெட்ட மானிடர்கள் தர்மத்தைப் பரிபாலிக்கும் ஈச்வரனை நிந்தித்தால் * திறமையில்லாதவன் செவிகளை மூடிக்கொண்டு வெளிப் புறப்பட வேண்டும். திறமையுள்ளவனுயின் அமங்களத்தைப் பேசிய அந்த அஸத்துக்களின் நாவை பலாத்காரமாகத் துண்டிக்கவேண்டும். பிறகு, தான் பிராணனை விடவேண்டும். இது தான் தர்மம். 17

ஆகையால் நீலகண்டனை நிந்தித்த உன்னிடம் உண்டான இந்தச் சரீரத்தைத் தரித்துக்கொள்ளவில்லை. மானிடன் மோஹத்தால் நிந்திக்கத்தக்க அன்

---

* திறமையில்லாதவன் - பெரியோர்களைத் தூஷிக்கும்போது தான் மரணமடையவாவது நிந்திப்பவனை மரணமடையும்படி செய்யவாவது திறமையற்றவன்.

𑌜𑌗𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌨𑍍𑌧𑌸𑍋
𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ॥ 18

𑌨 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌾𑌦𑌾𑌨𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌮𑌤𑌿𑌃
𑌸𑍍𑌵 𑌏𑌵 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌰𑌮𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍
𑌸𑍍𑌵 𑌏𑌵 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌨 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ 19

𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌪𑍍𑌯𑍃𑌤𑌂
𑌵𑍇𑌦𑍇 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯𑍋𑌭𑌯𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

𑌆𑌦𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌹 𑌜𑌗𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌰𑌣𑌂 𑌵𑌮𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ॥ 18 ॥ 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌏𑌵𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌰𑌮𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃 𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌭𑍇𑌦𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌰𑌾𑌕𑌾𑌶 𑌏𑌵 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌵𑌾 𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌤𑍍 𑌨 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌤𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ 19 ॥ 𑌸 𑌤𑌦𑍇𑌵𑍋𑌪𑌪𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌮𑌦𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌚 𑌋𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌯𑌤𑌃 𑌵𑍇𑌦𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂

னத்தைப் புசித்தால் அந்த அன்னத்தைக் கக்குவதே அந்த மானிடனுக்குப் பரிசுத்தி என்று (பெரியோர்கள்) கூறுகிறார்கள். 18

தன் ஆத்மாவிலேயே ரமித்துக்கொண்டிருக்கிற மஹா முனிவரின் மதியானது (விதி நிஷேத ரூபங்களான) வேதத்தில் கூறியவைகளை அநுஸரிக்காது. தேவர்களின் கதியானது ஆகாயத்திலும், மானிடர்களின் கதியானது பூமியிலுமென்றே ஏற்பட்டிருக்கிறதல்லவா? ஆகையால் தனக்குரிய தர்மத்திலிருப்பவன் பிறரை நிந்திக்கமாட்டான். 19

‡ பிரவிர்த்தி கர்மமும் ¶ நிவிர்த்தி கர்மமும் உண்மை தான். ஏனெனில் (ராகம் வைராக்யம்என்ற) இரண்டு அடையாளங்களுடைய இவ்விரு கர்மங்களுக்கு வேதத்தில் வ்யவஸ்தை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த பிரவிர்த்தி நிவிருத்தி கர்மங்களிரண்டும் ஒரே கர்த்தாவிடம் ஒரே ஸமயத்தில் ஏற்படா.

---

‡ பிரவிருத்தி கர்மமாவது - அக்னிஹோத்ரம் முதலியன. ¶ நிவிருத்தி கர்மமாவது சமம் தமம் முதலியன.

𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌯𑍌𑌗𑌪𑌦𑍈𑌕𑌕𑌰𑍍𑌤𑌰𑌿
𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨𑌰𑍍𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ 20

𑌮𑌾 𑌵𑌃 𑌪𑌦𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌸𑍍𑌮𑌦𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾
𑌯𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑌾𑌲𑌾𑌸𑍁 𑌨 𑌧𑍂𑌮𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ।

𑌤𑌦𑌨𑍍𑌨𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑍈𑌰𑌸𑍁𑌭𑍃𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾
𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌅𑌵𑌧𑍂𑌤𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 21

[illegible]𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌯𑍈𑌵 𑌉𑌭𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌗𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌨𑌨𑍁 ॥௧௯॥ 𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌨𑍈𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌭𑌯𑍋𑌰𑍇𑌕𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 । 𑌯𑍌𑌗𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌯𑍌𑌗𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌰𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌶𑍀𑌲𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌶𑍀𑌲𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌉𑌭𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨𑌰𑍍𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌅𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌾𑌕𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌦𑍋𑌷𑌃 𑌏𑌵𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌕𑌰𑌣𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌦𑍋𑌷 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥௨௦॥ 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌃 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌮𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍇 𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌆𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌦𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌣𑌿𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌾𑌃 𑌵𑌃 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌮𑌾 𑌨𑌸𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑌤𑌃 𑌵𑌃 𑌪𑌦𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑌾𑌲𑌾𑌸𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌶𑌂𑌸𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌧𑍂𑌮𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍁𑌜𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑌦𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑍈𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 [illegible] 𑌅𑌵𑌧𑍂𑌤𑍈𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 [illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥௨௧॥ 𑌕𑌿𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌇𑌦𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 [illegible]

(ஏனெனில்) ஒன்றுக்கொன்று விரோதமுடையது. இந்த இரண்டு வித கர்மங்களும் பிர்மத்தினிடம் சேரா. 20

ஓ பிதாவே! எங்களைச் சார்ந்த அணிமை முதலிய ஐச்வரியங்கள் உங்களுக்கில்லை. யாகசாலைகளில் தான் உங்களுடைய ஐச்வரியங்கள் ஏற்படும். அந்த ஐச்வரியங்கள் யாகத்திலுள்ள அன்னத்தைப் புசித்த பிராணிகளால் கொண்டாடப்படுகின்றன. தூம மார்க்கங்களால் அனுபவிக்கக் கூடியன. எங்களைச் சார்ந்த ஐச்வர்யங்களோ ஸ்பஷ்டமாகாத ஹேதுக்களுடையவை. பிர்மஞானிகளால் அடையத்தக்கவை. 21

𑌨𑍈𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌹𑌰𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌗𑌸𑍋
𑌦𑍇𑌹𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌨𑌾𑌲𑌮𑌲𑌂 𑌕𑍁𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾 𑌮𑌮𑌾𑌭𑍂𑌤𑍍𑌕𑍁𑌜𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤
𑌸𑍍𑌤𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌧𑌿𑌗𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌮𑌵𑌦𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑍍 ॥ 22
𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑍃𑌷𑌧𑍍𑌵𑌜𑍋
𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌣𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑌾𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌪𑍇𑌤𑌨𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑌾𑌶𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌹𑌂
𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌕𑍁𑌣𑌪𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌙𑍍𑌗𑌜𑌮𑍍 ॥ 23

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌧𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌮𑌨𑍂𑌦𑍍𑌯 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌹𑌨𑍍
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌵𑍁𑌦𑍀𑌚𑍀𑌂 𑌨𑌿𑌷𑌸𑌾𑌦 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌕𑍍 ।

𑌕𑍁𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑍇𑌕𑍃𑌤𑌾𑌗𑌸𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌨𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌲𑌮𑌯𑌂𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌕𑌥𑌂𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌕𑍁𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌮 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌭𑍂𑌤𑍍 𑌅𑌤𑌃𑌯𑌃 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌅𑌵𑌦𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌯𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌃 ॥22॥ 𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 ॥ 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌨𑍋𑌦𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑌯𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑌂𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌚𑌕𑌂 𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂𑌨𑌾𑌮 𑌯𑌦𑌾𑌵𑍃𑌷𑌧𑍍𑌵𑌜 𑌆𑌹 𑌗𑍃𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌹𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌪𑍇𑌤𑌂𑌨𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑌾𑌃 𑌅𑌤𑌿𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌭𑌵𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌹𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌣𑌪𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 ॥ 23 ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍂𑌦𑍍𑌯𑌂𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌹𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌦𑌿𑌰𑌿𑌪𑍁𑌵𑌧𑌕 𑌉𑌦𑍀𑌚𑍀𑌮𑍍 𑌉𑌦𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑌿𑌵𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍇

பரமசிவன் விஷயத்தில் குற்றம் செய்த உன்னுடைய சரீரத்தாலுண்டான தும் குற்சிதமான ஜன்மமுடையதுமாகிய இந்தச் சரீரத்தால் பூர்ணமாகவில்லையா என்ன? குற்சிதனுகிய உன்னுடைய ஸம்பந்தத்தால் எனக்கு வெட்கமுண்டாயிற்று. எவன் பெரியோர்களுக்குக் கெடுதி செய்தவனே அவனிடம் அடைந்த ஜன்மத்தைச் சுடவேண்டும். 22

பகவானுகிய விருஷபத்வஜர் ஓ! தாக்ஷாயணி என்று உன்னைச் சார்ந்த பெயரை எப்போது கூறுகிறுரோ அப்பொழுது நான் வேடிக்கையாகப் புன் முறுவலடையாமல் மிகுந்த துக்கங்கொண்ட மனமுடையவளாவேன். ஆகையால் உன்னுடைய சரீரத்தினின்றுண்டான பிணம்போன்ற இந்தத்தேஹத்தை விரைவில் விட்டுவிடப்போகிறேன். 23

மைத்ரேயர் கூறுகிறுர்.

(கோபம் முதலிய) சத்ருக்களை யொழித்த ஓ விதுர! யாகத்தில் இவ்விதம் தக்ஷனைக் குறித்து நிருபித்து மஞ்சள் பட்டாடை யுடுத்து ஆசமனம்

𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌲𑌂 𑌪𑍀𑌤𑌦𑍁𑌕𑍂𑌲𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌾
　　𑌨𑌿𑌮𑍀𑌲𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌗𑍍𑌯𑍋𑌗𑌪𑌥𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ‖　　24

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌾𑌵𑌨𑌿𑌲𑍌 𑌜𑌿𑌤𑌾𑌸𑌨𑌾
　　𑌸𑍋𑌦𑌾𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌚 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌤𑌃 ।
𑌶𑌨𑍈𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌧𑌿𑌯𑍋𑌰𑌸𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂
　　𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑌯𑌤𑍍 ‖　　25

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌸𑌾
　　𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃𑌸𑌮𑌾𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑌮𑌙𑍍𑌕𑌮𑌾𑌦𑌰𑌾𑌤𑍍 ।
𑌜𑌿𑌹𑌾𑌸𑌤𑍀 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀
　　𑌦𑌧𑌾𑌰 𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑌿𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍 ‖　　26

𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌾𑌸𑌵𑌂
　　𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍋𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌤𑍀 𑌨 𑌚𑌾𑌪𑌰𑌮𑍍 ।

𑌉𑌦𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑍀 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌕𑍍 [illegible] 𑌜𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌚𑌮𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌕𑍍𑌦𑍃𑌶𑌂॥௨௪॥ 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌪𑌾𑌨𑍌 [illegible] 𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇𑌨 [illegible] 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑌃 𑌉𑌦𑌾𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌨𑌯𑌤𑍍॥௨௫॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌂 [illegible]॥௨௬॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌾𑌸𑌵𑌂 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑌕𑌰𑌨𑍍𑌦𑌂 [illegible]

செய்து மௌந நியமத்துடன் வட திசையை நோக்கி பூமியில் உட்கார்ந்து கண்ணை மூடிக்கொண்டு யோக மார்க்கத்தை அடைந்தாள். 24

ஆஸனத்தை ஜயித்தவளும் பூஜிக்கப்படுகிறவளுமாகிய அந்த ஸதீதேவி பிராணனையும் அபானனையும் நாபிசக்ரத்தில் ஒன்று சேர்த்து உதானனைக் கிளப்பி புத்தியுடன் மெதுவாக ஹிருதயத்தில் வைத்து கண்டத்தின் வழியே புருவங்களின் மத்தியில் கொண்டுவந்தாள். 25

சிறந்த மனமுடைய ஸதீதேவி மஹான்களுக்கும் மஹானுகிய மஹா தேவரால் ஆதரவுடன் தம் மடி மீது அடிக்கடி வைத்துக்கொள்ளப்பட்ட தன் தேஹத்தைத் தக்ஷனிடம் கோபத்தால் இவ்விதம் விட்டாள். சரீரங்களில் வாயு அக்னி இவர்களின் தாரணையைத் தரித்தாள். 26

பிறகு லோககுருவாகிய தன் பிராணநாதனுடைய பாதாரவிந்த மகரந்த த்தை தியானம் செய்தவளும் கல்மஷமற்றவளுமாகிய ஸதீதேவி பர்த்தாவைத்

𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌹𑌤𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌾 𑌸𑌤𑍀
𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌜𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 ॥ 27

𑌤𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌖𑍇 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌚𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍
𑌹𑌾 𑌹𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌨𑌜𑌾𑌯𑌤 ।
𑌹𑌨𑍍𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑍀
𑌜𑌹𑌾𑌵𑌸𑍂𑌨𑍍 𑌕𑍇𑌨 𑌸𑌤𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌪𑌿𑌤𑌾 ॥ 28

𑌅𑌹𑍋 𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ।
𑌜𑌹𑌾𑌵𑌸𑍂𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾 𑌸𑌤𑍀
𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀 𑌮𑌾𑌨𑌮𑌭𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 ॥ 29

𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌹𑍃𑌦𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌧𑍍𑌰𑍁𑌕𑍍 𑌚
𑌲𑍋𑌕𑍇𑌽𑌪𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍀𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌯𑌦𑌙𑍍𑌗𑌜𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌦𑍍𑌵𑌿𑌡𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂
𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌷𑍇𑌧𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑌯𑍇𑌽𑌪𑌰𑌾𑌧𑌤𑌃 ॥ 30

𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 ॥27॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌖𑍇 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌚 𑌹𑌾 𑌹𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌤𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑍇 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌦𑍈𑌵𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌕𑍇𑌨 𑌦𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌤𑍀 ॥ 28 ॥ 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍌𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌂 ॥ 𑌅𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌮𑌤𑌾 𑌅𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾 ॥29॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌅𑌸𑌹𑌨𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌯𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌜𑌾𑌂 [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌵𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌮𑍃𑌤𑌯𑍇 𑌮𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌦𑍍𑌵𑌿𑌟𑍍 𑌶𑌿𑌵𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍀 ॥30॥

தவிர மற்றெதையும் பார்க்கவில்லை. ஸமாதியால் உண்டான அக்னியால் சரீரமும் உடனே ஜ்வலித்தது. 27

மிகவும் பூசிக்கத்தக்க பரமசிவனுக்குப் பத்தினியாகிய ஸதீ தேவி தக்ஷப் பிரஜாபதியால் கோபமடைந்து பிராணனை விட்டாள். கஷ்டம் ஆ! ஆ!! என்று ஆகாயத்திலும் பூமியிலும் அந்த அற்புதத்தைப் பார்ப்பவர்களின் பேச்சானது மிகுதியும் உண்டாயிற்று. 28

எந்த தக்ஷனுக்கு ஸ்தாவர ஜங்கமங்கள் பிரஜைகளோ எந்த ஸதீ தேவி எப்போதும் வெகுமானிக்கத் தகுந்தவளோ அந்த சிறந்த மனமுடைய ஸதியானவள் இந்த தக்ஷனால் அவமதிப்படைந்து அவன் பார்த்திருக்கும்போதே பிராணனை விட்டாள். இந்த தக்ஷனுடைய துஷ்டத்தனத்தைப் பாருங்கள். 29

மிகவும் பொறுமையுள்ள மனமுடையவனும் பிராமணர்களுக்குள் அதமனும் சிவத்வேஷியுமாகிய இந்த தக்ஷன் தான் செய்த அபராதத்தால் மரணமடைய முயன்ற தன் குமாரத்தியை எதனால் தடைசெய்யவில்லையோ அதனால் உலகில் பெரும் அபகீர்த்தியை அடையப்போகிறான். 30

வடிதெ்வம் ஜநெ ஸெதூா ஃரஷ்ாZஸாாதூாமஃஜ்ாதழ |
தம் ஃக்ஷம் வாஷடிுுஹா ஹஞாாஃதிஷணாஷாயாயா: ‖ 31

தெஷாஊவததாம் வெமம் நிஶாஶ ஹமவாநூுமா: |
யஜுவெந யஜுஷா ஃக்ஷிணாமுள ஜுஹாவ ஹ ‖ 32

ஃவயுுணா ஹூயஊநெ ஷெவா உஃவெதாரொஜஸா |
ஃஹவொ நாஊ தவஸா ஸொஊம் ஷாவூாஸ்ஹஸு ஶ: ‖ 33

தெமா தாயயெஹவெு ஷாஃமாஸ்ஹமாஹுகா: |
ஃஹுாநா ஃிஶொ ஹெஜாாஶஜிஹுுதெஜஸா ‖ 34

ஊதிமீஜ்ாமவதெ வதாயடுஸெ வதாயெடுாZயூாய:.

வடிதீதி ஃஶாதம் ஃஷாவ ‖௩௧‖ தெஷாஜிதி யஜுஷாந் ஹஞீதி யஜுவஹு ஹெந ‖ஶ‖ ஃவஹதாஃஸாாஃஶாமு௦ஷிவிஶாவா ஊதூாஜிநா ‖ ௩௨ ‖ ஃயுடிுணெதி ஃயுுணா ஹூமணா யெதவஸாஸொஊம் ஷாவா: தெ ஃஹவொநாஊஷெவாஉகுிதா: ‖௩௩‖ தெஸிதி ஷஹுதெஜஸா உஶஜிடுவ ஊமொ: ‖

ஊதி ஹாவாயடுீவிகாயாம் வதாயடுாயூாயவூாவூா.

ஜனங்கள் இவ்வாறு பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது ஸதீதேவி அற்புத மாகப் பிராணனை விட்டதைப் பார்த்த பாரிஷதர்கள் ஆயுதங்களை எடுத்துக் கொண்டு அந்த தக்ஷனைக் கொல்லுவதற்கு எழுந்தார்கள். 31

வருகிற அந்த பிரமத கணங்களுடைய வேகத்தை பகவானுகிய பிருகு முனிவர் பார்த்து யாகத்தைக் கெடுப்பவர்களை ஹிம்சிக்கும் மந்திரத்தால் தக்ஷி ணுக்னியில் ஹோமம் செய்தார். 32

அத்வர்யுவாகிய பிருகு முனிவர் தேஜஸ்ஸுடன் ஹோமம் செய்யும் போது ருபுக்கள் என்ற தேவர்கள் ஆயிரக்கணக்காக வலுவுடன் கிளம்பினுர் கள். அவர்கள் தவம் செய்து ஸோமபானம் செய்யும் பாக்ய மடைந்தவர்கள். 33

பிர்ம தேஜஸ்ஸால் ஜ்வலிப்பவர்களும் கொள்ளிக்கட்டைகளை ஆயுதமாகக் கொண்டவர்களுமாகிய அந்த ருபுக்களால் தஹிக்கப்படும் பிரமதகணங்கள் யாவரும் குஹ்யகர்களுடன் திசைகளை அடைந்தார்கள். 34

4 - வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று:

पञ्चमोऽध्यायः प्रारम्भः.

॥ मैत्रेयः ॥

भवो भवान्या निधनं प्रजापते-
रसत्कृताया अवगम्य नारदात् ।
स्वपार्षदसैन्यं च तदध्वरर्भुभि-
र्विद्रावितं क्रोधमपारमादधे ॥ 1

क्रुद्धः सुदष्टौष्ठपुटः स धूर्जटि-
र्जटां तडिद्वह्निसटोग्ररोचिषम् ।
उत्कृत्य रुद्रः सहसोत्थितो हसन्
गम्भीरनादो विससर्ज तां भुवि ॥ 2

श्लो॥ पञ्चमे तु सतीदेहत्यागरोषान्महेश्वरः ।
वीरभद्रं समुत्पाद्य तेन दक्षजीवनम् ॥

भव इति प्रजापतेर्हेतोर्निधनं कृतं तेन असत्कृतायाः तस्याश्च ये भवः पार्षदाः ॥ १ ॥ क्रुद्ध इति सः धूर्जटिः रुद्रः घोरसटां जटाम् उत्कृत्य उत्पाट्य उत्थितस्सन् तां भुवि विससर्ज सुदष्टोष्ठपुटो येन तडिदाभवह्नेरिव सटाः ज्वालास्तद्वदुग्रं रोचिः यस्यास्ताम् ॥ २ ॥ तत इति ततः जटायाः सकाशात् अतिकायः वीरभद्रः

---

5 - வது அத்தியாயம்.

மைத்திரேயர் கூறுகிறர்.

தக்ஷப்பிரஜாபதியின் நிமித்தம், அவனுல் அவமதிப்படைந்து தாக்ஷாயணி நாசமடைந்ததையும் அவனுடைய யாகத்தில் உண்டான ருபுக்கள் என்றதேவர்களால் பிரமதகண ஸேனைகள் நாசமடைந்ததையும் பரமசிவன் நாரத முனிவரின் வாயிலாகக் கேட்டு கரையற்ற கோபத்தை அடைந்தார். 1

உதடுகளை நன்ருய்க் கடித்துக்கொண்டவரும் கோபமடைந்தவரும் கம்பீரமான சத்தமுடையவரும் தூர்ஜடியுமாகிய அந்த ருத்ரர் சிரித்துக்கொண்டு மின்னல் களுடையவும் அக்னியினுடையவும் ஜ்வாலைகள்போல் உக்ரமான காந்தியுடைய ஜடையை எடுத்து விரைவில் எழுந்து அதனை பூமியில் விட்டார். 2

𑌤𑌤𑍋𑌽𑌤𑌿𑌕𑌾𑌯𑌸𑍍𑌤𑌨𑍁𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍 𑌦𑌿𑌵𑌂
  𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌬𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌘𑌨𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌦𑍃𑌕𑍍 ।
𑌕𑌰𑌾𑌲𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍋 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌜𑌃
  𑌕𑌪𑌾𑌲𑌮𑌾𑌲𑍀 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍋𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌯𑍁𑌧𑌃 ॥ 3
𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌕𑌰𑍋𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹
  𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌭𑍂𑌤𑌨𑌾𑌥𑌃 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌜𑌹𑌿 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌟𑌾𑌨𑌾
  𑌤𑍍𑌵𑌮𑌗𑍍𑌰𑌣𑍀𑌰𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌭𑌟𑌾𑌂𑌶𑌕𑍋 𑌮𑍇 ॥ 4
𑌆𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤 𑌏𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌨𑌾
  𑌸 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌮𑍍 ।
𑌮𑍇𑌨𑍇 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌸𑌙𑍍𑌗𑌰𑌂𑌹𑌸𑌾
  𑌮𑌹𑍀𑌯𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌤 𑌸𑌹𑌃𑌸𑌹𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑍍 ॥ 5

[illegible]

அந்த ஜடையின் அருகினின்று பருத்த சரீரமுடைய வரும் சரீரத்தால் ஸ்வர்க்கத்தைத் தொடுகிறவரும் ஆயிரம் கைகளை அடைந்தவரும் மேகம்போல் கறுத்த நிறமுடையவரும் மூன்று ஸூர்யன்போன்ற (மூன்று) கண்களுடைய வரும் உன்னதமான தெற்றிப்பற்களுடைய வரும் ஜ்வலிக்கும் அக்னிபோன்ற கேசங்களுடையவரும் கபால மாலைகளுடையவரும் பல விதமான ஆயுதங்களுடைய வருமாகிய வீரபத்ரர் உண்டானார். 3

அஞ்சலிசெய்து, நான் செய்யவேண்டுவது என்ன என்று கூறிய அந்த வீரபத்ரரைநோக்கி, பூதநாதரும் பகவானுமாகிய பரமசிவன், ஓ ருத்ர! யுத்தஞ் செய்வதில் திறமையுடையவனே! நீ என்படர்களுக்குத் தலைவனாகவிருந்து தக்ஷனை அவன்செய்யும் யாகத்துடன் நாசஞ்செய்யக்கடவாய். நீ என்னம்சமுடையவனல்லவா? 4

கோபங்கொண்ட ருத்ரரால் இவ்வாறு ஆஞ்ஞாபிக்கப்பட்ட அந்த வீரபத்ரர், தேவர்களுக்கும் தேவராகிய ப்ரபுவை ப்ரதக்ஷிணம் செய்தார். ஓ விதுர! அப்பொழுது வீரபத்ரர் மிகுந்த வேகத்தால், வலுவுடையவர்களாயினும் அவர்களின் வலுவை ஸஹிப்பதற்குத் தான் திறமையுள்ளவன் என்று எண்ணினார்.

அந்வீயமாநஸ் ஸ து ருத்ரபார்ஷதைர்
ப்ருஶம் நதத்பிர்வ்யநதத் ஸுபைரவம் ।
உத்யம்ய ஶூலம் ஜகதந்தகாந்தகம்
ஸம்ப்ராத்ரவத் கோஷணபூஷணாங்க்ரி: ॥ 6

அதர்த்விஜோ யஜமாநஸ் ஸதஸ்யா:
ககுப்யுதீச்யாம் ப்ரஸமீக்ஷ்ய ரேணும் ।
தம: கிமேதத் குத ஏதத்ரஜோऽபூத்
இதி த்விஜா த்விஜபத்ந்யஶ்ச தத்யு: ॥ 7

வாதா ந வாந்தி ந ஹி ஸந்தி தஸ்யவ:
ப்ராசீநபர்ஹிர்ஜீவதி ஹோக்ரதண்ட: ।
காவோ ந கால்யந்த இதம் குதோ ரஜோ
லோகோऽதுநா கிம் ப்ரளயாய கல்பதே ॥ 8

அந்வீயமாந இதி ஜகதந்தக: ம்ருத்யு: தஸ்யாப்யந்தகம் ஶூலம் கோஷயந்தி ஶப்தம் குர்வந்தீதி கோஷணாநி நூபுராதீநி பூஷணாநி யயோஸ்தாத்ருஶௌ அங்க்ரீ யஸ்ய ஸ: ॥௬॥ அதேதி ககுபி திஶி தமோ ந பவதி கிந்து ரஜ இதி ஜ்ஞாத்வா ஊஹு: ரஜஸ்தத்குதோऽபூதிதி தத்யு: விசாரயாமாஸு: ॥௭॥ ஹேத்வந்தராஸம்பவே ஔத்பாதிகம் கல்பயந்தி வாதா இதி தஸ்யுநாஶஹேதும் ப்ராசீநபர்ஹி: உக்ரதண்டோ ராஜா ஜீவதீதி ந கால்யந்தே ந சௌர்யேண நீயந்தே ॥௮॥ ப்ரஸமீக்ஷேதி ப்ரஸமீக்ஷ்யேதிபக்ஷே து ஸந்திஶ்சாந்தஸ: ॥

மிகுந்த ஆரவாரத்துடன், கூடிய ருத்ரபாரிஷதர்களால் அநுசரிக்கப்படும் அந்தவீரபத்ரர், மிகவும் பயங்கரமாக கர்ஜித்தார். உலகங்களைநாசம் செய்யும் யமனுக்கும் யமனுகிய ஶூலத்தை எடுத்துக்கொண்டு சத்தமிடும் தண்டைமுதலிய ஆபரணாலங்கார முள்ள பாதங்களுடையவராகி ஓடினர். 6

பிறகு ரித்விக்குகள் யஜமானன் ஸபையோர்கள் பிராமணர்கள் பிராம்மணஸ்திரீகள் யாவரும் வடதிசையில் புழுதியைப் பார்த்து இது என்ன இருள், எங்கிருந்து இந்தப்புழுதி உண்டாயிற்று என்று யோசனைசெய்தார்கள். 7

காற்று வீசவில்லை. சக்ரமானசிக்ஷை யுடைய ப்ராசீனபர்ஹிஸ் என்ற அரசன் இப்பொழுது ஜீவனுடனிருக்கிறுன். ஆகையால் திருடர்களுமில்லை. கோக்களும் ஹிம்ஸையடைய வில்லை. இந்தப் புழுதி எங்கிருந்து வருகிறது? இப்பொழுது, உலகத்திற்குப் பிரளயமுண்டாகுமா என்ன? 8

𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌿𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾
𑌊𑌚𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑌾𑌕𑍋 𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌯 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍇𑌶𑌃
𑌸𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍀𑌮𑌵𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌨𑌾𑌗𑌾𑌂 ॥ 9

𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌪𑍍𑌤𑌜𑌟𑌾𑌕𑌲𑌾𑌪𑌃
𑌸𑍍𑌵𑌶𑍂𑌲𑌸𑍂𑌚𑍍𑌯𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌦𑌿𑌗𑍍𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 ।
𑌵𑌿𑌤𑌤𑍍𑌯 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌦𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾𑌨𑍍
𑌉𑌚𑍍𑌚𑌾𑌟𑍍𑌟𑌹𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌨𑍁𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌦𑌿𑌕𑍍 ॥ 10

𑌅𑌮𑌰𑍍𑌷𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌮𑌸𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇𑌜𑌸𑌂
𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑍍𑌲𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍍𑌰𑍁𑌕𑍁𑌟𑍍𑌯𑌾 ।

[illegible]

(தக்ஷன்மனைவியாகிய) ப்ரஸூதியை முக்கியமாகக் கொண்ட ஸ்திரீகள். நொந்தமனதுடன் தக்ஷன் செய்த பாபத்தின் பரிபாகமேதான் இது என்று பேசினர்கள். ஏனெனில் ப்ரஜாபதியாகிய தக்ஷன் குற்றமற்றவளும், பெண்ணுமாகிய ஸதியை தன்னுடைய பெண்கள் பார்த்திருக்கும்போதே அவமதித்தானல்லவா? 9

எந்த பகவான் ப்ரளயகாலத்தில் விரித்தஜடையுடன் தன்னுடைய சூலாயுதத்தின் நுனியில் திக்கஜங்களைக் கோர்த்துக்கொண்டும் பெரும் அட்டஹாஸமாகிய இடியால் திசைகளைச் சிதரும்படி செய்துகொண்டும் உயர எடுக்கப்பட்ட கைகளாகிய த்வஜங்களைப் பிரித்துக்கூத்தாடுகிறரோ அந்த ஸஹிக்க முடியாத தேஜஸ்ஸை அடைந்த வரும், கோபத்தால் வியாபித்தவரும் புருவ நெறித்தலால் பார்க்கமுடியாதவரும் உபரமாண தெற்றிப்பற்களால் நக்ஷத்திரக்

𑌕𑌰𑌾𑌲𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌰𑍁𑌦𑌸𑍍𑌤𑌭𑌾𑌗𑌣𑌂
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑍋𑌪𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍁𑌃 ‖ 11

𑌬𑌹𑍍𑌵𑍇𑌵𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌦𑍃𑌶𑍋𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇
𑌜𑌨𑍇𑌨 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌉𑌤𑍍𑌪𑍇𑌤𑍁𑌰𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑌤𑌮𑌾𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑍋
𑌭𑌯𑌾𑌵𑌹𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌚 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍 ‖ 12

𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌮𑌖𑍋
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌯𑍁𑌧𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌮𑌨𑌕𑍈𑌰𑍁𑌦𑌾𑌯𑍁𑌧𑍈𑌃 ।
𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌪𑌿𑌶𑌙𑍍𑌗𑍈𑌰𑍍𑌮𑌕𑌰𑍋𑌦𑌰𑌾𑌨𑌨𑍈𑌃
𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤 ‖ 13

𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂𑌸𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌕𑌾𑌕𑍍𑌵𑌾 ॥௧௧॥ 𑌬𑌹𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌉𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌾𑌦𑍃𑌗𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌨 𑌬𑌹𑍁𑌯𑌥𑌾𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑍈𑌵𑌂 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌸𑌤𑌿 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑌤𑌮𑌾𑌃 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂𑌸𑍂𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌦𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌭𑌯𑌾𑌵𑌹𑌾𑌃 ॥௧௨॥ 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌆𑌯𑍁𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌕𑍈𑌃 𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌯𑍁𑌧𑍈𑌃 𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌲𑍈𑌃 𑌪𑌿𑌶𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌪𑍀𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑍈𑌃 𑌮𑌕𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵𑍋𑌦𑌰𑌂 𑌆𑌨𑌨𑌂𑌚 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋𑌧𑌾𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥௧௩॥ 𑌰𑍁𑌰𑍁𑌧𑍇𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌤𑌸𑍍𑌸𑌦𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑍇𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌵𑌂𑌶𑌃 𑌤𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌤𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌶𑌾𑌲𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌵𑌂𑌶𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌦𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑌂 𑌸𑌦𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌵𑌂𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤

கும்பலைத் தள்ளுகிறவருமாகிய பரமசிவன் பொறுக்கமுடியாத வண்ணஞ்செய்து (மறுபடியும்) கோபமடையும்படி செய்தால் பிர்மாவாயிருப்பினும் மங்கள முண்டாகுமா என்ன? 10-11

அசையும் கண்களுடைய ஜனங்கள் இவ்வாறு வெகுவாக அடிக்கடி பேசிக்கொண் டிருக்கும்போது, மிகுந்த தைரியமுடைய தக்ஷனுக்குப் பயத் தைக் கொடுக்கும் பெரும் உத்பாதங்கள் ஆகாயத்திலும் பூமியிலும் எங்கும் ஆயிரக்கணக்காக உண்டாயின. 12

ஓ விதுர! அப்பொழுது பலவித ஆயுதமுடையவர்களும் குள்ளர்களும் ஆயுதம் பிடித்தவர்களும் கோரோசனை நிறமுடையவர்களும் மஞ்சள்நிறமுள்ள வர்களும் மகரம்போன்ற வயிற்றையும் முகத்தையுமுடையவர்களும்நான்கு பக் கத்திலும் ஓடுகிறவர்களுமாகிய ருத்ரபாரிஷதர்கள் அந்தப் பெரும் யாகத்தைத் தடுத்தார்கள். 13

𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍍𑌬𑌭𑌞𑍍𑌜𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌵𑌂𑌶𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌶𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌰𑍇 ।
𑌸𑌦 𑌆𑌗𑍍𑌨𑍀𑌧𑍍𑌰𑌶𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌸𑌮𑍍 ॥ 14

𑌰𑍁𑌰𑍁𑌜𑍁𑌰𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌥𑍈𑌕𑍇𑌽𑌗𑍍𑌨𑍀𑌨𑌨𑌾𑌶𑌯𑌨𑍍 ।
𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑍇𑌷𑍍𑌵𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍍𑌬𑌿𑌭𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌿𑌮𑍇𑌖𑌲𑌾𑌃 ॥ 15

𑌅𑌬𑌾𑌧𑌨𑍍𑌤 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌏𑌕𑍇 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌰𑌤𑌰𑍍𑌜𑌯𑌨𑍍 ।
𑌅𑌪𑌰𑍇 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌪𑌲𑌾𑌯𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ 16

𑌭𑍃𑌗𑍁𑌂 𑌬𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑌣𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑍀𑌰𑌭𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌃 𑌪𑍂𑌷𑌣𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌭𑌗𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍍 ॥ 17

𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌦𑌿𑌵𑍌𑌕𑌸𑌃 ।
𑌤𑍈𑌰𑌰𑍍𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌭𑍃𑌶𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌵𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑍈𑌕𑌧𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍 ॥ 18

𑌰𑌥𑌃 𑌆𑌗𑍍𑌨𑍀𑌧𑍍𑌰𑌶𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌸𑌂 𑌪𑌾𑌕𑌭𑍋𑌜𑌨𑌶𑌾𑌲𑌾𑌂 ॥௧௪॥ 𑌰𑍁𑌰𑍁𑌜𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌰𑍁𑌰𑍁𑌜𑍁𑌃 𑌬𑌭𑌞𑍍𑌜𑍁𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌮𑍇𑌖𑌲𑌾𑌃 𑌸𑍀𑌮𑌾𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 ॥௧௫॥௧௬॥௧௭॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌵𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌨𑍈𑌕𑌯𑌾𑌨𑍈𑌕𑌯𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌾 𑌦𑍁𑌦𑍍𑌰𑍁𑌵𑍁𑌃 ॥௧௮॥ 𑌜𑍁𑌹𑍍𑌵𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌰𑍁𑌵𑌃 𑌹𑍋𑌤𑍃𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌰𑍁𑌵𑌃 𑌵𑍀𑌰

சிலர் † ப்ராக்வம்சத்தை முறித்தார்கள். மற்றவர்கள் பத்னீசாலையை நாசம் செய்தார்கள். மண்டபத்தையும் ஆக்னீத்ரசாலையையும் யஜமானகிருஹத்தையும் பாகசாலையையும் போஜனசாலையையும் நாசம் செய்தார்கள். 14

சிலர் யாகபாத்ரங்களை முறித்தார்கள். சிலர் அக்னிகளை அணைத்தார்கள். சிலர் குண்டங்களில் ஜலமோசனம் (மூத்ரம்) செய்தார்கள். சிலர் உத்தரவேதியின் மேகலைகளைப் பேதித்தார்கள். 15

சிலர் முனிவர்களை உபத்ரவித்தார்கள். சிலர் பத்தினிகளை வெருட்டினார்கள். மற்றுமுள்ளவர்கள் அருகிலிருப்பவர்களும் ஓடியவர்களுமாகிய தேவர்களைப் பிடித்தார்கள். 16

மணிமான் பிருகுமுனிவரைக் கட்டினார். வீரபத்ரர் தக்ஷப்ராஜாபதியைப் பிடித்தார். சண்டிகேச்வரர் ஸூர்யனைக் கிரஹித்தார். நந்திகேச்வரர் பகன் என்ற தேவதையைக் கிரஹித்தார். 17

தேவர்களுடன் கூடிய ஸபையோர்களும் ரித்விக்குகள்யாவரும் பார்த்து அந்த சிவபார்ஷதர்கள் வீசியகற்களால் மிகவும் துன்பமடைந்து பலவிதமாக ஓடினார்கள். 18

---

† ப்ராக்வம்சமாவது - கிழக்கு மேற்கான ஸ்தம்பங்களில் போடப் பட்டிருக்கும் கட்டை.

𑌜𑍁𑌹𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌰𑍁𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍂𑌣𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌭𑌵𑌃 ।
𑌭𑍃𑌗𑍋𑌰𑍍𑌲𑍁𑌲𑍁𑌞𑍍𑌚𑍇 𑌸𑌦𑌸𑌿 𑌯𑍋𑌽𑌹𑌸𑌚𑍍𑌛𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍 ॥ 19

𑌭𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌭𑍁𑌵𑌿 ।
𑌉𑌜𑍍𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌸𑌦𑌃𑌸𑍍𑌥𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌯𑌶𑍍𑌶𑌪𑌨𑍍𑌤𑌮𑌸𑍂𑌸𑍁𑌚𑌤𑍍 ॥ 20

𑌪𑍂𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌪𑌾𑌤𑌯𑌦𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾 𑌬𑌲𑌃 ।
𑌶𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌗𑌰𑌿𑌮𑌣𑌿 𑌯𑍋𑌽𑌹𑌸𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍 𑌦𑌤𑌃 ॥ 21

𑌭𑍃𑌗𑍋𑌃 𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍂𑌣𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌟𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௧௯ ॥ 𑌭𑌗𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌉𑌜𑍍𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌦𑌃𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌭𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌶𑌪𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌮𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌨𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌅𑌸𑍂𑌸𑍁𑌚𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌰𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௰ ॥ 𑌪𑍂𑌷𑍍𑌣 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌦𑍇𑌶𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑍇 𑌬𑌲𑌭𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌤𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌗𑌰𑌿𑌮𑌣𑌿 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑌰𑍇 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌦𑌤𑌃 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍 𑌯𑍋 𑌜𑌹𑌾𑌸 [illegible] ॥ ‘[illegible] 𑌤𑌥𑌾𑌹𑌿’ ॥ [illegible] ‘[illegible] 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 [illegible] 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌃 [illegible] ॥ ௨௧ ॥ 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇𑌤𑌿 [illegible]

எந்த பிருகுமுனிவர் ஸபையில் சிரித்துக்கொண்டு மீசியைக்காட்டினாரோ, அந்த பிருகுமுனிவர் ஸ்ருவத்தைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு ஹோமம் செய்யும்போது அவருடைய மீசிகளை பகவானாகிய வீரபத்ரர் பிய்த்தார். 19

எந்தபகன் ஸபையிலிருந்துகொண்டு சிவநிந்தைசெய்யும் தக்ஷனுக்குக் கண்ணால் ஸூசனைசெய்தானோ அந்த பகனை நந்திகேச்வரர் பூமியில் கோபத்துடன் தள்ளி அவனுடைய கண்களைப் பேர்த்தார். 20

தக்ஷன் பரமசிவனை நிந்திக்கும்போது எந்த ஸூர்யன் பற்களைக் காட்டிக்கொண்டு சிரித்தானோ அந்த ஸூர்யனுடைய பற்களை $ பலராமர் களிங்கராஜனுடைய பற்களை உடைத்தது போல் சண்டிகேசுவரர் உடைத்தார். 21

$ பலராமர் களிங்கராஜன் பற்களை உடைத்ததாவது—அநிருத்தனுடைய விவாஹத்தில் பலராமர் சூதாடும்போது களிங்காதிபதியின் பற்களை உடைத்ததாம்.

𑌆𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑍋𑌰𑌸𑌿 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌤𑌧𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌹𑍇𑌤𑌿𑌨𑌾 ।
𑌛𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑌕𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥ 22
𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍈𑌰𑍇𑌵𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌤𑍍𑌵𑌚𑌂 𑌹𑌰𑌃 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌦𑌧𑍍𑌯𑍌 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌰𑌮𑍍 ॥ 23
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌪𑌨𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌪𑌶𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌸 𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌖𑍇 ।
𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌪𑌶𑍋𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌹𑌰𑌚𑍍𑌛𑌿𑌰𑌃 ॥ 24
𑌸𑌾𑌧𑍁𑌵𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌭𑍂𑌤𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃 ॥ 25
𑌜𑍁𑌹𑌾𑌵𑍈𑌤𑌚𑍍𑌛𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌗𑍍𑌨𑌾𑌵𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌦𑌗𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌦𑍍𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌕𑌾𑌲𑌯𑌮𑍍 ॥ 26

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑌕𑍋 𑌵𑍀𑌰𑌭𑌦𑍍𑌰𑌃 ॥ 22 ॥ 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌹𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌅𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌕𑍍 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 ॥ 23 ॥ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌃 𑌪𑌶𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌮𑌖𑍇 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌪𑌨𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍀𑌡𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌮𑌾𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍇𑌨𑍋𑌪𑌾𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹𑌰𑌤𑍍 ॥ 24 ॥ 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌵𑌾𑌦 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃 𑌅𑌸𑌾𑌧𑍁𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌅𑌭𑍂𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 ॥ 25 ॥ 𑌜𑍁𑌹𑌾𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌕𑌾𑌲𑌯𑌂 𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌮𑍍 ॥ 26 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 ॥

மூன்று கண்களுடைய வீரபத்ரர் தக்ஷனுடைய மார்பில் ஆக்ரமித்துதீக்ஷ ணமான முனையுள்ள ஆயுதத்தால் அவனுடைய சிரசைச்சேதித்தும் அதை எடுக்கச் சக்தி பெறவில்லை. 22

பசுபதியாகிய வீரபத்ரர் மந்திரங்களுடன் கூடிய ஆயுதங்களால் பேதிக்க முடியாத த்வக்கை உடைய இந்த தக்ஷனைப்பற்றி மிகுந்த ஆச்சர்யமடைந்து வெகு தாமதமாக ஆலோசித்தார். 23

பசுக்களுக்குப் பதியாகிய அந்த வீரபத்ரர் யாகத்தில் யஜமானப் பசுவின் மரணோபாயத்தைப் பார்த்து அந்த உபாயத்தால் தக்ஷனுடைய சிரஸை சரீரத்தினின்று எடுத்தார். 24

அப்பொழுது அந்த அந்தக் காரியத்தைக் கொண்டாடும் அந்த பூதங்கள் பிரேதங்கள் பிசாசங்கள் இவைகளின் ''நன்று நன்று'' என்றபேச்சானது உண்டாயிற்று. மற்றவர்களின் கெட்ட பேச்சும் உண்டாயிற்று. 25

கோபங்கொண்ட வீரபத்ரர் இந்த சிரஸை அந்த தக்ஷிணுக்னியில் ஹோமம் செய்தார். அந்த யாகசாலையைப் பொசுக்கிவிட்டுக்கைலாஸம் சென்றார். 26

5 - வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று:

षष्ठाध्याय प्रारंभः

॥ मैत्रेयः ॥

अथ देवगणाः सर्वे रुद्रानीकैः पराजिताः ।
शूलपट्टिशनिस्त्रिंशगदापरिघमुद्गरैः ॥ 1

संछिन्नभिन्नसर्वाङ्गाः सर्त्विक्सभ्या भयाकुलाः ।
स्वयंभुवे नमस्कृत्य कार्त्स्न्येनैतन्न्यवेदयन् ॥ 2

उपलभ्य पुरैवैतद्भगवानब्जसंभवः ।
नारायणश्च विश्वात्मा न कस्याध्वरमीयतुः ॥ 3

तदाकर्ण्य विभुः प्राह तेजीयसि कृतागसि ।
क्षेमाय तत्र सा भूयान्न प्रायेण बुभूषताम् ॥ 4

श्री ॥ षष्ठे तु देवसंघेन सह गत्वा मखं विधिः ।
शाम्भवोरस्य दक्षादिजीविताद्यप्यसाधयत् ॥

अथेति अथ देवगणाः स्वयंभुवे न्यवेदयन्निति द्वितीयेनान्वयः शूलादिभिः ॥१॥ संछिन्नेति ॥ संछिन्नानि त्रुटितानि भिन्नानि विदीर्णान्यङ्गानि येषां सहर्त्विग्भिः सभ्यैश्च वर्तमानाः ॥२॥ उपलभ्येति ॥ कस्य दक्षस्याध्वरं न जग्मतुः ॥३॥ तदिति ॥ विभुः ब्रह्मा तेजीयसि

6-வது அத்தியாயம்

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

பிறகு ருத்ரருடைய ஸேனைகளால் அவமதிப்படைந்த தேவர்கள் யாவரும் சூலம் பட்டஸம் கத்தி கதை பரிகம் முத்கரம் முதலிய ஆயுதங்களால் சேதத்தையும் பேதத்தையும் அடைந்த சரீரமுடையவர்களாகி, பயத்தால் வியாகுல மடைந்து ரித்விக்குகளுடனும் சபையோர்களுடனும் பிர்ம தேவருக்கு நமஸ்காரம் செய்து இந்த வரலாறு முழுவதும் கூறினர்கள். 1-2

கமலத்தி லுண்டான பிர்மதேவரும் பிரபஞ்ச ஸ்வரூபியாகிய நாரணனும் முந்தியே இவ்விஷயத்தை அறிந்து தக்ஷனுடைய யாகத்திற்கு வரவில்லை.

பிறகு பிர்மதேவர் கேட்டுச் சொல்லுகிறார். சிறந்த தேஜஸ் உள்ள புருஷன் அபராதம் செய்தாலும், அந்தப் புருஷனுக்கு (பதில்) அபராதம் செய்ய விரும்பியவர்களுக்கு அந்த விருப்பமானது பெரும்பாலும் க்ஷேமத்தின் பொருட்டாகாது. 4

𑌅𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌾 𑌭𑌵𑌂
    𑌯𑍇 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌷𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌭𑌾𑌜𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌦𑍁𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾
    𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑍍𑌮𑌮𑍍 ॥ 5
𑌆𑌶𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌮𑌧𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯
    𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌸𑌪𑌾𑌲𑌃 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑍇 𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 ।
𑌤𑌮𑌾𑌶𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌂
    𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌪𑌯𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 ॥ 6
𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌨 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌨 𑌚 𑌯𑍂𑌯𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇
    𑌯𑍇 𑌦𑍇𑌹𑌭𑌾𑌜𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌬𑌲𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾
    𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌤𑍍𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥ 7

𑌅𑌤𑌿𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌗𑌸𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌗𑌸𑌾𑌂 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌷𑌦𑌾𑌂 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌂 𑌕𑌥𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌦𑌯𑌾 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌷𑌾 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌾𑌯 𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑍇𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 𑌅𑌥𑌾𑌪𑍀𑌤𑌿 । 𑌅𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌪𑌯𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌯𑍇 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 । 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌷𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌗𑌭𑌾𑌜𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌦𑍁𑌃 𑌦𑍂𑌰𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃। 𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௫॥ 𑌆𑌶𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌧𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌸𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑍋 𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌨𑌶𑍍𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௬ ॥ 𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌂 𑌜𑌿𑌹𑍀𑌮𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌕𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍁𑌪𑌾𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌤𑍍𑌸𑍇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃

நீங்கள் யாகத்தின் பாகத்தை புஜிக்கும் பரமசிவனை உதாஸீனம் செய்தீர்கள். அதனல் பாபமுள்ளவர்க ளானீர்கள். ஆயினும் நீங்கள் பரிசுத்தமான மனதுடன் விரைவில் அனுக்ரஹஞ் செய்யும் மஹாதேவரை, அவருடைய பாத பத்மங்களைப் பிடித்து, மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்ளுங்கள். 5

எந்த ஈச்வரன் கோபங்கொண்டால், லோகபாலர்களுடன் கூடிய லோகமானது நாசமடையுமோ, பத்தினி யில்லாதவரும் கெட்ட சொற்களால் மனதில் அடிபட்டவருமாகிய அந்த சந்திரசூடரை யாகம் மறுபடியும் ஜீவனடைய வேண்டுமென்று பிரார்த்தனை செய்து விரைவில் க்ஷமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுங்கள். 6

சங்கரருடைய தத்வத்தையும் வன்மை, வீர்யம் இவற்றின், ப்ரமாணத்தையும் நான் அறியேன். இந்திரனும் அறியான். நீங்களும் அறியமாட்டீர்கள். தேகம் படைத்த மற்றுமுள்ள முனிவர்களும் அறியார்கள். ஸ்வதந்திரனுகிய அந்த பகவானுக்கு எவன் உபாயத்தை ஏற்படுத்துவான். 7

𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑌜𑌸𑍍𑌤𑍈𑌃
𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌰𑌜𑍇𑌶𑍈𑌃 ।
𑌯𑌯𑍌 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌲𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌃
𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌮𑌦𑍍𑌰𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋𑌃 ॥ 8

𑌜𑌨𑍍𑌮𑍌𑌷𑌧𑌿 𑌤𑌪𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌯𑍋𑌗𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍈𑌰𑍍𑌨𑌰𑍇𑌤𑌰𑍈𑌃 ।
𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌪𑍍𑌸𑌰𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌦𑌾 ॥ 9

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌣𑌿𑌮𑌯𑍈𑌶𑍍𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌧𑌾𑌤𑍁𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍈𑌃 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌲𑌤𑌾𑌗𑍁𑌲𑍍𑌮𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑍃𑌗𑌗𑌣𑌾𑌵𑍃𑌤𑍈𑌃 ॥ 10

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌲𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌰𑌵𑌣𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑌸𑌾𑌨𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌰𑌮𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌮𑌣𑍈𑌸𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 11

𑌮𑌯𑍂𑌰𑌕𑍇𑌕𑌾𑌭𑌿𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌮𑌦𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌲𑌿𑌵𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑌿𑌤𑍈𑌰𑌕𑍍𑌤𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍂𑌜𑌿𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ 12

[illegible] 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 [illegible] ॥௭॥௮॥ 𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 । 𑌜𑌨𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌰𑍇𑌤𑌰𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑍍𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 ॥ ௯ ॥ 𑌨𑌾𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ [illegible] 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 [illegible] 𑌰𑌮𑌣𑌂 [illegible] ॥ ௧௦ ॥ 𑌨𑌾𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ [illegible] 𑌰𑌮𑌣𑍈𑌃 [illegible] ॥ ௧௧ ॥ 𑌮𑌯𑍂𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌮𑌯𑍂𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍇𑌕𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍈𑌃 𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌦𑌾𑌨𑍍𑌧𑍈𑌰𑌲𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌨𑌾𑌃 𑌰𑌾𑌗𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 [illegible] 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍋𑌕𑌿𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑌿𑌤𑍈𑌃 [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍈𑌃 [illegible] 𑌪𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑍂𑌜𑌿𑌤𑍈𑌃 ॥ ௧௨ ॥ [illegible]

அந்த பிர்மதேவர் தேவர்களுக்கு இவ்வாறு கட்டளையிட்டு, தேவர்களுடனும், ப்ரஜாபதிகளுடன் கூடிய பிதிர்க்களுடனும், முப்புரத்திற்குச் சத்துருவான ஸ்ரீசிவனுடைய வாஸஸ்தானமும் அந்தப் பிரபுவுக்கு ப்ரியமும் பர்வதங்களுக்குள் சிரேஷ்டமுமாகிய கைலாஸத்திற்குத் தம்மிருப்பிடமாகிய ஸத்ய லோகத்தினின்று சென்றார். 8

அந்தக் கைலாஸமானது ஜன்மத்திற்கு ஓஷதியாகிய தவம் மந்திரம் யோகங்களின் ஸித்திபெற்றவர்களாகிய தேவகின்னர கந்தர்வர்கள் நிறையப் பெற்றது. எப்போதும் அப்ஸரஸ்திரீகளால் சூழப்பட்டது. பலவித ரத்தினங்களுடையனவும் பலவித தாதுக்களால் விசித்திரமானவைகளும் பலவிதமரங்கள்

𑌆𑌹𑍍𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵𑍋𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌮𑌦𑍁𑌘𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍈𑌃 ।
𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌮𑌾𑌤𑌙𑍍𑌗𑍈𑌰𑍍𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌝𑌰𑍈𑌃 ॥ 13

𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌜𑌾𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑌲𑍈𑌶𑍍𑌚𑍋𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌮𑌾𑌲𑍈𑌃 𑌶𑌾𑌲𑌤𑌾𑌲𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌾𑌰𑌾𑌸𑌨𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑍈𑌃 ॥ 14

𑌚𑍂𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌦𑌮𑍍𑌬𑍈𑌰𑍍𑌨𑍀𑌪𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌗𑌪𑍁𑌨𑍍𑌨𑌾𑌗𑌚𑌮𑍍𑌪𑌕𑍈𑌃 ।
𑌪𑌾𑌟𑌲𑌾𑌶𑍋𑌕𑌬𑌕𑍁𑌲𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌰𑌬𑌕𑍈𑌰𑌪𑌿 ॥ 15

𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌣𑌶𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌰𑌰𑍇𑌣𑍁𑌕𑌜𑌾𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌕𑍁𑌬𑍍𑌜𑌕𑍈𑌰𑍍𑌮𑌲𑍍𑌲𑌿𑌕𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌧𑌵𑍀𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 16

𑌪𑌨𑌸𑍋𑌦𑍁𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌪𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑍋𑌧𑌹𑌿𑌙𑍍𑌗𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌭𑍂𑌰𑍍𑌜𑍈𑌰𑍋𑌷𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌗𑍈𑌰𑍍𑌰𑌾𑌜𑌪𑍂𑌗𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌮𑍍𑌬𑍁𑌭𑌿𑌃 ॥ 17

𑌖𑌰𑍍𑌜𑍂𑌰𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌤𑌕𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌲𑌮𑌧𑍁𑌕𑍇𑌙𑍍𑌗𑍁𑌦𑍈𑌃 ।
𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌜𑌾𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑌨𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌕𑍀𑌚𑌕𑍈𑌃 ॥ 18

𑌶𑌾𑌖𑍈𑌃 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 𑌆𑌹𑍍𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵 [illegible]
[illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌆𑌹𑍍𑌵𑌾𑌨𑌮𑌿𑌵 [illegible]
[illegible] 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵 [illegible] 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌝𑌰𑍈𑌃 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌷𑌮𑌾𑌣𑌮𑌿𑌵 ॥ 13 ॥
14 ॥ 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌰𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌰𑌃 [illegible] ॥ 15 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌤𑌿 ॥
𑌰𑍇𑌣𑍁𑌕𑌜𑌾𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌰𑍇𑌣𑍁𑌕𑌾𑌃 [illegible] 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌃 𑌮𑌾𑌲𑌤𑍀 ॥ 16 ॥ 17 ॥
𑌖𑌰𑍍𑌜𑍂𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌜𑌾𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌰𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌭𑍇𑌦𑌃 [illegible]
𑌕𑍀𑌚𑌕𑌯𑍋𑌃 [illegible] 𑌭𑍇𑌦𑌃 ॥ 18 ॥ [illegible]

கொடிகள் புதர்களுடையனவும் பலவித மிருகங்களுடன் கூடியனவும் நிர்மல மான பலவித அருவிகளுடையனவும் பலவித குகைகளையும் தாழ்வரைகளையும் உடையனவுமாகிய சிகரங்களால் கணவன்மார்களுடன் விளையாடுகிற ஸித்தஸ்தி ரீகளுக்குஸுகத்தைக்கொடுப்பது.மயில்களின் கே! கா! என்றசத்தமுடையது. மதம்மிகுந்த வண்டுகளின் மூர்ச்சனை (ராககதிகள்) களுடையது.குயில்களின்ப்லு தஸ்வரங்களுடனும் பக்ஷிகளின் சத்தங்களுடனும் கூடியது. உயரமான கிளைக ளைக் கொடுப்பனவும் வேண்டியவைகளைக் கொடுப்பனவுமாகிய விருக்ஷங்களால் நடப்பதுபோன்றது. அருவிகளின் சத்தங்களால் பேசுவதுபோன்றது. மந்தா ரம் பாரிஜாதம் ஸரளம் அஸனம் அர்ச்சுனம் சூதம் கதம்பம் நீபம் நாகம் புன் னாகம் சண்பகம் பாடலம் அசோகம் வகுளம் குந்தம் குரவகம் ஸ்வர்ண வர்ண மான அர்க்கவிருக்ஷம் சதபத்ரம் சிறந்த ஏலக்கொடி மாலதி குடஜம் மல்லிகை மாதவி பனஸம் உதும்பரம் அச்வத்தம் ப்லக்ஷம் நியக்ரோதம் ஹிங்கு பூர்ஜம்

[illegible] |
[illegible] ‖ 19

[illegible] |
[illegible] ‖ 20

[illegible] |
[illegible] ‖ 21

[illegible] |
[illegible] ‖ 22

[illegible] |
[illegible] ‖ 23

[illegible]

ஓஷதி பூகம் ராஜபூகம் ஜம்பு கர்ஜூரம் ஆம்லாதகம் ஆம்ரம் முதலியவை, பிரியாளு மதுகம் இங்குதம் மற்றுமுள்ள விருக்ஷஜாதிகள், வேணு சிசகம் இவைகள்யாவும் நிறையப்பெற்றது. தாமரை ஓடைகளில் ஆம்பல் கருநெய்தல் கல்ஹாரம் சதபத்ரம்இவைகளின் பெருமைகளால் இனிமயாகக்கூவும் பக்ஷிக்கூட்டங்களால் பிரகாசமுள்ளது. மிருகங்கள் வானரங்கள் பன்றிகள் சிங்கங்கள் கரடிகள் முள்ளம்பன்றிகள் கவயங்கள் சரபங்கள் புலிகள் ஊருக்கள் எருமை முதலியவைகள் கர்ணமிருகங்கள் செம்மரியாடுகள் ஒரு பாதமுடைய மிருகங்கள் கஸ்தூரிமிருகங்கள் ச்வானங்கள் இவைகள் நிறையப்பெற்றது. வாழைத்தோட்டத்தில் சுற்றிலுமிருக்கும் தாமரை ஓடைகளின் மணல் குன்றுகளால் சோபையுடையது. ஸதீதேவியின் ஸ்னானத்தால் மிகப்புண்யமான ஜலங்களுடைய கங்கையால் வியாபிக்கப்பட்டது. இவ்வளவு மகிமைவாய்ந்த கைலாஸபர்வதத்தைத் தேவர்கள் பார்த்து ஆச்சர்யமடைந்தார்கள். 9—22

அந்தக் கைலாஸத்தில் அந்தத் தேவர்கள் மனோஜ்ஞையாகிய அளகை என்னும் நகரியைப் பார்த்தார்கள். அந்த அளகையில் ஸௌகந்திகம் என்னும் வனமும் ஸௌகந்திகம் என்னும் பெயருள்ள புஷ்பங்களும் இருக்கின்றன. அ

𑌨𑌂𑌦𑌾 𑌚𑌾𑌲𑌕𑌨𑌂𑌦𑌾 𑌚 𑌸𑌰𑌿𑌤𑍌 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌃 ।
𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌪𑌾𑌦𑌪𑌦𑌾𑌂𑌭𑍋𑌜𑌰𑌜𑌸𑌾𑌤𑍀𑌵 𑌪𑌾𑌵𑌨𑍇 ॥ 24

𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌰𑌵𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑌃 ।
𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌂𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌸𑌿𑌂𑌚𑌂𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌗𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌰𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 25

𑌯𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌨𑌵𑌕𑍁𑌂𑌕𑍁𑌮𑌪𑌿𑌂𑌜𑌰𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌤𑍃𑌷𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌿𑌬𑌂𑌤𑍍𑌯𑌂𑌭𑌃 𑌪𑌾𑌯𑌯𑌂𑌤𑍋 𑌗𑌜𑌾 𑌗𑌜𑍀𑌃 ॥ 26

𑌤𑌾𑌰𑌹𑍇𑌮𑌮𑌹𑌾𑌰𑌤𑍍𑌨𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌶𑌤𑌸𑌂𑌕𑍁𑌲𑌾𑌮𑍍 ।
𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌜𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌖𑌂 𑌸𑌤𑌡𑌿𑌦𑍍𑌘𑌨𑌮𑍍 ॥ 27

𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌵𑌨𑌂 𑌸𑍌𑌗𑌂𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍 ।
𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌦𑍁𑌘𑍈𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌫𑌲𑌚𑍍𑌛𑌦𑍈𑌃 ॥ 28

𑌨𑌂𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌂𑌭𑍋𑌜𑌰𑌜𑌸𑌾 ॥௨௪॥ 𑌯𑌯𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌗𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌂𑌤𑌿 ॥௨௫॥ 𑌯𑌯𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌯𑍋𑌰𑌂𑌭𑌃 𑌵𑌿𑌤𑍃𑌷𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌗𑌜𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌬𑌂𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌗𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌂𑌕𑍁𑌮𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌿𑌂𑌜𑌰𑌂 𑌪𑍀𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌗𑌜𑍀𑌃 𑌕𑌰𑌿𑌣𑍀𑌃 ॥௨௬॥ 𑌤𑌾𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿[illegible]𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌕𑍁𑌲𑌾𑌂 𑌤𑌡𑌿𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌘𑌨𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] ॥௨௭॥ 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌸𑍌𑌗𑌂𑌧𑌿𑌕𑌵𑌨𑌂 [illegible] 𑌯𑌃 [illegible] 𑌵𑌨𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌛𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍈𑌃 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌂 [illegible] ॥௨௮॥ 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇𑌤𑌿 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍀𑌕𑌸𑍍𑌯 [illegible]

ந்த அளகாபுரிக்கு வெளியில் நாராயணமூர்த்தியின் பாதகமலத்தால் பரிசுத்தமடைந்தநந்தை அளகநந்தை என்னும் பெயருடைய இரண்டு நதிகளிருக்கின்றன. ஓ விதுரரே! தேவஸ்திரீகள் தங்களுடைய புமான்களுடன் தங்களிருப்பிடத்தினின்று இறங்கி ரதிக்கிரீடையால் சிரமமடைந்து இந்த நந்தோபனந்தாநதிகளில் பிரவேசித்து ஸ்நானம் செய்து கிரீடிக்கிறார்கள். அந்தத் தேவஸ்திரீகள் அவ்விரு நதிகளிலும் ஸ்நானம் செய்வதால் நழுவிய புதிதான குங்குமங்களால் மஞ்சள் நிறமுள்ள ஜலத்தை யானைகள் தாகமில்லாதவைகளாயினும் பெண் யானைகளையும் ஜலங்குடிக்கும்படி செய்து கொண்டு அவைகளும் நீரைக்குடிக்கின்றன. வெள்ளி, ஸ்வர்ணம், உயர்ந்த ரத்னங்கள் இவைகளின் மயமான வெகு விமானங்களால் நிறையப்பெற்றது. யக்ஷ ஸ்திரீகளால் பூர்ணமானது.† மின்னல்களுடனும் மேகங்களுடனும் கூடிய ஆகாயம் போன்றது. 23-27

அந்தத் தேவர்கள் அளகாபுரியை அதிக்கிரமித்து அந்த ஸௌகந்திக வனத்தைப்பார்த்தார்கள். அந்த வனமானது விசித்திரமான புஷ்பங்களையும், பலன்

---

† மின்னல்கள்-ஸ்திரீகள்; மேகங்கள் - விமானங்கள்; ஆகாயம் - அளகை—என்று உவமித்துக்கொள்க.

𑌰𑌕𑍍𑌤𑌕𑌣𑍍𑌠𑌖𑌗𑌾𑌨𑍀𑌕𑌸𑍍𑌵𑌰𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌷𑌟𑍍𑌪𑌦𑌮𑍍 ।
𑌕𑌲𑌹𑌂𑌸𑌕𑍁𑌲𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌖𑌰𑌦𑌣𑍍𑌡𑌜𑌲𑌾𑌶𑌯𑌮𑍍 ॥ 29
𑌵𑌨𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌸𑌙𑍍𑌘𑍃𑌷𑍍𑌟𑌹𑌰𑌿𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾 ।
𑌅𑌧𑌿𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌜𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍁𑌨𑍍𑌮𑌥𑌯𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 30
𑌵𑍈𑌦𑍂𑌰𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌾 𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌲𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑍀𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍈𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤 𑌆𑌰𑌾𑌦𑍍𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌰𑍍𑌵𑌟𑌮𑍍 ॥ 31
𑌸 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌶𑌤𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑌵𑌿𑌟𑌪𑌾𑌯𑌤𑌃 ।
𑌪𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌚𑌲𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌨𑍀𑌡𑌸𑍍𑌤𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ 32
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌯𑍋𑌗𑌮𑌯𑍇 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌶𑌰𑌣𑍇 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ।
𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌮𑌰𑍍𑌷𑌮𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥ 33

𑌕𑍋𑌕𑌿𑌲𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌷𑌟𑍍𑌪𑌦𑌾𑌃 𑌷𑌟𑍍𑌪𑌦𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌲𑌹𑌂𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌖𑌰𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌜𑌲𑌾𑌶𑌯𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 ॥ ௨௯ ॥ 𑌵𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌨𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌘𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌯𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌜𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌉𑌨𑍍𑌮𑌥𑌯𑌨𑍍 ॥ ௩௦ ॥ 𑌵𑍈𑌦𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌲𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌟𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌆𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌕𑌿𑌂𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌵𑌾𑌸𑍀𑌶𑍁 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥ ௩௧ ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌶𑌤𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑍈𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌯𑍋𑌜𑌨𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌣𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌟𑌪𑍈𑌃 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌆𑌯𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌅𑌚𑌲𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌂 𑌨𑍀𑌡𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥ ௩௨ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌶𑌰𑌣𑍇 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌮𑌰𑍍𑌷𑌃 𑌕𑍋𑌪𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌕𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 ॥ ௩௩ ॥

களையும் இலைகளையும் உடைத்தாய் வேண்டியவைகளைக் கொடுப்பனவாகிய விருக்ஷங்களால் மனோஜ்ஞமானது. வெகு குயில்களின் ஸ்வரங்களால் நிறையப் பெற்றது. வண்டுகளின் ஸ்வரமுடையது. வெகு களஹம்ஸங்களால் சிரேஷ்டமானது. தாமரைகளுடன் கூடிய தடாகங்களை உடையது. காட்டு யானைகள் உராய்ந்து செல்லக்கூடிய ஹரிசந்தன விருக்ஷங்களைச் சார்ந்த வாயுவால் யக்ஷஸ்திரீகளின் மனதை மிகுதியாக மதங்கொள்ளும்படி செய்யக் கூடியது.

இந்த வனத்தைப் பார்த்து கிம்புருஷர்களால் வியாபிக்கப்பட்டனவும் வைர்யமயமானபடிக்கட்டுகளுடையனவும் கருநெய்தல் புஷ்பங்களுடையனவுமாகியவாபிகளுடன் கூடிய ஆலமரத்தை தூரத்தில் கண்டார்கள். 28-31

அந்த ஆலமரமானது நூறு யோஜனை தூரம் உயரமுள்ளது. எழுபத்தைந்து யோஜனை நீளமுள்ள கிளைகளுடையது. எங்கும் அழிவில்லாத நிழலுடையது. தாபமற்றது. 32

உயர்ந்த யோகத்தின் ஸ்வரூபமும் மோக்ஷமடைய விருப்பமுள்ளவர்களுக்கு ஆசிரயமுமான அந்த ஆலமரத்தில் (அதனருகில்) வீற்றிருக்கும் மஹா

सनन्दनाद्यैर्महासिद्धैः शान्तैः संशान्तविग्रहम् ।
उपास्यमानं सख्या च भर्त्रा गुह्यकरक्षसाम् ॥ 34

विद्यातपोयोगपथमास्थितं तमधीश्वरम् ।
चरन्तं विश्वसुहृदं वात्सल्याल्लोकमङ्गलम् ॥ 35

लिङ्गं च तापसाभीष्टं भस्मदण्डजटाजिनम् ।
अङ्गेन सन्ध्याभ्ररुचा चन्द्रलेखां च बिभ्रतम् ॥ 36

उपविष्टं दर्भमय्यां बृस्यां ब्रह्म सनातनम् ।
नारदाय प्रवोचन्तं पृच्छते शृण्वतां सताम् ॥ 37

[illegible] सनन्दनाद्यैरिति सख्या भर्त्रा कुबेरेण उपास्यमानः ॥३४॥ विद्येति ॥ विद्या उपासना तपः [illegible] योगः [illegible] तेषां पन्थानं [illegible] वात्सल्यात् [illegible] ॥३५॥ लिङ्गमिति [illegible] सन्ध्याभ्ररुचा [illegible] ॥३६॥ उपविष्टमिति [illegible] नारदाय [illegible] ॥३७॥ [illegible]

தேவரை தேவர்கள் பார்த்தார்கள். அந்த ஈச்வரன் கோபத்தை விட்ட அந்தகன் போன்றவர். சாந்தர்களும் மஹாஸித்தர்களுமாகிய ஸனந்தர் முதலியவர்களால் ஸேவிக்கப்படுகிறவர். மிகச் சாந்தமான ஸ்வரூபமுடையவர். யக்ஷர்களுக்கும் ராக்ஷஸர்களுக்கும் ராஜாவும் மித்ரனுமாகிய குபேரனாலும் உபாஸிக்கப்படுகிறவர். வித்தையோகம் தவம் இந்த மார்க்கத்தை அடைந்தவர். அந்த வித்தை முதலியவைகளுக்கு ஈச்வரர். உலகங்களுக்கு ஸுஹ்ருத்தாகியவர். வாத்ஸல்யத்தால் உலகங்களுக்கு மங்களத்தைச்செய்பவர். ஸந்தியாகாலத்து மேகம் போன்ற காந்தியுடைய சரீரத்தால் தாபஸர்களுக்கு இஷ்டமான விபூதி தண்டம் மான்தோல் இந்த ரூபமான அடையாளத்தையும் சந்திரகலையையும் தரித்தவர். தர்ப்பைகளால் ஏற்பட்ட ஆஸனத்தில் இருப்பவர். ஸநாதனர். ஸாதுக்கள் சிரவணம் செய்துகொண்டிருக்கும் போது நாரதமுனிவருக்கு பிரம்மத்தை உபதேசிப்பவர். இடது பாதகமலத்தை வலது தொடையில் வைத்து

கரேணாபரேண தக்ஷிணே ஸவ்யம் பாதபத்மம் ச ஜாநுநி ।
மணிபந்தப்ரகோஷ்டே ச அக்ஷமாலாமாஸீநம் தர்கமுத்ரயா ॥ 38

தம் ப்ரஹ்மநிர்வாணஸமாதிமாஶ்ரிதம்
பர்யாஶ்ரிதம் கிரிஶம் யோககக்ஷ்யாம் ।
ஸலோகபாலா முநயோ முநீநாம்
மாத்யம் முநிம் ப்ராஞ்ஜலய: ப்ரணேமு: ॥ 39

ஸ தத்ப்ரவேத்யாகதமாத்மயோநிம்
ஸுராஸுரஶ்ரேஷ்டாபிவந்திதாங்க்ரி: ।
உத்தாய சக்ரே ஶிரஸாபிவாதநம்
மஹத்தம: கஶ்யபமேவ விஷ்ணு: ॥ 40

ததாபரே ஸித்தகணா மஹர்ஷிபி
யேப்யேவமந்வாஸத நீலலோஹிதம் ।

மா: । பர்யாயுரேவாயநம் பரிஹாஸ்யகமுத்ராதிமாங்க்ரிகாஜதி ॥ ௩௮ ॥ தஸ்மிந் । ப்ரஹ்மநிர்வாணம் ப்ரஹ்மாநந்த: தத்ர ஸமாதிம் ஐகாக்ர்யம் ஆஶ்ரிதம் யோககக்ஷ்யாம் யோகபட்டம் ச பர்யாஶ்ரிதம் ... விஶேஷணாபாஶ்ரிதவந்தம் முநீநாம் முநய: தேஷாமாத்யம் முக்யம் ॥ ௩௯ ॥ ஸ இதி ॥ மஹத்தமோ விஷ்ணு: வாமநமூர்த்தி: யதா கஶ்யபஸ்ய ॥ ௪௦ ॥ ததேதி மஹர்ஷிபிஸ்ஸஹிதா: யே நீலலோஹிதமந்வஸதாம் தேபி ததைவ நமஸ்க்ருதவா

இடது கையை இடது முழங்காலில் வைத்து வலது கை மணிக்கட்டு ஸ்தானத்தில் ருத்ராக்ஷமாலையை வைத்துக்கொண்டு தர்க்க முத்ரையுடன் இருப்பவர் (இவ்வளவு மகிமை வாய்ந்த பரமசிவத்தைக் கண்டார்கள்). 33—38

பிர்மானந்தத்தில் ஏகாக்ரத்தன்மை யடைந்தவரும் யோகபட்டத்தை ஆசிரயித்தவரும் கிரீசரும் முனிவர்களுக்குள் முதன்மையாகிய முனிவருமான அந்த சங்கரனை லோக பாலர்களுடன் கூடிய முனிவர்கள் அஞ்சலிசெய்து வணங்கினார்கள். 39

அந்த ஈஸ்வரன் தேவச்ரேஷ்டர்களாலும் தானவ சிரேஷ்டர்களாலும் நமஸ்கரிக்கப்படும் பாதங்களுடைய நான்முகன் வந்ததை அறிந்து எழுந்து மிகவும் ஸ்ரேஷ்டராகிய விஷ்ணு காச்யபரை வணங்குவது போல் சிரஸால் வணங்கினார். 40

நீலலோகிதராகிய சிவனை அனுசரித்து நான்கு புறத்திலு மிருக்கும் மஹர்ஷிகளுடன் கூடிய மற்று முள்ள ஸித்தர்களாலும் அவ்விதம் நமஸ்கரிக்

नमस्कृतः प्राह शशाङ्कशेखरं
कृतप्रणामं प्रहसन्निवात्मभूः ॥ 41

ब्रह्मोवाच ॥

जाने त्वामीशं विश्वस्य जगतो योनिबीजयोः ।
शक्तेः शिवस्य च परं यत्तद्ब्रह्म निरन्तरम् ॥ 42

त्वमेव भगवन्नेतच्छिवशक्त्योः स्वरूपयोः ।
विश्वं सृजसि पास्यत्सि क्रीडन्नूर्णपटो यथा ॥ 43

त्वमेव धर्मार्थदुघाभिपत्तये
दक्षेण सूत्रेण ससर्जिथाध्वरम् ।

उक्तं ... नमस्कृतः प्राह कृतः प्रणा-
मो येनेति प्रहसन्निव ॥ ४१ ॥ यद्यपि त्वं वृद्धानां नमस्करोषि तथा-
पि तवैश्वर्यमहं वेद्मीत्याह ॥ जान इति ॥ विश्वस्य सर्वस्य जाने तत्र
हेतू जगतो योनिबीजयोः शक्तिः प्रकृतिः बीजं च पुमान् शिवः परामर्शः
तयोः परं कारणं तथापि निर्विकारं यद्ब्रह्म निर्विकारं च तदेव त्व-
मिति जाने ॥ ४२ ॥ [illegible] तत्राह त्वमिति त्वमेव स्वरूपयोः
अभिन्नयोः शिवशक्त्योः क्रीडन् विश्वं सृष्ट्यादि करोषि ऊर्णनाभिरिव
स्वरूपयोरिति पाठे स्वांशयोः शक्तिमतोरित्यर्थः ॥ ४३ ॥ त्वमेवेति
धर्मार्थयोश्च दोग्ध्री या त्रयी तस्या अभिपत्तये रक्षणाय अध्वरं सृष्ट-

கப்பட்ட கமலாஸனன். மந்த ஹாஸம் செய்து தேவர்களால் நமஸ்கரிக்கப்பட்ட சந்திர சேகரனைப் பார்த்துக் கூறுகிறார். 41

பிர்ம தேவர் கூறுகிறார்.

ஓ சங்கர! நான் உம்மை உலகத்திற்கு ஈசனென்றும் பிரபஞ்சத்திற்கு ஹேதுவாகிய சக்திக்கும் பீஜமாகிய புருஷனுக்கும் காரணமென்றும் பேதமற்ற பிர்மஸ்வரூபமென்றும் அறிவேன். 42

சிவனும் சக்தியும் பிரியாமலிருக்கும்போது ஓ பகவானே நீர் இந்தப் பிரபஞ்சத்தை விளையாடும் சிலந்திப் பூச்சி போல் சிருஷ்டிக்கிறீர், பரிபாலிக்கிறீர் ஸம்ஹரிக்கிறீர். 43

தர்மத்தையும் அர்த்தத்தையும் உண்டு பண்ணும் வேதத்தைரக்ஷிப்பதற்காக தக்ஷனை நிமித்தமாகக் கொண்டு நீர் தான் யாகத்தை ஏற்படுத்தினீர். பிராம்ம

த்வயைவ லோகேऽவஸிதாஶ்ச ஸேதவோ
யாந் ப்ராஹ்மணா: ஶ்ரத்தததே த்ருதவ்ரதா: ‖ 44

ஶிவம் கர்மணாம் மங்கள மங்களாநாம்
கர்து: ஸுலோகம் தநுஷே ஸ்வ: பரம் வா ।
அமங்களாநாம் ச தமிஸ்ரமுல்பணம்
விபர்யய: கேந ததேவ கஸ்யசித் ‖ 45

ந வை ஸதாம் த்வச்சரணார்பிதாத்மநாம்
பூதேஷு ஸர்வேஷ்வபிபஶ்யதாம் தவ ।
பூதாநி சாத்மந்யப்ருதக்திதிக்ஷதாம்
ப்ராயேண ரோஷோऽபிபவேத்யதா பஶும் ‖ 46

யாநவஸித ஆ ஸேதுபர்யாயத்வேந பர்யாப்திவத்தயா த்வத்வயைதக்ஷேண ஸம்ப்ரத்யக்ஷமிதி த்ரீணி ஸேதவோ வர்ணாஶ்ரமாசாரமர்யாதாஶ்ச அவஸிதா: நிஶ்சிதா: நிர்மிதா இதி வா ஶ்ரத்தததே ஶ்ரத்தயா அநுதிஷ்டந்தி ‖ 44 ‖ ஸர்வ கர்மணாம் மங்களாவிஶ்வஶேஷத்வமாஹ ‖ ஶிவமிதி ஹே மங்கள மங்களாநாம் ஶாஸ்த்ராநாம் கர்மணாம் கர்து: ஸ்வ:ஸ்வர்கம் பரம் மோக்ஷம் வா தநுஷே தத்ர ச ஹ அமங்களாநாம் அஶாஸ்த்ராநாம் கர்மணாம் கர்துஶ்ச தமிஸ்ரம் நரகம் தநுஷே தத்ர கேநாபி ஹேதுநா ததேவ தஸ்மிந்நேவ கஸ்யசித் விபர்யயோ பவதி ‖ 45 ‖ ரோஷோத்ர ஹேதுரிதி த்யாஜ்யமித்யாஹ கைஶ்சித் ந்யாயேநாஹ ‖ நேதி ஸதாம் ஸத: ரோஷோ நாபிபவேத் தவ ஸ்வாம் த்வதீயாயேஷு ஸ்தீ பஶும் அஜ்ஞம் யதாபிபவேத் ‖ 46 ‖ ப்ருதக்த்ருஷ்டய இதி யத: யே ப்ருதக்த்ருஷ்டய:

ணர்கள் விரதங்களைத்தரித்து எந்த வர்ணாச்ரமாசாரங்களை சிரத்தையுடன் அனு ஷ்டிக்கிறார்களோ அந்தமர்யாதைகளும், உம்மாலேயே ஏற்படுத்தப்பட்டவை. 44

ஓ மங்களஸ்வரூப! மங்களமான கர்மங்களைச் செய்பவனுக்கு ஸ்வர்க்க லோகத்தையாவது மோக்ஷத்தையாவது ஏற்படுத்துகிறீர். அமங்களங்களான கார்யங்களைச்செய்பவனுக்கு மிகுந்த நரகத்தையும் நீர் ஏற்படுத்துகிறீர். அதில் ஏதோ ஒரு காரணத்தால் அந்த கர்மத்திலேயே ஒருவனுக்கு மாறுதல் ஏற்படு கிறது. 45

உம்முடைய பாதங்களில் மனதைக் கொடுத்தவர்களும் பூதங்களெல்லா வற்றிலும் உம்மைப் பார்க்கிறவர்களும் தங்களிடம் பூதங்களைப் பேதமன்றிப் பார்ப்பவர்களுமாகிய ஸாதுக்களைப் பெரும்பாலும் கோபமானது அஞ்ஞா னியை அவமதிப்பது போல் அவமதிக்காது. 46

𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌧𑌿𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌶𑌯𑌾𑌃
𑌪𑌰𑍋𑌦𑌯𑍇𑌨𑌾𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌹𑍃𑌦𑍍𑌰𑍁𑌜𑍋𑌽𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑍁𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍁𑌨𑍍𑌤𑍁𑌦𑌾𑌸𑍍
𑌤𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌵𑌧𑍀𑌦𑍍𑌦𑍈𑌵𑌵𑌧𑌾𑌨𑍍𑌭𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌃 ॥ 47

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌦𑌾 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌨𑌾𑌭𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾
𑌦𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌧𑌿𑌯𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌦𑍃𑌶𑌃 ।
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌂
𑌨 𑌸𑌾𑌧𑌵𑍋 𑌦𑍈𑌵𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥ 48

𑌭𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾
𑌦𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌽𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌦𑍃𑌕𑍍 ।

𑌭𑍇𑌦𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌆𑌶𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌰𑍇𑌷𑌾𑌮𑍁𑌦𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌾 𑌅𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌰𑍁𑌗𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌅𑌰𑍁𑌨𑍍𑌤𑍁𑌦𑌾𑌃 𑌮𑌰𑍍𑌮𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌧𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌃 𑌮𑌾𑌵𑌧𑍀𑌤𑍍 𑌨 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥௪௭॥ [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌯𑌦𑌾 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌧𑌿𑌯𑌃 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 [illegible] 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌦𑍈𑌵𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇 [illegible] ॥௪௮॥ 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 [illegible]

பேதஞான முடையவர்களும் கர்மத்திலேயே கவனிப்புள்ளவர்களும் கெட்ட எண்ணமுள்ளவர்களும் பிறரின் ஸம்பத்தால் மனதில் துன்பமடைபவர்களும் ஆகியஇவர்கள் கெட்ட சொற்களால் பிறரது மர்மஸ்தானங்கள் பிளக்கும் படி எப்போதும் ஹிம்ஸிக்கிறார்கள். தெய்வத்தால் வதை யடைந்த அவர்களை உம்மைப் போன்றவர் ஹிம்ஸிக்கக் கூடாது. 47

எந்தத் தேசத்தில் எந்தக் காலத்தில் முடிவற்ற விஷ்ணு மாயையால் மோஹ மடைந்த மனமுடையவர்களாகி எவர்கள் பேதஞான முள்ளவர்களா கிறார்களோ அவர்களின் அந்த அபராதத்தில் ஸாதுக்கள் அனுகம்பையால் கருணை செய்கிறார்கள். அந்த அபராதமானது தைவபலத்தால் செய்யப்பட்ட தென்று கெடுதியைச் செய்யமாட்டார்கள். 48

பரம புருஷனுடைய அபாரமான மாயையால் நீர் மோஹமடையாத புத்தி யுடையவர். ஸர்வஞ்ஞர். ஒப்பபுவே! அந்த மாயையால் கெடுதி யடைந்த மன

தயா ஹதாத்மஸ்வனுகர்மசேதஸ்ஸ்வ
 னுக்ரஹம் கர்துமிஹார்ஹஸி ப்ரபோ ॥ 49

குர்வத்வரஸ்யோத்தரணம் ஹதஸ்ய போ
 த்வயாஸமாப்தஸ்ய மனோ ப்ரஜாபதே: ।
ந யத்ர பாகம் தவ பாகினோ தது:
 குயாஜினோ யேன மகோ நினீயதே ॥ 50

ஜீவதாத்யஜமானோ(அ)யம் ப்ரபத்யேதாக்ஷிணீ பக: ।
ப்ருகோ: ஶ்மஶ்ரூணி ரோஹந்து பூஷ்ணோ தந்தாஶ்ச பூர்வவத் ॥

தேவானாம் பக்னகாத்ராணாம்ருத்விஜாம் சாயுதாஶ்மபி: ।
பவதானுக்ருஹீதானாமாஶு மன்யோ(அ)ஸ்த்வனாதுரம் ॥ 52

அத ஏவ கர்மானுகதசித்தேஷு இஹாபராதே அனுக்ரஹம் கர்துமர்ஹஸி ॥49॥ ஏவம் ஸாமான்யேனோக்த்வா ப்ரஸ்துதமாஹ த்ரிபி: குர்விதி । த்வயா ஹதஸ்ய அத ஏவ அஸமாப்தஸ்ய ப்ரஜாபதேரத்வரஸ்ய ஹே மனோ யத்ராத்வரே குயாஜ்ஞிகா: பாகினோ தவ பாகம் ந தது: பாகார்ஹஸ்ய ஸதோ(அ)பி யேன குயாஜேன மகோ நினீயதே ஸமாப்யதே ॥50॥॥51॥ தேவானாம்ருத்விஜாம் ச ஹே மன்யோ அனாதுரம் ஆரோக்யம் அஸ்து ॥52॥ பாகம் தவாஸ்தீத்யாஹ ஏஷ

முடையவர்களும் கர்மங்களை யனுஸரித்த மனமுள்ளவர்களுமாகிய இவர்கள் விஷயத்தில் இந்த அபராதத்தில் அநுக்ரஹம் செய்ய வேண்டும். 49

மந்திரஸ்வரூபியாகிய ஓ மஹாதேவ! உம்மால் கெடுதிபடைந்ததும் அதனுல் முடிவு பெறாததுமாகிய தக்ஷப்ராஜாபதியின் யாகத்தை ஈடேறச் செய்ய வேண்டும். யாகமானது தங்களால் பலனை அடைகிறது. யாகத்தில் பாகமுடைய தங்களுக்கு இந்த யாகத்தில் குற்சிதர்களான இந்த யாஞ்ஞிகர்கள் பாகம் கொடுக்கவில்லை. 50

இந்த யஜமானன் ஜீவனை அடைய வேண்டும். பகன் கண்களை அடையட்டும். பிறகு முனிவருக்கு மீசைகள் முளைக்கட்டும். ஸூர்யனுக்கு முன் போல் பற்களுண்டாகட்டும். 51

ஓ ருத்ர! ஆயுதங்களாலும் கற்களாலும் பங்கமடைந்த சரீரமுடைய தேவர்களுக்கும் ரித்விக்குகளுக்கும் உமது அனுக்ரஹம் ஏற்பட்டு விரைவில் ஆரோக்ய முண்டாக வேண்டும். 52

ஏஷ தே ருத்ர பா⁴கோ³ऽஸ்து யது³ச்சி²ஷ்டோऽத்⁴வரஸ்ய வை ।
யஜ்ஞஸ்தே ருத்ர பா⁴கே³ந கல்பதாமத்³ய யஜ்ஞஹந் ॥ 53

இதி ஸ்ரீமத்³பா⁴க³வதே சதுர்த²ஸ்கந்தே⁴ ஷஷ்டோ²ऽத்⁴யாய:

இதி ஹே ருத்ர யதி³த்யவ்யயம் யஜ்ஞஸ்யதே யாவாநுச்சி²ஷ்ட: அவஶிஷ்டோம்ஶ: தாவாநேஷ: தவ பா⁴கோ³ऽஸ்து ஹே ருத்ர தேந பா⁴கே³ந அத்³ய யஜ்ஞ: கல்பதாம் ஸம்பத்³யதாம் ॥

இதி பா⁴வார்த²தீ³பிகாயாம் ஷஷ்டோ²ऽத்⁴யாயவ்யாக்²யா

ஓ ருத்ர! யாகத்தின் உச்சிஷ்டம் எவ்வளவோ அவ்வளவும் உம்முடைய பாகமாகட்டும். யாகத்தைக்கெடுத்த ஓ ருத்ர! உம்மைச்சார்ந்த இந்தபாகத்தால் இப்பொழுது யாகம் முடிவு பெற வேண்டும். 53

6—வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

सप्तमाध्याय प्रारम्भः

मैत्रेयः ॥

इत्यजेनानुनीतेन भवेन परितुष्यता ।
अभ्यधायि महाबाहो प्रहस्य श्रूयतामिति ॥ 1

भवः ॥

नाघं प्रजेश बालानां वर्णये नानुचिन्तये ।
देवमायाभिभूतानां दण्डस्तत्र धृतो मया ॥ 2

प्रजापतेर्दग्धशीर्ष्णो भवत्वजमुखं शिरः ।
मित्रस्य चक्षुषेक्षेत भागं स्वं बर्हिषो भगः ॥ 3

पूषा तु यजमानस्य दद्भिर्जक्षतु पिष्टभुक् ।
देवाः प्रकृतसर्वाङ्गा ये म उच्छेषणं ददुः ॥ 4

श्लो ॥ सप्तमे विष्णुराहूतः स्तोत्रैर्दक्षभवादिभिः ॥
यज्ञं प्रवर्तयामास दक्षेणेति निरूप्यते ॥

इतीति अजेनानुनीतः प्रार्थितो भवस्तेन अभिहितं हे महाबाहो विदुर ॥१॥ नेति अघमपराधं ॥ २ ॥ सापराधमवरुद्ध्यानुगृह्णाति प्रजापतेरिति दग्धं शीर्षं यस्य तस्य प्रजापतेर्दक्षस्य अजस्य मुखं यस्मिन् तत्तथाभूतं शिरो भवतु बर्हिषस्स्वं भागं मित्रनेत्रो देवस्य ॥३॥ पूषेति प्रकृष्टेन कृतानि सर्वाण्यङ्गानि येषां ते भवन्तु उच्छेषणं यज्ञावशिष्टं ॥४॥ बाहुभ्यामिति येषां तु अङ्गानि विनष्टानि ते तु अश्विनोर्बाहु

7-வது அத்யாயம்

மைத்ரேயர் கூறுகிருர்.

ஓ மஹாபாகுவாகிய விதுர! இவ்விதம் நான்முகனுல் மிதியும் ப்ரார்த்திக் கப்பட்ட பரமசிவன் ஸந்தோஷ மடைந்து கேட்கலாம் என்று கூறுகிருர். 1

பவர் கூறுகிருர்.

பிரஜைகளுக்கு ஈசனுகிய ஓ பிர்ம தேவரே! தேவமாயையால் அவமதிப்ப டைந்த அஞ்ஞானிகளின் அபராதத்தை நான் வர்ணிக்கவு மில்லை. நினைக்கவு மில்லை. அபராதம் செய்ததற்காகச் சிக்ஷை ஏற்படுத்தினேன். 2

தஹிக்கப்பட்ட சிரஸை உடைய தக்ஷனுக்கு ஆட்டுமுக முள்ள சிரம் உண்டாகட்டும். பகன் யாகத்தைச் சார்ந்த தன்பாகத்தை மித்ரன் என்ற தேவ னுடைய நேத்திரத்தால் பார்க்கட்டும். 3

மாவைப் புசிக்கும் ஸூர்யன் யஜமானனுடைய பற்களைக் கொண்டு புசிக் கட்டும். எந்தத்தேவர்கள் எனக்கு யாகத்தில் உச்சிஷ்டமானதைக் கொடுத்தார் களோ அவர்கள் அவயவங்க ளெல்லாவற்றையும் அடை யட்டும். 4

𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍋𑌃 𑌪𑍂𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌬𑌾𑌹𑌵𑌃 ।
𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌧𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌵𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌬𑌸𑍍𑌤𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌭𑍃𑌗𑍁𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 5

𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌤𑌦𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍀𑌢𑍁𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌿𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌥𑌾𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 ॥ 6

𑌤𑌤𑍋 𑌮𑍀𑌢𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌮𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌨𑌾𑌸𑍀𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌭𑍂𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌢𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑍇𑌧𑌸𑍋 𑌯𑌯𑍁𑌃 ॥ 7

𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑌾𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌭𑌵𑌃 ।
𑌸𑌨𑍍𑌦𑌧𑍁𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌵𑌨𑍀𑌯𑌪𑌶𑍋𑌃 𑌶𑌿𑌰𑌃 ॥ 8

𑌸𑌨𑍍𑌧𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌿 𑌦𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤 𑌇𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑍌 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌚𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌮𑍃𑌡𑌮𑍍 ॥ 9

𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌬𑌾𑌹𑌵𑌃 𑌪𑍂𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌧𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌵𑌃 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 𑌬𑌸𑍍𑌤𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌅𑌜𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌃 ॥ ௫ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌮𑍀𑌢𑍁𑌷𑍍𑌟𑌮𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌃 𑌤𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟 𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌃 ॥ ௬ ॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑍀𑌢𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌆𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌶𑍁𑌨𑌾𑌸𑍀𑌰𑌾𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌹𑌮𑍀𑌢𑍁𑌷𑌾 𑌵𑍇𑌧𑌸𑌾 𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍀𑌢𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑍇𑌧𑌸𑌃 ॥ ௭ ॥ 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌬𑌾𑌹𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 ॥ ௮ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍂

அத்வர்யுக்களும் மற்றுமுள்ள ரித்விக்குகளும் அச்வினீ தேவர்களின் கைகளாலும் பூஷாவின் கைகளாலும் கைகளுடையவர்க ளாகட்டும். பிருகு முனிவர் ஆட்டின் மீசைகளை அடையட்டும். 5

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

அப்பொழுது பிராணிக ளெல்லோரும் சிவன் கூறியதைக் கேட்டு ஸந்தோஷங்கொண்ட மனதுடன் அந்தப் பரமசிவனைப் பார்த்து நன்று நன்று என்றுரைத்தார்கள். 6

பிறகு தேவர்கள் ரிஷிகளுடன் பரமசிவனைப் பிரார்த்தித்து சிவனுடனும் பிரமனுடனும் மறுபடியும் யாகசாலை சென்றார்கள். 7

பகவானாகிய சங்கரன் கூறியபடி தேவர்கள் எல்லாவற்றையும் செய்து தக்ஷப்ரஜாபதியின் சரீரத்துடன் யாகப்பசுவின் சிரஸைச் சேர்த்தார்கள். 8

சிரஸைச் சேர்த்தவுடன் ருத்ரரால் கண்ணோக்கப்பட்ட தக்ஷன் உடனே தூங்கியவன் போல் எழுந்தான். முதலில் சிவனையும் பார்த்தான். 9

𑌤𑌦𑌾 𑌵𑍃𑌷𑌧𑍍𑌵𑌜𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌕𑌲𑌿𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑌭𑌵𑌚𑍍𑌛𑌰𑌦𑍍𑌧𑍍𑌰𑌦 𑌇𑌵𑌾𑌮𑌲𑌃 ॥ 10

𑌭𑌵𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌧𑍀𑌰𑍍𑌨𑌾𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌦𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑌤𑌃 ।
𑌔𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌕𑌲𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌪𑌰𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 ॥ 11

𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑌭𑍍𑌯 𑌚 𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌧𑍀𑌃 ।
𑌶𑌶𑌂𑌸 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌲𑍀𑌕𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨𑍇𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ 12

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌃 ॥

𑌭𑍂𑌯𑌾𑌨𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌅𑌹𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌮𑍇
𑌦𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌮𑌯𑌿 𑌭𑍃𑌤𑍋 𑌯𑌦𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌬𑍍𑌧𑌃 ।
𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌷𑍁 𑌚 𑌵𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾
𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍁𑌤 𑌏𑌵 𑌧𑍃𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇𑌷𑍁 ॥ 13

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌧𑍍𑌵𑌜𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌕𑌲𑌿𑌲𑌃 𑌕𑌲𑍁𑌷𑍀𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌤𑌦𑌾 𑌶𑌰𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑍀𑌨𑍋 𑌹𑍍𑌰𑌦 𑌇𑌵 𑌅𑌮𑌲𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥௧௦॥ 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌦𑌪𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌬𑍍𑌧𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌭𑍂𑌤𑍋𑌽𑌪𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌦𑌣𑍍𑌡𑍋 𑌭𑍃𑌤𑌃 𑌧𑍃𑌤𑌃 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌨 𑌤𑍁 𑌉𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍀𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌷𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌧𑌮𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌹𑌰𑍇𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌮𑌾𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌅𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌉𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 ॥௧௩॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹 𑌧𑍃𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮

முந்தி விருஷபத்வஜரிடம் த்வேஷம் கொண்டதால் கலங்கிய மனமுடைய தக்ஷன் பரமசிவகடாக்ஷம் பட்டதால் அப்பொழுது சரத் கால தடாகம் போல் நிர்மலனாக விருந்தான். 10

சங்கரனை ஸ்துதி செய்ய மனம் கொண்ட தக்ஷன் மரண மடைந்த தன் குமாரியை நினைந்து அனுராகத்தாலும் துக்கஸ்மரணத்தாலும், கண்ணீர்த்தாரை யாலும் ஸ்துதி செய்யச் சக்தி பெறவில்லை. 11

அன்பால் தளர்ந்தவனும் சிறந்த புத்தியுடையவனுமாகிய தக்ஷன் மனதை பிரயாஸத்தின் பேரில் அடக்கிக் கொண்டு கபடமில்லாத கருத்துடன் காளகண்டனை ஸ்தோத்திரம் செய்கிறான். 12

தக்ஷன்கூறுகிறான்.

ஓ பகவானே! தாங்கள் எனக்கு மிகுதியான அனுக்ரஹத்தையே செய்தீர்கள். தாங்கள் என்னால் அவமதிக்கப் பட்டவர்களாயினும் என்னிடம் சிக்ஷை ஏற்படுத்தினீர்களல்லவா? தங்களுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் அதமர்களாகிய பிராம் மணர்களிடத்திலும் உபேக்ஷை ஏற்படுகிறதில்லை. விரதமுடைய அந்தணர்களிடம் உபேக்ஷை என் ஏற்படும். 13

விஃ்ா தவொ வ்ூத வஶா்நுவதஸு விஷுா
ஸ்ஹாத்ததசுவஉவிதூ ஷ்யஉம் கவஉஸ்ாகூ॥
தஃ்ாஹணாஹு வஶஉ ஸவடுவிவதூ வாஸி
வாஶு: வஶஊநிவ விஹொ ஆஶ்ாஷீதஜ்ஞ: ॥ 14

யொஉஸள உயாஉவிஜிதத்ஶஷ்ஶா ஸஹாயாம்
க்ஷிவெ்ா உஶாத்விஷிவெ்ஶமணயூ தூநாடீ ।
கவடுாக்வதஞ உஹடுத்உநிஜயாவா
ஃஷாஷேுயாவஸ ஹமவாநு ஸ்கூுதெந தூஷெுூக॥ 15

ஜெஜெ்ஶ்ய: ॥

க்ஷஉாவெ்வம் ஸீஸ்ஶம் ஸ்ஹணாவா்நூஉஞ்ஜித: ।
கஉடு ஸம்தா்நயாஉாவஸ ஹொவாயுாயகவிடுமாஜிஹி: ॥ 16

ஹஷுகவாகவம் கஸ்ாகூ கஸ்ாகூ்: க்ஷிய்டும் க்ஷ்ததகவஉவிதூ ஐஆ ஸ்ஹ வெஉம் க்ஷ்ததகவும்வ கவிதூ ஸம்ஷ்யாயஷ்வதடுநெந ஜ்ஞாவயிதூஜித்ூ யூடு: தத்ஹாக ஹெவஶஉஉக்ஷ்ஷு ॥ கச ॥ கூதுவ வ்ூதூவகாஶா நாஸ்தூ தூாஹ ॥ யஉதி கவிஜிததகவஷூஶா கவ்ாவ்ததகவஜ்ஞாநெந தக விமணயூ விஸ்ஷுதூ கஹடுத்கஸு நிஜயா கவடுாமய:வதஞ்ஸ்ாம் கவாகஶக்ஷீதவாநு ஸ்கூூதெநெவ வஶா்நுமுஹெணெவதூஷெ்ுக நயாதக ஷ்திக தடுூ ஶகூூஷுயடு: ॥கு॥ க்ஷஉாவெ்ுதி கநூஉம்த்ுத: கநூஜ்ஞாத: உவா யூாயஸஹிஜெத: ஐகவிமாஜிஹி: கஉடு கநூவதடுயாஉாவஸ ॥ கூ ॥ வெஷவ

ஓ உத்தம! நீர் வேதத்தையும் ஆத்மதத்வத்தையும் ரக்ஷிப்பதற்காக முத லில் முகத்தினின்று வித்தை தவம் விருதம் இவற்றில் ஆவலுடைய பிராம் மணர்களை ஸ்ருஷ்டித்தீர். ஓ ப்ரபுவே! அந்த வேதியர்களை ஆபத்துக்களெல்லா வற்றிலும் சிக்ஷை ஏற்படுத்தி பசுக்களைப் பரிபாலிப்பவன் பசுக்களைக் காப்பாற் றுவது போல் ரக்ஷிக்கிறீர் 14

ஸபையில், தத்வஞ்ஞான மறியாத எனது கெட்ட சொற்களாகிய பாண ங்களால் அடிபட்ட இந்தப் பரமசிவன், மிகவும் உயர்வுள்ள உத்தமனை நிந்தித்ததால் நரகத்தில் விழவேண்டிய என்னை நான் செய்த நிந்தையைக்கவனியாமல் கருணை யுள்ள பார்வையால் ரக்ஷித்தார். அந்த பகவான் செய்த உபகாரத்தால் ஸந் தோஷமடைய வேண்டும். 15

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

அந்த தக்ஷன், இவ்வாறு பரமசிவனை மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டு பிர்ம தேவரிடம் உத்தரவு பெற்று உபாத்திமார்களுடன் கூடிய ரித்விக்குகள் முதலி யவர்களுடன் யாக கார்யத்தை அனுஷ்டித்தான். 16

வைஷ்ணவம் யஜ்ஞஸந்தத்யை த்ரிகபாலம் த்விஜோத்தமா: ।
புரோடாசம் நிரவபன் வீரஸம்ஸர்க்கசுத்தயே ॥ 17
அத்வர்யுணாத்தஹவிஷா யஜமாநோ விசாம்பதே ।
தியா விசுத்தயா தத்யௌ ததா ப்ராதுரபூத்தரி: ॥ 18
ததா ஸ்வப்ரபயா தேஷாம் த்யோதயந்த்யா திசோ தச ।
முஷ்ணம்ஸ்தேஜ உபாநீதஸ்தார்க்ஷ்யேண ஸ்தோத்ரவாஜிநா ॥ 19

ச்யாமோ ஹிரண்யரசநோऽர்க்ககிரீடஜுஷ்டோ
நீலாலகப்ரமரமண்டிதகுண்டலாஸ்ய: ।
சங்காப்ஜசக்ரசரசாபகதாஸிசர்ம
வ்யக்ரைர்ஹிரண்மயபுஜைரிவ கர்ணிகார: ॥ 20

த்ரிதி வீராணாம் ப்ரமதாநாம் ஸம்ஸர்க்கக்ருத தோஷஸ்ய சுத்தயே நிவ்ருத்த்யர்த்தம் ॥17॥ அத்வர்யுணேதி உபாத்தஹவிஷா அத்வர்யுணா ஸஹ விசுத்தயா புத்த்யா தத்யௌ ஹே விசாம்பதே விதுர ॥18॥ ததேதி ஸ்வயா தேஷாம் தேஜோ முஷ்ணந் திரஸ்குர்வந் உபாநீத: ஸமீபம் ப்ராபித: ஸ்தோத்ரே ப்ருஹத்ரதந்தரே ஏவ வாஜௌ பக்ஷௌ யஸ்ய ததா । ப்ருஹத்ரதந்தரே பக்ஷாவிதி ச்ருதே: ॥19॥ ததேவ தர்சயதி த்வாப்யாம். ச்யாம இதி ஹிரண்யம் ரசநா யஸ்யேதி வஸ்த்ரம் லக்ஷ்யதே அர்க்கதுல்யேந கிரீடேந ஜுஷ்ட: நீலாலகா ஏவ ப்ரமரா: தைர்மண்டிதம் குண்டலயுக்தமாஸ்யம் யஸ்ய சங்காதிபிராயுதை: ஜநரக்ஷார்த்தம் வ்யக்ரை: ஹிரண்மயைர்புஜை: வ்யாப்த: கர்ணிகார இவ சோபமாந: புஜாநாம் ஹிரண்மயத்வம் ஹிரண்யக்ருத கேயூரகங்கணாதிஸ்ரீகாந்த்யலங்காரை: ॥20॥ வக்ஷஸீதி வக்ஷஸி அதிச்ரிதா

பிராம்மணோத்தமர்கள், யாகமானது விச்சேதமின்றி முடிவுபெறவும்; வீரர்களான பிரமத கணங்களின் சேர்க்கையா லுண்டான தோஷம் நீங்குவதற்காகவும் மூன்றுகபால முடையதும் விஷ்ணுவைச் சார்ந்ததுமாகிய புரோடாசத்தை நிர்வாபணம் செய்தார்கள். 17

ஓ விதுர! யஜமானனாகிய தக்ஷன் ஹவிஸ்ஸை உடைய அத்வர்யுவுடன் பரிசுத்தமான புத்தியால் தியானம் செய்தான். அப்பொழுது விஷ்ணு ஆவிர்ப்பவித்தார். 18

அப்பொழுது பிருஹத்ரதந்தரங்களை ரக்கைகளாக உடைய கருடனால் பத்துத்திசைகளையும் பிரகாசிக்கச்செய்யும் தம்முடைய (கருடன் அல்லது விஷ்ணு) காந்தியால் ஸபையோர்களின் தேஜஸ்ஸைத் திரஸ்காரம் செய்து (யாகசாலையின்) ஸமீபம் வந்தார். 19

ச்யாமள வர்ணரும், ஸ்வர்ண வர்ணமான வஸ்திரமுடையவரும், [ஸூர்யனுக்கு நிகரான கிரீடமணிந்தவரும், நீல வர்ணமான அளகங்களாகிய வண்டு

[illegible] 20

[illegible] 21

[illegible] 22

[illegible] 23

[illegible]

களால் அலங்காரமுள்ளதும் குண்டலமணிந்ததுமாகிய முகமுடையவரும், சங்கம், பத்மம், சக்ரம் பாணம், தனுஸ், கதை, கத்தி, கேடயம் இந்த ஆயுதங்களால் ஸாவதானமுடைய ஸ்வர்ணமயமான புஜங்களால் கர்ணிகார (கோங்கு) விருக்ஷம் போன்றவரும், மார்பை ஆசரித்த மஹாலக்ஷ்மியை உடையவரும் வனமாலை யணிந்தவரும், கம்பீரமான ஹாஸ்யம், தர்சனம் இவைகளின் லேசத்தால் உலகத்தை ஸந்தோஷிக்கச் செய்பவரும், இரு பக்கங்களிலும் அசையும், வாலவியஜனம், சாமரம் இவைகளாகிய ராஜஹம்ஸங்களுடையவரும் மேல் பாகத்தில் வெண்குடையாகிய சந்திரனால் மிகுந்த பிரகாசமுள்ளவருமாகிய மஹாவிஷ்ணு அங்கு வந்தார். 20-21

பிர்மதேவர், இந்திரன், முக்கண்ணன் முதலிய தேவர்கள் யாவரும் [illegible] பார்த்து விரைவாக எழுந்து நமஸ்காரம் செய்தார்கள். 22

அந்த மாதவனுடைய தேஜஸ்ஸால் காந்தி குறைந்தவர்களும், தீனவாக்குள்ளவர்களும், மனம் கலங்கியவர்களும், சிரஸில் அஞ்சலி செய்பவர்களுமாகி அதோக்ஷஜரை ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள். 23

அப்யர்வாக்வ்ருத்தயோ யஸ்ய மஹி ஹ்யாத்மபுவாதய: ।
யதாமதி க்ருணந்தி ஸ்ம க்ருதாநுக்ரஹவிக்ரஹம் ॥ 24

தக்ஷோ க்ருஹீதார்ஹணஸாதநோத்தமம்
யஜ்ஞேஶ்வரம் விஶ்வஸ்ருஜாம் பரம் குரும் ।
ஸுநந்தநந்தாத்யநுகைர்வ்ருதம் முதா
க்ருணந் ப்ரபேதே ப்ரயத: க்ருதாஞ்ஜலி: ॥ 25

॥ தக்ஷ உவாச ॥

ஶுத்தம் ஸ்வதாம்ந்யுபரதாகிலபுத்த்யவஸ்தம்
சிந்மாத்ரமேகமபயம் ப்ரதிஷித்ய மாயாம் ।

த்ரிலோகேஶ்வர: தத்ராபஸ்ய மஹிமஹிமா விமுக்தி மாத்ராந்தேவா இத்ய-
ர்த்த:॥ 24॥ தத்ர தாவத்தக்ஷஸ்துதிப்ரகாரமாஹ தக்ஷ இதி க்ருஹீதம் அர்ஹண-
ஸாதநோத்தமம் யேந தம் உத்தமேஷ்வபி ஸ்ரீமத்ஸு ஸாத்த்வ அர்ஹணேஷு
ஸர்வோத்தமேஷு ப்ரத்யாஸார்ஹணம் வா த்வமேவ யேந க்ருஹீதமித்யர்த்த:
யத்வா ஸ்வயம் ப்ரபுணா க்ருஹீதம் அர்ஹணஸாதநோத்தமம் யதா பவதி ததா
தத்க்ருஹீத்வா ப்ரபேதே இத்யர்த்த: க்ருஹீத்வேதி வாக்யஶேஷ: க்ருணந்
ஸ்துவந் ப்ரபேதே ஶரணம் ஜகாம ॥25॥ தக்ஷ உவாச ஶுத்தமித்யஷ்டபி:
...யோஷித:॥ ஏஷ யஸ்ய ததாவிதா: யஜமாநீவ லோகவா: ॥ யோகிபிர்பா
ஶ்ரீதேவாஸ்ச ஸ்தவந்தி ஜகதீஶ்வரம்॥ ததா ஸம்பக்ஷவிப்ராய ப்ராஹ்மணாஸ்ச ப்ரய
தை: ॥ ஸ்ரீபாதபத்மலோகாவேதன ॥ நநு ஸாக்ஷாத் பரமேஶ்வரஸ்ய
ஶரீரம்: தஸ்ய ச ப்ரஹ்மாதிபிர் ஜீவகர்மகாரணாத்ம் க்ருத:
ஸ்திதிகல்பா ஹேதுத்வஷ்ட்யாவோ ஜ்ஞாதஜ இதி மாம் பகவாநபேக்ஷ்ய தீத்யாஶம்

பகவானுடைய மஹிமையை யுத்தேசித்து கீழ்ப்பட்ட விர்த்தியுடையவர் களாயினும் அந்த பிரமன் முதலியவர்கள், அனுக்ரஹம் செய்வதற்காக பிரகா சப்படுத்திய ஸ்வரூபமுடைய அந்த பகவானை புத்திக்கு எட்டியமட்டில் ஸ்தோ த்திரம் செய்தார்கள். 24

உத்தமனிடம் சென்று பூஜையைத் தானே கிரஹித்துக்கொள்ளுகிறவரும் யாகத்திற்கு பிரபுவும் ப்ரஜாபதிகளுக்குச் சிறந்த குருவும் ஸுநந்தன், நந்தன் முதலிய பாரிஷதர்கள் சூழவிளங்குபவருமாகிய ஸ்ரீதரரை தக்ஷன் ஸ்தோத்தி ரஞ் செய்து அஞ்சலியுடன் பரிசுத்தனாகச் சரணமடைந்தான். 25

தக்ஷன் கூறுகிறான்.

தம் ஸ்வரூபத்திலிருக்கும் நீர் சுத்தர். ஒழிவடைந்த புத்தியின் அவஸ் தைகளுடையவர். சின்மாத்ரர். பேதமில்லாதவர். பயமில்லாதவர். நீர்

𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌪𑍁𑌰𑌷𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌪𑌰𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧 𑌇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 ॥ 26

॥ 𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌤𑍇 𑌵𑌯𑌮𑌨𑌞𑍍𑌜𑌨 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌶𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌵𑌗𑍍𑌰𑌹𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌵𑌿𑌦𑌾𑌮𑌃 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌦𑌧𑍍𑌵𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑌮𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑌮𑌦𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌃 ॥ 27

[illegible]

மாயையை அவமதித்து ஸ்வதந்திரராக இருந்துகொண்டு அந்த மாயையால் மானிடத்தன்மையை அடைந்து அந்த மாயையில் இருந்து பரிசுத்தியில்லாதவர் போலாகிறீர். 26

ரித்விக்குகள் கூறுகிறார்கள்.

உபாதியில்லாத ஓ பகவானே! நாங்கள் நந்திகேசுவரருடைய சாபத்தால் கர்மத்தில் பற்றுதலுடைய மனமுடையவர்களாகி உம்முடைய தத்வத்தைத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. எந்த ரூபத்தின் ஸித்தி பெறுவதற்காகத் தெய்வத்தின் அதிகாரத்தால் இந்த நியமங்கள் ஏற்படுகின்றனவோ, தர்மத்திற்கு உபலக்ஷணமும் வேதங்களால் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறதும் யாகம் என்று பெயருடையதுமாகிய இதுவும் தங்களுடைய ரூபமானதுதான். 27

॥ 𑌸𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥

𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌧𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌶𑌰𑌣 𑌉𑌰𑍁𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑍇𑌽𑌨𑍍𑌤𑌕𑍋𑌗𑍍𑌰-
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍃𑌗𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌗𑍇𑌹𑍋𑌰𑍁𑌭𑌾𑌰𑌃 ।
𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌶𑍍𑌵𑌭𑍍𑌰𑍇 𑌖𑌲𑌮𑍃𑌗𑌭𑌯𑍇 𑌶𑍋𑌕𑌦𑌾𑌵𑍇𑌽𑌜𑍍𑌞𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃
𑌪𑌾𑌦𑍌𑌕𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌰𑌣𑌦 𑌕𑌦𑌾 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑍋𑌪𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 ॥ 28

॥ 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 ॥

𑌤𑌵 𑌵𑌰𑌦 𑌵𑌰𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌾𑌵𑌾𑌶𑌿𑌷𑍇𑌹𑌾𑌖𑌿𑌲𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇
𑌹𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑌾𑌦𑌰𑍇𑌣𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑍀𑌯𑍇 ।

[illegible]

ஆச்ரயத்தைக்கொடுக்கும் ஓ பகவானே! சிரமபரிஹாரத்திற்குத் தகுதியில்லாததும் மிகுந்த க்லேசங்களாகிய துர்க்கங்களுடையதும், யமனாகிய கடும் ஸர்ப்பத்திற்கு லக்ஷ்யமானதும் ஸுகதுக்கங்களாகிய பள்ளங்களுடையதும், துஷ்டர்களாகிய மிருகங்களின் பயமுள்ளதும், சோகமாகிய காட்டுத்தீயுள்ளதுமான ஸம்ஸார மார்க்கத்தில் இருக்கிற அஞ்ஞானமுடைய வெகு பேர்கள் விஷயரூபமான கானலுடையவர்களும் சரீரம் கிருஹம் இவைகளை மிகுந்த பாரமாகக்கொண்டவர்களும் காமத்தால் பீடையுற்றவர்களுமாக இருக்கிறார்கள். (இந்த அஞ்ஞானிகளில்) எவன் எப்பொழுது தங்களுடைய பாதங்களை அடையப் போகிறான். 28

ருத்ரர் கூறுகிறார்.

ஓ வரத! காமத்தில் பற்றுதலற்ற முனிவர்களாலும் மற்றும் எல்லோராலும் பூசிப்பதற்குரிய சிறந்த உம்முடைய பாதத்தில் மனம் செலுத்திய

[illegible] 29

|| [illegible] ||

[illegible] 30

|| [illegible] ||

[illegible] 31

[illegible]

என்னை அஞ்ஞானிகள் ஆசாரமில்லாதவனென்று பேசுகிறார்கள். அப்படிப் பேசுவதை உம்முடைய பூர்ணமான அநுக்ரஹத்தால் நினைக்கவில்லை. 29

பிருகு கூறுகிறார்.

தங்களுடைய அறியமுடியாத மாயையால் அழிந்த ஆத்மஞ்ஞானமுடையவர்களும் தமோகுணத்தி லிருப்பவர்களுமாகிய பிர்மதேவர் முதலிய சரீரமுடையவர்கள் தம்மைச் சார்ந்திருக்கும் உம்முடைய தத்வத்தை இப்பொழுதும் தெரிந்து கொள்ளவில்லை. வணங்கியவர்களுக்கு ஆத்மாவும் பந்துவுமாகிய அப்படிப்பட்ட தாங்கள் அநுக்கிரகஹம் செய்யவேண்டும். 30

பிர்ம்மா கூறுகிறார்.

இந்திரியங்களுக்கும் சப்தம் முதலியவற்றுக்கும் ஸத்வம் முதலிய குணங்களுக்கும் ஆச்ரயனுகிய இந்த ஜீவன் பதார்த்தங்களின் பேதங்களைக் கிரஹிக்கும் இந்திரியங்களால் உம்முடைய இந்த ஸ்வரூபத்தைப் பார்க்கமுடியாது. நீர் மாயாமயமான தேஹம் முதலியவற்றிற்கு வேறுபட்டவராகிறீர். 31

॥ इन्द्रः ॥

इदमप्यच्युत विश्वभावनं
वपुरानन्दकरं मनोदृशाम् ।
सुरविद्विट्क्षपणैरुदायुधै-
र्भुजदण्डैरुपपन्नमष्टभिः ॥ 32

॥ पत्न्यः ॥

यज्ञोऽयं तव यजनाय केन सृष्टो
विध्वस्तः पशुपतिनाद्य दक्षकोपात् ।
तं नस्त्वं शवशयनाभशान्तमेधं
यज्ञात्मन्नलिनरुचा दृशा पुनीहि ॥ 33

[illegible]

இந்திரன் கூறுகிறுன்.

ஓ அச்சியுத! ப்ரபஞ்சங்களை உட்கொண்டதும் தேவர்களுக்குச் சத்ருக்களாகிய அஸுரர்களை நாசஞ் செய்கிறதும் ஆயுதங்களுடையதும் எட்டுக் கைகளுடன் கூடியதும் மனதுக்கும் நேத்திரங்களுக்கும் ஆனந்தத்தைச்செய்வதுமாகிய இந்தச் சரீரமும் உசிதமாகவே இருக்கிறது. 32

ரித்விக்குகளின் பத்தினிகள் கூறுகிறார்கள்.

யாகஸ்வரூபியாகிய ஓ ஈச! தங்களைப் பூஜிப்பதற்காக தக்ஷன் இந்த யாகத்தைச் செய்தான். பரமசிவன் தக்ஷனிடம் கோபத்தால் இப்பொழுது இந்த யாகத்தை நாசம் செய்தார். மயானம் போன்றதும் உற்சவமடங்கியதுமாகிய எங்களுடையஅந்த யாகத்தைத் தாமரை மலர்போன்ற காந்தியுடைய கண்ணால் பரிசுத்தமாக்கவேண்டும். 33

॥ 𑌋𑌷𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌵 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌂
𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌚𑌰𑌸𑌿 𑌹𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨𑌾𑌜𑍍𑌯𑌸𑍇 ।
𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑍇 𑌯𑌤 𑌉𑌪𑌸𑍇𑌦𑍁𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀𑌂
𑌨 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 34

॥ 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 ॥

𑌅𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑍀𑌯𑍂𑌷𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌮𑌨𑍋𑌵𑌾𑌰𑌣𑌃 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌦𑌾𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌦𑌗𑍍𑌧𑌃 ।
𑌤𑍃𑌷𑌾𑌰𑍍𑌤𑍋𑌽𑌵𑌗𑌾𑌢𑍋 𑌨 𑌸𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰 𑌦𑌾𑌵𑌂
𑌨 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌵𑌨𑍍𑌨𑌃 ॥ 35

[illegible]

ரிஷிகள் கூறுகிறார்கள்.

ஓ பகவானே! உம்முடைய செய்கையானது ஸம்பந்தமில்லாமலிருக்கிறது. ஏனெனில் கர்மத்தைச் செய்கிறீர். அதில் பற்றுதலடைகிறதில்லை. மற்றவர்கள் ஸம்பத்தை அடைய லக்ஷ்மியை ஸேவிக்கிறார்கள். அந்த லக்ஷ்மீதேவி உம்மை அநுஸரிப்பவளாயினும் நீர் ஆதரிப்பதில்லை. 34

ஸித்தர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஓ மாதவ! க்லேசமாகிய காட்டுத்தீயால் தகிக்கப்பட்டதும் தாகத்தால் துன்பமுற்றதுமாகிய எங்களுடைய இந்த மனமென்னும் யானை உமது சரித்திரமாகிய பரிசுத்தமான அமுத நதியில் முழுகி, காட்டுத்தீக்கு நிகராகிய ஸம்ஸாரதாபத்தை நினைக்கவில்லை. ப்ரம்மஸ்வரூபத்தில் ஒன்றுபட்டவன்போல் அவ்வமுதநதியினின்று வெளிப்புறப்படவுமில்லை. 35

॥ यजमानी ॥

स्वागतं ते प्रसीदेश तुभ्यं नमः
श्रीनिवास श्रिया कान्तया त्राहि नः ।
त्वामृतेऽधीश नाङ्गैर्मखः शोभते
शीर्षहीनः कबन्धो यथा पूरुषः ॥ 36

॥ लोकपालाः ॥

दृष्टः किं नो दृग्भिरसद्ग्रहैस्त्वं
प्रत्यग्द्रष्टा दृश्यते येन दृश्यम् ।
माया ह्येषा भवदीया हि भूमन्
यस्त्वं षष्ठः पञ्चभिर्भासि भूतैः ॥ 37

मखमङ्गजातं हे ईश यथा शिरोहीनः कबन्धः पुरुषः अन्यैः करचरणाद्यवयवैः शोभाहेतुभिरपि न शोभते तथा त्वां विना नः केवलं प्रयाजादिभिरङ्गैर्मखो न शोभते अतो नः श्रिया सह त्रायस्व सदक्षान्नः पाहीत्यर्थः ॥ ३६ ॥ लोकपालास्तु संसाराभिनिवेशात् भगवत्स्वरूपञ्च ऊचुः ॥ दृष्ट इति ॥ दृष्टः किं न दृष्ट इत्यर्थः कुतः असद्ग्रहैः बाह्यविषयग्राहकैः अस्वप्रकाशैर्वा दृग्भिः इन्द्रियैः यतस्त्वं साक्षित्वात् तेषां त्वं साक्षि सर्वद्रष्टासि ... बहिर्मुखानामिन्द्रियाणां ... जीवविशेष इवाभासि ... इति ॥ ३७ ॥ पूर्वेश्वराणां ...

தக்ஷன் பத்தினியாகிய யஜமானி கூறுகிருள்.

ஓ ஈச! உம்முடைய வரவு நல்வரவாகுக. அநுக்ரஹம் செய்யவேண்டும். உமக்கு நமஸ்காரம். ஓ ஈச்வர! சிரஸில்லாத கபந்தன் மற்ற அவயவங்களால் எவ்விதம் பிரகாசமடையானே அவ்விதம் உம்மையன்றி மற்ற (ப்ரயாஜம் முதலிய) அங்கங்களால் யாகமானது விளங்கவில்லை. ஓ ஸ்ரீனிவாஸ! மனேஞ்ஞை யாகிய லக்ஷ்மீ தேவியுடன் எங்களை ரக்ஷிக்கவேண்டும். 36

லோகபாலர்கள் கூறுகிருர்கள்.

அஸத்துக்களின் ப்ரகாச ரூபங்களான இந்திரியங்களால் நாங்கள் உம்மைப் பார்த்தோமா? இல்லை. ஏனெனில் பார்க்கக்கூடியவையாவும் ஆத்மா என்ற ஞானத்துடன் பார்க்கப்படுகின்றன. ஓ மஹிமையுள்ள பிரபுவே! நீர் பஞ்சபூதங் களுடன் கூடிய ஜீவன்போல் தோன்றுகின்றீர். இது உம்மைச்சார்ந்த மாயை யாகிறது. 37

॥ 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌤𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇𑌨𑍍𑌨 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌅𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌶 𑌤𑌯𑍋𑌪𑌧𑌾𑌵𑌤𑌾
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲 ॥ 38

𑌜𑌗𑌦𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌲𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍈𑌵𑌤𑍋
𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌗𑍁𑌣𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ।
𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍇𑌦𑌮𑌤𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾
𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌭𑍍𑌰𑌮𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ 39

॥ 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 ॥

𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑍂𑌤𑌯𑍇 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌯 𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌪𑌰𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚 ॥ 40

𑌭𑌾𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 [illegible] 𑌸𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌜𑌤𑌾𑌮𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑍇𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍 𑌅𑌮𑍁𑌤𑌃 𑌅𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌙𑍍𑌨𑍇𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌹𑍇 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌜𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ३८ ॥ 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌜𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌜𑌗𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌃 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑍇𑌦𑌧𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 𑌭𑍇𑌦𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ॥ ३९ ॥ 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍂𑌤𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇

யோகேச்வரர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஓ பிரபுவே! ஸர்வஸ்வரூபராகிய உம்மிடத்தில் எவன் ஜீவன்களை ஒன்றுகப் பார்க்கின்றனோ அவனை விட மற்றொருவன் உமக்கும் பிரியமுள்ளவன் அல்லன். ஆயினும் ஓ பக்தவத்ஸல! ஸ்திரமான பக்தியால் பஜிக்கிற எங்களை அநுக் ஹிக்கவேண்டும். 38

உலகங்களின் ஸிருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம் இவைகளின் நிமித்தமாக ஜீவன்களின் அத்ருஷ்டத்தால் வெகுவாக பேதமடைந்த குணங்களுடைய தம் மாயையால் ஸ்வரூபத்தில் (பிர்ம்மா முதலிய) பேதபுத்தியை அமைத்தவரும் ஸ்வரூபமாக இருப்பதால் ஸ்வரூபத்தில் நிவிருத்திபெற்ற பேதரூபமான ப்ரமத்தையும் குணங்களையு முடையவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 39

சப்தபிர்ம்மா கூறுகிறார்.

ஸத்வகுணத்தை ஆச்ரயித்தவரும் தர்மம் முதலியவைகளை உண்டுபண்ணு கிறவரும் நிர்க்குணருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். உங்களுடைய தத்வத்தை நானுமறியேன். மற்றுமுள்ளவர்களும் அறியார்கள். 40

॥ 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾𑌹𑌂 𑌸𑍁𑌸𑌮𑌿𑌦𑍍𑌧𑌤𑍇𑌜𑌾
𑌹𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌹𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌧𑍍𑌵𑌰 𑌆𑌜𑍍𑌯𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌿𑌯𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌃
𑌸𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌮𑍍 ॥ 41

॥ 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 ॥

𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌮𑍁𑌦𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌂𑌤𑍍𑌵
𑌮𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌲𑌿𑌲 𑌉𑌰𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌶𑌯𑌨𑍇 ।

𑌸𑌗𑍁𑌣𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌕𑌂 𑌚 𑌕𑌥𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌮𑌿 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤𑌾𑌪𑌰𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑌃 ॥௪௰॥ 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌸𑍁𑌷𑍍𑌠𑍁 𑌸𑌮𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌧𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌵𑌹𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌿𑌯𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚𑍈𑌤𑌰𑍇𑌯𑌕𑍇 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌸 𑌏𑌷 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌸𑍌 𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌶𑍁𑌃 𑌸𑍋𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌿𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 । 𑌓𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍌𑌷𑌡𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌯𑌜𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌯𑍇 𑌯𑌜𑌾𑌮𑌹 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑍋 𑌵𑌷𑌟𑍍𑌕𑌾𑌰 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 ॥ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌚 । 𑌹𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸 𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ ௪௧ ॥ 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌪𑍁𑌷𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌜𑌗𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌸𑍇𑌵𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 ॥ 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿

அக்னி கூறுகிறார்.

நான் எந்த பகவானுடைய தேஜஸ்ஸால் மிகுதியாக ப்ரகாசிக்கும் தேஜஸ்ஸை அடைந்து சிரேஷ்டமான யாகங்களில் நெய்யில் நனைந்த ஹவிஸ்ஸை வஹிக்கின்றேனோ அவ்வளவு மகிமையுள்ளவரும் யாகத்தைப்பரிபாலிப்பவரும் † ஐந்து விதமாகியவரும் ‡ ஐந்து யாக மந்திரங்களால் பூஜிக்கப்படுகிறவரும் யஞ்ஞஸ்வரூபருமாகிய பகவானை நமஸ்கரிக்கின்றேன். 41

தேவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஆதியில் இருப்பவராகிய தாங்கள் தங்களால் ஸிருஷ்டிக்கப்பட்ட ப்ரபஞ்சத்தை ஸம்ஹரித்து சேஷசயனமுடைய அந்த ஜலத்தில் சயனஞ் செய்கி

† ஐந்துவிதமாகியவர்— அக்னிஹோத்ரம்-தர்சபூர்ணமாஸங்கள்-சாதுர்மாஸ்யங்கள்-பசு-ஸோமம்- இவற்றின் ஸ்வரூபமாகியவர்.

‡ ஐந்து யாக மந்திரங்கள் - நான்கு வர்ணமுள்ளமந்திரம், அவ்விதமே நான்கு வர்ணமுள்ள (மற்றொரு) மந்திரம், இரண்டு வர்ணமுள்ள மந்திரம், ஐந்து வர்ணமுள்ள மந்திரம், இரண்டு வர்ணமுள்ள மந்திரம் இவைகளாம். இவ்வைந்தும் வேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ளன.

[illegible]

॥ 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 ॥

𑌅𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵 𑌮𑌰𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯 𑌏𑌤𑍇
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌗𑌣𑌾 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑍋𑌗𑌾𑌃 ।
𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌮𑌨𑍍
𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌥 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌰𑌵𑌾𑌮 ॥ 43

॥ 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌾𑌃 ॥

𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌭𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌮𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌪𑌥𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌃 ।

[illegible]

தீர்கள். எந்தப் பரமபுருஷனுகிய நீர் ஸித்தர்களால் மனதில் ஆலோசனை செய்யப்படும் ஆத்மதத்வமார்க்கமுடையவரோ அந்தத் தாங்களே இப்பொழுது ப்ரத்யக்ஷமாக இருக்கின்றீர். தாஸர்களாகிய எங்களை ரக்ஷிக்கிறீர். 42

கந்தர்வர்கள் கூறுகிறார்கள்.

மஹான்களுக்குள் ச்ரேஷ்டரும் தேவருமாகிய ஓ நாத! மரீசி முதலியவர்களும், பிர்மா இந்திரன் முதலிய தேவர்களும், ருத்ரன் முதலியவர்களும் உம்முடைய அம்சத்தின் அம்சமானவர்கள். தங்களுக்கு இந்தப்ரபஞ்சமானது விளையாடுவதற்குரிய பாத்ரமாகிறது. இவ்வளவு மஹிமை வாய்ந்த உமக்கு எப்போதும் நமஸ்காரம் செய்கிறோம். 42

வித்யாதரர்கள் கூறுகிறார்கள்.

அஸத்தான விஷயங்களிலேயே ஆசையுள்ளவனும் துர்மார்க்கமுள்ள தன்னைச் சார்ந்தவர்களால் துக்கமடைந்தவனும் புத்தியில்லாதவனுமாகிய

क्षिप्तोऽप्यसद्विषयलालस आत्ममोहं
 युष्मत्कथामृतनिषेवक उद्व्युदस्येत् ॥ 44

॥ ब्राह्मणाः ॥

त्वं क्रतुस्त्वं हविस्त्वं हुताशः
 स्वयं त्वं हि मन्त्रः समिद्दर्भपात्राणि च ।
त्वं सदस्यर्त्विजो दम्पती देवता
 अग्निहोत्रं स्वधा सोम आज्यं पशुः ॥ 45

त्वं पुरा गां रसाया महासूकरो
 दंष्ट्रया पद्मिनीं वारणेन्द्रो यथा ।
स्तूयमानो नदँल्लीलया योगिभि-
 र्व्युज्जहर्थ त्रयीगात्र यज्ञक्रतुः ॥ 46

… अभिपद्य … अस्मिन् कलेवरे अहं ममेत्यभिमानं कृत्वा आत्ममोहं युष्मत्कथामृतनिषेवकः … उद्व्युदस्येत् … विषय एव लालसा तृष्णा यस्य सः ॥४४॥४५॥ ब्राह्मणाः स्तुवन्ति … गां पृथ्वीं रसायाः रसातलात् दंष्ट्रया व्युज्जहर्थ विशेषेण उद्धृतवानसि योगिभिः स्तूयमानः हे त्रयीगात्र … ॥४६॥ …

புருஷன் சரீரத்தை அடைந்து இந்தத்தேஹத்தில் நான் என்னுடையது என்ற எண்ணத்தை உம்முடைய மாயையால் வைத்திருப்பினும் அவன் தங்களுடைய சரிதமாகிய அமுதத்தை ஸேவிப்பானாகில் தனக்குள்ள அந்த மோஹத்தை முற்றும் விட்டுவிடுவான். 44

பிராம்மணர்கள் கூறுகிறார்கள்.

நீர் க்ரது, நீர் ஹவிஸ், நீர் அக்னி, நீர் மந்திரம், நீர் ஸமித்துக்கள், தர்ப்பங்கள், பாத்ரங்கள், நீர் ஸபையோர், ரித்விக்குகள், தம்பதி தெவதை, அக்னி ஹோத்ரம், ஸ்வதை, ஸோமம், ஆஜ்யம், பசு இவைகளாகிறீர். 45

வேதமூர்த்தியாகிய பிரபுவே! * யாகஸ்வரூபியும் † க்ரதுஸ்வரூபியுமாகிய நீர் முந்தி பெரும் வராஹாவதாரம் செய்து பூமியை பாதாளத்தினின்று தெற்றிப் பற்களால் யானையானது தாமரைக்கொடியை யெடுப்பது போல் யோகிகள் ஸ்தோத்திரம் செய்ய கர்ஜித்துக்கொண்டு விளையாட்டாக உத்தாரணம் செய்தீர்.

* யாகம் - யூபமில்லாதது. † க்ரது - யூபமுடையது.

ஸ ப்ரஸீத த்வமஸ்மாகமாகாங்க்ஷதாம்
　　தர்சனம் தே பரித்ருஷ்டஸத்க்ரியாணாம் ।
கீர்த்யமானே ந்ருபிர்நாம்னி யஜ்ஞேச தே
　　யஜ்ஞவிக்னா: க்ஷயம் யாந்தி தஸ்மை நம: ॥ 47

॥ மைத்ரேய: ॥

இதி தக்ஷ: கவிர்யஜ்ஞம் பத்ர ருத்ராபிமர்சிதம் ।
கீர்த்யமானே ஹ்ருஷீகேசே ஸந்நின்யே யஜ்ஞபாவனே ॥ 48
பகவான் ஸ்வேன பாகேன ஸர்வாத்மா ஸர்வபாகபுக் ।
தக்ஷம் பபாஷ ஆபாஷ்ய ப்ரீயமாண இவானக ॥ 49

॥ ஸ்ரீ பகவான் ॥

அஹம் ப்ரஹ்மா ச சர்வச்ச ஜகத: காரணம் பரம் ।
ஆத்மேச்வர உபத்ரஷ்டா ஸ்வயந்த்ருகவிசேஷண: ॥ 50

[illegible]

நல்ல ப்ரசம்சமடைந்த ஸத்கர்மங்களுடைய வர்களும் தங்களுடைய தர்சனத்தை விரும்பியவர்களுமாகிய எங்களுக்குத் தாங்கள் அநுக்ரஹம் செய்ய வேண்டும். ஓ யஞ்ஞேச! மானிடர்கள் தங்களுடைய பெயரைக் கீர்த்தனம் செய்யின் அவர்களுடைய யாகவிக்னங்கள் நாசமடைகின்றன. இவ்வளவு மஹிமை வாய்ந்த தங்களுக்கு நமஸ்காரம். 47

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

யாகத்தைப் பரிபாலிக்கும் ஹ்ருஷீகேசனை எல்லோரும் இவ்வாறு ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும்போது ஓ விதுர! வித்வானாகிய தக்ஷன் ருத்ரரால் ஸ்பர்சிக்கப்பட்ட யாகத்தைச் செய்ய யத்தனித்தான். 48

வியஸனமற்ற ஓ விதுர! ஸர்வஸ்வரூபியும் பாகங்களெல்லாவற்றைப் புசிப்பவருமாகிய பகவான் தமது பாகத்தால் ஸந்தோஷமடைந்தவர் போல் தக்ஷனையழைத்துச் சொல்லுகிறார். 49

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறார்.

ஜகத்துக்கு முக்கிய காரணமாகிய நான் ஆத்மா, ஈச்வரன், ஸாக்ஷி, ஸ்வயம்பிரகாசன், விசேஷங்களற்றவன், பிர்மா, சர்வன் இவ்விதமாகிறேன்

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌮𑌯𑍀𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜 ।
𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌧𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌚𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 51

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌕𑍇𑌵𑌲𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍌 𑌚 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 52

𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌶𑌿𑌰𑌃 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌪𑌾𑌰𑌕𑍍𑌯𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌏𑌵𑌂 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃 ॥ 53

𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑍇𑌕𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍋 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌵𑍈 𑌭𑌿𑌦𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌸 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ 54

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹𑌰𑌿𑌮𑍍 ।
𑌅𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌭𑌯𑌤𑍋𑌽𑌯𑌜𑌤𑍍 ॥ 55

𑌚𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥50॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸 𑌏𑌵𑌾𑌹𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌚𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌿 ॥51॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑍇𑌵𑌲𑍇 𑌅𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌸𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑌭𑍇𑌦𑌰𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍀𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥52॥ 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥53॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑌮𑍈𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑍇𑌕𑍋 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 ॥54॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌨𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌪𑌾𑌲𑍇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌭𑌯𑌤𑌃 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃

அந்த நான் ஓ தக்ஷ! குணஸ்வரூபமுள்ள என் மாயையை அடைந்து ப்ரபஞ்சத்தை ஸிருஷ்டித்து ரக்ஷித்து ஸம்ஹரித்துக் காரியத்திற்குத் தகுதியான பெயரை அடைகின்றேன். 50-51

பிரதானமானதும் பேதமில்லாததும் பரமாத்மஸ்வரூபமும் பிரஹ்மமுமாகிய என்னிடத்தில் அஞ்ஞானியானவன் பிர்மா, ருத்திரன், பூதங்கள் என்ற பேதத்தால் பார்க்கிறான். 52

புருஷன் தன் அவயவங்களாகிய சிரஸ், கை முதலியவற்றில் எதிலும் பிறரைச் சார்ந்தது என்ற புத்தியை எவ்விதம் கொள்ளமாட்டானோ அவ்விதம் என்னை யடுத்தவன் பூதங்களில் பேதபுத்தியை யடையான். 53

ஓ பிராம்மணனாகிய தக்ஷ! பூதங்களெல்லாவற்றின் ஸ்வரூபமுடையவர்களும், ஒரே ஸ்வரூபமுள்ளவர்களுமாகிய மும்மூர்த்திகளுக்கும் எவன் பேதத்தைப் பார்க்கவில்லையோ அவன் ஒழிவடைகின்றான். 54

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு பகவானால் கட்டளையிடப்பட்டவனும் ப்ரஜாபதிகளுக்குப் பதியுமாகிய தக்ஷன் விஷ்ணுவை அவரைச் சார்ந்த இஷ்டியால் பூஜித்து அங்கங்க

𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌧𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋𑌦𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍋𑌮𑌪𑌾𑌨𑌿𑌤𑌰𑌾𑌨𑌪𑌿 ॥ 56

𑌉𑌦𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌹𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌸𑍍𑌨𑌾𑌵𑌵𑌭𑍃𑌥𑌂 𑌤𑌤𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌅𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵𑌾𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑌰𑌾𑌧𑌸𑍇 ॥ 57

𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌏𑌵 𑌮𑌤𑌿𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌯𑌯𑍁𑌃 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌣𑍀 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌳𑍇𑌬𑌰𑌮𑍍 ॥ 58

𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌹𑌿𑌮𑌵𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌮𑍇𑌨𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌮 ।
𑌤𑌮𑍇𑌵𑌦𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌭𑍂𑌯 𑌆𑌵𑍃𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌤𑌿𑌮𑌮𑍍𑌬𑌿𑌕𑌾 ॥ 59

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑍈𑌕𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑍇𑌵 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌮𑍍 ।
𑌏𑌤𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑌶𑍍𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌾𑌧𑍍𑌵𑌰𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑌃 ॥ 60

𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌜𑍇𑌨𑍈𑌵 ॥ ௫௫ ॥ 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌉𑌦𑌵𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌨𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌉𑌦𑌵𑌸𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌸𑍋𑌮𑌪𑌾𑌨𑌿𑌤𑌰𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌉𑌪𑌾𑌧𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌷𑌙𑍍𑌗𑌃 ॥௫௬॥ 𑌉𑌦𑌵𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌉𑌦𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌅𑌵𑌭𑍃𑌥𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑌰𑌾𑌧𑌸𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ॥௫௭-௫௮॥ 𑌜𑌜𑍍𑌞 𑌇𑌤𑌿 𑌆𑌵𑍃𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇𑌽𑌭𑌜𑌤 ॥ ௫௯॥ 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿॥ 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌏𑌕𑍈𑌕𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌳𑌯𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑍇𑌶𑍍𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 ॥ ௬௦ ॥ 𑌉𑌦

ளாலும் ப்ரதானத்தாலும் தேவர்களைப் பூஜித்தான். ஸாவதானத்துடன் ருத்ரரையும் அவரைச் சார்ந்த பாகத்தால் பூஜித்து பூர்த்தியடையும் கர்மத்தால் ஸோமபானமுள்ள மற்ற தேவர்களையும் பூஜித்தான். அந்தக்காரியங்களை முடித்துப் பிறகு ரித்விக்குகளுடன் அவபிருத ஸ்நானம் செய்தான். 55-56

தன்னுடைய மகிமையாலேயே ஸித்திபெற்ற அந்த தக்ஷனுக்கு தேவர்கள் தர்மத்திலேயே புத்தியைக் கொடுத்து ஸ்வர்க்கம் சென்றூர்கள். 57

இவ்விதம் தேவியாகிய தாக்ஷாயணி முன் சரீரத்தைவிட்டு ஹிமவானுடைய பத்தினியாகிய மேனையிடம் தோன்றினுள் என்று கேள்விப்படுகிறேம். அந்த அம்பிகை மற்றவைகளில் மனம் கொள்ளாதவர்களுக்குக் கதியாகியவரும் இஷ்டருமாகிய அந்த பர்த்தாவையே பிரளயத்தில் படுத்திருந்த சக்தி, புருஷனை அடைவதுபோல் மறுபடியும் அடைந்தாள். 58-59

தக்ஷன் யாகத்தை த்வம்ஸம் செய்தவரும் பகவானுமாகிய சிவனுடைய இந்தச் செய்கையை பிருஹஸ்பதிக் தச் சிஷரும் பாகவதருமாகிய உத்தவரிடம் நான் கேட்டேன். 60

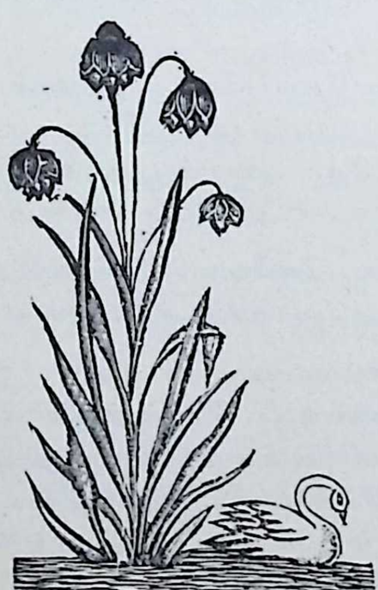
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑍇𑌃 ।
𑌇𑌦𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍀𑌶𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌂
𑌯𑌶𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌯𑍁𑌷𑍍𑌯𑌮𑌘𑍌𑌘𑌮𑌰𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ 61
𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌨𑌰𑍋𑌽𑌨𑍁𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇
𑌦𑍍𑌧𑍁𑌨𑍋𑌤𑍍𑌯𑌘𑌂 𑌕𑍌𑌰𑌵 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌾𑌵𑌤𑌃 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌣𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾𑌽𑌨𑍁𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇𑌚𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌂 𑌸𑌪𑌦𑌿 𑌧𑍁𑌨𑍋𑌤𑌿 ॥௬௧॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

இந்த ஈசன் சரித்திரம் மிகப் பரிசுத்தமானது. யசஸ்ஸைக் கொடுக்கக் கூடியது. ஆயுளைக் கொடுக்கக் கூடியது. பாபக்கும்பலைப் போக்கக்கூடியது. ஓ விதுர! மானிடன் பக்தியுள்ள மனதுடன் எப்போதும் ச்ரவணம் செய்து கீர்த்தனம் செய்தால் ஸம்ஸாரதுக்கம் நீங்கும். 61

7-வது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

|| 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ||

|| 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ||

𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌋𑌭𑍁𑌰𑍍𑌹𑌂𑌸𑍋𑌰𑍁𑌣𑌿𑌰𑍍𑌯𑌤𑌿𑌃 ।
𑌨𑍈𑌤𑍇 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌰𑍇𑌤𑌸𑌃 ॥ 1
𑌮𑍃𑌷𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌦𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌹𑌨𑍍 ।
𑌅𑌸𑍂𑌤 𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑌗𑍃𑌹𑍇𑌽𑌪𑍍𑌰𑌜𑌃 ॥ 2
𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑌮𑌭𑌵𑌲𑍍𑌲𑍋𑌭𑍋 𑌨𑌿𑌕𑍃𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌤𑍇 ।
𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾 𑌚 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾 𑌕𑌲𑌿𑌃 ॥ 3

𑌶𑍍𑌲𑍋 ॥ 𑌮𑌨𑍁𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌯𑌜𑍍𑌞𑌕𑌥𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾 ।
𑌮𑌨𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌥 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 ॥
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌘𑍋𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍋𑌷𑌮𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌵𑌨𑌾𑌗𑌮𑌃 ॥
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑍇𑌣𑌾𑌥 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌤𑍋𑌷𑌣𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑌨𑍁𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑍇 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌜𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌂𑌶𑌾𑌃 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑌾𑌹 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌵𑌸𑌨𑍍 𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌰𑍇𑌤𑌸𑌃 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌅𑌤𑌏𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌂𑌶𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 ॥ ௧ ॥ 𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌂𑌶𑌮𑌾𑌹 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌮𑍃𑌷𑍇𑌤𑌿 𑌦𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌪𑌰𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌤𑌦𑍁𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌜𑌃 𑌅𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 ॥ ௨ ॥ 𑌤𑌯𑍋

8-வது அத்தியாயம்

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

பிர்மதேவர் குமாரர்களாகிய ஸனகர் முதலியவர்கள், நாரதர், ருபு, ஹம்ஸர், அருணி, யதி இவர்கள் கிருகஸ்தாச்ரமத்தை ஆச்ரயிக்கவில்லை. எல்லோரும் நைஷ்டிகர்களாக இருந்தார்கள். 1

சத்ருக்களைச் சங்கரிக்கும் ஓ விதுர! அதர்மத்திற்குப் பொய்யென்பது மனைவியாக இருந்தது. அந்தப் பொய்யானது * தம்பம் என்ற புத்ரனையும் ‡ மாயை என்ற பெண்ணையும் உண்டுபண்ணிற்று. இந்தத் தம்பம் மாயை இரண்டையும் பிரஜையில்லாத நிருருதி கிரகித்துக்கொண்டது. 2

ஓ மஹாபுத்திசாலியே! அந்தத் தம்பம், மாயை இவ்விரண்டிற்கும் லோபம் $ நிகிருதி இவ்விரண்டும் உண்டாயின. அந்த லோபம் நிகிருதி இவைகளிடம் க்ரோதம், ஹிம்ஸை இவைகளுண்டாயின. இந்தக் க்ரோதம் ஹிம்ஸை இவைகளிடம் கலியும் அக்கலிக்கு ஸஹோதரியாக ¶ துருக்தியும் உண்டாயின. 3

---

* தம்பம்—பிறரை வஞ்சித்தல். ‡ மாயை—அதற்குரிய செய்கை.

$ நிகிருதி—ரகஸ்யமாகக் கெடுதி செய்தல். ¶ துருக்தி—கெட்டசொல்.

துருக்தௌ கலிராத⁴த்த ப⁴யம் ம்ருத்யும் ச ஸத்தம |
தயோஶ்ச மிது²நம் ஜஜ்ஞே யாதநா நிரயஸ்ததா² || 4

ஏதே ஹ்யத⁴ர்மவ்ருக்ஷஸ்ய பா⁴வாம்ஸப்ரதிஹேதவ: |
ஶ்ரேயஸ்காமோ ந ஸேவேத ஸாத்⁴யாஸாத்⁴யோத்தம: || 5

ஸங்க்³ரஹேண மயாக்²யாத: ப்ரதிஸர்க³ஸ்தவாநக⁴ |
த்ரி: ஶ்ருத்வைதத்புமாந்புண்யம் விது⁴நோத்யாத்மநோ மலம் || 6

அதா²த: கீர்தயே வம்ஶம் புண்யகீர்தே: குரூத்³வஹ |
ஸ்வாயம்பு⁴வஸ்யாபி மநோர்ஹரேரம்ஶாம்ஶஜந்மந: || 7

ரிதி தயோர்த்³வயோரத⁴ர்மவம்ஶ்யம் அயமேவாம்ஶதயா ஸர்வஸ்வயமேவ நிக்ருதிஶ்சாதா யத்பாப்யாம் கலிஶ்ச தஸ்ய ஸ்வஸாரம் து³ருக்திஶ்சேத்யர்த²: || ३ || து³ருக்தாவிதி யாதநாதீவ்ரவேத³நா || ४ || ஸங்க்³ரஹேணேதி ப்ரதி ஸர்க³: அநந்தஸர்க³ஸ்ய ப்ரளய ப்ரதிஸர்க³: ப்ரளய: அத⁴ர்மஸ்ய ப்ரளய ஹேதுத்வாத் ப்ரதிஸர்க³த்வம் ஹேது: ஸர்வ ஸர்வம் அத⁴ர்மவம்ஶம் புண்யமிதி வர்ணநம் புண்யஹேதுத்வாத் || ५ || அதே²தி || ஹரேரம்ஶ: ப்³ரஹ்மா தஸ்யாம்ஶாத் ஜந்ம யஸ்ய ||

ஓ ச்ரேஷ்டராகிய விதுர! துருக்தியிடம் கலி பயத்தையும் ம்ருத்யுவையும் உண்டுபண்ணிற்று. அந்த பயம் ம்ருத்யு இவைகளிடம் யாதனை நிரயம் இவை இரண்டு முண்டாயின. 4

இவைகள் அதர்மமாகிய விருக்ஷத்தின் கிளைகள். ஜனன மரணங்களுக்குக் காரணங்கள். நன்மையை விரும்பிய உத்தமமான ஆச்ரமமுடைய மானிடன் கொஞ்சமேனும் இவைகளை ஆச்ரயிக்கக் கூடாது. 5

கல்மஷமில்லாத விதுர! * ப்ரளயத்தைப்பற்றிச்சுருக்கமாக நான் உமக்குச் சொன்னேன். † புண்யத்தைக் கொடுக்கும் இந்த அதர்ம வம்சத்தை மானிடன் மூன்றுமுறை கேட்பானாகில் மனதின் அழுக்கைப் போக்கிக் கொள்ளுகிறான்.

ஓ குருச்ரேஷ்ட! பிறகு விஷ்ணுவின் அம்சமாகிய பிர்மதேவரின் அம்சத்தினின் றுண்டானவரும் புண்யகீர்த்தியுமாகிய ஸ்வாயம்பு மனுவின் பரம்பரையைப் பற்றிக் கூறுகிறேன். 7

* ப்ரளயத்தைப்பற்றி—அதர்மத்தைப்பற்றி என்பதாம். அதர்மம் ப்ரளயத்திற்கு ஹேதுவாகையால் ப்ரளயமென்று கூறியது.

† புண்யத்தைக் கொடுக்கும்—இவை அதர்மமென்று அறிவானாகில் தியாகம் செய்வான்; அதன்மேல் புண்ணியமுண்டாகும்; அவ்விதம் புண்ணியமுண்டாகக்காரணமானதால் அதர்ம வம்சத்தைப் புண்ணியமென்று வர்ணித்ததாம்.

ப்ரியவ்ரதோத்தானபாதௌ ஶதரூபாபதே: ஸுதௌ ।
வாஸுதேவஸ்ய கலயா ரக்ஷாயாம் ஜகத: ஸ்திதௌ ॥ 8

ஜாயே உத்தானபாதஸ்ய ஸுநீதி: ஸுருசிஸ்தயோ: ।
ஸுருசி: ப்ரேயஸீ பத்யுர்நேதரா யத்ஸுதோ த்ருவ: ॥ 9

ஏகதா ஸுருசே: புத்ரமங்கமாரோப்ய லாலயன் ।
உத்தமம் நாருருக்ஷந்தம் த்ருவம் ராஜாப்யநந்தத ॥ 10

ததா சிகீர்ஷமாணம் தம் ஸபத்ந்யாஸ்தனயம் த்ருவம் ।
ஸுருசி: ஶ்ருண்வதோ ராஜ்ஞ: ஸேர்ஷ்யமாஹாதிகர்விதா ॥ 11

ந வத்ஸ ந்ருபதேர்திஷ்ண்யம் பவானாரோடுமர்ஹதி ।
ந க்ருஹீதோ மயா யத்த்வம் குக்ஷாவபி ந்ருபாத்மஜ: ॥

---

௭ ॥ ப்ரியவ்ரதேதி ॥ ஜகத: ரக்ஷாயாம் ஸ்திதௌ ॥ ௮ ॥ ஜாயே இதி ॥ தஸ்ய ஸுநீதி: ஸுருசிஶ்சேதி த்வே ஜாயே தயோர்மத்யே உத்தராஸுநீதி: அப்ரியா ॥ ௯ ॥ தயோ: ப்ரியாப்ரியயோஶ்ச ப்ரபஞ்சயந் த்ருவ சரித்ரமாஹ பஞ்சபி: ஶ்லோகை: ஏகதேதி ஸுருசே: புத்ரம் உத்தமமங்கம் ஆரோப்ய ॥ ௧௦ ॥ ததேதி ॥ ததா அங்காரோஹணம் சிகீர்ஷமாணம் ॥ ௧௧ ॥ கர்வோக்திமாஹ த்ரிபி: நேதி ந்ருபதேர்திஷ்ண்யம் ஆஸநம் ந்ருபாத்மஜோऽபி பவாந் ஆரோடும்

சதரூபைக்குப் பதியாகிய ஸ்வாயம்பு மனுவுக்குப் ப்ரியவ்ருதர், உத்தான பாதர் என்ற இரண்டு குமாரர்கள். அவ்விருவரும் வாஸுதேவரின் அம்சத்தால் உலகத்தை ரக்ஷிப்பதில் நிலைபெற்றிருந்தார்கள். 8

உத்தானபாதருக்கு ஸுநீதி என்றும் ஸுருசி என்றும் இரண்டு மனைவிகள். அவ்விருவரில் உத்தானபாதருக்கு ஸுருசி ப்ரியமுள்ளவள். ஸுநீதி ப்ரியமில்லாதவள். இந்த ஸுநீதிக்கு த்ருவன் என்பவன் குமாரன். 9

ஒரு ஸமயம் உத்தான பாதர் ஸுருசியின் குமாரனாகிய உத்தமனைத் தன் மடியின்மீது வைத்து லாலனை செய்தனர். அப்பொழுது த்ருவன் அவர் மடியில் ஏறுவதற்கு விருப்பங்கொண்டான், அதற்கு அவ்வரசன் ஸந்தோஷிக்கவில்லை.

அவ்விதம் மடியின்மீது ஏறுவதற்கு விரும்பியவனும் சக்களத்தியின் புத்திரனுமாகிய அந்தத் த்ருவனைக் குறித்து மிகக் கர்வங்கொண்ட ஸுருசியானவள் அஸூயையுடன் சொல்லுகிறாள். 11

ஓ வத்ஸ! நீ ராஜகுமாரனாயினும் அரசனுடைய ஆஸனத்தில் ஏறுவதற்குத் தகாதவன். ஏனெனில் நான் உன்னை வயிற்றில் சுமக்கவில்லையல்லவா? 12

பாலோऽஸி தாத நாத்மாநமந்யஸ்த்ரீகர்ப்பஸம்ப்ருதம் ।
நூநம் வேத பவாந் யஸ்ய துர்லபேऽர்த்தே மநோரத: ॥ 13

தபஸாராத்ய புருஷம் தஸ்யைவாநுக்ரஹேண மே ।
கர்ப்பே த்வம் ஸாதயாத்மாநம் யதீச்சஸி ந்ருபாஸநம் ॥ 14

॥ மைத்ரேய: ॥

மாது: ஸபத்ந்யா: ஸ துருக்திவித்த:
ஶ்வஸந் ருஷா தண்டஹதோ யதாஹி: ।
ஹித்வா மிஷந்தம் பிதரம் ஸந்நவாசம்
ஜகாம மாது: ப்ரருதந் ஸகாஶம் ॥ 15

தம் நி:ஶ்வஸந்தம் ஸ்புரிதாதரோஷ்டம்
ஸுநீதிருத்ஸங்க உதூஹ்ய பாலம் ।
நிஶம்ய தத்பௌரமுகாந்நிதாந்தம்
ஸா விவ்யதே யத்கதிதம் ஸபத்ந்யா ॥ 16

நாத்மேதி ॥ ௧௩ ॥ ௧௪ ॥ தபஸேதி புருஷம் ஶ்ரீவாஸுதேவம் ॥ ௧௫ ॥ மாதுரிதி ॥ மிஷந்தம் பஶ்யந்தம் ஸந்நவாசம் குண்டிதவாசம் ॥ ௧௫ ॥ தமிதி ॥ உதூஹ்ய க்ருஹீத்வா பௌரஜநேப்யோ முகாத் ஶ்ருத்வா ॥ ௧௬ ॥ ஸேதி ॥ ஶோகவஶதாமாப்த:

மற்றொரு ஸ்திரீயின் கர்ப்பத்தில் வளர்ந்ததாக உன்னை நீ அறியவில்லை நிச்சயம்; உனக்கு துர்லபமான விஷயத்தில் மனோபீஷ்டமிருக்கிறது. நீ சிறுவனாக இருக்கிறாய். ஆச்சரியம். 13

நீ அரசனுடைய ஆஸனத்தை விரும்பினால், தவம் செய்து ஈச்வரனைப் பூஜித்து அவருடைய அநுக்கிரகத்தாலேயே என் கர்ப்பத்தில் நீ வாஸம் செய்யும்படி அநுஷ்டானம் செய். 14

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

ஸபத்னீமாதாவாகிய ஸுருசியின் கெட்ட சொற்களால் அடிபட்டவனும் தடியால் அடியுண்ட ஸர்ப்பம்போல் கோபத்தால் பெருமூச்சுவிடுகிறவனுமாகிய த்ருவன் தீனமான வாக்குடையவரும் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவருமாகிய தந்தையை விட்டு அழுதுகொண்டே தாயினருகிற் சென்றான். 15

பெருமூச்சுவிடுகிறவனும் துடிக்கும் உதடுகளுடையவனும் பாலனுமாகிய த்ருவனை (தாயாகிய) ஸுநீதி மடியின்மீது வைத்துக்கொண்டு சக்களத்தி சொன்ன வார்த்தைகளை அந்தப்புரத்து ஜனங்கள் முகமாகக் கேட்டு மிகவும் துக்கமடைந்தாள். 16

𑌸𑍋𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌲𑌲𑌾𑌪 𑌶𑍋𑌕-
𑌦𑌾𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌦𑌾𑌵𑌲𑌤𑍇𑌵 𑌬𑌾𑌲𑌾 ।
𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑍀 𑌸𑌰𑍋𑌜-
𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌦𑍃𑌶𑌾 𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌕𑌲𑌾𑌮𑍁𑌵𑌾𑌹 ॥ 17

𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌮𑌾𑌹 𑌬𑌾𑌲𑌾 ।
𑌮𑌾𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌤𑌾𑌤 𑌪𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌜𑌨𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌰𑌦𑍁𑌃𑌖𑌦𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍 ॥

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑍇
𑌯𑌦𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌗𑌾𑌯𑌾 𑌉𑌦𑌰𑍇 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌃 ।
𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌲𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇 𑌯𑌾𑌂
𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌵𑍋𑌢𑍁𑌮𑌿𑌡𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌮𑍍 ॥ 19

𑌆𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤 𑌵𑌿𑌮𑌤𑍍𑌸𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌦𑌵𑍍𑌯𑌲𑍀𑌕𑌮𑍍 ।
𑌆𑌰𑌾𑌧𑌯𑌾𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑌪𑌾𑌦𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌯𑌦𑍀𑌚𑍍𑌛𑌸𑍇𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋 𑌯𑌥𑌾 ॥

𑌶𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌦𑌾𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌲𑌤𑍇𑌵 𑌦𑍂𑌯𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌾 𑌬𑌾𑌲𑌾 𑌵𑌿𑌲𑌲𑌾𑌪 𑌵𑌿𑌲𑌾𑌪𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰 ॥ ௧௭ ॥ 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌪𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌾 𑌮𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌯𑌤𑌃 𑌪𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌃 𑌸 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 ॥ ௧௮ ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌗𑌾𑌯𑌾 𑌉𑌦𑌰𑍇 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌗𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌮𑍍 𑌇𑌡𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌵𑍋𑌢𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌲𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑍍𑌦𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 ॥ ௧௯ ॥ 𑌆𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌤𑌥𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌆𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌆𑌸𑌨𑌂 𑌯𑌦𑍀𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 ॥ ௨௦ ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌪𑌾𑌦

துக்கமாகிய காட்டுத் தீயால் பொசுங்கிய கொடிபோன்ற பாலையாகிய அந்த ஸுநீதி தைரியத்தைவிட்டு சக்களத்தியின் சொல்லை நினைத்துக் கதறினாள். தாமரை மலர் போன்ற அழகுடைய கண்களில் பாஷ்பத்தை வஹித்தாள். 17

அந்த ஸுநீதி பெருமூச்சுவிட்டு துக்கத்திற்குக் கரைகாணாமல் சிறுவனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறாள். என்னப்பனே! சத்ருக்களிடம் கெடுதி நினையாதே. பிறருக்கு துக்கங்கொடுப்பவன் அதே துக்கத்தை அநுபவிக்கிறான். 18

ஸுருசி சொல்லியது ஸத்யம் தான். பாக்யமில்லாத என்னுடைய வயிற்றில் நீ இருந்தவன். என்னுடைய ஸ்தன்ய பானத்தினால் வளர்ந்தவன். அரசன் என்னைப் பத்தினி அல்லது தாஸி என்றோ ஒப்புக்கொள்ள வெட்கமடைகிறார்.

என்னப்பனே! நீ மாச்சர்யங்கொள்ளாது உன் மாதா எதைக்கூறினாளோ அதைக் கபடமின்றிச் செய்! உத்தமனைப்போல் உயர்ந்த ஆஸனத்தை விரும்பினால் அதோக்ஷஜருடைய பாதாரவிந்தத்தைப் பூஜிப்பாயாக. 20

யஸ்யாங்க்⁴ரிபத்³மம் பரிசர்ய விஶ்வ
விபா⁴வநாயாத்தகு³ணாபி⁴பத்தே: ।
அஜோ(அ)த்⁴யதிஷ்ட²த் க²லு பாரமேஷ்ட்²யம்
பத³ம் ஜிதாத்மஶ்வஸநாபி⁴வந்த்³யம் ॥ 21

ததா² மநுர்வோ ப⁴க³வாந் பிதாமஹோ
யமேகமத்யா புருத³க்ஷிணைர்மகை²: ।
இஷ்ட்வாபி⁴பேதே³ து³ரவாபமந்யதோ
பௌ⁴மம் ஸுக²ம் தி³வ்யமதா²பவர்க்³யம் ॥ 22

தமேவ வத்ஸாஶ்ரய ப்⁴ருத்யவத்ஸலம்
முமுக்ஷுபி⁴ர்ம்ருக்³யபதா³ப்³ஜபத்³த⁴திம் ।
அநந்யபா⁴வே நிஜத⁴ர்மபா⁴விதே
மநஸ்யவஸ்தா²ப்ய ப⁴ஜஸ்வ பூருஷம் ॥ 23

நாய ஆத்தா ஸ்வீக்ருதா கு³ணாபி⁴பத்தி: ஸத்வகு³ணாதி⁴ஷ்டா²நம் யேந தஸ்ய ஜித: ஆத்மாந: ப்ராணவாயுஶ்ச யைஸ்தை: அபி⁴வந்த்³யம் ॥ ௨௧ ॥ ததே²தி । அநந்ய ஏகாக்³ரஸமாதி⁴யுக்தபு³த்³த்⁴யா ॥ ௨௨ ॥ தமிதி ம்ருக்³யா பதா³ப்³ஜயோ: பத்³த⁴தி: மார்கோ³ யஸ்ய தமேவாஶ்ரய ஶரணம் வ்ரஜ ததா² ப⁴ஜஸ்வ அநந்யஸ்மிந் பா⁴வோ யஸ்ய தஸ்மிந் நிஜத⁴ர்மேண பா⁴விதே ஶோதி⁴தே ॥ ௨௩ ॥ தமேவேத்யநந

உலகத்தைப் பரிபாலிப்பதற்காக ஸத்வகுணத்தின் அதிஷ்டானத்தை அடைந்த பகவானுடைய சரணபத்மத்தை பிர்மதேவர் ஸேவித்து மனம், ப்ராணவாயு இவைகளை ஜயித்த மகான்களாலும் நமஸ்கரிக்கத் தகுந்த உயர்ந்த ஸ்தானத்தை அடைந்தாரல்லவா? 21

அவ்விதமே உங்களுடைய பிதாமஹரும் மகிமையுள்ளவருமாகிய மனுவானவர் முகுந்தனை அந்தர்யாமி என்ற நோக்கத்துடன் மிகுந்த தக்ஷிணைகளுடன் கூடிய யாகங்களால் பூஜித்து மற்றவிடத்தில் அடைய முடியாத பூமியிலுள்ள ஸுகத்தையும் பிறகு மோக்ஷத்தைச் சார்ந்த திவ்ய சுகத்தையும் அடைந்தார். 22

ஓ வத்ஸ! மோக்ஷமடைய விருப்பமுள்ளவர்களால் தேடுவதற்குரிய பாதாரவிந்தத்தின் மார்க்கத்தை உடையவரும், பக்தவத்ஸலருமாகிய அந்த வாஸுதேவரையே ஆசிரயித்துக்கொள். மற்றவைகளில் பாவனை இல்லாததும் தன்னுடைய தர்மங்களால் சோதிக்கப்பட்டதுமாகிய மனதில் புருஷனாகிய நாராயணனை நிறுத்தித் தியானம் செய்வாயாக. 23

𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑌲𑌾𑌶𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾
𑌦𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑌂 𑌤𑍇 𑌮𑍃𑌗𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌕𑌞𑍍𑌚𑌨 ।
𑌯𑍋 𑌮𑍃𑌗𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌪𑌦𑍍𑌮𑌯𑌾
𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌤𑌰𑍈𑌰𑌙𑍍𑌗 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌗𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌯𑌾 ॥ 24

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌗𑌮𑌂 𑌵𑌚𑌃 ।
𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍 ॥ 25

𑌨𑌾𑌰𑌦𑌸𑍍𑌤𑌦𑍁𑌪𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑍍𑌯𑌘𑌘𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌃 ॥ 26

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌅𑌹𑍋 𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌭𑌙𑍍𑌗𑌮𑌮𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌬𑌾𑌲𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌾 𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑌸𑌦𑍍𑌵𑌚𑌃 ॥ 27

𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂 𑌲𑍀𑌲𑌾𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌯𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌰𑍈𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥੨੪॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌲𑌾𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌅𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑍋𑌽𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥੨੫॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌯𑌾𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥੨੬॥ 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌹𑍋

ஓ பாலக! கையில் தாமரை மலருடையவளும் மற்றவர்களால் தேடப்படுகிறவளுமாகிய லக்ஷ்மீதேவி எந்தப் ப்ரபுவைத் தேடுகிறாளோ அந்தப் புண்டரீகாக்ஷனைத் தவிர மற்றவர்கள் உன் துக்கத்தைப் போக்குவார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. 24

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் மாதா பேசிய பொருள் வரவு ரூபமான வார்த்தையை த்ருவன் கேட்டுத் தானே மனதை அடக்கிக்கொண்டு தந்தையின் நகரினின்று வெளிப் புறப்பட்டான். 25

நாரத முனிவர் இதைக் கேட்டு இந்த த்ருவனுடைய விருப்பத்தை அறிந்து கல்மஷங்களைப் போக்கும் கையை த்ருவனுடைய சிரஸில் வைத்து ஆச்சர்யத்துடன் சொல்லுகிறார். 26

நாரதர் கூறுகிறார்.

மானபங்கத்தைப் பொறுக்காத க்ஷத்திரியர்களின் மஹிமை ஆச்சரியமானது. இவன் சிறுவனாயினும் ஸபத்னீ மாதாவின் கெட்ட வார்த்தையை மனதால் கொள்ளவில்லை. 27

क्व यास्येको भवान्वत्स हित्वा स्वगृहमृद्धिमत् ।
लक्षयेऽहं च तापार्तं सन्तप्तं स्वजनासूयया ॥ 28

॥ ध्रुवः ॥

किमेतद्भगवद्ध्यानाद्दृष्टं वा योगमायया ।
नोत्सहे सारुचेर्वाक्यशल्यायातं मनः क्षतम् ॥ 29

॥ नारदः ॥

नाधुनाप्यवमानं ते सम्मानं वापि पुत्रक ।
लक्षयामः कुमारस्य सक्तस्य क्रीडनादिषु ॥ 30

विकल्पे विद्यमानेऽपि नह्यसन्तोषहेतवः ।
पुंसां मोहमृते भिन्ना यल्लोके निजकर्मभिः ॥ 31

परितुष्येत्ततस्तात तावन्मात्रेण पूरुषः ।
दैवोपसादितं यावद्वीक्ष्येश्वरगतिं बुधः ॥ 32

तेजः प्रभावः ॥ २७ ॥ २८ ॥ विकल्प इति विकल्पे मानापमानविवेके सत्यपि मोहं विना भिन्नाः पृथक्सिद्धाः न सन्ति किन्तु मोहविकल्पिता एवेत्यर्थः कुतः यत् सुखं दुःखं वा लोके तत् निजकर्मभिरेव भवति यतः ॥ २८ ॥ अत एव दैवोपसादितेन परितोष्टव्यमित्याह परितुष्येदिति ईश्वरगतिं वीक्ष्य ईश्वरानुग्रहं विनानोपायाः फलहेतव इति ज्ञात्वा परितुष्येत् सन्तोष एव कार्यस्तस्य ॥ २९ ॥

ஓ வத்ஸ ! நீ ஐச்வர்யம் நிறைந்த உன் கிருஹத்தைவிட்டுத்தனியாக எங்கே செல்லுகிறாய்.. ஓ பாலக! உன்னைச்சார்ந்தவர்களால் ஏற்பட்ட அவமதிப்பால் நீ தாபமடைந்திருப்பதாக நினைக்கிறேன். 28

துருவன் கூறுகிறான்.

ஓ முனிவரே ! இதை நீர் பகவானுடைய த்யானத்தால் தெரிந்துகொண்டீரா? அல்லது யோக மஹிமையால் தெரிந்துகொண்டீரா? ஸுருசியின் வார்த்தைகளைப் பொறுக்கவில்லை. (அவைகளால்) புண்ணாகிய மனதை ஸமாதானம் செய்துகொள்ளவும் முடியவில்லை. 29

நாரதர் கூறுகிறார்.

விளையாடுவதில் ஆசையுள்ள குமாரனாகிய உனக்கு இப்பொழுதும் அவமானமோ ஸம்மானமோ இவைகளை நான் பார்க்கவில்லை. 30

மானிடர்களுக்கு (மானாவமானங்களின்) பகுத்தறிவு இருந்தாலும் ஸந்தோஷமில்லாமைக்கு ஹேதுக்கள் மோஹமின்றி வேறுபட்டதாக இரா. ஏனெனில் உலகத்தில் (ஸுகதுக்கங்கள்) அவரவர்களின் கர்மங்களால் ஏற்படுகின்றன.

ஓ பாலக ! பண்டிதனாகிய புருஷன் தைவத்தால் எவ்வளவு பெறுகிறானோ அவ்வளவினால் மாத்திரம் ஈசுவரனுடைய ஆனுகூல்யத்தைக் கவனித்து ஸந்தோஷிக்க வேண்டும். 32

𑌅𑌥 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨𑌾𑌵𑌰𑍁𑌰𑍁𑌤𑍍𑌸𑌸𑌿
𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌸 𑌵𑍈 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌤𑍋 𑌮𑌮 ॥ 33

𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 𑌪𑌦𑌵𑍀𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌃𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨𑍋𑌰𑍁𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃
𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑍃𑌗𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 ॥ 34

𑌅𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑌾𑌮𑍇𑌷 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌫𑌲𑌃
𑌯𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 ॥ 35

𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍈𑌵𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌯𑍋𑌃
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍋𑌷𑌯𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑍀 𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ 36

𑌗𑍁𑌣𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌦𑌂 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌸𑍇𑌦𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌧𑌮𑌾𑌤𑍍
𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌾𑌦𑌨𑍍𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌨𑍍𑌨 𑌤𑌾𑌪𑍈𑌰𑌭𑌿𑌭𑍂𑌯𑌤𑍇 ॥ 37

[illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 [illegible] 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌅𑌵𑌰𑍁𑌰𑍁𑌤𑍍𑌸𑌸𑌿 𑌅𑌵𑌰𑍋𑌦𑍍𑌧𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 ॥ ௩௩ ॥ 𑌮𑍁𑌨𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌃𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌮𑍃𑌗𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌦𑌵𑍀𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌸 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌃 ॥ ௩௪ ॥ 𑌅𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌲𑍇 [illegible] ௩௫ ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍁𑌖𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍋𑌷𑌯𑌨𑍍 𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 ॥ ௩௬ ॥ 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑌧𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌂𑌸 𑌇𑌤𑌿 [illegible] 𑌅𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌂 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌸𑍇𑌤𑍍 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂

நீ தாயால் உபதேசிக்கப்பட்ட உபாயத்தால் எவருடைய அனுக்ரஹத்தை அடைய விரும்புகிறாயோ அவர் மானிடர்களால் ப்ரயாசையின் பேரில் பூஜிக்கத்தக்கவர் என்பது என்னுடைய நிச்சயம். 33

முனிவர்கள் வெகு ஜன்மங்களை அடைந்து, பலாபேக்ஷையில்லாததும் தீவ்ரமான யோகத்துடன் கூடியதுமாகிய உபாயத்தால் தேடியும் அந்த பகவானுடைய மார்க்கத்தை அறியவில்லை. 34

ஆகையால் திரும்பலாம்; உன்னுடைய இந்த நிர்ப்பந்தமானது ப்ரயோஜனமில்லாதது. நீ மூப்படையுங் காலத்தில் இம்மாதிரி நன்மைகளைப்பற்றி முயற்சிக்கலாம். 35

ஸுகதுக்கங்களில் எது எவனுக்கு முன் கர்மத்தால் ஏற்பட்டதோ அதனால் அந்த மானிடன் மனதைச்சந்தோஷப்படுத்துவானாகில் மோக்ஷமடைவான். குணங்கள் மிகுதியாக உள்ளவனைப் பார்த்து ஸந்தோஷிக்க வேண்டும். குணக்குறைவுள்ளவனைக் கண்டு கருணையடையவேண்டும். தனக்குச்சமனாக இருப்பவனிடம் நட்பை விரும்பவேண்டும். (இவ்விதமானால்) தாபங்களால் அவமதிப்படையான். 36-37

॥ ध्रुव उवाच ॥

सोऽयं शमो भगवता सुखदुःखहतात्मनाम्
दर्शितः कृपया पुंसां दुर्दर्शोऽस्मद्विधैस्तु यः ॥ 38

अथापि मेऽविनीतस्य क्षात्त्रं घोरमुपेयुषः ।
सुरुच्या दुर्वचोबाणैर्न भिन्ने श्रयते हृदि ॥ 39

पदं त्रिभुवनोत्कृष्टं जिगीषोः साधु वर्त्म मे
ब्रूह्यस्मत्पितृभिर्ब्रह्मन्नन्यैरप्यनधिष्ठितम् ॥ 40

नूनं भवान्भगवतो योऽङ्गजः परमेष्ठिनः ।
वितुदन्नटते वीणां हिताय जगतोऽर्कवत् ॥ 41

न तर्ह्यस्माकम् ॥३७॥३८॥ अथेति क्षात्त्रं स्वभावं प्राप्तवतः अत एवा-
विनीतस्य दुर्वचोबाणैर्भिन्ने हृदि न श्रयते न तिष्ठति ॥३९॥
पदमिति । अन्यैरनधिष्ठितं त्रिभुवने उत्कृष्टं पदं जेतुमिच्छो-
र्मे साधु वर्त्म मार्गं ब्रूहि ॥४०॥ नूनमिति अङ्गज इति पाठः ॥ उत्-
सङ्गाज्जातोऽङ्गज इति यस्माद्वा तत्तन्त्रीमयीं वीणां वितुदन् वादयन् जग-
तो हितायाटतीति ॥४१॥ जनन्येति निःश्रेयसस्य अभिप्रेतायास्य

துருவன் கூறுகிறான்.

என்னைப் போன்றவர்களால் அறிய முடியாத இந்த ஒழிவானது ஸுக துக்கங்களால் கெடுதியான மனமுடைய மனிதர்களுக்கு ‡ பகவானுடைய கருணையால் காட்டப் பட்டிருக்கிறது. 38

ஆயினும் க்ஷத்திரியர்களுக்குரிய தர்மத்தை அடைந்தவனும் வினயமில்லாதவனுமாகிய என்னுடைய, ஸுருசியின் கெட்ட சொற்களாகிய பாணங்களால் பின்னமான மனதில் இந்த ஒழிவானது நிலைபெறவில்லை. 39

ஓ பிர்மரிஷியே! என் பிதிருக்களாலும் மற்றவர்களாலும் அடையப்படாததும் மூவுலகங்களிலும் சிறந்ததுமாகிய ஸ்தானத்தை ஜயிக்க விருப்பங்கொண்ட எனக்கு நல்ல மார்க்கத்தை உபதேசிக்கவேண்டும். 40

பகவானுகிய பிர்மதேவருடைய குமாரராகிய தாங்கள் வீணையைச் சத்தம் செய்துகொண்டு உலகத்தின் நன்மைக்காக ஸூர்யன்போல் ஸஞ்சாரம் செய்கிறீர்கள். நிச்சயம். 41

‡ பகவானுடைய = நாரதருடைய என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌜𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌸 𑌵𑍈 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇 ।
𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌜 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ॥ 42

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌮𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌯 𑌇𑌚𑍍𑌛𑍇𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌏𑌕𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌹𑌰𑍇𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌸𑍇𑌵𑌨𑌮𑍍 ॥ 43

𑌤𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤 𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌟𑌂 𑌶𑍁𑌚𑌿 ।
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌵𑌨𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑌾 𑌹𑌰𑍇𑌃 ॥ 44

𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌸𑌵𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌲𑌿𑌲𑍇 𑌶𑌿𑌵𑍇 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍋𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌸𑌨𑌃 ॥ 45

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑍋𑌮𑌲𑌮𑍍 ।
𑌶𑌨𑍈𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑍁𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨𑍍𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍍 ॥ 46

𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌕𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵 𑌏𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌜 ॥ ௪௧ ॥ ௪௨ ॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌸𑌵𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌟𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌅𑌨𑍁𑌸𑌵𑌨𑍇 ॥ ௪௩ ॥ ௪௪ ॥ 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌵𑍇𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌉𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌆𑌸𑌨𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌂 𑌚 𑌕𑍁𑌶𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 ॥ ௪௫ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑌸𑌾𑌂 𑌮𑌲𑌂 𑌚𑌾𑌂𑌚𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌦𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰 𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑍇𑌣 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑌿𑌂 ॥ ௪௬ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧

ஸ்ரீ நாரதமுனிவர் கூறுகிறார்.

உன்னுடைய தாய் கூறியதே நீ விரும்பியதை அடைவதற்கு மார்க்கம். அந்தமார்க்கமாவது பகவானாகிய வாஸுதேவர்தான். ஆகையால் அந்த வாஸுதேவரை வணங்கியமனதுடன் பஜனஞ்செய். 42

எவன் தனக்கு தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம், என்ற பெயருடைய நன்மையை விரும்புகிறானோ. அவனுக்கு நாராயணனுடைய பாதஸேவையே அவைகளை அடைவதில் முக்யகாரணமாகிறது. 43

என்னப்பனே! ஆகையால் யமுனாநதியின் பரிசுத்தமும் புண்யத்திற்கு ஸாதனமும் மதுவனம் என்னும் பெயருடையதுமாகிய கரைக்குச் செல். உனக்கு மங்களமுண்டாகட்டும். அந்த மதுவனத்தில் எப்போதும் விஷ்ணுவின் ஸாந்நித்திய முண்டு. 44

அந்த மதுவனத்தில் வசித்துகொண்டு யமுனையின் மங்களமான தீர்த்தத்தில் முக்காலமும் ஸ்நானம் செய்து (குசம் முதலிய) ஆஸனங்களிலிருந்து உனக்குத்தகுதியான நியமங்களை அடைந்து பிராணாயாமத்தால் பிராணன் இந்திரியங்கள் மனது இவைகளின் சஞ்சலத் தன்மையை மெதுவாகத் தள்ளி தீரமான மனதால் குருவாகிற முகுந்தனை தாரணை செய்துகொள்ளவேண்டும். 45-46

ப்ரஸாதாபிமுகம் ஶஶ்வத் ப்ரஸந்நவதநேக்ஷணம் ।
ஸுநாஸம் ஸுப்ருவம் சாருகபோலம் ஸுரஸுந்தரம் ॥ 47

தருணம் ரமணீயாங்கமருணோஷ்டேக்ஷணாயநம் ।
ப்ரணதாஶ்ரயணம் ந்ரும்ணம் ஶரண்யம் கருணார்ணவம் ॥ 48

ஶ்ரீவத்ஸாங்கம் கநஶ்யாமம் புருஷம் வநமாலிநம் ।
ஶங்கசக்ரகதாபத்மைரபிவ்யக்தசதுர்புஜம் ॥ 49

கிரீடிநம் குண்டலிநம் கேயூரவலயாந்விதம் ।
கௌஸ்துபாபரணக்ரீவம் பீதகௌஶேயவாஸஸம் ॥ 50

காஞ்சீகலாபபர்யஸ்தம் லஸத்காஞ்சநநூபுரம் ।
தர்ஶநீயதமம் ஶாந்தம் மநோநயநவர்தநம் ॥ 51

ஸுந்தரம் ॥ ௪௭ ॥ தருணமிதி ரமணீயாநி அங்காநி யஸ்ய ஓஷ்டஶ்சாக்ஷிணீ ச ஓஷ்டேக்ஷணம் அருணம் ஓஷ்டேக்ஷணம் ப்ராபயதீதி ததா தம் அருணமோஷ்டமீக்ஷணம் ச ப்ராபயதீதி வா ந்ரும்ணம் ஸாரரூபம் யத்வா ந்ரும்ணமயநம் ஸர்வபுருஷார்தநிதித்வாத் ॥ ௪௮ ॥ ஶ்ரீவத்ஸேதி பௌருஷம் புருஷலக்ஷணயுக்தம் ॥ ௪௯ ॥ கிரீடிநமிதி கௌஸ்துபாபரணம் க்ரீவாயாம் யஸ்ய ॥ ௫௦ ॥ காஞ்சீகலாபேந பர்யஸ்தம் பரிவேஷ்டிதம் மநோநயநயோர்வர்தநம் ஹர்ஷகரம் ॥ ௫௧ ॥

எப்போதும் அனுக்ரஹம் செய்வதில் நோக்க முள்ளவரும் பிரஸன்ன மான முகத்தையும் பார்வையையுமுடையவரும் அழகிய நாஸிகையுள்ளவரும் சோபனமான புருவமுடையவரும் மினுமினுப்பான கன்னங்களடைந்தவரும் தேவர்களுக்குள் ஸுந்தரரும் தருணரும் ரமணீயங்களான அவயவங்களடைந்தவரும் சிவந்த உதடுகளையும் கண்களையும் தரித்தவரும் வணங்கியவர்களுக்கு ஆச்ரயமாக இருப்பவரும் ஸுகரூபரும் சரணமடையத்தக்க வரும் கருணா சமுத்ரரும் ஸ்ரீவத்ஸம் என்ற அடையாள முடையவரும் மேகம்போல் சியாமளரும் புருஷ லக்ஷணமமைந்தவரும் வனமாலை யுடையவரும் சங்கு சக்ரம் கதை பத்மம் இவைகளால் ப்ரகாசமுள்ள நான்கு புஜங்களுடையவரும் கிரீடந்தரித்த வரும் குண்டல மணிந்தவரும் கேயூர முதலிய பூஷணங்களைக் கழுத்திலணிந்தவரும் பீதாம்பரதாரும் அரைநூல்மாலை யணிந்தவரும் விளங்கும் ஸுவர்ணமயமான பாதபூஷணங்களுடையவரும் தரிசனம் செய்வதற்குரியவரும் சாந்தரும் மனம் நேத்திரங்கள் இவைகளுக்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டு பண்ணுகிறவரும் நன்றாய் பூஜிப்பவர்களின் ஹிருதய பத்மமுகுளத்தின் மத்தியப் பிரதேசத்தை நகங்களாகிய ரத்னங்களின் வரிசையால் பிரகாசிக்கும் பாதங்களால்

𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌖𑌮𑌣𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌲𑌸𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌚𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 52

𑌸𑍍𑌮𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑌭𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌯𑌤𑍇𑌨𑍈𑌕𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌵𑌰𑌦𑌰𑍍𑌷𑌭𑌮𑍍 ॥ 53

𑌏𑌵𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑍁𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍋 𑌮𑌨𑌃 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌯𑌾 𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥ 54

𑌜𑌪𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌮𑍋 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍇 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜 ।
𑌯𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌠𑌨𑍍𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌖𑍇𑌚𑌰𑌾𑌨𑍍 ॥ 55

(𑌓𑌂 𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯)

𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌮𑌯𑍀𑌂 𑌬𑍁𑌧𑌃 ॥ 56

𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌚𑌤𑌾𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 ॥52॥ 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑌾𑌹 𑌸𑍍𑌮𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌯𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌯𑌾 𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑍇𑌣 𑌏𑌕𑌤𑌾𑌨𑌤𑌯𑍈𑌕𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨 𑌏𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌪𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌸𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌯𑍇𑌦𑍍𑌧𑍃𑌦𑍍𑌯𑌸𑍂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌯𑍇𑌨𑍍𑌨𑍂𑌪𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥53॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌫𑌲𑌂 ॥54॥ 𑌜𑌪𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌜𑌪𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 ॥

ஆக்ரமித்து அவர்களின் மனதிலிருப்பவரும் ஆகிய வாஸுதேவரை தாரணை செய்துகொள்ளவேண்டும். 47-52

ஸ்திரமும் ஏகாக்ரமுமான மனதால்மந்தஹாஸமுடையவரும் அன்புகூர்ந்த பார்வையுள்ளவரும் வரங்கொடுப்பவர்களுக்குள் சிரேஷ்டருமாகிய ஸ்ரீ தரரை த்யானம் செய்யவேண்டும். 53

இவ்விதம் மங்களமான பகவானுடைய ரூபத்தைத் தியானம் செய்பவனுடைய மனமானது விரைவில் சிறந்த ஆநந்தத்தால் பூர்ணமாகித் திரும்புகிறதில்லை. 54

ஓ ராஜகுமார! சிரேஷ்டமும் ரஹஸ்யமுமான மந்திரத்தை என் முகமாகக் கேள்; இந்த மந்திரத்தை ஏழு நாள் ஜபம் செய்யும் மானிடன் ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் பஹான் களைப் பார்க்கிருன். 55

ஓம் நமோ பகவதே வாஸுதேவாய ஓம் பகவானுகிய வாஸுதேவருக்கு நமஸ்காரம்.

பண்டிதன் இந்த மந்திரத்தால் தேவனுகிய பகவானுக்கு திரவியம் நிறைந்த பூஜையைச் செய்யவேண்டும். 56

அர்ச்சாயாம் விவிதைர்த்ரவ்யைர்தேஶகாலவிபாகவித் ।
ஸலிலை: ஶுசிபிர்மால்யைர்வன்யைர்மூலபலாதிபி: ॥ 57

ஶஸ்தாங்குராம்ஶுகைஶ்சார்ச்சேத்துலஸ்யா ப்ரியயா ப்ரபும் ।
லப்த்வா த்ரவ்யமயீமர்ச்சாம் க்ஷித்யம்ப்வாதிஷு வார்ச்சயேத் ॥ 58

ஆப்ருதாத்மா முனி: ஶாந்தோ யதவாங்மிதவன்யபுக் ।
ஸ்வேச்சாவதாரசரிதைரசிந்த்யநிஜமாயயா ॥ 59

கரிஷ்யத்யுத்தமஶ்லோகஸ்தத்த்யாயேத்த்ருதயங்கமம் ।
பரிசர்யா பகவதோ யாவத்ய: பூர்வஸேவிதா: ॥
தா மந்த்ரஹ்ருதயேனைவ ப்ரயுஞ்ஜ்யான்மந்த்ரமூர்த்தயே ॥ 60

௫௫॥௫௬॥ த்ரவ்யாண்யாஹ ஸலிலைரித்யாதிநா த்வாப்யாம் ஶஸ்தைரங்குரைரம்ஶுகைஶ்ச வல்கலாதிபி: அதிஷ்டாநமாஹ லப்த்வா வா த்ரவ்யமயீம் ஶிலாதிபிர்நிர்மிதாம் ॥௫௭॥ பரிசர்யாஸாமக்ர்யம் ஹேதுநாஹ ஸார்த்தாப்யாம் ஸ்வேச்சேதி ஸ்வேச்சாவதாரசரிதை: இதம் வக்ஷ்யமாணம் கர்மஜாதம் யத்கரிஷ்யதீதி ததா நிஜமாயா ப்ராதுர்பாவாந் ॥ ௫௮॥ கரிஷ்யதீதி பரிசர்யா ஸேவிதாஸ்ஸ்வநம் காலிதா: காலாந்தரேண விஹிதா இத்யர்த்த: மந்த்ரஹ்ருதயேந த்வாதஶாக்ஷரேண ॥ ௬௦ ॥ ஸமவஜிதி ॥ ஸமவ

தேசம் காலம் இவைகளின் பகுத்தறிவுள்ளவன் சிலை முதலியவற்றால் ஏற்பட்ட பிரதிமையை அடைந்து பூமி ஜலம் முதலிய வற்றிலாவது ஜலம், பரிசுத்தமும் வனத்தில் உண்டானவையுமாகிய புஷ்பங்கள், மூலம், பழம், முதலியவைகள், சிறந்த அறுகு மற்றுமுள்ள அங்குரங்கள். அன்பான துளஸி, இன்னும் பலவித திரவியங்கள் இவைகளால் பிரபுவைப் பூஜிக்கவேண்டும். 57-58

எந்த உத்தமச்லோகனாகிய ஈசன் தம்முடைய மாயையால் தன்னிச்சைப்படி அவதாரம் செய்த சரித்திரங்களால் ‡ ஹிதத்தைச் செய்யப் போகிறாரோ ஹிருதயத்தை அடைந்த அந்த பகவானை, நிலைபெற்ற மனதுடனும் முனியாகவும் சாந்தனாகவும் வாக்கு நியமமுடையவனாகவுமிருந்து வனத்திலுண்டானதை மிதமாகப்புசித்துக் கொண்டு தியானம் செய்யவேண்டும். 59½

முன்னோர்கள் பகவானுக்கு எவ்வளவு பணிவிடைகள் செய்திருக்கின்றனரோ அவைகளை மந்திரஸ்வரூபராகிய பிரபுவுக்கு துவாதசாக்ஷரத்தாலேயே பிரயோகிக்கவேண்டும். 60

‡ ஹிதத்தைச் செய்யப்போகிறாரோ—அந்த ஸமயம் அவதாரம் மிகுதியில்லாமையால் வரும் காலத்தைக் குறிப்பிடுகின்றது.

𑌏𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌵𑌚𑌸𑌾 𑌚 𑌮𑌨𑍋𑌗𑌤𑌮𑍍 |
𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥ 61

𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌮𑌮𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌭𑌜𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃 |
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌦𑌿𑌶𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌮𑌤𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 62

𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌰𑌤𑍌 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌯𑌸𑌾 |
𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌜𑍇𑌤𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥ 63

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌚 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌰𑍍𑌭𑌕𑌃 |
𑌯𑌯𑍌 𑌮𑌧𑍁𑌵𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣𑌚𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 64

𑌤𑌪𑍋𑌵𑌨𑌂 𑌗𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 |
𑌅𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑌕𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌸𑍀𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌮𑍍 ॥ 65

𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌨𑍋𑌗𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌃 ॥ ௬௧ ॥ 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌯𑌦𑌭𑌿𑌮𑌤𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌦𑌿𑌶𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥௬௨॥ 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑍍𑌭𑌜𑍇𑌤 𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥௬௩॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑌰𑍇𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌂 ॥ ௬௪ ॥ 𑌤𑌪𑍋𑌵𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌅𑌰𑍍𑌹𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥௬௫॥

இவ்வாறு தன் மனதை அடையுமாறு சரீரத்தாலும் மனதாலும் வாக்கினாலும் பக்தியுடைய பணிவிடையாலும் ஸேவிக்கப்படுகிறவரும் பாவனையை விருத்திபண்ணுகிறவருமாகிய பகவான் கபடமில்லாதவர்களும், நன்றாய் பஜிப்பவர்களுமாகிய மானிடர்களுக்குத் தர்மம் முதலியவைகளில் எது வேண்டுவதோ அந்த சிரேயஸ்ஸைக் கொடுக்கிறார். 61-62

இந்திரிய ஸுகங்களில் வைராக்கிய மடைந்து மிகுந்த பக்தியோகத்தால் இடைவிடாத பாவனையால் அந்த முக்தனை மோக்ஷமடைய நன்றாய் பஜிக்க வேண்டும். 63

இவ்வாறு நாரதமுனிவர் சொன்னவுடன் ராஜகுமாரனாகிய த்ருவன் அந்த தேவமுனியை வலம் வந்து வந்தனம் செய்து விஷ்ணுவின் பாதகமல அலங்காரம் பெற்றதும் புண்யமுமான மதுவனம் சென்றான். 64

அந்த த்ருவன் தபோவனம் சென்றபின்பு நாரதமுனிவர் அரமனையிற் சென்று உத்தானபாதராஜன் உள்ளத்துடன் கொடுத்த பூஜையைப் பெற்று ஸுகமாக உட்கார்ந்து சொல்லுகிறார். 65

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌕𑌿𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑍇 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌮𑍁𑌖𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾 ।
𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌨 𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 ॥ 66

॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥

𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌮𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌣𑍇𑌨𑌾𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌰𑍍𑌷𑌃 𑌸𑌹 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌕𑌵𑌿𑌃 ॥ 67
𑌅𑌪𑍍𑌯𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌵𑌨𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌭𑌕𑌂 𑌵𑍃𑌕𑌾𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌧𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌮𑍍𑌲𑌾𑌨𑌮𑍁𑌖𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌮𑍍 ॥ 68
𑌅𑌹𑍋 𑌮𑍇 𑌬𑌤 𑌦𑍌𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌜𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌧𑌾𑌰𑌯 ।
𑌯𑍋𑌽𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑍍𑌣𑌾𑌽𑌽𑌰𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥ 69

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌮𑌾 𑌮𑌾 𑌶𑍁𑌚𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌂𑌪𑌤𑍇 ।
𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌶𑍋 𑌜𑌗𑌤𑍍 ॥ 70

𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌾𑌨𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃 ॥ ௬௬ ॥ 𑌸𑍁𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑌹 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌯𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥ ௬௭ ॥ 𑌅𑌪𑍀𑌤𑌿 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌸𑍍𑌵𑌿𑌦𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌵𑌧𑍇𑌯𑌃 ॥ ௬௮ ॥ ௬௯ ॥ 𑌮𑌾 𑌮𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌶𑌃 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 ॥ ௭௦ ॥ 𑌸𑌂𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍

ஸ்ரீநாரதர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! வாடியமுகத்துடன் என்ன ஆலோசிக்கின்றீர்? அர்த்தத்துடன் கூடிய தர்மமாவது காமமாவது நாசமடையாமலிருக்கின்றதா? 66

உத்தானபாதராஜன் கூறுகிறான்.

ஓ பிராம்மண சிரேஷ்டரே! ஸ்திரீயின் ஸ்வாதீனனும் கருணையற்ற கருத்துள்ளவனுமாகிய நான் சிறுவனும் ஐந்து வயதுடையவனும் சிறந்தவனும் பண்டிதனுமாகிய என் குமாரனை * தாயுடன் துரத்திவிட்டேன். 67

ஓ பிராம்மணோத்தமரே! நாதனற்றவனும், மலைப்புள்ளவனும், படுத்திருப்பவனும், பசியுள்ளவனும், வாடிய முககமலமுடையவனுமாகிய சிறுவனை வனத்தில் செந்நாய்கள் விழுங்காமலிருக்குமா? 68

ஸ்திரீயால் ஜயிக்கப்பட்ட என்னுடைய கெட்ட எண்ணமிது என்று தெரிந்துகொள்ளும். கஷ்டம், ஆச்சரியம். அஸத்தாகிய நான் அன்புடன் மடியில் ஏற விரும்பியவனைப் பற்றிச் சந்தோஷிக்கவில்லை யல்லவா? 69

ஸ்ரீநாரதர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! எந்தக் குமாரனுடைய யசஸ்ஸானது உலகத்தை வியாபிக்கப் போகிறதோ அவனுடைய மகிமையை அறியாமல் தேவனால் ரக்ஷிக்கப்படும் அந்தக் குமாரனைப் பற்றி நீர் துக்கிக்கவேண்டாம். 70

---

* தாயுடன்என்பது அவளை அநாதரவு செய்ததைக் காட்டுகிறது.

ஸுது꞉ஷ்கரம் கர்மக்ருத்வா லோகபாலைரபி ப்ரபு꞉ ।
ஏஷ்யத்யசிரதோ ராஜந் யஶோ விபுலயம்ஸ்தவ ॥ 71

॥ மைத்ரேய꞉ ॥

இதி தேவர்ஷிணா ப்ரோக்தம் விஶ்ருத்ய ஜகதீபதி꞉ ।
ராஜலக்ஷ்மீமநாத்ருத்ய புத்ரமேவாந்வசிந்தயத் ॥ 72

தத்ராபிஷிக்த꞉ ப்ரயதஸ்தாமுபோஷ்ய விபாவரீம் ।
ஸமாஹித꞉ பர்யசரத்ருஷ்யாதேஶேந பூருஷம் ॥ 73

த்ரிராத்ராந்தே த்ரிராத்ராந்தே கபித்தபதராஶந꞉ ।
ஆத்மவ்ருத்த்யநுஸாரேண மாஸம் நிந்யே(அ)ர்சயந் ஹரிம் ॥ 74

த்விதீயம் ச ததா மாஸம் ஷஷ்டே ஷஷ்டே(அ)ர்பகோ தினே ।
த்ருணபர்ணாதிபிர்ஜீர்ணை꞉ க்ருதாந்நோ(அ)ப்யர்சயந் விபும் ॥ 75

த்ருதீயம் சாநயந்மாஸம் நவமே நவமே(அ)ஹநி ।
அப்பக்ஷ உத்தமஶ்லோகமுபாதாவத்ஸமாதிநா ॥ 76

விபுலயந் ॥ ௭௧ ॥ ௭௨ ॥ ப்ரயத꞉ பவித்ரோ பூத்வா தாமுபோஷ்ய உபவாஸேந ஹத்வா தத்ரைவாபிஷிக்த꞉ ஸ்நாத꞉ பர்யசரத் ॥ ௭௩ ॥ த்ரிராத்ராந்தே இதி கபித்தாநி பதராணி ச அஶநம் யஸ்ய ஆத்மவ்ருத்தி꞉ தேஹஸ்திதி꞉ ததநுஸாரேண ॥ ௭௪ ॥ த்ருதீயமிதி த்ருதீயம் மாஸம் ச அநயந் ஸம்ஸ்திதவாந் உபாதாவதி த்யவ꞉

ஓ அரசனே! ப்ரபுவாகிய உம்முடைய புத்ரன் லோகபாலர்களாலும் செய்யமுடியாத கார்யத்தைச் செய்து உம்முடைய கீர்த்தியை விஸ்தாரப்படுத்தி விட்டு விரைவில் வரப்போகிறன். 71

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் தேவரிஷியாகிய நாரதர் சொல்லக் கேட்டு பூபாலன் அதைநம்பி ராஜ்யலக்ஷ்மியைக் கவனியாமல் புத்திரனையே நினைத்துக்கொண்டிருந்தான். 72

த்ருவன் ரிஷியின் ஆஜ்ஞைப்படி ஸ்னானம் செய்து பரிசுத்தனாகி ராத்திரி உபவாஸமிருந்து ஏகாக்ர புருஷனாகிய வாஸுதேவரை உபசரித்தான். 73

மூன்று நாளைக்கொருமுறை தன் தேஹஸ்திதியை அநுஸரித்து விளாம்பழங்களையும் இலந்தைப்பழங்களையும் புசித்து ஹரியைப் பூஜித்து வந்து ஒரு மாஸத்தைக் கழித்தான். 74

சிறுவனாகிய த்ருவன் இரண்டாவது மாஸத்தில் ஆறு நாளைக்கொரு முறை ஜீர்ணமான புல் இலை முதலியவைகளைப் புசித்து ஹரியைப் பூஜித்தான். 75

மூன்றாவது மாஸத்தை ஒன்பது நாளைக்கொரு முறை ஜலத்தைக் குடித்துச் சில காலம் போல் கழித்து ஸமாதியால் உத்தம ச்லோகராகிய பகவானைத் தொடர்ந்தான். 76

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌮𑌪𑌿 𑌵𑍈 𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍇𑌽𑌹𑌨𑌿 ।
𑌵𑌾𑌯𑍁𑌭𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌜𑌿𑌤𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌧𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍 ॥ 77

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍇 𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌜𑌿𑌤𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑌦𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌥𑍌 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁𑌰𑌿𑌵𑌾𑌚𑌲𑌃 ॥ 78

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌮𑌨 𑌆𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑌯𑌮𑍍 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑌾𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ 79

𑌆𑌧𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌰𑍇 ॥ 80

𑌯𑌦𑍈𑌕𑌪𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌸 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌭𑌕
𑌤𑌸𑍍𑌥𑍌 𑌤𑌦𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌨𑌿𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾 𑌮𑌹𑍀 ।

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌸𑌮𑌾𑌹𑌾𑌰𑌨𑌿𑌯𑌮𑌂 𑌤𑌪𑍋𑌽𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌂 𑌚 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௭௭ ॥ ௭௮ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ [illegible] 𑌆𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍 ॥ ௭௯ ॥ 𑌆𑌧𑌾𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௮௰ ॥ 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 [illegible]

நான்காவது மாஸத்தில் பனிரண்டு நாளைக்கொருமுறை வாயுவை பக்ஷித்து மூச்சை அடக்கித் தேவனைத் தியானித்து நிலை நிறுத்தினன். 77

ஐந்தாவது மாஸம் வந்தவுடன் மூச்சை யடக்கிய ராஜகுமாரன் பிர்மஸ்வரூப தியானத்துடன் ஒரு காலால் மரம் போல் அசையாம லிருந்தான். 78

சப்தம் முதலியவைகளும் இந்திரியங்களும் அடங்கக் கூடிய மனதை எல்லாவற்றினு மிருந்து இழுத்து, ஹிருதயத்தில் பகவானுடைய ரூபத்தை த்யானஞ்செய்து வேறு எதையும் பார்க்க வில்லை. 79

மஹத் தத்வம் முதலியவைகளுக்கு ஆதாரமாகியதும் ப்ரகிருதி புருஷர்களுக்கு ப்ரபுத்தன்மை பெற்றதுமாகிய பிர்மத்தை த்ருவன் தாரணை செய்த போது மூவுலகமும் நடுங்கின. 80

எப்பொழுது ராஜகுமாரனுகிய த்ருவன் ஒரு காலால் நின்ருனோ அப்பொழுது அவனுடைய பெருவிரலால் ஆக்ரமிக்கப்பட்ட பூமியானது யானையால்

𑌨𑌨𑌾𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌿𑌭𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾
𑌤𑌰𑍀𑌵 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌰𑌤𑌃 𑌪𑌦𑍇 𑌪𑌦𑍇 ॥ 81

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌭𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁𑌮𑌨𑌨𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌧𑌿𑌯𑌾 ।
𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑌿𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾 𑌭𑍃𑌶𑌂
𑌸𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌶𑍍𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌯𑍁𑌰𑍍𑌹𑌰𑌿𑌮𑍍 ॥ 82

॥ 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 ॥

𑌨𑍈𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌾𑌮𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌰𑍋𑌧𑌂
𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌖𑌿𑌲𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑌃 ।
𑌵𑌿𑌧𑍇𑌹𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ 83

𑌪𑌦𑍇 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 80 ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌭𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌮𑍇𑌕𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑍋 𑌜𑌾𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥ 81 ॥ 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌃 𑌕𑌦𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌃 𑌅𑌖𑌿𑌲𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍 ॥ 82 ॥ 𑌇𑌤𑌿 …

ஆக்ரமிக்கப்பட்ட கப்பல் ஒவ்வொரு அடியிலும் இடது பக்கத்திலும் வலது பக்கத்திலும் சாய்வது போல் பாதிபாகம் சாய்ந்தது. 81

அந்த த்ருவன் தன்னுடைய ப்ராணனையும் அதன் த்வாரத்தையும் அடக்கி அபேத ஞானத்தால் நாராயணமூர்த்தியை த்யானம் செய்யும்போது லோகபாலர்களுடன் கூடிய ஜனங்கள் யாவரும் மூச்சற்றவர்களும் துன்பமுற்றவர்களுமாகி விஷ்ணுவைச் சரணமடைந்தார்கள். 82

தேவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஓ பகவானே! ஸ்தாவரஜங்கம ஸ்வரூபமாகிய ப்ராணிகளெல்லாவற்றின் சரீரத்திற்கும் இவ்வாறு ப்ராணநிரோதமானதை நாங்களறியோம். ஆகையால் எங்களை க்லேசத்தினின்று விடுவிக்கவேண்டும். நாங்கள் சரணமடையத் தகுதியுள்ள தங்களைச் சரணமடைந்தோம். 83

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁 ॥

𑌮𑌾𑌭𑍈𑌷𑍍𑌟 𑌬𑌾𑌲𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍋 𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾
𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑌾𑌤 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮 ।
𑌯𑌤𑍋 𑌹𑌿 𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧 𑌆𑌸𑍀
𑌦𑍌𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌪𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 ॥ 84

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌬𑌾𑌲𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑌪𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌹𑍇𑌤𑍁 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌮𑌯𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌸𑌂𑌗𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌐𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 84 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

ஶ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

நீங்கள் பயமடையவேண்டாம். கடுந்தவத்திலிருந்து, சிறுவனைத் திருப்புகின்றேன். உங்களிருப்பிடம் செல்லுங்கள். உத்தானபாத ராஜனுடைய குமாரன் என்னிடம் ஒருமைப்பட்ட மனமுடையவனாயிருக்கிறான். அதனால் உங்களுக்கு ப்ராணநிரோத முண்டாயிற்று. (என்றுத்தரவிட்டார்). 84

8-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌤 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌭𑌯𑌾 𑌉𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑌨𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑌮𑍍 ।
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍋 𑌗𑌰𑍁𑌤𑍍𑌮𑌤𑌾
𑌮𑌧𑍋𑌰𑍍𑌵𑌨𑌂 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌗𑌤𑌃 ॥ 1

𑌸 𑌵𑍈 𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌪𑌾𑌕𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌯𑌾
𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑍋𑌶𑍇 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌡𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌮𑍍 ।
𑌤𑌿𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍈𑌵𑍋𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯
𑌬𑌹𑌿𑌃𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌵𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 ॥ 2

𑌤𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨𑌾𑌗𑌤𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌸𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾
𑌵𑌵𑌨𑍍𑌦𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌮𑌯𑍍𑌯 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌤𑍍 ।

[illegible]

9-வது அத்தியாயம்.

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

அந்தத் தேவர்கள் பயத்தைவிட்டு நாராயணனிடம் அபிமானமுள்ளவர்களாகி, ஸ்வர்க்கம் சென்றார்கள். பிறகு வெகு சிரஸ்ஸை உடைய மாதவனும் தாஸனாகிய த்ருவனைப்பார்க்க விரும்பி கருடனுடன் மதுவனம் வந்தார். 1

அந்த த்ருவன், யோகத்தின் திடத்தன்மையாலும் அசைவற்ற புத்தியாலும் ஹ்ருதய பத்மகோசத்தில் ப்ரகாசிப்பவரும் மின்னல்போன்ற ஒளியுடையவருமாகிய பகவான் மறைந்ததைக் கவனித்து, விரைவில் (எழுந்து) மனதில் ப்ரகாசித்தவண்ணம் வெளியில் விளங்குகிற பகவானைக் கண்டான். 2

சிறுவனாகிய த்ருவன் அந்த முகுந்தனுடைய தரிசனத்தில் பயந்து வணக்கமுடையவனாக விருந்து அந்த பகவானை நேத்திரங்களால் பானம் செய்பவன்

𑌦𑍃𑌗𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌭𑌕𑌃
𑌚𑍁𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌭𑍁𑌜𑍈𑌰𑌿𑌵𑌾𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑌨𑍍 ॥ 3

𑌸 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌮𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌃
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌮𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌮𑍍𑌬𑍁𑌨𑌾
𑌪𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶 𑌬𑌾𑌲𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌕𑌪𑍋𑌲𑍇 ॥ 4

𑌸 𑌵𑍈 𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌂
𑌦𑍈𑌵𑍀𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌃 ।
𑌤𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌾𑌵𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌗𑍃𑌣𑌾𑌦𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑌂
𑌪𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍋𑌽𑌰𑍁𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌃 ॥ 5

𑌆𑌸𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌚𑍁𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑍍𑌵𑌦𑌤 𑌭𑍁𑌜𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑍍𑌵𑌦𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩ ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌮𑌯𑍇𑌨 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍇𑌨 𑌶𑌙𑍍𑌖𑍇𑌨 ॥ ௪ ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇 𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌜𑍀𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌅𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌾𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌉𑌰𑍁 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑌃 ॥ ௫ ॥

போல் நோக்கியவாறே, வாயால் சும்பனம் செய்பவன் போலும் கையால் ஆலிங்கனம் செய்பவன் போலும் தடிக்கம்புபோல் பூமியில் விழுந்து நமஸ்காரம் செய்தான். 3

இந்த த்ருவனுடையவும் எல்லோருடையவும் மனதிலிருப்பவராகிய அந்த வாஸுதேவன், அஞ்சலிசெய்தவனும் சிறுவனுமாகிய அந்த த்ருவன் ஸ்தோத்திரஞ் செய்ய விரும்பியதையும் ஸ்தோத்திரஞ் செய்ய அறியாமலிருப்பதையும் அறிந்து வேதமயமான சங்கத்தால் கருணையுடன் சிறுவனுடைய கன்னத்தில் ஸ்பரிசித்தார். 4

அப்பொழுதே பகவானால் அநுக்கிரஹிக்கப்பட்ட தேவவாக்கை அடைந்து, ஜீவனுடையவும் ஈச்வரனுடையவும் நிர்ணயத்தை அறிந்தவனும் அவஸரப்படாதவனும் த்ருவமான ஸ்தானத்தை அடையப்போகிறவனுமாகிய த்ருவன் எங்கும் பிரஸித்திபெற்ற மிகுந்த கீர்த்தியுடைய அந்த பகவானை பக்தியால் அன்புகூர்ந்து ஸ்தோத்திரஞ் செய்யலானான். 5

॥ 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌮𑌮 𑌵𑌾𑌚𑌮𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂
𑌸𑌞𑍍𑌜𑍀𑌵𑌯𑌤𑍍𑌯𑌖𑌿𑌲𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌧𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌚𑌰𑌣𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌤𑍍𑌵𑌗𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ 6

𑌏𑌕𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌯𑍋𑌰𑍁𑌗𑍁𑌣𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑌮𑍍 ।
𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑌦𑌸𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁
𑌨𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑌸𑍁𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌸𑌿 ॥ 7

𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌯𑍁𑌨𑌯𑍇𑌦𑌮𑌚𑌷𑍍𑌟 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂
𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧 𑌇𑌵 𑌨𑌾𑌥 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 ।

(𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑍀𑌯𑌃) 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌃 ॥ 𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌲𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌜𑍀𑌵𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌤𑌃 𑌅𑌖𑌿𑌲𑌾𑌃 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑍀𑌃 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌣𑍇 ॥ 6 ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌵𑌾𑌗𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌶𑌕𑍍𑌤𑌯𑌃 𑌵𑌹𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌨𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 𑌏𑌕 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌏𑌕 𑌏𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌸𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌨𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌭𑌾𑌸𑌿 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌣 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌯𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 7 ॥ 𑌅𑌪𑌿 𑌚 [illegible] 𑌵𑌹𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌰𑌪𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌧𑍀𑌨𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌯𑍁𑌨𑌯𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂

த்ருவன் கூறுகிறான்.

சக்திகளெல்லாவற்றையும் தரித்த எந்த ஈசன் என்னுடைய மனதில் ப்ரவேசித்து, மறைந்திருக்கும் என்னுடைய வாக்கையும், மற்றுமுள்ள கைகால் காது துவக்கு முதலிய இந்திரியங்களையும் சித்சக்தியால் சேஷ்டிக்கும்படிசெய்தனரோ அந்த அந்தர்யாமியும் பகவானுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 6

ஓ பகவானே! அந்தர்யாமியாகிய நீர் ஒருவரே மிகுந்த குணங்களுடையதும் மாயை என்ற பெயருடையதுமாகிய உம்முடைய சக்தியால் மகத்தத்வம் முதலிய இந்த ப்ரபஞ்சம் யாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டித்து அந்த மாயையின் குணங்களாகிய இந்திரியம் முதலியவற்றி லிருந்துகொண்டு கட்டைகளில் அக்னிபோல் பலவாறாகத் தோன்றுகிறீர். 7

ஓ நாத! உம்மைச் சரணம் புகுந்த பிர்மதேவர் நீர்கொடுத்த ஞானத்தால் நித்திரையி லிருந்தவன் எழுந்ததுபோல் இந்தப்ரபஞ்சத்தைப் பார்த்தார்.

तस्यापवर्ग्यशरणं तव पादमूलं
विस्मर्यते कृतविदा कथमार्तबन्धो ॥ 8

नूनं विमुष्टमतयस्तव मायया ते
ये त्वां भवाप्ययविमोक्षणमन्यहेतोः ।
अर्चन्ति कल्पकतरुं कुणपोपभोग्य-
मिच्छन्ति यत्स्पर्शजं निरयेऽपि नॄणाम् ॥ 9

या निर्वृतिस्तनुभृतां तव पादपद्म-
ध्यानाद्भवज्जनकथाश्रवणेन वा स्यात् ।

कवष्टकवश्यस्य कथं सर्वप्राणिनां प्रपन्नस्य यथावस्थितत्वस्य तः ये त्वत्प्रपन्नाः भक्ताः तेषामपि शरणं कृतविदा सम्यग्ज्ञात्वा जीवनेन कृतज्ञोपकारं जानता कथं विस्मर्यते हेदं हे आर्तबन्धो ॥८॥ ये त्वामादृशाः कामाद्यर्थं भजन्ति ते इति मूढा इत्याह द्वाभ्यां नूनमिति भवाप्ययौ जन्ममरणे तद्विमोक्षहेतुं त्वां अन्यहेतोः कामाद्यर्थं येऽर्चन्ति ते नूनं विमुष्टमतयः वञ्चितधियः यत्कल्पतरुं त्वां अर्चन्ति ततः कुणपवद्देहेन उपभोग्यं सर्वमिच्छन्ति नापवर्गयोग्यमित्याह यच्च ततः स्पर्शजं विषयसम्बन्धजन्यं सुखं तन्नरकेऽपि भवति ॥ ९ ॥ तत्त्वद्भक्तिसुखं सकामैः प्राप्यते निष्कामजनैस्तु त्वत्प्राप्तिरूपं येति भवदीयनिजानन्दस्वरूपं न भवतीत्याह

ஓ தீனபந்துவே! அவ்வளவு மகிமையுடையதும் முக்திபெற்றவர்களுக்கும் சரணமடையத்தக்கதுமாகிய உமது பாதாரவிந்த ஸமீபத்தை நன்றியறிந்தவன் எவ்வாறு மறப்பான்? 8

ஜனனமரணங்களைப் போக்குகிறவரும் கற்பகவிருக்ஷம் போன்றவருமாகிய உம்மை எவர்கள் காமம் முதலியவற்றைக் குறித்துப் பூஜிக்கிறார்களோ அவர்கள் உம்முடைய மாயையால் மோசம்போன மனமுடையவர்களே. நிச்சயம் (அதனால்) பிணத்திற்குச் சமமான தேஹத்தால் அடையக்கூடிய ஸுகத்தை விரும்புகிறார்கள். இதனால் மானிடர்களுக்கு இந்த விஷய ஸுகமானது நரகத்திலு முண்டாகின்றது. 9

ஓ நாத! மானிடர்களுக்கு உம்முடைய பாதபத்மங்களைத்தியானஞ்செய்வதாலும் உம்மைச்சார்ந்த பக்தர்களின் சரித்திரங்களை சிரவணம் செய்வதாலும் எந்த ஸுகமுண்டாகிறதோ அந்த ஸுகமானது ஆனந்தரூபமாகிய பிரமத்தினிடமும் உண்டாவதில்லை. யமனுக்குக் கத்திபோன்ற காலத்தால் கண்டிக்கப்

𑌸𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌹𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌥 𑌮𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍍
𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌸𑌿𑌲𑍁𑌲𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌤𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ 10
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋
𑌭𑍂𑌯𑌾𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌮𑌮𑌲𑌾𑌶𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑍇𑌨𑌾𑌞𑍍𑌜𑌸𑍋𑌲𑍍𑌬𑌣𑌮𑍁𑌰𑍁𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌂
𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌕𑌥𑌾𑌮𑍃𑌤𑌪𑌾𑌨𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 ॥ 11
𑌤𑍇 𑌨 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍀𑌶 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂
𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌵𑌦𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌰𑌾𑌃 ।
𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌬𑍍𑌜𑌨𑌾𑌭 𑌭𑌵𑌦𑍀𑌯𑌪𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦
𑌸𑍌𑌗𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍃𑌤𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃 ॥ 12

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌸𑌿𑌨𑌾𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌲𑍁𑌲𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌤𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌮𑍁 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 ॥10॥ 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌤𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌤𑌤𑍍𑌯𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌨𑍁 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌸𑍇 𑌅𑌤 𑌆𑌹 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹𑌮𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌅𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾𑌽𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤 𑌏𑌵 𑌉𑌰𑍂𑌣𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌂 𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌕𑌥𑍈𑌵 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 ॥11॥ 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌹 𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌅𑌤𑌿𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌨 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌦𑌧𑌤𑍇 𑌯𑍇 𑌚 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌗𑌾 𑌅𑌦𑌃 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌤𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌤𑍇 𑌨 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌚 𑌕𑍃𑌤𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑌪𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌸𑍌𑌗𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌿𑌨𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 ॥12॥ 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌪𑌿 [illegible]

பட்ட விமானத்தினின்று விழுகிறவர்களுக்கு (அந்த ஸுகமில்லை என்பதைப் பற்றி) கேட்கவேண்டுமா? 10

ஓ அழிவற்ற ப்ரபுவே! உம்மிடம் பத்தியை இடைவிடாமல் செய்பவர்களும் நிர்மலமான மனமுடையவர்களுமாகிய பெரியோர்களின் சேர்க்கையானது எனக்கு அடிக்கடி உண்டாகட்டும். அந்தச் சேர்க்கையால் உம்முடைய குணங்களின் கீர்த்தனமாகிய அமுதத்தைப் பானஞ்செய்து அதனால் மதங்கொண்டவனாகிப்பெரிதும் அதிக வ்யஸனங்களுடையதுமாகிய ஸம்ஸாரக் கடலை விரைவில் தாண்டுவேன். 11

பத்மநாபராகிய ஓ ஈசா! எவர்கள் உம்மைச் சார்ந்த பாதாரவிந்த கந்தத்தில் ஆசைவைத்த மனமுடைய மஹான்களிடம் சேர்க்கை யுடையவர்களோ அவர்கள், மிகவும் பிரியமுள்ளதாயினும் சரீரத்தையும் இந்தச் சரீரத்தைப்பற்றிய புத்ரர்கள் ஸுஹிருத்துக்கள், மனை, பொருள், மனைவி இவர்களையும் நினைப்பதில்லை. 12

𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌨𑌗𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌰𑍀𑌸𑍃𑌪𑌦𑍇𑌵𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯
𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌦𑌸𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌮𑍍 ।
𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑌜 𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍇𑌕𑌂
𑌨𑌾𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌮𑌿 𑌨 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾𑌦𑌃 ॥ 13

𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌏𑌤𑌦𑌖𑌿𑌲𑌂 𑌜𑌠𑌰𑍇𑌣 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍
𑌶𑍇𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑌦𑍃𑌗𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑌖𑌸𑍍𑌤𑌦𑌙𑍍𑌕𑍇 ।
𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑍁𑌹𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌲𑍋𑌕𑌪𑌦𑍍𑌮
𑌗𑌰𑍍𑌭𑍇 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 ॥ 14

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌪𑌰𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾
𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥 𑌆𑌦𑌿𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌧𑍀𑌶𑌃 ।

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌗𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌗𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌦𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇 𑌪𑌰𑌮 𑌅𑌜 𑌤𑍇 𑌇𑌦𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌡𑍍𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌵 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌮𑌿 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌵 𑌨 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌮𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌨 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌮𑌿 𑌅𑌤𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥௧௩॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌦𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌨𑍍𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌏𑌤𑌦𑌖𑌿𑌲𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍇𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍃𑌙𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑍃𑌕𑍍 𑌨 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌯𑍋𑌗𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌰𑍂𑌪𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑌖𑌃 𑌶𑍇𑌷𑌸𑌹𑌾𑌯𑌃 𑌤𑌦𑌙𑍍𑌕𑍇 𑌶𑍇𑌷𑍋𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌰𑍋𑌹𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌲𑍋𑌕𑌪𑌦𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌓𑌜𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥௧௪॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌏𑌵𑌮𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌕𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌜𑍀𑌵𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣

சிரேஷ்டரும் ஜன்மமில்லாதவருமாகிய ஓ பகவானே! திரியக்குகள் மானிடர்கள் பக்ஷிகள் பாம்புகள் தேவர்கள் அஸுரர்கள் மரண மடையக்கூடிய பிராணிகள் முதலியவர்களால் வியாபிக்கப்பட்டதும் ஸத்தினுடையவும் அஸத்தினுடையவும் விசேஷங்களுடையதும் மஹத்தத்வம் முதலிய காரணங்களுடையதுமாகிய உம்முடைய விராட் ரூபத்தை அறிவேன். இவ்வுருவத்திற்குப் பரமாகிய ஸ்வரூபத்தை அறியேன். அந்த ஸ்வரூபத்தில் சப்த வ்யாபாரமில்லை. 13

புருஷனாகிய நீர் ப்ரளயகாலத்தில் இந்தப் பிரபஞ்சம் யாவற்றையும் வயிற்றால் கிரஹித்துக்கொண்டு தம்மிடமே நோக்கமுள்ளவராகி ஆதிசேஷனுடன் அவருடைய மடியின்மீது சயனம் செய்கிறீர். தங்களுடைய நாபியாகிய ஸமுத்திரத்திலுண்டானதும் ஸ்வர்ணமயமானதுமாகியலோகபத்மத்தின்மத்தியில்தேஜஸுடைய பிர்மதேவர்உண்டானார். பகவானாகிய அந்த உமக்குநமஸ்காரம். 14

நீர் நித்ய முக்தர், பரிசுத்தர், ஸர்வஞ்ஞர், ஆத்மா, கூடஸ்தர், ஆதி புருஷர், பகவான், முக்குணங்களுக்கும் ஈசன். ஆகையால் (ஜீவனைவிட) விலக்ஷண

யத்புத்த்யவஸ்திதிமகண்டிதயா ஸ்வத்ருஷ்ட்யா
த்ரஷ்டா ஸ்திதாவதிமகோ வ்யதிரிக்த ஆஸ்ஸே ॥ 15

யஸ்மிந் விருத்தகதயோ ஹ்யநிஶம் பதந்தி
வித்யாதயோ விவிதஶக்தய ஆநுபூர்வ்யாத் ।
தத் ப்ரஹ்ம விஶ்வபவமேகமநந்தமாத்யம்
ஆநந்தமாத்ரமவிகாரமஹம் ப்ரபத்யே ॥ 16

ஸத்யாஶிஷோ ஹி பகவம்ஸ்தவ பாதபத்மம்
ஆஶீஸ்ததாநுபஜத: புருஷார்தமூர்தே: ।

ஸ்ரஷ்டேதிஷ்வபி வைலக்ஷண்யமேவாஹ த்வம் தாவந்நித்யமுக்த: ஜீவஸ்து கர்ம ப்ரவாஹாநுவ்ருத்தே த்வம் பரமேஶ: ஸ த்வதீந: த்வம் ஸர்வஜ்ஞ: ஸ து கிஞ்சிஜ்ஜ்ஞ: த்வம் த்ரஷ்டா ஸ து ஜட: த்வம் கூடஸ்த: ஸ து விகாரீ த்வமாதிபுருஷ: ஸ த்வாதிமாந் த்வம் பகவாந் ஸ து பகஹீந: த்வம் த்ரயாணாம் குணாநாமதீஶ: ஸ து பரதந்த்ர: அதஸ்தவ வைலக்ஷண்யம் யத: புத்த்யவஸ்திதிம் புத்தேர்ஜாக்ரதாத்யவஸ்தாம் அகண்டிதயா ஸ்வத்ருஷ்ட்யா விலக்ஷ்ய த்ரஷ்டா அவஶ்யமித்ரஷ்டேதி த்ருஶ்யவ்யத்யாஸ: ப்ரயோகம் அதோ புத்த்யவஸ்திதிரிதி த்ருஷ்டாவ்ய: ஸ்திதௌ பாலநே அதிமக: யஜ்ஞாதிஷ்டாதா ஸ்ரீவிஷ்ணு: ॥ 15 ॥ ததேவ ப்ரஹ்மாத்வைவஜ்ஞாதம் நமஸ்கரோதி ॥ யஸ்மிந்நிதி பதந்தி ஸ்வஸ்வாத்யபேதந்தி விஶ்வஸ்ய பவோ யஸ்மாத் தமேகமேவ ஆத்யந்தாதிம் ॥ 16 ॥ ஸகாமே பஜநாதபி மோக்ஷமாஸாத ஸத்யேதி ஹே பகவந் புருஷார்த: பரமாநந்த: ஸ ஏவ மூர்திர்யஸ்ய தஸ்ய தவ பாதபத்மம் ஆஶிஷோ ராஜ்யாதேரபி ஸகாமஸ்ய ஸத்யாஶீ: பரமார்தபலம் ஹி நிஶ்சிதம் யஸ்ய தஸ்ய ததா தேந ப்ரகாரேண ஸ்வமேவ பர

ராகிறீர். பூர்ண சிற்சக்தியால் புத்தியின் அவஸ்தையைப் பார்க்கிறீர். பரிபாலனத்தில் யாகத்திற்கு அதிஷ்டாதாவாகிய விஷ்ணுவாகிறீர். 15

புத்தி முதலிய பலவித சக்திகள் விரோதமுள்ள நடையுடையதாயினும் கிரமமாக எந்தப் பிர்மத்தினிடம் எப்போதும் உண்டாகின்றனவோ அந்த உலகங்களை உண்டாக்கியதும் ஒன்றாகியதும் அழிவற்றதும் ஆதியிலிருப்பதும் விகாரமில்லாததும் ஆனந்தமாத்ரமுமாகிய பிர்மத்தை நான் சரணமடைகிறேன்.

ஓ பகவானே! பரமானந்த ஸ்வரூபியாகிய உம்முடைய பாதாரவிந்தத்தை பலாபேக்ஷயின்றிப் பஜிப்பவனுக்கு அந்தப் பாதாரவிந்தமே ராஜ்யம் முதலியவற்றிலிருந்து பரமார்த்தமான பலனாக ஆகிறது. சிரேஷ்டராகிய ஓ ஈச! இவ்

𑌅𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌤𑌿 𑌦𑍀𑌨𑌾𑌨𑍍
𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑍇𑌵 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌕𑌮𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌕𑌾𑌤𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 ‖ 17

‖ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ‖

𑌅𑌥𑌾𑌭𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌤 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍈 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌨 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌾 ।
𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌰𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑍇𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ‖ 18

‖ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 ‖

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌹𑌂 𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌬𑌾𑌲𑌕 ।
𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌪𑌮𑌪𑌿 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤 ‖ 19
𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰 𑌯𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ‖ 20

𑌷𑌾𑌯 𑌚 𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌮𑌤𑌯𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌯𑌭𑌜𑌤𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌨𑌯𑌾𑌵𑌿𑌹𑌿 𑌕𑍃𑌪𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍀𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌭𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌯𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌹𑌿𑌤𑌾𑌵𑌰𑌣𑍇 𑌕𑌾𑌤𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌵𑌶𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌉𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌾𑌯𑍇𑌨𑌃 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌯𑌯𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌕𑌾𑌦𑍀𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍‖௧௭‖ ௧௮‖ 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌤𑌿‖ 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 ‖ ௧௯ ‖ 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿‖ 𑌹𑍇 𑌭𑌦𑍍𑌰 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌆𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌂‖௨௦‖ 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑍀𑌤𑌿 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰𑌣𑌾𑌯

விதமாயினும் அனுக்ரஹிப்பதில் அந்தரங்கமுடைய பகவானுகிய நீர் பலாபேக்ஷையுள்ள எங்களைப் புதிதாக ஈன்ற பசுவானது கன்றைக் காப்பதுபோல் காப்பாற்றுகிறீர். 17

மைத்ரேயர் கூறுகிறுர்.

பிறகு சிரேஷ்டமான ஸங்கற்பமுடையவனும் புத்திசாலியுமாகிய த்ருவனுல் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டவரும் தாஸர்களிடம் அன்புடையவருமாகிய பகவான் அவனைக் கொண்டாடிச் சொல்லுகிறுர். 18

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறுர்.

ஓ க்ஷத்திரியச் சிறுவனே! நீ மனதில் ஸங்கற்பித்ததை நான் அறிவேன். சோபனமான விருதமுடையவனே! மற்றவர்களால் அடையமுடியாதாயினும் அந்த ஸ்தானத்தை உனக்குக் கொடுக்கின்றேன். மங்களமுண்டாகுக. 19

ஓ கல்யாணகுணசாலியே! அசைவற்ற வாஸமுடைய அந்த ஸ்தானமானது மற்றவர்களால் அடையப்படாதது. ப்ரகாசமுள்ளது. அந்த இடத்தில் கிரஹங்கள் நக்ஷத்திரங்கள் (அச்வினி முதலியவை) (மற்றுமுள்ள) நக்ஷத்திரங்கள், ஜ்யோதிஸ்கள் இவைகளின் சக்ரம் இருக்கிறது. 20

மேட்யாம் கோசக்ரவத் ஸ்தாஸ்னு பரஸ்தாத் கல்பவாஸிநாம் ।
தர்மோऽக்நி: கஶ்யப: ஶுக்ரோ முநயோ யே வநௌகஸ: ।
சரந்தி தக்ஷிணீக்ருத்ய ப்ரமந்தோ யத் ஸதாரகா: ॥ 21

ப்ரஸ்திதே து வநம் பித்ரா தத்வா காம் தர்மஸம்ஶ்ரய: ।
ஷட்த்ரிம்ஶத்வர்ஷஸாஹஸ்ரம் ரக்ஷிதாவ்யாஹதேந்த்ரிய: ॥ 22

த்வத்ப்ராதர்யுத்தமே நஷ்டே ம்ருகயாயாம் து தந்மநா: ।
அந்வேஷந்தீ வநம் மாதா தாவாக்நிம் ஸா ப்ரவேக்ஷ்யதி ॥ 23

இஷ்ட்வா மாம் யஜ்ஞஹ்ருதயம் யஜ்ஞை: புஷ்கலதக்ஷிணை: ।
புக்த்வா சேஹாஶிஷ: ஸத்யா அந்தே மாம் ஸம்ஸ்மரிஷ்யஸி ॥ 24

ததோ கந்தாஸி மத்ஸ்தாநம் ஸர்வலோகநமஸ்க்ருதம் ।
உபரிஷ்டாத்ருஷிப்யஸ்த்வம் யதோ நாவர்ததே கத: ॥ 25

த்ராந்யாணாம் மர்தநார்தம் பஶுபந்தநஸ்தம்போ மேதி: தஸ்யாம் மேட்யாம் ... ஸஞ்சரதாம் கவாம் சக்ரவத் ஸ்தாஸ்னு பரஸ்தாத்விஸ்தாரம் லோகத்ரயநாஶேऽபி அநஶ்வரம் ... நக்ஷத்ராணி ... வநௌகஸஸ்தபஸ்விந: யத் ப்ரதக்ஷிணீக்ருத்ய ப்ரமந்தஶ்சரந்தி ॥ 21 ॥ தத்வா ராஜ்யாநந்தரம் ப்ரவிஷ்யதீத்யாஹ ப்ரஸ்தித இதி ॥ ... வநம் ப்ரஸ்திதே ... ரக்ஷிதா ரக்ஷிஷ்யஸி ॥ 22 ॥ த்வயா ... தவ மாதாஹாப்யேவம் ப்ரவிஷ்யதீத்யாஹ த்வதிதி ஸா ... ப்ரவேக்ஷ்யதி ॥ 23 ॥ கிஞ்ச ॥ இஷ்ட்வேதி இஷ்ட்வா மாம் யஜ்ஞாநாம் ஹ்ருதயம் ப்ரியா ... ॥ 24 ॥ தத இதி ॥ யத: ஸ்தாநாத் ॥ 25 ॥ ... இதீதி ॥ ...

தான்யங்களை எடுப்பதற்காகச் சுற்றும் பசுக்களைக் கட்ட ஏற்பட்ட ஸ்தம்பத்தில் காளைகளின் கூட்டம் போல் அவாந்த கல்பத்தில் வாஸம் செய்கிறவர்களுக் கப்பாலுமிருக்கிறது. தர்மன், அக்னி, கச்யபர், இந்திரன், ஏழு முனிவர்கள் நக்ஷத்திரங்கள் யாவரும் இந்த ஸ்தானத்தை வலம் வந்து சுற்றி ஸஞ்சரிக்கிறார்கள். 21

உன் தகப்பன் உன்னிடம் பூமியைக் கொடுத்து வனஞ் சென்ற பின்பு நீ தர்மத்தை ஆச்ரயித்து இந்திரியங் கெடாமல் இருபதாயிரம் வருஷம் வரையில் பூமியைப் பரிபாலனஞ் செய்யப்போகிறாய். 22

உன்னுடைய ப்ராதாவாகிய உத்தமன் வேட்டையில் நாசமடையப்போகிறான். அவன் தாயாகிய ஸுருசி உத்தமனிடம் மனமுள்ளவளாகி வனத்தில் தேடிக்கொண்டே காட்டுத் தீயில் ப்ரவேசிக்கப் போகிறாள். 23

யாகத்தை அன்புள்ளஸ்வரூபமாக உடைய என்னைப் பூர்ண தக்ஷிணைகளுடைய யாகங்களால் பூஜித்துப் பரமார்த்தமாகிய மங்களத்தை இங்கு அனுபவித்துக் கடைசியில் என்னை ஸ்மரிக்கப்போகிறாய். 24

பிறகு யாவராலும் நமஸ்கரிக்கப்படும் என் ஸ்தானத்தை அடையப்போகிறாய். அந்தஸ்தானம்ரிஷிகளுக்கு மேலிருப்பது. அங்குச்சென்றவன் திரும்பான்.

‖ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ‖

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌤𑌿𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌦𑌮𑍍 ।
𑌬𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌧𑌾𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌗𑌾𑌦𑍍𑌗𑌰𑍁𑌡𑌧𑍍𑌵𑌜𑌃 ॥ 26
𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌜𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌸𑍇𑌵𑍋𑌪𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑌮𑍍 ॥ 27

‖ 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌃 ‖

𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌹𑌰𑍇
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌵𑍈𑌕𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾
𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥ 28

‖ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ‖

𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌬𑌾𑌣𑍈𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 ।
𑌨𑍈𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌪𑌮𑍁𑌪𑍇𑌯𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 29

𑌧𑍍𑌵𑌜𑌃 ॥௨௬॥ 𑌸𑍋𑌽𑌪𑍀𑌤𑌿॥ 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌜𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 ॥ ௨௭ ॥ 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑌸𑍍𑌸𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌪𑌦𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌕𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑌪𑍍𑌯𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌮𑌿𑌵 𑌕𑌥𑌮𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌤𑍍॥௨௮॥௨௯॥ 𑌤𑌾𑌪𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு கருடத்வஜராகிய பகவான் தம்முடைய ஸ்தானத்தைக் கொடுத்து த்ருவனால் பூஜிக்கப்பட்டவராகி அச்சிறுவன் பார்த்திருக்கும்போதே தம்மிடஞ் சென்றார். 26

அந்த த்ருவனும் விஷ்ணுவின் பாதாரவிந்த ஸேவையால் கிடைத்ததும் ஸங்கற்பத்தின் முடிவுடையதுமாகிய மனோரதத்தை அடைந்து மிகுதியான ஸந்தோஷமில்லாதவனாக நகரம் சென்றான். 27

விதுரர் வினவுகிறார்.

புருஷார்த்தங்களை யறிந்த த்ருவன் பலாபேக்ஷை யுள்ளவர்களுக்கு அடைய முடியாததாயினும் நாராயணனுடைய பாதபூஜையால் தேடிய சிறந்த அந்த ஸ்தானத்தை ஒரு ஜன்மத்தாலடைந்தும் மனோரதம் நிறைவேறப்பெறாத மனமுடையவன்போல் ஏன் நினைத்தான். 28

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

த்ருவன் ஸ்பத்னீமாதாவாகிய ஸுருசியின் வார்த்தைகளாகிய பாணங்களால் மனதிலடிபட்டு அவைகளை நினைத்து முக்திக்குப் பதியாகிய முகுந்தனிடம் மோக்ஷத்தை விரும்பவில்லை. அதனால் தாபமடைந்தான். 29

॥ 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌃 ॥

𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌨𑍈𑌕𑌭𑌵𑍇𑌨 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌦𑌂
𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌸𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑌯 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌰𑍇𑌤𑌸𑌃 ।
𑌮𑌾𑌸𑍈𑌰𑌹𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌰𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋
𑌶𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑌗𑌤𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌙𑍍𑌮𑌤𑌿𑌃 ॥ 30

𑌅𑌹𑍋 𑌬𑌤 𑌮𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤 ।
𑌭𑌵𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌚𑍇 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍 ॥ 31

𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌃 𑌪𑌤𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌸𑌹𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌵𑌚𑌸𑍍𑌤𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌷𑌮𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥ 32

[illegible]

த்ருவன் கூறுகிறான்.

ஜிதேந்திரியர்களாகிய ஸனந்தர் முதலியவர்கள் வெகு ஜன்மங்களிலுண்டான தவத்தால் எந்த பகவானுடைய பதத்தை யறிந்தார்களோ அந்த முகுந்தனுடைய பாதங்களின் நிழலை நான் ஆறு மாதங்களி லடைந்தும் பேத ஞானமுடையவனாகித் திரும்பினேன். 30

ஆச்சரியம்! பாக்கிய வீனனான என்னுடைய அறியாமையைப் பாருங்கள்; ஸம்ஸாரபந்தத்தை நாசஞ் செய்யும் நாராயணனுடைய பாதாரவிந்த ஸமீபத்தை யடைந்து அநித்யமான ஸ்தானத்தை யாசித்தேனல்லவா? 31

பொறுக்காதவர்களும் கீழே விழுகிறவர்களுமாகிய தேவர்களால் என் புத்தியானது கெடுதியடைந்தது. மிகுந்த அஸத்தாகிய நான் நாரதரின் உண்மையான வார்த்தையைக் கிரகித்துக் கொள்ளாமலிருந்தேன். 32

𑌦𑍈𑌵𑍀𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤 𑌇𑌵 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌦𑍃𑌕𑍍 ।
𑌤𑌪𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌸𑌤𑌿 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌵𑍍𑌯𑌹𑍃𑌦𑍍𑌰𑍁𑌜𑌾 ॥ 33
𑌮𑌯𑍈𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑍇𑌵 𑌗𑌤𑌾𑌯𑍁𑌷𑌿 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌨𑌮𑍍 ॥ 34

𑌭𑌵𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑌮𑌯𑌾𑌚𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌭𑌵𑌂 𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑍋 𑌮𑍌𑌢𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌮𑍇 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌬𑌤 ॥
𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌫𑌲𑍀𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑌿𑌵𑌾𑌧𑌨𑌃 ॥ 35

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌨 𑌵𑍈 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌯𑍋
𑌰𑌜𑍋𑌜𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤 𑌭𑌵𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾 𑌜𑌨𑌾𑌃 ।

𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌵𑌾𑌨𑌿𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌽𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍇𑌵 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌰𑍁𑌜𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌗𑌤𑌶𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌤𑌪𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌾𑌪𑌮𑌨𑍍𑌵𑌭𑌵𑌮𑍍 ॥33॥ 𑌮𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑍇𑌵 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 ॥34॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌭𑌵𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌵𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌕𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍌𑌢𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌅𑌧𑌨𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃 𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌫𑌲𑍀𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌕𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌾𑌚𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 ॥35॥ 𑌨𑌨𑍁 [illegible] 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌰𑌜𑍋𑌜𑍁𑌷𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌗𑌂

நித்திரையில் ஸ்வப்னங்களைப் பார்ப்பவன் இரண்டாவது இல்லாவிட்டாலும் பேதஞான மடைவதுபோல் தேவமாயையை ஆச்ரயித்து ப்ராதாவே சத்ரு என்ற மனத்துன்பத்தால் தாபமடைகிறேன். 33

அநுக்கிரகிக்கும்படி செய்யமுடியாதவரும் லோகஸ்வரூபருமாகிய மாதவனைத் தவத்தால் ப்ரஸன்னராகும்படி செய்து நான் பிரார்த்தித்துக்கொண்ட இந்த விஷயம் ஆயுள் சென்றவனிடம் வைத்யம் போல வீணாயிற்று. 34

பாக்யமில்லாத நான் ஸம்ஸாரபந்தத்தைப்போக்கும் பரமபுருஷனை அடைந்து ஸம்ஸார பந்தத்தைக் கேட்டுக்கொண்டேன். பொருளில்லாதவன் புண்யக் குறைவால் சக்ரவர்த்தியிடம் உமியுள்ள நொய்யரிசிகளை யாசிப்பதுபோல் தன் ஞனந்தத்தைக் கொடுக்கும் தாமோதரனிடம் நான் மூடத்தனத்தால் அபிமானத்தைக் கேட்டுக்கொண்டேன். கஷ்டம். 35

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

ஓ விதுர! முகுந்தனுடைய பாதாரவிந்த தூளியை அடைந்தவர்களும் தற்செயலாகக் கிடைத்ததால் பூர்ண மனோரதம் பெற்றவர்களுமாகிய உம்மைப்

வாஞ்ச²ந்தி தத்³தா³ஸ்யம்ருதே(அ)ர்த²மாத்மநோ
யத்³ருச்ச²யா லப்³த⁴மந:ஸம்ருத்³த⁴ய: || 36

ஆகர்ண்யாத்மஜமாயாந்தம் ஸம்பரேத்ய யதா²க³தம் |
ராஜா ந ஶ்ரத்³த³தே⁴ ப⁴த்³ரமப⁴த்³ரஸ்ய குதோ மம ||

ஶ்ரத்³தா⁴ய வாக்யம் தே³வர்ஷேர்ஹர்ஷவேகே³ந த⁴ர்ஷித: |
வார்தாஹர்துரதிப்ரீதோ ஹாரம் ப்ராதா³ந்மஹாத⁴நம் || 38

ஸத³ஶ்வம் ரத²மாருஹ்ய கார்தஸ்வரபரிஷ்க்ருதம் |
ப்³ராஹ்மணை: குலவ்ருத்³தை⁴ஶ்ச பர்யஸ்தோ(அ)மாத்யப³ந்து⁴பி⁴: || 39

ஶங்க²து³ந்து³பி⁴நாதே³ந ப்³ரஹ்மகோ⁴ஷேண வேணுபி⁴: |
நிஶ்சக்ராம புராத்தூர்ணமாத்மஜாபீ⁴க்ஷணோத்ஸுக: || 40

ஸுநீதி: ஸுருசிஶ்சாஸ்ய மஹிஷ்யௌ ருக்மபூ⁴ஷிதே |
ஆருஹ்ய ஶிபி³காம் ஸார்த⁴முத்தமேநாபி⁴ஜக்³மது: || 41

ருதே(அ)ர்த²: தஸ்ய தா³ஸ்யம் விநா அந்யமாத்மநோ ந வாஞ்ச²ந்தி யத்³ருச்ச²யைவ லப்³தே⁴ந மந:ஸம்ருத்³தி⁴ர்யேஷாம் தே ப்ரார்த²நோயாஜத்வமாஹு: ||௩௬|| ப்ரஸ்துதமாஹ ஆகர்ண்யேதி ஸம்பரேத்ய ம்ருத்வா ஆக³தமாகர்ண்ய யதா² ந ஶ்ரத்³த³தே⁴ விஶ்வாஸம் ந சகார குதோ மம அப⁴த்³ரஸ்ய ப⁴த்³ரமிதி ஶங்கயா ||௩௭|| ஶ்ரத்³தா⁴யேதி த⁴ர்ஷித: ப்ரவிஷ்ட: தத: தே³வர்ஷிவாக்யம் ஶ்ரத்³தா⁴ய ||௩௮|| ஸத³ஶ்வமிதி ப்³ராஹ்மணாதி³பி⁴: பர்யஸ்த: பரிவ்ருத: ||௩௯|| ||௪௦|| ஸுநீதிரிதி சாஸ்ய

போன்றவர்கள் அந்த பகவானுடைய கைங்கரியத்தைத் தவிர வேறு பிரயோஜனத்தைத் தங்களுக்கு விரும்பார்கள். 36

உத்தானபாதராஜன் தன் குமாரன் மரணமடைந்து திரும்பி வருகிறவனைப் போல் வருவதைக் கேட்டும் தெளர்பாக்கியனான எனக்கும் மங்களமுண்டோ என்று கருதி நம்பவில்லை. 37

தேவரிஷியாகிய நாரதருடைய சொல்லை நம்பி மிகுந்த ஸந்தோஷமடைந்து புத்ரன் வருகிறான் என்று தெரிவித்தவனுக்கு விலையுயர்ந்த ஹாரத்தை மிக அன்புடன் கொடுத்தான். 38

ஸ்வர்ணாலங்காரமுள்ளதும் சிறந்த குதிரைகளுடையதுமாகிய ரதத்தின் மீது ஏறிக்கொண்டு பிராம்மணர்கள் குலவிர்த்தர்கள் மந்திரிகள் பந்து ஜனங்கள் இவர்கள் சூழ்ந்துவர சங்கு நாதம் துந்துபி வாத்யம் வேதகோஷம் வேணுகானம் இவைகளுடன் த்ருவனைப் பார்ப்பதில் ஸந்தோஷங்கொண்டு நகரினின்று விரைவில் வெளிப்பட்டார். 39—40

இவ்வரசனுடைய பட்டமகிஷிகளாகிய ஸுநீதியும் ஸுருசியும் ஸ்வர்ண அலங்காரஞ் செய்துகொண்டு உத்தமன் என்ற குமாரனுடன் பல்லக்கின் மீதேறி வந்தார்கள். 41

𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍋𑌪𑌵𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌶 𑌆𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌰𑌸𑌾 𑌰𑌥𑌾𑌤𑍍 ।
𑌅𑌵𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌨𑍃𑌪𑌸𑍍𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌃 ॥ 42

𑌪𑌰𑌿𑌰𑍇𑌭𑍇𑌽𑌙𑍍𑌗𑌜𑌂 𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑍋𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑌮𑌨𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌸𑍇𑌨𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌹𑌤𑌾𑌶𑍇𑌷𑌾𑌘𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥ 43

𑌅𑌥𑌾𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌨𑍍𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 𑌶𑍀𑌤𑍈𑌰𑍍𑌨𑌯𑌨𑌵𑌾𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑌨𑌯𑌂 𑌜𑌾𑌤𑍋𑌦𑍍𑌦𑌾𑌮𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌃 ॥ 44

𑌅𑌭𑌿𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑌾𑌶𑍀𑌰𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 ।
𑌨𑌨𑌾𑌮 𑌮𑌾𑌤𑌰𑍌 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰𑌣𑍀𑌃 ॥ 45

𑌸𑍁𑌰𑍁𑌚𑌿𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑌨𑌤𑌮𑌰𑍍𑌭𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌜𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌯𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌾 ॥ 46

𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌮𑌾𑌪 𑌇𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ 47

𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌭𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌟𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 [illegible] 𑌶𑌿𑌬𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌨𑌰𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 ॥ ௪௧ ॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌉𑌪𑌵𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌶𑍇 𑌸𑌮𑍀𑌪𑍇 ॥ ௪௨ ॥ 𑌪𑌰𑌿𑌰𑍇𑌭 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌸𑍇𑌨𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍇𑌨 𑌹𑌤𑌮𑌶𑍇𑌷𑌮𑌘𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ ௪௩ ॥ 𑌅𑌥𑌾𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌦𑌾𑌮𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌟𑍋 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ ௪௪ ॥ 𑌅𑌭𑌿𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍀𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌤𑍇𑌨𑌕𑍃𑌤𑌸𑌂𑌭𑌾𑌷𑌣𑌃 ॥ ௪௫ ॥ ௪௬ ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃

நெடுநாளாகத் துக்கத்தை யடைந்த மனமுடையவரும் பெருமூச்சுவிடுகிற வருமாகிய உத்தானபாதராஜன் உத்யானத் தோட்டத்தினருகில் வரும் குமாரனாகிய த்ருவனைப் பார்த்து அன்பினால் தளர்ச்சி யடைந்து வேகமாகத்தேரிலிருந்து இறங்கி விரைவாகவந்து நாராயணரின் பாதகமல ஸ்பர்சத்தால் பாபபந்தம் யாவும் நீங்கப்பெற்ற புத்ரனைக் கைகளால் அணைத்துக்கொண்டான். 42–43

மனோரதம் நிறைவேறப்பெற்ற மஹீபாலன் குமாரனைச் சிரஸில் அடிக்கடி மோர்ந்து சாந்தமாகிய கண்ணீரால் ஸ்நானம் செய்வித்தான். 44

ஸாதுக்களுக்குள் சிரேஷ்டராகிய த்ருவன் தந்தையின் பாதங்களை வணங்கித் தகப்பனிடம் ஆசீர்வாதம் பெற்று அவருடன் ஸம்பாஷணை செய்து தாய்மாரிருவரையும் சிரஸால் நமஸ்கரித்தான். 45

ஸுருசி தன் பாதங்களில் வணங்கிய அச்சிறுவனை எழுப்பி அணைத்துக் கொண்டு கண்ணீர் பெருகத் தயங்கும் வாக்கினால் "வாழ்வாயாக" என்றுரைத்தாள். 46

பகவானாகிய பத்மநாபன் ஸ்நேஹம் முதலியகுணங்களால் எவனுக்கு ப்ரஸன்னராயினரோ அவனுக்கு நீரானது பள்ளத்தில் தானே விழுவதுபோல் ஜனங்கள் வந்தனஞ்செய்கின்றனர். 47

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌶𑍍𑌚𑍋𑌭𑌾𑌵𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑍌 ।
𑌅𑌙𑍍𑌗𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌪𑍁𑌲𑌕𑌾𑌵𑌸𑍍𑌰𑍌𑌘𑌂 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍂𑌹𑌤𑍁𑌃 ॥ 48
𑌸𑍁𑌨𑍀𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑌨𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌉𑌪𑌗𑍂𑌹𑍍𑌯 𑌜𑌹𑌾𑌵𑌾𑌧𑌿𑌂 𑌤𑌦𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌾 ॥ 49
𑌪𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍈𑌃 𑌸𑌲𑌿𑌲𑍈𑌃 𑌶𑌿𑌵𑍈𑌃 ।
𑌤𑌦𑌾𑌭𑌿𑌷𑌿𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍀𑌰 𑌵𑍀𑌰𑌸𑍁𑌵𑍋 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 ॥ 50
𑌤𑌾𑌂 𑌶𑌶𑌂𑌸𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍀𑌂 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌆𑌰𑍍𑌤𑌿𑌹𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑌬𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌨𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌃 ॥ 51
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌹𑌾 ।
𑌯𑌦𑌨𑍁𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌿𑌨𑍋 𑌧𑍀𑌰𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌜𑌿𑌗𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌯𑌮𑍍 ॥ 52
𑌲𑌾𑌲𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌨𑍈𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌸𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌃 ।
𑌆𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌕𑌰𑌿𑌣𑍀𑌂 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑌮𑍍 ॥ 53

[illegible]

உத்தமன் த்ருவன் இருவரும் அன்புகூர்ந்து ஒருவருக்கொருவர் சரீர ஸம்பத்தால்ரோமாஞ்சமுடையவர்களாகி அடிக்கடி கண்ணீர் சொரிந்தார்கள்.

த்ருவனுடைய தாயாகிய ஸுநீதி ப்ராணனை விட ப்ரியமுள்ள புத்திரனை அணைத்து அவனுடைய சரீர சம்பந்தத்தால் ஆனந்தமடைந்து மனத் துயரத்தை யொழித்தாள். 49

ஓ வீரராகிய விதுர! வீரனுகிய த்ருவனைப் பெற்ற தாயாகிய ஸுநீதியின் நேத்திரங்களிலிருந்துண்டான மங்களகரமான நீரால் அபிஷேகம் செய்யப் பட்ட ஸ்தனங்களினின்று அடிக்கடி மிகுதியாகப் பால் பெருகிற்று. 50

ராஜஸ்திரீயாகிய அந்த ஸுநீதியை ஜனங்கள் பார்த்து, "ஓ தேவி! வெகு நாளாகக்காணுமலிருந்த உங்களுடைய குமாரன் உங்களுடைய துக்கத்தைப் போக்குகிறவனுக வந்தான். ஆனந்தமடைந்தோம். இவன் பூமியை இரக்ஷிக் கப்போகிருன். எந்த பகவானை த்யானம் செய்த தீரர்கள் ஜயிக்கமுடியாத மிருத்யுவை (ஸம்ஸாரத்தை) ஜயித்தார்களோ, வணங்கியவர்களின் ஸங்கடங்களைப் போக்கும் அந்த பகவானை நீங்கள் பூஜித்திருக்கின்றீர்கள். இது நிச்சயம் என்று கொண்டாடினுர்கள்.

ஜனங்களால் இவ்வாறு லாலனை செய்யப்படும் த்ருவனை ப்ராதாவாகிய உத்தமனுடன், ஸந்தோஷமடைந்த உத்தானபாதராஜன் யானையின் மீதேற்றி வைத்துகொண்டு (எல்லோரும்) ஸ்தோத்திரம் செய்ய நகரம் சென்ருன். 53

தத்ர தத்ரோபஸங்க்லுப்தைர் [illegible] தோரணை: ।
ஸம்வ்ருதை: கதலீஸ்தம்பை: பூகபோதைஶ்ச பல்லவை: ॥ 54

வஸ்த்ர[illegible]விஜ்ரும்பிபி: ।
உபஸ்க்ருதம் ப்ரதித்வாரம் கும்பை: ஸதீபகை: ॥ 55

ப்ராகாரைர் கோபுரைர் ஹர்ம்யை: ஶாதகும்பபரிஷ்க்ருதை: ।
ஸர்வதோऽலங்க்ருதம் ஶ்ரீமத் [illegible] ॥ 56

[illegible] ।
[illegible] ॥ 57

[illegible] தத்ர தத்ர [illegible] ।
[illegible] ச ॥ 58

[illegible] ॥ தத்ரேதி [illegible] ॥ ௫௪ ॥ [illegible] ॥ ௫௫ ॥ ப்ராகாரைரிதி [illegible] ॥ ௫௬ ॥ [illegible] ॥ ௫௭ ॥ [illegible]

அந்நகரம், அங்கங்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட ப்ரகாசமுள்ள மகா தோரணங்களாலும், நெருங்கிய வாழை மரங்களாலும், பாக்குச் செடிகளாலும், மாந்தளிர்கள், வஸ்திரம், பூமாலை, முத்துமாலை இவைகள் மிகுதியாகத் தொங்கும் ஜல கும்பங்களாலும், தீபங்களாலும் நிரம்பப்பெற்ற வாயிற்படிகளுடன் விளங்கிற்று. ஸ்வர்ணமயமான உபகரணங்களுடன் விமானங்களின் சிகரங்களால் காந்தி பெற்ற ப்ராகாரங்களாலும் கோபுரங்களாலும் கிருஹங்களாலும் எங்கும் அலங்கரிக்கப் பெற்றது. அழகு பொருந்தியது. சுத்தி செய்யப்பட்ட அங்கணங்களையும் ராஜவீதிகளையும் ப்ராகாரத்திற்கு மேலுள்ள ஸ்தானத்தையும் அவாந்தர வீதிகளையுமுடையது. சந்தனலங்காரம் பெற்றது, பொரி, அக்ஷதை, புஷ்பங்கள், பலன்கள், தண்டுலங்கள், பலிகள் இவைகளுடன் கூடியது. 54-57

அங்கங்கு பதிவ்ருதைகளாகிய பட்டணத்து ஸ்திரீகள் வழியில் பார்த்தருவனுக்கு வெள்ளைக்கடுகு, அக்ஷதங்கள், தயிர், ஜலம், அறுகு, புஷ்பம்

𑌉𑌪𑌜𑌹𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑌾 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌶𑌿𑌷𑌸𑍍𑌸𑌤𑍀𑌃 ।
𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌲𑍍𑌗𑍁𑌗𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌦𑍍𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 ॥ 59

𑌮𑌹𑌾𑌮𑌣𑌿𑌵𑍍𑌰𑌾𑌤𑌮𑌯𑍇 𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌭𑌵𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 ।
𑌲𑌾𑌲𑌿𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌨𑍍𑌯𑌵𑌸𑌦𑍍𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌤𑍍 ॥ 60

𑌪𑌯𑌃𑌫𑍇𑌨𑌨𑌿𑌭𑌾𑌶𑍍𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌾𑌃 ।
𑌆𑌸𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌰𑍌𑌕𑍍𑌮𑌾 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌕𑌰𑌾𑌃 ॥ 61

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌾𑌰𑌕𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌚 ।
𑌮𑌣𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌾 𑌆𑌭𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌲𑌲𑌨𑌾𑌰𑌤𑍍𑌨𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾𑌃 ॥ 62

𑌉𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑌮𑌰𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍈𑌃 ।
𑌕𑍂𑌜𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌂𑌗𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑍈𑌰𑍍𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌮𑌧𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑍈𑌃 ॥ 63

𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍈𑌦𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌤𑍀𑌃 ।
𑌹𑌂𑌸𑌕𑌾𑌰𑌣𑍍𑌡𑌵𑌕𑍁𑌲𑍈𑌰𑍍𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌵𑌸𑌾𑌰𑌸𑍈𑌃 ॥ 64

𑌉𑌪𑌜𑌹𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌕𑌿𑌰𑌨𑍍 ॥ 𑌸𑌤𑍀𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌃 ॥௫௯॥௬௦॥௬௧॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌵𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 ॥௬௨॥௬௩॥ 𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌤𑍀𑌃 𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑌃 𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾

பலன்கள் இவைகளை இரைத்தார்கள். வாத்ஸல்யத்தால் ஆசீர்வாதம் செய்தார்கள். த்ருவன் அந்த ஸ்திரீகளின் ஸுந்தரமான கானங்களைக் கேட்டுக்கொண்டு தந்தையின் அரண்மனை சென்றான். 58-59

த்ருவன் உயர்ந்த ரத்னங்களின் விகாரமான சிறந்த அந்த கிருஹத்தில் தந்தையால் மிகவும் லாலனை செய்யப்பட்டு ஸ்வர்க்கத்தில் தேவனைப் போலிருந்தான். 60

அந்த கிருகஹத்தில் தந்தமயமும் ஸ்வர்ணமயமுமான பரிச்சதங்களுடன் கூடிய பால் நுரைக்கு நிகராகிய படுக்கைகள், உயர்ந்த ஆஸனங்கள், ஸ்வர்ணமயமான வஸ்துக்கள் இவைகளிருக்கின்றன. ஸ்படிக மயமான சுவர்களிலும் உயர்ந்த மாரகத மயமான சுவர்களிலும் ரத்ன விளக்குகள் விளங்குகின்றன. சிரேஷ்டமான ஆபரணங்களை அணிந்த ஸ்திரீகள் விளங்குகிறார்கள். சத்தமிடும் ஆண்பெண் பக்ஷிகளும் கானம்செய்யும் மதங்கொண்ட வண்டுகளும் நிறைந்த விசித்திரமான தேவவிருக்ஷங்களாலேற்பட்ட மனோஜ்ஞமான உத்யானத் தோட்டங்கள் பிரகாசிக்கின்றன. வைடூர்யமயமான படிக்கட்டுகள் அமையப்பெற்றதும் தாமரை கருநெய்தல் ஆம்பல் இவைகளுடன் கூடியதும் ஹம்சம் நீர்க்காக்கை சக்ரவாகம் ஸாரஸங்கள் இவைகள் வசிப்பதுமான வாவிகளிருக்கின்றன. 63-64

उत्तानपादो राजर्षिः प्रभावं तनयस्य तम् ।
श्रुत्वा दृष्ट्वाद्भुततमं प्रपेदे विस्मयं परम् ॥ 65
वीक्ष्योढवयसं तं च प्रकृतीनां च सम्मतम् ।
अनुरक्तप्रजं राजा ध्रुवं चक्रे भुवः पतिम् ॥ 66
आत्मानं च प्रवयसमाकलय्य विशाम्पतिः ।
वनं विरक्तः प्रातिष्ठद्विमृशन्नात्मनो गतिम् ॥ 67

इति श्रीमद्भागवते चतुर्थस्कन्धे नवमोऽध्यायः ॥

वाच्यः ॥६४॥६५॥ वीक्ष्येति ॥ ऊढवयसं प्राप्तयौवनं अनुरक्ताः प्रजा यस्मिन् तं ॥६६॥६७॥

इति श्रीधरस्वामिविरचितायां नवमाध्यायव्याख्या ।

ராஜரிஷியாகிய உத்தானபாதர் குமாரனுடைய மிகுதியும் ஆச்சர்யமான மஹிமையைக் கேட்டு மிகுந்த ஆச்சர்யமடைந்தான். 65

அரசன், யௌவனப்பருவமடைந்தவனும் மந்திரி முதலியவர்களுக்கு ஸம்மதனாகியவனும் அனுராகங்கொண்ட பிரஜைகளுடையவனும் புத்திரனுமாகிய த்ருவனைப் பார்த்து பூமிக்குப் பதியாகச் செய்தான். 66

உத்தானபாதராஜன் தன்னை வயது சென்றவனென்றெண்ணி வைராக்கிய மடைந்து ஆத்மஸ்வரூபத்தை விசாரிக்கவேண்டுமென்று வனம் சென்றான். 67

9-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

𑌦𑌶𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃 ॥

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌃 ।
𑌉𑌪𑌯𑍇𑌮𑍇 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌿𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑍌 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍌 ॥ 1

𑌇𑌳𑌾𑌯𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃 ।
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑌲𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌦𑍍𑌰𑌤𑍍𑌨𑌮𑌜𑍀𑌜𑌨𑌤𑍍 ॥ 2

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑍋 𑌮𑍃𑌗𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌬𑌲𑍀𑌯𑌸𑌾 ।
𑌹𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌜𑌨𑍇𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑍌 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌗𑌤𑌾 ॥ 3

𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌵𑌧𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍋𑌪𑌾𑌮𑌰𑍍𑌷𑌶𑍁𑌚𑌾𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 ।
𑌜𑍈𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌨𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌗𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌜𑌨𑌾𑌲𑌯𑌮𑍍 ॥ 4

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌦𑌶𑌮𑍇 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌹𑌨𑍍𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑌕𑌰𑍋𑌦𑍍𑌵𑌧𑌮𑍍 ।
[illegible] ॥

[illegible]

10-வது அத்தியாயம்

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

த்ருவன் சிம்சுமாரன் என்னும் ப்ராஜாபதியின் குமாரியாகிய ப்ரமியை விவாகம் செய்து கொண்டான். அவனுக்குக் கல்பன், வத்ஸன் என்னும் இரண்டு பேர் குமாரர்கள். 1

மகாபலமுள்ள த்ருவன் வாயுவின் குமாரியாகிய இளை என்னும் தன்மனைவியிடம் ஸ்திரீரத்னம்போல் மனோஞ்ஞனாகிய உத்கலன் என்னும் குமாரனை உண்டு பண்ணினான். 2

உத்தமன் விவாகமில்லாமலே யிருந்தான். வேட்டையாடுகையில் மலையில் வலுவுடைய ஒருயக்ஷனால் மரணமடைந்தான். அவனுடைய தாயாகிய ஸுருசியும் மரணமடைந்தாள். 3

த்ருவன் தன் ப்ராதா வதமடைந்ததைக்கேட்டுக் கோபத்துடனும் பொருமையுடனும் துக்கத்துடனும் ஜயசீலமான தேரின் மீதேறிக்கொண்டு அளகாபுரி சென்றான். 4

𑌸 𑌗𑌤𑍍𑌵𑍋𑌦𑍀𑌚𑍀𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌹𑌿𑌮𑌵𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌕𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌾𑌮𑍍 ॥ 5

𑌦𑌧𑍍𑌮𑍌 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌂 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌖𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍁𑌨𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍 ।
𑌯𑍇𑌨𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌰𑍁𑌪𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍 𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍 ॥ 6

𑌤𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌬𑌲𑌿𑌨 𑌉𑌪𑌦𑍇𑌵𑌮𑌹𑌾𑌭𑌟𑌾𑌃 ।
𑌅𑌸𑌹𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾𑌦𑌮𑌭𑌿𑌪𑍇𑌤𑍁𑌰𑍁𑌦𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌃 ॥ 7

𑌸 𑌤𑌾𑌨𑌾𑌪𑌤𑌤𑍋 𑌵𑍀𑌰 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌧𑌨𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌃 ।
𑌏𑌕𑍈𑌕𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌪𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌹𑌨𑍍 𑌬𑌾𑌣𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 8

𑌤𑍇 𑌵𑍈 𑌲𑌲𑌾𑌟𑌲𑌗𑍍𑌨𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑌿𑌷𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵 𑌹𑌿 ।
𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌶𑌂𑌸𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍 ॥ 9

𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚𑌾𑌮𑍁𑌮𑌮𑍃𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌮𑌿𑌵𑍋𑌰𑌗𑌾𑌃 ।
𑌶𑌰𑍈𑌰𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌯𑍁𑌗𑌪𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌵𑌃 ॥ 10

𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌨𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌹𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌉𑌪𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥௬॥ ௭॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌏𑌕𑍈𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌾𑌯𑍁𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌯𑍁𑌗𑌪𑌤𑍍 𑌅𑌹𑌨𑍍 𑌜𑌘𑌾𑌨॥௮॥௯॥ 𑌤 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌅𑌸𑌹𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌷𑌟𑍍𑌕𑌂 𑌅𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌇𑌷𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌵𑌃 ॥ ௰ ॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌾𑌣𑍇𑌜

த்ருவராஜன் ருத்ரரைச் சார்ந்த பூதங்களால் சேவிக்கப்படும் வடதிசை சென்று ஹிமவத் பர்வதத்தில் யக்ஷர்கள் நிறைந்த அளகையைக்கண்டான். 5

பருத்த பாகுகளுடைய த்ருவன் ஆகாயத்தையும் திசைகளையும் சத்த மிடும்படி செய்துகொண்டு சங்கத்வனி செய்தான். ஓ விதுரரே! இதனால் யக்ஷ ஸ்திரீகள் வருத்தமுற்ற நேத்திரங்களுடையவர்களாகி மிகவும் பயந்தார்கள். 6

பிறகு வலுவுடையவர்களும் ஆயுதம்பிடித்தவர்களுமாகிய யக்ஷபடர்கள் அந்த சங்கத்வனியைச் சகிக்காமல் வெளிப்பட்டு எதிர்த்தார்கள். 7

உக்ரமான தனுசுள்ளவனும் மஹாரதனும் வீரனுமாகிய அந்த த்ருவன் எதிர்த்துவரும் அந்த யக்ஷர்கள் யாவரையும் ஒரே ஸமயத்தில் ஒவ்வொருவருக்கும் மும்மூன்று பாணங்களாகத்தொடுத்து அடித்தான். 8

அந்த யக்ஷர்கள் யாவரும் நெற்றியில் தைத்த இந்த பாணங்களால் நாம் திரஸ்கரிக்கப்பட்டோமென்றெண்ணி த்ருவனுடைய அந்தச் செய்கையைக் கொண்டாடினார்கள். 9

ஸர்ப்பங்கள் பாதஸ்பர்சத்தைப் பொறுதவாறு அந்த யக்ஷர்கள் த்ருவனுடைய செய்கையைப் பொறுக்காமல் பதில் செய்யவிரும்பி இரண்டு மடங்கு (ஆறு) பாணங்களால் ஒரே ஸமயத்தில் த்ருவனை அடித்தார்கள். 10

ततः परिघनिस्त्रिंशैः प्रासशूलपरश्वधैः ।
शक्त्यृष्टिभिर्भुशुण्डीभिश्चित्रवाजैः शरैरपि ॥ 11

अभ्यवर्षन् प्रकुपिताः सरथं सहसारथिम् ।
इच्छन्तस्तत्प्रतीकर्तुमयुतानां त्रयोदश ॥ 12

औत्तानपादिः स तदा शस्त्रवर्षेण भूरिणा ।
नैवादृश्यताच्छन्न आसारेण यथा गिरिः ॥ 13

हाहाकारस्तदैवासीत् सिद्धानां दिवि पश्यताम् ।
हतोऽयं मानवः सूर्यो मग्नः पुण्यजनार्णवे ॥ 14

नदत्सु यातुधानेषु जयकाशिष्वथो मृधे ।
उदतिष्ठद्रथस्तस्य नीहारादिव भास्करः ॥ 15

धनुर्विस्फूर्जयन् दिव्यं द्विषतां खेदमुद्वहन् ।
अस्त्रौघं व्यधमद्बाणैर्घनानीकमिवानिलः ॥ 16

विचित्रवाजैः ॥११॥१२॥ औत्तानपादिरिति॥ आसारेण धारासम्पा-
तेन सञ्छादित इव नैवादृश्यत ॥१३॥ हाहाकार इति ॥ सूर्य इव सू-
र्यः ॥ १४ ॥ नदत्स्विति ॥ यातुधानेषु जयकाशिषु जितं जितमिति जय-
प्रकाशकेषु सत्सु ॥१५॥ धनुरिति॥ व्यधमत् संचूर्णयामास॥१६॥

பிறகு பதின்மூன்று பதினாயிரம் (லக்ஷத்து முப்பதினாயிரம்) யக்ஷர்கள் கோபமடைந்து த்ருவன் செய்கைக்கு பதில் செய்யவிரும்பி குதிரைகளுடனும் ஸாரதியுடனும் கூடிய த்ருவன்மேல் பரிகம், கத்தி, ஈட்டி, சூலம், கண்டகோடாலி, வேலாயுதம், தடி, முசுண்டி, விசித்திரமான இறக்கைகளுடைய பாணங்கள் இவைகளைப் பொழிந்தார்கள். 11-12

உத்தானபாத ராஜன்குமாரனாகிய த்ருவன் மிகுந்த ஆயுதவர்ஷத்தால் மறைக்கப்பட்டு மழையால் மறைந்த மலைபோல் அப்பொழுது காணப்படவில்லை.

அப்பொழுது ஆகாயத்திலிருந்து பார்த்திருந்த ஸித்தர்கள் மனுவம்சத்திற் பிறந்தவனும் சூர்யனுக்குச் சமானனுமாகிய இந்த த்ருவன் யக்ஷர்களாகிய கடலில் மூழ்கி ஹதமானான் என்று ஹாஹாகாரம் செய்தார்கள். 14

பிறகு யுத்தத்தில் ஜயமடைந்தது பற்றி ப்ரகாசிக்கும் யக்ஷர்கள் கர்ஜிக்கும்போது பனியினின்று சூர்யன் கிளம்புவதுபோல் த்ருவனுடைய ரதமானது கிளம்பிற்று. 15

த்ருவன் உக்ரமான வில்லைச் சத்தம் செய்து சத்ருக்களுக்கு வருத்தத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு வாயு மேகமண்டலத்தைப்போல் பாணங்களால் (எதிரிகளின்) அஸ்திரங்களைப் பொடி செய்தான். 16

तस्य ते चापनिर्मुक्ता भित्त्वा वर्माणि रक्षसाम् ।
कायानाविविशुस्तिग्मा गिरीनशनयो यथा ॥ 17

भल्लैः संछिद्यमानानां शिरोभिश्चारुकुण्डलैः ।
ऊरुभिर्हेमतालाभैर्दोर्भिर्वलयवल्गुभिः ॥ 18

हारकेयूरमुकुटैरुष्णीषैश्च महाधनैः ।
आस्तृतास्ता रणभुवो रेजुर्वीरमनोहराः ॥ 19

हतावशिष्टा इतरे रणाजिराद्
रक्षोगणाः क्षत्रियवर्यसायकैः ।
प्रायो विवृक्णावयवा विदुद्रुवु-
र्मृगेन्द्रविक्रीडितयूथपा इव ॥ 20

अपश्यमानः स तदाततायिनं
महामृधे कंचन मानवोत्तमः ।

तस्येति । वर्माणि कवचानि ॥१७॥ भल्लैरिति । शिरः [illegible] आस्तृताः प्रकीर्णाः रेजुः [illegible] ॥१८-१९॥ हतेति । प्रायः बाहुल्येन विवृक्णावयवाः [illegible] ॥२०॥ अपश्यमान इति । आततायिनं शस्त्रपाणिम् ॥२१॥ [illegible]

த்ருவனுடைய தீக்ஷ்ணமாகிய அந்த பாணங்கள் தநுஸிலிருந்து வெளிப்பட்டு ராக்ஷஸர்களுடைய கவசங்களைப் பிளந்து கொண்டு இடிகள் மலைகளை அடைவதுபோல் அவர்களின் சரீரங்களில் பிரவேசித்தன. 17

பல்லங்கள் என்ற ஆயுதங்களால் சேதிக்கப்படுகிறவர்களின் மனோஞ்ஞமான குண்டலங்களுடைய சிரங்களாலும், ஸ்வர்ணப்பனை போன்ற துடைகளாலும், வலயங்கள் என்ற பூஷணங்களால் சுந்தரமான கைகளாலும் விலையுயர்ந்த ஹார கேயூரங்களாலும் மகுடங்களாலும் முண்டாசுக்களாலும் நிரம்பப்பெற்று வீரர்களின் மனதைக் கவரத்தக்க யுத்தப் பிரதேசங்கள் விளங்கின. 18-19

க்ஷத்திரிய சிரேஷ்டனாகிய த்ருவனுடைய பாணங்களால் பெரும்பாலும் பின்னமான அவயவங்களுடையவர்களும் மரண மடைந்தவர்களும்போக மற்றுமுள்ள ராக்ஷஸர்கள் சிங்கத்தால் ஆக்ரமிக்கப்பட்ட யானைகள்போல் யுத்தப் பிரதேசத்தினின்று ஓடினார்கள். 20

மனுவம்சத்தில் உண்டானவர்களுக்குள் உத்தமனாகிய அந்த த்வருன் பெரும் யுத்தத்தில் ஆயுதமுடைய சூரனொருவனையும் காணாமல், அப்பொழுது அந்த

வாஸீம் ஜிக்ருக்ஷணபி நாவிஶத்³விஷாம்
　　ந மாயிநாம்வேத³ நிகீர்ஷிதம் ஜந꞉ ॥ 21

இதி ப்³ருவம்ஶ்சித்ரரத²꞉ ஸ்வஸாரதி²ம்
　　யத்த꞉ பரேஷாம் ப்ரதியோக³ஶங்கித꞉ ।
ஶுஶ்ராவ ஶப்³த³ம் ஜலதே⁴ரிவேரிதம்
　　நப⁴ஸ்வதோ தி³க்ஷு ரஜோ(அ)ந்வத்³ருஶ்யத ॥ 22

க்ஷணேந ஸஞ்ச²ாதி³தம் வ்யோம கா⁴நநீகேந ஸமந்தத꞉ ।
விஸ்பு²ரத்தடி³தா தி³க்ஷு த்ராஸயம் ஸ்தநயித்நுநா ॥ 23

வவ்ருஷூ ருதி⁴ரௌகா⁴ஸ்ருக்பூயவிண்மூத்ரமேத³ஸ꞉ ।
நிபேதுர்க³க³நாத³ஸ்ய கப³ந்தா⁴ந்யக்³ரதோ(அ)நக⁴ ॥ 24

தத꞉ கே²(அ)த்³ருஶ்யத கி³ரிர்நிபேது꞉ ஸர்வதோதி³ஶம் ।
க³தா³பரிக⁴நிஸ்த்ரிம்ஶமுஸலா꞉ ஸாஶ்மவர்ஷிண꞉ ॥ 25
அஹயோ(அ)ஶநிநி꞉ஶ்வாஸா வமந்தோ(அ)க்³நிம் ருஷாக்ஷிபி⁴꞉ ।

யோக³꞉ பரநயேந கம꞉ தஸ்யாம் ஶங்கித꞉ நப⁴ஸ்வத꞉ வாயோர்ஹேதோ꞉॥ உஉ॥ க்ஷணேநேதி॥ விஸ்பு²ரந்த்ய꞉ தடி³தோயஸ்மிந் தேந த்ராஸயத꞉ ஸ்தநயித்நவ꞉ ஶப்³தா³ யஸ்மிந் ॥உ௩॥ வவ்ருஷுரிதி ॥ வவ்ருஷு꞉ நிபேதுரித்யந்வய꞉ ந ஸ்ருஜதி ஶரீரமிதி அஸ்ருக் ரக்தமேத³꞉ மேதோ³(அ)பி வபாம்ஸ்யேவஷு அஸ்யாக்³ரதோ நிபேது꞉ ॥ உச ॥ தத இதி ॥ ஸாஶ்மவர்ஷிண꞉ அஶ்மவர்ஷிதம் யதா²ஸ்யுஸ்ததா²꞉ ॥ உரு ॥ அஹய இதி ॥ அஶநிவந்நி꞉ஶ்வாஸோயேஷாம் ॥ உசா ॥ உஎ॥மணவதி॥ த்ராஸநாதி³ஸ்வயம்க்ருதாநி நிஷ்ப்ராக்ருதாநித்யர்த²꞉ ஸ்வாம...

அளகாபுரியைப் பார்க்கவிருப்ப முள்ளவனுயினும் சத்ருக்களின் நகரில் பிரவேசிக்கவில்லை. கபடமுள்ளவர்களின் செய்கையை ஜனங்கள் அறியார்கள்.　21

விசித்திரமான ரதமுடைய த்ருவன் தன் ஸாரதியிடம் இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டு முயற்சியுள்ளவனுகி, சத்ருக்கள் மறுபடி ஒன்று சேர்வார்களென்று சந்தேகங்கொண்டு கடலினின்றெழும் சத்தம்போல் சத்தமுண்டாகக் கேட்டான். காற்றினுல் திசைகளில் புழுதி காணப்பட்டது.　22

திசைகளில் பிரகாசிக்கும் மின்னல்களுடையதும் நடுக்கத்தை உண்டு பண்ணும் இடிகளுடையதுமாகிய மேகமண்டலத்தால் ஒருக்ஷணத்தில் ஆகாயமெங்கும் வியாபிக்கப்பட்டது.　23

இந்த த்ருவன் முன்னிலையில் ரத்தப்பிரவாகம் சிலேஷ்மம் முதலியவை ஊன் நீர், விஷ்டை, மூத்ரம், மேதஸ் இவைகள் ஆகாயத்தினின்று விழுந்தன. தோஷமற்ற விதுரரே கபந்தங்களும் விழுந்தன.　24

பிறகு ஆகாயத்தில் மலைகாணப்பட்டது; கல்வர்ஷத்துடன் கதை, பரிகம், கத்தி, உலக்கை இவைகள் திசைகளெங்கும் விழுந்தன.　25

[illegible] ‖ 26
[illegible] ।
[illegible] ‖ 27
[illegible] ।
[illegible] ‖ 28
[illegible] ।
[illegible] ‖ 29
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ‖ 30

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இடிபோன்ற மூச்சுக்காற்றுகளுடைய ஸர்ப்பங்கள் கோபத்துடன் கண்களால் தீயைக்கக்கிக்கொண்டு ஓடின. மதங்கொண்ட யானைகளும் சிங்கங்களும் புலிகளும் கூட்டமாக ஓடின. 26

அலைகளால் அச்சமுண்டாக்குகிறவனும் பெரும் இரைச்சலுடையவனுமாகிய ஸமுத்ராஜன் பிரளயகாலத்தில் பயங்கரனாவதுபோல் பூமி எங்கும் வியாபித்து வந்தான். 27

தீக்ஷ்ணமான கதியுடைய ‡ அசுரர்கள் அசுரமாயையால் மனமுடையவர்களுக்கு பயத்தை உண்டு பண்ணும் இவ்வாறான அநேக உற்பாதங்களை உண்டு பண்ணினார்கள். 28

அசுரர்களால் த்ருவனிடம் பிரயோகிக்கப்பட்டதும் பரிஹரிக்கக்கூடாததுமாகிய அந்த மாயையைக்கேட்டு அங்குற்ற முனிவர்கள் த்ருவனுக்கு மங்களத்தைக்கோரினார்கள். 29

உத்தானபாதராஜன் குமாரராகிய ஓ த்ருவ! சார்ங்கபாணியும் வணங்கியவர்களின் துன்பத்தைப்போக்குகிறவரும் தேவருமாகிய பகவான் உன்னுடைய சத்ருக்களை நாசம் செய்யட்டும். ஜனங்கள் அந்த பகவானுடையநாமத்தைக்கீர்த்தனஞ்செய்தும் சிரவணம்செய்தும் மற்றவர்களால் ஜயிக்க முடியாதமிருத்யுவை (ஜனனமரணங்களை) சுகமாக ஜயிக்கிறார்கள். 30

10 - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

---

‡ அசுரர்கள்—இந்த பிரகரணத்தில் அசுரர்கள், ராக்ஷஸர்கள்என்று சொல்லப்படுகிறவர்கள் யக்ஷர்கள் என்றே அறியவும்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible] 1

[illegible]
[illegible] 2

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 3

[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

11 - வது அத்தியாயம்.

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

த்ருவன் இவ்வாறு கூறும் முனிவர்களின் வாக்கியங்களைக் கேட்டு ஆசமனம் செய்து நாராயணாஸ்திரத்தை வில்லில் சேர்த்தான். 1

ஓ விதுர! இந்த நாராயணாஸ்திரத்தை ஸந்தானம் செய்ததும், ஞானம் உண்டான உடன் கிலேசங்கள் நாசமடைவது போல் யக்ஷர்களால் ஏற்பட்ட மாயைகள் நசித்தன. 2

த்ருவன் நாராயணாஸ்திரத்தை வில்லிற் பூட்டிய வுடன் ஸ்வர்ணக் கணுக்களுடன்கூடியதும் கலஹம்ஸம்போன்ற இறக்கைகளுடையதுமாகிய பாணங்கள் வெளிப்பட்டு பயங்கரமான சத்தமுடைய மயில்கள் வனத்திற் பிரவேசிப்பது போல் சத்ருக் களுடைய சேனையில் பிரவேசித்தன. 3

𑌤𑌮𑌭𑍍𑌯𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌉𑌦𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌃
𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌧𑌫𑌣𑌾 𑌇𑌵𑌾𑌹𑌯𑌃 ॥ 4
𑌸 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌷𑌤𑍍𑌕𑍈𑌰𑌭𑌿𑌧𑌾𑌵𑌤𑍋 𑌮𑍃𑌧𑍇
𑌨𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌬𑌾𑌹𑍂𑌰𑍁𑌶𑌿𑌰𑍋𑌧𑌰𑍋𑌦𑌰𑌾𑌨𑍍 ।
𑌨𑌿𑌨𑌾𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌰𑍍𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌂
𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯 𑌯𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌰𑍇𑌤𑌸𑌃 ॥ 5
𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌭𑌿𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯
𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌕𑌾𑌨𑌨𑌾𑌗𑌸𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌰𑌥𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌶𑌃 ॥
𑌔𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌪𑌾𑌦𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑍋
𑌮𑌨𑍁𑌰𑍍𑌜𑌗𑌾𑌦𑍋𑌪𑌗𑌤𑌃 𑌸𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 6

॥ 𑌮𑌨𑍁𑌰𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌅𑌲𑌂 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌤𑌿𑌰𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌤𑌮𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌜𑌨𑌾𑌨𑍇𑌤𑌾𑌨𑌵𑌧𑍀𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑌾𑌗𑌸𑌃 ॥ 7

𑌬𑌾𑌹𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌨𑌾𑌯 𑌕𑌿𑌂𑌭𑍂𑌤𑌮𑍍 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌰𑍇𑌤𑌸𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯 𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌂 ॥௫॥ 𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌨𑌾𑌗𑌸𑌃 𑌨𑌿𑌰𑌪𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑍍 ॥ ௬ ॥ 𑌅𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌨𑌰𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌯𑍇𑌨𑌰𑍋𑌷𑍇𑌣 ॥௭॥௮॥ 𑌨𑌨𑍂𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥௯॥

யுக்தத்தில் தீக்ஷ்ணமான முனைகளுடைய அந்த பாணங்களால் இங்குமங்கும் ஓடியவர்களும் கோபங்கொண்டவர்களுமாகிய ராக்ஷஸர்கள் ஆயுதமெடுத்துக்கொண்டு படங்களையுயர்த்திய ஸர்ப்பங்கள் கருடனைப்போல் த்ருவனை எதிர்த்துவந்தார்கள். 4

அந்த த்ருவன் யுத்தத்தில் எதிர்த்து வருகிறவர்களும் பாணங்களால் கை, துடை, கழுத்து வயிறு இவைகளையிழந்தவர்களுமாகிய அந்த யக்ஷர்களை சந்நியாசிகள், சூர்யமண்டலத்தைப் பேதித்து எந்த உலகம் செல்லுகிறார்களோ அந்தப் பரலோகத்திற்கு அனுப்பினான். 5

அபராத மில்லாதவர்களும் விசித்திரமான ரதமுடைய த்ருவனால் வெகுவாக ஹிம்ஸை யடைகிற வர்களுமாகிய அந்த யக்ஷர்களை (த்ருவனுடைய) பிதாமஹராகிய மனு பார்த்துக் கருணையால் முனிவர்களுடன் வந்து உத்தான பாதராஜ குமாரனிடம் செல்லுகிறார். 6

மனு கூறுகிறார்.

ஓ வத்ஸ! நரகத்திற்கு த்வாரமும் பாபமுள்ளதுமாகிய மிகுந்த கோபம் போதுமானது. இந்தக் கோபத்தால் குற்றமற்ற இந்த ராக்ஷஸர்களை நீ கொன்றுபல்லவா? 7

நாஸ்மத்குலோசிதம் தாத கர்மைதத்ஸத்விகர்ஹிதம் |
வதோ யது³பதே³வாநாமாரப்³த⁴ஸ்தே(அ)க்ருதைநஸாம் || 8

நந்வேகஸ்யாபராதே⁴ந ப்ரஸங்கா³த்³ப³ஹவோ ஹதா꞉ |
ப்⁴ராதுர்வதா⁴பி⁴தப்தேந த்வயாங்க³ ப்⁴ராத்ருவத்ஸல || 9

நாயம் மார்கோ³ ஹி ஸாதூ⁴நாம் ஹ்ருஷீகேஶாநுவர்திநாம் |
யதா³த்மாநம் பராக்³க்³ருஹ்ய பஶுவத்³பூ⁴தவைஶஸம் || 10

ஸர்வபூ⁴தாத்மபா⁴வேந பூ⁴தாவாஸம் ஹரிம் ப⁴வாந் |
ஆராத்⁴யாப து³ராராத்⁴யம் விஷ்ணோஸ்தத்பரமம் பத³ம் || 11

ஸ த்வம் ஹரேரநுத்⁴யாதஸ்தத்பும்ஸாமபி ஸம்மத꞉ |
கத²ம் த்வவத்³யம் க்ருதவாநநுஶிக்ஷந்ஸதாம் வ்ரதம் || 12

திதிக்ஷயா கருணயா மைத்ர்யா சாகி²லஜந்துஷு |
ஸமத்வேந ச ஸர்வாத்மா ப⁴க³வாந் ஸம்ப்ரஸீத³தி || 13

ஸத்ப்ரவ்ருத்தயே தத்³வேதத்³க³ர்ஹிதம் நிவர்தயந்நாஹ || நேதி பராக்³க்³ருஹ்ய பராக்³பூ⁴தம் தே³ஹம் ஆத்மாநம் க்³ருஹீத்வா பஶவோ யதா² தே³ஹாபி⁴மாநாத்³ த்³ரோஹம் குர்வந்தி ததா² பூ⁴தாநாம் வைஶஸம் ஹிம்ஸேதி யத் || 10 || 11 || யஸ்த்வம் ப்ராப்யோ(அ)பி ஸ இதா³நீம் கத²மந்யதா² க்ருதவாநித்யாஹ த்³வாப்⁴யாம் ஸ இதி அநுத்⁴யாத꞉ ஹ்ருதி³ஸ்தி²த꞉ தத்பும்ஸாம் ஹரிதா³ஸாநாமபி ஸம்மத꞉ || 12 || ஸதாம் வ்ரதமேவாஹ || திதிக்ஷயேதி மஹத்ஸு திதிக்ஷயா நீசேஷு கருணயா ஸமேஷு மைத்ர்யா அகி²லேஷு ஜந்துஷு ஸமத்வேந || 13 ||

ஏ குழந்தாய்! இச் செய்கையானது நம்முடைய வம்சத்திற்குத் தகுதியல்ல. சாதுக்களால் நிந்திக்கப்படுவது. பாபம் செய்யாத யக்ஷர்களை நீ வதை செய்ய யத்தனித்தாயல்லவா? 8

ப்ராதாவிடம் வாச்சல்யமுள்ள ஓ த்ருவ! ப்ராதா வதை செய்யப்பட்டதால் தாபமடைந்த நீ ஒருவன் குற்றம்செய்ய அவனுடைய சம்பந்தத்தால் வெகு பேர்களைக் கொன்றாய். 9

பசுக்கள்போலப் பிரயோஜன மற்ற சரீரத்தைக் கிரகித்து பூதங்களை ஹிம்ஸிப்பது ரிஷிகேசனை யநுசரிக்கும் சாதுக்களுக்கு மார்க்கமல்ல. 10

பூதாவாஸரும் மற்றவர்களால் பிரயாஸத்தாலும் பூஜிக்கமுடியாதவருமாகிய ஹரியை ஸர்வபூதஸ்வருப பாவனையால் பூஜித்து நீ விஷ்ணுவின் சிறந்த ஸ்தானமடைந்தாயல்லவா? 11

நீ விஷ்ணுவின் மனதிலிருப்பவன். விஷ்ணுதாஸர்களுக்கும் ஸம்மதனாகியவன். ஸாதுக்களின் வ்ரதத்தைச்சிக்ஷித்து இருப்பவன். நிஷ்பலமான இச்செய்கையை எவ்வாறு செய்தாய்? 12

(மஹான்களிடம்) திதிக்ஷையாலும் (நீசர்களிடம்) கருணையாலும் (ஸமமாகியவர்களிடம்) ஸ்நேகத்தாலும் (ஸர்வ பிராணிகளிடம்) ஸமமாகவிருப்பதாலும் ஸர்வ ஸ்வரூபியாகிய பகவான் பிரசன்னராகிறார். 13

संप्रसन्ने भगवति पुरुषः प्राकृतैर्गुणैः ।
विमुक्तो जीवनिर्मुक्तो ब्रह्म निर्वाणमृच्छति ॥ 14

भूतैः पञ्चभिरारब्धैर्योषित्पुरुष एव च ।
तयोर्व्यवायात्संभूतिर्योषित्पुरुषयोरिह ॥ 15

एवं प्रवर्तते सर्गः स्थितिः संयम एव च ।
गुणव्यतिकराद्राजन् मायया परमात्मनः ॥ 16

निमित्तमात्रं तत्रासीन्निर्गुणः पुरुषर्षभः ।
व्यक्ताव्यक्तमिदं विश्वं यत्र भ्रमति लोहवत् ॥ 17

ततः कृतार्थो भवतीत्याह ॥ संप्रसन्न इति संप्रसन्ने सति गुणैर्विमुक्तः अतएव तत्त्वतो जीवेन लिङ्गशरीरेण निर्मुक्तस्सन् निर्वाणं सावधिकं ब्रह्म प्राप्नोति ॥ १४ ॥ प्रसङ्गात् प्राकृतप्रसक्तसंसृतिप्रकारं देहानां नानात्वे प्राकृतत्वादिसंबन्धः न वास्तवोऽन्यसंबन्धप्रकारमित्याह भूतैरिति भूतैः पञ्चभिः आरब्धैः देहाकारेण परिणतैः योषित्पुरुषशरीरे च जातं तयोः व्यवायात् मैथुनात् संभूतिः अन्ययोः योषित्पुरुषयोः इह संसारे भवति ॥ १५ ॥ एवमिति एवंप्रकार सर्गः प्रवर्तते एवं पञ्चप्रकारेण परिणतैः भूतैरेव स्थितिः प्रत्यक्षदेहाकार परिणतैः संयमः संहारश्च स च परात्मनो मायागुणानां व्यतिकरात् संबन्धाद्भवति न तत्त्वतः ॥ १६ ॥ ननु जडानां देहानां गुणानां वा कथं सर्गादिहेतुत्वं तत्राह ॥ निमित्तमात्रमिति निमित्तमात्रं पुरुषर्षभः परमेश्वरः यत्र सन्निधौ सति कार्यकारणात्मकं विश्वं भ्रमति परिवर्तते यथा अयस्कान्तसन्निधौ लोहं परिवर्तते तद्वत् ॥ १७ ॥ ननु सर्वेषु निर्दिष्टं तथापि

பகவான் பிரசன்னரானவுடன் புருஷன் பிரகிருதியைச் சார்ந்த குணங்களிலிருந்தும் லிங்கசரீரத்திலிருந்துப் விடுபட்டு ஸுகஸ்வரூபமாகிய பிர்மத்தை அடைகிறான். 14

பரிணாமமடைந்த ஐந்து பூதங்களால் ஸ்திரீ புருஷராகிய இவ்விருவரும் உண்டாகின்றார்கள். அவ்விருவரின் சேர்க்கையால் மற்றும் ஸ்திரீ புருஷர்கள் இந்த ஸம்ஸாரத்தி லுண்டாகிறார்கள். 15

ஓ ராஜாவே! இவ்வாறு பரமாத்மாவின் மாயா குணங்களின் ஸம்பந்தத்தால் ஸிருஷ்டி, பாலனம், பிரளயம் இவைகளுண்டாகின்றன. 16

அந்த ஸிருஷ்டி முதலியவற்றில் நிர்க்குணராகிய புருஷோத்தமர் நிமித்த காரணமாகிறார். காரிய காரணஸ்வரூபமாகிய இப் பிரபஞ்சம் பகவான் நிமித்த காரணமாயதால்(அயக்காந்தத்தின் நிமித்தமாக)லோகம் போலச் சுற்றுகிறது.

𑌸 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌿𑌦𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌲𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌗𑌣𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌃 ।
𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌤𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾
𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌮𑍍𑌨𑌃 𑌖𑌲𑍁 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ 18

𑌸𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌕𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍋𑌽𑌨𑌾𑌦𑌿𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑍃𑌦𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 ।
𑌜𑌨𑌂 𑌜𑌨𑍇𑌨 𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍 𑌮𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥ 19

𑌨 𑌵𑍈 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷 𑌏𑌵 𑌵𑌾
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ।

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌤 𑌆𑌹 𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌲𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑍇𑌣 𑌗𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑌾𑌲𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍈𑌵 𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌕𑌾𑌲𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 ॥ ௧௮ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌸𑍃𑌜𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌲𑌯𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌨𑌿𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚𑍋𑌰𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑌨𑍇𑌨 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌜𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍 𑌜𑌨𑌕𑌃 𑌆𑌦𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌚𑍋𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌨𑌾 𑌮𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌕𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 𑌅𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌪𑌾𑌯𑌾𑌵𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤 𑌏𑌵 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌵𑌾𑌰𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ ௧௯ ॥ 𑌨 𑌚𑍈𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌵𑍈𑌷𑌮𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌵𑍈𑌷𑌮𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌨 𑌵𑍈 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 ॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌶𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌤𑍇 𑌭𑍇𑌦𑌵𑍈𑌷𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌶𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌨𑍍 𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍀𑌶𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑍀𑌨𑌾𑌃 𑌭𑌗𑌤𑌸𑌂𑌵𑌾𑌃 𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌨𑌿𑌲𑌧𑌾𑌵𑌨𑌮𑌨𑍁

கால சக்தியால் குணங்களின் க்ஷோபத்தால் பிரிக்கப்பட்ட சக்தியுடைய அந்த பகவான் இந்த பிரபஞ்சத்தை ஸிருஷ்டிக்காதவர்போல ஸிருஷ்டிக்கிறார். ஸம்ஹரிக்காதவர்போல ஸம்கரிக்கிறார். பகவானுடைய காலசக்தி அப்ரமேயமானது. 18

அந்த பகவான் ஜனங்களைக்கொண்டு ஜனங்களை உண்டுபண்ணி முதன்மையைச் செய்பவராம். தஸ்கரன் முதலியவர்களை மிருத்யுவால் மரணமடையும்படி செய்து அழிப்பவராகவும் தான் அழிவற்றவராகவும் அநாதியாகவும் காலரூபியாகவும் ஆகின்றார். 19

மிருத்யு ஸ்வரூபியும் ஸமமாக பிரஜைகளிடம் பிரவேசிப்பவருமாகிய இந்தப் பரமபுருஷனுக்குத் தன்னைச்சார்ந்தவனென்றாவது பிறரைச் சார்ந்தவனென்றாவ

तं धावमानमनुधावन्त्यनीशा
यथा रजांस्यनिलं भूतसङ्घाः ॥ 20

आयुषोऽपचयं जन्तोस्तथैवोपचयं विभुः ।
उभाभ्यां रहितः स्वस्थो दुःस्थस्य विदधात्यसौ ॥ 21

केचित्कर्म वदन्त्येनं स्वभावमपरे नृप ।
एके कालं परे दैवं पुंसः काममुतापरे ॥ 22

अव्यक्तस्याप्रमेयस्य नानाशक्त्युदयस्य च ।
न वै चिकीर्षितं तात को वेदाथ स्वसम्भवम् ॥ 23

रजांसीव तत्र यथा रजसां [illegible] च वेगादिविना निरस्य वैषम्यादेर्वैपरीत्यस्याभावः ॥२०॥ आयुष इति अपचयं अकालमृत्युं उपचयं कालमृत्युं यद्वा अपचयं शोकादि उपचयं हर्षादि स्वयं स्वस्थः उपचयापचयाभ्यां रहितोऽसौ विभुः दुःस्थस्य कर्माधीनस्य विदधाति करोति ॥२१॥ [illegible] ॥२२॥ [illegible] तत्राह अव्यक्तस्येति अव्यक्तस्य [illegible] नानाशक्तीनां [illegible] चिकीर्षितमेव [illegible] को वेद [illegible] स्वसम्भवं [illegible] ॥२३॥ [illegible]

துளவனுமில்லே. கர்மத்திற்கு ஸ்வாதீனர்களாகியபிராணிகள்ஓடுகிற அந்தபகவா ஞேத்தொடர்ந்து வாயுவைத் தொடரும் புழுதிகளைப்போல செல்லுகிறுர்கள். 20

அகால மிருத்யுவும் காலமிருத்யுவு மில்லாதவரும் வியாபகரும் ஸ்வஸ்தரு மாகிய பகவான் கர்மாதீனர்களாகிய பிராணிகளின் ஆயுளுக்கு அகால மிருத்யு வையும் காலமிருத்யுவையும் செய்கிறுர். 21

ஓ த்ருவராஜனே! சிலர் இந்த பகவானை கர்மா என்றும் மற்றும் சிலர் ஸ்வபாவம் என்றும் சிலர் காலன் என்றும் மற்றவர்கள் தைவம் என்றும் மற்று ஞ்சிலர் புருஷனுடைய காமம் என்றும் சொல்லுகிறுர்கள். 22

என்னப்பனே! அவ்யக்தரும் அப்ரமேயரும் அநேகசக்திகளின் உற் பத்தியுடையவருமாகிய பகவானுடைய ஸங்கற்பத்தையே ப்ரத்யக்ஷமாக எவனு மறியான். தான் உண்டாகக்காரணமாகிய அந்த பகவானை எவன் அறிந்தான். 23

न चैते पुत्रक भ्रातुर्हन्तारो धनदानुगाः ।
विसर्गादानयोस्तात पुंसो दैवं हि कारणम् ॥ 24
स एव विश्वं सृजति स एवावति हन्ति च ।
तथापि ह्यनहङ्कारान्नाज्यते गुणकर्मभिः ॥ 25
एष भूतानि भूतात्मा भूतेशो भूतभावनः ।
स्वशक्त्या माययायुक्तः सृजत्यत्ति च पाति च ॥ 26

तमेव मृत्युममृतं तात दैवं
सर्वात्मनोपेहि जगत्परायणम् ।
यस्मै बलिं विश्वसृजो हरन्ति
गावो यथा वै नसि दामयन्त्रिताः ॥ 27

भ्रात्रिति ॥२३॥ ईश्वरवादस्य प्रकृतमवयोजयन्नाह नेति न चैते भ्रातृहन्तारः उक्तमेव हेतुमुपसंहरति विसर्गादानयोरिति मृत्युजन्मनोः दैवं ईश्वर एव कारणम् यद्वा विसर्गः सृष्टिः आदानं संहारः तयोः दैवं ईश्वर एव कारणम् ॥२४॥ तथापि निर्लेप इत्याह स इति ॥२५॥ अनहंकारमेव हेतुमाह एष इति ॥ २६ ॥ सर्वेश्वर एव कर्ता तथाप्यहंकाराभावात् न लिप्यत इति चेतत् स्वभावतः ॥ तदिति मृत्युं भक्तानां अमृतं उपेहि शरणं व्रज तमेवोपायमेवेत्यर्थः यस्मै नसि नासिकायां दामभिर्बद्धाः गाव इव विश्वसृजोऽपि बलिं हरन्ति तत्तदधिकारोचितं कर्म कुर्वन्तीत्यर्थः ॥ २७ ॥ तत्परायणं च

ஓ புத்ர! குபேரனைச் சார்ந்த யக்ஷர்கள் உன்னுடைய ப்ராதாவைக் கொன்ற வர்களல்லர். என்னப்பனே! மானிட னுடைய மரணத்திற்கும் ஜன்மத்திற்கும் ஈச்வரனே காரண மாகின்றான். 24

அந்த ஈஸ்வரனே பிரபஞ்சத்தைப் படைக்கிறான். ரக்ஷிக்கிறான். ஸம்ஹரிக்கின்றான். ஆயினும் அஹங்காரமில்லாமையால் குணங்களாலும் கர்மங்களாலும் பற்றுத லடைகிறதில்லை. 25

பூதஸ்வரூபியும் பூதேச்வரரும் பூதபாவனருமாகிய இந்த ஈச்வரன் தம் சக்தியாகிய மாயையுடன்கூடி ஸிருஷ்டி ஸ்திதி பாலனம் இவைகளைச்செய்கிறார்.

ஓ த்ருவ (பக்தியில்லாதவர்களுக்கு) மிருத்யுவும், (பக்தர்களுக்கு) அமுதமும் (உலகங்களுக்கு)சரண்யருமாகிய அந்த ஈஸ்வரனையே எந்த விதத்திலும் அடைய வேண்டும். நாஸிகையில் கயிற்றால் கட்டுண்ட கோக்கள்போல உலகங்களைப்படைக்கும்பிரஜாபதிகளும் அந்த ஈஸ்வரனைக்குறித்து † பலியைக் கொடுக்கின்றார்கள்.

† பலியைக்கொடுக்கின்றார்கள் - அவ்வீசன் கட்டளையிட்ட கர்மங்களைச் செய்கிறார்கள் என்பதாம்.

𑌯𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌰𑍍𑌷𑍋 𑌜𑌨𑌨𑍀𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯
𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌚𑌸𑌾 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌮𑌰𑍍𑌮𑌾 ।
𑌵𑌨𑌂 𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑌕𑍍𑌷𑌮𑍍
𑌆𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯 𑌲𑍇𑌭𑍇 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 𑌪𑌦𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥ 28

𑌤𑌮𑍇𑌨𑌮𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇
𑌵𑍍𑌯𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌮𑍇𑌕𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍍 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑍃𑌗𑍍
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌂 𑌭𑍇𑌦𑌮𑌸𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ 29

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤
𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌉𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌶𑌕𑍍𑌤𑍌 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌶𑌨𑌕𑍈𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾
𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌮𑌮𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌰𑍂𑌢𑌮𑍍 ॥ 30

𑌤𑌵 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌮𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 𑌪𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌲𑍇𑌭𑍇 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌸𑌿 𑌜𑌨𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛 𑌸𑌮𑍍𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑌿 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌾 ॥ ௨௮ ॥ [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌙𑍍𑌗 𑌹𑍇 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂। 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌦𑍃𑌕𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿 [illegible] 𑌇𑌦𑌂 𑌭𑍇𑌦𑌂 [illegible] 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍 𑌇𑌦𑌂 𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌸𑌦𑍇𑌵 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௯ ॥ 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑌣𑌫𑌲𑌮𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑌣𑌕𑌾𑌲𑍇 [illegible] ॥ ௩௦ ॥ 𑌉𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇-

---

ஐந்து வயதுடைய நீ ஸபத்னீ மாதாவின் சொல்லால் மர்ம ஸ்தானம் பேதிக்கப்பட்டவனாகி, தாயைவிட்டு வனம் சென்று உள்நோக்கிய இந்திரியங்களுடைய பகவானைத் தவத்தால் பூஜித்து மூவுலகுக்கும் மேலாகிய ஸ்தானத்தை அடைந்தா யல்லவா? 28

ஓ த்ருவ! விமுக்தனாகிய நீ அந்தர்முகனாக இருந்து இவ்வாறு விரோதமில்லாத மனதிலிருப்பவரும் நிர்க்குணரும் அக்ஷரருமாகிய ஈஸ்வரனைத் தேடுவாயாக. இந்த பேதமுடைய பிரபஞ்சமானது அவ்வீச்வரனிடம் பொய்யாகவே இருக்கிறது. 29

அவ்வாறு தேடும்பொழுதே நீ ப்ரத்யகாத்மாவும் அனந்தரும் ஆனந்தமாத்ரரும் சக்திகளனைத்தையு மடைந்தவருமாகிய பகவானிடம் சிறந்த பக்தியைச்செய்து என்னுடையது நான் என்று தடித்திருக்கும் அவித்தையாகிய முடிச்சை மெதுவாக பேதித்துவிடுவாய். 30

संयच्छ रोषं भद्रं ते प्रतीपं श्रेयसां परम् ।
श्रुतेन भूयसा राजन्नगदेन यथामयम् ॥ 31

येनोपसृष्टात्पुरुषाल्लोक उद्विजते भृशम् ।
न बुधस्तद्वशं गच्छेदिच्छन्नभयमात्मनः ॥ 32

हेलनं गिरिशभ्रातुर्धनदस्य त्वया कृतम् ।
यज्जघ्निवान्पुण्यजनान्भ्रातृघ्नानित्यमर्षितः ॥ 33

तं प्रसादय वत्साशु सन्नत्या प्रश्रयोक्तिभिः ।
न यावन्महतां तेजः कुलं नोऽभिभविष्यति ॥ 34

एवं स्वायम्भुवः पौत्रमनुशास्य मनुर्ध्रुवम् ।
तेनाभिवन्दितः साकमृषिभिः स्वपुरं ययौ ॥ 35

इति श्रीभागवते चतुर्थस्कन्धे एकादशोऽध्यायः

सान्त्वेनाह द्वाभ्यां संयच्छतीति प्रतीपं प्रतिकूलं अगदेन औषधेन यथा रोगं नियच्छति ॥ ३१ ॥ येन रोषेण उपसृष्टात् । व्याख्यातौ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ अनुचितं त्वया कृतमित्याह द्वाभ्यां हेलनमिति ॥ यस्य यतः पुण्यजनान् जघ्निवान् घातितवान् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

इति भावार्थदीपिकायां एकादशोऽध्यायव्याख्या.

ஓ ராஜாவே! உனக்கு மங்களமுண்டாகுக. மிகுந்த சாஸ்திரசிரவணத்தால் நன்மைகளுக்கு மிகவும் பிரதிகூலமானகோபத்தை ஔஷதத்தால் ரோகத்தைப் போக்குவதுபோல போக்கிக்கொள். 32

கோபங்கொண்ட புருஷனிடம் ஜனங்கள் மிகவும் நடுங்குகின்றார்கள். பண்டிதன் தனக்கு பயமில்லாமையை விரும்பி கோப முள்ளவனிடம் ஸ்வாதீன மடையமாட்டான். 3:

சங்கரனுக்கு பிராதாபோன்ற குபேரனை நீ அநாதரவு செய்தாய். ஏனெனில் பிராதாவைக் கொன்ற ராக்ஷஸர்களை மிகக் கோபங்கொண்டு வதை செய்தா யல்லவா? 33

ஓ வத்ஸ! பெரியோர்களின் தேஜஸானது நம்முடைய வம்சத்தை அவமதிக்காம லிருப்பதற்குள் வணக்கத்தாலும் வினயமுள்ள சொற்களாலும் விரைவில் அந்த வைச்ரவணனை பிரஸன்னனாகும்படி செய்துகொள். 34

இவ்வாறு ஸ்வாயம்புவமநு பௌத்ரனாகிய த்ருவனுக்கு கட்டளையிட்டு அந்த த்ருவனால் நமஸ்கரிக்கப் பெற்று ரிஷிகளுடன் தம்மிருப்பிடம் சென்றார்.

11-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

द्वादशाध्यायप्रारम्भः.

॥ मैत्रेयः ॥

ध्रुवं निवृत्तं प्रतिबुध्य
वैशसादपेतमन्युं भगवान् धनेश्वरः ।
तत्रागतश्चारणयक्षकिन्नरैः
संस्तूयमानो न्यवदत्कृताञ्जलिम् ॥ 1

॥ धनदः ॥

भो भोः क्षत्रियदायाद परितुष्टोऽस्मि तेऽनघ ।
यत्त्वं पितामहादेशाद्वैरं दुस्त्यजमत्यजः ॥ 2

न भवानवधीद्यक्षान्न यक्षा भ्रातरं तव ।
काल एव हि भूतानां प्रभुरप्ययभावयोः ॥ 3

अहं त्वमित्यपार्था धीरज्ञानात्पुरुषस्य हि ।
स्वाप्नीवाभात्यतद्ध्यानाद्यया बन्धविपर्ययौ ॥ 4

श्लो ॥ द्वादशे धनदेनाभिनन्दितः पारगो ध्रुवः ।
यद्भक्तिनिष्ठा हरेः स्थानमारोहति कीर्त्यते ॥

ध्रुवमिति ॥ वैशसात् वधात् निवृत्तं ध्रुवं ज्ञात्वा ॥ १ ॥ भो भो इति ॥ क्षत्रियदायाद क्षत्रियपुत्र अत्यजः त्यक्तवानसि ॥ २ ॥ न वैरस्य कारणत्वेऽपि त्वं हन्तेति अप्ययभावयोर्नाशजन्मनोः ॥ ३ ॥ कथं तर्हि अस्याहं हन्तेत्यादि बुद्धिस्तत्राह अहमिति स्वप्नदृष्ट इव जायत इत्यर्थः अतद्ध्यानात् देहात्मानुसंधानात् यया धिया बन्धः दुःखसंबन्धः विपर्ययः दुःखाभावः ॥ ४ ॥ तद्गच्छ ध्रुव भगव

12—வது அத்தியாயம்.

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

பகவானாகிய தனேச்வரன் த்ருவன் கோபத்தைவிட்டு வதைசெய்வதினின்று திரும்பினானென்பதை அறிந்து சாரணர்களாலும் யக்ஷர்களாலும் கின்னரர்களாலும் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப்பெற்று அங்கு வந்து அஞ்சலி செய்து சொல்லுகிறான்.

தனேசன் கூறுகிறான்.

ஓ க்ஷத்திரிய குமார! தோஷமற்றவனே! நான் ஸந்தோஷமடைந்தேன். நீ உன் பிதா மஹராகிய மனுவின் உத்தரவால் விடமுடியாத விரோதத்தை விட்டாயல்லவா. 2

நீ யக்ஷர்களைக் கொல்லவில்லை. யக்ஷர்கள் உன் பிராதாவை வதைசெய்யவில்லை. பிராணிகளின் ஜனன மரணங்களுக்குக் காலனே பிரபுவாகிறான். 3

புருஷனுக்கு நான் நீ என்ற பிரயோஜனமற்ற புத்தியானது ஸ்வப்னத்தைச் சார்ந்ததுபோல அஞ்ஞானத்தால் தேஹமே ஆத்மா என்ற அனுஸந்தானத்தால் உண்டாகிறது. இந்த புத்தியால் கர்மஸம்பந்தமும் துக்கம் முதலியவைகளும் உண்டாகின்றன. 4

தஹூவ யு ுவ ஹஹுஞெ ஹமவஞஃயொக்ஷஜழ |
ஸவ_ுஹ ூதா_தூஹாவெ_ந ஸவ_ுஹ ூதா_தூவிஶு ஹழ || 5

ஹஜஷ ஹஜநீயாംஷி ஊஹவாய ஹவஹிகழ |
யுக்ஷ்ம் விமஹிதம் ஶக்த்யா மஹுணஃயாதூாயயா || 6

வுணீஹி காஃம் நுவ யந்நொமதம்
ஊதுஸஃளது_நவதெஃவிஶம்கிதஃ |
வஶம் வஶாஹெ_ுஃம்ஃஜநாஹவாஃயொ
ஶந்ம்தமம் கூஶம் வயஃம்ம ஶுஶ்ுஃ || 7

|| மைத்ரேயஃ ||

ஸ ராஜராஜெந வஶாய வொஷிதொ
யுவொ ஊஹாஹாமவதொ ஊஹாஃதிஃ |
ஹஶள ஸ வவெ_ுஃவமுதிதாம் ஹுதிம்யயா
தாஶது யதெந் ஃஶஶது யஞஃ || 8

ஜும் ஹஜஹூதுதுதமெரணா_நயஃ ஸய_ுஹ ூதா_தூகொ விஶுஹொயஸு || ரு ||
சு || வுணீஹீதி|| காஃம் கூஸஹொவெ_நகூவிஶஷிதஃ கூநஷம் கூதிநிகூடம் || எ ||
ஸஊதி ஸஃ வஶாயவொஷிதஊதுநுவாஷுரஷிவம்வுயஹுாகூம் கூதஹூவவுஊதி

ஓ த்ருவ! ஆகையால் நீ செல்லலாம். உனக்கு மங்களமுண்டாகட்டும். ஸர்வ பூத ஸ்வரூபமான தேகமுடையவரும், பஜிப்பதற்குரிய பாதங்களுடையவரும் ஸம்ஸார பந்தத்தை நிவிர்த்திப்பவரும் குணங்களின் வடிவமுள்ள தம் மாயா சக்தியுடையைவரும் விடுபட்டவரும் பகவானுமாகிய அதோக்ஷஜரை ஸர்வ பூத ஸ்வரூப பாவனையுடன் மோக்ஷத்திற்காக பஜனம் செய்வாயாக. 5–6

உத்தானபாத ராஜன் குமாரனுகிய ஓ த்ருவராஜனே! சிரேஷ்டனுகிய நீ ஸந்தேகமின்றி மனதிலுள்ள விருப்பமெதுவோ அதை வரமாக என்னிடம்கேட்டுக்கொள். ஓ த்ருவ! உன்னை கமலநாபனுடைய பாதங்களுக்குச் சமீபத்திலிருப்பவனுக நாங்கள் கேள்விப்படுகிறோம். 7

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

மஹாபாகவதனும் மஹாபுத்தியுள்ளவனுமாகிய அந்த த்ருவன் குபேரனுல் வரம் வாங்கிக்கொள்ள பிரேரணை செய்யப்பட்டான். அந்த த்ருவன் ஹரியிடம் அசைவற்ற ஸ்மரணத்தைக் கேட்டுக்கொண்டான். இதனுல் நிவர்த்திக்க முடியாத அஞ்ஞானத்தை அநாயாஸமாக நிவர்த்தி செய்துகொள்ளுகிறான். 8

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍈𑌡𑌵𑌿𑌡𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌦𑌧𑍇 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤 ॥ 9

𑌅𑌥𑌾𑌯𑌜𑌤 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌶𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌰𑌿𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍈𑌃 ।
𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑌦𑌮𑍍 ॥ 10

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑍇𑌽𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑍌𑌘𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌹𑌨𑍍 ।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌮𑍇𑌵𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌮𑍍 ॥ 11

𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌶𑍀𑌲𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍀𑌨𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌮𑍍 ।
𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍇𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍇𑌨𑌿𑌰𑍇 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ॥ 12

𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌶𑌾𑌸 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍 ।
𑌭𑍋𑌗𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌭𑍋𑌗𑍈𑌰𑌶𑍁𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑌮𑍍 ॥ 13

𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 ॥௮॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌫𑌲𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑌦𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧௦॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌅𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍇 ॥௧௧॥௧௨॥ 𑌷𑌡𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌭𑍋𑌗𑍈𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍈𑌃 ॥ ௧௩ ॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌬𑌹𑌵𑌸𑍍𑌸𑌵𑌾𑌃 𑌯𑌾𑌗𑌾𑌃𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌵𑌾

குபேரன் அன்புள்ள மனதுடன் த்ருவனுக்கு அந்த ஹரி ஸ்மரணத்தை அநுக்ரஹித்து அவன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே அந்தர்த்தானமடைந்தான். த்ருவனும் தன்னுடைய நகரம் வந்தான். 9

பிறகு த்ரவ்யம் க்ரியை தேவதை இவைகளின் கர்மஸாத்யரும் பலன்கொடுப்பவருமாகிய யஞ்ஞேச்வரரை மிகுந்த தக்ஷிணைகளுடைய யாகங்களால் பூஜித்தான். 10

ஸர்வ ஸ்வரூபியும் உபாதிகளிலிருந்து விடுபட்டவருமாகிய அச்சுதருடைய தீவிரமான பிரவாஹமுடைய பக்தியைச் செலுத்தி பூதங்களிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கும் அந்த பிரபுவையே தன்னிடம் பார்த்தான். 11

இவ்வாறான சீலம் நிறைந்தவனும் பிராம்மணப்பிரியனும் தீனர்களிடம் வாத்ஸல்யமுடையவனும் தர்மமர்யாதைகளைக் காப்பாற்றுகிறவனுமாகிய அந்த த்ருவனை பிரஜைகள் தகப்பனென்றெண்ணினார்கள். 12

ஸுகங்களால் புண்யங்களை நசிக்கும்படி செய்துகொண்டும் யாகானுஷ்டானங்களால் பாபங்களை நசிக்கும்படி செய்துகொண்டும் இருபத்தாறாயிரம் வருஷம் வரையில் பூமியைப் பரிபாலித்தான். 13

𑌏𑌵𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌸𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑌿𑌚𑌲𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑍌𑌪𑌯𑌿𑌕𑌂 𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ॥ 14

𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨 𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌰𑌚𑌿𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ।
𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌚𑌿𑌤𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌨𑌗𑌰𑍋𑌪𑌮𑌮𑍍 ॥ 15

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑌪𑌤𑍍𑌯𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍋 𑌬𑌲𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌕𑍋𑌶-
𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌭𑍁𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌃 ।

𑌭𑍂𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌂 𑌜𑌲𑌧𑌿𑌮𑍇𑌖𑌲𑌮𑌾𑌕𑌲𑌯𑍍𑌯
𑌕𑌾𑌲𑍋𑌪𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍌 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌮𑍍 ॥ 16

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌕𑌰𑌣𑌃𑌶𑌿𑌵𑌵𑌾𑌰𑍍𑌵𑌿𑌗𑌾𑌹𑍍𑌯
𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌜𑌿𑌤𑌮𑌰𑍁𑌨𑍍𑌮𑌨𑌸𑌾𑌹𑍃𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌃 ।

𑌟𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁 𑌤𑌂𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑍌𑌪𑌯𑌿𑌕𑌂𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌵𑌿𑌚𑌲𑌾𑌨𑌿𑌸𑌾𑌯𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥௧௪॥ 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌇𑌤𑌿 𑌇𑌦𑌂𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌰𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑌤𑌿 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌚𑌿𑌤𑍇𑌤𑌿॥௧௫॥𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌮𑌾𑌯𑌿𑌕 𑌮𑌵𑌿𑌭𑌵𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨𑍋𑌪𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌅𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌆𑌕𑌲𑌯𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌬𑌦𑌰𑌿𑌕𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 ॥ ௧௬ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌤𑌮𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌹॥𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌃 𑌶𑍁𑌭𑍋𑌦𑌕𑌂𑌵𑌿𑌗𑌾𑌹𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌕𑌰𑌣 𑌇𑌤𑌿𑌶𑌮𑌦𑌮𑌾𑌦𑌯𑍋𑌯𑌮𑌾𑌃 𑌆𑌸𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌮𑌰𑍁𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌯𑍇𑌨 𑌆𑌹𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌯𑍇𑌨𑌸𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌿𑌯𑌿𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌡𑍍𑌰𑍂𑌪𑍇

இவ்வாறு மஹாத்மாவாகிய த்ருவன் தர்மார்த்த காமங்களுக்கு உபயோகமுள்ளதும் வெகு யாகங்களின் அனுஷ்டானமுடையதுமாகிய அந்தக் காலத்தைக்கழித்துக் கட்டுண்ட இந்திரியங்களுடன் ராஜாஸனத்தைக் குமாரனுக்குக் கொடுத்தான். 14

அவித்தையால் ஏற்படும் ஸ்வப்னம்போலும் கந்தர்வநகரம் போலுமுள்ள இந்த பிரபஞ்சத்தை தன்னிடம் மாயையால் அமைந்ததென் றெண்ணினுன். 15

அந்த த்ருவன், தேஹம் ஸ்திரீ புத்ரன் ஸுஹ்ருத்து பலம் நிறைந்தகோசம் அந்தப்புரம் மனோஞ்ஞமான உத்யானபூமிகள் ஸமுத்திரத்தை அறைநூல் மாலையாக உடைய பூமண்டலம் இவைகளை அநித்யம் என்றெண்ணி பதரிகாசிரமஞ் சென்றுன். 16

அங்கு புண்ய தீர்த்தத்தில் ஸ்னானஞ்செய்து பரிசுத்தமான கரணங்களுடன் ஆஸனத்தை யமைத்து மனதால் பிராணவாயுவை ஜயித்து இந்திரியங்களை

𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑍇 𑌦𑌧𑌾𑌰 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪 𑌏𑌤𑌦𑍍
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌧𑍌 ॥ 17

𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌹𑌰𑍌 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌹𑌨𑍍𑌨𑌜𑌸𑍍𑌰𑌮𑍍
𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌕𑌲𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑌰𑍍𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 ।
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌹𑍃𑌦𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌲𑌕𑌾𑌚𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍋
𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌸𑍍𑌮𑌰𑌦𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌃 ॥ 18

𑌸 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌭𑌸𑍋𑌽𑌵𑌤𑌰𑌦𑍍𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌃 ।
𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌯𑌦𑍍𑌦𑌶 𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌰𑌾𑌕𑌾𑌪𑌤𑌿𑌮𑌿𑌵𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 19

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍌 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑍌
𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍌 𑌕𑌿𑌶𑍋𑌰𑌾𑌵𑌰𑍁𑌣𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍌 ।
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌵𑌵𑌷𑍍𑌟𑌭𑍍𑌯 𑌗𑌦𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌾𑌸𑌸𑍌
𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌹𑌾𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌦𑌚𑌾𑌰𑍁𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑍌 ॥ 20

𑌸 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍃𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌭𑍇𑌦𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌧𑍌 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌮𑌪𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍 ॥௧௭॥ 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌏𑌵𑌮𑌜𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌰𑍌 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌵𑌹𑌨𑍍 [illegible] 𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌕𑌲𑌯𑌾 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑍇𑌣 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑌰𑍍𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌦𑍍𑌧𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌪𑍁𑌲𑌕𑍈𑌰𑌾𑌚𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌃 ॥௧௮॥௧௯॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍁 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍌 𑌦𑍇𑌵𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍌 𑌗𑌦𑌾𑌮𑌵𑌷𑍍𑌟𑌭𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌣𑍀 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇 𑌯𑌯𑍋𑌃 ॥௨௦॥ 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃

இழுத்து பகவானுக்கு பிரதிநிதியாகிய ஸ்தூல ரூபத்தில் இந்த மனதை நிலை நிறுத்தினான். த்யானம் செய்து * பேதமின்றி ஸமாதியிலிருந்து பிறகு ஸ்தூலத்தை விட்டான். 17

பகவானாகிய விஷ்ணுவிடம் எப்போதும் பக்தியைச் செலுத்தியவனும் ஆனந்தபாஷ்பத்தின் பிரவாஹத்தால் அடிக்கடி பீடிக்கப்படுகிறவனும் இரக்கமுள்ள மனமுடையவனும், மயிர்க் கூச்சலிடும் சரீரமுள்ளவனும், சரீராபிமானம் விட்டவனுமாகிய த்ருவன் நான் த்ருவன் என்று தன்னை ஸ்மரிக்கவில்லை.

அந்தத் த்ருவன் ஆகாயத்தினின்று பூமியில் இறங்குவதும்பத்துத் திசைகளையும் ப்ரகாசப்படுத்துவதும் உதயமான பூர்ணிமா சந்திரன் போன்றதுமாகிய உயர்ந்த விமானத்தைக் கண்டான். 19

பிறகு அந்த விமானத்தில் நான்கு கைகளுடையவர்களும் சியாமளவர்ணரும், சிறு வயதுடையவர்களும், சிவந்த தாமரைமலர் போன்ற நேத்திரமுள்ளவர்களும் அழகிய வஸ்திரமுடுத்தவர்களும், கதையைக் கையில் வைத்திருப்பவர்களும், கிரீடம், ஹாரம் அங்கதம், மீனொஞ்ஞமான குண்டலம் இவைகளணிந்தவர்களுமாகிய தேவசிரேஷ்டர்களிருவரைப் பார்த்தான். 20

---

* பேதமில்லாமல்- த்யானம் செய்வதற்குரிய வஸ்து த்யானிப்பவன் என்னும் பேதமில்லாமலென்பதாம்.

𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌤𑌾𑌵𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌗𑌾𑌯𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾
　　𑌵𑌭𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌸𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ।
𑌨𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌮𑌧𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌃
　　𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌹𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 ॥ 21

𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌾𑌦𑌾𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌚𑍇𑌤𑌸𑌂
　　𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌯𑌨𑌮𑍍𑌰𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑌮𑍍 ।
𑌸𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑍁𑌪𑌸𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂
　　𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌚𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌨𑌾𑌭𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑍌 ॥ 22

॥ 𑌸𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌨𑍍𑌦𑍌 ॥

𑌭𑍋 𑌭𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌸𑍁𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌵𑌚𑍋 𑌨𑍋𑌽𑌵𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁 ।
𑌯𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵𑌮𑌤𑍀𑌤𑍃𑌪𑌤𑍍 ॥ 23
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌖𑌿𑌲𑌜𑌗𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾𑌵𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌰𑍍𑌙𑍍𑌗𑌿𑌣𑌃 ।
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌾𑌵𑌿𑌹 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌨𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥ 24

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌸𑍇𑌨𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌨𑌨𑌾𑌮 ॥௨௧:௨௨॥ 𑌭𑍋𑌭𑍋𑌇𑌤𑌿॥ 𑌸𑍁𑌭𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌦𑌾𑌰𑍋𑌹𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌅𑌤𑍀𑌤𑍃𑌪𑌤𑍍 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௨௩ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑍌 ॥ ௨௪ ॥ 𑌸𑌾𑌷𑌾𑌜𑍍𑌜𑍁𑌪𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌷𑌾𑌜𑍍𑌜𑍁𑌪𑌕𑍇𑌵𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃

அவ்விரு தேவர்களையும் புண்யச்லோகருடையகிங்கரர்களென்றறிந்து எழுந்துமதுவென்ற அசுரனுக்குச் சத்ருவாகிய மாதவனுடைய ப்ரதானபார்ஷதர்களாகையால் பரபரப்புற்று (பூஜையின்) சிரமத்தை மறந்து அஞ்சலி செய்து பகவானுடைய பெயர்களைக் கீர்த்தனம் செய்துகொண்டு நமஸ்கரித்தான். 21

பத்மநாபருக்கு வேண்டியவர்களாகிய அந்த ஸுநந்தன், நந்தன் என்ற இரு பார்ஷதர்களும் நாராயணமூர்த்தியின் பாதங்களில் பற்றுதலுள்ள மனமுடையவனும், கைகூப்பியவனும் வினயத்தால் வணங்கிய கழுத்துடையவனுமாகிய த்ருவனருகேவந்து புன்முறுவலுடன் அன்புகூர்ந்து சொல்லுகிறார்கள்.

ஸுநந்த நந்தர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஓ இராஜனே! உமக்கு மிகவும் மங்களமுண்டாகுக. எங்களுடைய வார்த்தையை ஸாவதானமாகக் கேட்கலாம். ஐந்து வயதில் நீர் தவம்செய்து பகவானைச் சந்தோஷப்படுத்தினீரல்லவா? 23

ப்ரபஞ்சம் யாவற்றையும் போஷிப்பவரும் சார்ங்கபாணியுமாகிய அந்தத் தேவருக்கு நாங்களிருவரும் பார்ஷதர்கள். உம்மை பகவானுடைய ஸ்தானத்திற்கு அழைத்துச் செல்ல இங்கு வந்தோம். 24

𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌦𑌂 𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾
𑌯𑌤𑍍𑌸𑍂𑌰𑌯𑍋𑌽𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌆𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑌰𑌾𑌦𑌯𑍋
𑌗𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 ॥ 25

𑌅𑌨𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑌿𑌰𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑌪𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗 𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌆𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥ 26

𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌮𑍌𑌲𑌿𑌨𑌾 ।
𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌮𑌾𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌧𑌿𑌰𑍋𑌢𑍁𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥ 27

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌨𑌿𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌯𑍋
𑌰𑍍𑌮𑌧𑍁𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌮𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑍋
𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯𑌾𑌶𑌿𑌷𑌮𑌭𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌯𑌤𑍍 ॥ 28

[illegible]

எந்த ஸ்தானத்தை ஏழு ரிஷிகளும் அடையாமல் பார்த்துக்கொண்டு மாத்திரம் இருக்கின்றார்களோ எந்த ஸ்தானத்தை சந்திரஸூர்யர்கள் கிரஹங்கள் (அச்வினி முதலிய) நக்ஷத்திரங்கள் (மற்றுமுள்ள) நக்ஷத்திரங்கள் வலம் சுற்றி வருகின்றனவோ அந்த மற்றவர்களால் ஜயிக்கமுடியாத உயர்ந்த விஷ்ணு ஸ்தானத்தை நீர் அடையலாம். 25

ஓ ராஜனே! உம்முடைய பிதிர்க்களாலும் மற்றவர்களாலும் எப்போதும் அடையப்படாதது. அது உலகங்களுக்கு நமஸ்கரிக்கத்தக்கது. விஷ்ணுவின் அப்படிப்பட்ட உயர்ந்த ஸ்தானத்தை நீர் அடையலாம். 26

இந்த உயர்ந்த விமானமானது உத்தமச்லோகர்களுக்குள் ஞயர்ந்த ஈசனால் உம்முடைய அருகில் அனுப்பப்பட்டது,ஓ ஆயுஷ்மானே! நீர் ஏறுவதற்கு யோக்கியராகிறீர். 27

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

விஷ்ணுவிடம் அன்புள்ள த்ருவன் நாராயணரின் முக்கிய பாரிஷதர்களின் தேனொழுகும் மொழியைக் கேட்டு ஸ்னானம் செய்து நித்யகர்மங்களையும் அலங்காரங்களையும் முடித்துக்கொண்டு முனிவர்களை வணங்கி அவர்களுடைய ஆசிர்வாதம் பெற்றான். 28

परीत्याभ्यर्च्य धिष्ण्याग्र्यं पार्षदावभिवन्द्य च ।
इयेष तदधिष्ठातुं बिभ्रद्रूपं हिरण्मयम् ॥ 29

तदा दुन्दुभयो नेदुर्मृदङ्गपणवादयः ।
गन्धर्वमुख्याः प्रजगुः पेतुः कुसुमवृष्टयः ॥ 30

स च स्वर्लोकमारोक्ष्यन् सुनीतिं जननीं ध्रुवः ।
अन्वस्मरदगं हित्वा दीनां यास्ये त्रिविष्टपम् ॥ 31

इति व्यवसितं तस्य व्यवसाय सुरोत्तमौ ।
दर्शयामासतुर्देवीं पुरो यानेन गच्छतीम् ॥ 32

तत्र तत्र प्रशंसद्भिः पथि वैमानिकैः सुरैः ।
अवकीर्यमाणो ददृशे कुसुमैः क्रमशो ग्रहान् ॥ 33

त्रिलोकीं देवयानेन सोऽतिव्रज्य मुनीनपि ।
परस्ताद्यद्ध्रुवगतिर्विष्णोः पदमथाभ्यगात् ॥ 34

हिरण्मयं ज्योतिर्मयं बिभ्रत् इयेष अधिष्ठातुम् ॥२९॥३०॥ स च इति ॥ दीनां हित्वाहं कथं गमिष्यामीति विषण्णं यास्यामीत्यन्वस्मरत् ॥३१॥ इति ॥ व्यवसितमभिप्रायं व्यवसाय ज्ञात्वा देवयानेन देवानां मार्गेण विमानेनेति वा ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ त्रिलोकीमिति ॥ मुनीन् सप्तर्षीनपि अतिक्रम्य परस्तात् श्रीविष्णोरच्युतमध्रुवात् ध्रुवाख्यं पदमभ्यगात् ॥ ३४ ॥ यदि ॥

உயர்ந்த விமானத்தை வலம்வந்து பூஜித்து பார்ஷதர்களை நமஸ்கரித்து ஸ்வர்ணமயமான ரூபத்தைத் தரித்து விமானத்தின் மீதேற விரும்பினான். 29

அப்பொழுது மிருதங்கம், பணவம் (மத்தளம்) முதலிய வாத்யங்கள் சத்தமிட்டன. சிறந்த கந்தர்வர்கள் கானம் செய்தார்கள். புஷ்பமாரிகள் பொழிந்தன. 30

ஸ்வர்க்க லோகத்தில் ஏறப்போகிற அந்த த்ருவனும் தீனத்தன்மையுடைய மாதாவைவிட்டு அடையமுடியாத ஸ்வர்க்கத்திற்கு எவ்வாறு செல்லுவேன் என்று ஸுநீதியை நினைத்தான். 31

இப்படிப்பட்ட த்ருவனுடைய கருத்தை தேவச்ரேஷ்டர்களிருவரு மறிந்து தேவர்களின் மார்க்கமாகச் செல்லும் ஸுநீதியைக் காட்டினார்கள். 32

மார்க்கத்தில் அங்கங்கு சிலாகனை செய்யும் விமானவாஸிகளாகிய தேவர்கள் புஷ்பமாரி பொழியக் கிரமமாக கிரஹங்களைக் கண்டான். 33

த்ருவன் விமானத்தால் மூவுலகையும் ஏழு ரிஷிகளையும் அதிக்ரமித்து அதற்குப் பிறகுள்ள விஷ்ணுவின் நிச்சலமான கதியுடைய ஸ்தானமடைந்தான்.

यद्भ्राजमानं स्वरुचैव सर्वतो
लोकास्त्रयो ह्यनु विभ्राजन्त एते ।
यन्नाव्रजञ्जन्तुषु येऽननुग्रहा
व्रजन्ति भद्राणि चरन्ति येऽनिशम् ॥ 35

शान्ताः समदृशः शुद्धाः सर्वभूतानुरञ्जनाः ।
यान्त्यञ्जसाच्युतपदमच्युतप्रियबान्धवाः ॥ 36

इत्युत्तानपदः पुत्रो ध्रुवः कृष्णपरायणः ।
अभूत्त्रयाणां लोकानां चूडामणिरिवामलः ॥ 37

गम्भीरवेगोऽनिमिषं ज्योतिषां चक्रमाहितम् ।
यस्मिन् भ्रमति कौरव्य मेढ्यामिव गवां गणः ॥ 38

महिमानं विलोक्यास्य नारदो भगवानृषिः ।
आतोद्यं वितुदन् श्लोकान् सत्रेऽगायत्प्रचेतसाम् ॥ 39

यद्भ्राजमानमनुयस्यरुचा लोकाविभ्राजन्ते येऽननुग्रहाः निष्कृपाः ते ॥ यत् नाव्रजन् नगतवन्तः ॥ ३५ ॥ शान्ता इति अच्युतं प्रियो बान्धवो येषां ते ॥३६॥३७॥ गम्भीरेति अनिमिषं अनवरतं ज्योतिषांचक्रं यस्मिन्नाहितंसत् भ्रमति मेढ्यांआहितः गम्भीरवेगः गवांगण इव ॥ ३८ ॥ महिमानमिति ॥ आतोद्यं वीणां वितुदन्नादयन् प्रचेतसां सत्रे दक्षयज्ञात्पूर्वं प्रसंशेनयज्ञ महोत्सवे तिवादनवरान् त्रीन् श्लोकानगायत् ॥३९॥ तानाह ॥ ४०

எது தன்னுடைய காந்தியாலேயே எங்கு ப்ரகாசிக்கிறதோ இந்த மூவுலகும் எதனுடைய காந்தியால் ப்ரகாசிக்கின்றனவோ ப்ராணிகளில் கிருபையற்றவர்கள் எதை அடையார்களோ எப்போதும் புண்யங்களைச்செய்தவர்கள் எதை அடைவார்களோ (அந்த ஸ்தானத்தை த்ருவனடைந்தான்). 35

சாந்தர்களும் ஸமதிருஷ்டியுள்ளவர்களும் சுத்தர்களும் பூதங்களெல்லாவற்றிற்கும் அன்புண்டாம்படி செய்பவர்களும் அச்யுதனையே பிரியபந்துவாகக் கொண்டவர்களுமாகிய ஸாதுக்கள் ஸாக்ஷாத்தாக அச்யுதனுடைய ஸ்தானத்தை அடைகிறார்கள். 36

நாராயண மூர்த்தியை பரமகதியாக அடைந்தவனும் நிர்மலனும் உத்தானபாத ராஜனுக்குக் குமாரனுமாகிய த்ருவன் இவ்வாறு மூவுலகுக்கும் சூடாமணி போலிருந்தான். 37

ஓ குருவம்சச்ரேஷ்டனே! த்ருவனிடம் சுருசுருப்புடைய ஜ்யோதிச் சக்ரமானது கொடுக்கப்பட்டது. அது கம்பீரவேகமுடைய எருதுக்கூட்டங்களத்தின் மத்தியில் உள்ள கட்டையில் போல் சுற்றிற்று. 38

பகவானாகிய நாரதமுனிவர் இந்த த்ருவனுடைய மஹிமையைப் பார்த்து வீணாகானம் செய்து பிர்ம்ம யாகத்தில் ச்லோகங்களைக் கானம் செய்தார். 39

॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌨𑍀𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌯𑌾
𑌸𑍍𑌤𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍋
𑌨𑍈𑌵𑌾𑌧𑌿𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌃 ॥ 40

𑌯𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌰𑍍𑌷𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌦𑌾𑌰𑌵𑌾𑌕𑍍𑌛𑌰𑍈𑌰𑍍
𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌯𑌾𑌤𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨 𑌦𑍂𑌯𑌤𑌾 ।
𑌵𑌨𑌂 𑌮𑌦𑌾𑌦𑍇𑌶𑌕𑌰𑍋𑌽𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌂
𑌜𑌿𑌗𑌾𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 41

𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌰𑍂𑌢𑌮𑍍
𑌅𑌨𑍍𑌵𑌾𑌰𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌦𑌪𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌪𑍂𑌗𑍈𑌃 ।
𑌷𑌟𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌰𑍍𑌷𑍋 𑌯𑌦𑌹𑍋𑌭𑌿𑌰𑌲𑍍𑌪𑍈𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌮𑌵𑌾𑌪 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥ 42

𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌤𑌿𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌨𑍀𑌤𑍇𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌅𑌧𑌿𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌾𑌦𑌶𑍀𑌲𑌾𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌨𑍃𑌪𑌾𑌃 ॥ ௪௰ ॥ 𑌤𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌦𑌾𑌰𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌸𑍁𑌰𑍁𑌚𑌿𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌛𑌰𑍈𑌃 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌦𑍂𑌯𑌤𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌨𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌅𑌜𑌿𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌯𑍋𑌽𑌜𑌿𑌗𑌾𑌯 𑌵𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௪௧ ॥ 𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌰𑍂𑌢𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌸𑌮𑍂𑌹𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌆𑌰𑍋𑌢𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌪𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂 [illegible] 𑌯𑌤𑍍𑌷𑌟𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌰𑍍𑌷𑌃 [illegible] 𑌅𑌹𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯

நாரதர் கூறுகிறார்.

பிர்மரிஷிகள் பகவானைப்பற்றிய தர்மங்களைப் பார்த்தும் அடையச் சக்தி பெறமாட்டார்கள். நிச்சயம். அரசர்களா அடைவார்கள்? 40

ஐந்து வயதுடைய த்ருவன் தாயாகிய ஸுருசியின் வார்த்தைகளாகிய பாணங்களால் பேதமடைந்ததும் மிகுதியும் பரிதாபப்படுவதுமாகிய மனதோடு வனம் வந்து என்னுடைய ஆஞ்ஞையை அனுஷ்டித்து ஜயிக்கப்படாதவரும் அந்த பகவானுடைய பக்தர்களின் குணங்களால் ஜயிக்கப்படுகிறவருமாகிய பகவானை ஜயித்தான். 41

ஆறு அல்லது ஐந்து வயதுடைய த்ருவன் அற்ப நாட்களில் நாராயணரை ப்ரஸன்னராகச் செய்து கொண்டு அவருடைய ஸ்தானத்தை அடைந்தான். அந்தத் த்ருவனடைந்த ஸ்தானத்தை யநுஸரித்துப் பூமியில் க்ஷத்ரியனாக இருப்பவன் வெகு வருஷங்கள் எழுவதற்கு முயன்றாலும் (என்னபயன்). 42

॥ मैत्रेयः ॥

एतत्तेऽभिहितं सर्वं यत्पृष्टोऽहमिह त्वया ।
ध्रुवस्योद्दामयशसश्चरितं सम्मतं सताम् ॥ 43

धन्यं यशस्यमायुष्यं पुण्यं स्वस्त्ययनं महत् ।
स्वर्ग्यं ध्रौव्यं सौमनस्यं प्रशस्यमघमर्षणम् ॥ 44

श्रुत्वैतच्छ्रद्धयाभीक्ष्णमच्युतप्रियचेष्टितम् ।
भवेद्भक्तिर्भगवति यया स्यात्क्लेशसंक्षयः ॥ 45

महत्त्वमिच्छतां तीर्थं श्रोतुः शीलादयो गुणाः ।
यत्र तेजस्तदिच्छूनां मानो यत्र मनस्विनाम् ॥ 46

उपसंहरति ॥४२॥ एतदिति॥ उद्दामरूपं यशो यस्य ॥४३॥ धन्यमिति॥ धन्यं धनावहमित्यर्थः पुण्यं पुण्यावहं ध्रौव्यं ध्रुवपदावहं प्रशस्यं प्रशंसनीयं अघमर्षणं पापनाशनं ॥४४॥ श्रुत्वेति ॥ अच्युतप्रियस्य ध्रुवस्य चेष्टितं श्रुत्वाऽयोवर्तते तस्य भक्तिर्भवेत् ॥ ४५ ॥ महत्त्वमिति॥ तीर्थं महत्त्वप्राप्तिसाधनं गुणाः यत्र भवन्ति ॥४६॥ प्राय

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

உயர்ந்த கீர்த்தியுடைய த்ருவனுடைய சரித்திரம் ஸாதுக்களுக்கு ஸம்மதமானது. இப்பொழுது நீர் என்னைக் கேட்டதால் இவை யாவற்றையும் உமக்குக் கூறினேன். 43

இந்தத் த்ருவ சரித்திரம் பொருளை அடையக் காரணமானது. யசஸுக்குக் காரணமானது. புண்யமானது. நன்மைக்கு ஸ்தானமாம். உயர்ந்தது. ஸ்வர்க்கத்திற்கு ஹேதுவானது. த்ருவனுடைய ஸ்தானத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது. சிலாகிப்பதற்குரியது. பாபங்களைப் போக்குவது. 44

பகவானுக்கு ப்ரியமான இந்தச் சரித்திரத்தை அடிக்கடி எவன் கேட்டிருக்கிறானோ, அவனுக்குப் பகவானிடம் பக்தி உண்டாகும். அதனால் கிலேசங்களுக்கு விநாசமுண்டாகும். 45

இச்சரித்திரத்தை ச்ரவணம் செய்பவனுக்குச் சீலம் முதலிய குணங்களுண்டாகின்றன. பெருந்தன்மையை விரும்பியவர்களுக்கு அதை அடையக்கூடிய ஸ்தானமுண்டாகிறது. இதைச்ரவணம் செய்வதில் தேஜஸை விரும்பியவர்களுக்குத் தேஜஸும் சிறந்த மனமுள்ளவர்களுக்கு மனமும் உண்டாகின்றன. 46

𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌵𑌾𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍 ॥ 47
𑌪𑍌𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌿𑌨𑍀𑌵𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇𑌽𑌥𑌵𑌾 ।
𑌦𑌿𑌨𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌪𑌾𑌤𑍇 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌽𑌰𑍍𑌕𑌦𑌿𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 ॥ 48
𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌧𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌪𑌾𑌦𑌪𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ।
𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 49
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌯𑍋 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌪𑌥𑍇𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌪𑌾𑌲𑍋𑌰𑍍𑌦𑍀𑌨𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌤𑍇 ॥ 50

𑌇𑌦𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌤𑍇𑌽𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍂𑌦𑍍𑌵𑌹
𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 ।
𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌭𑌕𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍
𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌯𑍋 𑌜𑌗𑌾𑌮 ॥ 51

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌪𑍍𑌰𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌮𑌵𑌾𑌯𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌭𑌾𑌯𑌾𑌂 ॥௪௭॥௪௮॥ 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌂𑌤𑍋𑌷𑌾𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 ॥ ௪௯ ॥ 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌪𑌥𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍॥௫௦॥ 𑌇𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌚 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥௫௧॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

புண்ய ச்லோகனுகிய த்ருவனுடைய உயர்ந்த சரித்திரத்தை ஸாதுக்களின் ஸபையில் காலையிலும் மாலையிலும் பரிசுத்தனுகவிருந்து கீர்த்தனம் செய்ய வேண்டும். 47

பரிசுத்தமான பகவானுடைய பாதங்களை ஆச்ரயித்தவன் நிஷ்காமனுக இருந்து பூர்ணிமையில் அல்லது சந்திரகலையுடைய அமாவாஸ்யையில், த்வாதசியில், ச்ரவண நக்ஷத்திரத்தில் ஸாயங்காலத்தில் வ்யதீபாதத்தில், ஸங்க்ரமண புண்யகாலத்தில், பானு வாரத்தில் சிரத்தையுடையவர்களுக்கு ச்ரவணம் செய்விக்கவேண்டும். அவ்விதம் ச்ரவணம் செய்வதில், தானே தன்னைப்பற்றி ஸந்தோஷமடைந்தா னென்று ஸித்தி பெறுகிருன். 49

தத்வ மறியாதவனுக்குப் பகவானுடைய மார்க்கத்தில் அமுத ரூபமான ஞானத்தை எவன் கொடுக்கிருனே அந்தத் தீனநாதனும் கிருபாநிதியுமாகிய இவனுக்குத் தேவர்கள் அநுக்ரஹிக்கின்றூர்கள். 50

ஓ குருவம்ச ச்ரேஷ்டனுகிய **விதுர!** எந்த த்ருவன் சிறுவனுயினும் விளையாட்டுகளையும் தாயின் கிருஹத்தையும் விட்டு விஷ்ணுவைச் சரணமடைந்தானே ப்ரஸித்தமும் பரிசுத்தமுமான செய்கைகளுடைய அந்தத் த்ருவனுடைய சரித்திரத்தை நான் உமக்கு வர்ணித்தேன். 51

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

त्रयोदशाध्याय प्रारम्भः.

॥ श्री सूतः ॥

निशम्य कौषारविणोपवर्णितं
ध्रुवस्य वैकुण्ठपदाधिरोहणम् ।
प्ररूढभावो भगवत्यधोक्षजे
प्रष्टुं पुनस्तं विदुरः प्रचक्रमे ॥ 1

॥ विदुरः ॥

के ते प्रचेतसो नाम कस्यापत्यानि सुव्रत ।
कस्यान्ववाये प्रख्याताः कुत्र वा सत्रमासत ॥ 2

मन्ये महाभागवतं नारदं देवदर्शनम् ।
येन प्रोक्तः क्रियायोगः परिचर्याविधिर्हरेः ॥ 3

सर्गं वंशविस्तार्य [illegible] वर्णिता ॥
[illegible] पृथोर्वापि [illegible] ॥
तत्र त्रयोदशे वक्तुं पृथोर्जन्म प्रचेतसाम् ।
अङ्गेन वेनविताना [illegible] ॥

निशम्येति ॥ प्ररूढः भावो भक्तिर्यस्य सः ॥ १ ॥ क इति ॥ कस्यान्ववाये वंशे ॥ २ ॥ नारदेन प्रचेतसां वर्णिताः कथाः प्रष्टुं तन्महिमानमाह द्वाभ्याम्—मन्य इति ॥ देवस्य विष्णोर्दर्शनं यस्य सः हरेः परिचर्याप्रकारः क्रियायोगः पाञ्चरात्रे येन प्रोक्तः ॥ ३ ॥

---

13 - வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ ஸூதபௌராணிகர் கூறுகிறார்.

மைத்ரேயரால் வர்ணிக்கப்பட்ட த்ருவன் நாராயணனுடைய ஸ்தானமடைந்த வரலாற்றை விதுரர் கேட்டுப் பகவானாகிய அதோக்ஷஜரிடம் பக்தியுடையவராகி மறுபடியும் கேட்க யத்தனித்தார். 1

விதுரர் வினவுகிறார்.

சோபனமான விருதமுடைய முனிச்ரேஷ்ட! அந்த ப்ரசேதஸ்கள் என்பவர்கள் எவர்கள்? யாருடைய குமாரர்கள்? எவருடைய வம்சத்தில் ப்ரஸித்தி பெற்றவர்கள்? எங்கு யாகம் செய்தார்கள்? 2

விஷ்ணுவின் தர்சனமுடைய நாரதமுனிவரை மஹாபாகவதர் என்று நினைக்கிறேன். அம்முனிவர் விஷ்ணுவின் பூஜையின் ப்ரகாரமாகிய க்ரியாயோகத்தை (பாஞ்சராத்ரத்தில்) கூறியிருக்கின்றார். 3

स्वधर्मशीलैः पुरुषैर्भगवान् यज्ञपूरुषः ।
इज्यमानो भक्तिमता नारदेनेरितः किल ॥ 4

यास्ता देवर्षिणा तत्र वर्णिता भगवत्कथाः ।
मह्यं शुश्रूषवे ब्रह्मन् कार्त्स्न्येनाचष्टुमर्हसि ॥ 5

॥ मैत्रेयः ॥

ध्रुवस्य चोत्कलः पुत्रः पितरि प्रस्थिते वनम् ।
सार्वभौमश्रियं नैच्छदधिराजासनं पितुः ॥ 6

स जन्मनोपशान्तात्मा निःसङ्गः समदर्शनः ।
ददर्श लोके विततमात्मानं लोकमात्मनि ॥ 7

आत्मानं ब्रह्मनिर्वाणं प्रत्यस्तमितविग्रहम् ।
अवबोधरसैकात्म्यमानन्दमनुसन्ततम् ॥ 8

स्वधेति ॥ स्वधर्मशीलैः प्रचेतोभिः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ध्रुवस्य वंशे जाताजाह 'वक्ष्यन्' ध्रुवस्य वंशमनुक्रामति ध्रुवस्येत्यादिना [illegible] सार्वभौमश्रियं नैच्छत् अधिराजासनं च ॥ ६ ॥ अनिच्छायां हेतुमाह सजन्मनेति ॥ ७ ॥ आत्मानमिति ॥ आत्मानं सर्वहितं ब्रह्मस्वरूपम् [illegible] आत्मानं [illegible] स्वव्यक्तस्वरूपं [illegible] ब्रह्मनिर्वाणं [illegible] प्रत्यस्त

தங்களுக்குரிய தர்மத்தைச் சீலமாக உடைய ப்ரசேதஸ்களால் பூஜிக்கப்படும் பகவானுகிய யக்ஞபுருஷரைப் பக்தியுள்ள நாரதமுனிவர் வர்ணித்தா ரல்லவா? 4

ஓ ப்ராம்மண ச்ரேஷ்டரே! தேவரிஷியாகிய நாரதர் அங்கு வர்ணித்த பகவானுடைய கதைகள் எவை? அவைகளைக் கேட்க விருப்பமுள்ள எனக்குப் பூர்ணமாகச் சொல்ல யோக்யர்களாகின்றீர்கள். 5

மைத்ரேயர் கூறுகிறுர்.

த்ருவனுக்குப் புத்ரனுகிய உத்கலன் தந்தை வனம் சென்றபின்பு ஸார்வபௌம ஸ்ரீயையும் தந்தையின் அதிராஜாஸனத்தையும் விரும்பவில்லே. 6

அந்த உத்கலன் ஜன்மமடைந்ததுமுதல் அடங்கிய மனமுடையவன். பற்றுதலற்றவன். ஸமதிருஷ்டியுள்ளவன். இவன் வியாபகமான ஆத்மாவை உலகத்திலும் உலகத்தை ஆத்மாவிடத்திலும் பார்த்தான். 7

வ்யவச்சேதமில்லாத யோகமாகிய அக்னியால் தஹிக்கப்பட்ட கர்மமலவாஸனையுடைய இந்த உத்கலன் ஸ்வரூபமாகியதும் சாந்தமும் சாந்தமான

अव्यवच्छिन्नयोगाग्निदग्धकर्ममलाशयः ।
स्वरूपमवरुन्धानो नात्मनोऽन्यं तदैक्षत ॥ 9

जडान्धबधिरोन्मत्तमूकाकृतिरतन्मतिः ।
लक्षितः पथि बालानां प्रशान्तार्चिरिवानलः ॥ 10

मत्वा तं जडमुन्मत्तं कुलवृद्धाः समन्त्रिणः ।
वत्सरं भूपतिं चक्रुर्यवीयांसं भ्रमेः सुतम् ॥ 11

स्वर्वीथिर्वत्सरस्येष्टा भार्यासूत षडात्मजान् ।
पुष्पार्णं तिग्मकेतुं च इषमूर्जं वसुं जयम् ॥ 12

पुष्पार्णस्य प्रभा भार्या दोषा च द्वे बभूवतुः ।
प्रातर्मध्यन्दिनं सायमिति ह्यासन् प्रभासुताः ॥ 13

मितः शान्तः विग्रहः भेदो यस्मिंस्तम् अवबोधरसेनैकात्म्यं यस्य ॥ अव्यवच्छिन्नेति ॥ अयं भावः अव्यवच्छिन्नो योगः स एवाग्निस्तेन दग्धाः कर्ममलाः कर्मवासना यस्य ॥ ९ ॥ जडेति ॥ जडादीनामिवाकृतिर्यस्य सः तथाप्यतन्मतिः अतन्मतिः न तेषामिव मतिर्यस्य सः प्रशान्तान्यर्चींषि ज्वाला यस्य सोऽनलस्तद्वल्लक्षितः ॥ १० ॥ मत्वेति ॥ यवीयांसं कनिष्ठं ॥ ११ ॥ स्वर्वीथिरिति ॥ इष्टा प्रियाभार्या ॥ १२ ॥ १३ ॥

பேதமுடையதும் ஞானரஸத்தின் முக்கியஸ்வரூபமும் ஆனந்தமும் வியாபித்தனுமாகிய பிர்ம ஸ்வரூபத்தை அறிந்து, ஆத்மாவைத்தவிர மற்ற எதையும் பார்க்கவில்லை. 8-9

ஜடன், குருடன், செவிடன், முரடன், ஊமையன் இவர்களின் ஆகிருதியுடையவனுய் அறிவில் இவர்களைப் போலன்றி அடங்கிய ஜ்வாலைகளுடைய அக்னிபோல் மார்க்கத்தில் சிறுவர்களுக்குக் காணப்பட்டான். 10

மந்திரிகளுடன் கூடிய குல வ்ருத்தர்கள் அந்த உத்கலனை ஜடன் என்றும், உன்மத்தன் என்றும் எண்ணி ப்ரமிக்குக் குமாரனும் இவ்வுத்கலனுக்கு இளையவனுமாகிய வத்ஸரனை அரசனுகச் செய்தார்கள். 11

வத்ஸரனுக்கு ப்ரியமான மனைவி ஸர்வர்த்தி என்பவள் ஆறு குமாரர்களைப் பெற்ருள். அவர்கள் புஷ்பார்ணன், சந்திரகேது, இட், ஊர்க்வஸு, ஜயன் என்ற பெயருடையவர்கள். 12

புஷ்பார்ணனுக்கு ப்ரபை, தோஷை என்னும் இரண்டு மனைவிகளிருந்தார்கள். ப்ரபைக்கு ப்ராதக்காலம், மாத்யான்னிககாலம், ஸாயங்காலம் இவர்கள் புத்ரர்களானார்கள். 13

𑌪𑍍𑌰𑌦𑍋𑌷𑍋 𑌨𑌿𑌶𑍀𑌥𑍋 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍋𑌷𑌾𑌸𑍁𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑍁𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇𑌜𑌸𑌮𑌾𑌦𑌧𑍇 ॥ 14

𑌸 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌮𑌾𑌕𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌮𑌵𑌾𑌪 𑌹 ।
𑌮𑌨𑍋𑌰𑌸𑍂𑌤 𑌮𑌹𑌿𑌷𑍀 𑌵𑌿𑌰𑌜𑌾𑌨𑍍𑌨𑌡𑍍𑌵𑌲𑌾 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ 15

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌮𑌮𑌤𑍀𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌬𑌿𑌮𑍁𑌲𑍍𑌮𑍁𑌕𑌮𑍍 ॥ 16

𑌉𑌲𑍍𑌮𑍁𑌕𑍋𑌽𑌜𑌨𑌯𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌷𑌡𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌅𑌂𑌗𑌂 𑌸𑍁𑌮𑌨𑌸𑌂 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌮𑌂𑌗𑌿𑌰𑌸𑌂 𑌗𑌯𑌮𑍍 ॥ 17

𑌸𑍁𑌨𑍀𑌥𑌾𑌂𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌾 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌸𑍁𑌷𑍁𑌵𑍇 𑌵𑍇𑌨𑌮𑍁𑌲𑍍𑌬𑌣𑌮𑍍 ।
𑌯𑌦𑍍𑌦𑍌𑌃𑌶𑍀𑌲𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌗𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍 ॥ 18

𑌪𑍍𑌰𑌦𑍋𑌷𑍇𑌤𑌿॥ 𑌨𑌿𑌶𑌿𑌥𑌃 𑌨𑌿𑌶𑍀𑌥𑌃 ॥௧௪॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌸𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌸𑍍𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌮𑌵𑌾𑌪 𑌮𑌨𑍋𑌰𑍍𑌮𑌹𑌿𑌷𑍀 𑌨𑌡𑍍𑌵𑌲𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑍀𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑌸𑍂𑌤 ॥௧௫॥ ௧௭॥ 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿॥ [illegible] 𑌵𑌾𑌗𑍇𑌵 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾

தோஷைக்கு ப்ரதோஷம் நிசீதம் வ்யுஷ்டி என்னும் மூவரும் புத்திரர்கள் வ்யுஷ்டி என்பவன் புஷ்கரிணி என்னும் மனைவியிடம் ஸர்வதேஜஸ் என்னும் குமாரனை அடைந்தான். 14

அந்த ஸர்வதேஜஸ் ஆகூதி என்ற மனைவியிடம் சட்க்ஷுஸ் என்ற பெயருடைய மனுவை, குமாரனாக அடைந்தான். மனுவுக்கு மனைவியாகிய நட்வலை என்பவள் பரிசுத்தரான புத்ரர்களைப் பெற்றாள். 15

அவர்கள் புரு, குத்ஸன், த்ரிதன், த்யும்னன், ஸத்யவான், ருதன், வ்ருதன் அக்னிஷ்டோமன், அதிராத்ரன், ஸுத்யும்னன், சிபி, உல்முகன் என்னும் பெயருடையவர்கள். 16

உல்முகன் புஷ்கரிணியிடம் உத்தமர்களாகிய ஆறு குமாரர்களை அடைந்தான். அவர்கள் அங்கன், ஸுமனஸ், க்யாதி, க்ரது, அங்கிரஸ், கயன் என்ற பெயருடையவர்கள். 17

அங்கனுடைய பத்தினியாகிய ஸுநீதை என்பவள் ப்ரஸித்தனாகிய வேனன் என்னும் புத்ரனைப் பெற்றாள். அந்த ராஜரிஷியாகிய அங்கன் இந்த வேனனுடைய கெட்ட நடவடிக்கையில் வருத்தமடைந்து நகரினின்று வெளியிற் சென்றான். 18

ஓ விதுர! வாக்கையே வஜ்ரமாக உடைய முனிவர்கள் கோபங்கொண்டு வேனனைச் சபித்தார்கள். அப்பொழுது உலகம் அரசனற்றதாயிற்று. ப்ரஜைகள்

𑌯𑌮𑌙𑍍𑌗 𑌶𑍇𑌪𑍁𑌃 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 𑌕𑌿𑌲 ।
𑌗𑌤𑌾𑌸𑍋𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌮𑌨𑍍𑌥𑍁𑌰𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌕𑌰𑌮𑍍 ॥ 19
𑌅𑌰𑌾𑌜𑌕𑍇 𑌤𑌦𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌦𑌸𑍍𑌯𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ।
𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ 20

॥ 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌃 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍀𑌲𑌨𑌿𑌧𑍇𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍋𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌕𑌥𑌮𑌭𑍂𑌦𑍍𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌨𑌾 𑌯𑌯𑍌 ॥ 21
𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾𑌂𑌹𑍋 𑌵𑍇𑌨 𑌉𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑌯𑍂𑌯𑍁𑌜𑌨𑍍 ।
𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑍍𑌰𑌤𑌧𑌰𑍇 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌿 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌾𑌃 ॥ 22
𑌨𑌾𑌵𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌾𑌲𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌭𑌿𑌰𑌘𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 ।
𑌯𑌦𑌸𑍌 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌜𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 ॥ 23
𑌏𑌤𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿 𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌨𑍀𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥ 24

𑌤𑍇॥௧௮॥ 𑌯𑌮𑍇𑌨𑍇𑌹𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 — 𑌅𑌰𑌾𑌜𑌕 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌦𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 [illegible] 𑌨𑌾𑌶𑍇𑌨 𑌰𑌵𑌿𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌸 ॥௨௦॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿॥ 𑌯𑌤𑍍 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌾 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌵𑌿𑌮𑌨𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌯𑌯𑍌॥ 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑍇𑌤𑌿॥ 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌂𑌹𑌃 𑌅𑌪𑌰𑌾𑌧𑌂 𑌵𑍇𑌨𑍇 𑌉𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌅𑌯𑍂𑌯𑍁𑌜𑌨𑍍 ॥௨௨॥ 𑌯𑌤𑌃 𑌅𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌮𑍁𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑍍𑌰𑌤𑌧𑌰 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌨𑌾𑌵𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌃 𑌅𑌵𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑍋 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿॥௨௩॥ 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌅𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 ॥ ௨௪ ॥ 𑌅𑌥𑌾𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾

திருடர்களால் துன்பமுற்றூர்கள். அந்த முனிவர்கள் உயிரிழந்த வேனனு டைய வலது புஜத்தை மறுபடி கடைந்தார்கள். ப்ருது என்பவர் நாராயணரின் அம்சத்தால் உண்டானுர். அவர் ஆதியி லிருந்த பூபாலன் 19-20

விதுரர் வினவுகிறுர்.

ஓ மைத்ரேயமுனிவரே! சீலத்திற்கு நிதியும் ஸாதுவும் ப்ராம்மண ப்ரியரும் மஹாத்மாவுமாகிய அந்த அங்கன் என்ற ராஜனுக்கு ஏன் துஷ்டனுகிய குமாரனுண்டானுன்? இந்தக் குமாரனுக்காக வல்லவா மனம் நொந்து சென்ருர். 21

தர்மத்திற் சிறந்த முனிவர்களும் தண்டனரூபமான வ்ருதத்தைத் தரித்த வேனராஜனிடம் என்ன அபராதத்தை யுத்தேசித்து பிர்ம சாபத்தைக் கொடுத்தார்கள். 22

ப்ராஜைகளைப் பரிபாலிப்பவன் குற்றமுள்ளவனுயினும் அவ்வரசனை ப்ராஜைகள் அவமதிக்கக் கூடாது. ஏனெனில் அரசனுகியவன் தன் தேஜஸால் லோகபாலர்களின் தேஜஸைத் தரிசிக்கிறுன். 23

ஓ பிராம்மணச்ரேஷ்டரே! ஜீவாத்மபரமாத்ம ஸ்வருபமறிந்தவர்களின் மத்தியில் சிறந்த தாங்கள், சிரத்தை யுள்ளவனும் பக்தியுள்ளவனுமாகிய எனக்கு ஸுநீதையின் குமாரனுகிய வேனனுடைய இந்த வரலாற்றைச் சொல்ல வேண்டும். 24

॥ मैत्रेयः ॥

अङ्गोऽश्वमेधं राजर्षिराजहार महाक्रतुम् ।
नाजग्मुर्देवतास्तस्मिन्नाहूता ब्रह्मवादिभिः ॥ 25

तमूचुर्विस्मितास्तत्र यजमानमथर्त्विजः ।
हवींषि हूयमानानि न ते गृह्णन्ति देवताः ॥ 26

राजन् हवींष्यदुष्टानि श्रद्धयाऽऽसादितानि ते ।
छन्दांस्ययातयामानि योजितानि धृतव्रतैः ॥ 27

न विदामेह देवानां हेलनं वयमण्वपि ।
यन्न गृह्णन्ति भागान् स्वान् ये देवाः कर्मसाक्षिणः ॥ 28

॥ मैत्रेयः ॥

अङ्गो द्विजवचः श्रुत्वा यजमानः सुदुर्मनाः ।
तत्प्रष्टुं व्यसृजद्वाचं सदस्यांस्तदनुज्ञया ॥ 29

ब्रह्मवादिभिराहूता अपि न [illegible] ॥२५॥२६॥ राजन्निति ॥ अयातयामानि अगतवीर्याणि ॥२७॥२८॥ अङ्ग इति॥ यज्ञे गृहीतमौनोऽपि वाचं व्यसृजत् [illegible] ॥२९॥ नेति॥ आहूताः आहुताः गृह्णन्ति [illegible]

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

அங்கன் என்னும் ராஜரிஷி அச்வமேதம் என்னும் உயர்ந்த யாகத்தைச் செய்தான். அந்த யாகத்திற்கு வேதமறிந்தவர்களால் அழைக்கப்பட்டும் தேவர்கள்வரவில்லை. 25

பிறகு அந்த ரித்விக்குகள் அதில் ஆச்சரியமடைந்தவர்களாகி யஜமானனைப் பார்த்து ஹோமம் செய்யப்படும் உம்முடைய ஹவிஸ்களை தேவதைகள் கிரஹிக்கவில்லை. 26

ஓ ராஜனே! உம்முடைய இந்த ஹவிஸ்கள் தோஷமில்லாதவைகள். சிரத்தையுடன் அடைந்தவைகள். வீர்யம் போகாதவைகள். வ்ருதத்தைத் தரித்தவர்களால் சேர்க்கப்பட்டவைகள். சந்தஸ்களுடையன. 27

இங்கே தேவர்களைப்பற்றி அநாதரவை அணுவேனும் நாங்களறியோம். கர்மஸாக்ஷிகளாகிய தேவர்கள் தங்களுக்குரிய பாகங்களைக் கிரஹிக்கவில்லை என்றார்கள். 28

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

யஜமானனாகிய அங்கன் வேதியர்களின் வார்த்தையைக் கேட்டு மிகவும் துக்கமடைந்த மனமுடையவனாகி தேவர்கள் பாகங்களைக் கிரஹிக்காமலிருப்பதைப்பற்றிக் கேட்பதற்காக ஸபையோர்களைப் பார்த்து அவர்களுத்தரவால் மௌன நியமத்தை விட்டான். 29

𑌨𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌨 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌨𑌿𑌹 ।
𑌸𑌦𑌸𑌸𑍍𑌪𑌤𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌤 𑌕𑌿𑌮𑌵𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 30

॥ 𑌸𑌦𑌸𑌸𑍍𑌪𑌤𑌯𑌃 ॥

𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵𑍇𑌹 𑌭𑌵𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌘𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌕𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑌨𑌮𑌘𑌂 𑌯𑌦𑌿𑌹𑍇𑌦𑍃𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌪𑍍𑌰𑌜𑌃 ॥ 31

𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌾𑌧𑌯 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌇𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌭𑍁𑌕𑍍 ॥ 32

𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌗𑌧𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍌𑌕𑌸𑌃 ।
𑌯𑌦𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃 ॥ 33

𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍍𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌮𑌯𑌤𑍇 𑌜𑌨𑌃 ।
𑌆𑌰𑌾𑌧𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌥𑍈𑌵𑍈𑌷 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌫𑌲𑍋𑌦𑌯𑌃 ॥ 34

𑌣𑌿 𑌇𑌹 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌨 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌦𑌸𑌸𑍍𑌪𑌤𑌯𑌃 𑌸𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥௩௰॥ 𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌇𑌹 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌗𑌲𑍍𑌪𑌮𑌪𑍍𑌯𑌘𑌂 𑌨 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑌨𑌮𑍇𑌕𑌮𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 𑌯𑌤𑍍 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑌾𑌧𑌿𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥௩௧॥ 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌤𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌯 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌇𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌤𑌿 ॥௩௨॥ 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௩௩॥ 𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑌿𑌃

ஓ ஸதஸஸ்பதிகளே! அழைக்கப்பட்டும் தேவர்கள் வரவில்லை. ஸோமபாத்ரங்களை இங்கே கிரஹிக்கவில்லை. நான் என்ன பாபம் செய்தேன்; சொல்லுங்கள் (என்று வினவினான்). 30

ஸதஸஸ்பதிகள் கூறுகின்றார்கள்.

ஓ ராஜனே! இந்த யாகத்தில் உம்முடைய தோஷம் கொஞ்சமேனுமில்லை. முன் செய்த ஒரு பாபமிருக்கின்றது. அதனால் இவ்வளவு குணம் வாய்ந்த நீர் இந்த ஜன்மத்தில் புத்ரனில்லாமலிருக்கிறீர். 31

ஓ பூபதியே! உமக்கு மங்களமுண்டாகுக! தேவர்கள் பாகங்களைக் கிரஹிக்கும்படி நீர் நல்ல குமாரனை அடைய முயற்சி செய்யும். உம்மால் பூஜிக்கப்படும் நாராயணன் புத்ரனை விரும்பிய உமக்கு புத்ரனைக் கொடுப்பார். 32

யக்ஞ புருஷனாகிய ஹரியை ஸாக்ஷாத்தாகப்புத்ரனை விரும்பி ஸேவித்தால் தேவர்கள் அவ்விதமே அவர்களுடைய பாகங்களைக் கிரஹிப்பார்கள். 33

மானிடன் எந்த எந்த மனோரதங்களை விரும்புகிறானோ அவைகளை விரும்பியபடி நாராயணன் கொடுக்கிறார். இந்த விஷ்ணு எவ்விதம் பூஜிக்கப்படுகிறாரோ அவ்விதம் மானிடர்களுக்குப் பலனுண்டாகிறது. 34

𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑌯𑍇 ।
𑌪𑍁𑌰𑍋𑌡𑌾𑌶𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌪𑌨𑍍 𑌶𑌿𑌪𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇 ॥ 35

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑍌 𑌹𑍇𑌮𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌮𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌃 ।
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌮𑍍 ॥ 36

𑌸 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌮𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌨𑍌𑌦𑌨𑌮𑍍 ।
𑌅𑌵𑌘𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌦𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌦𑌾𑌰𑌧𑍀𑌃 ॥ 37

𑌸𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌂𑌸𑌵𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌯 𑌵𑍈 𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑌾𑌦𑌧𑍇 ।
𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌕𑌾𑌲 𑌉𑌪𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌷𑍁𑌵𑍇𑌽𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ॥ 38

𑌸 𑌬𑌾𑌲 𑌏𑌵 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 ।
𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌂𑌶𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌭𑌵𑌦𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌃 ॥ 39

𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 34 ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌪𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 । "𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑍈 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌪𑌶𑌵𑌃 𑌶𑌿𑌪𑌿𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞 𑌏𑌵 𑌪𑌶𑍁𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿" 𑌇𑌤𑌿 ॥ 35 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌤𑌪𑌾𑌕𑍈𑌃 ॥ 36 ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 ॥ 37 ॥ 𑌸𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍇 𑌜𑌨𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌯 𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌦𑌧𑍇 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌸𑌤𑍀 ॥ 38 ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑍀 ॥ 39 ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑍃𑌗𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑌬𑌾𑌣𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍈𑌵𑌨𑌾𑌸𑌾𑌵𑌾

இவ்விதம் நிச்சயம் செய்த வேதியர்கள் அங்கராஜனுக்குப் புத்ரஸந்தான முண்டாவதற்காக * சிபிவிஷ்டராகிய விஷ்ணுவை யுத்தேசித்து புரோடாசனத்தை நிர்வாபணம் செய்தார்கள். 35

ஸ்வர்ணமயமான புஷ்பங்களுடையவரும் நிர்மலமான வஸ்திரமுடையவருமாகிய புருஷன் ஸ்வர்ணமயமான பாத்திரத்தால் ஸித்தியுடைய பாயஸத்தைக் கிரஹித்துக்கொண்டு அக்னியினின்று எழுந்தார். 36

ஔதார்ய குணமுடைய அந்த அங்கராஜன் வேதியர்களின் ஸம்மதத்தின் பேரில் அஞ்சலி செய்து பாயஸத்தை வாங்கி ஆக்ராணம் செய்து ஸந்தோஷத்துடன் மனைவியிடம் கொடுத்தான். 37

புத்ரனில்லாத அந்த ராஜஸ்திரீ புத்ரனை உண்டாக்கக்கூடிய அந்தப் பாயஸத்தைப் புசித்துக்கணவனிடம் கர்ப்பமடைந்தாள். (ப்ரஸவ) காலம் நெருங்கிய போது குமாரனைப் பெற்றாள். 38

அந்தக் குமாரன் சிறுவனாக இருக்கும்போது அதர்மத்தின் அம்சத்தால் உண்டாகியவனும் தனக்கு மாதாமகனு (தாயின் தந்தை) மாகிய மிருத்யுவை அநுஸரித்திருந்தான். அதனால் அவன் அதார்மிகனாக விருந்தான். 39

---

* சிபிவிஷ்டர்- பசுக்களில் பிரவேசித்திருப்பவர்கள்.

स शरासनमुद्यम्य मृगयुर्वनगोचरः ।
हन्त्यसाधुर्मृगान्दीनान्वेनोऽसावित्यरौज्जनः ॥ 40

आक्रीडे क्रीडतो बालान्वयस्यानतिदारुणः ।
प्रसह्य निरनुक्रोशः पशुमारममारयत् ॥ 41

तं विचक्ष्य खलं पुत्रं शासनैर्विविधैर्नृपः ।
यदा न शासितुं कल्पो भृशमासीत्सुदुर्मनाः ॥ 42

प्रायेणाभ्यर्चितो देवो येऽप्रजा गृहमेधिनः ।
कदपत्यभृतं दुःखं ये न विन्दन्ति दुर्भरम् ॥ 43

यतः पापीयसी कीर्तिरधर्मश्च महान्नृणाम् ।
यतो विरोधः सर्वेषां यत आधिरनन्तकः ॥ 44

[illegible]

துஷ்டனுகிய இந்தக் குமாரன் வில்லை எடுத்துக்கொண்டு வனம் சென்று வேட்டையாடத் தொடங்கி தீனமான மிருகங்களைக் கொன்று வந்தான். ஜனங்கள் இவன் வேனன் என்று கதறினர்கள். 40

மிக க்ரூரனுகிய இந்த வேனன் விளையாடு மிடத்தில் விளையாடுகிற தோழர்களாகிய சிறுவர்களைக் கருணையின்றி வலுவில் பசுக்களைக் கொல்லுவதுபோல் கொன்றுன். 41

அங்கராஜன் துஷ்டனுகிய புத்ரனைப் பார்த்துப் பலவித சிக்ஷைகளால் சிக்ஷிப்பதற்கு எப்போது திறமை பெறவில்லையோ அப்பொழுது மிகவும் அதிகமான துக்கங்கொண்ட மனமுடையவனுக இருந்தான். 42

புத்ரனில்லாத கிருஹஸ்தர்கள் ஈசனை ‡ பெரும்பான்மையாகப் பூஜித்தவர்கள். ஏனெனில் இதனுல் குற்சிதர்களாகிய புத்ரர்களாலுண்டாவதும் தாங்கமுடியாததுமாகிய துக்கத்தைத் தரிக்கிறுர்கள். 43

கெட்ட புத்ரனுல் மானிடர்களுக்கு அபகீர்த்தியும் மிகுந்த அதர்மமும் உண்டாகின்றன. இவனுல் எல்லோருடைய விரோதமுமுண்டாகிறது. இவனுல் முடிவில்லாத மனத்துன்பமும் உண்டாகிறது. 44

‡ பெரும்பாலும்-என்பது நன்றுய் பூஜிக்கவில்லை என்பதைக்காட்டுகிறது. இந்த 43-வது ச்லோகத்திற்கு நன்றுய் பூஜித்தவர்கள் கெட்ட புத்ரர்களாலுண்டாகும் துன்பத்தை அடையமாட்டார்கள் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

कस्तं प्रजापदेशं वै मोहबन्धनमात्मनः ।
पण्डितो बहु मन्येत यदर्थाः क्लेशदा गृहाः ॥ 45

कदपत्यं वरं मन्ये सदपत्याच्छुचां पदात् ।
निर्विद्येत गृहान्मर्त्यो यत्क्लेशनिवहा गृहाः ॥ 46

॥ मैत्रेय उवाच ॥

एवं स निर्विण्णमना नृपो गृहा-
न्निशीथ उत्थाय महोदयोदयात् ।
अलब्धनिद्रोऽनुपलक्षितो नृभि-
र्हित्वा गतो वेनसुवं प्रसुप्ताम् ॥ 47

विज्ञाय निर्विद्य गतं पतिं प्रजाः
पुरोहितामात्यसुहृद्गणादयः ।

सदैवोपहतः श्रीभिः सानसूयया ॥४४॥ क इति ॥ तं प्रजापदेशं पुत्रनाम पुत्रमपि पण्डितो मोहनं बन्धनं यदर्थाय निमित्ताः क्लेशदाः गृहा भवन्ति ॥४५॥ इदानीं निर्वेदहेतुत्वेन कुत्सितस्यैवापत्यस्याभिनन्दति — कदपत्यमिति ॥ शुचां पदात् शोकानां स्थानात्सदपत्यात् केवलं हेतुः निर्विद्येतेति तत्र हेतुः यत् यतः कदपत्यात् गृहाः क्लेशनिवहा भवन्ति ॥४६॥ स एवमिति ॥ महता उदयानां विभूतीनां उदयो यस्मिन् तस्माद्गृहात् गतः पार्वेनं सुप्तं तस्तात्? ॥४७॥ विज्ञा

தனக்கு மோகத்தைக் கொடுக்கும் பந்தமாகவும் பெயரால் மாத்திரம் புத்திரனாகவுமிருக்கும் அந்தக் குற்சித குமாரனை எந்தப் பண்டிதன்வெகுமானிப்பான். அவன் நிமித்தமாகக் கிருஹங்கள் (மனைவி முதலியவை) கிலேசத்தைக் கொடுப்பதாகின்றன. 45

துக்கங்களுக்கு இருப்பிடமாகிய நல்லபுத்ரனைவிட கெட்ட புத்ரனையே சிறந்தவனென்று நினைக்கிறேன். அந்தக் குற்சித புத்ரன் நிமித்தமாக மானிடன் கிருஹங்களினின்று வைராக்யமடைகிறான். கிருஹங்கள் கிலேசமுடையன வல்லவா? 46

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் வருத்தமடைந்த மனமுடைய அங்கராஜன் நித்திரையில்லாமல் பாதி ராத்திரியில் பெரும் ஐசுவர்யத்திற்கு உற்பத்திஸ்தானமாயிருக்கும் கிருஹத்தினின்று எழுந்து மானிடர்களறியாமல்தூங்குகிறவளும் வேனனைப்பெற்றவளுமாகிய பத்தினியைவிட்டுச்சென்றான். 47

புரோஹிதர், மந்திரிகள், ஸுஹிருத்துக்கள் முதலியவர்கள் அங்கராஜன் வைராக்கிய மடைந்து சென்றானென்று அறிந்து மிகுந்த துக்கத்

விசிக்யுரவநீப்ருஷ்டே திஶோ காதரா:
யதா நிகூடம் புருஷம் குயோகிந: ॥ 48

அலக்ஷயந்த: பதவீம் ப்ரஜாபதே
ஹதோத்யமா: ப்ரத்யுபேத்ய தே புரீம் ।
ருஷீந் ஸமேதாநபிவந்த்ய ஸாஸ்ரவோ
ந்யவேதயந் பௌரவ பர்த்ருவிப்லவம் ॥ 49

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே சதுர்த்தஸ்கந்தே த்வாதஶோऽத்யாய:

யேதி ॥ ப்ரஜா: பௌரோஹிதாத்யஸ்ச விசிக்யு: அந்வேஷிதவந்த: தத்ர தத்ர ஸ்தவிஷயவிநாஶ்யந்தி ஹ்ருஷீகேநாஹ யயேதி॥ அலக்ஷயந்த இதி ஸாஸ்ரவ: பர்த்ருவிப்லவம் நாஶம் ந்யவேதயந் ॥ ௪௯ ॥
இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் த்வாதஶோऽத்யாய வ்யாக்யா

தால் பயந்தவர்களாகி பூமியில் குற்சித யோகிகள் மறைந்திருக்கும் ஹிருதய குஹையிலுள்ள ஈசனைத் தேடுவது போலத் தேடினார்கள். 48

ஓ விதுர! அவர்கள் அரசன் சென்ற மார்க்கத்தைக் காணமல் வீணன முயற்சியுடையவர்களாகி நகருக்குத் திரும்பி வந்து ரிஷிகள் யாவரையும் வணங்கிக் கண்ணீருடன் அரசனைக் காணத வரலாற்றைத் தெரியப்படுத்தினர்கள்.

13 - வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌭𑍃𑌗𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 ।
𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌸𑌤𑌿 𑌵𑍈 𑌨𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 1

𑌵𑍀𑌰𑌮𑌾𑌤𑌰𑌮𑌾𑌹𑍂𑌯 𑌸𑍁𑌨𑍀𑌥𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌨𑌮𑌭𑍍𑌯𑌷𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍 𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌃 ॥ 2

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌸𑌨𑌗𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌨𑌮𑌤𑍍𑌯𑍁𑌗𑍍𑌰𑌶𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌲𑌿𑌲𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯𑌵𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌵𑌾𑌖𑌵𑌃 ॥ 3

𑌸 𑌆𑌰𑍂𑌢𑌨𑍃𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨 𑌉𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌅𑌵𑌮𑍇𑌨𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌤𑌬𑍍𑌧𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥ 4

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑌾𑌤𑌂 𑌶𑌪𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍈𑌃 ।
𑌅𑌭𑌿𑌷𑌿𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍋𑌷𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌨𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌭𑍃𑌗𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥ 1 ॥ 𑌵𑍀𑌰𑌮𑌾𑌤𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍀𑌨𑌾𑌮𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌅𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌂 ॥ 2 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌿𑌲𑌿𑌲𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌵𑌿𑌲𑍀𑌨𑌾𑌃 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌃 ॥ 3 ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌰𑍂𑌢𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌸𑌨𑌂

---

14 வது - அத்தியாயம்.

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

உலகங்களின் க்ஷேமத்தைக் கவனிக்கும் பிர்ம ஸ்வரூபமறிந்த பிருகு முதலிய முனிவர்கள் ஆளும் அரசனில்லாமலிருக்கும்போது மானிடர்கள் பசுவுக்குச் சமமாவார்களென்று யோசித்து வீரனைப்பெற்ற தாயாகிய ஸுநீதை யை அழைத்து மந்திரிமுதலியவர்கட்கு வேண்டாதவனாகிய வேனனைவரவழைத்துப்பூமிக்குப்பதியாகப் பட்டாபிஷேகம் செய்வித்தார்கள். 1-2

மிகக்கடுமையான ஆஞ்ஞையுடைய வேனன் ராஜாஸனத்தி லமர்ந்ததை தஸ்கரர்கள் கேட்டு உடனே ஸர்பத்திடம் நடுங்கும் எலிகள்போல மறைந்தார்கள். 3

ராஜாஸன மேறியவனும் எட்டுத் திக்குப் பாலர்களின் ஐச்வர்யத்தால் நிறைந்தவனும் பெருமைபெற்றவனுமாகிய வேனன் கர்வமடைந்து மஹாபாக்ய சாலிகளாகிய ஸாதுக்களை அவமதித்தான். 4

𑌏𑌵𑌂 𑌮𑌦𑌾𑌨𑍍𑌧 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌂𑌕𑍁𑌶 𑌇𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌃 ।
𑌪𑌰𑍍𑌯𑌟𑌨𑍍 𑌰𑌥𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 𑌰𑍋𑌦𑌸𑍀 ॥ 5

𑌨 𑌯𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌹𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌨𑍍𑌯𑌵𑌾𑌰𑌯𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌭𑍇𑌰𑍀𑌘𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ॥ 6

𑌵𑍇𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌮𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌯𑍋𑌚𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌮 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃 ॥ 7

𑌅𑌹𑍋 𑌉𑌭𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍 ।
𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑍁𑌭𑌯𑌤𑍋 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤 𑌇𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌕𑌰𑌪𑌾𑌲𑌯𑍋𑌃 ॥ 8

𑌅𑌰𑌾𑌜𑌕𑌭𑌯𑌾𑌦𑍇𑌷 𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌽𑌤𑌦𑌰𑍍𑌹𑌣𑌃 ।
𑌤𑌤𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌭𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 9

𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌲𑍋𑌕𑌵𑌾𑌮𑍈𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌯𑍈𑌃 ॥ ௪ ॥ ௫ ॥ ௬ ॥ 𑌵𑍇𑌨𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௭ ॥ 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌉𑌭𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌪𑍀𑌲𑌿𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌉𑌭𑌯𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌂 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌕𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌲𑌕𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌅𑌰𑌾𑌜

இவ்வாறு மதத்தால் குருடனும் கர்வமுற்றவனுமாகிய வேனன் அங்குச மில்லாத யானைபோல் தேரின் மீதேறி எங்கும் திரிந்து ஆகாயத்தையும் பூமியையும் நடுங்கும்படி செய்கிறவனாய்ப் பேரிகையைத்தை முழக்கி, வேதியர்கள் எப்பொழுதும் பூஜிக்கக்கூடாது, கொடுக்கக்கூடாது, ஹோமஞ்செய்பக்கூடாது என்று கூறி எங்கும் தர்மத்தைத் தடுத்தான். 5-6

முனிவர்கள் யாவரும்சேர்ந்து துஷ்டநடத்தையுள்ள வேனனுடைய வியாபாரத்தைப் பார்த்து ஜனங்களுக்குள்ள ஸங்கடத்தை யோசித்துக் கருணையுடன் கூறுகிறார்கள். 7

கஷ்டம் * அடியிலும் நுனியிலும் ஜ்வலிக்கும் கட்டையில் அகப்பட்டவர்கள்போல ஜனங்கள் தஸ்கரர்கள் அரசன் இவ்விருவரிடத்திலும் அகப்பட்டு மிகுந்த வ்யஸனமடைகிறார்கள். 8

அரசனாவதற்குத் தகுதியில்லாத இந்த வேனனை அரசனில்லாவிடில் கெடுதி யுண்டாகுமென்ற பயத்தால் அரசனாகச் செய்தோம். இவனாலும் பய முண்டாகிறது. இப்பொழுது மானிடர்களுக்கு எவ்விதம் க்ஷேமம் உண்டாகும்?

---

* அடியிலும்- என்பதில் இருபுறத்திலும் கட்டையில் தீ பிடித்தால் மத்தியிலுள்ள எறும்பு முதலியவைகள் துன்பமடைவதுபோல ஜனங்களுக்குத் துன்பமுண்டாயது என்பது கருத்து.

अहेरिव पयःपोषः पोषकस्याप्यनर्थभृत् ।
वेनः प्रकृत्यैव खलः सुनीथागर्भसम्भवः ॥ 10

निरूपितः प्रजापालः स जिघांसति वै प्रजाः ।
तथापि सान्त्वयेमामुं नास्मांस्तत्पातकं स्पृशेत् ॥ 11

तद्विद्वद्भिरसद्वृत्तो वेनोऽस्माभिः कृतो नृपः ।
सान्त्वितो यदि नो वाचं न ग्रहीष्यत्यधर्मकृत् ॥ 12

लोकधिक्कारसन्दग्धं दहिष्यामः स्वतेजसा ।
एवमध्यवसायैनं मुनयो गूढमन्यवः ।
उपव्रज्याब्रुवन् वेनं सान्त्वयित्वा च सामभिः ॥ 13

॥ मुनय ऊचुः ॥

नृपवर्य निबोधैतद्यत्ते विज्ञापयाम भोः ।
आयुःश्रीबलकीर्तीनां तव तात विवर्धनम् ॥ 14

केति॥ अत एव हेयः राज्यान्न हेयः॥ ९॥ अस्माकमप्यनिष्टं जातमित्याह—अहेरिति॥ अहेर्यथा पयःपोषः क्षीरेण पोषणं पोषकस्याप्यनर्थं बिभर्ति पुष्णातीति तथा तद्वदयं वेन इति॥ १०॥ निरूपित इति॥ निरूपितः नियुक्तः अस्माभिः सान्त्वयेम उपपत्तिभिः प्रायश्चित्तयिष्यामहे तस्य पातकम्॥ ११॥ तदिति॥ स्वस्य तत्पातकस्पर्शे हेतुः तत्पातकित्वं विद्वज्जनानन्देः॥ १२॥ लोकेति॥ गूढा अनुद्भूता मन्यवो येषां ते सामभिः प्रियोक्तिभिः॥ १३॥ १४॥ यत्त इति॥ [illegible]

பாம்புக்குப் பாலே வார்த்து வளர்த்தால் அது வளர்த்தவனுக்கு எவ்விதம் தீங்கைச்செய்கின்றதோ அவ்விதம் ஸ்வபாவமாகவே செய்யும் துஷ்டனும் ஸுநீதையின் கர்ப்பத்தி லுதித்தவனுமாகிய வேனனை அரசனாக ஏற்படுத்தினோம். அவன் ப்ரஜைகளை ஹிம்ஸிக்க விரும்புகிறான். ஆயினும் இவனை நாம் ஸமாதானம் செய்வோம். அவனுடைய பாதகமானது நம்மைத் தொடாது. எனெனில் வேனன் பாவி என்பதை அறிந்த நாம் கெட்ட நடத்தையுள்ள அவனை அரசனாகச் செய்தோமல்லவா? அதர்மங்களைச் செய்யும் வேனன் நம்மால் ஸமாதானம் செய்யப்பட்டு நம்முடைய சொற்களைக் கிரஹிக்காவிடில் ஜனங்களின் திக்காரத்தால் நன்றி கெட்ட வேனனை நம்முடைய தேஜஸால் தஹித்து விடுவோம் என்று நிச்சயித்து முனிவர்கள் கோபத்தை யடக்கிக்கொண்டு வேனனருகில் வந்து நல் வார்த்தைகளால் ஸமாதானம் செய்து பிறகு சொல்லுகிறார்கள். 10-13

முனிவர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

ஓ ராஜனே! நாங்கள் உமக்கு எதைத் தெரியப்படுத்துகிறோமோ அதைத் தெரிந்துகொள்ளும். ஓ அரசே! அந்த விஷயம் ஆயுள், பொருள், வலு, கீர்த்தி இவைகளை உமக்கு விர்த்தி செய்யக்கூடியது. 14

𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌆𑌚𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑌃𑌕𑌾𑌯𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌶𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌰𑌤𑍍𑌯𑌥𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑌸𑌙𑍍𑌗𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 15

𑌸 𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌵𑌿𑌨𑌶𑍇𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ।
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌰𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌵𑌰𑍋𑌹𑌤𑌿 ॥ 16

𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑍋𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍 𑌯𑌥𑌾 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌚 𑌮𑍋𑌦𑌤𑍇 ॥ 17

𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌃 ।
𑌇𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌜𑌨𑍈𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍈𑌃 ॥ 18

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍂𑌤𑌭𑌾𑌵𑌨𑌃 ।
𑌪𑌰𑌿𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌜𑌶𑌾𑌸𑌨𑍇 ॥ 19

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌕𑌿𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 ।
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃𑌸𑌪𑌾𑌲𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌬𑌲𑌿𑌮𑌾𑌦𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥ 20

𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌤𑌰𑌤𑌿 ॥ ௧௫ ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌾𑌵𑌿𑌨𑌶𑍇𑌤𑍍 𑌨 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑍁 ॥௧௬॥ 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿॥ 𑌅𑌸𑌾𑌧𑌵𑍋 𑌯𑍇 𑌅𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 ॥௧௭॥௨௦॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿॥ 𑌸𑌪𑌾𑌲𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵

நிஷ்காமர்களாகிய மானிடர்கள், வாக்கு, மனம், தேஹம் இவைகளின் விர்த்திகளால் தருமங்களை அனுஷ்டித்தால் துக்கமற்ற உலகங்களை அந்த தர்மமானது கொடுக்கிறது. பிறகு மோக்ஷத்தையும் கொடுக்கிறது. 15

ஓ வீர! ப்ரஜைகளின் க்ஷேமரூபமான அந்த தர்மமானது உமக்கு நாசமடையவேண்டாம். அந்த தர்மம் நசித்தால் அரசன் ஐச்வர்யத்தி னின்றுங் குறைவடைகிறான். 16

ஓ ராஜனே! துஷ்ட மந்திரிகளிட மிருந்தும் திருடர் முதலியவர்களிட மிருந்தும் ப்ரஜைகளைக் காப்பாற்றுகிறவனும் உசிதமாகக் கப்பம் வாங்குகிறவனுமாகிய க்ஷத்திரியன் இங்கும் பரலோகத்திலும் ஸந்தோஷிக்கிறான். 17

ஓ மஹாபாக்கியசாலியே! வர்ணாச்ரமரூபமுடைய ஜனங்கள் எந்த அரசனுடைய ராஜ்யத்திலாவது நகரிலாவது பகவானாகிய யஞ்ஞபுருஷரைப் பூஜிக்கின்றார்களோ தனக்குரிய ஆளுகையில் இருக்கும் அவ்வரசனிடம் விச்வஸ்வரூபியும் பூதபாவனருமாகிய பகவான் ஸந்தோஷிக்கிறார். 18-19

உலகங்களுக்கு ஈச்வரேச்வரராகிய அந்த பகவான் ஸந்தோஷமடைந்தால் அடையக்கூடாதது யாது? இந்த ஈசனுக்கு லோகபாலர்களுடன் கூடிய ஜனங்கள் ஆதரவுடன் பூஜை செய்கின்றார்கள். 20

தம் ஸவலொகாமரயஜஞஸங்ரஹம்
    த்ரயீமயம் த்ரவ்யமயம் தபொமயம் ।
யஜ்ஞைர்விசித்ரைர்யஜதோ பவாய தெ
    ராஜந் ஸ்வதெஶாநநுரொஸ்ரஹுமர்ஹஸி ॥ 21

யஜ்ஞேந யஜ்ஞேஷு விஷயெ த்விஜாதிபி
    விதாயமாநேந ஸுராஃ கலா ஹரெஃ ।
ஸ்விஷ்டாஃ ஸுதுஷ்டாஃ ப்ரதிஶந்தி வாஞ்சித
    தத்ஹேலநம் நாஹஸி வீர செஷ்டிதும் ॥ 22

॥ வெநஃ ॥

பாலிஶா பத யூயம் வொ அயூர்மெ யஃமாநிநஃ ।
யெ வ்ருத்திதம் பதிம் ஹித்வா ஜாரம் பதிமுபாஸதெ ॥ 23

அவஜாநந்தி யெ மூடா ந்ருபரூபிணமீஶ்வரம் ।
நாநுவிந்தந்தி தெ பத்ரமிஹ லொகெ பரத்ர ச ॥ 24

காநு யஜ்ஞாங்கஸங்ருஹாதி நிபவுதீதி தயா தம் விசித்ரைஃ த்ரவ்யஜ்ஞா
திபிஃ பவாயஸ்ரெயஸெ யஜதஃ நஃ ஜநாநு ஸ்வதெஶாநு தஸ்வாஸிநொ ஜநாநு
அநுரொஸ்ரு மநுவர்திதும் ॥உக॥ யஜ்ஞேநேதி ॥ யஜ்ஞேஷுவிஷயெ அவதெஶ
ஹரெஃ கலாஃ அம்ஶாஃ ஸுராஃ தெஷாம் ஸுராணாம் ஹெலநம் அவஜ்ஞாம் ॥
உஉ॥ பாலிஶாஇதி॥பாலிஶாஃ அஜ்ஞாஃ வ்ருத்திதம் அநாதிவ்ருத்தம் ஹித்வா॥உங॥

ஓ ராஜனே! உலகங்கள் யாவற்றையும் தேவர்களையும் யாகங்களையும் கொள்ளுகிறவரும் வேதமயரும் த்ரவ்யமயரும் தபோமயருமாகிய அந்த பகவானை உம்முடைய க்ஷேமத்திற்காக விசித்ரமான யாகங்களால் பூஜிக்கிற எங்களையும் உம்முடைய தேசத்திருப்பவர்களையும் அநுஸரித்திருக்கவேண்டும். 21

உம்முடைய தேசத்தில் வேதியர்களால் விரிவாகச் செய்யப்படும் யாகத்தால் நன்ருய் பூஜிக்கப்படுகிறவர்களும் விஷ்ணுவின் அம்சமாகியவர்களுமான தேவர்கள் ஸந்தோஷமடைந்து விரும்பியதைக் கொடுக்கின்றூர்கள். ஓ வீர! அவர்களுக்கு அவமதிப்பைச் செய்யவேண்டாம். 22

வேனன் கூறுகிறன்.

ஓ முனிவர்களே! நீங்கள் அறியாதவர்கள். அதர்மத்தில் தர்மமென்ற எண்ணமுள்ளவர்கள். ஆச்சரியம். நீங்கள் ஜீவனத்தைக் கொடுக்கும் அரசனை விட்டுக் கபடனுகிய பிரபுவை உபாஸிக்கின்றீர்கள். 23

எந்த மூடர்கள் அரசனுருவமுடைய ஈச்வரனை அவமதிக்கின்றூர்களோ அவர்கள் இவ்வுலகினும் பரலோகத்திலும் நன்மையடையார்கள். 24

𑌕𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍀𑌦𑍃𑌶𑍀 ।
𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌜𑌾𑌰𑍇 𑌕𑍁𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 25
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑍋 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌯𑌮𑍋 𑌰𑌵𑌿𑌃 ।
𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌧𑌨𑌦𑌸𑍍𑌸𑍋𑌮𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌰𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌪𑌾𑌂𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ 26
𑌏𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍋 𑌵𑌰𑌶𑌾𑌪𑌯𑍋𑌃 ।
𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑍃𑌪𑌤𑍇𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌮𑌯𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌃 ॥ 27
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌯𑌜𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌗𑌤𑌮𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌃 ।
𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌚 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌰𑌤 𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑌭𑍁𑌕𑍍𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥ 28

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌮𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍀𑌯𑌾𑌨𑍁𑌤𑍍𑌪𑌥𑌂 𑌗𑌤𑌃 ।
𑌅𑌨𑍁𑌨𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌨 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌃 ॥ 29
𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌽𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌾 ।
𑌭𑌗𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾𑌚𑍍𑌞𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰 𑌚𑍁𑌕𑍍𑌰𑍁𑌧𑍁𑌃 ॥ 30

௨௪॥ 𑌕 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑍇 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 ॥ ௨௫ ॥ ௨௬ ॥ 𑌏𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑍃𑌪𑌤𑍇𑌃 𑌅𑌤𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌇𑌤𑌰𑍇 𑌤𑌦𑌂𑌶𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥௨௭॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌦𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌅𑌗𑍍𑌰𑌭𑍁𑌙𑍍𑌗𑌾𑌪𑌾𑌯𑍀 ॥ ௨௮॥௨௯॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌤𑍇𑌨 𑌅𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌭𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌚𑍍𑌞𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂

யஞ்ஞபுருஷன் என்பவன் எவன்? அவனிடம் உங்களுக்கு இவ்வித பக்தியுண்டா யிருக்கிறது. இது கணவனிடம் அன்பில்லாத கெட்ட ஸ்திரீகளுக்கு ஜாரபுருஷனிடம் உள்ள அன்பு போல் காணப்படுகிறது. 25

விஷ்ணு, பிர்மா, சிவன், இந்திரன், வாயு, யமன், ஸூர்யன், பர்ஜன்யன், குபேரன், சந்திரன், பூமி, அக்னி, வருணன் இவர்களும் மற்றுமுள்ள தேவர்களும் வரனை யளிக்கவும் சாபங் கொடுக்கவும் காரணமான அரசன் சரீரத்தில் உண்டாகின்றார்கள். ஆகையால் அரசன் ஸர்வதேவஸ்வரூபியாகிறான்.

ஓ வேதியர்களே! ஆகையால் நீங்கள் ஆச்சர்யமின்றிக் கர்மங்களால் என்னைப் பூஜியுங்கள். எனக்கு உள்ள பாகத்தையும் கொடுங்கள். என்னைத்தவிர எந்தப் புருஷன் முந்திப் புசிப்பவன். 28

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

விபரீதபுத்தியும் பாபமுள்ளவனும் துர்மார்க்கத்தை யடைந்தவனும் மங்களம் குறைந்தவனுமாகிய இந்த வேனன் முனிவர்களால் கேட்டுக்கொள்ளப் பட்டும் அவர்களின் வேண்டுகோளை இவ்விதம் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. 29

ஓ விதுர! தன்னைப் பண்டிதனென்றெண்ணிய வேனனால் அவமதிப்படைந்த வேதியர்கள் க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கும் வேண்டுகோளானது வீணாகியதால் அவனிடம் கோபங்கொண்டார்கள். 30

𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍇𑌷 𑌪𑌾𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌃 ।
𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍 𑌜𑌗𑌦𑌸𑌾𑌵𑌾𑌶𑍁 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌸𑌾𑌦𑍍𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍 ॥ 31
𑌨𑌾𑌯𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑍍𑌯𑌸𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵𑌵𑌰𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ।
𑌯𑍋𑌽𑌧𑌿𑌯𑌜𑍍𑌞𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍍𑌯𑌨𑌪𑌤𑍍𑌰𑌪𑌃 ॥ 32
𑌕𑍋 𑌵𑍈𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑍀𑌤 𑌵𑍇𑌨𑌮𑍇𑌕𑌮𑍃𑌤𑍇𑌽𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤 𑌈𑌦𑍃𑌶𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌭𑌾𑌜𑌨𑌃 ॥ 33
𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌾 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑍃𑌷𑌯𑍋 𑌰𑍂𑌢𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑌃 ।
𑌨𑌿𑌜𑌘𑍍𑌨𑍁𑌰𑍍𑌹𑍁𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑍇𑌨𑌂 𑌹𑌤𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌯𑌾 ॥ 34
𑌋𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌪𑌦𑌂 𑌗𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌸𑍁𑌨𑍀𑌥𑌾 𑌪𑌾𑌲𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌶𑍋𑌚𑌤𑍀 ॥ 35
𑌏𑌕𑌦𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌿𑌲𑌾𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌾𑌃 ।
𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍀𑌨𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌰𑍁𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌸𑌰𑌿𑌤𑍍𑌤𑌟𑍇 ॥ 36

---

௩௦ ॥ ௩௨ ॥ 𑌕𑍋 𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑍀𑌤 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌤 𑌅𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌵𑍇𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌘𑍍𑌨𑌤𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌵𑌿𑌷𑌯𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌈𑌦𑍃𑌶𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥ ௩௩ ॥ 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌰𑍂𑌢𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌰𑍂𑌢𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑌃 𑌹𑍁𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑍈𑌰𑍍𑌹𑍁𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 ॥ ௩௪ ॥ 𑌋𑌷𑌿𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌪𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌋𑌷𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑍇 𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌹𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 ॥ ௩௫ ॥ 𑌏𑌕𑌦𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌾𑌂𑌸𑍍𑌹𑍋𑌵 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑍈𑌃 ॥ ௩௬ ॥

ஸ்வபாவமாகவே க்ரூரனாகிய இந்தப்பாவியைக் கொல்லவேண்டும். கொல்ல வேண்டும். இந்த வேனன் உயிருடனிருப்பானாகில் உலகத்தை விரைவில் சாம்பலாகச் செய்துவிடுவான். நிச்சயம். 31

கெட்ட நடத்தையுள்ள இந்தத் துஷ்டன் ராஜாஸன மடையத் தகுதியானவனல்ல. இவன் யாகங்களுக்குப் பதியாகிய விஷ்ணுவை வெட்கமின்றி நிந்திக்கிறான். 32

அமங்களனாகிய இந்த வேனனொருவனைத் தவிர எவன் ஹரியை நிந்திப்பான். இவன் விஷ்ணுவின் அனுக்ரஹத்தை அடைந்து இந்த ஐச்வர்யத்தை அடைந்திருக்கிறான். 33

இவ்விதம் கோபங்கொண்ட ரிஷிகள் இவனை வதை செய்ய நிச்சயித்து அச்சுதனை நிந்தனை செய்ததால் ஹதனாகிய வேனனை ஹுங்காரங்களால் கொன்றார்கள். 34

ரிஷிகள் ஆச்ரமம் சென்றபின்பு ஸுநீதை துக்கமுற்று மந்திரத்துடன் கூடிய யுக்தியால் புத்ரனாகிய வேனனுடைய சரீரத்தைக் காப்பாற்றினாள். 35

ஒரு ஸமயம் அந்த முனிவர்கள் ஸரஸ்வதீ நதியின் ஜலத்தில் ஸ்நானம் செய்து நதிக்கரையில் உட்கார்ந்து அக்னிஹோத்திரங்களைச் செய்து ஸத்கதைகளைப் பேசினார்கள். 36

வீக்ஷ்யோத்திதாந்மஹோத்பாதாநாஹுர்லோகபயங்கராந் |
அப்யபத்ரமநாதாயா தஸ்யுப்யோ ந பவேத்புவ: || 37

ஏவம் ம்ருசந்த ருஷயோ தாவதாம் ஸர்வதோ திசம் |
பாம்ஸு: ஸமுத்திதோ பூரிச்சோராணாமபிலும்பதாம் || 38

ததுபத்ரவமாஜ்ஞாய லோகஸ்ய வஸு லும்பதாம் |
பர்த்தர்யுபரதே தஸ்மிந்நந்யோந்யம் ச ஜிகாம்ஸதாம் || 39

சோரப்ராயம் ஜநபதம் ஹீநஸத்வமராஜகம் |
லோகாந்நாவாரயஞ்சக்தா அபி தத்தோஷதர்சிந: || 40

ப்ராஹ்மண: ஸமத்ருக்சாந்தோ தீநாநாம் ஸமுபேக்ஷக: |
ஸ்ரவதே ப்ரஹ்ம தஸ்யாபி பிந்நபாண்டாத்பயோ யதா || 41

வீக்ஷ்யேதி|| தஸ்யுப்யஶ்சோரேப்ய: அபத்ரம் நபவேதித்யாஹு: || ௩௭ || ஏவமிதி|| ஏவம் ம்ருசந்த ருஷய: ஸ்திதா: ததா தாவதாம் சோராணாம் பாம்ஸு: ஸமுத்தித: ||௩௮|| ததிதி || தத்ரா லோகஸ்ய வஸுலும்பநம் அந்யோந்யம் ச ஜிகாம்ஸதாம் ஹந்துமிச்சதாம் உபத்ரவமாஜ்ஞாய||௩௯|| சோரப்ராயமிதி|| ததா சோரப்ராயமராஜகம் ஹீநஸத்வம் ஜநபதமாஜ்ஞாய சக்தா அபிவாரணே தோஷதர்சிநோ முநய: லோகாந்நாவாரயந்நித்யந்வய: சக்தாநாம் க்ஷத்ரியாணாமவாரணே தோஷ இதி கிம் வக்தவ்யம் ||௪௦|| ப்ராஹ்மண இதி|| ஸமத்ருகபி சாந்தோபி ப்ராஹ்மணோபி யதி தீநாநாம் ஸமுபேக்ஷ

உலகங்களுக்கு பயத்தைக் கொடுக்கும் பெரும் உத்பாதங்களுண்டாக அவைகளை வேதியர்கள் பார்த்து நாதனற்ற இந்த பூமியில் திருடர்களின் நிமித்தமாகக் கெடுதி உண்டாகாம லிருக்கவேண்டு மென்ருர்கள். 37

ரிஷிகள் இவ்விதம் யோசனையுட னிருந்தார்கள். திசைகளெங்கும் ஓடுகிறவர்களும் திருடுகிறவர்களுமாகிய சோரர்களின் மிகுதியான தூளி உண்டாயிற்று. 38

அப்பொழுது அரசனுகிய வேனன் நாசமடைந்தபின்பு ஜனங்களின் பொருளைத் திருடுகிறவர்களும் ஒருவருக்கொருவர் வதை செய்ய விரும்பியவர்களுமாகிய ப்ராணிகளின் உபத்திரவத்தை அந்த வேதியர்கள் அறிந்து அரசனற்றதும் திருடர்கள் மிகுந்ததும் வலுக் குறைந்ததுமாகிய தேசத்தையும் கவனித்து தோஷமறியும் முனிவர்கள் (தடைசெய்ய) திறமையுள்ளவர்களாயினும் தஸ்கரர்களைத் தடங்கல் செய்யவில்லை. 39-40

ஸமதிருஷ்டியுடையவனுயினும், சாந்தனுயினும், பிராம்மணனுயினும் தீனர்களை உபேக்ஷிப்பானுகில் அவனுடைய தவமும் உடைந்தபாண்டத்தி னின்று பால் நழுவுவதுபோல் நழுவகின்றது. 41

𑌨𑌾𑌂𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌂𑌶𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍇𑌰𑍇𑌷 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 ।
𑌅𑌮𑍋𑌘𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌿 𑌨𑍃𑌪𑌾 𑌵𑌂𑌶𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌃 ‖ 42

𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵𑌮𑍃𑌷𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑍇𑌃 ।
𑌮𑌮𑌨𑍍𑌥𑍁𑌰𑍂𑌰𑍁𑌂 𑌤𑌰𑌸𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌬𑌾𑌹𑍁𑌕𑍋 𑌨𑌰𑌃 ‖ 43

𑌕𑌾𑌕𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋𑌽𑌤𑌿𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌗𑍋 𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌬𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌹𑌨𑍁𑌃 ।
𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌪𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌨𑌾𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌜𑌃 ‖ 44

𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍇𑌽𑌵𑌨𑌤𑌂 𑌦𑍀𑌨𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌷𑍀𑌦𑍇𑌤𑍍𑌯𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤 𑌸 𑌨𑌿𑌷𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ‖ 45

𑌕𑍋𑌪𑌾𑌵𑍇𑌶 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌃 [illegible] ॥ ௪௧ ॥ ௪௨ ॥ 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । [illegible] 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌾𑌂𑌗𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯 । 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑍇 𑌰𑍂𑌰𑍁𑌂 𑌤𑌰𑌸𑌾 𑌮𑌮𑌨𑍍𑌥𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 । 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 [illegible] 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌪𑌿 [illegible] 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌣𑍇 [illegible] 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑌾𑌪𑌾𑌦𑌯𑌿𑌤𑍁 [illegible] ॥ ௪௩ ॥ [illegible] 𑌕𑌾𑌕𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑌾𑌕𑌵𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 [illegible] ॥ ௪௪ ॥ ௪௫ ॥ [illegible]

ராஜச்ரேஷ்டனுகிய அங்கனுடைய இந்த வம்சமானது நாசமடையத் தகுந்ததல்ல. இந்த வம்சத்திலுள்ள அரசர்கள் அமோகமான வீர்யமுடையவர்கள். கேசவனைச் சார்ந்தவர்கள். 42

இவ்விதம் ரிஷிகள் நிச்சயித்து மரணமடைந்த வேனனுடைய துடையை வலுவாகக் கடைந்தார்கள். அங்கு பாகுகன் என்ற மானிடன் உண்டானுன். 43

அந்த பாகுகன் காக்கை போல் கறுத்த நிறமுடையவன். குட்டையான சரீரமுள்ளவன். குட்டையான கைகளுடையவன். பெருத்த கன்னங்களின் கீழ்ப் ப்ரதேசங்களை யுடையவன். குட்டையான பாதங்களுடையவன். பதுங்கலுடைய மூக்கு நுனியுடையவன். சிவந்த கண்களுடையவன். சிவந்த கூந்தலுடையவன்.

ஓ விதுர! பாகுகன் நான்; என்ன செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிய போது வணக்கமுள்ளவனும் தீனனுமாகிய அந்த பாகுகனை முனிவர்கள் உட்காரென்றார்கள். அதனல் பாகுகன் நிஷாதனுக ஆனுன். 45

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌂𑌶𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑍈𑌷𑌾𑌦𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌕𑌾𑌨𑌨𑌗𑍋𑌚𑌰𑌾𑌃 ।
𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹𑌰𑌜𑍍𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌵𑍇𑌨𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌮𑍁𑌲𑍍𑌬𑌣𑌮𑍍 ॥ 46

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

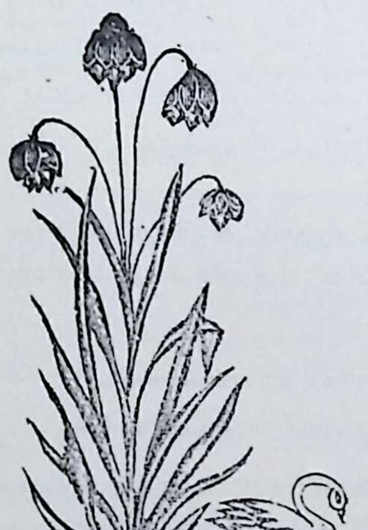
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑍋𑌪𑍇𑌷𑌾𑌜𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌯𑍇𑌨𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌵𑌹𑌰𑌤𑍍 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌂𑌶𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌥𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 ॥ ௪௬ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

இனி உண்டாகப்போகிறவர் வேனனுடைய மிகுந்த கல்மஷத்தைப் போக்குகிறார். ஆகையால் இந்த பாகுகனுடைய வம்சத்தைச் சார்ந்த நைஷதர்கள் மலைகளிலும் வனங்களிலும் ஸஞ்சரித்திருந்தார்கள். 46

14 வது - அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

॥ पञ्चदशाध्यायप्रारम्भः ॥

अथ तस्य पुनर्विप्रैरपुत्रस्य महीपतेः ।
बाहुभ्यां मथ्यमानाभ्यां मिथुनं समपद्यत ॥ 1

तद्दृष्ट्वा मिथुनं जातमृषयो ब्रह्मवादिनः ।
ऊचुः परमसन्तुष्टा विदित्वा भगवत्कलाम् ॥ 2

॥ ऋषयः ॥

एष विष्णोर्भगवतः कला भुवनपालिनी ।
इयं च लक्ष्म्याः सम्भूतिः पुरुषस्यानपायिनी ॥ 3

अयं तु प्रथमो राज्ञां पुमान् प्रथयिता यशः ।
पृथुर्नाम महाराजो भविष्यति पृथुश्रवाः ॥ 4

ततः पञ्चदशे विप्रैर्मथनाद्वेनबाहुतः ।
जातस्य तु पृथोरत्राभिषेकाद्युच्यते ॥

॥१॥ ऊचुः परमित्यत्र हेतुः — एष इति ॥ लक्ष्म्याः सम्भूतिः कला ॥३॥ अयमिति ॥ अत्र हेतुः पुमान् सत्पुरुषो महाराजो भविष्यति ॥४॥ इयमिति ॥

15-வது அத்தியாயம்.

பிறகு புத்ரனில்லாத அந்த வேன ராஜனுடைய இரு கைகளையும் வேதியர்கள் கடைந்தார்கள். அவ்விரு கைகளி லிருந்து ஒரு ஸ்திரீயும் ஒரு புருஷனும் உண்டானார்கள். 1

பிர்மஸ்வரூபமறிந்த ரிஷிகள், உண்டான அவ்விருவரையும் பார்த்து பகவானுடைய அம்சமென் றறிந்து மிகுந்த ஸந்தோஷ மடைந்து சொல்லுகிறார்கள்.

ரிஷிகள் கூறுகிறார்கள்.

இந்தக் குமாரன் பகவானாகிய விஷ்ணுவின் உலகத்தைப் பரிபாலனம் செய்யும் அம்சமாகிறான். இந்தக் குமாரியும் நாராயணமூர்த்திக்கு வேறுபடாத லக்ஷ்மீ தேவியின் அம்சமாகிறாள். 3

முதன்மையாகிய இந்தப் புருஷன் அரசர்களின் கீர்த்தியை ப்ரஸித்தஞ் செய்யப்போகிறான். ப்ருது என்னும் பெயரை யடைந்து மிகுந்த கீர்த்தியுடைய மஹாராஜனாகப்போகிறான். 4

இயம் ச தேவீ ஸாத்வீ குணபூஷணபூஷணா ।
அர்சிர்நாம்நா வராரோஹா ப்ருதுமேவாவருந்ததீ ॥ 5
ஏஷ ஸாக்ஷாத்தரேரம்ஶோ ஜாதோ லோகரிரக்ஷயா ।
இயம் ச தத்பரா ஹி ஶ்ரீரநுஜஜ்ஞே(அ)நபாயிநீ ॥ 6
ப்ரஶம்ஸந்தி ஸ்ம தம் விப்ரா கந்தர்வப்ரவரா ஜகு: ।
முமுசு: ஸுமநோதாரா: ஸித்தா ந்ருத்யந்தி ஸ்வ:ஸ்த்ரிய: ॥ 7
ஶங்கதூர்யம்ருதங்காத்யா நேதுர்துந்துபயோ திவி ।
தத்ர ஸர்வ உபாஜக்முர்தேவர்ஷிபித்ருணாம் கணா: ॥ 8
ப்ரஹ்மா ஜகத்குருர்தேவை: ஸஹாஸ்ருத்ய ஸுரேஶ்வரை: ।
வைந்யஸ்ய தக்ஷிணே ஹஸ்தே த்ருஷ்ட்வா சிஹ்நம் கதாப்ருத: ॥ 9
பாதயோரரவிந்தம் ச தம் வை மேநே ஹரே: கலாம் ।
யஸ்யாப்ரதிஹதம் சக்ரமம்ஶ: ஸ பரமேஷ்டிந: ॥ 10

பூஷணபூஷணா அவருந்ததீ ஸத்யரூபேண பஜந்தீ பவிஷ்யதி ॥ ௫ ॥ ஏஷ இதி ॥ அத்ர ஹேது: லோகஸ்ய ரிரக்ஷயா ரக்ஷிதுமிச்சயா ॥ ௬ ॥ ப்ரஶம்ஸந்தீதி ॥ ஸ்வ:ஸ்த்ரிய: அப்ஸரஸ: ந்ருத்யந்திஸ்ம ॥ ௭ ॥ ௮ ॥ ப்ரஹ்மேதி ॥ தேவைஸ்ஸஹ ஆஸ்ருத்ய ஆகத்ய வைந்யஸ்ய ப்ருதோ: சிஹ்நம் ரேகாத்மகம் சக்ரம் ॥ ௯ ॥ பாதயோரிதி ॥ அப்ரதிஹதம் ரேகாந்தரைரபிந்நம் சக்ரம் யஸ்ய விஷ்ணோ: ஸ பரமேஷ்டிந: அம்ஶ: ॥ ௰ ॥ தஸ்யேதி ॥ ஶ்ருங்கேஷு நிஷ்காந் ஶ்ருங்கேஷு ஸ்வர்ணமய

சிறந்த ஜகன ப்ரதேசமுடையவளும் அழகிய பற்களுடையவளும் குணங்களுக்கும் பூஷணங்களுக்கும் ஆபரணமாகியவளும் தேவியுமாகிய இந்தக் குமாரி அர்ச்சிஸ் என்ற பெயருடன் ப்ருதுவை ரூப (கணவனாக) அடையப்போகிருள். 5

விஷ்ணுவின் அம்சமாகிய இவர் உலகங்களை ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் ப்ரத்யக்ஷமாக உண்டானவர். அந்த விஷ்ணுவைச் சார்ந்தவளும் அவருக்கு அபின்னையுமாகிய அந்த லக்ஷ்மீ தேவியும் உண்டாயிருக்கிருள். 6

அந்தக் குமாரனை ப்ராஹ்மணர்கள் சிலாகித்தார்கள். சிறந்த கந்தர்வர்கள் பாடினர்கள். ஸித்தர்கள் புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். அப்ஸர ஸ்திரீகள் நர்த்தனம் செய்தார்கள். 7

ஆகாயத்தில் சங்கு, தூரியம், மிருதங்கம் முதலியவைகளும் துந்துபி வாத்யங்களும் முழங்கின. தேவர்கள் ரிஷிகள் பித்ரு கணங்கள் யாவரும் அங்கு வந்தார்கள். 8

லோக குருவாகிய பிர்மதேவர் அங்குத் தேவர்கள் யாவருடனும் வந்து வேனராஜன் குமாரனுடைய வலது கையில் கதாதருடைய அடையாளத்தையும் பாதங்களில் அரவிந்தத்தையும் பார்த்து இவர் விஷ்ணுவின் அம்சமானவர் என்றெண்ணினர். இவருக்கு (ரேகைரூபமான) சக்ரமானது (வேறுரேகைகளுடன்) சேராமலிருப்பதால் இவர் விஷ்ணுவின் அம்சமானவர். 9-10

தஸ்யாபிஷேக ஆரப்தோ ப்ராஹ்மணைர் ப்ரஹ்மவாதிபி: |
ஆபிஷேசநிகாந்யஸ்மா ஆஜஹ்ருஸ் ஸர்வதோ ஜநா: || 11

ஸரித்ஸமுத்ரா கிரயோ நாகா காவ: கஹா ம்ருகா: |
த்யௌ: க்ஷிதிஸ் ஸர்வபூதாநி ஸமாஜஹ்ருருபாயநம் || 12

ஸோऽபிஷிக்தோ மஹாராஜஸ் ஸுவாஸாஸ் ஸாத்வலங்க்ருத: |
பத்ந்யார்சிஷாலங்க்ருதயா விரேஜேऽக்நிரிவாபர: || 13

தஸ்மை ஜஹார தநதோ ஹைமம் வீர வராஸநம் |
வருணஸ் ஸலிலஸ்ராவமாதபத்ரம் ஶஶிப்ரபம் || 14

வாயுஶ்ச வாலவ்யஜநே தர்ம: கீர்திமயீம் ஸ்ரஜம் |
இந்த்ர: கிரீடமுத்க்ருஷ்டம் தண்டம் ஸம்யமநம் யம: || 15

ப்ரஹ்மா ப்ரஹ்மமயம் வர்ம பாரதீ ஹாரமுத்தமம் |
ஹரிஸ் ஸுதர்ஶநம் சக்ரம் தத்பத்ந்யவ்யாஹதாம் ஶ்ரியம் || 16

நாநி ||௧௧||௧௨|| தஸ்மா இதி|| ஹே வீர விதுர வராஸநம் ஸலிலஸ்ய ஸ்ராவோ யஸ்மாத்தத் ||௧௪|| வாயுஶ்சேதி|| தேவாலவ்யஜநே || ௧௫ || ப்ரஹ்மேதி|| ப்ரஹ்மமயம் வேதமயம் வர்மகவசம் தத்பத்நீ ஶ்ரீ: ஶ்ரியம் ஸம்பதம் ||௧௬|| தஶேதி|| தஶசந்த்ரா

பிர்ம ஸ்வரூபமறிந்த பிராமணர்கள் ப்ருதுவுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்ய யத்னித்தபோது ஜனங்கள் எல்லாவிடங்களிலிருந்து பட்டாபிஷேகத்திற் குரிய வஸ்துக்களைக் கொண்டு வந்தார்கள். 11

நதிகள் ஸமுத்ரங்கள் பர்வதங்கள் விருக்ஷங்கள் பசுக்கள் பக்ஷிகள் மிருகங்கள் ஆகாயம் பூமி ஸகல பூதங்கள் இவைகள் காணிக்கைகளைக் கொண்டுவந்தன. 12

பட்டாபிஷேகம் செய்து கொண்டவரும் நல்ல வஸ்திரமணிந்தவரும் நன்றாய் அலங்காரஞ்செய்து கொண்டவருமாகிய அந்த பிருது மஹாராஜன் அலங்காரம் பெற்ற அர்ச்சிஸ் என்ற மனைவியுடன் மற்றொரு அக்னிபோல் விளங்கினர். 13

ஓ விதுர! ப்ருது மகாராஜனுக்குக் குபேரன் ஸ்வர்ணமயமான சிறந்த ஆஸனம் கொடுத்தான். வருணன் ஜலப்பெருக்கமுடையதும் சந்திரன் போன்ற நிறமுடையதுமாகிய குடையைக் கொடுத்தான். 14

வாயு இரண்டு வாலவ்யஜனங்களையும் தர்மன் கீர்த்தி ரூபமாகிய மாலையையும் இந்திரன் உயர்ந்த கிரீடத்தையும் யமன் சிக்ஷிப்பதற் குரிய தண்டத்தையும் கொடுத்தான். 15

பிர்மதேவர் வேதமயமான கவசத்தையும் ஸரஸ்வதி உத்தமமான ஹாரத்தையும் விஷ்ணு ஸுதரிசன மென்னும் சக்ரத்தையும் அவருடைய மனைவியாகிய மஹா லக்ஷ்மி மிகுந்த ஸம்பத்தையும் கொடுத்தார்கள். 16

𑌦𑌶𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑌿𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌶𑌤𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌮𑍍𑌬𑌿𑌕𑌾 ।
𑌸𑍋𑌮𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌾𑌨𑌶𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌰𑌥𑌮𑍍 ॥ 17

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌾𑌜𑌗𑌵𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌂 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌮𑌯𑌾𑌨𑌿𑌷𑍂𑌨𑍍 ।
𑌭𑍂𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌯𑍍𑌯𑍌 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌵𑌲𑌿𑌮𑌨𑍍𑌵𑌹𑌮𑍍 ॥ 18

𑌨𑌾𑌟𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌖𑍇𑌚𑌰𑌾𑌃 ।
𑌋𑌷𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌶𑌿𑌷𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌶𑌙𑍍𑌖𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑍍 ॥ 19

𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑌵𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾 𑌨𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌥𑌵𑍀𑌥𑍀𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌸𑍂𑌤𑍋𑌽𑌥 𑌮𑌾𑌗𑌧𑍋 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍀 𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍁𑌮𑍁𑌪𑌤𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑍇 ॥ 20

𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌕𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌮𑍇𑌘𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ 21

𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍋𑌶𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌮𑌸𑌿𑌮𑍍 । 𑌶𑌤𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌰𑍍𑌮 । 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌮𑍍 ॥௧௭॥ 𑌆𑌜𑌗𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑌾𑌪𑌮𑍍 । 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌯𑍍𑌯𑍌 𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌦𑍇𑌶𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌕𑍇 ॥௧௮॥ 𑌨𑌾𑌟𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌾𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌖𑍇𑌚𑌰𑌾𑌃 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌮𑍍 ॥௧௯॥ 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑌵 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍁𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥௨௦॥ 𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌕𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍁𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌨𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥ ௨௧ ॥ 𑌭𑍋 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍋 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁

ருத்ரர் சந்திரன் போன்ற பத்து பிம்பங்களுடைய கத்தியையும் அம்பிகை கேடயத்தையும் ஸோமன் அமுதமயமான குதிரைகளையும் த்வஷ்டா ஸுந்தரமான ரதத்தையும் கொடுத்தார்கள். 17

அக்னி ஆட்டினுடையவும் கோவினுடையவும் கொம்புகளால் ஏற்பட்ட தனுஸையும் சூரியன் கிரணமயமான பாணங்களையும் பூமி யோகமயமான பாதுகைகளையும் ஆகாயம் தினந்தோறும் புஷ்பங்களையும் கொடுத்தன. 18

நன்ருய் கானம் செய்பவர்கள் நாட்டியம் முதலிய ஸாமர்த்தியத்தையும் வீணை முதலியவைகளின் ஸாமர்த்தியத்தையும் ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிப்பவர்கள் அந்தரத்தான சக்தியையும் ரிஷிகள் உண்மையாகிய ஆசிர்வாதங்களையும் ஸமுத்ர ராஜன் தன்னிடமுண்டான சங்கையும் கொடுத்தார்கள். 19

மஹாத்மாவாகிய ப்ருதுவுக்கு ஸமுத்ரங்கள் பர்வதங்கள் நதிகள் இவைகள் ரதவீதிகளைக் கொடுத்தன. பிறகு ஸூதன் மாகதன் வந்தி இவர்கள் ப்ருதுவை ஸ்தோத்திரஞ் செய்ய வந்தார்கள். 20

பராக்ரமசாலியும் வேனன் குமாரனுமாகிய ப்ருது மஹாராஜன் ஸூத மாகத வந்திகள் ஸ்தோத்திரஞ் செய்ய முயன்றிருப்பதை அறிந்து ஹாஸ்யம் செய்து மேகம்போன்ற த்வனியுடைய வாக்கினல் சொல்லுகிறான். 21

॥ 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌰𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌹𑍇 𑌸𑍂𑌤 𑌹𑍇 𑌮𑌾𑌗𑌧 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑍍
𑌲𑍋𑌕𑍇(𑌅)𑌧𑍁𑌨𑌾(𑌅)𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌕𑌿𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌏𑌷 𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂
𑌮𑌾 𑌮𑌯𑍍𑌯𑌭𑍂𑌵𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌥𑌾 𑌗𑌿𑌰𑍋 𑌵𑌃 ॥ 22

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍇(𑌅)𑌸𑍍𑌮𑌦𑍁𑌪𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌲𑌂
𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌥 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌪𑍀𑌚𑍍𑌯𑌵𑌾𑌚𑌃 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌦𑍇
𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌨 𑌸𑍍𑌤𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌭𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥ 23

𑌮𑌹𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑍀𑌶𑌃
𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌕𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌯𑌤𑍇(𑌅)𑌸𑌤𑍋(𑌅)𑌪𑌿 ।

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

பிருது கூறுகிறன்.

ஓ ஸூத! ஏ மாகத! பிரஸன்னனுகிய ஓ வந்தியே! நான் உலகத்தில் குணங்களின் ப்ரகாசமுள்ளவனுனல் எனக்கு ஸ்தோத்திர மேற்படலாம். இப்பொழுது எதைச்சார்ந்து என் விஷயமான ஸ்தோத்திரமானது தகுதியாகும். என்னிடம் உங்களுடைய வாக்குகள் வீணுக வேண்டாம். 22

ஆகையால் எங்களுடைய சிறந்த கீர்த்திகளைப்பற்றி மற்றெரு காலத்தில் மிகுதியாக ஸ்தோத்திரஞ் செய்யுங்கள். இனிமையான மொழியுடையவர்களே! உத்தம ச்லோகருடைய குணங்களைப்பற்றிக் கீர்த்தனம் செய்யவேண்டியதாயிருக்க அதமனுகியவனை ஸபையோர்கள் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும்படி செய்யமாட்டார்கள். 23

ஸ்தோத்திரஞ் செய்பவர்களைக்கொண்டு தன்னிடம் பெரியோர்களின்குணங்களை ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும்படி செய்யத் திறமை பெற்றவனுயினும் எவன்

[illegible] 24

[illegible] 25

[illegible] 26

[illegible]

[illegible]

[illegible]

தன்னிடமில்லாத குணங்களை ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும்படி செய்வான்?

இந்த குணங்கள் இவனுக் குண்டாகப்போகின்றன என்று ஏமாற்றப்பட்ட அறிவில்லாதவன் ஜனங்களின் பரிஹாஸத்தை அறியான். 24

பிரபுக்களாயினும் மிகுந்த பிரஸித்தியுள்ளவர்களாயினும் வெட்கமுடைய வர்களும் பரம உதாரர்களுமாகியவர்கள் நிந்திப்பதற்குரிய பௌருஷத்தைப் போல தன்னுடைய புகழ்ச்சியைப்பற்றி குறைவாகக் கொள்ளுவார்கள். 25

ஓ ஸூத! நாங்கள் இன்னும் சிரேஷ்டமான செய்கையுடையர்வகள் என்று உலகில் அறியப்படாதவர்கள். எவ்விதம் அறியாதவர்களைப்போல மன தை மறைத்துக் கொள்ளுவோம். 26

15-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

षोडशोऽध्याय प्रारम्भः.

॥ मैत्रेयः ॥

इति ब्रुवाणं नृपतिं गायका मुनिचोदिताः ।
तुष्टुवुस्तुष्टमनसस्तद्वागमृतसेवया ॥ 1

नालं वयं ते महिमानुवर्णने
यो देववर्योऽवततार मायया ।
वेनाङ्गजातस्य च पौरुषाणि
ते वाचस्पतीनामपि बभ्रमुर्धियः ॥ 2

अथाप्युदारश्रवसः पृथोर्हरेः
कलावतारस्य कथामृतादृताः ।
यथोपदेशं मुनिभिः प्रचोदिताः
श्लाघ्यानि कर्माणि वयं वितन्महि ॥ 3

षोडशे सभ्यमोदेकेश्लोक्तृतं [illegible] ।
मुनिप्रयुक्तास्सूताद्याः स्तुवन्ति स्मेति वर्ण्यते ॥

इतीति । गायकाः सूतादयः॥१॥ नेति। नालं समर्थाः। यो भवान् अवतारेष्वप्यवस्थायिकृपा हरेः। वेनस्याङ्गाज्जातस्य ते पौरुषाणि प्रति कवितकृत्यया ब्रह्मादीनामपि धियो बभ्रमुः कुतः पुनरस्मदादीनां तद्वर्णने समर्थाः स्यामेति॥२॥ अथापीति। अथापि यथावद्वर्णयितुमशक्ता अपि कथामृते सादराः मुनिभिः प्रचोदिताः यथा भवति तथोपदेशमनतिक्रम्य वितन्महि विस्तारयामः॥

16-வது அத்தியாயம்.

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு கூறும் ப்ருது மஹாராஜனை முனிவர்களால் பிரேரணை செய்யப்பட்ட ஸூதமாகதவந்திகள் ப்ருதுவின் வார்த்தைகளாகிய அமுதத்தை அடைந்ததால் ஸந்தோஷங்கொண்ட மனதுடன் ஸ்தோத்திரஞ் செய்கிறார்கள். 1

தேவ சிரேஷ்டராகிய தாங்கள் மாயையால் அவதாரஞ் செய்தவர்கள். தங்களுடைய மகிமையை வர்ணிப்பதற்கு நாங்கள் திறமையில்லாதவர்கள். வேனராஜனுடைய சரீரத்திலுதித்த தங்களுடைய பௌருஷங்களைப்பற்றி பிர்மதேவர் முதலியவர்களின் புத்தியும் பிரமமடைந்தது. 2

ஆயினும் பெருங்கீர்த்தி யுள்ளவரும், விஷ்ணுவின் அம்சாவதாரமானவருமாகிய ப்ருது மஹாராஜாவின் சரிதமாகிய அமுதத்தில் ஆதரவுள்ள நாங்கள் முனிவர்களால் ஏவப்பட்டு அவர்கள் உபதேசித்தவண்ணம் சிறந்த செய்கைகளை விஸ்தாரப்படுத்துகிறோம். 3

𑌏𑌷 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌭𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌽𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍 ।
𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌚 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍇𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌪𑌨𑍍𑌥𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 4

𑌏𑌷 𑌵𑍈 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌸𑍍𑌤𑌨𑍌 𑌤𑌨𑍂𑌃 ।
𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌯𑍋𑌰𑍁𑌭𑌯𑍋𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 5

𑌵𑌸𑍁 𑌕𑌾𑌲 𑌉𑌪𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌚𑌾𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌤𑌿 ।
𑌸𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌪𑌨𑍍𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ 6

𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌵𑍈𑌨𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤𑌾𑌮𑌪𑌿 ।
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌃 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌦𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥ 7

[illegible]

இந்த ப்ருதுமஹாராஜன் தர்மிஷ்டர்களுக்குள் சிறந்தவன். உலகத்தை தர்மத்தில் அநுஸரிக்கும்படி செய்யப் போகிறான். தர்மமரியாதைகளைக் காப்பாற்றுகிறவன் அவைகளின் சத்ருக்களைச் சிக்ஷிப்பவன். 4

இவன் தனது சரீரத்தில் லோகபாலர்களின் ஸ்வரூபங்களை ஸ்வர்க்கத்திலும் பூமியிலும் ஹிதமுண்டாகும்படியான கார்யங்களை அநுஸரித்து ஒவ்வொரு காலத்திலும் தரிக்கிறான். 5

இவன் (கிரஹிக்க வேண்டிய) காலத்தில் பொருளைக் கிரஹிக்கிறான். (துர்ப்பிக்ஷம் முதலிய காலத்தில்) செலவிடுகிறான். ஸகலப்பூதங்களிலும் ஸமமாக இருப்பவன் இந்த ப்ரபு (1) ஸூர்யனைப்போலப் பொழிகிறான். 6

கருணையுடையவனும் பூமிபோன்ற பொறுமையுள்ளவனுமாகிய இந்த வேனராஜனுடைய குமாரன் சிரசின்மீது ஆக்ரமிப்பவர்களாயினும் தீனர்களாகிய பூதங்களின் க்ரமமில்லாமையை எப்போதும் ஸஹிக்கப் போகிறான். 7

---

(1) சூர்யனைப்போல என்ற உவமையால் ஸூர்யன் எட்டுமாஸம் வரையில் ஜலத்தைக் கிரஹித்து நான்கு மாஸங்களில் பொழிகிறான் என்பது பொருள்.

𑌦𑍇𑌵𑍇𑌽𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑍍𑌯𑌸𑍌 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵𑌵𑌪𑍁𑌰𑍍𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍 ॥ 8

𑌆𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯𑌯𑌤𑍍𑌯𑌸𑍌 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌵𑌦𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾 ।
𑌸𑌾𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑌦𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌚𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾 ॥ 9

𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑍈𑌷 𑌨𑌿𑌗𑍂𑌢𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋
𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌵𑍇𑌧𑌾 𑌉𑌪𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 ।
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌗𑍁𑌣𑍈𑌕𑌧𑌾𑌮𑌾
𑌪𑍃𑌥𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌾 𑌇𑌵 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 ॥ 10

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 [illegible] 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌅𑌸𑍌 𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵𑌵𑌪𑍁𑌰𑍍𑌹𑌰𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥௮॥ 𑌆𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌵𑌦𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑌃 𑌅𑌵𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾 [illegible] 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌃 ॥௯॥ 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌗𑍂𑌢𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌂 [illegible] 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 [illegible] । 𑌉𑌪𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 । 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 [illegible] 𑌸𑌃 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌗𑍁𑌣𑍈𑌕𑌧𑌾𑌮𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌾 । 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌾 𑌇𑌵 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥௧௦॥ 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑌦 𑌇𑌤𑌿 । 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑌦𑌃 [illegible]

ராஜவடிவங்கொண்டவரும் விஷ்ணுவும் தேவருமாகிய இந்த ப்ருது ராஜன் இந்திரன் மழைபொழியாமலிருக்கும்போது சிரமமடைந்த ப்ராணன்களுடைய ப்ரஜைகளை இந்திரன்போல விரைவில் ரக்ஷிக்கப்போகிறார். 8

இவர் அன்புள்ள பார்வையும் ப்ரகாசமான மந்தஹாஸமும் மனோக்ஞமுமான முகமாகிய சந்திரனால் உலகத்தைத் திருப்தி செய்விக்கப் போகிறார். 9

இந்த ப்ருதுமஹாராஜன் வருணன் போன்றவர். அறிய முடியாத மார்க்கமுடையவர். தெரிந்துகொள்ளமுடியாத காரியங்களுடையவர். கம்பீரமான மேதையுள்ளவர். நன்றாய் ரக்ஷிக்கப்படும் பொருளுடையவர். முடிவற்ற மஹிமையுடையவர். குணங்களுக்கு முக்யமான ஸ்தானமாகியவர். அடக்கமுள்ள ஸ்வபாவமுடையவர். 10

𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑌦𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌹 𑌆𑌸𑌨𑍍𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑌵𑌤𑍍 ।
𑌨𑍈𑌵𑌾𑌭𑌿𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌨𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌽𑌨𑌲𑌃 ॥ 11

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌚𑌾𑌰𑌣𑍈𑌃 ।
𑌉𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨 𑌇𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 12

𑌨𑌾𑌦𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌸𑍁𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 ।
𑌦𑌣𑍍𑌡𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑌪𑌿 𑌦𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌥𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ 13

𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍃𑌥𑍋𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌚𑌲𑌾𑌤𑍍 ।
𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌰𑍍𑌕𑍋 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌪𑌤𑌿 𑌗𑍋𑌗𑌣𑍈𑌃 ॥ 14

𑌰𑌞𑍍𑌜𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌮𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑍈𑌃 ।
𑌅𑌥𑌾𑌮𑍁𑌮𑌾𑌹𑍂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌕𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ॥ 15

𑌰𑌣𑌿𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥௧௧॥ 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌚𑌾𑌰𑌣𑍈𑌰𑍍𑌗𑍂𑌢𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍈𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌉𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨 𑌇𑌵 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌅𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌹𑌰𑍍𑌷𑌤𑌃 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 ॥௧௨॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌸𑍁𑌤𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌯𑌤𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌥𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥௧௩॥ 𑌅𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍇𑌨𑌾 𑌵𑌾 𑌪𑍃𑌥𑍋𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌆𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌚𑌲𑌮𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌯𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 — 𑌅𑌰𑍍𑌕𑍋 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌗𑌣𑍈𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌪𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 ॥௧௪॥ 𑌰𑌞𑍍𑌜𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌯𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌰𑌞𑍍𑌜𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌅𑌤 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌕𑍈𑌰𑍍𑌹𑍇𑌤𑍁𑌭𑌿𑌰𑌮𑍁𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌕𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿

வேனராஜனாகிய அரணிக்கட்டையி லிருந்துண்டான அக்னிபோன்ற ப்ருதுமஹாராஜன் அவமதிக்கத் தகாதவர். (சத்ருவுக்கு) அடைய முடியாதவர். ஸஹிக்கமுடியாதவர். அருகிலிருந்தாலும் மிகுந்த தூரத்தி லிருப்பவர் போன்றவர். 11

இவர் சாரர்களைக்கொண்டு ப்ராணிகளின் செய்கைகளை உள்ளும் வெளியிலும் பார்த்துக்கொண்டு உதாஸீனர்போலவும் தேஹமுடையவர்களுக்கு அதிகாரியும் ஆத்மாவுமாகிய வாயுபோலவும் இருக்கப்போகிறார். 12

யமனுடைய மார்க்கத்தி லிருக்கும் இந்த ராஜன் தன் சத்ருக்களின் குமாரனாயினும் தண்டிக்கமாட்டார். புத்ரனாயினும் தண்டிப்பதற்குரியவனைத் தண்டிப்பார். 13

இந்த ப்ருதுமஹாராஜாவின் ஆஞ்ஞையானது மானஸபர்வதம் வரையில் பகவானாகிய ஸூர்யன் கிரணங்களால் தபிக்கும்வரையில் தடைபடாம லிருக்கப் போகிறது. 14

இவர் மனதைத் திருப்தி செய்விக்கும் தம் சரித்திரங்களால், உலகம் அன்புபாராட்டும்படி செய்யப்போகிறார். அதனால் ப்ரஜைகள் இவரை அரசனென்று கூறுவார்கள். 15

𑌦𑍃𑌢𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌸𑍇𑌵𑌕𑌃 ।
𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌦𑍋 𑌦𑍀𑌨𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌃 ॥ 16

𑌮𑌾𑌤𑍃𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌷𑍁 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑌰𑍍𑌧 𑌇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑍁 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌕𑌰𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 17

𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌾𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃 ।
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌂𑌗𑌪𑍍𑌰𑌸𑌂𑌗𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌣𑌿𑌰𑌸𑌾𑌧𑍁𑌷𑍁 ॥ 18

𑌅𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌧𑍀𑌶𑌃
𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌕𑌲𑌯𑌾𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌃 ।
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌰𑍍𑌥𑌕𑌂
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌮𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌮𑍍 ॥ 19

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌾 ॥௧௬॥ 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌮𑌾𑌤𑌰𑍀𑌵 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌜𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑌥𑌾 । 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌮𑌿𑌵 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥௧௭॥ 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃 । 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌂𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑌂𑌗𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 । 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌣𑌿 [illegible] 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌤𑍇 [illegible] 𑌤𑍁 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 [illegible] ॥௧௮॥ 𑌅𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌷𑌡𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 । 𑌅𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍁 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 [illegible] । 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 — 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥௧௯॥ 𑌅𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । [illegible]

இவர் த்ருடத்தன்மையுள்ள வ்ரதமுடையவர். ஸத்யஸந்தர். ப்ராம்மண ப்ரியர். பெரியோர்களை ஸேவிப்பவர். ப்ராணிகளெல்லோரையும் ரக்ஷிப்பதற் குரியவர். மனதிற்கு உயர்வைக் கொடுப்பவர். தீனர்களிடம் வாச்சல்யமுள்ளவர்.

பரஸ்திரீகளிடம் தாயிடம் போல் பக்தியுள்ளவர். பத்தினியிடம் தன் சரீரத்தின் பாதியைப்போல் ப்ரீதியுள்ளவர். ப்ரஜைகளிடம் தந்தையிடம்போல் ஸ்நேஹ முள்ளவர். பிர்மஸ்வரூப மறிந்தவர்களுக்குக் கிங்கராகியவர். 17

இவர் தேஹமுடையவர்களுக்கு ஆத்மாபோல ப்ரியமுள்ளவர். ஸுஹ்ருத்துக்களுக்கு ஸுகத்தை விர்த்திசெய்பவர். பற்றுதலற்றவர்களிடம் பற்றுடையவர். துஷ்டர்கள் விஷயத்தில் தர்மராஜன் போன்றவர். 18

எந்த பகவானிடம் அவித்தையால் ஏற்பட்ட பலவாறுயுள்ள தன்மை யானது ப்ரஸித்தமாயினும் பெரியோர்கள் ப்ரயோஜனமற்றதாகப் பார்க்கிறார் களோ அந்த பகவானும் மும்மூர்த்திகளுக்கும் ஈசனும் கூடஸ்தனும் பரமாத்மாவுமாகிய அந்த பத்மநாபனே அம்சத்துடன் ப்ரத்யக்ஷமாக அவதாரம் செய்தவர். 19

𑌅𑌯𑌂 𑌭𑍁𑌵𑍋 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍋𑌦𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑍇—
𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑍈𑌕𑌵𑍀𑌰𑍋 𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵𑌨𑌾𑌥𑌃 ।
𑌆𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌜𑍈𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌰𑌥𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌚𑌾𑌪𑌃
𑌪𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌕𑌃 । 20

𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌲 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰
𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌃 ।
𑌮𑌂𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌏𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯 𑌆𑌦𑌿𑌰𑌾𑌜𑌂
𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌶 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 ॥ 21

𑌅𑌯𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌗𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌦𑍁𑌹𑍇𑌽𑌧𑌿𑌰𑌾𑌜𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑍋 𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌰𑌾𑌸𑌕𑍋𑌟𑍍𑌯𑌾
𑌭𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌂 𑌗𑌾𑌮𑌕𑌰𑍋𑌦𑍍𑌯𑌥𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 ॥ 22

𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍂𑌰𑍍𑌜𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌜𑌗𑌵𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂
𑌯𑌦𑌾𑌚𑌰𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌵𑌿𑌷𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌜𑍌 ।
𑌤𑌦𑌾 𑌨𑌿𑌲𑌿𑌲𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋
𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑍂𑌲𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑍃𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 ॥ 23

𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 20 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇 𑌨𑍃𑌪𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌶𑌃 । 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌉𑌦𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 ॥ 21 ॥ 𑌅𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌦𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍 ॥ 22 ॥ 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍂𑌰𑍍𑌜𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑍂𑌲𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌯𑌾𑌯𑌨𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍂𑌰𑍍𑌜𑌯𑌨𑍍 𑌯𑌦𑌾𑌚𑌰𑌤𑍍 ॥ 23 ॥ 𑌏𑌷 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵…

இவர் உதயபர்வதம் வரையில் பூமண்டலத்தை ரக்ஷிக்கப்போகிறார். ஒரே வீரரும் ராஜாராஜருமாகிய இவர் வில்லை எடுத்துக்கொண்டு ஜயசீலமான ரதத்தின் மீதேறி ஸூர்யன்போல வலமாக ஸஞ்சரிக்கப் போகிறார். 20

இந்த ப்ருது மஹாராஜனுக்கு அரசர்களும் லோகபாலர்களும் அங்கங்கு கப்பங்கட்டுவார்கள். அவர்களுடைய ஸ்திரீகள் இவனுடையகீர்த்தியைக்கானம் செய்துகொண்டு இவனை ஆதிராஜனாகிய சக்கரபாணி என்றெண்ணுவார்கள். 21

அதிராஜரும் ப்ரஜைகளுக்குப் பதியுமாகிய இவர் ப்ரஜைகளுக்கு ஜீவனத்தைச்செய்ய நிஜரூபமுடைய பூமியைக் கறக்கப் போகிறார். இவர் தம்முடைய தனுஸின் நுனியால் விளையாட்டாக இந்திரன்போல மலைகளைப் பேதித்து பூமியை ஸமமாகச் செய்வார். 22

சிங்கமானது வாலைத்தூக்கிக்கொண்டு ஸஞ்சரிப்பதுபோல ஆட்டுக்கொம்பினாலும் மாட்டுக்கொம்பினாலும் ஏற்பட்ட வில்லை யுத்தத்திற்கு சித்தஞ்செய்துகொண்டு எப்பொழுதும் பூமியில் தான் ஸஞ்சரிக்கப் போகிறானோ அப்பொழுது ஒவ்வொரு திசையிலும் துஷ்டர்கள் மறைவார்கள். 23

𑌏𑌷𑍋𑌽𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌤𑌮𑌾𑌜𑌹𑌾𑌰
𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑌭𑌾𑌵𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 ।
𑌅𑌹𑌾𑌰𑍍𑌷𑍀𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌨𑍍𑌦𑌰𑌃
𑌶𑌤𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑌰𑌮𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍇 ॥ 24

𑌏𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌦𑍍𑌮𑍋𑌪𑌵𑌨𑍇 𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯
𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌕𑌮𑍍 ।
𑌆𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌲𑌭𑌤𑌾𑌮𑌲𑌂 𑌤𑌤𑍍
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 25

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌗𑌾𑌥𑌾𑌃 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌃 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ॥ 26

𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌚𑌕𑍍𑌰𑌃
𑌸𑍍𑌵𑌤𑍇𑌜𑌸𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌟𑌿𑌤𑌲𑍋𑌕𑌶𑌲𑍍𑌯𑌃 ।
𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍈𑌰𑍁𑌪𑌗𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨
𑌮𑌹𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌃 ॥ 27

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

[illegible] 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌅𑌹𑌾𑌰𑍍𑌷𑍀𑌤𑍍 ॥ ௨௪ ॥ ௨௫ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌗𑌾𑌥𑌾𑌃 [illegible] ॥ ௨௬ ॥ 𑌦𑌿𑌶 𑌇𑌤𑌿 । 𑌉𑌪𑌗𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 ॥ ௨௭ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

எந்த விடத்தில் ஸரஸ்வதீநதி உற்பத்தியடைந்ததோ அங்கு இவர் நூறு அச்வமேதயாகங்களைச் செய்வார். நூறுவது யாகம் நடக்கும்போது நூறு யாகஞ்செய்த இந்திரன் இவருடைய குதிரையை அபஹரிப்பான். 24

இவர் தம்வீட்டுத தோட்டத்தில் ஸனத்குமாரரை அடைந்து ஏகவஸ்துவாகிய பகவானை பக்தியுடன் பூஜித்து எதனுல் பெரியோர்கள் பிர்மத்தை யடைகிறார்களோ அந்த ஞானத்தை மிகுதியாக அடைவார். 25

பரவித்தியுள்ள விக்ரமமுடையவரும் மிகுந்த பராக்ரமமுடைவருமாகிய ப்ருதுமஹாராஜன் தன்னைச்சார்ந்த அந்தக் கதைகளை அங்கங்கு இவ்விதம் கேட்கப் போகிறார். 26

இந்த ப்ருதுமஹாராஜன் திசைகளை ஜயித்துத்தடைபடாதஆஞ்ஞையுடையவனாகவும் தன்னுடைய தேஜஸால் ஜனங்களின் ஸங்கடங்களைப் போக்குகிறவனாகவும் ஸுரச்ரேஷ்டங்களாலும் கானம்செய்வதற்குரிய மிகுந்த மஹிமையுள்ளவனாகவும் பூமிக்குப் பதியாகவும் ஆகப்போகிறான். 27

16-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

|| 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ||

𑌏𑌵𑌂 𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍈𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 |
𑌛𑌨𑍍𑌦𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯 𑌚 || 1

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌪𑍁𑌰𑍋𑌧𑌸𑌃 |
𑌪𑍌𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌾𑌨𑌪𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑍀𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍀𑌃 𑌸𑌮𑌪𑍂𑌜𑌯𑌤𑍍 || 2

|| 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌃 ||

𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌰 𑌗𑍋𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌧𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌬𑌹𑍁𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍀 |
𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌦𑍋𑌹 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍋 𑌵𑌤𑍍𑌸𑍋 𑌦𑍋𑌹𑌨𑌂 𑌚 𑌕𑌿𑌮𑍍 || 3

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌾 𑌕𑌥𑌮𑍍 |
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑌪𑌾𑌹𑌰𑌤𑍍 || 4

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑍇 𑌕𑍋𑌪𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌮𑌯𑌤𑍍 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌃 |
𑌧𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌜𑌾𑌤𑌂 [illegible] 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ||

𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿| 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑍋𑌷𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍||1|| 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌤𑌿| 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌧𑌸𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑍀𑌃 𑌨𑍈𑌗𑌮𑌿𑌕𑌤𑌾𑌂𑌬𑍂𑌲𑌿𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍀𑌃 𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃||2|| 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿| 𑌦𑍋𑌹𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍||3|| 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿| 𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌰𑍍𑌹𑌮𑍍||4|| 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿|| 𑌸 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾

17-வது அத்தியாயம்.

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் குணங்களாலும் கர்மங்களாலும் ப்ரஸித்தியடைந்தவனும் மஹிமையுள்ளவனும் வேனன் குமாரனுமாகிய ப்ருதுமகாராஜன் வேண்டிய வஸ்துக்களால் ஸூதர் முதலியவர்களைப் பூஜித்துக்கொண்டாடிச் சந்தோஷப்படுத்தினன்.

ப்ராம்மணர் முதலிய வர்ணங்கள் பிருத்யர்கள் மந்திரிகள் புரோஹிதர்கள் நகரிலுள்ளவர்கள் தேசத்திலுள்ளவர்கள் கூட்டத்தார்கள் ராஜாங்கத்தார்கள் இவர்களை நன்றாய்ப் பூஜித்தான். 2

விதுரர் வினவுகிறார்.

வெகு உருவமுடைய பூதேவி எதனால் பசுவின் உருவத்தைத் தரித்தாள்? அவளை யல்லவா ப்ருதும ஹாராஜன் கறந்தான். அது விஷயத்தில் கன்று எது? கறக்கும் பாத்ரம் எது? 3

ஸ்வபாவமாகவே மேடுபள்ளமாயிருக்கும் பூதேவி ப்ருதுவால் எவ்விதம் ஸமமாயினள். அவ்வரசனுடைய பரிசுத்தமான குதிரையை இந்திரன் என்ன காரணத்தைக் கருதி யபஹரித்தான். 4

𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌗𑌤𑌃 ॥ 5

𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌪𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌕𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ॥ 6

𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌮𑍇𑌽𑌨𑍁𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌤𑌵 𑌚𑌾𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌯𑍋𑌽𑌦𑍁𑌹𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈𑌨𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌗𑌾𑌮𑌿𑌮𑌾𑌮𑍍 ॥ 7

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌕𑌥𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ।
𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌮𑌨𑌾 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤 ॥ 8

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌯𑌦𑌾𑌭𑌿𑌷𑌿𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍈—
𑌰𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌜𑌨𑌤𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌲𑌃 ।

𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௫॥ 𑌯𑌚𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑌵𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑍋 𑌯𑌶𑌃। 𑌸𑍁𑌷𑍍𑌠𑍁 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑍋 𑌯𑌶𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥௬॥ 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 [illegible] ॥௭॥௮॥ 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿 । 𑌜𑌨𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌲𑌃 𑌪𑌾𑌲𑌯𑌿𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌤𑌦𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌤𑌲𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌃 𑌦𑍇-

---

ஓ பிர்மரிஷியே! ராஜரிஷியாகிய ப்ருது பிர்மஞ்ஞானிகளுக்குள் உத்தமரும் பகவானுமாகிய ஸனத் குமாரரிடம் அபரோக்ஷஞானத்துடன் கூடிய ஞானத்தை அடைந்து என்ன கதியை அடைந்தார். 5

ஓ பிர்மரிஷியே! மங்களமான கீர்த்தியுடையவரும் ப்ரபுவும் பகவானுமாகிய கிருஷ்ணனுடைய முன்தேஹமாகிய ப்ருதுவைச்சார்ந்த மற்றுமுள்ள கீர்த்தியையும் உமக்கும் அதோக்ஷஜருக்கும் பக்தனும் அன்புள்ளவனுமாகிய எனக்குச் சொல்ல வேண்டும். இந்த பகவான் ப்ருதுவின் உருவத்துடன் இந்த பூமியை யல்லவா கறக்கிறார். 6–7

ஸ்ரீஸூதபௌராணிகர் கூறுகிறார்.

விதுரரால் இவ்வாறு வாஸுதேவன் சரித்திரத்தைப் பற்றி ப்ரேரணை செய்யப்பட்ட மைத்ரேயர் ஸந்தோஷித்த மனதுடன் விதுரரைப் புகழ்ந்து பதில் சொல்லுகிறார். 8

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

ஓ விதுர! வேதியர்களால், ஜனங்களைப் பரிபாலிப்பவர் தாங்கள்தான்என்று ப்ரேரணை செய்யப்பட்ட ப்ருது மகாராஜன் எப்பொழுது பட்டபிஷேகம்

प्रजा निरन्ने क्षितिपृष्ठ एत्य
क्षुत्क्षामदेहाः पतिमभ्यवोचन् ॥ 9

वयं राजञ्जाठरेणाभितप्ता
यथाग्निना कोटरस्थेन वृक्षाः ।
त्वामद्य याताः शरणं शरण्यं
यः साधितो वृत्तिकरः पतिर्नः ॥ 10

तन्नो भवानीहतु रातवेऽन्नं
क्षुधार्दितानां नरदेवदेव ।
यावन्न नङ्क्ष्यामह उज्झितोर्जा
वार्तापतिस्त्वं किल लोकपालः ॥ 11

॥ मैत्रेयः ॥

पृथुः प्रजानां करुणं निशम्य परिदेवितम् ।
दीर्घं दध्यौ कुरुश्रेष्ठ निमित्तं सोऽन्वपद्यत ॥ 12

हाः याचमानाः प्रजा अन्नवृत्तिं पृथुमभ्यवोचन्॥९॥ वयमिति। जाठरेण अग्निना अभितप्ताः यः साधितः विप्रैरस्मदर्थं संपादितः तं त्वां शरणं याताः॥१०॥ तदिति। तत्तस्मात् क्षुधार्दितानां रातवे दातुम् अन्नम् ईहतु ईहतां यत्नं करोतु उज्झितोर्जाः त्यक्तान्नसत्त्वाः वार्तायाः जीविकायाः पतिः॥११॥ पृथुरिति। परिदेवितं विलापं निमित्तं हेतुम् अन्वपद्यत ज्ञातवान्॥१२॥ इतीति। पृथिव्या ओषधिबीजानि

செய்துகொண்டானே அப்பொழுது பூமியானது அன்னமில்லாம லிருக்க ப்ரஜைகள் பசியினுல் கிருசமான தேஹமுடையவர்களாகி ப்ருதுமஹாராஜ னிடம் வந்து கூறுகிறுர்கள். 9

ஓ ராஜனே! பொந்திலிருக்கும் அக்கினியால் விருக்ஷங்கள் போல நாங் கள் வயிற்றி லிருக்கும் அக்கினியால் தாபமடைந்திருக்கிறேம். தாங்கள் எங் களுக்கு ஜீவனத்தைக் கொடுக்கும்படியாக (வேதியர்களால்) உண்டுபண்ணப்பட் டவர்கள். ரக்ஷிப்பதற்குத் தகுதியுள்ள தங்களை இப்பொழுது சரணமடைந் தோம். 10

ஆகையால் ஓ ராஜராஜனே நாங்கள் அன்னமின்றி நாசமடைவதற்குள் பசியால்துன்புறும் எங்களுக்கு அன்னங்கொடுக்கத் தாங்கள் முயலவேண்டும். தாங்கள் ஜீவனத்திற்குப்பதியும் உலகங்களைப் பரிபாலிப்பவருமாக ஆகிறீர்கள். 11

மைத்ரேயர் கூறுகிறுர்.

ஓ குருவம்ச ச்ரேஷ்ட! ப்ருதுமஹாராஜன். ப்ரஜைகளின் தீனமான ப்ரலாபத்தைக்கேட்டு நீண்டகாலம் யோசித்துக் காரணத்தை யறிந்தான். 12

𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌶𑌰𑌾𑌸𑌨𑌃 ।
𑌸𑌂𑌦𑌧𑍇 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌖𑌂 𑌭𑍂𑌮𑍇𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌹𑌾 𑌯𑌥𑌾 ॥ 13

𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌪𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌧𑌰𑌣𑍀 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑍋𑌦𑌾𑌯𑍁𑌧𑌂 𑌚 𑌤𑌮𑍍 ।
𑌗𑍌𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑌦𑍍𑌭𑍀𑌤𑌾 𑌮𑍃𑌗𑍀𑌵 𑌮𑍃𑌗𑌯𑍁𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾 ॥ 14

𑌤𑌾𑌮𑌨𑍍𑌵𑌧𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑍋𑌽𑌤𑍍𑌯𑌰𑍁𑌣𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ।
𑌶𑌰𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌷𑌿 𑌸𑌂𑌧𑌾𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌲𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥ 15

𑌸𑌾 𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌰𑍋𑌦𑌸𑍀 𑌚𑌾𑌂𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌯𑍋𑌃 ।
𑌧𑌾𑌵𑌂𑌤𑍀 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌨𑌂 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌾𑌨𑍂𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌯𑍁𑌧𑌮𑍍 ॥ 16

𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌨𑌾𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌵𑍈𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑌿𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌦𑌾 𑌨𑌿𑌵𑌵𑍃𑌤𑍇 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍂𑌯𑌤𑌾 ॥ 17

𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲 ।
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌲𑌨𑍇𑌽𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 18

𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌿𑌘𑌾𑌂𑌸𑌸𑍇 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌕𑍃𑌤𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌹𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑌥𑌂 𑌯𑍋𑌷𑌾𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑍋 𑌮𑌤𑌃 ॥ 19

𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௧௩ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌪𑌮𑌾𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌮𑍃𑌗𑌯𑍁𑌣𑌾 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌮𑍃𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀 ॥ ௧௪ ॥ ௧௫ ॥ 𑌸𑍇𑌤𑌿 । 𑌰𑍋𑌦𑌸𑍀 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑍌 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌂𑌤𑌰𑌮𑌂𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌯𑍁𑌧𑌂 𑌯𑍇𑌨 ॥ ௧௬ ॥ ௧௭ ॥ 𑌸𑌂𑌤𑌿 ॥

இவ்விதம் புத்தியால் தீர்மானித்து வில்லை எடுத்துத் திரிபுரஸம்ஹாரம் செய்தபரமசிவன்போலக் கோபங்கொண்டு பூமிக்காக பாணத்தைச் சேர்த்தார்

பூதேவி ஆயுதமுடைய ப்ருதுமஹாராஜனைப்பார்த்து பயந்து நடுங்கிப் பசுவினுருவங்கொண்டு வேடனால் துரத்தப்படும் பெண்மான்போல ஓடினாள். 14

வேனன்குமாரனாகிய ப்ருதுமஹாராஜன் மிகவும் கோபங்கொண்டு சிவந்த கண்களுடன் வில்லில் பாணத்தைப்பூட்டி பூமி எங்கெங்கு ஓடுகிறாளோ அங்கங்கு சென்று அவளையே துரத்தினான். 15

அந்த பூதேவி திசைகளிலும் அக்னிமுதலியவர்களின் திசைகளிலும் ஆகாயத்திலும் பூமியிலும் அந்தரக்ஷத்திலும் ஓடியும் அங்கங்கு கூடவே ஆயுதத்துடன் வரும் ப்ருதுராஜனைக் கண்டாள். 16

ப்ரஜைகள் மிருத்யுவிடம்போல ப்ருதுராஜனிடம் ப்ருதிவி உலகத்தில்ரக்ஷணத்தை அடையவில்லை. அப்பொழுது நொந்த மனதுடன் திரும்பினாள். 17

மஹாபாக்கியமுள்ளவரும் தர்மங்களை யறிந்தவரும் சரணம்புகுந்தவர்களிடம் வாத்ஸல்யமுள்ளவருமாகிய பிரபுவே! என்னையும் ரக்ஷிக்கவேண்டும். நீர் பிராணிகளைக் காப்பாற்றுவதில் நிலைபெற்றவர் என்று தெரிவித்துக்கொண்டாள்.

தர்மங்களையறிந்தவரென்று நிச்சயிக்கப்பட்ட எவன் எவ்விதம் ஸ்திரீயைக்கொல்லுவான். தீனத்தன்மையுள்ளவளும் பாபமற்றவளுமாகிய என்னை என் வதைசெய்ய விரும்புகிறீர். 1

𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑍈 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌷𑍁 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌗𑌃𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌤𑌵𑌃 ।
𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌦𑍀𑌨𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌾𑌃 ॥ 20

𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌾𑌟𑍍𑌯𑌾𑌜𑌰𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌵𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌮𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌮𑌮𑍍𑌭𑌸𑌿 𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥ 21

॥ 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌃 ॥

𑌵𑌸𑍁𑌧𑍇! 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌵𑌧𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌮𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸𑌨𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑍀𑌮𑍍 ।
𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌷𑌿 𑌯𑌾 𑌵𑍃𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌨 𑌤𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌚 𑌨𑍋 𑌵𑌸𑍁 ॥ 22

𑌯𑌵𑌸𑌂 𑌜𑌗𑍍𑌧𑍍𑌯𑌨𑍁𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌨𑍈𑌵 𑌦𑍋𑌗𑍍𑌧𑍍𑌯𑍌𑌧𑌸𑌂 𑌪𑌯𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑍋 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 23

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌖𑌲𑍍𑌵𑍋𑌷𑌧𑌿𑌬𑍀𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑌾 ।
𑌨 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌾𑌮𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌧𑍀𑌃 ॥ 24

𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌸 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌹𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌹𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥20॥ 𑌮𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌜𑌰𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌢𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌾𑌟𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌮𑌮𑍍𑌭𑌸𑌿 𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥21॥ 𑌵𑌸𑍁𑌧 𑌇𑌤𑌿। 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌷𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌵𑍃𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌵𑌸𑍁 𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 ॥22॥ 𑌯𑌵𑌸𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌯𑌵𑌸𑌂 𑌤𑍃𑌣𑌂 𑌜𑌗𑍍𑌧𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑌸𑌿। 𑌪𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑍈𑌵 𑌦𑍋𑌗𑍍𑌧𑌿 𑌔𑌧𑌸𑍍𑌯𑌮𑍂𑌧𑌸𑌿 𑌭𑌵𑌂 𑌚 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌸𑌇 ॥23॥ 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿। 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌿 ॥24॥ 𑌮𑌾𑌮𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁

ஸ்திரீகள் குற்றஞ் செய்தவர்களாயினும் ப்ராணிகள் அவர்களை ஹிம்ஸிப்பதில்லை. ஓ ராஜனே! கருணையுள்ளவர்களும் தீனர்களிடம் வாத்ஸல்யமுள்ளவர்களுமாகிய உம்மைப் போன்றவர்களைப்பற்றிக் கேட்கவேண்டுமா? 20

எந்த இடத்தில் ப்ரபஞ்சமானது நிலைபெற்றிருக்கிறதோ அந்த த்ருடமான ஓடம் போன்ற என்னை நாசம் செய்து உம்மையும் இந்த ப்ரஜைகளையும் எவ்விதம் ஜலத்தில் நிலைநிறுத்துவீர். 21

ப்ருது கூறுகிறான்.

ஓ பூமியே! என்னுத்தரவைக் கவனிக்காத உன்னை வதை செய்யப் போகிறேன். நீ யாகத்தில் பாகத்தை அடைகிறாய். பொருளை விஸ்தாரப்படுத்துவதில்லை. 22

தினந்தோறும் நீ (பசுவின் உருவத்துடன்) புற்களைப் புசிக்கிறாய். மடிகளிலுள்ள பாலைக் கறப்பதில்லை. துஷ்டையாகிய அந்த உன்னிடம் சிக்ஷை என்பது சிலாக்யமல்ல என்பதில்லை. 23

அற்ப புத்தியுள்ள நீ பகவானால் முந்தி ஏற்பட்டவைகளும் உன் சரீரத்தில் இருப்பவைகளுமாகிய ஓஷதிகளையும் பீஜங்களையும் என்னை அவமதித்து விடுவதில்லை. 24

𑌏𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌪𑌰𑍀𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌦𑍇𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑌮𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌮𑌦𑍍𑌬𑌾𑌣𑍈𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌮𑍇𑌦𑌸𑌾 ॥ 25

𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌷𑌿𑌦𑍁𑌤 𑌕𑍍𑌲𑍀𑌬 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌮𑍍𑌭𑌾𑌵𑌨𑍋𑌽𑌧𑌮𑌃 ।
𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌧𑍋𑌽𑌵𑌧𑌃 ॥ 26

𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌬𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌦𑌾𑌂 𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌗𑌾𑌂 𑌤𑌿𑌲𑌶𑌃 𑌶𑌰𑍈𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌬𑌲𑍇𑌨𑍇𑌮𑌾 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ॥ 27

𑌏𑌵𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌮𑌯𑍀𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌮𑌹𑍀 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌪𑌥𑍁𑌃 ॥ 28

॥ 𑌮𑌹𑍀 ॥

𑌨𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾
𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑌨𑌵𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ।

[illegible]

என்னுடைய பாணங்களால் பேதமடைந்த உன்னுடைய மேதஸினுல் பசியுள்ளவர்களும் துன்பமுடையவர்களுமாகிய இந்த ப்ரஜைகளின் ப்ரலாபத்தை அடக்குகிறேன். 25

புருஷனாயினும் ஸ்திரீயாயினும் வீர்யமில்லாதவனும் தற்புகழ்ச்சியுடையவனும், ப்ராணிகளிடம் தயையில்லாதவனும் அதமனுமாயிருப்பின் அரசர்களுக்கு அவர்களை வதை செய்வது வதையாகாது. 26

கர்வமுள்ளவளும், கெட்ட மதமுள்ளவளும், கபடமான பசுவின் உருவமுடையவளுமாகிய உன்னை பாணங்களால் பொடியாகச் செய்து என்னிடம் உள்ள யோகத்தின் வலுவால் இந்த ப்ரஜைகளை நான் தாங்குகிறேன். 27

இவ்விதம் கோபமயமான ஸ்வரூபத்தைத் தரித்தவனும் யமன் போன்றவனுமாகிய ப்ருது மஹாராஜனைப்பார்த்து நடுக்கமடைந்த பூதேவி நமஸ்காரஞ் செய்து கைகூப்பிச் சொல்லுகிறாள். 28

பூதேவி கூறுகிறாள்.

மாயையால் ஏற்பட்ட பலவித சரீரங்களுடையவரும், குணஸ்வரூபரும், பரமபுருஷருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். ஸ்வரூபானுபவத்தால் மாயையால்

𑌨𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑍁𑌤
𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌕𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑍋𑌰𑍍𑌮𑌯𑍇 ॥ 29

𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾
𑌧𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌯𑌤𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ।
𑌸 𑌏𑌵 𑌮𑌾𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑍁𑌦𑌾𑌯𑍁𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌟𑍍—
𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌕𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇 ॥ 30

𑌯 𑌏𑌤𑌦𑌾𑌦𑌾𑌵𑌸𑍃𑌜𑌚𑍍𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌂
𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌯𑌾𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌕𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌤𑌯𑍈𑌵 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌲 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑍁𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑌃
𑌕𑌥𑌂 𑌨𑍁 𑌮𑌾𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑍋 𑌜𑌿𑌘𑌾𑌂𑌸𑌤𑌿 ॥ 31

𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌤𑌨𑌵𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌶𑍍𑌚𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑍁𑌤𑌾𑌃 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌧𑌿𑌭𑍂𑌤𑌾𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌊𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌦𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 ॥ 29 ॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌮𑍇𑌕𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌯𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌆𑌯𑌤𑌨𑌮𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌤𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌯𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌦𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌟𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 ॥ 30 ॥ 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑌰𑍇𑌰𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌾𑌲𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌽𑌨𑍁𑌚𑌿𑌤𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌯𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌵𑌿𑌷𑌯𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾 ॥ 31 ॥ 𑌅𑌤𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌦𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌨𑍂𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌶𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌏𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌪𑌰𑌾𑌪𑌰𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑌾𑌲𑍀 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌤𑌃 𑌶𑌾𑌯𑌯𑌾

விடுபட்ட ஆதிபௌதிகம் ஆத்யாத்மிகம் ஆதிதைவிகம் என்னும் இவைகளில் உள்ள அஹங்காரத்திற்கு ஹேதுக்களான ராகத்வேஷம் முதலியவைகளை யுடையவருமாகிய பரமபுருஷருக்கு நமஸ்காரம். 29

எந்த ஈசனுல் நான் ஜீவர்களுக்கிருப்பிடமாக ஸிருஷ்டிக்கப்பட்டு என்னி டம் இந்த பூதங்களைத் தரிக்கும் தன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறதோ, ஸ்வராட்டாகிய அந்த ஈசனே என்னைக் கொல்லுவதற்கு ஆயுதத்துடன் அருகில் வந்திருக்கிருர். வேறு எவனை நான் சரணமடைவேன். 30

ஜீவர்களைச் சார்ந்ததும் ஊகிக்கத்தகாததுமாகிய தன் மாயையால் எந்த பகவான் ஸ்தாவர ஜங்கம ரூபமான இந்த ப்ரபஞ்சத்தை ஆதியில் ஸிருஷ்டி செய்தாரோ அந்த மாயையைக் கொண்டே ரக்ஷிக்க முயன்றவரும் தர்மத்தில் ஆவலுடையவருமாகிய அந்த நீர் என்னை என் வதை செய்ய விரும்புகிறீர். 31

नूनं बतेशस्य समीहितं जनै-
स्तन्मायया दुर्जययाकृतात्मभिः ।
न लक्ष्यते यस्त्वकरोदकारयद्
योऽनेक एकः परतश्च ईश्वरः ॥ 32

सर्गादि योऽस्यानुरुणद्धि शक्तिभिः
द्रव्यक्रियाकारकचेतनात्मभिः ।
तस्मै समुन्नद्धनिरुद्धशक्तये
नमः परस्मै पुरुषाय वेधसे ॥ 33

स वै भवानात्मविनिर्मितं जग-
द्भूतेन्द्रियान्तःकरणात्मकं विभो ।
संस्थापयिष्यन्नज मां रसातला-
दभ्युज्जहाराम्भस आदिसूकरः ॥ 34

तत्र किमेकः ॥३२॥ तस्मादचिन्त्यशक्तये केवलं नमस्करोति — सर्गादीति। सर्गादिस्थितिसंहारं अस्य जगतः [illegible] द्रव्याणि महाभूतानि क्रियाः इन्द्रियाणि कारकाः देवाः चेतनावृत्तिः बुद्धिः अहंकारः एतैः स्वशक्तिरूपैः [illegible] निरुद्धाः शक्तयो यस्य ॥३३॥ प्राणिनां धारणाय मां रसातलादुद्धृत्येदानीं प्रजारक्षणे प्रवृत्तस्य [illegible] ॥३४॥ [illegible]

எந்த ஈச்வரன் ஒருவராயினும் மாயையால் பலவிதமாகிருரோ எவர் (பிர்மாவை) ஸிருஷ்டித்தாரோ (அந்த பிர்மாவைக்கொண்டு) ஸிருஷ்டிக்கும்படி செய்தாரோ அந்த ஈச்வரனுடைய வ்யாபாரமானது ஜயிக்கமுடியாத உம்முடைய மாயையால் கெடுதி யடைந்த மனமுடைய ஜனங்களால் அறியமுடியாதது. நிச்சயம்! ஆச்சரியம்! 32

மஹாபூதங்கள் இந்திரியங்கள் தேவர்கள் புத்தி அஹங்காரம் என்ற இந்த சக்திகளால் எந்த பகவான் ப்ரபஞ்சத்தின் ஸிருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம் இவைகளை அநுஸரிக்கிருரோ மிகுந்தனவும் தங்கியனவுமாகிய சக்திகளுடையவரும் வேதஸ்ஸூம் பரமபுருஷருமாகிய அந்த பகவானுக்கு நமஸ்காரம்.

ஜன்மமில்லாத ஓ பிரபுவே! பூதங்கள் இந்திரியங்கள் அந்தக்கரணம் இவைகளின் ஸ்வரூபமுள்ளதும் உம்மால் ஸிருஷ்டி செய்யப்பட்டதுமாகிய உலகத்தை நன்ருய் ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டுமென்று விரும்பி நீர் ஆதிவராஹ ரூபத்துடன் என்னைப் பாதாளத்தினின்றும் ஜலத்தினின்றும் உயர எடுத்தீர். 34

𑌅𑌪𑌾𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌮𑌯𑌿 𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃
  𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌦𑍍𑌯 𑌰𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌷𑍁𑌃 𑌕𑌿𑌲 ।
𑌸 𑌵𑍀𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑌭𑍂𑌦𑍍𑌧𑌰𑌾𑌧𑌰𑍋
  𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑌯𑌸𑍍𑌯𑍁𑌗𑍍𑌰𑌶𑌰𑍋 𑌜𑌿𑌘𑌾𑌂𑌸𑌸𑌿 ॥ 35

𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌜𑌨𑍈𑌰𑍀𑌹𑌿𑌤𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾—
  𑌮𑌸𑍍𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑍈𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌸𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ।
𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿—
  𑌸𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑍋 𑌵𑍀𑌰𑌯𑌶𑌸𑍍𑌕𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 ॥ 36

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌜𑌿𑌘𑌾𑌂𑌸𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥೩೫॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍌𑌤𑍁𑌕𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌽𑌨𑍇𑌨𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 । 𑌨𑍂𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌰𑍍𑌗𑌰𑍂𑌪𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂। 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌤𑍈𑌃 𑌜𑌨𑍈𑌃 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍀𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌮𑌏𑌵𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌵𑍀𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌯𑌶𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑍀𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌯𑌶𑍋𑌽𑌭𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌂 𑌨 𑌤𑍁 𑌭𑌯𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥೩೬॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

ஜலத்திற்கு மேலான பாகத்தில் ஓடம் போல் ஆதாரமாகிய என்னிடம் நிலை பெற்றிருக்கும் ப்ரஜைகளைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று விருப்பங்கொண்ட வராஹரூபியாகிய அந்த நீரே ப்ருது மஹாராஜாவின் உருவத்துடன் இப்பொழுது உண்டா யிருக்கிறீர். அந்தத் தாங்கள் பாலின் நிமித்தமாக உக்ர மான பாணமுடையவராகி என்னை வதை செய்ய விரும்புகிறீர்கள். 35

அந்த ஈச்வரனுடைய குண ஸ்ருஷ்டி ரூபமான மாயையால் மோஹமடைந்த மனமுடைய என்னைப்போன்ற ஜனங்களால் * ஹரிதாஸர்களின் செய்கையையே அறியமுடியாது. நிச்சயம். ஜிதேந்திரியர்களாகிய வீரர்களுக்குக் கீர்த்தியைச் செய்யும் அந்த ஹரிதாஸர்களுக்கு நமஸ்காரம். 36

17-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

---

* ஹரிதாஸர்களின் செய்கையையே அறியமுடியாது என்பது ஹரியாகிய பரமேச்வரின் செய்கையை எவ்விதம் அறியக்கூடும் என்பதை விளக்குவதாம்.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

|| 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ||

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌮𑌭𑌿𑌷𑍍𑌟𑍂𑌯 𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌿𑌤𑌾𑌧𑌰𑌮𑍍 |
𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌹𑌾𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑍀𑌤𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑌭𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 || 1

|| 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌃 ||

𑌸𑌂𑌨𑌿𑌯𑌚𑍍𑌛𑌾𑌭𑌿𑌭𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌮𑍇 |
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌰𑌮𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌧𑍁𑌕𑌰𑍋 𑌬𑍁𑌧𑌃 || 2
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌽𑌥𑌵𑌾𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌭𑌿𑌃 |
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 || 3

𑌭𑍂𑌮𑍇𑌰𑍍𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑌵𑌤𑍍𑌸𑍀𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌨𑌤𑌾𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍 |
𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑍍𑌮𑌤𑍀𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍋 𑌗𑌤𑌃 ||
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑍇 𑌦𑍁𑌹𑍀𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌭𑌿𑌤𑌃 ||
𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑌾 𑌦𑍋𑌗𑍍𑌧𑍍𑌰𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ||

𑌸 || 𑌸𑌂𑌨𑌿𑌯𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑌿 | 𑌹𑍇 𑌅𑌭𑌿𑌭𑍋 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 𑌯𑌦𑌾𑌹𑍋 𑌦𑍇𑌵 𑌅𑌪𑌿 𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌯𑌦𑌹𑌂 𑌵𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌸𑌂𑌨𑌿𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧 | 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌰𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌰𑌮𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇 || ௨ || 𑌅𑌪𑌿 𑌜𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌓𑌷𑌧𑍀𑌃 𑌉𑌪𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌉𑌪𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 — 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 | 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌅𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌃 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿

---

18 - வது அத்தியாயம்.

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

பூதேவி கோபத்தால் துடிக்கும் உதடுகளுடைய ப்ருது மஹாராஜனை இவ்வாறு ஸ்தோத்ரம் செய்து பயமடைந்து தன் மனதை அடக்கிக்கொண்டு சொல்லுகிறாள். 1

பூமி கூறுகிறாள்.

ஓ பிரபுவே! கோபத்தை யடக்கவேண்டும். நான் சொல்லுவதைக் கவனிக்கவேண்டும். பண்டிதனாகியவன் ப்ரமரம் போல் எதிலும் ஸாரத்தைக் கிரஹிக்கிறான். 2

தத்வமறிந்த முனிவர்கள் மானிடர்களுக்கு நன்மை ஸித்திக்கும் பொருட்டு * இவ்வுலகிலும் † அல்லது அவ்வுலகிலும் உபாயங்களைக் கண்டிருக்கிறார்கள். அனுஷ்டித்து மிருக்கிறார்கள். 3

---

* இவ்வுலகில் உபாயம் கிருஷி முதலியன.

† அவ்வுலகில் உபாயம் அக்கினிஹோத்ரம் முதலியன.

𑌤𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌯𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍁𑌪𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌅𑌵𑌰𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋𑌪𑍇𑌤 𑌉𑌪𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇𑌽𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 ॥ 4

𑌤𑌾𑌨𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌰𑌭𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌾𑌆𑌰𑌬𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥ 5

𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍋𑌷𑌧𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌂𑌪𑌤𑍇 ।
𑌭𑍁𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌮𑌯𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌅𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌧𑍃𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑍈𑌃 ॥ 6

𑌅𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌽𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑌾 𑌚 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌕𑍈𑌃 ।
𑌚𑍋𑌰𑍀𑌭𑍂𑌤𑍇𑌽𑌥 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌗𑍍𑌰𑌸𑌮𑍋𑌷𑌧𑍀𑌃 ॥ 7

𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌤𑌾 𑌵𑍀𑌰𑍁𑌧𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾 𑌮𑌯𑌿 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌯𑌸𑌾 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌾𑌦𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 ॥ 8

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍॥௩॥ 𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿। 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌵𑌰𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑍀𑌨𑌃॥௪॥ 𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿॥ 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿॥௫॥ [illegible]॥ 𑌯𑌾𑌓𑌷𑌧𑍀𑌃—𑌪𑍁𑌰𑍇𑌤𑌿॥௬॥ 𑌅𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑍇𑌤𑌿। 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌅𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾 𑌚𑍋𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍। 𑌅𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌚 𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌵𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌅𑌧𑍃𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑍈𑌃 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌨 𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑍇𑌰𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃॥௭॥ 𑌨𑍂𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌃 𑌜𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃॥௮॥ 𑌵𑌤𑍍𑌸𑍇𑌤𑌿। 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂 𑌦𑍋𑌹𑌨𑌂 𑌦𑍋𑌹𑌨𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍋𑌗𑍍𑌧𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌉𑌪

கீழ்ப்பட்டவனுயினும் எவன் முன்னோர்களால் காட்டப்பட்ட அந்த உபாயங்களைச் சிரத்தையுடன் நன்ருய் அனுஷ்டிக்கிறனே அவன் விரைவில் உபாயங்களை அடைகிருன். 4

அறிவுள்ளவனுயினும் எவன் அந்த உபாயங்களை ஆதரவு செய்யாமல்தான் அர்த்தங்களைப்பற்றி யத்தனிக்கிறனே அவனுடைய காரியங்கள் அடிக்கடி யத்தனிக்கப்பட்டாலும் ஸித்தி பெறுவதில்லை. 5

ஓ ராஜனே! முந்தி பிர்மதேவர்களால் ஸிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஓஷதிகளை வ்ருதமில்லாத அஸத்துக்கள் புசிக்க நான் பார்த்தேன். 6

உலகத்தைப் பரிபாலிக்கும் § அரசர்களாகிய நீங்கள் என்னைப் பரிபாலிக்கவில்லை. அநாதரவு செய்தீர்கள். உலகமானது தஸ்கரமயமானதால் நான் யாகத்தின் நிமித்தம் ஓஷதிகளை விழுங்கினேன். 7

நீண்டகாலமானதால் அந்த ஓஷதிகள் என்னிடம் ஜீர்ணமாயின. அதை அடைவதில் (முன்னோர்கள்) கண்ட உபாயத்தால் நீர் கிரஹித்துக்கொள்ளலாம்.

§ அரசர்களாகிய நீங்கள் என்பது ஸாமான்யமாக அரசர்களென்ற அபிப்ராயம்.

வத்ஸம் கல்பய மே வீர ! யேநாஹம் வத்ஸலா தவ ।
தோக்ஷ்யே க்ஷீரமயாந் காமாநநுரூபஞ்ச தோஹநம் ॥ 9

தோக்தாரஞ்ச மஹாபாஹோ ! பூதாநாம் பூதபாவந ! ।
அந்நமீப்ஸிதமூர்ஜஸ்வத் பகவாந் வாஞ்சதே யதி ॥ 10

ஸமாஞ்ச குரு மாம் ராஜந் தேவவ்ருஷ்டம் யதா பய: ।
அபர்தாவபி பத்ரந்த உபாவர்தேத மே விபோ ! ॥ 11

இதி ப்ரியம் ஹிதம் வாக்யம் புவ ஆதாய பூபதி: ।
வத்ஸம் க்ருத்வா மநும் பாணாவதுஹத் ஸகலௌஷதீ: ॥ 12

ததாபரே ச ஸர்வத்ர ஸாரமாதததே புதா: ।
ததோऽந்யே ச யதாகாமம் துதுஹு: ப்ருதுபாவிதாம் ॥ 13

ருஷயோ துதுஹுர்தேவீமிந்த்ரியேஷ்வத ஸத்தம ! ।
வத்ஸம் ப்ருஹஸ்பதிம் க்ருத்வா பயஶ்சந்தோமயம் ஶுசி ॥ 14

கல்பயமிதி। தோக்ஷ்யே ப்ருதக் க்ஷீரமயாந்॥ 9॥ தோக்தாரமிதி। பூதாநாமீப்ஸிதம் அந்நம் ஊர்ஜஸ்வத் பலவத்॥ 10॥ ஸமாமிதி। அபகதவிஷமத்வாம் யதா மே ஸமர்தாவபி வர்ததே॥ 11॥ 12॥ ச ஸர்வத்ராதய இத்யாஹ— பதாபரே ச ஸர்வத்ர வாக்யாதாவபி ஸாரமாததே ததேதி। ப்ருதுநா வதங்பதி ததோऽந்யே ச ருஷ்யாதய: வஸ்த்ராதிஷு துதுஹு: ப்ருதுநா பாவிதாம் வசீக்ருதாம்॥ 13॥ ருஷய இதி। தேவீம் ப்ருத்வீம் சாந்தஸ: ஶ்ருதிவிஷயம்

மஹாபாகுவும் பூதபாவனரும் வீரருமாகிய ஓ பிரபுவே! நான் தங்களுக்கு வாத்ஸல்ய முடையவள். பகவானாகிய தாங்கள் வலுவைக் கொடுப்பதும் வேண்டுவதுமாகிய அன்னத்தைப்பூதங்களுக்குவிரும்புவீர்களானால் எனக்குக்கன்றையும் உசிதமான கறப்பதற்குரிய பாத்ரத்தையும் கறப்பவனையும் ஏற்படுத்தவேண்டும். நான் பால் மயமான காமங்களைப் பூர்த்தி செய்கிறேன். 9—10

பிரபுவாகிய ஓ ராஜனே! என்னை ஸமமாகவும் செய்யவேண்டும். உமக்கு மங்களமுண்டாகும். வருஷாகாலஞ் சென்றாலும் தேவரால் ஸிருஷ்டிக்கப்பட்ட யஸஸ்ஸானது எனக்கு எங்கும் இருக்கவேண்டும். 11

பூமி கூறிய இப்படிப்பட்டப்ரியமும் ஹிதமுமான வார்த்தைகளைக் கேட்டு ப்ருதுமஹாராஜன் மனுவைக் கன்றாகச் செய்து தன் கையில் ஓஷதிகள் யாவற்றையும் கறந்தான். 12

அவ்விதமே மற்றுமுள்ள பண்டிதர்களும் எங்கும் ஸாரத்தைக் கிரஹிக்கிறார்கள். பிறகு மற்றுமுள்ளவர்களும் ப்ருதுவின் வசமான பூமியை அவர்களிஷ்டப்படி கறந்தார்கள். 13

மிகவும் சிரேஷ்டராகிய விதுர! பிறகு ரிஷிகள் பூதேவியிடம் இந்திரியங்களில் பிருஹஸ்பதியைக் கன்றாக அடைந்து பரிசுத்தமும் வேதமயமுமான பாலைக் கறந்தார்கள். 14

𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌮𑌦𑍂𑌦𑍁𑌹𑌨𑍍 ।
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑍋𑌜𑍋 𑌬𑌲𑌂 𑌪𑌯𑌃 ॥ 15

𑌦𑍈𑌤𑍇𑌯𑌾 𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌮𑌸𑍁𑌰𑌰𑍍𑌷𑌭𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑌾𑌦𑍂𑌦𑍁𑌹𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌮𑌯𑌃𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑌵𑌮𑍍 ॥ 16

𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑍋𑌽𑌧𑍁𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌮𑌯𑍇 𑌪𑌯𑌃 ।
𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌵𑌸𑍁𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌾𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌧𑍁 𑌸𑍌𑌭𑌗𑌮𑍍 ॥ 17

𑌵𑌤𑍍𑌸𑍇𑌨 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍋𑌽𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍𑌣𑌾 𑌕𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌮𑌧𑍁𑌕𑍍𑌷𑌤 ।
𑌆𑌮𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗! 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ॥ 18

𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌂 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌨𑌭𑌸𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌯𑍇 𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥ 19

𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 ॥௧௪॥ 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍋𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌓𑌜 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌪𑌯𑌃 ॥௧௫॥ 𑌦𑍈𑌤𑍇𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌂 [illegible] ॥௧௬॥ 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌮𑌾𑌧𑍁𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍌𑌭𑌗𑌂 𑌸𑍌𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 ॥௧௭॥ 𑌵𑌤𑍍𑌸𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌣𑌾𑌮𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌆𑌮𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌮𑍃𑌣𑍍𑌮𑌯𑍇 𑌅𑌧𑍁𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌦𑍁𑌦𑍁𑌹𑍁𑌃 ॥௧௮॥ 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌅𑌣𑌿𑌮𑌾𑌦𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯 𑌨𑌭 𑌏𑌵 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 [illegible] 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌦𑍂𑌦𑍁𑌹𑌨𑍍 ॥௧௯॥ [illegible] 𑌇𑌤𑌿 ॥

தேவர்கள் இந்திரனைக் கன்ருக அடைந்து ஸ்வர்ண பாத்ரத்தால் அமுதம் மனதின் சக்தி இந்திரிய சக்தி தேஹசக்தி இவைகளையே பாலாகக் கறந்தார்கள். 15

திதி வம்சத்திற் பிறந்தவர்களும் தனு வம்சத்தி லுதித்தவர்களுமாகிய அஸுரர்கள் அஸுர ச்ரேஷ்டனுகிய ப்ரஹ்லாதனைக் கன்ருக அடைந்து இரும்புப் பாத்திரத்தில் ஸுரையையும் (பனை முதலியவற்றின்) மத்யத்தையும் பாலாகக் கறந்தார்கள். 16

கந்தர்வர்களும்அப்ஸரஸ்திரீகளும் பத்மமயமானபாத்திரத்தில்விச்வாவஸுவைக் கன்ருக அடைந்து வாக்கின் இனிமையும் ஸௌந்தர்யமும் பொருந்திய கானத்தைப் பாலாகக் கறந்தார்கள். 17

ஓ மஹா பாக்யசாலியாகிய விதுர! ச்ராத்ததேவதைகளாகிய பிதிர்க்கள் அர்யமாவைக் கன்ருக அடைந்து பச்சையான மண்பாத்திரத்தில் கவ்யத்தைப் பாலாகக் கறந்தார்கள். 18

ஸித்தர்கள் கபிலரைக் கன்ருகக் கற்பித்து ஆகாயமாகிய பாத்திரத்தில் அணிமை முதலிய ஸித்தியைக் கறந்தார்கள். வித்யாதரர் முதலியவர்கள் ஆகாயமாகிய பாத்திரத்திலேயே (ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிப்பது முதலிய) வித்தையைக் கறந்தார்கள். 19

அந்யே ச மாயிநோ மாயாமந்தர்தாநாத்புதாத்மநாம் ।
மயம் ப்ரகல்ப்ய வத்ஸம் தே துதுஹுர்தாரணாமயீம் ॥ 20

யக்ஷரக்ஷாம்ஸி பூதாநி பிஶாசா: பிஶிதாஶநா: ।
பூதேஶவத்ஸா துதுஹு: கபாலே க்ஷதஜாஸவம் ॥ 21

ததாஹயோ தந்தஶூகா: ஸர்பா நாகாஶ்ச தக்ஷகம் ।
வத்ஸம் விதாய துதுஹுர்பிலபாத்ரே விஷம் பய: ॥ 22

பஶவோ யவஸம் க்ஷீரம் வத்ஸம் க்ருத்வா ச கோவ்ருஷம் ।
அரண்யபாத்ரே சாதுக்ஷந் ம்ருகேந்த்ரேண ச தம்ஷ்ட்ரிண: ॥ 23

க்ரவ்யாதா: ப்ராணிந: க்ரவ்யம் துதுஹு: ஸ்வே களேபரே ।
ஸுபர்ணவத்ஸா விஹகாஶ்சரம் சாசரமேவ ச ॥ 24

வடவத்ஸா வநஸ்பதய: ப்ருதக்ரஸமயம் பய: ।
கிரயோ ஹிமவத்வத்ஸா நாநாதாதூந் ஸ்வஸாநுஷு ॥ 25

அந்யே சகிம்புருஷாதய: அந்தர்தாநேந அத்புதாத்மநாம் ஸம்பந்திநீம் மாயாம் தாரணாமயீம் ஸங்கல்பமாத்ரப்ரபவாம் ॥ ௨௦ ॥ யக்ஷேதி ॥ பூதேஶோ ருத்ர: ஸ ஏவ வத்ஸோ யேஷாம் தே க்ஷதஜம் ரக்தமேவாஸவம் ॥௨௧॥ ததேதி॥ அஹய: நிஷ்பணா: தந்தஶூகா வ்ருஶ்சிகாதய: ஸர்பா: ஸபணா: தத்ஸந்ததிஜா நாகா: பிலபாத்ரே முகே ॥ ௨௨ ॥ பஶவ இதி ॥ யவஸம் த்ருணம் கோவ்ருஷம் ருத்ரவாஹநம் வ்ருஷம் ம்ருகேந்த்ரேண த்ருதரேணா வ ய:॥

மாயையுடைய மற்றுமுள்ள கிம்புருடர் முதலியவர்கள் மயனைக் கன்றாகக் கற்பித்து அந்தர்த்தானத்தால் அற்புதமான ஆத்மாவை யுடையவர்களைச் சார்ந்ததும் ஸங்கற்ப மாத்ரத்தால் உண்டாவதுமாகிய மாயையைக் கறந்தார்கள். யக்ஷர்கள் ராக்ஷஸர்கள் பூதங்கள் பிசாசங்கள் மாம்ஸம் புசிப்பவர்கள் இவர்கள் ருத்ரனைக்கன்றாக அடைந்து கபாலமாகிய பாத்ரத்தில் ரத்தமாகிய மத்யத்தைக் கறந்தார்கள். 21

(படமில்லாத) ஸர்ப்பங்கள் விருச்சிகம் முதலியவைகள் (படமுள்ள) ஸர்ப்பங்கள் (கத்ருவின் வம்சத்தி லுண்டான) நாகங்கள் இவைகள் தக்ஷகனைக் கன்றாக அடைந்து முகத்தில் விஷத்தைப் பாலாகக் கறந்தன. 22

பசுக்கள் (சிவனுடையவாஹனமாகிய) விருஷபத்தைக் கன்றாக அடைந்து அரண்யமாகிய பாத்திரத்தில் புல்லைப்பாலாகக் கறந்தன. தெற்றிப் பற்களுடையனவும் மாம்ஸம் புசிப்பனவுமாகிய ப்ராணிகள் சிங்கத்தைக் கன்றாக அடைந்து தங்களுடைய சரீரத்தில் மாம்ஸத்தைக் கறந்தன. பக்ஷிகள் கருடனைக் கன்றாக அடைந்து புழு முதலியவற்றையும் பலன் முதலியவற்றையும் கறந்தன. 23-24

விருக்ஷங்கள் ஆலமரத்தைக் கன்றாக அடைந்து தனித்தனியே முளைப்பது ரூபமான பாலைக் கறந்தன. பர்வதங்கள் ஹிமவானைக் கன்றாக அடைந்து, தங்களுடைய தாழ்வரைகளில் பலவித தாதுக்களைக் கறந்தன. 25

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍𑌸𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌪𑌯𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌦𑍁𑌘𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀𑌂 𑌦𑍁𑌦𑍁𑌹𑍁𑌃 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 26

𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌦𑍋𑌹𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑌿𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍂𑌦𑍍𑌵𑌹 ! ॥ 27

𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌦𑍁𑌘𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌃 ।
𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌚𑌕𑌾𑌰𑍇𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑍍𑌣𑌾 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍃𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌃 ॥ 28

𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌯𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌨𑍁𑌷𑍍𑌕𑍋𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌕𑍂𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌰𑌾𑌟𑍍 ।
𑌭𑍂𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑍈𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ 29

𑌅𑌥𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍈𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌦𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾 ।
𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑌃 ॥ 30

௨௩॥ 𑌕𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 [illegible] ॥ ௨௪ ॥ ௨௫ ॥ [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑍌 𑌯𑍋 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌤𑍍𑌸𑍇𑌨 ॥ ௨௬ ॥ 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 — 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌅𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨𑍈𑌵𑌂 𑌦𑍁𑌦𑍁𑌹𑍁𑌃 𑌦𑍋𑌹𑌃 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 ॥ ௨௭ ॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌇𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀𑌂 ॥ ௨௮ ॥ 𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌯𑌨𑍍 𑌧𑌨𑍁𑌷𑍍𑌕𑍋𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌣𑌿 𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌯𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌜𑌰𑌾𑌟𑍍 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥ ௨௯ ॥ ௩௦ ॥ 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 [illegible] 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 [illegible] 𑌪𑌤𑍍𑌤𑌨𑌾𑌨𑌿 [illegible] 𑌯𑌥𑌾𑌹 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ [illegible]

எல்லோரும் தங்களுக்குள் முக்யமானதைக் கன்றாகக்கொண்டு தங்கள் தங்களுக்குரிய பாத்திரத்தில் மனோரதங்கள் யாவற்றையும்கொடுப்பவளும் ப்ருதுவின் வசமானவளுமாகிய பூமியைக் கறந்தார்கள். 26

ஓ குருவம்ச ச்ரேஷ்டராகிய விதுர! இவ்விதம் அன்னத்தைப் புசிக்கும் ப்ருது முதலியவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டுவதான அன்னத்தைப் பாத்திரம் கன்று இவைகளின் பேதத்தால் க்ஷீரபேதத்தைப்பூமியில்கறந்தார்கள் 27

பிறகு ப்ருதுமஹாராஜன் அன்புடன்மனோரதங்களெல்லாவற்றையும்பொழிந்த பூமியை விச்வாஸத்துடன் பெண்ணாகக் கொண்டான். பெண்ணிடம் வாத்ஸல்யமடைந்தவனும் ராஜ ராஜனும் ப்ரபுவும் வேனன் குமாரனுமாகிய இவ்வரசன் தன்னுடைய வில் நுனியால் பர்வத சிகரங்களைப் பொடியாகச் செய்து இந்த பூமண்டலத்தைப் பெரும்பாலும் ஸமமாகச் செய்தான். 28-29

பிறகு மஹிமையுள்ளவனும் வேனன் குமாரனும் ப்ரஜைகளுக்கு வ்ருத்தியைக் கொடுக்கும் பிதாவுமாகிய ப்ருது மஹாராஜன் இவ்வுலகில் அங்கங்கு அவரவர்களுக்குத் தக்க வாஸஸ்தலங்களை ஏற்படுத்தினான். 30

க்ராமாந் புர: பத்தநாநி துர்காணி விவிதாநி ச |
கோஷாந் வ்ரஜாந் ஸஶிபிராநாகராந் கேடகர்வடாந் ‖ 31

ப்ராக் ப்ருதோரிஹ நைவைஷா புரக்ராமாதிகல்பநா |
யதாஸுகம் வஸந்தி ஸ்ம தத்ர தத்ராகுதோபயா: ‖ 32

இதி ஶ்ரீமத்பாகவதே மஹாபுராணே சதுர்தஸ்கந்தே அஷ்டாதஶோऽத்யாய:

யாநம் ததா இதி ‖ கோஷாந் ஆபீராணாம் நிவாஸாந் வ்ரஜாந் கவாம் நிவாஸாந் ‖ ஶிபிரம் ஸேநாநிவேஶஸ்தாநம் தத்ரஹிதாந் ஆகராந் ஸுவர்ணாத்யுத்பத்திஸ்தாநாநி கேடா: கர்ஷககிராமா: கர்வடா: பர்வதப்ராந்தக்ராமா: தாந் ‖ ௩௧ ‖ ௩௨ ‖

இதி பாவார்ததீபிகாயாம் அஷ்டாதஶாத்யாயவ்யாக்யா.

கிராமங்கள் புரங்கள் பட்டணங்கள் பலவித துர்க்கங்கள் இடைச்சேரிகள் கோக்களின் வாசஸ்தலங்கள் ஸேனைகளிருக்கும் இடங்களுடன் கூடிய ப்ரதேச விசேஷங்கள் ஸ்வர்ணம் முதலியவைகளுண்டாகும் ஸ்தானங்கள் பயிர்ச்செலவு செய்பவர்களின் க்ராமங்கள் பர்வதங்களினருகேயுள்ள க்ராமங்கள் இவைகளை ஏற்படுத்தினர். 31

இவ்வுலகில் ப்ருது மஹாராஜனுக்கு முன் நகரங்கள் கிராமங்கள் முதலியவைகளுக்கு இந்த அமைப்பு இல்லை. அங்கங்கு ஜனங்கள் எங்கும் பயமன்றி ஸுகமாக வாஸம் செய்தார்கள். 32

18-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥𑌾𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌤𑍁 𑌹𑌯𑌮𑍇𑌧𑌶𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍋𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀 ॥ 1

𑌤𑌦𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌶𑌤𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨 𑌮𑌮𑍃𑌷𑍇 𑌪𑍃𑌥𑍋𑌰𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌮𑍍 ॥ 2

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌵𑌭𑍂𑌯𑌤 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌗𑌰𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ॥ 3

𑌅𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑍈𑌃 𑌸𑌹𑌾𑌨𑍁𑌗𑍈𑌃 ।

[illegible]

---

19 - வது அத்தியாயம்.

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

பிறகு ராஜச்ரேஷ்டனாகிய அந்த ப்ருது சக்ரவர்த்தி எந்த இடத்தில் ஸரஸ்வதி நதி கிழக்கு முகமாக ப்ரவஹிக்கிறதோ மனுவின் க்ஷேத்ரமாகிய * ப்ரும்மாவர்த்த மென்னும் அந்த ப்ரதேசத்தில் நூறு அச்வமேதங்களைச் செய்வதாகத் தீக்ஷையை யடைந்தான். 1

பகவானாகிய இந்திரன் தன்னுடைய கர்மத்தை விட ப்ருது சக்ரவர்த்தியின் அந்த யாக மஹோத்ஸவத்தையே மேலானதென வறிந்து பொறுக்கவில்லை. 2

யாகத்திற்குப் பதியும் பகவானும் ஹரியும் ஈச்வரரும் ஸர்வஸ்வரூபரும் ஸர்வலோக குருவும் ப்ரபுவுமாகிய பத்மநாபன் பிர்மதேவருடனும் சங்கருட

---

* பிர்மாவர்த்தம் என்பது ஸரஸ்வதி நதி திருஷத்வதி நதி இவைகளின் மத்தியில் உள்ளதேவஸ்ருஷ்டமான ப்ரதேசம்.

[illegible] ‖ 4

[illegible] |
[illegible] ‖ 5

[illegible] |
[illegible] ‖ 6

[illegible] |
[illegible] ‖ 7

[illegible] |
[illegible] ‖ 8

[illegible]

னும் பரிவாரங்களுடன் கூடிய லோகபாலர்களுடனும் கூடியவராகி கந்தர்வர்களும் முனிவர்களும் அப்ஸரஸ்களும் கானம் செய்ய அந்த யாகத்தில் ப்ரத்யக்ஷமாக இருந்தார். 3-4

ஸித்தர்கள் வித்யாதரர்கள் தைத்யர்கள் தானவர்கள் குஹ்யகர் முதலியவர்கள், ஸுநந்தர் நந்தர் முதலிய ச்ரேஷ்டர்களான விஷ்ணு பார்ஷதர்கள் கபிலர் நாரதர் தத்தர் ஸனகர் முதலிய யோகீச்வரர்கள், பாகவதர்கள், அந்த பாகவதர்களை ஸேவிப்பதில் உற்சாகமுடைய மற்றுமுள்ள பெரியோர்கள் யாவரும் விஷ்ணுவை அநுஸரித்து வந்தார்கள். 5-6

பரதவம்சத்தில் உதித்த ஓ விதுர! அந்த யாகத்தில் மனோரதம் யாவற்றையும் கொடுக்கிற பூமி ஹவிஸ்ஸைக் கொடுத்துக்கொண்டு யஜமானனுக்கு வேண்டியவைகளை நிறைத்தது. 7

நதிகள் ரஸங்களெல்லாவற்றையும் பால், தயிர், அன்னம், நெய், மோர் முதலியவைகளையும் வகித்தன. விரிவான சரீரமுடைய விருக்ஷங்கள் மதுக்களைப் பெருக்கிப் பலன் முதலியவற்றை உண்டுபண்ணின. 8

ஸிந்தவோ ரத்நநிகராந் கிரயோऽந்நம் சதுர்விதம் ।
உபாயநமுபாஜஹ்ரு: ஸர்வே லோகா: ஸபாலகா: ॥ 9

இதி சாதோக்ஷஜேசஸ்ய ப்ருதோஸ்து பரமோதயம் ।
அஸூயந் பகவாநிந்த்ர: ப்ரதிகாதமசீகரத் ॥ 10

சரமேணாச்வமேதேந யஜமாநே யஜுஷ்பதிம் ।
வைந்யே யஜ்ஞபசும் ஸ்பர்தந்நபோவாஹ திரோஹித: ॥ 11

தமத்ரிர்பகவாநைக்ஷத் த்வரமாணம் விஹாயஸா ।
ஆமுக்தமிவ பாஷண்டம் யோऽதர்மே தர்மவிப்ரம: ॥ 12

அத்ரிணா சோதிதோ ஹந்தும் ப்ருதுபுத்ரோ மஹாரத: ।
அந்வதாவத ஸங்க்ருத்தஸ்திஷ்ட திஷ்டேதி சாப்ரவீத் ॥ 13

இதி॥ சதுர்விதம் பக்ஷ்யம் போஜ்யம் சோஷ்யம் லேஹ்யம் ॥௯॥ இதீதி॥ அதோக்ஷஜ ஈசோ நாதோ யஸ்ய பரமோதயமுத்கர்ஷமஸூயந் அஸஹமாந: ப்ரதிகாதம் விக்நமகாரயத் ॥௧௦॥ சரமேணேதி॥ வைந்யே யஜுஷ்பதிம் விஷ்ணும் யஜமாநே ஸதி யஜ்ஞபசும் இந்த்ர: திரோஹித ஸந் ஸ்பர்தி விசேஷ: அபோவாஹாபஹ்ருதவாந் ॥௧௧॥ தமிதி॥ ஆமுக்தமாவ்ருதம் "ஆமுக்த: ப்ரதிமுக்தச்ச பிநத்தச்சாபிநத்தவத் । ஸந்நத்தோ வர்மித: ஸஜ்ஜ" இத்யமர: பாஷண்டம் வேஷம் கவசவதிவ ஹ்ருதவந்தமித்யர்த்த:॥ அதர்மே தர்மவிப்ரம: யஸ்மாத் ஸ:॥௧௨॥ அத்ரிணேதி॥ ௧௩॥ வயா

ஸமுத்ரங்கள் ரத்னக்குவியல்களையும் மலைகள் நான்குவித அன்னங்களையும் கொடுத்தன. லோகபாலர்களும் ஜனங்கள் யாவரும் காணிக்கை கொண்டு வந்தார்கள். 9

அதோக்ஷஜனை நாதனுகக்கொண்ட ப்ருது மஹாராஜனுடைய மிகுந்த பெருக்கமுள்ள யாகத்தை இவ்விதம் பார்த்து யத்னமுடைய இந்திரன் அஸூயைகொண்டு இடையூறு செய்தான். 10

வேனன் குமாரன் கடைசியான அச்வமேதத்தால் விஷ்ணுவைப் பூஜிக்கும்போது யாகபதியாகிய இந்திரன் பொறாமையுடன் மறைந்து குதிரையை அபஹரித்தான். 11

எது அதர்மத்தில் தர்மம் என்ற ப்ரமத்தை உண்டு பண்ணுகிறதோ அந்த பாஷண்டவேஷத்தைக் கவசம் போலப்பூண்டவனும் ஆகாயமார்க்கமாக ஓடுகிறவனுமாகிய இந்திரனை மஹிமையுள்ள அத்ரிமுனிவர் பார்த்தார். 12

மஹாரதனுகிய ப்ருதுபுத்ரன் அத்ரிமஹாமுனிவரால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட அவ்விந்திரனைக் கொல்லுவதற்குக் கோபங் கொண்டு தொடர்ந்தோடினன் நில்லு நில்லு என்று முரைத்தான். 13

𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌮𑍇𑌨𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑌮𑍍 ।
𑌜𑌟𑌿𑌲𑌂 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌨𑌾𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌬𑌾𑌣𑌂 𑌨 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌤𑌿 ॥ 14

𑌵𑌧𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌂 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌵𑍇𑌽𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌤𑍍 ।
𑌜𑌹𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌹𑌨𑌂 𑌤𑌾𑌤 ! 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌧𑌮𑌮𑍍 ॥ 15

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍈𑌨𑍍𑌯𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑌸𑌾 ।
𑌅𑌨𑍍𑌵𑌦𑍍𑌰𑌵𑌦𑌭𑌿𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂 𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑌰𑌾𑌡𑌿𑌵 ॥ 16

𑌸𑍋𑌽𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌟𑍍 ।
𑌵𑍀𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌶𑍁𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌮𑍁𑌪𑍇𑌯𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 17

𑌤𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 ।
𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌂 𑌦𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ 18

𑌉𑌪𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌹𑌾𑌰𑌾𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
𑌚𑌷𑌾𑌲𑌯𑍂𑌪𑌤𑌶𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌰𑌶𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ 19

𑌟𑍀॰। 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌨𑌾𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌹𑌨𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌹𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍॥15॥ [illegible] 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌟𑍍॥17॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾॥18॥ 𑌉𑌪𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌉𑌪𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 [illegible] 𑌚𑌷𑌾𑌲𑌯𑍂𑌪𑌤 [illegible] 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯 [illegible] 𑌰𑌶𑌨𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 [illegible]

குடிலனும் விபூதி பூசியவனும் அவ்விதமான ஆகிருதியுள்ளவனுமாகிய இந்திரனைப் பார்த்து தர்மமயமான சரீரமுள்ளவனென் றெண்ணினான். அவனுக்குப் பாணத்தையும் விடவில்லை. 14

வதை செய்வதினின்று திரும்பிய ப்ருதுபுத்ரனை மறுபடி அத்ரி முனிவர் இந்திரனைக்கொல்ல ப்ரேரணை செய்தார். என்னப்பனே தேவர்களுக்குள்ளதமனும் யாகத்தைக் கெடுப்பவனுமாகிய மஹேந்திரனை வதைசெய் (என்றார்.) 15

இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட ப்ருதுகுமாரன் மிகுந்த கோபமடைந்து, ஆகாயத்தில் ஓடும் இந்திரனை சிங்கம் யானையைத் துரத்துவதுபோலத் துரத்தினான்.

ஸ்வர்க்கலோகராஜனாகிய இந்திரன் குதிரையையும் ரூபத்தையும் ப்ருது புத்ரனுக்காக விட்டு மறைந்திருந்தான். வீரனாகிய ராஜபுத்ரன் தன் பசுவைக் கிரஹித்துக்கொண்டு பிதாவினிடம் வந்தான். 17

ஏ ப்ரபுவாகிய விதுர! ரிஷிச்ரேஷ்டர்கள் ப்ருது புத்ரனுடைய அற்புதமான அந்தச் செய்கையைப் பார்த்து அந்த ப்ருதுகுமாரனுக்கு விஜிதாச்வன் என்னும் பெயர் கொடுத்தார்கள். 18

வ்யாபகனாகிய இந்திரன் மிகுந்த இருளை உண்டு பண்ணி மறைந்திருந்து, நுனியில் கடகத்துடன் கூடிய யூபஸ்தம்பத்தினின்று ஸ்வர்ணமயமான ரசனை (கயிறு) யுடைய குதிரையை மறுபடியும் அபஹரித்தான். 19

अत्रिसन्दर्शयामास त्वरमाणं विहायसा ।
कपालखट्वाङ्गधरं वीरो नैनमबाधत ॥ 20

अत्रिणा चोदितस्तस्मै सन्दधे विशिखं रुषा ।
सोऽश्वं रूपं च तद्धित्वा तस्थावन्तर्हितः स्वराट् ॥ 21

वीरः स्वपशुमादाय पितुर्यज्ञमुपाव्रजत् ।
तदवद्यं हरे रूपं जगृहुर्ज्ञानदुर्बलाः ॥ 22

यानि रूपाणि जगृहे इन्द्रो हयजिहीर्षया ।
तानि पापस्य खण्डानि लिङ्गं खण्डमिहोच्यते ॥ 23

एवमिन्द्रे हरत्यश्वं वैन्ययज्ञजिघांसया ।
तद्गृहीतविसृष्टेषु पाषण्डेषु मतिर्नृणाम् ॥ 24

धर्म इत्युपधर्मेषु नग्नरक्तपटादिषु ।
प्रायेण सज्जते भ्रान्त्या पेशलेषु च वाग्मिषु ॥ 25

जटाश्मश्रुरशनासहितं चोपात्यरूपान्तरवानित्यर्थः । विहायसा ॥ १९ ॥ २१ ॥ वीर इति ॥ अवद्यं निन्दितं रूपं ज्ञानदुर्बलाः जगृहुः ॥ २२ ॥ तदेव पाषण्डानां निरुक्त्या दर्शयति — यानीति ॥ खण्डवन्नव अन्यान्यपि गृहीतानीत्यर्थः ॥ २३ ॥ तत्प्रवृत्ति पाषण्डमार्गाः प्रवृत्ता इत्याह — एवमिति । तेन गृहीतेषु पुनर्विसृष्टेषु ॥ २४ ॥

ஆகாயமார்க்கமாக ஓடும் இந்திரனை அத்ரிமுனிவர் காட்டினார். வீரனாகிய விஜிதாச்வன் கபாலத்தையும் கட்வாங்கத்தையும் தரித்த இந்திரனை உபத்ரவிக்க வில்லை. 20

அத்ரிமஹாமுனிவரால் ப்ரேரணை செய்யப்பட்டுத்தேவராஜன்மேல் கோபத்துடன் பாணத்தை ஸந்தானம் செய்தான். அந்த தேவாதிபன் விஜிதாச்வனுக்கு குதிரையையும் ரூபத்தையும் விட்டு மறைந்திருந்தான். 21

வீரனாகிய விஜிதாச்வன் தன் குதிரையை க்ரஹித்துக்கொண்டு பிதாவின் யாகத்தைக் குறித்து வந்தான். ஞானக்குறைவுள்ளவர்கள் இந்திரனுடைய இழிவான அந்த ரூபத்தை க்ரஹித்தார்கள். 22

இந்திரன் குதிரையைக் கிரஹிக்க விருப்பத்துடன் எவ்வளவு உருவங்களை அடைகிறானோ அவ்வுருவங்கள் பாபத்தின் குவியல்கள். லிங்கம் என்பது ஷண்டமென்று சொல்லப்படுகிறது. 23

இவ்விதம் வேனன் குமாரனாகிய ப்ருதுவின் யாகத்தைக்கெடுக்க இந்திரன் குதிரையை அபஹரிக்கும்போது அவனால் கிரஹித்து விடப்பட்டவர்களும் ஜைனர் பௌத்தர் முதலியவர்களும் மினைஞர்களும் வாக்மிகளும் உபதர்மமானவர்களுமாகிய பாஷண்டர்களிடம் இதுவே தர்மம் என்று ப்ரமத்தால் மனிதர்களின் மதியானது பற்றுதலடைகிறது. 24—25

तदभिज्ञाय भगवान् पृथुः पृथुपराक्रमः ।
इन्द्राय कुपितो बाणमादत्तोद्यतकार्मुकः ॥ 26

तमृत्विजः शक्रवधाभिसन्धितं
विचक्ष्य दुष्प्रेक्ष्यमसह्यरंहसम् ।
निवारयामासुरहो! महामते
न युज्यतेऽत्रान्यवधः प्रचोदितात् ॥ 27

वयं मरुत्वन्तमिहार्थनाशनं
ह्वयामहे त्वच्छ्रवसा हतत्विषम् ।
अयातयामोपहवैरनन्तरं
प्रसह्य राजन् जुहवाम तेऽहितम् ॥ 28

इत्यामन्त्र्य क्रतुपतिं विदुरास्यर्त्विजो रुषा ।
स्रुग्घस्ताञ्जुह्वतोऽभ्येत्य स्वयम्भूः प्रत्यषेधत ॥ 29

[illegible]

மிகுந்த பராக்ரமமுடைய பகவானுகிய ப்ருது இதை அறிந்து கோபமடைந்து வில்லை எடுத்து இந்திரனைக் குறித்து பாணத்தைச்சேர்த்தான். 26

இந்திரனை வதைசெய்ய அபிப்பிராயங் கொண்டவனும் பார்க்க முடியாதவனும் ஸஹிக்கமுடியாத வேகமுள்ளவனுமாகிய ப்ருதுவை ரித்விக்குகள் பார்த்துத் தடை செய்தார்கள். ஆச்சர்யம்! ஓ மஹாபுத்திசாலியே! இந்த யாகத்தில் ஏற்பட்ட பசுவதையைத்தவிர மற்றவதை தகுதியல்ல. 27

ஓ ராஜனே! யாகத்தைக் கெடுத்தவனும் உம்முடைய கீர்த்தியால் காந்தி குறைந்தவனுமாகிய இந்திரனை நாங்கள் இங்கு அழைக்கிறோம்.

உம்முடைய சத்ருவாகிய அவ்விந்திரனை வீர்யம் போகாத மந்திரங்களால் பலாத்காரமாக அக்னியில் ஹோமம் செய்கிறோம். 28

ஓவிதுரா! ப்ருதுவின் ரித்விக்குகள் இவ்வாறு கூறிக் கோபத்துடன் யாக பதியாகிய இந்திரனைப் பற்றி ஹோமஞ்செய்யும்போது ஸ்ருக்கைக் கையிற் கொண்ட அந்த ரித்விக்குகளை பிர்மதேவர் வந்து தடுத்தார். 29

न वधो भवतामिन्द्र यद्यज्ञो भगवत्तनुः ।
यं जिघांसथ यज्ञेन यस्येष्टास्तनवः सुराः ॥ 30

तदिदं पश्यत महद्धर्मव्यतिकरं द्विजाः ।
इन्द्रेणानुष्ठितं राज्ञः कर्मैतद्विजिघांसता ॥ 31

पृथुकीर्तेः पृथोर्भूयात्तर्ह्येकोनशतक्रतुः ।
अलं ते क्रतुभिः स्विष्टैर्यद्भवान्मोक्षधर्मवित् ॥ 32

नैवात्मने महेन्द्राय रोषमाहर्तुमर्हसि ।
उभावपि हि भद्रं ते उत्तमश्लोकविग्रहौ ॥ 33

[illegible]

யாகத்தால் எந்த இந்திரனைக் கொல்ல விரும்புகிறீர்களோ பூஜிக்கப்படும் தேவர்கள் எந்த தேவகுலராஜனுக்குச் சரீரமாகியவர்களோ அந்த சதக்ரதுவை நீங்கள்வதை செய்யவேண்டாம். ஏனெனில் இந்த இந்திரன் பகவானுடைய அவதாரமாகிறான். 30

ஓ ப்ராம்மணர்களே! ப்ருதுவின் இந்த யாகத்தைக் கெடுக்கவிரும்பிய இந்திரன் செய்த இந்தப்பாஷண்டமார்க்க ரூபமான கார்யத்தைப் பார்த்தீர்களா? 31

ஆனால் மிகுந்தகீர்த்தியுடைய ப்ருது மஹாராஜனுக்குத்தொண்ணூற்றொன்பது அச்வமேதயாகங்க ளிருக்கட்டும்.

ஓ ராஜனே! நன்றாய் பூஜித்தயாகங்கள் போதுமானது. நீர் மோக்ஷதர்மத்தை அறிந்தவரல்லவா? 32

நீர் இந்திரனை உத்தேசித்துக் கோபமடையவேண்டாம். உமக்குமங்களமுண்டாகும். நீங்களிருவரும். உத்தமச்லோகருடைய சரீரமுள்ளவர்கள். 33

𑌮𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌕𑍃𑌥𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂
𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑌯𑌾𑌸𑍍𑌮𑌦𑍍𑌵𑌚 𑌆𑌦𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 ।
𑌯𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍋 𑌦𑍈𑌵𑌹𑌤𑌂 𑌨𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂
𑌮𑌨𑍋𑌽𑌤𑌿𑌰𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌤𑍇 𑌤𑌮𑍋𑌽𑌨𑍍𑌧𑌮𑍍 ॥ 34

𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑌮𑌤𑌾𑌮𑍇𑌷 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍁𑌰𑌵𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌾𑌖𑌣𑍍𑌡𑍈𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍈𑌃 ॥ 35

𑌏𑌭𑌿𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌪𑌸𑌂𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌖𑌣𑍍𑌡𑍈𑌰𑍍𑌹𑌾𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍 ।
𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑍈𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌧𑍍𑌰𑍁𑌗𑌶𑍍𑌵𑌮𑍁𑌟𑍍 ॥ 36

𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌮𑌿𑌹𑌾𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑍋
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌯𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 ।
𑌵𑍇𑌨𑌾𑌪𑌚𑌾𑌰𑌾𑌦𑌵𑌲𑍁𑌪𑍍𑌤𑌮𑌦𑍍𑌯
𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌕𑌲𑌾𑌸𑌿 𑌵𑍈𑌨𑍍𑌯 ॥ 37

𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌿𑌰𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌮𑌃 𑌮𑍋𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑍁 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌲𑌭𑌤𑍇 ॥௩௪॥ 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌅𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑌮𑌤𑍁 𑌨𑌨𑍁 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌤𑌆𑌹 — 𑌯𑌤𑌃 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍁𑌰𑌵𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍌 ॥௩௫॥ 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌦𑍁𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌅𑌨𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 — 𑌏𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌏𑌭𑌿𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍈𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌹𑌾𑌰𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌕𑌰𑍍𑌷𑌕𑍈𑌃 𑌯𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌤𑍇 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍈𑌃 ॥ ௩௬ ॥

ஓ மஹாபாக்யசாலியே! யாகத்திற்கு இடையூறுவந்த விஷயத்தில் கவலை யடையவேண்டாம். எங்களுடைய சொல்லை ஆதரவுள்ளமனதுடன் கேட்கவேண்டும். தெய்வத்தால் கெடுதியடைந்த காரியத்தைச்செய்ய யோசிப்பவனுடைய மனம் மிகக் கோபமடைந்து மோஹத்தை அடைகிறது. 34

தேவர்களிடம் கெட்ட ஆக்ரஹமுள்ள இந்த யாகமானது ஒழிவடையட்டும். இந்திரனால் ஏற்பட்ட பாஷண்டர்களால் இந்த யாகத்தில் தர்மமில்லாமை யுண்டாகிறது. 35

எந்தத் தேவாதிபன் உன்னுடைய யாகத்திற்கு த்ரோஹம்செய்து குதிரையைத் திருடினனோ அந்த இந்திரனால் உண்டானவைகளும் மனதைக் கவருவனவுமாகிய இந்தப் பாஷண்டமார்க்கங்களில் உழலும் இந்த ஜனங்களைப் பாரும். 36

ஓ வேனபுத்ர! வேனனுடைய அபசாரத்தால் லோபித்ததும் பலவிதஸித்தாந் தங்களுக்கு ஒத்ததுமாகிய தர்மத்தை இங்குக்காப்பதற்கு அந்த வேனனுடைய தேஹத்தினின்று விஷ்ணுவின் அம்சமாகிய நீர் இப்பொழுது அவதாரஞ் செய்தவராகிறீர். 37

𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇—
𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌜𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌪𑍀𑌪𑍃𑌹𑌿 ।
𑌐𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌚 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌚𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌷𑌣𑍍𑌡𑌪𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 𑌜𑌹𑌿 ॥ 38

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌸 𑌲𑍋𑌕𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌂𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌘𑍋𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌚 𑌸𑌂𑌦𑌧𑍇 ॥ 39

𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑌭𑍃𑌥𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌪𑍃𑌥𑌵𑍇 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍇 ।
𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌰𑌦𑌾 𑌯𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌷𑌿 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 40

𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌿𑌷𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌃 ।
𑌆𑌶𑌿𑌷𑍋 𑌯𑍁𑌯𑍁𑌜𑍁𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌦𑌿𑌰𑌾𑌜𑌾𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥ 41

𑌤𑌤𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂—𑌭𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿॥ 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 '𑌵𑍇𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌵𑍈𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌧𑍀𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿'॥ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌂 𑌉𑌦𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌯 𑌯𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌜𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌿𑌪𑍀𑌪𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌰𑌯। 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌂𑌶𑍋𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌷𑌣𑍍𑌡𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌸 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌐𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍀 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌜𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌤𑌾𑌂

ப்ரஜைகளுக்குப் பதியாகிய ஈசனிடமிருந்து இந்த ப்பபஞ்சத்தினுற்பத்தியைப்பற்றி நீர் விசாரித்து உலகத்தைப் படைத்த பெரியோர்களின் அபிப்ராயத்தைப் பூர்த்திசெய்யும். ஓ பிரபுவே! இந்திரனைச்சார்ந்த மாயையும் அதர்மங்களை உண்டுபண்ணுவதும் ப்ரசண்டமுமானபாஷண்டமார்க்கத்தைஜயிக்கவேண்டும்.

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் லோககுருவாகிய பிர்மாவால் கட்டளையிடப்பட்ட ப்ருதுமஹாராஜன் அவ்விதமே இந்திரனுடன் ஸ்னேஹஞ்செய்துஸந்திசெய்துகொண்டான்

மிகுந்த கார்யங்களைச் செய்தவரும் அவப்ருதஸ்நானம் முடித்தவருமாகிய ப்ருதுமஹாராஜனுக்கு அவனுடைய யாகத்தில் திருப்தியடைந்தவரும் வரம் கொடுப்பவருமாகியதேவர்கள் வரனைத்கொடுத்தார்கள். 40

ஓ விதுர! உண்மையான ஆசீர்வாதமுடையவர்களும்தக்ஷிணைபெற்றவர்களுமாகிய வேதியர்கள் சந்தோஷங்கொண்டு சிரத்தையுடன் ஸம்மானம்பெற்று ஆதிராஜனாகிய ப்ருதுவுக்கு ஆசீர்வாதம் செய்தார்கள். 41

॥ விப்ராঃ ॥

ஸ்வயாஷ்ரதா உஹாபாஹோ! ஸவஃ வேவ ஸமாகதாঃ ।
வபஜிதா தாநமாநாப்யாம் பித்ருதேவர்ஷிமாநவாঃ ॥ 42

இதி ஸ்ரீபாகவதே மஹாபுராணே சதுர்த்தஸ்கந்தே ஏகோநவிம்ஶோऽத்யாயঃ

விம்ஶாத்யாய ப்ராரம்பঃ.

॥ மைத்ரேயঃ ॥

பகவாநபி வைகுண்டஸ்ஸாகம் மகவதா விபுঃ ।
யஜ்ஞையஜ்ஞபதிஸ்துஷ்டோ யஜ்ஞபுக்தமபாஷத ॥ 1

ஜஹி ॥ ந அ ॥ உகூஜிதி ॥ ...

இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் ஏகோநவிம்ஶாத்யாயவ்யாக்யா.

விம்ஶே து விஷ்ணுநா ஸாக்ஷாத் ப்ரஶோபதிஷ்டநம்ஶாஸநঃ ।
வஶாநவ ஸம்மேந ப்ரீதிஸ்தாத்ரேநாப்யுபதே ।

பகவாநிதி ॥ மகவதா ஸாகம் இந்த்ரேண ஸஹ வதமாநঃ ॥ க ॥ ...

பிராமணர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஓ மஹாபாஹோ ப்ருதுவே! வந்தவர்களாகிய பிதிர்க்கள் தேவர்கள் ரிஷிகள்மானிடர்கள் யாவரும் தானத்தாலும் மானத்தாலும் உம்மால் பூஜிக்கப்பட்டு ஆதரவு பெற்றார்கள்.

பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

20-வது அத்தியாயம்.

மைத்திரேயர் கூறுகிறார்.

யாகங்களால் நன்றாய் பூஜிக்கப்பட்டவரும் யாகங்களுக்குப் பதியும் யாகங்களைப் புசித்தவரும் வியாபகரும் பகவானுமாகிய நாராயணன் இந்திரனுடன் (வந்து) ப்ருதுசக்ரவர்த்தியிடம் சொல்லுகிறார் 1

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌏𑌷 𑌤𑍇𑌽𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑍀𑌦𑍍𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌹𑌯𑌮𑍇𑌧𑌶𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹 ।
𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌪𑌯𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥ 2

𑌸𑍁𑌧𑌿𑌯𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌵𑍋 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ।
𑌨𑌾𑌭𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ 3

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌯𑌦𑌿 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ।
𑌶𑍍𑌰𑌮 𑌏𑌵 𑌪𑌰𑌂 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌯𑌾 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 ॥ 4

𑌅𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌯𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ।
𑌆𑌰𑌬𑍍𑌧 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌨𑍁𑌷𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇 ॥ 5

𑌅𑌸𑌂𑌸𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌮𑍁𑌨𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑍇 𑌗𑍃𑌹𑍇 ।
𑌅𑌪𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌣𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌬𑍁𑌧𑌃 ॥ 6

𑌯𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌨 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿॥२॥३॥ 𑌅𑌤 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌃, 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮, 𑌤𑍈𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍈𑌵𑌾𑌨𑍁𑌷𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇॥५॥ 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌚 𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌅𑌸𑌂𑌸𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿॥६॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍁𑌷𑌙𑍍𑌗𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂॥ 𑌅𑌮𑍁𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌸𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே ! இந்தத் தேவராஜன் உம்முடைய நூறுவது அஸ்வமேதயாகத்திற்கு பங்கம் செய்தான். இவன் உம்மை மன்னிப்புக்கேட்டுக் கொள்வதால் இவனை மன்னிக்கவேண்டும். 2

ஓ நரதேவ! மானிடர்களுள் உத்தமர்களும் நல்லபுத்தியுடையவர்களுமாகிய ஸாதுக்கள் உலகத்தில் பிராணிகளுக்கு த்ரோஹம் செய்யார்கள். ஏனெனில் சரீரமானது ஆத்மாவாகாது. 3

உம்மைப்போன்ற புருஷர்கள் தேவமாயையால் மோகமடைவார்களானால் நீண்டகாலம் பெரியோர்களை ஸேவித்ததாலுண்டான சிரமம் மிகவும் வீணாம்.

ஆகையால் இந்தத் தேஹத்தைப்பற்றி ஸ்வரூபஞானத்தாலும் காமத்தாலும் கர்மத்தாலும் ஏற்பட்டதென்று வித்வானும் ஆத்மஸ்வரூபமறிந்தவனுமாகியவன் இந்தத் தேஹத்தில் பற்றுதலையடையான். 5

இந்தத் தேஹத்தில் பற்றுதலில்லாத எந்தப்பண்டிதன் இந்த தேஹத்தால் உண்டான கிருஹம் புத்ரன் பொருள் இவைகளில் என்னுடையதுஎன்றதன்மையைப் பாராட்டுவான்? 6

𑌏𑌕𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍋𑌽𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌃 ॥ 7

𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌃 ।
𑌨𑌾𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌸𑍍𑌸 𑌮𑌯𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ 8

𑌯𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌮𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑍀𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌭𑌜𑌤𑍇 𑌶𑌨𑌕𑍈𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌿 ॥ 9

𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌶𑌦𑌾𑌶𑌯𑌃 ।
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 ॥ 10

𑌉𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌮𑌿𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌮𑌿𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌮𑍍 ॥ 11

𑌪𑌰𑌃 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌵𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑍈𑌰𑍍𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌯𑌤𑌿 — 𑌏𑌕 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌵𑌭𑌿𑌃 [illegible]

இந்த ஆத்மா ஒன்று. சுத்தம். ஸ்வயஞ்ஜோதி. நிர்க்குணம். குணங்களு க்கு ஆச்ரயம். எங்குமிருப்பது. ஆவரணமில்லாதது. ஸாக்ஷியாகியது. தேஹமில் லாதது. ஆகையால் இந்த ஆத்மா தேஹத்திற்குப் பரமாகிறது. 7

இவ்வித மிருப்பதும் தன்னிடமுள்ளதுமாகிய ஆத்மாவை எந்தப் புருஷ னறிகிறானோ அவன் தன் தேஹத்திலிருப்பவனாயினும் அதன் குணங்களின் ஸம்பந்தமடையான். அவன் பிர்மமாகிய என்னிடமிருக்கிறான். 8

ஓ ராஜனே! எவன் பலனில் அபேக்ஷையின்றி ச்ரத்தையுடன் தனக்குரிய தர்மத்தால் என்னை எப்போதும் பஜிக்கிறானோ அவனுடைய மனம் மெது வாக ப்ரஸன்னமாகிறது. 9

மனத் தெளிவடைந்தவன் குணங்களிலிருந்து விடுபட்டுச் சிறந்த ஞான முடையவனாகி ஒழிவடைகிறான். என்னைச் சார்ந்ததும் (உதாஸீனமாக) இருப் பதுமான பிர்மமாகிய கைவல்யத்தை யடைகிறான். 10

தேஹம் ஞானேந்திரியங்கள் கர்மேந்திரியங்கள் இவைகளுக்குப் பிரபு போன்றவனும் உதாஸீனனும் கூடஸ்தனுமாகிய இந்த ஆத்மாவை எவன் அறி கிறானோ அவன் மோக்ஷமடைவான். 11

பிந்நஸ்ய லிங்கஸ்ய குணப்ரவாஹோ
த்ரவ்யக்ரியாகாரகசேதநாத்மந: ।
த்ருஷ்டாஸு ஸம்பத்ஸு விபத்ஸு ஸூரயோ
ந விக்ரியந்தே மயி பத்தஸௌஹ்ருதா: ॥ 12

ஸம: ஸமாநோத்தமமத்யமாதம:
ஸுகே ச து:கே ச ஜிதேந்த்ரியாஶய: ।
மயோபக்லுப்தாகிலலோகஸம்யுதோ
விதத்ஸ்வ வீராகிலலோகரக்ஷணம் ॥ 13

ஶ்ரேய: ப்ரஜாபாலநமேவ ராஜ்ஞோ
யத்ஸாம்பராயே ஸுக்ருதாத் ஷஷ்டமம்ஶம் ।

அநூதே ஸத்ப்ரஸங்கமேவாஹ — உதாஸீநத்விதி , தேஹஜ்ஞாநகர்மேந்த்ரியஜந ஸாக்ஷ்யப்ரத்யக்ஷவஸ்திதஸாத்மநம்யோபேத॥ ஸம்ஸாரிண: கர்மணுஷ்யக்ஷம் கயமத தத்ஸ்வாஹ பிந்நஸ்யேதி॥ பிந்நஸ்ய லிங்கஸ்ய தேஹஸ்ய குணப்ரவாஹஸ்ஸம்ஸார: பிந்நஸ்வ தேஹத: த்ரவ்யாத்யாத்மகஸ்ய தத்ர சேதநாபிமாநாத: அத: த்ருஷ்டாஸு ப்ராப்தாஸு ஸம்பத்ஸு விபத்ஸு ச ஹர்ஷஶோகாதிபிர்ந விக்ரியந்தே விகாரம் ந ப்ராப்நுவந்தி॥ 12॥ ஸம இதி॥ கிஞ்ச ஸமத்வ: அதஸ்ஸுகேஷு து:கேஷு ஸமஸ்ஸமாநா: உத்தமமத்யமாதமா: யஸ்ய ஜிதாநீந்த்ரியாணி ஆஶயஶ்ச யேந ஸ த்வம் அகிலலோகரக்ஷணம் விதத்ஸ்வ கயமேகேந மயா ரக்ஷணம் கர்தும் ஶக்யதே தத்ராஹ — மயா ஸர்வேண உபக்லுப்தாஸ்ஸம்பாதிதா: அகிலலோகா: அமாத்யாதய: தைஸ்ஸம்யுத:॥ 13॥ நநு ரக்ஷணம் தண்டாதிலோபேக்ஷம் அத: ஸ்வத: அந்யதாவர்ண்யம் அபிஸ்யாதிதி சேத்தத்ராஹ — ஶ்ரேய இதி॥ யத்யஸ்மாத் ஸாம்பராயே பரலோகே ப்ரஜாபி: க்ருதாத் ஸுக்ருதாத் ஷஷ்டமம்ஶம் ஹர்தாஹரிஷ்யதி அரக்ஷ

த்ரவ்யம் கிரியை காரகம் சிதாபாஸன் இவைகளின் ஸ்வரூபமுள்ளதும் பேதமுடையதுமாகிய தேஹத்திற்கு ஸம்ஸாரமுண்டாகிறது. ஆகையால் என்னிடம் அன்புடைய ஞானிகள் காணப்படும் ஸம்பத்துக்களிலும் விபத்துக்களிலும் விகாரமடையார்கள். 12

ஓ வீர! உத்தமன் மத்யமன் அதமன் இவர்களிடம் ஸமனுக இருப்பவரும் இந்திரியங்களையும் மனதையும் ஜயித்தவருமாகிய நீர் ஸுகத்திலும் துக்கத்திலும் ஸமமாக இருந்து என்னால் ஏற்படுத்தப்பட்ட (மந்திரிகள் முதலிய) யாவருடனும் ஜனங்கள் யாவரையும் ரக்ஷிக்கவேண்டும். 13

அரசனுக்கு ப்ரஜைகளைப்பரிபாலிப்பதே நன்மையாகும். ஏனெனில் பரலோகத்தில் (ப்ரஜைகளின்) புண்யத்தில் ஆறிலொன்றை அடைகிறன் (ப்ரஜை

[illegible]
अरक्षिता करहारोऽघमत्ति यत् ॥ 14

एवं द्विजाग्र्यानुमतानुवृत्त-
धर्मप्रधानोऽन्यतमोऽविताऽस्याः ।
ह्रस्वेन कालेन गृहोपयातान्
द्रष्टासि सिद्धाननुरक्तलोकः ॥ 15

वरं च मत्कञ्चन मानवेन्द्र
वृणीष्व तेऽहं गुणशीलयन्त्रितः ।
नाहं मखैर्वै सुलभस्तपोभि-
र्योगेन वा यत्समचित्तवर्ती ॥ 16

[illegible]

களிடம்) கப்பம் வாங்கிக்கொண்டு அவர்களைக் காப்பாற்ருதவன் புண்யத்தைப் பறிகொடுத்து ப்ரஜைகளின் பாபத்தைப் புசிக்கிருன். 14

இவ்வாறு ப்ராம்மணச்ரேஷ்டர்களுக்கு ஸம்மதமும் பரம்பரையாக வருவதுமான தர்மத்தையே முக்யமாகக்கொண்டவனும் மிகவும் சிறந்தவனுமாகிய நீ இந்தப்பூமியை ரக்ஷித்துக்கொண்டு அன்புபாராட்டும் ஜனங்களுடன் சிலகாலத்தில் கிருஹத்திற்கு வரும் ஸித்தர்களைப் பார்க்கப்போகிருய். 15

ஓ மானிடச்ரேஷ்டனே! என்னிடம் ஏதேனும் வரனைக்கேட்டுக்கொள். நான் உன்னுடைய குணங்களாலும் சீலத்தாலும் வசமானேன். நான் யாகங்களாலாவது தவங்களாலாவது யோகத்தாலாவது ஸுலபமாகக் கூடியவனல்லன். ஸமமான மனமுடையவர்களிட மிருப்பவன். 16

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌸𑍇𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌜𑌿𑌤𑍍 ।
𑌅𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌿𑌤 𑌆𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌹𑌰𑍇𑌃 ॥ 17

𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑍍𑌣𑌾 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 ।
𑌶𑌤𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌜𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜 𑌹 ॥ 18

𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌨𑍋𑌪𑌹𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑌃 ।
𑌸𑌮𑍁𑌜𑍍𑌜𑌿𑌹𑌾𑌨𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌚𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌃 ॥ 19

𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑍇𑌨𑌮𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌵𑌿𑌲𑌮𑍍𑌬𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑌲𑌾𑌶𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌸𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 20

𑌸 𑌆𑌦𑌿𑌰𑌾𑌜𑍋 𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌰𑍍𑌹𑌰𑌿𑌂
𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌕𑌦𑌶𑍍𑌰𑍁𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃 ।

𑌪𑌪𑌤𑌿𑌪𑍁𑌤𑌂 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌹𑌂 ॥௧௭॥ 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌯𑌿𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑍍𑌣𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌜𑍍𑌯 ॥௧௮॥ 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌲𑌮𑍍𑌬𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌂 𑌨 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌉𑌪𑌹𑍃𑌤𑌮𑌰𑍍𑌹𑌣𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸𑌮𑍁𑌜𑍍𑌜𑌿𑌹𑌾𑌨𑌯𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍇 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑌲𑌾𑌶𑌵𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌏𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 ॥௨௦॥ 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌕𑌮𑌾𑌹 — 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑌬𑍇𑌨 𑌤-

---

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

லோக குருவாகிய மஹாவிஷ்ணுவால் இவ்வாறு போதிக்கப்பட்ட ப்ருது மஹாராஜன் விஷ்ணுவின் ஆஜ்ஞையைத் தலையால் தாங்கினன். 17

பாதங்களில் வணங்கியவனும் தான் செய்தகார்யத்தால் வெட்கமடைந்தவனுமாகிய இந்திரனை அன்புடன் அணைத்து த்வேஷத்தை விட்டான். 18

ப்ருதுவால் கொடுக்கப்பட்ட பூஜையை உடையவரும் பெருகும் பக்தியுடன் கிரஹிக்கப்பட்ட பாதாம்புஜங்களுடையவரும் ப்ரயாணத்தில் நோக்கமுள்ளவராயினும் அநுக்ரஹம் செய்யவேண்டுமென்று தாமதிப்பவரும் ஸாதுக்களுக்கு ஸுஹிருத்தும் தாமரைதளம்போன்ற நேத்திரமுடையவரும் ஸர்வஸ்வரூபருமாகிய பகவான் இந்த ப்ருதுவைப் பார்த்துக்கொண்டு ப்ரயாணமில்லாமல் இருந்தார். 19—20

ஆதிராஜனுகிய ப்ருது அஞ்ஜலிசெய்து கண்ணீர் பெருகும் கண்களுடன் விஷ்ணுவைப்பார்ப்பதற்கு முடியாமலிருந்தான். பாஷ்பத்தால் தளர்ந்து எதை

𑌨 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌚 𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑌵𑍋
𑌹𑍃𑌦𑍋𑌪𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌮𑌧𑌾𑌦𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ 21

𑌅𑌥𑌾𑌵𑌮𑍃𑌜𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌕𑌲𑌾 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑌯
𑌨𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌦𑍃𑌗𑍍𑌗𑍋𑌚𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌮𑍍 ।
𑌪𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌮𑌂𑌸 𑌉𑌨𑍍𑌨𑌤𑍇
𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑌮𑍁𑌰𑌂𑌗𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌃 ॥ 22

॥ 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌃 ॥

𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌭𑍋 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌰𑌦𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃
𑌕𑌥𑌂 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑍇 𑌨𑌾𑌰𑌕𑌾𑌣𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌂
𑌤𑌾𑌨𑍀𑌶 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌪𑌤𑍇 𑌵𑍃𑌣𑍇 𑌨 𑌚 ॥ 23

𑌷𑍍𑌣𑍀𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌮𑍁𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌾 𑌉𑌪𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌅𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌧𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௨௧ ॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌦𑍃𑌶𑍋𑌃 𑌗𑍋𑌚𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌪𑌦𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 𑌨𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑌦𑌾 𑌭𑍁𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌪𑌰𑌵𑌶𑍋 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍𑌵𑌨𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌨𑍍𑌨𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌂 ॥ ௨௨ ॥ 𑌵𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌷𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌸𑌹𑌮𑌾𑌨 𑌆𑌹 𑌵𑌰𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍋 𑌵𑌰𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌆𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌮𑌤𑍍𑌵𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌬𑍁𑌧𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌤 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮

யும் பேசவில்லை. பேசாமலிருந்து மனதால் இந்த விஷ்ணுவை அணைத்துத் தரித்தான். 21

பிறகு இவ்வரசன் கண்ணீரைத் துடைத்துக்கொண்டு திருப்தியடையாத கண்களுக்கு விஷயமாகியவரும் * பூமியைப்பாதத்தால் தொடுகிறவரும் கருடனுடைய உன்னதமான புஜத்தில் நுனிக்கையை வைத்திருப்பவருமாகிய நாராயணனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறார். 22

ப்ருது கூறுகிறார்.

ஏ பிரபுவே! வரம் கொடுக்கும் (பிரமன் முதலிய) தேவர்களுக்கும் ஈசனாகிய உம்மிடம் தேஹாபிமானிகள் அனுபவிப்பதற்குரிய வரன்களைப் பண்டிதன் எவ்விதம் கேட்டுக்கொள்ளுவான். கைவல்யத்திற்குப் பதியாகிய ஏ ஈசா! நரகத்திலுள்ள மானிடர்களுக்கும் வேண்டுவதான அந்த வரன்களை நான் கேட்டுக்கொள்ளவில்லை. 23

---

* பூமியை என்பதிலுள்ள கருத்தாவது— தேவர்கள் பூமியைத் தொடார்கள். இந்த விஷ்ணுகிருபையால் பரவசமாகிமறந்தவர்போல்பூமியைப்பாதத்தால் தொட்டார். அதைப் பரிஹரித்துக்கொள்ள கருடன் புஜத்தில் கையைவைத்திருக்கிறார் என்பது கருத்து.

न कामये नाथ तदप्यहं क्वचि-
न्न यत्र युष्मच्चरणाम्बुजासवः ।
महत्तमान्तर्हृदयान्मुखच्युतो
विधत्स्व कर्णायुतमेष मे वरः ॥ 24

स उत्तमश्लोक महन्मुखच्युतो
भवत्पदाम्भोजसुधाकणानिलः ।
स्मृतिं पुनर्विस्मृततत्त्ववर्त्मनां
कुयोगिनां नो वितरत्यलं वरैः ॥ 25

येषां तेषां ब्रह्मादीनां सम्बन्धिनो देहाभिमानिनां भोग्यानीति
वा तथा मोक्षपदमपि भवतीत्यपि [illegible] इत्याह — यदिति
[illegible] वाहमेतान् वृणे इति [illegible] ॥२३॥ कैवल्यपद
मिति॥ [illegible] कैवल्यं वरिष्यतीत्याशङ्क्याह — नेति।
महत्तमानामन्तर्हृदयान्मुखद्वारेण निर्गतः भवत्पदाम्बुज
मकरन्दः यशःश्रवणादिसुखं यत्र नास्ति तादृशं मोक्षं कैवल्यं
तर्हि तत् क्वचित् कदाचिदपि न कामये तर्हि किं कामयसे तत्राह यश
श्रवणाय कर्णानामयुतं विधत्स्व ननु अनेन [illegible]
[illegible] तत्राह — एष एव ॥२४॥ ननु तर्हि कैव
ल्यात् [illegible] भक्तिसाधनं [illegible] इत्याशङ्क्याह
स इति। भवत्पदाम्भोजसुधायाः कणान् वहतीति तत्सम्बन्धी यः अनिल
[illegible] श्रवणद्वारा [illegible] । विस्मृतं तत्त्ववर्त्म
यैः कुयोगिभिः तेषामपि नः स्मृतिं [illegible] वितरति अतो न
[illegible]
[illegible] भावः ॥ २५ ॥
[illegible]
[illegible]

ஓ நாத! பெரியோர்களின் ஹ்ருதயத்திற்குள்ளிருந்து முகத்தின் வழியாகப்பெருகும் தங்களுடைய பாதாரவிந்த மகரந்தமானது எதில் இல்லையோ அதையும் எப்போதும் நான் விரும்பவில்லை. (தங்களுடைய கீர்த்தியை ச்ரவணம் செய்ய) அநேக செவிகளைத் தாவேண்டும். இதுதான் எனக்குவேண்டும் வரம்.

ஓ உத்தமச்லோக! பெரியோர்களின் முகத்திலிருந்து நழுவிய தமது பாதாரவிந்தத்தின் அமுதத்திவலையைச்சார்ந்த வாயுவானது தத்வமார்க்கத்தை மறந்த குற்சிதயோகிகளுக்கு ஆத்மஞ்ஞானத்தைக் கொடுக்கிறது. ஆகையால் (மற்றும் உள்ள) வரங்கள் தேவையில்லை. 25

𑌯𑌶𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌶𑍍𑌰𑌵 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌸𑌂𑌗𑌮𑍇
𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌚𑍋𑌪𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍 ।
𑌕𑌥𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌮𑍇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌵𑍍𑌰𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 ॥ 26

𑌅𑌥𑌾𑌭𑌜𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌖𑌿𑌲𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂
𑌗𑍁𑌣𑌾𑌲𑌯𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑌰𑍇𑌵 𑌲𑌾𑌲𑌸𑌃 ।
𑌅𑌪𑍍𑌯𑌾𑌵𑌯𑍋𑌰𑍇𑌕𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌪𑍃𑌧𑍋𑌃 𑌕𑌲𑌿𑌰𑍍
𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑍈𑌕𑌤𑌾𑌨𑌯𑍋𑌃 ॥ 27

𑌜𑌗𑌜𑍍𑌜𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶 𑌵𑍈𑌶𑌸𑌂
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌨𑌃 𑌸𑌮𑍀𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

𑌸𑌂𑌗𑌮𑍇𑌷𑍁 [illegible] 𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌜𑍍𑌞𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌂
𑌵𑌿𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌮𑍇𑌤𑍍 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍂𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 [illegible]
[illegible] 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃
[illegible] 𑌤𑌦𑌿𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 ॥௨௬॥ [illegible]
[illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌲𑌾𑌲𑌸𑌃 [illegible]
[illegible]
॥௨௭॥ [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌜𑌗𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌜𑌗𑌜𑍍𑌜𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌵𑍈𑌶𑌸𑌂 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵 [illegible] 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌨𑌃 𑌸𑌮𑍀𑌹𑌿𑌤𑌂
[illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — [illegible]

சிறந்த கீர்த்தி வாய்ந்த ஏ ப்ரபுவே! பெரியோர்களின் சேர்க்கையில் தற்செயலாக உம்முடைய மங்களமான யசஸ்ஸை ஒருதடவை ச்ரவணம் செய்வானாகில் குணமறிந்தவன் எவன் பசுவைத்தவிர ஒழிவடைவான். லக்ஷ்மீதேவி அந்த யசஸ்ஸையே புருஷார்த்தங்கள் யாவையும் விரும்பி வரித்தாள். 26

ஆகையால் புருஷர்களுள் உத்தமரும் குணங்களுக்கு இருப்பிடமாகியவருமான உம்மை லக்ஷ்மீதேவிபோல நான் ஆவலுடன் அடைகிறேன். ஒரேபதியாகிய உம்மிடம் போட்டிபோடுகிறவர்களும் உம்முடைய பாதங்களிலேயே மனதைவைத்தவர்களுமாகிய எங்களிருவருக்கும் கலஹம் உண்டாகாமலிருக்குமா? 27

ஓ ஜகதீச! லோகஜனனியாகிய லக்ஷ்மியிடம் விரோதமுண்டாகும். ஏனெனில் அந்தத் தேவியின் செய்கையில் நமக்கு விருப்பமுண்டாகிறது. தங்களுடைய

𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌫𑌲𑍍𑌗𑍍𑌵𑌪𑍍𑌯𑌰𑍁 𑌦𑍀𑌨𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌃
𑌸𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑍇𑌽𑌭𑌿𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌯𑌾 ‖ 28

𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌾𑌧𑌵𑍋
𑌵𑍍𑌯𑍁𑌦𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌯𑌾𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ।
𑌭𑌵𑌤𑍍𑌪𑌦𑌾𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑍃𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌾𑌂
𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇 ‖ 29

𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌗𑌿𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌿𑌨𑍀𑌂
𑌵𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌷𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌥 𑌯𑌤𑍍 ।
𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌨𑍁 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑍇 𑌜𑌨𑍋𑌽𑌸𑌿𑌤𑌃
𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃 ‖ 30

𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌜𑌨 𑌈𑌶 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍋
𑌯𑌦𑌨𑍍𑌯𑌦𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤 𑌋𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌬𑍁𑌧𑌃 ।

𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌃 𑌨𑌨𑍁 𑌬𑌹𑍍𑌵𑍀𑌭𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌕𑌥𑌮𑍁𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌤 𑌆𑌹 — 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪 𑌏𑌵𑌾𑌭𑌿𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌯𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍀𑌨𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌃 ‖௨௮‖ 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 ‖ 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌾𑌧𑌵𑌃 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌦𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌂 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌪𑌦𑌾𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇 ‖௨௯‖ 𑌗𑌿𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌲𑍋𑌭𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌲𑍋𑌃 𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹 — 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌇𑌤𑌿 । 𑌨𑌨𑍁 𑌗𑌿𑌰𑌾 𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌦𑌿 𑌜𑌨𑍋𑌽𑌸𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌬𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 ‖௩௦‖ 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 ‖ 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌚𑌨𑌂

ஸ்வரூபத்திலேயே நிகரற்ற அன்புடைய என் விருப்பம் துக்கமாயினும் தீன வத்ஸலராகிய நீர் வெகுவாகச் செய்கிறீர். அந்த லக்ஷ்மியால் என்னபயன்? 28

ஆகையால் தான் ஸாதுக்கள் ஞான முண்டான பின்பும் மாயாகுண விலாஸங்களின் கார்யமில்லாத உம்மைப் பஜிக்கிறார்கள். ஏ பகவனே! ஸாதுக்களுக்கு உம்முடைய பாதாரவிந்த ஸ்மரணத்தைத் தவிர மற்ற பலனை நாங்கள் அறியோம். 29

பஜனம் செய்யும் என்னை 'வரம் கேட்டுக்கொள்' என்று சொன்னீரல்லவா? அந்த உம்முடைய சொல் உலகத்தை மோஹிக்கும்படி செய்யக்கூடியது என்று நினைக்கிறேன். ஜனங்கள் உம்முடைய வாக்கினால் கட்டுண்டவர்களாகாவிடில் மோஹமடைந்து எவ்விதம் கர்மங்களைச் செய்வார்கள். 30

ஏ ஈச! பண்டிதன் உம்முடைய மாயையால் ஸத்யஸ்வரூபமாகிய உம்மைவிட வேறுபட்டவனாகி ஸாக்ஷாத்தாக மற்றவைகளை விரும்புகிறான்.

𑌯𑌥𑌾𑌚𑌰𑍇𑌦𑍍𑌬𑌾𑌲𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂
𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌨𑌸𑍍𑌸𑌮𑍀𑌹𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 ॥ 31

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨 𑌨𑍁𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌦𑍃𑌕𑍍
𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌮𑌯𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 ।
𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍇𑌦𑍃𑌶𑍀 𑌧𑍀𑌰𑍍𑌮𑌯𑌿 𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌯𑌯𑌾
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌦𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌰𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌮𑍍 ॥ 32

𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌮𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇 ।
𑌮𑌦𑌾𑌦𑍇𑌶𑌕𑌰𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌮𑍍 ॥ 33

𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌤𑍇𑌽𑌧𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌤𑍍𑌤 𑌸𑍂𑌰𑌿𑌷𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌨𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌃 ॥ 34

𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌰𑍋𑌷𑌂 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌮𑌤𑍍𑌯𑌜𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌨𑍋 𑌮𑌦𑌾𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑌮𑍍 ॥ 35

𑌨 𑌕𑌤𑍁𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌮𑍇𑌷𑍍𑌟 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌦𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌿𑌤𑌮𑌨𑌪𑌸𑌮𑍀𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌸𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌬𑌾𑌲𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌾

தகப்பன் சிறுவனுக்குத் தானேநன்மையைச் செய்வதுபோலத்தாங்களே எங்களுக்கு நன்மையில் ப்ரவ்ருத்தியுண்டாகும்படி செய்யவேண்டும். 31

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் ஆதிராஜனாகிய ப்ருதுவால் ஸ்தோத்திரஞ்செய்யப்பட்டவரும் எல்லாவற்றையும் நோக்குகிறவருமாகிய பகவான் அந்த ப்ருதுவைக்குறித்துச் சொல்லுகிறார். ஓ ராஜனே! என்னிடம் உமக்கு பக்தியுண்டாகட்டும். நீர் என்னிடம் இம்மாதிரிபுத்தியைச் செலுத்தியது பாக்யமே. இதனால் மற்றவர்களால் சிரமப்பட்டும் விலக்கமுடியாத என்னைச்சார்ந்த மாயையைக் கடக்கின்றான். 32

ப்ரஜைகளுக்குப் பதியாகிய ஓ ராஜனே! நீர் ஸாவதானமாக நான் கட்டளையிட்டபடி செய்யும். என்னுடைய இப்படிசெய்பவன் நன்மையாவற்றையும் அடைகிறான். 33

ஓ ராஜனே! உம்முடைய நிச்சயம் ச்ரேஷ்டமானது. மதமுடையவன் நன்மைகளை விரும்புகிறான். என்னிடம் பக்தியுடையவர்கள் ஸ்வர்க்கம் மோக்ஷம் நரகம் இவைகளை ஸமமாகப் பார்க்கிறார்கள். 34

ஓ மஹாராஜனே! நான் உம்மிடம் ஸந்தோஷித்தேன். என்னுத்தரவை விச்வஸித்துத் தள்ளமுடியாத கோபத்தை விட்டீரல்லவா? அது எனக்குச் சிறந்த பூஜையாகிறது. 35

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍈𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌦𑍍𑌵𑌚𑌃 ।
𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑍈𑌨𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇𑌽𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑍋 𑌮𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ 36

𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿 𑌪𑌿𑌤𑍃 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧 𑌚𑌾𑌰𑌣 𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑌾𑌃 ।
𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑍋 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌖𑌗𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍇𑌕𑌶𑌃 ॥ 37

𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌸𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌯𑍁𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌾𑌨𑍁𑌗𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ 38

𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍇𑌸𑍍𑌸𑍋𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃 ।
𑌹𑌰𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 𑌮𑌨𑍋𑌽𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤 ॥ 39

𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌨𑍃𑌪𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ।
𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌯𑌯𑍌 ॥ 40

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌸𑍍𑌵𑌪𑌦𑍇 [illegible] ॥ 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌾𑌨𑍁𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚 [illegible] ॥ 𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯 [illegible] 𑌸𑌂𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 ॥
𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

அச்யுதன் இவ்விதம் வேனகுமாரனாகிய ப்ருதுராஜரிஷியின் பொருளடங்கிய சொற்களைக்கொண்டாடி இவரிடம்பூஜைபெற்று இவருக்கு அநுக்ரஹித்துச் சொல்ல எண்ணினார். 36

தேவர்கள் ரிஷிகள் பிதிர்க்கள் கந்தர்வர்கள் ஸித்தர்கள் சாரணர்கள் பன்னகர்கள் கின்னரர்கள் அப்ஸரஸ்கள் மானிடர்கள் பக்ஷிகள் பூதங்கள் அநேக பார்ஷதர்கள் இவர்கள்யாவரும் ப்ருதுமஹாராஜனால் யஞ்ஞேச்வரர் என்றபுத்தியால் வாக்கினாலும் மனதாலும் அஞ்ஜலியாலும் பக்தியாலும் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப்பட்டுச் சென்றார்கள். 37—38

ப்ரபுவும் பகவானுமாகிய அச்யுதர் உபாத்தியாயர்களுடன் கூடிய இந்த ப்ருதுராஜர்ஷியின் மனதைக் கவர்ந்தவர்போலத் தமது ஸ்தானம்சென்றார். 39

ஸ்வரூபத்தைக் காட்டியவரும் (இப்போது) மறைந்தவரும் தேவதேவருமாகிய வாஸுதேவருக்கு பிருதுமஹாராஜன் நமஸ்கரித்துத் தன்னகரம் சென்றார். 40

20 - வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌮𑍌𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑍈𑌃𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍁𑌕𑍂𑌲𑍈𑌃𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌤𑍋𑌰𑌣𑍈𑌃 ।
𑌮𑌹𑌾𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌧𑍂𑌪𑍈𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍈 ॥ 1

𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑍋𑌯𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌰𑌥𑍍𑌯𑌾𑌚𑌤𑍍𑌵𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌤𑍍 ।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌕𑍍𑌷𑌤𑌫𑌲𑍈𑌸𑍍𑌤𑍋𑌕𑍍𑌮𑍈𑌰𑍍𑌲𑌾𑌜𑍈𑌰𑌰𑍍𑌚𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 2

𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌦𑌲𑍀𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍈𑌃 𑌪𑍂𑌗𑌪𑍋𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌰𑍁𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑌮𑌾𑌲𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 3

𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍀𑌪𑌬𑌲𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌂𑌭𑍃𑌤𑌾𑌶𑍇𑌷𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑍈𑌃 ।
𑌅𑌭𑍀𑌯𑍁𑌰𑍍𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 4

𑌶𑌙𑍍𑌖𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌘𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌘𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌚𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌵𑍀𑌰𑌸𑍍𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌗𑌤𑌸𑍍𑌮𑌯𑌃 ॥ 5

𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ।
𑌮𑌹𑌾𑌸𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌸𑌦𑌸𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌮𑍌𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥௧॥ 𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌗𑍁𑌰𑍁𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍋𑌯𑍈𑌃 𑌆𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌰𑌥𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌤𑍋𑌕𑍍𑌮𑍈𑌃 𑌹𑌰𑌿𑌤𑌯𑌵𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍀𑌪𑍈𑌃 ॥௨॥ ௩॥ 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌸𑌂𑌭𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹

21-வது அத்தியாயம்.

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

முத்துக்கள் புஷ்பங்கள் மாலைகள் பட்டாடைகள் ஸ்வர்ணதோரணங்கள் மிகுந்த வாஸனையுள்ள தூபங்கள் இவைகளால் அந்நகரம் ஆங்காங்கு அலங்காரம் பெற்றது. சந்தனம் அகில்களுடன் கூடிய நீர் தெளிக்கப்பட்ட கடைத்தெருநாற்சந்தி மார்க்கம் இவைகளுடையது. புஷ்பங்கள் அக்ஷதைகள் பலன்கள் மஞ்சள் நிறமுள்ள யவங்கள் ப்ரகாசமுள்ள பொரிகள் இவைகளால் பூஜிக்கப்பட்டது. வாழைமரங்கள் சூழப்பெற்றது. பாக்குக்கன்றுகள் நிறையப்பெற்றது. விருக்ஷங்களாலும் தளிர்களாலும் மாலைகளாலும் எங்கும் அலங்கரிக்கப்பட்டது.

ப்ரஜைகளும் ஜ்வலிக்கும் குண்டலமணிந்த ப்ரகாசமுள்ள கன்னிகைகளும் மங்களவஸ்துக்களுடனும் தீபங்களுடனும் பலிகளுடனும் ப்ருதுமஹாராஜனை எதிர்கொண்டு வந்தார்கள். 4

வீரனாகிய ப்ருதுராஜன் சங்கு நாதத்தாலும் துந்துபிகோஷத்தாலும் ரித்விக்குகளின் வேதகோஷத்தாலும் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப்பெற்று அஹங்காரமின்றி அரண்மனை சென்றான். 5

பூஜித: பூஜயாமாஸ தத்ர தத்ர மஹாயஶா: ।
பௌராந் ஜாநபதாம்ஸ்தாம்ஸ்தாந் ப்ரீத: ப்ரியவரப்ரத: ॥ 6

ஸ ஏவமாதீ³ந்யநவத்³யசேஷ்டித:
கர்மாணி பூ⁴யாம்ஸி மஹாந்மஹத்தம: ।
குர்வந் ஶஶாஸாவநிமண்ட³லம் யஶ:
ஸ்பீ²தம் நிதா⁴யாருருஹே பரம் பத³ம் ॥ 7

॥ ஸூத உவாச ॥

ததா³தி³ராஜஸ்ய யஶோ விஜ்ரும்பி⁴தம்
கு³ணைரஶேஷைர்கு³ணவத்ஸபா⁴ஜிதம் ।
க்ஷத்தா மஹாபா⁴க³வத: ஸத³ஸ்பதே
கௌஷாரவிம் ப்ராஹ க்³ருணந்தமர்சயந் ॥ 8

॥ விது³ர உவாச ॥

ஸோऽபி⁴ஷிக்த: ப்ருது²ர்விப்ரைர்லப்³தா⁴ஶேஷஸுரார்ஹண: ।
பி³ப்⁴ரத்ஸ வைஷ்ணவம் தேஜோ பா³ஹ்வோர்யாப்⁴யாம் து³தோ³ஹ கா³ம் ॥ 9

ஜக்³மு: ஹ்ருஷ்டா: ஊர்ஜிதா: க்ருதார்தா²ஶ்ச ॥ ௪ ॥ ஸம்ப⁴வதீதி ॥ க³தஸ்மய: நிரஹங்கார: ॥ ௫ ॥ பூஜித இதி ॥ ப்ரியாந் வராந் ப்ரத³தா³தீதி ததா² ॥ ௬ ॥ ஸ ஏவமிதி ॥ கர்மாணி மஹாந் ச மஹத்தம: பூஜ்யதம: ॥ ௭ ॥ தத³தீ³தி ॥ கு³ணைர்விஜ்ரும்பி⁴தம் பூஜிதம் கு³ணவத்³பி⁴ஸ்ஸபா⁴ஜிதம் ஸத்க்ருதம் யஶ: க்³ருணந்தம் அர்சயந் ப்ராஹ ஸத³ஸஸ்பதே ஶௌநக ॥ ௮ ॥ ஸ இதி ॥ லப்³தா⁴நி அஶேஷஸுராணாமர்ஹணாநி

வேண்டும் வரனைக்கொடுக்கும் மிகுந்த கீர்த்திவாய்ந்த ப்ருதுராஜன் அங்கங்கு பூஜையைப்பெற்று அன்புடன் நகரிலுள்ளவர்களும் தேசத்திலுள்ளவர்களுமாகிய அந்த அந்த ஜனங்களைப் பூஜித்தான். 6

சிறந்த சரித்திரமுடையவனும் மஹானும் மிகவும் பூஜிப்பதற்குரியவனுமாகிய ப்ருதுமஹாராஜன் இவ்வாறுய மிகுந்த தர்மங்களைச்செய்து பூமண்டலத்தைப் பரிபாலித்தான். மிகுந்த யசஸ்ஸை அடைந்து உயர்ந்த பதமேறினன். 7

ஸ்ரீஸூத பௌராணிகர். கூறுகிறார்.

ஓ சௌனகமுனிவரே! தோஷமில்லாத குணங்களுடையதும் குணமுடையோர்களால் கொண்டாடப்படுவதுமாகிய அந்த ப்ருதுவின் கீர்த்தியைக்கூறும் மைத்ரேயரை மஹாபாகவதராகிய விதுரர் பூஜித்துச் சொல்லுகிறார். 8

விதுரர் கேட்கிறார்.

தேவர்கள் யாவரிடத்திலும் பூஜையைப்பெற்றவரும் வேதியர்களால் பட்டாபிஷேகம் பெற்றவருமாகிய அந்த ப்ருதுமஹாராஜன் பூமியைக்கறந்த கைகளில் விஷ்ணு தேஜஸ்ஸைத்தரித்து என்ன செய்தார்? 9

𑌕𑍋 𑌨𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌨 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑍋
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍋𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌶𑍇𑌷𑌭𑍂𑌪𑌾𑌃 ।
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌸𑌪𑌾𑌲𑌾 𑌉𑌪𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮—
𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌵𑌦 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 ॥ 10

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌦𑍍𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌵𑌸𑌨𑍍 ।
𑌆𑌰𑌬𑍍𑌧𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌬𑍁𑌭𑍁𑌜𑍇 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌜𑌿𑌹𑌾𑌸𑌯𑌾 ॥ 11
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌖𑌲𑌿𑌤𑌾𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑍈𑌕𑌦𑌣𑍍𑌡𑌧𑍃𑌕𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌕𑍁𑌲𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ 12
𑌏𑌕𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌸𑌤𑍍𑌰𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑌿𑌵𑍌𑌕𑌸𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌮𑌾𑌜𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 ॥ 13

𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃॥௯॥ 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯-
𑌯𑌤𑌿—𑌕𑍋 𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍋𑌹𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌂
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌦॥௰॥ 𑌗𑌙𑍍𑌗𑍇𑌤𑌿॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑍇𑌵
𑌬𑍁𑌭𑍁𑌜𑍇 𑌨 𑌤𑍁 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌭𑍋𑌗𑍇𑌨
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌪𑌣𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌨 𑌤𑍁 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௧௧॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿॥ 𑌅𑌸𑍍𑌖-
𑌲𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑌃 𑌆𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌆𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌕𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂
𑌧𑌾𑌰𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌕𑍁𑌲𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌣
𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇-
𑌕𑍇𑌣 𑌚॥௧௨॥ 𑌏𑌕𑌦𑍇𑌤𑌿॥ 𑌏𑌕𑌦𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇-

யாதொரு ப்ருதுவின் விக்ரமத்தின் உச்சிஷ்டத்திற்குச் சமமாகியதை (அடைந்து) அரசர்களனைவரும் லோகபாலர்களும் ஜனங்களும் ஜீவிக்கிறார்களோ அவருடைய கீர்த்தியை அறிவுள்ள எவன் ச்ரவணம்செய்யாமலிருப்பான்? ஆகையால் இன்னும் அவருடைய பரிசுத்தமானசெய்கையை நன்றாய் எனக்குச் சொல்லவேண்டும். 10

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

கங்கை யமுனை இவ்விரு நதிகளுக்கு மத்தியில் உள்ள க்ஷேத்ரத்தில் ப்ருது மஹாராஜன் வஸித்துக்கொண்டு புண்யத்தை த்யாகம் செய்யவேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் ப்ராரப்தபோகங்களையே அனுபவித்தான். 11

ஏழு தீவுகளிலும் ஒருவனாகவே செங்கோல் செலுத்தி வேதியர்களையும் விஷ்ணு பக்தர்களையுந்தவிர எங்கும் தடைபடாத ஆஞ்ஞையைச் செய்து வந்தான். 12

ஓ ச்ரேஷ்டராகிய விதுர! ஒரு ஸமயம் ப்ருது மஹாராஜன் மஹாஸத்ரம் செய்ய தீக்ஷையையடைந்தான். அந்த மஹாஸத்ரத்தில் தேவர்கள் பிரம்மரிஷிகள் தேவரிஷிகள் இவர்களுடைய சேர்க்கையுண்டாயிற்று. 13

தஸ்மிந்நர்ஹத்ஸு ஸர்வேஷு ஸ்வர்சிதேஷு யதார்ஹத: ।
உத்தித: ஸதஸோ மத்யே தாராணாமுடுராடிவ ॥ 14

ப்ராம்ஶு: பீநாயதபுஜோ கௌர: கஞ்ஜாருணேக்ஷண: ।
ஸுநாஸ: ஸுமுக: ஸௌம்ய: பீநாம்ஸ: ஸுத்விஜஸ்மித: ॥ 15

வ்யூடவக்ஷா ப்ருஹச்ச்ரோணிர்வலிவல்குதலோதர: ।
ஆவர்தநாபிரோஜஸ்வீ காஞ்சநோருருதக்ரபாத் ॥ 16

ஸூக்ஷ்மவக்ராஸிதஸ்நிக்தமூர்தஜ: கம்புகந்தர: ।
மஹாதநே துகூலாக்ர்யே பரிதாயோபவீய ச ॥ 17

தேவாதீநாம் ஸபாஜநமாஹ த்ர்யர்தை: ॥ ௧௩ ॥ தஸ்மிந்நிதி ॥ தஸ்மிந் பூஜ்யேஷு ஸ்வர்சிதேஷு ஸத்ஸு ஸதஸ: மத்யே உத்தித: ஸந் ஸபாஸ்தாநபேக்ஷிதேக்ஷத நாந்ய: ॥ ௧௪ ॥ ப்ராம்ஶுரிதி ॥ ப்ராம்ஶு: உந்நத: பீநௌ ச தாவாயதௌ ச புஜௌ யஸ்ய கஞ்ஜவதருணே ஈக்ஷணே யஸ்ய ஸ: ஶோபநா நாஸா ஸுநாஸ: ஶோபநா த்விஜா: ஸ்மிதே யஸ்ய ஸ: ॥ ௧௫ ॥ வ்யூடேதி ॥ வ்யூடம் விஸ்தீர்ணம் வக்ஷோ யஸ்ய பஹிர்விஸ்தீர்ணா ஶ்ரோணிர்யஸ்ய வலிபிர்வல்கு ஸுந்தரம் அஶ்வத்ததலவதுதரம் யஸ்ய ஆவர்த இவ நாபிர்யஸ்ய காஞ்சநவதூரூ யஸ்ய உதக்ரௌ உந்நதாக்ரௌ பாதௌ யஸ்ய ॥ ௧௬ ॥ ஸூக்ஷ்மேதி ॥ ஸூக்ஷ்மாஶ்ச வக்ராஶ்சாஸிதாஶ்ச ஸ்நிக்தாஶ்ச மூர்தஜா: யஸ்ய கம்புவத்ரேகாத்ரயயுக்த: கந்தரோ யஸ்ய பரிதாய உபவீய உத்தரீயம் க்ருத்வா ॥ வ்யஞ்ஜிதேதி ॥ நியமே நிமித்தே ஸத்யபி க்ருதாநி

பூஜிக்கத்தக்க அவர்கள் யாவரும் உசிதமாகப்பூஜையை அடைந்த பின்பு அந்த ஸபையின் மத்தியில் ப்ருது மஹாராஜன் நக்ஷத்திரங்களின் மத்தியில் சந்திரன்போல எழுந்தான். 14

இந்த ப்ருது உயர்ந்தவன். பருத்ததும் நீண்டதுமான கைகளுடையவன். மஞ்சள் நிறமுடையவன். தாமரைமலர்போலச்சிவந்த கண்களுடையவன். அழகிய நாஸிகையுடையவன். சோபனமான முகமுள்ளவன். ப்ரஸன்னன். பருத்ததோள்களுடையவன். அழகான பற்களையும் புன்முறுவலையும் உடையவன். விஸ்தாரமான மார்பையுடையவன். பருத்த நிதம்பங்களுடையவன். மும்மடிப்புகளால் ஸுந்தரமும் ஆலின் இலைபோன்றதுமாகிய வயிற்றையுடையவன். சுழல்போன்ற நாபியுடையவன். வலுவுடையவன். ஸ்வர்ணம்போன்ற துடைகளுடையவன். நுனியுயர்ந்த பாதங்களுடையவன். ஸூக்ஷ்மமும் வக்ரமும் கறுத்தனவும் ப்ரியப்படுவதற் குரியவைகளுமாகிய கேசங்களுடையவன். சங்கு போன்ற கழுத்துடையவன். விலையுயர்ந்த சிறந்த பட்டு வஸ்திரங்களையுடுத்து உத்தரீயமாகவும் செய்துகொண்டிருப்பவன். நியமத்தையுத்தேசித்து ஆபரணங்களணியாதவன் (அதனுல்) சரீரம் மெங்கும் ப்ரகாசமுள்ள அழகுடையவன். மாங்

𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌶𑍇𑌷𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌭𑍂𑌷𑌣𑌃 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌜𑌿𑌨𑌧𑌰𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌶𑌪𑌾𑌣𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍋𑌚𑌿𑌤𑌃 ॥ 18

𑌶𑌿𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌤𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌸𑌮𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌊𑌚𑌿𑌵𑌾𑌨𑌿𑌦𑌮𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌶𑌸𑍍𑌸𑌦𑌸𑍍𑌸𑌂𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 ।
𑌚𑌾𑌰𑍁 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌪𑌦𑌂 𑌶𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌗𑍂𑌢𑌮𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑌵𑌮𑍍 ॥ 19

॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥

𑌸𑌭𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌶𑍃𑌣𑍁𑌤 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑌵𑍋 𑌯 𑌇𑌹𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌾𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 20

𑌅𑌹𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌧𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌹 𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌦𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ॥ 21

𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃 𑌅𑌤 𑌏𑌵𑍈𑌤𑍇𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌕𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌶𑍇𑌷𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑍀 𑌶𑍋𑌭𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌯𑍇𑌨 ॥ ௧௮ ॥ 𑌶𑌿𑌶𑌿𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑌿𑌶𑌿𑌰𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌹𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑍇 𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌯𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍂𑌚𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌚𑌾𑌰𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍃𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌗𑍂𑌢𑌂 𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌅𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑌵𑌂 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥ ௧௯ ॥ 𑌸𑌭𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌾𑌧𑌵𑌃 𑌸𑌭𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌯𑌤𑍍 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌮𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌆𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌸𑌨𑌦𑌿𑌶𑍇𑌣 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍈𑌵 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌤𑍁 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌸𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑌜𑌿𑌹𑍀𑌰𑍍𑌷𑌾𑌵𑌃 ॥ ௨௦ ॥ 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌶𑍍𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃— 𑌅𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌿𑌤𑌾 ॥ ௨௧ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿

தோலைத்தரித்தவன், ஸ்ரீமான் தர்ப்பங்களைக் கையிலுடையவன், உசிதகர்மங்களைச்செய்தவன். தாபத்தைப் போக்குவனவும் விச்வஸிப்பதற் குரியனவுமாகிய நேத்திரங்களுடையவன். இந்தப் பூபாலனுகிய ப்ருது மஹாராஜன் நான்கு பக்கத்திலும் பார்த்தான். ஸபையைச் சந்தோஷப்படுத்துகிறவன் போல மனேஜ்ஞமும் விசித்திரபதங்களுடையதும் ப்ரஸன்னமும் சுத்தமும் கம்பீரமான அர்த்தமுடையதும் வியாகுலத்தன்மையில்லாததுமாகிய ஒரு வாக்கியம் சொல்லலுற்றுன். 15—19

ப்ருதுமஹாராஜன் கூறுகிறுன்.

இங்கு வந்த ஸாதுக்களாகிய ஸபையோர்களே கேளுங்கள்; உங்களுக்கு மங்களமுண்டாகுக; தர்மத்தைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறவர்கள் ஸாதுக்களிடம் தன்னபிப்ராயத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டும். 20

நான் ப்ரஜைகளைச் சீர்திருத்துகிறவனுகவும் அவர்களை ரக்ஷிப்பவனுகவும் வ்ருத்தியைக் கொடுப்பவனுகவும் அவரவர் மரியாதை ஸ்தானங்களில் தனியே ஸ்தாபிப்பவனுகவும் பகவானுல் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறேன். 21

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 ।
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌸𑌨𑍍𑌦𑍋𑌹𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌧𑍃𑌕𑍍 ॥ 22
𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌰𑍇𑌤𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌷𑍍𑌵𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌮𑌲𑌂 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌜𑌹𑌾𑌤𑌿 𑌸𑌃 ॥ 23
𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑌸𑍂𑌯𑌵𑌃 ।
𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑌾𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑌧𑌿𑌯𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌮𑍇𑌽𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌃 ॥ 24
𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌯𑍋𑌽𑌮𑌲𑌾𑌃 ।
𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌰𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑌮𑍍 ॥ 25

𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌧𑍃𑌕𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌵𑍋𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌸𑌨𑍍𑌦𑍋𑌹𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍋𑌹𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑍂𑌰𑌣𑌂 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍇 ॥௨௨॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑌮𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌭𑌗𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 ॥௨௩॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌹𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌯 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌦𑌾𑌨𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌲𑍋𑌕𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑌪𑌰𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤 𑌅𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍇 𑌧𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌮𑍇𑌽𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 ॥௨௪॥ 𑌯𑍂𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌶𑌾𑌸𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌿𑌤𑍁𑌸𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌫𑌲𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 ॥௨௫॥ 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌕𑌯𑍋𑌃 𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌵 𑌕𑌰𑌣𑍀𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍇 𑌨𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌤𑌦𑌨𑌙𑍍𑌗𑍀𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 𑌶𑌪𑍈𑌨𑍍𑌸𑍍𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 𑌹𑍇 𑌚𑌹𑍁𑌸𑍍𑌤𑍋𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌪𑌤𑌿𑌨𑍁𑌾𑌽𑌪𑌰𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌕𑍇𑌷𑌾𑌂𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌤𑌤𑌾𑌵𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌯𑌾

முந்தியகர்மங்களுக்கு ஸாக்ஷியாகிய பகவான் எவனிடம் ஸந்தோஷிக்கிறாரோ அவனுக்கு வேதவித்பன்னர்கள் எந்த உலகங்களைக் கூறுகிறார்களோ அந்த மனோரதங்கள் நிறைவேறச்செய்யும் உலகங்கள் ப்ரஜைகளை ரக்ஷிப்பதால் எனக்குண்டாகவேண்டும். 22

எந்த அரசன் ப்ரஜைகளை தர்மங்களில் சிக்ஷிக்காமல் கப்பம் வாங்குகிறானோ அவன் ப்ரஜைகளின் பாபத்தைப் புசிக்கிறான். தன் புண்யத்தையும் இழக்கிறான். 23

ஏ ப்ரஜைகளே! ஆகையால் ராஜாவாகிய நான் நற்கதியையடைய நீங்கள் அஸூயையின்றி அதோக்ஷஜரிடம் புத்தியைச்செலுத்தி உங்களுக்குரிய தர்மத்தையே செய்யுங்கள். அவ்விதமானால் எனக்கு அநுக்ரஹம் செய்ததாகும். 24

நிர்மலர்களாகிய ஓ பிதிர்க்களே! தேவர்களே! ரிஷிகளே! நீங்களும் அநுமோதிக்கவேண்டும். (தர்மத்தை) செய்தவன் செய்யும்படி சிக்ஷித்தவன் ஆஞ்ஞைசெய்தவன் இவர்களுக்குப் பரலோகத்தில் பலன் ஸமமாகிறது. 25

𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌕𑍇𑌷𑌾𑌂𑌚𑌿𑌦𑌰𑍍𑌹𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ।
𑌇𑌹𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌵𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑍁𑌵𑌃 ॥ 26

𑌮𑌨𑍋𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑍇𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍇𑌰𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 ॥ 27

𑌈𑌦𑍃𑌶𑌾𑌨𑌾𑌮𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌲𑍇𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌗𑌦𑌾𑌭𑍃𑌤𑌾 ॥ 28

𑌦𑍌𑌹𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑍃𑌤𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌶𑍋𑌚𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌵𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣𑍈𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑍇𑌤𑍁𑌨𑌾 ॥ 29

[illegible]

யோக்யர்களுக்குள் மிகச்சிறந்த ஸாதுக்களே! சிலர் மதத்தில் நாராயணன் என்ற ஈசன் உண்டு. இவ்வுலகிலும் பரலோகத்திலும் காந்தியுடைய போக பூமிகளும் காணப்படுகின்றன. 26

மனு, உத்தானபாதர், த்ருவர் ப்ரியவ்ருத மஹாராஜன் எங்களுடைய பிதாமஹராகிய அங்கராஜரிஷி இவர்கள் போன்ற மற்றுமுள்ளவர்கள் பிர்மா ருத்ரர் ப்ரஹ்லாதர் பலி இவர்களுக்கும், துக்கிப்பதற் குரியவர்களும் தர்மத்தில் மோஹமுடையவர்களுமாகிய மிருத்யுவின் தௌஹித்ரனு (பெண்வயிற்றுப் பிள்ளை)கிய வேனன் முதலியவர்களை யொழிய, தர்மார்த்த காமங்களுக்கும் ஸ்வர்க்கத்திற்கும் மோக்ஷத்திற்கும் ஏகஹேதுவான நாராயணன் கர்மபலனைக் கொடுக்கிறவரென்பதே ஸம்மதமானது. 27—29

𑌯𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌸𑍇𑌵𑌾𑌭𑌿𑌰𑍁𑌚𑌿𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾—
𑌮𑌶𑍇𑌷𑌜𑌨𑍍𑌮𑍋𑌪𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌲𑌂 𑌧𑌿𑌯𑌃 ।
𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌹𑌮𑍇𑌧𑌤𑍀 𑌸𑌤𑍀
𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌵𑌿𑌨𑌿𑌃𑌸𑍃𑌤𑌾 𑌸𑌰𑌿𑌤𑍍 ॥ 30

𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑍂𑌤𑌾𑌶𑍇𑌷𑌮𑌨𑍋𑌮𑌲𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾
𑌨𑌸𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌯𑌦𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌮𑍂𑌲𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍇𑌤𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨
𑌰𑍍𑌨𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌵𑌹𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 21

𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌭𑌜𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿
𑌰𑍍𑌮𑌨𑍋𑌵𑌚𑌃 𑌕𑌾𑌯𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ।

𑌦𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌶𑍌𑌚𑍋𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌚𑌰𑌣𑌾𑌵𑌨𑍇𑌜𑌨𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌽𑌲𑌮𑍍𑌭𑍇𑌨𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃—𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑍇𑌵𑌾𑌯𑌾𑌮𑌭𑌿𑌰𑍁𑌚𑌿𑌃 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌶𑍇𑌷𑍈𑌃 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌧𑌿𑌯𑌃 𑌮𑌲𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌭𑌜𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌅𑌯𑌂 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌅𑌹𑌨𑍍𑌯𑌹𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑍀 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑍈𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌮𑌾𑌹𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹—𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ ௩௦ ॥ 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑍂𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 𑌮𑌨𑍋𑌮𑌲𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌮𑍂𑌲𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌸𑌃 ॥ ௩௧ ॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌮𑌨𑍋𑌵𑌚𑌃𑌕𑌾𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌮𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌪𑌟𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌬𑌹𑍁𑌲𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹

தபஸ்விகளின் அநேக ஜன்மங்களில் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட புத்தியின் மலத்தை, அந்தப் பரமேச்வரனுடைய பாதஸேவையி லேற்பட்ட மிகுந்த ஆவலானது தினந்தோறும் விருத்தியடைந்துகொண்டு கால் பெருவிரலிருந்துண்டான கங்கைபோல உடனே போக்குகிறது. 30

பகவானுடைய பாதங்களினருகில் இருப்பவன் மனதிலுள்ள மலம் யாவும் நீங்கப்பெற்று வைராக்யத்தாலேற்பட்ட விஞ்ஞான விசேஷமாகிய வீர்யமுடையவனுகிக் கிலேசத்தைத் தரும் ஸம்ஸாரத்தை மறுபடி அடையமாட்டான். 31

நீங்கள் கபடமற்றவர்களும் அதிகாரத்திற்குத் தக்கபடி நிச்சயித்த அர்த்த ஸித்தியுடையவர்களுமாகி உங்கள் விருத்திகளாகிய அத்யயனம் முதலியவற்றுலும் மனம் வாக்குக் காயம் இவைகளின் குணங்களாகிய த்யானம் ஸ்தோத்திரம்

अमायिनः कामदुघाङ्घ्रिपङ्कजं
  यथाधिकारावसितार्थसिद्धयः ॥ 32

असाविहानेकगुणोऽगुणोऽध्वरः
  पृथग्विधद्रव्यगुणक्रियोक्तिभिः ।
सम्पद्यतेऽर्थाशयलिङ्गनामभि-
  र्विशुद्धविज्ञानघनः स्वरूपतः ॥ 33

प्रधानकालाशयधर्मसङ्ग्रहे
  शरीर एष प्रतिपद्य चेतनाम् ।

यथाधिकारमेव अवसिता निश्चिता साध्या वा अर्थसिद्धिर्येषाम् ॥३२॥
स्वकर्मभिराराधितोऽभीष्टद इत्युक्तं तत्र ब्रह्मार्पणं ब्रह्महविरिति
न्यायेन सर्वेषु यागेषु [illegible]
[illegible] भगवद्रूपत्वादेव [illegible] असाविति
असौ भगवान् स्वरूपतो विशुद्धविज्ञानघनोऽपि अगुणः निर्वि-
शेषगुणोऽपि सन् इह कर्ममार्गे अनेकगुणः नानाविशेषगुण-
वानध्वरः यज्ञस्वरूपो भवति । यज्ञो वै विष्णुरिति श्रुतेः अनेकगुण-
त्वमेवाह पृथग्विधानि यानि द्रव्यादीनि तैः तत्र द्रव्याणि व्रीह्यादीनि
गुणाः शौक्ल्यादयः क्रियाः अवघातादयः उक्तयः मन्त्राः अर्थः यागसा-
ध्य उपकारः आशयः सङ्कल्पः लिङ्गं पदार्थानां शक्तिः नाम ज्योतिष्टो-
मादि, तैः सम्पद्यते ॥३३॥ यागतदङ्गानां भगवद्रूपत्वमुक्त्वा [illegible]
[illegible] भगवत एवाह — प्रधानेति ॥ एष विभुः परमे-
श्वरोऽपि शरीर एव चेतनां विषयाकारां बुद्धिं प्रतिपद्य [illegible]
[illegible] क्रियाफलत्वेन प्रतीयते । [illegible]
[illegible]
[illegible]

பணிவிடை இவைகளாலும் உங்களுக்குரிய கர்மங்களாலும் அந்த ஈச்வரனையே பஜனம் செய்யுங்கள். 32

இந்த பகவான் ஸ்வரூபத்தால் விசுத்த விஞ்ஞானகனராயினும் குணங்களில்லாதவராயினும் கர்மமார்க்கத்தில் வேறுபட்டவைகளாகிய த்ரவ்யங்கள் குணங்கள் க்ரியைகள் மந்திரங்கள் உபகாரம் ஸங்கற்பம் பதார்த்தசக்தி (ஜோதிஷ்டோமம் முதலிய) பெயர் இவைகளால் அநேக குணங்களுடையவனும் யாகரூபியுமாகிறார். 33

இந்த ஈச்வரன் வ்யாபகராயினும் அவ்யக்தம் காலம் அத்ருஷ்டம் இவைகளாலுண்டான சரீரத்தில் சேதனையைப் படைந்து தாருக்களில் இருக்கும் அக்னி

க்ரியாபலத்வேந விபுர் விபாவ்யதே
யதாநலோ தாருஷு தத்குணாத்மக: ॥ 34

அஹோ மமாமீ விதரந்த்யநுக்ரஹம்
ஹரிம் குரும் யஜ்ஞபுஜாமதீச்வரம் ।
ஸ்வதர்மயோகேந யஜந்தி மாமகா
நிரந்தரம் க்ஷோணிதலே த்ருடவ்ரதா: ॥ 35

மா ஜாது தேஜ: ப்ரபவேந்மஹர்த்திபி—
ஸ்திதிக்ஷயா தபஸா வித்யயா ச ।
தேதீப்யமாநேऽஜிததேவதாநாம்
குலே ஸ்வயம் ராஜகுலாத் த்விஜாநாம் ॥ 36

ப்ரஹ்மண்யதேவ: புருஷ: புராதநோ
நித்யம் ஹரிர்யச்சரணாபிவந்தநாத் ।

ஸ ப்ரயாஸவ்யக்தம் காம: தத்ஸாதக: ஸூர்ய: வாஸநாமேவ க்ருதார்த்யம் தேஷாம் க்ருஹ்யதே ஜந்யத இதி யதா தஸ்மிந் தேஹே॥34॥ தமேவ ஸர்வ தாத்மகவஸஜந் ப்ரவக்த்ரு ஸ்வத: ப்ரவ்ருத்தாநாம் ப்ரவ்ருத்திஸித்தேர் நந த்ருடபதி—அஹோ இதி॥ விதரந்தி ஸம்பாதயந்தி॥35॥ இதாநீம் ஹரிபக்திதார்ட்யாய ப்ராஹ்மணபக்திம் விதத்தே அஷ்டபி:—மேதி॥ மஹத்த்வேதா: ஐச்வர்யாதிபிர் த்ருப்தா ஜகத்தேஜ: தஸ்ய தத்காலாத் த்விஜாநாம் குலே அஜித: ஹரி: தேவதா யேஷாம் தேஷாம் வைஷ்ணவாநாம் குலே ராஜாதத்ப்ரபவேத் கதாசிதபி தத் ப்ரபாவம் ந காதயேத் கிம் ஹந்தி ஸ்ம்ருதிபிரபி ஸ்வயமேவ தி திக்ஷாதிபிர் தேதீப்யமாநே॥36॥ ப்ராஹ்மணாநேவ ஸ்தவந் ஆஹ ப்ரஹ்மண்யேதி யச்சரணாபிவந்தநாத் ஹரி: லக்ஷ்மீம் யச: யாவாயமேவ யாவ ஸர்வ: தாத்ருச்யதி

அந்தத்தாருவின் குணமயமாக ஆவதுபோல க்ரியாபல ரூபியாகிறார். 34

அழுத்தமான வ்ருதமுடையவர்களும் உன்னைச் சார்ந்தவர்களுமாகிய இந்த ஸாதுக்கள் தங்களுக்குரிய தர்மத்தின் உபாயத்தால் யாகத்தைப் புசிப்பவர்களுக்கு ஈச்வரரும் குருவுமாகிய ஹரியை இடைவிடாமல் பூமியில் பூஜிக்கிறார்கள். இவர்கள் எனக்கு அநுக்ரஹத்தைக் கொடுக்கின்றார்கள். ஆச்சர்யம்!

பெரும் ஐச்வர்யமுடைய அரசர்களின் தேஜஸானது, திதிக்ஷையாலும் தவத்தாலும் வித்தையாலும் தானே ப்ரகாசமுடைய நாராயணனைத் தெய்வமாகக் கொண்ட வேதியர்களின் பரம்பரையில் எப்போதும் திறமையைக் காட்டாது. 36

ப்ரம்மண்ய தேவரும், புராண புருஷரும், மஹான்களுக்குள் ச்ரேஷ்டருமாகிய விஷ்ணு, எப்பொழுதும் எந்த வேதியர்களின் பாதங்களைப் பணிந்த

அவாப லக்ஷ்மீமநபாயிநீம் யஶோ
 ஜகத்பவித்ரம் ச மஹத்தமாக்ரணீ: ॥ 37

யத்ஸேவயாஶேஷகுஹாஶய: ஸ்வராட்—
 விப்ரப்ரியஸ்துஷ்யதி காமமீஶ்வர: ।
த஦ேவ தத்தர்மபரைர்விநீதை:
 ஸர்வாத்மநா ப்ரஹ்மகுலம் நிஷேவ்யதாம் ॥ 38

புமாம்ல்லபேதாநதிவேலமாத்மந:
 ப்ரஸீததோऽத்யந்தஶமம் ஸ்வத: ஸ்வயம் ।
யந்நித்யஸம்பந்தநிஷேவயா தத:
 பரம் கிமத்ராஸ்தி முகம் ஹவிர்புஜாம் ॥ 39

அஶ்நாத்யநந்த: கலு தத்த்வகோவிதை:
 ஶ்ரத்தாஹுதம் யந்முக இஜ்யநாமபி: ।

த஦ேவ ப்ரஹ்மகுலம் நிஷேவ்யதாமிதி த்வயோரந்வய: ॥ ௩௭ ॥ யதிதி ॥ தஸ்யஹரே
ரேகாகஸம்ப்ரஹார ஏவோபாய இத்யுக்தமேவ: ॥ ௩௮ ॥ நநு ப்ரஹ்மகுல
ஸேவநித்யம் ஸேவ்யமாநே ஸர்வஸேவதாஉவஹஏதெத்தளயஜ்ஞாத்யநுஷ்டாநம்
நஸ்யாத் நபகெநவிநா வித்தஸாத்ஜி: நபதயா விநா மோக்ஷஸ்யாதித்யாஶங்க்யாஹ
த்வாப்யாம்—புமாநிதி ॥ யஸ்ய ப்ரஹ்மகுலஸ்ய நித்யஸம்பந்தேந நிஷேவயா
புமாந் ஸ்வயமேவ ஜ்ஞாநாப்யாஸாதிகம் விநாபி அத்யந்தஶமம் மோக்ஷம் லபதே
அத: யத்ஸேவயாஸ்ய தவ அநதிவேலம் ஶீக்ரம் ப்ரஸீதத: ஶுத்த்யத: ஆத்ம
நஸ்சித்தாத் தத: பரம் ஶ்ரேஷ்டம் தேவாநாம் கிம் முகமஸ்தி ப்ராஹ்மணஸேவ
யைவ யஜ்ஞாதிபலம் ஜ்ஞாநபலம் ச ஸர்வம் பவதீத்யர்த்த: ॥ ௩௯ ॥ ஹரேரபி
த஦ேவ பரம் முகமித்யாஹ—அஶ்நாதீதி ॥ இஜ்யாநாம் ச இஜ்யாநாம் இந்த்ராதீநாம்

தால் பிரிவினையில்லாத லக்ஷ்மீ தேவியையும் உலகில் பரிசுத்தமான யசஸ்ஸையும் அடைந்தாரோ, எல்லோருடைய ஹிருதய குஹையி லிருப்பவரும் ஸ்வராட்டும் ப்ராம்மணப்ரியருமாகிய ஈச்வரன் எந்த அந்தணர்களை ஸேவிப்பதால் மிகவும் ஸந்தோஷமடைகிறாரோ, அந்த ப்ராம்மண குலத்தையே விஷ்ணுவின் தர்மத்தில் ஆவலுடையவர்களும் விநயமுள்ளவர்களுமாகிய நீங்கள் எந்த விதத்தாலும் ஸேவிக்கவேண்டும். 37—38

பிர்மகுலத்தை எப்போதும் பற்றுதலுடன் ஸேவிப்பதால் புருஷன் தானே விரைவில் தெளிவாகும் மனதால் ஞானப்யாஸ மின்றி மோக்ஷத்தை அடைகிறான். இதைவிடத்தேவர்களுக்கு முகம் யாதாம்? 39

உபனிஷத்து வாக்குகளை உடையவராகிய அநந்தர் பூஜிப்பதற்குரிய (இந்திரன் முதலிய) வர்களின் பெயர்களால் தத்வமறிந்தவர்கள் வேதியர்களின்

𑌨 𑌵𑍈 𑌤𑌥𑌾 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌯𑌾 𑌬𑌹𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇
𑌹𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑍇 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑍍𑌯𑌪𑌰𑍍𑌯𑌗𑍁𑌃 ॥ 40

𑌯𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌜𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌂
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑌪𑍋𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍌𑌨𑌸𑌂𑌯𑌮𑍈𑌃 ।
𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑍇
𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌦𑌮𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌇𑌵𑌾𑌵𑌭𑌾𑌸𑌤𑍇 ॥ 41

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌸𑌰𑍋𑌜𑌰𑍇𑌣𑍁𑌮𑍍—
𑌆𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌹𑍇𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌮𑌾𑌯𑍁𑌃 ।

𑌨𑌾𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌹𑍁𑌤𑌂 𑌹𑌵𑌿𑌃 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌶𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌯𑌾 𑌬𑌹𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌰𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌹𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑍇 𑌹𑍁𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌶𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌕𑍈𑌰𑍍𑌹𑍁𑌤𑌮𑌶𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑍈𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌮𑌯𑌤𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌪𑌰𑌾𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌹𑍋𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। [illegible] 𑌸𑍌 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌹𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑍍𑌯𑌪𑌰𑍍𑌯𑌗𑌾𑌃 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌃 𑌤𑌾𑌃 𑌶𑌾𑌖𑍋𑌪𑌶𑌾𑌖𑌾𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑍁 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍। 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌶𑌵𑌃 𑌅𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑌾𑌵𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌵 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌗𑌾𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾 𑌸𑌾𑌵𑌾𑌸𑍌 𑌸𑌾 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑍍𑌯𑌪𑌰𑍍𑌯𑌗𑌾𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑌾𑌦𑌪𑌰𑌾𑌜𑍀𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥40॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌵𑌮𑍇𑌤𑌨𑍍𑌨𑍈𑌵 𑌹𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌯𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 । 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌾𑌚𑌰𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌜𑌰𑍍𑌨𑌮𑍍। 𑌸𑌤𑌿 𑌮𑍌𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌧𑍀𑌪𑌿𑌹𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾𑌵𑌿𑌚𑍇𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌣 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌵𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍇𑌦𑍇 𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 ॥41॥ 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌂 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌂 𑌕𑍋𑌟𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯𑍋-

முகத்தில் ச்ரத்தையுடன் கொடுப்பதைப் புசிப்பதுபோல சேதனையில்லாத அக்னியில் ஹோமம் செய்வதைப் புசிப்பதில்லை. 40

எந்த வேதத்தில் இந்த ப்ரபஞ்சம் கண்ணடிபோல ப்ரகாசிக்கிறதோ அந்த நித்யமும் ஸநாதனமும் தோஷமில்லாததுமாகிய வேதத்தின் அர்த்தத்தை விசாரிக்க எந்த வேதியர்கள் ச்ரத்தையாலும் தவத்தாலும் மங்களத்தாலும் * மௌனத்தாலும் அடக்கத்தாலும் ஸமாதியாலும் தரிக்கிறார்களோ அந்த வேதியர்களின் பாதாரவிந்த தூளியை ஆயுளுள்ளவரையில் கிரீடத்தின் மீது நான் தரிக்கவேண்டும். ஓ ச்ரேஷ்டர்களே! அந்தப் பாததூளியை எப்போ

* மௌனம் என்பது வேதாத்யயனத்தைத் தவிர ஏனையவற்றில் மௌனமாம்.

யா நித்யதா விஹ்ருத குஶலா வாவம்
நஶ்யத்யஜம் ஸவபுஷ்ணா ஹஜஷி ॥ 42

குணாயநம் ஶீலயநம் க்ருதஜ்ஞம்
ஶ்ருதாஶ்ரயம் ஸம்ஸ்ருண்வந்தி ஸம்பதஃ ।
ப்ரஸீதகாம் ப்ரஹ்மகுலம் கவாம்ஶ
ஜநார்தநஸ்ஸாநுசரஶ்ச மஹ்யம் ॥ 43

॥ மைத்ரேயஃ ॥

இதி ப்ருவாணம் ந்ருபதிம் பித்ருதேவத்விஜாதயஃ ।
துஷ்டுவுர்ஹ்ருஷ்டமநஸஸ்ஸாதுவாதேந ஸாதவஃ ॥ 44
புத்ரேண ஜயதே லோகாநிதி ஸத்யவதீ ஶ்ருதிஃ ।
ப்ரஹ்மதண்டஹதஃ பாபோ யத்வேநோ(அ)த்யதாரி தமஃ ॥ 45
ஹிரண்யகஶிபுஶ்சாபி பகவந்நிந்தயா தமஃ ।
விவிக்ஷுரத்யகாத்ஸூநோஃ ப்ரஹ்லாதஸ்யாநுபாவதஃ ॥ 46
வீரவர்ய பிதஃ ப்ருத்வ்யாஸ்ஸமாஸ்ஸஞ்ஜீவ ஶாஶ்வதீஃ ।
யஸ்யேத்ருஶ்யச்யுதே பக்திஸ்ஸர்வலோகைகபர்தரி ॥ 47

பரிவர்த்தயதி ப்ராயஶ்சித்தாயாம் ந்ருபவிதி பாபோரணம் ॥ ௪௨ ॥ குணஹஜநஸ்ய ஸமாஹ—குணாயநம் குணாநாம் ஸம்பந்ந்தி ஸம்பதாஃ ஸம்பந்நம் ஜநேத்யஃ ப்ரஸீதந்து ப்ரஹ்மகுலம் கவாம்ச ॥௪௩॥௪௪॥ ஸாதுவாதஹாஹஷ்டிஃ—புத்ரேணேதி யஸ்மாத் வேநோ பாபிஷ்டோ நரகம் தமஸ் இதி ததார ॥௪௫॥௪௬॥ ஶுஶோ

தும் தரிப்பவனுக்குப் பாபமானது சீக்ரத்தில் போகிறது. அவனைக் குணங்கள் யாவும் அடைகின்றன. 41—42

குணங்களுக் கிருப்பிடமாகியவனும் சீலத்தைப் பொருளாக அடைந்தவனும் நன்றியறிந்தவனும் ச்ரத்தையை ஆசரித்தவனுமாகிய புருஷனை ஸம்பத்துக்கள் அநுஸரிக்கின்றன. பிர்மகுலமும் கோக்களும் பக்தர்களுடன் கூடிய ஜனார்த்தனரும் எனக்கு அநுக்ரஹம் செய்யவேண்டும். 43

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு கூறும் ப்ருது மஹாராஜனை ஸாதுக்களாகிய பிதிர்க்கள் தேவர்கள் வேதியர்கள் யாவரும் ஸந்தோஷமடைந்த மனதுடன் நல்லது என்று கூறிக்கொண்டாடினார்கள். 44

"புத்ரனால் உலகங்களை ஜயிக்கிறான்" என்ற சுருதி ஸத்யமாயிற்று. ஏனெனில் ப்ராம்மண சாபத்தால் கெட்டவனும் பாபியுமாகிய வேனன் நரகத்தைத் தாண்டினானல்லவா? 45

பகவானை நிந்தனை செய்ததால் நரகத்திற் ப்ரவேசிக்கக்கூடிய ஹிரண்யகசிபுவும் புத்ரனாகிய ப்ரஹ்லாதனுடைய மஹிமையால் கடைதேறினான். 46

ஓ வீர ச்ரேஷ்ட! நீர் பூமிக்குப் பதியாக அநேகவருஷம் வரையில் ஜீவித்திருக்கவேண்டும். உமக்கு உலகம் யாவற்றுக்கும் ஒரே ப்ரபுவாகிய அச்யுதனிடம் அவ்வளவு பக்தியுண்டாயிருக்கிறது. 47

अहो वयं ह्यद्य पवित्रकीर्ते
त्वयैव नाथेन मुकुन्दनाथाः ।
य उत्तमश्लोकतमस्य विष्णो-
र्ब्रह्मण्यदेवस्य कथां व्यनक्ति ॥ 48
नात्यद्भुतमिदं नाथ तवाजीव्यानुशासनम् ।
प्रजानुरागो महतां प्रकृतिः करुणात्मनाम् ॥ 49
अद्य नस्तमसः पारस्त्वयोपासादितः प्रभो ।
भ्राम्यतां नष्टदृष्टीनां कर्मभिर्दैवसंज्ञितैः ॥ 50
नमो विवृद्धसत्त्वाय पुरुषाय महीयसे ।
यो ब्रह्म क्षत्रमाविश्य बिभर्तीदं स्वतेजसा ॥ 51
इति श्रीमद्भागवते चतुर्थस्कन्धे एकविंशोऽध्यायः

इति ॥ मुकुन्दनाथाः स एव नाथो येषां ते मुकुन्दनाथाः त्वयैव नाथेन मुकुन्दनाथा अभूमेत्यर्थः । तत्र हेतुः य इति ॥ ४८ ॥ नेति ॥ आजीव्यानामनुशासनम् ॥ प्रजास्वनुरागः प्रकृतिः स्वभावः ॥ ४९ ॥ अद्येति । उपासादितः समीपं प्रापितः कर्मभिर्भ्राम्यताम् ॥ ५० ॥ नम इति ॥ ... विवृद्धसत्त्वाय ... ब्रह्माविश्य ब्राह्मणजातिमाविश्य क्षत्रं क्षत्रियानु बिभर्ति क्षत्रं चाविश्य ब्रह्म बिभर्ति तदुभयं चाविश्य इदं विश्वं बिभर्ति ॥ ५१ ॥

इति भावार्थदीपिकायां एकविंशाध्यायव्याख्या.

மனோஞ்ஞமும் பரிசுத்தமுமான கீர்த்தியை யுடைய ஓ ராஜனே! நீர் உத்தமச்லோகரும் ப்ராம்மண்யதேவருமாகிய விஷ்ணுவின் சரித்திரத்தை ப்ரகாசப்படுத்தினீர். ஆச்சரியம். நாதனாகிய உம்மாலேயே நாங்கள் முகுந்தனை நாதனாகக் கொண்டவர்களானோம். 48

ஏ நாத! ஸேவிப்பவர்களைச் சீர்திருத்துவது உமக்கு ஆச்சர்யமல்ல. கருணை கூர்ந்த மனமுடைய பெரியோர்களுக்கு ப்ரஜைகளிடம் அன்பு பாராட்டுவது ஸ்வபாவமாகிறது. 49

ப்ரபுவே! தேவஸம்ஞ்ஞையை யடைந்த கர்மங்களால் ப்ரமிப்பவர்களும் ஞானமில்லாதவர்களுமாகிய நாங்கள் உம்மால் அஞ்ஞானத்தினின்று கரையேற்றப்பட்டோம். 50

எவர் ப்ராம்மணர்களிடம் அநுப்ரவேசித்து க்ஷத்திரியர்களையும், க்ஷத்திரியர்களிடம் அநுப்ரவேசித்து ப்ராம்மணர்களையும், ப்ராம்மணர்களிடத்திலும் க்ஷத்திரியர்களிடத்திலும் அநுப்ரவேசித்து தன் தேஜஸால் இந்த ப்ரபஞ்சத்தையும் பரிபாலிக்கின்றாரோ அந்த ஸத்வகுணம் மிகுந்தவரும் சிறந்தவருமாகிய புருஷருக்கு நமஸ்காரம். 51

21-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆவிம்ஶாத்யாயப்ராரம்ப:

॥ மைத்ரேய: ॥

ஜநேஷு ப்ரக்ருணத்ஸ்வேவம் ப்ருதும் ப்ருதுலவிக்ரமம் ।
தத்ரோபஜக்முர்முநயஶ்சத்வார: ஸூர்யவர்சஸ: ॥ 1

தாம்ஸ்து ஸித்தேஶ்வராந் ராஜா வ்யோம்நோऽவதரதோऽர்சிஷா ।
லோகாநபாபாந் குர்வாணாந் ஸாநுகோऽசஷ்ட லக்ஷிதாந் ॥ 2

தத்தர்ஶநோத்கதாந் ப்ராணாந் ப்ரத்யாதித்ஸுரிவோத்தித: ।
ஸ ஸஸதஸ்யாநுகோ வைந்ய இந்த்ரியேஶோ குணாநிவ ॥ 3

ஆவிம்ஶே து வரஜ்ஞாநம் ப்ருதவே ஹரிஶாஸநாத் ।
ஸநத்குமாரோ பகவாநுவாசேதி நிரூப்யதே ॥

க॥ தாநிதி॥ ஸூர்யவர்சஸ இதி ஸநகாத்ய ... ஜ்ஞாவிதாநு ... சவஸ்ய ॥ உ ॥ தத்தி॥ தேஷாம் தர்ஶநேநோத்கதாந் ப்ராணாந் ப்ரத்யாதித்ஸுரிவ ஸஸம்ப்ரம: ... ப்ராணாந் ... இந்த்ரியேஶோ ஜீவ: குணாந் ... ப்ராண ...

22-வது அத்தியாயம்.

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

மிகுந்த பராக்ரமமுடைய ப்ருதுமஹாராஜனைப்பற்றி ஜனங்கள் இவ்விதம் கூறும்போது அங்கு ஸூர்யன் போன்ற காந்தியுடைய நான்கு முனிவர்கள் வந்தார்கள். 1

ஜனங்களைப் பாபமற்றவர்களாகச் செய்பவர்களும் ஆகாயத்தினின்று இறங்குகிறவர்களும் தேஜஸால் (ஸநகாதிகள் என) காணப்படுகிறவர்களும் ஸித்தேச்வரர்களுமாகிய அவர்களை ப்ருதுமஹாராஜன் பரிவாரங்களுடன் பார்த்தான். 2

ஜீவன் குணங்களைப்பற்றிக் கிளம்புவதுபோல அம்முனிவர்களின் தர்சனத்தால் கிளம்பிய ப்ராணன்களை க்ரஹிக்க விருப்பங்கொண்டவன் போன்ற வேனபுத்ரன் ஸபையோர்களுடனும் பரிவாரங்களுடனும் எழுந்தான். 3

𑌗𑌔𑌰𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑌤𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑌃 ।
𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌹𑌣𑌾𑌸𑌨𑌾𑌨𑍍 ॥ 4

𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌶𑍌𑌚𑌸𑌲𑌿𑌲𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌲𑌕𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍀𑌲𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 ॥ 5

𑌹𑌾𑌟𑌕𑌾𑌸𑌨 𑌆𑌸𑍀𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌵 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌾𑌨𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑌂𑌯𑌮𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌭𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑍍 ॥ 6

॥ 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌰𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌅𑌹𑍋 𑌆𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌮𑍇 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌯𑌨𑌾𑌃 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍋 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 7

𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌤𑌰𑌮𑌿𑌹 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌪𑌰𑌤𑍍𑌰 𑌚 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌗𑌃 ॥ 8

𑌰𑍍𑌹𑌣𑌮𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌮𑌾𑌸𑌨𑌂𑌚 𑌯𑍈𑌃 𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ 4 ॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌿𑌤𑌮𑌲𑌕𑌬𑌨𑍍𑌧
𑌨𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌨𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍 ॥ 5 ॥ 𑌹𑌾𑌟𑌕𑌾𑌸𑌨 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾
𑌗𑍍𑌰𑌜𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 ॥ 6 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌵𑌚𑌨𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵
𑌕𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌾𑌹𑌦𑌶𑌭𑌿𑌃 — 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌯𑌨𑌾𑌃 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂
𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌂 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑌾𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌭𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 ॥ 7 ॥ 8 ॥

கௌரவத்தால் வசமானவனும் ஸபைக்குரியவனும் விநயத்தால் வணங்கிய கழுத்துடையவனுமாகிய ப்ருது மஹாராஜன் (தான் கொடுத்த) அர்க்யம் ஆஸனம் இவைகளைப் பெற்ற ஸநகாதிகளை விதிப்படி பூஜித்தான். 4

அந்த ரிஷிகளின் பாதப்ரக்ஷாளன ஜலத்தால் சிரஸில் ப்ரோக்ஷணம் செய்துகொண்டு அப்பொழுது சீலமுடையோர்களின் சரித்திரத்தை வெகுமானிப்பவன் போல அனுஷ்டித்தான். 5

ஸுவர்ணஸனத்தி லிருப்பவர்களும் தத்தம் ஸ்தானத்திலுள்ள அக்னிகள் போன்றவர்களும் ருத்ரனுக்கு முன்னுண்டானவர்களுமாகிய ஸநகாதிகளைக் குறித்து ச்ரத்தையுடனும் நியமத்துடனும் கூடிய ப்ருது அன்புடன் சொல்லுகிறார். 6

ப்ருது கூறுகிறார்.

ஆச்சர்யம்! மங்களங்களுக் கிருப்பிடமாகிய ஓ முனிவர்களே! நான் என்ன புண்யத்தைச் செய்தேன். யோகிகளால் தரிசிக்கமுடியாத உங்களுடைய தரிசனம் எனக்கு முண்டாயிற்று. 7

வேதியர்கள் பரிவாரங்களுடன் கூடிய சிவன் விஷ்ணு இவர்கள் எவனிடம் ப்ரஸன்னமாகிறார்களோ அவனுக்கு இவ்வுலகிலும் அவ்வுலகிலும் எது துர்லபமாகும்? 8

𑌨𑍈𑌵 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑌤𑍇 𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌟𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌾𑌨𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃 ॥ 9

𑌅𑌧𑌨𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌤𑍇 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑌵𑍋 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑌿𑌨𑌃 ।
𑌯𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌰𑍍𑌹𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌤𑍃𑌣𑌭𑍂𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌵𑌰𑌾𑌃 ॥ 10

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌾𑌲𑌯𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾 𑌵𑍈 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌖𑌿𑌲𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌃 ।
𑌯𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌪𑌾𑌦𑍀𑌯𑌪𑌾𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 11

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌵𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑌵𑌃 ।
𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌧𑍀𑌰𑌾 𑌬𑌾𑌲𑌾 𑌏𑌵 𑌬𑍃𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 ॥ 12

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑌾𑌹 — 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌤𑌿॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍃𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾 𑌨 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌤𑌵𑍋 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌟𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌹𑌂 𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍॥ ௯॥ 𑌅𑌧𑌨𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌹𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌵𑌰𑌣𑍀𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌰𑍍𑌹𑌾𑌃 𑌅𑌮𑍍𑌬𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾𑌃 𑌅𑌵𑌰𑌾𑌃 𑌅𑌮𑍍𑌬𑍁 𑌤𑍃𑌣𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍀 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍀 𑌅𑌵𑌰𑌾 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌶𑍍𑌚॥ ௧௦॥ 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑍇𑌤𑌿॥ 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌲𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾 𑌏𑌵 𑌤𑍇 𑌅𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌅𑌖𑌿𑌲𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑍋 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌯𑍇 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌃 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌪𑌾𑌦𑍀𑌯𑌾 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃॥ ௧௧॥ 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌷𑍍𑌠𑍁 𑌆𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌆𑌚𑌾𑌰𑌾 𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌬𑍃𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌿॥ ௧௨॥ 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿

இந்த ப்ர்பஞ்சம் யாவற்றுக்கும் காரணமாகிய மஹத்தத்வம் முதலிய யாவும் ஸர்வத்ரஷ்டாவாகிய ஆத்மாவை எவ்வாறு பார்க்கவில்லையோ அவ்வாறு உலகங்களில் ஸஞ்சரிக்கும் உங்களை ஜனங்கள் பார்க்கிறார்களில்லை. 9

எந்த ஸாதுக்களின் கிருஹங்கள் பெரியோர்களால் ஸ்வீகரிப்பதற்குரிய ஜலம் த்ருணம் பூமி இவைகளுடனும் யஜமானன் ப்ருத்யன் இவர்களுடனும் கூடியவைகளோ அந்தஸாதுக்களாகிய கிருஹஸ்தர்கள் பொருளில்லாதவர்களாயினும் கிருதார்த்தர்களே. 10

எவர்களுடைய கிருஹங்கள், பூர்ணமான ஸம்பத்து முதலிய யாவுமுடையவைகளாயினும் விஷ்ணுபக்தர்களைச் சார்ந்த பாததீர்த்தங்களில்லாதொழிகின்றனவோ அவை துஷ்ட ஜந்துக்களுக்கு வசிக்குமிடமான மரங்களேயாம். 11

மோக்ஷவிருப்பமுள்ள ப்ராம்மண ச்ரேஷ்டர்களே! உங்கள் வரவு நல்வரவாகுக. நீங்கள் சிறுவர்களாயினும் தைர்யமுடையவர்களாகி ச்ரத்தையுடன் பெரும் விருதங்களைச் செய்கின்றீர்கள். 12

கச்சின்ந: குஶலம் நாதா இந்த்ரியார்தார்தவேதினாம் ।
வ்யஸனாவாப ஏதஸ்மின் பதிதானாம் ஸ்வகர்மபி: ॥ 13

பவத்ஸு குஶலப்ரஶ்ன ஆத்மாராமேஷு நேஷ்யதே ।
குஶலாகுஶலா யத்ர ந ஸந்தி மதிவ்ருத்தய: ॥ 14

ததஹம் க்ருதவிஶ்ரம்ப: ஸுஹ்ருதோ வஸ்தபஸ்விநாம் ।
ஸம்ப்ருச்சே பவ ஏதஸ்மின் க்ஷேம: கேநாஞ்ஜஸா பவேத் ॥ 15

வ்யக்தமாத்மவதாமாத்மா பகவானாத்மபாவன: ।
ஸ்வானாமனுக்ரஹாயேமாம் ஸித்தரூபீ சரத்யஜ: ॥ 16

॥ மைத்ரேய: ॥

ப்ருதோஸ்தத்ஸூக்தமாகர்ண்ய ஸாரம் ஸுஷ்டு மிதம் மது ।
ஸ்மயமான இவ ப்ரீத்யா குமார: ப்ரத்யுவாச ஹ ॥ 17

தேஷாம் ந: வ்யஸனான்யுப்யந்தே யஸ்மின் தஸ்மின் ஸம்ஸாரே ॥௧௩॥ நனு ப்ராஹ்மணானாம் குஶலம் ப்ரஷ்டவ்யமிதி தத்ராஹ—பவத்ஸ்விதி ॥௧௪॥ ததிதி ॥ ததஸ்தத்க்ருதவிஶ்ராஸ: ஸன் தபஸ்விநாம் ஸுதபஸாம் ஸுஹ்ருதோ யுஷ்மான் ப்ருச்சாமி ॥௧௫॥ நன்வஸ்மான் யோகினோऽத்யாத்மீயம் கிமிதி ஸாக்ஷாத்பகவானேவேத்யாஹ வ்யக்தமிதி வ்யக்தம் நிஶ்சிதம் ஆத்மவதாம் ஆத்மைவ ச ஆத்மன: ஆத்மானம் பாவயதி ததா ஜனம் ப்ருதிவீம் சரதி ॥௧௬॥ ப்ருதோரிதி ஸூக்தம் ஶோபனம் வசனம் ஸாரம் ந்யாய்யம் ஸுஷ்டு கம்பீரார்தம் மிதமல்பாக்ஷரம் மது ஶ்ரோத்ரப்ரியம் மாதுர்யப்ரஸக்த்யா ஸ்மயமான இவ ப்ரதீயமான: ॥ ௧௭ ॥

ஓ நாதர்க்களே! நாங்கள் செய்த கர்மங்களால் துக்கங்களின் மிகுதியுடைய இந்த ஸம்ஸாரத்தில் விழுந்தவர்களும் விஷய ஸுகங்களையே புருஷார்த்தங்களாக அடைந்தவர்களுமாகிய எங்களுக்கு நன்மையுண்டாகுமா? 13

ஆத்மாராமர்களாகிய உங்களிடம் குசலப்ரச்ன மென்பது தகாது. உங்களிடம் மங்களமும் அமங்களமுமான புத்திவ்ருத்திகளில்லை. 14

ஆகையால் நான்விச்வாஸமடைந்தேன். உங்களைக் கேட்கிறேன். நீங்கள் தவமுடையோர்களுக்கு ஸுஹ்ருத்துக்கள். இந்த ஸம்ஸாரத்தில்க்ஷேமம் எவ்விதம் விரைவிலுண்டாகும். 15

ஆத்மஸ்வரூபமுடையோர்களுக்கு ஆத்மாவாகியவரும் ஆத்மாவை ப்ரகாசிக்கச் செய்பவரும் ஜன்மமில்லாதவருமாகிய பகவான் பக்தர்களுக் கநுக்ரஹம் செய்ய இந்த இடத்தில் ஸித்தரூபத்துடன் ஸஞ்சரிக்கிறார். நிச்சயம். 16

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

ஸாரமும் கம்பீரமும் மிதமும் மதுரமுமான ப்ருதுவின் சோபன வார்த்தையைக் கேட்டு ஸநத்குமாரர் மந்தஹாஸம் செய்தவர் போல அன்புடன் சொல்லுகிறார். 17

॥ सनत्कुमार उवाच ॥

साधु पृष्टं महाराज सर्वभूतहितात्मना ।
भवता विदुषा चापि साधूनां मतिरीदृशी ॥ 18

सङ्गमः खलु साधूनामुभयेषां च सम्मतः ।
यत्सम्भाषणसम्प्रश्नः सर्वेषां वितनोति शम् ॥ 19

अस्त्येव राजन्भवतो मधुद्विषः
पादारविन्दस्य गुणानुवादने ।
रतिर्दुरापा विधुनोति नैष्ठिकी
कामं कषायं मलमन्तरात्मनः ॥ 20

शास्त्रेष्वियानेव सुनिश्चितो नृणां
क्षेमस्य सध्र्यग्विमृशेषु हेतुः ।

१८॥ [illegible] ॥ १९॥ उभयेषां वक्तॄणां च श्रोतॄणां च येषां सम्भाषणसहितस्सम्प्रश्नः सर्वेषां शं सुखं विस्तारयति ॥ २०॥ तदेवं सङ्गमं प्रशंसन् [illegible] मोक्षसाधनं [illegible] अस्त्येवेति गुणानामनुवादने [illegible] नैष्ठिकी [illegible] कामं कषायं [illegible] ॥ २१॥ [illegible]

ஸநத்குமாரர் கூறுகிருர்.

ஓ மஹாராஜனே! ப்ராணிகளெல்லாவற்றிற்கும் ஹிதம் செய்வதில் மனமுடையவனும் வித்வானுமாகிய நீ நன்ருய் வினவினுய். ஸாதுக்களின் நடை இவ்விதமானது. 18

கேட்பவர்களுக்கும் சொல்பவர்களுக்கும் மற்றும் எல்லோருக்கும் ஸாது சங்கஸம்பாஷணையுடன் கூடிய கேள்வியானது ஸுகத்தை விஸ்தாரப் படுத்துகிறது. 19

ஓ ராஜனே! உமக்கு மதுஸூதனருடைய பாதாரவிந்தத்தின் குணங்களைக் கீர்த்தனம் செய்வதில் எப்பொழுதும் நிகரற்ற அன்புஇருக்கின்றது. அசைவற்ற அந்த அன்பானது மனதுக்குள்ளிருக்கும் தாதுராகம் போன்ற காமரூபமான மலத்தைப் போக்குகிறது. 20

சாஸ்திரங்களை நன்ருய் விசாரிக்குமளவில் மானிடர்களின் க்ஷேமத்திற்குக் காரணம் இவ்வளவென்றே நன்ருய் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (அதாவது) ஆத்

அஸங்க ஆத்மவ்யதிரிக்த ஆத்மநி
த்ருடா ரதிர்ப்ரஹ்மணி நிர்குணே ச யா ॥ 21

ஶ்ரத்தயா பகவத்தர்மசர்யயா
ஜிஜ்ஞாஸயாத்யாத்மிகயோகநிஷ்டயா ।
யோகேஶ்வரோபாஸநயா ச நித்யம்
புண்யஶ்ரவ:கதயா புண்யயா ச ॥ 22

அர்தேந்த்ரியாராமஸகோஷ்ட்யத்ருஷ்ணயா
தத்ஸம்மதாநாமபரிக்ரஹேண ச ।
விவிக்தருச்யா பரிதோஷ ஆத்மநி
விநா ஹரேர்குணபீயூஷபாநாத் ॥ 23

ஸாதநவிஶேஷேஷு த்வயோரேவ மோக்ஷஹேதுத்வநிஶ்சயாதித்யாஹ — ஶாஸ்த்ரேஷ்விதி॥ ஸத்ர்யக் விம்ருஶேஷு ஸம்யக் விசாரவத்ஸு க்ஷேமஸ்ய ஹேதுரேதாவாநேவ ஸுநிஶ்சித: கோ஽ஸௌ ஆத்மவ்யதிரிக்தே தேஹாதௌ அஸங்கோ வைராக்யம் ஆத்மநி ரதிஶ்ச ஆத்மநாவிஶேஷேண நிர்குணே ப்ரஹ்மணீதி ॥ ௨௧ ॥ தந்நைதத்வேவாதி ஶ்ரத்தயேத்யாஶங்க்யாத்ரயேணாஹ ஶ்ரவணேநைத்ருணமவதி அந்யஸ்ய தத்விதம்ஸ்யாநவஸரேண ஸாதநாந்தரஸ்ய தோஷமாநயாஸக்த்யாதிர்வா த்யாஹ பகவத்தர்மேதி॥ ஸா ப்ரஹ்மணி ரதிரஸம்ஶயம் ஶுஶ்ரூஷாதிபி: ஸ்யாதிதி பகவத்தர்மசர்யயா ஜிஜ்ஞாஸயா தத்த்வவிஶேஷவிசாரதயா புண்யம் ஶ்ரவ உபஶமாயஸ்ய தஸ்ய ஹரே: புண்யாயா கதயா ச ॥ ௨௨ ॥ அர்தேதி॥ அர்தாராமா அர்தநிஷ்டாஸ்ஸகா: இந்த்ரியாராமா: காமநிஷ்டா: ஸஜநாஸ்தை: ஸஹ யா கோஷ்டீ தஸ்யாமத்ருஷ்ணயா தேஷாம் ச யே ஸம்மதா அர்தா: காமாஶ்ச தேஷாமபரிக்ரஹேண விவிக்தே விஜநே யா ருசிஸ்தயா ஆத்மந்யேவ பரிதோஷவ்ருத்தி: ஸ்யாத் கிந்து ஹரேர்குணபீயூஷபாநாத் விநா தஸ்மிந் ஸதி விவிக்தருசிர்ந கார்யா பாநவாத்ஸநி பரிதோஷ: கார்ய:

மாவைத் தவிர தேஹம் முதலியவற்றில் வைராக்கியமும் நிர்க்குண ப்ர்மத்தி னிடம் அழுத்தமான அன்பும் என்பனவே. 21

ச்ரத்தை, பகவானைப்பற்றிய தர்மங்களை அனுஷ்டித்தல், அறியவேண்டு மென்ற விருப்பம், ஆத்யாத்மிக யோகநிஷ்டை, எப்போதும் யோகேச்வரர்க ளின் உபாஸனை புண்யமான கீர்த்தியுடைய புருஷோத்தமனுடைய புண்ய கதை, பொருளில் விருப்பமுள்ளவர்களும் விஷய ஸுகங்களில் விருப்பமுள்ள வர்களுமாகிய ஜனங்களை உடைய ஸபையில் ஆசையில்லாமை, அந்த ஜனங்க ளுக்கு ஸம்மதமான அர்த்த காமங்களைக் கொள்ளாதிருத்தல், விஷ்ணுவின் குணங்களாகிய அமுதத்தைப் பானம் செய்வதால் ஏகாந்தமாக இருப்பதில்

அஹிம்ஸயா பாரமஹம்ஸ்யசர்யயா
ஸ்ம்ருத்யா முகுந்தாசரிதாக்ர்யஸீதுனா ।
யமைரகாமைர்நியமைஶ்சாப்யநிந்தயா
நிரீஹயா த்வந்த்வதிதிக்ஷயா ச ॥ 24

ஹரேர்முஹுஸ்தத்பரகர்ணபூர
குணாபிதானேன விஜ்ரும்பமாணயா ।
பக்த்யா ஹ்யஸங்க: ஸதஸத்யநாத்மநி
ஸ்யாந்நிர்குணே ப்ரஹ்மணி சாஞ்ஜஸா ரதி: ॥ 25

யதா ரதிர்ப்ரஹ்மணி நைஷ்டிகீ புமா
நாசார்யவாந் ஜ்ஞானவிராகரம்ஹஸா ।

இத்யர்த்த: ॥ ௨௩ ॥ அஹிம்ஸயேதி ॥ பாரமஹம்ஸ்யசர்யயா உபசமாதி ப்ரயாண யாவ்ருத்த்யா ஸ்ம்ருத்யா முகுந்தசரிதானுஸந்தானேன முகுந்தாசரிதமேவாக்ர்யம் ஸீது ச்ரேஷ்டமம்ருதம் தத்ரஸ்திதஸ்ம்ருதி ஸாதனேனேத்யர்த்த: । காமாபாவஸ்யா நிந்தயா நிரீஹயா யோகக்ஷேமார்த்தக்ரியாராஹித்யேன த்வந்த்வதிதிக்ஷயா சீதோ ஷ்ணாதி த்வந்த்வஸஹனேனேதி ॥ ௨௪ ॥ கர்ணயோஸ்த்ருப்தேர்ஹேது: கர்ணபூரம் தத்ப்ரீதிபாத்ரம் ப்ரகாசயதீதி ஹரேரிதி ॥ தத்பரா: ஹரிபக்தா: தேஷாம் கர்ணபூரா: கர்ணாலங்காரபூதா: யே ஹரே: குணா: தேஷாமபிதானேன ஸதஸதி கார்யகாரணாத்மகே ॥ ௨௫ ॥ பக்த்யா ஸங்கச்சேதாதிப்ய: தத: கிம் தத்ராஹ — யதேதி ॥ யதா நிஷ்டாம் ப்ராப்தா ரதிர்பவதி ததா ஆசார்யவான் ஸன் ஜ்ஞானவிராகரம்ஹஸா ஜ்ஞானவைராக்யயோர்வேகேன வீர்யம் நிர்வாணம் ஸ்வ ஜீவஸ்ய கோசபூதமஹங்காரம் ஹ்ருதயம் பஞ்சாத்மகம் தஹதி கர்மஸம்பூதம்

ஆவல், மனதிலேயே ஸந்தோஷம், அஹிம்ஸை, பரமஹம்ஸர்களின் அநுஷ்டானம், ஹிதஸ்மரணம், விஷ்ணு சரித்திரமாகிய உயர்ந்த அமுதம், யமங்கள், காமனையில்லாத வ்ருதங்கள், நிந்தையில்லாமை, சேஷ்டையில்லாமை, (சீதம் உஷ்ணம் முதலிய) த்வந்த்வங்களைப் பொறுப்பது, விஷ்ணுபக்தர்களின் செவிகளுக்கு அலங்காரமாகிய விஷ்ணு குணங்களை அடிக்கடி கீர்த்தனம் செய்வதால் வ்ருத்தியடையும் பக்தி இவைகளால் கார்ய காரண ரூபமும் பரமாத்மாவுமாகிய நிர்க்குண ப்ரம்மத்தினிடம் (முன்கூறிய) வைராக்யமும் அந்த அன்பும் விரைவிலுண்டாகின்றன. 22--25

எப்பொழுது பிர்மத்தினிடம் அசைவற்ற அன்புண்டாகிறதோ அப்பொழுது புருஷன் ஆசிரியனுடையவனாகி ஞானம், வைராக்யம், இவைகளின் வேகத்தால் பஞ்சபூதஸ்வரூபமும் ஜீவனுக்கு மறப்பை உண்டுபண்ணும் அஹங்

தஹத்யவீர்யம் ஹ்ருதயம் ஜீவகோஶம்
பஞ்சாத்மகம் யோநிமிவோத்திதோ(அ)க்னி: ॥ 26

தக்தாஶயோ முக்தஸமஸ்ததத்குணோ
நைவாத்மநோ பஹிரந்தர்விசஷ்டே ।
பராத்மநோர்யத்வ்யவதாநம் புரஸ்தாத்
ஸ்வப்நே யதா பும்ஸ்தத்விநாஶே ॥ 27

ஆத்மாநமிந்த்ரியார்தம் ச பரம் யதுபயோரபி ।
ஸத்யாஶய உபாதௌ வை புமாந் பஶ்யதி நாந்யதா ॥ 28

[illegible]

காமமும் வாஸனையுமற்றதாகிய ஹிருதயத்தை, அக்னியானது தான் உண்டாகக் காரணமான அரணிக்கட்டையைப்போல் பொசுக்கிவிடுகிறுன். 26

ஹிருதயோபாதியைப் பொசுக்கியவனும் அதன் குணங்கள் யாவற்றுலும் விடுபட்டவனுமாகிய புருஷன் தனக்கு வெளியிலும் உள்ளும் இருக்கிறவைகளைப் பார்ப்பதே இல்லை. திருச்யம் (பார்க்கக்கூடியது) த்ரஷ்டா (பார்க்கிறவன்) இவைகளின் பேதமானது முந்தி இருந்தது. அவை நாசமானவுடன் ஸ்வப்னத்தில்உள்ளதைப் பிறகு பார்க்காததுபோலப் பார்ப்பதில்லை. 27

த்ரஷ்டா திருச்யன் இவ்விரண்டுக்கும் பரமான அஹங்காரம் இவைகளை உபாதியாகிய அந்தக்கரணமிருக்கும்போது புருஷன் பார்க்கிறுன். ஸுஷுப்தியில் பார்ப்பதில்லை. 28

निमित्ते सति सर्वत्र जलादावपि पूरुषः ।
आत्मनश्च परस्यापि भिदां पश्यति नान्यथा ॥ 29

इन्द्रियैर्विषयाकृष्टैराक्षिप्तं ध्यायतां मनः ।
चेतनां हरते बुद्धेः स्तम्बस्तोयमिव ह्रदात् ॥ 30

भ्रश्यत्यनुस्मृतिश्चित्तं ज्ञानभ्रंशः स्मृतिक्षये ।
तद्रोधं कवयः प्राहुरात्मापह्नवमात्मनः ॥ 31

नातः परतरो लोके पुंसः स्वार्थव्यतिक्रमः ।
यदध्यन्यस्य प्रेयस्त्वमात्मनः स्वव्यतिक्रमात् ॥ 32

दृष्टान्तेन स्पष्टयति - निमित्त इति ॥ घटेष्विव सर्वत्र जलादावुपाधौ देहनिमित्ते सत्यात्मनः प्रतिबिम्बस्य परस्य च बिम्बस्य च भेदं पश्यति न तु जलाद्यभावे ॥ २९ ॥ तदेवावतारिः [illegible] अहंकारस्य हेतुत्वमुक्तं, इदानीं ज्ञानभ्रंशः संसारहेतुरित्याह — इन्द्रियैरिति ॥ ध्यायतां गुणान् ध्यायतां पुंसामिन्द्रियाणि स्वैः विषयैराकृष्टानि विषयासक्तिं प्रापयन्ति तैस्तु मन आक्षिप्यते तच्च बुद्धेः स्वकार्यां चेतनां विचारशक्तिं हरति यथा तत्त्वाविवेकिना [illegible] दृष्टान्तेनाह तीरजः काशादिस्तम्बो यथा जलं समीपस्थं ह्रदादपहरति तद्वत् ॥ ३० ॥ भ्रश्यतीति ॥ चित्तं चेतनायां नष्टायां स्मृतिः पूर्वापरानुसन्धानं भ्रश्यति तद्रोधं ज्ञानभ्रंशं आत्मनः स्वस्यैवापह्नवं नाशं प्राहुः ॥ ३१ ॥ अतो ज्ञानभ्रंशान्नापरतरः क्लेश इत्याह — नेति ॥ यदधि यदधिकृत्य अन्यस्य विषयस्य प्रियत्वं आत्मनः स्वार्थाय भवति स्वयं भवतीति श्रान्तेः तस्यात्मनः स्वस्यैव व्यतिक्रमो

எங்கும் புருஷன் ஜலம் முதலிய நிமித்தங்களில் தனக்கும் ப்ரதிபிம்பத்திற்கும் பேதத்தைப்பார்க்கிறான். ஜலம் முதலியவையில்லாவிடில் பார்ப்பதில்லை.

த்யானம் செய்பவர்களின் மனம் விஷயங்களால் இழுக்கப்பட்ட இந்திரியங்களால் இழுக்கப்பட்டுப் புத்தியினிடமிருந்து சேதனையைக் கவருகிறது. நாணல் முதலியவை மடுவிலிருந்து ஜலத்தைக்கிரகிப்பதுபோலக் கிரஹிக்கிறது. 30

சேதனை சென்றவுடன் ஸ்மரணம் எழுந்து போகின்றது. ஸ்ம்ருதி நாசமானல் ஞானப்ரம்சமுண்டாகிறது. பண்டிதர்கள் அந்த ஞானப்ரம்சத்தை தங்களுக்காகவே ஆத்மஸ்வரூபநாசமென் றுரைக்கின்றனர். 31

எந்த ஆத்மாவைப்பற்றி மற்றவை ப்ரியமாகிறதோ அந்த ஆத்மாவுக்குத் தன்னாலேயே நாசமேற்படுவதால் புருஷனுக்குத்தன் ப்ரயோஜனம் நாசமாகின்றது. உலகத்தில் இதைவிட மேலானகெடுதி வேறில்லை. 32

अर्थेन्द्रियार्थाभिध्यानं सर्वार्थापह्नवो नृणाम् ।
भ्रंशितो ज्ञानविज्ञानाद्येनाविशति मुख्यताम् ॥ 33

न कुर्यात्कर्हिचित्सङ्गं तमस्तीव्रं तितीर्षुकः ।
धर्मार्थकाममोक्षाणां यदत्यन्तविघातकम् ॥ 34

तत्रापि मोक्ष एवार्थ आत्यन्तिकतयेष्यते ।
त्रैवर्ग्योऽर्थो यतो नित्यं कृतान्तभयसंयुतः ॥ 35

परेऽवरे च ये भावा गुणव्यतिकरादनु ।
न तेषां विद्यते क्षेम ईशविध्वंसिताशिषाम् ॥ 36

तत्त्वं नरेन्द्र जगतामथ तस्थूषां च
देहेन्द्रियासुधिषणात्मभिरावृतानाम् ।

प्रकृतं तदाह यः स्वार्थनाशः अतः परतरः स्वार्थनाशो नास्ति ॥३२॥ अर्थेत्याह — अर्थेति। विषयस्य अर्थस्याभिध्यानमिन्द्रियार्थाः कामस्याभिध्यानं सर्वार्थनाशः ज्ञानं विज्ञानं परोक्षापरोक्षं येनाभ्यासेन मुख्यतां स्थावरताम् ॥३३॥ अनात्मरतेरनर्थहेतुत्वमुक्त्वा सङ्गस्याप्याह — नेति। धर्मार्थादीनां विघातकत्वात्तीव्रं संसारम् ॥३४॥ धर्म्यत्वनिश्चयात् त्रैवर्ग्यापेक्षया आत्यन्तिकं वारयति — तत्रेति। तत्रापि कृतान्तः कालः ॥३५॥ ईशः कालः तेन विध्वंसिताः आशिषो येषाम् ॥३६॥ तस्मादिति। यस्मादेवमतो निरस्तहेतुः तत्त्वं जगतां जङ्गमानां तस्थुषां स्थावराणां च देहादिभिरावृ

விஷய ரூபமான கர்மத்தைத் தியானித்தல் மானிடர்களுக்கு தன் ப்ரயோஜனத்தின் நாசத்தை யுண்டுபண்ணுகிறது. அதனால்: பரோக்ஷஞானத்தையும் அபரோக்ஷஞானத்தையுமிழந்து ஸ்தாவரத்தன்மையை அடைகிறான். 33

கடுமையான ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்ட விரும்பியவன் எது தர்மார்த்த காம மோக்ஷங்களுக்கு மிகவும் கெடுதியானதோ அதனுடன் சேர்க்கையை அடையக் கூடாது. 34

நான்கு புருஷார்த்தங்களில் மோக்ஷமானது முக்யமாகிறது. தர்மார்த்த காமங்கள் அனித்யம். காலபயத்துடன் கூடியவை. 35

குணங்கள் க்ஷோபமடைந்த பின்பு உயர்ந்தவர்களும் தாழ்ந்தவர்களுமாக ஏற்பட்டவர்கள் எவர்களோ, காலத்தால் கெடுதியடைந்த நன்மைகளையுடைய அவர்களுக்கு க்ஷேமமில்லை. 36

ஓ ராஜனே! ஆகையால் நீர் தேஹம் இந்திரியம் ப்ராணன்கள் புத்தி அஹங்காரம் இவைகளால் சூழப்பட்ட ஜங்கமஸ்தாவரங்களுடைய ஹ்ருதயத்தில்

𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌪𑌤𑌯𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌗𑌾𑌵𑌿𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌚𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌮𑌵𑍇𑌹𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 ॥ 37

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌦𑌸𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌵𑌿𑌧𑍁𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌰𑌜𑌿 𑌵𑌾𑌹𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 ।
𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌪𑌰𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌢𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌲𑌿𑌲𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 ॥ 38

𑌨𑌾𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌚 𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑍇 𑌤𑌮𑌵𑍇𑌹𑌿 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿𑌵𑌾𑌚𑍇 𑌭𑌗𑌵 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌯𑌵𑌧𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃। 𑌨𑌨𑍁 𑌜𑍀𑌵𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌚𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿𑌨𑌿𑌯𑌮𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑌤𑌤𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌂 𑌦𑌧𑌾𑌤𑍍𑌯𑌵𑍇𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯𑌵𑌾𑌰𑌤𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑌥𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌨 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑍋𑌧𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌥𑌵𑌰𑌾𑌗𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌨 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌦𑍍𑌵𑌯𑌵𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌭𑌵𑌾 𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌽𑌹𑌮𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌮𑌵𑍇𑌹𑍀𑌤𑌿 ॥ 37 ॥ 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌚𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌧𑌿𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌰𑌣𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿। 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌦𑌸𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌯𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌆𑌦𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌜𑍀𑌵𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌦𑌿𑌬𑍋𑌧𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌢𑌾 𑌅𑌖𑌿𑌲𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌲𑌿𑌲𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌂 ॥ 38 ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌹𑍇𑌤𑍁𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 — 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌯𑍋𑌃 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌤𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌃 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌶𑌯𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂

ஜீவனையடக்குந் தன்மையுடன் ப்ரத்யக்ஷரும் ப்ரத்யக்ஸ்வரூபரும் வ்யாபகருமாகிய எந்தப் பகவான் ப்ரகாசிக்கின்றாரோ அந்தப் பகவானை * அவர் இருக்கிறார் என்று தெரிந்துகொள்ளும். 37

விவேகத்தால் நிராகரிக்கக்கூடிய இந்த ப்ரபஞ்சமானது கார்ய காரண பாவத்தால் பகவானிடம் ப்ரகாசிக்கிறது. புஷ்பமாலையில் ஸர்ப்பம் என்ற புத்தி போல் மாயை தான் ப்ரகாசிக்கிறது. நித்ய முக்தரும் பரிசுத்தரும் ஸத்யரும் அவமதிப்படைந்த கர்மங்களால் மெலிந்த ப்ரகிருதி யுடையவருமாகிய அந்தப் பகவானைச் சரணமடைகின்றேன். 38

---

* அவர் இருக்கிறார் என்பது மற்றது இல்லை என்ற பொருளைக்காட்டுவதாம்.

𑌯𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌪𑌂𑌕𑌜𑌪𑌲𑌾𑌶𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌶𑌯𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 ।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨 𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌮𑌤𑌯𑍋 𑌯𑌤𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧-
𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑍋𑌗𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌭𑌜 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌮𑍍 ॥ 39

𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌿𑌹 𑌭𑌵𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌮𑌪𑍍𑌲𑌵𑍇𑌶𑌾𑌂
𑌷𑌡𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌨𑌕𑍍𑌰𑌮𑌸𑍁𑌖𑍇𑌨 𑌤𑌿𑌤𑍀𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌭𑌜𑌨𑍀𑌯𑌮𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿—
𑌮𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍋𑌡𑍁𑌪𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍 ॥ 40

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌸 𑌏𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑍇𑌧𑌸𑌾 ।
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌗𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌃 ॥ 41

𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌗𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑍋𑌗𑌣 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌰𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌅𑌰𑌣𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥ [illegible] "𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌾 [illegible] 𑌵𑌰" 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 ॥ [illegible] 𑌯𑌤𑌯𑍋 𑌨𑍋𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌪𑍍𑌲𑌵𑍇𑌶𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌸𑍍𑌤𑌰𑌣𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌈𑌶𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌨 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 । 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌿𑌹 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌃 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌃 𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌅𑌸𑍁𑌖𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌷𑌡𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌤𑌿𑌤𑍀𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌂 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑍇𑌃 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 40 ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌮𑍇𑌧𑌸𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌾 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌗𑌤𑌿𑌃

பகவானுடைய பாதாரவிந்தங்களின் விரல்களின் காந்தியை ஸ்மரிப்பதால் (கர்மங்களால்) கட்டுண்ட அஹங்காரத்தை ஸாதுக்கள் விடுவித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அதுபோல் விஷய சூன்யமான அறிவுடையவர்களும் தகைந்த இந்திரிய வர்க்கங்களுடையவர்களுமாகிய துறவிகளும் விடுவித்துக்கொள்வதில்லை. அந்த வாஸுதேவரை ஓ அரசரே! நீர் சரணமடைவீராக. 39

ஸம்ஸாரபந்தத்தைத் தாண்டுவதற்கேதுவாகிய ஈசனை அடையாத அந்தத் துறவிகள் (காமம் முதலிய) அறுவகைகளாகிய முதலைகளையும் மீன்களையுமுடைய ஸம்ஸாரக் கடலை ச்ரமமான யோகம் முதலியவற்றால் தாண்டுவதற்கு விரும்புகிறார்கள். இதில் மிகுந்த க்லேசமுண்டாகிறது. ஆகையால் நீர் பஜிப்பதற்குரிய பகவானுடைய பாதத்தைத் தெப்பமாகக்கொண்டு ஸம்ஸார ரூபமான தாண்டமுடியாத கடலைத் தாண்டுவீராக. 40

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் பிர்மதேவரின் குமாரரும் பிர்மஞானியுமாகிய ஸநத்குமாரரால் உபதேசிக்கப்பட்ட தத்வஞானமுடைய அந்த அரசன் ஸநத்குமாரரைக்கொண்டாடிச் சொல்லுகிறார். 41

|| 𑌰𑌾𑌜𑌾 ||

𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌮𑍇𑌽𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌣𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌨𑌾 |
𑌤𑌮𑌾𑌪𑌾𑌦𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌯𑍂𑌯𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃 || 42

𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌘𑍃𑌣𑌾𑌲𑍁𑌭𑌿𑌃 |
𑌸𑌾𑌧𑍂𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑌹 𑌕𑌿𑌂 𑌦𑌦𑍇 || 43

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌦𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌗𑍃𑌹𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌾𑌃 |
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌮𑌹𑍀 𑌕𑍋𑌶 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 || 44

𑌸𑍈𑌨𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌨𑍇𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌚 |
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌵𑍇𑌦𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 || 45

𑌯𑌦𑍇𑌶𑌸𑌃 ||௪௧|| 𑌕𑍃𑌤 𑌇𑌤𑌿 || 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ||௪௨|| 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 || 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌮𑌦𑍀𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌾𑌸𑌨𑍍𑌨𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌦𑌦𑍇, 𑌨𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍋𑌦𑌕𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌲𑍇𑌪𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ||௪௩|| 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌸𑍇𑌵𑌾𑌲𑍇𑌵𑌣𑌤𑌾𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌇𑌤𑌿 ||௪௪|| 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌸𑍈𑌨𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌆𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌂 ||௪௫|| 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 || 𑌵𑌶𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂

ப்ருதுமஹாராஜன் கூறுகிருன்.

ஓ பிர்மரிஷியே! ஆர்த்தர்களிடம் அன்புடைய அகிலேசன் முந்தி எனக்கு அநுக்ரஹம் செய்தார். ஓ பகவானே! அதை எனக்குக் கிடைக்கும்படி செய்ய நீங்கள் வந்தீர்கள். 42

கருணை யுடையோர்களும் மஹிமையுள்ளவர்களுமாகிய நீங்கள் அந்த அநுக்ரஹத்தைப் பூர்ணமாகச் சேர்த்தீர்கள். என்னுடைய இந்தத் தேஹம் ராஜ்யம் முதலியவை யாவும் * ஸாதுக்களின் உச்சிஷ்டம். நான் (குரு தக்ஷிணையாக) எதைக் கொடுப்பேன். 43

ஓ பிர்மரிஷியே! ப்ராணன்கள் தாரம் புத்ரர்கள் உபகரணங்களுடைய கிருஹங்கள் ராஜ்யம் பலம் பூமி கோசம் இவைகள் யாவையும் தெரியப்படுத்தினேன். 44

ஸேனபதியாக இருப்பது, ராஜ்யம், தண்டநேதாவாக இருப்பது, உலகம் யாவற்றுக்கும் அதிபதியாக இருப்பது, இவைகளை வேதசாஸ்திரங்களை யறிந்தவர்கள் அடையத் தகுதியுள்ளவர்கள். ப்ராம்மணன் தன்னைச் சார்ந்ததை

---

* என தேஹம் முதலியவை யாவும் ஸாதுக்களைச் சார்ந்தன. அவர்கள் எனக்கு ப்ரஸாதமாகக் கொடுத்தார்கள். அதனால் அவை அவர்களின் உச்சிஷ்டமேயாம்.

𑌸𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 𑌚 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥ 46

𑌯𑍈𑌰𑍀𑌦𑍃𑌶𑍀 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌗𑌤𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦
𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌃 ।
𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌭𑍍𑌰𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂
𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍋𑌦𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ॥ 47

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌪𑌤𑌯 𑌆𑌦𑌿𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌶𑍀𑌲𑌂 𑌤𑌦𑍀𑌯𑌂 𑌶𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌖𑍇𑌽𑌭𑍂𑌵𑌨𑍍𑌮𑌿𑌷𑌤𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ 48

𑌵𑍈𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌧𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ।
𑌆𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌮𑌮𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑍇𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ 49

𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌤𑍇 𑌨 𑌤𑍁 𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 ॥ ௪௬ ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍈𑌕𑌵𑌶𑍍𑌯𑌪𑍁𑌷𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹—𑌯𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌦𑌭𑍍𑌰𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌦𑍀𑌨𑍋𑌦𑍍𑌧𑌰𑌣𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌉𑌦𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌽𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌰𑍇𑌵𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌕𑌾𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌨𑍋𑌦𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌸𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌪𑌹𑌾𑌸𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௪௭ ॥ 𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌖𑍇𑌽𑌭𑍂𑌵𑌨𑍍 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌮𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌗𑌤𑌾𑌃 ॥ ௪௮ ॥ 𑌵𑍈𑌨𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌧𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌧𑍁𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠

யே புசிக்கிறான். தன்னுடையதை யுடுக்கின்றான். தன்னுடையதைக் கொடுக்கிறான். அவருடைய அநுக்ரஹத்தாலேயே க்ஷத்திரியர் முதலியவர்கள் அன்னத்தைப் புசிக்கிறார்கள். 45—46

அத்யாத்ம விசாரத்தில் நிச்சயமாக வேதமறிந்த நீங்கள் எங்களுக்கு இப்படிப்பட்ட பகவானுடைய கதியை ப்ரதிபாதனம் செய்தீர்கள். மிகுந்த கருணையுடைய முனிவர்களே! நீங்கள் உங்களுடைய செய்கையாலேயே எப்போதும் ஸந்தோஷமடையவேண்டும். அஞ்சலி செய்வதைத் தவிர எவன் ப்ரத்யுபகாரம் செய்வான். 47

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

ஆத்ம யோகத்திற்குப் பதிகளாகிய ஸநகாதிகள் ஆதிராஜனாகிய ப்ருதுவால் பூஜிக்கப்பட்டு அவ்வரசனுடைய சீலத்தைக் கொண்டாடிக்கொண்டு மானிடர்கள் பார்த்திருக்கும் போதே ஆகாயத்தில் சென்றார்கள். 48

மஹான்களுக்குள் முக்யனாகிய ப்ருது மகாராஜனும் அத்யாத்ம சிக்ஷையால் ஏற்பட்ட ஏகாக்ரத் தன்மையால் ஆத்மஸ்வரூபத்தி லிருந்து தன்னை ஆப்தகாமனைப்போ லெண்ணினான். 49

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌬𑌲𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑍋𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌕𑌰𑍋𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 50

𑌫𑌲𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌞𑍍𑌚 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ 51

𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌨𑌾𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌂𑌮𑌤𑌿𑌰𑌰𑍍𑌕𑌵𑌤𑍍 ॥ 52

𑌏𑌵𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌨𑍁𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍 ।
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌮𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ 53

𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌧𑍂𑌮𑍍𑌰𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌹𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌣𑌂 𑌵𑍃𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌧𑌾𑌰𑍈𑌕𑌃 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 ॥ 54

𑌗𑍋𑌪𑍀𑌥𑌾𑌯 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌽𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 ।

𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌪𑌾𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌾 𑌤𑌪𑌾𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌚𑍈𑌨 ॥ ௪௯ ॥ 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௫௦ ॥ 𑌫𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑌃 ॥ ௫௧ ॥ 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌾 ॥ ௫௧ ॥ ௫௨ ॥

தேசம் காலம் பலம் உசிதத்தன்மை பொருள் இவை தவறுமல் கர்மங்களை பிர்மார்ப்பணமாகும்படி செய்தான். 50

கர்மங்களில் பற்றுதலில்லாதவனும் ஏகாக்ரனுமாகிய இவ்வரசன் பிர்மத்திடம் பலனை அர்ப்பணம் செய்து பரமாத்மா ப்ரக்ருத்திப் பரமாகியவர் கர்ம ஸாக்ஷியாகியவர் என்றெண்ணிக் கர்மங்களைச்செய்தான். 51

ஸாம்ராஜ்யலக்ஷ்மியுடன் கூடிய ப்ருது மஹாராஜன் கிருஹங்களில் இருப்பவனாயினும் அஹங்காரமில்லாத புத்தியுடையவனாக இருந்து விஷய ஸுகங்களில் ஸூர்யனைப்போல பற்றுதலடையவில்லை. 52

இவ்விதம் அத்யாத்மயோகத்தால் கர்மங்களைச் செய்யும் ப்ருது மஹாராஜன் தனக்குச் சமானர்களாகிய ஐந்து குமாரர்களை அர்ச்சிஸ் என்ற மனைவியிடம் உண்டுபண்ணினான். 53

அவ்வைந்து குமாரர்கள் விஜிதாச்வன், தூம்ரகேசன், ஹர்யச்வன், த்ரவிணன், வ்ருகன் என்ற பெயருடையவர்கள். ப்ருது மஹாராஜன் ஒருவனாயினும் விஷ்ணு ஸ்வரூபனாகையால் அந்தந்தக்காலத்தில் உலக ஸிருஷ்டியைக் காப்பாற்றுவதற்காக லோகபாலர்கள் எல்லோருடைய குணங்களையுங்கொண்டான். மனம் வாக்கு காயம் இவைகளாலும் ப்ரஸன்ன குணங்களாலும் ப்ரஜைகளை ஸந்தோஷிக்கச்செய்து மற்றொருஸோமராஜன்போல் ராஜாவென்றபெயரைத்தரித்தான்.

[illegible] ‖ 55
[illegible] |
[illegible] ‖ 56
[illegible] |
[illegible] ‖ 57
[illegible] |
[illegible] ‖ 58
[illegible] |
[illegible] ‖ 59
[illegible] |
[illegible] ‖ 60
[illegible] |
[illegible] ‖ 61

[illegible]

ஸூரியன்போல் பூமியினின்று பொருளைக்ரஹித்தும் தானம் செய்தும்(சத்ருக்களைத்) தபிக்கச் செய்தும் பரிபாலனம் செய்தான். 54--56

இவ்வரசன் தேஜஸ்ஸால் அக்னிபோல் அணுக முடியாதவன். இந்திரன் போல் ஜயிக்க முடியாதவன். பொறுமையில் பூமி போன்றவன். ஸ்வர்க்கம் போல் மானிடர்களுக்கு அபீஷ்டம் கொடுப்பவன். மேகம்போல் திருப்தியையுண்டாக்கி இஷ்டப்படி பொழிகின்றவன். ஸமுத்திரம் போல் அறியமுடியாதவன். தைர்யத்தால் மேருபர்வதம் போன்றவன். சிக்ஷிப்பதில் தர்மராஜன் போன்றவன். ஐச்வர்யத்தில் தேவராஜன் போன்றவன். குபேரன் போல் கோசம் நிறைந்தவன். வருணன் போல் இரகசியமான விஷயங்களுடையவன் வலுவாலும் காந்தியாலும் ப்ரகாசத்தாலும் ஸர்வ ஸ்வரூபனாகிய வாயு போன்றவன். ஸஹிக்க முடியாமையால் பகவானும் தேவனுமாகிய பரமசிவன் போன்றவன். ஸௌந்தர்யத்தில் மன்மதன் போன்றவன். ஸிம்மம் போல் மனமுடையவன். வாத்ஸல்யத்தில் மனு போன்றவன். மானிடர்களுக்கு ப்ரபுவாக விருப்ப

𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍋𑌗𑍁𑌰𑍁𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌸𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌷𑍁 ॥
𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌯𑌶𑍀𑌲𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑍇 ॥ 62

𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌗𑍀𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌂𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵 ॥ 63

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃,

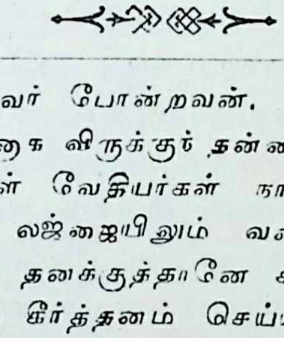
॥௬௧॥ 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌗𑍋𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑌃॥௬௨॥ 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿॥𑌪𑍁𑌂𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌨𑌸𑌙𑍍𑌘𑍈𑌃 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃॥௬௩॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

தில் பகவானுகிய பிர்மதேவர் போன்றவன். வேத வாதத்தில் ப்ருஹஸ்பதி போன்றவன். ஜிதேந்திரியனுக விருக்கும் தன்மையில் விஷ்ணுவாகவே இருப்பவன். கோக்கள் ஆசிரியர்கள் வேதியர்கள் நாராயணரை அநுஸரித்தவர்கள். இவர்களிடம் பக்தியிலும் லஜ்ஜையிலும் வணக்கத்திலும் சீலத்திலும் பிறருக்காக முயற்சிப்பதிலும் தனக்குத்தானே சமமானவன். மூவுலகங்களிலும் அங்கங்கு பெரியோர்களால் கீர்த்தனம் செய்யப்படும் கீர்த்தியால் ஸாதுக்களின் செவிகளில் ப்ரவேசமடைந்த ராமன்போல ஸ்திரீகளின் செவி த்வாரங்களிற் ப்ரவேசித்தவன். 57-63

22-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌯𑌸𑌮𑍇𑌕𑌦𑌾 𑌵𑍈𑌨𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌿𑌤𑌾𑌶𑍇𑌷𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ 1

𑌜𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌷𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌦𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌭𑍃𑌤𑍍𑌸𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑍇𑌶𑍋 𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌹 𑌜𑌜𑍍𑌞𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 2

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌰𑌹𑌾𑌦𑍍𑌰𑍁𑌦𑌤𑍀𑌮𑌿𑌵 ।
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑍁 𑌵𑌿𑌮𑌨𑌃𑌸𑍍𑌵𑍇𑌕𑌃 𑌸𑌦𑌾𑌰𑍋𑌽𑌗𑌾𑌤𑍍𑌤𑌪𑍋𑌵𑌨𑌮𑍍 ॥ 3

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑌿𑌯𑌮𑍋 𑌵𑍈𑌖𑌾𑌨𑌸𑌸𑍁𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑍇 ।
𑌆𑌰𑌬𑍍𑌧 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌤𑌪𑌸𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌜𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌾 ॥ 4

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌸𑌹𑌾𑌰𑍍𑌚𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌨𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 ।
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌗𑌤𑌿𑌰𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌯𑌸𑌂 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌪𑍋𑌵𑌨𑌂 𑌜𑌗𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑌨𑌸𑌰𑍍𑌗𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌸𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌯𑍇𑌨 ॥ 1 ॥ 𑌜𑌗𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌾𑌲𑌨𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌜𑌜𑍍𑌞𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌾𑌤𑌃 ॥ 2 ॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌨𑌃𑌸𑍁 𑌵𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑌾𑌸𑍁 𑌸𑌦𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 ॥ 3 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌶𑌕𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑍇

23-வது அத்தியாயம்.

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

ஆத்ம ஞானமுடையவரும், தாம் உண்டாக்கியவைகளும் தம்மால் விர்த்தியடையப் பெற்றவைகளும் நகர நிர்மாணம் க்ராமங்களின் அமைப்பு அன்னத்தையுண்டாக்கல் முதலியவைகளை யுடையவரும், ப்ரஜைகளுக்குப் பதியும், ஸ்தாவர ஜங்கமங்களுக்கு விர்த்தியைக் கொடுப்பவரும், ஸாதுக்களின் தர்மங்களைத் தரிப்பவருமாகிய ஈசன் இவ்வுலகில் எதற்காக உண்டானரோ, அந்த ஈசன் கட்டளைப்படி ப்ரஜா பரிபாலனம் செய்தவரும் வேன குமாரனுமாகிய ப்ருது மஹாராஜன், ஒரு ஸமயம் தன்னை வயது சென்றவனுகக் கவனித்து வியோகமடைவதால் கதறுவதுபோன்ற பூமியை, புத்திரர்களிடம் ஒப்புவித்து ப்ரஜைகள் கவலையற்ற மனமுள்ளவர்களாக இருக்கும்போது தன் மனைவியாகிய அர்ச்சிஸ்ஸுடன் தனியே தபோவனம் சென்ருன். 1-3

அந்தத் தபோவனத்திலும் வானப்ரஸ்தர்களுக்கு ஸம்மதமுள்ள உக்ரமான தவத்தில், தான் விஜயமடைவதில் முன் முயன்றதுபோல இடையூறுகளால் தடைபடாத நியமங்களுடையவனுகி முயன்று வந்தான். 4

𑌕𑌨𑍍𑌦𑌮𑍂𑌲𑌫𑌲𑌾𑌹𑌾𑌰𑌸𑍍𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌅𑌬𑍍𑌭𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌕𑌤𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌭𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ 5
𑌗𑍍𑌰𑍀𑌷𑍍𑌮𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑌪𑌾 𑌵𑍀𑌰𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌰𑌷𑌾𑌣𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌆𑌕𑌣𑍍𑌠𑌮𑌗𑍍𑌨𑌃 𑌶𑌿𑌶𑌿𑌰 𑌉𑌦𑌕𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍇𑌶𑌯𑌃 ॥ 6
𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌯𑌤𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌰𑍇𑌤𑌾 𑌜𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿𑌲𑌃 ।
𑌆𑌰𑌿𑌰𑌾𑌧𑌯𑌿𑌷𑍁𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌚𑌰𑌤𑍍𑌤𑌪 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ 7
𑌤𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑍁𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌮𑌲𑌾𑌶𑌯𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑍈𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌷𑌡𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌶𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌃 ॥ 8
𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌦𑌾𑌹𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑌭𑌜𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃 ॥ 9

𑌉𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍁 𑌤𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌤𑌿𑌪𑌯𑌦𑌿𑌵𑌸𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌜𑌯𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌹𑌤𑌾𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌪𑌸𑌿 ॥𑍬॥ 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌪𑍋𑌽𑌧𑌃𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃-𑌕𑌣𑍍𑌠𑌦𑌘𑍍𑌨𑌮𑌿𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥𑍫॥ 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌷𑍍𑌮 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑍀 𑌉𑌪𑌰𑌿 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌪𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌪𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑌪𑌾𑌃 𑌆𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌹𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌆𑌸𑌾𑌰𑌷𑌾𑌟𑍍 𑌶𑌿𑌶𑌿𑌰𑍇 𑌽𑌤𑌲 𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍇𑌶𑌯𑌃 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌶𑌯𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾 ॥𑍭॥ 𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑍁𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌶𑌨𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌅𑌮𑌲𑌃 𑌆𑌶

சில ஸமயம் கந்தமூல பலன்களை ஆஹாரம் செய்தும், சில ஸமயம் த்ருண ங்களையும் இலைகளையும் புசித்தும், சில மாஸங்களில் ஜலத்தைப் பானம் செய் தும் அதன் பிறகு வாயு பக்ஷணம் செய்தும் தவம் புரிந்தான். 5

வீரனுகிய ப்ருது முனிவராக விருந்து க்ரீஷ்ம காலத்தில் * பஞ்சாக்னி மத்தியிலும் வர்ஷா காலத்தில் மழையைப் பொறுத்தும் சிசிரகாலத்தில ஜலத் தில் கழுத்து வரையில் முழுகியு மிருந்து (மற்ற ஸமயத்தில்) பூமியில் இருந் தும் தவம் செய்தான். 6

நாராயணனைப் பூஜிக்க விரும்பிய இவ்வரசன் பொறுமை, அடக்கமான வாக்கு, இந்திரிய நிக்ரஹம் இவைகளை யுடையவனுகி ஊர்த்வரேதஸ்ஸும் வாயு நிரோதமும் செய்து உத்தமமான தவம் புரிந்து வந்தான். 7

க்ரமப்படி ஸித்தியடைந்த அந்தத் தத்வத்தினுல் கர்மங்கள் நாசமடையப் பெற்ருன். மனம் நிர்மலமாயிற்று. ப்ராணுயாமங்களால் அறுவகைச் சத்ருக்களு முறியடிக்கப்பட்டார்கள். பந்தம் நீங்கியவனுனன். 8

புருஷ ச்ரேஷ்டராகிய ப்ருது ராஜன் தனக்கு பகவானுகிய ஸநத்குமாரர் எந்த ஆத்யாத்மிக யோகத்தைக் கூறினுரோ அந்த உபாயத்தாலேயே புருஷ னைப் பஜித்தான். 9

---

* பஞ்சாக்னிமத்தி- நான்கு திசைகளிலும் அக்னி மேலே ஸுர்யன் ஆக இவ்வைந் திற்கு நடுவு.

𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑍋𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌯𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥ 10

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌯𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧-
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌦𑌨𑍁𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌨𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌦𑌭𑍂𑌨𑍍𑌨𑌿𑌶𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌯𑍇𑌨
𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌪𑌦𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌜𑍀𑌵𑌕𑍋𑌶𑌮𑍍 ॥ 11

𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌧𑍀𑌰𑌧𑌿𑌗𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍀𑌹—
𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌽𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌯𑍁𑌨𑍇𑌨 𑌯𑍇𑌨 ।
𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨 𑌯𑍋𑌗𑌗𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋
𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌗𑌦𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑌕𑌥𑌾𑌸𑍁 𑌰𑌤𑌿𑌂 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 12

𑌯𑍋𑌯𑌸𑍍𑌯𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌬𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥10॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌭𑍂𑌤𑍍 𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌜𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌕𑍋𑌶𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌂 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦 𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌅𑌨𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌶𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌯𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌶𑌿𑌤𑍇𑌨 ॥11॥ 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌧𑍀𑌰𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌧𑌿𑌗𑌤𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌹𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌃 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌯𑍁𑌨𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌇𑌦𑌂 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌪𑌦𑌂 𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌕𑌥𑌾𑌰𑌤𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑌾

பகவானைச் சார்ந்த தத்துவங்களை யனுஷ்டிப்பவனும் ஸாதுவும் ச்ரத்தை யுடன் முயற்சிப்பவனுமாகிய இவ்வரசனுக்கு மஹிமை பொருந்திய பிர்மத்தி னிடம் பக்தியானது எப்போதுமுண்டாயிற்று. விஷயங்களில் பற்றுதலற்றது. 10

பகவானை ஸேவித்ததால் மனம் பரிசுத்தி யடைந்த இந்த ப்ருதுவுக்கு, அந்த ஈசனை ஸ்மரித்ததாலும் பூர்ணமான இந்த பக்திசெய்தமையாலும் வைராக் யத்துடன்ஞானமுண்டாயிற்று. தீக்ஷ்ணமாகிய இந்த ஞானத்தால் ஸந்தேஹங்க ளுக்கு ஸ்தானமாகிய தன்னஹங்காரத்தைச் சேதித்தான். 11

மற்றவைகளில் புத்தியைச் சேதித்தவனும் ஆத்ம தத்வ மடைந்தவனும் ஆசையற்றவனுமாகிய இவ்வரசன் எந்த ஞானத்தால் அஹங்காரத்தைச்சேதித் தானே அந்த ஞானத்தால் அந்த அஹங்காரத்தை த்யாகம் செய்தான். துறவி யாக இருப்பவன் எதுவரையில் பகவானுடைய கதைகளில் நிகரற்ற அன் பைச் செலுத்தவில்லையோ அதுவரையில் போக மார்க்கங்களில் தவறுதலடை யாதவனாக விருக்கமாட்டான். தவறுத லடைவான். 12

𑌏𑌵𑌂 𑌸 𑌵𑍀𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌃 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑍋 𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ 13

𑌸𑌂𑌪𑍀𑌡𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌯𑍁𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑌯𑌞𑍍𑌛𑌨𑍈𑌃 ।
𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑍇𑌷𑍍𑌵𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌦𑍁𑌰𑌃𑌕𑌣𑍍𑌠𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌣𑌿 ॥ 14

𑌉𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌪𑌯𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑌾𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌃𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌃 ।
𑌵𑌾𑌯𑍁𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍌 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍌 𑌕𑌾𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌯𑌯𑍂𑌯𑍁𑌜𑌤𑍍 ॥ 15

𑌖𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌂 𑌤𑍋𑌯𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌶𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌮𑌮𑍍𑌭𑌸𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌯𑌦𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍌 𑌨𑌭𑌸𑍍𑌯𑌮𑍁𑌮𑍍 ॥ 16

[illegible]

வீரச்ரேஷ்டனுகிய ப்ருது இவ்வாறு மனதை ஆத்மஸ்வரூபத்தில் த்ருடமாகச் சேர்த்து ப்ரம்மஸ்வரூபனுகிக் காலத்தில் தன் சரீரத்தை விட்டான். 13

கால் கரடுகளால் பாயுவைத் தாங்கி வாயுவைக் கிளப்பி மெதுவாக நாபிக்குக் கொண்டுபோய் அப்பால் வயிற்றுக்கு மத்தியப் பரதேசங்களாகிய ஹிருதயம் மார்பு இவைகளிலும் கழுத்து புருவத்தின் மத்தி இவைகளிலும் சேர்த்து ப்ராண வாயுக்களைக் கிளப்பி கிரமமாக ப்ரம்மரந்தரத்தில் வைத்து வாயுவை (வெளி) வாயுவிலும் தேஹத்தைப் பூமியிலும் தேஜஸ்ஸைத் தேஜஸிலும் பொருத்தினன். 14

இந்திரியங்களை ஆகாயத்திலும் த்ரவஅம்சத்தைஜலத்திலும் வேறுபாட்டின்படி ஸ்தானம் தவறுமல் பொருத்தினன். 15

பூமியை ஜலத்திலும் ஜலத்தைத் தேஜஸ்ஸிலும் தேஜஸ்ஸை வாயுவிலும் வாயுவை ஆகாயத்திலும் லயப்படுத்தினன். 16

इन्द्रियेषु मनस्तानि तन्मात्रेषु यथोद्भवम् ।
भूतादिनामून्युत्कृष्य महत्यात्मनि सन्दधे ॥ 17

तं सर्वगुणविन्यासं जीवे मायामये न्यधात् ।
तं चानुशयमात्मस्थमसावनुशयी पुमान् ।
ज्ञानवैराग्यवीर्येण स्वरूपस्थोऽजहात्प्रभुः ॥ 18

कारणेषु स्वस्वकारणेषु सात्त्विकराजसाहङ्कारकार्याणां लयमाह — इन्द्रियेष्विति । इन्द्रियेषु मन इति देवानामप्युपलक्षणम् । सविकल्पकज्ञानेन मनः इन्द्रियैराकृष्टानीत्येषु लयाभिधानं न तु कार्यकारणभावतः । 'इन्द्रियाणां हि चरतां यन्मनोऽनुविधीयते' इति । इन्द्रियैर्विषयाकृष्टैराक्षिप्तं ध्यायतां मन इति । इन्द्रियेषु मनस इति च प्रत्ययाद्याश्रयणात् शब्दादीनामपि तन्मात्राणां तेषां विन्यासं कर्मक्रमेण तदिन्द्रियव्यापारोत्पत्त्या च मनसो गुणस्य शब्दः श्रोत्रग्राह्यः इत्यादिन्द्रियग्राह्यत्वादिन्द्रियेषु मनसो विलयाद्विशिष्य तानीन्द्रियाणि यथोद्भवम् । उद्भवोत्पत्त्यनुसारेण सह विषयाश्रयेण इति श्रोत्रादीनां विषयेषु शब्दादिषु लयः यथा तन्मात्रकार्याणि एवमिन्द्रियाणि । एतेनापरोक्षतवस्तन्मात्रकार्यं च अहङ्कारादिकार्याणां तदविनाभावत्वविवक्षयेत्यवसेयः । भूतादिनाऽहङ्कारेण प्रागवशिष्टं सहसाहितानीन्द्रियाणि उत्कृष्य पृथगेतानि भूतादौ लीनानि तत्र महत्तत्त्वे सन्दधे इत्यर्थः ॥ १७ ॥ तमिति ॥ सर्वेषां गुणानां कार्याणां विन्यासः स्थितिः यस्मिन् तं महान्तं मायामये उपाधिभूते जीवे तं चानुशयमुपाधिं यः प्रत्यगनुशयी पुमान् जीवं कोशव्यूहं ब्रह्मणि स्थितस्सन् जहावित्यर्थः ॥ १८ ॥ प्रभु वैराग्यज्ञानैः कथास्य चतुर्विधः-क्वचिदन्यत्रेति । कदाचिदुपरतिविज्ञानादित्याक्रम्य ब्रह्मस्वरूपस्थिति

மனத்தை இந்திரியங்களிலும் இந்திரியங்களை அவைகளுண்டாகியபடி தன் மாத்ரங்களிலும் ஒன்று படுத்தி (மூன்மீதி யுள்ள) ஆகாயத்தையும் இந்திரியங்களையும் அப்புறப்படுத்தி அவைகளை அஹங்காரத்துடன் மஹத்தத்வத்தில் சேர்த்தான். ஆசைபற்றவனும் ப்ரபுவும்(முந்தி இவைகளை) அநுசரித்து வந்தவனும் புருஷனுமாகிய ப்ருது சகல காரியங்களின் நிலைமையினைப்புமுடைய அந்த மஹத்தத்வத்தை மாயாமயனாகிய ஜீவனிடம் சேர்த்தான். 17½

இந்தப்ருது ஸ்வரூபத்திலிருந்து தன்னிடம் உள்ள உபாதியாகிய அந்த ஜீவனை ஞானம் வைராக்கியம் இவைகளின் வீர்யத்தால் விட்டான். 18½

[illegible]
[illegible] 19

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 20

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 21

[illegible]
[illegible]

[illegible]

மஹாராஜ்ஞியும் ஸுகுமாரியும் பாதங்களால் பூமியை ஸ்பரிசிப்பதற்கும் தகுதியற்றவளும் அர்ச்சிஸ் என்ற பெயருடையவளுமாகிய ப்ருதுவின் பத்தினி கணவனுடன் வனம் சென்றாள். 19

அந்த அர்ச்சிஸ் பர்த்தாவின் விருதமாகிய தர்மத்தின் நியதமான ஸ்திதியாலும் பணிவிடை செய்வதாலும் ரிஷிகளுக்குரிய கந்த மூலம் முதலியவற்றைப்புசிப்பதாலும் மிகுந்த சிரமத்தை அடைந்தனளாயினும் கணவனுடைய கை படுவதாலும் அவர் அபிமானிப்பதாலும் ஸுக மடைந்து துன்ப மடையவில்லை. 20

பூமிக்குப் பதியும் தனக்குப் ப்ராண நாதனுமாகிய ப்ருதுவின் தேஹத்தில் ப்ராஜ்ஞை முதலியன நீங்கியதெனக் கண்டு சிறிது விசனமுற்றுப்புலம்பி அப்பால் தேஹத்தை, மலையின் தாழ்வரையில் சிதையேற்படுத்தி அதில் ஏற்றினாள் அந்தப் பதிவிரதை. 21

அப்பொழுது செய்யவேண்டியதைச் செய்தாள். பிறகு நதியில் மூழ்கி கம்பீரமான செய்கையுடைய பர்த்தாவுக்குத் தர்ப்பணம்செய்து அந்தரிக்ஷத்திலிருக்

𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌪𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍀 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌪𑌾𑌦𑍌 ॥ 22

𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑍀𑌂 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌂 𑌵𑍀𑌰𑌵𑌰𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌵𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑌦𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃 ॥ 23

𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌾𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌸𑌾𑌨𑍁𑌨𑌿 ।
𑌨𑌦𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌮𑌰𑌤𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ 24

॥ 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌯𑌂 𑌵𑌧𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌾 𑌚𑍈𑌵𑌂 𑌭𑍂𑌭𑍁𑌜𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌭𑍇𑌜𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌶𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌵𑌧𑍂𑌰𑌿𑌵 ॥ 25

𑌸𑍈𑌷𑌾 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌤𑍍𑌯𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌨𑍁 𑌵𑍈𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌤𑍀 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌰𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 ॥ 26

[illegible] 𑌦𑌿𑌵𑌿 [illegible] 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 ॥ ௨௨ ॥
𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௨௩ ॥ 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 [illegible] ॥ ௨௪-௨௫ ॥ 𑌸𑍈𑌷𑍇𑌤𑌿 ॥ [illegible] ॥ 𑌤𑌥𑌾
[illegible] 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍇 [illegible] 𑌸𑌾𑌧𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑍍𑌯𑍇

கும் தேவர்களை நமஸ்கரித்து அக்கினியை மூன்று முறை வலம்வந்து பர்த்தாவின் பாதங்களை த்யானித்து அக்கினியில் பிரவேசித்தாள். 22

வீரச்ரேஷ்டனாகிய ப்ருதுவுடன் சென்ற பதிவிருதையாகிய அர்ச்சிஸ்ஸை வரனைக் கொடுக்கும் தேவ பத்தினிகள் ஆயிரக் கணக்காகத் தேவர்களுடன் கண்டு ஸ்தோத்திரஞ் செய்கின்றார்கள். 23

அந்த மந்தரமலைத்தாழ்வரையில் விரைவில் புஷ்பமாரி பொழிந்து தேவ வாத்தியங்கள் முழங்க ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக் கொள்ளுகிறார்கள். 24

தேவஸ்திரீகள் கூறுகிறார்கள்.

ஆச்சரியம்! இந்த அர்ச்சிஸ் கிருதார்த்தையாயினள். இவள் அரசர்களுக்கு ப்ரபுவாகிய கணவனை லக்ஷ்மீதேவி நாராயணனை யடைந்ததுபோல மனமொப்பி அடைந்தாள். 25

பர்த்தாவாகிய ப்ருதுவை அநுஸரித்தவளும் பதிவிருதையுமாகிய இந்த அர்ச்சிஸ் என்பவள் மற்றவர்களால் நினைக்கமுடியாத கார்யத்தால் நம்மைஅதிக்ரமித்து பதியையநுசரித்து உயர்ந்த ஸ்தானம் செல்லுகின்றாள்; பாருங்கள், நிச்சயம். 26

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌪𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌦𑌮𑍍 ।
𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌲𑍋𑌲𑌾𑌯𑍁𑌷𑍋 𑌯𑍇 𑌵𑍈 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤 ॥ 27

𑌸 𑌵𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍋 𑌬𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌧𑍍𑌰𑍁𑌕𑍍𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌭𑍁𑌵𑌿 ।
𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌷𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇 ॥ 28

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌤𑍀𑌷𑍍𑌵𑌮𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌷𑍁 𑌪𑌤𑌿𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌗𑌤𑌾 𑌵𑌧𑍂𑌃 ।
𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌧𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍈𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥ 29

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌃 𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌾𑌮𑌚𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇 ॥ 30

𑌯 𑌇𑌦𑌂 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌤𑍍𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌵𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌠𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸 𑌪𑍃𑌥𑍋𑌃 𑌪𑌦𑌵𑍀𑌮𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 31

[illegible] 𑌕𑌿𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌂 𑌨 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥27॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌶𑍋𑌚𑌤𑌿 𑌸 𑌵𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑍀 𑌅𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 ॥28॥29॥ [illegible] 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂

பூமியில் சஞ்சலமான ஆயுளை உடையவர்களில் எவர்கள் பகவானை அடையக்கூடிய ஞானத்தை ஸாதிக்கின்றார்களோ, அந்த மானிடர்களுக்கு அடையக்கூடாதது யாதாம்? 27

மிகுந்த ச்ரமத்தால் மோக்ஷசாதனமாகிய மானிடதேஹத்தை இப்புவியில் அடைந்து எவன் விஷயங்களில் பற்றுதலடைகிறானோ அவன் மோசம் போனவன். ஆத்மத்ரோஹி. கஷ்டம் ! 28

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு தேவ ஸ்திரீகள் ஸ்தோத்திரஞ் செய்ய, அர்ச்சிஸ்ஸானவள் ஆத்ம ஞானிகளுக்குள் முக்கியனாகிய ப்ருது அச்சுதரைச்சார்ந்த எந்த ஸ்தானமடைந்தானோ பதிலோகமாகிய அதை யடைந்தாள். 29

மஹிமையுள்ளவர்களுக்குள் சிறந்த அந்த ப்ருது இவ்வாறான மஹிமையுடையவன். சிறந்த சரித்திரமுடைய அந்த ப்ருதுவின் சரித்திரத்தை உமக்குக் கூறினேன். 30

மிகவும் சிறந்ததும் புண்யமுமான இந்தச் சரித்திரத்தை ஸாவதானமாக எவன் படிக்கிறானோ, எவன் கேட்கிறானோ, கேட்குப்படி எவன் செய்கிறானோ அவன் ப்ருதுவின் மார்க்கத்தை அடைவான். 31

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌜𑌗𑌤𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌠𑌨𑍍𑌵𑌿𑌟𑍍𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑍂𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌤𑌾𑌮𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 32

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵 𑌇𑌦𑌮𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌨𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌥𑌵𑌾𑌦𑍃𑌤𑌾 ।
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌜𑌤𑌮𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑌨𑍋 𑌧𑌨𑌵𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥ 33

𑌅𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍁𑌯𑌶𑌾 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌖𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌃 ।
𑌇𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌮𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑍍𑌯𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥ 34

𑌧𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌯𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌲𑌿𑌮𑌲𑌾𑌪𑌹𑌮𑍍 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌮𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌭𑍀𑌪𑍍𑌸𑍁𑌭𑌿𑌃 ॥ 35

𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑍈𑌤𑌦𑌨𑍁𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌜𑌯𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍈𑌤𑌦𑌭𑌿𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌨𑍍 ॥ 36

𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌵𑍇 𑌯𑌥𑌾 ।
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌯𑌮𑌲𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌹𑌨𑍍 ॥ 37

𑌵𑍈𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑍇𑌤𑍍𑌪𑌠𑍇𑌤𑍍 ।

𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥௩௨॥௩௬॥ 𑌬𑌲𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍𑌯𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌗𑌭𑌗𑌵𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍 ॥௩௭॥ 𑌵𑍈𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑍍𑌮𑌦

படிப்பவன் ப்ராம்மணனுல் பிர்ம்மவர்ச்சஸ்ஸை அடைவான். க்ஷத்திரியனுயின் அரசனுவான். வைச்யன் பசு முதலியவைகளுக்குப் பதியாவான் சூத்ரான் உத்தமத்தன்மையை அடைவான், 32

புருஷராயினும் ஸ்திரீகளாயினும் ஆதரவுடன் இந்தச் சரிதத்தை மூன்று தடவை கேட்டால் புத்திர னில்லாதவர் நல்ல புத்திரனே யடைந்தவர்களுக்குள் சிறந்தவராவர். பொரு ளில்லாதவர் மிகுந்த பொருளுடையவராவர். கீர்த்தியில்லாதவர் நல்ல யஸஸ்ஸுடையவராவர். மூர்க்கன் பண்டித னுவான். இந்த ப்ருது சரிதம் மானிடர்களின் நன்மைகளுக்கு ஸ்தான மானது. அமங்களங்களைப் போக்குவது. பொருள் யசஸ் ஆயுள் இவற்றைத் தருவது. ஸ்வர்க்கத்தைக் கொடுப்பது. கலியின் மலத்தைப் போக்குவது. தர்மம் அர்த்தம் காமம் மோக்ஷம் இவைகளின் ஸித்தியை யபேக்ஷித்தவர்கள் இந்தநான்கு புருஷார்த்தங்களுக்கும் முக்கிய காரணமாகிய இந்த ப்ருதுவின் சரித்திரத்தை ச்ரத்தையுடன் கேட்கவேண்டும். யுத்தத்தில் நோக்கமுள்ள அரசன் இதைக்கேட்டு எவர்களை எதிர்த்துச்செல்லுகிறுனே அவர்கள் ப்ருதுவுக்கு அரசர்கள் முந்தி கப்பங்கட்டியதுபோல் அவனுக்குக் கப்பம் கட்டுவார்கள்.

மற்றவைகளில் பற்றுதலே விட்டு பகவானிடம் நிர்மல பக்தியைச் செலுத்தி பகவானுடைய மஹிமையை ஸூசனை செய்வதும் ஸம்மதமும் புண்யமுமான

வைசித்ரவீர்யாபிஹிதம் மஹந்மாஹாத்ம்யஸூசகம் ।
அஸ்மிந் க்ருதமதிமர்த்ய: பார்த்திவீம் கதிமாப்நுயாத் ॥ 38

அநுதிநமிதமாதரேண ஶ்ருண்வந்
ப்ருதுசரிதம் ப்ரதயந் விமுக்தஸங்க: ।
பகவதி பவஸிந்துபோதபாதே
ஸ ச நிபுணாம் லபதே ரதிம் மநுஷ்ய: ॥ 39

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே சதுர்த்தஸ்கந்தே
த்ரயோவிம்சோऽத்யாய:.

வைசித்ரவீர்யேதி । வைசித்ரவீர்ய ஸம்போதநம் । பார்த்திவீம் ப்ருதுஸம்பந்திநீம் பார்த்திவா
இதி வா பாட: ॥38॥ அநுதிநமிதி ॥ ப்ரதயந் கீர்த்தயந் । பவஸிந்தோ: போதௌ
பாதௌ யஸ்ய ॥39॥

இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் த்ரயோவிம்சாத்யாயவ்யாக்யா.

ப்ருதுவின் சரித்திரத்தைக் கேட்க வேண்டும். கேட்கும்படி செய்யவேண்டும்.
ஓ விதுர! சரித்திரத்தில் புத்தியைச் செலுத்திய மானிடன் ப்ருதுவைச் சார்ந்த
கதியை அடைகின்றான். 33—38

பற்றுதலற்ற மானிடன் இந்த ப்ருது சரித்திரத்தை ஆதரவுடன் தினந்
தோறும் ச்ரவணம் செய்தாலும் கீர்த்தனம் செய்தாலும் ஸம்ஸாரக் கடலிற்
குத் தெப்பம் போலாகும் பாதங்களுடைய பகவானிடம் மிகுந்த மதியைச்செலு
த்துவான். 39

23-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

அத சதுர்விம்ஶாத்யாயப்ராரம்ப:

॥ மைத்ரேய: ॥

விஜிதாஶ்வோऽதிராஜாஸீத் ப்ருதுபுத்ர: ப்ருதுஶ்ரவா: ।
யவீயோப்யோऽததாத் காஷ்டா ப்ராத்ருப்யோ ப்ராத்ருவத்ஸல: ॥ 1

ஹர்யக்ஷாயாதிஶத் ப்ராசீம் தூம்ரகேஶாய தக்ஷிணாம் ।
ப்ரதீசீம் வ்ருகஸம்ஜ்ஞாய துர்யாம் த்ரவிணஸே விபு: ॥ 2

அந்தர்தானகதிம் ஶக்ராத் லப்த்வாந்தர்தானஸம்ஜ்ஞித: ।
அபத்யத்ரயமாதத்த ஶிகண்டின்யாம் ஸுஸம்மதம் ॥ 3

பாவக: பவமானஶ்ச ஶுசிரித்யக்னய: புரா ।
வஸிஷ்டஶாபாதுத்பன்னா: புனர்யோககதிம் கதா: ॥ 4

ஏகாதஶபிரத்யாயை: ப்ருதோஶ்சரிதமீரிதம் ।
ப்ரசேதஸாமதாஷ்டாபிஸ்தத்வம்ஶ்யை: ஸஹ விஸ்தர: ॥
சதுர்விம்ஶே ப்ரவம்ஶோऽத்ர ப்ருதோ: ப்ராசீனபர்ஹிஷ: ।
ப்ரசேதஸாம் ஜனிஸ்தேப்யோ ருத்ரகீதம் ச வர்ண்யதே ॥

விஜிதாஶ்வ இதி ॥ அதிராஜ: ஸம்ராட் ॥ யவீயோப்ய: கனிஷ்டேப்ய: காஷ்டா: திஶ: ॥ 1 ॥ ஹர்யக்ஷாயேதி ॥ துர்யாம் சதுர்தீம் உதீசீம் ॥ 2 ॥ அந்தர்தானேதி ॥ ஶக்ராத் லப்த்வா ப்ருதோரஶ்வமேதே அஶ்வாபஹாரே ॥ 3 ॥ அபத்யத்ரயமேவாஹ - பாவக இதி ॥ புராயஸ்மாத் தஸ்மாத் வஸிஷ்டஶாபாதுத்பன்னா: யோககதிம் அக்னிகதிம் ப்ராப்தா: ॥ 4 ॥ அந்தர்தான இதி ॥ நபஸ்வத்யாம் அன்யஸ்யாம்

24-வது அத்தியாயம்.

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

மிகுந்த கீர்த்தி வாய்ந்தவனும் ப்ருதுவுக்குப் புத்ரனுமாகிய விஜிதாச்வன் ராஜாவாக இருந்தான். ப்ராதாக்களிடம் வாத்ஸல்யமுள்ள விஜிதாச்வன் திசைகளை இளையவர்களாகிய ப்ராதாக்களிடம் கொடுத்தான். 1

ப்ரபுவாகிய விஜிதாச்வன் ஹர்யச்வனுக்குக் கீழ்த்திசையையும், தூம்ர கேசனுக்குத் தென்திசையும், வ்ருகனுக்கு மேல் திசையையும், த்ரவிணஸுக்கு வடதிசையையும் கொடுத்தான். 2

அந்த விஜிதாச்வன் இந்திரனிடம் அந்தர்த்தான சக்தியை யடைந்து அந்தர்த்தானன் என்ற பெயருடையவனகிச் சிகண்டியினிடம் ஸமமான மூன்று குமாரர்களைப் பெற்றான். 3

அவர்கள் பாவகன், பவமானன், சுசி என்ற பெயருடையவர்கள். இம்மூவரும் முந்தி அக்னிகளாக இருந்தார்கள். வஸிஷ்டமுனிவரின் சாபத்தால் (மானிடர்களாக) உண்டாகி மறுபடியும் அக்னித் தன்மையை அடைந்தார்கள். 4

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑍋 𑌨𑌭𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑌮𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤 ।
𑌯 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌶𑍍𑌵𑌹𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌨 𑌜𑌘𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 5

𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌕𑌰𑌾𑌦𑌾𑌨𑌦𑌣𑍍𑌡𑌶𑍁𑌲𑍍𑌕𑌾𑌦𑌿𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌸𑌤𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜 𑌹 ॥ 6

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌹𑌂𑌸𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑍃𑌕𑍍 ।
𑌯𑌜𑌂𑌸𑍍𑌤𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌤𑌾𑌮𑌾𑌪 𑌕𑍁𑌶𑌲𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 ॥ 7

𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑍀 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑍂𑌤 𑌷𑌟𑍍𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌷𑌦𑌂 𑌗𑌯𑌂 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌿𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ॥ 8

𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑍋 𑌹𑌾𑌵𑌿𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌕𑍁𑌰𑍂𑌦𑍍𑌵𑌹 ॥ 9

𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌾𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑌗𑌤𑌿𑌲𑌾𑌭𑍇 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 ॥ ௫ ॥ 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌕𑌰𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌪𑍀𑌡𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜 𑌹 ॥ ௬ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑌂𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌘𑍍𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌹𑌂𑌸𑌃 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 ॥ ௭ ॥ ௮ ॥ 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌷𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑌾𑌵𑌿𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑌿𑌃 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ॥ ௯ ॥ 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡

வித்வானுகிய எந்த விஜிதாச்வன் குதிரையை யபஹரித்த இந்திரனையும் வதை செய்யவில்லையோ, அதனுல் கிடைத்த பெயருடைய அந்தர்த்தானன் என்னும் அவன் நபஸ்வதி என்ற (மற்ருெரு) மனைவியிடம் ஹவிர்த்தானன் என்ற குமாரனையடைந்தான். 5

அந்த அந்தர்த்தானன் அரசர்களின் வ்ருத்தி, கப்பம் வாங்குவதாலும் தண்டத்தாலும் (நான்காவதுபாயம்) ‡ சுல்கம் முதலியவைகளாலும் ஹிம்ஸையுள்ளதென் றெண்ணி தீர்க்கஸத்ரம் என்னும் வ்யாஜத்தால் அந்தத் தொழிலை விட்டான். 6

அந்தத்தீர்க்க ஸத்ரத்திலும் பக்தர்களின் கிலேசத்தைப்போக்குகிறவரும், பூர்ணருமாகிய பரமாத்மாவை ஆத்மஞ்ஞானியாகிய அந்தர்த்தானன் புண்ய ரூபமான ஸமாதியால் பூஜித்து பரமாத்ம ஸாரூப்யத்தை யடைந்தான். 7

ஓ விதுர! ஹவிர்த்தானி என்பவள் ஹவிர்த்தானனிடம் ஆறுபிள்ளைகளைப் பெற்ருள். பர்ஹிஷ்மத், கயன், சுக்லன், கிருஷ்ணன், ஸத்யன், ஜிதவ்ருதன் என்ற பெயரடைந்தனர் அவ்வறுவரும். 8

ஏ குருச்ரேஷ்ட! மஹாபாகுவும் ப்ரஜைகளுக்குப் பதியும் ஹவிர்த்தானியின் குமாரனுமாகிய பர்ஹிஷ்மத் என்பவன் கர்மகாண்டங்களிலும் யோகங்களிலும் மிகுந்த ப்ரவேசமுள்ளவன். 9

‡ சுல்கம்—என்பது சாவடி (சுங்கம்) தோணிதள்ளுவது முதலியவற்றில் அரசனைச் சேரவேண்டிய பொருள்.

𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌦𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌜𑌨𑌮𑌨𑍁𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌶𑍈𑌰𑌾𑌸𑍀𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾𑌤𑌲𑌮𑍍 ॥ 10
𑌸𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌮𑍁𑌪𑌯𑍇𑌮𑍇 𑌶𑌤𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀𑌂 𑌕𑌿𑌶𑍋𑌰𑍀𑌂 𑌸𑍁𑌷𑍍𑌠𑍍𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍀𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑍇 𑌚𑌕𑌮𑍇𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑍁𑌕𑍀𑌮𑌿𑌵 ॥ 11
𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌸𑍁𑌰𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌨𑌰𑍋𑌰𑌗𑌾𑌃 ।
𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌕𑍍𑌵𑌣𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑍈𑌃 ॥ 12

𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑌾𑌹 ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾𑌤𑌲𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌾𑌟𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌏𑌕𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑍋𑌯𑌜𑍍𑌞𑌕𑍍𑌰𑍃𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑌮𑌵𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥௧௦॥ 𑌸𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍀𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌉𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌶𑌤𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌕𑌿𑌶𑍋𑌰𑍀𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌶𑍁𑌕𑍀𑌮𑌿𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌸𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 𑌤𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌧𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌮𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌶𑍁𑌕𑍀𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌶𑌰𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌧𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌕𑍀𑌮𑌿𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌕𑌵𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧௧॥ 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌨𑌵𑍋𑌢𑌯𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌆𑌸𑌨𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌶𑌾𑌃 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌗𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌣𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥௧௨॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌷𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌨𑌾𑌮

இந்த பர்ஹிஷ்மத் இந்தப் பூமியை யாகசாலையாகக்கொண்டு யாகஞ்செய்து மறு யாகஞ் செய்யும் போது பூமண்டலமானது கிழக்கில் நுனியாகப்போடப் பட்ட தர்ப்பங்கள் நிறைந்ததாயிற்று. 10

பிர்மதேவரால் உபதேசிக்கப்பட்டவளும் ஸமுத்திர ராஜன் குமாரியுமாகிய சததிருதி என்பவளை பர்ஹிஷ்மத் மணம் புரிந்தான். மனோஜ்ஞமான அவயவங்களெல்லாவற்றையு முடையவளும் நன்றாய் அலங்காரஞ் செய்துகொண்டவளும் விவாஹ ஸமயத்தில் வலம் வருகிறவளும் பாலையுமாகிய அந்த சததிருதியை பர்ஹிஷ்மத் பார்த்து § அக்னி பெண்கிளியைக் கண்டு விரும்பியதுபோல விரும்பினன். 11

விவாஹம் செய்துகொண்ட அந்த சததிருதி தண்டைகளைச் சத்தம் செய்யும் போதே தேவர்கள், தைத்யர்கள், கந்தர்வர்கள், முனிவர்கள், ஸித்தர்கள், மானிடர்கள், உரகர்கள்யாவரும் திசைகளில் உள்ளவர்களும் அவமதிப்படைந்தார்கள். 12

§ அக்னி பெண்கிளியைப்போல்- என்பது ஸப்த (ஏழு) ரிஷிகள் செய்த யாகத்தில் அக்னி அந்த ரிஷிகளின் பத்தினிகளைக் கண்டு காமதாபமடைந்தார். அப்பொழுது அக்னியின் பத்தினியாகிய ஸ்வாகாதேவி ஏழு ரிஷிகளின் பத்தினிகளின் ரூபத்தைத் தரித்து அக்னியைச் சந்தோஷப்படுத்தினள். பிறகு அந்த இந்திரியத்தை பெண்கிளி உருவத்துடன் நாணற்பொய்கையில் வைத்துச் சென்றுள் என்பதாம்.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌷𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌶𑌤𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌭𑌵𑌨𑍍 ।
𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌨𑌾𑌮𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ॥ 13

𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌤𑌪𑌸𑍇 𑌽𑌰𑍍𑌣𑌵𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍 ।
𑌦𑌶𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌪𑌸𑌾𑌰𑍍𑌚𑌂𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ 14

𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌥𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌾 ।
𑌤𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌜𑌪𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌾𑌃 ॥ 15

॥ 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌪𑌥𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌃 ।
𑌯𑌦𑍁𑌤𑌾𑌹 𑌹𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌵𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌤𑍍 ॥ 16

𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌃 𑌖𑌲𑍁 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌶𑌿𑌵𑍇𑌨𑍇𑌹 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌦𑌧𑍍𑌯𑍁𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑌭𑍀𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 17

𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚𑍈𑌷𑌾𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌾𑌰𑌗𑌾𑌃 ॥ ௧௩ ॥ 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌤𑌪𑌸𑌾𑌂𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌃 ॥௧௪॥௧௫॥ 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮 𑌇𑌤𑌿। 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌨𑌾𑌭𑍀𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌨 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍁𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌶𑌿𑌵𑍇𑌨 ॥௧௭॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌲 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵𑍋𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹-

---

* ப்ராசீன பர்ஹிஸ்ஸுக்கு சததிருதியிடம் பத்துப் புத்ரர்கள் பிறந்தார்கள். அவர்கள் யாவரும் ஒரே பெயரும் வ்ருதமுமுடையவர்கள். தர்மத்தின் கரை கண்டவர்கள். ப்ரசேதஸ்கள் என்ற பெயருள்ளவர்கள். 13

தந்தையாகிய ப்ரசீன பர்ஹிஸ்ஸால் ப்ரஜைகளைச் சிருஷ்டிக்கக்கட்டளையிடப் பட்டப்ரசேதஸ்கள் தவம் செய்ய வனம்சென்றுர்கள். தவங்களுக்குப் பதியாகிய விஷ்ணுவைப் பதினுயிரம் வருஷம் வரையில் தவத்தால் பூஜித்தார்கள். 14

பரமசிவன் மார்க்கத்தில் கண்டு ப்ரஸன்னராகி எதைக் கூறினுரோ அதை த்யானம் செய்துகொண்டும் ஜபம் செய்துகொண்டும் பூஜித்துக்கொண்டும் இந்திரிய நிக்ரஹம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். 15

விதுரர் வினவுகிறுர்.

ஓ மைத்ரேயரே! ப்ரசேதஸ்களுக்குப் பரமசிவனுடன் மார்க்கத்தில் எவ்விதம் சேர்க்கை உண்டாயிற்று. சிவன் அன்புகூர்ந்து எதைக் கூறினரோ பொருளடங்கிய அதை எனக்குச் சொல்லவேண்டும். 16

ஓ ப்ராம்மண ச்ரேஷ்டரே! சரீரமுடையோர்களுக்கு சிவனுடன் சேர்க்கையானது துர்லபமாகிறது. முனிவர்களும் வைராக்யத்தால் அடையவேண்டிய அந்தச் சிவனை த்யானம் செய்கிறுர்கள். 17

---

* ப்ராசீனபர்ஹிஸ்- என்பது பர்ஹிஷ்மத் என்பவருக்கே மற்றொரு பெயர்

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑌾𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌧𑌸𑍇 ।
𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌘𑍋𑌰𑌯𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌵𑌃 ॥ 18

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌧𑌵𑌃 ।
𑌦𑌿𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍃𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ॥ 19
𑌸𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑍁𑌪𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌮𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌤𑍍𑌸𑌰𑌃 ।
𑌮𑌹𑌨𑍍𑌮𑌨 𑌇𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌸𑌲𑌿𑌲𑌾𑌶𑌯𑌮𑍍 ॥ 20
𑌨𑍀𑌲𑌰𑌕𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌕𑌹𑍍𑌲𑌾𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍀𑌵𑌰𑌾𑌕𑌰𑌮𑍍 ।
𑌹𑌂𑌸𑌸𑌾𑌰𑌸𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑍍𑌡𑌵𑌨𑌿𑌕𑍂𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 21
𑌮𑌤𑍍𑌤𑌭𑍍𑌰𑌮𑌰𑌸𑍌𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌰𑍋𑌮𑌲𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌮𑍍 ।
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑍋𑌶𑌰𑌜𑍋 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤𑍍𑌪𑌵𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌮𑍍 ॥ 22

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑌾𑌮 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑌾𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌧𑌸𑍇 𑌪𑌾𑌲𑌨𑌾𑌯 ॥ ௧௮ ॥ 𑌭𑌵𑌪𑍂𑌜𑌾𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௧௯ ॥ 𑌸𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑍍 … 𑌉𑌪𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 … 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌨 𑌇𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌂 … 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 ॥ ௨௦ ॥ 𑌨𑍀𑌲𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑍀𑌲𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌾𑌕𑌰𑌂 … 𑌹𑌂𑌸𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌕𑍂𑌜𑌿𑌤𑌂 ॥ ௨௧ ॥ 𑌮𑌤𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍌𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌰𑍋𑌮𑌾𑌣𑍋 𑌲𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑍋𑌶𑌰𑌜𑍋 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍 𑌪𑌵𑌨𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 ॥ ௨௨ ॥

பகவானாகிய சங்கரன் ஆத்மாராமராயினும் இந்த உலக அமைப்பைப் பரி பாலிப்பதற்கு பயங்கமான சக்தியுடன் கூடியவராகி ஸஞ்சரிக்கிறார். 18

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

ஸாதுக்களாகிய ப்ரசேதஸ்கள் பிதாவின் வாக்யத்தைத் தலையால் தாங்கித் தவம் செய்வதில் ஆதரவடைந்த மனமுடையவர்களாகி மேற்றிசைசென்றார்கள்.

ஸமுத்திரத்திற்குக் கொஞ்சம் குறைவாக விஸ்தாரமும் மிக ச்ரேஷ்டமுமாகிய ஸாஸ்ஸைக் கண்டார்கள். அந்த ஸரஸ் மஹான்களின் மனம்போல் நிர்மலமானது. ப்ரஸன்னமான (மத்ஸ்யம் முதலிய) ஜந்துக்களுடையது. கருநெய்தல், செங்நெய்தல், தாமரை, கல்ஹாரம்‡ கருநெய்தல் இவைகளுக்கிருப்பிடமானது. ஹம்ஸம், ஸாரஸம், சக்ரவாஹம், காரண்டவம் இவைகளின் சத்தமுடையது. மதங்கொண்ட வண்டுகளின் இனிமையான ஸ்வரத்தால் மயிர்க்கூச்சலடைந்த கொடிகளையும் விருக்ஷங்களையும் உடையது. தாமரை மொக்குகளுக்குள்ளிருக்கும் பராகத்தைத்திசைகளில்பரவச் செய்யும் வாயுவால் உற்சவமுடையது.

---

‡ கருநெய்தல்-என்று மறுபடியும் வர்ணித்ததுமிகுதியைக் காட்டவேயாம்.

தத்ர காந்தர்வமாகர்ண்ய திவ்யமார்கமநோஹரம் ।
விஸ்மிதா ராஜபுத்ராஸ்தே ம்ருதங்கபணவாத்யநு ॥ 23

தர்ஹ்யேவ ஸரஸஸ்தஸ்மாந்நிஷ்க்ராமந்தம் ஸஹாநுகம் ।
உபகீயமாநமமரப்ரவரம் விபுதாநுகை: ॥ 24

தப்தஹேமநிகாயாபம் ஶிதிகண்டம் த்ரிலோசநம் ।
ப்ரஸாதஸுமுகம் வீக்ஷ்ய ப்ரணேமுர்ஜாதகௌதுகா: ॥ 25

ஸ தாந் ப்ரபந்நார்திஹரோ பகவாந் தர்மவத்ஸல: ।
தர்மஜ்ஞாந் ஶீலஸம்பந்நாந் ப்ரீத: ப்ரீதாநுவாச ஹ ॥ 26

॥ ஶ்ரீருத்ரகீதா ப்ராரம்ப: ॥

॥ ஶ்ரீருத்ர: ॥

யூயம் வேதிஷத: புத்ரா விதிதம் வஶ்சிகீர்ஷிதம் ।
அநுக்ரஹாய பத்ரம் வ ஏவம் மே தர்ஶநம் க்ருதம் ॥ 27

தத்ரேதி ॥ தத்ர ம்ருதங்கபணவாதி வாத்யாநந்தரம் திவ்யேந மார்கேண மநோஹரம் காந்தர்வம் காநமாகர்ண்ய விஸ்மிதா: விஸ்மயம் ப்ராப்தா: ராஜபுத்ரா: ம்ருதங்கபணவாதி அநு பஶ்சாத் தேஷாம் ப்ரதிபத்திருத்பந்நேத்யர்த: ॥ 23 ॥ தர்ஹீதி ॥ தேவஶ்ரேஷ்டம் வீக்ஷ்ய ஜாதாஶ்சர்யா: ப்ரணேமுரித்யந்வய: ॥ 24 ॥ தப்தேதி ॥ தப்தஹேமராஶிவத்ப்ரகாஶம் ஶிதிநீல: கண்டோயஸ்ய தம் ॥ 25 ॥ 26 ॥ யூயமிதி ॥ வேதிஷத: பர்ஹிஷத:

வாத்தியகோஷத்தைக் கேட்டுப் பிறகு திவ்யமான மார்க்க பேதங்களால் மனோஞ்ஞமான கானத்தைக்கேட்டு ஆச்சர்ய மடைந்தார்கள். 23

அப்பொழுது அந்த ஸரஸ்ஸினின்று வெளிப்புறப்படும் முக்கண்ணனைக் கண்டு ஆச்சரியங்கொண்டு நமஸ்கரித்தார்கள். அந்த மஹாதேவர் பரிவாரங்களுடன் கூடியவர். தேவர்களுக்குள் சிறந்தவர். தேவர்களாலும் தம்மைச் சார்ந்தவர்களாலும் கானம் செய்யப்படுகிறவர். உருக்கிய தங்கத்திற்குச் சமமான காந்தியுடையவர். நீலகண்டர். அநுக்ரஹம் செய்வதில் ஸுமுகர். 24—25

கைலாஸவாஸியும் தர்மத்தில் வாத்ஸல்யமுடையவரும் பகவானுமாகிய அந்த சங்கரன் அன்புகூர்ந்து தம்மிடம் சரணம் புகுந்தவர்களும் சீலம் நிறைந்தவர்களும் தர்மங்களை யறிந்தவர்களும் ப்ரீதியுடையவர்களுமாகிய ப்ரசேதஸ்களைப் பார்த்துரைக்கின்றார். 26

ஸ்ரீ ருத்ரகீதாப்ராரம்பம்.

ஸ்ரீ ருத்ரர் கூறுகிறார்.

நீங்கள் பர்ஹிஷ்மத்தின் புத்திரர்கள். நீங்கள் விரும்பியதை அறிந்தேன். உங்களுக்கு அநுக்ரஹம் செய்வதற்காக நான் தர்சனம் கொடுத்தேன். உங்களுக்கு மங்களமுண்டாகுக. 27

यः परं रंहसः साक्षात् त्रिगुणाज्जीवसंज्ञितात् ।
भगवन्तं वासुदेवं प्रपन्नः स प्रियो हि मे ॥ 28

स्वधर्मनिष्ठः शतजन्मभिः पुमान्
विरिञ्चतामेति ततः परं हि माम् ।
अव्याकृतं भागवतोऽथ वैष्णवं
पदं यथाहं विबुधाः कलात्यये ॥ 29

अथ भागवता यूयं प्रियाः स्थ भगवान् यथा ।
न मद्भागवतानां च प्रेयानन्योऽस्ति कर्हिचित् ॥ 30

इदं विविक्तं जप्तव्यं पवित्रं मङ्गलं परम् ।
निःश्रेयसकरं चापि श्रूयतां तद्वदामि वः ॥ 31

विक्षिप्तं भगवदाराधनं विहितम् ॥२७॥ अनुग्रहकारणमाह — य इति ॥ यः साक्षाद्वासुदेवं प्रपन्नः स हि मे प्रियः । कथंभूतं परं रंहसः सूक्ष्मात् त्रिगुणात् प्रधानात् जीवसंज्ञितात् पुरुषाच्च परं प्रकृतिपुरुषयोर्नियन्तारमित्यर्थः ॥२८॥ तत्क्रमस्य हेतुत्वादित्याह — स्वेति ॥ स्वधर्मनिष्ठः पुमान् बहुभिर्जन्मभिर्विरिञ्चतां प्राप्नोति ततोऽपि पुण्यातिशयेन मामेति भागवतस्तु देहान्ते अव्याकृतं प्रपञ्चातीतं वैष्णवं पदमेति यथाहं रुद्रोऽहङ्कारा धिकारिक उपवर्गो नः विबुधा देवाश्चाधिकारिकाः कलात्यये अधिकारान्ते लिङ्गभङ्गे सत्यपि प्रपत्स्यन्ति ॥२९॥ अथेति ॥ अथ भागवतत्वात् यूयं मे प्रियाः स्थ भगवद्वदियं प्रीतिकार्येत्याशयेनाह मद्भक्तानां भागवतानां च प्रेयानास्ति ॥३०॥ इदमिति ॥ अत इदं जप्तव्यं श्रूयतामिति विवि

ஸூக்ஷ்மமாகிய ப்ரதானத்தையும் புருஷனையும் விட மேலாகிய பகவான் வாஸுதேவரை, எவன் ஸாக்ஷாத்தாகச் சரணமடைந்தவனோ அவன் எனக்கு ஸமானமாவன். 28

தனக்குரிய தர்மத்திலிருக்கும் புருஷன் நூறு ஜன்மங்களால் ப்ரம்மதேவரின் தன்மையை யடைகிறான். அதன்பிறகு என்னை அடைகிறான். விஷ்ணுபக்தன் தேஹாவஸானத்தில் அவ்யாக்ருதமான விஷ்ணு பதத்தை யடைகிறான். என்னைப்போல் தேவர்களும் அதிகாரம் முடிந்தவுடன் அந்தப் பதத்தை யடைவார்கள். 29

ஆகையால் பாகவதர்களாகிய நீங்கள் பகவானைப்போல ப்ரியமுள்ளவர்கள். பாகவதர்களுக்கு என்னை விட மற்றவன் எப்பொழுதும் ப்ரியமுள்ளவனல்லன்.

நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். இதை நன்றாய் ஜபம் செய்யவேண்டும். இது பவித்ரமானது. மங்களமானது. உயர்ந்தது. நன்மையைச் செய்யக்கூடியது. 31

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌹𑍃𑌦𑌯𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌿𑌵𑌃 ।
𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑍀𑌨𑍍𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑌰𑍋 𑌵𑌚𑌃 ॥ 32

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 ॥

𑌜𑌿𑌤𑌨𑍍𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍇 ।
𑌭𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌧𑌸𑌾 𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ 33

𑌨𑌮𑌃 𑌪𑌂𑌕𑌜𑌨𑌾𑌭𑌾𑌯 𑌭𑍂𑌤𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ।
𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍋𑌚𑌿𑌷𑍇 ॥ 34

𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 ॥31॥32॥ 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌭𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 । 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑍋𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌿𑌵𑌃 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃॥ 𑌜𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌤𑍇 𑌜𑌿𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌅𑌤𑍋 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑍁 । 𑌨𑌨𑍁 𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌽𑌯𑌂 𑌭𑌵 𑌕𑌿𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌅𑌨𑌾𑌯𑌾𑌸𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌤𑌿𑌶𑌯 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑌤𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌅𑌤𑌏𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌚 ॥33॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍈𑌃 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌃—𑌨𑌮 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌪𑌂𑌕𑌜𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌾𑌉 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌯𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍇 𑌉𑌪𑌾𑌧𑌯𑌃 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍈𑌃 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் கருணைகூர்ந்த மனமுடையவரும் நாராயணரைச் சார்ந்தவரும் பகவானுமாகிய சிவன் அஞ்சலிசெய்தவர்களும் ராஜகுமாரர்களுமாகிய அந்த ப்ரசேதஸ்களைக் குறித்து வார்த்தை சொல்லலுற்றார். 32

ஸ்ரீ ருத்ரர் கூறுகிறார்.

ஓ பகவானே! உம்முடைய பெருமையானது ஆத்ம ஸ்வரூபமறிந்தவர்களின் ஆனந்த லாபத்தின் பொருட்டாகிறது. எனக்கு ஆனந்த லாபமுண்டாக வேண்டும். ஆனந்த ரூபராகிய நீர் ஸித்தர். ஸர்வஸ்வரூபரும் ஆத்மாவுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 33

பத்மநாபரும் ஸ்தூலங்கள் ஸூக்ஷ்மங்கள் இந்திரியங்கள் இவைகளுக்கு நியந்தாவும் வாஸுதேவரும் சாந்தரும் கூடஸ்தரும் ஸ்வப்ரகாசருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 34

𑌸𑌂𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌯 𑌦𑍁𑌰𑌂𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂𑌤𑌕𑌾𑌯 𑌚 ।
𑌨𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ॥ 35
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ।
𑌨𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑌾𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌭𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ॥ 36
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌷𑌦𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌨𑌮𑍋 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌤𑌂𑌤𑌵𑍇 ॥ 37
𑌨𑌮 𑌊𑌰𑍍𑌜 𑌇𑌷𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌰𑍇𑌤𑌸𑍇 ।
𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌦𑌾𑌯 𑌚 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑌸𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ॥ 38

𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯 [illegible] ॥ ௩௪ ॥ 𑌸𑌂𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌂𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯 𑌅𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌯 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌦𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌯 𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌦𑌾𑌹𑌕𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯 [illegible] 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 ॥ ௩௫ ॥ 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑌾𑌣𑌾𑌮𑍀𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 [illegible] 𑌪𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑌾𑌯 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌨𑍇 𑌨𑌿𑌭𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯 ॥ ௩௬ ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌨𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌸𑍀𑌦𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍀𑌦𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌷𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌈 "𑌹𑌂𑌸𑌃 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌷𑌤𑍍" 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 ॥ 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌈 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌈 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌂𑌤𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌕𑌾𑌯 ॥ ௩௭ ॥ 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌊𑌰𑍍𑌜𑍇 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯 𑌇𑌷𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌰𑍇𑌤𑌸𑍇 𑌸𑍋𑌮𑌾𑌯 𑌸𑌹𑌿 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 [illegible] 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌤𑌯𑍇 [illegible]

ஸங்கர்ஷணரும் அவ்யக்தரும் அனந்தரும் உலகங்களை தஹிக்கச் செய்பவரும் உலகங்களை ப்ரபோதமடையும்படி செய்பவரும் புத்திக்கு அதிஷ்டாதாவும் ப்ரத்யும்னருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 35

இந்திரியங்களுக்கு ராஜாவாகிய மனதின் ஸ்வரூபமானவரும் அனிருத்தருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். ஸூர்யரும் பூர்ணரும் க்ஷயவிர்த்தி யில்லாதவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 36

ஸ்வர்க்கம் மோக்ஷம் இவைகளுக்கு த்வாரமானவரும் எப்பொழுதும் அந்தக்கரணத்திலிருப்பவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். அக்னி ஸ்வரூபரும் யாகங்களை ஸாதகம் செய்பவரும் அவைகளின் ஸ்வரூபமுள்ளவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 37

‡ ஊர்க் ரூபரும் § இட்ரூபரும் வேதத்திற்குப் பதியும் யஞ்ஞபலரூபரும், ஜீவர்களுக்குத்திருப்தியைக்கொடுப்பவரும், ஜலரூபருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்.

‡ ஊர்க்- பிதிர்க்களுக்குரிய அன்னம்.

§ இட்- தேவர்களுக்குரிய அன்னம்.

ஸர்வஸத்த்வாத்மதேஹாய விஶேஷாய ஸ்தவீயஸே ।
நமஸ்த்ரைலோக்யபாலாய ஸஹஓஜோபலாய ச ॥ 39

அந்தர்பஹிஶ்ச விததம் வ்யோமநே ஸஹஸே ।
நமஃ புண்யாய லோகாய அமுஷ்மை பூரிவர்சஸே ॥ 40

ப்ரவ்ருத்தாய நிவ்ருத்தாய பித்ருதேவாய கர்மணே ।
நமோऽதர்மவிபாகாய ம்ருத்யவே து:கதாயிநே ॥ 41

நமஸ்த ஆஶிஷாமீஶ மநவே காரணாத்மநே ।
நமோ தர்மாய ப்ருஹதே க்ருஷ்ணாயாகுண்டமேதஸே ॥ 42

ஸ்வமதே தேஜஸ்ஸத்த்வம் ஜலமாஹ ஸர்வரஸாத்மநே ஜலரூபாய॥ நம॥ ஸர்வேதி॥ விஶேஷாய ப்ருதிவீரூபாய ஸர்வேஷாம் ஸத்த்வாநாம் ப்ராணிநாம் யே ஆத்மாநஃ தேஷாம் தேஹாய ஸ்தவீயஸே விராட்தேஹாய ச த்ரைலோக்யபாலாய வாயவே ஸஹ ஓஜோரூபாய ப்ராண ரூபேண த்ரைலோக்யம் பாலயதே ஸஹஓஜோபலாய ॥ ௩௯ ॥ அந்தர்பஹிரிதி । நபஸே ஆகாஶாய அந்தர்பஹிர்நாம் லிங்காய ஜ்ஞாபகாய ஶப்தகுணகத்வாத் அந்தர்பஹிராத்மநே அந்தர்பஹிர்வ்யவஹாராலம்பநாய மஹதே ஆகாஶாதிமஹாரூபத ரூபகத்வம் அமுஷ்மை ஸ்வர்காய பூரிவர்சஸே "யத்ர தேவஜ்யோதிஷ்டம் புண்யம் லோகம் யாதீ"தி ஶ்ருதேஃ॥௪0॥ப்ரவ்ருத்தாயேதி॥ப்ரவ்ருத்தாய நிவ்ருத்தாய கர்மணே பித்ருதேவாய யதாக்ரமம் பித்ருதேவ ப்ராப்திஹேதவே அதர்மஹேதுரூபாய ம்ருத்யவே ॥௪௧॥ நம இதி ॥ ஹே ஈஶ ஆஶிஷாம் காரணாத்மநே ஸர்வகர்மஹேதவே மநவே ஸர்வஜ்ஞாய ஸ்வதந்த்ராத்மகாயேதி வா விஷ்ணவே ப்ரணதிர்ப்ருஹதே தர்மாய வரதர்மாத்மநே க்ருஷ்ணாய॥ ௪௨॥

பூமிரூபரும் ப்ராணிகள் எல்லாவற்றினுடைய ஆத்மாக்களுக்கு தேஹமாகிய வரும் விராட்டும் மூவுலகையும் பரிபாலிப்பவரும் (சரீர) பலம், தேஜஸ், (மான ஸிக) பலம் இவைகளின் ரூபருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 39

ஆகாசரூபரும் அந்த்தங்களுக்கு ஞாபகரும் உள்ளும் வெளியும் வ்யாபித்திருப்பவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்; மிகுந்த காந்தியுடையதும் புண்யமுமான ஸ்வர்க்கலோகரூபருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 40

ப்ரவ்ருத்திநிவிருத்தி இந்தக் கர்மங்களின் ரூபரும் பிதிருதேவரும் அதர்ம பலரூபனும் துக்கங்கொடுப்பவனுமாகிய மிருத்யுவின் ரூபருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 41

ஓ ஈச! கர்மங்களின் பலனைக் கொடுப்பவரும் ஸர்வஞ்ஞரும் மிகுந்த தர்மத்தின் ஸ்வரூபரும் கிருஷ்ணரும் தடைபடாத ஞானமுடையவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 42

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌯 𑌤𑍇 ।
𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌮𑍇𑌤𑌾𑌯 𑌮𑍀𑌢𑍁𑌷𑍇𑌽𑌹𑌂𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ॥
𑌚𑍇𑌤𑌆𑌕𑍂𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑍇 ॥ 43

𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌨𑍋 𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌿 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑍁𑌣𑌾𑌞𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥ 44

𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌡𑍍𑌘𑌨𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍌𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍 ।
𑌚𑌾𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌬𑌾𑌹𑍁 𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍 ॥ 45

𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑍋𑌶𑌪𑌲𑌾𑌶𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌭𑍍𑌰𑍁 𑌸𑍁𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌂 𑌸𑍁𑌕𑌪𑍋𑌲𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌕𑌰𑍍𑌣𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ 46

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑍀𑌢𑍁𑌷𑍇 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌅𑌹𑌂𑌕𑍃𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌸 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌕𑌰𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯 𑌸𑌮𑍇𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌆𑌕𑍂𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌵𑌾𑌚𑍋𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 ॥ ௪௩ ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌵𑌭𑌿𑌃 — 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌹𑍀𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑌰𑌣𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑌂𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌵𑌭𑌿𑌰𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌯𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌞𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌿𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑌨𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌰𑌞𑍍𑌜𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌾 ॥ ௪௪ ॥ 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑍇𑌤𑌿॥ 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌷𑌿 𑌯𑍋 𑌘𑌨𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍌𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌚𑌾𑌰𑌵 𑌆𑌯𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋 𑌬𑌾𑌹𑌵𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌯𑌥𑍋𑌚𑌿𑌤𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 ॥ ௪௫ ॥ 𑌪𑌦𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿॥

புராணபுருஷரும் ஸாங்கியத்திற்கும் யோகத்திற்கும் ஈச்வரரும் அஹங்காரஸ்வருபரும் (கர்த்தா கரணம் கர்மம் இந்த) மூன்று சக்திகளுடன் கூடியவரும் ருத்ரரும் ஞானக்ரியாரூபரும் வாக்கினுடைய பலவித ஸிருஷ்டியுடையவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 43

பார்க்க விருப்பமுள்ள எங்களுக்கு பாகவதர்களால் பூஜிக்கப்படும் தர்சனத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். தங்களுடைய ரூபமானது பக்தர்களுக்கு மிகுந்த பிரியமுள்ளது. குணங்களால் இந்திரியங்களெல்லாவற்றையும் இனிக்கச்செய்வது. வர்ஷாகாலத்தில் நிபிடமான மேகம்போல் ச்யாமளமானது. ஸௌந்தர்யங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் இருப்பிடமானது. அழகியவைகளும் நீண்டவைகளுமாகிய நான்கு கைகளுடையது. சுந்தரமான அவயவங்களெல்லாவற்றையுமுடையது. மனோஜ்ஞமான முகமுடையது. தாமரைமலரின் மத்தியில் உள்ள இலைகளைப்போன்ற நேத்திரங்களுடையது. ஸுந்தரமான புருவங்களுடையது. சோபனமான நாசியுடையது. அழகிய பற்களுடையது. சிறந்த கன்னங்களு

𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌿𑌤𑌾𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑌮𑌲𑌕𑍈𑌰𑍍𑌰𑍂𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌲𑌸𑌤𑍍𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌕𑌿𑌞𑍍𑌜𑌲𑍍𑌕𑌦𑍁𑌕𑍂𑌲𑌂 𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍 ॥ 47
𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌤𑍍𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌵𑌲𑌯𑌹𑌾𑌰𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑌮𑍇𑌖𑌲𑌮𑍍 ।
𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌗𑌦𑌾𑌪𑌦𑍍𑌮𑌮𑌾𑌲𑌾𑌮𑌣𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌰𑍍𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌤𑍍 ॥ 48
𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌤𑍍𑌵𑌿𑌷𑍋 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍍 𑌸𑍌𑌭𑌗𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑌪𑌾𑌯𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌨𑌿𑌕𑌷𑌾𑌶𑍍𑌮𑍋𑌰𑌸𑍋𑌲𑍍𑌲𑌸𑌤𑍍 ॥ 49
𑌪𑍂𑌰𑌰𑍇𑌚𑌕 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌵𑌲𑌿𑌵𑌲𑍍𑌗𑍁𑌦𑌲𑍋𑌦𑌰𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌗𑌭𑍀𑌰𑌯𑌾 ॥ 50

𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑍋𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌲𑌾𑌶𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑍇 𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑍌 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌕𑌪𑍋𑌲𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌕𑌰𑍍𑌣𑌯𑍋𑌃 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌣𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑌮𑍍𑌬𑌮𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌭𑍂𑌷𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥ ४७ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌿𑌤𑌾𑌵𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑍌 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ ४८ ॥ 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌃 𑌤𑍈𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 𑌋𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍 ॥ ४९ ॥ 𑌸𑌿𑌂𑌹𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍌𑌭𑌗𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍌 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌷𑌃 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍍 𑌸𑍌𑌭𑌗𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌃 𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌕𑌷𑌾𑌶𑍍𑌮𑍇𑌵 𑌉𑌰𑌃 ॥ ५० ॥ 𑌪𑍂𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌗𑌭𑍀𑌰𑌯𑌾 ॥

டைய முகமுள்ளது. ஸமங்களாகிய செவிகளையே ஆபரணமாக வுடையது. அன்பினால்மிகுந்த ஹாஸ்யங்கொண்ட கடைக்கண்களுடையது. அளகங்களால் விளங்குவது. விளங்கும் தாமரைமலரின்பராகம்போன்ற வட்டங்களுடையது. கல்மஷமில்லாத குண்டலங்களுடையது. பிரகாசிக்கும் கிரீடங்கள் கங்கணங்கள் ஹாரங்கள் தண்டைகள் அறைநூல்மாலை இவைகளுடையது. சங்கு சக்ரம் கதை பத்மம் வனமாலை மணி இவைகளால் மிகப்பெருமைபெற்றது. ஸிம்மத்தின் பிடரியில் உள்ள காந்திகளைத்தரித்ததும் அழகிய கழுத்துடையதுமாகிய கௌஸ்துபமுள்ளது. எப்போதும் நிலைபெற்றிருக்கும் லக்ஷ்மீதேவியால் திரஸ்கரிக்கப்பட்ட உறைகல்லைப்போன்ற மார்பினால் விளங்குவது. பூரகம்ரேசகம் இவைகளால் அசைந்த மடிப்புகளால் சுந்தரமும் அரசின் இலைபோன்றதுமாகிய வயிறுடையது. சுழல்போல் கம்பீரமான நாபியால் பிரபஞ்சத்தை உட்கொள்வதுபோன்றது. ச்யாமளவர்ணமான பின்பாகத்தால் மிகவும் விளங்குவதாகிய

ஶ்ரோண்யத்⁴யாரோபிதாம் விஷ்வக்காஞ்சீகுணம் ஸுவர்ணபீதமேவ ஸு |
ஸமசாருபதா³ம்போ⁴ஜ ஜங்கோ⁴ரு நிம்நஜாநு ஸுத³ர்ஶநம் || 51

பதா³ ஶரத்பத்³மபலாஶரோசிஷா
நக²த்³யுபி⁴ர்நோऽந்தரக⁴ம் விது⁴ந்வதா |
ப்ரத³ர்ஶய ஸ்வீயமபாஸ்தஸாத்⁴வஸம்
பத³ம் கு³ரோ மார்க³கு³ருஸ்தமோஜுஷாம் || 52

ஏதத்³ரூபமநுத்⁴யேயமாத்மஶுத்³தி⁴மபீ⁴ப்ஸதாம் |
யத்³ப⁴க்தியோகோ³ऽப⁴யத³: ஸ்வத⁴ர்மமநுதிஷ்ட²தாம் || 53

ப⁴வாந் ப⁴க்திமதா லப்⁴யோ து³ர்லப⁴: ஸர்வதே³ஹிநாம் |
ஸ்வாராஜ்யஸ்யாப்யபி⁴மத ஏகாந்தேநாத்மவித்³க³தி: || 54

ஶ்ரோண்யாமதி⁴கம் ரோசிஷ்ணு யத்ஸ்வம் கநகமயம் தத்ர ஸ்வர்ணபீதமேவா யஸ்மிந் காஞ்சீகுணம் ஸமம் சாருபதா³ம்போ⁴ஜம் நிம்நஜாநுநீ ச ஸமௌ ஶோ ரூபாதிஶயை: ஶோப⁴நம் த³ர்ஶநம் யஸ்ய ஸர்வாங்க³ஶோப⁴ம் ப்ராத³யோ யஸ்மிந் நிம்நஜாநுநீ யஸ்மிந் ஶோப⁴நம் த³ர்ஶநம் யஸ்யேதி பத³த்³வயம் வா || ருக ||

பதே³தி || பதா³ நீவஸ்யா நீலேந யத்³வா ஶராத்பத்³மேந பத்³மாபலாஶதுல்யம் ரூபம் ஶரணம் ச த³ர்ஶநேந த்³ருஷ்ட்வா: ஶரதி³ய பத்³மதலஸ்ய பலாஶதுல்யரோசிஷா யத்ஸ்யேந நக²த்³யுதிபி⁴ரந்தரஸ்த²ம் அஜ்ஞாநம் விது⁴ந்வதா ஸ்வீயம் ரூபம் ப்ரத³ர்ஶயஸ்வ த³ர்ஶய அபாஸ்தம் ஸ்வாரஸ்யாதீ³நாம் ஸாத்⁴வஸம் யேந தத் ஹே மார்க³கு³ரோ தமோஜுஷாமஜ்ஞாநாம் மார்க³ஸ்ய த³ர்ஶகோ கு³ரு:||ருஉ||

அதி⁴ர்ஶமஸ்திதம் பா⁴வ்யாதி³ப்ரதிஷ்டி²தோ தேவாஹ ஏததி³தி || ஏதத்³ரூபம் அநுத்⁴யேயம் த்⁴யாநார்ஹமேவ ந கேவலம் த்³ருஶ்ய: ப்ராப்யமித்யர்த²: || ருங ||

தர்ஹி கிம் கேநாபி ந ப்ராப்யதே தத்ராஹ — ப⁴வாநிதி || ஸ்வாராஜ்யஸ்யேதி

மஞ்சள் பட்டாடையில் உள்ள ஸ்வர்ணமயமான அரைநூல்மாலையுடையது. ஸம மும் மனோஜ்ஞமுமாகிய பாதங்கள் கணைக்கால்கள் இவைகளால் சோபன மான தர்சனமுடையது. நகங்களின் காந்தியால் மனதிலிருக்கும் அஞ்ஞான த்தைப் போக்குவதும் சரத்காலத்துப் பத்மதளம்போன்ற காந்தியுடைய்து மாகிய பாதத்தால் காணப்படுவது. ஓ குருவே! பயத்தைப்போக்குவதும் தங் களைச்சார்ந்ததுமாகிய பாதத்தையும் ரூபத்தையும் காண்பிக்கவேண்டும். தாங் கள் அஞ்ஞானமுடையயோர்களுக்கு வழிகாட்டுகிற ஆசிரியராகிறீர்கள். 44-52

மனதின் சுத்தியை விரும்புகிறவர்கள் இந்த ரூபத்தை த்யானம் செய்ய வேண்டும். தனக்குரிய தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பவர்களுக்கு பக்தியோகமானது பயத்தைக்கொடுக்கக்கூடியது. 53

பக்தியுடையவர்களால் நீர் அவடபத்தக்கவர். மானிடர்கள் யாவருக்கும் துர்லபர். ஸ்வர்க்கத்தில் ராஜ்பமுடையவனுக்கும் ஆசிக்கத்தக்கவர். ஏகாந்தமாக ஆத்மஞ்ஞானியாகியவனுக்கும் அடையபத்தக்கவர். 54

𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯 𑌸𑌤𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌪𑌯𑌾 ।
𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍋 𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌬𑌹𑌿𑌃 ॥ 55

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌯𑌨𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌶𑍌𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍂𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾 ॥ 56

𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍁𑌲𑌯𑍇 𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌨𑌾𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 ।
𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌿𑌸𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤𑌾𑌶𑌿𑌷𑌃 ॥ 57

𑌅𑌥𑌾𑌨𑌘𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍇𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌯𑍋—
𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌃𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌵𑌿𑌧𑍂𑌤𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।

[illegible]

மற்றவர்களால் பூஜிக்கமுடியாதவராகிய அந்தப்பகவானை சாதுக்களுக்கும் கிடைத்தற்கரிய ஏகாந்த பக்தியால்பூஜித்த எவன் அவருடைய பாதாரவிந்தசமீபத்தைத்தவிர ஸ்வர்க்கம் முதலிய சுகத்தை விரும்புவான். 55

வீர்யத்தாலும் சௌர்யத்தாலும் கலங்கிய புருவத்தால் காலன் உலகத்தை த்வம்சம் செய்கிறவனாயினும் பகவானுடைய பாதமூலத்தில் சரணம்புகுந்தவனை அபிமானிக்கமாட்டான். 56

பகவானாகிய உம்முடைய சேர்க்கையுடையவர்களாகிய பாகவதர்களின் சேர்க்கை அரை க்ஷணமாயினும் அதற்கு ஸ்வர்க்கத்தையும் நிகராக எண்ணவில்லை. மோக்ஷத்தையும் நிகராக நினைக்கவில்லை. மானிடர்களின் ராஜ்யம் முதலியவைகளைப்பற்றிக் கேட்கவேண்டுமோ? 57

ஆகையால் பாபங்களைப் போக்கும் திருவடியுடைய தங்களுடைய கீர்த்தியில் உள்ளே ஸ்நானம் செய்வதாலும் வெளியில் கங்கையில் ஸ்நானம் செய்வ

𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌸𑍁𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌶𑍀𑌲𑌿𑌨𑌾𑌂
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑍋𑌽𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌏𑌷 𑌨𑌸𑍍𑌤𑌵 ॥ 58

𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌂
𑌤𑌮𑍋 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ।
𑌯𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌾𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾
𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌚𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍇 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ 59

𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌦𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌵𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌾𑌕𑌾𑌶 𑌇𑌵 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 60

𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌯𑌯𑍇𑌦𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌰𑍂𑌪𑌯𑌾𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍—
𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌯𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।

𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍂𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍀𑌲𑌞𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌜𑌵𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌏𑌷 𑌨𑍋𑌽𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥ ௫௮ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹— 𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌤𑍍 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌮𑍋𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 𑌅𑌯𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 𑌤𑍇 𑌤𑌵 𑌗𑌤𑌿𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௫௯ ॥ 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹— 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ ௬௦ ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌵𑍋𑌪𑌦𑌿𑌶𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹— 𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌦𑌸𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌰𑍂𑌪𑌯𑌾𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌯𑌾𑌯𑌤𑍍 ।

தாலும் பாபங்கள் நீங்கப்பெற்றவர்களும் ப்ராணிகளிடம் கருணை பரிசுத்த மனம் சீலம் இவைகளுடையவர்களுமான ஸாதுக்களின் சேர்க்கையுண்டாக வேண்டும். இது எங்களுக்கு நீர் செய்யும் அநுக்ரஹம். 58

ஸாதுக்களின் பக்தியோகத்தால் அநுக்ரஹிக்கப்பட்டதும் பரிசுத்தமுமாகிய எவனுடைய மனம் சப்தம் முதலியவைகளில்ப்ரமமடையாமலும் தமோரூபமான குஹையிற் ப்ரவேசிக்காமலுமிருக்கிறதோ அப்பொழுது அந்த முனி உம்முடைய தத்வத்தைப் பார்க்கிறான். 59

எதில் இந்த ப்ரபஞ்சம் வ்யக்தமாகிறதோ எது ப்ரபஞ்சத்தில் ப்ரகாசிக்கிறதோ அது பரஞ்ஜோதியும் பிர்மமுமாகிய தத்வம். ஆகாயம் போல் விரிவாகியது. 60

ஓ பகவானே! எந்த மாயையால் பிறருக்குப் பேதபுத்தி யுண்டாகிறதோ அந்த, உம்மிடம் தன் கார்யத்தைக் காட்டச் சக்தியற்றவளும் பலவித ரூப

[illegible] ॥ 61

क्रियाकलापैरिदमेव योगिनः
श्रद्धान्विताः साधु यजन्ति सिद्धये ।
भूतेन्द्रियान्तःकरणोपलक्षितं
वेदे च तन्त्रे च त एव कोविदाः ॥ 62

त्वमेक आद्यः पुरुषः सुप्तशक्ति-
स्तया रजःसत्त्वतमो विभिद्यते ।
महानहं खं मरुदग्निवार्धराः
सुरर्षयो भूतगणा इदं यतः ॥ 63

[illegible]

முடையவளுமாகிய மாயையைக் கொண்டு விகாரமடையாத எந்தப்பகவான் இந்த ப்ரபஞ்சத்தை ஸ்த்யமானதென ஸ்ருஷ்டிக்கிருரோ மறுபடி ஸம்ஹரிக்கிருரோ அந்த ஸ்வதந்திரராகிய உம்மைச் சரணமடைகிருேம். 61

எந்த யோகிகள் ச்ரத்தையுடன் ஸித்தி பெறுவதற்காகக் கர்மங்களால் பூதங்கள் இந்திரியங்கள் அந்தக்கரணம் இவைகளுடன் கூடிய இந்தப் பிர்மத்தையே நன்ருய்ப் பூஜிக்கின்ருர்களோ அந்த யோகிகளே வேதத்திலும் ஆகமத்திலும் பண்டிதர்களாவர். 62

நீர் ஒருவராகியவர். ஆதியிலிருப்பவர். புருஷர். ஒடுங்கியிருக்கும் சக்தியுடையவர். அந்த மாயையால் ரஜஸ், தமஸ், ஸத்வம் இவைகள் பிரிகின்றன. அவைகளினின்று மஹத்தத்துவம், அஹங்காரம், வாயு, அக்னி, ஜலம், பூமி இவைகளுண்டாகின்றன. தேவரிஷிகளும் பூதகணங்களும் உண்டாகின்றனர். 63

𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌦𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟—
𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌂𑌶𑌕𑍇𑌨 ।
𑌅𑌥𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑍍𑌤—
𑌰𑍍𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍈𑌰𑍍𑌮𑌧𑍁 𑌸𑌾𑌰𑌘𑌂 𑌯𑌃 ॥ 64

𑌸 𑌏𑌷 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌤𑌿𑌚𑌣𑍍𑌡𑌵𑍇𑌗𑍋
𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌸𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌖𑌲𑍁 𑌕𑌾𑌲𑌯𑌾𑌨𑌃 ।
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑍈𑌰𑌨𑍁𑌮𑍇𑌯𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋
𑌘𑌨𑌾𑌵𑌲𑍀𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌿𑌵𑌾𑌵𑌿𑌷𑌹𑍍𑌯𑌃 ॥ 65

𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌲𑍋𑌭𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌲𑌾𑌲𑌸𑌮𑍍 ।

𑌜𑌰𑌾𑌯𑍁𑌜𑌾𑌣𑍍𑌡𑌜𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌜𑍋𑌦𑍍𑌭𑌿𑌜𑍍𑌜𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌅𑌥𑍋 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 [illegible] 𑌪𑍁𑌰𑌿𑌶𑌯𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌕𑌿𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌏𑌵 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍀 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌰𑌘𑌾𑌃 𑌮𑌧𑍁𑌮𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 [illegible] 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌯𑍋 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 "𑌤𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌿𑌪𑍍𑌪𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑌶𑍍𑌨𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌅𑌭𑌿𑌚𑌾𑌕𑌶𑍀𑌤𑌿" 𑌇𑌤𑌿 [illegible] ॥[illegible]॥ [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌪𑌿 [illegible] ॥௬௪॥ 𑌤𑌵 [illegible] 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌸 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸 𑌏𑌷 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑍂𑌤𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 [illegible] 𑌕𑌾𑌲𑌯𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌲𑌯𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌸𑌿 𑌸𑌂𑌹𑌰𑌸𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌮𑍇𑌯𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌃 [illegible] ॥௬௫॥ 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹—𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌇𑌤𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌇𑌦𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑌃 [illegible] 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌲𑌾𑌲𑌸𑌂 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇

நீர் உமது சக்தியால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட * நான்குவிதமான இந்தச் சரீரத்தில் தன்னம்சத்தால் அனுப்ரவேசம் செய்தவர். எவன் இந்திரியங்களால், தேனீக்களால் ஏற்பட்ட மதுவைப்போல் அனுபவிக்கிறானோ சரீரத்திற்குள்ளிருக்கும் அந்தப் புருஷனை ஜீவனென்று பெரியோர்கள் அறிகிறார்கள். 64

பிரசண்டமான வேகமுடையவரும் ஊஹிக்கத்தக்க தத்வமுடையவரும் ஸஹிக்கமுடியாதவருமாகிய நீர் மேகவரிசைகளை வாயு சலனமடையச்செய்வது போல எங்களைச் சலனமடையும்படி செய்து பூதங்களை பூதங்களைக்கொண்டே ஸம்ஹரிக்கின்றீர். 65

இந்த இந்த விதம் செய்யவேண்டுமென்ற விசாரத்தால் மிகுந்த மதங்கொண்டவனும் அதிகமான லோபகுணமுடையவனுமாகியவனை ஸம்ஹரிக்கிறவ

* நான்குவிதம் - ஜராயுஜம் அண்டஜம் ஸ்வேதஜம் மத்பிஜ்ஜம் என்பவையாம்.

த்வமப்ரமத்தஸ்ஸஹஸாபிபத்யஸே
க்ஷுல்லேலிஹாநோऽஹிரிவாகுமந்தக: ॥ 66

கஸ்த்வத்பதாப்ஜம் விஜஹாதி பண்டிதோ
யஸ்தேऽவமாநவ்யயமாநகேதந: ।
விஶங்கயாஸ்மத்குருரர்சதி ஸ்ம யத்
விநோபபத்திம் மநவஶ்சதுர்தஶ ॥ 67

அத த்வமஸி நோ ப்ரஹ்மந் பரமாத்மந்விபஶ்சிதாம் ।
விஶ்வம் ருத்ரபயத்வஸ்தமகுதஶ்சித்பயா கதி: ॥ 68

இதம் ஜபத பத்ரம் வோ விஶுத்தா ந்ருபநந்தநா: ।
ஸ்வதர்மமநுதிஷ்டந்தோ பகவத்யர்பிதாஶயா: ॥ 69

ப்ரவ்ருத்தலோபம் த்வமப்ரமத்தஸ்ஸஹஸாபிபத்யஸே ஆக்ரமஸி க்ஷுதா லேலிஹாந: ஜிஹ்வயா ஓஷ்டப்ராந்தௌ ஸ்ப்ருஶந் ஸர்ப: மூஷிகமிவ ॥ ௬௬ ॥ கஇதி ॥ அத: த்வத்பதாப்ஜம் த்யஜேத் பண்டிதஶ்ச கஶ்சந? ந கோऽபி. ய: தே அவமாநேந வ்யயமாநம் கேதநம் ஶரீரம் யஸ்ய ஸ: ததாபூதோऽஸ்மாகம் குருர் ப்ரஹ்மாऽர்சதி ஸர்வேஷாம் ஸ்தோத்ரூணாம் வாக்யம் விஶங்கயா விநாஶங்கயா விநோபபத்திரிதி த்ருடவிஶ்வாஸேந மநவஶ்சதுர்தஶார்சந்தி ॥ ௬௭ ॥ உபஸம்ஹரதி-அதேதி ॥ ருத்ரபயேந த்வஸ்தம் அத: அகுதஶ்சித்பயம் யஸ்யா: தாத்ருஶீ கதி

ராகிய நீர் ஜாகரூகராகி "பசியால் உதடுகளின் நுனியை நாவினல் நக்கும் ஸர்ப்பம் எலியை ஆக்ரமிப்பதுபோல விரைவில் ஆக்ரமித்தார். 66

உம்மை அவமதிப்பதால் நாசமடையும் சரீரம் பெற்றவன். பண்டிதனுகில் எவன் உம்முடைய பாதாரவிந்தத்தை விடுவான். ‡ நம்முடைய குருவாகிய பிர்மதேவர் அந்தப் பாதாரவிந்தத்தைப் பூஜிக்கிருர். பதினுன்கு மனுக்கள் ஸந்தேகமின்றி அழுத்தமான விஸ்வாஸத்துடன் பூஜிக்கின்றுர்களல்லவா? 67

உலகமானது ருத்ரரிடம் பயத்தால் ஒடுங்கியிருக்கிறது. ஆகையால் ஓ பிர்மமே! பரமாத்மாவே! வித்வான்களாகிய எங்களுக்கு நீர் எங்கும் பயமேற்படாத கதியாகிறீர். 68

ஓ ராஜகுமாரர்களே! நீங்கள் விச்வாஸ முடையவர்களாய் உங்களுக்குரிய தர்மத்தை யனுஷ்டித்தும் பகவானிடம் மனதைக் கொடுத்தும் இதை ஜபம் செய்யுங்கள். உங்களுக்கு மங்களமுண்டாகும். 69

---

‡ நம்முடைய குருவாகிய பிர்மதேவரும் அந்தப் பாதாரவிந்தத்தைப் பூஜிக்கிருர் என்பது ஸ்தோத்திரம் செய்யும் எல்லோருடைய சொல்லுமென்றறிக.

𑌤𑌮𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍂𑌜𑌯𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌮𑍍 ॥ 70

𑌯𑍋𑌗𑌾𑌦𑍇𑌶𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌧𑌿𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌤𑌦𑌭𑍍𑌯𑌸𑌤𑌾𑌦𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥ 71

𑌇𑌦𑌮𑌾𑌹 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌕𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌭𑍃𑌗𑍍𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌿𑌸𑍃𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌸𑍃𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 72

𑌤𑍇 𑌵𑌯𑌂 𑌨𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ।
𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌸𑌿𑌸𑍃𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ॥ 73

𑌅𑌥𑍇𑌦𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌜𑌪𑌨𑍍𑌨𑌵𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌅𑌚𑌿𑌰𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌯 𑌆𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ॥ 74

𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌮𑌿𑌹 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌤𑌰𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑍌𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌮𑍍 ॥ 75

𑌰𑌸𑌿 ॥ ௬௯ ॥ ௭௦ ॥ 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌨𑌾𑌮𑍈𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌠𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌜𑌪𑌤 ॥ ௭௧ ॥ 𑌇𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌜𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 ॥ ௭௨ ॥ 𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌿𑌸𑍃𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥ ௭௩ ॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌏𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 ॥ ௭௪ ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑍌𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ ௭௫ ॥

மனதிலும் ஸர்வபூதங்களிலு மிருப்பவருமாகிய அந்த ஹரியாகிய பரமாத்மாவையே கீர்த்தனம் செய்து த்யானம் செய்து பூஜியுங்கள். 70

முனிவர்களின் வ்ருதமுடைய நீங்கள்யாவரும் யோகாதேசம் என்னும் இந்த ஸ்தோத்திரத்தைப் படித்து மனதில் நிலை நிறுத்தி ஏகாக்ரமான புத்தியுடன் ஆதரவுள்ளவர்களாக ஜபத்தால் அப்யாஸம் செய்யுங்கள். 71

ப்ரஜாபதிகளுக்குப் பதியாகிய பிர்மதேவர் ஸிருஷ்டிசெய்ய வேண்டுமென்று விரும்பி ஸிருஷ்டிக்க விருப்பமுள்ள ப்ருகுமுதலிய குமாரர்களுக்கும் எங்களுக்கும் முந்தி இந்த யோகாதேசத்தைக் கூறினார். 72

ப்ரஜைகளை ஸிருஷ்டிப்பதில் ப்ரேரணையடைந்த ப்ரஜைகளுக்குப் பதிகளாகிய அந்த நாங்கள் இந்த யோகாதேசத்தால் அஞ்ஞானம் நீங்கியவர்களாகிப் பலவித ப்ரஜைகளை ஸிருஷ்டித்தோம். 73

ஆகையால் இந்த ஸ்தோத்திரத்தை எப்போதும் ஏகாக்ரமான மனமுடையவனும் ஸாவதானனும் வாஸுதேவரைப் பராயணமாகவுடையவனுமாகிய புருஷன் ஜபஞ்செய்து விரைவில் நன்மை அடைகிறான். 74

ச்ரேயஸ் எல்லாவற்றுள்ளும் ஞானமே மிகுந்த ச்ரேயஸ் என்று கூறுகிறார்கள். ஞானத்தையே கப்பமாகக் கொண்டவன் கரைகாண முடியாத ஸம்ஸாரக் கடலைச் சுகமாகத் தாண்டுகிறான். 75

𑌯 𑌇𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑌵𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌮𑌾𑌰𑌾𑌧𑌯𑌤𑍍𑌯𑌸𑍌 ॥ 76

𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌯𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌮𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌗𑍀𑌤𑌾𑌤𑍍𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌮𑍇𑌕𑌵𑌲𑍍𑌲𑌭𑌾𑌤𑍍 ॥ 77

𑌯 𑌇𑌦𑌂 𑌕𑌾𑌲𑍍𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌶𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑍇𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑍈𑌃 ॥ 78

𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌮𑌯𑍇𑌦𑌂 𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌃
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌵𑌮𑍍 ।
𑌜𑌪𑌨𑍍𑌤 𑌏𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑌧𑌿𑌯𑌸𑍍𑌤𑌪𑍋 𑌮𑌹𑌤𑍍
𑌚𑌰𑌧𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤 𑌆𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌥𑍇𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 79

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌯 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍋 [illegible] ॥௭௬॥ 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤 𑌇𑌤𑌿॥ [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌮𑍇𑌕𑌵𑌲𑍍𑌲𑌭𑌾𑌤𑍍 [illegible] ॥௭௭॥ 𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌲𑍍𑌯𑍇 𑌉𑌷𑌸𑌿 ॥௭௮॥ 𑌗𑍀𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌤𑌵 [illegible] ॥௭௯॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

எந்தப்புருஷன் பரிசுத்தனுக என்னுல் கூறப்பட்ட இந்தப் பகவத்ஸ்தோத்திரத்தை எப்பொழுதும் ஜபஞ்செய்துச்ரமத்தால் பூஜிக்கத்தக்கஹரியைப்பூஜிக்கிருனே அந்தப்புருஷன் ஸ்திரனுக இருந்து எதெதை விரும்புகிருனே அவைகளை, என் கீதத்தால் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுகிறவரும் ச்ரேயஸ்களுக்கு முக்ய ஆச்ரயரூபமாக இந்தப்பகவானிடம் அடைகிருன். 76-77

இந்த ஸ்துதியை எந்தமானிடன் விடியற்காலையில் எழுந்து ச்ரத்தையுடன் அஞ்சலிசெய்து கேட்கிருனே கேட்கும்படிசெய்கிருனே அவன் கர்மபந்தங்களிலிருந்து விடுபடுகிருன். 78

ஓ ராஜகுமாரர்களே! நான் கூறியதாகிய பரமாத்மாவான பரமபுருஷனுடைய இந்த ஸ்தோத்திரத்தை ஏகாக்ரமான எண்ணத்துடன் ஜபஞ்செய்து மிகுந்த தவம் செய்யுங்கள். அதன்கடைசியில் விரும்பியதை அடைவீர்கள். 79

24- வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

पञ्चविंशाध्यायप्रारम्भः.

॥ मैत्रेयः ॥

इति सन्दिश्य भगवान् बार्हिषदैरभिपूजितः ।
पश्यतां राजपुत्राणां तत्रैवान्तर्दधे हरः ॥ 1

रुद्रगीतं भगवतः स्तोत्रं सर्वे प्रचेतसः ।
जपन्तस्ते तपस्तेपुर्वर्षाणामयुतं जले ॥ 2

प्राचीनबर्हिषं क्षत्तः कर्मस्वासक्तमानसम् ।
नारदोऽध्यात्मतत्त्वज्ञः कृपालुः प्रत्यबोधयत् ॥ 3

श्रेयस्त्वं कतमद्राजन् कर्मणात्मन ईहसे ।
दुःखहानिः सुखावाप्तिः श्रेयस्तन्नेह चेष्यते ॥ 4

प्रचेतस्सु तपस्यत्सु तस्थिवत्सु नारदोऽग्रणीः ।
प्राचीनबर्हिषेऽध्यात्मं समोक्षणाह पञ्चभिः ॥
पौरञ्जनकथाव्याजात् पञ्चविंशे तु नारदः ।
स्वात्मनो बन्धसंसारं विविधाह ससंसृतिम् ॥

प्रचेतस्सु तपस्तीव्रं तप्यमानेषु नारदः । कारुण्यात् कृपया प्राह प्राचीनबर्हिषे ॥१॥२॥ प्राचीनबर्हिषमिति ॥ प्रचेतस्सु तपस्स्थेषु नारदः प्राचीनबर्हिषं बोधितवान् कथं? प्रचेतसां कथाप्रसङ्गेन पृष्टवान् ... प्राचीनबर्हिषमिति ॥ ३ ॥ श्रेय इति ॥ हे राजन् कर्मणा कतमच्छ्रेय ईहसे ... दुःखहानिः सुखावाप्तिश्च श्रेयः ... तन्नेह कर्मणि नेष्यते ...

25-வது அத்தியாயம்.

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

பகவானாகிய பரமசிவன் இவ்வாறு கட்டளையிட்டு ப்ராசீன பர்ஹிஸ்ஸின் குமாரர்களால் பூஜிக்கப்பட்டு ராஜகுமாரர்கள் பார்த்திருக்கும்போதே அங்கேயே அந்தர்த்தானமடைந்தார். 1

ப்ரசேதஸ்கள் யாவரும் பகவானுடைய ஸ்தோத்திரமாகிய ருத்ரகீதையை ஜபம் செய்துகொண்டு ஜலத்தில் பதினாயிரம் வருஷம் தவம் செய்தார்கள். 2

ஓ விதுர! கர்மங்களில் பற்றுதலுடைய மனமுள்ள ப்ராசீன பர்ஹிஸை அத்யாத்ம தத்வமறிந்தவரும் கிருபையுள்ளவருமாகிய நாரதர் தெரிவிக்கிறார். 3

ஓ ராஜனே! கர்மத்தால் நீர் உமக்கு எந்தவிதமான ச்ரேயஸை விரும்புகிறீர். துக்க நிவிருத்தி ஸுகப்ராப்தி என்ற மோக்ஷரூபமான ச்ரேயஸ்ஸானது இந்தக் கர்மத்தில் கிட்டாது. 4

॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥

𑌨 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌪𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌧𑍀𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌮𑌲𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑍇𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥ 5

𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍂𑌟𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌦𑌾𑌰𑌧𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌧𑍀𑌃 ।
𑌨 𑌪𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇 𑌮𑍂𑌢𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌸𑍁 ॥ 6

𑌪𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑍋𑌪𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌭𑍋 𑌭𑍋 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌪𑌶𑍂𑌨𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌧𑍍𑌵𑌰𑍇 ।
𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌜𑍀𑌵𑌸𑌂𑌘𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍃𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃 ॥ 7

𑌏𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑍈𑌶𑌸𑌂 𑌤𑌵 ।
𑌸𑌂𑌪𑌰𑍇𑌤𑌮𑌯𑌃𑌕𑍂𑌟𑍈𑌶𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑌃 ॥ 8

𑌤𑍇𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌃॥௪॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿॥𑌪𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑌪𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌧𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥௫॥ 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌧𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ ௬ ॥ 𑌕𑍂𑌟𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌦𑍇𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌪𑌶𑍂𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹—𑌭𑍋𑌭𑍋𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍॥௭॥ 𑌏𑌤 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌏𑌤𑍇𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌰𑍇𑌤𑌂 𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑍈𑌶𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌤𑌾𑌂

அரசன் வினவுகிருன்.

ஓ மஹாபாக்யசாலியே! கர்மங்களால் கெடுதியடைந்த புத்தியுள்ள நான் மோக்ஷத்தை அறியேன். கர்மங்களால் எவ்வாறு நான் விடுபடுவேனே நிர்மலமான அந்த ஞானத்தை எனக்குச் சொல்லவேண்டும். 5

பொய்யான தர்மங்களுடைய கிருகஸ்தாச்ரமங்களி விருப்பவனும் மக்கள் மனே, பொருள் இவைகளில் புத்தியுடையவனும் ஸம்ஸாரமார்க்கங்களில் சுழலுகிறவனுமாகிய மூடன் மோக்ஷத்தை அடையான். 6

புரஞ்ஜனோபாக்கியானம்.

ஸ்ரீநாரதர் கூறுகிருர்.

ஓ ப்ரஜைகளுக்குப் பதியாகிய ராஜனே! ‡ நீர் கருணையின்றி யாகத்தில் ஆயிரக்கணக்காகக் கொன்ற ஜீவக் கூட்டங்களான பசுக்களைப் பாரும். 7

இந்தப் பசுக்கள் நீர் செய்த பீடையை ஸ்மரித்துக்கொண்டு மரணமடைந்த உம்மை எதிர்பார்க்கின்றன. இவைகள் கோபங்கொண்டு இரும்பு மயமும் யந்திர மயமுமான கொம்புகளால் உம்மைச் சேதிக்கப்போகின்றன. 8

‡ இந்த ஏழாவது ச்லோகம் கர்ம பலத்தில் வைராக்யத்தை யுண்டுபண்ணி யோகமாயையால் யாகப்பசுக்களைக் காட்டி பிர்மவித்தையை உபதேசிக்க நாரதர் முயன்ருர் என்பதை விளக்குவதாம்.

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍇 𑌕𑌥𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌽𑌮𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧 𑌗𑌦𑌤𑍋 𑌮𑌮 ॥ 9

𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌬𑍃𑌹𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌵𑌾𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌨𑌾𑌮𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌸𑌖𑌾𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌃 ॥ 10

𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑌮𑌾𑌣𑌶𑍍𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌟𑌨𑍍𑌮𑌹𑍀𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌦𑌾𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌦𑌭𑍂𑌤𑍍𑌸 𑌵𑌿𑌮𑌨𑌾 𑌇𑌵 ॥ 11

𑌨 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌮𑍇𑌨𑍇 𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌲𑍇 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍀𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌃 ।
𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌮𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥ 12

[illegible] 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ [illegible] 𑌕𑌥𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 ॥9॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣 [illegible] 𑌰𑌾𑌜𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤 [illegible] 𑌆𑌸𑍀𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ [illegible] 𑌪𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌨 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌚 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌪𑍍𑌰𑍇𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 [illegible] ॥10॥ 𑌸𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌂 [illegible] ॥11॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇 [illegible] 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 "𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌗𑌾𑌮𑌾𑌨𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 𑌨 𑌵𑍈 𑌨𑍋𑌽𑌯𑌮𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌶𑍍𑌵𑌮𑌾𑌨𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 𑌨 𑌵𑍈 𑌨𑍋𑌽𑌯𑌮𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿" ॥

இங்கு உமக்கு முன் ஏற்பட்ட இந்த இதிஹாஸத்தைக்கூறுகின்றேன். புரஞ்சனன் சரித்திரத்தை நான் சொல்லக் கேளும். 9

ஓ ராஜனே! † புரஞ்சனன் என்று ஒரு அரசனிருந்தான். அவ்வரசன் மிகுந்த கீர்த்தி வாய்ந்தவன். அவ்வரசனுக்கு ‡ நண்பனொருவனிருந்தான். அவன் அறியமுடியாத பெயருடையவன். அறியமுடியாத விர்த்தியுடையவன்.

அந்தப் பிரபுவாகிய புரஞ்சனன் நகரத்தை அபேக்ஷித்து பூமியில் சுற்றினான். தனக்குத் தகுதியான நகரத்தை யடையவில்லை. மனமிழந்தவன் போலாயினன். 11

விரும்பியதை அடையக் கருதிய இந்த அரசன் அவைகளை யடையும் பொருட்டு பூமியில் உள்ள ¶ நகரங்களை நன்றெனக்கருதவில்லை. 12

† புரஞ்சனன்- என்பவன் ஜீவன். ‡ நண்பன்- என்பவன் ஈச்வரன்.

¶ இந்த 11, 12, 13 ச்லோகங்களில்நகரம்என்பதைத்தேஹமென்றும்; ஒன்பதுவாயில் என்பதைக் கண் முதலியவை எனவும் பொருள்படுத்த வேண்டும். இந்த உபாக்யானத்தில் கக்குஇவ்வாறான கருத்தேயமையும்.

[illegible]
[illegible] 13

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 15

[illegible]
[illegible] 16

[illegible]

பிறகு அந்தப் புரஞ்சனன் ஒருஸமயம் இமயமலையின் தென்பாகத்தில் ஒன்பது வாயில்களையுடையதும் லக்ஷணங்களமைப் பெற்றதுமாகிய நகரத்தைக்கண்டான். 13

அந்நகரம் ப்ராகாரங்களாலும் உபவனங்களாலும் ப்ராகாரங்களின் மீதுள்ள மண்டபங்களாலும் அகழிகளாலும் கவாக்ஷங்களாலும் வெளிவாசல்களாலும் ஸ்வர்ணம் வெள்ளி இரும்பு இவைகள் மயமான சிகரங்களுடைய கிருஹங்களாலும் எங்கும் நிறைந்து விளங்கிற்று. 14

இந்திர நீலம் ஸ்படிகம் வைடூர்யம் முத்து மரகதம் மாணிக்கம் இவைகளால் அமைந்த உப்பரிகைகளுடையது அந்நகரம். அழகினால் ப்ரகாச முள்ளது. போகவதி என்ற நகரம் போன்றது. 15

ராஜவீதி ஸபைகள் நாற்சந்திகள் க்ரீடா கிருஹங்கள் கடைத்தெருக்கள் சைத்யங்கள் த்வஜங்கள் பதாகைகள் பவள மயமான வேதிகைகள் இவைகளுடன் கூடியது. 16

बहिरुपवनोद्यानदिव्यद्रुमलताकुले ।
नदद्विहङ्गालिकुलकोलाहलजलाशये ॥ 17

हिमनिर्झरविप्रुष्मत्कुसुमाकरवायुना ।
चलत्प्रवालविटपनलिनीतटसम्पदि ॥ 18

नानारण्यमृगव्रातैरनाबाधे मुनिव्रतैः ।
आहूतं मन्यते पान्थो यत्र कोकिलकूजितैः ॥ 19

यदृच्छयागतां तत्र ददर्श प्रमदोत्तमाम् ।
भृत्यैर्दशभिरायान्तीमेकैकशतनायकैः ॥ 20

विषयास्वादस्थानेन जीवस्य देहसम्बन्ध इति विवक्षया विषयवत्पुरं बाह्योपवनोपेतं वर्णयति तद्विशेषान् सार्धत्रिभिः दिव्यद्रुमलतादिसहितविशेषः कथालङ्कारः ॥१६॥ बहिरिति ॥ बाह्योपवने वृक्षादिविशेषयुक्ते उपवने नयः दिव्यद्रुमैर्लतादिभिश्चाकुले उद्याने नदतां विहङ्गालिकुलानां कोलाहलो येषु ते जलाशया यस्मिन् ॥१७॥ हिमेति ॥ हिमनिर्झरविप्रुषो बिन्दवः तद्वता कुसुमाकरसम्बन्धिना वायुना चलन्तः प्रवालाः विटपाः शाखाश्च येषां तैर्वृक्षैः नलिनीनां सरसीनां तटेषु सम्पच्छोभा यस्मिन् ॥१८॥ नानेति ॥ अनाबाधे तत्कृतबाधारहिते मुनिव्रतैरहिंस्रैः यत्रातिथिसत्कारेणाहूतं मन्यते ॥१९॥ यदृच्छयेति ॥ तत्र प्रमदोत्तमां प्रकृष्टां बुद्धिं ददर्शेति प्रमदाः स्त्रियः तासां मध्ये उत्तमां विवेकवतीं बुद्धिं ददर्श यदृच्छयागतामिति तयोः सम्बन्धस्यानादित्वं दर्शयति तामनुवर्णयति सा येषु भृत्यैर्दशभिर्ज्ञानकर्मेन्द्रियैः एकैकं प्रत्येकं शतं अनन्तावृत्तयः तासां नायकैः पतिभिस्सह पाञ्चरोनायिकाः स्त्रियः येषां तैः ॥२०॥

அந்த நகரத்திற்கு வெளியில் உள்ளதும், தேவர்களுக்குரிய விருக்ஷங்கள் நிறைந்ததும், கொடிகளுடையதும், சத்தமிடும் பக்ஷிகள் வண்டுக் கூட்டங்கள் இவைகளின் கோலாஹலமுடைய தடாகங்களுடையதும், சீதளமான ஜல பிந்து வஸந்தம் இவற்றின் ஸம்பந்தமுள்ள வாயுவால் அசையும் தளிர்களேயும் கிளேகளேயும் உடைய விருக்ஷங்கள் நிறைந்த தாமரை ஓடைகளின் கரைகளின் பெருமை யுடையதும், முனிவர்களின் விரதங்க ளுடைய பல வித வனமிருகக் கூட்டங்களால் உபத்திரவ மில்லாததும், குயில் சத்தங்களால் வழி நடப்பவன் தன்னே யழைப்பதாக எண்ணும் நிலேமையுடையது மான தோட்டத்தில் தற்செயலாக வந்த உத்தமஸ்திரீயைக் கண்டான். 17-19½

அந்த ஸ்திரீ பத்து பிருத்தியர்களுடனிருந்தாள். அந்த பிருத்தியர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் வெகு நாயகர்களிருந்தனர். ஐந்து விர்த்திகளுடன் கூடிய ஸர்ப்

பஞ்சசீர்ஷாஹிநா கு³ப்தாம் ப்ரதீஹாரேண ஸர்வத: ।
அந்வேஷமாணாம்ருஷப⁴மப்ரௌடா⁴ம் காமரூபிணீம் ॥ 21

ஸுநாஸாம் ஸுத³தீம் பா³லாம் ஸுகபோலாம் வராநநாம் ।
ஸமவிந்யஸ்தகர்ணாப்⁴யாம் பி³ப்⁴ரதீம் குண்ட³லஶ்ரியம் ॥ 22

பிஶங்க³நீவீம் ஸுஶ்ரோணீம் ஶ்யாமாம் கநகமேக²லாம் ।
பத்³ப்⁴யாம் க்வணத்³ப்⁴யாம் சலதீம் நூபுரைர்தே³வதாமிவ ॥ 23

ஸ்தநௌ வ்யஞ்ஜிதகைஶோரௌ ஸமவ்ருத்தௌ நிரந்தரௌ ।
வஸ்த்ராந்தேந நிகூ³ஹந்தீம் வ்ரீட³யா க³ஜகா³மிநீம் ॥ 24

தாமாஹ லலிதம் வீர: ஸவ்ரீட³ஸ்மிதஶோப⁴நாம் ।
ஸ்நிக்³தே⁴நாபாங்க³புங்கே²ந ஸ்ப்ருஷ்ட: ப்ரேமோத்³ப்⁴ரமத்³ப்⁴ருவா ॥ 25

பஞ்சசீர்ஷேதி ॥ பஞ்சசீர்ஷாணி வ்ருத்தயோ யஸ்ய தேந அஹிநா ப்ராணேந ப்ரதீஹாரேண பாலகேந கு³ப்தாம் ருஷப⁴ம் பதிம் ॥ ௨௧ ॥ ஸுநாஸாமிதி ॥ ஶாஸ்த்ராநாதி³பி⁴: ப்ரத்யக்³ஹ்ருத்³யபதை³: ஸுநாஸத்வாதி³ரப்⁴யூஹ்ய(?) ஸமம் விந்யஸ்த ரசிதாப்⁴யாம் கர்ணாப்⁴யாம் குண்ட³லஶோபா⁴ம் த³த⁴தீம் ॥ ௨௨ ॥ பிஶங்கே³தி ॥ பிஶங்க³நீவீம் பீதவஸ்த்ராம் ॥ அத்ர ச ஶ்லோகத்³வயே ... க்ருத்யா ... ஶ்ரோணீம் ... நூபுரை: க்வணத்³ப்⁴யாம் நூபுரைரிதி பாதா³ங்கு³லீயகாநாம் ... லக்ஷணார்த²ம் ஹாவபா⁴வம் ॥ ௨௩ ॥ ஸ்தநாவிதி ॥ வ்யஞ்ஜிதம் கைஶோரம் யௌவநாரம்போ⁴ யாப்⁴யாம் ஸமௌ வ்ருத்தௌ ச வஸ்த்ராந்தேந நிகூ³ஹந்தீம் ॥ ௨௪ ॥ தாமிதி ॥ தாமாஹேதி தயோ: ஸம்வாத³ ... ஸம்ப³ந்த⁴ ... ஸாபாங்க³ ... புங்க²ஸ்ய பாணஸ்ய தேந ஸ்ப்ருஷ்டோ வித்³த⁴: ப்ரேம்ணா உத்³ப்⁴ரமந்த்யௌ ப்⁴ருவௌ ...

பமாகிய பாலகனுல் எங்கும் ரக்ஷிக்கப்படுகின்ருள் அவள். சிரேஷ்டனைத் தேடுகின்ருள். ப்ரௌடத்தன்மையை அடைந்திலள். இஷ்டமான உருவமுடையவள். அழகிய மூக்குடையவள். சோபனமான பற்களை யுடையவள். பாலை; அழகிய கன்னங்களையும் சிறந்த முகத்தையு முடையவள். ஸமமாக அமைந்த செவிகளில் குண்டலங்களின் சோபையைத் தரித்தவள். மஞ்சள் பட்டாடையுடுத்தவள். அழகிய பின்பாக முடையவள். யௌவனத்தின் மத்திம பருவத்தினள். ஸ்வர்ண மயமான மேகலை யுடையவள். தண்டைகள் சத்தமிடும் பாதங்களால் நடப்பவள். தேவதை போன்றவள். யௌவனப் பருவத்தின் ஆரம்பத்தைப் ப்ரகாசப் படுத்துவனவும் ஸமமும் வர்த்துளமும் நெருங்கியுள்ளனவுமாகிய ஸ்தனங்களை வஸ்திரத்தின் தலைப்பினல் வெட்கத்துடன் மூடிக்கொண்டிருக்கிறவள். யானைபோல் நடப்பவள். 20-24

அன்புடன் சுழலும் புருவ முடையதும் ஆசிக்கத் தக்கது மான கடைக்கண் பார்வையாகிய பாணத்தின் கணுவால் வெட்கத்துடன் கூடிய புன்முறுவலோடு சோபனை யாகிய அந்த ஸ்திரீயைப்பார்த்து மனேஞ்ஞமாகச்சொல்லு கிறன். 25

[illegible] 26

[illegible] 27

[illegible] 28

[illegible]

[illegible]

ஓ தாமரைதளம்போன்ற கண்களுடையவளே! நீயார்? ஓபதிவ்ருதே! நீ யாரைச் சார்ந்தவள்? ஓ பயந்தவளே! நகரத்துக் கருகிலுள்ள இந்தப் பிரதேசத்தில் நீ என்ன செய்ய விரும்புகிறாய்? எனக்குச் சொல்லவேண்டும். 26

அழகிய புருவமுள்ளவளே! உன்னைத் தொடர்ந்துவரும் இந்தப் பதினொரு படர்களும் யாவர்? இந்தஸ்திரீகள் யாவர்? முன்செல்லும் இந்த ஸர்ப்பம்யாது?

நீ ஹ்ரீ தேவியா? பவானியா அல்லது இலக்ஷ்மீ தேவியா? ஸாஸ்வதியா உன்னுடைய பாதங்களை விரும்பியதால் மனோரதங்கள் யாவற்றையும்அடைந்த பர்த்தாவைத் தேடிக்கொண்டு வனத்தில் தனிமையாக முனிவரைப் போல் இருக்கின்றாய். உன்னுடைய கை நுனியிலிருந்து பத்மமுகுளமானது எங்கு விழுந்தது? 28

சிறந்த தொடைக ளுடையவளே! ஹ்ரீ முதலியவர்களுக்குள் நீ யாருமில்லை; ஏனெனில் பூமியில் இருக்கின்றாய்;மிகுந்த செய்கைகளுடையவளும்வீரசிரேஷ்ட

[illegible]
लोकं परं श्रीरिव यज्ञपुंसा ॥ 29

यदेष चापाङ्गविखण्डितेन्द्रियं
सव्रीडभावस्मितविभ्रमद्भ्रुवा ।
त्वयोपसृष्टो भगवान्मनोभवः
प्रबाधतेऽथानुगृहाण शोभने ॥ 30

त्वदाननं सुभ्रु सुतारलोचनं
व्यालोलनीलालकवृन्दसंवृतम् ।
उन्नीय मे दर्शय वल्गुवाचकं
यद्व्रीडया नाभिमुखं शुचिस्मिते ॥ 31

इत्थं पुरञ्जनं नारी याचमानमधीरवत् ।
अभ्यनन्दत तं वीरं हसन्ती वीर मोहिता ॥ 32

[illegible]

னுமாகிய என்னுடன் இந்த நகரத்தை இலக்ஷ்மீ தேவி நாராயணனுடனிருந்து வைகுண்டத்தை யலங்கரிப்பது போல் அலங்காரம் செய்வதற்குரியவளாகிறாய்.

வெட்கத்துடன் கூடிய அன்புள்ள புன்முறுவலால் சுழலும் புருவமுடைய உன்னால் ஏவப்பட்டவனும் காமமுடையவனுமாகிய இந்த மன்மதன் உனகடைக் கண்பார்வையால் கண்டிதமான மனமுடைய என்னை மிகவும் துன்பப் படுத்துகிறான். ஓ சோபன குணமுடையவளே! ஆகையால் என்னை அநுக்ரஹிக்க வேண்டும். 30

பரிசுத்தமான மந்தஹாச முடையவளே! அழகிய புருவ முடையதும் சோபனமான கரு விழிகளுள்ள கண்களுடையதும் நீண்டதும் நீலமுமான அளக பாரங்கள் சூழ்ந்ததும் இனிமையான சொற்களுடையதுமாகிய உன் முகத்தைத் தூக்கி எனக்குக் காண்பிப்பாயாக. உன்முகம் வெட்கத்தால் எனக் கெதிராகவில்லை. 31

ஓ வீரனே! இவ்விதம் தைரிய மின்றி யாசிப்பவனும் வீரனுமாகிய அந்தப் புரஞ்சனனை மோஹ மடைந்தவளும் நகைப்புள்ளவளுமாகிய அந்த ஸ்திரீ கொண்டாடினாள். 32

॥ प्रमदोत्तमा ॥

न विदाम वयं सम्यक् कर्तारं पुरुषर्षभ ।
आत्मनश्च परस्यापि गोत्रं नाम च यत्कृतम् ॥ 33

इहाद्य सन्तमात्मानं विदाम न ततः परम् ।
येनेयं निर्मिता वीर पुरी शरणमात्मनः ॥ 34

इमे सखायः सख्यो मे जना नायक नायिकाः ।
सुप्तायां मयि जागर्ति नागोऽयं पालयन् पुरीम् ॥ 35

दिष्ट्यागतोऽसि भद्रं ते ग्राम्यान् कामानभीप्ससि ।
उद्वहिष्यामि तांस्तेऽहं स्वबन्धुभिररिन्दम ॥ 36

इमां त्वमधितिष्ठस्व पुरीं नवमुखीं विभो ।
मयोपनीतान् गृह्णानः कामभोगान् शतं समाः ॥ 37

यद्यप्युक्तं कस्यासि त्वं कस्य वा पुत्रीत्यादौ गोत्रजेति कासि किमर्थमागतेति च तत्राह—नेति ॥ आत्मनो मम परस्य तवापि कर्तारं सम्यङ् न विद्मः गोत्रं नाम च यत्कृतं भवति तं च न विद्मः ॥३३॥ तर्हि किं वेत्सीत्यत आह—इहेति ॥ आत्मनो मम शरणम् इयं पुरी येन निर्मिता तं च न विद्मः ॥३४॥ यदप्युक्तं कस्ते स्वनुचरा इति तत्राह—जना इति ॥ ३५॥ दिष्ट्येति ॥ ग्राह्यानिन्द्रियग्राह्यान् यदि त्वमभीप्ससि तर्हि त्वत्प्रीत्यै ग्राम्यानिन्द्रियग्राह्यान् उद्वहिष्यामि सम्पादयिष्यामि स्वबन्धुभिस्सहेति ॥३६॥ इमामिति ॥ समाः संवत्सरान् शतमित्यनेन देहस्य देशकालपरिच्छिन्नतामाह ॥३७॥ संसारिणो जीवस्य प्रवृत्तिस्वभाव

உத்தம ஸ்திரீ கூறுகிருள்.

ஓ புருஷ ச்ரேஷ்ட! என்னையும் உம்மையும் ஸிருஷ்டித்தவனை நாங்கள் அறியோம். கோத்ரமும்பெயரும் எவனுல் ஏற்பட்டதோ அவனையும் அறியோம். 33

ஓ வீர! இப்பொழுது இங்கிருப்பவரையும் அறியோம். பிறகு எனக்கு ஆச்ரயமாகிய இந்த நகரத்தைப் படைத்தவனையும் அறியோம். 34

மனதிற்கு உயர்வைக்கொடுக்கும் புருஷசிரேஷ்ட! இந்தப்புருஷர்கள் எனக்கு நண்பர்கள். இந்த ஸ்திரீகள் ஸகிகள். இந்த ஸர்ப்பம் நான் நித்திரை செய்யும் போது நகரத்தைப் பாலித்து விழித்துக்கொண்டிருக்கும். 35

நீர் இங்கு வந்ததால் ஸந்தோஷமடைந்தேன். உமக்கு மங்கள முண்டாகுக இந்திரியங்களைச் சார்ந்தமனோரதங்களை அடைவீராக. சத்ருக்களை த்வம்ஸம்செய்யும் புருஷனே! அன்புடன் உம்மைப் பந்துக்களுடன் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். 36

ஓ ப்ரபுவே! என்னுல் கொடுக்கப்பட்ட காமபோகங்களை அனுபவித்துக் கொண்டு ஒன்பது த்ராவங்க ளுடைய இந்த நகரத்தில் நீர்வாஸம் செய்யும். 37

கம் நு த்வத³ந்யம் ரமயே ஹ்யரதிஜ்ஞமகோவித³ம் ।
அஸம்பராயாபி⁴முக²மஶ்வஸ்தநவித³ம் பஶும் ॥ 38

த⁴ர்மோ ஹ்யத்ரார்த²காமௌ ச ப்ரஜாநந்தோ³(அ)ம்ருதம் யஶ꞉ ।
லோகா விஶோகா விரஜா யாந்ந கேவலிநோ விது³꞉ ॥ 39

பித்ருதே³வர்ஷிமர்த்யாநாம் பூ⁴தாநாமாத்மநஶ்ச ஹ ।
க்ஷேம்யம் வத³ந்தி ஶரணம் ப⁴வே(அ)ஸ்மிந்யத்³க்³ருஹாஶ்ரம꞉ ॥ 40

கா நாம வீர விக்²யாதம் வதா³ந்யம் ப்ரியத³ர்ஶநம் ।
ந வ்ருணீத ப்ரியம் ப்ராப்தம் மாத்³ருஶீ த்வாத்³ருஶம் பதிம் ॥ 41

கஸ்யா மநஸ்தே பு⁴வி போ⁴கி³போ⁴க³யோ꞉
ஸ்த்ரியா ந ஸஜ்ஜேத்³பு⁴ஜயோர்மஹாபு⁴ஜ ।

ஸ்வாத்மநிவ்ருத்திநிமித்தபரிதோஷேண தத்ஸம்போ⁴க³ஸ்ய ப்ரவ்ருத்திமபி⁴நந்த³தி ஷட்³பி⁴꞉-கமிதி ॥ த்வத்தோ(அ)ந்யம் கம் நு ரமயே । அரதிஜ்ஞம் நைஷ்டி²கம் அகோவித³ம் அநிர்விஷ்டப³ஹுவத்³ப்⁴ராமிணம் ஸாம்பராயோ ம்ருத்யுஸ்தத³பி⁴முக²ம் பரலோகவிசாரஶூந்யம் அஶ்வஸ்தநவித³ம் ஶ்வ꞉ இத³ம் கர்தவ்யமிதீஹ லோகவிசாரஶூந்யம் பஶுதுல்யம் ॥ 38 ॥ த⁴ர்ம இதி ॥ அத்ர க்³ருஹாஶ்ரமே ப்ரஜாநந்த³꞉ புத்ரஸுக²ம் அம்ருதம் மோக்ஷ꞉ கேவலிநோ யதய꞉ ॥ 39 ॥ பித்ருதே³வேதி ॥ க்³ருஹாஶ்ரம இதி யதே³தத் க்ஷேமாவஹம் ஶரணமாஶ்ரயம் வத³ந்தி ॥ 40 ॥ 41 ॥ கஸ்யா இதி ॥ போ⁴கி³போ⁴க³யோ꞉ ஸர்பதே³ஹாகாரயோ꞉ தவ பு⁴ஜயோ꞉ யந்ந ஸஜ்ஜேத ஏவம்பூ⁴தம் கஸ்யா꞉ ஸ்த்ரிய꞉ மந꞉ ஸ்யாத் ந கஸ்யா அபி யோஷிதாம் அநாத²வத்ஸல꞉ தீ³நஸ்த்ராணோத்³தே³ஶோ(அ)யம்

உம்மையல்லாமல் நைஷ்டிகனும், ஸுகத்தை விட்டவனும், மிருத்யுவில் நோக்கமில்லாதவனும் நாளை செய்ய வேண்டியது இது என்ற கவலையில்லாதவனும் பசுவுக்குச் சமானனுமாகிய வேறு எவனை நான் விரும்புவேன். 38

இந்த கிருஹஸ்தாச்ரமத்தில், தர்மம், அர்த்தம், காமம், புத்ரஸுகம், மோக்ஷம், கீர்த்தி, சோகம், தோஷமில்லாதனவாகிய உலகங்கள் இவைகளுண்டாகின்றன. இவைகளைத் துறவிகள் அறியார்கள். 39

இந்த ஸம்ஸாரத்தில் கிருஹஸ்தாச்ரமமென்பது பிதிர்க்கள், தேவர்கள், மானிடர்கள், ரிஷிகள், பூதங்கள், தான். இவர்களுக்கு ஆச்ரயமென்றும் க்ஷேமத்திற்குரியதென்றும் பெரியோர்கள் கூறுகிறார்கள். 40

ஓ வீர! மிகுந்தபிரஸித்திபெற்றவனும், கொடுப்பதில்திறமையுள்ளவனும், பிரியப்படுவதற்குரிய உருவமுள்ளவனும், உம்மைப்போன்றவனுமாகிய, பதிவந்திருக்க, என்னைப்போன்ற எந்த ஸ்திரீ அடையாமலிருப்பாள். 41

சிறந்த புஜங்களுடையவரே! ஸர்ப்பத்தின் உடலுக்குச்சமமான உம்முடைய புஜங்களில், பற்றுதலடையாமல் எந்தஸ்திரீயின்மனம் இருக்கும். மிகுந்தகருணை

யோ'நாதவர்காதிமலம் க்ருணோத்தத-
ஸ்மிதாவலோகேந சரத்யபோஹிதும் ॥ 42

இதி தௌ தம்பதீ தத்ர ஸமுத்ய ஸமயம் மித: ।
தாம் ப்ரவிஶ்ய புரீம் ராஜந்முமுதாதே ஶதம் ஸமா: ॥ 43

உபகீயமாநோ லலிதம் தத்ர தத்ர ச காயகை: ।
க்ரீடந் பரிவ்ருத: ஸ்த்ரீபிர்ஹ்ரதிநீமாவிஶச்சுசௌ ॥ 44

ஸப்தோபரி க்ருதா த்வார: புரஸ்தஸ்யாஸ்து த்வே அத: ।
ப்ருதக்விஷயகத்யர்த்தம் தஸ்யாம் ய: கஶ்சநேஶ்வர: ॥ 45

அநாதவர்கஸ்ய ய ஆதிர்மந:பீடா தமபோஹிதும் க்ருணயோத்தத: உத்கடோ ய: ஸ்மிதாவலோகஸ்தேந ॥ 42 ॥ இதீதி ॥ ஸமுத்ய ஸமயம் ஸம்வாதம் க்ருத்வா ॥ 43 ॥ தத்ர ஜாக்ரதவஸ்தாம் ஸம்க்ஷேபேணாஹ— உபகீயமாந இதி ஜாக்ரதவஸ்தாயாம் தத்ர தத்ரேந்த்ரியவிஷயம் காயகைரிவ ஶப்தாதிபிருபகீயமாந: ஸ்த்ரீபிர்புத்திவ்ருத்திபி: பரிவ்ருத: க்ரீடந் ஸுஷுப்த்யவஸ்தாமாஹ— ஹ்ரதிநீம் ஹ்ருதயாகாஶம் ஸ்வாபாவஸ்தாநம் ஶுசௌ நிதாகே ॥ 44 ॥ இதாநீம் நவத்வாரகல்பநயா ஜாக்ரதவஸ்தாம் ப்ரபஞ்சயதி— ஸப்தேதி ॥ யாவதத்யாயஸமாப்தி, தஸ்யா: புர: உபரி க்ருதா: த்வார: ஸப்த வ்ருதா இதி பாடே ஸம்வ்ருதா: நேத்ரே நாஸிகே ஶ்ரோத்ரே ஏவம் ஷட் முகம் ச ஸப்தமம் அதஸ்து த்வே ப்ருதக்விஷயகத்யர்த்தம் ய: கஶ்சநேதி கர்த்தா ஸ்வப்ரவிஜ்ஞாநாதநியததயா ॥ 45 ॥ பஞ்சேதி ॥ த்வாரஸம்ஸக்ஷேபஸம்வந்தாத் புரஸ்தஸ்யா: பஞ்ச பூர்வா: ॥

யுடைய நீர் புன்னகைகொண்ட பார்வையால் அநாதைகளின் மனக்கவலையைப் போக்குவதற்காக ஸஞ்சரிக்கிறீர். 42

ஓ ராஜனே! இவ்விதம் அந்த ஸ்திரீபுருஷர்கள் அப்பொழுது ஒருவர்க்கொருவர் பிரதிஞ்ஞைசெய்துகொண்டு அந்த நகரத்தில் பிரவேசித்து நூறு வருஷம்வரையில் ஜீவித்திருந்தார்கள். 43

அங்கங்கு காயகர்கள் மனோஞ்ஞமாக, கானம்செய்ய ஸ்திரீகளுடன் க்ரீடித்து உஷ்ணகாலத்தில் ஸரஸ்ஸில் பிரவேசித்தான். 44

அந்த நகரத்திற்குமேல்பக்கத்தில்ஏழுத்வாரங்களும்*கீழ்ப்பக்கதில்இரண்டு த்வாரங்களும் இருக்கின்றன. தனியாக தேசங்களிற் செல்ல அந்த நகருக்கு எவனோ ராஜனாகிறான். 45

* இதனால் ஒன்பது த்வாரங்கள் கூறப்பட்டன. அவைகளாவன- இரண்டுகண், இரண்டு காது, இரண்டு மூக்கு, முகம், அபானத்வாரம் ஆண்குறி இவைகளாம்.

பஞ்ச த்வாரஸ்து பௌரஸ்த்யா தக்ஷிணைகா ததோத்தரா ।
பஸ்சிமே த்வே அமூஷாம் தே நாமாநி ந்ருப வர்ணயே ॥ 46

கத்யோதாவிர்முகீ ச ப்ராக்த்வாராவேகத்ர நிர்மிதே ।
விப்ராஜிதம் ஜநபதம் யாதி தாப்யாம் த்யுமத்ஸகஃ ॥ 47

நளிநீ நாளிநீ ச ப்ராக்த்வாராவேகத்ர நிர்மிதே ।
அவதூதஸகஸ்தாப்யாம் விஷயம் யாதி ஸௌரபம் ॥ 48

முக்யா நாம புரஸ்தாத்த்வாஸ்தயாபணபஹூதநௌ ।
விஷயௌ யாதி புரராட் ரஸஜ்ஞவிபணாந்விதஃ ॥ 49

டீ ॥ பஞ்சேதி ॥ பஞ்ச த்வாரஃ ப்ராகாஶாவா: நேத்ரத்வயம் நாஸாவிவரத்வயம் முகம் ச யஸ்யாஸ்தா அபி ப்ராகாஶாஃ தக்ஷிணநேத்ரம் தக்ஷிணா தஸ்யோத்தரதக்ஷிணோ பரி ஸ்திதேநோத்தரா இதி ப்ராக்தி ஸ்வாநாத்வாரத்ர ப்ராகாஶாயிகம் ஏகத்ர நிர்மிதே ஸம்பந்தே விப்ராஜிதம் ரூபம் த்யுமத்ஸகஃ சக்ஷுஸ்ஸஹிதஃ புரஞ்ஜந ஜீவவிசேஷஃ ॥ 47 ॥ நளிநீதி ॥ நளநாளஶப்தௌ ஹ்ரஸ்வதீர்க்கௌ தத்வதீ நளிநீ நாளிநீ வா தக்ஷிண நாஸிகே அவதூத ஸம்ஜ்ஞாஹேதுத்வசாயு ப்ராணாயிகம் பரிமலவஸ்ஜ்ஞம் கந்தம் அவதூதவாயுவிஷ்டிதோ ப்ராணஃ ஸௌரபம் ॥ 48 ॥ முக்யேதி ॥ முக்யா, ப்ரயாணமாஸ்யம் ஆபணோஹாஷணம்

ஐந்து த்வாரங்கள் கீழ்ப்பக்கத்திலுண்டானவை. ஒன்று தென் பக்கத்திலுண்டானது. மற்றொரு த்வாரம் வடபக்கத்தி லுண்டானது. இரண்டு த்வாரங்களும் மேல்பக்கத்திலுண்டானவைகள். ஓ ராஜனே! இவைகளின் பெயர்களை உமக்கு வர்ணிக்கிறேன். 46

கீழ்த்வாரங்கள் இரண்டும் கத்யோதை ஆவிர்முகி என்ற பெயருள்ளவை. இவ்விரண்டும் ஒரே இடத்தில் † ஸம்பந்தமுள்ளவைகள். இந்த இருத்வாரங்களுடன் புரஞ்சனன் த்யுமான் என்ற நண்பனுடன் விப்ராஜிதம் என்னும் தேசம் செல்லுகிறான். 47

நளினி நாளினி என்னும் பெயருள்ள இரண்டு கீழ்த்துவாரங்களும் ஒரே * இடத்தில் சம்பந்தமுள்ளவைகள். இந்த இரண்டு த்வாரங்களுடன் புரஞ்சனன் அவதூதன் என்ற நண்பனுடன் ஸௌரபம் என்னும் தேசத்தையடைகிறான்.

(மற்றொரு) கீழ்த்வாரம் முக்யை என்ற பெயருடையது. அந்தத் துவாரத்துடன் 1 புரஞ்சனன் ரஸஞ்ஞன் விபணன் என்னும் இருநண்பர்களுடன் ஆபணம் பகூதனம் என்ற தேசங்களை அடைகிறான். 49

---

†. ஜீவன், இடதுகண், வலதுகண், தேஜேந்திரியம் ரூபகுணம் இவைகளாம்.

* ஜீவன், இடதுமூக்கு வலதுமூக்கு வாயு க்ராணேந்திரியம் கந்தம் என்ற குணம் இவைகளாம். 1 ஜீவன், முகம் ஸம்பாஷணை விசித்திரமான அன்னம், ரஸனேந்திரியம் வாகிந்திரியம் இவைகளாம்.

𑌪𑌿𑌤𑍃𑌹𑍂𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌃 ।
𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌧𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ‖ 50
𑌦𑍇𑌵𑌹𑍂𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌃 ।
𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌧𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ‖ 51

𑌬𑌹𑍂𑌦𑌨𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑌹𑍍𑌵𑍋𑌦𑌨𑌤𑍍𑌵𑌹𑍇𑌤𑍂𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌵𑌾𑌦𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌰𑌸𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌰𑌸𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌣𑍋 𑌵𑌾𑌗𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌜𑌾𑌹𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ‖ 49 ‖ 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌹𑍂𑌰𑌿𑌤𑌿 ‖ 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌚 𑌨 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑍀𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌏𑌨𑌪𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌯𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌶𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌨𑌵𑌗𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌨𑌾𑌯𑌾𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑍇 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌕𑌾𑌂𑌶𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌕𑌾𑌂𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌕𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑌿𑌰𑌾𑌹𑍂𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌲𑍋𑌕𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌕𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌯𑌾𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌮𑌾𑌹𑍍𑌵𑌾𑌨𑌹𑍇𑌤𑍁𑌨𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌹𑍂𑌰𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌕𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌦𑍈𑌵𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌹𑍂𑌃 𑌤𑌥𑌾𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿‖ 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌹𑍂𑌰𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌹𑍂𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃। 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌮𑍍‖ 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌧𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿‖ 50 ‖ 𑌦𑍇𑌵𑌹𑍂𑌰𑌿𑌤𑌿 ‖ 𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌹𑍂𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌧𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌬𑍋𑌧𑌿𑌨𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌵 𑌬𑍋𑌧𑌿𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍇𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌕𑌾𑌲𑌿𑌵𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌾𑌤𑌿𑌸𑌲𑌾𑌰𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁

நகரத்திற்குத் தென்பாகத்திலுள்ள த்வாரம் பிதிர்ஹூ என்னும் பெயருடையது. 1 புரஞ்சனன் ச்ருததரன் என்பவனுடன் தக்ஷிணபாஞ்சாலம் என்னும் ராஜ்யத்தை அடைகிறான். 50

நகரத்திற்கு வடபாரிசத்திலுள்ள த்வாரம் தேவஹூ என்னும்பெயருடையது. * புரஞ்சனன் ச்ருததரன் என்பவனுடன் உத்தரபாஞ்சாலம் என்னும் ராஜ்யத்தை அடைகிறான். 51

1 ஜீவன், வலதுகாது ச்ரோத்ரேந்திரியம் ப்ரவிர்த்தி தர்மத்தை விளக்கும் சாஸ்திரம் இவைகளாம்.

* ஜீவன், இடதுகாது ச்ரோத்ரேந்திரியம் நிவிர்த்தி தர்மத்தை விளக்கும் சாஸ்திரம் இவைகளாம்.

𑌆𑌸𑍁𑌰𑍀 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑌂𑌜𑌨𑌃 ।
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌕𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌦𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ 52

𑌨𑌿𑌰𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑌂𑌜𑌨𑌃 ।
𑌵𑍈𑌶𑌸𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑌕𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ 53

𑌅𑌨𑍍𑌧𑌾𑌵𑌮𑍀𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍌𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌪𑍇𑌶𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑍁𑌭𑍌 ।
𑌅𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌵𑌤𑌾𑌮𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌚 ॥ 54

𑌸 𑌯𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌗𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍂𑌚𑍀𑌨𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌮𑍋𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 ॥ 55

𑌶𑍍𑌰𑍈𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌂॥௫௧॥ 𑌆𑌸𑍁𑌰𑍀𑌤𑌿॥ 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌯𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑍀𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑌦𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌕𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌂𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌦𑍇𑌨𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌣 ॥ ௫௨ ॥ 𑌨𑌿𑌰𑍃𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿॥ 𑌨𑌿𑌰𑍃𑌤𑌿𑌨𑌾𑌮𑌕𑍋 𑌗𑍁𑌦𑌃 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍॥ 𑌵𑍈𑌶𑌸𑌂 𑌮𑌲𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑌕𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾 𑌤𑍇𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑌕𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂॥௫௩॥ 𑌅𑌨𑍍𑌧𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿॥ 𑌅𑌮𑍀𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍 𑌪𑌾𑌦𑌃 𑌪𑍇𑌶𑌸𑍍𑌕𑍃𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌧𑍌 𑌦𑍃𑌗𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍. 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌵𑌤𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑌾𑌮𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌂𑌜𑌨𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑍁𑌗𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍॥௫௪॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌗𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌷𑍂𑌚𑍀𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌗𑌾𑌮𑍀 𑌮𑌨𑌃 𑌮𑍋𑌹𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌹𑌰𑍍𑌷𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑌜𑌃

மேல்பக்கத்துத் துவாரம் ஆஸுரி என்ற பெயருடையது. புரஞ்சனன் [1] அந்தத்வாரத்துடனும் துர்மதன் என்றநண்பனுடனும் க்ராமகம்என்னும்தேசத்தை அடைகிறான். 52

(மற்றொரு) மேல்பக்கத்து த்வாரம் நிருருதி என்ற பெயருடையது [2] புரஞ்சனன் அத்தத்வாரத்துடன் லுப்தகன் என்பவனுடன் கூடி வைசஸம் என்னும் தேசத்தை அடைகிறான். 53

இந்தத்வாரங்களுக்கு மத்தியில் நிர்வரக்(கால்) பேசஸ்கிருத்(கை)என்னும் இரண்டும் அந்தத் தன்மையுடையவை. இந்திரியங்களையுடைய தேஹங்களுக்கு அதிபதியாகிய புரஞ்சனன் செல்லுகிறான்; செய்கிறான். 54

அந்தப் புரஞ்சனன் எப்பொழுது அந்தப்புரமடைகிறானோ விஷூசினனுடன் கூடுகிறானோ [3] அப்பொழுது ஸ்திரீ புத்திரர் இவர்களாலுண்டான மோஹத்தையும் ப்ரஸாதத்தையும் ஸந்தோஷத்தையும் அடைகிறான். 55

1 ஜீவன் ஆண்குறி உபஸ்தம் மைதுனம் இவைகளாம்.

2 ஜீவன் அபானத்வாரம் பாயு என்னும் இந்திரியம் மலவிஸர்ஜனம் இவைகளாம்.

3 ஜீவன் ஹிருதயத்தை அடைந்து மனதுடன்கூடி புத்தி இந்திரியவிர்த்திகள் இவைகளாலுண்டான மோகம் முதலியவற்றை அடைகிறானென்பதாம்.

ஏவம் கர்மஸு ஸம்ஸக்த꞉ காமாத்மா வஞ்சிதோऽபு³த⁴꞉ ।
மஹிஷீ யத்³யதீ³ஹேத தத்ததே³வாந்வவர்தத ॥ 56

க்வசித்பிப³ந்த்யாம் பிப³தி மதி³ராம் மத³விஹ்வல꞉ ।
அஶ்னந்த்யாம் க்வசித³ஶ்னாதி ஜக்ஷத்யாம் ஸஹ ஜக்ஷிதி ॥ 57

க்வசித்³கா³யதி கா³யந்த்யாம் ருத³த்யாம் ருத³தி க்வசித் ।
க்வசித்³த⁴ஸந்த்யாம் ஹஸதி ஜல்பந்த்யாமனுஜல்பதி ॥ 58

க்வசித்³தா⁴வதி தா⁴வந்த்யாம் திஷ்ட²ந்த்யாமனுதிஷ்ட²தி ।
அனுஶேதே ஶயானாயாமன்வாஸ்தே க்வசிதா³ஸதீம் ॥ 59

க்வசிச்ச்²ருணோதி ஶ்ருண்வந்த்யாம் பஶ்யந்த்யாமனுபஶ்யதி ।
க்வசிஜ்ஜிக்⁴ரதி ஜிக்⁴ரந்த்யாம் ஸ்ப்ருஶந்த்யாம் ஸ்ப்ருஶதி க்வசித் ॥ 60

க்வசிச்ச ஶோசதீம் ஜாயாமனுஶோசதி தீ³னவத் ।
அனுஹ்ருஷ்யதி ஹ்ருஷ்யந்த்யாம் முதி³தாமனுமோத³தே ॥ 61

கர்மாணி ஜாயாவாக்யை꞉ ப்ரத்யேஜா꞉ ஸம்ப்ரியவசினா꞉ தத்தாத்³ருஶம் ॥௫௫॥௫௬॥ க்வசிதி³தி॥ ஜக்ஷத்யாம் ப⁴க்ஷயந்த்யாம் ॥ ௫௭ ॥ ௫௮ ॥ க்வசிதி³தி॥ ஆஸதீம் ஆஸீனாம்॥ ௫௯॥௬௰॥ ஶிவ ஷ்யஜதி॥ ஸஹைவ ஸ்வஸங்க³த்யாதி³லக்ஷணா வ்ருத்தி꞉ ஸ்வபா⁴வோ

இவ்விதம் கர்மங்களில் கலந்தவனும் காமத்தில் கருத்துக்கொண்டவனுமா கிய புரஞ்சனன் வஞ்சிக்கப்பட்டு அறிவில்லாதவனாகி * மனைவி எதைதை விரும் புகிறளோ அதனை அநுஸரிக்கிறன். 56

சில சமயம் மனைவி மதுவை உண்ணும்போது தான் மதத்தால் தளர்ச்சி யடைந்து மதுவைப்பானம் செய்கிறன். சிலசமயம் புசிக்கும்போது தான் புசிக்கிறன். சிலசமயம் பக்ஷிக்கும்போது தான் பக்ஷிக்கிறன். சிலசமயம் பாடும்போது தான்பாடுகிறன். சிலசமயம் ரோதனம்செய்யும்போது தான்ரோ தனம் செய்கிறன். சிலசமயம் சிரிக்கும்போது தான்சிரிக்கிறன். பேசும்போது தான் பேசுகிறன். சிலசமயம் ஓடும்போது தான் ஓடுகிறன். சிலசமயம் அவள் நிற்கும்போது தான் நிற்கிறன். அவள் படுக்கும்போது தான் படுக்கிறன். உட் காரும்போது உட்காருகிறன். சிலசமயம் கேட்கும்போது தான் கேட்கிறன். பார்க்கும்போது தான் பார்க்கிறன். சிலசமயம் மோர்ந்து பார்க்கும்போதுதான் மோர்ந்து பார்க்கிறன். சிலசமயம் தொடும்போது தொடுகிறன். சிலசமயம் அவள் துக்கிக்கும்போது தான் தீனனைப்போல் துக்கிக்கிறன். அவள் ஸந்தோ ஷிக்கும்போது தான் ஸந்தோஷமடைகிறன். அவள் ஆனந்தமடையும்போது

* மனைவி என்பதை புத்தி என்று கொள்ளவும்.

விஷூஶ்லோ உஹிஷோவம் வவஹுத்வாக்ருதிவம்விதஃ |
நேவஶேநாஙுகரோதஜஸ்: க்ஷுவ்ாஸக்ரீஸாஜமோ யதா || 62

இதி ஸ்ரீ உஹாமவதெ வதூகஉஹஸ்ரெய
வஞுவிம்ஶோஉயாயஃ.

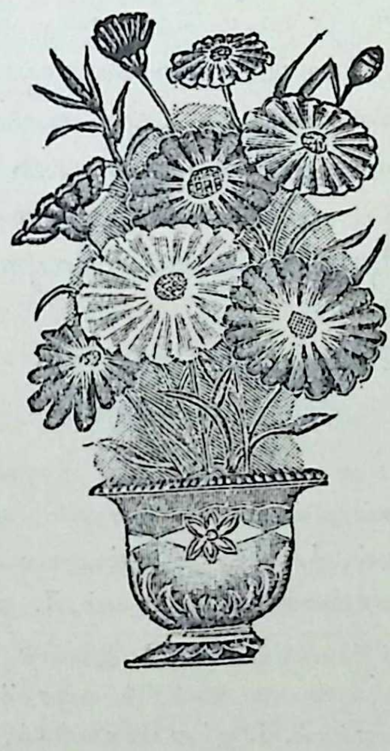
வம்விதாயஸ்ய ஸவஹுயா வ்ரக்ருத்யாவம்விதஇதி வாநெஶு உநிஷு க்ஷு
வ்யாஸ||கூஉ||

இதி ஹாவாயஉதீவிகாயாம் வஞுவிம்ஶாயாயவ்யாவ்யா.

தான் ஆனந்தமடைகிருன். இவ்விதம் மனைவியால் ஏமாற்றப்பட்டு ஸ்வபாவம் யாவற்ருலும் மோசமடைந்து அறியாதவனுகி விருப்பமில்லாமலே மூடத்தனத்தால் விளையாடுவதற்குரிய மிருகம்போல் அநுசரிக்கிருன். 57-62

25-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃.

‖ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ‖

𑌏𑌕𑌦𑌾 𑌸 𑌮𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌰𑌥𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑍍𑌵𑌮𑌾𑌶𑍁𑌗𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑍀𑌷𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍇𑌣𑍁𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑌮𑍍 ‖ 1

𑌏𑌕𑌰𑌶𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇𑌕𑌦𑌮𑌨𑌮𑍇𑌕𑌨𑍀𑌡𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑍂𑌬𑌰𑌮𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌰𑍂𑌥𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ‖ 2

𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌮𑍃𑌗𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌜𑌾𑌗𑌰𑌣𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ‖
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌟𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ‖

𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌉𑌪𑌾𑌯𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌦𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃—𑌸 𑌏𑌕𑌦𑍇𑌤𑌿 ‖ 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌿𑌷𑍍𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌯𑌨𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌰𑌥𑌿𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌵 𑌨𑌾𑌮𑌿𑌰𑌾𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌤𑌦𑌾𑌨𑍀𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌤𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍋𑌪𑌹𑍋𑌗𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨𑌾𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌗𑌂𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌤𑍇 𑌚 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌦𑌦𑍇𑌤 𑌰𑌂𑌹𑌸𑌂𑌵𑌿𑌕𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌪𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌏𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌮𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌵𑍇𑌣𑌵𑍋 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 ‖ 1 ‖ 𑌏𑌕𑌰𑌶𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 ‖ 𑌏𑌕𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌏𑌕𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌦𑌮𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌏𑌕𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌨𑍀𑌡𑌂 𑌰𑌥𑌿𑌨 𑌉𑌪𑌵𑍇𑌶𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌶𑍋𑌕𑌮𑍋𑌹𑍌 𑌕𑍂𑌬𑌰𑍌 𑌯𑍁𑌗𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍀𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌯𑌾𑌤𑌵𑍋 𑌵𑌰𑍂𑌥𑌾𑌃 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃 𑌗𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 ‖ 2 ‖ 𑌦𑍇𑌹𑍇

26-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீநாரதர் கூறுகிறார்.

உயர்ந்த வில்லையுடைய அந்தப் புரஞ்சனன் ஒருசமயம் 1. ஐந்து குதிரைகளுடையதும் விரைவில் செல்லுவதும் 2. இரண்டு ஏர்க்கால்களுடையதும் 3. இரண்டு சகடைகளுடையதும், 4. ஒரு ரதக்கண்ணுடையதும், 5. மூன்று த்வஜங்களுடையதும், 6. ஐந்து பந்தனங்களுடையதும், 7. ஒரு கடிவாளமுடையதும்

---

1 ஐந்துகுதிரைகள், ஞானேந்திரியங்களைந்து. 2. இரண்டு ஏர்க்கால்கள், அஹங்காரம் மமகாரம். 3. இரண்டுசகடங்கள், புண்யபாபங்கள். 4. ஒருரதக்கண், ப்ரதானம். 5. மூன்று த்வஜங்கள், ஸத்வரஜஸ்தமோகுணங்கள். 6. ஐந்து பந்தனங்கள், ஐந்து ப்ராணன்கள்.

𑌹𑍈𑌮𑍋𑌪𑌸𑍍𑌕𑌰𑌮𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌵𑌰𑍍𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁𑌧𑌿𑌃 ।
𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌚𑌮𑍂𑌨𑌾𑌥𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌮𑌗𑌾𑌦𑍍𑌵𑌨𑌮𑍍 ॥ 3

𑌚𑌚𑌾𑌰 𑌮𑍃𑌗𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌪𑍍𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁𑌕𑌾𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑌃 ।
𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌜𑌾𑌯𑌾𑌮𑌤𑌦𑌰𑍍𑌹𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌗𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌲𑌾𑌲𑌸𑌃 ॥ 4

𑌆𑌸𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌘𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ।
𑌨𑍍𑌯𑌹𑌨𑌨𑍍𑌨𑌿𑌶𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌬𑌾𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌨𑌗𑍋𑌚𑌰𑌾𑌨𑍍 ॥ 5

𑌇𑌤𑌿॥ 𑌹𑍈𑌮𑍋𑌪𑌸𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌵𑌚𑌂 𑌰𑌜𑍋𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌷𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌃 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍋 [illegible] 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌸𑌃 [illegible] 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌃 [illegible] 𑌰𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌃 [illegible] 𑌜𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 [illegible] 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌃 [illegible] 𑌆𑌸𑍁𑌰𑍀𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌬𑌾𑌣𑍈𑌃 [illegible] 𑌵𑌨𑌗𑍋𑌚𑌰𑌾𑌨𑍍 [illegible]

8. ஒரு ஸாரதியுடையதும், 9. ஸாரதியின் பீடமொன்றுடையதும், 10. இரண்டு நுகத்தடி கட்டும் ஸ்தானமுடையதும், 11. ஏழுபோர்வைகளுடையதும், 12. ஐந்துகதிபேதங்களுடையதும் ஸ்வர்ணமயமான உபகரணங்களுடையதுமாகிய தேரின்மீது ஏறிக்கொண்டு 13. ஸ்வர்ணகவசம்பூண்டு 14. அழிவில்லாத அம்புறையைத்தரித்து 15. பதினோரு சமுவுக்குப் பதியாகி, 16. ஐந்து மலைத்தாழ்வரைகளுடைய வனம் வந்தான். 1-3

அந்த வனத்தில் கர்வமுள்ளவனும் பாணங்களையும் வில்லையுமுடையவனும் மிருகவிஷயமான வியஸனத்தில் ஆவல்கொண்டவனுமாகிய புரஞ்சனன்பிரிவினைக்குத் தகுதியில்லாத மனைவியைவிட்டு வேட்டையாடினான். 4

கடுமையான மனமுடையவனும் அநுக்ரஹமில்லாதவனுமாகிய புரஞ்சனன் அஸுரவிர்த்தியை ஆச்ரயித்து வனங்களில் மிருகங்களை தீக்ஷ்ணமான பாணங்களால் ஸம்ஹரித்தான். 5

---

7. ஒரு கடிவாளம்-மனது, 8. ஒரு ஸாரதி-புத்தி, 9. ஒரு ஸாரதியுட்காருமிடம்-ஹிருதயம், 10. இரண்டு நுகத்தடி கட்டும் ஸ்தானம்-சோகம் மோஹங்கள், 11. ஏழுபோர்வைகள்-ஏழு தாதுக்கள், 12. ஐந்துகதி பேதங்கள்-கர்மேந்திரியங்களைந்து, 13. ஸ்வர்ணகவசம்-ரஜோகுணவிர்த்தி, 14. அழிவில்லாத அம்புறை-அஹங்காரம், 15. பதினோருசமு-பதினொன்றுவது மனம், 16. ஐந்துமலைத் தாழ்வரை-சப்தம், ஸபர்சம், ரூபம், ரஸம், கந்தம் இவைகளாம். இவ்விதம் இந்த உபாக்யானத்தில் அங்கங்கு ஊகித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

தீர்தே²ஷு ப்ரதித்³ருஷ்டேஷு ராஜா மேத்⁴யாந்பஶூந்வநே ।
யாவத³ர்த²மலம் லுப்³தோ⁴ ஹந்யாதி³தி நியம்யதே ॥ 6

ய ஏவம் கர்ம நியதம் வித்³வாந் குர்வீத மாநவ: ।
கர்மணா தேந ராஜேந்த்³ர ஜ்ஞாநேந ந ஸ லிப்யதே ॥ 7

அந்யதா² கர்ம குர்வாணோ மாநாரூடோ⁴ நிப³த்⁴யதே ।
கு³ணப்ரவாஹபதிதோ நஷ்டப்ரஜ்ஞோ வ்ரஜத்யத⁴: ॥ 8

தத்ர நிர்பி⁴ந்நகா³த்ராணாம் சித்ரவாஜை: ஶிலீமுகை²: ।
விப்லவோ(அ)பூ⁴த்³து³:கி²தாநாம் து³:ஸஹ: கருணாத்மநாம் ॥ 9

காமாபேக்ஷயா தர்ஹி தோ³ஷ ஏவேதி॥ நந்வாஸக்தஸ்ய ப்ரவ்ருத்திஶாஸ்த்ரேதி கிமிதி ம்ருக³யா நிந்த்³யதே காமாபேக்ஷயா தாவத்³ராஜ்ஞாம் விஹிதைவ ஸா அப்யர்தா²பேக்ஷயாபி ஜீவஸ்ய விஷயபோ⁴கோ³ விஹிதத்வேநாஶங்க்யாஹ ப்ரத்யாஹ— தீர்தே²ஷ்விதி॥ ஸ்வபா⁴வத: ப்ராப்தா ம்ருக³யா விதீ⁴யதே ராக³ப்ராப்தாயாஶ்ச கிந்து நியம்யத ஏவ ப்ரதிஷித்⁴யதே நியமேநைவ ஷட்³வித⁴ம் த³ர்ஶயதி யத³ர்தோ²பஶ்ருத்யேப்⁴யோ லுப்³தோ⁴ ராகா³ஸக்த: ஹந்யாத் தத³பி தீர்தே²ஷு ஶ்ராத்³தா⁴தி³ஷ்வேவ தத்ராபி ப்ரதித்³ருஷ்டேஷு ப்ரஶஸ்தேஷ்வேவ நித்யஶ்ராத்³தா⁴தி³ஷு தத்ராபி ராஜைவ மேத்⁴யாநேவ பஶூநேவ யாவத³ர்த²மேவ நாதிமாத்ரமிதி ஏவம் ஜீவஸ்யாபி விஷயஸேவா யாவத³ர்த²மேவ நாதிரேகேணேதி நியமேந வேதி³தவ்யம் ॥௬॥ அதோ நாவஶ்யகமித்யாஹ— ய இதி॥ ஏவம் நியதம் கர்ம வித்³வாந் தேநைதத்ப்ரவர்தநம் தேநாந்யேந வா கர்மணா ஏவம் நிவர்திதேந யதா³ஜ்ஞாநம் ப⁴வதி தேந ஜ்ஞாநேந ஹேதுநா லேபோ நாஸ்தீதி ந லிப்யதே॥௭॥ அந்யதே²தி॥ அந்யதா² நியமோல்லங்க⁴நேந அஹங்காரமமகாராபா⁴வாத் அதஏவ மாநாரூட⁴: கர்மபி⁴ர்நிப³த்⁴யதே ததஶ்ச கு³ணப்ரவாஹே பதிதோ அதோ⁴ வ்ரஜதி ॥௮॥ ப்ராஸங்கி³கம் பரிஸமாப்ய ப்ரக்ருதமேவாநுவர்ணயதி— தத்ரேதி॥ சித்ரவாஜா:

ஓரரசன் மிகவும் ஆசைகொண்டு மிருகங்களைச் சங்கரித்தால் ப்ரசித்தமான சிராத்தம் முதலியவைகளில் பரிசுத்தமான பசுக்களை வனங்களில் உபயோகமுள்ளவரையில் ஸம்ஹரிக்கவேண்டுமென்னும் நியமமேற்படுகிறது. 6

வித்வானுகிய எந்தமானிடன் நியமமுள்ள அக்கர்மத்தைச் செய்கிறனே இந்தக் கர்மத்தால் ஞானமடைந்து அதில் அவன் பற்றுதலடைகிறதில்லை. 7

நியமந்தவறிக் கர்மத்தைச் செய்பவன் (நான் கர்த்தா) என்ற அபிமானமுள்ளவனுகிக் கர்மங்களில் கட்டுப்படுகிறுன். குணப்ரவாஹத்தில் விழுந்து அறிவை இழந்து கீழே செல்லுகிறுன். 8

அந்த வனத்தில் விசித்திரமான இறக்கைகளுடைய பாணங்களால் பின்னமான சரீரமுடையவைகளும் துக்கமுடையவைகளுமாகிய மிருகங்களுக்கு நாசம் உண்டாயிற்று. கருணை கூர்ந்த மனமுடையவர்களுக்கு அது ஸஹிக்க முடியாததாமன்றே? 9

ஶஶாந் வராஹாந் மஹிஷாந் கவயாந் ருருஶல்யகாந் ।
மேத்யாநந்யாம்ஶ்ச விவிதாந் விநிக்நந் ஶ்ரமமத்யகாத் ॥ 10

ததஃ க்ஷுத்த்ருட்பரிஶ்ராந்தோ நிவ்ருத்தோ க்ருஹமேயிவாந் ।
க்ருதஸ்நாநோசிதாஹாரஃ ஸம்விவேஶ கதக்லமஃ ॥ 11

ஆத்மாநமர்ஹயாஞ்சக்ரே தூபாலேபஸ்ரகாதிபிஃ ।
ஸாத்வலங்க்ருதஸர்வாங்கோ மஹிஷ்யாமாதயே மநஃ ॥ 12

த்ருப்தோ ஹ்ருஷ்டஃ ஸுத்ருப்தஶ்ச கந்தர்பாக்ருஷ்டமாநஸஃ ।
ந வ்யசஷ்ட வராரோஹாம் க்ருஹிணீம் க்ருஹமேதிநீம் ॥ 13

[illegible]

முயல்கள், வராஹங்கள், எருமைகள், கவயங்கள், ருருக்கள், சல்யகங்கள் பரிசுத்தங்களும் அபரிசுத்தங்களுமான மற்றுமுள்ள மிருகங்கள் இவைகளைக் கொன்று சிரமமடைந்தான். 10

பிறகு மிகவும் சிரமமடைந்து திரும்பி கிருஹம் வந்தான். ஸ்னானத்தையும் உசிதமான ஆஹாரத்தையும் செய்து சிரமம் நீங்கியவனாகி சயனத்திற்கு வந்தான். 11

தூபம், சந்தனம், புஷ்பம் இவை முதலியவைகளால் தான் அலங்காரம் செய்துகொண்ட சரீரம் யாவற்றையுமுடையவனாகி மனைவியிடம் மனதைச் செலுத்தினான். 12

திருப்தி யடைந்தவனும் ஸந்தோஷங்கொண்டவனும் மிகுந்த கர்வமுடையவனும் காமனால் இழுக்கப்பட்ட மனமுடையவனுமாகிய புரஞ்சனன் சிறந்த ஜகனப்ரவேசங்களுடையவளும் கிருகஸ்த தர்மங்களுடையவளுமாகிய பத்தினியைப் பார்க்கவில்லை. 13

अन्तःपुरस्त्रियोऽपृच्छद्विमना इव वेदिषत् ।
अपि वः कुशलं रामाः सेश्वरीणां यथा पुरा ॥ 14

न तथैतर्हि रोचन्ते गृहमेधीयसम्पदः ।
यदि न स्याद्गृहे माता पत्नी वा पतिदेवता ॥
व्यङ्गे रथ इव प्राज्ञः को नामासीत दीनवत् ॥ 15

क्व वर्तते सा ललना मज्जन्तं व्यसनार्णवे ।
या मामुद्धरते प्रज्ञां दीपयन्ती पदे पदे ॥ 16

॥ रामाः ॥

नरनाथ न जानीमस्त्वत्प्रिया यद्व्यवस्यति ।
भूतले निरवस्तारे शयानां पश्य शत्रुहन् ॥ 17

पुरञ्जनः स्वमहिषीं निरीक्ष्यावधुतां भुवि ।
तत्सङ्गोन्मथितज्ञानो वैक्लव्यं परमं ययौ ॥ 18

पुरस्त्रियः सखीः सेश्वरीणां स्वामिनीसहितानाम् यथापूर्वमित्यादि वाक्यम् ॥१४॥ नेति॥ व्यङ्गे चक्रादिहीने ॥१५॥ क्वेति ॥ पदे पदे प्रतिक्षणे [...] प्रज्ञां [...] दीपयन्ती ॥१६॥ नरनाथेति॥ निरवस्तारे आस्तरणरहिते ॥१७॥

ஓ ப்ராசீன பர்ஹிஸ்ஸே! புரஞ்சனன் மனமிழந்தவன் போல் அந்தப்புரத்து ஸ்திரீகளாகிய ஸகிகளைக் கேட்டான். ஓ ஸகிகளே! எஜமானியுடன் கூடிய நீங்கள் க்ஷேமமா? கிருகங்களில் உள்ள ஸம்பத்துக்கள் கிருகத்தில் முன்போல் விளங்கவில்லை. வீட்டில் தாயோ அல்லது பதியைத் தெய்வமாகக் கொண்ட பத்தினியோ இல்லாவிட்டால் ''சகடை இல்லாத ரதத்தைப்போல்'' எந்த ப்ராஞ்ஞன் தீனனாயிருப்பான். 14-15

மிகுந்த அறிவுடைய எந்த மனைவி வியஸனக் கடலில் மூழ்கிய எனக்கு அடிக்கடி போதனை செய்து கடைத்தேறச் செய்வாளோ அந்த மனைவி எங்கே இருக்கின்றாள். 16

ஸ்திரீகள் கூறுகின்றார்கள்.

ஓ ராஜனே! உம்முடைய மனைவி நிச்சயித்திருப்பதை நாங்கள் அறியோம். சத்ருக்களை நாசஞ் செய்யும் ப்ரபுவே! விரிப்பில்லாத பூமியில் படுத்திருக்கும் பத்தினியைப் பாரும். 17

புரஞ்சனன் தேஹத்தில் ஆதாரவின்றி இருக்கும் தன் பட்டமகிஷியை பூமியில் பார்த்து அவளுடைய சேர்க்கையால் வியாகுலமான அறிவுடையவனாகி மிகுந்த தளர்ச்சியை அடைந்தான். 18

[illegible] ‖ 19

[illegible] ‖ 20

[illegible] ‖ 21

[illegible] ‖ 22

[illegible] ।

[illegible]

மதுரமானவாக்கினால் நல்வார்த்தைகளைச் சொல்லி மிகுந்த வருத்தமுற்ற மனதுடன் தன்னிடம் ப்ராணநாயகிக்கு ப்ரணயகோபமிருக்கும் அடையாளத்தைக் கண்டான். 19

பிறகு நல்வார்த்தை கூறுவதில் ஸாமர்த்தியமுள்ள வீரனாகிய புரஞ்சனன் மெதுவாக நயந்து பேசினான். (அவளுடைய) இருபாதத்தையும் தொட்டான். மடியிலிட்டு லாலனை செய்யப்படும் மனைவியிடம் சொல்லுகிறான். 20

மங்கள ஸ்வபாவமுடையவளே! ப்ரபுக்கள் குற்றம் செய்த எந்தப்பிரத்யர்களிடம் தன்னைச் சாந்தவனென்று சிக்ஷாரூபமான தண்டத்தை ஏற்படுத்தவில்லையோ அந்த ப்ரத்யர்கள் புண்யம் செய்யாதவர்கள். 22

அழகிய பல்வரிசைகளுடையவளும் சோபனமான புருவமுள்ளவளும் சிறந்த மனமுடையவளுமாகிய ஓ ஸ்திரீயே! மிகுந்த அநுராகத்தாலும் வெட்கத்தாலும் உண்டான சுந்தரத்தன்மையால் விளங்கும் மந்தகாஸமுள்ள பார்வை

नीलालकालिभिरुपस्कृतमुन्नसं नः
 स्वानां प्रदर्शय मनस्विनि वल्गुवाक्यम् ॥ 23

तस्मिन् दधे दममहं तव वीरपत्नि
 योऽन्यत्र भूसुरकुलात्कृतकिल्बिषस्तम् ।
पश्ये न वीतभयमुन्मुदितं त्रिलोक्याम्
 अन्यत्र वै मुररिपोरितरत्र दासात् ॥ 24

वक्त्रं न ते वितिलकं मलिनं विहर्षं
 संरम्भभीममविमृष्टमपेतरागम् ।

शं कन्धराहारेण श्रीयुक्तयोर्विलम्बः [illegible] वियस्तु सहितावभितो भयस्थितं तत्॥२३॥ तस्मिन्निति॥ हे वीरपत्नि वीरस्य मम भार्ये [illegible] तस्मिन् अहं ब्राह्मणकुलादन्यत्र अन्यस्मिन् मुररिपोर्दासाद्भगवद्भक्तात् इतरत्र दण्डं करोमि किं च तं विगतभयं उद्वेगरहितं च त्रिलोक्यामन्यत्र लोकत्रयाद्बहिरापि न पश्यामि [illegible] इति शेषः॥२४॥ वक्त्रमिति॥ ते वक्त्रमितः [illegible] तिलकादिवर्जितं न पश्यामि संरम्भेण कोपावेशेन भीमं भयङ्करं अविमृष्टमनुज्ज्वलं अपेतरागं स्नेहशून्यं तथा ते सुजातौ शोभनौ स्तनावपि शोकाश्रुभिरुपहतौ न पश्यामि तथा बिम्बफलाकारमधरं च विगतः कुङ्कुमपङ्करागस्तां [illegible] न पश्यामि अधुना कुतः सञ्जातमिति शेषः [illegible] विगतः कुङ्कुमपङ्करागो यस्यास्तादृशं स्तनयोर्विशेषणं वा॥२५॥ तदिति॥ [illegible]

யுடையதும் நீலவர்ணமான கூந்தல் வரிசைகளால் அலங்காரம் பெற்றதும், சிறந்த நாஸிகையுடையதும் மனேஞ்ஞமான மோழிகளுடையதுமாகிய முகத்தை நீ உன்னைச் சார்ந்த எங்களுக்குக் காண்பிக்கவேண்டும். 23

ஓ வீரபத்தினியே! வேதியர்குலத்தையும் விஷ்ணுதாஸனையுந் தவிர எவன் உனக்கு அபராதம் செய்கிறனே அவனிடம் நான் சிக்ஷையை ஏற்படுத்துகிறேன். நான் கோபங்கொண்டதால் சிக்ஷையடைந்தவன் மூவுலகங்களிலும் பயமற்று மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடனிருப்பவனுகப் பார்க்கவில்லை. 24

திலகமில்லாததும், மலினமும், ஸந்தோஷமில்லாததும் கோபவேகத்தால் பயங்காமும் ப்ரகாசமில்லாததும் ஸ்னேஹமில்லாததுமான உன் முகத்தை நான்

𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌵𑌪𑌿 𑌶𑍁𑌚𑍋𑌪𑌹𑌤𑍌 𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤𑍌
𑌬𑌿𑌂𑌬𑌾𑌧𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌕𑍁𑌂𑌕𑍁𑌮𑌪𑌂𑌕𑌰𑌾𑌗𑌮𑍍 ॥ 25

𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌸𑍍𑌯
𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌂 𑌗𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌗𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌤𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯 ।
𑌕𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌰𑌂 𑌵𑌶𑌗𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑍇𑌗
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌪𑍌𑌂𑌸𑍍𑌨𑌮𑍁𑌶𑌤𑍀 𑌨 𑌭𑌜𑍇𑌤 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇 ॥ 26

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌕𑌾𑌮𑌵𑍇𑌗𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌗𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌜𑌾𑌤𑌾𑌂𑌶𑌾𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌤𑌂 𑌪𑍌𑌂𑌸𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍌𑌂𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌉𑌶𑌤𑍀 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌯𑍇𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌨 𑌭𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥௨௬॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

முன் பார்க்கவில்லை, ஸுந்தரமான ஸ்தனங்களையும் துக்கத்தால் கெடுதியடைந்தவைகளாகப் பார்க்கவில்லை. கொவ்வைக்கனிபோன்ற அதரத்தையும் தாம்பூலத்தின் சிவப்பில்லாததாகப் பார்க்கவில்லை. 25

ஆகையால் ஸுஹிருத்தும் அபராதம் செய்தவனும் இஷ்டப்படி வேட்டைக்குச் சென்றவனும் வியஸனத்தால் துன்பமடைந்தவனுமாகிய எனக்கு அநுக்ரஹம் செய்யவேண்டும். க்ரீடையைக்கொடுப்பவனும் வசமானவனும் மன்மதபாணங்களின் வேகத்தால் எழுந்த புருஷத்தன்மை யுடையவனுமாகிய கணவனை விருப்பமுள்ள எந்த ஸ்திரீ கார்யத்தில் அடையாமலிருப்பாள். 26

26-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஸப்தவிம்ஶோऽத்யாயப்ராரம்ப꞉.

॥ ஶ்ரீ நாரத꞉ ॥

இத்தம் புரஞ்ஜநம் ஸத்ர்யக்வஶமாநீய விப்ரமை꞉ ।
புரஞ்ஜநீ மஹாராஜ ரேமே ரமயதீ பதிம் ॥ 1

ஸ ராஜா மஹிஷீம் ராஜந் ஸுஸ்நாதாம் ருசிராநநாம் ।
க்ருதஸ்வஸ்த்யயநாம் த்ருப்தாமப்யநந்ததுபாகதாம் ॥ 2

ஸப்தவிம்ஶே ப்ரியாபத்யாத்யாஸக்த்யா விஸ்ம்ருதாத்மந꞉ ।
காலகந்யாத்யுபாஸ்யாஸேநஜ்வராரோதோऽப்யுதீர்யதே ॥

[illegible]

27-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீநாரதர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் புரஞ்சனன் மனைவியாகிய மஹாராஞ்ஞியானவள் விலாஸங்களால் புரஞ்சனனை நன்றாய் வசப்படுத்திக்கொண்டு அவரைமகிழ்வித்து க்ரீடித்தாள். 1

ஓ ராஜனே! அந்தப் புரஞ்சனராஜன் ஸ்னானம் செய்தவளும் மனோஞ்ஞமான வஸ்திரமுடையவளும் மங்களமுடையவளும் திருப்தியுடையவளும் அருகில் வந்தவளுமாகிய மனைவியைப்பற்றி ஸந்தோஷமடைந்தான். 2

𑌤𑌯𑍋𑌪𑌗𑍂𑌢𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌬𑍍𑌧𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑍋
𑌰𑌹𑍋𑌽𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑌪𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌚𑍇𑌤𑌨𑌃 ।
𑌨 𑌕𑌾𑌲𑌰𑌂𑌹𑍋 𑌬𑍁𑌬𑍁𑌧𑍇 𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌂
𑌦𑌿𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌶𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌾𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥ 3

𑌶𑌯𑌾𑌨 𑌉𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌧𑌮𑌦𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌨𑌾
𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌮𑌹𑌿𑌷𑍀𑌭𑍁𑌜𑍋𑌪𑌧𑌿𑌃 ।
𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌵𑍀𑌰𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌂 𑌯𑌤—
𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌭𑌿𑌭𑍂𑌤𑍋 𑌨 𑌨𑌿𑌜𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌯𑌤𑍍 ॥ 4

𑌤𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌰𑌮𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌶𑍍𑌮𑌲𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌿𑌵 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌵𑌂 𑌵𑌯𑌃 ॥ 5

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌜𑍀𑌜𑌨𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌃 ।
𑌶𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌦𑌶 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌡𑌾𑌯𑍁𑌷𑍋𑌽𑌰𑍍𑌧𑌮𑌥𑌾𑌤𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍 ॥ 6

𑌭𑌾𑌷𑌿𑌣𑍈𑌃 𑌅𑌪𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌲𑌰𑌂𑌹𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑍈𑌵 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ 3 ॥ 𑌶𑌯𑌾𑌨 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌃 𑌮𑌹𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌭𑍁𑌜 𑌉𑌪𑌧𑌿𑌰𑍁𑌪𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑌕𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌵𑌿𑌸𑌮𑌯𑍁𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌶𑌯𑌨𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌿𑌷𑍀𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍𑌮𑌨𑍁𑌤𑍇 𑌨𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌜𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌮𑌸𑌾 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌭𑍂𑌤𑍋𑌯𑌤𑌃 ॥ 4 ॥ 𑌤𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌵𑌂 𑌵𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿

அந்த மனைவியால் ஆலிங்கனம் செய்யப்பட்டவனும் அணைத்த கழுத்தை யுடையவனும், தனிமையில் அனுகூல வார்த்தைகளால் இழுக்கப்பட்ட அறிவை யுடையவனும், ஸ்திரீயை ஞானத்திற்கு ஸாதனமாகக் கொண்டவனுமாகிய புரஞ்சனன் பகல் இரவு என்னுந் தாண்டமுடியாத காலத்தின் வேகத்தை அறிய வில்லை. 3

சிறந்த படுக்கையில் சயனம் செய்தவனும், மிகுந்த மதங்கொண்டவனும், உயர்ந்த மனமுள்ளவனும் மனைவியின் புஜத்தைத் தலையணையாகக் கொண்டவனும் அஞ்ஞானத்தால் அவமதிப்படைந்தவனும் வீரனுமாகிய புரஞ்சனன் அந்த மனைவியையே க்ரீடையால் (புருஷார்த்தமென்று) எண்ணினன்; நிஜமான பிரம்மத்தை நினைக்கவில்லை. 4

ஓ ராஜச்ரேஷ்டனே! இவ்வாறு அந்த மனைவியுடன் க்ரீடிப்பவனும் காமத்தால் கெடுதியடைந்த கருத்துடையவனுமாகிய புரஞ்சனனுக்கு நூதனமான வயது அரைக்ஷணம் போல் சென்றது. 5

ஸம்ராட்டாகிய புரஞ்சனன் அந்தப்புரஞ்சனியிடம் ஆயிரத்து நூறு புத்திரர்களைப் பெற்றான். அப்பொழுது அவனுக்கு ஆயுளில் பாதி சென்றது. 6

दुहितॄर्दशोत्तरशतं पितृमातृयशस्करीः ।
शीलौदार्यगुणोपेताः पौरञ्जन्यः प्रजापते ॥ 7

स पञ्चालपतिः पुत्रान् पितृवंशविवर्धनान् ।
दारैः संयोजयामास दुहितॄः सदृशैर्वरैः ॥ 8

पुत्राणां चाभवन् पुत्रा एकैकस्य शतं शतम् ।
यैर्वै पौरञ्जनो वंशः पञ्चालेषु समेधितः ॥ 9

तेषु तद्रिक्थहारेषु गृहकोशानुजीविषु ।
निरूढेन ममत्वेन विषयेष्वन्वबध्यत ॥ 10

ईजे च क्रतुभिर्घोरैर्दीक्षितः पशुमारिभिः ।
देवान् पितॄन् भूतपतीन् नानाकामो यथा भवान् ॥ 11

क्रान्तं गतप्रायमासीत्॥६॥ तस्यामिति॥ पुत्रान् [illegible]॥७॥ दुहितॄरिति॥ दुहितॄः तदनन्तरमभिव्यक्तीः पुत्रसंख्यावद्बा[illegible]विवक्षया दुहितृसंख्यातः [illegible] शीलौदार्यगुणोपेताः विराट् [illegible] पौरञ्जन्यः हे प्रजापते॥७॥ स इति॥ [illegible] हिताहितविज्ञानैः [illegible] विषयभोगैः॥८॥ पुत्राणामिति॥ पुत्राणां पुत्राः क्षेत्राणि पाञ्चालेषु शब्दादिविषयेषु॥९॥ तेष्विति॥ तेषु पुत्रादिषु तेषामेव रिक्थहाराः पुत्रास्तेषु च॥१०॥११॥ यज्ञै

ப்ரஜைகளுக்குப்பதியாகிய ஓ ராஜனே! தந்தைக்கும் ப்ராதாவுக்கும் கீர்த்தியைச் செய்யும் நூற்றுப்பத்துப் பெண்களைப் பெற்றான். அந்தப் புரஞ்சனன் குமாரிகள் சீலம், உதாரம் முதலிய குணங்களுடையவர்களாயிருந்தனர். 7

பாஞ்சாலதேசத்திற்குப் பதியாகிய அந்தப் புரஞ்சனன் தந்தையின் வம்சத்தை விர்த்தி செய்யும் புத்ரர்களைத் தாரங்களுடன் ஸேர்த்துவைத்தான். பெண்களைத் தகுதியான புருஷர்களுடன் சேர்த்து வைத்தான். 8

புத்ரர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் நூறு நூறு புத்ரர்கள் உண்டானார்கள். அவர்களால் புரஞ்சனனைச் சார்ந்த வம்சம் பாஞ்சால தேசங்களில் விர்த்தியடைந்தது. 9

கிருஹங்களையும் கோசத்தையும் அநுஸரித்து ஜீவிப்பவர்களாகிய அந்தப் புத்ரர்களிடத்திலும் அந்தப் புத்ரர்களின் புத்ரர்களிடத்திலும் பற்றுதலடைந்து என்னுடையது என்ற தன்மையால் விஷயங்களில் கட்டுப்பட்டான். 10

புரஞ்சனன் தீக்ஷைபை அடைந்து உன்னைப்போல் பலவித விருப்பங்கொண்டு பசுக்கள் மரணமடையக்கூடியதும் பயங்கரமுமான யாகங்களால் தேவர்களையும் பிதிர்க்களையும் பூதபதிகளையும் பூஜித்தான். 11

𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌟𑍁𑌂𑌬𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ।
𑌆𑌸𑌸𑌾𑌦 𑌸 𑌵𑍈 𑌕𑌾𑌲𑍋 𑌯𑍋𑌽𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 12

𑌚𑌂𑌡𑌵𑍇𑌗 𑌇𑌤𑌿 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍋 𑌗𑌂𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑍃𑌪 ।
𑌗𑌂𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌲𑌿𑌨𑌷𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ॥ 13

𑌗𑌂𑌧𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍈𑌥𑍁𑌨𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌿𑌤𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌲𑍁𑌂𑌪𑌂𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 14

𑌤𑍇 𑌚𑌂𑌡𑌵𑍇𑌗𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌂𑌜𑌨𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌯𑌦𑌾 ।
𑌹𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌰𑍇𑌭𑌿𑌰𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌷𑍇𑌧𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌗𑌰𑌃 ॥ 15

𑌸 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌿𑌶𑍍𑌶𑌤𑍈𑌰𑍇𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌶𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌃 ।
𑌪𑍁𑌰𑌂𑌜𑌨𑌪𑍁𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌗𑌂𑌧𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌯𑍁𑌧𑍇 𑌬𑌲𑍀 ॥ 16

𑌷𑌿𑌤𑌿॥ 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍃𑌤𑌹𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍁𑌟𑍁𑌂𑌬𑍇 𑌅𑌨𑌵𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌸 𑌏𑌵 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌜𑌰𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௨ ॥ 𑌚𑌂𑌡𑌵𑍇𑌗 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌚𑌂𑌡𑌵𑍇𑌗𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇𑌣𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌮𑌕𑍍𑌷𑍀𑌤𑌃 𑌗𑌂𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌦𑌿𑌵𑌸𑌾𑌃 ॥ ௧௩ ॥ 𑌗𑌂𑌧𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌗𑌂𑌧𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍀𑌃 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌃 𑌮𑍈𑌥𑍁𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌦𑌿𑌵𑌸𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌯𑍁𑌨𑍀𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌮𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌅𑌪𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ ௧௪ ॥ 𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌗𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 ॥ ௧௫ ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑌹 ॥ ௧௬ ॥ 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌮𑌾𑌣 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂𑌬𑌂𑌧𑍇𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂

உசிதமான கார்பங்களில் இவ்வாறு தவறுதலடைந்தவனும் குடும்பத்தில் பற்றுதலடைந்த மனமுள்ளவனுமாகிய இந்தப்புரஞ்சனனுக்கு ஸ்திரீகளிடம் விருப்பமுள்ள காமிகளுக்கு ப்ரியமில்லாதகாலம் வந்தது. 12

ஓ அரசனே! சண்டவேகன் என்னும் கந்தர்வராஜன் மிகப் பிரஸித்தி பெற்றவன்; அவனுக்கு பலசாலிகளான கந்தர்வ பரிவாரங்கள் முன்னூற்று அறுபது பேருண்டு. 13

அப்படிப்பட்டவர்களும், இரண்டு பிரிவினையாகவிருப்பவர்களும் வெண்மை கறுப்புநிறமுள்ளவர்களுமாகிய கந்தர்வஸ்திரீகள் சுற்றுவதால் ஆசிக்கத்தக்க வஸ்துக்களெல்லாம் நிறைந்த நகரத்தைக் கொள்ளை கொள்ளுகிறார்கள். 14

சண்டவேகனைச் சார்ந்த அவர்கள் எப்பொழுது புரஞ்சனனுடையபுரியைக் கவரயத்தனிப்பார்களோ, அப்பொழுது, ப்ரஜாகரன் தடைசெய்வான். 15

புரஞ்சனன் புரிக்கு ப்ரபுவாகிய அந்த ப்ரஜாகரன் ஒருவனாக இருந்து எழுநூற்றிருபது கந்தர்வர்களுடனும் கந்தர்வஸ்திரீகளுடனும், நூறுவருஷம் வரையில் வலுவுடன் யுத்தம் செய்தான். 16

க்ஷீயமாணே ஸ்வஸம்ப³ந்தே⁴ ஏதஸ்மிந்நஹமமேதியதி |
சிந்தாம் பராம் ஜகா³மார்த: ஸராஷ்ட்ரபுரபா³ந்த⁴வ: || 17

ஸ ஏவ புர்யாம் மது⁴பு⁴க் பஞ்சாலேஷு ஸ்வபார்ஷதை³: |
உபநீதம் ப³லிம் க்³ருஹ்ணந் ஸ்த்ரீஜிதோ நாவித³த்³ப⁴யம் || 18

காலஸ்ய து³ஹிதா காசித் த்ரிலோகீம் வரமிச்ச²தீ |
பர்யடந்தீ ந ப³ர்ஹிஷ்மந் ப்ரத்யநந்த³த கஶ்சந || 19

தௌ³ர்பா⁴க்³யேநாத்மநோ லோகே விஶ்ருதா து³ர்ப⁴கே³தி ஸா |
யா துஷ்டா ராஜர்ஷயே வ்ருதாதா³த் பூரவே வரம் || 20

ப³ம்பீ⁴ர்வித்⁴யமாணே ||கஎ|| ஸஏவேதி|| ஸ ஏவ மது⁴பு⁴க் க்ஷுத்³ரஸுக²போ⁴க்தா ஸ்வபார்ஷதை³ரிந்த்³ரியை: நாவித³த்³ப⁴யமாஸந்நமித்யர்த²: || கஅ || காலஸ்யேதி|| காலஸ்ய து³ஹிதா ஜரா த்ரிலோகீம் ந ப்ரத்யநந்த³த் நைச்ச²த் ப³ர்ஹிஷ்மந் ஹே ப்ராசீநப³ர்ஹி: || ககூ || தௌ³ர்பா⁴க்³யேநேதி|| பூரவே யயாதிபுத்ராய தேந வ்ருதா ஸதீ வரமதா³த் யயாதி: ஶுக்ரஶாபாஜ்ஜராம் ப்ராப்ய புத்ராந்ப்ரார்த²ய ஜராம் க்³ருஹ்ணீதேதி தாம் ஜ்யேஷ்டா²ஸ்த்ரயோ நஜக்³ருஹு: பூருஸ்த்வஜக்³ருஹே தஸ்மை யயாதி: தத்ஸ்வராஜ்யம் த³தா³விதி ஜரைவ வரமதா³தி³த்யர்த²: ||உ௦||உக|| ப்ர

புரஞ்சனன் தன்னைச் சார்ந்த ஒருவனுகிய ப்ரஜாகரன், யுத்தத்தில் எங்கு பலரால் நாசமடையும்போது ராஜ்யம் நகரம் பந்துஜனங்கள் இவர்களுடன் தன் பழுத்து மிகுந்த கவலை கொண்டான். 17

மதுவைப் பானஞ்செய்யும் அந்தப் புரஞ்சனன் பாஞ்சால நகரத்தில் தன் பார்ஷதர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட பலியை க்ரஹித்து ஸ்திரீயால் ஜயிக்கப் பட்டவனுகிப் பயத்தைத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. 18

ஒ ப்ராசினபர்ஹிஸ்ஸே! காலனுக்குக் கன்னிகையாகிய ஒரு ஸ்திரீ புருஷனை விரும்பி மூவுலகிலும் ஸஞ்சரித்தாள். எவனும் அவளை விரும்பவில்லை. 19

பாக்யமில்லாத சரீரம் படைத்த அவள் உலகத்தில் துர்ப்பகை என்று ப்ரஸித்திபடைந்தாள். அந்த துர்ப்பகை * (பூருவால்) வரிக்கப்பட்டு ஸந்தோஷித்து அந்த ராஜச்ரேஷ்டனுகிய பூருவுக்கு வரனைக்கொடுத்தாள். 20

---

* பூருவால் என்பதை இவ்வாறு ஊஹிக்கவும்.

யயாதி மஹாராஜன் சுக்ரனுடைய சாபத்தால் ஜரையை அடைந்து புத்ரர்களைக்கூவி இந்த ஜரையைக்கிரஹியுங்களென்றான். மூத்தவர்களாகிய நான்குபுத்ரர்களும் கிரஹிக்கவில்லை. பூரு மாத்திரம் கிரஹித்தான். பிறகு யயாதி பூருவுக்கு ராஜ்யத்தைக்கொடுத்தான் அதை ஜரை கொடுத்தாள் என்று வர்ணித்ததாகும்.

𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑌟𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌸𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌗𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌵𑍍𑌰𑍇 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌜𑌾𑌨𑌤𑍀 𑌕𑌾𑌮𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾 ॥ 21

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌮𑌯𑌾 𑌸𑌾 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌲𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌂𑌪𑌤𑍇 ।
𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌂𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌮𑌦𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌪𑌂 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌃𑌸𑌹𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌨𑍈𑌕𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌞𑌾𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌮𑍁𑌨𑍇 ॥ 22

𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌹𑌤𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌕𑌾 𑌯𑌵𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌮𑌯𑍋𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌵𑌵𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌭𑌯𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ 23

𑌋𑌷𑌭𑌂 𑌯𑌵𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌣𑍇 𑌵𑍀𑌰𑍇𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌲 𑌨 𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 24

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌮𑌾𑌵𑌨𑍁𑌶𑍋𑌚𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌵𑌸𑌦𑌵𑌗𑍍𑌰𑌹𑍌 ।
𑌯𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌵𑍇𑌦𑍋𑌪𑌨𑌤𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑌦𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ 25

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌵𑌤𑍀 𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌂𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍈𑌕𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌪𑌮𑌦𑌾𑌤𑍍॥௨௨॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌋𑌷𑌭𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌵𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌭𑌯𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌵𑍍𑌰𑍇॥௨௩॥ 𑌋𑌷𑌭𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌹𑍇𑌵𑍀𑌰 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍀𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌂𑌵𑍃𑌣𑍇 𑌨𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿॥௨௪॥ 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿॥ 𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍇𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌨𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌂 𑌯𑍋 𑌨𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍇𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌂 𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌨𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌤𑍌 𑌬𑌾𑌲𑍌 𑌅𑌸𑌦𑌵𑌗𑍍𑌰𑌹𑍌 𑌅𑌨𑍁𑌶𑍋𑌚𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥௨௫॥ 𑌅𑌥 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌭

ஒரு ஸமயம் அந்தஜ்ஜரை ஸஞ்சரிக்கும்போது பிர்ம்மலோகத்திலிருந்து பூமியை அடைந்திருக்கும் என்னைமிகுந்த வ்ருதமுடையவனென்று அறிந்தும் காமத்தால் மோஹமடைந்து வரித்தாள். 21

ஓ ராஜனே! நான் அந்தஜரையைத்திரஸ்காரஞ் செய்தேன். அவள் என்னிடம் மிகுந்த கோபங்கொண்டு "ஓமுனிவரே! என் வேண்டுகோளில் கவனிப்பில்லாத நீர் ஓரிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கவேண்டாம்" என்று தடைசெய்யமுடியாத சாபங்கொடுத்தாள். 22

பிறகு கோரிக்கைநிறைவேறாத கன்னிகை யவனர்களுக்கு ப்ரபுவாகிய பயனென்பவனை நான்சொல்லிப் பதியாக வரித்தாள். 23

யவனர்களுக்குள் சிரேஷ்டராகிய உம்மை இஷ்டநாயகனாக வரித்தேன்; ப்ராணிகள் உம்மிடம் கொண்ட சங்கற்பமானது நாசமடையாதல்லவா? 24

சாஸ்திரத்தாலும் வேதத்தாலும் கிடைத்ததைஎவன்கொடுக்கவில்லையோ, எவன்கிரஹிக்கவில்லையோ, அவ்விருவரும் கெட்டவிஷயத்தை க்ராஹிப்பவர்கள். சிறுவர்கள். இவர்களைப்பற்றி ஸாதுக்கள் துக்கிக்கிறார்கள். 25

𑌅𑌥𑍋 𑌭𑌜𑌸𑍍𑌵 𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌮𑍇 𑌦𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁 ।
𑌏𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌯𑌦𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌨𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌤𑍇 ॥ 26

𑌕𑌾𑌲𑌕𑌨𑍍𑌯𑍋𑌦𑌿𑌤𑌵𑌚𑍋 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌯𑌵𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌮𑌭𑌾𑌷𑌤 ॥ 27

𑌮𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 ।
𑌨𑌾𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 28

𑌤𑍍𑌵𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌯𑌾 𑌹𑌿 𑌮𑍇 𑌪𑍃𑌤𑌨𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍇𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥ 29

[illegible]

ஓ மங்களஸ்வபாவமுள்ளவரே! ஆகையால் என்னை நீர் அடையவேண்டும். உம்மை அடையும் எனக்குத் தயைசெய்ய வேண்டும். துன்பமுடையோர்களிடம் தயைசெய்கிறான். என்னும் இதுதான் புருஷனால் செய்யவேண்டியதர்மமாகின்றது. 26

யவனராஜன் காலகன்னிகை சொன்னவார்த்தையைக் கேட்டு தேவரஹஸ்யத்தைச் செய்யவிருப்பங்கொண்ட அந்த ஜரையைப்பார்த்துப் புன்னகையுடன் கூறுகின்றான். 27

உன்னுடைய பர்த்தாவைப்பற்றி நான் என்னுடைய மனதில் தனியே கவனித்தேன். அமங்கலையும் மிகவும் கெட்டவளுமாகிய உன்னிடம் இந்த ஜனங்கள் ஸந்தோஷங்கொள்வதில்லை. 28

நீ எவர்களாலும் அறிய முடியாத கதியுடையவளாகிக் கர்மங்களால் ஏற்பட்ட உலகத்தை ஆக்ரமித்து அனுபவிப்பாயாக; நீ என்னுடைய ஸேனையுடன் கூடி ப்ராஜைகளுக்கு நாசத்தைச் செய்வாய். 29

ஹ்ஜாரொzயம் ஊ ஹாதா சுவம் வ ஜெ ஹமிநீ ஹவ ।
வசாஜூ்ஹாஹூாம் ஞொகொzவுிஷவூக்ஷொ ஹீஊஷெஸநிகஃ ॥　　30

ஜதி ஸ்ரீ ஊஜூாமவதெ வதுஃஸூஹுஸ்கஞெ
ஷவுவிம்ஶொzயூாயஃ.

வொஜாரு ஊஹெஸாஸூ வுாயூஷஃ வாதிகூாக ஹீஜாஃ வொஜாஃ ஷெஸநி
காயஸூ்ஈ௦॥

ஜதி ஹாவாயஜுதீவிகாயாம் ஷவுவிம்ஶாயூாயவூாவூா.

இந்த ப்ரஜீவரான் எனக்கு ப்ராதாவாகிறுன். நீ எனக்கு ஸஹோதரியாக வேண்டும். நான் இருவருடனும் பயங்கரமான ஸேனைகளுடனும் யாருமறியாமல் இவ்வுலகில் ஸஞ்சரிக்கிறேன்.　　30

27-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌸𑍈𑌨𑌿𑌕𑌾 𑌭𑌯𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍋 𑌯𑍇 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌷𑍍𑌮𑌨𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌲𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌚𑍇𑌰𑍁𑌰𑌵𑌨𑍀𑌮𑌿𑌮𑌾𑌮𑍍 ॥ 1

𑌤 𑌏𑌕𑌦𑌾 𑌤𑍁 𑌰𑌭𑌸𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌰𑍁𑌰𑍁𑌧𑍁𑌰𑍍𑌭𑍌𑌮𑌭𑍋𑌗𑌾𑌢𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌰𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 2

𑌕𑌾𑌲𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌬𑍁𑌭𑍁𑌜𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍 ।
𑌯𑌯𑌾𑌭𑌿𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌾𑌰𑌤𑌾𑌮𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 3

𑌤𑌯𑍋𑌪𑌭𑍁𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍈 𑌯𑌵𑌨𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌦𑌿𑌶𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌭𑍃𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌦𑌯𑌨𑍍 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍 ॥ 4

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑍈𑌦𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑌕𑍍𑌤𑌯𑌾 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨 𑌕𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌪𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹—𑌸𑍈𑌨𑌿𑌕𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿॥ 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌶𑌂 𑌨𑍀𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌯𑌾 𑌉𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾॥1॥ 𑌤 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇 𑌸𑍈𑌨𑌿𑌕𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌯𑌃 𑌰𑍁𑌰𑍁𑌧𑍁𑌃 𑌭𑍌𑌮𑌭𑍋𑌗𑌾𑌢𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌖𑌾𑌦𑌨𑌪𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌯𑍌𑌵𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌜𑌰𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑍇𑌨 𑌜𑍀𑌰𑍍𑌣𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥2॥ 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌤𑌿॥ 𑌯𑍌𑌵𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌜𑌰𑌾𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥3॥ 𑌤𑌯𑍇𑌤𑌿॥ 𑌜𑌰𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌂 𑌯𑌵𑌨𑌾𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌯𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌰𑍋𑌗

28-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ நாரதர் கூறுகிறார்.

ஓ ப்ராசீனபர்ஹிஸ்ஸே! பயன் என்ற பெயருடையவனுக்கு ஸேனைகளாகிய சேடர்கள் ப்ரஜ்வாரனுடனும் காலகன்னிகையுடனும் இந்தப்பூமியில் ஸஞ்சரித்தார்கள். 1

ஓ அரசே! ஒருசமயம் அந்த ஸேனைகள் வேகங்கொண்டு பூமியில் உள்ள போகங்களால் நிறைந்ததும் கிழட்டு ஸர்ப்பத்தால் ரக்ஷிக்கப் பட்டதுமாகிய புரஞ்சனன் புரியைத் தாக்கின. 2

காலகன்னிகையாகிய ஜரை வலுவுடன் புரஞ்சனன் புரியை அனுபவித்தாள். அந்தக்காலகன்னிகையால்அவமதிப்படைந்தபுருஷன்உடனேஸாரமில்லாமையை அடைவான். 3

எல்லாத்திசைகளிலும் ஜரையால் அனுபவிக்கப்படும் அந்தநகரமுழுதும், யவனர்கள் வாயில்களின் வழியே ப்ரவேசித்து மிகவும் பீடித்தார்கள். 4

தஸ்யாம் ப்ரபீட்யமாநாயாமபிமாநீ புரஞ்ஜந: ।
அவாபோருவிதாம்ஸ்தாபாந் குடும்பீ மமதாகுல: ॥ 5

கந்யோபகூடோ நஷ்டஶ்ரீ: க்ருபணோ விஷயாத்மக: ।
நஷ்டப்ரஜ்ஞோ ஹ்ருதைஶ்வர்யோ கந்தர்வயவநைர்பலாத் ॥ 6

விஶீர்ணாம் ஸ்வபுரீம் வீக்ஷ்ய ப்ரதிகூலாநநாத்ருதாந் ।
புத்ராந் பௌத்ராநுகாமாத்யாந் ஜாயாம் ச கதஸௌஹ்ருதாம் ॥ 7

ஆத்மாநம் கந்யயா க்ரஸ்தம் பஞ்சாலாநரிதூஷிதாந் ।
துரந்தசிந்தாமாபந்நோ ந லேபே தத்ப்ரதிக்ரியாம் ॥ 8

காமாநபிலஷந் தீநோ யாதயாமாம்ஶ்ச கந்யயா ।
விகதாத்மகதிஸ்நேஹ: புத்ரதாராம்ஶ்ச லாலயந் ॥ 9

ரோகேண ப்ரவிஶ்ய ॥ ௪ ॥ ௫ ॥ கந்யேதி ॥ கந்யயா ஜரயோபகூடஸ்ய தத்ப்ரதிக்ரியா ந லேபே இதி த்ருதீயேநாந்வய: ஹ்ருதைஶ்வர்ய: உத்தாநாதிஷ்வஶக்த: ॥ ௬ ॥ விஶீர்ணாமிதி ॥ ப்ரதிகூலாந் அநவேக்ஷிதவிஷயப்ரவணாந் அநாத்ருதாநாத்ருதகேஶவர்ணாந் ஸ்வாயீநகாமாபாவாத் அநுகாமா இந்த்ரியாணி அமாத்யா: இந்த்ரியதேவதா: கதஸௌஹ்ருதாம் அப்யவஸாயாபாவாத் ॥ ௭ ॥ ஆத்மாநமிதி ॥ அரிபி: வித்யாதிபிர்தூஷிதாந் ॥ ௮ ॥ காமாநிதி ॥ காமகந்யயா ஹேதுபூதயா யாதயாமாந் நிஸ்ஸாராநபி காமாநபிலஷந் விகதா ஆத்மநோ கதி: பாரலௌகிகீ ஐஹிக: புத்ராதிஸ்நேஹஶ்ச யஸ்ய ஸ்நேஹாதிதி வா பாட: ॥ ௯ ॥ கந்தர்வேதி ॥ ஸ ராஜா புரஞ்ஜநோ ஹாதரம் ப்ரபக்ஷே உபசக்ராமேதி

குடும்பத்தில் என்னுடையது என்னும் தன்மையால் வியாகுலமடைந்த புரஞ்சனன் ஐரை நலைந்தவுடன் அபிமானங்கொண்டு பலவாறான தாபங்களை யடைந்தனன். 5

மனைவியால் அணைக்கப்பட்டவனும் பொருளை இழந்தவனும் கிருபணத்தன்மையுள்ளவனும் விஷயங்களில் புத்தியுடையவனும் அறிவை இழந்தவனும் ப்ரபுத்தனமற்றவனுமாகிய புரஞ்சனன் கந்தர்வர்களாலும் யவனர்களாலும் மிகுதியுஞ்சிதறுண்ட தன்னுடைய நகரத்தையும், ப்ரதிகூலர்களும் ஆதாவில்லாதவர்களுமாகிய புத்ரர்களையும், பௌத்ரர்களையும், பரிவாரங்களையும், மந்திரிகளையும் அன்பற்றமனைவியையும், காலகன்னியால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டதன்னையும், சத்ருக்களால் கெடுதியடைந்த பாஞ்சாலதேசத்தவரையும்பார்த்து முடிவற்றவிசாரத்தை அடைந்து அதற்குப் பதில் செய்யும் உபாயத்தைத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. 6-8

தீனனும் ஆத்மகதியில்லாதவனுமாகிய புரஞ்சனன் மனைவியால் ஸாரமில்லாத காமங்களை விரும்பி ஸ்நேஹத்தால் புத்ரர்களையும் தாரங்களையும் லாலனை

𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌯𑌵𑌨𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌕𑌨𑍍𑌯𑍋𑌪𑌮𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌹𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑌨𑌿𑌕𑌾𑌮𑌤𑌃 ॥ 10

𑌭𑌯𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑌜𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌵𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌦𑌦𑌾𑌹 𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾 ॥ 11

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍌𑌰𑌃 𑌸𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌃 ।
𑌕𑍌𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑌿𑌕𑌃 𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ 12

𑌯𑌵𑌨𑍋𑌪𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯𑌤𑌨𑍋 𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌕𑌨𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌪𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌵𑌾𑌰𑌸𑌂𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌪𑌾𑌲𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤 ॥ 13

𑌨 𑌶𑍇𑌕𑍇 𑌸𑍋𑌽𑌵𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋𑌰𑍁𑌵𑍇𑌪𑌥𑍁𑌃 ।
𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑍈𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌕𑍋𑌟𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵 𑌸𑌾𑌨𑌲𑌾𑌤𑍍 ॥ 14

𑌆𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌅𑌨𑌿𑌕𑌾𑌮𑌤𑌃 𑌅𑌨𑌿𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾𑌽𑌪𑌿 ॥௧௦॥௧௧॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌃 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌗𑌸𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑍇𑌨 𑌦𑍀𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌕𑍌𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑌿𑌕𑌃 𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌹𑌿𑌤𑌪𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌰𑌪𑌾𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌸𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥௧௨॥ 𑌯𑌵𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌵𑌨𑍈𑌰𑍁𑌪𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌪𑌾𑌲𑌃 ॥௧௩॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌉𑌰𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌪𑌥𑍁𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌕𑍋𑌟𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑌲𑍋 𑌇𑌵 ॥ ௧௪ ॥ 𑌶𑌿𑌥𑌿𑌲𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌧𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌰𑌾𑌪𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌂𑌵

செய்து, கந்தர்வர்களாலும் யவனர்களாலும் ஆக்ரமிக்கப்பட்டதும் காலகன்னிகையால் த்வம்ஸம் செய்யப்பட்டதுமாகிய அந்த நகரத்தை விருப்பமில்லாமலே விடுவதற்கு யத்னித்தான். 9—10

பயனுக்கு முன்னுண்டான ப்ராதாவாகிய ப்ரஜ்வாரன் அருகில் வந்து ப்ராதாவுக்கு ப்ரியத்தைச் செய்ய விரும்பி அந்த நகரமுழுவதையும் தஹித்தான்.

அந்தநகரம் தஹிக்கப்படும்போது புரஞ்சனன் மனைவியுடனும் நகரத்தார்களுடனும் பரிவாரங்களுடனும் புத்ரர்கள் முதலியவர்களுடனும் தாபமடைந்தான். 12

காலகன்னிகையால் ஆக்ரமிக்கப்பட்ட நகரத்தில் யவனர்களால் முற்றுகை போடப்பட்ட க்ருஹங்களுடைய நகரபாலன் ப்ரஜ்வாரனுல் ஸ்பர்சிக்கப்பட்டுத் தாபமடைந்தான். 13

வெகு ப்ராயாஸத்தால் மிகுந்த நடுக்கமுடைய அந்தப் புரஞ்சனன் அந்த நகரத்தில் வசிப்பதற்கு சக்தி பெறவில்லை. மரப்பொந்திலிருந்துசெல்லும் ஸர்ப்பம்போல அந்த நகரத்திலிரு து செல்ல விரும்பினுன். 14

[illegible] |
[illegible] ‖ 15

[illegible] |
[illegible] ‖ 16

[illegible] |
[illegible] ‖ 17

[illegible] |
[illegible] ‖ 18

[illegible] |
[illegible] ‖ 19

[illegible]

எப்பொழுது கர்ந்தர்வர்களால் பௌருஷம் இழந்து வன்மைகுறைந்த அவயவங்களுடம் கூடியவனுக ஏற்பட்டானே அப்பொழுது வலுவுடைய யவனர்களால் எதிர்க்கப்பட்டு ரோதனம் செய்தான். 15

குற்சிதமான புத்தி யுடையவனும் தீனனும் கிருஹஸ்தனுமாகிய புரஞ்சனன் ஸ்திரீயிடம் வியோகம் நேர்ந்தவுடன் கிருஹங்களில் பெண்கள் புத்ரர்கள் பௌத்ரர்கள் மருகிகள் மருகர்கள் இவர்களேயும்தன்னுடைய துஎன்றுகொண்ட மற்றும் வீட்டிலுள்ள கோசம் உபகரணங்கள் இவைகளேயும் நான் என்னுடையது என்று எண்ணிக்கொண்டான். 16—17

நான் பரலோகஞ் சென்ருல் நாதனற்ற ஒருத்தியாகிய இந்த ஸ்திரீ சிறுவர்களேப் பற்றி துக்கித்துக் கொண்டு எவ்வித மிருப்பாள். 18

நாம் புசிக்காவிடில் போஜனம் செய்யாள்; நான் ஸ்னனம் செய்யாவிடில் ஸ்னனம் செய்யாள்; என்னிடம் பற்றுதலுடைய அவள் நான் கோபங்கொண்டால் மிகுந்த நடுக்கத்துடனிருப்பாள். துராத்தினுல் பயத்தால் மௌனமாக

𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑌯𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌷𑌿𑌤𑍇 𑌶𑍋𑌕𑌕𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾 ।
𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑍈𑌤𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑍀𑌯𑌂 𑌵𑍀𑌰𑌸𑍂𑌰𑌪𑌿 𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 20

𑌕𑌥𑌂 𑌨𑍁 𑌦𑌾𑌰𑌕𑌾 𑌦𑍀𑌨𑌾 𑌦𑌾𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 ।
𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌯𑌿 𑌗𑌤𑍇 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌨𑌾𑌵 𑌇𑌵𑍋𑌦𑌧𑍌 ॥ 21

𑌏𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌯𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍋𑌚𑌨𑍍𑌤𑌮𑌤𑌦𑌰𑍍𑌹𑌣𑌮𑍍 ।
𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍁𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌧𑍀𑌰𑍇𑌨𑌂 𑌭𑌯𑌨𑌾𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤 ॥ 22

𑌪𑌶𑍁𑌵𑌦𑍍𑌯𑌵𑌨𑍈𑌰𑍇𑌷 𑌨𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌵𑌦𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌨𑌨𑍁𑌪𑌥𑌾𑌃 𑌶𑍋𑌚𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌭𑍃𑌶𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾𑌃 ॥ 23

𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑍋𑌪𑌗𑌤 𑌉𑌪𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌭𑍁𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌃 ।
𑌯𑌦𑌾 𑌤𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁 𑌪𑍁𑌰𑍀 𑌵𑌿𑌶𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌗𑌤𑌾 ॥ 24

[illegible]

விருப்பாள். விவேகமில்லாத என்னை அறிவிப்பாள். வீரனுகிய புத்ரனைப் பெற்ற இவள் நான் பரலோகஞ் சென்ற பின்பு துக்கத்தால் கிருசத் தன்மையை யடைந்து இந்த கிருஹ தர்மத்தை அநுஸரிப்பாளா? 19—20

முக்யமான ஆச்ரய மில்லாதவர்களும் தீனர்களுமாகிய புத்ரர்களும் பெண்களும் கடலில் பேதமடைந்த ஓட முடையவர்கள் போல நான் சென்றால் எவ்வித மிருப்பார்கள். 21

இவ்விதம் கிருபணத் தன்மையுள்ள புத்தியால் துக்கிப்பவனும் இதற்குத் தகாதவனுமாகிய இந்தப் புரஞ்சனனைக் கிரஹிக்க புத்தியுடைய பயன் என்பவன் வந்தான். 22

யவனர்களால் இவ்விதம் பசுவைப்போல் தன்னிருப்பிடத்திற் கழைக்கப் படுகிறான். இவனுடைய வழியை அனுஸரித்தவர்களும் மிகவுந் துன்பமடைந்தவர்களுமாகிய பந்து ஜனங்கள் துக்கமடைந்து அனுஸரிக்கிறார்கள். 23

எப்பொழுது ஸர்ப்பம் தகையப்பட்டு நகரத்தை விட்டுச் சென்றதோ அப்பொழுது நகரமானது அந்த ஸர்ப்பத்தையே அனுசரித்துச் சிதறி ப்ரகிருதியை அடைந்தது. 24

𑌵𑌿𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌭𑌂 𑌯𑌵𑌨𑍇𑌨 𑌬𑌲𑍀𑌯𑌸𑌾 ।
𑌨𑌾𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑌮𑌸𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌸𑌖𑌾𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾 ॥ 25

𑌤𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌪𑌶𑌵𑍋𑌽𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌯𑍇𑌽𑌦𑌯𑌾𑌲𑍁𑌨𑌾 ।
𑌕𑍁𑌠𑌾𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌮𑍀𑌵𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍 ॥ 26

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌪𑌾𑌰𑍇 𑌤𑌮𑌸𑌿 𑌮𑌗𑍍𑌨𑍋 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌃 ।
𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍀𑌰𑌨𑍁𑌭𑍂𑌯𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑌦𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ 27

𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 ।
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌨𑌿 ॥ 28

𑌤𑌦𑌾𑌨𑍀𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌰𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿 [illegible] ॥ 24 ॥ 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣 𑌇𑌤𑌿 । [illegible] 𑌸𑌖𑌾𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 ॥ 25 ॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌦𑌯𑌾𑌲𑍁𑌨𑌾 [illegible] 𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌹𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌮𑍀𑌵𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍌𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 ॥ 26 ॥ 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍀𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌃 𑌆𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑍁𑌭𑍂𑌯 ॥ 27 ॥ 𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌤𑌾𑌂 [illegible] 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌅𑌤𑌃 [illegible] 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷 𑌇𑌤𑌿 [illegible] 𑌵𑌿𑌦𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌿𑌂

வலுவுடைய யவனனால் வலுவாக இழுக்கப்படும் புரஞ்சனன் இருளை அடைந்து ஸஹிருத்தாகிய நண்பனைத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை. 25

தயையில்லாத இந்தப் புரஞ்சனனால் முன் உயிரை இழந்த யாகப்பசுக்கள் இவனுடைய க்ரூரத் தன்மையை நினைத்து இவனைக்கோடாரிகளால் சேதித்தன. 26

முடிவில்லாத கரையுடைய இருளில் மூழ்கியவனும் ஸ்மரணையிழந்தவனுமாகிய புரஞ்சனன் ஸ்திரீயின் சேர்க்கையால் கெடுதி யடைந்து அநேகவருஷம் வரையில் துன்பத்தை அனுபவித்து அந்த ஸ்திரீயையே மனதால் நினைத்துப் பிறகு ராஜச்ரேஷ்டனாகிய * விதர்ப்பனுடைய கிருஹத்தில் உத்தம ஸ்திரீயாகப் பிறந்தான். 27—28

---

* விதர்ப்பன்—கர்மானுஷ்டானம் செய்பவன் என்பது இதன் தத்வஞானப்பொருள்.

𑌉𑌪𑌯𑍇𑌮𑍇 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌪𑌣𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌦𑌰𑍍𑌭𑍀𑌂 𑌮𑌲𑌯𑌧𑍍𑌵𑌜𑌃 ।
𑌯𑍁𑌧𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌪𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌯𑌃 ॥ 29

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸 𑌜𑌨𑌯𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌮𑌸𑌿𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑌵𑍀𑌯𑌸𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌡𑌭𑍂𑌭𑍃𑌤𑌃 ॥ 30

[illegible]

சத்ருக்களின் நகரத்தை ஜயிக்கும் வல்லமையுள்ளவனும் † பாண்டிய வம்சத்திற் பிறந்தவனுமாகிய ‡ மலயத்வஜன் யுத்தத்தில் க்ஷத்திரியர்களை ஜயித்து வீரியத்தைப் பந்தயமாக உடைய வைதர்ப்பியை விவாஹம் செய்து கொண்டான். 29

மலயத்வஜன் அந்த வைதர்ப்பியிடம் கருவிழி யுடைய பெண்ணையும் த்ராவிட பூமியைப் பரிபாலிப்பவர்களும் இளையவர்களுமாகிய ஏழு புத்ரர்களையும் உண்டு பண்ணினான். 30

---

† (பாண்டிய வம்சத்தில் என்பது நிச்சய புத்திக் குரியவனென்பதை விளக்குவதாம்.
‡ மலயத்வஜன்-மலயமலை இருக்குமிடத்தில் த்வஜம் போன்றிருப்பவன். விஷ்ணுபக்தன் என்பதுமாம். இவ்விதம் அங்கங்குக் கவனித்துக் கொள்ளவும்.)

𑌏𑌕𑍈𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌰𑍍𑌬𑍁𑌦𑌮𑌰𑍍𑌬𑍁𑌦𑌮𑍍 ।
𑌭𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌂𑌶𑌧𑌰𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑍀 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ 31

𑌅𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌰𑌮𑍁𑌪𑌯𑍇𑌮𑍇 𑌧𑍃𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌢𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑍋 𑌜𑌾𑌤 𑌇𑌧𑍍𑌮𑌵𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ॥ 32

𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯 𑌤𑌨𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌯𑌧𑍍𑌵𑌜𑌃 ।
𑌆𑌰𑌿𑌰𑌾𑌧𑌯𑌿𑌷𑍁𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌸 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌚𑌲𑌮𑍍 ॥ 33

𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍𑌵𑍈𑌦𑌰𑍍𑌭𑍀 𑌮𑌦𑌿𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾 ।
𑌅𑌨𑍍𑌵𑌧𑌾𑌵𑌤 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑍇𑌶𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌰𑌜𑌨𑍀𑌕𑌰𑌮𑍍 ॥ 34

𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑌿𑌲𑍋𑌕𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌰𑌤𑌳
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌷𑌾𑌡𑍍𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌲𑍋𑌕𑌵𑌿𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌜𑌤𑍍𑌯𑌯𑍈𑌃 । 𑌸 𑌏𑌵𑍋𑌪𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕
𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌇𑌧𑍍𑌮𑌵𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 “𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸 𑌗𑍁
𑌰𑍁𑌮𑍇𑌵𑌾𑌭𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑍍” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌸𑌤𑍀 𑌚 𑌹𑍃𑌦𑌨𑍇𑌨𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌸𑌾𑌰𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌾𑌦𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑍈𑌃
𑌨𑌹𑍍𑌯𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌰𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌤𑌯𑍈𑌵 ॥ ௩௨ ॥
𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌂𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 ॥ ௩௩ ॥ 𑌇𑌦𑌾
𑌨𑍀𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌗𑍁
𑌰𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌤𑌿𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌷𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶
𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 । 𑌮𑌦𑍇𑌨𑍋𑌦𑌯𑌜𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑍍𑌣𑌾 𑌮𑌦𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌮𑌦𑌿𑌰𑌂
𑌈𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥ ௩௪ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃
𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌲𑌿𑌲𑍈𑌃 𑌉𑌭𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌮𑌲𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲

ஓ ராஜனே! அந்தப் புத்ரர்களுக்குள் ஒவ்வொருவனுக்கும் அற்புதம் அற்புதம் என்ற கணக்காகப் புத்ரர்களுண்டானார்கள். அந்தப் புத்திரர்களின்வம்ச தர்மங்களால் மன்வந்தரம் வரையிலும் அதற்கு மேலும் பூமியானது அனுபவிக்கப்படுகிறது. 31

இத்மவாஹனைப் பிள்ளையாக உடைய அகஸ்தியர், முதலாவ துண்டான வளும் விரதங்களுடையவளுமாகிய பெண்ணை விவாஹம் செய்து கொண்டார். அவளிடம் த்ருடச்யுதன் பிறந்தான். 32

ராஜ ச்ரேஷ்டனாகிய மலயத்வஜன் புத்ரர்களுக்குப்பூமியைப்பிரித்து கிருஷ்ணனைப் பூஜிக்க விரும்பி குலபர்வதம் சென்றான். 33

மதத்தை யுண்டாக்கும் நேத்திரங்களுடைய வைதர்ப்பையானவள்கிருஹங்களையும் போகங்களையும் புத்ரர்களையும் விட்டு நிலவு சந்திரனைப் போல் பாண்டிய ராஜனை அநுஸரித்தாள். 34

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌸𑌾 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌪𑌰𑍍𑌣𑍀 𑌅𑌵𑌟𑍋𑌦𑌕𑌾 ।
𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑌲𑌿𑌲𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌭𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌮𑍃𑌜𑌨𑍍 ॥ 35

𑌕𑌨𑍍𑌦𑌾𑌷𑍍𑌟𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑍂𑌲𑌫𑌲𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌪𑌰𑍍𑌣𑍈𑌸𑍍𑌤𑍃𑌣𑍋𑌦𑌕𑍈𑌃 ।
𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌶𑌨𑍈𑌰𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌤𑌪 𑌆𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ 36

𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌵𑌾𑌤𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇 ।
𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌜𑌯𑌤𑍍𑌸𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃 ॥ 37

𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌪𑌕𑍍𑌵𑌕𑌷𑌾𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍈𑌰𑍍𑌯𑌮𑍈𑌃 ।
𑌯𑍁𑌯𑍁𑌜𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑌿𑌲𑌾𑌶𑌯𑌃 ॥ 38

𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁𑌰𑌿𑌵𑍈𑌕𑌤𑍍𑌰 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌶𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌃 ।
𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑍋𑌦𑍍𑌵𑌹𑌨𑍍 𑌰𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ 39

𑌯𑌤𑍁 𑌤𑌪 𑌆𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥௩௫॥ 𑌕𑌨𑍍𑌦𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌮𑍇𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌇𑌤𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑍀𑌪𑌦𑌂 ॥௩௬॥௩௭॥ 𑌤𑌪𑌸𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌨𑌯𑌾 𑌪𑌕𑍍𑌵𑌕𑌷𑌾𑌯𑌃 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌸𑌨𑌃 𑌯𑍁𑌯𑍁𑌜𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌅𑌨𑌿𑌲𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌆𑌶𑌯𑌃 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌨 ॥ ௩௮ ॥ 𑌆𑌸𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁𑌵𑌰𑍍𑌷𑌶𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾𑌯𑌨𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌹𑌾𑌰𑍍𑌦 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌰𑌤𑌿𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌹𑌨𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌨𑌵𑍇𑌦 ॥௩௯॥ 𑌸𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌬𑍋𑌧𑍇𑌽𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌤𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌨 𑌕𑍁𑌤𑌃

அந்த மலயத்வஜன் அங்குள்ள சந்திரமஸை தாம்ரபர்ணி நவோதகை முதலிய நதிகளின் புண்ய ஜலங்களால் எப்பொழுதும் மனதையும் சரீரத்தையும் பரிசுத்தஞ் செய்துகொண்டு காய்களாலும் விதைகளாலும் மூலங்களாலும் பலன்களாலும் புஷ்பங்களாலும் இலைகளாலும் புற்களாலும் ஜலத்தாலும்மெதுவாக ஜீவித்துச் சரீரம் இளைக்கும்படியான தவத்திலிருந்தான். 35—36

ஸமமான ஞானமுடைய மலயத்வஜன் சீதம் உஷ்ணம் காற்று மழை பசி தாகம் ப்ரியம் அப்ரியம் ஸுகம் துக்கம் என்னும் இவைகளை ஜயித்தான். 37

தவத்தாலும் வித்தையாலும் நியமங்களாலும் யமங்களாலும் தஹிக்கப்பட்ட காமம் முதலியவைக ளுடையவனும் இந்திரியங்கள் ப்ராணன் மனம் இவைகளை ஜயித்தவனுமாகிய மலயத்வஜன் மனதை ப்ர்ஹ்மத்துடன் சேர்த்தான். 38

தேவ வருடங்களில் நான்கு வருடம் வரையில் ஸ்திரனுக ஒரே இடத்தில் மரம்போல் இருந்தான். பகவானுகிய வாஸுதேவனிடம் நிகாற்ற விச்வாஸம் வைத்து மற்றதை அறியவில்லை. 39

𑌸 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌤𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌤𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨 𑌇𑌵𑌾𑌮𑌰𑍍𑌶𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌰𑌾𑌮 𑌹 ॥ 40

𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑍀𑌪𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑍋𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 ॥ 41

𑌪𑌰𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ।
𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑍋 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌪𑌰𑌰𑌾𑌮 𑌹 ॥ 42

𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌵𑍈𑌦𑌰𑍍𑌭𑍀 𑌮𑌲𑌯𑌧𑍍𑌵𑌜𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑍍𑌣𑌾 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌚𑌰𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌾 𑌪𑌤𑌿𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 ॥ 43

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌤𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌨𑍁𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑌤𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌤𑌆𑌹 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌅𑌪𑌂𑌪𑌾𑌪𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌤𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 ॥ 40 ॥ 𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌉𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌤𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑍀𑌪𑍇𑌨 ॥ 41 ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 — 𑌪𑌰 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌨 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍀𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌶𑍋𑌕𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰𑍇𑌣𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌦𑍁𑌪𑌰𑌰𑌾𑌮𑍇𑌨𑍈𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌾𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍇𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌧𑌾𑌯𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌹𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌯𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ 42 ॥ 43 ॥ 𑌪𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌉𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌪𑍇𑌣 𑌨𑌾𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌸𑌤𑍀𑌪𑌹𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌃 । 𑌉𑌪𑌰𑌾𑌯𑌿𑌕𑍇

அந்த மலயத்வஜன் (தேஹம் முதலியவற்றை விட) வேறு பட்டிருப்பதாலும் வியாபகமாக இருப்பதாலும் அந்தக் கரணவிர்த்திக்கு ஸாக்ஷியாகிய ஆத்மாவைத் தன்னிடம் அறிந்தவனாகி ஸ்வப்னத்திற்போல (மற்றவைகளிலிருந்து) ஒழிவடைந்தான். 40

ப்ரத்யக்ஷரும் பகவானுமான ஹரியாகிய குருவால் உபதேசிக்கப்பட்டதும் எங்கும் ப்ரகாசிப்பதுமான பரிசுத்த ஞானமாகிய தீபத்தால் தன்னைப் பரப்ரஹ்மத்தி னிடத்திலும் ப்ரஹ்மத்தைத் தன்னிடத்திலும் பார்க்கிறவனாகி நோக்கத்தைவிட்டு இந்த ஸம்ஸாரத்தி னின்று ஒழிவடைந்தான். 41—42

சிறந்த தர்மங்களை யறிந்தவளும் பதியைத் தெய்வமாகக் கொண்டவளுமாகிய அந்த வைதர்ப்பியானவள் ஸுகங்களை விட்டுப் பதியாகிய மலயத்வஜனுக்கு அன்புடன் பணிவிடை செய்தாள். 43

[illegible] |
[illegible] || 44

[illegible] |
[illegible] || 45

[illegible] |
[illegible] || 46

[illegible] |
[illegible] || 47

[illegible] |
[illegible] || 48

[illegible]

மரவுரி யுடுத்தவளும் விருதங்களால் இளைத்தவளும் ஒரே பின்னலாகச் செய்யப்பட்ட கூந்தலுடையவளுமாகிய வைதர்ப்பியானவள் பதிக்குச்சிறிது குறைந்தவளாகி அடங்கிய அக்னி ஜ்வாலை அடங்கிய அக்னியை யனுசரிப்பது போல் இருந்து விளங்கினாள். 44

மிகவும் ஸ்திரமான ஆஸனத்தை அடைந்து கணவனை அறிந்து கொள்ளாதவளாகிய வைதர்ப்பி, பதியைவிடச் சிறிது உதாஸீனத் தன்மையை அடைந்து முன்போலப் பணிவிடை செய்தாள். 45

பதியின் பாதங்களைப் பூஜிக்கும்போது அந்தப் பாதத்தில் உஷ்ணத்தைக் காணவில்லை. கூட்டத்தினின்று தவறியபெண் மிருகம்போலஅழுத்தங்கொண்ட மனமுடையவளாக ஆனாள். 46

தளர்ச்சி யடைந்த வைதர்ப்பி தன்னைப் பற்றி தீனத்தன்மை யுடையவளாகவும் பந்து ஜனங்க ளில்லாதவளாகவும் எண்ணி வருத்தமுற்று ஸ்தனங்கள் நனையக் கண்ணீர் சொரிந்து அரண்யத்தில் இனிமையான குரலுடன் மிகவும் ரோதனம் செய்தாள். 47

ஓ ராஜ சிரேஷ்ட! எழுந்திரும், எழுந்திரும், தஸ்கரர்களிடத்திலும் தர்மமில்லாத க்ஷத்திரியர்களிடத்திலும் பயமடைந்த இந்தப் பூமியைக் காப்பாற்றுவீராக. 48

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌲𑌪𑌤𑍀 𑌬𑌾𑌲𑌾 𑌵𑌿𑌪𑌿𑌨𑍇𑌽𑌨𑍁𑌗𑌤𑌾 𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌰𑍍𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌰𑍁𑌦𑌤𑍀𑌽𑌶𑍍𑌰𑍂𑌣𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌤𑍍 ॥ 49

𑌚𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌮𑌯𑍀𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌆𑌦𑍀𑌪𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌵𑌿𑌲𑌪𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌮𑌨𑍋 𑌦𑌧𑍇 ॥ 50

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌤𑌰𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌖𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌨𑍍 𑌵𑌲𑍍𑌗𑍁𑌨𑌾 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌤𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌰𑍁𑌦𑌤𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ 51

𑌕𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿 𑌕𑍋 𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌶𑌯𑌾𑌨𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍋𑌚𑌸𑌿 ।
𑌜𑌾𑌨𑌾𑌸𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑌖𑌾𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌚𑌚𑌰𑍍𑌥 𑌹 ॥ 52

𑌅𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌸𑌿 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌸𑌖𑌂 𑌸𑌖𑍇 ।
𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌭𑍌𑌮𑌭𑍋𑌗𑌰𑌤𑍋 𑌗𑌤𑌃 ॥ 53

𑌰𑍋𑌦𑌿॥௪௮॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌅𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸॥௪௯॥ 𑌚𑌿𑌤𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾𑌽𑌽𑌦𑍀𑌪𑍍𑌯॥௫௦॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿॥ 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌤𑌰𑌃 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌖𑌾 '𑌆𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑌜𑌾' 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃। 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑌯𑌨𑍍॥௫௧॥ 𑌕𑍇𑌤𑌿॥ 𑌅𑌯𑌂 𑌯𑌂 𑌶𑍋𑌚𑌸𑌿 𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌶𑍇𑌷𑌃𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌚𑌰𑍍𑌥 𑌇𑌯𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌸𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑌿𑌤𑌵𑌤𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥ ௫௨ ॥ 𑌅𑌪𑍀𑌤𑌿॥ 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌸𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌸𑌖𑌂 𑌅𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌮 𑌸𑌖𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌸𑍀𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌸𑌿 𑌸𑌖𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌂𑌸𑌿𑌤𑌭𑍋𑌗𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌭𑍋𑌗𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁

பதியை அநுஸரித்த பாலையாகிய வைதர்ப்பியானவள், வனத்தில் இவ்விதம் கூக்குரலிட்டு ரோதனஞ்செய்துகொண்டு பர்த்தாவின் பாதங்களில் விழுந்து கண்ணீர் பெருக்கினள். 49

கட்டைமயமானசிதையை ஏற்படுத்தி அதில் பர்த்தாவின் சரீரத்தை,(அக்னியால்) ஜ்வலிக்கச்செய்து புலம்பியழுது தானுங்கூட மாணமடைவதில் மனம் செலுத்தினள். 50

ஓ ப்ரபூவே! அப்பொழுது ஆத்மஞான முடையவனும் வேதியனுமாகிய ஒரு நண்பன் அவள் முன்வந்து ரோதனம் செய்யும் வைதர்ப்பியை ஸுந்தரமான நல்வார்த்தையால் ஸமாதானம் செய்து சொல்லுகிறான். 51

யார்நீ? எவனைச்சார்ந்தவள்? படுத்திருப்பவன்யாவன்? எவனைப்பற்றித்துக் கப்படுகிறாய்? என்னை, நண்பனென்று அறிவாயா? என்னால் பலவிதஸுகங்களை அனுபவித்திருக்கிறாயல்லவா? 52

1 ஓ நண்ப! அறிந்துகொள்ளமுடியாத ஸ்னேகிதனிருந்தானென்று தெரிந்துகொண்டாயா? பூமியில் உள்ள ஸுகங்களில் விருப்பங்கொண்டு ஸ்தானத்தை இச்சித்து என்னைவிட்டுச்சென்றாயல்லவா? 53

---

1 ஓ. நண்ப என்று புருஷனைப்போல் அழைத்தமையால் பூர்வஜன்ம புருஷத்தன்மையை ஞாபகப்படுத்தியதாகவாகிறது.

𑌹𑌂𑌸𑌾𑌵𑌹𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌸𑌖𑌾𑌯𑍌 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌯𑌨𑍌 ।
𑌅𑌭𑍂𑌤𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌵𑍌𑌕𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌪𑌰𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌨𑍍 ॥ 54

𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌮𑌾𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌗𑌤𑍋 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑍀𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌚𑌰𑌨𑍍 𑌪𑌦𑌮𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌃 𑌕𑌯𑌾𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 ॥ 55

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌨𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑍇𑌕𑌪𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑌮𑍍 ।
𑌷𑌟𑍍𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌪𑌣𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌧𑌵𑌮𑍍 ॥ 56

𑌪𑌞𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌆𑌰𑌾𑌮𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌨𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌤𑍇𑌜𑍋𑌽𑌬𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍁𑌲𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥ 57

𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌸𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌕𑍃𑌤𑌮𑌨𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍈𑌃 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍍॥௫௩॥ 𑌹𑌂𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿॥ 𑌹𑌂𑌸𑍌 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍌 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌮𑌯𑌨𑌂 𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌤𑌥𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌵𑍇𑌕𑌮𑌾𑌨𑌸𑌸𑌰𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌵𑌿𑌵𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌤𑍌 𑌓𑌕𑍋 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍍 𑌅𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵 [illegible] 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌪𑌰𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌨𑍍 [illegible] 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍॥௫௪॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿॥ [illegible] 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾॥௫௫॥ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌰𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿॥ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌆𑌰𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌉𑌪𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌨𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌏𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌪𑌾𑌲𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌪𑍍𑌤𑍇𑌜𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌷𑌟𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌨𑌿 [illegible] 𑌵𑌣𑌿𑌜𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌪𑌣𑌾𑌃 𑌹𑌟𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌉𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌧𑌵𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍॥௫௬॥ 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌷𑌟𑍍𑌕𑍁𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 [illegible] 𑌚 𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌮𑍍॥௫௭॥ 𑌵𑌿𑌪𑌣 𑌇𑌤𑌿 ॥ [illegible]

ஓ சிறந்தவனே! நானும் நீயும் மானஸ ஸரஸ்ஸில் வாஸம்செய்யும் பரிசுத்தர்களானநண்பர்களாகி, ஆயிரம்வருடம் வரையில் ஸ்தானமின்றி இருந்தோம். ஓ பந்துவே! விஷயஸுகத்தில் எண்ணமுடையநீ என்னைவிட்டுபூமியில்ஸஞ்சரித்து ஒருஸ்திரீயால் ஏற்பட்ட ஸ்தானத்தைப் பார்த்தாய். 55

அந்த ஸ்தானம் ஐந்துதோட்டங்களுடையது. ஒன்பதுத்வாரங்களுள்ளது. பாலனஞ்செய்யும் ஒருவனையுடையது. மூன்று ப்ராகாரங்களுடையது. ஆறுகுலங்களுள்ளது. ஐந்துவர்த்தகர்களுடையது. ஐந்துப்ரகிருதியுடையது. ஸ்திரீயை யஜமானியாகக் கொண்டது. 56

சப்தம் ஸ்பர்சம் ரூபம் ரஸம் கந்தம் இவ்வைந்தும் தோட்டங்கள். ஓ ப்ரபுவே! க்ராணம் முதலியவைகள் த்வாரங்கள். பூமி, அப்பு, தேஜஸ் இவைகள் ப்ராகாரங்கள். ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும் மனமும் குலங்கள். க்ரியாசக்தியானது

விபணஸ்து க்ரியாஶக்திர் பூதப்ரக்ருதிரவ்யயா ।
ஶக்த்யதீஶ: புமாம்ஸ்த்வத்ர ப்ரவிஷ்டோ நாவபுத்யதே ॥ 58

தஸ்மிம்ஸ்த்வம் ராமயா ஸ்ப்ருஷ்டோ ரமமாணோ(அ)ஶ்ருதஸ்ம்ருதி: ।
தத்ஸங்காதீத்ருஶீம் ப்ராப்தோ தஶாம் பாபீயஸீம் ப்ரபோ ॥ 59

ந த்வம் விதர்பதுஹிதா நாயம் வீர ஸுஹ்ருத்தவ ।
ந பதிஸ்த்வம் புரஞ்ஜந்யா ருத்தோ நவமுகே யயா ॥ 60

மாயா ஹ்யேஷா மயா ஸ்ருஷ்டா யத் புமாம்ஸம் ஸ்த்ரியம் ஸதீம் ।
மந்யஸே நோபயம் யத்வை ஹம்ஸௌ பஶ்யாவயோர்கதிம் ॥ 61

அஹம் பவாந் ந சாந்யஸ்த்வம் த்வமேவாஹம் விசக்ஷ்வ போ: ।
ந நௌ பஶ்யந்தி கவயஶ்சித்ரம் ஜாது மநாகபி ॥ 62

நம் யஸ்ய ஸ்த்ரீபதித்வஸ்யாவ்யாவ்ருதம் ஶக்திரதீஶோ யஸ்ய தத்வஶஸ்த்ரத்வயுக்:॥ ௫௮॥ தஸ்மிந்நிதி॥ ஸ்ப்ருஷ்ட: ஸம்ஸ்ருஷ்ட: ஸம்ஸோ நவிஸ்ம்ருதே ஶ்ருதே ப்ரஹ்மணி ஸ்ம்ருதிர்யஸ்ய॥௫௯॥ தத்ஸங்காத் பதிஶதி வதாதிருத:—நேதி॥ ஸுஹ்ருத்ஸகா: நவத்வாரே பரமேணயாருத்தோஸி தஸ்யா:॥௬௦॥ மாயேதி॥ புமாம்ஸம் புருஷம் ஜந்மநி யதந்யஜந்மநி யதா நீம் ஸதீம் ஶ்ரேஷ்டாம் ஸ்த்ரியம் யத்மந்யஸே ஸைஷா மாயா தத்வதோ நோபயம் ஸ்த்ரீபுருஷாவாம் ஹம்ஸௌ ஶுத்தௌ நௌ ஆவயோ: பஶ்யாமாணாம் கதிம் ஸ்வரூபம் பஶ்ய ॥ ௬௧ ॥ தத்த்வமேவாயுயோஶ்சித்ரம் பேதமேவாஹ—அஹமிதி॥ அஹமேவ பவாந் ந பவதோ அந்யஜதி வ்யதி

வர்த்தகர்களின் கூட்டம். ஐந்துபூதங்களே அழிவற்றப்ரக்ருதியாகிறது. சக்தியை ப்ரபுவாகக்கொண்ட புருஷன் இங்கு ப்ரவேசித்து அறிந்து கொள்ளுவதில்லை. 57—58

அங்கு ஸ்திரீயால் ஸ்பர்சிக்கப் பட்டவனும் க்ரீடிப்பவனும் (ஆகையால்) பிர்ம்மத்தன்மையில் ஸ்மரணமில்லாதவனுமாகிய நீ அவளுடைய சேர்க்கையால் ஓ ப்ரபுவே! கெடுதியான இப்படிப்பட்ட அவஸ்தையை அடைந்திருக்கிறாய். 59

நீ விதர்ப்பராஜனுக்குப் பெண்ணுமல்ல; ஓ வீர, இவன் உனக்கு ஸுஹிருத்துமல்ல; நீ புரஞ்சனிக்குப்பதியுமல்ல; இவளால் ஒன்பதுத்வாரமுடைய ஸ்தானத்தில் தகையப்பட்டாய். 60

இது என்னால் ஏற்பட்டமாயை (முன்ஜன்மத்தில்) புருஷனாகவும் (இப்பொழுது) ஸ்திரீயாகவும் நினைக்கிறாய். இரண்டு மல்ல. நாமிருவரும் பரிசுத்தர்கள். இனி, நம்முடைய ஸ்வரூபத்தைப் பார்க்கலாம். 61

𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍇𑌕𑌮𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍋𑌃 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌭𑍂𑌤𑌮𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤 𑌤𑌥𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌵𑌯𑍋𑌃 ॥ 63

𑌏𑌵𑌂 𑌸 𑌮𑌾𑌨𑌸𑍋 𑌹𑌂𑌸𑍋 𑌹𑌂𑌸𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍋𑌧𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾𑌮𑌾𑌪 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ 64
𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌷𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌯𑌤𑍍𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨𑌃 ॥ 65

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

[illegible] ॥𑍬𑍨॥ [illegible] ॥𑍬𑍩॥ [illegible] ॥𑍬𑍪॥ 𑌪𑌾𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌰𑌾𑌜𑌕𑌥𑌾𑌮𑌿𑌷𑍇𑌣 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍॥𑍬𑍫॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

நான் நீயே. நீயும் வேறல்ல. ஓ நண்ப! நீ அந்தமோஹத்தைப்பார். பண்டிதர்கள் நம்மிருவருக்கும் பேதத்தை எப்பொழுதும் கொஞ்சமேனும் பார்ப்பதில்லை. 62

புருஷன் தன்னையே கண்ணுடியிலும் கண்களிலும் வெவ்வேருக எவ்விதம் பார்க்கிருனே அவ்விதமே நம்மிருவருக்கும், பேதமேற்படுகிறது. 63

இவ்விதம் மானஸஸரஸ்ஸில் வாஸம் செய்யும் பரிசுத்தனுகிய புருஷன் ஹம்ஸனுல் உபதேசிக்கப்பட்டு ஸ்வஸ்தனுகி அவருடைய பிரிவால் இழந்த ஸ்மரணத்தை மறுபடி அடைந்தான். 64

ஓ ப்ராசீனபர்ஹிஸ்ஸே! இந்த அத்யாத்ம ஸ்வரூபத்தைப் பரோக்ஷமாக (ராஜகதை என்னும் வ்யாஜத்தால்) காண்பித்தேன்.

ப்ரபஞ்சத்தையுண்டாக்கியவரும் தேவருமாகிய பகவான்பரோக்ஷ விஷயத்தில் ப்ரியமுள்ளவராகிருர். 65

28 - வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

𑌏𑌕𑍋𑌨𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌰𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌭𑌗𑌵𑌂𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌚𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌵𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌕𑌵𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 1

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌨𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌮𑍍 ।
𑌏𑌕𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌪𑌾𑌦𑌮𑌪𑌾𑌦𑌕𑌮𑍍 ॥ 2

𑌯𑍋𑌽𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌹𑍃𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌖𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌯𑌨𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌂𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 ॥ 3

𑌊𑌨𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌸𑌂𑌗𑌤𑍋 𑌬𑌹𑍁𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌵𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 ॥௧॥ 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑍍𑌯𑌨𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑍀𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌨𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌪𑌦𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌏𑌕𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥௨॥ 𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌹𑍃𑌤𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌃 𑌉𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌃 𑌸 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌨𑌾𑌮𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌨 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥௩॥ 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿 ॥

29-வது அத்தியாயம்.

ப்ராசீனபர்ஹிஸ்வினவுகிறுன்.

ஓ பகவானே! உம்முடையவார்த்தையை நாங்கள் நன்ருய் அறிய முடியவில்லை. அதைப்பண்டிதர்கள் நன்ருய் அறிவார்கள். கர்மத்தால் மோஹமடைந்த நாங்கள் அறியவில்லை. 1

ஸ்ரீ நாரதர் கூறுகிறுர்.

புரஞ்சனனைப் புருஷனென்றறியவேண்டும். ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு பாதங்களுடையதும் வெகுபாதங்களுடையதும் பாதங்களில்லாததும் ஆத்மாவுக்குப் பரமுமாகியதைச் சேதனமாகச் செய்கிறுன். 2

அந்தப்புருஷனுக்கு அறியமுடியாத நண்பனென்று கூறப்பட்டவன், ஈச்வானுகிறுன். மானிடர்கள் அந்த ஈச்வரனைப் பெயர்களாலும் க்ரியாகுணங்களாலும் தெரிந்துகொள்ளமுடியாது. 3

𑌯𑌦𑌾 𑌜𑌿𑌘𑍃𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 ।
𑌨𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑍁𑌤 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 4

𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌮𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌯𑌾𑌮𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇𑌽𑌕𑍍𑌷𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 ॥ 5

𑌸𑌖𑌾𑌯 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑌣𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌖𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑍋𑌰𑌗𑌃 ॥ 6

𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌬𑌲𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌭𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌵𑌖𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌮𑍍 ॥ 7

𑌅𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌣𑍌 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑌗𑍁𑌦𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 ।
𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍌 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 ॥ 8

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿 ॥௪॥ 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌭𑌿𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌃 ॥ ௫ ॥
𑌸𑌖𑌾𑌯 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 ॥௬॥ [illegible]
𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌬𑌲𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌨𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯॥௭॥ [illegible]
𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍇𑌣𑌾𑌹 — 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌇𑌤𑌿। 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 𑌸 [illegible]
𑌤𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ ௮ ॥ 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌇𑌤𑌿 ॥ [illegible]

புருஷன் எப்பொழுது ப்ரகிருதியின் குணங்களைப் பூர்ணமாகக்கிரஹிக்க விருப்பங்கொள்ளுகிறனே அப்பொழுது அந்த தேஹங்களுக்குள் ஒன்பதுத்வாரமுள்ளதும் இரண்டுகை இரண்டுகால்களுடையதுமாகியதேஹத்தைச்சிறந்ததென்று நினைத்திருன் 4

புத்தியை ஸ்திரீ என்றறியவேண்டும். என்னுடையது நான் என்பது புத்தியின்செய்கை. புருஷன் இந்ததேஹத்தில் புத்தியை அதிஷ்டானமாகக்கொண்டு இந்திரியங்களால் குணங்களை அனுபவிக்கிறுன். 5

இந்திரியங்களின் குணங்கள் நட்பைப்பெறுகின்றன. அவைகளின்செய்கை ஞானமும் தர்மமுமாகும். அவைகளின் விர்த்திகள் ஸகிகளாகின்றன. ஐந்துவிர்த்திகளுடைய ப்ராணன் (ஐந்துதலையுள்ள) ஸர்ப்பம்போலாகிறது. 6

மனதை ஞான கர்மேந்திரியங்களுக்கும் ப்ரபுவாகவும் மிகுந்தவலுவுடையதாகவும் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். ஐந்துவிஷயங்கள் பாஞ்சாலமாகின்றன. அதன்மத்தியில் ஒன்பதுத்வாரமுடையது தேஹமென்றறியவேண்டும். 7

நேத்திரங்கள் மூக்குத்துவாரங்கள் செவிகள் முகம் ஆண்குறி அபானத்வாரம், இவைகள் வாசல்கள். இந்திரியங்களுடன் கூடியஆத்மா எவனோஅவன், இந்தவாசல்களின் வழியே வெளியிற்செல்லுகிறுன். 8

𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍀 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑍇 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ।
𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌧𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍌 𑌗𑍁𑌦𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑌾𑌵𑌿𑌹𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥　　9

𑌖𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌾𑌵𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑍀 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌏𑌕𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇 ।
𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥　　10

𑌨𑌳𑌿𑌨𑍀 𑌨𑌾𑌳𑌿𑌨𑍀 𑌨𑌾𑌸𑍇 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌸𑍌𑌰𑌭 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋𑌽𑌵𑌧𑍂𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌣𑍋 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑌸𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑌸𑌃 ॥

𑌆𑌪𑌣𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌬𑌹𑍂𑌦𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑌿𑌤𑍃𑌹𑍂𑌰𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌹𑍂𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥　　12

𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌶𑍍𑌚𑌣𑍍𑌡𑌵𑍇𑌗𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍋 𑌯𑍇𑌨𑍋𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌨𑍀𑌹 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥　　13

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃॥௯॥ 𑌖𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑍇𑌤𑌿॥ 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍇𑌤𑌿 𑌖𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍇𑌷𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌃 ॥௧௦॥ 𑌨𑌳𑌿𑌨𑍀𑌤𑌿॥ 𑌨𑌾𑌸𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 [illegible] 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 [illegible] 𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋𑌽𑌵𑌧𑍂𑌤𑌃 [illegible] 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌸𑌜𑍍𑌞 [illegible] 𑌰𑌸𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌰𑌸𑌜𑍍𑌞 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌸𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌵𑌿𑌪𑌣𑍋 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑌸𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑌸 [illegible] ॥௧௧॥ 𑌆𑌪𑌣 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌃 ॥௧௨॥௧௩॥

நேத்திரங்கள் நாஸிகைகள் முகம் இவ்வைந்தும் கிழக்குப்பாகத்திலேற்பட்ட த்வாரங்கள். வலது செவி தென்பக்கத்து த்வாரமென்று கூறப்படுகின்றது.

கத்யோதை ஆவிர்முகி என்னும் இவ்விரண்டும் ஒருஸ்தானத்திலேற்பட்ட நேத்திரங்களாகின்றன. விப்ராஜிதம் என்பது ரூபமாகிறது. புரஞ்சனன், இவைகளுடன் சக்ஷுரிந்திரியத்தால் பார்க்கிறுன்.　　10

நளினி நாளினி என்னும் இவ்விரண்டும் நாஸிகைகளாகின்றன. ஸௌரபம் கந்தமென்று சொல்லப்படுகிறது. அவதூதன் (வாயு) கிராணம் என்றுகின்றுன். முக்கியம் என்பது முகமாகிறது. வர்த்தகன் வாக்காகின்றுன். புரஸஞ்ஞன் ரஸனேந்திரியம்.　　11

ஆபணம் என்பது வியவகாரம். பஹூதனம் என்பது சித்திரமான அன்னமாகிறது. பிதிர்ஹூ என்பது வலதுசெவி; தேவஹூ என்பது இடதுசெவி.

சண்டவேகன் என்றது ஸம்வத்ஸரமாகிறது. இதனுல் காலம் காணப்படுகிறது. கந்தர்வர்கள் அதன் பகல்களே. கந்தர்வஸ்திரீகள் ராத்திரிகளாம்.

𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌪𑌰𑍀𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌷𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ।
𑌕𑌾𑌲𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌜𑌰𑌾 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿 ॥ 14

𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌯 𑌯𑌵𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌆𑌧𑌯𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍈𑌨𑌿𑌕𑌾 𑌯𑌵𑌨𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑌾𑌃 ॥ 15

𑌭𑍂𑌤𑍋𑌪𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌶𑍁𑌰𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍋 𑌜𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 16

𑌪𑌿𑌤𑍃𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑌧𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 ।
𑌆𑌸𑍁𑌰𑍀 𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌮𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑍋 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌰𑌤𑌿𑌃 ॥ 17

𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌦 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌵𑍈𑌶𑌸𑌂 𑌨𑌰𑌕𑌂 𑌪𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑌕𑍋𑌽𑌨𑍍𑌧𑍌 𑌤𑍁 𑌮𑍇 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥ 18

𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿॥ 𑌪𑌰𑍀𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾॥௧௪॥ 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌯 𑌯𑌵𑌨𑌾𑌸𑍍𑌸𑌞𑍍𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃॥௧௫॥ 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌤𑌿॥ 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌪𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌪𑍀𑌡𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌶𑍁 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌰𑌂𑌹𑍋 𑌵𑍇𑌗𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌵𑌾𑌰𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑌕𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌉𑌪𑌸𑌰𑍍𑌗𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌚 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌰𑍋𑌜𑌤𑌿 𑌪𑌦𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌃 𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀॥௧௬॥ 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌤𑌿॥ 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌸𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌯𑌃 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌰𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯 𑌇𑌤𑌿॥௧௭॥௧௮॥ 𑌅𑌨𑍍𑌧𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍𑌧𑍀𑌭𑌵𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨

இந்த இரவுபகல்கள் முந்நூற்று அறுபதும் சுற்றுவதால் ஆயுள் அபஹரிக்கப்படுகின்றது. காலகன்னிகை என்பவள் ப்ரத்யக்ஷமாகிய ஜரை. ஜனங்கள் அந்த ஜரையைக் கொண்டாடுவதில்லை. 14

யவனராஜன் மிருத்யுவாகிறான். அவன் (ஜனங்களை) நாசஞ்செய்வதற்காக தங்கையாகிய ஜரையைக்கிரஹித்தான். யவனர்கள் ஆதிகளும் வியாதிகளுமாகின்றனர். அவைகள் இந்த மிருத்யுவுக்கு ஸேனைகள். ஜனங்களைநாசம் செய்வதற்காக ஸஞ்சரிக்கின்றன. 15

ப்ரஜ்வாரன் என்பவன் ப்ராணிகளுக்குப் பீடையைச்செய்வதில் விரைவான வேகங்கொண்ட இரண்டுவித ஜ்வரமாகிறான். பாஞ்சாலம் என்னும்பெயருடையது ப்ரவிர்த்தி நிவிர்த்தி என்றசாஸ்திரமாம். 16

ச்ருததரன் என்பவன் ச்ரோத்ரம். அதனால் தேவயானத்தையும் பிதிர்யானத்தையும் அடைகிறான். ஆஸுரி என்பது மேட்ரம். அது கீழான த்வாரமுடையது. விஷயஸுகம் என்பது வ்யவாயமாகிறது. 17

துர்மதன் உபஸ்தமென்று சொல்லப்படுகிறான். நிருருதி அபானத்வாரமென்று கூறப்படுகிறான். வைசஸம் என்பது நரகம். லுப்தகன் என்பவன் பாயு. குருடர்களைப் பற்றி என்னிடம் கேள். 18

ஹஸ்தபாதௌ புமாம்ஸ்தாப்யாம் யுக்தோ யாதி கரோதி ச ।
அந்த:புரம் ச ஹ்ருதயம் விஷூசிர்மந உச்யதே ।
தத்ர மோஹம் ப்ரஸாதம் வா ஹர்ஷம் ப்ராப்நோதி தத்குணை: ॥ 19

யதா யதா விக்ரியதே குணாக்தோ விகரோதி வா ।
ததா ததோபத்ரஷ்டாத்மா தத்வ்ருத்தீரநுகார்யதே ॥ 20

தேஹோ ரதஸ்த்விந்த்ரியாஶ்வ: ஸம்வத்ஸரரயோऽகதி: ।
த்விகர்மசக்ரஸ்த்ரிகுணத்வஜ: பஞ்சாஸுபந்துர: ॥ 21

மநோரஶ்மிர்புத்திஸூதோ ஹ்ருந்நீடோ த்வந்த்வகூபர: ।
பஞ்சேந்த்ரியார்த்தப்ரக்ஷேப: ஸப்ததாதுவரூதக: ॥ 22

ஸாதோவிஷூசிரிதி தத்குணைர்மநோகுணை: தத்ஸத்வரஜோபி:॥௧௯॥ மஹிஷீபத்நீஹேதேத்யாதேரர்த்தம் ஸம்க்ருஹ்யாஹ யதேதி॥ யதாயதா புத்தி: ஸ்வப்நே விக்ரியதே ஜாக்ரதி விகரோதி வா இந்த்ரியாணி பரிணாமயதி தஸ்யா: குணைரக்தோ லிப்த: ததா ததா தஸ்யா: வ்ருத்தீ: உபத்ரஷ்டாபி ஸந்நாத்மா கேவலஸாக்ஷ்யபி ஸந் பலாதநுகார்யதே॥௨௦॥ ஸ்வாமிப்ரத்யேதத்வ்யா பஷ்ட— தேஹ இதி॥ ஸம்வத்ஸரஸ்யேவ ரயோ வேக: ப்ரதீதோ யஸ்யாஸ:॥ ஸம்வத்ஸரரய: வஸ்துதஸ்து அகதி: ஸ்வப்நஶரீராதேரிவ கமநாபாவாத்॥ ப்ரவ்ருத்திஶ்ச நிவ்ருத்திஶ்ச ஸம்வத்ஸரஸ்ய தத்ர தம்வயஸ்ய தாப்யாம் கதிபரிவ்ருத்தி தீக்ஷிதித்யஸ்யவ்யாக்யா த்விகர்மசக்ர இத்யஸ்யவ்யாக்யா த்விகர்ம சக்ர இதி த்ரிகுணத்வஜ இதி த்ரிவேணுபத்வ்யாக்யா॥௨௧॥ மந இதி॥ பஞ்சப்ராணா இத்யேதஸ்யாவஷ்டே பஞ்சேந்த்ரியார்த்தப்ரக்ஷேப இதி॥ ௨௨॥ ஸ்வாமி

கைகால்கள் குருடர்களாகின்றன. புருஷன் அவைகளுடன் போகிறான். செய்கிறான். அந்தப் புரமென்பது ஹிருதயம். விஷூசி என்பது மனம் என்று சொல்லப்படுகிறது. புருஷன் மனத்தின் குணங்களால் மோஹம் தெளிவு ஸந்தோஷம் இவைகளை அடைகிறான். 19

புத்தியானது எந்த எந்த விதமாக விகாரமடைகிறதோ இந்திரியங்களைப் பக்குவமாகச் செய்கிறதோ அந்த அந்தவிதமே அதன் குணங்களால் அநுராகமடைந்த ஆத்மா பார்ப்பதாகவே இருந்து அதன் விர்த்திகளை அநுஸரிக்கிறது. 20

தேஹம் ரதம்; இந்திரியங்கள் குதிரைகள்; கதி ஸம்வத்ஸரம்போல் வேகமுள்ளது; ப்ரவிர்த்தி கர்மம் நிவிர்த்திகர்ம மிரண்டும் சகடைகள்; மூன்று குணங்களும் த்வஜங்கள். ஐந்து ப்ராணன்களும் பந்தன ஸ்தானங்கள். மனம் கடிவாளம், புத்தி ஸாரதி; ஹிருதயம் தேருக்குடையவன் உட்காருமிடம்; சோக மோஹங்கள் மூக்கணி; ஸப்தம் முதலிய ஐந்து விஷயங்கள் ப்ரஹாரணங்களாகின்றன; ஏழுதாதுக்கள் சர்மம் முதலிய ஆவரணங்கள்; தாமஸ சக்தி

[illegible] ।
[illegible] ॥ 23

𑌏𑌵𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑍈𑌰𑍍𑌦𑍈𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌭𑌵𑍈𑌃 ।
𑌕𑍍𑌲𑌿𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌶𑍍𑌶𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍇𑌹𑍀 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌤𑌮𑍋𑌵𑍃𑌤𑌃 ॥ 24

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑍋𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍇 ।
𑌶𑍇𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌲𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌮𑌮𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑍍 ॥ 25

𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍍 ।
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌷𑌜𑍍𑌜𑍇𑌤 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍃𑌕𑍍 ॥ 26

[illegible]

வெளியிலுள்ள கதி பேதம், பதினேரு இந்திரியங்கள் ஸேனை, ஐந்து இந்திரியங்களின் ஹிம்ஸையால் விநோதத்தைச் செய்கிறவனாகிருன். புருஷன் மிருகதிருஷ்ணையைக் குறித்து ஓடுகிருன். 21—23

தேஹமுடையவன், இவ்விதம் ஆதிதைவிகங்களும் ஆதி பௌதிகங்களும் ஆத்யாத் மிகங்களுமான பலவித துக்கங்களால் வருத்தமுற்று அஞ்ஞானத்தால் சூழ்ந்தவனாகி 1 ப்ராண தர்மங்களையும் 2 இந்திரிய தர்மங்களையும் 3 மனோ தர்மங்களையும் நிர்க்குணமான ஆத்மாவிடம் ஆரோபணம் செய்து காம லேசங்களைத் தியானித்துக் கர்மங்களைச் செய்துகொண்டு என்னுடையது நான் என்று தேஹத்தில் நூறு வருஷம் வரையில் இருக்கிருன். 24—25

புருஷன் ஸ்வப்ராகாசனாயினும் பகவானும் பரம குருவுமாகிய ஆத்மாவை அறியாமல் எப்பொழுது ப்ராகிருதியின் குணங்களில் பற்றுதலடைகிருனே அப்பொழுது அந்தப் புருஷன் குணங்களுக்கு அபிமானியாகி ஸ்வாதீனமின்றிக்

---

1 ப்ராண தர்மங்கள்—அசனை பிபாஸை முதலியவை
2. இந்திரிய தர்மங்கள்—குருட்டுத் தன்மை முதலியவை.
3. மனோதர்மங்கள்—காமம் முதலியவை.

𑌗𑍁𑌣𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑍀 𑌸 𑌤𑌦𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇𑌵𑌶𑌃 ।
𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥ 27

𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌭𑍂𑌯𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌦𑍁𑌃𑌖𑍋𑌦𑌰𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌮𑌃𑌶𑍋𑌕𑍋𑌤𑍍𑌕𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ 28

𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌚𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑍋𑌭𑌯𑌮𑌨𑍍𑌧𑌧𑍀𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌗𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌭𑌵𑌃 ॥ 29

𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌪𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍀𑌨𑌃 𑌸𑌾𑌰𑌮𑍇𑌯𑍋 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍍 ।
𑌚𑌰𑌨𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑍋𑌦𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ॥ 30

𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌶𑌯𑍋 𑌜𑍀𑌵 𑌉𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑌪𑌥𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍 ।
𑌉𑌪𑌰𑍍𑌯𑌧𑍋 𑌵𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ॥ 31

𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌂 𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑌥𑌾𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥௨௭॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂—𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍋 𑌭𑍂𑌯𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑍁𑌦𑌰𑍍𑌕 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌫𑌲𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌯𑌾 𑌆𑌯𑌾𑌸𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌮𑌃𑌶𑍋𑌕𑌾𑌵𑍁𑌤𑍍𑌕𑌟𑍌 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂॥௨௮॥ 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌨𑍋𑌭𑌯𑌂 𑌨𑌪𑍁𑌂𑌸𑌕𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯॥௨௯॥ 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌭𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂—𑌕𑍍𑌷𑍁𑌧𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌧𑌾𑌪𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌰𑌮𑍇𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌤𑌾𑌡𑌨𑌂 ॥௩௦॥ 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿॥ 𑌕𑌾𑌮𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤 𑌆𑌶𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥௩௧॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍

கர்மங்களைச் செய்கிறுன். அந்தக் கர்மம் ஸாத்விகமோ தாமஸமோ ராஜஸமோ அததனுக்குத் தக்கவாறு உண்டாகிறுன். 26—27

ஸாத்விகமான கர்மத்தால் ஒரு ஸமயம் ப்ரகாசம் மிகுந்த உலகங்களை அடைகிறுன். தாமஸமான கர்மத்தால் துக்கத்தைப் பின்பலனுக உடையனவும் க்ரியையால் ஆயாஸ முள்ளவைகளும் அஞ்ஞானம் சோகம் இவைகளை மிகு தியாகக் கொண்டவைகளுமாகிய உலகங்களைச் சில்ஸமயம் அடைகிறுன். சில ஸமயம் புருஷனுகவும் சில ஸமயம் ஸ்திரீயாகவும் சில ஸமயம் இரண்டு மில்லாமலும் மூட புத்தியுடயை இந்த மானிடன் தேவனுகவோ மானிடனுகவோ திர்யக்காகவோ உண்டாகிறுன். கர்மங்களின் குணங்களுக்குத் தகுதியாக ஜன்ம மேற்படுகிறது. 28—29

பசியுடையதும் தீனத்தன்மை யுள்ளதுமாகிய நாயானது கிருகந்தோறுஞ் செல்கையில் தடியடியையோ அன்னத்தையோ அடைவதுபோலக் காமங்களில் கருத்துக்கொண்ட ஜீவன் உயர்வு தாழ்வு என்ற மார்க்கமாகப் பிரமித்து மேலான ஸ்தானத்திலோ கீழான ஸ்தானத்திலோ மத்தியிலோ ப்ரியம் அப்ரியம் என்ற பாக்யத்தை அடைகிறுன். 30—31

𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌕𑌤𑌰𑍇𑌣𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍈𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌹𑍇𑌤𑍁𑌷𑍁 ।
𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 ‖ 32

𑌯𑌥𑌾 𑌹𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌭𑌾𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌹𑌨𑍍 ।
𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌸 𑌆𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ‖ 33

𑌨𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌪𑌸𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨 𑌇𑌵𑌾𑌨𑌘 ‖ 34

𑌅𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ।
𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌚𑌰𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾 ‖ 35

𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌰𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌦𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍋𑌽𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿‖ 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌏𑌕𑌤𑌰𑍇𑌣𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍋 𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 ‖ ௩௨ ‖ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌵𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹—𑌯𑌥𑌾𑌹𑍀𑌤𑌿 ‖ ௩௩ ‖ 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌨𑍇𑌤𑌿‖ 𑌨𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌵𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌸𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ‖ ௩௪ ‖ 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌲𑌸𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌅𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌹𑍀𑌤𑌿‖ 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌉𑌪𑌾𑌧𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 ‖ ௩௫ ‖ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹—𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿‖ [illegible] 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿

ஆதிதைவிகம் ஆதிபௌதிகம் ஆத்யாத்மிகம் முதலியவைகளுக்குக் காரணமாகிய துக்கங்களுக்குள் ஜீவனுக்கு ஒரு துக்கத்தாலும் பிரிவு ஏற்படாது. இருந்தால் அதற்குப் பதில் செய்கை ஏற்படும். 32

புருஷன் மிகுந்த சுமையைத் தலையால் தூக்கும்போது அவன் அந்தச் சுமையைத் தோளால் கிரஹிக்கிறான். அவ்விதமே பதில் செய்கைகள் ஏற்படுகின்றன. 33

அவித்தையால் வந்த கர்மமும் ஞானமில்லாத கர்மமும் இரண்டும் மிகவும் வாஸனா பலமுடையனவாகையால் கர்மங்களுக்குப் பதில் செய்கையாகாது. தோஷமில்லாத அரசனே! அது ஸ்வப்னத்தில் கண்ட ஸ்வப்னம் போலாகும். 34

அர்த்த மில்லாவிட்டாலும் உபாதியாகிய மனத்துடன் ஸ்வப்னத்தில் ஸஞ்சரிப்பவனுக்குப் போல் ஸம்ஸாரம் நிவிர்த்தி பெறாது. 35

அதா²த்மநோ(அ)ர்த²பூ⁴தஸ்ய யதோ(அ)நர்த²பரம்பரா ।
ஸம்ஸ்ருதிஸ்தத்³வ்யவச்சே²தோ ப⁴க்த்யா பரமயா கு³ரௌ ॥ 36

வாஸுதே³வே ப⁴க³வதி ப⁴க்தியோக³: ஸமாஹித: ।
ஸத்⁴ரீசீநேந வைராக்³யம் ஜ்ஞாநம் ச ஜநயிஷ்யதி ॥ 37

ஸோ(அ)சிராதே³வ ராஜர்ஷே ஸ்யாத³ச்யுதகதா²ஶ்ரய: ।
ஶ்ருண்வத: ஶ்ரத்³த³தா⁴நஸ்ய நித்யதா³ ஸ்யாத³தீ⁴யத: ॥ 38

யத்ர பா⁴க³வதா ராஜந் ஸாத⁴வோ விஶதா³ஶயா: ।
ப⁴க³வத்³கு³ணாநுகத²நஶ்ரவணவ்யக்³ரசேதஸ: ॥ 39

தஸ்ய வ்யவச்சே²தோ கு³ரௌ பரமே வாஸுதே³வே ப⁴க்த்யைவ ॥ நநு ஸம்ஸ்ருதிநிவ்ருத்தி: வைராக்³யவிவேகாப்⁴யாம் ஜ்ஞாநாதே³வ நநு ப⁴க்த்யா தரதி ஶோகமாத்மவித் இத்யாதி³ஶ்ருதேஸ்தத்ராஹ — வாஸுதே³வ இதி ॥ ஸத்⁴ரீசீநேந ஸமீசீநேந ச ப்ரகாரேண ॥ ௩௭ ॥ நநு ஸ மஹாபா⁴க்³யைர்ப⁴க்தியோக³: கத²ம் ஸ்யாத் தத்ராஹ — ஸ இதி ॥ ஹே ராஜர்ஷே ஸ து அச்யுதகதா²ஶ்ரய: [illegible] ஶ்ராத்³த⁴ஸ்ய அஸ்யாஸ்ய ஆஹ — ஶ்ருண்வத: ஶ்ரத்³த³தா⁴நஸ்ய ॥ ௩௮ ॥ நநு கதா²ஸ்ரயா எவாஹ யத்ரேதி ॥ ப⁴க³வத்³கு³ணாநுகத²நே ஶ்ரவணே ச வ்யக்³ரம் ஸத்வரம் சேதோ யேஷாம் தே ॥ ௩௯ ॥ நநு ஸாதூ⁴ஸங்க³விநாஶாபவர்க³ஹேதுர்ப⁴க்திர்[illegible] ப⁴க்திஹேதுவேதே³வ [illegible] தத்ராஹ [illegible] [illegible]

ஆகையால் புருஷார்த்த பூதனுகிய ஆத்மாவுக்கு அஞ்ஞானத்தால் அனர்த்தங்களின் பரம்பரையாகிய ஸ்ம்ஸாரமுண்டாகிறது. அந்த ஸம்ஸாரத்திற்கு நிவிர்த்தியானது குருவாகிய வாஸுதேவரிடம் சிறந்த பக்தியால் ஏற்படுகிறது. 36

பகவானுகிய வாஸுதேவரிடம் ஏற்பட்ட பக்தியோகமானது சிறந்த ப்ரகாரத்தால் வைராக்யத்தையும் ஞானத்தையும் உண்டு பண்ணுகிறது. 37

ஓ ராஜ சிரேஷ்டனே! சிரத்தை யுடையவனும் எப்பொழுதும் அத்யயனம் செய்பவனும் சிரவணம் செய்பவனுமாகிய மானிடனுக்குப் பகவானுடையசரித்திரத்தைச் சார்ந்த அந்தப் பக்தியோகமானது விரைவிலேயே உண்டாகும். 38

ஓ ராஜனே! நிர்மலமான மனமுடையவர்களும் பகவானுடைய குணங்களைச் சொல்லுவதிலும் கேட்பதிலும் விரைவுடைய மனமுள்ளவர்களும் ஸாதுக்களுமாகிய பாகவதர்கள் இருக்குமிடத்தில் பகவானுடைய சரித்திரமேற்படும். 39

तस्मिन्महन्मुखरिता मधुभिच्चरित्र-
पीयूषशेषसरितः परितः स्रवन्ति ।
ता ये पिबन्त्यवितृषो नृप गाढकर्णै-
स्तान्न स्पृशन्त्यशनतृड्भयशोकमोहाः ॥ 40

एतैरुपद्रुतो नित्यं जीवलोकः स्वभावजैः ।
न करोति हरेर्नूनं कथामृतनिधौ रतिम् ॥ 41

प्रजापतिपतिः साक्षाद्भगवान्गिरिशो मनुः ।
दक्षादयः प्रजाध्यक्षा नैष्ठिकाः सनकादयः ॥ 42

मरीचिरत्र्यङ्गिरसौ पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ।
भृगुर्वसिष्ठ इत्येते मदन्ता ब्रह्मवादिनः ॥ 43

इत्यर्थः । अवितृषः अलम्बुद्धिशून्याः सन्तः गाढैः सावधानैः कर्णैः एताः सरितः पिबन्ति तेषां ते अशनशब्देन क्षुदुच्यते अशनादयस्तान्न स्पृशन्ति भक्तिरसिकान्न बाधन्त इत्यर्थः ॥ ४० ॥ [illegible] स्वयमेव क्षुदादिन्तावा [illegible] तस्य भक्तिर्न सम्भवतीत्याह — एतैरिति ॥ स्वभावजैः [illegible] एतैरशनादिभिः नित्यमुपद्रुतोऽयं जीवलोकः अमृतं निधीयतेऽस्मिन्निति अमृतनिधिः श्रीहरेः कथैवामृतनिधिः तस्मिन्रतिं न करोति नूनं निश्चितम् ॥ ४१ ॥ भगवदनुग्रहमन्तरेण तु न कस्यापि विज्ञानसम्भव इति कैमुत्यन्यायेनाह चतुर्भिः प्रजापतीति प्रजापतिपतिः ब्रह्मा ॥ ४२ ॥ मरीचिरिति ॥ मदन्ताः अहं नारदोऽन्तो येषां ते ॥ ४३ ॥ अद्यापीति ॥ वाचां पतयोऽपि तपोविद्यासमाधिभिर्वाग्मयैः पश्यन्तो विचिन्वन्तोऽपि

அவ்விடத்தில் பெரியோர்களால் கீர்த்தனம் செய்யப்படுகின்ற மாதவனுடைய சரிதமாகிய அமுதத்தின் ஸாராம்சமுள்ள நதிகள் நான்குபுறத்திலும் பெருகுகின்றன. ஓ அரசனே எவர்கள் போதுமென்ற புத்தியில்லாமல் அவைகளை ஸாவதானமான செவிகளால் பானம் செய்கின்றார்களோ அவர்களைப் பசி தாகம் பயம் சோகம் மோஹம் இவைகள் அணுகா. 40

ஸ்வபாவமாக ஏற்பட்ட இந்தப் பசி முதலியவைகளால் எப்போதும் துன்பமடைந்த ஜனங்கள் ஹரியின் கதையாகிய அமுதபாத்திரத்தில் அன்பைச் செலுத்தார்கள். 41

பிர்ம்மதேவர், ப்ரத்யக்ஷரும் பகவானுமாகிய பரமசிவன்; மனு, ப்ரஜைகளுக்குப் பதிகளாகிய தக்ஷன் முதலியவர்கள், நைஷ்டிகர்களாகிய ஸனகர் முதலியவர்கள், மரீசி அத்ரி அங்கிரஸ் புலஸ்தியர் க்ரது பிருகு வஸிஷ்டர் என (நாரதர்) வரையிலுள்ள பிர்மவாதிகள், வாக்குகளுக்குப் பதிகள் ஆகிய இவர்கள் தவம்

𑌅𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾𑌚𑌸𑍍𑌪𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑌪𑍋𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ 44

𑌶𑌬𑍍𑌦𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌰𑍇 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤 𑌉𑌰𑍁𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇 ।
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍈𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ 45

𑌯𑌦𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸 𑌜𑌹𑌾𑌤𑌿 𑌮𑌤𑌿𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌵𑍇𑌦𑍇 𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 46

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌷𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌶𑌿𑌷𑍁 ।
𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌥𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌿𑌷𑍍𑌵𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 ॥ 47

𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿॥௪௪॥ 𑌕𑌿𑌂 𑌚 𑌤𑌦𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹-𑌶𑌬𑍍𑌦𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍀𑌤𑌿॥ 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌵𑍇𑌦𑍇 𑌉𑌰𑍁𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇 [illegible] 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍈𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 [illegible] 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 [illegible] 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃॥௪௫॥ 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 [illegible] 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌂𑌜𑌾𑌨𑍀𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹-𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿॥ 𑌯𑌦𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 [illegible] 𑌸 𑌤𑌦𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍇 𑌚 𑌵𑍇𑌦𑍇 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌪𑌰𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌤𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑌿॥௪௬॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌶𑌿𑌷𑍁 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰 [illegible] 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 [illegible]॥௪௭॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌵𑍇𑌦𑍇 [illegible] 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍋 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 [illegible]

வித்தை ஸமாதி இவைகளால் தேடுகிறவர்களாயினும் ஸர்வ ஸாக்ஷியாகிய பர மேச்வரனைப் பார்க்கவில்லை. 42—44

மிகுந்த விஸ்தாரமுடையதும் (அர்த்தத்தாலும்) கரையில்லாததுமாகிய வேதத்தில் ஸஞ்சரிப்பவர்களாகிய மஹான்கள் பலவிததேவதைகளின் அடையாளங்களால் பரிச்சேதமடைந்த பகவானைப் பஜித்துக்கொண் டிருக்கிறார்கள். பரமேச்வரனை அறியவில்லை. 45

இந்த பகவான் தன்னிடம் (புருஷனிடம்) பாவனையடைந்து எப்பொழுது அநுக்ரஹிக்கிறாரோ அந்தப் புருஷன் அப்பொழுது லோகவ்யவஹாரத்திலும் வேதமார்க்கத்திலும் பற்றிய புத்தியை விடுகிறான். 46

ஓ ப்ராசீனபர்ஹிஸ்ஸே! ஆகையால் அர்த்தம்போல் விளங்குவனவும் செவிக்குப் பிரியமானவைகளுமாகிய கர்மங்களில் அஞ்ஞானத்தால் 'புருஷார்த்தம் என்ற நோக்கம் கொள்ளாதே. 47

𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑍈 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌃 ।
𑌆𑌹𑍁𑌰𑍍𑌧𑍂𑌮𑍍𑌰𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌮𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 ॥ 48

𑌆𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯 𑌦𑌰𑍍𑌭𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌗𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑌬𑍍𑌧𑍋 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑌧𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑍀 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨𑌾𑌵𑍈𑌷𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥
𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌹𑌰𑌿𑌤𑍋𑌷𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 । 49

𑌹𑌰𑌿𑌦𑍇𑌹𑌭𑍃𑌤𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑍋 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑌿𑌹 ॥ 50

𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌯𑌤𑍋 𑌨 𑌭𑌯𑌮𑌣𑍍𑌵𑌪𑌿 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦 𑌸 𑌵𑍈 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍍𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ 51

𑌸𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌤𑍇 𑌅𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌅𑌵𑍇𑌦𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 ॥ 48 ॥ 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 — 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌬𑌹𑍁𑌪𑌶𑍁𑌵𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌾𑌨𑍀 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍀 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌬𑍍𑌧𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨𑌾𑌵𑍈𑌷𑌿 𑌪𑌰𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋𑌪𑌾𑌯𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌸𑌿 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌯𑌤𑌿 — 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌤𑍋𑌷𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌹𑌰𑌿𑌤𑍋𑌷𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑌯𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 [illegible] ॥ 49 ॥ 𑌕𑌥𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌾𑌹 — 𑌹𑌰𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑌰𑌿𑌦𑍇𑌹𑌭𑍃𑌤𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 [illegible] 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑌮𑍇𑌵 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌯𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌃 ॥ 50 ॥ 𑌨 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌜𑌨𑌵

மலினமான புத்தியுடையவர்கள் வேதத்தைக் கர்ம பரமென்று கூறுகிறார்கள். வேதமறியாத அவர்கள் ஸ்வரூபமாகிய ஆத்மதத்வத்தை அறியார்கள். வேதத்தில் தேவனாகிய ஜனார்த்தனன் ப்ரகாசிக்கிறான். 48

கிழக்கு நுனியாகத் தர்ப்பங்களைப் பூமண்டலமெங்கும் பரப்பிப் பசுவதை செய்து அதனால் அஹங்காரம் கொண்டு வணக்கமற்ற நீ சிறந்த கர்மத்தை அறியாய். விஷ்ணுவைச் சந்தோஷப்படுத்துவது கர்மமாகும். எதனால் விஷ்ணுவிடம் புத்தியுண்டாகுமோ அது வித்தையாகும். 49

விஷ்ணு மானிடர்களுக்கு ஆத்மாவாகியவர். தாமே சாதனமாகியவர். ஈச்வரர். அவருடைய பாதங்களின் மூலமே ஆச்ரயமாகிறது. இந்தப் பாத மூலத்தில் மானிடர்களுக்கு க்ஷேம முண்டாகிறது. 50

இந்தப் புருஷனுக்கு அந்த விஷ்ணு மிகவும் ப்ரியமுள்ளவராகிறார். இவனுக்கு அணுவேனும் பயமில்லை. இவ்விதம் எவன் அறிகிறானோ அவன் வித்வான். எவன் வித்வானோ அவன் குரு. அவன் ஹரியாகிறான். 51

𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨 𑌏𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌂𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭 ।
𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌮𑍇 𑌵𑌦𑌤𑍋 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑌯 𑌸𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 52

𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌮𑌨𑌸𑌾𑌂 𑌶𑌰𑌣𑍇 𑌮𑌿𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌗𑌣𑌸𑌾𑌮𑌸𑍁 𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑌕𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍 ।
𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌵𑍃𑌕𑌾𑌨𑌸𑍁𑌤𑍃𑌪𑍋'𑌵𑌿𑌗𑌣𑌯𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂
𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌮𑍃𑌗𑌂 𑌮𑍃𑌗𑌯 𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑌕𑌬𑌾𑌣𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍 ॥ 53

*(𑌸𑍁𑌮𑌨𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌨𑌧𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌶𑌰𑌣 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑍇 ।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌮𑌧𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌤𑌮𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌪𑌾𑌕𑌜𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌸𑍁𑌖𑌲𑌵𑌂
𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑍀𑌭𑍂𑌯 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌂

𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌭𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌸 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌅𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂𑌸𑌃 𑌸𑍋'𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯
𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌯𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹
𑌰𑌿𑌚𑌰𑌣𑌶𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌮𑍍 𑌶𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌂
𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇॥𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿॥𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍋 𑌵𑍇𑌦 𑌸 𑌏𑌵 𑌵𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮 𑌸𑌰𑍍
𑌰𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌹𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿॥ 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌃॥ 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃 𑌸𑌂𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌹𑍃𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌨𑍋 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌕𑌥𑌾
𑌰𑌹𑍇𑌣 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌂
𑌸𑌞𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍇𑌵 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌪𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌸𑌕𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌸𑌯𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌹
𑌰𑌿𑌣𑌾𑌨𑍁𑌵𑌕𑍍𑌤𑍋𑌹 — 𑌕𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌮𑍇 𑌵𑌦𑌤𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁॥ 𑌫𑌲॥𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿॥
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑍁𑌪𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌯𑌾 𑌤𑌂 𑌅𑌮𑍁𑌕𑌂 𑌸𑍁𑌮𑌨𑌸𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑌰𑌣𑍇
𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌾𑌟𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌿𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌿𑌥𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌮𑌿𑌲𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰
𑌰𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍 𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌸𑍁 𑌗𑍀𑌤𑍇𑌷𑍁
𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑍌 𑌕𑌰𑍍𑌣𑍌 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍃𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍁𑌤𑍃𑌪𑌃
𑌅𑌵𑌿𑌗𑌣𑌯𑍍𑌯 𑌅𑌗𑌣𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌣𑍇𑌨
𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌮𑍃𑌗𑌂 𑌮𑍃𑌗𑌯 𑌅𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑌯॥𑌫𑌲॥𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍇 𑌯𑍋𑌜𑌯𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚𑌷𑍍𑌟𑍇

ஓ புருஷசிரேஷ்ட! உன்னுடைய கேள்வி இவ்வாறு பரிஹரிக்கப்பட்டது. நன்றாய் நிச்சயிக்கப்பட்ட ரஹஸ்யத்தை நான் சொல்லக்கேள். 52

அற்பமாக ஸஞ்சரிப்பதும் புஷ்பவாசனையால் (ஸ்திரீயுடன்) சேர்ந்து (அங்கேயே) ஆவல்கொண்டதும் ப்ரமரங்களின் கானங்களில் செவிகொடுத்ததும் ப்ராணன்களைத் திருப்தி செய்து கொள்ளும் செந்நாய்களை முன் பக்கத்தில் மதிக்காமல் செல்லுகிறதும் பின்பக்கத்தில் வேடனுடைய பாணங்களால் பேதிக்கப்பட்டதுமாகிய மிருகத்தைத் தேடுவாயாக. 53

புஷ்பங்களுக்கு நிகரான தர்மமுடைய ஸ்திரீகளுக்கு ஆச்ரயமாகியதில் புஷ்பங்களின் மகரந்த வாடையைப்போல் காம்பகர்மங்களின் பரிபக்வம் மிகவும்

ஸம் ஷடங்க்ரிகணஸாமகீதவததிமநோஹரவநிதாஜநாலாபேஷ்வதி
தராம் ப்ரஸ்ருதலோலிதகர்ணம் அக்ரே வ்ருகயூதவதாத்மந ஆயுர்ஹர
தோऽஹோராத்ராதிகாலவிஶேஷாநவிகணய்ய க்ருஹேஷு
விஹரந்தம் ப்ருஷ்டத: பரோக்ஷமநுப்ரவ்ருத்தோ லுப்தக: க்ருதாந்த
ஆத்தஶரோऽயமிஹ பராவித்யதீதி தமிமமாத்மாநமஹோ ராஜந் நிர்பி
ந்நஹ்ருதயம் த்ரஷ்டுமர்ஹஸீதி யதா ம்ருகயாஹதம் ம்ருகமிதி ॥ 54)

ஸ த்வம் விசக்ஷ்ய ம்ருகசேஷ்டிதமாத்மநோऽந்த—
ஶ்சித்தம் நியச்ச ஹ்ருதி கர்ணதுநீம் ச சித்தே ।
ஜஹ்யங்கநாஶ்ரமமஸத்தமயூதகாதம்
ப்ரீணீஹி ஹம்ஸஶரணம் விரம க்ரமேண ॥ 55

ஸ்வல்பேநோபி: ஸமேதோ யத்ர: பஸிணாத: விரஸங்கம் யாஸாம் ஸ்த்ரீணாம்
ஸியீவேதஸ்யஸ்வ்யாஸ்யாதியாநீஹஸ்த்ரீபி: ஸஹைகவேஶ:, ரக்தசித்தஸ்ய
வ்யாவ்யா தாஸ்வபிநிவேஶிதம் சேதோயேந தஸ்யாதஸ்வஜதஸ்யவ்யாவ்யாக்ருஷ்ய
ஹரத இதி யாவச்சிதஸ்ய வ்யாவ்யா விஹரதச்சிதி அநந்தராகாயாம் ஸம்பநே
ந ஶரேண பராவித்யதி. ஏதவாஶேவ தாவயதி॥ ஆஶாபவசேஶஸாரஸாஹ—
ஸத்வமிதி॥ விசக்ஷ்ய விசார்ய அந்தர்ஹ்ருதி சித்தம் கர்ணயோ: தூநீம் நதீமிவ
பஹிர்வ்ருத்தம் ஶ்ரோத்ரம் தஸ்மாதாக்ருஷ்ய ஏவம் கர்ணவ்ருத்திம் சித்தே நியச்ச தச்ச ஸர்வம்
ப்ரியோபலக்ஷணார்தம் அங்கநாஶ்ரமம் க்ருஹாஶ்ரமம் ச ஜஹி கீத்ருஶம் அஸத்த
மாநாம் அதிகாமுகாநாம் யாநி யூதாநி தேஷாம் காதாவார்த்தா யஸ்மிந் தம்
ஹம்ஸாநாம் ஜீவாநாம் பரமஹம்ஸாநாம் வா ஶரணமீஶ்வரம் ப்ரீணீஹி ப்ரீணய

அற்பமானது. காமஸுகலேசம் உள்ளது என்பது ஜிஹ்வை. உபஸ்தம் முத லியவைகளைத் தேடுகிறவன். ஸ்திரீயுடன் சேர்ந்துஆவலுடையது என்பது ஸ்தி ரீயிடம் அபினிவேசங் கொண்ட மனமுடையவன். வண்டுக் கூட்டங்களின் கானம்போல் மிருக்க மனோஜ்ஞமான ஸ்திரீகளின் ஸம்பாஷணைகளில் மிக வும் ஆவலடைந்த செவிகளுடையவன். முந்திச் செந்நாய்க் கூட்டத்தைப்போல் தன்னுடைய ஆயுளைக் கவரும் இரவுபகல் முதலிய கால விசேஷங்களைக் கவனி யாமல் கிருஹங்களில் கிரீடிப்பவன். பின்பக்கத்தில் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் அனுஸரிக்கும் வேடன்என்பவன் யமன். அவன்பாணமெடுத்து தூரத்திலிருந்தே அடிக்கிறான். ஓ ராஜனே! மிகவும் பேதிக்கப்பட்ட ஹிருதயமுடைய உன்னைப் பற்றி, வேடனால் அடிபட்ட மிருகத்தைப்போல், பார்ப்பாயாக. ஆச்சர்யம். 54

அந்த நீ மிருகத்தின் நடத்தையை விசாரித்து ஹிருதயத்திற்குள் சித்தத்தைச் செவிகளில் நதியைப்போல, அடக்குவாயாக. சித்தத்தில் கர்மத்தை யடக்குவாயாக. காமுகர்களின் வார்த்தைகளுடைய கிருஹஸ்தாசிரமத்தை விடு. பரமஹம்ஸர்களுக்கு ஆச்ரயராகிய பகவானைத் திருப்திசெய்வித்துச் சிரமமாக ஒழிவடைவாயாக. 55

॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌭𑌾𑌷𑌤 ।
𑌨𑍈𑌤𑌜𑍍𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑌦𑌿 ॥ 56

𑌸𑌂𑌶𑌯𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍁 𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 ।
𑌋𑌷𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑌃 ॥ 57

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌰𑌭𑌤𑍇 𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑌿𑌹 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌮𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌸 𑌯𑌦𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 ॥ 58

[illegible]

ராஜா வினவுகிருர்.

ஓ நாரதமுனிவரே! பகவானுகிய நீர் கூறியதைக் கேட்டேன். விசாரித்தேன். இதைக்(கர்மத்தை உபதேசிக்கும்) குருமார் அறியார். அறிந்திருந்தால் என் சொல்லவில்லை. 56

ஓ வேதியரே! அந்த குருமார்களால் ஏற்பட்ட என் பெரும் ஸந்தேஹம் நிவிர்த்தியாயிற்று. இவ்விஷயத்தில் ரிஷிகளும் மிகுதியாக மோஹமடைகிருர்கள். 57

புருஷன் எந்த தேஹத்தால் கர்மங்களைச் செய்கிருனே அந்த தேஹத்தை இவ்வுலகில் விட்டுப் பரலோகத்தில் மற்றொரு தேஹத்தால் ஸுகங்களை அடைகிருன் என்னும் வேதமறிந்தவர்களின் சொல்லானது அங்கங்கு கேட்கப்படுகி

இதி வேத3விதா3ம் வாத3: ஶ்ரூயதே தத்ர தத்ர ஹ ।
கர்ம யத் க்ரியதே ப்ரோக்தம் பரோக்ஷம் ந ப்ரகாஶதே ॥ 59

॥ ஶ்ரீநாரத3: ॥

யேநைவாரப4தே கர்ம தேநைவாமுத்ர தத் புமாந் ।
பு4ங்க்தே ஹ்யவ்யவதா4நேந லிங்கே3ந மநஸா ஸ்வயம் ॥ 60

ஶயாநமிமமுத்ஸ்ருஜ்ய ஶ்வஸந்தம் புருஷோ யதா2 ।
கர்மாத்மந்யாஹிதம் பு4ங்க்தே தாத்3ருஶேநேதரேண வா ॥ 61

தத்ராந்தரக்ஷணவ்யவஹிதபரோக்ஷம் அத்3ருஷ்டம் ஸந் ப்ரகாஶதே அத: கர்மணோ நஷ்டத்வாத் தத்ஸாமர்த்2யமபி து3ர்வசமிதி பா4வ: ॥ ௫௯ ॥ ப்ரத2மஶ்லோகார்த்த2மாஹ — யேநைவேதி ॥ ஸ்தூலஶரீரஸ்ய மந: ப்ரதா4நத்வாத் மநஸா லிங்கே3நேதி ஸாமாநாதி4கரண்யம் யேநைவ லிங்கே3ந புமாந் கர்மாரப4தே தேநைவ அவ்யவதா4நேந அந்தராலே ஸ்தூலதே3ஹவிச்சே2த3ம் விநா அமுத்ர தத்ஸ்வகர்மப2லம் பு4ங்க்தே ஸ்தூலதே3ஹநாஶேऽபி மந: ப்ரதா4நஸ்ய லிங்க3தே3ஹஸ்யாநாஶாத் போ4க்த்ருத்வோபபத்தேரித்யர்த்த2: ॥ ௬௦ ॥ லிங்க3தே3ஹவிஶிஷ்டஸ்ய போ4க்த்ருத்வம் ஸத்3ருஷ்டாந்தேந ஸ்பஷ்டயதி-ஶயாநமிதி ॥ ஶயாநமிமம் ஜாக்3ரத்3தே3ஹம் ஶ்வஸந்தம் ஜீவம் உத்ஸ்ருஜ்ய தத3பி4மாநம் த்யக்த்வா ஆத்மநி மநஸி ஸம்ஸ்காரரூபேணாஹிதம் கர்ம யதா2 பு4ங்க்தே தாத்3ருஶேந ஶயாநதே3ஹஸத்3ருஶேந அந்யேந வா பஶ்வாதி3தே3ஹேந ததா2 பரலோகேऽபீதி பா4வ: ॥ ௬௧ ॥ நநு ஏவம் லிங்க3விஶிஷ்டஸ்ய அநேந த்3ருஷ்டாந்தேந போ4க்த்ருத்வம் கர்த்ருத்வம் ச தா3ராபத்யாதி3ஷு ஸ்தூலதே3ஹவிஶிஷ்டஸ்யைவ த்3ருஶ்யதே தத்ராஹ மமேதி ॥ மமைதே புத்ராத3ய: ஸோऽஹம் ப்3ராஹ்மண இதி ப்3ருவந் மநஸா

றது. ஆச்சரியம். அவர்களால் சொல்லப்படும் கர்மம் செய்யப்படுகிறது. அந்தக் கர்மம் பிரத்யக்ஷமாகாமல் விளங்கவில்லை. 58-59

ஸ்ரீநாரதர் கூறுகிறார்.

மனத்தைமுக்கியமாகஉடைய எந்தலிங்க சரீரத்தால்மானிடன்தர்மத்தைச் செய்கிறானோ அதே லிங்கசரீரத்தால் பிரிவின்றித் தன்னைச் சார்ந்த கர்மத்தைப் புசிக்கிறான். 60

புருஷன் சயனம் செய்திருக்கும் தேகமுடைய ஜீவனிடத்து அபிமானத்தை விட்டு மனதில் பற்றிய கர்மத்தை எவ்விதம் அனுபவிக்கிறானோ அவ்வாறே சயனித்த தேஹத்திற்குச் சமமான தேஹத்திலோ அல்லது மற்ற (பசுக்கள் முதலிய) தேகத்திலோ பரலோகத்திலும் கர்மபலனையடைகிறான். 61

[illegible] ।
க்3ருஹ்ணீயாத்தத் புமாந் ராத்3த4ம் கர்ம யேந புநர்ப4வ: ॥ 62

யதா2நுமீயதே சித்தம் உப4யைரிந்த்3ரியேஹிதை: ।
ஏவம் ப்ராக்3தே3ஹஜம் கர்ம லக்ஷ்யதே சித்தவ்ருத்திபி4: ॥ 63

நாநுபூ4தம் க்வசாநேந தே3ஹேநாத்3ருஷ்டமஶ்ருதம் ।
கதா3பி உபலப்4யேத யத்3ரூபம் யாத்3ருகா3த்மநி ॥ 64

[illegible]

இந்தப்புருஷன் என்னுடைய தென்றும் நானென்றும் சொல்லிக்கொண்டு மனத்தால் எந்த எந்த தேஹத்தைக் கிரஹிக்கிறனோ அந்த அந்த தேஹத்தால் ஸித்தமான கர்மத்தைக் கிரஹிக்கிறன். இந்தக் கர்மத்தால் மறுபடி ஜன்மமேற் படுகிறது. 62

ஞானகர்ம ரூபங்களான இந்திரியங்களின் கர்மப்ரவிர்த்திகளால் எவ்விதம் சித்தமானது அனுமானிக்கப் படுகிறதோ அவ்விதமே சித்தவிர்த்திகளால் முன்தேஹத்திலுண்டான கர்மமானது காணப்படுகிறது. 63

இந்தத்தேஹத்தால் எப்பொழுதும் அனுபவிக்கப்படாததும் காணப்படாத தும் கேட்கப்படாததும் எந்த ஸ்வரூபமோ எந்தப் பிரகாரமுடையதோ அது ஒரு ஸமயம் மனத்தில் காணப்படுகிறது. 64

𑌤𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌿𑌨𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌸𑌂𑌭𑌵𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌨 𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌪𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 ॥ 65

𑌮𑌨 𑌏𑌵 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌶𑌂𑌸𑌤𑌿 ।
𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌨 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌃 ॥ 66

𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ॥ 67

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑍁𑌰𑍋𑌧𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌸𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑍋𑌚𑌰𑌾𑌃 ।
𑌆𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌶𑍋 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌜𑌨𑌾𑌃 ॥ 68

[illegible]

ஆகையால் லிங்கசரீர முடைய இந்த ஜீவனுக்கு அப்படிப்பட்ட தேஹத்தின் உற்பத்தியை நம்பவேண்டும். அனுபவிக்கப்படாத அர்த்தமானது மனத்தைத் தொடத்தகுதியாகாது. 65

ஓ அரசனே! உமக்கு மங்களமுண்டாகுக. தேஹத்தை அடையப்போகிறவனும் அவ்விதமே நீசத்தன்மையை அடையப்போகிறவனுமாகிய மானிடனுக்கு மனமே முன் ரூபங்களைச் சொல்லுகிறது. 66

சிலஸமயம் காணப்படாததும் கேட்கப்படாததுமாகியது மனத்தில் காணப்படுகிறது. அதுபோலவே, தேசம் காலம் க்ரியை இவைகளைச் சார்ந்ததுமென்றாகிக்கவேண்டும். 67

இந்திரியங்களுக்கு விஷயமானவையெல்லாம் க்ரமத்தையனுசரித்து மனத்தில் வருகின்றன. போகின்றன. எங்கும் ஜனங்கள் யாவரும் மனத்துடன்கூடியவர்களல்லவா? 68

सत्त्वैकनिष्ठे मनसि भगवत्पार्श्ववर्तिनि ।
तमश्चन्द्रमसीवेदमुपरज्यावभासते ॥ 69

नाहं ममेति भावोऽयं पुरुषे व्यवधीयते ।
यावद्बुद्धिमनोऽक्षार्थगुणव्यूहो ह्यनादिमान् ॥ 70

सुप्तिमूर्च्छोपतापेषु प्राणायनविघाततः ।
नेहतेऽहमिति ज्ञानं मृत्युप्रज्वारयोरपि ॥ 71

ध्यं तादृशं वा कस्यापि कश्चिद्देशेऽस्तीत्यर्थः ॥ ६८ ॥ तदेवं सत्त्वेष्वपि सर्वेऽर्थाः क्रमेण दृश्यन्त इत्युक्तं इदानीं युगपदपि सर्वदर्शनं कदाचिद्भवतीत्याह-सत्त्वैकेति॥ सत्त्वैकनिष्ठे सत्त्वमेव एका निष्ठा आलम्बनं यस्य तस्मिन् भगवत्पार्श्ववर्तिनि भगवद्ध्यानपरे मनसि इदं विश्वमुपरज्य संयोगमिव प्राप्यावभासते प्रतीत्यनर्हस्यापि कदाचित्प्रतीतौ दृष्टान्तः [illegible] तमः राहुरिव तद्वंश चन्द्रमसि सर्वविषयग्रहणं योगिवत् प्रत्यक्षसिद्धिवत् सिद्धम्॥ ६९॥ तदेवमुक्तदेहनाशेऽपि लिङ्गदेहस्यानाशादन्यः कर्तान्यो भोक्तेति दोषो नास्तीत्युक्तं तदेवं शङ्कते ननु लिङ्गदेहस्य सूक्ष्म आरोपेणैव कर्तृत्वभोक्तृत्वे न तु केवलस्य तदुपाधिसूक्ष्मदेहाभावे जीवस्य कर्तृत्वभोक्तृत्वाभावान्मुक्तिः प्रसज्येत तत्राह नाहमिति॥ अहंममेतिभावः सूक्ष्मदेहसम्बन्धः पुरुषे जीवे न व्यवधीयते न विच्छिन्नो भवति किंपर्यन्तं बुद्ध्यादीनां व्यूहः परिणामो लिङ्गं यावदस्ति अनादिमान् अनादिरस्ति ॥७०॥ स्वापादावहङ्काराद्यभावात् तद्विच्छेदाशङ्क्याह — सुप्तीति ॥ सुप्त्यादिषु उपतापेषु वियोगादिदुःखं तेषु अहमिति ज्ञानं अहङ्कारः नेहते न प्रकाशते प्राणायना नाडी इन्द्रियाणां विघातादुत्प्रयेः

ஸத்வகுணத்தை முக்கியமான பிடிப்பாக உடையதும் பகவானுக்கருகில் இருப்பதுமாகிய மனத்தில் இந்தப் பிரபஞ்சமானது சந்திரனிடம் ராகுபோல் சேர்க்கையடைந்து விளங்குகிறது. 69

புத்தி மனம் இந்திரியார்த்தங்கள் குணங்கள் இவைகளின் பரிணமமாகிய லிங்கதேஹமானது அனதியாக இருந்துகொண்டு எதுவரையிலுமிருக்கிறதோ அதுவரையில் புருஷனிடம் நான் என்னுடையது என்ற பாவனையானது பிரிவை அடைகிறதில்லை. 70

நித்திரை மூர்ச்சை தாபம் மிருத்யு ப்ராஜ்வாரம் இவைகளில் இந்திரியங்களின் கெடுதியால் நான் என்ற அறிவு விளங்குவதில்லை. 71

𑌗𑌰𑍍𑌭𑍇 𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌪𑍌𑌷𑍍𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌕𑌾𑌦𑌶𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌤𑌦𑌾 ।
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑍂𑌨𑌃 𑌕𑍁𑌹𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑍋 𑌯𑌥𑌾 ॥ 72

𑌅𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌽𑌨𑌰𑍍𑌥𑌾𑌗𑌮𑍋 𑌯𑌥𑌾 ॥ 73

𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌷𑍋𑌡𑌶𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌏𑌷 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌜𑍀𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ 74

𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍁𑌪𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌤𑌿 ।
𑌹𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌶𑍋𑌕𑌂 𑌭𑌯𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿 ॥ 75

𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌹𑌿 𑌜𑌾𑌡𑍍𑌯𑌾𑌦𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌾𑌰𑌥𑌿𑌨𑌾 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௭௧॥ 𑌗𑌰𑍍𑌭 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌅𑌪𑍌𑌷𑍍𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌯𑍂𑌨𑌃 𑌤𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍇𑌕𑌾𑌦𑌶𑌵𑌿𑌧𑌮𑍇𑌕𑌾𑌦𑌶𑌭𑌿𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌦𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌸𑌤𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌨𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌹𑍍𑌵𑌾𑌮𑌮𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑍋 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑌿𑌵॥௭௨॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌅𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌇𑌤𑌿 ॥௭௩॥ 𑌯𑌾𑌵𑌲𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌂॥௭௪॥௭௫॥ [illegible]

யுவாவாகிய புருஷனுக்கு கர்ப்பத்திலும் சிறுவயதிலும் (இந்திரியங்களின்) பூர்ணத்தன்மையில்லாமையால் அமாவாசையில் சந்திரனுடைய ரூபம் காணப் படாததுபோல் பதினோரு இந்திரியங்களால் பிரகாசிக்கும் அஹங்காரகாரண மானது காணப்படவில்லை. 72

விஷயங்களைத் தியானிக்கும் இந்தப் புருஷனுக்கு அர்த்தமில்லாவிட்டா லும் ஸ்வப்னத்தில் அனர்த்தத்தின் ப்ராப்திபோல் ஸம்ஸாரமானது திரும்பு வதில்லை. 73

லிங்கதேஹமானது இவ்வாறு ஐந்து தன்மாத்ரங்களாயிற்று. அதுமூன்று குணங்களுடையது. பதினாறு விகாரங்களால் விஸ்தாரமுள்ளது. சேதனையுடன் கூடிய இவன் ஜீவனென்று சொல்லப்படுகிறான். 74

புருஷன் இதனால் தேஹங்களைக் கிரஹிக்கிறான். விடுகிறான். இதனால் ஸந்தோஷம் துக்கம் ஸுகம் இவைகளையும் அடைகிறான். 75

யதா த்ருணஜலூகைவம் நாபயாத்யபயாதி ச ।
ந த்யஜேந்ம்ரியமாணோऽபி ப்ராக்தேஹாபிமதிம் ஜந: ।
யாவதந்யம் ந விந்தேத வ்யவதாநேந கர்மணாம் ॥ 76

மன ஏவ மனுஷ்யேந்த்ர பூதானாம் பவபாவநம் ।
யதக்ஷைஶ்சரிதம் த்யாயந் கர்மாண்யாசிநுதேऽஸக்ருத் ॥ 77

ஸதி கர்மண்யவித்யாயாம் பந்த: கர்மண்யநாத்மந: ।
அதஸ்ததபவாதார்த்தம் பஜ ஸர்வாத்மநா ஹரிம் ॥ 78

பஶ்யம்ஸ்ததாத்மகம் விஶ்வம் ஸ்தித்யுத்பத்த்யப்யயா யத: ।
பக்தி: க்ருஷ்ணே யதா ஜீவேஷ்வாத்மவச்சாநுதர்ஶிநி ॥ 79

யதா த்ருணஜலௌகா ததா ஜந: ம்ரியமாணோऽபி ப்ராக்தேஹாபிமதிம் பூர்வதேஹாபி மானம் ந த்யஜேத் அந்யம் தேஹம் கர்மணாம் ப்ராக்தேஹாரம்பகாணாம் வ்யவதாநேந விச்சேதேந யாவத்ந விந்தேத ॥76॥ ப்ரகாராந்தரேண ஸம்ஸாரஹேதும் மன ஏவேதி பவபாவநம் ஸம்ஸாரஹேது: கதமித்யத ஆஹ யதிதி சரிதாந் உபஹ்ருத்ய யத: கர்மணி ஸதி ॥77॥ நந்வஸம்ஸக்தஸ்ய கர்ம தத்ராஹ ஸதீதி ॥ அவித்யாயாம் ஸத்யாம் அநாத்மநோ தேஹாதே: கர்மணி பந்தோ பவதி தேஷாமவித்யாதீநாம் நாஶமேவ அர்த்தோ யஸ்ய ததா ஸர்வ விஶ்வஸ்தித்யாதயோ யதோ ஹரே

---

1 திருணஜலூகமானது போகிறதுமில்லே. போகவும் போகிறது. அது போல் ஜனங்கள் மரணமடையப் போகிறவர்களாயினும் கர்மங்களின் முடிவால் மற்றொரு தேஹத்தை எதுவரையில் அடையவில்லையோ அதுவரையில் முன் தேஹத்திலுள்ள அபிமானத்தை விடுகிறதில்லே. 76

ஓ மானிடசிரேஷ்டனே! பிராணிகளுக்கு மனமே ஜனனமரணங்களுக்குக் காரணமாகிறது. ஏனெனில் இந்திரியங்களால் சரித்திரத்தைத் தியானித்து அடிக்கடி கர்மங்களைச் செய்கிறான். 77

கர்மமிருக்கும்பொழுது அவித்தையுண்டாகிறது. அவித்தை இருக்கும் போது தேஹம் முதலியவற்றிற்குக் கர்மத்தில் பந்தமுண்டாகிறது. ஆகையால் அந்த அவித்தை முதலியவைகள் நாசமடைவதைப் பிரயோஜனமாகவுடையவனாகி எந்த விதத்தாலும் ஹரியை பஜிக்கவேண்டும். 78

எந்த பகவானிடம் ஸிருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரம் இவைகளுண்டாகின்றனவோ அந்தப் பகவானுடைய ஸ்வரூபமாக இந்தப் ப்ரபஞ்சத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு ஹரியை பஜனம் செய்யவேண்டும். கிருஷ்ணனிடம் பக்தியும் தன்னிடம்போல்

---

1 திருணஜலூகம்—அட்டை. மற்றொரு திருணத்தை அடையும்போது முன்னிருந்த திருணத்தை விடாமல் அதனைப் பற்றுமென்பதாம்.

யர்ஹி ஸ்வாத்மாத்மனோ ஹர்யாத³பவர்க³ம் ஸம்ஸ்ருதே: ।
அத்³ருஷ்டம் த்³ருஷ்டவந்நஷ்டம் பூ⁴தம் ஸ்வப்னவத³ன்யதா² ॥
பூ⁴தம் ப⁴வத்³ப⁴விஷ்யச்ச ஸர்வம் ஸர்வம் ரஹோ ரஹ: ॥ 80

அநேகயா ஸஞ்ஜ்ஞயா ப்ருதி²வ்யா யுக்த்யா ஸங்க³த: ।
தத்ர ஶாரீர ஶ்ருங்க³ ஶ்ருங்கா³ஶ: ஸர்வவிஷயான்வயாத் ॥ 81

॥ மைத்ரேய: ॥

பா⁴க³வதமுக்²யோ ப⁴க³வான்நாரதோ³ ஹம்ஸயோர்க³திம் ।
ப்ரத³ர்ஶ்ய ஹ்யமுமாமந்த்ர்ய ஸித்³த⁴லோகம் ததோ(அ)க³மத் ॥ 82

ப்ராசீநப³ர்ஹீ ராஜர்ஷி: ப்ரஜாஸர்கா³பி⁴ரக்ஷணே ।
ஆதி³ஶ்ய புத்ரானக³மத்தபஸே கபிலாஶ்ரமம் ॥ 83

தத்ரைகாக்³ரமநா தீ⁴ரோ கோ³விந்த³சரணாம்பு³ஜம் ।
விமுக்தஸங்கோ³(அ)நுப⁴ஜன் ப⁴க்த்யா தத்ஸாம்யதாமகா³த் ॥ 84

ஸுவந்தி॥௭௮॥௮௧॥ பா⁴க³வதேதி॥ ஹம்ஸயோ: ஜீவேஶ்வரயோ: ॥ ௮௨ ॥ ப்ராசீநப³ர்ஹிரிதி ப்ரஜாஸர்க³: புத்ரோத்பாத³நம் ஜநாபி⁴ரக்ஷணம் சேதி த்³வந்த்³வைக்யம் புத்ராநாதி³ஶ்ய இதி புத்ராணாமாதே³ஶம் க்ருத்வா ஆதே³ஶம் ...॥௮௩॥௮௪॥ தத்ரேதி॥ ஸம்யக் விமுச்யதே விதே³ ஸாயுஜ்யம் ப்ராப்னோதி॥

ஜீவன்களிடம் அழுத்தமான ஞானமும் எப்பொழுது உண்டாகின்றனவோ அப்பொழுது ஜீவனுக்கு ஸம்ஸாரத்தினின்று விடுதலை ஏற்படும். பார்க்கப்படாதது பார்க்கப்படுவதுபோல நாசமடைகிறது. அனுபவிக்கப்பட்டது ஸ்வப்னம்போல் வேறுவிதமாகிறது. சென்றது நடப்பது நடக்கப்போவது யாவும் தனிமையில் அடங்கியிருக்கின்றன. ஆச்சர்யம். 79—81

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

பாகவதர்களுக்குள் முக்யராகிய நாரதர் அரசனுக்கு ஜீவேச்வரர்களின் ஸ்வரூபத்தைக் காண்பித்து அவ்வரசனிடம் சொல்லிக்கொண்டு பிறகு ஸித்த லோகஞ் சென்றார். 82

ராஜச்ரேஷ்டராகிய ப்ராசினபர்ஹிஸ் புத்ரர்களுக்குப் புத்ரர்களை உண்டு பண்ணுவதையும் ப்ரஜைகளைக் காப்பாற்றுவதையும் கட்டளையிட்டுத் தவம் செய்யக் கபிலருடைய ஆச்ரமம் சென்றார். 83

அந்தக் கபிலாச்ரமத்தில் தீரனாக இருந்து ஒருமைப்பட்ட மனத்துடன் கோவிந்தருடைய பாதாரவிந்தத்தை பக்தியாக பஜித்துப் பற்றுதலைவிட்டு அந்த விஷ்ணுவுக்குச் சமமாகிய தன்மையை அடைந்தான். 84

𑌏𑌤𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑌾𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌨𑌘 ।
𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑍇𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 85

𑌏𑌤𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌯𑌶𑌸𑌾 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌨𑌂
𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑍁𑌖𑌨𑌿𑌃𑌸𑍃𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 ।
𑌯𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌂
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌭𑌵𑍇 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 ॥ 86

𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑌾𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌮𑌯𑌾𑌧𑌿𑌗𑌤𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌶𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑍋𑌽𑌮𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ 87

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌏𑌕𑍋𑌨𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

௮௫॥ 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌏𑌤𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑌾𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍌 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑌦𑌂 ॥ ௮௬ ॥ 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑍁𑌂𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍋 𑌽𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌶𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌅𑌮𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌭𑍋𑌗𑌃 𑌅𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌶𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌃 ॥௮௭॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

தோஷமற்ற ஓ விதுர! நாரதர் கூறிய இந்த அத்யாத்மஸ்வரூபத்தை எவன் கேட்கும்படி செய்கிறானோ எவன் கேட்கிறானோ அவன் விதேஹமுக்தியை அடைகிறான். 85

முகுந்தனுடைய கீர்த்தியால் உலகத்தைப் பரிசுத்திசெய்வதும் தேவரிஷிகளுக்குள் சிரேஷ்டராகியநாரதருடைய முகத்தினின்றுவெளிப்பட்டதும் மனத்தைப் பரிசுத்தப்படுத்துவதும் உயர்ந்த பலனைக்கொடுப்பதும் (நாரதரால்) கீர்த்தனம் செய்யப்பட்டதுமாகிய இந்த அத்யாத்மஸ்வரூபத்தை எவன் அறிகிறானோ அவன் பந்தங்களினின்று விடுபட்டு இந்த ஸம்ஸாரத்தில் பிரமிப்பதில்லை. 86

அற்புதமாகிய இந்த அத்யாத்மஸ்வரூபத்தை நான் உனக்குக் கூறினேன். இவ்வாறு ஸ்திரீயுடன் புருஷனுக்கு அஹங்காரம் இல்லாமற்போகிறது. பரலோகத்திலும் கர்மபலபோகமும் நிவிர்த்தியாகிறது. ஸந்தேகமும் நீங்குகிறது. 87

29 - வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

त्रिंशोऽध्यायः.

॥ विदुरः ॥

ये त्वयाभिहिता ब्रह्मन् सुताः प्राचीनबर्हिषः ।
ते रुद्रगीतेन हरिं सिद्धिमापुः प्रतोष्य काम् ॥ 1

किं बार्हस्पत्येह परत्र वाथ
कैवल्यनाथप्रियपार्श्ववर्तिनः ।
आसाद्य देवं गिरिशं यदृच्छया
प्रापुः परं नूनमथ प्रचेतसः ॥ 2

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ हरिं प्रतोष्य कां सिद्धिमापुः ॥ १ ॥ किमिति ॥ हे बार्हस्पत्य [illegible] यदृच्छया गिरिशं प्राप्य [illegible] कैवल्यनाथप्रियस्य गिरिशस्य पार्श्ववर्तिनः [illegible] परं मोक्षं प्रापुरेव [illegible] ॥ २ ॥ प्रचेतस इति ॥

30-வது அத்தியாயம்.

விதுரர்வினவுகிறார்.

ஓ பிராம்மணசிரேஷ்டரே! ப்ராசின பர்ஹிஸ்ஸின் எந்தக் குமாரர்களைப்பற்றி நீர் கூறுனீரோ அவர்கள் ருத்ரகீதையால் ஹரியைச் சந்தோஷப்படுத்தி என்ன ஸித்திபெற்ருர்கள். 1

பிரஹஸ்பதிக்குச் சிஷ்யராகிய ஓ விதுர!ப்ரசேதஸ்கள் தற்செயலாக தேவரும் கைலாஸவாஸியுமாகிய சிவனை அடைந்து மோக்ஷப்ரபுவாகிய முகுந்தனுக்குப் பிரியராகிய ருத்ரனுடைய பக்தியிலிருந்துகொண்டு நிச்சயமாக மோக்ஷத்தை யடைந்தார்கள். (அதற்குமுன்) இந்த உலகிலாவது அல்லது பரலோகத்திலாவது எதை அடைந்தார்கள். 2

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍁𑌦𑌧𑌾𑌵𑍌 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑌾𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 ।
𑌜𑌪𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌮𑌤𑍋𑌷𑌯𑌨𑍍 ॥ 3

𑌦𑌶𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃 ।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌵𑌿𑌰𑌭𑍂𑌤𑍍𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌶𑌮𑌯𑌨𑍍𑌰𑍁𑌚𑌾 ॥ 4

𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌰𑍂𑌢𑍋 𑌮𑍇𑌰𑍁𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌮𑌿𑌵𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌦𑌃 ।
𑌪𑍀𑌤𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌮𑌣𑌿𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌃 ॥ 5

𑌕𑌾𑌶𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 𑌕𑌨𑌕𑌵𑌰𑍍𑌣𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌣𑍇𑌨
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌤𑍍𑌕𑌪𑍋𑌲𑌵𑌦𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌲𑌸𑌤𑍍𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌃 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑍁𑌧𑍈𑌰𑌨𑍁𑌚𑌰𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍁𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍈—
𑌰𑌾𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑍋 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌗𑍀𑌤𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥ 6

𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌜𑌪𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌚 𑌪𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌂 ॥3॥ 𑌦𑌶𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌪𑌃𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌪𑌶𑌮𑌯𑌨𑍍 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑌭𑍂𑌤𑌃 ॥4॥ 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌾𑌰𑍂𑌢𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌨𑌾𑌹𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥5॥ 𑌕𑌾𑌶𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌶𑍀𑌲𑍇𑌨 𑌕𑌨𑌕𑌮𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌵𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌪𑍋𑌲𑌂 𑌵𑌦𑌨𑌂 𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑍈𑌃 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌃 𑌤𑍇𑌨𑌵𑌕𑍂𑌷𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍈𑌃 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥6॥ 𑌪𑍀𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍀𑌨𑌾𑌯𑌤𑍇

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

தகப்பனுடைய ஆஞ்ஞைப்படி செய்கிறவர்களாகிய ப்ரசேதஸ்கள் ஸமுத்திரத்திற்குள் ஜபரூபமான யாகத்தாலும் தவத்தாலும் விஷ்ணுவை ஸந்தோஷப்படுத்தினார்கள். 3

பதினாயிரம்வருஷம் முடிந்ததும் புராணபுருஷர்களாகிய பகவான் அந்த ப்ரசேதஸ்களின் ப்ரயாஸத்தைத் தம் காந்தியால் போக்கிவைத்து சுத்தஸத்வமயமான சரீரத்துடன் ஆவிர்ப்பவித்தார். 4

மேகமானது மஹாமேருவின் சிகரத்தைப்போல் கருடனுடைய தோளின் மீதேறிக்கொண்டவரும் மஞ்சள் பட்டாடை யுடுத்தவரும் கௌஸ்துபத்தைக் கழுத்திலணிந்தவரும் திசைகளை இருளில்லாதனவாகச் செய்பவரும் ப்ரகாசமுடைய ஸ்வர்ணமயமான ஆபரணத்தால் விளங்கும் கன்னத்தையும் முகத்தையுமுடையவரும் ப்ரகாசிக்கும் கிரீடமுடையவரும் எட்டு ஆயுதங்களாலும், கூட ஸஞ்சரிப்பவர்களாகிய முனிவர்களாலும், தேவசிரேஷ்டர்களாலும் ஸேவிக்கப்பட்டவரும் கருடராகிய கின்னரனால் கானம்செய்யப்பட்ட கீர்த்தியுடையவரும் பருத்து நீண்ட எட்டுக்கைகளின் மத்தியில் இருக்கும் லட்சுமீ

पीनायताष्टभुजमण्डलमध्यलक्ष्म्या
स्पर्धच्छ्रिया परिवृतो वनमालयाद्यः ।
बर्हिष्मतः पुरुष आह सुतान्प्रपन्ना-
न्पर्जन्यनादरुतया सघृणावलोकः ॥ 7

॥ श्रीभगवानुवाच ॥

वरं वृणीध्वं भद्रं वो यूयं मे नृपनन्दनाः ।
सौहार्देनापृथग्धर्मास्तुष्टोऽहं सौहृदेन वः ॥ 8

योऽनुस्मरति सन्ध्यायां युष्माननुदिनं नरः ।
तस्य भ्रातृष्वात्मसाम्यं तथा भूतेषु सौहृदम् ॥ 9

ये तु मां रुद्रगीतेन सायं प्रातः समाहिताः ।
स्तुवन्त्यहं कामवरान्दास्ये प्रज्ञां च शोभनाम् ॥ 10

पीनाः पुष्टा आयताश्चाष्टौ भुजास्तेषां मण्डलं समूहः तन्मध्यस्थितया लक्ष्म्या स्पर्धमाना श्रीः शोभा यस्याः तया वनमालया परिवृतः बर्हिषः सुतान्पर्जन्यनादवद्रुतं नादो यस्याः तया वाचा सकरुणावलोको यस्य ॥७॥ वरमिति॥ भद्रं वोऽस्तु वरं वृणीध्वं सौहार्देनापृथग्धर्मा एकधर्माणः येषां सम्बोधनं वः परस्परं सौहार्देन तुष्टोऽहम् ॥८॥ य इति भ्रातृष्वात्मसाम्यं भूतेषु सौहार्दं भविष्यति ॥९॥ य इति ॥ तेभ्योऽहं दास्ये किं कामान्वरानिष्टानिति शेषः ॥१०॥ यदीति ॥ ...

தேவியுடன் அஸூயைகொள்ளும் காந்தியுடைய வனமாலையால் சூழ்ந்தவரும் ஆதிபுருஷருமாகிய பகவான் சரணம்புகுந்த ப்ராசீனபர்ஹிஸ்ஸின் குமாரர்களாகிய ப்ரசேதஸ்களைப்பார்த்துக் கருணைகூர்ந்த பார்வையுடன் மேகச்சத்தம்போன்ற சத்தமுடைய வாக்கினுல் சொல்லுகிறுர். 5—7

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறுர்.

ஓ ராஜகுமாரர்களே! உங்களுக்கு மங்களமுண்டாகுக. நீங்கள் என்னிடம் வரம்பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். ஸௌஹ்ருத்துக்களின் தன்மையால் ஒன்றுபட்ட தன்மையுடைய ஓ பக்தர்களே! உங்களுடைய (ஒருவருக்கொருவருண்டான) ஸ்னேஹத்தால் நான் ஸந்தோஷமடைந்தேன். 8

எந்த மானிடன் தினந்தோறும் சயனத்தில் உங்களை ஸ்மரிக்கிறுனே அவனுக்கு ப்ராதாக்களுக்குள் சமமாக இருக்கும் தன்மையும் அவ்விதமே ப்ராணிகளிடம் அன்பும் உண்டாகும். 9

எவர்கள் காலையிலும் மாலையிலும் ஸாவதானமாக இருந்து ருத்ரகீதையால் என்னை ஸ்தோத்திரஞ் செய்கிறுர்களோ அவர்களுக்கு நான் வேண்டிய வரன்களையும் சிறந்த அறிவையும் கொடுக்கிறேன். 10

यद्यूयं पितुरादेशमग्रहीष्ट मुदान्विताः ।
अथो व उशती कीर्तिर्लोकाननु भविष्यति ॥ 11

भविता विश्रुतः पुत्रोऽनवमो ब्रह्मणो गुणैः ।
य एतामात्मवीर्येण त्रिलोकीं पूरयिष्यति ॥ 12

कण्डोः प्रम्लोचया लब्धा कन्या कमललोचना ।
तां चापविद्धां जगृहुर्भूरुहा नृपनन्दनाः ॥ 13

क्षुत्क्षामाया मुखे राजा सोमः पीयूषवर्षिणीम् ।
देशिनीं रोदमानाया निदधे स दयान्वितः ॥ 14

[illegible]

நீங்கள் பிதாவின் உத்தரவை ஸந்தோஷத்துடன் கிரஹித்தீர்களல்லவா? உங்களுக்கு மனோஜ்ஞமான கீர்த்தியானது உலகங்களி லுண்டாகப்போகிறது.

குணங்களால் பிர்மதேவருக்குக் குறைவுறாதவனும் பிரஸித்தியுள்ளவனுமாகிய புத்ரன் உண்டாகப்போகிறான். அவன் தன்னுடைய ஸந்ததி மூவுலகமும் பரவும்படி செய்யப் போகிறான். 12

கண்டு என்ற மஹாமுனிவருக்கு [1] ப்ரம்லோசை என்ற ஸதிரீயால் கமல மலர்போன்ற கண்களுடைய கன்னிகை கிடைத்தாள். ஓ ராஜகுமாரர்களே! தள்ளப்பட்ட அந்தக்கன்னிகையை விருக்ஷங்கள் கிரஹித்தன. 13

ஸோமராஜன் (கொடிவிசேஷம்) பசியால் இளைத்தவளும் ரோதனம் செய்பவளுமாகிய அப்பெண்ணின் முகத்தில் அமுதத்தைப்பொழியும் தர்ஜனியை (ஆள்காட்டிவிரல்) தயையுடன் வைத்தான். 14

1 ப்ரம்லோசை என்ற அப்ஸரஸ்திரீயைத் தேவேந்திரன் கண்டு மஹாமுனிவரின் தவத்தை நாசஞ்செய்ய அனுப்பினான். கண்டு முனிவர் அந்த ப்ரம்லோசையுடன் வெகுகாலம் ரமித்தார். அந்த ஸ்திரீ பிறகு ஸ்வர்க்கம் செல்லும்பொழுது கண்டுவினிடம் உண்டானகர்ப்பத்தை விருக்ஷங்களிடம் விட்டுச்சென்றாள்,

𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗 𑌆𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌮𑌾𑌮𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑌾 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌾𑌰𑍋𑌹𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌹𑌤 𑌮𑌾 𑌚𑌿𑌰𑌮𑍍 ॥ 15

𑌅𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍀𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾 ।
𑌅𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍀𑌲𑍇𑌯𑌂 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌶𑌯𑌾 ॥ 16

𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌮𑌹𑌤𑍌𑌜𑌸𑌃 ।
𑌭𑍌𑌮𑌾𑌨𑍍𑌭𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌥 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍𑌵𑍈 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌨𑍍𑌮𑌮 ॥ 17

𑌅𑌥 𑌮𑌯𑍍𑌯𑌨𑌪𑌾𑌯𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌕𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑌾𑌶𑌯𑌾𑌃 ।
𑌉𑌪𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌥 𑌮𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑌯𑌾𑌦𑌤𑌃 ॥ 18

𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌹𑌤 ॥15॥ [illegible] 𑌕𑌥𑌮𑍍 𑌏𑌕𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌅𑌪𑍃𑌥𑌗𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌶𑍀𑌲𑌂 𑌚 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌭𑌵𑌤𑍁 [illegible] 𑌨 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥16॥ [illegible] ॥ 𑌅𑌹𑌤𑍌𑌜𑌸𑌃 [illegible] ॥17॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌕𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 [illegible] ॥18॥ [illegible]

என்னை அநுஸரித்திருந்த (உங்களுடைய) தந்தையால் புத்ரர்களை யுண்டு பண்ணுவதில் நீங்கள் கட்டளையிடப்பட்டீர்கள். அதற்காகச் சிறந்த ஜகனப்ரதேசமுடைய அப்பெண்ணை விவாஹம் செய்துகொள்ளுங்கள். தாமதம் வேண்டாம். 15

வேறுபடாத தர்மத்தையும் சீலத்தையும் உடைய உலகங்களெல்லோருக்கும் வேறுபடாத தர்மத்தையும் சீலத்தையுமுடையவளும் அழகிய இடையுள்ளவளும் (உங்களிடம்) மனத்தைக் கொடுத்தவளுமாகிய இந்தக்கன்னிகை பத்தினியாக ஆகட்டும். 16

தேவவருஷங்களில் அநேகமாயிரம் வருஷம் வரையில் கெடுதியடையாத வலுவுடையவர்களாகி நீங்கள் என் அநுக்ரஹத்தால் பூமியிலுள்ளவைகளும் ஸ்வர்க்கத்திற் குரியவைகளுமாகிய ஸுகங்களைப் புசியுங்கள். 17

பிறகு என்னிடம் குறைவுறாத பக்தியால் பொசுங்கிய காமம் முதலியவைகளுடைய கருத்துள்ளவர்களாகி இந்த 1 நரகத்தினின்று வெறுப்படைந்து என்னிருப்பிடமடைவீர்கள். 18

---

1 நரகம் என்பதை இவ்வுலகிலும் பரலோகத்திலும் உள்ள ஸுகம் என்று கொள்க.

𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌮𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌗𑍃𑌹𑌾 𑌮𑌤𑌾𑌃 ॥ 19

𑌨𑌵𑍍𑌯𑌵𑌦𑍍𑌧𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌨 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌶𑍋𑌚𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍋 𑌗𑌤𑌾𑌃 ॥ 20

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌣𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌭𑌾𑌜𑌨𑌂
𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ।
𑌤𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌤𑌮𑍋𑌰𑌜𑍋𑌮𑌲𑌾
𑌗𑌿𑌰𑌾𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍 𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌯𑌾 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ 21

[illegible]

கிருஹங்களில் இருப்பவர்களாயினும் என்னிடம் அர்ப்பணஞ்செய்த தர்மங்களுடையவர்களும் என்வசலாற்றால் சென்றகாலமுடையவர்களுமாகிய மானிடர்களுக்கு கிருஹங்கள் பந்தத்தின் பொருட்டாகா. 19

என் கதையைக் கேட்பதால் ஈஸ்வரனுகிய நான் பிர்மசொரூபமடைந்தவர்களைக்கொண்டு ஹிருதயத்தைப் புதுவதுபோல்அடைகிறேன். (யாதொருநானே என்ற) இது பிர்மம். இந்த பகவானை அடைந்தவர். மோஹமடையார். துக்கமடையார். ஸந்தோஷமடையார். 20

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் பேசுகிறவரும் புருஷார்த்தங்களை அடையும்படி செய்பவரும் மிகவும் ஸுஹிருத்துமாகிய ஜனார்த்தனரை அவருடைய தர்சனத்தால் நாசமடைந்த ரஜோகுண தமோகுண மலங்களுடையவர்களாகிய ப்ரசேதஸ்கள் அஞ்சலிசெய்துகொண்டு தளர்ச்சியடைந்த சொற்களால் ஸ்தோத்திரஞ் செய்தார்கள். 21

॥ ப்ரசேதஸ: ॥

நமோ நம: க்லேஶவிநாஶநாய
நிரூபிதோதாரகுணாஹ்வயாய ।
மநோவசோவேகபுரோஜவாய
ஸர்வாக்ஷமார்கைரகதாத்வநே நம: ॥ 22

ஶுத்தாய ஶாந்தாய நம: ஸ்வநிஷ்டயா
மநஸ்யபார்த்தம் விலஸத்த்வயாய ।
நமோ ஜகத்ஸ்தாநலயோதயேஷு
க்ருஹீதமாயாகுணவிக்ரஹாய ॥ 23

நமோ விஶுத்தஸத்த்வாய ஹரயே ஹரிமேதஸே ।
வாஸுதேவாய க்ருஷ்ணாய ப்ரபவே ஸர்வஸாத்வதாம் ॥ 24

நம: கமலநாபாய நம: கமலமாலிநே ।
நம: கமலநேத்ராய நமஸ்தே கமலாங்க்ரயே ॥ 25

வசஸோர்வேகாதபி புரோகந்தா ஜவோ வேகோ யஸ்ய மநோ வசஸோ: ஸர்வாக்ஷமார்கைரிதி ஸர்வேஷாமக்ஷாணாமிந்த்ரியாணாம் மார்கை: அகத: அநவகதோऽத்வா யஸ்ய தஸ்மை நம: ॥ ௨௨ ॥ ஶுத்தாயேதி ॥ ஸ்வநிஷ்டயா ஸ்வரூபாவஸ்தித்யா ஶுத்தாய அத: ஶாந்தாய மநஸி நிமித்தே ஸதி அபார்த்தம் வ்யர்த்தமேவ விலஸத் விலஸிதம் த்வயம் ரூபம் யஸ்மிந் க்ருஹீதா: மாயாகுணை: விக்ரஹா: ஸ்வஹ்ருதிமூர்த்தயோ யேந ॥ ௨௩ ॥ நமஇதி ॥ ஸ்வதஸ்த்வ விஶுத்தஸத்த்வரூபாய ஸம்ஸாரம் ஹரதீதி மேதா ஜ்ஞாநம் யஸ்ய தஸ்மை ॥ ௨௪ ॥ ௨௫ ॥ நமஇதி ॥

ப்ரசேதஸ்கள் கூறுகிறார்கள்.

க்லேசத்தைப்போக்கியவரும், நிரூபிக்கப்பட்ட உதாரமான குணங்களையும் பெயர்களையுமுடையவரும், மனம் வாக்கு இவைகளின் வேகத்திற்கு முன்னுள்ள வேகமுடையவரும் இந்திரியங்களின் மார்க்கங்களால் அறியமுடியாத மார்க்கமுடையவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். நமஸ்காரம். 22

ஸ்வரூபநிலையால் சுத்தரும் சாந்தரும் மனத்தில் ப்ரயோஜனமின்றி பிரகாசிக்கும் இரண்டு ரூபமுடையவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். பிரபஞ்சத்தின் பரிபாலனம் பிரளயம் ஸிருஷ்டி இவைகளில் கிரஹிக்கப்பட்ட மாயாகுணமயமான சரீரமுடையவராகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 23

பரிசுத்த ஸத்வஸ்வரூபரும் (ஸம்ஸாரத்தைப்)போக்கும் ஞானமுடையவரும் வாஸுதேவரும் கிருஷ்ணரும் பக்தர்கள் யாவருக்கும் ப்ரபுவுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 24

பத்மநாபராகிய உமக்கு நமஸ்காரம். கமலமாலையணிந்த உமக்கு நமஸ்காரம். புண்டரீகாக்ஷராகிய உமக்கு நமஸ்காரம். பங்கஜபாதராகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 25

நம: கமலகிஞ்ஜல்கபிஶங்காமலவாஸஸே ।
ஸர்வபூதநிவாஸாய நமோऽயுங்க்ஷ்மஹி ஸாக்ஷிணே ॥ 26

ரூபம் பகவதா த்வேதத³ஶேஷக்லேஶஸங்க்ஷயம் ।
ஆவிஷ்க்ருதம் ந: க்லிஷ்டாநாம் கிமந்யத³நுகம்பிதம் ॥ 27

ஏதாவத்த்வம் ஹி விபுபிர்பாவ்யம் தீநேஷு வத்ஸலை: ।
யத³நுஸ்மர்யதே காலே ஸ்வபுத்த்யாऽப⁴த்ரரந்த⁴ந ॥ 28

யேநோபஶாந்திர்பூதாநாம் க்ஷுல்லகாநாமபீஹதாம் ।
அந்தர்ஹிதோऽந்தர்ஹ்ருதயே கஸ்மாந்நோ வேத³ நாஶிஷ: ॥ 29

கமலகிஞ்ஜல்கபிஶங்கம் அமலஞ்ச வாஸோ யஸ்ய தஸ்மை. ப்ரஹ்வீபூதவந்தோ வயம் ॥ 26 ॥ யதுக்தம் வரம் வ்ருணீத்வேதி தத்ர நவயம் நிர்யாயாஹு:— ரூபமிதி ॥ அஶேஷாணாம் க்லேஶாநாம் ஸங்க்ஷயோ யஸ்மாத் தத் ந: ஆவிஷ்க்ருதம் ப்ரகடிதம் அதோऽந்யத³ஸ்மாத் கிமநுகம்பிதம் அநுகம்பா யஸ்மிந்நேவாஸ்மாகம் வரணீயமநுகம்பிதவ்யமித்யர்த்த: ॥ 27 ॥ கிஞ்ச அதஏவ த்வத்ரூபமிதி । ஹே அபத்ரரந்தந அமங்கலநாஶக ஏதாவதேவ த்வயா அநுகம்பிதவ்யம் தீநேஷு வத்ஸலை: ஏதாவத் ப்ரபுபிர்பாவ்யம் கர்தவ்யம் கிம் தத்ஸ்வாதீநா இதி, ஸ்வபுத்த்யா ஸ்வகாலே அநுஸ்மர்யதே அநுஸ்மரணம் க்ரியத இதி யத் ஸ்வயம் ததேவ வரதாநமித்யர்த்த: ॥ 28 ॥ யேநேதி ॥ யேந அநுஸ்மரணேந ஸர்வபூதாநாம் தேஷாமுபஶாந்திர்பவதி கிம் வ க்ஷுல்லகாநாமபீஹதாநாம் அந்தர்ஹ்ருதயே அந்தர்ஹித: அந்தர்யாமிரூபேண ஸ்தித்வாபி ஸர்வம் ஜாநாஸி அஸ்மாகம் மநோரதாநாஶிஷ: காமாந் கஸ்மாத்தேதோர்ந வேத ஜாநாஸ்யேவேத்யர்த்த: ॥ 29 ॥ அதோ வரோ நாபேக்ஷித இதி ॥ ததாபி வக்தவ்யம்வேத்தஹி

பத்மத்தின் கிஞ்சற்கம்போல் கோரோசனைவர்ணமும் நிர்மலமுமான வஸ்திரமணிந்தவரும் பூதங்களெல்லாவற்றிலு மிருப்பவரும் ஸாக்ஷியுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம் செய்தோம். 26

கிலேசமடைந்த எங்களுக்கு பகவானாகிய நீர் கிலேசம் யாவற்றையும் போக்கும் இந்த ரூபத்தை வெளியிட்டீர். தயை செய்யத்தக்கது யாதாம்? 27

அமங்களங்களைப் போக்கும் பிரபுவே! தீனர்களிடம் வாத்ஸல்யமுடைய ப்ரபுக்களால் காலத்தில் தங்களுடைய புத்தியைக்கொண்டு நினைப்பது என்பது மாத்திரம் ஏற்படும். நீர் (ரூபத்தையும் காண்பித்தீர்). 28

தாங்கள் நினைப்பதால் ப்ராணிகளுக்கு ஸுகமுண்டாகிறது. அற்பர்களாயினும் விருப்பமுள்ளவர்களின் மனத்துக்குள் நீர் மறைந்திருக்கிறீர். எங்களுடைய மனோரதங்களை நீங்கள் ஏன் அறியமாட்டீர்கள். 29

अयमेव वरो ह्यस्माकमीप्सितो जगतः पते ।
प्रसन्नो भगवान् येषामपवर्गगुरुर्गतिः ॥ 30

वरं वृणीमहेऽथापि नाथ त्वत् परतः परात् ।
न ह्यन्तस्त्वद्विभूतीनां सोऽनन्त इति गीयसे ॥ 31

पारिजातेऽञ्जसा लब्धे सारङ्गोऽन्यन्न सेवते ।
त्वदङ्घ्रिमूलमासाद्य साक्षात् किं किं वृणीमहे ॥ 32

यावत्ते मायया स्पृष्टा भ्रमाम इह कर्मभिः ।
तावद्भवत्प्रसङ्गानां सङ्गः स्यान्नो भवे भवे ॥ 33

येषामस्माकं भगवान् प्रसन्नः स एव वरः भगवत्प्रसादलाभादस्मदीप्सितोऽपर इत्यर्थः अपवर्गगुरुः मोक्षमार्गप्रवर्तकः गतिः स्वतश्च पुरुषार्थरूपश्च ॥ ३० ॥ वरमिति ॥ यद्यप्येवं तथापि हे नाथ त्वत्तः परमेकं वृणीमहे कथंभूतात् परतः कारणादपि परात् अक्षरात्परतः पर इति श्रुतेः अतो यद्यधिकं प्रार्थ्यं सर्वथा न हि त्वद्विभूतीनामन्तोऽस्ति यतोऽनन्तविभूतित्वादनन्त इति गीयसे ॥ ३१ ॥ पारिजात इति ॥ यथा सारङ्गो भ्रमरः पारिजाते लब्धे न बुभुक्षति सारङ्गोऽन्यं वृक्षान्तरं न सेवते तथा वयमपि साक्षात्त्वदङ्घ्रिमूलं प्राप्य किं किं वृणीमहे न किञ्चिदित्यर्थः यद्वा किमन्यत्तादृशं किमपि वृणीमहे यद्वा यदि वृणीमहे तर्हि किं किं वृणीमहे अनन्तत्वेन नानार्थानामवसानाभावादित्यर्थः ॥ ३२ ॥ अतः एतावदेव प्रार्थयामहे इत्याहुः—यावदिति ॥ स्पृष्टाः व्याप्ताः सन्तः भवति प्रकृष्टः सङ्गो येषां तेषां सङ्गोऽस्माकं स्यात् ॥ ३३ ॥ ननु राज्य

ஓ லோகநாத! மோக்ஷத்திற்கு குருவும் கதியும் பகவானுமாகிய நீர் எங்களுக்கு ப்ரஸன்னரானீர். இதுவே எங்களுக்கு இஷ்டமான வரம். 30

ஆயினும் பராத்பரராகிய உம்மிடம் வரனைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். உம்முடைய பெருமைகளுக்கு முடிவில்லை. அந்த நீர் அனந்தரென்று கானம் செய்யப்படுகிறீர். 31

பாரிஜாத விருக்ஷம் ஸுலபமாகக் கிடைத்திருக்க ப்ரமரமானது மற்ற விருக்ஷத்தை அடையாதன்றோ? உம்முடைய பாதமூலத்தை ப்ரத்யக்ஷமாக அடைந்து துச்சமாகிய எதை நாங்கள் கேட்போம். 32

எதுவரையில் உம்முடைய மாயையால் ஸ்பர்சிக்கப்பட்டுக் கர்மங்களால் இங்குச் சுற்றுகிறோமோ அதுவரையில் ஒவ்வொரு ஜன்மத்திலும் எங்களுக்கு உம்மிடம் மிகுதியும் பற்றுதலுடையபெரியோர்களின் சேர்க்கையுண்டாகட்டும்.

𑌤𑍁𑌲𑌯𑌾𑌮 𑌲𑌵𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌨𑌾𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 ।
𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂𑌗𑌿𑌸𑌂𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤𑌾𑌶𑌿𑌷𑌃 ॥ 34

𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌡𑍍𑌯𑌂𑌤𑍇 𑌕𑌥𑌾 𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌮𑍋 𑌯𑌤𑌃 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌨𑍋𑌦𑍍𑌵𑍇𑌗𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨 ॥ 35

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌃 ।
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌸𑍁 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌂𑌗𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥ 36

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌰𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌵𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 ।
𑌭𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌰𑍋𑌚𑍇𑌤 𑌤𑌾𑌵𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑌃 ॥ 37

𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌖𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌗𑌮𑍇𑌨 ।
𑌸𑍁𑌦𑍁𑌶𑍍𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋—
𑌭𑌿𑌷𑌕𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌃 ॥ 38

[illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌵𑌪𑌿 [illegible] 𑌤𑍁𑌲𑌯𑌾 [illegible] 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌵𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌂𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰 [illegible] 𑌯𑌤𑌃 [illegible] 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌂 [illegible] 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌵𑍇𑌗𑌃 𑌭𑌯𑌂 ॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋𑌪𑌾𑌯𑌃 ॥ 36 ॥ 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌵𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 ॥ 37 ॥ [illegible] 𑌆𑌹𑍁𑌃 ॥ 𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌵 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌸𑌖𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌦𑍁𑌶𑍍𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌭𑌿𑌷𑌕𑍍𑌤𑌮𑌂 [illegible] 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 ॥ 38 ॥ [illegible]

பகவானிடம் பற்றுதலுடையவர்களின் சேர்க்கையின் லேசத்திற்கு ஸ்வர்க்கத்தையும் ஒப்பிடமாட்டோம். மோக்ஷத்தையும் ஒப்பிடோம். மானிடர்களின் காமங்களைப்பற்றிக் கேட்கவேண்டுமோ? 34

ஸாதுக்களின் சேர்க்கையில் அநேகம் கதைகள் ஸ்துதிக்கப்படுகின்றன. அந்தச் சரித்திரங்களால் ஆசை நிவர்த்தியாகிறது. அதனால் ப்ராணிகளிடம் விரோதமில்லாமை ஏற்படுகிறது. அதனால் பயமுண்டாவதில்லை. பற்றுதலொழிந்தவர்கள் துறவிகளுக்கு வேண்டியவரும் பகவானும் ப்ரத்யக்ஷருமாகிய நாராயணரை சிரேஷ்ட சரித்திரங்களில் அடிக்கடி ஸ்தோத்திரஞ் செய்கின்றார்கள். க்ஷேத்திரங்களைப்பரிசுத்தஞ் செய்யவேண்டுமென்னும் விருப்பத்துடன் சஞ்சரிக்கும் உம்மைச் சார்ந்த பக்தர்களின் சேர்க்கையானது (ஸம்ஸாரத்தில்)பயமடைந்தவனுக்கு ஏன் திருப்தியைக்கொடுக்காது. 35–37

ஓ பகவானே! (உமக்கு) வேண்டிய ஸ்னேஹிதராகிய சிவனுடைய க்ஷண நேர சேர்க்கையால் மிகவும் சிகித்ஸை செய்யமுடியாத ஸம்ஸாரத்திற்கும் மிருத்யுவுக்கும் சிறந்த வைத்யராகிய உம்மை நாங்கள் இப்பொழுது கதியாக அடைந்தோம். 38

𑌯𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑍀𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌰𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌦𑌾𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 ।
𑌆𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌶𑍍𑌚
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑌸𑍂𑌯𑌯𑍈𑌵 ॥ 39

𑌯𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌪 𑌏𑌤𑌦𑍀𑌶
𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌧𑌸𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌮𑌦𑌭𑍍𑌰𑌮𑌪𑍍𑌸𑍁 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌨𑍋
𑌵𑍃𑌣𑍀𑌮𑌹𑍇 𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋𑌷𑌣𑌾𑌯 ॥ 40

𑌮𑌨𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌭𑌵𑌶𑍍𑌚
𑌯𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌪𑍋𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌃 ।
𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑌾𑌰𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌹𑌿𑌮𑍍𑌨𑌃
𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌥𑍋 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌮𑌂 𑌗𑍃𑌣𑍀𑌮𑌃 ॥ 41

𑌨𑌮𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌯 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌾𑌯 𑌚 ।
𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ 42

𑌇𑌤𑌿 । 𑌨𑌤𑌾𑌃 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥௩௯॥ 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌧𑌸𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌦𑌭𑍍𑌰𑌂 𑌬𑌹𑍁 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋𑌷𑌣𑌾𑌯 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌮𑌹𑍇 ॥௪௦॥ 𑌅𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌕𑍁𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌹 - 𑌮𑌨𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌮𑌹𑌿𑌮𑍍𑌨𑌃 𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌯𑍇 𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌃 𑌵𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌗𑍃𑌣𑍀𑌮𑌃 ॥௪௧॥ 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌮𑌾𑌯 𑌵𑍈𑌷𑌮𑍍𑌯𑌹𑍀𑌨𑌾𑌯 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 ॥௪௨॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ [illegible]

நாங்கள் நன்ருய் அத்யயனம் செய்தோம். ஆசிரியர்கள் வேதியர்கள் வித்தர்கள் இவர்களை எப்பொழுதும் அனுஸரிப்பதால் ப்ரஸன்னர்களாகும்படி செய்தோம். பெரியோர்கள் ஸுஹிருத்துக்கள் ப்ராதாக்கள் ஸகலப்ராணிகள் இவர்களை அஸூயை யின்றி வணங்கினேம். ஓ ஈச! வெகுகாலம் வரையில் ஜலத்தில் நன்ருய்த் தவம் செய்தோம். அன்னமில்லாத எங்களுடையவை யெல்லாம் மஹிமையுள்ளவரும் புருஷருமாகிய உம்முடைய ஸந்தோஷத்தின் பொருட்டாகவேண்டும். 39-40

மனு, பிர்மதேவர், சிவன் இவர்களும், தவத்தாலும் ஞானத்தாலும் பரிசுத்தமான ஸத்வமுடைய மற்றுமுள்ளவர்களும் உம்முடைய மஹிமையின் கரை காணுதவர்களாயினும் தங்களுக்குத் தக்கபடி ஸ்தோத்திரம் செய்கிருர்கள், ஆகையால் நாங்கள் ஸ்துதிக்கின்றேம். 41

ஸமமானவரும் சுத்தரும் பாருமாகிய புருஷருக்கு நமஸ்காரம். வாஸுதேவரும் ஸத்வஸ்வரூபருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 42

॥ मैत्रेय उवाच ॥

इति प्रचेतोभिरभिष्टुतो हरिः
प्रीतस्तथेत्याह शरण्यवत्सलः ।
अनिच्छतां यानमतृप्तचक्षुषां
ययौ स्वधामानपवर्गवीर्यः ॥ 43

अथ निर्याय सलिलात्प्रचेतस उदन्वतः ।
वीक्ष्याकुप्यन् द्रुमैश्छन्नां गां गां रोद्धुमिवोच्छ्रितैः ॥ 44

ततोऽग्निमारुतौ राजन्नमुञ्चन्मुखतो रुषा ।
महीं निर्वीरुधं कर्तुं संवर्तक इवात्यये ॥ 45

भस्मसात्क्रियमाणांस्तान्द्रुमान्वीक्ष्य पितामहः ।
आगतः शमयामास पुत्रान्बर्हिष्मतो नयैः ॥ 46

वीर्यः अकुण्ठितप्रभावः ॥ ४३ ॥ अथेति ॥ उदन्वतः सिन्धोः सलिलात्
निर्याय निर्गत्य गां भूमिं गां स्वर्गं रोद्धुमिव उच्छ्रितैः उन्नतैः द्रुमैश्छन्नां
वीक्ष्य अकुप्यन् तथा हि प्राचीनबर्हिषः प्रजा जितक्रोधा
जज्ञे ... ॥ ४४ ॥ तत इति ॥
निर्वीरुधं वीरुद्रहितां कर्तुं संवर्तकः कालाग्निरुद्र
अत्यये प्रलये ॥ ४५ ॥ भस्मसादिति ॥ नयैर्युक्तिभिः ॥ ४६ ॥ तत्रेति ॥

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

சரணம் புகுந்தவர்களிடம் வாத்ஸல்யமுடைய விஷ்ணு இவ்விதம் ப்ரசேதஸ்களால் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டு ப்ரீதியுடன் அவ்விதமே என்றுரைத்தார். திருப்திபடையாத நேத்திரமுடைய ப்ரசேதஸ்கள் (தாம்) செல்லுவதை விரும்பாதவர்களாயினும் தீக்ஷ்ணமான வீர்யமுடைய பகவான் தம்மிருப்பிடம் சென்றார். 43

பிறகு ப்ரசேதஸ்கள் ஸமுத்திர ஜலத்தினின்று வெளிப்பட்டு ஸ்வர்க்கத்தை எதிர்க்கக் கிளம்பியவைகள் போன்ற விருக்ஷங்களால் மறைந்த பூமியைப் பார்த்துக் கோபங்கொண்டார்கள். 44

பிறகு பூமியைக் கொடி விருக்ஷங்களில்லாமல் செய்வதற்கு பிரளய காலாக்னி ருத்ரன் போல் கோபத்தால் முகத்தினின்று அக்னியையும் வாயுவையும் விட்டார்கள். 45

சாம்பலாகச் செய்யப்படும் அந்த விருக்ஷங்களை வந்த பிர்மதேவர் பார்த்து ப்ராசீன பர்ஹிஸ்ஸின் குமாரர்களாகிய ப்ரசேதஸ்களை யுக்திகளால் தேக்கினார்.

அங்கு மீதியுள்ள விருக்ஷங்கள் பயந்து பிர்மதேவரால் கட்டளையிடப்பட்டு அப்பொழுது பெண்ணைப் ப்ரசேதஸ்களுக்குக் கொடுத்தன. 46

தத்ராவஶிஷ்டா யே வ்ருக்ஷா பீதா து³ஹிதரம் ததா³ ।
உஜ்ஜஹ்ருஸ்தே ப்ரசேதோப்⁴ய உபதி³ஷ்டா: ஸ்வயம்பு⁴வா ॥ 47
தே ச ப்³ரஹ்மண ஆதே³ஶாந்மாரிஷாமுபயேமிரே ।
யஸ்யாம் மஹத³வஜ்ஞாநாத³ஜந்யஜயோநிஜ: ॥ 48
சாக்ஷுஷே த்வந்தரே ப்ராப்தே ப்ராக்ஸர்கே³ காலவித்³ருதே ।
ய: ஸஸர்ஜ ப்ரஜா இஷ்டா: ஸ த³க்ஷோ தை³வசோதி³த: ॥ 49
யோ ஜாயமாந: ஸர்வேஷாம் தேஜஸ்தேஜஸ்விநாம் ருசா ।
ஸ்வயோபாத³த்த தா³க்ஷ்யாச்ச கர்மணாம் த³க்ஷமப்³ருவந் ॥ 50
தம் ப்ரஜாஸர்க³ரக்ஷாயாமநாதி³ரபி⁴ஷிச்ய ச ।
யுயோஜ யுயுஜே(அ)ந்யாம்ஶ்ச ஸ வை ஸர்வப்ரஜாபதீந் ॥ 51

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே சதுர்த்தஸ்கந்தே
த்ரிம்ஶோ(அ)த்⁴யாய:.

உஜ்ஜஹ்ரு: ஸமர்ப்பயாமாஸு: ॥௪௭॥ த இதி॥ மாரிஷாம் வார்க்ஷீம் அஜயோநி: ப்³ரஹ்மா தஸ்மாஜ்ஜாதோ த³க்ஷ: மஹத: மஹாதே³வஸ்யாவஜ்ஞாநாத் புநரஜயோநிஜோ ப்³ரஹ்மவம்ஶோத்தோ²(அ)பி ஸந் க்ஷத்ரியஜாதௌ யஸ்யாமஜநி ஜாத:॥௪௮॥ சாக்ஷுஷ இதி॥ ப்ராக்ஸர்கே³ பூர்வஸ்ருஷ்டே காலேந வித்³ருதே க³தே ஸதி தை³வேந ப்ரேரணேந சோதி³தஸ்து இஷ்டா: ப்ரஜா: ஸஸர்ஜ ஸ த³க்ஷ இதி ப்ரஸித்³த⁴: ॥௪௯॥ ய இதி॥ ஸ்வயா ருசா ச ஸ்வபா⁴ஸா தேஜ உபாத³த்த ஸ்வீசகார யஞ்ச கர்மதா³க்ஷ்யாத்³த³க்ஷமப்³ருவந் ॥௫௦॥ தமிதி॥ தமபி⁴ஷிச்ய அநாதி³: ப்³ரஹ்மா ப்ரஜாஸர்க³ரக்ஷாயாம் யுயோஜ ஸ ச த³க்ஷ: அந்யாந் மரீச்யாதீ³ந் தத்தத்ஸ்தா²நேஷு நியுக்தவாந்॥௫௧॥

இதி பா⁴வார்த²தீ³பிகாயாம் த்ரிம்ஶாத்⁴யாயவ்யாக்²யா.

அந்த ப்ரசேதஸ்களும் நான்முகனுடைய உத்தரவால் அந்தப்பெண்ணை விவாகம் செய்துகொண்டார்கள். அவளிடம் பிர்மாவின் குமாரனாகிய தக்ஷன் மஹான்களை அவமதித்ததால் பிறந்தான். 47

முன் தேஹமானது காலத்தால் சென்றபின்பு சாக்ஷுஷ மன்வந்தரம் வந்தவுடன் அந்த தக்ஷன் ஈச்வரனால் ப்ரேரணை செய்யப்பட்டு வேண்டிய பிரஜைகளை ஸிருஷ்டித்தான். 48

அந்தத் தக்ஷன் பிறக்கும்போது தேஜஸுள்ள எல்லோருடைய தேஜஸையும் தன் காந்தியால் கிரஹித்தான். அதனாலும் செய்கையாலேற்பட்ட திறமையாலும் அவனைத் தக்ஷனென்று கூறினார்கள். 50

ஓ விதுர! அனாதியாகிய பிர்மதேவர் பிரஜைகளை ஸிருஷ்டிக்கத்தக்ஷனுக்குக் கட்டளையிட்டார். அந்தத் தக்ஷனும் மற்றுமுள்ள (மரீசி முதலிய) ப்ரஜாபதிகளெல்லோருக்கும் கட்டளையிட்டான். 51

30-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

एकत्रिंशोऽध्यायः.

॥ मैत्रेयः ॥

तत उत्पन्नविज्ञाना आश्वधोक्षजभाषितम् ।
स्मरन्त आत्मजे भार्यां विसृज्य प्राव्रजन्गृहात् ॥ 1

दीक्षिता ब्रह्मसत्रेण सर्वभूतात्ममेधसा ।
प्रतीच्यां दिशि वेलायां सिद्धोऽभूद्यत्र जाजलिः ॥ 2

> तान्निर्जितप्राणमनोवचोदृशो
> जितासनाञ्छान्तसमानविग्रहान् ।
> परेऽमले ब्रह्मणि योजितात्मनः
> सुरासुरेड्यो ददृशे स्म नारदः ॥ 3

एकत्रिंशे सुते दक्षे राज्यं न्यस्य प्रचेतसः ।
नारदोक्तेन मार्गेण गता मुक्तिमितीर्यते ॥

तत इति ॥ ततः दिव्यवर्षसहस्राणां सहस्रस्यान्ते उत्पन्नविवेकज्ञानास्ते ॥ उपयास्यथ शालां निविश्य निर्यास्यथ इति अधोक्षजभाषितं स्मरन्तः प्राव्रजन् ॥ १ ॥ दीक्षिता इति ॥ ब्रह्मसत्रेण आत्मविचारेण दीक्षिताः कृतसंकल्पाः कथंभूतेन सर्वभूतेष्वात्मेति मेधा ज्ञानं यस्मिन् तेन च वेलायां समुद्रतटे जाजलिर्नाम ऋषिः ॥ २ ॥ तानिति ॥ निर्जिताः प्राणमनोवचो दृशो यैस्तान् शान्ताः उपरताः समानाः [illegible] विग्रहाः येषां ब्रह्मणि योजितः आत्मा यैः सुरासुरैरीड्यो दृष्टवान् ॥ ३ ॥ [illegible]॥

---

31 - வது அத்தியாயம்

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

பிறகு அறிவுண்டானவர்களாகிய ப்ரசேதஸ்கள் அதோக்ஷஜருடைய சொல்லை நினைத்து புத்ரனிடம் மனைவியைவிட்டுக் கிருஹத்தினின்று விரைவில் ஸந்நியாசியானார்கள். 1

மேற்றிசையில் ஸமுத்திரக்கரையில் எந்தவிடத்தில் ஜாபாலி ஸித்திபெற்றாரோ அந்தவிடத்தில் இந்த ப்ரசேதஸ்கள் ஸர்வபூதங்களிலும் ஆத்மா என்ற அறிவுடைய பிர்மஸ்வரூபவிசாரத்தால் தீக்ஷை பெற்றார்கள். 2

ப்ராணன் மனம் வார்த்தை மனம் இவைகளை ஜயித்தவர்களும், ஆஸனத்தை ஜயித்தவர்களும், சாந்தமும் ருஜுவாகியதுமாகிய சரீரமுடையவர்களும், நிர்மலமான பரப்பிர்மத்தினிடம் மனதைச் செலுத்தியவர்களுமாகிய அந்த ப்ரசேதஸ்களைத் தேவர்களாலும் தைத்யர்களாலும் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப்படும் நாரத முனிவர் கண்டார். 3

𑌤𑌮𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌤 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌸𑍀𑌨𑌮𑌥𑌾𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 ॥ 4

॥ 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ॥

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌰𑌰𑍍𑌷𑍇𑌽𑌦𑍍𑌯 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌨𑍋 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌗𑌤𑌃 ।
𑌤𑌵 𑌚𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌭𑌯𑌾𑌯 𑌯𑌥𑌾 𑌰𑌵𑍇𑌃 ॥ 5
𑌯𑌦𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌶𑌿𑌵𑍇𑌨𑌾𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍇𑌨 𑌚 ।
𑌤𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ 6
𑌤𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌯𑍇𑌨𑌾𑌂𑌜𑌸𑌾 𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌸𑌾𑌗𑌰𑌮𑍍 ॥ 7

॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌦𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕 𑌆𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪𑌾𑌨𑍍 ॥ 8

𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥4॥5॥ 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑍁𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌯𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌂 ॥6॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥7॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌕𑌵𑌚𑌨𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥8॥ 𑌗𑍃𑌹𑍋𑌪𑌗𑍃𑌹𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾

அந்த ப்ரசேதஸ்கள் எழுந்து வந்த நாரதரை வணங்கி நமஸ்கரித்து ஸுக மாக வீற்றிருக்கும் அவரை விதிப்படி பூஜித்துப் பிறகு சொல்லுகிறார்கள். 4

ப்ரசேதஸ்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஓ தேவரிஷியே! உம்முடைய வரவு நல்வரவாகுக. எங்களுக்குத் தர்சனம் தந்தீர். பாக்யம். ஓ பிர்மரிஷியே! ஸூர்யனுடைய ஸஞ்சாரம்போல் உம்முடைய சஞ்சாரமானது பயமில்லாமையின் பொருட்டாகிறது. 5

ஓ பிரபுவே! பகவானாகிய சிவனாலும் அதோக்ஷஜனாலும் உபதேசிக்கப்பட்ட ஆத்ம தத்வமானது கிருஹங்களில் பற்றுதலடைந்த எங்களுக்கு பெரும்பாலும் மறந்துவிட்டது. 6

ஆகையால் தத்வார்த்தத்தை விளக்கும் அந்த அத்யாத்மஸ்வரூப ஞானத்தை எங்களுக்கு ப்ராகாசப்படுத்தவேண்டும். அதனால் தாண்டமுடியாத ஸம்ஸாரக்கடலை ஸுகமாகத் தாண்டுகிறோம். 7

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

ப்ரசேதஸ்களால் இவ்விதம் கேட்கப்பட்டவரும் பகவானுமாகிய நாரத முனிவர் பகவானாகிய உத்தமச்லோகரிடம் மனமுடையவராகி அரசர்களிடம் (பிரசேதஸ்களிடம்) சொல்லுகிறார். 8

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌤𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌵𑌚𑌃 ।
𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ 9

𑌕𑌿𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌹 𑌶𑍌𑌕𑍍𑌲𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌿𑌕𑍈𑌃 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌯𑍁𑌷𑌾 ॥ 10

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌵𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌚𑍋𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌪𑍁𑌣𑌯𑌾 𑌬𑌲𑍇𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌰𑌾𑌧𑌸𑌾 ॥ 11

𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 ।
𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌭𑌿𑌰𑌨𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌨 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌦𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ 12

𑌹𑌰𑌿𑌸𑍇𑌵𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 [illegible] — 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌤𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌰𑍍𑌹𑌰𑌿𑌸𑍇𑌵𑌯𑍈𑌵 𑌸𑌾𑌫𑌲𑍍𑌯𑌮𑌤𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௯॥ 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑍌𑌕𑍍𑌲𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌪𑌨𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌿𑌕𑌂 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌯𑍁𑌷𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯𑍁𑌷𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌿𑌂 ॥௧௦॥ 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌚𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑍈𑌃 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌧𑌸𑌾 𑌪𑌾𑌟𑌵𑍇𑌨 ॥ 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌵𑍍𑌰𑌤𑍋𑌪𑌵𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑌨𑍈𑌃 ॥௧௨॥ 𑌨 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌸𑍇𑌵𑌾

ஸ்ரீநாரதர் கூறுகிறார்.

மானிடர்கள் ஈச்வரனாகியவரும் ப்ரபஞ்சஸ்வரூப னாகியவருமாய ஹரியை எதனால் ஸேவிக்கிறார்களோ அது ஜன்மம் அவை கர்மங்கள் அது ஆயுள் அது மனம் அது வாக்கு எனவாம். 9

மானிடனுக்கு 1 சௌக்லம் 2 ஸாவித்ரம் 3 யாஞ்ஞிகம் என்னும் இம் மூன்று ஜன்மங்களால் என்னபயன்? வேதத்திற்கூறிய கர்மங்களால் என்னபயன்? தேவர்களைப்போல் ஆயுளால் என்ன பயன்? 10

ஆத்மஞானத்தைக்கொடுக்கும் ஹரி எங்கு இல்லையோ அங்கு சாஸ்திர ச்ரவணத்தாலும் தவத்தாலும் வாக்விலாஸங்களாலும் மனத்தின் விர்த்திகளாலும் என்னபயன்? திறமையுடைய புத்தியாலும் வன்மையாலும் இந்திரியங்களின் திறமையாலும் என்னபயன்? யோகத்தாலும் ஸாங்கியத்தாலும் ஸன்யாஸத்தாலும் அத்யயனத்தாலும் என்னபயன்? மற்றுமுள்ள சிரேயஸ்களாலும் என்னபயன்? 11—12

---

1 சௌக்லம்- பரிசுத்தர்களான தாய்தந்தையரிடம் பிறத்தல்.

2 ஸாவித்ரம்- உபனயனம். 3. யாஞ்ஞிகம்-தீக்ஷை.

𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌵𑌧𑌿𑌰𑌰𑍍𑌥𑌤𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ 13

𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌰𑍋𑌰𑍍𑌮𑍂𑌲𑌨𑌿𑌷𑍇𑌚𑌨𑍇𑌨
𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌭𑍁𑌜𑍋𑌪𑌶𑌾𑌖𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋𑌪𑌹𑌾𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌥𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂
𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑍇𑌜𑍍𑌯𑌾 ॥ 14

𑌯𑌥𑍈𑌵 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌰𑌃
𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌲𑍇 ।

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌏𑌵𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌧𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌅𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌧𑌿𑌃 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌕𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑍀𑌤𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌦𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌰𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌕𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑍧𑍩 ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹—𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑍂𑌲𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌾 𑌭𑍁𑌜𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌾𑌃 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌾𑌃 𑌉𑌪𑌶𑌾𑌖𑌾𑌃 𑌸𑌤𑌤𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌚 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑍀𑌷𑍍𑌟𑌯𑍋𑌵𑌿𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑍁 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌸𑍇𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌨𑌿𑌷𑍇𑌚𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌹𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇𑌨 𑌚 𑌯𑌥𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑍇𑌣𑍈𑌵𑌮𑍇𑌨 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌮𑍇𑌵𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 𑍧𑍪 ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌹—𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌥𑍈𑌵 𑌵𑌾𑌰𑌃 𑌜𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌷𑍍𑌮𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍

சிரேயஸ்கள் யாவற்றுக்கும் உண்மையில் ஆத்மாவே மரியாதையாக உள்ளது. பூதங்கள் யாவற்றுக்கும் விஷ்ணு ஆத்மாவாகியவர். ஆத்மஸ்வரூபத்தைக்கொடுப்பவர். ப்ரியர். 13

விருக்ஷத்தின் மூலத்தில் ஜலமூற்றுவதால் அந்த விருக்ஷத்தின் கிளைகளும் அவைகளின் பிரிவுகளாகிய கிளைகளும் அவைகளின் பிரிவுகளாகியகிளைகளும் திருப்தியடைகின்றன. போஜனம் செய்வதால் இந்திரியங்கள் திருப்தியடைகின்றன. இவைபோல் எல்லோரைப் பூஜிப்பதும் விஷ்ணுவைப் பூஜிப்பதாகும். 14

ஸூர்யனிடம் ஜலம் எவ்விதம் உண்டாகின்றதோ அது மறுபடியும் எவ்

𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌜𑌂𑌗𑌮𑌾𑌨𑌿
𑌤𑌥𑌾 𑌹𑌰𑌾𑌵𑍇𑌵 𑌗𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌃 ॥ 15

𑌏𑌤𑌤𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌗𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌂
𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾 ।
𑌯𑌥𑌾𑌸𑌵𑍋 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌶𑌕𑍍𑌤𑌯𑍋
𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌭𑌿𑌦𑌾𑌭𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑍇 ॥ 16

𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌭𑌸𑍍𑌯𑌭𑍍𑌰𑌤𑌮𑌃𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾
𑌭𑌵𑌂𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌪𑌾 𑌨 𑌭𑌵𑌂𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌰𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍂
𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌃 ॥ 17

𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌥𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌮𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌃 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌃 ॥ 15 ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌹𑌰𑌾𑌵𑍇𑌵𑌗𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌾𑌧𑌾𑌰𑌕𑍇𑌵𑌲𑍋𑌪𑌾𑌯𑌿𑌕𑌃 𑌹𑌰𑍇𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌬𑌿𑌂𑌬𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌕𑌥𑌮𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌯𑌾𑌹𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾 𑌨 𑌤𑌤𑍋 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌚 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌅𑌸𑌵𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌶𑌕𑍍𑌤𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍇𑌦𑌭𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌚 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌚 𑌅𑌸𑌵𑌃 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 16 ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍀 𑌚 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌭𑍍𑌰𑌤𑌮𑌃𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌶𑍋𑌽𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌿𑌨𑍋 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌃 𑌭𑍇𑌦𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌤

விதம் அவரிடம் ப்ரவேசிக்கிறதோ பூமியிலுள்ள ஸ்தாவரஜங்கமங்கள் எவ்விதமோ அவ்விதம் ப்ரபஞ்சமானது ஹரியிடமே ப்ரவேசிக்கிறது. 15

லோகஸ்வரூபியாகிய பகவானுக்கு இந்த ப்ரபஞ்சமானது சிறந்த ஸ்தானமாகிறது. ஒருசமயம் (வேறாக) ப்ரகாசிக்கிறது. ஸூர்யனுடைய ப்ரபைபோலும் ஜாக்ரதவஸ்தையில் ஸ்வப்னவ்ருத்திகளுடைய இந்திரியங்கள்போலும் த்ரவ்யம், க்ரியை,ஞானம் இவைகளுக்குக்காரணபேத ப்ரமத்தின்நாசத்தையுடைய விஷ்ணுவின் விஷயத்தில் ப்ரபஞ்சம் அபேதமாக இருக்கிறது. 16

ஆகாயத்தில் மேகம் இருள் ப்ரகாசம் இவைகள் எவ்வாறு கிரமமாக உண்டாகின்றனவோ, ஓ ப்ரசேதஸ்களே! இவ்வாறு பிர்ம்மத்தினிடம் ரஜஸ், தமஸ், ஸத்வம் என்ற இந்த சக்திகளுண்டாகின்றன. இவை லோகங்களின் உற்பத்தி ப்ரளயங்கள். 17

तस्मादेकात्मानमशेषदेहिनां
कालं प्रधानं पुरुषं परेशम् ।
स्वतेजसा ध्वस्तगुणप्रवाह-
मात्मैकभावेन भजध्वमद्धा ॥ 18

[illegible] ॥ 19

दयया सर्वभूतेषु सन्तुष्ट्या येन केन वा ।
सर्वेन्द्रियोपशान्त्या च तुष्यत्याशु जनार्दनः ॥ 20

अपहतसकलैषणामलात्म-
न्यविरतमेधितभावनोपहूतः ।

[illegible]

ஆகையால் ஒன்றாகியவரும் ப்ராணிகள் யாவருக்கும் ஆத்மாவும் காலரும் ப்ரதானரும் புருஷரும் ப்ரமேச்வரரும் தம்முடைய தேஜஸ்ஸால் குணங்களின் ப்ரவாஹங்களை நாசஞ்செய்தவருமாகிய பகவானை ஆத்[illegible]வுடன் ஒன்றுபட்ட பாவனையுடன் ப்ரத்யக்ஷமாக பஜனை செய்யுங்கள். 18

ஸங்கற்பவிகற்பமற்றவரும்இரண்டற்றவரும் த்வைதமாகிய அபவாதத்தின் நிவர்த்தியில்ஆத்மஸ்வரூபத்தின் ப்ராப்தியுடையவரும் ஆதிமத்தி அந்தம் இவைகளில்லாதவரும் நித்யானந்தரும் ஜடத்தன்மையில்லாத ரூபமுடையவருமாய பகவானை இந்த நோக்கத்துடன் பஜனம் செய்யுங்கள். 19

பூதங்களிடத்தில் தயையாலும் அவற்றை எந்த வஸ்துவாலாவது ஸந்தோஷிப்பதாலும் இந்திரியங்களின் உபசாந்தியாலும் நாராயணன் விரைவில் ஸந்தோஷமடைகிறான். 20

அக்ஷரராகிய பகவான் காமங்கள் யாவுமற்றதும் நிர்மலமுமான ஸாதுக்களின்மனதில் எப்பொழுதும் விர்த்தி யடைந்த பாவனையால் ஸான்னித்யத்தை

[illegible] 21

[illegible] 22

[illegible] 23

[illegible] 24

[illegible]

தை யடைந்து ''தான் தன்னைச் சார்ந்தவர்களுக்கு ஸ்வாதீனமாகியவர்'' என்ற தன்மையை யறிந்து ஆகாயம்போல் செல்லுவதில்லை. 21

சாஸ்திர ச்ரவணம், வம்சம், பொருள், கர்மம் இவைகளுடையவர்களைச்சார்ந்த மதங்களால் எவர்கள் ஏழைகளாகிய ஸாதுக்களிடம் திரஸ்காரத்தைச் செய்கிறார்களோ குற்சிதமான அந்த புத்தியுடைய துஷ்டர்களின் பூஜையை, பொருளில்லாதவர்களும் பகவானைப் பொருளாகக்கொண்டவர்களுமாகிய ஸாதுக்களிடம் ப்ரியமுள்ளவரும் ரஸமறிந்தவருமாகிய விஷ்ணு க்ரஹிக்கிறதில்லை. 22

பரிபூர்ணரும் தம்மைச் சார்ந்த பக்தர்களிடம் ஆசைகொண்டவருமாகிய முகுந்தன் (தம்மை) அநுஸரித்த லக்ஷ்மியையும் அந்த லக்ஷ்மியை விரும்பிய அரசர்களையும் தேவர்களையும் அநுஸரிப்பதில்லை. இந்த ஈசனை ரஸமறிந்த எந்தப் புருஷன் சிறிதாவது விடுவான். 23

உங்களுடைய வம்சத்தில் சிறந்தவனாகிய த்ருவனென்பவன் இருந்தான். அவன் சித்ரமான ரதமுடையவன். ஸ்வராட். சிறுவனாகிய த்ருவன் குருவின்

த்யக்த்வா ஸ்த்ரைணம் வநம் கத்வா த்ருவோ ஜே பத்ந்யாஹ்வயாத: ।
பஞ்சவர்ஷோ யதாதேசே மேஸ்ஸம்ஸாத்ய ப்ரஸாதிஷம் ॥ 25

தஸ்மை ஸம்ப்ரயிஷ்டேஷ்ட்ரோ நாந்யாதிஷ்டஸ்ஸநாதநம் ।
ஜநயோர்த்த்வாமஹீக்ஷிதே பதம் பாபார்பவர்ஜிதா: ॥ 26

தஸ்மாதிமம் ஸர்வபூதாநாமாத்மாநமீஶ்வரம் ।
ருத்ராதிஷ்டோபதேஶேந பஜத்வம் பவமுக்தயே ॥ 27

॥ மைத்ரேய: ॥

இதி ப்ரசேதஸோ ராஜந்நந்யாஶ்ச பகவத்கதா: ।
ஶ்ராவயித்வா ப்ரஹ்மலோகம் யயௌ ஸ்வாயம்புவோ முநி: ॥ 28

தேபி தந்முகநிர்யாதம் யஶோ லோகமலாபஹம் ।
ஹரேர் நிஶம்ய தத்பாதம் த்யாயந்தஸ்தத்கதிம் யயு: ॥ 29

நமேரம் த்ராநு விஷயாந் ஜெவாநபி யோநாநாவதுதே யத: ஸ்நேவெ வஸிவஹணு: ... ஸர்வத்ருவப்ராநாரக்ஷவணவம்ஹஹிதமோம் உதீஷ்ட பவி ... வஸித்ருஜெஸ் ॥ ௨௬ ॥ ௨௭ ॥ இதீதி॥ ப்ரசேதஸ: ... ஜந்யாஶ்ச பகவத்கதா: நமிநம் ஸம்நீதேஸித்வாதிப்ர ... வஸிதாத்வா: ஸதே: ஶாயநு ப்ரசேதஸாதித்வாக்ஷஸாஸ் ॥ ௨௮ ॥ ௨௯ ॥ ... ப்ரசேதஸாம்

மனைவியின் சொற்களாகிய பாணங்களால் பேதமடைந்த மனமுடையவனாகி ஸ்திரீகளைச் சார்ந்த அரசனைவிட்டு வனம் சென்றான். ஐந்து வயதுடையவனும் கம்பீரமான புத்தியுடையவனுமாகிய அந்தச் சிறுவனை வழியில் கண்டேன். அவன் என்னுத்தரவால் ஸர்வேச்வரனைப்பூஜித்து ஸ்தானங்களெல்லாவற்றையும் விட உயர்ந்ததும் மற்றவர்கள் ஸஹிக்காததுமாகிய ஸ்தானத்திலேறினான். முனிவர்கள் இன்னும் அந்த ஸ்தானத்தைப் பார்க்கிறார்கள். அடையவில்லை. 24—26

ஆகையால் ப்ராணிகள் யாவற்றுக்கும் அந்தர்யாமியும் ஈச்வரருமாகிய பகவானை, நீங்கள் ஸம்ஸார நிவிர்த்திக்காக ருத்ரன் உபதேசித்த மார்க்கமாகிய பஜனம் செய்யுங்கள். 27

மைத்ரேயர் கூறுகிறார்.

ஓ விதுரரே! பிர்ம்மாவின் குமாரராகிய நாரதமுனிவர் ப்ரசேதஸ்களுக்கு இவ்விதம் மற்றுமுள்ள பகவானுடைய சரித்திரங்களைக் கேட்கும்படி செய்து பிர்மலோகஞ் சென்றார். 28

இவ்வாறு நாரதமுனிவரின் வாக்கிலிருந்து வெளிவந்ததும் ஜனங்களின் கெடுதியைப்போக்குவதுமாகிய விஷ்ணுவின் யசஸை ப்ரசேதஸ் கேட்டு அந்த பகவானுடைய பாதத்தை த்யானித்து அவருடைய கதியை அடைந்தார்கள்.

𑌏𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌽𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌮𑍍 ॥ 30

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌯 𑌏𑌷 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌪𑌦𑍋 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑌂𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧 𑌨𑍃𑌪𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 ॥ 31
𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌧𑌿𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌮𑌹𑍀𑌮𑍍 ।
𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥ 32

𑌇𑌮𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍌𑌷𑌾𑌰𑌵𑌿𑌣𑍋𑌪𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌾𑌂
𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯𑌾𑌜𑌿𑌤𑌵𑌾𑌦𑌸𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌭𑌾𑌵𑍋𑌽𑌶𑍍𑌰𑍁𑌕𑌲𑌾𑌕𑍁𑌲𑍋 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌰𑍍
𑌦𑌧𑌾𑌰 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌾 𑌚𑌰𑌣𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌾 𑌹𑌰𑍇𑌃 ॥ 33

॥ 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌃 ॥

𑌸𑍋𑌽𑌯𑌮𑌦𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍍 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨𑌗𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ 34

𑌨𑌾𑌰𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍇𑌽𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍॥30॥ 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌯 𑌏𑌷 𑌵𑌂𑌶𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌃 ॥31॥ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌃

ஓ விதுர! ப்ரசேதஸ்களுக்கும் நாரதருக்கும் ஏற்பட்ட ஸம்வாதரூபமும் விஷ்ணுவின் கீர்த்தனத்தை உடையதுமாகிய இந்தச்சரித்திரத்தை நீர் என்னைக் கேட்டவண்ணம் நான் கூறினேன். 30

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜசிரேஷ்ட! மனுவின் மைந்தனாகிய உத்தான பாதராஜனுடைய வம்சத்தை வர்ணித்தேன். ப்ரியவ்ருதருடைய வம்சத்தையும் தெரிந்துகொள்ளும்.

ப்ரியவ்ருதன் நாரதரிடம் ஆத்மவித்தையை அடைந்து மறுபடி பூமியை அநுபவித்து புத்ரர்களுக்குப் பிரித்துக்கொடுத்து ஈசுவரனைச் சார்ந்த ஸ்தானமடைந்தான். 32

இவ்விதம் விதுரர் மைத்ரேயரால் வர்ணிக்கப்பட்ட நாராயணனுடைய சிரேஷ்டகதைகளைக்கேட்டு, பெருகிய பக்தியும் ஆனந்தபாஷ்பத்தால் வியாகுலமு மடைந்து மைத்ரேயமுனிவரின் பாதத்தைச் சிரஸிலும் விஷ்ணுவின் பாதத்தை மனதிலும் தரித்தார். 33

விதுரர் கூறுகிறார்.

மஹாயோகியாகிய ஓ மைத்ரேயரே! கருணைகூர்ந்த மனமுடைய நீர் அஞ்ஞானத்திற்கு முடிவைக்காட்டினீர். இதில் தீனதயாளுவாகிய பகவான் ப்ரஸன்னராகிறார். 34

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑍍𑌯 𑌤𑌮𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍋 𑌗𑌜𑌸𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍌 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌾𑌶𑌯𑌃 ॥ 35
𑌏𑌤𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌹𑌰𑍍𑌯𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌆𑌯𑍁𑌰𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌯𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 36

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇
𑌪𑌾𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌏𑌕𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃.

𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥௩௨॥௩௪॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿॥ 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑍍 𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 ॥ ௩௫ ॥ 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 ॥௩௬॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌏𑌕𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌟𑍀𑌕𑍇𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾 ॥
𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌾𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍇𑌷𑌾 𑌯𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 ॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறுர்.

விதுரர் இவ்விதமுரைத்து வணங்கி அந்த மைத்ரேயரிடம் சொல்லிக்கொண்டு அடங்கிய மனமுள்ளவராகித் தம்மைச் சார்ந்தபந்து ஜனங்களைப்பார்க்க விரும்பி ஹஸ்தினபுரி சென்றுர். 35

ஓ பரிக்ஷித்துராஜனே! விஷ்ணுவிடம் செலுத்திய மனமுள்ளவர்களாகிய ப்ரசேதஸ்களின் இந்தச் சரித்திரத்தைக் கேட்பவன் ஆயுள் பொருள் கீர்த்தி மங்களம் கதி ஐஸ்வர்யம் இவைகளை அடைகிறுன். 36

31-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

நான்காவதுஸ்கந்தம்

முற்றுப்பெற்றது.

சுபம். சுபம். சுபம்.